

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مَدِينَةُ الْقُدْسِ
مَكَّةَ الْمُكَرَّمَةِ

قرآن مجید

ترجمہ و تفسیر بلوچی

حضرت علامہ قاضی عبدالصمد سربازی رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ
حضرت مولانا خیر محمد صاحب ندوی حَفِظَ اللهُ تَعَالَى

شکے کنوے

الجمعیۃ المركزية للدعوة الاسلامیة

پنجگور۔ مکران

جمعیۃ انصار السنۃ المحمدیۃ

تربت۔ مکران

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ف حدیث شریف ہے تھا ہست انت کہ ہر نیکیوں کا رے کہ گوں بسم اللہ شروع کنگ مہ بیت آکار دم بریدہ یعنی بے برکت بریت۔ رحمن و رحیم ہر دو مبالغہ و صیغہ انت کہ چہ رحمت و کثرت بتو گنت۔ ہمیشہ ماں ترجمہ و مبالغہ معنی و خیال داری کنگ بوتنگ۔ بے رحمن و تہا چہ رحیم و گیشتر مبالغہ معنی ہستیں۔ و یعنی تمہیں تعریف ہما کہ چاؤ شتر ترنت، اول چہ آخر ہر چیکہ بوتنگ و ہر چیکہ بریت، درست خدا بیگنت و ہما یار ازیب دینت، پر چیکہ ہر نعمت

الفاتحة ۱

۲

سورة

و ہر چہ پیز و پیدا کنوک و دیوک و بھر کنوک ہمائی و ت انت۔ توری پر واسطہ بدنت یا بلا واسطہ و اگر چہ خدائے مخلوقات و یک شتریں چیرے و توصیف کنگ بریت، حساب کن کہ خدائے توصیف کنگ بوت پر چاکہ اے شتریں چیزے پیدا کنوک خدا و ت انت۔ و دراہیں مخلوقات عالم گوشنت۔ عالم بمعنی مَا يَعْلَمُ بِهِ الشَّيْءُ یعنی عالم آچیرے کہ زانگ بیت چنائی و دگہ چیرے۔ تمام مخلوقات مصنوع یعنی اڈکتگیں، و خداوند عالم صانع یعنی اڈکنوک انت و مصنوع دلالت کنت پہ ہستی و صانعیگ و ہمیشہ چہ مخلوق و خالق جاہ یارگ بیت سے ففی کل شیء لہ آیت تذل علیٰ انہ قاجد

۵ ہر گیا ہے کہ از زمین روید
۶ وحدہ لا شریک لہ گوید
۷ درین ویرانہ نتوان یافت نختے
۸ برون از قالب نیکو سرشتی

الذکر الاول

چونکہ تمہیں مخلوقات و عالم گوشنت ہمیشہ آئی و جمع نہ یارنت۔ مگر ماں اے آیت و چہ عالم و ہر جنس (انراں عالم جن، عالم انس، عالم ملائکہ وغیرہ) مراد انت ہمیشہ جمع یارگ بوتنگ تا کہ عالم و تمہیں افرادانی خدائے مخلوق بوگ شرفا ہر بہ بیت۔ وک ایشی و خاص کنگ و اولی سبب ہمیشہ انت کہ اے روح و زندیں زندیں کار دینا کابنت۔ چشیں شرسنائیں روح نہ چنائی و پیسیر بوتنگ و نہ چنائی و رند بہ بیت۔ دومی سبب ایشیں کہ بجز خدا تعالیٰ پاکیں ذات و اے روح و ہج کس و ظاہری و مجازی حکومت ہم بہر نہ بیت۔ لَمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

۱

و یعنی چہ تو بغیر دگ کسے و بندگی نہ کنیں و چہ تو بغیر چہ دگر کس و مدت نہ لوئیں۔ وک ہما کہ پناہیانی سر اخدائے مہربانی کنگ بوتنگ چار فرقہ انت یعنی نبیین، صدیقیں، شہداء و صالحین۔ چہ الْمَغْضُوبُ عَلَيْهِمْ و یہود و چہ وَلَا الضَّالِّينَ و نصاریٰ (عیسائی) مراد انت وک خداوند تعالیٰ و اے سورہ پہ بندگانی و زبانی و فرمائینتگ یعنی و ہدیگہ مئے دربارہ حاضر بیعت چہ ماہیہ پیماسوال بہ کن ات۔ اے سورہ و ختم کنگ و رند آمین گوشگ سنت انت و اے لفظ و چرند چہ تشریح و اے انت۔

مذلل ۱

(پہچیم و بہات) یعنی نیکیں مردمانی زندگی و چہ بدیں مردمانی جدائی نصیب بہات حدیث شریف و ہست کہ رسول مقبول صلی اللہ علیہ وآلہ و صحبہ وسلم و فرمائینتگ کہ قرآن و تہا چہ درستان گیشتر عظمت یعنی فرنی سورہ فاتحہ بیگنت یعنی دراہیں قرآن مجید و خلاصہ و مغز انت۔ چنانچہ ہر حکمے کہ قرآن و تہا یہ تفصیل و جدا جدا ہستنت آدرستانی بیان بہ اجمال و یکجا ہی ادا ہست انت۔ خدائے پرورش و رودینگ و بیان پہ دراہیں جہان و رحمت و علیہ و زیادتی، قیامت و روح و تمہیں مخلوقات و فیصلہ و انصاف و آئی و خالص بندگی و عبادت و پھر کار و ہر مطلب و چہ آئی و مدد لوٹنگ، تحکیم و نیکیں مردمانی راہ و سوچ دیگ و سوال و چہ گمراہی راہ و رد دیگ و درخواست۔ اے سورہ بمنزلہ بیخ و باقی احکام و تشریح بمنزلہ شاخ انت ہمیشہ ایشی و اہم الکتاب یعنی اصل کتاب ہم گوشنت۔

و اے حرفاں حروفِ مقطعات گوشتت۔ یعنی جدا جدا میں حروف۔ اشانی اصلی معنایا کس سرید نہ بیت۔ بلکہ اے درمیان ع اللہ تعالیٰ و رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ء راز و نیازی خبرنت کہ اشانی معنی ع ظاہر کنگ، بدگرگ مصلحت گندگ نہ بوتگ۔ چہ ہتیں بزرگاں کہ اشانی معنی نقل کنگ بوتگ، چنانچہ مقصد مثال دیگر و فہمائنگ انت آئی مطلب اے نہ انت کہ خدا تعالیٰ ء مراد ہمیشہ و بس۔ و یعنی ایشی ء کلام الہی بوگ ء در اہیں خبرانی راست بوگ ء تہا چ شک و شبہہ نیست۔ بزانکہ کلام کلام ء

شہنائی ء دو صورت انت، یکے اے کہ آکلام ء تہاوت کلام غلطی ء یا خرابی ء بہ بیت، دومی اے کہ اشکنوک ء فہم ء نقص و خرابی ء بہ بیت۔ اولگیں صورت ء کلام و ت محل شبہہ بیت، دو میگیں صورت ء کلام و ت محل شبہہ نہ انت بلکہ محل شبہہ حقیقتہ اشکنوک ء و ت فہم و ذہن انت نوں چنے آیت ء اولگیں صورت ء شبہہ دور کنگ بوت، (کہ اے کلام بذات و ت محل شک و شبہہ نہ انت) پدارے اعراض کہ قرآن مجید ء کلام الہی و حق بوگ ء سرادراہیں کافراں شک و انکار بہت ات، گدا لاریب فیہ چہ معنی داریت، و تاوت دور بوت۔ باقی پشت کپت دومی صورت آئیے بارو ء دیم ء اے آیت پیدا ک انت :
وَ اِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهٖ ۚ

و اے کلام بگرتا باخیر قرآن کریم، جواب انت ہا سوال ء کہ ما سورہ فاتحہ ء چہ بندگانی طرف ء کنگ بوتگ ات۔ یعنی اہدنا الصراط المستقیم ء جواب انت۔

و یعنی ہا بندگاں کہ چہ و تی خدائے ترسنت آیان ء راہ پشداریت، پرچیکہ ہرکسے کہ چہ و تی خدائے ترسنت آئی ء امور مرضیہ و غیر مرضیہ یعنی فرمانبرداری و نافرمانی ء جست بیت و ہر نافرمانے کہ آئی ء دل ء ترس مان نیست آئی ء فرمانبرداری ء فکر و نافرمانی ء غم نیست۔

کرنیک و بدانیشہ و از کس غم نیست و چیزیکہ چنایانی عقل ء و نظر ء چیر انت (چپناچہ بہشت، دوزخ و ملائکہ وغیرہ آدرستانی سراپہ اللہ و رسول ء خبر دیگر ء سبب ء یقین کننت و حق زانت چنیشیا معلوم بوت کہ اے نیتگیں چیزانی منکر چہ ہدایت بے پیرہ انت۔ و نماز ء قائم دارگ ء مطلب ایش انت کہ گوں خیال داری ء در اہیں حقوق و شرطان نماز ء پہ وقت ادا کننت۔ و تمامیں عبادتانی اصل و بن سہ انت۔ اول ہا خبرے کہ گوں دل ء تعلق داریت، دومی گوں بدن ء وسیعی گوں مال ء۔ پدارے آیت ء تہا ہر سئیں اصولانی ترتیب ء خیال داری کنگ بوتگ۔

و چنے آیت ء پیسیر تر ہا مردمانی بیان ات کہ چہ مشرکاں یعنی بت پرستاں ایمانیش قبول کنگ ات (یعنی اہل مکہ) نوں چہ اے آیت ء بہایانی بیان انت کہ کتابی (یہود و نصاریٰ) اتنت و مشرف بہ اسلام بوتنت، چہ ما انزل الیک ء قرآن کریم و چہ ما انزل من قبلك ء توریت و انجیل مراد انت۔ چنیشیا معلوم بوت کہ قرآن کریم ء چہ زندگہ کتابے و احکام خداوندی ایرارگ نہ بیت، اگر نہ گدا ما انزل من بعدك گوشگ ہم ضروری ات مگر اے ڈول ء گوشگ نہ بوت۔ پدارے کسے کہ دعویٰ وحی و پیغمبری جدید و انزال احکام خداوندی کننت، مرزا غلام احمد قادیانی ء ڈولا آئی ء دروغ بندی و باطلی چہ ہمے یگیں آیت ء زانگ بیت۔

المزّل الأوّل

سورہ بقرہ مدینہ منورہ ء نازل بوگ، ایشی ء تہا و مسدود ہشتاد و شش آیت و پہل رکوع انت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 شروع کنناں گوں خلد ناما کہ ہا کہ بے اندازہ مہربان، زبیریں رسم کنو کے
 اے کتاب، سچ شک مان نیست آئی ء تہا۔ راہ پشداریت
 لِلْمُتَّقِیْنَ ۝ الَّذِیْنَ یُؤْمِنُونَ بِالْغِیْبِ وَ یَقِیْمُونَ
 خدا ترس ناگ ہما کہ باور کننت پہ نیتگیں چیزاں ء قائم دارنت
 الصَّلٰوةَ وَ مِمَّا رَزَقْنٰہُمْ یُنْفِقُونَ ۝
 نماز ء و آروزی بے کہ ما آیان ء دانگ چہ آئی خراج کننت و
 الَّذِیْنَ یُؤْمِنُونَ بِمَا اُنزِلَ اِلَیْكَ وَ مَا اُنزِلَ
 ہما کہ ایمان کارنت پہ آچیزے کہ ایرارگ بوتگ تسی نیک و پچیزیکہ ایرارگ بوتگ
 مِنْ قَبْلِكَ ۝ وَ بِالْاٰخِرَةِ ہُمْ یُوقِنُونَ ۝
 چہ تو پیر (ساری) ء و پہ آخرت ء آیان یقین کننت و

منزل

نوں چہ اے آیت ء بہایانی بیان انت کہ کتابی (یہود و نصاریٰ) اتنت و مشرف بہ اسلام بوتنت، چہ ما انزل الیک ء قرآن کریم و چہ ما انزل من قبلك ء توریت و انجیل مراد انت۔ چنیشیا معلوم بوت کہ قرآن کریم ء چہ زندگہ کتابے و احکام خداوندی ایرارگ نہ بیت، اگر نہ گدا ما انزل من بعدك گوشگ ہم ضروری ات مگر اے ڈول ء گوشگ نہ بوت۔ پدارے کسے کہ دعویٰ وحی و پیغمبری جدید و انزال احکام خداوندی کننت، مرزا غلام احمد قادیانی ء ڈولا آئی ء دروغ بندی و باطلی چہ ہمے یگیں آیت ء زانگ بیت۔

فل یعنی مؤمنانے ہر دو کیس نام کپت گئیں فرقہ ماں دنیا، آیان، تجکیں راہ بہر بوت و آیانی آخرت، و تمایں مراد پورہ بوتنت۔ چنیٹیا معلوم بوت کہ ہرکے کہ چہ ایمانیک و شتریں کردارہ نعمت و زہر بوت آئی و دنیا و آخرت ہر دو برابر بوتنت۔ اے آیت مؤمنانی حق و گوشت بوتنت، ہنوں دیم و کافرانی حق و بیان فرمائینیت۔ فل چنے کافراں خاص ہمارا دانت کہ پینایاں کفر مقرر بوتنت و جبہ ایمان و نعمت و بالکل بے نصیب بوتنت (چنانچہ ابو جہل، ابولہب، عتبہ، شیبہ، ولید بن مغیرہ وغیرہ) اگر ناں ظاہر انت کہ باز کافر مسلک بوتنگ انگت بیت فل آیانی دلاں نھر جت یعنی حقین خیر نعمت، گوشانی مہر جت یعنی رشتیں خیر دلگوش (نہارت) و پچاں پردگنت (یعنی چکیں راہ و نہ گذنت) مطلب ایش انت کہ ایشاں چہ حقین خیر و گوشت دارگ و تکلیب کنت۔ چہ دل و گوشت، چہ کارنگنت۔ چہ وئی بدیں کردارانی شومی و دشس سیاہ ترنگ، چہ خدائی کلام و فائدہ نگرنت۔ حدیث شریف و آنگ کہ وھدے کہ کسے گناہ کنت گداہے گناہیگی آئی و دل و سر ایک یاہیں کپیت پدا اگر چنیٹیا رزہ ہنوماں بوت، توبہ ای گنت، و ت و چہ گناہ و داشت پدا آئی دل صفای بیت۔ اگر گیشتر گناہ کنت گداہا ٹیک پچرداں تاکہ آئی و دل و پھک و مان پوشیت۔ اے ہے

زین انت کہ آئی و بیان ماں قرآن و ہست انت کلابل ران علی قلوبہم ما کا تو ایلکسبون ۵

کافرانی بیان ختم بوت۔ ہنوں منافقانی حال ماں سیزدہ آیت و توک و بیان کنگ بیت۔

فل یعنی پد دلش ایمان نیارتنگ (حقیقی ایمان ہمیشہ کہ پد دل یارگ بہر بیت) بلکیں پمسلمانی ٹکیگ فقط پ زبان و ایمان ظاہر کنت۔ بلوچی قوم و توک و ذکر بیانی حالت گوں منافقانی

حالت و پورہ مشابھت داریت۔ و یعنی آیانی ٹکی نہ گوں خدایا ہلت کنت کہ آ عالم الغیب انت و نہ گوں مؤمنان کہ خدایا

تعالی مؤمنان و بواسطہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و دگر دلیل و علامتاں چہ منافقانی ٹکیاں آیان و ڈاہ دنت کہ بلکیں اے

ٹکی و ردے و پدے و نقصان و خرابی آیانی وئی سر کپیت لیکن چہ وئی جھلی و غفلت و خیال نہ کنت و نچارنت۔ اگر

خیال کنت و نچارنت گدا سر پد بنت کہ چنے ردے و پدے و مسلمانان و نقصان نہ سیت بلکیں اے نقصانانی

دیم رہ گوں ماوت انت و یعنی ایشانی دل و نفاق چہ دین اسلام و نفرت و گوں مسلمانان دشمنی و حسد، اے مرض

پیسرا موجود انت، نون و تر آئی آیتانی ایرایگ و اسلامی شان و شوکت و ظاہر بوگ و مسلمانانی ترقی و نصرت۔ اے

دراہیں چیز ایش پچم و ت دینت، روح پد روح ایشانی نادراہی گیشتر لوں بوت۔ فل منافقانی کار خرابی

ایشنت کہ وئی خواہشات نفسانی و تو کا گرفتار انت و چہ شریعت و اسلام و حکماں بے پرواہ انت۔ کافران

خبرش گوں مسلمانان و مسلمانانی خبرش گوں کافراں بر و یار کنت کافرانی اعتراض گوں سست عقیدہ ایں مسلمانان کنت

تاکہ شک و تو کا بکپنت، پدا گوشنتش کہ ماشر کاریں زمین گوں شہما نماز و انہیں، خیرات کنیں، مردمان و درمیان و

صلح و گفت گو کنیں۔ و یعنی صلاح و شرکاری حقیقتا ہمیشہ کہ حقین دین پد دگر دراہیں دینانی سر و کیش بہر بیت

و چہ دینانی دستیں غرضان و فائدہ یاں شریعت و حکمانی خیال داری زیادہ کنگ بہر بیت و دین و بار و کسے و دوستی یا

دشمنی و پرواہ دارگ بہر بیت و منافقان پد معلحت و شرکاری و بہانہ و چیزیکہ کنگا بیت در حقیقت آسرا سر

فساد و خراب کاری انت۔ مگر اے زانگش نیست۔ و یعنی ماں وئی دل ایش گوشت یاوت ماں و ت و یا گوں سست عقیدہ ایں مسلمانان کہ چنیٹیاں ہزارش نہ کت۔

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۵﴾
 ہمیشاں پد راہ کپتنت چہ وئی پروردگار و نیگ و آیان ہمیشہ انت پد مراد و رسوک و
 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ
 بیشک ہما کہ کافر بوتنت پدراہیں برابر انت کہ تو آیان و تر سینے یا مستر سینے،
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۶﴾ ختم اللہ علی قلوبہم و علی سمعہم و علی
 ایمان نیارنت و نھر جگ خدایا آیانی دلاں و آیانی گوشاں و آیانی
 أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۷﴾ وَمِنَ النَّاسِ
 چتاں پردہ پدراہیں و پدراہیں زندی عذاب انت و چہ مردمان لھتے چشین انت
 مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَهُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿۸﴾
 کہ گوشنت ما ایمان آرتنگ پد خدایا و پد قیامت و روح و نہ انت آیان ایمان آروک و
 يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَكَايِدُ عُنُوقِ إِلَّا أَنفُسُهُمْ وَمَا
 رسیپن انت خدایا و ایمان آروکان و و در حقیقت نہ رسیپن انت مگر وئی جبرنداں و اے
 يَشْعُرُونَ ﴿۹﴾ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ
 خیر و نفعنت و ماں آیانی دلاں نادراہی انت پدا گیشتر کت خدایا آیانی اے نادراہی و پدراہیں
 عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۰﴾ كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿۱۱﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ لَا تُفْسِدُوا
 تو رینوکیں عذاب، پد ہے سبب و کہ در و غش بستگت۔ و بریکہ گوشگ بیت گوں آیان کہ کار خرابی مر کنت
 فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿۱۲﴾ إِلَّا أَنَّهُمْ
 ماں زمین و گدا گوشنت کہ شرکاریں مردم ماوتیں و براں کہ کار خرابیں مر اہا
 الْفٰسِدُونَ وَلٰكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۱۳﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ امْنُوا
 و ت انت، بے نہ نفعنت و و بریکہ گوشگ بیت گوں آیان کہ ایمان بیار
 كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ ﴿۱۴﴾
 ہنچو کہ ایمان آرتنگ ایدر مردمان گوشنت کہ ہمیں با ایمان بیاریں ہنچو کہ ایمان آرتنگ یوقوفاں و براں کہ یوقوفاں

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

ف پچائیں مسلمان کہ یہ خدایا حکم نگی وئی سر و مالش قربان کنتت پہ خدایا راہیگی کسے ۲ شکان و پگان ۲ پروا ہش نداشت، ایشاں منافقانی نزدیک ۲ نادان و بیوقوف اتنت و منافقان و تانا اتنت کہ زمانہ سازی ۲ توکا چالاک اتنت، و تاش گوں مسلماناں مسلمان ظاہر کت و گوں کافران کافر، و پغراض نفسانی ۲ حاصل کنگ ۲ عاقبت و آخرت ۲ ہج پروا ہش نداشت و احکام مشرع ۲ پابندی ایش ضروری نہ فہمت۔ راقم الحروف ۲ رباعی ۲ے پہ اے مضمون ۲ ادا کنگ ۲ آموزون انت۔

دنائے زمان کسے، کہ مکار بود ۲ بد عہد و دروغ گوی طرار بود ۲ پس با یقین ز سادہ لوحان مستیم ۲ ہشیار کسے بود، کہ عیار بود۔ یعنی بیوقوف در حقیقت منافقان اتنت کہ پہ دنیا ۲ غرضان آخرت ۲ ہج پروا ہش نداشت، فانی ۲ زورگ و باقی ۲ الگ چقدر بے عقلی ۲ے، و چہ مخلوق ۲ ترسگ کہ چنایاں مردے درشت بیت و چہ علام الغیوب ۲ نہ ترسگ کہ چنایاں ہج پیغم ۲ مردم ۲ علاج نہ بیت، چہ قدر نادانی ۲ے و اصلح و شرکاری چہ کجا کہ احکم الحاکمین و آئی ۲ رسول و سیکس بندگانی مخالفت و نافرمانی و نافرمانی کنگ بیت ۲ مگر منافقان اسے قدر بے وقوف ترسگ اتنت کہ اسے ظاہری

جبرائیم نعمتت۔ فل چہ شیاطین ۲ مراد یا ہما کافر اتنت کہ وئی کفرش گوں ہر کس ۲ ظاہر کنگت یا ہما منفق مراد اتنت کہ سر دار و سر گروہ اتنت۔

۲ یعنی یہ کفر و اعتقادگی ما بالکل گوں شائیں، چہ شامارا ہج پیما جدائی نیست ایش یعنی ظاہری ہمراہ داری کہ ما گوں مسلماناں کنیں، چنیشیا مفہمت کہ حقیقتہ بہن (ہم) ما گوں مسلماناں موافقیں، بلکیں ما آیان ۲ کلاگ گرگ و آیانی بے وقوفی ۲ یہ درستانی سراطا ہر کنیں کہ با وجودیکہ مئے کردار چہ مئے گفتار ۲ مخالفت اتنت مگر آچہ وئی بیوقوفی فقط یہ مئے زبان ۲ خبراں مارا مسلمان فہمتت پہ مئے مال ۲ اولادانی سرادست و راجی نہ کنتت و غنیمت ۲ مال ۲ مارا شریار کنتت، و آیانی رازی خبراں ۲ تہج کرین، مگر آیان انگت مئے تلکیاں گپت نہ کنتت۔

۲ چونکہ خداوند تعالیٰ ۲ مسلماناں ۲ امر کنگت کہ گوں منافقان مسلماناں پیما ہمراہ داری یکن ات و آیانی جان و مال ۲ کار مدارات، چنیشیا منافقان چہ وئی بے وقوفی ۲ فہمت کہ چہ ایمان ۲ یارگ ۲ ہر فائدہ ۲ے کہ مسلماناں رستگ آدراہیں فائدہ مارا تنہا پہ زبانی اسلام ۲ یارگ کنگ ۲ حاصل بوتنت پیشا بالکل دل جج بوتنت۔ حالانکہ منافقانی دیم راہ پہ خرائی و بربادی اتنت۔ نون تووت بچار کہ مسلمان کلاگ گرگ بوتنگت یا منفق، یا خدایا کلاگ گرگ ۲ مطلب ایش اتنت کہ خداوند تعالیٰ ۲ اسے مسخرہ و کلاگ ۲ سزایا بدلہ ۲ آیان ۲ دنت۔

۲ یعنی خداوند تعالیٰ ۲ آیانی مہار ۲ سر ۲ درج گت، عمر و مالی و اتنت تاکہ آیان ماں وئی سرکشی و غزورنکی ۲ توک ۲ پر کنان گت، پما حدے رشتت کہ وئی انجام کارشس ہج خیال نہ کت، پدا گل اتنت کہ ما مسلمان رد د انگت، چانگرش نزانت کہ ماوت رد کتگیں۔

لوگ مستنگ بائگ سھیک نہ اتنت ۲ چہ تجارت ۲ مراد ہما گہ ای گرگ اتنت پہ عوض ہدایت ۲ یعنی منافقان بہ ظاہر ایمان قبول کت کفرش مان ۲ داشت پمیشا ماں دنیا ۲ خوار و آخرت ۲ تباہ و برباد بوتنت، خداوند تعالیٰ ۲ ماں وئی پاکیں کلام ۲ آیانی حال و احوال چہ بد و چرنیک پہ درشتا ظاہر کت اگر ایمانش بیارتیں دین و دنیا ۲ و شنام اتنت، نون آیانی اے سوداگری ۲ ہج فائدہ نہ اتنت نہ دینی

۲ ہتوگ منافقانی دل ۲ مناسب ۲ دو مثال بیان فرمائینیت ۲ یعنی منافقانی مثال ہجے ڈول اتنت کہ کسے ماں تہار ماہیں شب ۲ ماں تہار روکی ۲ آس روک بکنت ماں جنگل ۲ پہ راہ ۲ گندگ ۲ و وقتیکہ آس روک بوت و راہ گندگ بوت گڈ اخدای تعالیٰ ۲ ہما آس گشتت و ہما مردم کہ ماں تہار ماہیں شب ۲ تہار روکی ۲ ماں ہما جنگل ۲ جبران منت و ہج ہم نہ گندیت، برابر ہج و لا منافقان چہ مسلماناں ترس ۲ کلمہ شہادت ۲ روشنی ۲ فائدہ گرگ ۲ گشتت مگر سر دست کنگیں فائدہ ۲ (مثل حفظ جان و مال) کنگتگش کہ نور کلمہ شہادت و منافع دنیاوی درست یکبارگی نیست و نابود بوتنت، پہ مرگ ۲ شرط ۲ ماں دردناکین عذاب ۲ گرفتار بوتنت۔ ۲ لھتے کہ اتنت کہ حقین خبر ۲ نیشکنت کنگ اتنت کہ حقین خبر ۲ نگوشتت، کورنت کہ وئی فائدہ و نقصان ۲ نہ گند اتنت۔ نون ہما کسے کہ کتر ہم بیت، کنگ ہم بہ بیت، کور ہم بہ بیت، آچہ پیما پہ راہ ۲ کیت۔ اگر تنہا کور بہ بیت ہر چہ بیت یکے ۲ توارے جنت یابیکے ۲ خبر ۲ ہشکنت نون چنے و اجکاراں ہج امید نیست کہ گراھی ۲ پلنت و حق ۲ نیک ۲ بیابیت۔ فل دومی مثال اے منافقانی ہما مردمانی مثال اتنت کہ آیانی سراچہ آسمان ۲ ہور پہ ترندی گوارا گینت و رگام ۲ شرایر دہنگ پناہیانی سرا و ہور ہمیں تہاری پہ ایشاں بیت،

هُمُ السُّفَهَاءُ وَلٰكِنْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۳﴾ وَاذِ الْقَوَالِیْنِ اٰنُوۡا قَالُوۡا
 ہمایاں و تانت بے نہ زانتت (وئی بیوقوفیا) فل و وہیکہ دپ کنتت گوں مسلماناں گڈ گشتت
 اٰمِنًا وَاِذَا خَلُوۡا اِلٰی شَیْطٰنِهِمْ قَالُوۡا اِنَّا مَعَكُمْ اِنۡبَاۡنُ
 کہ ایما آنگ و بریکتنہای بنت گوں وئی کانشیان فل پدا گشتت کہ ما گوں شائیں فل بیشک ما
 مُسْتَهْزِیۡوُنَ ﴿۱۴﴾ اَللّٰهُ یَسْتَهْزِیۡ بِہُمْ وِیَدُہُمْ فِیۡ طٰغِیٰرِہِمۡ
 کلاگ کرین (مسلماناں) فل خدا کلاگ گرگ ۲ سزایا دنت آیان ۲ ددرج کش ایش کنتت ماں غزورنکی و نیک
 یَعْمٰوُنَ ﴿۱۵﴾ اُولٰٓئِکَ الَّذِیۡنَ اشْتَرَوُۡا الضَّلٰلَۃَ بِالْہٰدِیۡ فَبَارِحَتۡ
 درہا یکہ سرگردان اتنت ایشاں ہما اتنت کہ گتنگ ایش گراھی بدل تجکیں راہیک۔ رنداسوت نکنت
 تِجَارَتِہُمْ وَمَا کَانُوۡا مُہْتَدِیۡنَ ﴿۱۶﴾ مِثْلَہُمْ کَمِثْلِ الَّذِیۡ اسْتَوۡدَعٰ
 آیانی سودائی ۲ و تانت آپہ تجکیں راہ ۲ مثال آیانی ہما مردم و پیغم اتنت کہ روکی گت
 نَارًا فَلَیۡۤا اَضَآءُتۡ مَا حَوْلَہٗ ذَہَبَ اللّٰهُ بِنُوۡرِہِمۡ وَتَرٰکَہُمۡ
 آس و قشیکہ روشناکت آس ۲ گرد گرد آئی ۲ گڈا برت خدایا آیانی روشنائی و اشتغنی آ
 فِیۡ ظُلُمٰتٍ لَا یُبْصِرُوۡنَ ﴿۱۷﴾ صَمٌّ بِکُمْ وَاَعٰی فَمِمۡ لَا یَرْجِعُوۡنَ ﴿۱۸﴾
 ماں تہار روکیاں تنہا کہ ہج نہ گندیت ۲ کرسنت، گنگ اتنت، کورنت گڈانوں آیان تہج نہ ترنت و فل
 اَوْ کَصِیۡبٍ مِّنَ السَّمَآءِ فِیۡہِ ظُلُمٰتٌ وَّعَدُوۡبٌ یَّجْعَلُوۡنَ
 یا آیانی مثال ہشش کہ رگام ۲ ایرات پہ آسمان آئی ۲ توک ۲ عازیں تہاری ۲ے و گردن و گردن ماں کنتت
 اَصَابِعُہُمْ فِیۡۤ اِذۡنِہُمۡ مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللّٰهُ
 وئی لنگکاں ماں وئی گوشاں چہ بیر ۲ ترھلگاں چہ مرگ ۲ ترس ۲، و اللہ
 مُحِیۡطٌ بِالْکٰفِرِیۡنَ ﴿۱۹﴾ یَّکَادُ الْبَرْقُ یُخַطِّفُ اَبۡصَارَہُمۡ کَلَمَآ
 چپ و چاگرد ۲ گروک اتنت کافران ۲ نزدیک اتنت کہ گروک بچلا نپیت آیانی چتانی روکاں، ہر برے کہ
 اَضَآءٌ لَّہُمۡ مَّشۡوٰفِیۡہِ وَاِذَاۤ اَظۡلَمَ عَلَیۡہِمۡ قَامُوۡا وَاَلُوۡۤا لِّلّٰهِ
 گروک جنت پرایاں رونت آئی ۲ روشنی ۲ توک ۲ وقتیکہ تہاروکی بیت پرایاں گڈا اوشتت، و اگر بلوٹیت اللہ تعالیٰ

مزل

(مثلاً جمیران ہرمان چنگ و سیاہ تہار بہ بنت و ہور و ترمپاں ہم تیرا ایر دا تک و شب ہم تہار ماہ انت) ڈگوں سکیں تھاری آگر وک جنگ وائی و کترھلگ کتریک ہم منچ ہولناک انت کہ آیاں ہر مرگ و ترس و ماں گوشاں وئی لنکاں جاہ دینت تاکہ چنے کتریک و کترھکاں دل ترک مہر بنت، ساہ اشس در مہر ایت۔ ہے پیمانہ نق انت تکالیف و تہریدات شرعیہ و اشکننت و وئی و رسوائی و گزندت، چانگو اغراض و مصالح دنیائی و ہم خیال کننت۔ ماں عجیب کشمکش و پریشانی و گرفتارنت و چہ وئی بے ہودہیں جلد و مکاریاں در دست و دستکاری و شوہاز و انت، مگر خدای قدرت و زورائی و چہ ہر طرف و کافراں ماں دور و گینگ انت و چنانی و گرفت و عذاب و ہج ہم و وئی و چنانی کت کننت۔ (ہم صفحہ و فوائد) و مطلب ہے کہ منافقان وئی مگر سنی تہاریں خیالاتانی توک و سرگردان و گرفتارنت لیکن و فتنی کہ نور اسلام و غلبہ و محکمیں معجزیانی ظاہر ہوگ و گزندت شرعی تاکیداں و ہم و پاتریاں اشکننت گدا مکیں سا کننت بظاہر تھکیں راہ و نینگ و راہدگ گرت و وقتیکہ دنیائی تکلیف و دل سیاہی گندگ و کیت پدا ہٹ کننت چنانچہ تہار ماہی و ہور و ایر دیگ و وقت و گروک و عبت راہدگ گپنتت گدا پادش داشتنت مگر چو نکہ خداوند عالم ہر چیز و سہی دار انت و چنانی قدرت و ہج چیز و در نروت گدا انوں چہ اے ڈولیں مکر و حیلہ یاں چہ کار شر بوت کننت۔ (فائدہ) سورت و اول و بگرے داں ادا سے قسم و مردمانی بیانی کت اول و مومنانی پدا کافرائی (ہمایاں کہ دل اشس تھر لگتگ کہ ہجر ایمان نیارنت) سوئی منافقانی (ہما کہ گندگ و مسلمان انت مگر دل اش کافر انت)

لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۖ
 گڈا بارت البت آیانی گوشاں و آیانی چتاں بے شک اللہ تعالیٰ ہر چیز و قادر انت و
 يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ
 او مردماں! بندگی سخن ات وئی پروردگار و ہما کہ پیداگی کنگ شمار و ہمایاں و کہ پیسر چہ شمار بوتگ انت
 لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۗ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ
 تاکہ شمار ہیزگار بہت ہمانی کہ کتی پریشما زمین چیر گجے و آسمان
 بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ
 بانے و ایری گہت (دی دات) چہ آسمان و آب پدا کشتی چہ آئی و ہر قسمیں نینگ (میوہ) پر شے و رگ و
 فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا أَوْ أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۗ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ
 گڈانوں مکن ات چہ خدا یا شریک و چانگو شماران ات و اگر شمارنگ و توک و ات
 مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ
 چہ ہما کلامے کہ ما ایر آرتگ و وئی بندہ و سرا گڈا بیارات شماریک سورتے ہمانی ہمیں و بلوط ات وئی مدد گاراں
 مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۗ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا
 بغیر چہ اللہ و اگر شمار است گوشاں ات و پدا اگر شمار چوش نہ کت و ہجرت نہ کن ات
 فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ۗ
 گڈا رد بیت و تارا چہ ہا آس و کہ آئی و سچگ و چیز مردم و ڈوگ انت تیار کنگ بوتگ چہ کافراں و
 وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
 و ش خبری بدے ہمایاں و کہ ایمانیش آرتگ و نیکیں کارش کنگ و رایاں باغ انت کہ رنبتیت چہ
 تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي
 آیانی چیرا جو ہر ربیکہ و ایریک بنت چہ باغانی نینگاں و رگے، گڈا گوشنت اے ہمانیت کہ
 رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَنْتُمْ مُتَشَابِهَاتٌ وَلَهُمْ فِيهَا أَنْهَارٌ مُطَهَّرَةٌ ۗ
 و ایریک بوتگیں ما چہ اشیا پیسر و دیگ بیت آیان و نینگ ہر نگیں و پرایاں اودا جن انت پاکیں

چنانچہ تہار ماہی و ہور و ایر دیگ و وقت و گروک و عبت راہدگ گپنتت گدا پادش داشتنت مگر چو نکہ خداوند عالم ہر چیز و سہی دار انت و چنانی قدرت و ہج چیز و در نروت گدا انوں چہ اے ڈولیں مکر و حیلہ یاں چہ کار شر بوت کننت۔ (فائدہ) سورت و اول و بگرے داں ادا سے قسم و مردمانی بیانی کت اول و مومنانی پدا کافرائی (ہمایاں کہ دل اشس تھر لگتگ کہ ہجر ایمان نیارنت) سوئی منافقانی (ہما کہ گندگ و مسلمان انت مگر دل اش کافر انت) و ہنوک تماہیں بندگان مومن بہ بنت یا کافر یا منافق دیم گور (خطاب) کننت و توحید باری تعالیٰ سوج دیگ بیت کہ ایمان و ہج و اصل الاصول انت۔ خلاصہ و مطلب ہمیشہ کہ اللہ تعالیٰ شمارا و چہ شمارا پیش گیناں درستان و پیدا کنگ انت و شے ضروریات و فائدہ و چیزانی ہم تیار و آمادگ کت کننت، پدا آیانی بے و دگرے و وئی معبود و حاجت رو و اقرار بدے کہ نہ فائدہ دات کننت و نہ ضرر رسینت کننت، چہ قدر نادانی و پہلوالی انت۔ چانگو شمارا ہم زان ات کہ آئی و ہج کس بوت نہ کننت سوئی علیہ الرحمہ چون و شس گوشتگ سہ تو در خلق مینزنی ہر وقت لاجرم بے نصیب ازین بابی کے دعائے تو مستجاب شود کہ بیک روی در دو محرابی و اے خیر پیسر و گوشت کہ اے کلام پاک و تو کا شبہ ہوگ و سبب یا اے بوت کننت کہ اے کلام و کرام غلطی بے بہتیت چہ اے قسم و شبہ و دور کنگ و لاریب فیہ فرمائینت و اشہدتی دورکت یا اے صورت بوت کت کیلے و دل و چہ وئی کنت ذہنی و با دشمنی و سبب و شبہہ پیداگ بہ بیت، چونکہ اے صورت ممکن بلکیں موجودات نون ایشی و دور کنگ و بہتر و آسان تریں صورتے بیان فرمائینت کہ اگر شمارا اے کلام و انسانی کلام ہوگ و خیال ہست انت گڈا شمار ہم یک سورتے ہمید و لیں فصیح و بلیغ سے آیت و اندازہ و اڈکن ات و پچاریت۔ و اگر شمارا باوجود فصاحت و بلاغت چہ یک گوئیں سورتے و مقابلہ و ہم عاجزات گڈا انوں بزانت کہ اے کلام پاک خدائے پاک و کلام انت و گڈا انسانی کلام نہ انت۔ ماں اے آیت و حضور صلی اللہ علیہ وسلم و نبوت ہم مدلل طور ثابت کنگ بوت۔ وک یعنی اگر شمارا وئی اے دعویٰ و توکا چہ حق ات کہ اے بندہ وئی کلام ایت گڈا شمارا چہ وئی در اہیں قابل و شاعر و بلغا و فصحا ہر چہ کہ ہست انت بغیر چہ خدا، چہ درستان بدت بگرات و یک گوئیں سورتے ہمیں اڈکن ات و بیارات۔ یا اے مطلب انت کہ بجز از خداوند کریم شے ہر قدر دگ معبود کہ ہستنت چہ درستان گوں فریاد و گریہ زاری دعا بلوط ات کہ ماں اے مشکل و کئے باز شے مدت و بکننت۔ و پدا اگر شمارا یک سورتے گوئیں ہم اڈکت نہ کت اے یقینی خبر ات کہ آئندہ ہجر اڈکت نہ کن ات گڈا ترس ات و تارا رد بیت چہ دوزخ و آس و ہما کہ چہ در اہیں آساں تیز و گرم تر انت و آئی و سچگ و چیز کہ دلا و جاگ و اودا بسپنت کافزانت و ہما ڈوگ انت کہ شمارا دت کنگ انت و تارا رد دیگ و صورت ہمیشہ انت کہ بہ خدای کلام و ایمان بیارات و ہما آس بہ ہما کافراں مادہ و تیار کنگ کہ قرآن شریف و نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و نہ مننت و آیباں در و رخ بند کننت۔ وک بہشت و نینگاں بہ شکل و صورت و گوں دنیاء نینگاں ہر ننگ انت مگر تیم و مزہ اشانی در میان و زمین و آسمان و فرق انت۔ یا بہشت و نینگاں و ت موت و ہر ننگ انت و مزہ اش جدا جدا انت، گڈا و فتنے نینگے گڈا انت گوشنت کہ اے قسم ہمانینگ انت کہ ماں دنیاء و ماڈرتگ، و فتنے کہ چشتنتش تمام اش دگہ پیا گزند

مازل

دعویٰ و توکا چہ حق ات کہ اے بندہ وئی کلام ایت گڈا شمارا چہ وئی در اہیں قابل و شاعر و بلغا و فصحا ہر چہ کہ ہست انت بغیر چہ خدا، چہ درستان بدت بگرات و یک گوئیں سورتے ہمیں اڈکن ات و بیارات۔ یا اے مطلب انت کہ بجز از خداوند کریم شے ہر قدر دگ معبود کہ ہستنت چہ درستان گوں فریاد و گریہ زاری دعا بلوط ات کہ ماں اے مشکل و کئے باز شے مدت و بکننت۔ و پدا اگر شمارا یک سورتے گوئیں ہم اڈکت نہ کت اے یقینی خبر ات کہ آئندہ ہجر اڈکت نہ کن ات گڈا ترس ات و تارا رد بیت چہ دوزخ و آس و ہما کہ چہ در اہیں آساں تیز و گرم تر انت و آئی و سچگ و چیز کہ دلا و جاگ و اودا بسپنت کافزانت و ہما ڈوگ انت کہ شمارا دت کنگ انت و تارا رد دیگ و صورت ہمیشہ انت کہ بہ خدای کلام و ایمان بیارات و ہما آس بہ ہما کافراں مادہ و تیار کنگ کہ قرآن شریف و نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و نہ مننت و آیباں در و رخ بند کننت۔ وک بہشت و نینگاں بہ شکل و صورت و گوں دنیاء نینگاں ہر ننگ انت مگر تیم و مزہ اشانی در میان و زمین و آسمان و فرق انت۔ یا بہشت و نینگاں و ت موت و ہر ننگ انت و مزہ اش جدا جدا انت، گڈا و فتنے نینگے گڈا انت گوشنت کہ اے قسم ہمانینگ انت کہ ماں دنیاء و ماڈرتگ، و فتنے کہ چشتنتش تمام اش دگہ پیا گزند

فل بہشتی جنات چہ ہر قسم ظاہری و باطنی (اخلاقی) پلٹیاں پاک و صافست۔ فائدہ: تا ادا سے خیر کہ آیاتی زانگ ضروری ات بیانی کنت اول میدا (یعنی باجی آیتیں و چہ کجا احتیج) دومی معاش (یعنی کجا نندیں و چہ ورین) سومی معاد (یعنی مے دیم رہ و انجام کجا انت) فل ماں اے آیت ء ہما اعتراض ء جواب دیگ بوتگ کہ چہ کافرانی نیمگ ء پیسہ کیوں آیت ء سدا کنگ بوتگ، آئی ء خلاصہ الیش انت، وقتیکہ یک کسانیں سورتے ہم ایشی ء ہمیں چنایانی دست ء نہ بوت گدا ایشی ء کلام الہی بوگ ثابت بوت۔ پدا کافراں گوشت کہ راستے کہ ماچنے کلام ء مق بل کنگ ء عاجزین مگر ماہ دگر دیلے ایشی ء کلام الہی نہ بوگ و کلام بشر (انسان) بوگ ثابت کنیں و ایشی انت کہ مزینیں بزرگین مردم ماں وتی کلام چہ حقیریں چیزانی بیان کنگ ء پر ہنر کنت، نوں خدا تعالیٰ کہ چہ درستیاں بزرگ تر و مستر انت آئی ء چہ ہم ء ماں وتی کلام ء مکنک و موکو ء ذکر کنگ گدا اے معارضہ ء جواب اے ڈولا دیگ بوت کہ ایشی ء تو کا ہج لہجی و شرمی تجربے نہ انت کہ خداوند تعالیٰ شک یا چنایا مسترین چہ نہ ء مثل مکنک و موکو ء مثال ء بیان بکنت چہ کنگ ء تو شیخ ممشل ء مطلوب انت اودا حقارت و عظمت ء ہج گفت گونہ انت و اے مطلوب ہما و وتی حاصل بیت کہ مثال و ممشل لہ ء درمیان ء پورہ مطقت بہ بیت، اگر ممشل لہ حقیریں چیزے گدا آئی ء ممشل ہم حقیریں چیزے بیتاں کنگ بہ بیت و اگر نہ گدا اتمشیل بہ ہودہ قرار دیگ بیت۔ ہاں اگر تمشیل ء ہے بہوتیں کہ مثال و مثال دیوک ء درمیان ء موافقت ضروری بوتیں گدا اے بیوقوفانی اعتراض کے باز لگتگ مگر ایشیا یک بیوقوفے ہم قائل نہ انت و تورا ء وانجیل، حکم و بادشاہانی کلام ء اے ڈولیں مثال موجود انت۔ ایشی ء خلاف گوشگ کافرانی وتی بیوقوفی و مبنی بر عداوت انت فما فوقہا ء معنی اے ڈولا ہم بوت کنت کہ ماں حقارت و کسانئی ء چہ شاشک ء زیادہ بیعت چنانچہ شاشک ء با نزل کہ ماں بعض حدیثاں پہ دنیائی تمشیل ذکر کنگ بوتگ فل یعنی مومناں اے مثالان ء حق و کار آمد فہمت و کافراں بطور مانمایا تکی و تحقیر گوشنت کہ چنے ہمیں نروس مثالان خدائے مطلب ہے انت ء جواب دیگ بوت کہ چنے مبارکین کلام ء بازینے ء گمراہ کنگ و بازینے ء راہ راست ء پیشدارگ مقصود انت (یعنی اہل حق و اہل باطل) درمیان ء تمیز تام منظور انت کہ سک ضروری و کار آمد انت) فل چنانچہ دنارا چہ وتی سیاد و داراں سنگ (قطع رحم) و چہ پیغمبراں و عالماں و واعظاں و مومناں و نمازور و چگ و چہ دگہ نیکیں کاراں کنارہ گرگ و چہ فساد ء مراد ایشی انت کہ مردمش چہ ایمان یارگ ء بددلی دانت و مخی لفین اسلامش ہشودات و گون مسلماناش جنگ دیا ثبیت انت حضرت صحابہ و صلحا امت ء عیب جوئی اش گرت و ہوا کہ آعیباش مشہور کنا ثبیت انت تاکہ آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم و دین اسلام ء بے عزتی مردمانی دل ء بندیت و مسلماناں رازش یہ مخی لفین اسلام رسینتت و قسم قسمیں رسم و بدعت رواج دیگش بخلاف طریقہ اسلام کوشش کرتش۔

فل مطلب ہے کہ چنے نالائقیں حرکتاں ایشی توہین اسلام یا تحقیر صلحا امت کے ہم بوت کنت بلکنس و نقصان گدنت ماں دنیا ء رسوا و بے عزت و ماں آخرت ء تباہ و برباد بنت۔ فل یعنی اجسام بے جان کہ سر ریش نہ کت اولی ء ممت و پتانی خوراک انتت، پدا لطفہ، گدا خون، رندا گوشت بوتنت۔ و یعنی پیشگیں حالتاں چہ رندا یا بی توک ء

البقرة ۲۵

وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۲۵﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيٰ أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةٌ فَاَقْبَضَتْهَا فَمَا أَلْهَمَهَا أَنْ تَتَمَنَّيَ لِيُزِيلَنَّ عَنْهَا الْوَيْلَ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ لِّبَنِي آدَمَ ﴿۲۶﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۲۷﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۲۸﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۲۹﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۳۰﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۳۱﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۳۲﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۳۳﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۳۴﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۳۵﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۳۶﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۳۷﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۳۸﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۳۹﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۴۰﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۴۱﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۴۲﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۴۳﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۴۴﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۴۵﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۴۶﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۴۷﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۴۸﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۴۹﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۵۰﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۵۱﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۵۲﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۵۳﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۵۴﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۵۵﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۵۶﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۵۷﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۵۸﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۵۹﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۶۰﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۶۱﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۶۲﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۶۳﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۶۴﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۶۵﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۶۶﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۶۷﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۶۸﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۶۹﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۷۰﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۷۱﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۷۲﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۷۳﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۷۴﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۷۵﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۷۶﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۷۷﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۷۸﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۷۹﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۸۰﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۸۱﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۸۲﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۸۳﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۸۴﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۸۵﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۸۶﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۸۷﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۸۸﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۸۹﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۹۰﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۹۱﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۹۲﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۹۳﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۹۴﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۹۵﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۹۶﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۹۷﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۹۸﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۹۹﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَنَارٌ لَّاهِبَةٌ ﴿۱۰۰﴾

ماں (روح) مان کنگ بوت کہ چنایکے ماں مات ء لاپ ء و چایا رندا ماں دنیا ء زندہ بوت انت۔ و یعنی ماں دنیا ء اجل ء رسگ ء وقت ء۔ و یعنی قیامت ء رواج ء حساب دادگی فل یعنی چہ قبراں در رچت خدائے روبرو ء بہ حساب و کتابگی اوستارینگ بیعت، پدا نوں شہاوت بجات و انصاف کن انت، وقتیکہ شہا اول چہ آخر خدائے احسان ء زیہ بارات و بہ ہر وقت و ہر ساعت و ہر بند و ہر حاجت آئی طبعیک و محتاج ات پدا آئی ء نہ منگ و آئی ء نافرمانی کنگ چگونہ تعجب خیز و چہ قدر حماقت انت فل ماں اے آیت ء دگر نعتے بیان فرمائینت، یعنی خدائے شمارا پیراگ کت و پے شے پشکیگ و نفع گرگی ماں زمین ء ہر ہمیں چہ سیدی بیشمار پیراگ کت (ورگی نوشگی و پوشگی و پے ہر چیزگی اسباب سامان) چنایا رندا آسمانی پیرا کنت کہ چنایاں شمارا ہر ہمیں فائدہ حاصل بیت فل ہنوگ یک مزین نعتے بیان کنگ بیت کہ آنعت پہ درتیں انساناں کنگ بوتگ و آنحضرت آدم ء پیرا شس ء قصہ انت و آئی خلیفہ اللہ کنا ٹینگ بوت، پیسہ کیوں آیت ء خلق لکم فی الارض جمیعاً فرمائینگ بوت، اگر کہے چہ ایشی ء انکار بکنت گدا چہ آدم ء قصہ ء نئے جواب ہن خوبی دیگ بوت۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فلا ملائکتانی دل اے خبر گوست کہ اے ڈولیں مخلوق کہ ایشانی تو کا مقصد و خورزیم بیت مے ہمیں مطیع و فرمانبردارانی ہستی و باوجود آیا نے خلیفہ کنائیک سبب
چی انت ہ گڈا بطریق استفادہ نہ بطریق اعتراض جست ایشکت۔ باقی منت اے خبر کہ اے ملائکتاں چہ پیما بنی آدم و حال و سہی بوتنت، ایشی و با احتمال انت۔ جتانی
سر ایش قیاس کت یا خدا تعالیٰ و پیسہ سہی کنگ انتت یا چہ لوح محفوظ ایش دیتگ ات یا ہمتش کہ حاکم و خلیفہ و ضرورت آوقتے کیت کہ ظلم و فساد بہ بیت۔ یا حضرت آدم و
قالب ایش دیت بطور قیافہ ایش جاہ یارت (چنانچہ ابلیس و حضرت آدم و قالب دیت گوشتی اے پھک دل لے یعنی فریب و تو کا کپیت) ہنچو ہم بیت۔
فلا فرشتگان و سر دست مختصر ہے جواب دیگ بوت کہ آحکمت کہ ماں ایشی و پیدا کنگا ہست انت آیان و ماشر زانیں شمارا آحکمت ہے وقتی معلوم نینت ورنہ ماں آئی و
خلافت و وافضلیت و شمشاہہ نکتگ ات۔ فلا خلاصہ اے کہ خداوند عالم و ہر یک چیزے و نام گول آئی و حقیقت و خاصیت و نفع و نقصان و حضرت آدم و سوج

دانتت و اے علم خداوند تعالیٰ و بغیر از واسطہ کلام ماں
حضرت آدم علیہ السلام و دل و دور دات پر چیکہ بجز چنے
کمال علی و خلافت و دنیا و سر حکومت کنگ چہ ہما بوت
کنت۔ ایشیا چہ زندونوں چہ حکمت و ظاہر کنگ و سبب
چہ ملائکتاں ہے چیزانی نام و نشان جست گرگ بوتنت
کہ اگر شماں وقتی اے خبر و کہ شما خلافت و کار و باراں
ہلا نینت کن ات، راست گوش ات گڈا شما اے چیزانی
نام و نشان و پیش دار ات، لیکن آیا وقتی ہا جزئی و کوتاہی
منت و شترش بہت کہ نبی چنے علیگی ہج کہے خلافت
کار و ماں دنیا کت نہ کنت وک چشیا رند چہ حضرت آدم
تماں چیزانی بار و جست بوت۔ آئیما درستیں چیزانی نام و
نشان یک پہ یک و گوشت و پیشی و اشتنت، درستیں
ملائکہ چہ حضرت آدم و علم و دانش و حیران منتنت۔ ہر یک
چہ حضرت آدم و کمال علی و دست ماں دپ و بوت۔ گڈا
اللہ تعالیٰ و گول ملائکتاں گوشت، ہاں چطور ات ہن شمارا
نگوشتگت کہ من چہ آسمانی وزمین و درستیں چہ چیزانی حال
سہی داران و شاہر خبر کہ ماں وقتی دل و داشتگ آئی و
ہن من خبر داراں۔

فائدہ :- چنیشا علم و فضیلت و جوانی پر عبادت و
سراطا ہر بوت، بچار ملائکہ ماں عبادت و بجزے رستگ
انتت کہ معصوم و بے گناہ انت مگر ماں علم و چہ انسان کتر
انت ہمیشا مرتبہ خلافت انسان و رست۔ ملائکتاں ہن
منت و لوٹ ات ہن ہنچو پر چیکہ عبادت خاصہ مخلوقا
انت، خدائی صفت نہ انت نسبتہ علم خدای بہترین صفت
انت، ہمیشا قابل خلافت انسان بوت نہ ملائکہ پر چیکہ
یہ ہر خلیفہ و ضروری انت کہ فی الجملہ وقتی مستخلف عنہ و کمال
آئی و تو کا موجود بہ بیت۔

صاحب دے بہ مدرسہ آمد ز خانقاہ
شکست عہد صحبت اہل طریق را
گفتم میان عالم و عابد چہ فرق بود
تا کردی اختیار از ان این سربق را
گفت او گلیم خویش بدر می برد ز سوج
وین جہدمی کند کہ گمیر و عنبرق را

وہ وقتیکہ حضرت آدم و خلیفہ نوگ مسلم (منگ) بوت گڈا
فرشتگان و حکم بوت کہ حضرت آدم و نیمگ و سہی بکن ات
و آئی و قبلہ سہی جوڑ بکننت ہنچو کہ بادشاہاں وقتی ولی عہد
مقرر کن انت پدا چہ ارکین دولت نذر و پیش کنگ و حکم دینت تاکہ کسے و سترانی و گنجائش مہبت۔ چنانچہ درستیاں ہے سجدہ ادا کرت بغیر چہ ابلیس و کہ دراصل آچہ جتانی قوم
ات و ہتو گول ملائکتاں ہور تورات۔ و اے سرکشی و سبب ایش انت کہ جہاں چہ ہزار ہا سال و ماں زمین و آسمان و نیمگ و ہن رفت و آمد ششکت، وقتی
کہ آیانی فساد و خوریزی چہ حد و گوست گڈا ملائکتاں چہ خدای حکم و ہتین گشت و ہتین ماں کوہ و جنگل و جزیرہ یانی نیمگ و گلینت دیم دات، چہ آیانی تو کا ابلیس مزین عالم و عابد
ات۔ آئیما چہ جتانی خراب کاری و وقتی بیسزاری و بے میاری ظاہرت۔ چہ فرشتیانی سفارشیگی ایشی در خلاص بوت و ماں ملائکتانی توک و بود و باشی کت و پے ہے دل ماٹلی و لچ
کہ تماں جتانی جاگہ و تنہا من و ت زمین و حاکم و منتصرف کنائیک بان، ماں عبادت و سک گوشت کنگ و لکت و وقتی دماغ و خلافت و خیالی نچتہ کت۔ وقتیکہ خدای
حکم خلافت و نسبت و چہ حضرت آدم علیہ السلام و ظاہر بوت، ابلیس لعین دل ایکیم بوت و چہ وقتی ربانی عبادت و رائیگان روگ و چہ زہر و حسد و جست ہر چیکہ دل و
گوشت کتی و ملعون بوت و مشہور انت کہ آدرچک گند میگت یا بقول بعضے ہنگور یا ہنچو یا نارنجیک ات، واللہ اعلم بالصواب۔ و گوشت کہ حضرت آدم و حوا.....

الدِّمَاءِ وَنَحْنُ نَسْبُ بِمَجْدِكَ وَتَقْدِسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا
خون و ما یک پیما و این تہی تعریف و دیا و کنیں تہی پاکیں ذات و طا گوشت خدای کہ بیشک من انان چیزیکہ
لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ
شما نزان ات فلا و سوج و انت اللہ آدم و تمام چیزانی نام، پدا پیشی کنتت ہا چیزاں پے فرشتگان
فَقَالَ ابْنُ نُوحٍ يَا سَمَاءُ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ قَالُوا سُبْحَانَكَ
پدا گوشتی خبر دیتت من و نام و ایشانی اگر شمارا ست گوش ات و گوش ات پاکے تو،
لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝ قَالَ
ہج نزانیں مگر ہمیں کہ تو ماں سوج و آنگ بیشک تو تے زانوں و دانا گوشتی
يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ
اے آدم! خبر دے فرشتگان و نماں آیانی، گڈا وقتے کہ خبری دانتت فرشتگان نام ہما چیزانی، گوشت و کہیں من
لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
نگوشت شمارا کہ بیشک من زانوں چہ چیزاں آسمانی وزمین و زاناں آچہ کہ ظاہر کن ات و
مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ۝ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا
آچہ کہ چہر دیتت و وقتیکہ ما گوشت فرشتگان و کہ سجدہ کن ات آدم و، گڈا درتاں سجدت
إِلَّا إِبْلِيسَ ابْنِي وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝ وَقُلْنَا يَا آدَمُ
مگر شیطان و کہ نہ منتی و تبری کت۔ و ہست ات آچہ کافراں و گوشت ما او
اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا
بند تو و تہی لوگی (زال) ماں بہشت و و بورات چہ آئی و ہر چہ کہ دل بکشیت چہ ہر جا کہ بوٹت شمارا و نزدیک
تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ۝ فَازَلَمَهُمُ الشَّيْطَانُ
مہبت اے درچک و گڈا بنیت شمارا نقصان گند و کاں ط پدا بگینت انت آہر و کاں شیطان
عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ
چہ اودا، گڈا درمی کنتت آیان چہ ہما عزت و آرامی و کہ ما آئی تو کا انتت و گوشت ما کہ ایرکب ایشا کنگ و دشمن بت

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

ماں بھشت و زندگی و لگنت و شیطان پر وقتی عزت و جاگہ و بھل کپت، شیطان و حسد و گنہگار جاہ جت، بالآخر گوں طاؤس و مار و ہور بوت ماں بہشت و گوست و بی بی حواء و ہمد و لا کلاگ گیت و رد دات کہ آئی و چہا درجیک و وارت و حضرت آدم و ہم واریتی و آئی یقین دانگ انت کہ جنیش و ورگ و زندہ ہمشہ خدائے بارگاہ و مقرب بت و خدا تعالیٰ چہ آئی و ورگ و منغ فرمائینگ آئی و توجیہ بی بیان کت۔ اے قصہ دیمافصل پیداک انت۔ (ہم صفحہ و فوائد)

فل پو اے خطا سزا ئیگی حضرت آدم و بی بی حواء و اولادیکہ پیدابوگیگت، درستان و متعلق اے ہے حکم بوت کہ چہ بہشت و زمین و نیمگ و ایرکپ ات بروات و ہمو و پندرات شہادت ماں و ت و دشمن بت و چنیشگی شارات کلیف در پیش بیت و بہشت نافرمانی و دشمنی و جاگہ نہ انت۔ دار دنیا پہ ہے کاراں مناسب انت کہ پشما آزمائشگی بنا کنگ بوتگ۔ فل یعنی ماں دنیا ہمیشہ نہ ماں ات بلکیں تا یک وقتے معینیں اود و پشت کپ ات و چہ اود و چیزاں بہرہ مند بت۔ زندہ منے و تی روبرو و حاضر بت، ا معیتیں وقت ہر شخص و نسبت و ہر کس و وقتی مرگ و وقت و در اہیں عالم و حق و قیامت و روح انت۔ وقتیکہ حضرت آدم و خداوند تعالیٰ و اے زندہ حکم اشکت و چہ جنت و در کپت گڈا بحالت شرمندگی و پشمانی گریوگ و زاری و لگت، پدا خداوند تعالیٰ و چہ وقتی مہربانی و ہتیں کلہ ماں آئی و دل و بطور الھام دوردات، چہ ایشانی برکت و آئی و توبہ قبول بوت۔ و آکلیاں ایش انت :-

وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مَسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿۲۰﴾ فَتَلَقَىٰ آدَمَ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۲۱﴾

چہ وقتی روبرو گار و ہتیں خبر گڈا خدا و نظر تک بوت آدم و سر پیشک و ت انت قبول کنوگ ہم کنوگ گوشت ما اھبطوا منہا جمیعاً فإمّا یاتیکم مِّنْیَ هُدًی فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ

کہ ایرکپ ات چہ ادا درست کی زندا اگر بتیت و برسیت شمارا چہ منی نیمگ رہے، پدا ہر کسے کہ بت پر منی راہ و فَلَاحُوفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۲۰﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا

گڈا نہ ترس بیت یہ آئیانی سر اوہ آیات گنیں بنت و ہمایاں کہ کافر بوتنت و دروغ بندش کنتت

وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مَسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿۲۰﴾ فَتَلَقَىٰ آدَمَ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۲۱﴾

یاد کن ات منی ہما احسانان و کہ من شے سر کنگ انت و شہا پورہ کن ات منی قول و، من پور گناہ شے قول و

وَأَيُّهَا قَاهِبُونَ ﴿۲۰﴾ وَإِنُّوَابِئَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أُولَٰئِكَ كَافِرِيهِمْ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونَ ﴿۲۱﴾ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۲۲﴾ وَاقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرُّكُعِينَ ﴿۲۳﴾

وچہ من ترس ات و وچہ من ترس ات و وچہ من ترس ات و

تاکونوا اول کافر یہ ولا تشتروا بآياتي ثمنًا قليلاً و ایسای ف اتقون ولا تلبسوا الحق بالباطل و تکتوموا الحق و انتم تعلمون و اقیمو الصلوہ و اتوا الزکوہ و ارکعوا مع الرکعین

زانت و قائم بدارات نماز و و بدیت زکوہ و در کوع کن ات گوں رکوع کنوگاں و

ات امرون الناس بالبر و تسون انفسکم و انتم تتلون الکتب

ہیں حکم کن ات شمار دماں و پیکیں کار و شہوش ات و تی جردان و، و اھا لکشا کتاب و ان ات،

وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مَسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿۲۰﴾ فَتَلَقَىٰ آدَمَ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۲۱﴾

یاد کن ات منی ہما احسانان و کہ من شے سر کنگ انت و شہا پورہ کن ات منی قول و، من پور گناہ شے قول و

وَأَيُّهَا قَاهِبُونَ ﴿۲۰﴾ وَإِنُّوَابِئَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أُولَٰئِكَ كَافِرِيهِمْ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونَ ﴿۲۱﴾ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۲۲﴾ وَاقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرُّكُعِينَ ﴿۲۳﴾

وچہ من ترس ات و وچہ من ترس ات و وچہ من ترس ات و

تاکونوا اول کافر یہ ولا تشتروا بآياتي ثمنًا قليلاً و ایسای ف اتقون ولا تلبسوا الحق بالباطل و تکتوموا الحق و انتم تعلمون و اقیمو الصلوہ و اتوا الزکوہ و ارکعوا مع الرکعین

زانت و قائم بدارات نماز و و بدیت زکوہ و در کوع کن ات گوں رکوع کنوگاں و

ات امرون الناس بالبر و تسون انفسکم و انتم تتلون الکتب

ہیں حکم کن ات شمار دماں و پیکیں کار و شہوش ات و تی جردان و، و اھا لکشا کتاب و ان ات،

بیت حتی کہ پیغمبران، گڈا لآخوف علیہم ولا ہم یحزنون ہ چہ معنی داربت۔ اے شہد و جواب ایش انت کہ خوف پہ دو قسم انت۔ برے خوف و باعث و مرجع خائف (ترسوک) و وقتی تو کا گڈا گڈا بیت، چنانچہ مجرم بادشاہ ہی کہ چہ بادشاہ و ترسیت۔ ادا خوف و موجب ہے جرم انت کہ مجرم و نیمگ و رجوع کنت۔ و برے خوف و مرجع خوف منہ انت یعنی ہماری کہ چنانچہ ترسنت، آئی و تو کا یک نیے، یک ہیبتہ بہ بیت۔ مثلاً اگر کسے یک بادشاہ با عظمت و صاحب جاہ و جلال و روبرو و پیش بہ بیت یا گوں یک شیرے و ایم پہ ایم بہ بیت گڈا آمد و خائف بوگ و سبب اے نہ انت کہ آئی و بادشاہ و یا شیرے جرمے یا گناہے کنگ بلکیں سلطانی قہر و جلال و شیرے ہیبت و غضب و در زندگی موجب خوف بیت کہ آئی و مرجع ذات سلطانی و شیروت انت۔ چہ آیت و خوف و اولگن قسم و نفی کنگ بوتگ، نہ دو میگ و۔ شہد ہما وقتی پیدابوتگت کہ لآخوف علیہم ولا ہم یحزنون ہ و جاگہ و لآخوف فیہم یالایحافون گوشت بوتیں۔

و اولی خطاب یا ایہا الناس اعبدوا عامیں خطاب ایت و ہما نعمانی ذکر فرمائینگ ات کہ یہ تمہیں بنی آدم و عام انت، مثلاً زمین و آسمان و ایدگہ درستیں چیزانی پیداکنگ۔

وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مَسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿۲۰﴾ فَتَلَقَىٰ آدَمَ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۲۱﴾

یاد کن ات منی ہما احسانان و کہ من شے سر کنگ انت و شہا پورہ کن ات منی قول و، من پور گناہ شے قول و

وَأَيُّهَا قَاهِبُونَ ﴿۲۰﴾ وَإِنُّوَابِئَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أُولَٰئِكَ كَافِرِيهِمْ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونَ ﴿۲۱﴾ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۲۲﴾ وَاقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرُّكُعِينَ ﴿۲۳﴾

وچہ من ترس ات و وچہ من ترس ات و وچہ من ترس ات و

تاکونوا اول کافر یہ ولا تشتروا بآياتي ثمنًا قليلاً و ایسای ف اتقون ولا تلبسوا الحق بالباطل و تکتوموا الحق و انتم تعلمون و اقیمو الصلوہ و اتوا الزکوہ و ارکعوا مع الرکعین

زانت و قائم بدارات نماز و و بدیت زکوہ و در کوع کن ات گوں رکوع کنوگاں و

ات امرون الناس بالبر و تسون انفسکم و انتم تتلون الکتب

ہیں حکم کن ات شمار دماں و پیکیں کار و شہوش ات و تی جردان و، و اھا لکشا کتاب و ان ات،

منزل ا

پد حضرت آدم علیہ السلام و پیدائنگ و آتی و خلیفہ مقرر کنگ و آتی و ماں بھشت و داخل کنگ و غیرہ۔ ہنوک چنایانی در میان و خاص بنی اسرائیل دیم گور (خطاب) کنگ بو ترنت و خاصین نعمتاں کہ وقتاً فوقتاً پشت بہ پشت پنایانی سر ایک پیماعطا کنگ بو تگنت و آیاں کہ پنا نعمتانی جاہ و ناشکری کنگ آدرستیں خبرانی بیان مفصلاً کنگ بیت پر چیکہ بنی اسرائیل چه بنی آدم و تمامیں فرقیان عزت دار و اہل علم و کتاب و نبوت و پیغمبران و جاہ یاروک فہمگ بو تگنت چیا کہ چه حضرت یعقوب علیہ السلام و بگرے داں حضرت عیسیٰ علیہ السلام و چار ہزار پیغمبر چنایانی و تی توک و آنگنت در اہیں عربانی چم پمایاں سکت انتت کہ حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم و تصدیق کنت یا نہ ہمیشیا آنتتانی کہ پنایانی سر کنگ بو تگنت و آخرابی و ناشکری کہ پد آیاں کنگ آدرستیں خبر ادا کنگ و بیان کنگ بو تگنت تا کہ شرمندہ احسان بہ بنت و ایمان بیارنت و اگر نہ گڈا اے دگہ مردماں چنیشانی کرداراں سپرد بہ بنت و پد اشانی خبران اعتمبارمہ کنتت و اسرائیل حضرت یعقوب علیہ السلام و نام انت، اسرائیل معنی عبد اللہ۔ و ہزارانی پیغمبر آیاں توک و دیم دیگ بوت و آسمانی کتاب توریت و غیرہ پنایاں ایرارگ بوت، چه فرعون و استگارکت و شام و ملک و غلبہ تی دانتت۔ من و سلوی پنایاں ایرکت، چه یک ڈو کے دوازده چشمہ رُبنیت (جباری کت) اے ڈولیں مبارکین نعمت و خوارق عادات دگہ ہج فرقا بہر نبوتگ۔

فک ماں تورات و اے قول و قرار گرگ بو تگنت کہ شما پے تورات و حکماں قائم بہ بت و ہر پیغمبرے کہ دیم دتیں پے آتی سر ایمان بیارت و آتی و ہمراہ بہ بت۔ گڈا شام شریف و ملک شے دست و بیت (بنی اسرائیل و اے قبول کنتت) مگر پد اے خبرانی سرانہ او شانتت بدیشتی ایش کت، مسئلہ اش غلط سوچ دات و رشوتش گپت، حقین خبراش چیر دات و و تی سرداری اش قائم داشت و پیغمبرانی فرمان برداری ایش نکت بلکین لھتیں پیغمبراش شھید کنتت۔ ماں تورات و ہر جا کہ محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم و صفت ہست ات آتی ایش تکلیت ہمیشا گراہ بو تنت۔

فک یعنی چه دنیاوی منافعی فوت بیگ و ترس ات۔

فک ماں تورات و توکا پیش دارگ بو تگنت کہ ہر پیغمبرے کہ بییت اگر تورات و تصدیق و کنت گڈا آیاں رار استگور بزانت و اگر نہ گڈا آیاں دروغ بندے بزانت۔ زانگ بویت کہ احکام قرآنی در بارہ اعتقادات و اخبار انبیاء و احوال آخرت و اوامر و نواہی تورات و دیگر کتب سابقہ و موافق انت۔ ہاں لھتیں اوامر و نواہی منسوخ کنگ بو تگنت مگر تصدیق و مخالف نہ انت، تصدیق و مخالف تکذیب انت۔ اگر یک کتاب الہی و بالکل تکذیب کنگ بہ بیت آفرانت۔ چو تو بعضے آیات قرآنی ہم منسوخ انت بے ایشیا را معاذ اللہ تکذیب نگوشنت

فک یعنی چه قرآن و تکذیب کنوکانی توکا پد دیدہ و دانستہ اولیگیں منکر بیت تا کہ قیامت و منکرانی او بال شے بڈامبیت۔ و مکہ و مشرکاں اگر انکار کنگ چه و تی جاسلی و بے خبری و سببش کنگ دیدہ و دانستہ ایش نکتگ۔ ایشی و توکا شما چه در ستا اول حساب بییت۔ اے کفر (کہ پزانت بہ بیت چه آفر و) کہ پے نزانتی بہ بیت) گندہ ترانت۔

فک یعنی با جماعت نماز کن ات۔ چہ آیت و نماز گوں جماعت و ادا کنگ و حکم ظاہر انت۔

خلاصہ آیت و ایشنت کہ تہنا امور مذکور بالا پے شے استگاری و کافی نہ انت بلکین ماں تمامیں اصولاں نبی آخر الزمان و پیروی و کن ات، نماز ہم ہائی و پیمایوان ات کہ با جماعت ہم بہ بیت و رکوعی ہم ماں بییت۔ ۱۲

فلہٴ لھتیں یہودی عالماں اے گمان کت کہ وئی مردمش گوشتنت کہ اسلام ء دین زبریں دین ایت ووت مسلمان نہ بوتنت و ہم یہودی عالماں بلکین زیادہ ظاہر بینان ء اے موقع ء سراپے خیال کیت کہ وقتے کہ ماشریعت ء احکامانی سوچ دیگ ء کوتاھی بکنیں وحق پرستی ہم نکنیں گڈا اے خبر ء ضرورت نہ انت کہ ماوت ہم بہ احکامانی سرا عمل بکنیں و قتے کہ یہ مئے ہدایت ء موافق ء بازینے اعمال شریعت ء بچاہ کاریت گڈا بحکم الذال علی الخیر کفایا علہ آئے وئی اعمال حساب بنت۔ گڈا ماں اے ایت ء ہر دو کافی خیال ء تردید فرمائینگ بوت۔ وچہ اے آیت ء مقصود ایشنت کہ واعظ ء باید انت کہ ضرور وئی وعظ ء سراوت ہم عمل کنت۔ و اے مطلب نہ انت کہ فاسق این مردم کسے و انصیحت کنت فلہٴ علماء اہل کتاب کہ حق ء ظاہر لوگ ء چہ زندہ بہ حضرتش ایمان نیارت آئی ء زندگی سبب حجت جاہ (مرتبہ) وحت مال ات۔ خداوند تعالیٰ ء ہر دو کافی علاج پیش داشت کہ چہ صبرگی مال ء طلب دوستی گار بیت وچہ نمازی بندگی و عاجزی حاصل بیت و مرتبہ (جاہ) ء دوستی کم بیت۔

فلہٴ یعنی صبر و نماز چہ ضروری دل سبکیں گرانیں کار ایت، مگر یہ آیانی سرا آسان انت کہ ترسنت و عاجزی کنتت و آیانی خیال ہمیشنت کہ مارا خدا ء روبرو ء پیش بوگی انت و ہمائی ء نینگ ء بیچ ترگی انت (یعنی ماں نماز ء گویا خدا ء روبرو ء اوشتا تک انت۔ یا ماں قیامت ء پہ حساب و کتا بیگی گوں خدا ء دیم بہ دیم کپیگی انت۔

فلہٴ چونکہ تقویٰ و کمال ایمان حاصل کنگ بذریعہ صبر و حضور و استغراق عبادت مشکل ات ہمیشہ آئی ء حاصل کنگ ء آسان ترین راہے تعلیم فرمائینت۔ آئی خدا تعالیٰ نعمتانی شکر گزاری انت۔ یہ ہے سبب ء خداوند تعالیٰ وئی ہما انعام و احساناں کہ وقت فوقتہ آیاناں عنایت کنگ انت آیاناں عبادت فرمائینت و آیانی بدکرداریانی ہم ماں ہے ہوری ء ظاہر فرمائینت۔ انسان بلکین حیوان گوں وئی منعم ء محبت داریت و آئی ء فرمانبرداری و اطاعت ء بہ دل و جان بجا کاریت۔ ماں چند رکوع ء

ہے مضمون بشرح و بسط بیان فرمائینگ بوت فائدہ :- تمہاں عالم ء سرا اشانی فضیلت دیگہ ہے مطلب انت کہ چہ ہما وقتے کہ بنی اسرائیل ء وجود بوئنگ چہ ہما وقت ء بگرے تا بوقت ء نازل بوگ ء ہے خطاب ء اشاں چہ دستیں فرماں بہتر و افضل بوتگنت بہ اشانی درجہ و مرتبہ ء بیچ فرقہ بستگ۔ زنداد ہدیہ اشاں نبی آخر الزماں و قرآن مجید ء مخالفت و مقابلہ شروع کت گڈا اشانی افضیلت پھکے چٹ بوت۔ پدا معضوب علیہم و ضالین ء لقب ایش رسیت۔ و حضور صلی اللہ علیہ وسلم تا بعداران ء کنتم خیر اُمَّتہ ء خلعت نصیب بوت۔

فلہٴ وقتے کہ کسے ماں یک بلائے گرفتارہ بیت گڈا آئی ء دوست و طرفداریں مردم زیادہ ہے پیماکنتت کہ اولی برا آئی ء لازم حق ء ادا کنگ ء کوشش کنتت۔ اے پیماکر بوت نکنت گڈا یہ سفارشگی وئی سعی ء ہلینت آئی ء چٹینگ ء علاج ء کنتت و اگر اے ڈولا ہم بوت نکنت گڈا تاوان و فدیہ دینت و آئی ء دردست کنتت و اگر اے ڈولا ہم بوت نکنت گڈا آخر کار وئی مدد گاراں وراج و قوم ء جمع کنتت پہ جنگ و جدال آئی ء رستگاری ء فکر ء کنتت خداوند تعالیٰ پہ ہے ترتیب ء موافق ء

ارستہ فرمائینت کہ کلام شخصے توری مقرب خداوندی بہ بیت مگر کلام کسے ء کہنا فرمان ء خدا وعدہ اللہ و کافر بیت آئی ء چہ اے چاریں صوتاں پہ ہج صورت ء فائدہ رسیت کت نہ کنتت۔ بنی اسرائیل ء ہے ڈولا گوشت کہ اگر ماہر پیمیں گناہ بجنین مارا عذاب دیگ نہ بیت۔ مئے پت و پیر کاں کہ پیغمبر بوتگنت مئے شفاعت ء کنتت مارا بخشائینت، نون خدای تھا فرمائینت کہ شے اے خیال بالکل غلط انت و باطلیں خیال ایت۔ ہاشفاعتے کہ اہل سنت آئی ء منوگ انت ماں قیامت ء روج ء چہ اے آیت ء انکار ثابت نبیت۔

فلہٴ فرعون ء وابے دیت، نجومیاں آئی ء تعبیر کت کہ چہ بنی اسرائیل ء یک شخصے پیداک بیت پنچشیں کہ تھی دین و سلطنت ء غارت کنت۔ فرعون ء حکم دات کہ ماہی اسرائیل ہر بچکے کہ پیداک بیت آئی ء بگش ات و ہر جگے پیداک بیت آئی ء بہ خدمت ء پشت بیچ ات، خداوند تعالیٰ ء موسیٰ علیہ السلام پیداک کت و زندگ ای پشت گیت۔

فلہٴ بلا پہ چند معنی کیت اگر ذالکھ ء اشارہ ذبح ء طرف ء گرگ بہ بیت گڈا چہ بلا ء مصیبت مراد گرگ بیت، اگر بنی ء نینگ ء اشارہ بیت گڈا چہ آئی ء لغت مراد انت و اگر ہر دو کافی طرف ء اشارہ بیت گڈا چہ آئی ء امتحان مراد گرگ بیت۔ یعنی یاد بکن ات او بنی اسرائیل۔ اے مزینں نعمت ایت کہ۔۔۔۔۔۔۔

اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۳۳﴾ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ
آیا شے سر پہ نہ بیت فلہٴ مدت بلوٹ ات چہ صبر ء وچہ نماز فلہٴ بیشک آلہبتہ گران انت
الَّا عَلَى الشَّاعِرِينَ ﴿۳۴﴾ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلاقُوا رَبِّهِمْ
مگر پہ عاجزی کنوگاں ہمایاں کہ خیال دارنت کہ بیشک آدمیم بہ دیم کپوگنت وئی پروردگار
أَنَّهُم إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿۳۵﴾ يٰبَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ كُرُوا لِعِمَّتِي الَّتِي
و اچر ہم خیال دارنت کہ رجوع کنوگنت کی نینگت ما او بنی اسرائیل یاد بکن ات منی ہما احساناں کہ
أَنعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَإِنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿۳۶﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا
من شے سر کنگ انت و ایک مزنی دات من شمارا پہ درستیں مخلوقات ء سرا فلہٴ و تیرس ات چہ ہما وچہ کہ
لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا
کار و نبیت ہج کس چہ کس ء ہج و قبول کنگ نہ بیت چہ آئی سفارش و نہ
يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۳۷﴾ وَإِذْ بَجَّيْنَاكُمْ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ
گرگ بیت چہ آئی ء بدلے و نہ آمد کنگ بنت ء زیاد بکن ات ہما وقت ء کہ دردست (رستگار کت بشمارا فرعون ء
يَسْؤُونَكُمْ بِسُوءِ الْعَذَابِ يَذَبْحُونَ آبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ
مردماں ہمایاں کہ داتش شمارا بسبب عذاب، حلاش کنتت شے مردیں چکان ء و زندگش بہشت انت شے جتینان ء
وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ لِّمَنْ رَّبُّكُمْ عَظِيمٌ ﴿۳۸﴾ وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَنجَيْنَاكُمْ
و ماں ایشیا پدری ایت فلہٴ چہ شے پروردگار ء نینگ ء زندگش و وقتیکہ کت ماہ شینگ دریا، در خلاص کت بشمارا
وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿۳۹﴾ وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ
وغرق کنتت ما فرعون ء مردمان ء و چاگوشا چارگ ء انت فلہٴ وقتے کہ ما وعدہ کت گوں موسیٰ ء
أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهَا وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿۴۰﴾
چہس شب ء پدا گنت شامگوسک ء را (وئی خدا) چہ موسیٰ ء زند و شما ظالم ات فلہٴ
ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۴۱﴾ وَإِذْ آتَيْنَا
پدا عفاں کت ما شمارا چہ ایشیا زندہ ہم تا کہ شما شکر بگرات فلہٴ وقتے دات ما

مازل

وقتے کہ شے پت و سپرکاں چہ فرعون ۽ ترس ۽ تنگت (فرار بوتنت) دیما دریا دپشت ۽ فرعون ۽ لشکرات۔ ماچر و قی مہربانی ۽ شمارا رستگار کت و فرعون ۽ گوں و قی فوج و لشکر ۽ ماں دریا ۽ غرق کت و ہشت (اے قصہ مفصلاً دیما پیدائنت) و اے قصہ و احسان ہم یاد کنگ ۽ لائق انت کہ ما تورات ۽ دیگ ۽ وعدہ گوں موسیٰ علیہ السلام ۽ ماں چہل شب و روج ۽ توک ۽ کنگت و آئی ۽ کوہ طور ۽ روگ ۽ چہ زندہ بنی اسرائیل گوسک ۽ پرستش ۽ لگنت و شامزن بے انصاف ات کہ گوسک ۽ را و قی خدا قرار دات (اے قصہ ہم مفصلاً دیما کیت۔ فل مطلب اے کہ باوجود اے طاہرین شرک (شرک جلی) ۽ چہ شاماد گذشت کت و شے تو ہمیں قبول کت و شمارا بروقت ہلاک نکت (چناچہ آل فرعون ۽ پے و قی گناہنگی ہلاک ۽ غرق کنگت تاکہ شامے شکر گزاری ۽ بکن ات و مئے احسان ۽ بہ مینت۔

(ہے تاکہ ہم ۽ حاشیہ) فل کتاب و تورات انت۔ چہ فرقان ۽ ہما احکام شرعیہ مراد انت کہ چہ آیات جائز و ناجائز معلوم بہ بیت۔ یا حضرت موسیٰ علیہ السلام ۽ معجزہ بان فرقان گوشگ بوت انت کہ چہ آیات دروغ و راست و مؤمن و کافر ۽ تمیز بیت، یا چہ فرقان ۽ تورات دت مراد انت کہ آ کتابے ہم و حیا آئی ۽ سخی و ناحق ۽ ہم جدائی بیت و فرقان یعنی جدا کنوک۔

فل چہ قوم ۽ خاص ہما مردم مراد انت کہ آیات گوسک ۽ سجدہ کنگ ات۔ فل یعنی ہمایاں کہ گوسکس سجدہ نہ کنگ آیات گوسک ۽ سجدہ کنوکان ۽ بخش انت۔ لھتے گوشیت کہ بنی اسرائیل ۽ سنے ٹگ انتت یکے ہاکہ آیات و ت گوسک ۽ پرستش نہ کت و دگرشس ہم مہن (منع) کنگت، دومی ہاکہ آیات گوسک ۽ عبادت کت، سومی ہما کہ آیات گوسک ۽ سجدہ نہ کت سنے پگرشس ہم منع نہ کنگت دومی فرقہ ۽ مقتولی ۽ حکم رست کہ شام کنگت بہ بت ہومی فرقہ ۽ حکم رست کہ شام آیات ۽ قتل بکن ات تاکہ ایشانی خاموشی ۽ گناہ ۽ توبہ ببیت، و اولی فرقہ ماں اے توبہ ۽ ہور نہ انت پرچیکہ آیات توبہ ۽ حاجت نیست ات۔ فل عالماں ماں ایشیا اختلاف انت کہ مقتول بوگ و ت عین توبہ ات یا توبہ ۽ تہمت ات ہنچو کہ ماں مئے شریعت ۽ پے قاتل عمد ۽ توبہ ۽ قبول بوگ ۽ اے ہم ضروری انت کہ و قی جرنڈ ۽ مقتول ۽ وارثانی حوالہ کنگت گڈا آیات مختار انت کہ و قی بیر ۽ بگرت یا آئی ۽ معابنگنت و آ وقت ۽ ہم ضروری بکن ات کہ باوجود اے قدر احسانانی وقتیکہ شام گوشت، اوموسیٰ اماج بر توفیقین نکین کہ اے اللہ ۽ کلام انت تا وقتیکہ ما دیم پے دیم خدائے تعالیٰ ۽ پے چمان ۽ و ت نہ گندیں۔ پے ہے خبر ۽ سرا بیر ۽ شمارا کنگت۔ چہ ایشیا زندہ پے موسیٰ ۽ دعائیکہ ما شمارا زندہ کت۔ اے ہما وقت ۽ خبر انت کہ حضرت موسیٰ علیہ السلام ۽ ہفتاد نفر چہ بنی اسرائیل ۽ قوم ۽ درجت ماں کوہ طور پے خدائے کلام ۽ اشکنگ ۽ گوں و ت بُرت گوں۔ وقتیکہ آیات خدائے خبر اشکنت گڈا آخر ہفتاد دیناں گوشت کہ اوموسیٰ ما اے خبر ۽ کہ چہ پردہ ۽ پشت ۽ اشکین باوری نکین کہ اے خدائے کلام انت تا وقتیکہ آئی (خدا) ۽ پے چمان و ت گندیں گڈا چہ خدائے طرف ۽ بیر ۽ قہر کیت و اے درستانی ہلاک کنگت۔

فل و ہدیہ فرعون غرق بوت و بنی اسرائیل پے خدائے حکم ۽ چہ مصر ۽ پے شام ۽ نیگ ۽ روانہ بوتنت ماں ہے جنگل ۽ آیاتی خیمیاں درتنت و روج ۽ گرمی بوت، گڈا ماں تماہیں روج ۽ دراجی ۽ جنبراں ساہگ کنگت و گوشگ ایش گنگنت، من و سلوی پے ایشانی خوراک ۽ ایر اہت (نازل بوت) من یک شہر کنیں چیزایت بقدر دانہ آچار (ہے) کہ بفارسی ائمرا تر جنین گوشت، چہ سب ۽ عقب ۽ سب ۽ سب ۽ شہر کنیں، رینکے کہ شہرے ۽ سرابندیت (ہنچو کہ ہور و ہویا بی موسم ۽ یک شیر کنیں رینکے ماں گزانی سرابندیت، آئی ۽ گز شکر و گز چٹگ ہم گوشت) اگر ایشی ۽ نام شہر شکر یا شکر رینک بکنے بجانہ انت۔ خیر ہے شکر رینک ماں شپاں پے ایشاں گوار بنگ بوت لشکر ۽ چپ و چاگرد کوگ بوت و صباح ۽ ہر کسے ۽ پے و ت بقدر حاجت چت و برت۔ و سلوی یک مرنے بقدر کبیر، گوشتی سگ و شس انت۔ انشاء اللہ ہے سینگ انت۔ سرشپاں لشکر ۽ ارد گرد ۽ ہزارانی حساب ۽ بج بوتنت۔ شب ۽ تہار بوگ ۽ چہ زندگیت و یارتش و کبابش کت و وارثش، تاں بازیں مدتے ۽ خوراک خوراک ایش ہمیش ات۔ فل او بیگین طلشس ہے کت کہ پے روج باندا فخرش ایر کت، گوشتاں گھگ ۽ لگنت، دومی ہے کہ مبادلہ ۽ خواش کت کہ نکینر، گندم و پیماز ترکاری ماں برسیت، چہ ہمیشا قسم قسمیں تکلیف و مشقتاں مبتلا بوتنت و وقتیکہ ماں ہے جنگل ۽ ترات و چکرات و دل تنگ بوتنت و من و سلوی و ران ۽ دل سیر بوتنت گڈا بنی اسرائیل ۽ ماں یک شہرے ۽ داخل بوگ ۽ حکم رست آئی ۽ نام آریجا ات و آئی ۽ نوک ۽ قوم عمالقمہ مقیم ات و اے قوم چہ عاد ۽ قوم یک شہرے ایت

مُوسَى الْكِتَابِ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَقَوْمِ اِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَى بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا اَنْفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ وَتَى بِيَدِ الْكُوفِ ۽ نِيمِگ ۽ وگش ات و قی جرنڈاں فل اے شر تر انت پے شام، شے خالق ۽ نزمیک ۽

مُوسَى الْكِتَابِ وَحَقِّ ۽ چہ ناحق ۽ جد کنوکس احکام تاکہ شام چکس راہ ۽ بیت فل و وقتیکہ گوشت موسیٰ ۽ لِقَوْمِهِ يَقَوْمِ اِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا

و قی قوم ۽، اومنی قوم اے بے شک شام نقصان دات و تارا پے گرگ ۽ شے ہے گوسک ۽ گڈا توبہ بکن ات

إِلَى بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا اَنْفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ

و قی پید کنوک ۽ نزمیک ۽ وگش ات و قی جرنڈاں فل اے شر تر انت پے شام، شے خالق ۽ نزمیک ۽

فَكَابَ عَلَيْكُمْ اِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نُرَى لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً فَاخَذَتْكُمْ الصُّعْقَةُ وَاَنْتُمْ

یقین نہ کنیں پے تو تا وقتے کہ نہ گندیں خدائے دیم پے دیم، پدا گپت شمارا بیر ۽ و چاگوشا

تَنْظُرُونَ ثُمَّ بَعَثْنَاكَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ وَ

چار گانتت و پدا چتیں کت شمارا شے مرگ ۽ چہ زند تاکہ شام شکر بگرات۔ و

ظَلَلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَامَ وَاَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوى كُلُوا مِنْ

سب کت ماہ شے سرا جہر یک و راہیں دات پے شام شکر نب (ترنجیں) و سینگ بورات چہ

طَيِّبَاتٍ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ وَ

سکین (پاکر نہیں) چیزاں ہاکہ ما شمارا دنگنت و آیات ما راج نقصانات بلکین و قی جرنڈ ۽ نقصان کنگت و

اِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغْداً وَ

وقتیکہ گوشت تاکہ بگوز ات ماں اے شہر ۽ و بورات چہ اودا ہر جا کہ بلوٹ ات پے وگش و

ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّداً وَقُولُوا حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ وَسَيُزِيدُ

بگوز ات دروازگ ۽ سجدہ کنان و وگوشاں بیت کہ بخش، گڈا ما کنیں ماشے گناہان ۽ وگیشیں ہم و

الْمُحْسِنِينَ ۵۸ فَبَدَّلَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِيْ قِيلَ لَهُمْ نيك عملان ۽ فل رنڈا بدل کت اے ظالماں پے دگر خبرے غیر آچر یکہ گوشگ بوتنگ انتت و

وہتیں گوش ابیت کہ اشہر بیت المقدس ات فل ما اے شہر دروازگ ع سجدہ شکر کنان بت و بہ پترات (لے بدنی شکر بوت) کھتیں گوش ابیت کہ از روے تواضع و تکی کمر و بچگیں ات و بوز ات۔ فل و بہ زبان و تکی گناہانی معانی لوٹان بت و بروات۔ ہر کیک اے دوئیں خیراں بگرا بیت آئی و گناہاں بخشش و تکی کنوکانی تو اب و گیش کنیں۔ فل بدل کنگ اے بوت کہ حطہ و گوشگ و جاگہ و پطنز حطہ گوشگ و لگنت یعنی گندم۔ و سجدہ کنگ و جاگہ و پ کون کنز رفتت۔ و وقتیکہ شہر و توک و رستنت آیانی سر طاعون (نگ) کنت تا نیر وچ و ہفتاد ہزار مردم یہودانی مرتنت۔ (ہے تاکدیم و حاشیہ) فل اے قصہ ہم ہا جنگل و قصہ انت کہ آپ نرس ات، گڈ حضرت موسیٰ علیہ السلام و حکم خداوندی و تکی عصا یک ڈوکے و سراجت، دوازده چنگ (چشمہ) و نسبت انت و تکی اسرائیل و قبیلہ ہم دوازده اتنت۔ لھتے قوم و مردم زیادہ اتنت و لھتے کم اتنت، ہر قوم و مردم شماری و مطابق و یک چنگ مقرر ات۔ پجاہ آرگ و طے بقیہ ہے موافق اتنت یا اے مقرر کنگ بوتگ ات کہ چہ ڈوک و فلاں نیگ و فلاں طے و چنگے کہ جاری بیت آئی فلاں فلاں قومیک بیت و ہر کونناہ نظرے کہ اے معجزیانی انکار کنت، و نیتند آدم غلاف آدم اند۔ بچار مقناطیس آسن و تکی نیگ و چکیت۔ اے ڈوک و اگر آپ و تکی

نیگ و چکیت ہے محل انکار انت۔ فل یعنی رندا خداوند تکی و گوشت بوز ات من و سلوی و بنوش ات اے چنگانی آپ و ماں روے زمین و فساد کاری ممکن ات۔
 فل اے قصہ ہم ہا جنگل نیگ انت، بنی اسرائیل و آسمانی خوراک من و سلوی یک پیمادارت، دل اش چہ اے ورگ و رفت، گڈ گوشگ و لگنت کہ مایک پیمادارے بیگن قسیم ورگ و سرا صبر کنت نہ کنیں، نون مارا زمین و دان، سبزی و ترکاری و کاٹک و ضرورت انت۔
 فل یعنی من و سلوی کہ بہر صورت بہترت پیرک و پیمادار بدل کن ات!
 و اگر شے دل ہے چیزاں کش ات گڈ اماں یک شہرے بروات اے دستیں چیزاں شمارا حاصل بنت، رندا انجام کار ہم ہمید و لا بوت۔
 فل ذلت ہے کہ ہمیشہ مسلمانانی و نصاریانی زیر دست و رعیت انت۔ اگر کسے و کرامال زیاد بوت ہے بوت؟
 چہ حکومت و کہ باعث عز و شرف ات بالکل محروم و بے نصیب بوت انت و محتاجی ہے کہ اول و ایہودانی کرا مال و تکی ات و اگر کسے و گور و مال و چیزے ہست ات گڈ آئی ہم چہ حاکمانی نرس و و تارا تنگ دست و محتاج ظاہر کت و چہ و تکی ہم تنگی و کجوسی و آپیری و چہ محتاجاں ہم گنتر گنگ و اشکت۔ اے خبر ہم بالکل درست انت کہ: "توانگری بدل است نہ یہ مال" یہ ہے سبب و مالدار ی و توک و ہم محتاج معلوم بوتنت و ہما عزت و مزنی وے کہ خدائے داتگ اتنت چہ آیایں پچترت و خدائے غضب و قہر و چہرا انگنت۔ فل یعنی اے واری و سکینی و غضب الہی و سبب آیانی و تکی کفر کنگ و پیغمبران کرام و گوشگ ات۔ و اگر کفر و قتل و سبب احکام الہی و نہ متگ و چہ حدود شرعی و تجاوز کنگ ات۔

البقرة ۱۳

الْحَمْدُ

فَاَنْزَلْنَا عَلٰى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ۝۹۱

وَ اِذِ اسْتَسْقٰى مُوسٰى لِقَوْمِهٖ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ ۗ

فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ نٰجِيًا ۗ قَالَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرَبٍ ۗ

وَاَوْشُرُوْا مِّنْ رِّسْقِ اللّٰهِ وَلَا تَعْتَوْا فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ

وَ اِذْ قُلْتُمْ يٰمُوسٰى لَنْ نَّصْبِرَ عَلٰى طَعَامٍ وَّاحِدٍ فَادْعُنَا بِرَبِّكَ نَخْرِجْ

لَنَا مِمَّا تَنْبِتُ الْاَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّآئِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَ

بَصِلِهَا قَالَ اَسْتَبْدِلُوْنَ الَّذِى هُوَ اَدْنٰى بِالَّذِى هُوَ خَيْرٌ

اٰهِيْطُوْا مِصْرًا فَاِنْ لَّكُمْ فَاَسْأَلْتُمْ وَّضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ

وَ بَاؤُوْا بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ بِآيٰتِ اللّٰهِ

وَ يَقْتُلُوْنَ النَّبِيْنَ بَغْيٍ الْحَقِّ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَ كَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ۝۹۲

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَادُوْا وَالنَّصْرٰى وَالصَّبِيْنَ مِّنْ اٰمَنٍ

بِشِكِّهِمْ هُمُ الْمَسْلُوْنَ ۗ وَ اللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ

مَنْزِلًا

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل یعنی یہ کد ام یک فرقیے خاصیں موقوف نہ انت۔ ایمان ۽ یارگ ضروری انت و نیکیں عمل ۽ کنگ، گڈ اہر فرقیے ۽ کہ ہے چیز نصیب بوت آئی ۽ ثواب و مزد حاصل کت۔ اسے یہ ہے سبب ۽ فرمائیت کہ بنی اسرائیل پہ ہے خبر ۽ گستاخ و مغرور انت کہ ما پیغمبرانی اولادیں ماہر ہم منتگ چہ اسے دگہ قوماں خدا ۽ کرا بہتریں۔

فل گوشت و فتنیکہ تورات نازل بوت گڈ ابنی اسرائیل پہ و تی شرارت (ناشری) ۽ گوشتگ ۽ لگنت کہ تورات ۽ حکم گران و کل انت، ما اش اداکت نکلنیں رندا خداوندتعا ۽ یک کو ہے ۽ حکم دات کہ چست بوت و درستان ۽ سرا ایرایک ۽ لگت، دیم ۽ نیمگ ۽ آس پیداک بوت سرکشی ۽ جاگہ پشت نہ کپت۔ گڈ اگوں یک ناکا میں دلے ۽ تورات ۽ حکم اش منتنت۔ باقی اسے شک کہ کوہ ۽ ماں اشانی سرادرخ کنگ و اشان ۽ تورات ۽ حکمان ۽ یہ زور منینگ اسے ظاہرین اجبار و اکراه (سران زوری) انت کہ آیت لا اکرآه فی الدین ۽ خلاف انت و دگہ اسے قاعدہ تکلیف ۽ ہم خلاف انت پرچیک بنا تکلیف پہ اختیار ۽ سرا انت و اکراه اختیار ۽ خدا انت، گڈ ایسی ۽ جواب اش انت کہ اسے جاگہ ۽ اکراه دربارہ قبول دین نہ انت۔ دین و ت بنی اسرائیل ۽ پیسیر قبول کنگ ات، پدمہ بد چہ حضرت موسیٰ اش لوٹ کرت کہ یک کتابے کہ مشتمل بر احکام بیت مارا بیار و بد کہ آئی ۽ سرا عمل بکنیں و یہ ہے خبر ۽ آیاں قول لفظ ہم کنگت۔ و وقتیکہ تورات آیاں ۽ دیگر بوت گڈ اپہ عہدین ۽ آمادہ بوتنت۔ نون اسے کوہ ۽ درنجگ آیانی سرا پہ دین ۽ قبول کنگ ۽ نہ ات کہ جبر و اکراه ۽ سوال چست بہ بیت کہ لا اکرآه فی الدین۔ بلکیں عہد شکنی ۽ بند کنگ ۽ سب ات۔

فل یعنی قول و قرار کت و پدا تر انت گڈ اگر اللہ تعالیٰ ۽ مہربانی نبوتیں گڈ اپہ کتباہ و برباد بوئگ انت۔ یعنی ہما وقتی درست چٹ بوتگ انت یا اسے کہ اگر توبہ استغفار بکتیں و نبی آخر الزمان ۽ متابعت اش ہم بکتیں تا ہم شے تقصیر و گناہ معاف کنگ نہ بوتنت۔

فل بنی اسرائیل ۽ ماں تورات ۽ حکم بوئگ ات کہ شنبہ ۽ روج خالص پہ عبادت ۽ مقرر انت آروج ۽ ماہیگ ۽ شکار ۽ مکن ات "آیاں پہ ٹکی و حیلہ ماں ہما روج ۽ ماہیگ ۽ شکار کنگ ۽ لگنت، گڈ اللہ تعالیٰ آیانی شکل گردینت و آیانی رنگی شادیانی ڈول ۽ کت۔ انسانی عقل و ہمیش ہستت یک و گرش دیت و گرتیش مگر کتیش زکت، ستے روج ۽ رند درست مہرنت۔ اسے واقعہ حضرت داؤد علیہ السلام زمانہ ۽ پیش اکت مفضل قصداں سورہ اعراف ۽ کیت۔

فل یعنی اسے واقعہ لے غذاب مایک ترس و عبرتے کت پیشگیں و رند کیناں یعنی پہ ہمایاں کہ آوقتی موجود انت و پہ ہمایاں کہ آسندہ پیداک بنت یا پہ ہمالک و آبادی ۽ کہ آشہر ۽ پشت و دیم آباد انت۔ فل یعنی یاد کین ات ہما وقت ۽ کہ جبہ بنی اسرائیل ۽ یک مردے عامیل نامیں گشگ بوئگ ات و آئی ۽ گشوک ننگ نہ بوت کہ کئے ات گڈ حضرت موسیٰ ۽ گوشت کہ خدا ۽ حکم اش انت کہ گوگے کجش ات و پہ آئی ۽ یک کجکے بزور ات و مردگ ۽ کجج انت رندا آئی زندگ بیت و وقتی کشوک ۽ نام ۽ گرا بیت۔ خدا تعالیٰ پہ ہے ہم ۽ مردگ زندگ کت و آئی وقتی کشوک ۽ نام کپت کہ آئی ۽ وقتی وارشاں پہ مال ۽ طمع ۽ کشتگ ات۔ فل پرچیکہ اسے خبر نہ دینگ نہ اشکنگ کہ پہ گوگ ۽ گوشتے ۽ ٹکرے ۽ جنگ ۽ مردگ زندگ بیت۔ فل کلاگ گرگ نادان و احمق ۽ کار انت و اہم شرعی حکمانی توک ۽، چہ پیغمبران اسے بوت نہ کنت۔ فل یعنی عمری چنت و حالتی چہ پیما انت، پیرانت یا جوان انت۔ فل یعنی آگوک ۽ حلا رکن ات۔

بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلْ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَ
 لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا
 نِسْفَ آيَاتِ عَنكِيسَ بْنِ مَرْثَدَةَ بَنِي كَنْزَةَ وَآيَاتِ عَنكِيسَ بْنِ مَرْثَدَةَ بَنِي كَنْزَةَ
 فَوَقَّكُمْ الطُّورَ خَذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ
 تَتَّقُونَ ﴿١٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
 وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ
 اعْتَدُوا مِنكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ
 عَنْ عِبَادَتِ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ لَّكُمْ
 فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّلْبَاطِلِ يَذُوبُ وَ مَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٥﴾
 وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذُوبُوا بَقَرَةً
 فَلَوْ أَتَّخَذْنَا لَهْرًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿١٦﴾
 قَالَ أَوَإِذْ نَارُكَ يُبَيِّنُ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ
 لَّا فَارِضٌ وَلَا يَكْفُرُ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿١٧﴾

۱۲۔ میان انت در میان استی ۽ آئی ۽، نون ادا کین ات ہما حکم ۽ کت شمارا رستگ فل
 منزل ۱

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل یعنی شہر بیان کن ات کہ اے گوک چہ قسم و چہ کارے ایت۔ فل یعنی آئی اعضا درست سلامت اتنت، گوش و دم کتگین و کرسی و جرسی نے نہ انت و

آئی رنگ و دگر رنگے و ٹک و نشان مان نیست بلکن یکدریں زرد ایت۔ فل آگوک یک کسے ٹیک ات کہ وئی مات و خد متی باز کتگ ات و زبریں نیک بختے ات چہ آ مرد و ہا گوک اش یہ بہا گیت پہ ہنیک مال و کہ آگوک و پوست و پڑ طلا بلکنت۔ رند و ہا گوک اش حلا رکت، اشانی دل و نآت کہ اے ڈولیں مزین قیمتیں گوکے بکشتت۔ فل یعنی شے پیسر گین بزرگان عامیل کتگ ات و دور داتگ ات و پداوت ماں و ت و اختلاف و لگنتت، آئی گوشت کہ تو کتگ، آدگر و گوشت کہ تو کتگ عامیل و کتوک معلوم نہ ات کہ کے ات، نوں ہریکے و بہ دگرے و پاد و بست کہ تو کتگ، و آچرے کہ شمارا چیر دیگی ات (یعنی ضعیف ایمانی یا کتوک و نام و نشان) خداوند تعالیٰ و آچر ظاہر کتگی ات۔

۵ یعنی وھدیہ یک ٹکرے گوک و ہما مردگ و اش جیت گڈا ہائی بامر خدا زندگ بوت و چہ آئی ٹپ و خون بنگ لکت و وئی کتوک و نام ٹی پیشداشت و آکتوک ہلے کتگین و وئی برا زھت ات کہ مال و لاج و وئی نا کوئی ماں جکل و برت و ہمدی کتگ و دور داتگ، گڈا وئی کتوک و نام و پیشداری چہ زند پداکت و مرت۔ فل یعنی ہے ہما زندگ کنت اللہ تگا مردگان قیامت و روح و وئی کاملیں قدرت و وئی قدرت و نشان ان و شمارا ہما پیشداریت تاکہ شما بھمت و بران ات کہ خداوند تعالیٰ مردگان زندگ کت کنت و یعنی عامیل و زندگ بوگ و چہ رند مطلب ہمیش انت کہ شما اے ڈولیں قدرتی نشان پہ چمان و ووت دسیت تاہم شے دل نرم نہ بوت انت۔

۶ یعنی چہ لھتیں ڈوکاں مردمان و منزین فائدہ رسیت کہ چہ آیاں منزین آپے در کپیت، حتی کہ چہ آپ و چہ منبت و چہ لھتیں ڈوکاں آپ کتہ در کپیت و چہ اولیکیں قسم و آپ و فائدہ کتہ رسیت و چہ لھتیں ڈوکاں اگر چہ دگرے و نفع نرس ایت، مگر آیانی وئی توک و ایک اثرے ہست کہ چہ خدا و ترس و لیٹ گرت و کپنت۔ مگر اے گندہ کا فرانی دل چہ اے ہر سہ اس قسم و ڈوکاں سگ ترانت کہ چہ آیاں نہ کسے و فائدہ رسیت و نہ آیانی وئی توک و خیر سہت، بلے او یہودییاں ایا دکن ات کہ خداوند تعالیٰ چہ شے کرداراں بے خیال و نادگوش نہ انت۔

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْ نَهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ
گوشش دعا کن پیگی چہ وئی پڑ دگار و کسوج بدنت مارا آئی چہ رنگ ایت، گوشش کہ گوششیت کہ ایک گوکے

صَفْرَاءُ فَاقْعُوا لَهَا سُرُ النَّظِيرِينَ ۱۹ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا
زردیں، پکار انت رنگ آئی ووش کنت چار وکان و گوشش کہ دعا کن پر ماچہ وئی پروردگار و کسوج بدنت مارا

مَا هِيَ إِنْ الْبَقَرُ تَشَبَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ۲۰
کہ چہ قسم ایت آئی فل پر چاکہ اے گوک شیناک بوت پہ مے سرا و ما اگر خدا رضا بہ بیت ضرور پہ راہ و کسپیں۔

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لِذُلُولِ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ
گوشش کہ گوششیت کہ ایک گوکے کارگی نہ انت کہ زمین گردینیت یا کشار و آپ دنت،

مُسَلَّمَةٌ لِأَشْيَاءٍ فِيهَا قَالُوا الْإِن جئت بِالْحَقِّ فذبحوها وما كادوا
بے عیب ایت و لھج ٹکی مان نہ انت، گوشش کہ ہنوگ تو اورت خبر تھیں گڈا حلا رش کت و آیاں نزدیک انت

يَفْعَلُونَ ۲۱ وَإِذْ قُلْتُمْ نَفْسًا فَادْرَأْهَا وَاللَّهُ مَخْرُجٌ مَّا كُنْتُمْ
کہ اے کار و بلکنت۔ و وقتیکہ کتت شما یک کسے گڈا اختلاف کت شما آئی توک و خدا و ظاہر کتگی ات آچرے کہ

تَكْتَبُونَ ۲۲ فقلنا اضربوه ببعضها كذلك يُوحى الله الي و
شما چیر داتگ۔ گڈا گوشش تاکہ بجن ات ہے مردگ و یک کسے گوک و ہی ہیل و ل و زندگ کنت اللہ تگا مردگان

بِرِيكُمَا آيتهم لعلكم تعقلون ۲۳ ثم قست قلوبكم من بعد ذلك فبى
پیشداریت شمارا وئی قدر و نمونہ تاکہ شما سرید بیت فل رند اسگ بوتنت شے دلال آئی و چہ زندگ نوں

كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قسوةً وَإِنْ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ
ڈوک و ہیانت بلکن انگت سگ ترانت و بیشک چہ ڈوکاں ایڈ و لید ہم ہست انت کہ منبت چہ آیاں جو

وَإِنْ مِنْهَا لَمَا يَشَّقِقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْبَاءُ وَإِنْ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ
و بیشک چہ آیاں ہمیں ہم ہست کہ تل بنت و در کپیت چہ آیاں آپ، و بیشک چہ آیاں چشمیں ہم ہست کہ لیٹ گرت

مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۲۴ افطعون
چہ خدا و ترس و، خداوند عالم بے خیال نہ انت چہ شے کرداراں۔ ہیں انوں شما مسلما و ملائک ات

منزل ا

فل چہ فریق و ہمارا دانت کہ ماں کوہ طور و گوں حضرت موسیٰ ؑ پر خدایہ کلام و گو شدارگ و رفتگ انتنت، آیایں چہ اود و پچترگ و زنداے تحریف کت کہ گوں نبی اسرائیل گوشت کہ نامتائیں کلام و آخر و ماے خبر ہم اشکت کہ اگر شمارے حکاں بجایارت کن ات بختش و اگر گتیش کن ات گد اشاراے حکا فی نکتے هن اختیار هستنت۔ بعضے گوشت کہ چہ کلام الہی و مراد تورات ات و چہ تحریف و اے مراد انت کہ ماں آئی و آیاتانی توک و لفظی و معنوی تحریف (مگل مگل) کت۔ برے پیغمبر علیہ السلام و تعریفش متینت، و برے آیت رجم اش تکلیت و غیرہ۔

ان يؤمنوا لكم وقد كان فريق منهم يسمعون كلام الله ثم يحرفونه من بعد ما عقلوه وهم يعلمون ۴۵ واذا القوا الذين تكلمت آ زند چہ آئی و سر پد بوگ و پے زانت و وقت کہ دپ کنت گوں
 امنوا قالوا امنا واذا خلا بعضهم الى بعض قالوا اتحدتوهم
 مسلماناں، گوشت کہ ما ایمان یازنگ و وقتیکہ تہنا بنت و ت ماں و ت و، گوشت پچا قصہ کنت شمارا گوں آیایں
 بسا فتحة الله عليكم ليحاجوكم به عند ربكم افلا تعقلون ۴۶
 آچیزے کظا ہر کنگ اللہ پے شمارا، تاکہ پے دلیل بند کنت شمارا پچا ہمایگی شمارا پروردگار و آیشا سر پد نہ بت و
 اولايعلمون ان الله يعلم ما يسرون وما يعلنون ۴۷
 آیا انچیکہ ہم نہ زانت کہ اللہ تعالیٰ زانت آچیزے کہ چیر دینت و آچیزے کہ ظاہر کنت و دھتے چہ آیایں
 اقيون لا يعلمون الكتب الا اماني وان هم الا يظنون ۴۸
 ہامی انت کہ کتاب و خبر اش نیست انت بغیر چہ دروغیں آرزوانی و آیائی کراچ نیست بچہ خیالات نوں زار
 للذين يكتبون الكتب بايد يهم ثم يقولون هذا من عند
 پے ہمایاں کہ نوشتہ کنت کتاب و پے دستاں و ت زندا گوشت کہ اشسی چہ خدایہ
 الله ليشتروا به ثنا قليلا فويل لهم مما كتبت ايديهم و
 طرف و انت تا بگرت پے ہمایگی کتکس بھائے نوں زار پے آیایں چہ و ت دست و نوشتیاں و
 ويل لهم مما يكتبون ۴۹ وقالوا لن نؤمن التار الا اياما
 زار پے آیایں چہ و ت اے کتکسناں و گوشت کہ بچہ مارا آس نہ لکیت مگر چتے روج
 معدودة قل اتخذتم عند الله عهدا فلن يخلف الله عهدك
 حساب کتکس و بچوش ہیں اگتگ شمارا چہ خدایہ کرا و عدہ کہ نوں بچہ خلاف نہ کنت اللہ و ت وعدہ
 امر تقولون على الله ما لا تعلمون ۵۰ بلي من كسب سيئة واحاطت
 یا گوشت ات پچدایہ سرد آچیزے کہ شمارا خبر نہ انت بلے ہر کسے و کت گناہ و گردا گرد گپت

فل ماں یہوداں ہا کہ منافق انتنت بطور خوشامدی (چٹلی) چہ و ت کتاب و پیغمبر آخر الزمان و خبر اش گوں مسلماناں بیان کنت اے دگ مرد ماں چہ ہمایانی و ت قوم و پے ہے خبرگی میا ریگ کنت کہ و ت کتاب و خبراں مسلماناں دست و پچا دینت و شمارا ان ات کہ مسلمانے پروردگار و دیما پے شمارا گوشتکس خبراں شمارا میا ریگ کنا عینت و شمارا الزام قائم کنت کہ اشاں پیغمبر آخر الزمان اش جاہ یازنگ و پے آئی و ایمان اش نیارتگ و شمارا گد اخذ و دیما لاجواب (بند) بتیت۔
 فل یعنی خداوند تعالیٰ و آیائی تمامیں خبر چہ ظاہریں و چہ چیریں درست معلوم انت۔ آیائی کتاب و درستیں خبراں مسلماناں و ات کنت و جا بجا خبری ہم دانگنت، آیت رجم آیایں چیر داگت مگر خداوند ظاہر کت و آئی رسوا کنا عینت۔ اے آیائی علمانی حال بوت کہ کتاب دانی و عقل مندی و دعوی دار انتنت۔
 و آ کہ جاہل انت آیایں و ہجہ خبر انت کہ ما تورات چہ نوشتہ انت، مگر لھتے آرزو انت دروغیں کہ چہ و ت علمانش اشکتگ انت۔ مثلاً بہشت و بغیر چہ یہودیاں دگ کس نروت و مٹے پت و پیرک مارا ضرور بخشا عینت اے آیائی بے بنس خیال انت کہ آیائی کراچ دیسے نیست ات۔
 و اے ہا کس انت کہ عوام جاہلان و موافقت و چہ و ت تیمگ و خبر اش طاہینت و نوشتہ اش کنت، پچا چہ خدایہ نیمگ اش نام گپت (منسوب) کنت کہ اے خدا خبر انت۔ مثلاً ماں تورات و نوشتہ ات کہ پیغمبر آخر الزمان خوبصورت، ڈگن مود، سیہ چشم، میانہ قد، گندم رنگ پیداگ بیت، آیایں اے صفت مگل مگل کت و اے پچا نوشتش کہ دراج قد، شو زچم، کاش مود (تچک مود) تاکہ عوام الناس پیغمبر علیہ السلام و تصدیق و ملکنت و مٹے دنیائی فائدیانی توک و ہجہ خلد مہ کپیت و لھتے و گوشت کہ ہفت روج و لھتے و گوشت کہ چیل روج (ہمچو روج) کہ گو سک و عبادت اش کنت۔
 بعضے و گوشت ہر کسے قد و ت عمر کہ چہ قدر مدت و ماں دنیاء زندگانی کنگ۔ بعضے و گوشت کہ چیل سال (ہمچو مدت و کہ بیایان و سرگردان بوتگنت)
 و یعنی اے خبر غلط (رد) انت کہ یہود گوشت کہ ما ابد الابد ماں دوزخ و نہ مانیں پچا کہ خلود فی النار و خلود فی الجنة و آقاعہ کلیہ لے کہ دیما بیان بیت ہائی و مطابقت و گوں ہر کس و کارروائی کنگ بیت۔ یہودی چہ اے قاعدہ و چیرا در کپیت نہ کنت۔

منزل ۱

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝۱۱ وَالَّذِينَ

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝۱۲

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَ

بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ

حَسَنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَ

أَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ ۝۱۳ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا

تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ۝۱۴

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فِرْيَاقًا مِّنْكُمْ مِّنْ دِيَارِهِمْ

تُظْهِرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِن يَأْتُوكُمُ اسْرِي تَقْتُلُوهُمْ

وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ

بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَن يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ

الدُّنْيَا وَكُلٌّ كُفْرًا ۝۱۵

منزل

فل گناه و اگر دیگر در گناه و مطلب ایشانست که گناه آنی سزا بخورند بکنند که هیچ نیمی چشمت پشنت مکتبیت که گناه و غلبه او دامبیت حتی که ماں دل و توکء اگر ایمان و تصدیق بیت تا هم احاطه مذکور (سے) اگر دیگر در گناه صادق نیت۔ نون اے صورت فقط کافر سزا صادق اتک کنت۔

فل یعنی چه خدای حکماں روگردانی و پشت گوش کنگ شے عادت انت پے خبر شاهیل کنگ ات۔ پمشاوتی عادت مطابقت و وعده سزا نه اوشتنت، هر لفظ و بز و قرایے که کن ات پداترات۔

فل یعنی نه و قی قوم و بخش ات و نه آیات جلاوطن کن ات و پے اے خبر و شاد و قی نفسانی سزاوت گواہ ات یعنی و من ات و اقرار کن ات۔

فل ماں مدینه منوره عیو دیانی دو تلک انتت یکے بنی قریظہ و دگرے بنی نضیر، اے دوئیں تکتاں و ت ماں و ت و جنگ کت و مشرکانی ماں مدینه منوره و دو فرقه انتت یکے اوس دگرے خرزج۔ اے دوئیں قوم ہم و ت ماں و ت دشمن انتت۔ بنی قریظہ قبیلہ اوس و طرفدار بوت و بنی نضیر کون قبیلہ خرزج و دوستی کت۔ ماں جنگ و هر کسے و قی دوست و حمایت و مددگاری کت۔ یعنی اوس و خرزج و کون بیدگر و جنگ کت، بنی قریظہ و پے اوس و مدد و لانک بندی کت و بنی نضیر و پے خرزج و مدد و وقت یکے و پے دگرے و سزا غلبه کت گدا و کز و برش جلاوطن کرنت و لوگ اش لرینت و خراب کنتت۔ و اگر یکے گرفتار و بندیک بوتیں و بیانیکن گدا درست ہو بوتنت چند و منده اش کت و مال اش جمع کت و آئی و بدله اش دات و آرا پے قید و خلاص کنائنت چنانچه دیم و آیت و پیداک انت۔

وه یعنی و قی قوم که دگرانی دست و گرفتار به بیت، شما فدیہ دیت و آئی چقا نینت بلے شے و قی جرنده آیانی دل سیاه و گت گیر کنگ و هم یک و پد نه بیئت حالانکه بحکم میثاق (عهد و قرار) آیانی گلینگ و جلاوطن کنگ هم شے سزا حرام انت، سچو که گرفتاری و حالت و آیانی فدیہ و یک و چقا اینگ شے سزا فرض انت بلے و قتی که سوال کنگ بوشتت که شما پے فدیہ دینت و اشان و خلاص کن ات گدا همے جو اش دات که ماں تورات و همڈول گون ما عهد گرگ بوتگ که اگر و قی قومی مردے و گندرات که دگرے و دست و گرفتار و بندیک انت ضرور آئی و سر و بهاء بدینت و آئی و خلاص کنا نینت۔ چونکه ما پے تورات و ایمان آرنگ پمشا ضروری انت که ما آئی و حکم و سزا عمل بکنیں نون خداوند عزوجل فرمائینت که تورات و حکم و سزا عمل کنگ همڈول انت که شما کن ات که پیک ٹکرے و سزا (که فدیہ و یک و بندیک و خلاص کن ات و آئی و نه من ات) اگر پے خدای حکمانی سزا شمارا

کنگ انت عمل کن ات و اے حکم و من ات و پے دگرے و سزا که (کشگ و جلاوطن کنگ انت) عمل نه کن ات و آئی و نه من ات۔ اگر پے خدای حکمانی سزا شمارا روگی انت گدا بید انت که هر دوئیں حکماں به من ات۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

وچشمیں کارکن ات یعنی ہتھ حکماں من ات ولتے ء
 نہ من ات پرچیکہ ایمان کٹ وچند نہ بیت، گڈانوں ہتھ
 حکمانی انکار کنوک ہم کافر مطلق بیت تہنا پہ بعضے حکمانی
 منگ ء وچند ٹے ایمان ہم بہر نہ بیت۔ چنے آیت ء صفا
 معلوم ہوت کہ اگر یک شخصے بعضے احکام شرعی ء سنیت
 و متابعت (زندگیری) کنت و ہر حکے کہ آئی ء طبیعت یا
 عادت یا غرض ء خلاف انت آئی ء راقبول نہ کنت گڈا ہا
 بعضے احکام ء متابعت آرا ہج فائدہ نہ دت
 وک یعنی پہ آخرت ء بدل ء دنیائی فائدہ اش قبول کنتت
 پرچیکہ گوں ہر مردے کہ وعدہ اش کت گڈا پہ دنیا ء فائدہ یانی
 خیال ء آوعدہ اش وفاکت واللہ ء ہر حکے کہ سست ات
 آئی ء تعمیل ء ہج پروا ہش کت۔ بدالسر ء گور ء آ
 ڈولیں مردمانی سفارش یا حمایت ء کتے کت کنت۔
 وک مردگ ء زندگ کنگ وچ آئی ء دست ء شفایا
 مادر زاد کور ء بینا بوگ وگزی وگی ودرگہ بیماریانی محتاب
 بوگ و غیب ء خبرانی گوشگ اے حضرت عیسیٰ ء ظاہری
 معجزہ اتنت۔ روح القدس حضرت جبریل ء گوشنت
 کہ یک پیما گوں آئی ء ہمراہ ات یا اسم اعظم ء کہ چر آئی
 برکت ء مردگ نی زندگ کنتت۔
 وک چنانچہ حضرت عیسیٰ و حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم کہ
 اشش دروغ بند کنتت۔
 وک چنانچہ حضرت زکریا و حضرت یحییٰ علیہما السلام کہ
 اشش کنتت۔
 وک یہوداں باجوہاں وتی تعریف ء گوشت کہ مے دل ماں
 پوشانی توک ء بتا تنگ و محفوظ انت بخرچہ وتی دین ء
 دگر کسے خبر پر یا اثر نہ کنت۔ کسے ء چالپوسی، سحر بیانی
 یا ٹھکنیگ وکلائیگ ء سبب ء ہجر آئی ء متابعت
 و زندگیری کت نکلیں خداوند تعالیٰ ء فرمائنت کہ آ
 بالکل دروغ بندنت (پہ اے خبر کہ اشانی دل محفوظ
 انت وغیرہ وغیرہ از سخنہائے مخربہ) بلکس آیانی وتی
 کفر ء سبب ء خداوند تعالیٰ ء ملعون کنگ وچ وتی
 رحمت ء بے نصیب کنتت، پمشاپہ ہج پیادین حق ء
 منگ ء تیار نہ انت و باز کتیں مردم چہ اشاں بدولت
 ایمان مشرف بندت۔
 وک آیانی کتہ آکتبے آتک ورسیت آئی قرآن شریف انت
 واکتابے کہ آیانی گور ء پیسر ء ہست انت آئی تورات ات

الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ
 وقيامت ء روح ء برگ ورسینگ بنت دیم پہ سکت ترس عذاب ء واللہ تعالیٰ ترانگ انت
 عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۸﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ
 چہ شے کرداراں وک اے ہما انت کہ پہ بہا اش گپت دنیا ء زندگی پہ آخرت ء عوض ء
 فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۱۹﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ
 نون آیانی عذاب چہ آیایں سبک کنگ بیت ونہ آمد دنگ بنت وک ویشک دات ماموسی ء
 الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ
 کتاب و پدما پدید دات ماچہ آئی ء زندہ پیغمبر و دات ماموسی مریم ء چک ء ظاہریں معجزہ
 وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُّسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكَ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ
 وقوت دات ما آئی ء را گوں پاکس روح ء بلکس ہیں نون گڈا ہر برکہ بارت پر شمار سولے ء آحکے کہ نہ ٹویتی
 أَنْفُسَكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ ففَرِّقُوا بَيْنَهُمْ وَفَرِّقَاتُتْلُونَ ﴿۲۰﴾ وَقَالُوا
 شے دل، شہا تکبر کنگ ء لگ انت، پدا یک جامعے دروغ بند کت شہا ویک جامعے قتل کت و گوش انت
 قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿۲۱﴾ وَلَمَّا
 کہ مے دلاں پوش گپتگ انت بلکس لعنت کنگ انت اللہ ء پہ آیانی وتی کفری نون باز کتے ایمان کت و وتیکہ
 جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ
 رس ات پہ آیایں کتابے چہ خدا ء طرف ء کہ باور داروک انت ہما کتابے کہ گوں آیایں انت وچہ پیسرا
 لَسْتُمْ تَعْلَمُونَ عَلَىٰ الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ لَهُمْ مَآعِرًا تُكْفِرُوا بِهَا
 فتح اش گوشگ ات پہ کافرانی سرا نون وتھے کہ رس ات آیایں ہما چیزے کہ چہ اش بارت چر آئی منکر ہوت
 فَلَعَنَهُ اللَّهُ عَلَىٰ الْكُفْرَيْنِ بِسْمَا الشُّرُوبِ إِنَّهُمْ أَنْ كَفَرُوا
 گڈا پہ کافراں خدا ء لعنت انت وک بد چیزے ہما کہ بھا اش کت پہ ہما نی بدل ء وتی جرنڈ کہ منکر ہوتنت
 بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا أَنْ يَنْزِلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
 ہما چیزے کہ ایرارنگت اللہ ء پہ ہے صد ء کہ نازل کنت اللہ تعالیٰ چہ وتی فضل ء پہ ہر کسے ء سرکہ بلوٹیت چہ وتی بنیام

منزل ۱

چہ قرآن ء نازل بوگ ء پیسر تر وقتیکہ یہودی چہ کافراں مغلوب ہوتنت گڈا چہ خدا اش دعا لوٹ ات کہ یا اللہ! مارا پہ نبی آخر الزمان واکتابے کہ پہ آئی سرانازل بیت،
 کافرانی سرا غلبہ بدے ء نون و ہدیہ حضور علیہ الصلوٰۃ والسلام پیداگ ہوت و دراہیں نشانی اش پہ چان و ت دیستنت انگت ہم
 منکر ہوت انت و ملعون ہوتنت۔ یعنی پہ ہما چیزے ء بدل ء کہ آیایں وتی جرنڈ بہا کت آئی کفر و انکار انت قرآن شریف ء و انکار ہم پہ ضد و حسد ء سرا۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

دل یک غضب و ہمیش انت کہ قرآن و بلکہ گوں آئی و وقی کتاب و منکر بوت و کافر تر انتت، دومی غضب ہے کہ محض یہ ضد تک و حسد و سدا پیغمبر وقت اش نہ من ات و آئی و خلاف رفتت۔ دل چہ اشیا معلوم بیت کہ ہر عذاب بغرض بے عزتی نہ بیت بلکہ مسلمان و پے گناہائی آبان و عذاب دیگر بیت یہ ہے غرض و کہ گناہاں پاک بہ بنت نہ برائے تذلیل۔ البتہ کافران و بغرض تذلیل و بے عزت کنگ عذاب دیگر بیت۔ و ہا چیزیکہ اللہ نازل کنگ یعنی انجیل و قرآن ہا چیزیکہ گنہے سر آدمی دیگر بوتنگ، یعنی تورات۔ مطلب ہے کہ ہرچہ تورات و چہ اید کہ کتاباں انکار کنتت، انجیل و قرآن و نہ مننت حالانکہ اسے کتاب ہم راست انت و تورات و باورداروک انت۔

کے نون آبان و بگوش کہ اگر شا تورات و من ات و آئی و سر اثما ایمان آرتنگ گدا اثما خدا پیغمبران و پرچے کشتگنت ماں تورات و ہے حکم انت کہ ہر پیغمبر تورات و راست بزانت و تورات و حکمانی سر عمل بکنت و آئی و تبلیغ و بکنت آئی و سر اضرو ایمان بیارات و آئی و ہر ہم مدد کن ات و شما ہم ہا پیغمبر کنگ انت کہ پیسرا گوستنگ و شتگنت (چنانچہ حضرت زکریا و حضرت یحییٰ) و تورات و حکمانی سریش عمل کنگ و یہ تورات و وقی تبلیغ و آدم دیگر بوتگنت، نون شاگوش ات کہ تورات و سر ایمان آرتنگ بالکل دروغ بندرات، اگر شا تورات و سر ایمان بیارتیں گدا شما اے پیغمبر کنگ انتت۔

وہ یعنی حضرت موسیٰ علیہ السلام کہ شما پہ آئی و شریعت و قائم ات و یہ ہائی شریعتی گے کہ تھیں شریعتانی انکار کن ات، آئی و تی جرنذا ظاہری مجزہ شمار اپنہ داشت (چنانچہ عصا، ید بیضا و دریا و کت بوگ وغیرہ) مگر یہ چند روپیگی کہ آئی کوہ طور و روانہ بوت پہ ہنچک و شاگوشکے وقی خدا قرار دات۔ حالانکہ حضرت موسیٰ علیہ السلام پہ وقی درجہ نبوت و قائم و وقی جرنزی ہم زندگ و سلامت گدا نون و قے حضرت موسیٰ پہ آئی و شریعت و شے ایمان و کجا بال کنگت کہ ہنوںگ شما نہیں ایماندار تر تگ ات کہ نبی آخر الزمان و بغض و حسد و سبب و مروجی موسوی شریعتی ہنچو حکم گپتنگ و دانتنگ کہ خدا و حکم و ہم گوش نذرات، بے شک شا ظالم و شے پت و پیر کاں ظالم نبی ہر ات حال کہ گوں حضرت موسیٰ و بے بیت ہمید و ول و ات کہ تو دیت، نون دیا گوں تورات و آبان ایمان و عقیدہ چہ پیمائت آئی و را بیان کنت۔

دل یعنی تورات و حکماں گوں ہر تکلیف و ازاد امر و نواہی کہ آئی و ماں انت پورہ گوں ہمت و مردانگی و مضبوط و محکم اش بگر ات، چونکہ آدمی کوہ طور آسانی سر معلق ات چہ وقی جان و ترس و پے زبان (یا ہا وقی) گوشش کہ سمعنا یعنی تورات و احکام ما اش کنتت و پے دل (یا گدا چا وقت و) گوشش کہ عصینا یعنی ما احکام قبول نہ کنتت آئی و سبب ہمیش ات کہ گوساہ پرستی، (بت پرستی) آبان دل و محکم ایرن شتگت و پے آبان کفر و سبب و راے رنگ چہ آبان دل و درن شتگت بلکہ کس کم زیاد یوان ات۔

کے یہوداں گوشش کہ ماں بہشت و مارا چہ بغیر دگے کس نہ روت و مارا عذاب نبیت۔ اللہ تعالیٰ فرمائینت کہ اگر شما پہ وقی دل و یقینی بہشتی ات گدا اثما ہر گد پرچے ترس ات۔

فَبَاءُ وَبَغَضٍ عَلَى غَضِبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۙ وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ
 نون بڑیش لیٹینت غضب پہ غضب و چنگ و پے کافران مذاب انت بے عزت کنو کنیں و وقتیکہ گوشش بہشت ات
 اٰمَنُوۤا بِمَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوۡا نُوۡعِمٰنٌ مِّمَّاۤ اَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُوۡنَ بِمَا وَاٰرَاۡهُ
 کہ بہ من ات ہما چیزاں کنازل کنگ اللہ و گوشش کہ ماتیں ہما چیز و کہ دیم دیگر تے مے سرادہ مننت اچیزیکہ بغیر آئی
 وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُوۡنَ اَنْبِيَاءَ اللّٰهِ مِنْ قَبْلُ
 انت حالانکہ کتاب حق انت، باورداروک کانت ہما کتابیکہ گوں آبان انت بگوش گدا پرچے کنتتو اللہ پیغمبران چہ پیش
 اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيۡنَ ۙ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُّوسٰى بِالْبَيِّنٰتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمْ
 اگر شما ایماندار ات، و بے شک آتنگ شے کہ موسیٰ گوں ظاہری مجزیاں رندا گپت شما
 الْجِبِلَّ مِنْۢ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ ظٰلِمُوۡنَ ۙ وَاِذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا
 گوشک آئی چہ گدا و شما ظالم ات و وقتیکہ گپت ما عہد چہ شما و چست کت ما
 فَوْقَكُمْ الطُّورَ خُذُوۡا مَا اَتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَاَسْمِعُوۡا مَا قَالُوۡا سَمِعْنَا وَاَوْعِدُوۡكُمْ
 شے سرادہ طور، ہر بگر ات ہما چیزیکہ ما شمار ادنگ و بشکن ات گوشش کہ ما اشکت و
 عَصِيۡنَا وَاَشْرَبُوۡا فِىۡ قُلُوۡبِهِمُ الْعُجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِسْمِ اللّٰهِ يُوۡفُوۡكُمْ
 نہ مننتیں و ایرن شتگ ماں آبان دل و دوستی ہا گوشک بے سبب آبان کفر و بگوش کہ بیں سچ دنت شمارا
 بِمَاۤ اٰمَنَّاكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيۡنَ ۙ قُلْ اِنْ كُنْتُمْ لَكُمْ الدّٰرُ الْاٰخِرَةُ
 شے ایمان، اگر شما ایماندار ات بگوش اگر ہست انت پر شما آخرت و لوگ
 عِنۡدَ اللّٰهِ خَالِصَةً مِّنۡ دُوۡنِ النَّاسِ فَمَتَّوۡا لِمَوۡتِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيۡنَ ۙ
 اللہ و کرا تہنا ہرچہ اسے دگر مردماں گدا شمار گے و اھنگ بکن ات اکن شماراست گوشش ات و
 وَلٰن يَّمْتَوُّهُۤ اَبَدًا اَبَاقَدِّمَتۡ اَيْدِيۡهِمْ وَاَللّٰهُ عَلِيۡمٌ بِالظّٰلِمِيۡنَ ۙ وَاَوْعِدُوۡكُمْ
 و ہجروا بگ نہ کنتت مرگ و کدی سبب ہما کناہائی کہ دیم دانت آبان دستاں خداوند شرتانت گناہگاران و
 لَتَجِدَنَّہُمْ اَحْرَصَ النَّاسِ عَلٰى حَيٰوَتِهِمْ وَاَمِنَ الَّذِيۡنَ اَشْرَكُوۡا يُوۡدُّوۡنَ
 ضرورتو گندے آبان و حاصل ترچہ دستیں مردماں پہ زندگی و حاصل ترچہ مشرکاں ہن دوست ہارت

منزل ۱

أَحَدُهُمْ لَوْ يَعْمُرُ الْفَسَنَةَ وَمَا هُوَ بِمُحْزَجٍ مِنَ الْعَذَابِ

ہر ایک کے چہ آیاں کہ عمریک بیت ہزار سال و نہ انت خلاص کنوک آئی و را چہ عذاب

أَنْ يُعْمَرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿۹۷﴾ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلْحَبِیْرِ فَإِنَّهُ

ہما ہزار سال و عمر و اللہ تعالیٰ کنیت ہر چیکہ آکننت و بگوش ہر یکہ دشمن بیت جبریل و اچہ بیشک آئی و

نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَ

ایر کپنگ اسے کلام بہتی دل و چہ خدای حکم و راستگو کنوک انت ہما کلام و کہ چہ آئی و پیسنت و راہ پیشارت

بُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۹۸﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ

مژدہ دنت مؤمنان ہر کسے کہ بہ بیت دشمن خدای و آئی و ملائکتانی و آئی و رسولانی و جبریل

وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿۹۹﴾ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ

و میکائل و گڈا ایشک دشمن انت کافران و بیشک ما ایرکت تئی نینگ و آیات

بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿۱۰۰﴾ أَوْ كَلِمَاتٍ أَعْتَدْنَا لِلَّذِينَ

روشنیں و انکار نکت آیانی مگر ہما کہ نافرمان انت ہیں اہر برکہ بندت یک عہدے و دورنت آہدے

فَرِيقٍ مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۱۰۱﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ

یک جماعتے چہ آیاں بلکیں گیشتر آیانی ایمان نیارنت و وقتیکہ رسات آیانی کرا رسول چہ

عِنْدَ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

خدای طرف و کہ راستگو کنوک انت ہما کہ بے کہوں آیان انت گڈا دوردات یک جماعتے چہ اہل کتابان

كِتَابَ اللَّهِ وَرَأَوْا ظُهُورَهُمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۰۲﴾ وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا

اللہ کتاب و پد پشت و گوشے کہ آیاں ہج سہی نینت مکا ورنڈا بوتنت ہما علیہ و کوننگ

الشَّيْطَانِ عَلَىٰ مَلِكٍ سُلَيْمٍ وَمَآ كَفَرُوا سُلَيْمًا وَلَكِنَّ الشَّيْطَانَ

انت شیطانان سلیمان بادشاہ و زمانہ مکا و سلیمان و کفر نکت، لیکن شیطانان

كَفَرُوا وَيَعْلَمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ

کفرکت کہ سوج اش دات مردمان و جادوگری ورنڈا بوتنت ہما علیہ کہ ایرا ہتکت پڑوئیں فرشتیانی سرابابا

کوت

منزل ۱

ول یعنی یہودانی دیم چہ گنڈگیں کارا گلی سنجو نائین انت کہ
چہ مرگ و سکت ترس انت و زاننت کہ سنجو ما مریں گڈا پرا
خیر نہ انت حتی کہ چہ مشرکاں ہم پد عمرگی زیادہ آہیر انت
(چارص انت) چہ ہے خبر و آیانے دروغانی بن پھک
ٹنگ بوت

ول یہودان گوشت کہ جبرئیل فرشتہ کہ اسے پیغمبر
کرا و حی کاریت و آئی مے سکتیں دشمن انت کہ مے
پیشگیں بزرگ آئی و باز دل سیاہ کنگ و تکلیف
داتنگ انت۔ اگر جبرئیل بدل و دگر فرشتے دے و حی و
بیارت گڈا ما پد محمد صلی اللہ علیہ وسلم و ایمان کرایں
پہ ہمیشی و سرا اللہ تعالیٰ فرمائنت کہ فرشتگان
ہر کارے کہ بکننت چہ خدای طرف و حکم اش رسیت
ہما کارے کننت، و تی سر و ہج کار کننت و ہر کسے
کہ آیانی دشمن بیت بیشک اللہ تعالیٰ ہما کس و دشمن انت
و یعنی اسے آیانی قدیمی عادت انت کہ وقتے کہ
گوں خدایا رسول یاگوں دگر کسے و عہد و پیمان بندت
گڈا چہ ہمایاں و تیک جماعتے آہدے پد پشت و
دور دنت بلکیں باز یہودی چشیں ہست انت کہ
تورات و سرا ایمان ندرنت اسے ڈولیناں چہ عہدی
چہ پرواہ دارنت

ول چہ رسول و حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم مراد انت
و چہ مامعہم و تورات و چہ کتاب اللہ و ہم
تورات مراد انت۔ یعنی وقتے کہ رسول اللہ صلی اللہ
علیہ وسلم و تشریف یارت حالانکہ آئی تورات و غیرہ
کتب آسمانی و تصدیق کنوک ات گڈا یہود و
یک جماعتے و تورات و و تی جرنڈا ہج پد پشت و دور
دات کہ گوشے ہج سہی نینت کہ اسے چہ کتبے
و آئی توک و چہ حکم انت۔ نون وقتے کہ آیاں و تی
کتاب و سرا ایمان نیست انت گڈا دیم چہ آیاں
چہ امیر خیر دارگ بیت

و یعنی اسے بے وقوفاں خدای کتاب پد پشت و دور
دات و چہ شیطاناش جادو یادگیت و ہمانی و رندگری اش
کت

فل خلاصہ ہے کہ یہوداں وتی دین و کتاب و علم ہشت و علم سحر و رنداکپت انت و سحر در میان مردماں چہ دونیمگ و شنگ (شائع بوت) یکے ماں حضرت سلیمان علیہ السلام زمانہ، چونکہ اوقتی جہاں و مردماں گوں یک دگر ہور تو بوتنت، گڈ امر دماں چہ شیطاناں سحر یاد کپت و منسوب اشکت حضرت سلیمان علیہ السلام و نیمگ، کہ ماراے علم چہ بہائی و رستگ و آئی اے حکم پہ جن و انس و سرا چہ ہے علم و زور و قائم بوتگ۔ نون اللہ تعالیٰ فرمائینت کہ اے کار کافر ایست حضرت سلیمان و کار نہ انت، دومی آ

علم سحر شنگ بوت چہ ہاروت و ماروت و نیمگ۔ آیایں دو فرشتہ انتت پہ انسانی صورت و ماں بابل و شہر و شنگ انتت۔ آیایں علم سحر معلوم ات، ہر کسے کہ آیائی گڑا پنے ہے علم حاصل کنگ و رفت اولی برا آتش مہن (منع) کت کہ ماں ایثی و ایہان روت و مردم کافر بیت و وقتے کہ آیایں خبر نکپت و دکش کت کہ ضرور مارا پیش دارا ت گڈ آیایں سوچ د انتت و خداوند تعالیٰ ہمیشگی وتی بندہ آزمائش کنگی انتت۔ نون اللہ تعالیٰ فرمائینت کہ چہ آ ڈولیں علم و آخرت و ہیچ فائدہ نہ سیت بلکس سراسر نقصان انت و ماں دنیا ہن ضرر انت و خیر خدایہ حکم و ہیچ کت نکت و اگر علم دین و علم کتابش یاد کپتیں چہ خدایہ طرف و آیایں و اجر و ثواب رستگ ات، بے پھکیں ہوڈ انت (نادان انت) اگر دانا بوتیں انت چشیں کارش نکت۔

فل یہودی آتک آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم مجلس مبارک و شنتت و حضرت و خبر اش گوش داشتنت و پختے خبر کہ اشاں شتری و سراسر اشکت نکت آرد و بارہ جبت کت گڈ اگوشتش کہ راعنا (یعنی مے نیمگ و دکوش بکن، مے خیال داری و بکن) مے کلمہ راعنا کہ مسلماناں چہ آیایں اشکت برے برے ہم اے لفظ و گوشگ و لگت انتت۔ اللہ تعالیٰ مہن (منع) کنتت کہ اے لفظ راعنا و مگوش ات اگر شمارا حجت کنگی بیت انظرنا بگوش ات (انظرنا یعنی ہے یک انت) چہ ابتداء دل گوش بکن ات، شر گوش بدار ات تاکم دوبارہ جبت کنگ و ضرورت مسبت۔ یہوداں اے لفظ پہ بدینتی و ٹھکی گوشت۔ اے لفظ اش ہر وقتے کہ گوشت زبان اش کے زور پرکت گڈ راعنا بوت (یعنی مے شہانگ) و ماں یہودی زبان و راعنا الحق و ہم گوشنت۔

فل یعنی کافران یہود بیت یا مشرکین مکہ قرآن و ایرایگ و یہ تی سراسر ہجروش نبنت بلکس یہودانی و ہمیش ہمیش انت کہ نبی آخر الزمان چہ نبی اسرائیل ووت بیت و مشرکین مکہ لوٹنت کہ چہ مے وتی قوم و بیت۔ مگر اے اللہ وتی فضل و مہربانی انت کہ آیائی توگ و نبی آخر الزمانی پیدا کت۔

فل اے یہودانی شگان (طعن) ات کہ جتیش، کہ شے

کتاب و بعض آیات مسوخ بنت۔ اگر اے کتاب چہ خدایہ طرف و بوتیں گڈا چہ ہا عیب و سبب و کہ ہنوگ یک حکے مسوخ بیت ہا عیب و خبر پیسہ زانا اللہ نیست ات۔ نون خدا تعالیٰ فرمائینت کہ عیب نہ پیسہ بگیں خبر و ماں ات نہ ہنوگیں خبر و لیکن حکم پہ وقت و مناسب و ہر حکے کہ بلوٹیت کنت آ حکم پہ ہا وقت و مناسب ات و یہ ہے وقت و ہنوگ ہے دو میگیں حکم مناسب انت۔

ہاروت و ماروت و ما یعلین من احد حتی یقولوا انما نحن

شہرہ کہ آیائی نام ہاروت و ماروت ات و سوچ نڈات اے دوئیں فرشتیاں چہ کس وقتیکہ گوشتش کہ ما

فتنة فلا تکفرتی تعلمون منہ ما یفرقون بہ بین المرء و زوجہ

آزمائیں، نون کافر مہو، گڈ اسوجش کپت چہ آیایں ہا سحری کہ جدائی دور دینت چہ آئیاد دیمان مرد و آئی جن و

و ما ہم بضارین بہ من احد الا باذن اللہ ویتعلمون ما یضرونہم

و آیایں چہ سحری و نقصان دات کت نہ ہیچ کسے بغیر چہ خدایہ حکم و، و یاد گرت ہا چیز و کہ آیایں ضرورت

ولا ینفعہم و لقد علیہم السن اشترہ مالہ فی الآخرة من خلاق

و فائدہ اش نڈت و شتر زانت کہ ہر کسے اختیار کت سحری نیست انت پر ایما ماں آخرت و ہیچ حصہ نہ

ولیس ما شروا بہ انفسہم لو کانوا یعلمون ولو انہم امنوا

و سئیں گنہیں چیزے کہ پہ آئی و بدل و بہائش کت تی جزدانگ آیایں بزانتیں و اگر آیایں ایماں بیارتیں

واتقوا المذنبون من عند اللہ خیر لو کانوا یعلمون یا ایہا

و پرہیزگاری بکنیں گڈ ضرور آیایں بدل رستگت چہ خدایہ طرف و شتر ترین ان آیایں بزانتیں و

الذین امنوا الا تقولوا راعنا و قولوا انظرنا و اسمعوا و للکفرین

مؤمنناں! شہا مگوش ات راعنا و بگوش ات انظرنا و اسمعوا و للکفرین

عذاب الیم ما یود الذین کفروا من اهل الکتاب و لا المشرکین

عذاب انت توڑینو کپت دوست نڈارنت کافراں چہ اہل کتاب (یہود و نصاری) و نہ چہ مشرکاں

ان یزل علیکم من خیر من ربکم و اللہ یختص برحمۃ من

اے خبر و کہ ایرارگ بیت پہ شے سرا، چہ نیگیں خبرے چہ شے پڑ دگار و طرف و اللہ تعالیٰ خاص پہ وتی رحمت و ہر کسے و

یشاء و اللہ ذو الفضل العظیم ما ننسی من ایتہ او ننسہا نات

کہ بلوٹیت و اللہ تعالیٰ مزین فضل و و اجہ انت و آجیز کی مسوخ کنیں چہ آیتے یا کرموشائینیں آیتار گڈ کاریں

مخیر منہا او مثلہا لکم تعلم ان اللہ علی کل شیء قدير

چہ آیتا شتر ترین ہا بہائی سمینے۔ ہیں! تو نرانے کہ اللہ تعالیٰ پہ ہر چیز و سراقادر انت و ہیں!

منزل

ول یعنی چینی خدای قدرت و ملکیت پہ درستانی سرا
یک پیمانہ شامل انت و چانگو پہ وتی بندگانی سرا آئی و اعلیٰ
درجہ و فضل و عنایت نون گدا پندگانی مصالح و منافع
سرا خبر داری وہ آیانی سرا قدرت و گر کے را بوت کنت و آئی
پیمانہ بندگانی خیر خواہی و دگرے کت کنت -

و یعنی یہودی خبراں ہجر با و رکن ات یہ یہودیانی شک و
شہر و دور دیگ و سبب و ہر کسیک ماں شک و شبہ
توک و کیت آ کافر بوت۔ بے خبر و ہزاری و سک بکنت و
یہ یہودیانی گوشگ و سبب و وتی پیغمبر کرا شک و شبہ
میاریات ہجو کہ آیای وتی پیغمبر موسیٰ و کرا آرت -
و یعنی بازس یہودی و واہگ ہمیش انت کہ شما مسلمانان
چہ دین و تہرینت ویدا کافر بکنت حالانکہ آیای معلوم ات
کہ مسلمانانی دین و کتاب و نبی درست برحق انت -

و یعنی تا وقتہ کہ مئے کہ ام یک حکم نہ بیت تاہا
وتی یہ یہودیانی خبراں ہر چیک گوشنت صبر بکن ات ،
گدا آخر و مئے حکم آتک کہ یہوداں چہ مدینہ و اردگرد و
گلین ات -

و یعنی چہ وتی کمزوری و گریگ (متردد) میت ،
خداوند تعالیٰ چہ وتی قدرت و شمارا عزیز و غالب و
یہودیای ذلیل و خوار کنت۔ یا ہے کہ عاجزی و سبب و
تاخیر کنگ نہ بیت -

و یعنی یہ آیانی ایذاء و تکلیف و صبر بکن ات و ماں
عبادتاں مشغول بہت و خداوند تعالیٰ چہ شے کاراں ہجر
نا خیال نہ انت و شے ہج ہمیں نیکیں عمل بے کار نہ بیت -
و یعنی یہودی و گوشنت کہ بغیر چہ مادہ کس بہشت و
داخل نہ بیت و نصاریٰ گوشنت کہ بجز چہ مادہ کس
بہشت و نروت -

و یعنی ہر کس و خداوند تعالیٰ حکم منتنت و
آئی و فرمانبرداری کت و ہما حکمانی خواہ کہ ام پیغمبر و
ذریعہ معلوم بہ بنت پہ وتی قومیت و پت و پیرکافی رسم
و راہانی حمایت و طرف داری نہ کت ہجو کہ یہودی کنت
گدا یہ آیای جوانیں مزد بہت انت، چوشیں خبرے
آیانی توک و نیست کہ پر آشکی آنگلیں بنت -

تَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ

تو نزانے کہ پہ اللہ ووت انت بادشاہی آسمانی و زمین و نیست انت پر شما بجز چہ

اللَّهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝۱۸۰ أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا

اللہ سے ایک دوست سے نہ مدد گارے و ماہیں! شما مسلمان ہیں لوٹ ات کہ سوال بکن ات چہ وتی رسول و ہجو کہ

سَأَلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ ۖ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ

سوال کنگ بوٹگ موسیٰ چہ پیش و ہر کس کہ کفر قبول بکنت یہ ایمان و جاہ و گدا آئی و گارکت

سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝۱۸۱ وَكَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُّوكُمْ مِنْ بَعْدِ

تجکیں راہ و دل کش ایت بازس اہل کتاب و کہ یہ یک پی شمارا تہرینت مسلمان

إِيمَانِكُمْ كِفَارًا أَحْسَدًا مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ

بوگ و چہ زند کافر بکنت وتی دلی حسد و سبب و زند چہ ایشا کہ ظاہر بوٹگ پر آیای

الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ

حق و گدا شما متا بکن ات و دل و میاریت تاکہ دیم بدنت اللہ وتی حکم و ک بیٹگ اللہ پہ ہر

شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۱۸۲ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا

چیز و قادر انت و قائم بدارات نماز و در بکن ات زکوٰۃ و آچیزیکہ پیسر و دیم و شیت

لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ

پروت جوانیں عملے، رسیت آ شمارا خدا و گور و بیشک اللہ تگا پہ ہر چیزیکہ شما بکن ات درستان

بَصِيرٌ ۝۱۸۳ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا

گندوک انت و گوشنت کہ ہجر نروت ماں بہشت و مگر ہما کہ یہودی یا نصرانی نے بہ بیت و

تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝۱۸۴ بَلَىٰ

اے آیانی باطلین! ہما کنت بخوش کہ بیاریات دلیل و وتی اگر شمارا است گوش ات - بلے

مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ

ہر کس و کہ تابع کت وتی دیم پہ اللہ و آنیکیں کار کسوک انت گدا پر آئی بہت ثواب آئی و پروردگار و گرا و نہ ترس

منزل ۱

- پتنتی ہونے سے پہلے اس کی کاپی نہیں کر سکتے، اور اگر وہ کر لیا تو پتنت ختم ہو جاتا ہے۔
 - پتنت کی مدت عموماً 15 سال ہوتی ہے، مگر بعض ممالک میں اس کی مدت 20 سال بھی ہو سکتی ہے۔
 - پتنت کی کاپی ہونے سے پہلے اس کی کاپی نہیں کر سکتے، اور اگر وہ کر لیا تو پتنت ختم ہو جاتا ہے۔
 - پتنت کی مدت عموماً 15 سال ہوتی ہے، مگر بعض ممالک میں اس کی مدت 20 سال بھی ہو سکتی ہے۔

الحمد لله

ہم نے اپنے آپ کو اللہ کی رحمت سے لے کر اپنے آپ تک پہنچانے کی کوشش کی ہے۔
 اللہ تعالیٰ نے ہمیں یہ موقع فراہم کیا ہے کہ ہم اپنے آپ کو اللہ کی رحمت سے لے کر اپنے آپ تک پہنچانے کی کوشش کر سکیں۔
 ①۰ ہمارے پاس ہر شے ہے اور ہر شے ہمارے پاس ہے۔
 ①۱ ہمارے پاس ہر شے ہے اور ہر شے ہمارے پاس ہے۔
 ①۲ ہمارے پاس ہر شے ہے اور ہر شے ہمارے پاس ہے۔
 ①۳ ہمارے پاس ہر شے ہے اور ہر شے ہمارے پاس ہے۔
 ①۴ ہمارے پاس ہر شے ہے اور ہر شے ہمارے پاس ہے۔
 ①۵ ہمارے پاس ہر شے ہے اور ہر شے ہمارے پاس ہے۔
 ①۶ ہمارے پاس ہر شے ہے اور ہر شے ہمارے پاس ہے۔
 ①۷ ہمارے پاس ہر شے ہے اور ہر شے ہمارے پاس ہے۔
 ①۸ ہمارے پاس ہر شے ہے اور ہر شے ہمارے پاس ہے۔
 ①۹ ہمارے پاس ہر شے ہے اور ہر شے ہمارے پاس ہے۔
 ②۰ ہمارے پاس ہر شے ہے اور ہر شے ہمارے پاس ہے۔

اللہ تعالیٰ نے ہمیں یہ موقع فراہم کیا ہے کہ ہم اپنے آپ کو اللہ کی رحمت سے لے کر اپنے آپ تک پہنچانے کی کوشش کر سکیں۔
 ②۱ ہمارے پاس ہر شے ہے اور ہر شے ہمارے پاس ہے۔
 ②۲ ہمارے پاس ہر شے ہے اور ہر شے ہمارے پاس ہے۔
 ②۳ ہمارے پاس ہر شے ہے اور ہر شے ہمارے پاس ہے۔
 ②۴ ہمارے پاس ہر شے ہے اور ہر شے ہمارے پاس ہے۔
 ②۵ ہمارے پاس ہر شے ہے اور ہر شے ہمارے پاس ہے۔
 ②۶ ہمارے پاس ہر شے ہے اور ہر شے ہمارے پاس ہے۔
 ②۷ ہمارے پاس ہر شے ہے اور ہر شے ہمارے پاس ہے۔
 ②۸ ہمارے پاس ہر شے ہے اور ہر شے ہمارے پاس ہے۔
 ②۹ ہمارے پاس ہر شے ہے اور ہر شے ہمارے پاس ہے۔
 ③۰ ہمارے پاس ہر شے ہے اور ہر شے ہمارے پاس ہے۔

اللہ تعالیٰ نے ہمیں یہ موقع فراہم کیا ہے کہ ہم اپنے آپ کو اللہ کی رحمت سے لے کر اپنے آپ تک پہنچانے کی کوشش کر سکیں۔
 ③۱ ہمارے پاس ہر شے ہے اور ہر شے ہمارے پاس ہے۔
 ③۲ ہمارے پاس ہر شے ہے اور ہر شے ہمارے پاس ہے۔
 ③۳ ہمارے پاس ہر شے ہے اور ہر شے ہمارے پاس ہے۔
 ③۴ ہمارے پاس ہر شے ہے اور ہر شے ہمارے پاس ہے۔
 ③۵ ہمارے پاس ہر شے ہے اور ہر شے ہمارے پاس ہے۔
 ③۶ ہمارے پاس ہر شے ہے اور ہر شے ہمارے پاس ہے۔
 ③۷ ہمارے پاس ہر شے ہے اور ہر شے ہمارے پاس ہے۔
 ③۸ ہمارے پاس ہر شے ہے اور ہر شے ہمارے پاس ہے۔
 ③۹ ہمارے پاس ہر شے ہے اور ہر شے ہمارے پاس ہے۔
 ④۰ ہمارے پاس ہر شے ہے اور ہر شے ہمارے پاس ہے۔

كذلك قال الذين من قبلهم مثل قولهم تشابهت قلوبهم
 جميعاً وولءكوشنگ هياں كه چہ آياں پسر اگوشنگت آياں پيمیں خبر يك پيا انت دل آياں
 قد بينا الايت لقوم يوقنون ^(۱۱۸) انا ارسلناك بالحق بشيراً و
 نذيراً و ما بيان كنت نشاني به ہا مردمان كه يقين كنت، بديشك ما ترا ديم داتگ گون عيس دين، مخرودہ ديك
 نذيراً و لا تسئل عن اصحاب الجيم ^(۱۱۹) و لكن ترضى عنك اليهود و
 ترينوك و چه تو حجت نبيت دوزخيانى و و هجر و ش نبت چه تو يهود
 لا التصري حتى تتبع ملتهم قل ان هدى الله هو الهدى
 نه نصارى تا وقتے كه تو نالج بيے آياں دين و و تو كوش كه هر رسبه كه الله سوج بدنت ہا تچكيس راه انت
 لمن اتبعنا هو اعداءهم بعد الذي جاءك من العلم و بالكَ من
 و اگر بالفرض (بذجر) تو تابعداری كينے آياں واھشانی، رند چه ہا علم و ك ترا سنگ، گڈاھج ترا نيتیں چه
 الله من ولى و لا نصير ^(۱۲۰) الذين اتينهم الكتاب يتلونه حق تلاوة
 خدائے دست و نكھيے و نہ مار دگاے و ہا كسانيكه داتگ آياں و كتاب، و انت آنى و راھجوكو انگ و حق
 اولئك يؤمنون به و من يكفر به فاولئك هم الخسرون ^(۱۲۱) يبين
 ہا آياں يقين كنت پر آنى و و هر كيه منكر ببيت چه آنى گڈاھياں و نقصان گڈو ك انت لى او يعقوب
 انرا عيل اذكروا نعمتي التي انعمت عليكم و انى فضلتكم على
 چگان ياد بجن ات منى ہا احساناں كه من پر شاكنت انت و ايشى و ك من شمارا مرنى دات بتمام
 العالمين ^(۱۲۲) و اتقوا يوماً لا تجزى نفس عن نفس شيئا و لا يقبل فيها
 عالم و سرا و بترس ات چه ہا روچه كه كار و نيت هج كس چه هج كس و قبول كنگ نيت چه آنى و نيك
 عدل و لا تنفعها شفاعة و لا هم ينصرون ^(۱۲۳) و اذ ابتلى ابراهيم ربه
 بدل، و نہ كار دينت آنى و اسفاش و نہ آياں و مدد رسيت و وقتيكه آزمائش كن ابراهيم و آنى و پر و كار و
 بكلمت فاتتهم قال انى جاءك للناس ايماناً قال و من
 به چنتے خبر ف كڈا آنى و تمام كنت ہا، نون فرما نيت خدائے كنگاں من تراد رہیں مردمانى بيشك و كوشك ايم و ك چه

مازل

و الله تعالى فرما نيت كه پسر گيس مردمان ہم منچس
 جاھلى خبر كنگ، اے نو كين خبرے نہ انت، ہر كيه
 يقين و باور كنت با پر آياں پيغمبر بحق بوگ و نشانیاں
 بيان كنت و ہر كيه به مند و دشمنى و سر قاتم انت
 آياں انكار كنت كڈا اے فقط آياں و نى كنت
 و يعنى پر تو مياري كڈا نہ ببيت (تو مياري كنگ نيت)
 كه تو پر چه آياں و مسلمان نہ كنت -
 و يعنى يهود و نصارى و چه حقين خبرے ہج سروكار نيت
 آياں و نى ضد سر قاتم انت آياں كرى تى دين و
 قبول نہ كنت بند خبرے (بالفرض) اگر تو ت آياں
 دين و كڈا چه تو ووش نبت و اے بوگي خبرے
 نہ انت كڈا نون چه آياں دلمانگ مبو كه تى رندا
 بيا نيت -

و ك يعنى ماں ہر زمان و ہا ہدایت معتبر انت كه ہا
 زمانہ و پيغمبرى ہا ريت، كڈا نون آھدایت ہے
 اسلامى طريقہ انت نہ يهود و نصارى و -
 و اے بند خبر انت، يعنى اگر تو بالفرض چوش كنگ كڈا
 چه خدائے قہر و كس در دست كنگت۔ يا مطلب امت و
 تنبيه كنگ انت كه كرام مسلمان ببيت و قرآن و
 فہيت و چه دين و بگرديت كڈا ہج كس آنى و چه
 عذاب و چھپيت نہ كنت -

و يہود و خبرے مردم منصف مزاج انت كه و نى
 كتاب تورات ايش و نت و فہيت و قرآن و سرا
 ايمان ايش آرت (چنانچہ عبد اللہ بن سلام و آنى و ہا رايہ)
 اے آيت ہے مردمانى بابت و انت۔ يعنى آياں تورات
 بہ غور و خيال و نت آياں ايمان نصيب بوت، ہر كيه
 چه كتاب و منكر بوت يعنى تحريفى (رد و بدل) كت
 آشوم و بد قسمت بے بہرہ بوت -

و ك ہا خبرے كه شرع و نبى اسرائيل و ياد دياننگ
 بو كنگت ہنوگ آياں در اھیں حالتى قصہ كنگ و چه نہ پيدا
 ہا خبر بفرض تا كيد و تنبيه ياد دياننگ بوت انت كه شر
 ذھن نشين بہ بنت و ہدایت قبول كنت و معلوم بہنت
 كه اصل مقصود چه اے قصہ و كنگ و ہيش انت۔
 و چنانچہ حج و افعال و برك (خندہ) حجامت، مسواك
 وغيرہ۔ كڈا حضرت ابراهيم و اے احكام و فرمان و مطابق
 بہ اخلاص سچا يا زنت و درستين حكى پورہ ادا كنت ہمنا
 مردمانى بيشك كنگ بوت۔ و يعنى تما میں انبيا، پہ تى رند گيرى و رونت -

ولے دعا حضرت ابراہیم و آئی چک حضرت اسماعیل ہر دو بیٹاں لوٹ ات کہ چہ مئے جماعت یک جماعتے فرمانبردار پیدا گ بکن ویک رسولے چہ ہایا
 وت مہ (ماں) ہایا بی تہا دیم دے کہ آیان ء کتاب و حکمت ء تعلیم بدنت و اے ڈولیں پیغمبر کہ اے ہر دو بیٹاں اولاد بہ بیت بجز چہ سرور کائنات صلی اللہ
 علیہ وسلم ء دگر کسے نیاتنگ۔ چہ ہمیشہ یہودانی گوستگیں خیالانی پورہ تردید بوت۔ چہ علم کتاب ء ہامعانی و مطلب مراد انت کہ چہ کتاب ء عبارت ء زانگ بنت چہ
 حکمت ء پوشیدہ میں راز و بار یکیں اشارات مراد انت۔ فل آملت و مذہب ء شرف کہ بیان کنگ بوت ہما لت ء وصیت حضرت ابراہیم و حضرت یعقوب
 گوں و تی اولاد اں کنگ، نوں ہر کسیہ قبول نہ کنت آملت ء گڈ ابراز کہ آئی ء حضرت ابراہیم و حضرت یعقوب ء ہن نہ منیت و یہوداں گوشت کہ حضرت یعقوب ء

اولاد یہودی دین ء وصیت کنگت خداوند تعالیٰ ء اے
 دروغ بند کنتت چنانچہ دیمی آیت ء پیداک انت۔
 فل یعنی شہا یعقوب ء وصیت ء وقت ء موجود ہن نہ
 انت، آئی ء وھے پیغمبرانی (ابراہیم، اسماعیل و اسحق) ء ملت ء
 سراوتی اولاد وصیت کنتت و آملت ہے سلام ء ملت انت
 گڈ اشناچوں گت کہ یہوداں و تارا چہ بغیر اے دگر درست، و
 نصاریاں و تارا چہ بغیر اے دگر درستان ء بے دین قرار
 دانتت، و شہا ہر دو چہ حقین مذہب، سلام ء برگشت بوتت
 گڈ انوشپس زندیں دروغ پرچے بندرات کہ حضرت یعقوب ء
 یہودیت ء مذہب ء سراپا یہ نصرا نیت ء ملت ء سرا
 وصیت کنگ۔ فل یہودیوں و نصرا نیاں ہر دو بیٹاں
 عقیدہ ات کہ چہ مات و پت ء گناہاں اولاد ہن گرفتار
 بیت و ماں آیان ثواب ء اولاد ہن شہیدار بیت، نوں
 خدا تعالیٰ ء اے غلطیں عقیدہ ء تردید کت کہ چونہ انت
 کہ شہا گوش ات بلکیں ہر کس و تی کنگیں چہ بد و چہ نیک ہما
 کس ء و تی دیما کیت۔ وک مطلب اے کہ یہودی مسلماناں
 گوشت کہ یہودی بدنت و نصاری گوشت کہ شہا نصرا نیاں
 بدنت گڈ ابراز شمار است ء سزا کانت و ہدایت حاصل
 کنت۔ فل یعنی گوش اے محمد صلی اللہ علیہ وسلم کہ شہا خبر مارا
 ہجیر منظور نہ انت بلکیں مارا حضرت ابراہیم ء مذہب قبول
 انت کہ چہ درستیں بد و گراہیں مذہباں گیشنگ ویک
 نیگ انت۔ و آئی چہ شرک کنو کاں ہن نہ ات و شہا ہر دو
 فرقی ماں شرک ء گرفتار ات بلکیں شرکین عرب ہن مذہب
 ابراہیمی ء دعوی دار انت مگر آیان ہن شرک کت، چہ
 اے آیت ء آیان دعوی ء تردید بوت۔ الغرض ہنوںگ
 چہ اے فرقیوں اگر انصا کنے یکے ہن ابراہیم ء ملت ء سرا
 پشت نہ کپتگ بغیر چہ اہل سلام کہ آبراہیم ء ملت ء سرا
 قائم انت۔

فائدہ :- (۱) ماں ہر شریعتے ء اے سئیں خبر ہست
 انت اول عقائد (چنانچہ توحید، نبوت، حشر، نشر، ہشت
 و دوزخ وغیرہ) نوں ماں اے خبر ء درستیں دین متفق انت
 و ماں لیشی ء اختلاف ہوگی نہ انت۔ دومی شریعت ء
 قواعد کلیہ کہ چہ آیان جزئیات فروعی مسائل حال بنت و ماں
 تمامیں جزئیاتانی توک ہما کلیاتانی لحاظ کنگ بیت۔ درحقیقت
 ملت ہے اصول و کلیاتانی نام انت ملت محمدی علی صاحبہا الصلا
 و التسلیم و ملت ابراہیمی علیہ السلام ء موافقت ویک ہوگ ماں ہے

کلیاتانی توک ء انت۔ سومی تمامیں کلیات و جزئیات و اصول و فروع من حیث الجموع، اے مجموعہ ء شریعت خوشنت۔ خلاصہ ہے کہ حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم و حضرت ابراہیم ء ملت یک انت شریعت
 جدا انت۔ (فائدہ) حضرت یعقوب علیہ السلام حضرت اسحق علیہ السلام ء چک انت، حضرت اسحق علیہ السلام و حضرت اسماعیل علیہ السلام برات انت ہر دو
 حضرت ابراہیم علیہ السلام ء چک انت۔ و حضرت یعقوب ء دوازده چک ہست ات، یہودی ہما دوازده چک ء نما سگانی اولاد انت۔ اسرا
 حضرت یعقوب علیہ السلام ء نام انت، نبی اسرائیل معنی پسران یعقوب علیہ السلام۔

وَالْحِكْمَةَ وَبِزَكِيَّتِهِمُ اتَّكَرَّ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ
 و دانائی و پاک بکنت آیان ء بیشک تووتے زوراک کیں داناط و کئے انت کہ تربیت چہ
 مِلَّةِ اِبْرٰهٖمَ الْاٰمِنِ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنٰهٗ فِي الدُّنْيَا
 ابراہیم ء دین ء مگر ہما کسے کہ بے وقوفی کت و تاراوت و بیشک آئی ء رنجین کت ماں دنیا ء
 وَاِنَّهٗ فِي الْاٰخِرَةِ لَكِن الصّٰلِحِيْنَ ۝ اِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهٗ اَسْلِمْ لِي
 و اماں آخرت ء چہ نیکان انت۔ و یاد بکنت و قتیکہ گوشت آئی ء آئی ء پروردگار ء کہ حکم برداری بکن، گوشت
 اَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝ وَوَضٰى بِهٖمُ اِبْرٰهٖمُ بَنِيهٖ وَيَعْقُوْبَ
 کہ من حکم بردار اں پروردگار جہان ء، وھے وصیت کت ابراہیم ء و تی چکاں و یعقوب
 بِنِيّ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰى لَكُمْ الدِّيْنَ فَلَا تَمُوْتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُسْلِمُوْنَ
 ہن کہ اوچکاں بے بیشک اللہ ء در چک دانگ شمار دین گڈ انوش ہجیر ہست پڑ گھلتے ء مسلماناں ہجیر
 اَمْ كُنْتُمْ شٰهِدًا وَاِذْ حَضَرَ يٰعْقُوْبَ الْمَوْتِ اِذْ قَالَ لِبَنِيهٖ مَا تَعْبُدُوْنَ
 زاناں شہا حاضر انت و قتیکہ نزدیک بوت یعقوب ء مرگ، وقتی کہ گوشتی و تی چکاں کہ شہا کئی عباد
 مِنْ بَعْدِي ۝ قَالُوْا نَعْبُدُ الْهٰكِ وَالِهَ اِبٰٓءِكُمْ اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ
 کن ات گڈ چہ من ء، گوشتش کہ ما بندگی ء کنیں تی خدائے و تی پت و پیر کاں خدائے کہ آیاں ابراہیم، اسماعیل
 وَاِسْحٰقَ اِنَّتَ، ہما یحیی خدائے و ما درست ہائی ء فرمانبرداریں فل ایک جماعتے ات کہ گوشت و شہا
 لَهَا مَا كَسَبَتْ وَاَنْتُمْ لَهَا سٰكِنُوْنَ ۝ وَلَا تَسْئَلُوْنَ عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ
 پر ہمایاں انت ہر چیکہ آیاں کنگ پر شہا انت ہر چیکہ شہا کنگ و شہا راجت نہ بیت ہر چہ یکہ آیاں کنگ و
 وَقَالُوْا كُنُوْا هٰٓؤُلَآءِ اَوْ نَصْرٰى تَهْتَدُوْا قُلْ بَلْ مِلَّةَ اِبْرٰهٖمَ حَنِيفًا
 و گوشتش کہ بہت یہودی یا نصرا نیاں گڈ اراست ء گذرات و گوش کہ اے خبر نہایت بلکیں با قبول کنگ ابراہیم ء راہ کئی
 وَاَمَّا كٰنَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝ قُوْلُوْا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنزِلَ اِلَيْنَا وَمَا اُنزِلَ
 و نیت چہ شرک کنو کاں فل شہا گوش ات کہ ما ایمان آرت پہ اللہ ء وہ آچیزیکہ نازل بوتگ ما و پیریکہ نازل

کلیاتانی توک ء انت۔ سومی تمامیں کلیات و جزئیات و اصول و فروع من حیث الجموع، اے مجموعہ ء شریعت خوشنت۔ خلاصہ ہے کہ حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم و حضرت ابراہیم ء ملت یک انت شریعت
 جدا انت۔ (فائدہ) حضرت یعقوب علیہ السلام حضرت اسحق علیہ السلام ء چک انت، حضرت اسحق علیہ السلام و حضرت اسماعیل علیہ السلام برات انت ہر دو
 حضرت ابراہیم علیہ السلام ء چک انت۔ و حضرت یعقوب ء دوازده چک ہست ات، یہودی ہما دوازده چک ء نما سگانی اولاد انت۔ اسرا
 حضرت یعقوب علیہ السلام ء نام انت، نبی اسرائیل معنی پسران یعقوب علیہ السلام۔

فل یعنی ماہہ دستیں کتاباں وہ پوراہیں پیغمبرانی سرا ایمان کاریں و درستان ءحق زانیں و ہر کیے ماں و قی زمانہ ءواجب الاتباع انت ءآئی ءزندگیری ضروری انت و ما خداوند عالم ءنصران بردارین؁ ہر وقت ہر کسیک پیغمبر بیت وچہ آئی ءذریعہ ءہر احکام خداوندی کہ بیت و برسیت آئی ءپرومی ضروری

انت۔ بخلاف اہل کتاب کہ بغیر چہ و قی دین ءدگہ اے دگہ دستیں دیناں دروغ بندگنت اگر چہ کہ قی دین ایش منسوخ و ناکارہ بوتگ و پیغمبرانی احکامان کہ خدایہ احکام انت آیان ءنمنت۔

فل یعنی چہ آیانی مخالفت و دشمنی ءمترس ات خداوند تعالیٰ چہ آیانی بدی ءضرر ءشے حافظ و نگہبان انت؁ آشمارا ہج نقصان دات نہ کنت؁ خداوند تعالیٰ درستانی خبراں اشکنت و درستانی حال و دل ءنیتاں زانت۔

فل یہودی چہ آیتاں برگشتہ بوت انت اسلام ایش قبول نہ کت و نصرانیاں ہن انکار کت و ٹاک ء جنگ ءلگنت کہ مئے کرا رنگے ہست کہ آرنگ مسلمانان کرانست۔ نصرانیاں یک زردیں رنگے اڈنگ ات پدا آیانی رسم ہم ہمیش ات کہ ہر چیکہ پیداگ بوت یا ہر کسے کہ ماں آیانی دین ءداخل بوت گڈاگت ماں ہمارنگ ءتوکش بگ دات؁ رندا گوشتش کہ نوں پاکیزہ و خالص نصرانی ءبوت۔ گڈانوں خداوند عالم فرمائیت کہ او مسلماناں شہا ہن بجوش ات کہ ماخرا ءرنگ (دین حق) قبول کت کہ ہر کسیک ماں اے دین ءداخل بیت چہ ہر قسمیں نہاکی ءپاک و صاف بیت۔

فل یعنی اللہ تعالیٰ ءنسبت ءشے جبرہ کنگ و شے اے گوشگ کہ آئی ءعنایت و رحمت ءخدا بغیر چہ با وگہ کسے نیست انت اے پھکیں ءہوگیں باطلین جبرائت آئی ءہوگیں خدائی ہنچو کہ شے پروردگار انت ہے ڈول ءمئے ہن پروردگار انت و ماہر علیکہ کنیں خالص پہ ہائی ءکنیں؁ شے پیما پہ ریاد نفسانیت و نام و نام و نمود کنیں و وئی پت و پیرکافی عملانی سرا بٹاک نہ جنیں گڈا پے چے سبب ءمئے عملاں قبول نہ بنت و شے عملاں قبول بنت۔

فل حضرت ابراہیم و حضرت اسماعیل و دگہ پیغمبرانی (علیم الصلوٰۃ والسلام) بابت عہود و نصاریٰ ء اے دعویٰ کہ آیاں یہودی یا نصرانی انتت زند ظہریاں دووغ ایت۔ و دگہ اے کہ خداوند عالم فرمائیت ماکان ابراہیم ءیہودی ءلانصرانیوں شہا بجوش ات کہ شہا شہر ترزان ات یا اللہ تعالیٰ

إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ

پہ ابراہیم ءاسماعیل ءاسحاق ءو یعقوب ءو آئی چکاں وہ آپیزیکہ دیک بوتگ

مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفْرِقُ بَيْنَ أَحَدٍ

موسیٰ و عیسیٰ ءو آپیزیکہ دیک بوتگت اے دگہ پیغمبرانی چہ آیانی رب ءطرف ءما فرق کنیں چہ

مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُمْ مُّسْلِمُونَ ﴿۱۳۰﴾ فَإِنِ امْنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ

درستانی تو کایتے ءو در میان ءہن و ماہا پروردگار ءفرمانبردارین گڈا اگر آیاں ہن ایمان بیارت ہر کسے ہما کہ شہا ایمان آرنگ بیشک

اهْتَدُوا وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَ

آیاں ہن ہدایت حاصل کت و اگر پشت مانتیرینت گڈا ہن ہلاوت پہ خدے سرانیت گڈا نوں آیان چہ نیگا اللہ تبت

هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۳۱﴾ صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً

وہائی و ت انت اشکون و زانوٹا ماقبول کت اللہ رنگے کئی رنگ شہر ترانت چہ اللہ رنگ ء

وَنَحْنُ لَهُ عِبْدُونَ ﴿۱۳۲﴾ قُلْ إِنَّمَا جُؤِنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ

و ماہائی ءو قی بندگی ءکنیں ق بجوش کہ ہیں شہا جبرہ کن ات گوں خدایہ بابت ءحالاتکہ امیک ءشے رب ات

وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿۱۳۳﴾ أَمْ تَقُولُونَ

وہرمانیت مئے عملاں و ہر شہانیت شے عملاں و ما آئی ءخالصین بندہ ہیں فل زاناں شہا گوش ات کہ

إِنَّا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ كَانُوا هُودًا

ابراہیم ءاسماعیل ءاسحاق ءو یعقوب ءو آئی اولاد یہودی

أَوْ نَصْرَانِيَّةً قُلْ إِنَّمَا أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ وَمَنْ ظَلَمَ مِنْكُمْ شَهَادَةً عِنْدَ

یا نصرانی بوتگت بجوش کہ شہا شہر ترزان ات یا کہ اللہ؟ وچہ آئی زندہ ترین ظالم کے انت کہ چہری دات ہا گوی کہ شہا

مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۳۴﴾ تِلْكَ آيَةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا

انت آئی نزدیک چہ خدایہ طرف ءو خدا نا دگوش انت چہ شے کردار اں ایک مئے ات کہ گوست و رفت پر آیان انت ہر چیکہ

كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تَسْأَلُونَ عَنَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۳۵﴾

آیاں کنگ و ہر شہا انت ہر چیکہ شہا کنگ وچہ شہا ہجست نہ بیت آیانی عملانی فل

منزل

عزوجل! فل ہے آیت ہن پیسے گوشت و شت لیکن چونکہ اہل کتاب ءدل ءاے خبر چہ قی بزگراوگے ءسبب ءشنگ ات کہ مئے قی عملاں توری ہر پیم خراب و گنگ بنت آخر کار مئے پت و پیرک ضرور مارا بجشائنت ہمیشا چہ ہے گندگیں خیال ءدور کنگ ءسبب ءبطور تاکید اے آیت دوبارہ بیان کنگ بوت۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل وھدیجہ واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم چہ مکہ ماں مدینہ اھت تو آئی ء شازدہ ہفدہ ماہ ء دیم گوں بیت المقدس ء کُرت و نماز کُت، چرانی ء پد کعبہ ء نیمگ ء دیم ترینگ ء حکم سر بوت تو کُت ایہود۔ مشرک و منافقان و لھتیں نزوریں مسلماناں چرانیانی سرینگ ء شبہ کت کہ اے واجہ ء بیت المقدس ء نیمگ ء دیم کُرت و نماز کُت کہ آئی پیسریگیں نیبانی قبلہ ات، نوں باریں اے واجہ ء چے بوت کہ دیمی کعبہ ء نیمگ ء ترینگ۔ کسے ء گوشت کہ چہ یہود ء دژ منی و حسد ء کچوش کُتگی، کسے ء گوشت کہ واجہاں و تی دین ء سرگردان و حیران انت و چریشی ء ہے ظاہر بیت کہ اے خدائے پیغمبر نہ انت۔ مخالفانی اے ایراد و آئی ء جواب کہ دیم ء پیداک انت خدائے حال دات کہ تا کسے آوھد ء سرگرداں مہ بیت۔ فل بزراں اے محمد صلی اللہ علیہ وسلم کچوش کہ مانہ یہود ء حسد ء ونہ کینگ ء بنا ء سراونہ چہ و تی مرضی ء قبلہ ء رابدل کُرتہ بلکیں خدائے حکم ء پید ء کہ آ مئے اصل دین انت مالے ڈول ء کت کہ اول سرابیت المقدس ء نیمگ ء دیم کنگ ء حکم ات آرا ما قبول کت نوں کعبہ ء نیمگ ء دیم کنگ ء حکم اھتہ آرا ہم ما گوں دل ء قبول کت۔ چہ ما آئی ء سبب ء جُست و پُرس و ایراد گرگ سکیں اھتی ریت۔ فرما بزراں نوکر ء سر ایراد کنگ کہ پیسرا تو چوش کُتہ نوں پرچا چوش کُتہ عقل مند ء کار نہ انت۔ و

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَنْ قِبَلَتِهِمْ

نوں گوشت بے وقوفیں مردم کہ چہ چیز ء ترینگتت مسلمان چہ و تی قبلہ

الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ

ھما کہ آئی سر انت۔ تو کچوش کہ اللہ ء و تیگن مشرق و مغرب رھا دک کنت ھر کسے ء

يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝۷۸ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا

کہ بلو بیٹیت پہ تجھیں راہ ء و ھمید و لامکت شمارا اتتے درمیانی

لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا

تا کہ بہ بیت شہادہاں پہ مردمانی سرا و بہ بیت رسول شے سر گواھی دیوک کت

وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعِ الرَّسُولَ

و مقرر نہ کتگت ماہا قبلہ کہ پیسرا تو پہ آئی ء سر لے کُرتہ سبب کہ ما معلوم کنیں کہے تا بعد ایت پیغمبریک

مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ ۚ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ

و کتے پچرتیت پہ و تی پادانی پیسرا وک و بیشک اے خبر گران بوت مگر پہ ھمایانی سرا کہ

هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّكُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَعَرِيفٌ

راہ سوچ دانت اللہ ء و خدا اید و لانا انت کہ بر باد کنت شے ایمان ء بیشک اللہ تو لے پہ مردمان باز ہر بان انت

رَحِيمٌ ۝۷۹ قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنْ نُقَبِّلَكَ قَبْلَةً تَرْضَاهَا

سگ بزنگ کنوک انت بیشک گزین ماں پہ دمان چت بوگ تھی دیم ء آسما ء نیمگ ء گزانون ضرورتیں ماں اہم ء نیمگ ء کُرتہ

فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ

بیت بہترین و تی دیم ء مسجد الحرام ء نیمگ ء و ھر جا کہ شہادت بہترین ات دیم ء و تی

شَطْرَهُ ۚ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ

ھائی ء نیمگ ء و ھمایاں کہ رستگش کتاب سگ زانت کہ ھے حق انت چہ آیانی رب ء طرف ء

وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ۝۸۰ وَلَئِن آتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

و خدا بہ ترانگ نہ انت چہ ہما کاراں کہ آیش کنت فل و اگر تو بیارے اھل کتاب ء کُرتہ

فَأَنذَرَهُمْ - وسط: بزراں درمیانہ مطلب

ایش انت کہ اے امت بالکل تجھیں راہ سر انت کہ ماں آئی ء چ کچی و چوٹی ء شبہ نیست انت و چہ اقراط و تفریط بزراں کمی و کثی ء پاک و صاف انت۔

فل بزراں صلی قبلہ شے و کعبہ ء جند ات کہ چہ ابراہیم ء دورہ بوان و پیداک انت و یہ لھتیں روچاں کہ بیت المقدس قبلہ جوڑ بوتگت آپہ چکا سگ کنگ بوتگت باری

کے تا بعد اری کنت یا کہ روگردانی کنت۔ اے رد ء ھر کسے کہ ایمان ء سراقا تم بوت پہ آیاں مزین درجہ و شرف انت۔

فانذره :- ماں اے آیت ء لنعلم ء کہ اصیغہ استقبال انت و ماں دگہ آیتاں کہ آحتی نعلم و فلیعلمن و لئنا یعلم اللہ و لننبو تکم و لالنعلم

و غیرہ کلمات موجود انت۔ چرے درستاں سر ظاہر ء چوش فہمگ بیت کہ حق تعالیٰ نعوذ باللہ اے چیزانی علم رند ء بوتگ چہ اے چیزانی وجود ء پیش علی زات۔ حالانکہ

آئی ء علم گوں بہک چیز قہیم انت۔ کان اللہ بکل شے علمنا۔ عالمان ء چہ باز رھبند ء اشی ء جواب اتگ لھتیں ء چہ علم ء کیشیدگ و جدا جدا کنگ مراد ترینگ لھتیں ء بہتیں

(چکا سگ) ء معنی گپنگ۔ کسے ء علم ء بہ معناداب ء ترینگ۔ کسے ء فعل مستقبل ء بمعنی ماضی فرمائینتہ لھتیں علم حدوث ء بہ نبی و مومنانی طرف ء رجوع کت یا

منزل

تو چوش کُتہ نوں پرچا چوش کُتہ عقل مند ء کار نہ انت۔ و اگاں اے جدا جدا حکمانی اسراراں زانگ لوٹ ات تو آئی ء کلیں اسراراں کے زانت کنت، و پیداشے ڈولیں ناداناں ء کے سر پد کُرت کنت۔ البت ایشی ء ھر کس فہمت کنت و دگراں ہم فہمائینت کہ قبلہ ء تعین کنگ عبادت ء رھبندان ء ظاہر کنت۔ اصل عبادت آوت ھجبر نہ انت و اے رد ء حق تعالیٰ ء معاملہ جدا جدا انت یکے چہ و تی حکمت و رحمت ء یک خاصیں راہے سوچ دنت و دومی ء دگہ راہے، کلیں و ھد و کلیں نیمگانی (طرفانی) آوت خدا بُندان، ھر کس ء ہر و ھد بلوٹ ایت آرا ھنچیں راہے سوچ دنت کہ آبا کل تجک و چہ کلیں راہاں گوئد تر و نزدیک تر انت، چنانچہ مارا اے و ھدی ھا قبلہ ء ھدایت دانی کہ چہ دستیں قبلہاں افضل و بہتر انت۔

فل بزراں پچوشش کہ شے قبلہ کعبہ انت کہ حضرت ابراہیم علیہ السلام ء قبلہ و چہ تمہا میں قبلہاں افضل انت ھے ہم ء شمارا چہ تمہا میں امتاں افضل و شے پیغمبراں چہ تمہا میں پیغمبراں کامل و افضل کت تا کہ اے فضیلت و کمال ء برکت ء شہا تمہا میں امتانی مقابلہ ء در بابت ء گواھی ء شے گواھی قبول کتگیں گواھی قرار دگ بیت و واجہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم شے انصاف و راستگویی ء گواھی ء بدنت ھنچش کہ ماں حدشان بیان بیت کہ و ھدی کیشی اُمتانی کافرو تی پیغمبرانی دعویٰ ء دروغ بند کنت دگوشنت کہ مارا و ماں دنیا کسے ء بدایت نہ کت، آو ھد ء پہ بنیانی دعویٰ راستی ء گواھی دینت و پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم کہ آوتی اُمت بہر حقیں رسول ء انت کہانی راستی و عدل ء سر گواہ بیت، آو ھد ء ھا امت گوشت کہ ایشاں نہ مئے دورہ بوتگت و نہ ایشاں مارا دیتگ گز ایشانی گواہی چون قبول بوت کنت ھا و ھد ء واجہ ء امت جواب دنت کہ مارا خدائے کتاب و آئی ء پیغمبر ء پشدارگ ء اے خبر گوں یقین ء معلوم بوتہ ہمیشہ کا گواھی دتیں۔

فانذره :- وسط: بزراں درمیانہ مطلب

ایش انت کہ اے امت بالکل تجھیں راہ سر انت کہ ماں آئی ء چ کچی و چوٹی ء شبہ نیست انت و چہ اقراط و تفریط بزراں کمی و کثی ء پاک و صاف انت۔

فل بزراں صلی قبلہ شے و کعبہ ء جند ات کہ چہ ابراہیم ء دورہ بوان و پیداک انت و یہ لھتیں روچاں کہ بیت المقدس قبلہ جوڑ بوتگت آپہ چکا سگ کنگ بوتگت باری

کے تا بعد اری کنت یا کہ روگردانی کنت۔ اے رد ء ھر کسے کہ ایمان ء سراقا تم بوت پہ آیاں مزین درجہ و شرف انت۔

فانذره :- ماں اے آیت ء لنعلم ء کہ اصیغہ استقبال انت و ماں دگہ آیتاں کہ آحتی نعلم و فلیعلمن و لئنا یعلم اللہ و لننبو تکم و لالنعلم

و غیرہ کلمات موجود انت۔ چرے درستاں سر ظاہر ء چوش فہمگ بیت کہ حق تعالیٰ نعوذ باللہ اے چیزانی علم رند ء بوتگ چہ اے چیزانی وجود ء پیش علی زات۔ حالانکہ

آئی ء علم گوں بہک چیز قہیم انت۔ کان اللہ بکل شے علمنا۔ عالمان ء چہ باز رھبند ء اشی ء جواب اتگ لھتیں ء چہ علم ء کیشیدگ و جدا جدا کنگ مراد ترینگ لھتیں ء بہتیں

(چکا سگ) ء معنی گپنگ۔ کسے ء علم ء بہ معناداب ء ترینگ۔ کسے ء فعل مستقبل ء بمعنی ماضی فرمائینتہ لھتیں علم حدوث ء بہ نبی و مومنانی طرف ء رجوع کت یا

منزل

فل بزائ وهدیک اهل کتاب قبلہ و دیم کنگ و برحق زاننت بہ سبب کست، کینگ و حدیث حق و چنان بند کنتت گدا چرایاں پہ وتی قبلہ و بابت و موافقت و امید و ہجر مدار
 آہنچیں کینگ دار و کنت کہ اگر آیان و نمایاں نشانیاں و پیش ہن ہمارے پراہن سے قبلہ و قبولدار نہ بنت۔ آہلکین اسے ہوس دارنت کہ شمارا پہ وتی زندگی و لاچار
 بکنتت۔ پیش کا اشاں جوش و شکت کہ مئے قبلہ و سراقم ہوتیں گدا اما زانگت کہ اسے ہمانجی انت کہ آئی و وعدہ کنگ بوتگ رندا اسے امید دارگ بوتگت کہ مئے قبلہ و ہنگا
 رجوع بکنت۔ بس اسے ایشانی نا حقین خیال و بے کاریں و اہانت، شاہجہ آبیانی قبلہ و زندگی و ممکن ات۔ نون چہ کعبہ و دیم ترینگ و حکم داں قیامت و بدل نہ بیت، دگران و زندگی
 لاچار کنگ رندی گت ایت پسر ایشا اهل کتاب در بابت امر قبلہ یک بیت۔ یہود و قبلہ صخرہ بیت المقدس انت و نصاری و قبلہ بیت المقدس و مشرقی جانب انت کہ اودا حضرت
 عینے علیہ السلام و نفع روح بوتگ۔ گدا و ہدیہ اسے و ت ماں و ت و توننت کہ تران بکنتت گدا چر مسلماناں زندگی امید کنگ محض ایت۔

فل یعنی چرے دلیلاں پشت گوش کناں اگاں پیک
 دمانے ماقبول دارہن بیتیں کہ شمانعود بالہ اهل کتاب و قبلہ
 زندگی و نزول وحی و علم یقینی و بخلاف کن ات تو اسے
 ڈول و شاہن چر بے انصافاں شمار بیت۔ و چہ نبی
 اسے ڈولیں ناپسندیں کار و ہجر نہ بیت۔ پس معلوم ہوت
 کہ اہل کتاب و قبلہ و زندگی چہ شمار ڈول بیت کنت
 کہ سراسر علم و بخلاف جاہلی و گراھی ایت۔
 فل یعنی اگر مئے دل و بیت کہ در چکا کعبہ و مسلماناں قبلہ
 بوگ و اہل کتاب یک کد ام یک ڈول و قبول دار بہ بنت
 و ایند کہ مردمان و ماں شہینگ و دور مدینت تر اسے پیلا
 منی بابت و نبی موعود بوگ و رو و ماں دلاں غلش پشت نہ
 کیت۔ اسے رد و تو شریزاں کہ اہل کتابے بابت و تمامین ملوٹا
 دار و کنت شے نسب و قبیلہ پیدائش و جاہ منند جاہ و صیبت
 و شکل و ایند کہ کلیں و صفان و درستان زاننت۔ پیش کا آیان
 شے علم و نبی موعود بوگ و یکتا یقین اسے ڈول و انت
 ہنجوش کہ اسے و تی چکان و یک و جاہ کارنت
 بلے اسے خیر و لہتیں مردم ظاہر کنتت و لہتیں پزانت
 حق و چیر دینت چہ آبیانی چیر دیگ و یح نہ بیت۔ حتی
 خیر ہا انت کہ آچہ خدا و جانب انت۔ اہل کتاب قبول
 بکنت یا مکتت شہا و تی دلا چ شک و شہینگ مبارک
 فل بزائ اللہ و یہ ہر یک اٹنے و یک قبلہ و حکم
 دانگ کہ عبادت و وقت و دیم و آئی و نینگ و بکنت
 یا ہر یک مسلمان قوے کہ چہ کعبہ و جد اجدا میں نیمگان نندو
 انت یکے بر وچ در اتک نندو کنت دگرے بہ روح برکت و
 نینگ نندو کنت پیش کا اسے رد اجیرہ کنگ مغتیں
 گت ایت۔ اسے بابت و ہر چ نیکی کے مراد و مقصود
 انت البت ہایا بیانی نینگ و کام گینگ بہ بیت و اسے
 گت و یل دینت کہ ہر جاگ و ہر قبلہ و کعبہ و ہر چ
 پھانتے و نینگ و شے وجود بہ بیت اللہ تعالیٰ اشما
 را پہ مشر و میدان و یک جاگ جمع کنت و شے
 نمازاں ہنجوش زانگ بیت کہ بزائ آیاں پہ بیچیں
 نینگ و وانگ بوتگ انت۔ نون اسے ہمیں جبرانی
 توک و جیرہ مفتیں گت ایت۔ و تحویل قبلہ و حکم
 دو بریاں پر پیش کا میان بوتگ کہ آئی و اسباب
 مختلف اتنت ہر یک سبب و پیش دارگ و
 خاطر اسے حکم پیدا و تر کنگ بوتگ۔

بکنتت گدا چر مسلماناں زندگی امید کنگ محض ایت۔

بِكُلِّ آيَةٍ فَاتَّبِعُوا قِبَلَتَكَ وَذَانَتْ بِتَابِعِ قِبَلَتِهِمْ وَمَا بَعْضُهُمْ
 تَمَائِمِ نَشَائِئِنَا تَمَاهِمِ نَمَنَّتْ تَى قَبْلَهُ وَذَن تَوَمَّ آيَانِ قَبْلَهُ وَذَن چہ آیاں کیتے
 بِتَابِعِ قِبَلَةَ بَعْضٍ ط وَلَئِن اتَّبَعْتَ اَهُوَاءَهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ
 مَنِّيَت دگرے و قبلہ و اگر تو رندا کیتے کانی خواہاں تی زندگی ہا علم و کہ
 مِنَ الْعِلْمِ اِنَّكَ اِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۲۵﴾ الَّذِينَ اتَّبَعْتَهُمْ الْكُفْرُ
 رست ترا گڑا بے شک تو بولتے چہ بے انصافاں فل ہمایاں کہ مادا گنت کتاب بجاہ کارنت آئی و
 كَمَا يَعْرِفُونَ ابْنَاءَهُمْ ط وَاِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ
 ہنجو کہ بجاہ کارنت و تی چکان و بے شک یک فرقہ چہ آیاں ضرور چیر دینت حق و
 يَعْلَمُونَ ﴿۲۶﴾ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿۲۷﴾ وَلِكُلِّ
 پہ زانت حق ہمانت کہ تی رت و نینگ ات گڑا نون مہو چہ شک کنوکان فل و چہ کس بہت انت
 وَجَهَةٌ هُوَ مَوْلَاهَا فَاَسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ اِنَّ مَاتَكُمْ نَوَا اَيَاتٍ بِكُمْ
 یک طرفہ قبیلہ کہ آئی دیم کنت ہا طرف ہون شہا حال حال کن ات پہ نیکیاں، ہر جاگ کہ شہا بہت کارنت گت شہا
 اللَّهُ جَمِيعًا اِنَّ اللَّهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۲۸﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ
 اللہ یک جاگ، بے شک اللہ ہر چیز قدرت بہت انت و وہ ہر نیگے کہ تو در کیتے
 قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَارْزُا لِّلْحَقِّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا لِلَّهِ
 گدا بہترین و تی دیم و مسجد الحرام و نینگ و بیشک مے حق انت جہتی ہر دو گار و طرف و خدا
 بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۲۹﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ
 بے خیال نہ انت چہ شے کاراں وہ ہر نیگے کہ تو در کیتے گڑا بہترین و تی دیم و
 الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا
 مسجد الحرام و نینگ و ہر جاگ بہت شہا گدا بہترین ات و تی دیم و آئی و نینگ و وہ تاکہ
 يَكُوْنَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ اِلَّا الَّذِيْنَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ
 بیت مردمان پہ شے سراجیرہ و جاگ، گر ہا کہ چہ آیاں بے انصافت گدا چہ آیاں مشر بہت

منزل ا

قَدْ تَرَى تَلَفًا وَجْهَكَ الْخَاءُ چہ معلوم ہوت کہ پہ و تی رسول و دلجوئی و آئی و شرف
 چہ پدرا بوت کہ اللہ عادت ہے پیہ عزانت کہ پہ ہر امت و وہ ہر یک صاحب شہیت پیہ عزانت کہ پہ ہر امت و وہ ہر یک صاحب شہیت پیہ عزانت کہ پہ ہر امت و وہ ہر یک صاحب شہیت
 لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ چہ معلوم ہوت کہ مذکورہ حکم و سبب ایش انت کہ مخالف و الزام ماں گڑا و لوپ مہ بیت یا اسے تکرار و سبب جوش انت کہ
 اول و قبلہ چہ ہا خدائی حکم انت کہ آئی تبدیلی احمقانی فہم و چہ در انت۔ پدا قبلہ و تحویل اولی تبدیلی انت کہ آماں شہیت محمدی و ظاہر ہوت۔ پیش کا آئی و
 تاکید دزنکد حکمت و بلاغت و داروک انت یا سبب جوش بیت کنت کہ ماں اولی آیت و احوال و عمومیت و ماں دومی آیت و جاگہانی عمومیت و
 ماں سومی آیت زانگ و عمومیت مراد انت۔

کے یعنی کعبہ و دیم گنگ و حکم پیشکا بوت کہ ماں تورات و نبشتہ انت کہ حضرت ابراہیم و قبلہ خانہ کعبہ انت و نبی آخر الزمان و مہن ہمانی و تیمگ و دیم ترینگ و حکم بیت۔ اگن و ابراہیم صلی اللہ علیہ وسلم و تحویل اللہ صعبہ و حکم موتیں تو گد اچھو دیاں ضرور الزام جنگ ات و اودا مکہ و مشرکان گوشنگ ات کہ حضرت ابراہیم و قبلہ و عات و اے پیغمبر نبی ابراہیمی ملت و دعوی با وجود ماں قبلہ و برخلافی پر چاکنت۔ اے ڈول و دو تینانی حجت پشت نہ کپ انت۔ مگر نا انصاف انگت ہن چیزے نہ چیزے الزام تراشت۔ مثلاً قریش گوش انت کہ آئی و مئے قبلہ و برحق نون معلوم بوت کہ آئی اختیار کت۔ ہمید ڈول و آئے اید کہ حکمان و ہن کم کم و قبول دار بیت و یھود گوش انت کہ مئے قبلہ و برحق ظاہر بوگ و متنگ و پد محض حد و وتی نفس و زندگی و سبب و آراتر کت ات ہمیشکا اے ہمیں نا انصافان و خبران و ہج و لگوش مکن و مئے حکمانی سہ اعل کن۔ و یعنی اے قبلہ و ما پیشکا مقرر کت کہ شما چہ دشمنانی ٹوک و مال و رستگار بہ بیت و چرائی سبب مئے انعام و اکرام و برکات و انوار و ہدایات و گوں تمامی و حقدار بہ بیئت۔

و براں اے نعمت و تمامی و ہدایت و سرچی شے سرا
پنجوش بوت چوشکہ ابتداء و شے سرا اے نعمت و
ہدایت و تمامی ظاہر بوت کہ چہ شمایک پیغمبرے
مخچین دات کہ آتھا را خدا و حکمان و سرید بخت و شمارا
چہ سستیں کاراں پاک بخت چوش گوش کہ علم و عملا شمارا
کامل بخت۔

و ہدیکہ چہ مئے تیمگ و شے سرا نعمتانی تمامی
چہ ذہابہ ماں وجود و اہنتت نون بہ شمالا لازم انت کہ
مارا گوں زبان و گوں دل و گوں ذکر و گوں فکر و ہر ڈول
یاد بکن ات و تابع داری بکن ات ماشمارا یاد کنیں۔ براں
ٹوک نوکیں رحمت و بخشش شے سرا جاری ہوان سنت و
مئے نعمتانی شکر و پشتری و بگرات چہ مئے ناشکری و
نافرمانی و بہ پھر نیرات۔

و چونکہ ذکر و شکر و ناشکری و ترک گنگ کہ پیرا
بیان بوت انت وید اے تمام طاعت (شرعی کنگی کار) و
منہیت (شرعی نہ کنگی کاران) و محیط انت کہ آیان و
انجام دیگ گران انت پایشی و آسانیں رہ بند سوج
دیگ بوتنگ کہ چہ نماز و صبر و مدد بگرات کہ ایشان و
مدام عمل گنگ و چہ تمامیں کار پہ شما آسان گنگ بنت
و ماں اے آیت و اے مہن اشارہ انت کہ ماں جہاد و
محنت بکن ات کہ آئی و ذکر نون کیت کہ ماں آئی و صیر من
در جہاد ایت۔

و یعنی ہر کس و پہ خدا و رضاء ساہ دات آماں آ
جہان و زندگی انت بے شمارا آیبانی زندہ و خرو آئی و
حال معلوم نہ انت و اے کل صبر و برد دانت۔
کی ساری و ہمایانی ذکر ات کہ آیان صبر و برد و
بلندیں در جہاد گنگ براں شہید۔ نون گیش و
گیوار کنت کہ شما عمومی ہم و ادنی ادنائیں تکلیف و
مصیبتانی تہا ترے برے چکا سگ بیئت و شے صبر و
اندازہ جنگ بیت کہ ماں صابرین و داخل بوگ دنائیں
جہ نہ انت ہمیشکا پیرا سیر نشئی کت۔

و یعنی ہا کسان کہ اے سکی و سور یابی سرا صبر کت
و نعمتانی ناشکری اش نہ کت بلکن سکی و سور یان و
وسیلہ ذکر و شکر جو تراش کت تو گد اے پیغمبر چہ
مئے تیمگ و بشارت اش بدے۔

سِقُول ۲۱ البقرة ۲

وَ اٰخِشَوْنِي ۱۵۷ وَلَا تَمْنَعْنِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۱۵۸ كَمَا
 وَ تَبْرَسَات چہ من و ہمیشکا کامل کماں و تی نعمت پشے سر و تاکہ در گج ات شمارا و و
 اَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَ
 دیم دات من ماں شے ٹوک و رسول چہ شاموت، و اینت پہ شما مئے آیماں و پاک کنت شمارا و
 يُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمُ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ۱۵۹
 سوج دت شمارا کتاب و آئی و رازاں و پیش داریت شمارا ہا چیزیکہ شما نہ زانتگ ات۔ و
 فَادْكُرُونِي اذْكُرْكُمْ وَ اشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُون ۱۶۰ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 نون شما یاد کن ات من و من یاد کن اے شمارا و نبی شکر و بگرات و ناشکری مکن ات مگ اوسلماناں!
 اٰمِنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ۱۶۱
 مدد بگرات چہ صبر و نماز و بیشک اللہ تعالیٰ گوں صبر کنوکان انت و
 وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اَمْواتٌ بَلْ اَحْيَاءٌ و
 دگوش ات آیان کہ گنگ بوت انت ماں خدا و راہ و کد و گد انت بلکن زندگی انت و
 لٰكِن لَّا تَشْعُرُوْنَ ۱۶۲ وَ لَنَبَلِّغَنَّكُمْ اٰيٰتِنَا مِنۡ خِشْيٰءٍ و شَدِّدٍ و جَافِقَانٍ
 لیکن شمارا خبر نہ انت و ضرور شمارا آزمائش کنیں پہ چیزے، چہ ترس و شد و جہ نقصان و
 مِّنَ الْاَمْوَالِ وَالْاَنْفُسِ وَ الثَّرٰثِ وَ كَثِيْرًا مِّنَ الصّٰبِرِيْنَ ۱۶۳ الَّذِيْنَ
 مالانگ و جانانی و ثمر یابی کد و دل و شے بدہ ہم صبر کنوکان و
 اِذَا اَصَابَتْهُمْ مُّصِیْبَةٌ قَالُوْا اِنَّ اللّٰهَ وَاِنَّا اِلَيْهِ رٰجِعُوْنَ ۱۶۴
 وقتیکہ رسیت آیان و مصیبتے گد اگوش انت کہ ما خدا و وتی مال این شمارا ہمانی و تی تیمگ و پیغمبر کی انت
 اُولٰٓئِكَ عَلَيْهِمْ صَلٰوةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ
 ہمچشیں مردمانی سہا باز رحمت ہست انت چہ آیبانی پروردگار و تیمگ و مہربانی و سہے مردماں
 الْمُهْتَدُوْنَ ۱۶۵ اِنَّ الصّٰفِیْنَ وَالْمُرْوٰةَ مِنْ شَعَابِرِ اللّٰهِ فَمَنْ
 پہ چھکس راہ و سرائت و بیشک صفا و مروہ چہ اللہ و نشانیان انت، گد اھر کے کہ

منزل ۱

و ساری و تحویل کعبہ و ذرات و کعبہ و چہ درستیں قبلہاں افضل بوگ و نون آئی و ج و عمرہ و جاگ بوگ و بیان انت تاکہ
 چوش گوش کہ چریشی ہمیش صبر و فضیلت و بیان بوت نون چوش ارشاد بوت کہ بچارات صفا و مروہ کہ آماں شمارا اللہ داخل بوتنت و ماں آیان ج و عمرہ و دوران و سسی گنگ اتی
 بوت آئی و سبب و ہمیش انت کہ اے صابرینانی فعل انت براں اے بی بی حاجرہ و آئی و صاحبزادہ اسماعیل و آثار (نشانی انت) کہ ماں حدیث و تفسیر ایشانی داستان گوں شتری و
 بیان گنگ بوگ

فل صفا و مروہ ماں گدہ و دو کوہ انت۔ اہل عرب چہ حضرت ابراہیم و ہمد ملام حج کنان و پیدا کن انت و حج و ہمد اے دو تیس کوہانی طوفان اش ہم گرت، کفر ز مانگ کافران و اے ہر دویش کوہانی سزا دو بت ایرکتگ ات و آیانی تعظیم گنگتس وھے گجائش داشتگ ات کہ اے طوفان پہ ہے دو تیس بتانی تعظیم و سبب انت۔ وھدیکہ مخلوق مسلمان بوتنت و چہ بت پرستی و توبہ کار بوتنت تو آیان و خیال بوت کہ صفا و مروہ و طوفان حکم پہ لے بتانی تعظیم دیگ بوتگ وھدیکہ بتانی تعظیم حرام بوت تو صفا و مروہ و طوفان ہم بید انت کہ ممنوع بہ بیت۔ ایشان اے خبرہ انت کہ دراصل صفا و مروہ و طوفان پہ حج و بوتگ کافران چہ وئی جہالت و بت ایرکتگ انت آدورکتگ بوتنت و مدیہ و الصار و کفر ز مانگ وھم صفا و مروہ و طوفان خراب زانگتس تو

حَجِّ الْبَيْتِ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ۝۱۲۵ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا

بِوَدِّهِمْ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ۝۱۲۵ ان الذين يكتُمون ما بروتی خوشی و بکت نیکی کے گد اللہ قدر شاس انت و انوک انت بلیشک ہمایاں کہ چیر دینت ہما چیرہ

أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيْتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ

کے ما ایرگتگ چھ صافین علمان وھدایتی خبراں، رند چہ ایشی کہ ما شرطہ کرکتگ انت پہ مردمان ماں کتاب و اولیک یلعنہم اللہ و یلعنہم اللعنون ۝۱۲۶ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَ

اصْلَحُوا وَبَيَّنَّ فَاُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنْ التَّوَابَ الرَّحِيمِ ۝۱۲۷

درستش کت وئی کار و ظاہر اش کت حق گد امان کناں آیان و من ہستان مزین متا کنوک زبریں ہم کت و ان الذين کفروا و ماتوا وھم کفار اولیک علیھم لعنۃ اللہ

بیشک ہما کہ کافر بوتنت و مرتنت پہ کافر و حالت و یہ آیانی ہسرا لعنت انت اللہ و والملیکۃ و الناس اجمعین ۝۱۲۸ خلیلین فیھا لا ینخف عنھم

و فرشتیانی و تمساہیں مردمانی وک ہمیشہ مانند حالتی تو کہ نہ سبک کت بت چہ آیانی العذاب و لاھم ینظرون ۝۱۲۹ و الھکمر الہ واحد لا الھ الاھو

جگ و عذاب و نہ آہلت دیگ بنت فی وھے درستانی خدا ہے یکس خدا انت نیست گپ خدائی و چہ بغیر الرحمن الرحیم ۝۱۳۰ ان فی خلق السموت و الارض و اختلاف

بے اندازہ ہیران زبریں ہم کنوک انت کی بیشک ماں آسمانی وزمین و پیدا گتگ و ماں شب و اللیل و النھار و الغلک الٹی تجری فی البحر بما ینفع الناس و

و روج و روگ و آئیگ و ما بوجیگانی کہ زورنت و رونت ماں دریاء مردمانی فائدہ و چہ سناں و نا انزل اللہ من السماء من ماء فاحیابہ الارض بعد موتھا

و ماں آپ و کہ اللہ ایرگتگ چہ آسمان و پدا زندگی کت چہ آئی زمین و آئی و مرگ و چہ رند

مازل ۱

اسلام آرگ و پدین آیان و پہ لے طوفان و دوسوہ پیدا بوت و گون واجہ و عرض اش برت کہ ما چہ ساری و ایشرا خراب زانگ۔ ہمیشہ کا اے آیت نازل بوت کہ صفا و مروہ طوفان و حج خرابی نیست انت، اے چہ بندر و اللہ و نشانی انت بلیدرانت کہ ایشان طوفان گنگ بہ بیت۔ فل چہ اشیا میرا دیہود انت کہ ماں تورات و واجہ تصدیق وھے ڈول و تحویل قبلہ و غیرہ خبراش چیر انگت و دگر ہرکے کہ پہ دنیائی مطلب و خدا و حکم و چیر بدنت آہن اے حکم و داخل انت۔

فل لعنت کنوک بزراں جن وانس و ملائکہ بلکیں کل حیوانات پرچا کہ ایشان حق و چیر دیگ و وبال و رد اودھدیکہ ماں ملک و قحط و وبا و تہترہیں بلاہ تالان بنت تو حیوانات بلکیں دانکہ جمادات و ہن ایدار سیت۔ پیشکا کل آیانی سدا لعنت کنت۔

فل یعنی اگر چہ آیانی حق پوشی و سبب و لستیں مردم گراہ بوتنت، بلے وھدیکہ آیان چہ حق پوشی و توبہ کنان و سرجی و حق اش پدراکت تو نون لعنت و بدل ما آیانی سدا رحمت نازل کنیں پرچا کہ منی ذات تواب و رحیم انت۔ فل یعنی ہر کس کت چہ حق و عجم بندکت انت یا کتام و گرسہ و حق پوشی و سبب و گراہ بوتنت و داں آخرہ کافر منتنت و توبہ اش نصیب نبوت توابہ مدامیکہ ملعون و جہنی بوتنت۔ بخلاف اولی قسے مردمانی کہ اوقی زندہ توبہ کار بوتنت و آتوبہ و دوجہ و لعنتی پشت نہ کپنتت۔

فل یعنی آیان و عذاب پہ یکس حساب و دیکش دیگ میت چوش نہ بیت کہ ماں عذاب و کتام یک ہیجے و کمی کنگ بیت یا کردی آیان و چہ عذاب و مہلت بر سیت

فل یعنی حقیقی معبود شاد و رستانی یک ایت آیانی بازوگ و سوال پیدا نہ بیت ہمیشکا نون ہر کس و آئی و نافرمانی کت بالکل مردود بوت اگن دگر معبودے بہ بوتیں بلکیں چرائی و ذات و سیت و اہمیت دارگ بہ بوتیں۔ اے واجہی و پادشاہی یا استادی و پیری انت کہ یک جاگھے موافقت حاصل نہ بوت تو دومی و جاگتشت و سدا بوت انت اے معبودی و خدا انت نہ امید چہ آئی و کسے و معبود جوت کت کن انت و نہ امید چہ آئی و چہ کسے و خیر و امت و داشت کن انت، وھدیکہ آیت و الھکمر الہ واحد

نازل بوت تو مگر کافران پنجب کت کہ تمام عالم و معبود و رستانی کارنازیکے چون بوت کنت و آئی دلیل چہ انت؟ اے ردا آیت ان فی خلق السموت الخ نازل بوت و ماں ایشی و اللہ تعالیٰ و دتی قدرت و نشانیان و بیان فرمائنت

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

ف یعنی آسمان و اینقدر پراہ و بزرگ و بے ڈکی پیداکنگ و تہا زمین و اینقدر پراہ و مضبوط پیداکنگ و پدا آئی و سرانگ و نالان کنگ و رواوشپ و روج و ادلی بدلی و آہانی کم و گیش کنگ و بار و دوجیگانی ماں دریا و تچک و تہا و چہ آسمان و ہور گوارینگ و چرائی زمین و راسر سبز و تروتازہ دارگ و تہا و ماں جملہ حیوانان چرایانی نسلانی پیداکنش و ردوم و تہا و جہاد کنڈاں چہ گواتانی کشگ و جنبران ماں آسمان و زمین و لوجان کنگ و تہا بازس و سیل انت حق تعالیٰ و وحدانیت و آئی و قدرت و حکمت و بار و ہماں کساں کہ عقل و منکر و داروک انت۔ ماں لا الہ الا هو و توحید ذاتی و ماں الرحمن الرحیم و توحید صفاتی و ثبوت انت۔ و ماں ان فی خلق السموات و الارض الخ توحید فعلی و ثبوت انت کہ چریشاں مشرکانی شہ و شک بالکل گار و گسار بوتنت۔

ک یعنی ماں مردماں کہ آماں عقل و ہوش و چہ تمناں مخلوقاں فضل انت چرایاں ہتیں ہنچیں ہن ہست انت کہ ظاہریں دلیلانی باوجود پداہن غیر انت حق تعالیٰ و شرک و ہمسر جوڑ کس انت۔ ف یعنی تیوگ و ماں جزوی قول و عملان آماں

اللہ تعالیٰ و ہمسر نہ منتت بلکس گوں دلی و اہگ و کہ آ عملانی در آیک و ہندال انت داں ہماہد و شرک و ہمسری و نوبت و سرش کنگ انت کہ آشرک و مستریں درجہ انت و شرک فی الاعمال آئی و تابع انت۔

ف یعنی مشرکان گوں و تی معبوداں ہرچ دوستی و واہگ دارنت، مومن گوں و تی اللہ چرایاں باز زیاد دوستی و واہگ داروک انت پرچاکہ دینیانی سکی و سوریبانی تہا شرکانی دوستی باز براہلاس بیت و آخرت و عذاب و گند و ہد و چرایاں باہل بیزاری ظاہر کننت چو شکہ مانعی آیت و پیداک انت برخلاف مومنان کہ آیانی دوستی گوں اللہ ہر رنج و دشمنی و مرض و درامی دنیا و آخرت و یک پیم و پیش کیوک و پاندار انت و مہن اہل ایمان گوں اللہ ہرچ دوستی و دارنت آچرا دوستی و باز زیاد ترانت کہ اہل ایمان گوں غیر خدا نراں گوں نبیاں، و سیاں ملائکہ عبادت گزاراں، عالماں یا گوں و تی بت و پیرکاں و مال اولاد و غیرہ دارنت، پرچاکہ آگوں اللہ تعالیٰ و آئی و شان و مزنی و موافق و بالاصالہ و بالاستقلال دوستی دارنت و گوں دگران بالواسطہ پادا اللہ حکم و موافق و ہر یک و اندازگ و روع و دوستی دارنت،

گ فرق مراتب نہ کنی زندگی، خدا و غیر خدا ماں محبت و روع ہمسر کنگ اے مشرکانی کار انت۔ ف نراں ہماظالماں کہ آباں پہ خدا و شرک جوڑکت، اگن آہا آئیوکیں و ہد و گندنت کہ آوہد و آخدائی عذاب و چجان و ت چاروک بنت کہ زور و قوت و سرچنگ خدا و تی جرنہ انت کہ آئی عذاب و کس کس و نتوت رستگار کننت و ایک اللہ و عذاب سگ انت توگڈا، جبر اللہ و بندگی و یلہ دیان و دگرانی نیمگ و دلگوش اش نذات و نہ چراہاں نفع و امیت انت داشت۔

ف نراں آہنچیں و ہد کہ بیت کہ بزار بنت۔ متنوع چہ و تی تابعداراں و بت پرستاں و بتانی میانجی و ہرچ رشتہ پشت نہ کپیت۔ عذاب الہی و گندان و یک و گرے و دژن بنت و مشرکان آوہد و گوشنت کہ اگن تمام یک صورتے و مارا پدا ماں دنیا و اتاری نصیب بہریت توگڈا اما ہن چرایاں و تی بیڑ و گرین و ہنچوش اے مردچی چہ ما ہدا

بوگنت ماہم آیان و جواب دیان و یک کرہیں، بلے اے ہنچوش گرانیں و واہگ انت کہ ابید چہ افسوس و دگر چہ سیت حاصل نہ بیت۔ ف نراں ہنچوش کہ مشرکان و خدائی عذاب و تی معبودانی بیزاری و گند و بچے سگ ارمان بیت۔ ہیڈول و حق تعالیٰ نشانہ آیانی کل عملان و پرایاں افسوس و ارمان و سبب کننت، پرچاکہ حج و عمرہ و ہد و خیرات ہرچ نیکی و کارے کنگش اکل شرک و سبب و مردود بنت و شرک و گناہ ہینقدر کنگش آیانی بدلی و عذابش بیت تو نون پرایاں نیک و بد کلیں عمل افسوس ارمان و سبب جوڑ بنت، چہ ہنچ عمل آیان نفع نہ بیت و ملام دوزخ و رونت۔ بخلاف موحد و ایماندارانی کہ اگن بگناہ و سبب ماں دوزخ و برونت تو انجام کار رستگار حاصل کننت۔ ف عرب بت پرستنت و پہ بتانی نام و ساند ہم یلہ اش دانگت و چرے جنوراں۔ نفع گرگ حرام زانگت اش و اے ہن یک پیے شرک انت، پرچاکہ حلال کنگ و حرام قرار دیک و منصب ابید چہ اللہ و کہ کس حاصل نہ انت۔ اے روع کسے و جبر و منگ ہنچوش انت کہ نراں آرا خدا و شرک جوڑ کنگ انت ہمیشکا ماں اولی آیت و شرک و خرابی بیان کنان و نون حلال و حرام کنگ و چہ منع کنگ بوت کہ آئی و خلاصہ چوشش انت کہ چہ زمین و ہرچے پیدا بیت چہ آئی و نور ات بش طیکہ شرعاً.....

وَبَيْنَ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ
 دشنکی کت ماں سر زمین و ہر سہم و جاندار و ماں گواتانی ترینگ (چہ رنگ) و ماں جبر و کہ آئی حکم و جبارت
 بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۱۲۷﴾ وَمِنَ النَّاسِ
 ماں آسمان و زمین و دریا و بیشک اے دہتیں چیزاں نشانی انت پہ عقلمنداں و پتے چہ مردماں آیت
 مَنْ يَتَّخِذْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِدًّا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ
 کہ کننت دگران و اللہ برابر گوں آیان ہنچو دوستی کننت نش دوستی اللہ و ایمانداراں
 اتَّخَذُوا إِشْدًا حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يُرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ
 گیشتر دوستی کننت گوں خدا و اگر گندنت اے ظالماں ہا وقت و کہ گندنت عذاب و کہ
 الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿۱۲۸﴾ اذ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا
 تمناں زور و قوت اللہ و تیگنت و ایک اللہ عذاب سگ انت و فتنیک بزار بنت ہما کہ آیانی پیروی کنگ بوگک
 مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوُا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿۱۲۹﴾
 چہ و تی پیروی کنوکاں و گندنت عذاب و و سندنیل بنت آیانی دراہیں تقطعات و
 وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةٌ فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّأُوا مِنَّا
 و گوشنت پیروی کنوکاں در پچیں مارا بچترے بتوئیں ما دنیا و گڈا ماں بزار بوتیں چہ آیان ہنچو کہ آئینار بوتنت چہ ما
 كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِمُخْرَجِينَ
 ہیڈول و پیش داریت آیان اللہ تعالیٰ آیانی کرداراں پہ آیانی ارمانی کنگ و آ ہجر در نکپنت
 مِنَ النَّارِ ﴿۱۳۰﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلالًا طَيِّبًا
 چہ دوزخ و آس و ف او مردماں! نور ات چہ زمین و چیزاں حلال و پاکیزہ
 وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿۱۳۱﴾ إِنَّمَا
 و مہ و رات پہ شیطان و پاد و پداں و بیشک آسے دشمن انت ظاہری آوہے
 يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۱۳۲﴾
 حکم و کننت شمار کہ بدکاری و بے حیائی کن ات و دروغ بے بند ات پہ خدا و سراہا خبرانی کہ شامیش نراں انت

منزل

بوگنت ماہم آیان و جواب دیان و یک کرہیں، بلے اے ہنچوش گرانیں و واہگ انت کہ ابید چہ افسوس و دگر چہ سیت حاصل نہ بیت۔ ف نراں ہنچوش کہ مشرکان و خدائی عذاب و تی معبودانی بیزاری و گند و بچے سگ ارمان بیت۔ ہیڈول و حق تعالیٰ نشانہ آیانی کل عملان و پرایاں افسوس و ارمان و سبب کننت، پرچاکہ حج و عمرہ و ہد و خیرات ہرچ نیکی و کارے کنگش اکل شرک و سبب و مردود بنت و شرک و گناہ ہینقدر کنگش آیانی بدلی و عذابش بیت تو نون پرایاں نیک و بد کلیں عمل افسوس ارمان و سبب جوڑ بنت، چہ ہنچ عمل آیان نفع نہ بیت و ملام دوزخ و رونت۔ بخلاف موحد و ایماندارانی کہ اگن بگناہ و سبب ماں دوزخ و برونت تو انجام کار رستگار حاصل کننت۔ ف عرب بت پرستنت و پہ بتانی نام و ساند ہم یلہ اش دانگت و چرے جنوراں۔ نفع گرگ حرام زانگت اش و اے ہن یک پیے شرک انت، پرچاکہ حلال کنگ و حرام قرار دیک و منصب ابید چہ اللہ و کہ کس حاصل نہ انت۔ اے روع کسے و جبر و منگ ہنچوش انت کہ نراں آرا خدا و شرک جوڑ کنگ انت ہمیشکا ماں اولی آیت و شرک و خرابی بیان کنان و نون حلال و حرام کنگ و چہ منع کنگ بوت کہ آئی و خلاصہ چوشش انت کہ چہ زمین و ہرچے پیدا بیت چہ آئی و نور ات بش طیکہ شرعاً.....

حلال و طیب بہ بیت نہ توفی نفسہ عرام بہ بیت چوش کہ مردار و خنزیر و ما اھل بہ لغیر اللہ (ہرچ جنوری سر ابید چہ اللہ دگہ کسے و نام گہرگ بہ بیت و چا جنوری قربانی و آئی بہ قربت مقصود بہ بیت) و نہ یک امر عارضی و چہ ماں آئی حرمت اھتہ (چوش کہ غضب، دُزی، رشوت و سوت و مال کہ چہے کلاں پھر بزرگ ضروری انت و شیطان و زندگیری و ہجر مکن ات کہ ہر چیز دل و گوشت حرام قرار دات چوش کہ ما اھل بہ لغیر اللہ و غیرہ۔ فل یعنی مستند و شرعی حکم چہ و تی جانب و اڈ بکن ات ہنچوش کہ بازں جاگہاں گندگ بیت کہ جزئی مستند یاں چہ سرگوزان و دانکہ اعتقاد ہی جہاں شرعی نفس و بیلہ دیان و وت گڑیں حکم تراشت۔ و نص قطعہ و سلف و قولان تحریف و تغلیط کنندت ۱۲ (بہ صفحہ فوائد) فل بزاں حق تعالیٰ و حکمانی مقابلہ و وتی پت و پیرکانی زندگیری و کن انت کہ اسے ہن شرک انت چنانچہ ہتھیں جاہلین مسلمانین جنوزامانی نکاح و ترک کنگ و کہ باطلین سمائی بارہ و ہنچیں گپ جن انت و لھتیں چہ زبان و اگر چہ در شان مکندت بے آیانی کار پد آیانی دل و جہر و وت ظاہر کندت کہ اسے خبر اسلام و برخلاف انت۔

فل یعنی اسے کافران و ہدایت و نیک و دعوت دیگ و مثال ہنچوش انت چوش کہ کسے جنگل و جنوران و توار پر جنت کہ ابید چہ توار و دگہ چ سہرید نہ بنت ہمے حال انت ہاکانی کہ وت اش علم نیست و نہ علم دار و کانی جہر قبول کندت۔ فل یعنی اسے کافر چوش چوش کہ انت کہ حق و نتون انت اش کنگ، کنگ انت کہ حقین خبر و گوشت نہ کندت، کورانت کہ تجھیں راہ و نہ گند انت بزاں چ سہرید نہ بنت پرچاک و ہدیہ آیانی اسے سہیں بیان تو بھیں قوی فاس۔ بوتگ انت تو گڈ انون علم و فہم و حاصل کنگ و صورت چہ بوت کندت۔ فل پاکیزہ میں چیزانی ورگ و حکم رز و بیان بوتگ ات، بے مشرک چونکہ چہ شیطان و زندگیری مہتل نہ بنت و حکمان و چہ وت گران و خد و نیک و نسبتش دینت و وتی پت و پیرکی باطلین رسماں انگار نہ کندت و حقین خبر و فہم و آیان و توفیق نیست۔ پیشکاں چرایاں دیم ترینان و مسلمانان و خصوصاً پاکیزہ میں چیزانی ورگ و حکم دیگ بوتگ و وتی انعام و ظاہر کنان و شکر گڑگ و حکمش دیگ بوتماں ایشی آیاندارانی مقبول و مطیع بوگ و جانب و مشرکانی مردود و محبوب و نافرمان بوگ و جانب و اشارہ انت۔

فل مردار ہما انت کہ وت بہریت و حلال کنگ و نوبت مرسیت، یا شرع و رھند و خلاف آثر احلال باشکار کنگ بہ بیت۔ مثلاً گٹ گہر کنگ بہ بیت یا زندگین۔ جانورے و یک عضوے بزرگ بہ بیت یا گوب دار و سنگ و اشکران و گون تنگ و جنگ بہ بیت یا چہ بزرگ پکان و یا یک جانورے و کانٹ جنگ و چہ بہریت یا رستری بہریتی یا حلال کنگ و ہدیہ بہ زانت تکبیریلہ دیگ بہ بیت کہ اسے ذراہ مردار و حرام انت۔ البتہ حدیث و رو و دو مردار حلال انت یکے ماہی و دو می گڈ فل چہ خون ہما خون مراد انت کہ چہ رگاں رنبیت و حلال کنگ و ہدیہ درکیت و ہما خونے کہ گون گوشت و پختگ آحلال و پاک انت ماگن گوشت و چہ شودگ و ابید گڑگ بہ بیت تو آئی و ورگ جائز انت البتہ پلگاری و برخلاف انت۔ جگر و سیگ و خون بدنگت (جھنگت) حدیث شریف و حکم و رو و حلال انت

فل خنزیر زندگ بیت یا مردہ یا بدستور شریعت و حلال کنگ بہ بیت ہر جانور و حرام انت و آئی و تمامیں جز

وَاذْأَقِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا آتَيْنَا

و وقتیکہ گوشت بنت آکر تا بعداری سخن ات ہما حکم کہ نازل کنگ اللہ و کڈ گوشت نہ تا پکین یا پیروی کنیں ہنچیز کیلہا ہائی ہر

عَلَيْهِ آبَاءُ نَاوُلُوْكَانَ اٰبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُوْنَ

دینگت وتی پت و پیرک وے اگر چہ آیانی پت و پیرکاں نرانتگ و نہ دینگتس تجھیں راہ فل

وَمَثَلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا كَمَثَلِ الَّذِيْ يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ اِلَّا دُعَاؤَ

و مثال کافرانی ہمیدول و انت ہنچو کہ گوانگ بخت کسے ہنچیش حیوانے و نہ اشکنت بغیر چہ توار و

وَيَذَآءُ حَمًّا بِكُمْ عَنِ الَّذِيْنَ لَا يَعْقِلُوْنَ يَا أَيُّهَا الَّذِيْنَ آمَنُوا

چھال و فل کر و گنگ و کورانت گڈ انون آسہرید نہ بنت فل او ایسا ناراں!

كُلُوْا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوْا لِلّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ

نورات چہ پاکیزہ میں چیزاں آرزیکے کما شمارادانگ و اللہ و شکر و بجزرات اگر شاہائی و وتی

تَعْبُدُوْنَ اَللّٰحِمْرَ عَلَيْهِمُ الْبَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخَنزِيْرِ وَ

بندگی کن ات فل بیشک آئی و وت بہ شحرام کنگت مزارف و خون فل و خوک و گوشت ک و

مَا اٰهْلًا بِهٖ لِغَيْرِ اللّٰهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا اِثْمَ

آجانداریکہ توار جنگ بوتگ آئی سر اللہ چہ غیر دگہ کسے و نام فل پداسیکہ ناچار بہیت نہ نافرمانی بکت و نہ زیادتی گڈ اچ گنہ نیستیں

عَلَيْهِ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْتُمُوْنَ مَا اَنْزَلَ

پہ آئی سر فل بیشک اللہ گڈ انون بخشو کن بریں گم کنوکے فل بیشک ہما کساں کہ چہر دینت آچیزیکہ دیم دانگ

اللّٰهِ مِنَ الْكِتٰبِ وَيَشْتَرُوْنَ بِهٖ ثَمٰنًا قَلِيْلًا اُولٰٓئِكَ مَا يَأْكُلُوْنَ

اللہ و چہ کتاب و فل و گرت پہ آئیے سرابہلے مککین فل آیاناں جاہ ندینت

فِيْ بُطُوْنِهِمْ اِلَّا النَّارَ وَلَا يَكْلَهُمُ اللّٰهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيْهِمْ

ماں وتی لایا مگر آس فل و نہ خبر کندت گون آیاناں اللہ تعالیٰ قیامت و روچا فل و نہ پاک کندت آیاناں

وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوْا الضَّلٰلَةَ بِالْهُدٰى

و پر آیاناں ہست انت عذاب و نکبیں فل اسے ہما س انت کہ گپنش گراہی بدلا ہدایت و

منزل ۱

گوشت، پوست، پیگ، ناخن، مود، ہڈ و رگ ناپاک انت۔ چرایاں نفع حاصل کنگ و کار مرز کنگ حرام انت۔ اسے موقع و چونکہ ورگی چیزانی ذکر انت پیشکا ایوک و گوشت و حکم بمیان کنگ بوتگ۔ بے پاشی و کلانی اجاع انت کہ خنزیر چونکہ بے غیرتی، بے حیائی و حرص و نجاست و نیک و رغبت و رو و چہ کلین جانوران دیماتر انت و پیشکا اللہ تعالیٰ آئی و بابت و فاتحہ رحیم فرمان کت۔ بلاشک نخل العین انت نہ آئی و یک شکرے پاک و نہ تمام ڈول و چرائی و نفع زورگ جائز انت۔ ہما مردم کہ ایشرا بازیا و رنت و چہ آئی و طکراں نفع حاصل کندت ماں آیاناں بزرگ ذکر بوتگین اوصاف گون شری و گندگ بنت۔ فل ما اھل بہ لغیر اللہ و مطلب ایش انت کہ آجانورانی سرا ابید چہ خدائے مت و ایندگرائی نام و توار جنگ بہ بیت یعنی ابید چہ خدائے کتام بت یا جن یا کتا ملیتیں روح یا پیر یا پیغمبر و نامرد کنان و آجانور و سہا و پہ آیاناں نذر کنان و آئی و تقرب حاصل کنگ و بیت و حلال کنگ بہ بیت و ایوک و پہ آیانی و شنودی و آئی و سہا گرت مقصد بہ بیت کہ اسے کلین جانورانی ورگ حرام انت۔ اگرچہ حلال کنگ و ہدیہ تکبیر و اشکی و اللہ نام گپتگی پرچاکہ جان و ابید چہ جان و پیدا کنوک و پہ دگرے و نذر و نیاز کنگ ہجر درست نہ انت۔

..... روانہ انت۔ ہمیشہ کھرج جانور، جان وغیرہ نذر کنگ بہ بیت تو آئی، خجانت چہ مردار، خجانت، ہم زیادہ تر بیت پر چاکر ماں مردار، خجانی ات کہ آئی، ساہ اللہ، نام، ذر نہ آہت و آئی، ساہ غیر اللہ، نامزد کنگ بوت کہ آخالص شرک، ایت بس ہنجوش کہ خنزیر و سگ، ساہ اہل کنگ، و ہد، کسیر کنگ، ساہ اہل بیت نہ کنت و مردار، ساہ چہ خدا، نام گرگ، ہج، نفع، بیت نہ کنت ہمیدول، ہا جانور، کہ آئی، جان غیر اللہ، نذر و آیانی نامزد بہ بیت، حلال کنگ، و ہد، آئی، ساہ خدا، نام گرگ، چہ ہجر و ہج، ہم، نفع یا حلال بیت نہ کنت۔ البتہ اگر غیر اللہ، ساہ نامزد کنگ، نذر چہ وقتی بیت، توبہ کنت و خدا، ننگ، و جوع کنان، ہلا کنت، گڈا ماں آئی، حلال بیگ، ہج، شک و شینگ نیست انت۔ عالماں اے چیز، رایش و گوار کنگ، کہ اگاں چہ یک بادشاہ، آئی، ہج، موقع، آئی، تعلیم، بیت، و یک جانور ذبح کنگ، بہ بیت یا کتام، جے، ایذاء، چہ رکنیک، و خاطر، آئی، نام، جانور، ذبح کنگ، بہ بیت یا توبہ، کار کنگ، و یا بہ خجانتی، چک، بطور، منت جانور ذبح کنگ، بہ بیت، گڈا جانور بلکل مردار و حرام انت، و کنگ، مشرک انت، اگر چہ ذبح، وقت، خدا، نام گرگ، بہ بیت۔ ماں حدیث، ہست، لعن اللہ، مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ۔ براں ہر کس، بہ غیر اللہ، تعلیم و تکرم، جانور، ذبح کنت آئی، ساہ خدا، لعنت انت۔ ذبح، و ہد، اللہ پاک، نام، بکر، بیت یا بکر، بیت، لبتہ ماں ایشی، ہج، پاک، نیست کہ جانور، بہ خدا، نام، ذبح کنان، و فقیران، و بوار بیت، و آئی، ثواب، کتام، پیر یا بزرگ، بہ بخشیت یا چہ کتام، یک مردگے، و نیک، و قربانی کنان، آئی، و آئی، ثواب، ہائی، و بدنت پر چاکر، اے ذبح، بہ غیر اللہ، ہجر نہ انت، لہتین، و آئی، توبہ، چہ وقتی تب، و چوٹی، و چھیں موقع، و اے جلد، کنت کہ سیرانی، نام، نیاز، چہ مقصد و مراد ہمیشہ انت کہ ورگ، و گردان مردگ، نام، و صدقہ بکنیں تواسے، رد، گون شری، و بفہم انت کہ اللہ، دیم، و چہ دروغیں جلیاں، چہ تاوان، و بدہج، بیت، حلال بیت نہ کنت، دومی چہ ایساں جنت کنگ، بہ بیت، کہ ہا جانور، و شامنت، ابید چہ خدا کنگ، اگن، ہا مقدر، و گوشت، ہا جانور، و عوض، و بہ بہاگران، و وید، گردگ، و ید فقیران، و بوار بیت، تو گڈا، شے نزدیک، و دل، و جنگ، و بغیر آند، و منت، اد ابیت انت یا کہ نہ، اگاں مریشی، و شمار، ہج، تا مل نیست، و یہ وقتی نذر، و بابت، ماں تھے، دل، و ہج، ہمیں خل، پشت نہ کپیت، گڈا، شہا، بہ راست، ات، و اگن، نہ شمار، و غ، بندرات، و تھے، اے فعل، شرک، و آجانور، مردار، و حرام، انت۔

فائدہ: ادا اے شہید ابیت کہ ماں آیت، و حرمت، حکم، ماں بیان کنگیں چیزاں بند کنان، بیان کنگ، کہ چہ ریشی، اے مطلب، در اہت کنت کہ ابید چہ ذکر، تو نگیں چیزاں ابید گے جانور، حرام نہ انت، حالانکہ جملہ، و روکیں، رسترو، خر و سگ، وغیرہ، در ستانی، ورگ، حرام، انت۔ ایشی، و یک جوابے، و ہمیشہ انت کہ چہ حصر (بندی)، و حرمت، حکم، ماں اے بیان، تو نگیں بند و محدود کنگ، ہرگز مردانہ انت کہ کسے ایراد بگرت، بلکیں حرمت، حکم، و گون صدق و سستی، و مخصوص کنان، اے حکم، و نیک، و تی مخالف، و دروغ، بند کنگ، مردانہ انت۔ براں بس خبر ہمیشہ انت کہ اے چیزاں، خدا، شے، ساہ حرام کنگ، انت، ماں ایشی، و دومی احتمال، بہ نیست، انت، یعنی، اشاں حلال، ننگ، بالکل باطل، و درانت۔ دومی جواب ہمیشہ انت کہ حرمت، حکم، و ماں اے بیان کنگیں چیزاں، حصر (بندی)، قبول کنگ، بیت، مگر اے حصر، اضافی، براں خاص، ہا چیزاں، لحاظ، متگ، بہ بیت، کہ آیانا، و مشرکان، چہ وقتی نیک، حرام، کنگ، انت۔ چوشکہ، بچیرہ، و سائیر، و ابید، کہ آیانی، بیان، دیم، کیت۔ مطلب، ایش، بوت، کہ ماں ابوک، شے، ساہ مردار، و خنزیر، وغیرہ، حرام، کنگ، ات، شہا، کہ سا، نڈ، وغیرہ، آئی، تحرم، و تحرم، و قابل، ات، شے، وقتی جرنڈ، و افتراء، انت۔ باقی پشت کیت، انت، رسترو، و خبیش، جانور، ماں آیانی، حرام، بوگ، و مشرکان، بہن، گر و چیل، نہ کنگ۔ بس اے حصر، ہا جانور، و رانی، بابت، و انت، کہ آیانا، مشرکان، خدا، حکم، و برخلاف، چہ وقتی پھنات، و حرام، قرار، ات، چہ کلیں، جہاں، جانور، ایش، راجہ، نسبت، کہ بیان، تو نگیں، ایراد، و نوبت، یاد، بیت۔

وف یعنی بیان کنگیں چیز حرام، انت، و لیکن، و ہد، کسے چہ شہ، مرگی، بہ بیت، نہ آرا، ماں لا جاری، و جاری، و ورگ، و اجازت، انت، بشرطیکہ، نافرمانی، و گیشی، مر کنت، نافرمانی، ایش، انت، کہ مثلاً، لا جاری، و نوبت، و نہ آہت، و ورگ، اے بنا، و گیشی، ایش، کہ ضرورت، و انداز، چہ گیشی، شر لاپ، و سیر، بوارت، بس ہنقدر، بوارت، کہ حرمت۔ فل یعنی اللہ پاک، و مزین، بخشوک، انت، بندگانی، ہر ہمیں، گناہاں، بخشیت، پدا، اے ڈولیں، لا جاری، و بس، و بخشش، و چون، نہ کنت، و وقتی، بندگانی، ساہ من، رحم، کنگ، انت، کہ لا جاری، و جاری، و صاف، اجازت، دانی، کہ ہر ہم، ماننے، و تی جان، و بر کینیت۔ منع کنگ، و اصلی، حکم، لا جاری، و جاری، و چشت کنگ، بوت، و گر نہ، اماں، الملک، و حق، ات، کہ بخشیت، تی، جان، روت، یا پشت کپیت، مگر مٹے، حکم، و سیر، و تاجر، کینیت۔ یک، و سوسے، ادا، بہن، پیدا، بو ننگ، ات، کہ چہ شہ، مران، و بد، جو اسیں، بے، و اے انداز، کنگ، کہ چہ اینکہ، گناہاں، منی، جان، پشت کپیت، و چرائی، و گیشی، یک، ننگ، مہ، و اڑت، محال، نہ، تو مشکل، ضرور، انت، ہمیشہ، کا، و اللہ، غفور، رحیم، جو، گوشاں، و ماں ایشی، و آسانی، در شان، کنگ، بوت۔ فل براں اللہ، ماں آسانی، کتاب، و بہ حلال، و حرام، و ہرچ، حکم، دات، بہود، آرا، چرات، و چہ وقتی نیک، و کم، و گیشی، کرت، ہنجوش، کہ ماں پیسری، آہت، و بیان، بوت۔ ہجے، ہم، و اجہ، محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم، و صفات، کہ ماں آئی، و نہت، کنگ، انت، آیانا، و ہن، چیردات، و بدل، اش، کنگ، انت، و اے دوہیں، سکیں، گناہ، ات، پر چاکر، اشانی، مطلب، و آسرات، ایش، انت، کہ ہدایت، و حقیق، رہ، بند کس، نصیب، مبات، و کل، گمراہ، بہ بنت، حالانکہ، حق، تعالیٰ، و کتاب، و پیغمبر، و مخلوق، و ہدایت، و دیم، و انگ، انت۔ بس آیانا، خدا، بہن، برخلاف، کت، و اللہ، و مخلوق، و راہن، جاہل، و گمراہ، جو، کنگ، اش، لوٹ، ات، ۱۲

فل براں اللہ، نافرمانی، و مخلوق، و گمراہ، کنگ، و ساہ بس، ایش، نہ کت، بلکیں، ماں اے رد، و حق، و چیردیگ، و بدل، و ہر کس، کہ گمراہ، اش، کہ کنگت، چہ ایساں، انگت، ماں رشتوت، و ماں بہن، وصول، کنگت، کہ ایشی، و نام، آیانا، ہدیہ، (سوغات)، و نذرانہ، و شکرانہ، بنگ، ات، حالانکہ، اے حرام، خوری، چہ مردار، و خنزیر، و ورگ، و بہن، بدتر، انت۔ نون، ظاہر، انت، کہ چھیں، سلیں، کارانی، سزا، بہن، سگ، بیت، کہ آئی، و بیان، دیم، و پیداک، انت۔ فل یعنی اگر چہ ظہر، آیانا، ہا ماں، لذیذ، و ڈولدار، معلوم، بیگا، انت، مگر، در حقیقت، آس، انت، کہ آرا، گون، و شہ، و وقتی لاپ، و پُر کنگ، و انت، ہنجوش، کہ ماں لذت، داریں، طعام، و زہر، کتھوکیں، اوار، بہ بیت، کہ ورگ، و دوران، و لذت، دار معلوم، بہ بیت، و ماں لاپ، و روگ، و شرط، آس، روگ، کنت۔ فل ماں ایشی، و کسے، و اے شینگ، بیت، کنت، کہ چہ، ڈک، آیانا، معلوم، بیت، کہ باری، تعلق، ماں قیامت، و گون، آیانا، خطاب، کنت، نون، کلام، نہ کنگ، و مطلب، ایش، انت، کہ گون، لصف، و رحمت، و گون، آیانا، خبر، نہ کنت، و گون، تر سینگ، و ذیل، کنگ، و ہکل، و ہم، تراب، و پیا، و اجہ، خدا، گون، آیانا، کلام، کنت، کہ چہ ریشی، آس، کت، پد، و دروغ، ننگ، بنت، یا چوش، بگوش، کہ گون، آیانا، بلا، واسطہ، کلام، کنگ، بیت، و کلام، بہ بابت، و ہرچ، ذکر، کہ بہت، انت، آذاب، و فرشتگان، موقت، بیت۔

فائدہ: ۱۔ چہ لا یُکَلِّمُهُمُ اللَّهُ، و ہم، تراب، و صاف، معلوم، بیت، کہ ماں ہر کس، و دل، اللہ، و محبت، شر، راسخ، (پکا)، انت۔ اگر اے و ہد، محسوس، بیت، تو آرا، ہنجوش، فہمگ، بہ بیت، چوشکہ، اشکر، ماں پُرانی، چیر، قیامت، و ہد، کہ تمام، بندش، دور، بنت، گڈا، آئی، و ظہور، کامل، بیت، پر چاکر، اگر اے بوتیں، گڈا، ایدا، کافران، اے ہم، تراب، اے و طر، بیت، کہ کسے، وقتی دشمن، و چہ ناوشی، و روتابی، و تر سینیت، کہ آبالکل، بہ سیت، انت۔ جان، و قسربان، کتھوکیں، دوست، محبوب، و روتابی، و مزین، در دے، زاننت، نہ اعدا، (دشمن)، پس معلوم، بوت، کہ قیامت، و ہک، سینگ، چہ اللہ، و محبت، و ہمیں، دپ، و دپ، بیت، کہ بے التفاتی، چہ دوزخ، و عذاب، و باز، زیادہ، تر، بہ آیانا، ساہ کتھوک، معلوم، بیت۔ فل یعنی ایسا، نذر، توری، چکر، گناہکار، بنت، مگر ماں، دوزخ، و دان، یک، مقررین، و ہدے، و دارگ، بنت، و رند، چہ گناہاں، پاک، صاف، بو ان، و ماں جنت، و داخل، کنگ، بنت۔ بخلاف، کافران، کہ آپہ، مدامینگی، ماں جہنم، و آس، و دارگ، بنت، و کیری، بہن، پاک، بو ان، و ماں جنت، و روگ، و قابل، نہ بنت۔ آیانی، مشرک، و کاران، و آیانا، و نجس، العین، جو، کنگ، کہ آیانی، نجاست، ہج، ہم، دور، بوت، نہ کنت، و مسلمان، عاصی، (گنہگار)، و حال، چوش، انت، کہ پاکیں، چیزے، و ساہ، نجاست، کپت، نجاست، دور، بوگ، و چہ آ، دوارہ، پاک، بوت۔ فل واقعی، چہ ریشی، و دگ، مسترین، در ذنکس، عذاب، چہ بیت، کنت، کہ جسم، و جان، و ظاہر، و سرگوزان، و ماں آیانی، باطن، و بہن، آس، روگ، بیت، و حقیقی، محبوب، چہ ایساں، و شہ، نہ انت۔ و پدا، چہ اے ساہ، کتھوکیں، مصیبت، و ہجر، رستگار، بہن، نہ بیت۔ نعوذ باللہ ۱۲

فل یعنی آدمی بیشک ہے قابل انت پرچہ کہ آیاں وت رستگاری و بنال و بر بادکت و گمراہی و ہدایت و مقابلہ پسند و اختیار ایش کت و بخشگ و راہ و رہند و یلہ دیان و عذاب و کسک ایش قبول کت۔ فل بزناں چہ وقی رضاء ماں دوزخ و آس و داخل بوگ و رہ بندش اختیار کنت۔ چوش بگوش کہ آس آیاں و سگ باز دل پسند و محبوب انت کہ یہ وقی جان و مال و عوض و آراپہ بہا زور گائنت و اگر نہ کل زمانت کہ آس و عذاب و سرمبر کنگ چون انت۔ فل بزناں صلالت و ہدایت و عوض و عذاب و مغفرت و بدل و بہا زور کت و بدل یا آیانی سرگوستگیں بیان بوئگیں عذابانی بوگ و سبب ایش انت کہ اللہ ہرچ کستیں کتابے نازل فرمائنت آیاں آئی و خلافت کت و تہر تہر و اختلاف ماں آئی و دوردات ماں خلافت و دستنی و دیم و شنتت بزناں مخالفتش کت یا چہ رستیں رہند و دوردتت۔ یک صورتے اے بن ہست انت کہ آیانی آس و سرمصا بر بوگ چونکہ سر ظاہر و باطل نظر آتنگت ہمیشک چہ ذلک و لفظ و دانکہ آخر و یہ آئی و جواب و نیگ و اشارہ فرمائنتی۔ فافہم۔ و ہدیگہ گوستگیں آیاتان ماں وقی بدی اشکتش تو یہود و نصاریٰ و چوش گوشت کہ مٹے توک و ہدایت و مغفرت و

وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ذَلِكِ بِأَنَّ اللَّهَ
 وَعَذَابَ بَدَلًا بِخَفَلِ ط گڈانوں چوئیں صبر کونکنت آپ دوزخا فل اے پیشاکر اللہ و
 نَزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ
 دیم دات کتاب پہ حق و وہاں کہ اختلافش دوردات ماں کتابا بیشک ماں کنتے تہاورد
 بَعِيدٌ لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُؤُوا وَجُوهَكُمْ قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
 رشت کپنت کا نیکی اے نیتیں کہ بتترینت دیماتوقی روج درتکے یا روج ایرشتے نیگا
 وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ
 لیکن نیکی ہمیشنت کہ ہرکے ایمان بیاریت پہ اللہ و یہ قیامت و روجا وہ ملائکتوں و یہ کتاباں
 وَالتَّيْبِينَ وَأَتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَ
 وہ پے پیغیراں و بدینت مالا پہ آئیے دوستیا رشتہ داراں و چوریاں و
 الْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ
 مسکیناں و مسافراں و پینڈو کاں و ماں گردنانی خلاص کنکا و قائم دانت
 الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَ
 نماز و دنت زکاتا و پورہ کنوکاں وقی وعدتے و قنیکہ وعدہ کنتت و
 الصَّادِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالصَّرَاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَٰئِكَ
 صبر کنوکاں ماں سکی و سوریا و جنکے وقت کتے
 الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ۝۱۵۵ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 مردم انت راستیں و ہے مردنت پرہیزگاریں ط او ایسا ناراں!
 كِتَابٌ عَلَيْكُمْ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحَرْبِ بِالْحَرْبِ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ
 فرض بوت پہ شے سر قصاص (برابر کنگ) ہا کشتگینانی باایاں آزادے بلا آزاد و غلامے بلا غلام
 وَالْأُنثَىٰ بِالْأُنثَىٰ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعًا
 و جنینے بدلا جنین فاپلہ ہر کسیا کہ متا کنگ بیت چہ آئیے برتے طرفا چیزے گڈا تابواری کنگ لوئیت

بازیں علامات موجود انت۔ یک ظہریں جبے ایشنت کہ مارا پہ ہرچ قبلہ و نیگ و دیم کنگ و حکم بوئہ، ہانیک دیم کنان نماز کہ آ افضل ترین عبادت ایت آرا اللہ و حکم و روع ادا کنیں گڈا اے بدی و عذابانی مستحق ما چون بوت کنیں۔ ہے خیال و رد کنان و جواب دیگ بوت کہ مستترین پی کہ آپ ہدایت و مغفرت درکارنت آراے نہ انت کہ شما بوک و وقی دیمان و ماں نماز و دیم پہ مشرق یا مغرب و بکن ات و ضروری عقائد و عملانی پراہ و ہن مدارات۔ و یعنی نیکی و شتری کہ آہدایت و اثر (پد) و بخشش و سبب بہ بیت، ایشنت کہ اللہ و قیامت و روج و کلین ملائکہ و آسمانی کتاباں و نبیانی سرگوستگیں و دل و ایمان بیاریت و آیانی سر یقین و حکم بیاریت۔ محبت و دل کشی و باوجود وقی مال و اسید چہ زکوٰۃ و سیاداں و یتیمان و غریباں و مسافراں و ہما سوالیاں و کہ محتاج انت بدنت و ماں گردنانی آزاد کنگ و بزناں مسلمانے کہ آئی و کافراں ظلم قید کنگ پہ آئی و رستگاری و یا وادارہ چہ قرضان آزاد کنگ و یا غلام و آزاد کنگ و یا غلام مکاتب و خلاصی دیا نیگ و مال بدنت و نماز و شریکوں راستی بو انیت و نقرہ و طلا و چہ تجارتی کلین مالان زکوٰۃ بکشتیت و وقی قول و قراراں و تمام بکنت و شد و واری و نادراہی و تکلیف و ترس و جاورد و گوں صبر و تحمل و کار بگریت۔ و یہود و نصاریٰ چونکہ ماں اے عقیدہ و عملان و جوانیں ہیل و عاداتانی رد و کوتاہ و کمزور انت و ہمک رنگ و ماں آیاں دست درازی کنگتشن ہنچوش کہ ماں قرآنی آیتاں آئی و بیان موجود انت تو گڈا انوں یہود و نصاریٰ ایوک و دیم و پہ وقی قبلہ و نیگ و کنگ و سرمناز کنگ ووت و ہدایت و رہندماں حکم زانگ و مغفرت و حقدار گوشگ ناہود گئیں گت ایت، داں و ہدیگہ ہما عقیدیاں، عملان و جوانیں ہیل و عاداتان و حکم ندر انت کہ اماں اے آیت شریفہ و گوں شتری بیان کنگ بوتگ انت ایوک و دیم و پہ قبلہ کنگ و چہ نہ ہدایت بیت و نہ چہ خدا و عذاب رستگاری حاصل بیت کنت۔ فل یعنی ہا کس کہ برز و بیان بوئگیں عقیدیاں و جوانیں ہیل و عاداتان و عملان ووت و رازیدار بکنت آپ حق انت ماں وقی عقیدیاں و ایماں و ماں دین و یا ماں وقی قول و قراراں و، و ہا کس پرہیزگار و تقویٰ دار انت ماں وقی جوانیں ہیل و عاداتان و عملان، یا ووت و دور دارنت چہ گناہاں و بدیں کاراں، یا چہ خدایہ عذاب و یا اہل کتاب کہ آیانی تھا چرے خوبیاں کتے ہن نیست انت آیانی پہ وقی بابت و اے دو لیں خیال دار گچوں راست بیت کنت۔ و ماں جاہلیت و زمانگ و یہود و اہل عرب و اے ربیت پرینتگ ات کہ مزں سبیں مردمانی غلام و عوض و رذیلیں مردمانی آزاد و راجنیں و عوض و مرد و را ویک آزادے و عوض و دو و را ماں قصاص و کشتگتشن۔ باری تکا و ماں اے آیت و حکم دات کہ اے ایمانداراں ماشے سر اماں شتگینانی حق و برابری و مساوات و رافض کنگ۔ ماں لغت و قصاص و معنی برابری و مساوات انت۔ شما کہ اے دستور پرینتگ کہ ماں شریف و رذیل و فرق و تفاوت کن ات اے مقنن ایت، جان کلانی برابراںت، غریب بہ بیت یا امیر، شریف بہ بیت یا رذیل، عالم و فاضل بہ بیت یا کہ جاہل، ورنابہ بیت یا پریس و زہگ، دراہ جانے بہ بیت یا نادراہ کہ مرگی انت، بدن و عضو سلامت بہ بنت یا ملامت (نگ و کور)۔ فاصلا ۵ :- اولی آیت و نیکی و پرہیزگاریاں و اصول بیان انت کہ آیانی سر ہدایت و مغفرت و دار و مدارات و اے نیگ و ہن اشارہ ات کہ اہل کتاب چرے خوبیاں زہرا انت و گوں صراحت و فرمائنتی کہ ماں دین و رستگاری و مستحق چرے خوبیاں ابید و کس بیت نہ کنت، تو نون ابید چہ مسلماناں نہ اہل کتاب ایشانی مصداق بیت کنت نہ کہ جاہلیں عرب۔ ہمیشکا نون.....

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

چہ درستان دیم و ترینان و خصوصاً ایمانداران و دیم گور (خطاب) کنگ بوٹنگ، و نیکی و بر و جداجداتیں فروعی عبادت جانی و مالی ہمک ہمیں معاملات و آیان و سوچ دنت کہ اے فروعی کاران و ہا کس کنگ تو نیت کہ پیسریگیں بیان بوٹگیں اصولی ہرا پختہ بہ بیت۔ چوش بگوش کہ ایدگہ مردم پہ اے دیم گوری و قابل ہن زانگ نہ بوتنت کہ پرایاں مزن شرم و سبب بوگ لوٹت۔ نون ہرچ و نوعی حکم گون تفصیل و بیان کنگ بنت۔ در حقیقت چرایاں ایماندارانی ہدایت و تعلیم مقصد انت مگر ضمناً جاگا ہے صاف و جاگا ہے تعریفاً و گرانی خرابیانی سراہیم تراپ کنگ بیت۔ مثلاً ماں کتبت علیکم القصاص پرتشی و اشارہ انت کہ یہود و غیرہ ماں قصاص و ہرچ دستورے کہ پرتینگ اے آیانی ایجاد بے بنیاد خدائے حکم و برغلا انت۔ چرتشی و ظاہر بوت کہ ماں ساریگیں بیان کتگیں اصولاں چے نہ آیان و ایمان باکتاب گون راستی حاصل انت نہ ایمان بالانبیاء نہ خدائے گپتگیں عہدش و فاکت و نہ سکی و مصیبت و جا و ر و آیان، چہ صبر و کارگپت، و نہ وتی کتا م سیاہ و وارث و کتگ و سراہینقدر بے صبری و خود سری ایش کت کہ خدائی فرمان و نبیانی ارشاد و کتاب و حکم کلان و یلہ دیان و بے گن ماں و قتل کنگ و جھش دات۔

۵ اے گیش و گیوار انت ہا برابری و کہ پہ آئی حکم دیگ بوت۔ مطلب ایش انت کہ پہ ہر آزادیں مرد و قصاص و ایوک و ہا آزادیں مرد و قصاص و ایوک و ہا آزاد مرد قتل بیت کنت کہ آئی و آشوک انت۔ چونہ کہ یکے و عوض و چہ قاتل و قبیلہ و دو بازیات و قتل بنا بہ کن ات۔

۶ بعض ہر غلام و عوض و ہا غلام قتل کنگ بہ بیت کہ آقاتل انت چوش بیت نہ کنت کہ کجاہ شریف غلام و قاتل و راکہ اعلام انت یلہ دیان و چہ ہا رذیل مرد ماں کہ آیانی غلام و قتل کنگ یک آزادے و راکگ بہ بیت۔
۷ یعنی ہر یک جنین و قصاص و ایوک و ہا جنین کتگ بیت کنت کہ آکشنہ انت۔ چوش بیت نہ کنت کہ شریف النسب جنین و قصاص رذیلیں جنین و ویل کنان و کہ آکشنہ انت کتا یک مردینے بختنت۔ خلاصہ اے بوت کہ ہر آزاد دومی آزاد و ہر غلام دومی غلام و ہر بر انت پیت کا ماں قصاص و حکم و مساوات پکار انت و تعوی (گیشی) کہ آئی و کنوک اہل کتاب و جاہلیں عرب انت، منع انت۔

۸ فاعلا :- نون پشت کپت اے خبر کہ آزادیکے غلامے و یا مردین یک جنین آدمی و بکثیت تو گد اقصاص گرگ بیت یا نہ۔ اے رد و اے آیت کریمہ خاموش انت و امامانی ماں ایشی و اختلاف انت۔ امام ابوحنیفہ آیت اِنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ و حدیث المسلمون تتكافؤ دماءهم و چوش بیان کنت کہ ماں ہر دو تیں صورتاں قصاص بیت و چوش کہ قوی و ضعیف، دراہ و نا دراہ، معذور و غیر معذور و ایدگہ ماں قصاص و حکم و ہر بر انت۔ ہمپ ٹولا آزاد، غلام، مردین و جنین و را امام ابوحنیفہ ماں قصاص و ہر بر حساب کنت بے شرط ہمیشنت کہ مقتول غلام کشنہ و غلام مہبت کہ آماں قصاص و حکم و آئی گور و مستثنی انت و اگس یک مسلمانے کافر و ذمی و بکثیت گد آئی و سراہن قصاص بیت۔ امام ابوحنیفہ و نزدیک البت ماں مسلمان و کافر عربی و کسے قصاص و منوک نہ انت ۱۲

و یعنی چه مقتول و وارثان الگنھتیں ہیں خون و معاف بکننت ... تو نون قاتل و اماں قصاص و نہ تو ننت کہ بکشتن بلکین پارت کہ وارثان کتا ڈول کتا کتا
 بغیر مال و عوض ایوک و خاطر و معاش کنگ یا شرعی دیت و صلح و تراں کتا مال و مقدار و سرارضی بان و محض چہ قصاص و دستش کشتگ و اون سوت
 قاتل چہ وارثانی لوٹ و سبک دوش بیت و ماں دومی صورت و قاتل و باید رانت کہ آمعادضہ گون و شدلی و منت واری ادا بکننت -
 و اے اجازت کہ ماں زانت کاری قتل و توری قصاص بگرات توری معاف (پہل) بکن ات۔ چہ اللہ و نیگ و سہولت و مہربانی انت۔ قاتل و
 مقتول و وارثان ہر دو بینانی سر کہ پیشی مخلوق و سرانہ بوتگ ات کہ یہود و سراسا خاص قصاص و پہ نصاری و سرادیت یا عفو مقررات -
 و یعنی اے تخفیف و رحمت و پدہن اگاں کسے خلاف ورزی بکننت و جاہلیت و رہبند و قبول کنت یا معافی و دیت و قبول کنگ و رند قاتل و قتل بکننت تو
 پرانی و سکن عذاب انت ماں آخرت و یا ہنوں آٹرا
 قتل کنگ بیت -

و یعنی بظاہری نظر قصاص و حکم اگرچہ گران انت
 بے عقل مند فہمگ تون انت کہ اے حکم مزین زندگانی و
 سبب انت پرچاکہ چہ قصاص و ترس و مردم یک گرو
 کشتگ و ت و پھریز انت تو ہر دو بینانی جان سلا
 مانیت و قصاص و سبب و قاتل و مقتول ہر دو بینانی
 جماعت ہن چہ قتل و محفوظ و دل جمع مان انت۔ ماں عرب
 اے دستورات کہ قاتل و غیر قاتل و لحاظ اش نہ داشتگ
 ات ہر کس ماں گیر اھتگ ات مقتول و وارثان آٹرا
 کشتگ ات و ماں دوش جانیاں چہ سبب و پیک
 خون کی ہزارانی حساب و مردم کشتگ بوتگنتت۔ و ہدیہ
 خاص چہ قاتل و قصاص گرگ بوت گڈا اے تمام جان
 سلامت مان انت۔ و اے معنی ہم بوت کنت کہ
 قصاص و رقی و قاتل و آخرت و زندمانی و باعث انت
 و یعنی بہ بخت چہ قصاص و ترس و چہ یکے کشتگ و
 یا بہ بخت قصاص و سبب و چہ آخرت و عذاب و
 یا ہمیشہ کما کشتا اقصاص و حکم و حکمت معلوم بوتگ تو
 گڈا آئی و مخالفت بزناں قصاص و ترک (یلہ) و یک و چہ
 و تارا بہ پھریزات -
 و اولی حکم قصاص یعنی مردگ و جان و بابت و ات
 اے دومی حکم آئی و مال و بار و انت و ماں پیشی بیان
 بوتگن کلپیاں ہرچ اشارہ و ائی المال علی حبہ
 ذوی القربی و تہا کنگ بوتگ اے آئی و تشریح
 انت۔ مردمانی تہا دستورات کہ مردگ و تمامیں مال آئی و
 جن و چکاں رستگات، مات ویت و ایدگہ وارث زبھر
 بوتگنتت مرے آیت و حکم بوت کہ مات ویت و ایدگہ
 وارثان و گون انصاف و دیگر لازم انت پہ مردگ و
 بے رہبند و وصیت فرض بوت و اے وصیت و ان ہما
 و ہدیہ ماں سورہ نام و میراث و احکام نازل بوت انت
 درستانی حصہ خداوند تعالی و ت گیشنت انت، نون ماں
 میت و ترکہ و وصیت فرض نہ انت کہ اشی و ضرورت
 پشت نہ کیت التبت مستحب انت مگر پہ وارث و وصیت
 جائز نہ انت و میراث و سبیک و چہ گیش مہبت، ہاں
 اگر یک شخص و سر اوام و امانت یادگہ زورگ و دیگر

بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءِ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ
 وادانگ لویت آئی پشتری و سرا ط اے آسان بوت چہ شے پروردگار و نیگ
 وَرَحْمَةٌ مِّن رَّبِّكَ فَمَنْ أَعَدَّىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَهُوَ كَذَابٌ أَلِيمٌ وَلَكُمْ
 و مہربانی و پدہر کسیک زیادہی بکننت اے فیصلیا چہ رند گڈا پرا یا عذابت توری نیگن و پشما
 فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۷۹﴾ كُتِبَ
 ہست ماں قصاص و مزین زندگانی او عقل مند ان و کتا شام و تارا بہ بچینت و فرض کنگ بوت
 عَلَيْكُمْ إِذْ أَحْضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتَ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ
 پہ شے سرا و فتیکہ حاضریت یلیا چہ شامرگ اگر پشت گیتگی چیزے ماں وصیت کنگ
 لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿۱۸۰﴾
 پہ مات ویتا و پہ رشتہ داراں پہ انصاف اے حکم لازمیت پر ہر گانی سرا ط
 فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا أَثْمٌ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ
 پدہر کسیک بدل بکننت وصیتا رند چہ اے خبر کہ کشتگی گڈا اے گناہ پہ ہایانی بڈیں کہ وصیتا بدل کنتت
 إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۸۱﴾ فَمَنْ خَافَ مِنْ مَوْصٍ جَنَفًا أَوْ أَثِمًا
 بیشک اللہ تعالی اشکنوک و زانو کنت و پدہر کسیک خوف کنت چہ وصیت کنوک طرفا رے یا گناہیک
 فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۸۲﴾ يَا أَيُّهَا
 سدا صلح کنائنت آیبانی درمیان گڈا پے آئیے سرا چہ گناہ نیست بیشک اللہ تعالی بخشوک بریں ہوانے و او
 الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ
 ایسا نذران! فرض کنگ بوتگ شے سرار و چگ، پنچو کہ فرض کنگ بوتگ ات ہمایانی سرا
 مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۸۳﴾ أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ
 کہ چہ شام پشتر بوتگ انت و تاتا شام پشتر بگارت بہت و چنتے روح کہ پہ حساب و سرایت، پدہر کسیک
 مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ
 چہ شام بیمار بیت یا مافر گڈا پائی سرا ہمار و چگانی حساب انت چہ ایدگہ و چکاں و ہما کہ

منزل ۱

شدت ہستنت، پہ آئی و وصیت ہنوں ہن فرض انت۔ و یعنی مردگ گون انصاف و وصیت کرت و مرت بے دیوکان و آئی و وصیت و سر عمل نہ کرت تو مردگ و
 سرا چہ ہمیں گناہ نہ انت۔ آچہ و تی فرض و بے مبار بوت، البت ہا مردم گناہگار بہنت، بے شک اللہ تعالی درستانی خبراں اشکنت و درستانی نیتان و عزانت۔
 و یعنی اگن کسے و چہ مردگ و نیگ و کتا یک غلطی نے ترس بہ بیت یا علم بہ بیت یا تے ترس بہ بیت کہ مردگ و گون کسے و ناحق و رورعایت کنگ یا پہ زانت کاری و خدا و حکم و
 برخلاف عمل کستگی گڈا اشخص ماں اہل وصیت و وارثان و میان و شریعت و حکم و رور و صلح و تراں کتا کتا کتا گڈا آٹرا چہ گناہ پہ نہ بیت۔ ماں وصیت و اے تبدیلی جائز و شتر
 انت۔ و یعنی حق تعالی و گناہگار ہن غشیت پدہر کسے پہ اصلاح و خاطر چہ درستاں یک خرابی و دورکت آئی راضور و غشیت، یا چوش بگوش کہ بخشوک انت و وصیت کنوک کہ آئی و نا جائز
 وصیت کنگ ات، بے رند تر و ہوش نی کت و ماں و تی زندہ چہ ہما وصیت و تی دستی کش ات۔ و روچگ بابت اے حکم انت کہ پہ اسلام و رگناں یک کن انت کہ نفس ہوا و زندگیری
 کنوکاں گران انت ہمیشہ کون ناکید اہتمام و لفظاں کارگرگ بوت و اے حکم چہ آدم و بگردان و چہ مردی بربوبان و پیداک انت۔ اگرچہ روچان و مقرر کنگ و تہا اختلاف بوتگ

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

يُطِيقُونَ فِدْيَةَ طَعَامِ مَسْكِينٍ ط فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۸۳﴾ شَهْرُ رَجَبِ

پرائی و شہرت رات کا و روچک دارگ پہ شام شہرت رات اگر شام بزان ات کا اے

رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ

رمضان و ماہ انت ہما کہ لیر کجک بوتگ ماں آئی و توک قرآن ہدایت انت پر ماں و دلیل انت روشنی

وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۱۸۴﴾ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْنِسُوا لِي وَأَلْبَسُوا لِي كَفًى لِّمَنْ يُؤْتِي الْغِنَىٰ أَثْمًا مِّمَّنْ لَّمْ يَأْتِ الْغِنَىٰ بِثَمَلٍ لِّلَّذِينَ يُوَفُّوهُم مَّا عَدَّوْا لَهُمْ سَبْعَ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ وَكَرِهُوا الْعُسْرَ وَأُوذُوا بِالْعُسْرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿۱۸۵﴾

وہر کسیک بیت ناجوٹ یا مسافر گڈ آئی و حساب پورا کنگ لوٹیت چہ اے و گڈ بچاں، اللہ

اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۱۸۴﴾ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْنِسُوا لِي وَأَلْبَسُوا لِي كَفًى لِّمَنْ يُؤْتِي الْغِنَىٰ أَثْمًا مِّمَّنْ لَّمْ يَأْتِ الْغِنَىٰ بِثَمَلٍ لِّلَّذِينَ يُوَفُّوهُم مَّا عَدَّوْا لَهُمْ سَبْعَ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ وَكَرِهُوا الْعُسْرَ وَأُوذُوا بِالْعُسْرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿۱۸۵﴾

خدا پے ہے خبر و سر ک شہاری ہدایت دات و تاکر شام شہرت رات و وقتیکہ جست کن انت چہ تو منی بندہ

وہر من گڈ امن و نریکان، قبول کناں دعا لوٹوک و دعا و وقتیکہ توار پر دنت من گڈ اباید انت منی حکما مبتنت

وَلِيُؤْنِسُوا لِي وَأَلْبَسُوا لِي كَفًى لِّمَنْ يُؤْتِي الْغِنَىٰ أَثْمًا مِّمَّنْ لَّمْ يَأْتِ الْغِنَىٰ بِثَمَلٍ لِّلَّذِينَ يُوَفُّوهُم مَّا عَدَّوْا لَهُمْ سَبْعَ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ وَكَرِهُوا الْعُسْرَ وَأُوذُوا بِالْعُسْرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿۱۸۵﴾

وہر من یقین بکنتت تاکہ آپ راہ و سر ابینت کا حلال بوت پہ شاماں روچک و شہاں

الرَّفْتِ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ هُنَّ لَبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ لَبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ

وہت و واپ کنگ گوں و تی جنیناں آپوشاک انت شے و شہا پوشاک ات آیانی ف خدایازات

کہ شامخیات کنگ انت گوں و تی نفساں کا پداشے تو بہی قبول کت و معافی کت شمارا

مذلل

بیان بوتگین اصولانی تھا در بابت و صبر و ہرج حکمے دیگر بوتگے روچک آئی ایک مستریں رکنے۔ ماں حدیث و روچک نصف صبر قرار دیگر بوتگے۔ والا یعنی چہ روچک و برکت و نفس و راہے ہیل و عادت دیگی انت کہ آپ و لکتیں کاراں و تارا برکینیت، اے ڈول نفس چہ ہما دکشیں کاراں کہ شرعاً حرام انت تو تو نے کہ و تارا دور بدارے۔ وچہ روچک نفس و قوت و ہوت و تہا ضعف ہن پیدا بیت۔ نون شہا تقوی دار بیت۔ ماں روچک مستریں حکمت ہمیش انت کہ کشیں نفس و اصلاح بہ بیت و شہرت و احکام کہ آفس و راگران معلوم بنت آیانی کنگ آسان و سہل بیت و پداشما متقی بہ بیت۔ زانگ لوٹ ایت کہ یہود و نصاریٰ و سر اہن رمضان و روچک فرض بوتگے ات بے آیاتی و اہگان و بدہ ماں آہاں چہ و تی مرضی و رد و بدل کت۔ ماں "لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ" و آیانی سرا ایراد انت۔ ایشی و معنی چوش بیت اے مسلماناں شہا چہ نافرمانی و بہ بہر نیرات یعنی یہود و نصاریٰ ڈول و ماں اے حکماں حلال پیدا کناں ات۔ والا یعنی چنت روچ حسابی انت کہ آزیات نہ انت، روچک بدار ات و چہ لیشی رمضان و ماہ مراد انت ہنچوش کہ ماں دیم و آیت و پیداک انت۔ والا پدا ماں اے کیں روچاں ہم اے گتیں سہولت دیگر بوت کہ ہرج مریضے اے ہمیں بہ بیت کہ پے آئی و روچک دارگ گران بہ بیت یا مسافرے بہ بیت کہ آرا اختیار انت کہ روچک مدار ایت و ہمینقدر روچک وارت انت ہا حساب و ابید چہ رمضان و روچکاں و بداریت، توری یکپارگی بداریت ایش یا جہا جہا۔ ۱۲

(ہے تاکہ ہم و حاشیہ)

و مطلب ایش انت کہ ہا کساں کہ آروچک دارگ و قوت و دارنت بے ابتداء چو کہ روچک و ہیل ایش نہ انت ہمیشک ایک ماہے پڑیں پہ ایشاں روچک و دارگ سگ گران ات پہ ایشاں اے سہولت دیگر بوت کہ اگر چہ شہا راجع عذر مثل مرض یا سفرے پیش مثبت بے ایوک و عادت نہ بوگ و سوب و روچک پہ شہا گران بہ بیت گڈا نون شہا اختیار انت توری روچک و بدار ات یا روچک و بدل و بدنت کہ یک روچک و عوض و یک مسکینے و دو و ہد و ورگ لاپ و سیر و بواریں ات، پچا و ہدے کہ آئی و یک روچ و ورگ دو می و دات تو چوش بگوش کہ آئی و تی جرنڈے چہ یک روچ و ورگ دور دانت و اے ڈول و اے عمل مثل روچک بوت، پدا و ہدیکہ ایشاں پہ روچک ہیلدار بوت انت تو گڈا اے اجازت باقی نہ منت۔ کہ ایشی و بیان دیم و آیت و پیداک انت و ہتیں بزرگاں چہ طعام مسکین و صدقہ الفطر ہن مراد گیتگ۔ اے رد و معنی ایش بیت کہ ہر کس پہ دیگر و طاقت داریت ایک مسکینے و وراک و کد و آرا بدینت کہ آئی و ہقدار ماں شرع و گندیم و نیم صاع و جو و صاع انت۔ نون پہ اے رد و گڈا اے آیت منسوخ نہت و ہر کس کہ نون چوش گوشتیت کہ ہر کس و دل بلوٹیت رمضان و روچکاں بدار ات و ہر کس و دل بلوٹیت فدیہ بدنت خاص روچک و دارگ لازم نہ انت گڈا اے ہمیں مردم جاہل انت یا بے دین۔

و یعنی اگر چہ ایک روچے و ورگ و زیات یک مسکینے بدنت یا بازیں مسکیناں لاپ و پربکنت تو گڈا سبحان اللہ باز شہرت رات۔

و یعنی اگر شمارا روزہ و فضیلت و حکمت و نفع معلوم بیت تو باید انت کہ بزان ات کہ روچک و دارگ چہ فدیہ دیگر و بھتر انت و ماں روچک و ارگ و کوتاہی ممکن ات۔

و ماں حدیث و ہست انت کہ حضرت ابراہیم و صحیفہ و تورات و انجیل درست ماں رمضان و نازل بوتگے انت و قرآن شریف ہن رمضان و بیست چار می شہ و چہ لوح محفوظ و اولی آسمان و دیم دیگر بوت۔ پدا کم و احوالانی مناسبت و واجہ و سرا نازل بو ان بوتہ و ہمک رمضان و حضرت جبریل علیہ السلام نازل بوتگین قرآن و واجہ و دوبارہ اشکن ٹینگ و رفتگ۔ چہ کلین احوالان رمضان و ماہ و شرف و گوں قرآن شریف و آئی رشتہ و خصوصیت شہر ظاہر بوت۔ ہمیشکا ماں ہے ماہ و تراویح مقرر بوت انت گڈا لازم انت کہ اے ماہ و قرآن و خدمت گوں شہری و کنگ بہ بیت۔ و یعنی و ہدیکہ اے مبارکین ماہ و مزن براہ داریں شہراں تو معلوم دار بوتے، گڈا نون ہرے اے ماہ دست بکپیت آرا لازم انت کہ روچک بداریت و بہ سہولت و غرض و ابتداء فدیہ و اجازت بہ چندے مدت و دیگر بوتگے ات آ نون ہلاکس بوت۔ و چہ عمومی حکم و چوش زانگ بوتگے کہ بلکین مریض و مسافر و ہن افطار و قضاء اجازت باقی نہ منت و ہنچوشکہ روچک و طاقت داروک نون پہ افطار و ہن کنگ بوتگے انت ہے پیا مریض و مسافر ہن کنگ بوتگے انت۔ ہمیشکا در بابت و مریض و مسافر و پدا صاف صاف و حکم سر بوت کہ ایشاں و

ماں رمضان ء افطار کنگ و پداقتنا کنگ ء اجازت چوپیش باقی انت۔ ف مطلب ایش انت اللہ تعالیٰ ء اول سرء ماں رمضان ء ہرچ حکمے دات و عذر سبب ء پد
 مریض و مسافر ء افطار کنگ ء اجازت داتی و پدا ندر ترء ہے روچانی حساب ء رو ء روچگانی قضائی شے سرا واجب کتی۔ چریشاں مقصد شمارا سہولت و آس ن
 دیگر مراد انت نہ کر گرائی۔ و پدا ایک مرادے ایش ہم ہستنت کہ شاموتی روچگانی حساب ء سرجم بدار ات تاکہ شے ثواب کم مہبت و اے ہن مقصد انت کہ شمارا
 خیر ء رھبند ء سوچانی پدا اللہ بزرگی ء عظمت ء بیان بکن ات و اثر اگوں عظمت ء یاد۔ بکن ات و اے ہن مراد انت کہ اے نعمتانی سرا شامخدا ء شکر ء بگرات
 و شکر و کانی جماعت ء شامل بیٹت۔ سبحان اللہ! روچگ ء ڈولیں کار آمدیں عبادت مئے سرفرض ئی کت و دل سیاہی و جنجالی ء جاوڑ ء سہولتی ہن عطا کت
 و فرصت ء و ہد ء اے تاوان پورہ کنگ ء رھبند ہن پیش داشتی۔ ف اول سرء اے حکم ات کہ رمضان ء سرشپ ء ورگ و نوشگ ء و تی جن ء گور ء روگ ء
 اجازت ات۔ مگر و پگ پد اے کارانی کنگ ہن ات

لھتیں مردماں رد وارت و گون و تی جنیں آدمیاں و پیت و
 و اب کت و پدا پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ء گور ء آہت و
 آرا حال ایش دات و تی شرمندگی و پشوانی ایش بیان
 کت و توبہ ء رد ء چہ واجہ ء جت ایش گہت۔ گدا
 اے آیت نازل بوت کہ شے توبہ قبول انت بے خدا ء
 حکمانی زندگی ء رد ء کڈن کنگ بوت انت و اولی
 حکم ء منسوخ کنان ء پد آئنگ اجازت دیگر بوت کہ
 تمامیں شپ ماں رمضان ء، چہ صبح صادق ء پیش ورگ و
 نوشگ و ایدر کار پد شامحلال انت کہ ماں زندگی
 آیت ء اے حکم موجود انت۔ و ماں پیشی آیت ء بند ہانی سرا
 ہرچ سہولت و ارزانی ء ذکر ات پرے نزدیکی و اجازت ء چہ
 آئی تاکیر مراد انت و یک رشتہ (تعلق) ء سبب اے ہن ہست
 انت کہ ماں پیشی آیت ء خدا بزرگی بیان کنگ ء حکم ات
 چہ واجہ لھتیں مردماں سوال کت کہ مئے رب دوارت،
 گدا آرا ماسک ء توار بکنیں اگر نزدیک انت تو گدا نرم نرم ء
 جبر بکنیں، ایشی ء سدا آیت نازل بوت۔ یعنی آنزیک انت
 ہر یک گپت ء اشکنت نرم نرم میں گپ بہ بنت یا ترندیں و
 ہرچ و ہد ء بزمیں توار ء تکبیر گو شگ ء حکم انت آئی ء
 سبب دگرے۔ چوش نہ انت کہ نرمیں توار ء آند شکنت
 ف رمضان ء شپ ء کہ و پگ پد ورگ و نوشگ جن ء
 گور ء روگ حرام ات۔ مریشی ہن ارزانی کنگ بوتگ نول
 تمامیں شپ ہر و ہدے کہ بلوٹ ات و تی جن ء گور ء شت
 کن ات۔ فل چہ لباس و پوشاک ء مراد نزدیک بوگ و ہور
 تہور بوگ انت یعنی، پنچوش کہ گون ء گد ڈک انت و آوار
 بنت ہے ہما کہ جن و مردوت ماں و ت و ڈک و رنت و
 یک جاہ بنت۔ وک بہ و تی نفس خیانت ء مطلب ایش انت
 کہ و پگ پد جنینانی گور ء روگ ء خدا ء حکم ء پد و شان ء
 و ت ء را گنہ کار چو پد کن ات کہ چریشی شے نفس سزا ء مستحق
 بنت۔ و آیانی ثواب ء تاوان (دکی) بیت۔ ہمیشکا اللہ
 چہ و تی ہر باقی ء شمارا اجازت کت و بہ آئنگ ء اجازت
 داتی۔ ۱۲ ۱۲

ہے صفحہء حاشیہ

فل یعنی ماں لوح محفوظ ء ہرچ اولادے اللہ تہ تو مقدر کنگنت
 گون جنیں ء و پت و و اب ء و ہد ء ہما شے طلب بہ بیت ابوگ ء
 شہوت ء ریچگ مقصود مہبت و ہشی ء بہ اے نیمگ ء اشار

فَالَّذِينَ بَشَرُوا هُنَّ وَابْتِغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا
 گدا نول و پت و اب بکن ات گون آییاں و بلوٹ ات ہما چہ کر نشہ کنگ اللہ پر شام و نور ات و ہنوش ات
 حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ
 تاھا و تھے کہ شریکیش ات اسپتیں رشتگ صبح ء چہ سیاہیں رشتگ ء
 ثُمَّ اتَّبِعُوا الصِّيَامَ إِلَى الْيَتْلِ وَلَا تَبْأَثِرُوا هُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي
 رند ء تمام کن ات روچگاں داں شپ ء ق و و پت و اب بکن ات گون جنیناں در حالیکہ شام و شامگ انت
 الْمَسْجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لِيَتِيهِ
 ماں مسیتاں فل اے بستگیں حد ات اللہ، نول آیانی نزدیک مرو ات۔ ہمیدول بیان کت اللہ و تی آیات
 لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿۱۸۸﴾ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ
 پد مردماں تا کہ و ت ء را بہ بچینت و و مور ات یکدگر ء مال ء و ت ماں و ت ء پد ناحق و
 وَتَدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ
 و مرسیں ات آمالاں پد حکماں تاکہ نور ات یک بہرے چہ مردمانی مالاں پد گنہ (ناحق)
 وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۸۹﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ
 و شماران ات ف جت کن انت چہ تو حال ء نوکانی ف بگوش کہ آدقت انت مقررین پد مردماں
 وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرَّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ
 و پد چ ء و نیکی اے نہ انت کہ بجز ات ما لوگاں چہ آیانی پشتی نیگ ء، لیکن نیکی ایش انت
 مَنْ اتَّقَىٰ وَآتَى الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۱۹۰﴾
 کہ ہر یکہ ترسیت چہ خدا و بجز ات ما لوگاں چہ دراز گانی نیگ و ترس ات چہ خدا تاکہ شاموتی مراد ہن ات
 وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُوكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا وَإِنِ انْتَدَبَ
 و جنگ بکن ات پد خدا ء راہ ء گون ہما کس کہ جنگ کن انت گون شاموتی و کسی سزا داتی مکن ات
 لَا يُحِبُّ الْبَعَثِينَ ﴿۱۹۱﴾ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ
 دوست ندریت زیادتی کنوگاں و بکش ات آییاں ہر جا کہ گند ایش و در بکن ات آییاں

منزل ۱

اشارہ انت کہ انسان و ت چہ جنین ء دور مداریت و اے ہن اشارہ انت کہ شہوت ء ریچگ ء اہلی جاگ جنین انت بچہ بازی یا لواطت نہ انت۔
 ف یعنی پنچوش کہ تمامیں شپ ء مجامعت ء اجازت دیگر بوتگ ہے و طء ماں رمضان ء شپ ء شمارا ورگ و نوشگ ء ہن اجازت انت داں صبح صادق ء۔
 ف یعنی چہ گور با م ء داں شپ ء روچگ ء توام بکن ات، چریشی اے ہن معلوم بوت کہ باز روچ ء پدماں پدا افطار ء ایدر روچگ دارگ مکروہ انت۔
 فل یعنی ماں روچگ ء شپ ء جنیں آدم ء گور ء روگ ء اجازت انت مگر اعتکاف ء جاوڑ شپ یا روچ ء ہج و ہد جنیں آدم ء گور ء مہ رو ات
 ف روچگ اعتکاف ء بارو ء حرمت و حلت ء ردو ہرچ حکمے کہ بیان بوت انت، اے دستور خدا مقرر کنگین انت چریشاں ہجر در مہ کپ ات بلکیں ایشانی نزدیک ہن مہ رو ات۔ یا
 مطلب ایش انت کہ ایشانی بارو ء و تی فکر ء متاچین ات و بہ حجت ماں ایشاں رد و بدل ہن مکن ات۔ فل اچ روچگ ء مراد نفس ء پاکیزگی ات نول مالانی پاکیزگی ء رد و اعلان
 انت و معلوم بوت کہ حلالیں مال ابوگ ء و ماں روچگ ء آئی ورگ ہن انت۔ و اچ حرلیں مال ء پد مدلیکی روچگ دارگ انت کہ پریشی ء ہج حد مقرر نہ انت چوشکہ

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

دُڑی یا خیانت یا دغا بازی یا رشوت یا زبردستی یا جویا یا ناجائز تجارت یا سود و ایدگہ کہ چہرے رھبندان مال و کمائی ناجائز و حرام انت ۔

کے و مرہین ات پہ حاکماں یعنی کسے مال و احوال و پہ ظالمین حاکمان سہکن ات یاوقی مال و بہ رشوت دیگہ حساب و پہ حاکمان و مرہین ات کہ حاکم ووقی طرفدار جوڑکنان کسے مال و ہضم بکن ات یا دروغیں گواہی دیان و یا دروغیں قسم دران و یا دروغین دعویٰ کنان کسے مال و مرہ و ررات و شتازان ات کہ شتابناحق و سہرات ۔

کے روچ مدام کی شکل ویکیں جاوڑ ومانیت و ماہ و شکل بدل بیت وائی کچ وکس ہم کم گیش بیت، پیشکا مردماں اے رد وچہ تو سوال کت کراشی سبب جی انت ۔ اے بابت ہے آیت نازل بوت اولی آیتاں ماں رمضان و وچگان ذکرات، مرے آیت و ہلال و ذکرات ماں روچک و نوک و گندگ و درمیان و تعلق ہم ظاہر انت کہ اشانی دار و مدار پہ یک و دومی و سہرات دیم تر وچ وائی و حکمانی بیان انت کہ نوک گندگ و بیان ہن پہ ہے مناسبت انت ۔ کے یعنی اشان و بگوش کہ نوک و بہ اے وڑ و در آگے چہ مردمانی معاملات

و عبادات چوت کہ قرض اجارہ، عدت، حمل و مدت، رضاعت، روچک، زکوٰۃ وغیرہ و دھد ہر کس و ابید چہ دل سیاہی و معلوم بیت کن انت خصوصاً حج و کہ روچک وغیرہ و قضا و دگر روچاں بیت کنت بے حج و و قضا ہن حج و مقررین روچاں و ابید ماں دگر روچاں بیت نہ کنت و حج و بیان و خصوصاً بیان کنگ و یک سبب ہمیش انت کہ ذیقعدہ، ذی الحج، محرم، رجب و چارین ماہ حرمت ماہ انت مریشاں جنگ کنگ، کسے و راکنگ حرام ات ۔ اہل عرب و اگر مہ ماہاں جنگ سے بکپتیں تو ماہاں و پد و دیم کنان و جنگش بنا کر تگت مثلاً ذی الحج یا محرم و جنگ سے بکپتیں تو گڈا آٹھ صفر حساب اش کنگ ات و وہ یکہ صفر ماہ یا تھیں گڈا آٹھ ذی الحج یا محرم و ماہ جوڑ کر تگت اش ۔ آیانی اے باطلین دستور و رد کنان و اد و حج و بار و گیش و گوار کنگ بوت کہ پہ حج و ہر روچے کہ خدائے مقرر کنگ انت آیان و پد و دیم کنگ ہجر جائز نہ انت ۔ نول چہ اد و حج و رد و تعلق دار و کیں کار و آیانی حکم بیان کنگ بنت ۔ کے جاہلیت و دور و یک دستورے اے ہن ہست ات کہ دھدے چہ لوگ و در آیان و حج و احرام بستگتیش پدا بہ یک ضروری کار سے سبب و لوگ روگ و

حاجت بہ بوتین گڈا چہ دروازگ و نہ شتگت ۔ لوگ و سر اسرکیان و ماں لوگ و داخل بوتگ انت یا ماں لوگ و پدی نیمگ لغب جان و توک و داخل بوتگت اش و نیکی فہمگتیش خدائے اے رہ بند و رکت ۔ فائدگہ :- اولی جماع و حج و ذکرات، و اے حکم ہن حج و بار و ات، دیم و مناسبت و چہ اے حکم و اد و بیان کتی و لھتیں و اجہ گوشتنت کہ ظاہر و چوش انت کہ ماں آیت و چہ اھلگہ و مراد حج و اہ یعنی شوال، ذیقعدہ و وہ شپ ذی الحج نیگت کہ حج و احرام اشانی تہا لوگ لوٹیت مرد و چہ رسول صلی اللہ علیہ وسلم و سوال کت کہ حج و ایام ہمیش انت یا ماں گڈا روچاں ہن حج بیت کنت، اللہ و جواب دات کہ پہ حج و روچ مقرر و معین انت و سبب مناسبت و ماں احرام و حالت لوگ و توک روگ و احوال ذکر کرتی ۔

چریشی و اے ہن معلوم بوت کہ چہ ووقی جانب و کت م یک جائز و مباحیں کار و نیکی فہمگ و ماں دین و داخل کنگ بد و ممنوع انت کہ چریشی و بازی جبرانی بدعت و بد بوگ ظاہر بوت ۔ وک چہ حضرت ابراہیم علیہ السلام و وھد و مکہ دار الامن ات، کسے ووقی در من و ماں مکہ و بدتیں حج نکوشتگت ۔ و ماں حرمت دارین یعنی ذی القعدہ و ذی الحج محرم و رجب و چارین ماہ ہن امن و ماہ انت مریشاں تمایں عرب و سر زمین و جنگ موقوف بوتگت و کسے بہ دگرے و حج نکوشتگت، ذی القعدہ سلمہ ہجری و واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم صحابیانی جماعت و ہمراہی و عمرہ و ارادہ و مکہ و زیارت و سرگت، وھدیکہ و اجہ بہ مکہ و نزدیک و سر بوت گڈا اشراکاں جمع بوت انت و پہ جنگ و مہر جت اش مسلمانا ہن اش کرتنت ۔ آخر و اے پیم و صلح بوت کہ نون زیارت و بغیر و اتربہ بنت و دیم و سال و بیابنت و عمرہ بکننت و سٹے روچ بہ دل جی ماں مکہ و بدار انت و ہدے دومی

سال و ذی القعدہ کسے واجہ و بہ مکہ و روگ و ارادہ کت گڈا پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و صحابیاں ترس ماں دل و پید ابوت کہ مکہ و مردم آگن ہن و عدہ خلانی کنان و پہ جنگ و تیار بہ بنت گڈا ماچون بکنیں ۔ جنگ بکنیں تو اے ماہ حرمت دارین ماہ ایت و حرم مکہ و چہ پیم و بٹریں و اگر جنگ بکنیں تو گڈا عمرہ چون بکنیں پہ اشنی حکم نازل بوت کہ اگر امرے حرم و ماہ ووقی عہد و پروشان و گون شہا بٹرنٹ گڈا اشما ہم گون اشاں جنگ و حج چک و پد مہیت ۔ البت شمانہ پیش بکپ ات و نہ زیادتی بکن ات ۔ حج و رد و چہ عمرہ حدیبیہ

مناسبت و گون کافراں جنگ و ذکر درمیان و اھت ۔ پیشکا جہاد و لھتیں احکام و آداب اے بار و بیان بوت انت ۔ چریشی پد حج و احکام بیان بندت ۔ وک زیادتی مکن ات، اش و مراد و مقصد اش انت کہ ماں جنگ زھگ و جنین آدم و پیریں مردم پہ زانت کنگ مہنت ۔ و ماں حرم و توک و چہ ووقی جانب و جنگ

شرع مہیت ۔ ۱۲

فل یعنی ہر جاگاہے اشان و بگندہ یعنی ماں حرم و بنت، توری ماں غیر حرم ہے۔ چہ ہمود و در شس کت شمارا، بزراں چہ مکہ و۔
 فل یعنی چہ دین و برگردگ یا دومی و برگردیگ حرام و ماہ و توک و چہ کنگ و مسترس گناہ ایت۔ مطلب ایش انت کہ ماں حرم مکہ کا فرانی مشرک کنگ یا کنا ٹینگ زیا
 بدانت و ماں حرم و جنگ و کوش و چہ۔ نون اے مسلماناں! شامچ پرواہ مدارات و شری و مقابلہ بکن ات۔ فل بزراں مکہ الم امن و جاگہ انت، بے و ہدیہ آیایاں
 پیش کپنت و شے سرا ظلم اش کت و ایمان آرگ و رد و شے سرا و قی دشمنی اش ظاہر کت کہ اے چہ کنگ و ہن سک تر انت گد اچوشیں جاو و یہ آیایاں امان
 پشت نہ کپیت ہر جاگہ دست بکپنت بکن اتش۔ آخر و ہک کہ مکہ فتح بوت گدا و اچہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و ہے گوشت کہ ہر چہ سلاح و پیش بدانت آٹرا بکن
 و اے دگر درستان و امن داتی۔ فل بزراں اے تمامیں سر و چیرانی باوجود اگن نون مسلمان بہ بنت و چہ شرک و تا رابہ پھر بزانت گدا اشانی توبہ قبول انت

فل بزراں گوں کافراں جنگ و چوپ پہ ہے سبب انت
 کہ ظلم هلاس بہ بیت و آکسے و را چہ دین و بدراہ و
 گمراہ کت مکننت و خاص اللہ حکم جاری بہ بیت۔
 و ہدیہ آیایاں چہ شرک و دست و بکشت گدا زیادتی
 ابید چہ ظالماں دگر کسے و سرانہ انت یعنی ہر کس چہ
 بدی و دست و بکشت آ ظالم پشت نہ کپیت پیشکا
 نون آیایاں سر زیادتی مکن ات۔ البت ہر کس چہ فتنہ و دست
 بدانت آیایاں گدا بکش ات۔

فل حرمت و ماہ یعنی ذی قعدہ کہ ماں ایشی و شامہ و
 قضا کنگ لوٹا ات بدلا انت ہما حرمت و ماہ بزراں
 ذیقعدہ و کہ گوستگیں سال و ماں ہے ماہ و مکہ و کافراں
 شمارا بہ عمرہ کنگ نہ ہشت و مکہ و شامشت کت یعنی نون
 شمارا بہ دل جی و قی پیر و جنت و مکن ات۔ ہر جاگہ ہوب و
 حرمت و رد و حساب برابر یکننت یعنی اگن یک کافرے
 ماہ حرام و حرمت و داران و جنگ نہ کنت گدا اشما
 ہن ہچوش بکن ات۔ مکہ و مردماں گوستگیں سال و پیشما
 ہرچ ظلم کت و نہ ماہ حرام و حرمت اش کت و نہ حرم
 مکہ و نہ شے احرام و آیایاں و خیال بوت و شمارا و ہدیہ گوں
 اصبر و کار کپیت۔ نون چہبر اگن تمامیں حرمتاں چہ و بندان و
 یہ جنگ و بہر جنت گدا اشما چہ حرمت و خیال و مدارات
 بلکین پیشی و زندگی تمامیں جستان و بگرات البت ہرچ
 کارے کن ات چہ خدائے ترسان و بکن ات۔ آئی اجازت
 برخلاف چہ بر بیت و اللہ بے شک پر ہیز گارانی ناصر و
 مددگار انت۔

فل مطلب ایش انت کہ ماں اللہ فرمان و یعنی ماں
 جہاد غیر ذالک و قی مال و خرچ بکن ات و قی جان و
 ماں ہلاکی و چکل مدے ات بزراں جہاد و بدے
 ات یا قی مال و را بہ جہاد و خرچ مکن ات کہ چریشی و شمارا
 نزور و دشمن قوی بیت۔

فل چہ رد و جہاد ہرچ ذکرے کہ مناسب ات آٹرا آیایاں
 کنگ و پدنوں بدو حج و عمرہ و احکام پیشدارگ بیگانت
 و مطلب ایش انت کہ ہر کسے کہ حج یا عمرہ و شروع
 بکنت یعنی بہ آئی و احرام بستی تو گدا آئی و تمام کنگ
 لازم بوت نون چوش بیت نہ کنت کہ میانجی و دست و
 بکشتیت و چہ احرام و در بیت۔ بے اگر کسے دشمن
 یا مرض و سبب و ماں میانجی و دست و بکشتیت و حج
 و عمرہ و کت مکننت تو گدا اے و ہدیہ آئی سر و قربانی لازم
 بدنت و مقرر بکنت کہ فلان روح و آٹرا ماں حرم مکہ و سر لوگ و ہدیہ ذبح بکن و ہدیہ یکہ و حج بیت کہ آپس و قی جاگہ و سر لوگ و ذبح کنگ بوٹنگ گدا نون آمد و قی
 سر و موداں بسائیت چریشی و پیش ہجر سر و موداں مسائیت ایشرا دم احصار گوشت کہ حج یا عمرہ و چہ ہتھل بوگ و سبب و لازم بیت۔

مَنْ حَيْثُ أَخْرَجَكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْتُلُوهُمْ

چہ ہا جا ہیکہ در اش کنگ شمارا و پلیندی چہ کنگ ہن گندہ ترانت کت و جنگ مکن ات گوں آیایاں

عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقْتَلُوا فِيهِ فَإِنْ قَتَلْتُمْ فَأَقْتُلُوهُمْ

مسجد الحرام و گور و تا وقتیکہ آ جنگ نہ کنت گوں شمارا و اپرا اگر اوت جنگ بکنت گوں گدا بکنت اش

كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكٰفِرِيْنَ ۙ اِنْ اَنْتُمْ اَوْفٰٓءٌ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۙ

ہمیش انت سزا کافراں قتا رندا اگر دست و بکشت گدا ایک اللہ تعالیٰ بخشو کہ بریں مکنو کت

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُوْنَ فِتْنَةٌ وَيَكُوْنَ الدِّيْنُ لِلّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ

و جنگ بکن ات گوں آیایاں چہ ہما ہدیہ پشت بکیت فساد و ہمانیت حکم اللہ و قی، ہدا اگر بتش کت

فَلَا عُدُوْاۤنَ اِلَّا عَلٰى الظّٰلِمِيْنَ ۗ الشّٰهْرُ الْحَرَامُ بِالشّٰهْرِ الْحَرَامِ

گدا پہ کسے و سر زیادتی نہیں مگر بہ ظالماں شمارا حرمت داریں ماہ بدلیں حرمت داریں ماہ و

وَالْحَرَمٰتُ قِصَاصٌ فَمَنْ اَعْتَدٰى عَلَيْكُمْ فَاَعْتَدُوْا عَلَيْهِ

و حرمت داریں جزاں و تم و قماننت۔ ہدا ہر کسیا کہ پہ شے سر زیادتی کت گدا زیادتی بکنت شمارا آئیے سزا

بِمِثْلِ مَا اَعْتَدٰى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ

ہمیش کہ آئی و زیادتی کنگ پہ شے سزا و ہر سبب چہ اللہ و بزانت کہ اللہ گوں

الْمُتَّقِيْنَ ۗ وَانْفِقُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا تُلْقُوا بِاَيْدِيْكُمْ اِلٰى

پر ہیز گارانت کت و خرچ بکنت ماں خدائے راہا و دور مدبیت و قی جاناں ماں

التَّهْلٰكَةِ ۗ وَاَحْسِنُوْا اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ۙ وَاتَّبَعُوا

ہدا کیا کت و نیکی بکنت بیشک اللہ دوست داریت نیکی کنو کاں و تمام بکنت

الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلّٰهِ اِنْ اُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدٰى

حج و عمر یا پہ خدائے ہدا اگر شمارا بند کنگ بوت گدا شمارا قربانی پرنت ہر چہ شے دستا بیت

وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوْسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدٰى مَحَلَّهُ ۗ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ

و مترانت و قی سزاں تا وقتیکہ نرسنگ قربانی ماوتی جاگا ہا و ہدا ہر کسیا کہ بیت چہ شمارا

و عمرہ و کت مکننت تو گدا اے و ہدیہ آئی سر و قربانی لازم انت ہر چہ کہ آئی ادنی در جہیک پس ایت ہما قربانی نہ کسے و دست و ماں مکہ و دم
 بدنت و مقرر بکنت کہ فلان روح و آٹرا ماں حرم مکہ و سر لوگ و ہدیہ ذبح بکن و ہدیہ یکہ و حج بیت کہ آپس و قی جاگہ و سر لوگ و ذبح کنگ بوٹنگ گدا نون آمد و قی
 سر و موداں بسائیت چریشی و پیش ہجر سر و موداں مسائیت ایشرا دم احصار گوشت کہ حج یا عمرہ و چہ ہتھل بوگ و سبب و لازم بیت۔

مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ
 نَّاجِرَةٌ يَبَيِّتُ بِهَا نَفْسًا يَكْتُمُهَا وَاللَّهُ بَدِيحٌ لَّهُ مَا كَتَمَ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا حَلِيمًا
 وَأَن تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ
 أَيُّهَا قُرْبَانِي پُراڻت هر جيڪو آئي دستا بيت و پڌاڪيڪر نرسٽ قزاني گڏاڻي روج روچڪ بداريت
 فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةً إِذَا رَجَعْتَ إِلَيْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ
 لِمَن لَّمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ
 نرسٽ ڪر بيشڪ الله عذاب سنگت حج ۽ چئنه ماهنت معلومين ۽
 فَمَن فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ
 فِي الْحَجِّ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللَّهُ وَتَزُودُوا فِي
 خَيْرِ التَّرَادِ اتَّقُوا اللَّهَ وَيَأُولِي الْأَكْبَابِ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
 جُنَاحٌ أَن تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِّنْ عَرَفَاتٍ
 فَادْكُرُوا اللَّهَ عِندَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوا كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ
 كُنْتُمْ مَّرْضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ

وَلْيَعْنَى أَلَيْسَ كَيْسَ أَحْرَامٌ بِجَاوِرَةٍ نَادِرًا هَيْتَ يَامَا آتِي سَرَّ دَرْدَسَ بِهَيْتَ يَامَا سَرَّ طَيْبَتِ تَوَكُّدَ آثَرًا بِه لَاجَارِي مَا أَحْرَامٌ بِجَاوِرَةٍ سَرَّ مَوْدَانِي تَرَاتِكْ
 جَانِزَتِ اَنْتَ مَكْرَدَلَه دِيگ كَيْتِ سَتِي رُوچِگ يَشَشْ مَحْتَا جَان ۽ وِرگ واريگ يايگ گرانڊي يابس ۽ قزاني ڪنگ، اسي جنائيت ۽ دم انت ڪه ماں احرام ۽ جاوړ ۽ بناوړي
 لَاجَارِي وَا ۽ هَا ڪَارَان ۽ بَكْنَت ڪه احرام ۽ جاوړ ڪنگي نه انت. وَا لَيْعْنِي هَا أَحْرَامٌ بِنَدُوك ڪه ڇه دشمن ۽ نيگ ۽ وچه مرض ۽ دلحم به بيت توري آسراج پيم ۽ ترس پيش
 نياھت. ياد دشمن ۽ خوف يا نادرهي ۽ ترس پيش اهتي مگر زوت هلاس بوت ماں حج و عمره ۽ احرام ۽ چريشي ۽ حج و رڙه خلل پيدان بوت. توگڏا آسراج ڪه آئي حج و عمره
 هر دوئي ادا ڪنتت يعني قرآن يا تمتع ڪئي، افراد نه ڪئي.
 تواب صورت آئي ۽ سراقزاني يڪ پيس ۽ يا، هفتي بهر
 اشتريايگ و ڪه لازم انت. ايشرادم قرآن و دم تمتع
 نوشتت. امام ابوحنيفه ايشرادم شکر گوشتيت و
 آسراج اجازت دنت ڪه آسراج گوشت ۽ بوارت. واما شافي
 آسراج جبر گوشتيت و قزاني ڪنوڪ ۽ اجازت دنت ڪه آ
 ڇه گوشت ۽ بوارت.

وَا لَيْعْنِي هَا أَحْرَامٌ بِنَدُوك ڪه ڇه دشمن ۽ نيگ ۽ وچه مرض ۽ دلحم به بيت توري آسراج پيم ۽ ترس پيش
 نياھت. ياد دشمن ۽ خوف يا نادرهي ۽ ترس پيش اهتي مگر زوت هلاس بوت ماں حج و عمره ۽ احرام ۽ چريشي ۽ حج و رڙه خلل پيدان بوت. توگڏا آسراج ڪه آئي حج و عمره
 هر دوئي ادا ڪنتت يعني قرآن يا تمتع ڪئي، افراد نه ڪئي.
 تواب صورت آئي ۽ سراقزاني يڪ پيس ۽ يا، هفتي بهر
 اشتريايگ و ڪه لازم انت. ايشرادم قرآن و دم تمتع
 نوشتت. امام ابوحنيفه ايشرادم شکر گوشتيت و
 آسراج اجازت دنت ڪه آسراج گوشت ۽ بوارت. واما شافي
 آسراج جبر گوشتيت و قزاني ڪنوڪ ۽ اجازت دنت ڪه آ
 ڇه گوشت ۽ بوارت.
 وَا لَيْعْنِي هَا أَحْرَامٌ بِنَدُوك ڪه ڇه دشمن ۽ نيگ ۽ وچه مرض ۽ دلحم به بيت توري آسراج پيم ۽ ترس پيش
 نياھت. ياد دشمن ۽ خوف يا نادرهي ۽ ترس پيش اهتي مگر زوت هلاس بوت ماں حج و عمره ۽ احرام ۽ چريشي ۽ حج و رڙه خلل پيدان بوت. توگڏا آسراج ڪه آئي حج و عمره
 هر دوئي ادا ڪنتت يعني قرآن يا تمتع ڪئي، افراد نه ڪئي.
 تواب صورت آئي ۽ سراقزاني يڪ پيس ۽ يا، هفتي بهر
 اشتريايگ و ڪه لازم انت. ايشرادم قرآن و دم تمتع
 نوشتت. امام ابوحنيفه ايشرادم شکر گوشتيت و
 آسراج اجازت دنت ڪه آسراج گوشت ۽ بوارت. واما شافي
 آسراج جبر گوشتيت و قزاني ڪنوڪ ۽ اجازت دنت ڪه آ
 ڇه گوشت ۽ بوارت.
 وَا لَيْعْنِي هَا أَحْرَامٌ بِنَدُوك ڪه ڇه دشمن ۽ نيگ ۽ وچه مرض ۽ دلحم به بيت توري آسراج پيم ۽ ترس پيش
 نياھت. ياد دشمن ۽ خوف يا نادرهي ۽ ترس پيش اهتي مگر زوت هلاس بوت ماں حج و عمره ۽ احرام ۽ چريشي ۽ حج و رڙه خلل پيدان بوت. توگڏا آسراج ڪه آئي حج و عمره
 هر دوئي ادا ڪنتت يعني قرآن يا تمتع ڪئي، افراد نه ڪئي.
 تواب صورت آئي ۽ سراقزاني يڪ پيس ۽ يا، هفتي بهر
 اشتريايگ و ڪه لازم انت. ايشرادم قرآن و دم تمتع
 نوشتت. امام ابوحنيفه ايشرادم شکر گوشتيت و
 آسراج اجازت دنت ڪه آسراج گوشت ۽ بوارت. واما شافي
 آسراج جبر گوشتيت و قزاني ڪنوڪ ۽ اجازت دنت ڪه آ
 ڇه گوشت ۽ بوارت.

۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰

وَا لَيْعْنِي هَا أَحْرَامٌ بِنَدُوك ڪه ڇه دشمن ۽ نيگ ۽ وچه مرض ۽ دلحم به بيت توري آسراج پيم ۽ ترس پيش
 نياھت. ياد دشمن ۽ خوف يا نادرهي ۽ ترس پيش اهتي مگر زوت هلاس بوت ماں حج و عمره ۽ احرام ۽ چريشي ۽ حج و رڙه خلل پيدان بوت. توگڏا آسراج ڪه آئي حج و عمره
 هر دوئي ادا ڪنتت يعني قرآن يا تمتع ڪئي، افراد نه ڪئي.
 تواب صورت آئي ۽ سراقزاني يڪ پيس ۽ يا، هفتي بهر
 اشتريايگ و ڪه لازم انت. ايشرادم قرآن و دم تمتع
 نوشتت. امام ابوحنيفه ايشرادم شکر گوشتيت و
 آسراج اجازت دنت ڪه آسراج گوشت ۽ بوارت. واما شافي
 آسراج جبر گوشتيت و قزاني ڪنوڪ ۽ اجازت دنت ڪه آ
 ڇه گوشت ۽ بوارت.
 وَا لَيْعْنِي هَا أَحْرَامٌ بِنَدُوك ڪه ڇه دشمن ۽ نيگ ۽ وچه مرض ۽ دلحم به بيت توري آسراج پيم ۽ ترس پيش
 نياھت. ياد دشمن ۽ خوف يا نادرهي ۽ ترس پيش اهتي مگر زوت هلاس بوت ماں حج و عمره ۽ احرام ۽ چريشي ۽ حج و رڙه خلل پيدان بوت. توگڏا آسراج ڪه آئي حج و عمره
 هر دوئي ادا ڪنتت يعني قرآن يا تمتع ڪئي، افراد نه ڪئي.
 تواب صورت آئي ۽ سراقزاني يڪ پيس ۽ يا، هفتي بهر
 اشتريايگ و ڪه لازم انت. ايشرادم قرآن و دم تمتع
 نوشتت. امام ابوحنيفه ايشرادم شکر گوشتيت و
 آسراج اجازت دنت ڪه آسراج گوشت ۽ بوارت. واما شافي
 آسراج جبر گوشتيت و قزاني ڪنوڪ ۽ اجازت دنت ڪه آ
 ڇه گوشت ۽ بوارت.

ڪه چوش مبيت ڪه سود آگري ۽ ماں حج ۽ نقصان بئيت. نون هرڪس ۽ صلي مقصد حج بئيت و هيشي ۽ رڙه شجارت هن بڪنت توگڏا ماں آئي ۽ تواب ۽ نقصان
 نه بئيت. وَا مشعر الحرام يڪ ڪوه ۽ نام انت ڪه ماں مزدلفه انت ڪه به اشئ ۽ سزا امام وقوف ڪنت. اسي ڪوه ۽ سراقيم ڪنگ افضل انت. و تمام
 مزدلفه هر جاگه ۽ بلو بئيت قيام ڪنگ جائز انت ابيد ڇه محشر ۽ ڪوره ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

و یعنی کافراں ہن اللہ ذکر کنگت مگر گوں شرک ء، آذکر بے کار انت۔ بلکس ذکر گوں توحید ء مطلوب انت کہ ہمیشی ترار اسوج دیگ بوتگ۔
 و کفر ء زمانگ ہیک روی کارے ایش ات کہ مکہ ء مندوک داں عرفات ء نہ شتگ انت پرچا کہ عرفات چہ حرم ء ذر انت بلکس حرم ء حد بزیاں مزدلفہ ء داشتگ اش
 و مکہ ء قریش ء ابید ایگ کہ مخلوق داں عرفات ء شتگنت و پدا چہ اود ء بہ طواف ء مکہ ء و اتر بوتگنت۔ ہمیش کا گوشگ بوت کہ چہ ہمود ء کلیں مردم طواف ء کانت

شما ہن دان ہمود ء سر بیٹیت و پدا و اتر کن ات، یعنی چہ
 عرفات ء وہی پیشی کوتاھی ء پشومان بیٹیت۔
 و بزیاں وہی ذی حج ء و ہدیجہ چہ حج ء کاراں رمی جمرہ
 و قربانی ذبح کنگ و سر ء تراشگ و کعبہ ء طواف و چہ
 صفا و مروہ ء سعی ء دست گت دبلیت توگڈ اماں منی ء
 قیام ء دوران ء اللہ ذکر ء کن ات ہنوخش کہ شماں کفر ء
 زمانگ ء و تی پت و پیرکانی ذکر کنگ، بلکس چریشی ء
 ہن اللہ یاد ء زیات کن ات۔ ایشانی قدیمی دستور
 ات کہ چہ حج ء فارغ بوگ رندمان منی ء سے روج قیام
 کرنگتس و بازار اش بنا ء کرنگت و و تی پت و پیرکانی منی
 و مراداری ایش بیان کرنگت، ہمیش کا چریشی ء اللہ
 منع کنت و حکمی دات کہ مرے روجاں خدا ء بزرگی
 بیان کن ات۔

و ساری ء اے فرمان بوت کہ اللہ ذکر ء کن ات
 ذکرانی ذکر ء مکن ات نوں چوش پیش دارگ مقصد ات
 کہ اللہ ذکر کنوک و چرائی ء دعا لوٹوکانی ہن دو قسم ات،
 یکے و ہا ات کہ آیانی مقصود ایوک دنیا انت کہ آیای ہے
 دعاء لوٹنت کہ مارا ہرچ دولے و عتے سگی انت آمارا
 ماں دنیا دیگ بیٹیت ہمیشکا اے ہمیں مردم چہ آخرت ء
 نعمت اں زہر انت۔ دومی ہا کس ات کہ آخرت ء
 طلب کار انت کہ آدنیاء خوبی یعنی بندگی ء توفیق و غیرہ و
 آخرت ء خوبی یعنی ثواب و رحمت و جنت ہر دو بینان ء
 لوٹوک انت ہمیشکا اشان ء ماں آخرت ء آیانی حج و دعا
 چہ کلیں نیکیانی پورہ بھر سیت۔

و یعنی ماں قیامت ء چہ درستاں بہ یکیا رگی حساب
 گیت یا چوش بچوش کہ قیامت ء دور مرزاں ات بلکس
 زوت ایوک انت چریشی ء ہجر بزرگ بیت چہ آئی ء فکر ء
 غافل مہ بیٹیت۔
 و چہ آیام معدودات ء مراد ذی الحجہ ء یازدہمی
 دوازدہمی و سیزدہمی تاریخ انت کہ ماں اے روجاں
 چہ حج ء فراغت ء پدا ماں منی ء قیام ء حکم انت۔ ماں اے
 روجاں رمی جمرہ سزانی جنگ ء و ہد ء و ہر نماز
 پد بجز گوشگ ء حکم انت و ایگ و ہدا ہن مرے
 روجاں باید ات کہ کبیر و ذکر ء سرازور پر بندت۔
 و یعنی گناہ ء ایش انت کہ شریعت ء منع کنگیں کاراں چہ
 پھر بکنت و ہر کسے کہ چہ خدا ء برتسیت و حج ء دوران ء

كُنْتُمْ مِّن قَبْلِهِ لَمِن الضَّالِّينَ ﴿۱۸﴾ ثُمَّ اَفِيضُوا مِّنْ حَيْثُ اَفَاضَ
 شاشا پیش ناواقف انت و پدا بچترت چہ ہا جاہا کہ اے و گدہا ہن مردم
 النَّاسِ وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۹﴾ فاذا قَضَيْتُمْ
 پچترت و جنگ ء سوال ء کن ات چہ اللہ بیشک اللہ تبارک و تعالیٰ بخشون ہر ماں انت و رندا وقتیکہ پورا کنت شما
 مِّنْ اَسْوَءِ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۲۰﴾ فَذَكَرْكُمْ اللّٰهُ كَذِكْرِكُمْ اَبَاءَكُمْ اَوْ اَشَدَّ ذِكْرًا
 و تی حج ء احکا اگڈ یاد کن ات اللہ ہنوخ شادتی پت و پیرکانی یاد کنگت بلکس چہ ایشا ہن زیادہ یاد کن ات و
 فَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُوْلُ رَبَّنَا اتَّانَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَنَا فِي الْاٰخِرَةِ
 پدا ہتے مردم ایڈ ولین ہست انت کہ گوشنت او مے رب بدے مارا ماں نیایا و نیست انت پر آیماں آخرت ء
 مِّنْ خَلْقٍ ﴿۲۱﴾ وَمِنْهُمْ مَّن يَقُوْلُ رَبَّنَا اتَّانَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
 ہج حصہ ء و ہتے چہ آیایاں خپیں ہن بہت کہ گوشت او مے رب بدے مارا ماں دنیا ء شتری
 وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۲۲﴾ اُولٰٓئِكَ لَمْ يَصِيْبْ
 و ماں آخرت ء شتری و برکین مارا چہ دوزخ ء عذاب ء اے ہمیش انت کہ پر آیایاں حصہ بہت
 مِمَّا كَسَبُوْا وَاللّٰهُ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿۲۳﴾ وَاذْكُرُوا اللّٰهَ فِيْ اَيَّامٍ
 انت چہ کنگتیناں و اللہ زوت گریت حسابا و یاد کن ات اللہ ء ماں چنتے روجاں
 مَّعْدُوْدَتٍ فَمِنَ تَجَلٍّ فِيْ يَوْمٍ مِّنْ فَلَآ اِنَّكُمْ عَلَيْكُمْ وَمَنْ تَاخَّرَ
 کہ حساب ء سترتگی پدا کیگڈ انتاپ کت دور روجاں (یعنی دور چاہیے ترشت) گر اے آئی سرگناہ نہ انت و ہر کیا کہت
 فَلَآ اِنَّكُمْ عَلَيْكُمْ لَمِنَ اتَّقَى وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَعْلَمُوْا اَنَّكُمْ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿۲۴﴾
 گر آئی سرہن گناہ نیست انت پر ہماں کہ برتسیت و ترس ات چہ اللہ و بزیاں ات کہ بیشک درست ہائی کہ آئی گچ کنگ پت و
 وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيَشْهَدُ اللّٰهَ عَلٰى
 و ہتیں مردم چشیں ہست انت کہ وش بیت ترا آئی خبر ماں دنیا فی زندگانی ء بابت ء و شاہد کنت اللہ ء چہ
 مَا فِيْ قَلْبِهِ وَهُوَ الَّذِيْ اَخْصَمَ ﴿۲۵﴾ وَاِذَا تَوَلَّى سَعٰى فِي الْاَرْضِ
 و تی دل ء جہانی سرا و آگندہ تریں اڑوکے و وقتیکہ پشت ء ماں دنت روت چہ تی کر ادرگ دور کنت ماں زمین

پھر بزرگاری بکنت توگڈ امرے جبر ء حج گناہ نہ انت کہ منی ء دور و حج بہ جلالت یا سے روج ء کہ اللہ تعالیٰ ء ہر دو میں جبران ء جائز کنگ۔ اگر چہ افضل ہمیش انت کہ سے روج
 قیام بکنت۔ و یعنی حج ء خصوصیت نیست انت بلکس چہ خدا تعالیٰ ء ماں ہک کار ء و ہر دم ترس ات کہ شمارا درستاں ء چہ قرآن پدا آیایاں ء آئی ء گور ء حج بوگی انت یہ
 حساب دیگ ء۔ نوں حج ء بیان تمام بوت مگر حج ء رد ء دو قسم ء مردمانی ذکر گوست۔ فَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُوْلُ وَمِنْهُمْ مَّن يَقُوْلُ بَرًا مِّنْ كٰفِرٍ تَوَكَّدُ اَنْ
 پہے مناسبت سومی قسم ء یعنی منافق ء احوال ہن چہ و پدا بیان بیت - ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

دل اے منافق و احوال انت کہ بظاہر خوشامد و چرب بانی کنت و خدائے گواہ کنت کہ من راست گوشاں و بہ اسلام و منی دل و دوستی انت، و جبرہ و و ہدے و ہجرت کی نہ کنت و اگر موہ برستی تو پل و پانچ مہل نہ بیت و چہ منع کنگ آزیاں بزانگرت و گیش گناہی کار و کنت۔ گوشت یک مردے اخنس بن شریق مناقع ات، مزن و ش گوش و چرپ زبان۔ و ہدے پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و کراہی تکیں تو مزن اخلاص و دوستی بہ اسلام و در شان کنتی و ہدیکہ شتگت تو لھتیں مردمانی کشاران و اس دانگتی و لھتیں مردمانی دولتانی یادان و ہجرتی۔ پیش کا منافقانی بدی و اے آیت نازل بوت۔ فل ماں پیشی آیت و ہما منافق و ذکرات کہ بہ دین و بدل و دنیا و شوہاز و ات۔ بکئی و مت ابلہ و نون ماں اے آیت و ہما مخلص کامل ایمان دار و کیں مرد و ذکرات کہ آدینا جان و مال و بہ دین و طلب و خرچ کنت، بیان کنت کہ حضرت صہیب رضی اللہ عنہ ہجرت و ارادہ و واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و خدمت و پیداک ات کہ ماں راہ و مشرکان آئی و راہ بست، صہیب و گوشت کہ من و قی لوگ جاگاہ و تمام ماں شمارا بہ اے شرط و دیاں کہ من و بل ات کہ مدینہ و برواں و من و بہ ہجرتی

لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ

تاکہ کار خرابی بکنت ان کی تو کا و تباہ بکنت کثراں و جانان و اللہ دوست ندرت کار خرابی و

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسِبْهُ جَهَنَّمَ

و وقتیکہ آئیہا گوشتگ بیت کہ چہ خدا ترس گدا آمادہ کنت آراغور نانی بہ گناہ و گدا بس انت آرا دوزخ

وَلَيْسَ الْبِرَّ بِالْعِبَادَةِ ۗ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ

و بیشک انکدھیں جاگے فل چہ مردمان لھتیں خپیں ہست انت کہ بہا کنت قی نفس بہ خدائے رضا

اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ۗ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي

جوئی و فل اللہ تعالیٰ سک بہران انت و قی بندانی سراق او ایسا ندران داخل بت ماں

السَّلَامِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ

اسلام و پورہ فل و مروت بہ شیطان و پاد و پدانی سر و بیشک آشمے دشمنی

مُبِينٌ ۗ فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمُ الْبَيِّنَاتُ فَاَعْلَمُوا أَنَّ

ظاہریں فل پدا اگر شاکشتت رند چہ اشیا کہ رستنت شمارا روشنیں احکام گرا نبران ات کہ بیشک

اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۗ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ

اللہ سک زوراک، زیادہ دانشمند انت فل زمانا آہاراہ و چارنت کہ بیئت آیانی سراق عذاب ماں

مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

جنبرانی ساہگان و فرشتیاں، و خبر فیصلہ بہ بیت و خدائے طرف و پخترت و راہیں کار فل

سَأَلَ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ آيَةِ بَيْتِهِ وَمَنْ يُبَدِّلْ

جنت بجن بنی اسرائیل و کہ چہ قدر دانگ ما آیان و ظاہریں نشانی فل واکے کہ مرگ بکنت

نِعْمَةً اللَّهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

خدائے نعمت و رند چہ اشیا کہ رست ہانمت آئیہا گدا سک انت اللہ عذاب فل

زَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا

ڈولدار کنگ بوتگ بہ کافراں دنیا و زندگی و مسخرہ کنت گوں مومناں فل

منزل ۱

مرجل ات۔ آیای بہ ایشی و راضی بوتنت و صہیب واجہ و خدمت و سربوت ہمیشکا اے آیت مخلصین و توسیب و نازل بوت۔ فل آمزن شانیں بت چیکر احسان انت کونتی بندران و توفیق واتی کہ بہ آئی و رضامندی و قی جان مال و حاضر بکنت و چونانی و ہریکے جان و مال و خدائے ملکات پدا بہ جنت عوض و آرا بہ بہا زورگ اے بس آئی و قی احسان و منت انت۔ فل ماں پیشی آیت و اخلاص دار و کیں مومن و توسیب ات کہ چرائی و مراد فاق و رد کنگ ات۔ نون فرمان کنت کہ اسلام و بہ مزنی و قبول دار بیئت، یعنی ظاہر و باطن، عقیدہ و عمل و توک و ایوک و اسلام و حکمانی سراق عمل بکن ات۔ چوش مہبت کہ چہ قی عمل و یاد کہ کسے و گوشتگ و یک حکم و قبول بکن ات یا آئی و سراق عمل بکن ات۔ نون چریشی و بدعت و چرین و گوگ مراد انت پرچاکہ بدعت و حقیقت ہم ہمیش انت کہ کتام عقیدہ یا کت م یک عملے و بہ یک پیغمبر اشرا زمانا و آرا چہ قی نیمگ و دین شمار کنگ بہ بیت مثلاً نماز و روچک کہ مستریں عبادت انت اگر شریعت و حکم و ابید کسے چہ قی دل و مقرر بکنت چوشکہ عید و رج و ماں عید گاہ و نوافل و انگ یا ہزار روچک دارگ اے بدعت بوتنت۔ خلاصہ اے بوت کہ بہ اخلاص ایمان بیارات و چہ بدعتاں بہ پہرہ ندرات۔ لھتیں مردم چہ یہودیای مسلمان بوت انت مگر گوں اسلام و حکمان ہور تورات و حکمانی رعایت کنگ اش لوٹنگت مثلاً شنبہ و روج و مزن فہمگ، اشتر و گوشت و شیر و حرام زانگ و تورات و تلاوت کنگ۔ ہمیشکا اے آیت نازل بوت تاکہ بدعت پھک و ہلاک بہ بیت۔ فل کہ چہ قی و سواس و بے بنیادیں جبراں ماں شے دل و مان کنت و ماں دین و بدعت شامل کتاں و شے دین و خراب کنت و شما آرا پسند کن ات۔ فل یعنی شریعت محمدی و صاف و تسہیں حکمانی معلوم بوگ و پدین اگر کسے آئی و سراق تم مہبت بلکیں دگر نیمگ ہن بچاریت تو گدا اشرا زمانا ات، خدائے کل و سراق غالب انت، ہر کس بلوطیت سزا بدنت کسے آئی و عذاب داشت کت نہ کنت، مزن حکمانی دار و ک انت ہر چیکہ کنت حق و مصلحتی بنا کنت توری عذاب بدنت یا کمیں مہبت بدنت براں نہ جلد بازانت نہ شمشکار نہ انصاف و بر خف لاو

۲۵

نیز

نہ غیر مناسب کار و کنوک انت۔ فل یعنی ہا کس کہ حق تعالیٰ صاف حکمانی پدین چہ قی چوٹیں و ردیں کاراں دست نہ کنت و آیای رسول و قرآن و سر ایقین و ہجرت مہبت نون گدا بس بچیں جہشت کینگ کہ خدائے پاک و آئی ملک آیانی گور و برونت و جزا و سزا و قصہ کہ قیامت و بوگی انت مروی فیصلہ دیگ بہ بیت ہمیشکا کہ آخر کار تمناں کارانی حساب عذاب و اتری ایوک و اللہ نیمگ و انت تمناں حکم چہ آئی و نیمگ و کاینت۔ مریشی و چ شک و شبینگ قیست انت۔ پرچادل تنگ بے۔ فل چریشی و پیش و سرمان تنگت کہ خدائے ظاہریں حکمان و پدانی و مخالفت کنگ خدائے عذاب و کاریت، نون ہے رد و فرمان کنت کہ چہ بنی اسرائیل و جزا و جنت بگرات کہ ما آیانی سراق چیکر گیش تنگیں آیات و صافیں احکام دیم داننت و ہدیہ چہ آیای دیم اش ترینت عذاب و گرفتار بوت انت۔ چوش نہ بوتگ کہ آیای و ماں اول سر و عذاب گرفتار کرتگیں۔ فل یعنی اے دستور البت بہ حق انت کہ ہر کس اللہ تعالیٰ حکمان و کرا کل ہدایت انت تبدیل اش بکنت و آئی و انعام و احسان و ناشکری بکنت تو گدا آئی و عذاب سک انت آیتانی تبدیل کنوک و سدا کہ ماں دنیا و کنگ بہ بیت و ونگ بہ بیت یا جزیہ بدنت و رسوا بہ بیت و قیامت و پدانی و دوزخ و بدوت۔ فاعلہ۔ نعت و

سر بولگے چرماد ایش انت کر آئی علم حاصل بہ بیت یابہ محنت و دست بہ کپ ایت۔ فل یعنی کافر کہ اللہ رہتیں حکماں و آئی پیغمبرانی مخالفت کنت ہنوش کہ بر زبان
 بوت اے ہمیشکا جوش کنت کہ ماں آسانی دل و دنیا و دوشی و آئی و خوبی ہنوش داخل بولگے کہ بہ آئی مقابلہ آخرت و دوشی و ہنوش کمار نہ کنت بلکہیں ہم مسلمانانی سر اکتزنت
 و کلاگ ایش گرت کہ آوئی آخرت و فکرہ گلابیش انت و اللہ حکمانی زندگیری و مشغول انت۔ نول اے ڈولیں احمقین نفس و غلام چہ ہم خدای حکمانی زندگیری و کنت کنت
 مشرکانی سرداران حضرت بلال و عمار و صہیب و ایدگہ ہاجرین فقیرانی سراحدتگتس کہ اے نادانان بہ آخرت و خیال ووت و را ماں دنیا و بزرگ کت و واجہ محمد صلی اللہ علیہ
 وسلم و بچارات کہ اے فقیر و محتاجانی مدد و خاطر عرب و سردارانی سر غالب آگے لوٹ ایت و کلین دنیا و اصلاح و دلما نگ انت۔ ۱۲
 (ہے صفحہ حاشیہ) فل اللہ تعالیٰ ایشانی لبتہ و فرمان کنت کہ اے ہمیں گپ ایشانی جہالت و حاملین خیال انت کہ یہ دنیا بیک جوش بے ہوش انت کہ آہ ایشا سر پینہ
 انت کہ ہنے بزرگ و فقر قیامت و چریشاں سر افضل و بہتر

ابنت و اللہ دنیا و آخرت و ہر کس و بلوطیت بے شمار
 روزی دنت چوش کہ بے غریبان کہ کافران ایشانی سرا
 حذرتک بنی قریظ و بنی نضیر و مال و ملکیت فارس و روم و
 بادشاہی و سر ایشان قبضہ دات

فل چہ حضرت و ویدہ راستین ہمیں کین ات داں یک
 مدتے و چرائی و پیمان بن و مردماں اختلاف پیدا کت تو
 خدائے پاک و نبیان و دیم و یک بنا کت کہ ایشاں ایمانداران
 و فرمان گروکان و نواب و بشارت دانگت، کافران بیدکاران
 چہ عذاب و ترسینگت۔ ویدارگوں آیاں برحقین کتاب
 ہن دیم دانگت تاکہ مردمانی اختلاف و گروچیل دور بہ بیت
 و برحقین چریشانی اختلاف و محفوظ بہ بیت و پشت بکیت
 و ماں خدای حکماں ہماکساں اختلاف پیدا کت کہ آیاں کتاب
 سر بولگت، چوشکہ یہود و نصاری ماں تورات و انجیل و
 رد و بدل و اختلاف کر تگتس۔ و اے گروچیل پنادانی ایش
 نہ کرت بلکہیں شر سر بیدلوان و بس بہ دنیا و دوستی ووتی ضد
 و حسد و ردا جوش کر تگتس۔ ہمیشکا اللہ تعالیٰ بہوتی ہرانی
 ایمان دار و کان حقین رہ بند سوج دات و چہ گراہانی اختلاف
 ایشاں و محفوظ داشت ہنوش کہ واجہ امت و ہر عقیدہ و ہر
 عمل و تہ و حقین رہ بند و تعلیم داتی۔ و یہود و نصاری و اختلاف
 و ایشانی افراط و تفریط و چہ ایشاں و دور داشت۔

فانلا: چرے آیت و دوگپ در ابوت انت اولی ایش کہ
 اللہ ہرچ کتاب و بازین ہی دیم دانت ایشاں و پے اے
 خاطر دیم ندات کہ ہر یک ٹک (فرقہ) و راہ بند جہاد پیش
 داشت بلکہیں پے در ستاں اللہ و بندر یکیں راہ مقرر کت
 ہر وہ چہوتی راہ و گمراہ بوتنت تو اللہ نبی دیم دات و کتاب
 نازل کتی کہ بہ آئی رو و عمل بکنت چرائی و زند پید اید راہ
 بوتنت تو دومی نبی و کتاب اللہ پاک و ہماکساں رہ بند و
 قائم دارگ و راہی کت انت۔ آئی و مثال اے ہم و انت
 چوشکہ تندستی یک ایت و نادراہی بے شمار انت و ہدیکہ یک
 مرض سر کثیت تو ہمانی و موافق و دوا و پسر سوج دات،
 و ہدیکہ دومی مرض پیدا بوت تو گڈ ادومی دوا و پسر بہ ہمانی
 موافق و سوج دات۔ نول گڈ سر و ہنوش دستور و بہ
 سوج دات کہ آچہ درستیں نادراہیاں رگینیت و بہ در ستانی
 عوض کفایت بکنت و آ رہ بند اسلام و رہ بند انت کہ
 پریشی پیغمبر آخر الزمان صلی اللہ علیہ وسلم و قرآن شریف دیم دیگر

وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ

حِسَابٍ ۝۱۱۱ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِينَ

مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيُحْكَمَ

بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ

أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ

الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي

مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝۱۱۲ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ

وَلَا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ

وَالضَّرَاءُ وَرُلُّوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ

مَتَى نَصْرُ اللَّهِ الْإِنَّا نَصْرُ اللَّهِ قَرِيبٌ ۝۱۱۳ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا

يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ

مَنْ يَبْغِ يَبْغِ بَغْيًا عَنكُم مِمَّا كَسَبَ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝۱۱۴

مَنْ يَبْغِ يَبْغِ بَغْيًا عَنكُم مِمَّا كَسَبَ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝۱۱۴

مَنْ يَبْغِ يَبْغِ بَغْيًا عَنكُم مِمَّا كَسَبَ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝۱۱۴

منزل ۱

بوتنت دومی گپ ایش معلوم بوت کہ سنت اللہ ہے ہم جاری انت کہ بدیں مردم ہر یک دیم داگلیں نبی و برخلاف و ہر یک خدائی کتاب و تہ و اختلاف و دوست دارنت و بہ
 ہمیشی و جہاد ایش کر تگ۔ نول ہمیت کا ایمانداران و باید انت کہ آچہ کافرانی بد سلوکی و فساد و دل تنگ مہبت۔ فل پیش و بیان بوت کہ چہ در ثمنانی دست و نبیاں و آیبانی
 امتان و ایدارست تو نول بہ اسلام و پیروان و فرمان انت کہ آیات شمارا اے جبر و طمع انت کہ مال جنت و داخل بنیت حالانکہ ہمیشی امتان ہرچ ایدائے رستگ شمارا
 پیش نیا حگت کہ آیان و تنگدستی و شد و مرض و کافرانی ترس بہ اے حد و پیش احمقنت کہ عاجز و لاچار بلوان و نبی و امت و فریاد کت کہ باریں خدای کہ ہما مدد و نصرت و وعدہ
 کنت آکدی کیت۔ ہزاں انسانی فطرت ہمیش انت کہ پریشانی و و ہدے نا امیدی و کلمات چہ و پے در کاہنت۔ انبیاء و مومنانی اے ہمیں گپ بہ شک و بنیاد و نرا انت بلکہیں
 بہ لاچار ہی و جاوے بشری فطرت و رو بہ ایشی نوبت آحت کہ مریشی بہ آیبانی سہ الزام و اردنہ بیت۔ و ہدیکہ نوبت بہ اے حد و رست تو گڈ خدای رحمت و جوش و ارت و حکم
 بوت کہ ہوشیار بنیت اللہ مدد سر بوت۔ پریشان مہبت، نول ہمیشکا اے مسلماناں! چہ دنیا و جنجالاں و چہ در ثمنانی غلبہ و شش بوش موراں، تحمل بکن ات و یاداں

حکم بدرات۔ مائ پیشی آیتاں ہر سرجی اے مضمون گوں تاکید بیان بوت کہ کفر و نفاق و انکار کن ات و ماں اسلام و یکبارگی داخل بیٹیت، حکم الہی و مقابلہ کسے و خبر و گوش مدارات۔ بہ اللہ و رضا جان مال و خرچ بکن ات و ہک ہمیں اڈ و جنجال و سرگمٹل بکن ات۔ نوں چہ ادا ہما سر جیں احوالاتی جزئیات فلیاں گوں تفصیل و بیگانمت، کہ آدر بابت و مال و جان و ایدر معاملہ مثل نکاح و طلاق و رد و انت تاکہ آکلیہ و تحقیق ہر شری و زانگ بہ بنت۔

(سے صفحہ حاشیہ) ول ہتیں واجہ کہ آماں دار انتت ایشاں پر واجہ پیر علی اللہ علیہ وسلم و پیرست کہ چہ مال و چینیگر خرچ بکنیں و بہ کئی سدا خرچ بکنیں۔ اے بار و اے حکم سر بوت کہ کم یا گیش ہر چیکہ بہ خدائیکی خرچ کن ات آپہ مات و بیتاں و سیاداں، تیم و محتج و بہ مسافران انت یعنی ثواب و خاطر خرچ کنگ لوٹ ات تو ہمت کر لوٹے خرچ بکن ات آئی و نہ حد ہست انت و نہ آئی شمار مقرر ات البت اے لازمی انت کہ ہما جاگہاں خرچ بکن ات کہ ماشا را ستون دانگنت۔ ول یعنی گوں دین و در نماں جنگ فرض بوت۔

فائلا :- دانگہ واجہ ماں مکہ ات واجہ و مقابلہ و اجازت نہ رست و ہدیکہ بہ مدینہ و ہجرت کتی گڈا مقابلہ بزاں جنگ و اجازت رست مگر لوک و گوں ہما کا فراں کہ آوت گوں مسلماناں جنگ بکن انت و بعد جنگ و اجازت علی العموم رست و ہما فرض بوت اگر ڈر من مسلماناں سر ایلیا بکن انت گڈا بہ مسلماناں سر اجہاد فرض عین انت و اگر نہ فرض کفایہ انت۔

بلے شرط ہمیش انت کہ جہاد و تمام شرانط موجود ہست کہ آماں فقہ و کتاباں نوشتہ انت البت گوں ہر کس مسلمان مصالحت یا معاہدہ بکن انت یا بہ مسلماناں حفاظت یا بیت گوں آیاں جنگ کنگ یا آیاتی مقابلہ آیاتی یک مخالفہ و را مدد دیک پر مسلماناں ہجر جائز نہ انت۔

قل بدکیت و مراد ایش انت کہ نفس و را دشوار و گراں معلوم بیت چوش نہ انت کہ رد و قابل یا انکار و قابل نظیر و کیت و مصلحت و بر خفا نظر بیٹیت۔ نفت و ناوشی و موجب بیٹیت ہمیشکا مریشاں حج الزام وارد نہ بیت و ہدیکہ انسان و بالطبع چہ زندگی و ہج چیز زیات دوست نہ انت گڈا ضرور چہ مقابلہ و زیات گراں بیدانت کہ ہج چیز بیٹیت و ک یعنی اے ہر ضروری انت کہ ہر چیز شہابہ و قتی حق و نفع دیوک یا نقصان دیوک نفہرات آدر حقیقت و ہن شے حق و ہنجوش بہ بیت، بلکس چوش بیت کنت کہ شہابہ و قتی حق و یک چیزے و نقصان دیوک بزاں ات و لیکن آپہ شفا فائدہ مند انت و یک چیزے و قتی حق و فائدہ دیوک نفہرات و آپہ شفا نقصان دیوک انت۔ شہابہ خیال کت کہ ماں جہاد و جان مال کل و نقصان انت و چہ جہاد و دست کنگ و ہر دو مینانی حفاظت انت و ایشا زانت کت نہ کتو کہ ماں جہاد و دنیا و آخرت و ہج چیز منافع انت و ماں آئی ترک دیک و ہج چیز تاوان انت شے نفع و تاوان و خدا بہتر زانت شہادت نہ کن ات ہمیشکا آہرچ حکم کہ بدنت آرا حق بزاں ات و قتی خیال و ہدیہ بکن ات۔ و دو مین جہانانی سردار صلی اللہ علیہ وسلم و قتی یک جماعتے و بہ کافرانی مقابلہ و را ہی کت ایشاں کافران و جت و آیاتی مالان پل ات و بارش مسلماناں معلوم ات کہ آ جادی الثانی و آخری روح ات بلے آرجب و اولی لوک ات کہ آماں حرمت و ماہاں شامل انت بریشی و کافراں باشگان جت کہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم و ماہ حرام و ہن حلال کت و قتی مردمان و بہ پیل و پانچ و اجازت دات مسلمان بہ واجہ و خدمت و حاضر بوان جت شش گیت کہ ماں شہابہ ہج مئے

۲۷

المقرۃ ۲

سیقول ۲

وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ
 وَجُورِيَانِ وَفَقِيْرَانِ وَمَسَافِرِيْنِ وَآخِرِيْكَ بَعْنِ اِتْ شَمَانِيْكَ
 فَانَ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيْمٌ ﴿٢٥﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ
 كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ
 عَسَىٰ اَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ اَنْ يُحِبُّوْا
 شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٦﴾
 يَسْئَلُوْنَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيْهِ قُلْ قِتَالٌ فِيْهِ كَبِيْرٌ
 وَصَدٌّ عَنِ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَكُفْرٌ بِهٖ وَالْمَسِيْدُ الْحَرَامُ وَاِخْرَاجُ
 اَهْلِهٖ مِنْهٗ اَكْبَرُ عِنْدَ اللّٰهِ وَالْفِتْنَةُ اَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ
 وَلَا يَزَالُوْنَ يُقَاتِلُوْنَكُمْ حَتّٰى يَرُدُّوْكُمْ عَنْ دِيْنِكُمْ
 اِنْ اسْتَطَاعُوْا وَمَنْ يَّرْتِدْ دِيْنَكُمْ عَنْ دِيْنِهٖ فَيَمُوتْ وَ
 هُوَ كَافِرٌ فَاُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 وَوَالِيْكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خَالِدُوْنَ ﴿٢٧﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

منزل ۱

دست و چوشیں خطائے بوت بریشی و چے حکم انت گڈا اے آیت نازل بوت۔ ول یعنی ماں حرمت و ماہ و قتال بے شک گناہ انت بلے صحابہ کرام و بہ و قتی زانت و ہدیہ ماں جادی الثانی و جہاد کنگت ماہ حرام بزاں رجب و نہ کنگت ہمیشکا معانی و حق دار انت آیات و الزام جنگ بے انصافی انت۔ ول یعنی مردمان و ہجہ سلام و دور دارگ و ووت اسلام و دین و نسیم نہ کنگ و چہ بیت اللہ و زیارت و مردمان و دور دارگ و مکہ و مذوکان و چہ اودا و کنگت اکلین خبر ماں شہر حرام و چہ جنگ زیات گناہ انت و کافراں ملا ہے کارانی کنوک بوتگ انت۔ خلاصہ ایشنت کہ ماں شہر حرام و سبب و ابید و نا حق مرگ بے شک گناہ انت مگر ہا کس کہ ماں حرم و کفر و شک بکنت و مزین مزین فساد بکننت و ماں حرمت ماہاں ہن مسلماناں دل سیاہ کنگت دست و مکشنت گڈا گوں آیاں مرگ ہن نہ انت۔ ابید چریشی و ہدیکہ بہ اے ہمیں سلتیں کاراں گلایش انت گڈا بہ یک ادانیں کوتاہی و سر مسلماناں و لعنطن کنگ و بردا کہ چرایاں بہ نزانہی کارے سر زد بوت مزین شری گت ایت۔ ول یعنی ماں دین و فتنہ و فساد برپا کنگ تاکہ مردم حقین دین و قبول دار ہست چہ آقتل و باز زیادہ انت کہ آماں حرام و ماہ و چہ مسلماناں دست و خطائے بوت۔ مشرکانی عادت ات کہ مسلماناں کارانی سر قسما قسما ہن خدشات ظاہر

کتکتش تا کہ مخلوق ماں شش و پنج و بکینت و سلام و قبول دارمبت چنانچہ ماہے داستان کہ چہ مسلمانان دست و ماں حرمت و ماہ و قتل و خطا بوت گداہی
مشرکان ہرچ زبان درازی کے کت آنی و مقصد ہمیش ات کہ مخلوق چہ اسلام و نفرت بکینت۔ خلاصہ اش بوت کہ چہ مسلمانان دست و ہرچ قتل و خونے بوت بہ آنی سرا
مشرکان طعن و دشگان برے سوب و انت کہ مردم حقین دین و چے برگشتہ بکینت۔ اسے چرے بالابیان بوتکین قتل و خون و چہ زیادہ بد و مسل انت
و یعنی داں و ہدیہ شتا برحقین بن و سواد و قائم دار ات اے مشرک شے مقابلہ و مقابلہ برداھ و طرے کی نہ کینت توری حرم مکہ و ماہ حرام پر جا بکینت چوشک
عمرہ حدیبیہ پیش اکت۔ نہ حرم مکہ ایشاں حرمت کت و نہ ماہ حرام و ایشاں خیال گور داشت۔ بے سبب مفت و بہ کنگ و کت ٹینگ و تیار بوتنت و مسلمانان
بہ مکہ و روگ و عمرہ کنگ و واسطہ روادار نہ بوتنت گداہے ہمیں دشمنان توک و طالی و پر واہ کئے بداریت۔ و ماہ حرام و سبب و چہ جنگ و قتی دست کسے پر چا

البقرة ۲

سیقول ۲

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجْهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ
وہا کساں کہ ہجرت ایشاں کت و جنگ ایشاں کت ماں خداء راہ و آیاں چہ خداء رحمتاں
رَحْمَتِ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۱۸﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخُمْرِ
امیدوارنت و اللہ بخشاک انت مہربان انت ط جنت کینت ترا چہ شرا بیک
وَالْمَيْسِرِ ط قُلْ فِيهِمَا آثِمٌ كَبِيرٌ وَمِنَافِعَ لِلنَّاسِ وَإِنَّهُمْ لَمَّا
وچو اء حکما ط بگوش کہ ماں بردوگاں مزین گناہ انت و فائدہ ہم ہست انت پر مردا و آہانی گناہ
اَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا ط وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ ط قُلْ الْعَفْوَ
باز مستر انت پر آہانی فائدہ ط و جنت کینت چہ تو کہ چہ خیرات بکینت ، بگوش ہمارہ جنت چہ خرچ و کت
كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿۱۱۹﴾ فِي الدُّنْيَا
ہے ڈولابیان کنت اللہ تعالیٰ پر شما حکماں تاکہ شماں کرجن ات۔ ماں دنیا و
وَالْآخِرَةِ ط وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الِیْتِمٰی ط قُلْ اِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ و
وآخرت و خیراں و جنت کینت چہ توجہ دینی بابت ط بگوش کہ آہانی کاہ شرا بیک بہر انت۔ پدا
اِنَّ مَخٰلِطَهُمْ فَاَخْوَانِكُمْ وَاَنْتُمْ لَتَعْلَمُوْنَ مِنْ مَّخٰلِطِهِمْ وَاَوْ
اگر آہان قی ہرورد کت کن ات گداہے برات انت و اللہ زانت کاہ خراب، چہ ہر شرین انت و
سَاءَ اللَّهُ لَاَعْنَتَكُمْ اِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۱۲۰﴾ وَلَا تَتَّبِعُوا المَّشْرِكِ
خدا و بلوتیش شرایاں تکیف و تو کا دورات و بیشک اللہ سیکین ورا کت پریشاں شدہ ط و نکاح کن ات مشرکین جنان و
حَتّٰی یُؤْمِنُوْنَ ط وَاَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَاَوْ اَعْجَبَتْكُمْ
تا وقتیکہ ایمان نیارت و ضرور مولد مسلمان مشرکانت چہ مشرکین جن و اگر چہ آشرا اسک دوست بہر بیت
وَلَا تَتَّبِعُوا المَّشْرِكِیْنَ حَتّٰی یُؤْمِنُوْا وَاَوْ اَعْجَبَتْكُمْ مِّنْ خَیْرٍ مِّنْ مُّشْرِكٍ
و ساگ مدیت مشرکین مرداں تا وقتیکہ ایمان نیارت و ضرور غلام مسلمان مشرکانت چہ مشرکین مرد و
وَاَوْ اَعْجَبَتْكُمْ اُولَیْکَ یَدْعُوْنَ اِلَی النَّارِ وَاَللّٰهُ یَدْعُوْا اِلَی الْجَنَّةِ
اگر چہ آشرا اسک دوست بیت فی اشرا کتاں تو ر جنت دوزخ و نیمگ ط و اللہ تو ر جنت بہشت

بداربت۔ فل یعنی چہ اسلام و دین و برگردگ و داں
آخروہ بے جاو و و ت و قائم دارگ انچیں بگینت مصیبت
ایت کہ تمامیں عمرہ ایشانی نیکیں کار جوش بر باد بکینت کہ
ہج ہمیں نیکی و حقدار بکینت نہ کینت۔ ماں دنیا و نہ
ایشانی جان و مال محفوظ مانت و نہ نکاح قائم مانت
نہ ایشاں و میراث بر بکینت و نہ آخرت و ثواب، و نہ کدی
چہ جہتم و رستگاری نصیبیش بیت، البت اگر پدا
اسلام و قبول بکینت گداہے ایوک و اسلام و رند کتکین
نیکیں عملانی جزا سرجمی و رسیت۔

(ہے صفحہ حاشیہ) ط چہ پیشی آیت صحیابیانی برزو بیان
تو بگین جماعت و مردمان و ایش و معلوم بوت کہ اسے
ر و و مئے سراھچ ہمیں گور دار نیست انت بے ایشاں و
اے فکر دامن گیر بوت کہ باریں بہ اے جہاد و مارا ثواب
ہن رسیت یا کہ زر سیت۔ پیدشکا اے آیت نازل بوت
کہ ہا کساں کہ ایمان آورت و ہجرت ایشاں کت و یہ
خدا کی گوں آنی دشمنان جگش کرت بہ اے جنگ ایشاں و
قتی جزد و ہج عرض نیست ات گداہے ایشاں بیشک اللہ رحمت
امیدوار و حقدار انت، واللہ ربی بن گانی خطایاں بخشاک
و آہان و انعام دیوک انت۔ اسے ہمیں پیرو کاران و
زہرہ کینت۔ ط شراب و جو اء ر و و باریں آیت
نازل بکینت کہ ماں ہریکے و ایشاں خرابی پیش دارگ
بوتگ، آخر ماں سورہ حائدہ و آیت و صاف صاف ہن
کنگ بوت، نون ہر چیزیکہ نہ بکینت اکل حرام انت و
ہرچ شرطے بہ یک چیزے و سرا بندگ بیت کہ ماں کی
شرط و تہا نفع یا تاوان انت احمض حرام انت و
یک نیگے و شرط حرام نہ انت۔

فل چہ شراب و روگ و انسان و عقل و تکلیف کہ اگر تمامیں
بریں کاراں ر کینیت و جنگ و قتل و غیرہ تہرہریں خرابیانی
نوبت کیت و و ط و و جسمانی و روحانی مرض سر کینت کہ بازہر
مردم چہریشاں بہر ان بنت و ماں جو اء لیب و حرامیں مال
ورگ و و زری و مال و عیال و بربادی، و ت ماں و قتی دشمنی
و غیرہ و غیرہ ہر قسم و خرابی ظاہری و باطنی پیش کانت،
بے ماں ایشاں بہ نام و نفع ہن موجود انت۔ مثلاً چہ شراب
نو شگ و لذت و سرور حاصل بوت و چہ جو اء مفت و
مال دست کیت۔ فل مردماں جنت کینت ات کہ خدائیکے
چینکر مال خرچ بکین حکم بوت کہ ہرچ مالے کہ چہ ضروری اسی

خرچ و درج و گیش بہر بیت۔ پر چاکہ بھوش آخرت و فکر لازم انت ہے پیم و دنیا و فکر سن لازم انت۔ اگن در اھیں مال، خیرات کن ات گداہے جزد و خرچ و چون
توام کن ات و ہرچ حقوے کہ شمارا ادا کنگی انت گداہے آہان و چون اداک کن ات، معلوم بیت نہ کنت کہ اسے پیم و شمارا کتم دینی یا دنیاوی خرابی و گرفتار بہر بیت۔
و یعنی دنیا فانی انت بے حاجتانی جا کہ ہن ہست انت و آخرت باقی و ثواب و جا کہ انت پیشکا بہ ہوش و عااش و ماں ہر یک کارے و مناسبتیں خرچ کنگ لازم انت
دنیا و آخرت ہر دو مینانی مصلحت و خیال دارگ مناسب انت و حکمان و بہ شری و گیش و گیوار و مقصد ہمیش انت کہ شمارا فکر کنگ و موہہ رسیت۔
فل لھتیں مردمان یتیمانی مال و احتیاط نہ کینت تو بر شری و حکم سہر بوت کہ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الِیْتِیْمِ اِلَّا بِالَّتِیْ هِیْ اَحْسَنُ۔ وَاِنَّ الدِّیْنَ یَاْخُلُوْنَ اَمْوَالَ
الِیْتِیْمِ ظُلْمًا ظُلْمًا الخ۔ بہ اے حکمانی آنگ و ہما کساں کہ یتیمانش رو دینتگ آہان تر سنتت و یتیمانی ورگ و خرچ بالکل چہ و نا جہا ایشاں کت پر چاکہ شرک و جاو و مردم
یتیم و مال جزدوار تگت۔ ماں ایڈول و مشکل چوش پیش اکت کہ ہرچ ورگے کہ پیتیم و تیار کنگ بوتک نون چہرہ یکہ ورگ سرداھتگت آ خراب

بوتگت وید اچکل دیگ کیتگ ات ماں اے احتیاطاً یتیمانی حق و تاوان بوت ہے خبر واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم گوشتگ بوت۔ پیشکارے آیت نازل بوت۔
 ک یعنی مقصود و تنہا ہمیش انت کہ یتیم مال و حفاظت و درستی بہ بیت نوں گڈا اگر بہ علیحدگی و یتیم و نفع انت باید کہ ہمارہ بنداخت یارکنگ بہ بیت وجہ کہ اودا شرکت
 شترانت تہ گڈا آئی خرچہ شامل کن ات ماں ایشی ہج خرابی نیست کہ یک برے آئی ہج چیز بورات و دومی برے وئی چیز آرا بوارین ات۔ چیکہ آیتیں زہگ تے دینی یا سبی
 برس انت و ماں برسانی میا سبجی شرکت و ورگ وارینگ و باکے نیست انت، البت اے ضروری انت کہ یتیمانی اصلاح و رعایت دارگ بہ بیت۔ و اللہ خوب زانت کہ چرے شرکت و
 کئے خیانت و یتیم مال و گڈا بڑکنگ لویت و کئے یتیمانی اصلاح و آیانی دوزوای منظور انت۔ ک یعنی ماں ورد و نوش و یتیمانی شرکت بہ اصلاح و خاطر ہن مبلح نہ کنگتی
 یا اے کہ بے علم و بے زانتکاری و بے لاجاری ہن اگر چہ کی و بیشی بوتیں گڈا اب آئی سراہن مواخذہ براں گرفت کت گتی۔ ک یعنی گران و چہ گران تریں حکم تو نیت کہ بدت پرچا
 کہ آزر دست انت بلے چوش نہ کتی بلکین سبکس حکمے دات،

۲۷
 ۱۱
 چیکہ آحکمت و مصلحت و روع کاران و انجام دیوک انت
 فل پیش و مسلمان مرد و کافرین جنس و ایشی و برعکس ہر دوہیں
 صورتیاں نکاح و اجازت ہست انت بہ اے آیت و آرا منسوخ
 کنگ بوت اگر مرد یا جنین مشرک بہ بیت گڈا آئی نکاح
 بہ مسلمان و روانہ انت یا نکاح و رندیکے مشرک بوت تو پیشی
 نکاح پرشیت و شرک ایش انت کہ علم یا قدرت یا بہ یک کتاب
 خدا و صفاتی تھا کہسے و خدا و مش بنانت یا مثل خدا کہسے و
 تعظیم و بکنت مثلاً کہسے و سجدہ بکنت یا کہسے و مختار زمانان و چہ
 آئی وئی حاجت و سوال و بکنت باقی چہ دیگر آیتاں اے جہر پدرا
 بیت کہ یہود و نصاریٰ جنیناں گون مسلمان مرد و نکاح جائز
 انت اب اے مشرکاں شامل نہ انت بلے شرط ہمیش انت کہ
 آہ وئی دین و قائم بہ بنت دہریہ و ملحد مبدت چوش کہ مروچاں
 بازیں نصاریٰ گندگ بنت۔ نماہیں آیت و خلاصہ ایشنت کہ
 مسلمان مرد و گون مشرک زال و نکاح روانہ انت دانکہ مسلمان
 مبدت، بیشک مسلمانیں ٹینگ چہ کافرین زال و شتر انت توری آ
 یک آزادیں بانکے پرچا مبدت اگرچہ مشرک زال بہ حال و مال و شرافت
 شمارا دوست بہ بیت و چہ ہمیم و مسلمانیں جنین و نکاح گون کافرین
 مرد و ممکن ات۔ مسلمانیں غلام ہن چہ مشرک و باز شتر انت بتی
 توری آزادے پرچا مبدت اگرچہ مشرک مرد بہ مال و صورت و
 شمارا دوست یعنی ادنی و چہ ادنی تریں مسلمان چہ مشرک و باز
 افضل انت بتی توری آ اعلیٰ و چہ اعلیٰ تر بہ بیت۔
 وک یعنی مشرکیں مردین و مشرکیں جنس آدم کہ اشانی بیان
 گوست اشانی اتوال اشانی افعال اشانی دوستی گون اشان
 اختلاط مشرک و نفست و آئی و گندگی و چہ دل و کم کنت و
 مشرک و ٹینگ و دل کشی و سبب بیت کہ آئی و نتیجہ دوزخ
 انت پیشکار گون اے ہمیں کساں نکاح کنگ و پھر نرسک
 لازمی انت۔ ۱۲

(ہے صفحہ حاشیہ) و حیض گوشتنت ہما خون و کہ جنین و
 شرمگاہ و بطوریل و عادت جاری بیت۔ بہ اے حالت و
 مجامعت کنگ و نماز روچک کل حرام انت و عادت و برخلد
 ہرچ خونے کہ کیت آنا درامی ایت۔ ماں آئی مجامعت، نماز و
 درست روا انت، آئی و حوال اے ہمیم و انت چوشکہ ٹپ یا چہ
 فصد و خون و در آیک۔ بہود و جوس بہ حیض و جاوہ
 گون جنس آدم و ورگ و ماں یکیں لوگ ننگ ایش ہن جائز
 قرار نہ دانتگت۔ و نصاریٰ چہ مجامعت و پھر نرسک کنگت۔
 اے بار و چہ واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و جنت کنگ بوت، گڈا اے آیت نازل بوت، واجہ و فرمائیت کہ مرے جاوہ و مجامعت حرام انت و گون آیایاں ننگ و ورگ کل روا انت
 یہود و افراط و نصاریٰ و تقریط ہر دوہیں مردود بوت انت۔ ک پاک بیگ و تفصیل چوش انت کہ اگر حیض بہ وئی سر جس مدت و براں دہ روچ و سرا بند بوت گڈا چہ ہا و ہدہ
 مجامعت روا انت و اگر حیض چہ دہ روچ و پیش ختم بوت مثلاً شش روچ و پدوزالک و عادت ہن شش روچ و بوٹگ گڈا اے صورت خون و بند بوگ و پد مجامعت روانہ انت
 بلکین و ہدے زالک و سروجان و بشودیت یا نماز و ہدہ رھلاس بہ بیت چہ آئی و پد مجامعت روا بیت و اگر زالک و عادت ہفت یا ہشت روچ ٹینگت گڈا آروچانی پورہ
 بوگ و پد مجامعت روا بیت۔ ک چہ ہا جاگہ کہ مجامعت و اجازت فی دانگ۔ براں چہ دی کشک کہ چہ اودا چک پیدا بیت، دومی جاگہ براں لواطت حرام انت۔ ک یعنی ہا کساں چہ گناہ
 توبہ کنت کہ اے خطا چہ آیایاں ارادہ و سرزد بوت مثلاً حیض و جاوہ و طی کرئی و چہ ناپاکی یعنی چہ گناہاں و وطی بہ حیض و جاوہ و وطی چہ نجس جاگہ و پھر نرسک کنت۔
 ک یہودیوں زالک و چہ پشتی ٹینگ و وطی و ہن کنگت و گوشتگتس کہ چریشی زہگ احوال براں کانا پیدا بیت۔ چہ واجہ و جنت کنگ بوت۔ گڈا اے بریشی و

وَالْمَغْفِرَةَ يَا ذُنُوبَهُ وَيَبِينُ اٰتِيَهُ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿۳۱﴾
 و بخشک و ٹینگ چہ وئی حکما و شرفا ہر کنت وئی حکماں پر مردماں تاکہ آنصیحت قبول بکننت
 وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ اَذَىٰ لَّا يَنْفَعُ النَّسَاءَ فِي
 و جنت کنت ترا چہ حیض و حکم ک بگوش کہ آگندگی ایت، نوں شمایک کہ بہ بیت چہ جنیناں ما
 الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوْهُنَّ حَتّٰى يَطْهَرْنَ اِذَا تَطَهَّرْنَ فَاْتُوْهُنَّ
 حیض و وقتا و نزیک مبدت آیانی تا وقتیکہ پاک نبت و پدا وقتیکہ شریاک بوتنت گڈا اے آیانی گورہ
 مِنْ حَيْثُ اَمَرَكُمُ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ التَّوَّابِيْنَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِيْنَ ﴿۳۲﴾
 چہ ہا جاگہ کہ حکم دانگ شمارا اللہ و بیشک اللہ دوست بنت توبہ کنوئیں مرد و دوستی بنت چہ گندگی پر کنوئیں مرد و
 نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَاْتُوا حَرْثَكُمْ اِنّٰى شِئْتُمْ وَقَدْ مَوْا
 شے جنیناں شے ڈکار انت، گڈا بروت ماں وئی ڈکاراں ہر ڈولا کہ بلوٹ ک و دیمار و ان کنت
 لَا نَفْسِكُمْ وَاَتَقُوا اللّٰهَ وَاَعْلَمُوْا اَنَّكُمْ قُلُوْبُ وَاَبْرَارٌ مِّنْ
 (توشک) ہر بوت ک و تہرس ات چہ خدا و زبان ات شمارا گون آیا و پکی انت و شدلی بدے ایمانداراں
 وَلَا تَجْعَلُوْا اللّٰهَ عُرْضَةً لِّاٰيٰتِكُمْ اَنْ تَبْرُوْا وَتَتَّقُوْا
 و ممکن ات خدایا نشانہ پر وئی قسمانیگی چہ نیکی کنگ و دہر ہر گاری کنگ و
 تُصَلِّحُوْا بَيْنَ النَّاسِ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۳۳﴾ لَا يُوْاْخِذُكُمْ اللّٰهُ
 ماں مردمانی در میان و صلح کنگ و تا اچا ایت ک و اللہ ہر چیز اشکنت و زانت ک نگریت شمارا اللہ تعالیٰ
 بِاللَّغْوِ فِىْ اٰيٰتِكُمْ وَاٰتِيَكُمْ وَلٰكِنْ يُؤْخِذُكُمْ بِمَا كَسَبْتُمْ قُلُوْبُكُمْ
 پر شے بہ ہودیں قسمانیگی ک لیکن گرت شمارا بہ ہما قسمانیگی کہ قصد کنگت شے دلاں ک
 وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿۳۴﴾ لِلَّذِيْنَ يُؤْلُوْنَ مِنْ نِّسَابِهِمْ تَرِيْحٌ
 و اللہ تعالیٰ بخشوک و اوار کتوک انت ک پر ہما کساں کہ قسم و رنت پر وئی جنینانی گورہ و ورگ و بہلت انت
 اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ فَاِنْ فَاَوْقَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۳۵﴾ وَاِنْ
 چہ ماہ و پدا اگر جنینانی گورہ رفتنت گڈا اللہ تعالیٰ بخشوک ہر بان انت۔ د اگر

منزل

ہے آیت نازل ہوئی یعنی شے زال پر شہما چوتھے کفارہ پیمہ آنت کہ ماں آئی نطفہ تخم بدل و اولاد پیداوار بدل انت یعنی چریشی اصل مقصد ایوک نسل باقی دارگ و اولاد پیداوار کنگت
 نون شمارا اختیار انت کہ چہ دیم یا چہ کشت یا چہ پشتی جانب یا باہر نندکائی ہر پیمہ بلوٹ انت مجاعت بکن ات مگر اے ضروری انت کہ پیداوار باہر جاگہ بزات مجاعت ماں فرج کنگت بیعت
 لواطت ہجر و وانہ انت و میہودہ اے گوشگ باطل انت کہ چک نیم چہ پیدا بیت۔ ط یعنی نیکیں عمل بہوت کنگاں بیعت۔ یا ایش کہ چہ وطی، نیکیں اولاد مراد بیعت ایوک دل و شہی
 مقصد بیعت۔ ط یعنی یک شہریں کارے نہ کنگہ سرفخداہ قسم بورت مثلاً گون مات و پت و خبر نہ کنگاں، فقیر و نج نہ دیاں یاوت ماں و ت کسے صلح نہ کنگاں بہ اے پیمیں کاراں
 خدائے نام بہ بدیں کاراں ذریعہ جو کنگ بوت پیش کا چوش ہجر مکن ات اگر کسے چوشیں سوگندے وارت گڑ آئی و پروشگ و کفارہ دیگ واجب انت۔
 ط یعنی اگر کسے سوگند وارت تو اسد آتہ اشکنت و اگر خدائے عظمت و جلال و سبب چہ سوگند و پھر نیز انت گڑ اللہ آئی و نیت و شہر زانت شہر ظاہری توری باطنی چہ

آئی و ہج پوشیدہ نہ انت پیش کا قلبی نیت و لسانی قول ہوا
 تھا احتیاط ماں ہر دو بیناں لازم انت۔
 و لغو بے کاریں سوگند ہا انت کہ چہ دپ و عادت و عرف
 روع بے ارادہ و نادل کشی در بیعت و دل ہج سر پید بیعت
 اے پیمیں سوگند و نہ کفارہ ہست و نہ گناہ البت اگر کسے
 بہ زانت سوگند و لفظ چوشک و اللہ و باللہ بگوشت و چریشی
 مقصد تاکید انت سوگند و ارادہ نہ انت گڑ ایشی کفارہ
 لازم کیت۔ کفارہ بیان دیم و پیداک انت۔
 ط یعنی کسے بہ زانت سوگند بورت کہ ماں آئی و دل بہن بان
 موافق بہ بیعت اے پیمیں سوگند و پروشگ و سر کفارہ لازم
 بیت۔ ط غفور انت کہ لغو بے کاریں سوگندانی سرا
 گرفت نکنت، حلیم انت کہ ماں گرفت و اشتاب نہ کنت بلکین
 بندہ توبہ بکنت و پشومان بہ بیعت۔
 (ہے صفحہ حاشیہ) ط اگر کسے سوگند بورت کہ من و تو
 لوگ بانگ و گور نہ رواں گڑ اگر چار ماہ و توک لوگ بانگ و گور
 شت گڑ سوگند و کفارہ و عدت و زالک ماں نکل و مانیت و اگر چار
 ماہ گومت انت و آئی و گور نہ شت، اے جاوہر زال و طلاق بائن
 بیت۔ فائدہ:۔ ایلاء ماں شریعت ایش انت کہ مرد سوگند بورت
 چار ماہ یا چار ماہ و گیش یا مدت نام اگر گڑ ایش بگوشت کہ من و تو
 لوگ بانگ و گور نہ رواں، چہ چار ماہ و کم ایلاء نہ بیت۔ ماں ایلاء
 سہ اس صورتیں چار ماہ و گور نہ زال و گور نہ روت تو کفارہ سوگند
 دیگ بیت و اگر ماں چار ماہ گور نہ زال و طلاق بائن بیت۔ و اگر چہ
 چار ماہ و کم سوگند بورت مثلاً سوگند ارقی کہ سہ ماہ زال و گور
 نہ رواں گڑ اے ایلاء شریعی نہ بیت۔ آئی حکم ایش انت کہ اگر
 سوگند پرستی مثلاً ماں سہ صورت سہ ماہ و گور نہ زال و گور نہ شت
 سوگند و کفارہ لازم بیت و اگر و تو سوگند و سر اوشتات
 و سہ ماہ زال و گور نہ شت گڑ اے صورت نہ زال و طلاق
 بیت و نہ کفارہ لازم بیت۔ ط و ہدیہ مرد و تو جن طلاق
 دات نون بہ اے زالک و روانہ انت کہ دگر سلگے بکنت دانکہ
 سہ حیض و مدت و تمام بکنت تاکہ اگر حملے ہست انت آ
 معلوم بہ بیت ویکے اولاد دومی و مرہیت پیشکا بہ جنس آدم
 لازم انت کہ و تو لاپ و توک و چیز ظاہر بکنت توری حمل بہ بیت
 یا کہ حیض جاری بہ بیت و ہے مدت و نام عدت انت۔
 فائدہ:۔ معلوم کنگ باید انت کہ ادہ چہ مطلقات و ہا جنس
 جنس مراد انت کہ نکاح و پید لوگ اجہ و گون آہاں صحبت یا شرعی
 خلوت و نوبت حاصل ہوگ و امان و حیض بہن بیعت، آزاد
 بہن بہ بنت کسے بیٹنگ یا مولد بہنت پر چاک ہا جنس کہ گون آئی صحبت یا خلوت و نوبت یا تنگ طلاق و پدائی و سر اہج عدت لازم نہ انت و ہا جنس کہ آرا حیض نہ بیت مثلاً کساں عمر
 یا سک پیر زال انت یا ماں لاپ و حمل انت گڑ اولی ہر دو میں ہوتاں آئی و عدت سہ ماہ انت و لاپ پرسی و مدت ہمیش انت کہ آپک و سر اہکیت۔ و زالک کہ آزاد نہ انت بلکین شرع
 روع کسے مولد بہ بیت اگر آرا حیض کیت تو آئی و عدت دو حیض انت و اگر حیض نہ کیت گڑ اگر آصغیرہ یا پیر زال انت گڑ آئی و عدت ماہ و نیم انت و اگر لاپ پیر انت گڑ اضع حمل
 انت چہ ایدگہ آیتاں و حدیثاں اے گیش و گیوار ثابت انت۔ ط یعنی عدت و توک و مرد بلوٹیت زالک و پد و گون و ت و داشت کنت اگر چہ زالک پریشی و رضامند بیعت۔ مگر چہ
 و اتری و مقصود جو انیس سلوک و اصلاح بہ بیت زالک و سوکی کنگ یا چہ سوکی و حق ہر ہر معاف کنگ یا نینگ مراد بیعت اے ظلم انت اگر اے پیم و کنت گڑ انہنگار بیت۔ البت
 رجعت و تو جاگہ و صحیح بیت۔ ط یعنی اے خبر و بحق انت کہ منچوش مرد و حق زالک و سر انت ہے پیم و زالک و حق مرد و سر انت کہ بہ دستور و روع و ایشانی ادا کنگ بہ ہر کس
 لازم انت گڑ انون مرد و گون جنس آدم و بد سوکی و آئی و ہر و حق زوری بہن بیت مگر اے الی انت کہ مردین و جنس و سر افضلیت و فوقیت حال انت، پیشکا ماں.....

۵۰ سیقول ۲ البقرة ۲۵

عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۵﴾ وَالطَّلَاقُ
 آیات ارادہ کنگ سون و گڑ ایشک اللہ اشکوک، زانو کنت ط و سون و انگیں جنیناں
 يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ
 انتظار بکنت پر و ت سے حیض و دنار و اش پہ آیات
 أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ
 کہ چیرہ بیت آچیز یا کہ پیداک کنگ اللہ ما آیاتی چکداناں اگر آیات ایمان کارنت
 بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبَعُولَتْهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ
 پہ اللہ و آخرت و روچا ط و آیاتی مرد حقدار ترنت پہ واپس زورگ آیاتی اے مدتا
 إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ
 اگر لو ننت پیم بوگکا (توگکا) ط و جنیناں بہن حق ہستت ہجو کہ مرد اے آیاتی سرا حق ہستت پہ مردم گری
 وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۲۶﴾ الطَّلَاقُ
 و مردانی مرتبہ پہ جنینانی سرانہ و انت ط و سہ سہ زبردست، زبردست دانگے۔ طلاق رجعی
 مَرَّتَيْنِ فَإِمَّا سَأَلَ بِمَعْرُوفٍ أُوتِيَ بِمَا سَأَلَ بِأِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ
 تاد و برانت، آیات چہ زندیا دارگ انت پہ مردم گری یا گیشنگ انت پہ خانوادگی ط و روانہ انت
 لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا بِمَا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا
 پر شما کہ بگرات چینے چہ و تو دانگیناں چہ جنیناں مگر وقتیکہ مرد و جن ترسنت
 إِلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ
 چہ اے جہر کہ قائم داشت نکنت خدائے حکماں و زنا اگر شمارس ات چہ اے جہر کہ کہ ہر دو میں قائم داشت نکنت خدائے حکماں
 فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
 گڑ اچ گناہ نہ انت پہ ہر دو کاں ماں لے خبر کہ جنین فیہ بدنت ط اے اللہ بکنتی حد انت
 فَلَا تَعْتَدُوها وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ
 نون چہ آیات مگوزات و ہر کیک بگوزیت چہ اللہ بکنتی حد اں گڑ ہماں و ت

منزل ۱

منزل ۱

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

واتریء حق مردینء دیگ بوتگ۔ وہ چه سلامء پیش دستورات کہ دہ و بیست برء یا ہنکر برء کہ دلء کشتگ لوگ بانگ طلاق دانگتس مگر چه عدتء ہلاسیء پیش رجعت کرگتس۔ پدا
 وہدیکہ لوگتس تو طلاقش دانگ و رجعت کرگت۔ و اے صورت لھے مردینء زانگء بازسوی کتگت پیشکارے آیت نازل بوت کہ طلاق گوں رجعتء فقط دوبرء انت
 یک یادان طلاقء اختیار دیگ بوت کہ عدتء میانجیء اگر مردء دل بکشیت تو زانگء دستورء و روء گوں و تء بدارت یا بہ شرتیں رھبندء آٹرا بکشیت گڈا عدتء رند
 رجعت باقی نہ مانیت البت اگر ہردوئیں راضی بہ بنت تود دوبارہ نکاح کت گت کتگت و اگر سومی برء طلاق دنت گڈا آیانا ہن روانہ انت دانگہ دومی لوگ واجہ گوں آئیء نکاح کنانء
 صحبت مکت۔ فل یعنی پہ مردین اے روانہ انت کہ زانگء ہرچ مہرے دانگی آٹرا برء طلاقء عوضء واپس بزوریت البت اے بہ لاچاریء و ہدء روا انت کہ ہردوئیں ہرچ ہیم
 و ت ماں و ت نہ ٹھنت و اٹان اے ترس بہ بیت کہ بہ وقتی ترندیں گڈ چیل رء روء ہن خدء حکمانی پابندیء ماں و بی بی و مردی رء روء نئون انت کہ تمام بکتت و چه مردء
 جانبء لوگی رء حق رء روء ہن کوتاہی بییت و اگر نہ مال
 زورگ پہ لوگ واجہ حرام انت۔

الظالمُونَ ﴿۲۹﴾ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَيْثُ تَنكِحَ
 ظالم انت و پدا اگر سونی دات جنین سومی بر اگر اروانہ انت جنین پہ مردء ایشیا چه رندا وقتیکہ نکاح
 زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا
 مکتت دگر مرد آٹرا چه بغیر رندا اگر سون بدنت دومی مرد جنین گڈا ہج گنہ نہ انت پہ ہر دو کال کہ دوبارہ نکاح بکتت
 إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا
 اگر آہر دو کالی خیال ہست انت کہ قائم دارنت خدء حکماں و اے بتگیں حدات اللہء بیانش گت
 لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۳۰﴾ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ
 پہ ہاتوےء کر زاننت و وقتہ کہ سون دانت شاجیناں پدا رستت پتی مدتء و
 فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرَحوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
 گڈا بدارت شاجیناں پہ مردم گری یا بگشیتش پہ خانوادہ فی و
 لَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لَلْعَدُوِّ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ
 مدارات آیایاں پہ ضرر دیگء تاکہ پر آیان تھی بکتت و دھر کس اے ڈولا بکتت گڈا بے شک
 ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ
 آوتا راناوان بارکت و مگر ات اللہء حکماں بہ سخرہ و یاد بکن ات اللہء
 اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ
 نعمتاں پر شما و اے خبر کہ ایری گپت پر شما کتاب و علمی خبر کر شمارا نصیحت کتت
 بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۳۱﴾
 پہ آٹرا و تبرس ات چه اللہء و بزانت کہ بیشک اللہ ہر چیزء شرزانت
 وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ
 و وقتیکہ سون دانت شاجیناں پدا پورہ کتت آیایاں وقتی مدت گڈا نون ہن مکن ات آیایاں
 أَنْ يَنْكِحْنَ أَنْرًا وَاجِبُنَّ إِذَا تَرَاضُوا بَيْنَهُم بِالْمَعْرُوفِ
 چه اے خبرء کہ نکاح بکتت وقتی ہما پیشگیں مردان قتیگہ راضی بوتنت آیایاں با یکدیگر بہ رھبند شرع و

فل یعنی اے مسلماناں! اگر شمارا اے ترس بییت کہ جن و
 مردء میانجیء ہنچشیں بزوری اے ہست کہ آیائی گذران ہنور
 رء بییت نہ کتت گڈا آہر دوئینی سہرچ گناہ نہ انت
 کہ جنین مال بدنت ووتء راجہ نکاحء آزاد بکتت و
 مرد آماںء بزور ایت، ایشرا خلع گوشنت و ہدیکہ ماں
 اے ضرورتء جاو رء زوجینء خلع کنگ روابوت تو پہ
 کلین مسلماناں مریشیء جھ کنگ ضروری بییت۔
 فائدہ:۔ یک زانگہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم رء خدمتء حاضر بوت
 و عرض کتی کہ من چه وقتی لوگ واجہء ووش نیوں، من آئیء گورء
 زندگ نہ لوٹاں۔ واجہء تحقق کت گڈا زانگہء گوشت کڈا
 بی بی حقوقء کوتاہی مکتت و نہ آئیء اخلاق و دینداریء سرا
 منء اعتراض انت بلے منی دل آٹرا نہ لوٹیت واجہء چه
 جنینء ہر واپس کنائیت۔

(پہ صفحہء حاشیہ) فل اے بر زانگہیں بیان بوتگیں
 احکام یعنی طلاق رجعت و خلع خدائے پاکء فرمان کتگیں
 حدود و دستورات اشانی سہرچیں پابندی لازم انت
 ماں اٹان ہج ہیم رء برخلافی تبدیلی و کوتاہی کنگت لوٹیت۔
 فل بزائ اگر زوج و بی بی لوگیء راسومی برء طلاق دنت گڈا
 آزانگہ پہ آئی حلال نہ بییت دانگہ آزانگہ گوں دگر یک مردء
 نکاح مکتت و دومی لوگ واجہ گوں آئی صحبت بکتت و رندا
 طلاق بہ وقتی وشیء بدنتی آئی عدت تمام کنگء رندا زانگہ
 گوں اولی مردء نکاح کت کتت ایشرا حلالہ گوشنت و حلالہ
 پید گوں اولی زوجء نکاح بہ اے ہیم بہ بییت کہ آخداء حکمانی
 روء یکدیگر سہر حقوقء قائم بدارت و اگر نہ ضرورت ماں ت
 شدت و جنالی بییت یکدیگر رء حقوقء برابر بکتت ووت
 گنہگار کتت۔ فل یعنی عدت ہلاسی ہوت۔

فل یعنی دانگہ عدت ہلاسی بہ بییت لوگ واجہ اختیار داریت
 کہ آزانگہ گوں دوزواھی و تپاکی پدا واتری بکتت یا بہ وشی و
 رضامنڈیء آٹرا بکشیت اے سحر جاز نہ انت کہ ماں قیدء
 دارانء آٹرا سوی کنگء نیتء رجعت بکتت چوت کہ ہنیں مرداں
 ہے ہیم کتگت۔ فائدہ:۔ ماں پیشی آیت یعنی الطلاق مؤمنین الی
 ر تھا اے بیان کنگ بوتگ انت کہ داں طلاقء زوج اختیار
 داریت کہ زانگہء پدا بہ جوانیں رہ بندء و انتر بکتت یا بالکل بید
 بکتی نون ماں اے آیت اے بیان کنگ بوتگ کہ اے اختیار
 نکاح طلاق ایلا، خلع رجعت حلالہ وغیرہء ہما منیں حکمت و
 حکماں مسخرہ گت (نعوذ باللہ من ذلک) پہ اللہء ہک چیسر روشن انت چوشیں جلد کنگ ابید چتا وانء دگر ہج سبت نیست انت۔ فل یک زانگہء رانیء مردء یک دو طلاق
 دات و پدالماں عدتء رجعت ہن نہ کتی و ہدیکہ عدت ہلاسی بوت گڈا اے دگر مرد ماں اولی مردء ہن پیغام راہی کت زانگہ ہن پریشیء رضامنڈ بوت مگر زانگہ براتے بہ ایشیا
 زھر گپت و بہ نکاحء نہ ہستی۔ اے ردا ہے حکم نازل بوت کہ زالء رضامنڈیء رضامنڈیء بدارت و بہ سہائی تبء نکاح بوگ لوٹیت۔ وقتی واکہ و ناوشتیء توکء میار ات و اے حکم
 عام انت بہ نکاحء ہن کنوکان درستان توری اولی مرد کہ آئیء زانگہء طلاق دانگت کہ آزانگہء دگر جاہے نکاحء بکتت و ہن بکتت یا زانگہء ولی وارث زانگہء ہر اولی مردء
 یا دگر جہے نکاحء ہن بکتت البت ان دستورء خلاف خبرے بہ بییت مثلاً ماں غیر کفوء نکاح کنگ بلوٹیت یا اولی مردء عدتء میانجیء.....

منزل ۱

گوں دومی مردہ نکاح کنگ بلوٹیت تو بیشک اسے پیمانہ نکاح ہے چہ مہن کنگ بہ بیت ۔

(ہے صفحہ ۲۷ حاشیہ) فل یعنی ہرچ حکم کہ بیان بوتنت چریشاں ایمانداران ء نصیحت دیگر مقصد انت پر چاک چرے نصیحت ء نفع ہما زورنت ۔ وچونائی ء نصیحت بہ ہرکس ء انت کسے ء خصوصیت نیست انت و مومنائی خاص کنگ دگرانی سراتھدید و آیان ء ایرجنگ مہن فہنگ بیت بزناں ہرکس بہ اسے حکمانی سراسر عمل نہ کنت چوش بکوش ایشاں بہ اللہ یوم آخرت ء سراسر ایمان ندرانت ۔ فل یعنی زالک ء چہ نکاح ء مہن نہ کنگ و نکاح لوگ ء جاوہر ء ہما پاکیزگی انت کہ آچہ نکاح ء مہن کنگ ء ہجر حاصل نہ بنت و زالک دھدیکہ بہ پیشی لوگ واجہر نیگ ء میل داریت گڈاگوں آئی ء نکاح کنگ ء ہرچ پاکیزگی ہست انت آگوں دگرے ء نکاح کنگ ء ہجر حاصل نہ بیت ۔ اللہ تعالیٰ ایشانی دلانی جبر ء آئندہ ء نفع و نقصان ء شہزانت و شمانزان ات ۔ فل یعنی مات ء سراسر حکم انت کہ آچک ء داں دوسال ء

سبقول ۲ ۵۲ البقرة ۲

ذٰلِكَ يُوْعَظُ بِهٖ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
 اے نصیحت ہا کس کنگ بیت کہ آچہ شما ایمان کاریت بہ اللہ ء وہ آخرت ء روج ء فل
 ذٰلِكُمْ اَزْكٰى لَكُمْ وَاَطْهَرُ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ
 اے خبر یہ شما ستر و پاکیزہ تر انت و اللہ زانت و شما نزان ات فل
 وَالْوَالِدٰتُ يُرْضِعْنَ اَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ اَرَادَ
 وچک مائیں جیناں بہ مچین انت و تی چکاں دوسال پورہ میں پھائیا کہ لوٹیت
 اَنْ يَّتِمَّ الرِّضَاعَ ۗ وَعَلَى الْوَالِدِ الْرِضْفَانِ وَكَسُوْنَهُنَّ
 کہ پورہ بکنت شیر ء مدت ء فل پہ ہا کس ء سراسر چک ہائیگنت، خوراک انت و پوشاک انت آجینائی
 بِالْمَعْرُوفِ ۗ لَا تَكْلَفُ نَفْسٌ اِلَّا وُسْعَهَا ۗ لَا تَضَارُّ وَالِدَةٌ
 مردم گری تکلیف دیگر نہ بیت ہج کسے مگر آئی جوازہ ء اندازہ ء و نقصان دیگرے بیت مات
 بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَّهٗا بِوَلَدِہٖ ۗ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذٰلِكَ
 پہ و تی چکیگی و نہ ہا کیکہ چک ہائیگنت (پت) پہ و تی چکیگی و پہ و ارثائی سراسر ہمیدہ و لا لازم ات فل
 فَاِنْ اَرَادَ اِفْصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ
 رندا اگر مات و پت لوٹیت چک ء سراسر کنگ چہ شیر یعنی دوسال پورہ کنگ پیش پتی رضاعتی و مشورہ گڈاگنہ نہ انت
 عَلَيْهِمَا ۗ وَاِنْ اَسْرَدْتُمْ اَنْ تَسْرُضِعُوْا اَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ
 پہ ہر دوکان فل و اگر شما لوٹ ات کہ و تی چکاں بہ مچائیں ات چہ دگر دینائی گورگہ گڈاگنہ
 عَلَيْكُمْ اِذَا سَلَّمْتُمْ مَّا اَتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَعْلَمُوْا
 نہ انت پہ شے سراسر، و قتیکہ بدعت ہما چیزہ کہ شما پہ دیگر مقرر کنگ پہ مردم گری کی و تہرس ات چہ خدا و بزناں ات
 اَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ۗ وَالَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ مِنْكُمْ
 کہ اللہ تعالیٰ شے دراہیں کرداران شری ء سراسر اذیت و ہاکاں کہ بہرنت چہ شما
 وَيَذَرُوْنَ اٰسْرًا وَاَجَابَتْ رَبِّصْنِ بِاَنْفُسِهِنَّ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ ۗ
 و پشت یگجنت و تی جناں گڈا ابید انت کہ آیان جناں انتظار بکنت پروت چار ماہ و

منزل ۱

شیر بہ مچینیت و اسے مدت پہ ہما مات و پید ء انت کہ آ
 چک ء شیر ء مدت ء تمام کنگ لوٹنت و اگر نہ مریشی ء
 نمی ہن جاتر زانت ہنجوش کہ آیت ء آخر ء پیدک انت
 و ماں اسے حکم ء ہما تا ہم شامل انت کہ آیان نکاح باقی انت
 و آہن کہ آیان ء طلاق بوتگ یا آیان عدت ہن گو کنگ
 البت اینک فرق بیت کہ ورگ و لباس بہ منکوہ و معتدوہ
 دیگر پہ زوج ء لازم انت شیر بہ مچینیت یا مچینیت
 و عدت ء ہلاسی ء سراسر ایوک پہ شیر مچینگ ء سوہ
 دیگر بیت و چرے آیت ء اسے ہن معلوم بوت کہ شیر ء
 مدت چہ ہما مات سراسر کنگ لوٹیت یا ہرچ صورتہ
 چہ پت ء شیر مچینگ اُجرت مات ء دیگر لوٹنت تو
 آئی مدت دوسال پترین انت ۔

فل یعنی پت ء رالازم انت کہ چک ء مات ء
 لاپ و گڈ بدنت ماں اولی صورت پے سبب ء کہ ماں
 آئی ء نکاح ء انت و دومی صورت ء ماں عدت ء انت
 و سومی صورت ء شیر مچینگ ء اُجرت دیگر کپیت و
 چک ء مات و پت ء چک ء خاطر ء یک دگرے ء
 جنجالی ممکنت مثلاً مات بے سبب ء چہ شیر مچینگ انکا
 ممکنت یا پت بے سبب ء چک ء چہ مات ء بہ سند ایت
 و چہ دگرے ء شیر بہ مچینیت یا ماں ورد و راک و گڈ
 پوش ء تنگی بکنت ۔

و یعنی اگر پت بہ مریت چک ء و ارثائی سراسر لازم
 انت کہ ماں شیر مچینگ ء مدت ء آئی ء مات ء ورگ و
 پوشگ ء خرچ ء برداشت بکنت و آراتنگ ممکنت
 و چہ وارث ء مراد ہا وارث انت کہ محرم ہن بہ بنت ۔
 فل یعنی اگر مات و پت کتام یک مصلحتہ ء روج دوسال
 توک ء چک ء مصلحتہ ء لحاظ ء داران ء بہوت ماں و تی
 صلاح و مشورہ و رضامندی ء آرا چہ شیر ء سبب بلوٹنت
 گڈا مریشی ء ہج گناہ نہ انت مثلاً مات ء شیر شہدیت ۔
 فل یعنی اسے مرداں ! اگر شما بہ کتام یک ضرورتے یا
 مصلحتے ء پید ء چہ مات ء ابید چہ دگرے زالک ء شیر مچینگ
 بلوٹ ات تو مریشی ء مہن گناہ نیست انت مگر بہ اسے
 سبب ء مات ء حق جنگ مہیت بلکہیں بہ دستور ء روج
 ہرچے کہ بہ مات ء دیگر ء قرار بوتگ آرا بدعت و
 اسے مطلب ہن بیت کنت کہ شیر مچینگ ء حق ء مجنت ۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

عَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ

۱۰ روچ ف پدا وقتیکہ تمام کت آیاں وقتی عدت گذارن گناہ نہ انت پہ شے سرا ماں آخر و کنت اجینا

فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۲۰﴾

ماں وقتی حق پ رہنڈ شرع (یعنی سانگے) ف واللہ تجا چہ شے تم ایں کار مباراں خبر دار انت

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُم بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ

وایچ گناہ نہ انت پہ شے سرا ماں اے خبر کہ پہ اشارہ بگوش ات سانگے لوگ وچہ آجیناں یا

الْكِنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عِلْمَ اللَّهِ أَنْتُمْ سَتَذَكَّرُونَ لَكِن

پوشیدہ بدارات ماں وقتی دلاں، اللہ زانت کہ شامور آجیناںی یاد کن ات لیکن

لَا تُؤَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْرَضُوا

چہ آیاں نکاح و وعدہ و مکررات پہ چیری مکرے کہ بگوش ات خبرے پ دستور شرع و ارادہ کن ات

عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ

بندگ و نکاح و تاہما حدیکہ برسیت مقررین عدت پہ وقتی مدت ف و بزبان ات کہ بیشک اللہ تعالیٰ

يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ

سہی دارت شے دل و خبراں نوں چہ آئیاترس ات و بزبان ات کہ اللہ تعالیٰ بخشوک

حَلِيمٌ ﴿۲۱﴾ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَسُوهُنَّ

اوپار کشتوک کی ہیچ گناہ نہ انت پہ شے سرا اگر سون بدیت شما جیناں آ وقتیکہ نہ آیاں شادست پر کنت

أَوْ تَفَرَّضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسِعِ

و نہ بنگ شما پر آیاں چیزے ہر وکے خرچہ آیاں و بدیت پہ دسترسیں مردم و سرا

قَدْرُهُ وَعَلَى الْمَقْتَدِرِ قَدْرَهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا

بقدر حالوت و پرتنگدستی مردم و سرا بقدر حالوت ایڈولیس خرچے کہ قاعدہ و موافق بیت، اے لازم ات

عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿۲۲﴾ وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ

پہ نکو کارانی سرانی و اگر طلاق بدیت شما آیاں و دست پر کنگ وچہ

پہ نکو کارانی سرانی و اگر طلاق بدیت شما آیاں و دست پر کنگ وچہ

منزل ۱

ول پیسہ گوستگ کہ بطلاق و عدت و سہ حیض و راہ
چارگ بہ بیت۔ نوں فرمان بوت کہ بہ مرگ و عدت و چار
ماہ وہ روچ راہ چارگ بہ بیت، نوں اگر مرے مدت و
معلوم بوت کہ زالک و حمل نہ انت تو اثر نکاح و
اجازت بیت و اگر نہ وضع حمل و پدا اجازت بیت۔ آئی و
گیش و گیار ماں سورہ طلاق و کیت۔ در حقیقت و سہ
حیض یا چار ماہ وہ روچ و قید پہ ہے سوب و انت
نا کہ زانگ بہ بیت کہ جنین و لاپ پڑ انت یا نہ۔

ف و ہدیہ جنوزام وقتی عدت و سہ جم بکنت یعنی بغیر
حاملہ چار ماہ وہ روچ و پد حاملہ و حمل و مدت گذارن
آیاں و بہ شریعت و روچ بہ نکاح و ہیچ گناہ نہ انت،
زیب و زینت و شہو گل حلال انت۔

ف خلاصہ آیت اے بوت کہ زالک چہ مرد و نکاح و
گیشیت تو دانکہ ماں عدت و انت کسے و با بدینہ انت
کہ گوں آئی نکاح بکنت یا صافیں قول بگریت یا صافیں
پیغامے بدنت لیکن اگر ماں دل و نیت بکنت کہ عدت و
پد گوں ایشی و نکاح کنوں یا بہ اشارہ وقتی مطلب ظاہر
بکنت تا کہ دگے آرا پیغام مدنت مثلاً زالک و بگوشیت
کہ تراہرس دوست داریت یا بگوشیت منی ارادہ انت
کہ نکاح بکناں تو مریشی و ہیچ گناہ نیست انت البت
صافیں پیغام دات نہ کنت۔

ف یعنی خدا شے دل و خبراں زانت۔ ہمیشہ کا چہ ناجائزین
ارادہ و بہ پہر نیت و اگر ناجائزین ارادہ ہے بوت
گذر اتو بہ کن ات اللہ بخشوک انت و گناہے و سرا عذاب
نہ کنت تو بریشی و دل جم مہبت پر چاکہ آحلم انت
بہ عقوبت و جلدی نہ کنت۔

ف اگر نکاح و و ہدیہ مہر و ذکر نہ بوت چہ مہر و ابید
نکاح کتی تو مہن نکاح بیت مہر نہ بندگ بیت لیکن
ماں اے صورت و اگر دست جنی بزناں چہ جماعت و
خلوت و پیش طلاق داتی تو مہر چہ لازم نہ بیت لیکن
پہ مرد و لازم انت کہ چہ وقتی جانب و زالک و چیزے
بدنت۔ کم وچہ کم ہمیشہ کہ سہ گد، پشک و شلوار و چادر
بہ وقتی توفیق و وہ و شہی و بدنت۔

ول اگر نکاح ہو وہد مہر بندگان ہو تو دست و چہ دست و جنگ و پیش طلاق داتی تو اس صورت و مہر نیم دیگر لازم انت مگر زانک یا مرد کہ نکاح و قائم دارگ و سبندگ آئی و اختیار انت چہ و حق و سبب بگوزنت تو سبب ترانت۔ زانک بہ اسے نیم و سبب بگوزنت کہ نیم و ہم معاف بکننت و مرد و سبب بگوزنت ایش انت کہ مہر بے کہ بندگان ہو تک آڑا یہ سبب حجی اد بکننت یا کہ تمایں مہر ادا کرنی گڑا نیم و و اثر مکنائینیت بلکن کلین مہر و یلہ بکننت۔ پدا فرمان کتی کہ اگر مرد در گذر بکننت تو بہ تقویٰ و زیاد مناسب انت پر چاکہ اللہ تعالیٰ آڑا مرنی دات و مخت رکتی نکاح و باقی دارگ و و طلاق دیگر و۔ و چہ نکاح و چند تمایں مہر لازم بیت نوں چہ دست جنگ ابید طلاق

دیان و زوج نیم مہر دیگر و چہ و حق سبب بکننت لو طیت اسے بہ تقویٰ و مناسب ندریت و چہ زوج و بکننت چہ ہمیں گوناہی نہ بوت مہر چہ کت آزوج و کت، اسے سببانی بناء زوج و زیاد مناسب انت کہ در گذر بکننت۔

فائدہ :- طلاق و مہر و چہ و طی و روع و چار صورت بیت بکننت یکے ہمیش انت نہ مہر بیت نہ و طی۔ دومی اسے کہ مہر بندگان بہ بیت مگر بہ و طی و نوبت مہر بیت اسے ہر دو میں صورتانی حکم ماں اسے دو میں صورتاں بیان بوت سومی اسے کہ مہر بندگان بہ بیت و و طی و نوبت ہن بیت مریشی و بستگیں مہر بہ سبب حجی دیگر بیت اسے صورتاں کلام اللہ و کہ جائے بیان بوت تک، چہ مہر بہ بیت تک و دست جنی و طلاق دات ماں اشیا مہر مثل سبب حجی و دیگر بیت یعنی ماں ہا زانک و قوم و ہر رواج ہست انت، و چہ چار میں صورت مرد و مرگ و سبب ہم در کانت۔ بے مرگ و حکم چہ طلاق و حکم جدا انت اگر مہر بندگان نہ بوت تک و دست ہن نہ جنگ کہ زوج ہر ان بوت یا دست جنی و پدیران بوت ماں اسے ہر دو میں صورتاں مہر مثل بہ سبب حجی لازم بیت و اگر مہر بندگان بوت و دست جنی یا دست نہ جنی گڑا ماں اسے ہر دو میں صورتاں ہر چہ مہر بندگان بوت تک آہ سبب حجی دیگر بیت۔ و چہ تو کی نماز و عصر و نماز مرد انت کہ روح و شپ و میا جی و انت۔ آئی و تاکید زیات کنگ بوت کہ ماں او ہد و دنیا و شغل گشت بیت۔ و فرمان کتی کہ با و با و بو شتے یعنی ماں نماز و حشیں حرکتے مکن ات کہ چرائی و معلوم بہ بیت کہ نماز و انگ و نہ انت۔ چہ اسے ہمیں کاراں نماز پر شیت چو شک و رگ، نوشک یا گوں کسے و چہ کنگ یا کنگ۔ فائدہ :- طلاق و حکم و میا جی و نماز و حکم و بیان کنگ و سبب ایش انت کہ دنیا و معاملات و و ت ماں و تی گڑا چیلانی توک و کپان و چوش مہر بیت کہ شہا خدا بندگی و شہوش کار بہ بیت۔ و یا اسے سبب انت کہ و انگ و مہوس و رند و کپوکان و حرس و نخل و غلبہ و رد و عدل کنگ و چہ انصاف و کار گرگ و آہن ماں رنج و طلاق و جا و ر و مرن گران انت۔ پدا و ان تَعَفُّوْا وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ و سبب ہمیں جا و ر و چریتاں عمل و امیت کشک پسر ظاہر و مشکل انت ہمیش کا آئی و علاج و راہ بند پیش دارگ بوت کہ نماز و محافظت و آئی و پابندی و آئی و حقوق و رعایت

تَسَوُّهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ

پیسر و مقرر بکننت شما پر آیاں مہر گڑا پر تریت نیم

مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يُعْفُونَ أَوْ يُعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ

آچیزے کہ شما مقرر بکننت، مگر اسے کہ پہل بکننت جنیناں یا سبب بگوزنت ہمانی کہ ماں آئی و دست گڑا پر انت

النِّكَاحِ ط وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى ط وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ

نکاح و یعنی مرد و اگر شما مرداں سبب بگوزنت گڑا ازیک ترانت بہ پسر بگاری و و مہر شہوشا ات احسان کنگ و

بَيْنَكُمْ ط إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ط حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ

با یکدیگر بے شک اللہ تعالیٰ ہر چہ کہ شما کنن انت شرکنت بیت و خبر گیری و بکن ات درستیں نمازانی

وَالصَّلَاةِ الْوَسْطَى ط وَقَوْمُوا لِلَّهِ قُنْتَيْنَ ط فَإِنْ خِفْتُمْ

و در میان میں نماز (یعنی عصر) و بوشت ات خدا و ر و ر و پد ادب و پدا اگر شما ترس ات

فَرَجًا ط أَوْ رُكْبَانًا ط فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُمُ

گڑا ایوان نماز بان ات یا سوار یا رندا و قتی کہ امن (دلجم) بوت ات گڑا ایوان ات اللہ و پنچو کہ شہوشا سوچ و انگ

مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْمَلُونَ ط وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْكُمْ وَيُذَرُونَ

آچیزے شما نماز انگ ات و دھاکس کہ بمرنت چہ شما و پشت بگینت

أَزْوَاجًا ط وَصِيَّةً ط لِأَزْوَاجِهِمْ مِمَّا عَالَى الْحَوْلِ ط غَيْرَ إِخْرَاجٍ

و تی جنان گڑا وصیت بگینت پر و تی جنانیکہ خراج دیگر و تاکیک سبب بغیر چہ گڑا بگینت چہ لوگ و تی

فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ

پدا اگر آجیناں و ت در بکننت گڑا چ گند نہ انت بہ شہ سبب اسے خبر و بکننت آجیناں ماں و تی حق و

مِنْ مَعْرُوفٍ ط وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ط وَاللَّهُ طَلَّقَ مَتَاعًا

یک شتریں کارے (یعنی سلگ) و اللہ زبردست دانا انت و پدیران و انگین جنیناں خراج دیگر انت

بِالْمَعْرُوفِ ط حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ط كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ

چہ مردم گری لازم انت بہ پسر بگاری سبب و پدیران کنت اللہ تعالیٰ پر شما

جو انہیں علاج ایت پر چاکہ نماز ر دین کاراں و دور کنگ و شتریں کارانی حصول بہ تہا مرن اثر داروک انت۔ و یعنی جنگ چہ دشمن ترس و و ہر و بہ بیت لا چاری بہ سواری سرا و پیادگ بہ اشارہ و سبب نماز روا انت توری تلی دیم بہ قبلہ و مہر بیت۔ و پیش سبب حکم ات چریشی و پد و ہدیکہ میراث و آیت نازل بوت و جنین آدمی حصہ ہن مقرر بوت و پدا جنین و عدت چار ماہ و ر و چ بندگان بوت ہمیش کا اسے آیت و سبب حکم ہلاس بوت۔ و یعنی اگر ہا زانکاں بہ و تی و شہ و چہ سال و ہلاسی و پیش چہ لوگ و در بکننت گڑا اسے و ارتاں بہ شہ سبب سراج گناہ ترانت و پدیکہ آیاں بہ شہر بیت و ر ہبند و اگر بگوزنت سانگ بگینت یا شتریں پوشاک و خوشبو کار مرز بگینت پریشی و ہج بلکہ نیست۔ و چہ و پیش خراج یعنی پوشاک دیگر و حکم ہا طلاق و ردا آحتگ کہ نہ مہر بندگان بوت تک نہ زوج و دست جنی کنگ نوں ماں اسے آیت و حکم بہ در سناں احت۔ البت ہمہ فرق انت کہ در اہیں طلاق و انگینان و پوشاک دیگر مستحب انت ضروری نہ انت و اولی صورت و ضروری انت۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

ول یعنی ہا دابہ کہ اللہ تعالیٰ اداء نکاح، طلاق و عدت و احکام بیان کتگت ہے دابہ و فی حکماں و آیتاں صاف صاف و گیش و گوار کنت کہ شمارہ بدبیت و عمل کت بکن ات۔ چہ اداء نکاح و طلاق و حکم ہلا س بوتنت۔ ول ای پیشی امت و قصہ انت کہ ہزارانی شمارہ مردماں گون فی لوگی ساز و ساماناں چہ فی ملک قرار بوتنت آیات کریمت چہ ہر من و چہ جنگ و جانش دزت یا آیات کریمت چہ و باء و لغت دیر و سر توکل ایش نہ داشت۔ گد ایک منرے و سرار سگ و و ہد و گل مرت انت پدا ہفت روح و پد چہ پیغمبر و دعاء دوبارہ زندگ بوتنت کہ دیم تر و توبہ بکنت۔ ایے احوال اداء ہمیشہ کا بیان کت کہ گون کافراں جنگ کنگ یا بہ خدایہ راہ و مال خرچ کنگ و تہا جان و مال و خرچ کنگ و ردا کوتا ہی مکن ات و بہ شری و سرچ بورت کہ اللہ موت و دیم بدنت گدار سنگاری نیست انت و زندگی و بلو طیت تو مردگ و ماں یک دمانے و زندگی بکنت۔ زندگی و چہ مرگ و کینگ و مزین کپتے نہ انت۔ پدا ماں آئی و حکم و زندگی و چہ موت و ترس و چہ جہاد و پھر بزرگ یا چہ غریبی و ترس

صدقہ و دگرانی سہ احسان یا چہ عفو و فضل و پھر بزرگ گون بددینی و ہور بہ سرحبی و ہن احمقی انت۔

ول یعنی و ہر یک سرح و وار تو کہ شے جان و مال و اختیار خدایہ دست و انت نوں پہ شما لازم انت کہ گون کافراں جنگ بکن ات پہ خدایہ رضا بہ دین و خاطر و و ایشرا شربزان ات کہ خدازانت نیوں کنوکانی گپان و وزانت آیانی بند بوجان (منصوبیاں) و۔ و باید انت کہ مال بہ اللہ و راہ و خرچ بکن ات و چہ تنگ دستی و مترس ات کہ مال و فراوانی و تنگی کل آئی و اختیار انت و بہ ہائی و بیگ و درستان و و ترکنتگی انت۔ قرض حسنہ ایش انت کہ قرض دیگ و رند تقاضا کنت، احسان مہ لڈیت و بہ بدلہ دل مانگ بدیت و آبرو حقیر و بزرگ مہ لیکیت۔ و خدایہ دیگ و چہ مراد ایش انت کہ ماں جہاد و راہ و خرچ بکن ات یا بہ محتاجاں خرچ بکن ات۔

فلک چہ قصہ و حق تعالیٰ بسط و قبض کہ آئی و بیان ہنوں گوشت بہ شری و ثابت بیت بزان فقیر و بادشاہ جوڑ کنگ و چہ بادشاہ و بادشاہی و بچ گرگ و نزور و زور مند کنگ و زور مند و زور کنگ

۳۱
ع
۱۵

اٰیٰتِہُمْ لَعَلَّکُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۲۴۷﴾ اَلَمْ تَرَ اِلٰی الَّذِیْنَ خَرَجُوْا مِنْ دِیَارِہِمُ

و فی حکماں تاکہ شمارہ بدبیت ط زاناں نہ دینت تو ہا کسان و کہ در کپنت چہ و فی لوگاں
وہُمْ اَلُوْفٌ حٰذِرِ الْمَوْتِ فَقَالَ لَہُمْ اللّٰهُ مَوْتُوْا ثُمَّ اٰجِبٰہُمْ
و آبازیں ہزارے انت چہ مرگ و ترس و رندا گوشت اللہ کہ ہرات، پدا زندگی کنت
اِنَّ اللّٰہَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلٰی النَّاسِ وَلٰکِنْ اَکْثَرُ النَّاسِ
میشک اللہ تعالیٰ باز ہر بان انت پہ مردمانی سہ لیکن گیشتر مردماں

لَا یَشکُرُوْنَ ﴿۲۴۸﴾ وَ قَاتِلُوْا فِیْ سَبِیْلِ اللّٰہِ وَ اعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰہَ

شکر نہ گرت و جنگ بکن ات ماں خدایہ راہ و و بزان ات کہ بیشک اللہ تعالیٰ
سَمِیْعٌ عَلِیْمٌ ﴿۲۴۹﴾ مَنْ ذَا الَّذِیْ یُقْرِضُ اللّٰہَ قَرْضًا حَسَنًا

شرا کنت زانت کئے انت اے ڈولیں مردم کہ وام بدنت اللہ و شریں وام
فِیْضِعْفَہٗ لَہٗ اَضْعَافًا کَثِیْرَةً ۗ وَاللّٰهُ یَقْبِضُ وَ یَبْصُطُ ۗ وَ

پدا و چنت کنت آئی اللہ تعالیٰ پر آئیہ بازیں چنرے و اللہ تنگی دنت کٹ دگی دنت و
اِلَیْہِ تَرْجِعُوْنَ ﴿۲۵۰﴾ اَلَمْ تَرَ اِلٰی الْمَلٰٓئِمِ مِنْ بَنِیْ اِسْرٰٓئِیْلَ

پہ ہائی و فی تنگی شکر دیگ بدیت زاناں تو نہ دیت یک جمانے و نیک چہ بنی اسرائیل و
مَنْۢ بَعْدَ مُوْسٰی اِذْ قَالَ الْوَلِیُّ لَہُمْ اَبْعَثْ لَنَا مَلٰٓئِکًا نُّقَاتِلْ

موسیٰ و چہ رند و قتی کہ آیات گوشت گون و فی پیغمبر کہ چست بکن پر مایک بادشاہ تاکہ جنگ بکن
فِیْ سَبِیْلِ اللّٰہِ ۗ قَالَ هَلْ عَسَیْتُمْ اِنْ کُتِبَ عَلَیْکُمُ الْقِتَالُ

ماں خدائی راہ و پیغمبر گوشت کہ ہیں اچہ شمارے امید ہمت انت (یعنی چوبیت) کہ اگر حکم بدیت پہ شے راجہ کنگ
اَلَا تُقَاتِلُوْا قَالُوْا وَمَا لَنَا اَلَا نُقَاتِلْ فِیْ سَبِیْلِ اللّٰہِ وَقَدْ

گد ایشا و فی جنگ کت آیات گوشت کہ چون انت مارا کہ جنگ نہ کنیں ما ماں خدایہ راہ و ما
اُخْرِجْنَا مِنْ دِیَارِنَا وَاَبْنَاۤیْنَا فَلَمَّا کُتِبَ عَلَیْہِمُ الْقِتَالُ

در کنگ بوتگیں چہ و فی لوگ جاہاں و چہ و فی چکاں، پدا و قتی کہ حکم کنگ بوت پہ آیانی سراج کنگ و

لجنگ بکن

تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿۳۶﴾ وَقَالَ لَهُمْ
 پُتَشَشْ بَانَدَاتِ مَكْرِكِينِي چہ آیایں، و اللہ تعالیٰ شہزانت گنہ گاران ء و گوشت آیایں
 نَبِيَّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلَكًا قَالُوا أَنَّى
 آیانی پیغمبرؑ کہ بیشک اللہ تعالیٰ مقرر کنگ پر شما طالوت ء بادشاہ، گوشکا لگنت کہ چہ ہیا
 يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ
 بوت کنت پر آیایں بادشاہی پر مئے سرا و ما حقدار ترین پر بادشاہی چہ آئی و آیایں یک نہ بوتنگ
 سَاعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالِ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ
 کشادگی چہ مال ء، پیغمبرؑ گوشت کہ بیشک اللہ تعالیٰ گچین کنگ پر شے سرا و زیادہ
 بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكًا مَّن يَشَاءُ
 کشادگی ء دانگ آئی ارماں علم ء و ماں جسم ء و حون ء اللہ دنت وئی ملک ء ہر کسے ء کہ بلوطیت
 وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۷﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ
 و اللہ زبریں دست کچ، مزین زانو کے و گوشت گون بنی اسرائیل آیانی پیغمبرؑ کہ طالوت ء بادشاہی ء نشان
 أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنَ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ
 ایشنت کہ بیت شے گور ء پیٹی ماں آئی ء تو کا دل تسلی انت چہ پروردگار ء نیک ء و کہ پشکتیں
 مِمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي
 چیز انت چہ ہا چیز ان کہ پشت گہنگت موسیٰ و ہارون ء اولاد ان، چست کنت کارنت آپی ء فرشتیاں، بیشک ماں
 ذَلِكَ لآيَةٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۳۸﴾ فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ
 آئی ء برابریں نشانی انت پر شما اگر شما یقین دار ات قل پدا و تیکہ دن ء در اتنگ طالوت
 بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ
 گون شکر ء گوشتی کہ بیشک اللہ تعالیٰ شے پداری ء کنت پر یک جوے، پدا ہر کیا کہ وارت چہ آ جوا
 فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اعْتَدَىٰ
 گڑا آ منی نہ انت و ہر کیا کہ آنہ چشت گڑا بیشک آ منیگت مگر ہا کیا کہ چیر بخت

منزل ۱

و چہ حضرت موسیٰ ء پدا داں یک مدتے ء بنی اسرائیل ء
 کار و بار شہزانت پدا و ہدیہ اشانی نیت بد بوت گڑا
 بہ اشانی سرا یک دژ من داریں کافر بادشاہ جالوت نامین
 یلخارت اشان ء جت و پل ات و چہ ملک در ملک کرت
 و ہتین ء وئی غلام و نو کرت بنی اسرائیل تچان ء ہماں
 بیت المقدس ء مچ بوتنت آو ہدیہ حضرت اشموئیل پیغمبر
 چہ آئی دز بندی اش کت کہ کسے ء بہ مئے سرا بادشاہ جوڑ
 بچن کہ ماہ آئی ہما ہی ء جہاد فی سبیل اللہ بکنیں -
 و ماں طالوت ء قوم ء چہ ساری ء سلطنت نیست ات
 آغریب محنتی مرے ات - بنی اسرائیل ء نگاہ ء سلطنت ء
 آئی قابل نہ ات - بہ مال و دولت ء رد و اتار سلطنت ء
 لائق خیال شکت نبی ء فرما بیت کہ سلطنت کسے ء حق نہ
 انت سلطنت ء مسترس لیاقت عقل و ماں بدن ء پڑی
 ورنڈی انت کہ بہ اشی ء طالوت چہ شما افضل تر انت -
 فائدہ کا :- و ہدیہ بنی اسرائیل اے اشکت گڑا بہ پیغمبر ء
 گوشتش کہ بریشی ء بادشاہت ء دگہ یک دلیل ہن پیش
 بدار تا نگہ پر مئے دلاں دگہ شکت پشت مکیت -
 قل نبی ء دعاکت بہ پروردگار ء دربار ء و طالوت ء
 بادشاہی ء ایدگہ نشانی ہن بیان کنگ بوتنت ماں
 بنی اسرائیل ء یک پیٹی ء چہ بندر ء گون ات کہ ماں آئی ء
 توک ء برکات داریں چیز ء انت حضرت موسیٰ علیہ السلام و
 و ایدگہ نیاتی - بنی اسرائیل بہ جنگ ء و ہدیہ آئی ء بہ
 دیما ایر کنگت، اللہ بہ اشی ء سبب ء فتح و اتگت - و ہدیہ
 جالوت غالب آحت بنی اسرائیل ء سرا تو آئی اے پیٹی
 ہن گون و ت ء برت - و ہدیہ اللہ اے پیٹی ء سر کنگ
 لوٹ ات کہ اے کافر جاچے کہ اے پیٹی ء ایرش کنگت
 اودا و با و بلا احتگت - بیچ شہر بہ اے ڈولا ویران بوتنت
 لاچار ہوان ء اے پیٹی ء دو گوانی سر ایرش کت و آیایں
 ہکل دانش - فرشتگان گوان ء ہکلان ء طالوت ء
 دروازگ ء سرا سر کنت - بنی اسرائیل ء و ہدیہ اے
 نشانی دینتت تو آیایں ء طالوت ء بادشاہی ء سرا
 یقین کت - طالوت ء بہ جالوت ء سرا فوج کشی کت و
 موسم سک گرم ات - ۱۲

عُرْفَةَ يَدَيْهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا
 لاکوٹے پہ وقتی دست سے، رہنمادرتاں آپ وارت چہ آجو اگر کے مردما چہ آیایں ، رنداوقے کہ
 جَاوْنَرُهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا
 گوشت چہ جو اطالوت و موتمناں گوں آئی ہور، گوشتش کہ مارا طاقت نیست انت
 الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ ط قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ
 مروچکیں رنج و گوں جالوت و وائی و لشکر جنگ کنگ و گوشت ہا کسا کہ خیارش گت کہ آیایں و
 مُلِقُوا اللَّهَ لَكُمْ مِنْ فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِتْنَةٌ كَثِيرَةٌ بِإِذْنِ
 گوں اللہ دپ کی انت، بازبر الکیں جماعت گیشس بوتگ پہ بازیں جماعتے و سیرا پہ خدای
 اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝۶۹ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ
 حکم و، واللہ گوں صبر کنوکان انت ط و وقتیکہ دیم پہ دیم بوتنت گوں جالوت و وائی شکرا
 قَالُوا رَبَّنَا أفرغ علينا صبراً وثبت اقدامنا و انصرنا
 گڑا گوشتش اوٹھے پروردگار! ایرتج مٹے دلاں صبرا و مہر بدار مٹے پاداں و مارا مدد دے
 عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝۷۰ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ
 پہ اے کافرین قوم و سیرا - پدا شکست دات موتمناں جالوت و فوج پہ خدای حکما و گشت
 دَاوُدَ جَالُوتَ وَاتَّهَ اللَّهُ الْمَلِكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا
 داؤد و جالوت و را و دات داؤد و اللہ و حکومت و حکمت و سوچی دات آئی و ہر جیکہ
 يَشَاءُ ط و لَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ
 توشتی و اگر مہوٹیں گلینگ خدای مردمان و لھتے پہ دگر لھتے و ذریعہ و گڑا خراب بوتنت
 الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝۷۱ تِلْكَ
 ملک لیکن اللہ تعالیٰ باز بہرہ بان انت پہ مخلوقات و سیرا و اے
 آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَبَيْنَ الْمُرْسَلِينَ ۝۷۲
 اللہ و آیات انت و انہیں ما آیایں پہ نئی سیرا بہ حق و بیشک تو چہ پیغمبران و

منزل ۱

فل پہ شوق و پدا طالوت و ہراہی و روگ و کل تیار بوتنت طالوت و گوشتگت کہ ہماورنا، زور مند و سر مچا پرت ہما سہ بگرتت۔ چونائی و ہشتاد ہزار سرگپت
 انت۔ پدا طالوت و اشان و چکا سنگ لوٹ ات، یک منزلے و آپ دست نہ کیت دومی منزل و یک جوئے دیشش طالوت و حکم دات کہ ہر کس
 چہ چنگ و گیشس آپ وارت آئی ہراہ نہ انت ایوک سہ صد و سیزدہ گوں آئی پشت کپنتت اید کہ کل یک گور بوتنت، ہر کس چہ چنگ و گیشس آپ نہ وارت آیائی

تین پرشت و ہر کس و زیات آپ وارت آیائی تین
 نہ پرشت بلکیں تین ایشس زیات بوت و دیم تر و رفتش
 نکت۔ فل و ہدیکہ ہما سہ صد و سیزدہ نفر گوں
 جالوت و دیم پہ دیم بوتنت کہ ماں ہے سہ صد و سیزدہ
 حضرت داؤد و پت و آئی و شش برات و دت حضرت
 داؤد ہن گوں ات۔ حضرت داؤد و راہ و سہ ڈوک
 دست کپنتت کہ اشان گوشت مارا چست کچن ما
 جالوت و گیشس۔ و ہدیکہ مقابلہ بوت، جالوت
 و میدان و دراحت و خوشی من تہنا شاکلان و
 بس اوں، منی دیم و در آیایں بہت۔ حضرت
 اشومیل و حضرت داؤد و پت و را لوٹا نیت کہ وقتی
 چکان منارا پیشس بدار آئی و ہر ششیں چک پیشداشت
 انت کہ قدر اور انتت حضرت داؤد و را پیش نداشتی
 آئی کوتاہ قرات و پسانی شہانک ات، پیغمبر و
 ہما لوٹا نیت و جہت گپت کہ تو جالوت و گشتے،
 آیایں پتہ دات بے گشانی۔ پدا جالوت دیماشت
 دہما سہ تیس ڈوکان و ماں اشکرائی ماں کنتت و جتی
 جالوت و ایوک و پیشانی پنج ات و اے دگر کلیں
 بدن آہن پوش ات سہ تیس ڈوک آئی و پیشانی و
 ورتان و پشت و درشتت۔ جالوت و شکرفار
 بوت و مسلمانان و فتح حاصل بوت۔ گڑا طالوت و
 گوں حضرت داؤد و وقتی جنگ نکاح دات و طالوت و
 پدا اے بادشاہ جوڑ بوت۔ چریشی و پدا بوت کہ
 جہاد و حکم چہ قدیم و پیداک انت و ماں اشیا
 اللہ و مزین رحمت و احسان انت، نادان گوشتت
 کہ جنگ نبیانی کار نہ انت۔
 ۱ اے قصہ کہ بنی اسرائیل و ہنوں بیانی بوت
 یعنی ہزارانی حساب مردمانی در کنگ و آیائی پدا
 ناگھانی مرگ وید از ننگ بوگ و طالوت و بادشاہ
 بوگ کل اللہ آیات انت کہ ترارا اشکانینگ
 بنت و شہا بے شک چہ اللہ و رسولان ات۔
 بزاں ہنوش کہ پیسیر و پیغمبر بوتگنت ہما ڈول و
 یقیبنا شہا ہن پیغمبر ات کہ گوشتگیں دور و
 داسکمانان و بہ راستی بیان کن ات حالانکہ نہ کتا
 کتابے و شہا ایشراویست و نہ چہ کسے و پ و
 اے شکت۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل اے پیغمبر کہ آسانی ہنوں بیان گوست اماں ماہتین غرہ لھتین ء سرفصلیت دات، چریشاں لھتیں ہنچین انت کہ گوں آیایں خدائے کلام کت چوت کہ آدم و موسیٰ علیہما السلام۔ و لھتین ء درجہ بلند کت چوت کہ یک نبی نے پہ یک قوے یکے پہ یک میتگے، یکے پہ شہرستانے ویکے پہ تمامیں جہان ء چوت کہ محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم و بخشگ بوت پہ حضرت عیسیٰ ء سرظاہرین معجزہ چوت کہ مردگانے زندگ کنگ و جذامیانی و ش کنگ وغیرہ۔ و قوت داتی ایشان ء پہ پاکیں روح ء یعنی حضرت جبرئیل ء بہ اشانی کنگ ء دیم دیان ء۔ فل ہما مردمان کہ بر اے نبیانی سرء ایمانش آورت و صافیں حکم و روزنایش نایشاں مے پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم نبی بوگ ء چمان ء و ت دیست و اشکت، اگن خدا بلوطیں تو ایشاں و ت ماں و ت نہ جنگش کت و نہ مخالفت و کسے چریشاں نہ مؤمن بوتگت و نہ کافر لیکن حق تعالیٰ کل اختیار داروک انت ہرچیکے لوٹیت ہمانی ء کنت آتہ ء کت م سہن کار چہ حکمت ء مانی نہ انت۔ فل ماں ایے سورت ء عبادات ء بارو ء بازیں حکمان ء بیان

کنگ کہ اشانی پیروی بنفس ء ناپسند و گران انت و ماں تمامیں عملان بہ انسان ء زیات گران مال و جان ء خرچ کنگ انت و خدائے احکام گیشتر کہ گنگ بنت یا جان ء بابت ء انت یا مال ء، و ماں گناہ ء بندہ ء جان یا مال ء دوستی و خیال داری زیات تر گر فارق کنت چوتش بگوش کہ اے ہر دو بینانی دوستی گناہ ہندال و چریشی ء نجات جملہ تا بعد اریانی آسانی ء ظاہر کنت۔ ہمیشہ کا اے حکمان ء بیان کنان ء قال و انفاق ء بیان مناسب بوت۔ و قاتلوا فی سبیل اللہ اولیٰ ء بیان ات کڈا من ذالذی یقرض اللہ دومیء بیان انت۔ چرائی بد طالوت ء قصہ ء اولیٰ غنا کید ظاہر بوت۔ نون انفقوا مئارا زقتکم الہ ء چہ دومیء تاکب منظور انت و چونکہ انفاق ء مال ء سراعبادات و معاملات ء باز کار موقوف انت تو مریشی ء بیان ء گوں زیاتیں تفصیل ء کار گرگ بوت۔ چنانچہ ہنوں ہر حجت کوخ کا بیت ماں آیایں زیات تر انفاق مال ء بیان انت۔ خلاصہ مقصد اے بوت کہ عمل ء و ہد ہنگت ہست انت۔ بہ آخرت ء نہ عمل بہا بیت، نہ کسے بہ جاہ بارگ ء دنت نہ کسے بہ سفارش ء رستگار کنت دانکہ گروک و ت بلہ مدنت۔ فل یعنی کافران ء و ت سداوت ظلم کت کہ بہ آئی شامت اے ڈول ء بوتنت کہ ماں آخرت ء نہ چہ کسے ء دوستی ء آیایں ء سیت رست کنت و نہ چہ سفارش ء۔ و چہ سری آیت ء حق سبحانہ و تعالیٰ ء شان ء عظمت ہنوں زانگ بیت نون چہ آئی ء رند اے آیت ء کہ ماں آئی توحید ذات و آئی ء تقدس و جلال گوں مزین عظمت و گیش و گیوار ء ذکر انت، نازل کتی۔ و ہمیشی ء لقب آیتہ الکرسی انت۔ ہمیشی ء ماں حدیث ء کتاب اللہ ء مسترین آیات قرار دیگ بوتگت و مزین شرف و ثواب داروک انت۔ بندری کپ ایش انت کہ حق تعالیٰ ء تر و مانتر کنان ء سہ قسمیں احوالان ء جاگہ بہ جاگہ بیان فرمائینگت علم توحید و صفات، علم احکام علم قصص۔ و چہ حکایتاں ہنوں توحید و صفاتی ثابتی مقصود انت یا علم احکام ء تاکید و ضرورت بیان کنگی انت۔ و علم توحید و صفات و علم احکام ہنوں و ت ماں و ت ء سچو ہر گرخ انت کہ یہ یک دگرے ء علت و علامت انت۔

تلك الرسل فضلنا بعضهم على بعض منهم من كلم الله ورفع بعضهم درجات واتينا عيسى ابن مريم هانثا كخبر كنگ الله ء گوں آئی ء و بلندى كنگ چہ آیایں لھتے ء درجہ و داتگ ماعیسیٰ مریم ء چنگا

البیت وايدنه بروح القدس و لو شاء الله ماقتل الذين ظاهرين معجزه و قوت دات ما آئی اریا بہ پاکیزیں روح (جبرائیل ء) و اگر بلوطیں اللہ جگرہ نکت ہما کساں

من بعدهم من بعد ما جاءتهم البیت ولكن اختلفوا فمنهم من امن ومنهم من كفر و لو شاء الله ماقتلوا ولكن الله يعل ما يريد یا ایہا الذین امنوا انفقوا مئارا زقتکم کنت ہرچیکے بلوطیت فل او ایمانداراں انخرج بکن ات ما خدائے راہ ء چہ آئینہ کید مئارا زقتکم مئارا

من قبل ان یأتی یوم لا بیع فیہ ولا خلة ولا شفاعة پیش چہ آروچ ء آیک ء کہ ماں آئی ء توکانہ سوداگری ہست انت و نہ دوستی و نہ سفارش فل

والکفرون هم الظالمون اللہ لا الہ الا هو الحی القیوم ء واکہ کافرت ہماوت ظالم انت وکدگم چہ مفید نیست انت آئی ء چہ سوا آزندگ انت ہرچیز جولوگ داروک انت

لا تأخذہ سنۃ و لا نوم لہ ما فی السموت و ما فی الارض نہ آئی ء کوچندگ گرت و نہ واب۔ ہمانی و بیگت ہرچیکے ماں آسمان انت و ہرچیکے ماں زمین ء انت

من الذی یشفع عندک الا باذنیہ یعلم ما بین ایدیہم اید و لیس کس کتے انت کہ سفارش بکنت آئی ء گورہ بغیر چہ آئی ء اجازت ء ذات ہرچیکے مخلوقات ء روبرو ء انت

وما خلفہم ولا یحیطون بشی ء من علیہ الا بشاء و سعم و ہرچیکے آیایں پشت ء انت و آیایں گرد اگر دگت نہ کنت نہ کسے چیزے چہ آئی ء معلومات ء ہرچیکے کہ بلوطیت، ایک ہستنت

منزل ۱

حق تعالیٰ ء صفات بہ شرعی حکمانی بابت ء اصلی مقصد مراد انت و شرعی حکم بہ صفات بمنزل ثمرات و شاخ انت۔ نون پدرا انت کہ چہ علم قصص و چہ علم احکام ء توحید ء علم ء را الم ء اعانت و قوت حاصل بیت و چہ علم قصص و علم توحید و صفات ء الم ء احکام ء علم ء تاکید و آئی ء ضرورت بلکین حقیقت و اصلیت ثابت بیت۔ و ا رہ بند کہ چہ سہ رہبند اں جوڑ بیت حد درجہ شر، آسان و قبولیت ء لائق انت۔ اول بہ سہ سبب ء کہ لکیں دستور ء پابندی رنج و دل سیاہی کاریت و چہ یک علم ء دومی ء طرف ء رجوع کنگ بہ سہ داب ء بیت ہنچوش کہ کسے یک باغے ء سبیل کنان ء دومی باغ ء سبیل ء بنا ء کنت۔ ہمیشہ کا قرآن پاک ء ہے سہ اس بنیادی چیزان ء تر و مانتر ہے ہما بیان کنگ انت کہ ماں دل ء محکم بنت۔ و پدرا اے رد ء آیتہ الکرسی ء بیان کہ در بابت ء توحید و صفات باری تعالیٰ ء بے ذروریں آیت ایت آئی ء بیان کنان ء کلین احکامانی ہنڈال ء بہ دل ء ہنچوش محکم کت کہ چہ ہنوں ء گوجگ ء ہجسہ گوجگ نہ بیت۔

كُتِبَ لَهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا يُكُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ
ماں آئی کرے تمامیں آسمانوں وزمین۔ ودم نبرائیت آئی بنگ آہر دوکانی دہاوت انت

الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۵۹ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ
چہ درستان بزرگرو مسترول زبردستی نیست انت ماں دین بابت بیشک جدا بوت ہدایت

مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ
چہ گمراہی و نون ہرکیکہ منیت گمراہ کنوک و یقین بکنت پہ اللہ گد آئی دست جت

بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۶۰ وَاللَّهُ
پہ گمراہی محکمیں کہ ہج سبگ نیست انت پر آئی واللہ چیزہ اشکوگہ اوکنتہ اللہیت داہر انت

الَّذِينَ آمَنُوا يَخْرُجُوهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
ایک نذرانی درکنت آیان چہ تھاریاں پہ روشنی نینگ و ہماکہ کافر بوتنت

أُولَئِكَ هُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ
آیانی دوست شیطان انت درکنت آیان چہ روشنی پہ تھاریاں نینگ ہمیشان انت

أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۶۱ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ حَاجَبُوا
دوزخے آیان ماں اودا ہمیشہ گمانت زانان تونیت ہماکس (غرود) کہ جڑی کت گون ابراہیم

فِي رَبِّهِ أَنْ اتَّهَمَهُ اللَّهُ الْمَلِكُ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّي يُّحْيِي
آئی پروکار بابت پہ ہے سبب کہ دانگ آئی اللہ بادشاہی وقتیکہ گوشت ابراہیم کہ منی رب ہمانت کہ زندگ

وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا حَيٌّ وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي
کنت وگشت آئی گوشت کہ من ہن زندگ کنان وگشان گوشت ابراہیم کہ چہ بیشک اللہ کاریت

بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ
روح چہ روح درہتے نینگ گد ابیا تو آئی چہ روح ایرشت نینگ گد اہیراں منت آکافر (غرود)

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۶۲ أَوَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ آيَاتٌ
واللہ راہ پیش ندریت بے انصافین قوم وک یا ندیت تو ہماکیکہ گوشت پہ یک شہرے ووا شہر

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۶۲ أَوَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ آيَاتٌ
واللہ راہ پیش ندریت بے انصافین قوم وک یا ندیت تو ہماکیکہ گوشت پہ یک شہرے ووا شہر

مزل ۱

فل ماں اے آیت ء توحید ذات وحی تعالیٰ صفاتی عظمت ء را بیان فرمائیت کہ حق تعالیٰ چہ بندر ء موجود انت و کسے آئی ء شریک نہ انت تمامیں مخلوقات ء را ہمانی ء بہ وجود ء آورتگ ء چہ ہج ء نقص ء و ہر یک ہمیں تبدیلی و نزوری ء پاک انت در اہیں چیزانی خدا بند انت ۔ تمامیں چیزانی کامل علم داروک و بہ کلانی سلسلہ جہیں قدرت و مسترین در جہ ء عظمت آرا حاصل انت ء کسے ء نہ اینکر استحقاق نہ اینکر مجال کہ ابید چہ آئی ء اذن ء کسے ء سفارش گون آئی ء کت بکنت چوتیس ہج ہمیں کارے نیست انت کہ بہ آئی کنگ آرا مشکل و گرانی ء دیا بیعت چہ کلین چیزاں و چہ کلانی عقل ء بالائزانت بہ آئی ء مقابلہ کل حقانیت چہ ریشی ء دوگ شہرہ ذہن ء ندریت کہ چریشاں کیے حق تعالیٰ ء ربوبیت و حاکمیت و وئی مخلو مینت و عبودیت کہ چرائی رود حق تعالیٰ
تمامیں بیان تو بکنیں بیان نہ تو بکنیں حکم ابید چہ عذر ء واجب التصدیق و واجب التعمیل بوگ و پدا ہج دوہیں شک مشہک نیارگ معلوم بوت دوئی ایکہ عبادات و معاملات ء اینکر گیشی کہ بیانش پیش ء گوشت و پدا آیان نعمتی داد و دہش یا بہ عذاب ء کہ فکار کنگ ء رد کسے بہ دل ء وسوسہ آور کنت کہ ہر ہر نفر ء اینکر معاملات و عبادات بازنت کہ آیانی مجموعہ اینکر زیات بیت کہ آیانی ضبط دارگ و حساب کتاب ء ایر کنگ بہ ظاہر ء محال معلوم بیت پدا ماں آئی مقابلہ لو اب و عذاب و اے ہن چہ عقل ء دور نہ ہوکس کار معلوم بیت ہمیشکاماں اے آیت ء حق سبحانہ و وئی لہتیں پاکیزہ صفت ہنخیں بیان کنگت کہ آتماں سوالات بہ آسانی ہوتاوت دور بوت انت یعنی آئی قدرت و علم ہمنکر کامل انت کہ چتیں یک چیزے ہن نیست کہ چہ آئی ء در بہ بیت ہر کس ء علم و قدرت اینکر غیر متناہی و ہمیشہ یکس ڈولاقم ہوک بیت آرا تمامیں عالم ء جزئیات ء ضبط دارگ و آیانی عوض دیگ ء ہج مشکل و گران بیت کنت ۔

فل و ہدیہ توحید ء دلیل بہ شری ء بیان کنگ بوتنت کہ چہ آئی ء کافر ء یک عذرے ہن پشت نہ کپت تو نون بہ زبردستی کسے ء مسلمان کنگ ء چہ ضرورت انت ۔ عقل مندان ء باید انت کہ دت سرید بہ بنت و نہ شریعت اے حکم انت کہ کسے ء بہ زبردستی مسلمان کن ات آفانت شکرہ الناس حتی یفکونوا مؤمنین دت نص موجود انت و ہر کس کہ جزیرہ قبول کنت آئی ء جان و مال محفوظ بیت ۔ فل یعنی و ہدیہ ماں ہدایت و گمراہی ء گیش و گیار بوت نون ہر کسے گمراہی ء ترکے یان ء ہدایت ء قبول کت گد آئی ء ہنخیں مضبوطیں چیزے ء دست جت کہ آرا ایرشت و پرورش ء ترس نیست انت ۔ و حق تعالیٰ سظاہری گفتاران ء شہر زانت و ہجے پیمانیت و دل ء حالت ء ہن شہر زانت بہ آئی کسے ء خیانت و بد نتیجہ بیت کنت وک ماں پیشی آیت ء ایما نذر و کافر و آیانی نور ہدایت و ظلمت کفر ء ذکرات نون بہ آئی تا بد عنت مثال بیان فرمائیت ۔ ماں اولی مثال ء غرود بادشاہ ء ذکر انت آئیاتی سلطنت ء مغروری ء و تارا سیرہ کنائیتگت حضرت ابراہیم آئی ء دیا احت سجدہ نہ کتی غرود و جت گیت توجواب داتی کہ من ابید چہ وئی رت ء دگ کسے سجدہ

کنان ۔ آئیادراہینت کہ رب و مناں ۔ آئیاجواب دات کہ من حاکم ء رب نگوشاں ء رب ہمانت کہ زندگ کنت وگشت غرود ء دوزخی لوٹائیتنت بے گناہ ء راکتاربتنی وگناہ کار ء راہ داتی ء گوشتی کہ دیتے ؟ من ہر کس بلوٹاں بکشاں و ہر کس بلوٹاں نہ کشاں ء بریشی ء سرحضرت ابراہیم ء آقاب ء دلیل ء پیش کنان ء آحق ء بے جواب کنائیت و آرا ہدایت حاصل نہ بوت یعنی بہ وئی بے جوابی ء باوجود آئی ء حضرت ابراہیم ء گوشتگ ء سرا ایمان نہ یارت یا جوش نجوش کہ حضرت ابراہیم علیہ السلام ء دوئی گپ ء ہج جواب دات کت نہ کت حالانکہ نجوش پسنہ اولی سوال ء دانگتی ہما ڈولاجواب دیگ ء ادا ء ہن موہ آرا حاصل ات ۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل آواجه حضرت عزیر پیغمبر است و سرچیں تورات آثر ابہ سر زبانی یاد ات، بخت نصر کافر بن بادشاہ ات، آئی بیت المقدس ویران کت وچہ بنی اسرائیل بازیں مردمان ہندی کت وگول و تاجرت، حضرت عزیر کوں سے بندیاں شامل ات، وھدیکہ چہ قید ویدہ بوت گذر حضرت عزیر ماں راہ ویک شہر سے دیت ویران، آئی و لبتکس جاگہان گذرگ وھد ماں وتی دل وگوشتی کہ ادرہ مندوک دراہ مرتنت، چون کائی حق تعالیٰ اشان و زندگ کنت وراے شہرستان پدا آباد بیت، ہما جاگہ آئی و روح قبض

بوت و آئی و سواری و خرمن مرت، داں صد سالھے جاورد بوت وکسے و نہ آئی و نشت و دیست و نہ آثر آخر بوتھے دوران و بخت نصر من مرت ویک بادشاہے و ہے دوران بیت المقدس آباد کت و آشہر و ہن شر آباد کت پدا صد سال و زند حضرت عزیر زندگ کنگ بوت آئی و ورگ و آپ ہاڈولا نزیک و ایرتنت، آئی و حر کہ مرتگ و آئی و سترگیں ہڈو دا کپتگنت آثر ہماٹی روبر و زندگ کنگ بوت و ہما صد سال و نہ ہما بنی اسرائیل چہ بندی و آزاد ہوان و ماں شہر آباد ہن بوتگنت۔ حضرت عزیر زندگ ہوان و آباد یا بہ وتی چنان ہن دیست فل حضرت عزیر وھدے مرتگت آوھدے روح گمتس بزوات و وھدیکہ زندگ بوت گذر آوھدی بیگاہ ہن نہ ات ہمیشکا آئیگان کت کہ ان من ادا زیکیں روح و احتگول گذر ایک روچے بوت و ان مروچی احتگول تو گذر اچہ یک روچے و کم بوت۔

فل حضرت عزیر و دیمآتما میں ہڈ بدن و ترکیب و رد و جمع کنگ بوتنت پدا بہ آیانی سر وگوشنت مالان کنگ بوت و پوست پوشگ بوت پدا چہ خدای قدرت و یکپارگی ماں آئی و ساہ کپت و لک بوت وادشتات و وتی پیا خبر کتی۔

فل حضرت عزیر و اے سرچیں نقشہ و چارگ و پدا گوشت کہ من و شریعتن بوت کہ اللہ بہ ہر چیز و قادر انت۔ یعنی من ہرچیکہ زانتگت کہ مردگ و زندگ کنگ بہ خدای آسان انت آثر انوں بہ وتی چنان دیستوں۔ اے مطلب نہ انت کہ ساری و ہماں یقین و چیزے کمی ات، البت مشاہد نہ بوتگ ات رندا حضرت عزیر چہ ادرہ پادا آیان و بیت المقدس و سر بوت آثر کسے و جاہ نیارت پرچاکر اے و ورنہ ات آئی دیم و چک سپر بوتگنت۔ و پدیجہ آیات تورات بہ سر زبانی اشکناہینت گذر مردمان و با و بوت، بخت نصر اسرائیل و تمامیں کتابان و آس دانگت کہ ماں آیات تورات ہن شامل ات۔ فل خلاصہ اش بوت کہ یقین بہ سرچہ ہست ات ایوک عین یقین و طلب گارات کہ آگول مشاہد و تعلق داریت۔ فل حضرت ابراہیم و پوتی پروردگار و حکم پدا چار مرغان و آورت یک مور یک مرغے یک گورگے یک کپورے و ہر چاران و گول و تاھیلدار کت تاکہ جاہ بیارت و توار کنگ و پدا حاضر بنت۔ رندا ہر چار بنی ذبح کنت پدا بہ یک کوہے

خَاوِيَةً عَلَىٰ عُرُوشِهَا ۗ قَالَ أَتَىٰ مُجِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۗ

لمبتگت پہ وتی قتبانی سرا۔ گوشتی کہ چہ پیماز زندگ کنت اشیا اللہ آئی مرگ و رند

فَأَمَاتَهُ اللَّهُ بِإِثْمِهَا ۗ وَأَمْ يَكُن لَّهَا كُفْرًا ۚ كَذِبًا ۗ قَالَ لَيْسَتْ بِهَا نَارٌ ۚ

آئی اللہ داں صد سال و رندا پدا کت آئی گوشتی کہ توچہ نیچکا ادا جلتگت گوشتی کہ من جلتگان

يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۗ قَالَ بَلْ لَيْسَتْ بِهَا نَارٌ ۚ بَلْ هِيَ كَالْحَمِيمِ ۗ

یک روچے یا چیزے کم چہ روچیا فل گوشتی نہ۔ بلکیں تو جلتگت ادا داں صد سال و نون بچار

طَعَامًا ۚ وَسَرَابٌ ۚ وَأَنْزَلْنَاهَا إِلَىٰ جَنَّاتٍ ۖ وَعُجَيْنٍ ۖ وَأَشْرَارٍ ۚ وَأَسْفَلًا ۚ

وتی ورگ و و نوشگ و کہ نگھتگ و بچار وتی خر و و تاکہ بکنیں ترا قدرت و

أَيُّهَا النَّاسُ ۗ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۗ

نمونے پہ مردمان و بچار ہڈانی نیمگ و کہ چہ پیماز آیان دہر پتیں رندا پوشیں آیان و گوشت و

فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَيَّنَ عَلَيْهِ كَذِبُهُ ۚ وَقَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۚ وَأَذْ

پدا وقتیکہ شرط ہر بوت پر آئی و اے حال گذر گوشتگا لگت کہ بیشک اللہ بہ ہر چیز و قادر انت فل و پدا بکن

قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ ۚ قَالَ أُولَٰئِكَ ثُبُورٌ ۗ

وقتیکہ گوشت ابراہیم و اے منی رب من و پیش دار کہ چہ پیماز زندگ کتے تو مردگان فرمائینتی کہ زانا تو یقین نہ کنگ

قَالَ بَلَىٰ ۚ لَٰكِن لِّيُطْمِئِنَّ قُلُوبُكَ ۚ قَالَ فخذ أربعين من الطير

گوشتی بے لیکن لوٹاں تاکہ تسلی بہت منی دل و فرمائینتی کہ بگر چار دانگ چہ مرغان

فَصَرَّهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا ۚ وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۗ

پدا رنگ بکن آیان وتی نیمگ رندا ایر بکن پہ ہر کوہے و سرا چہ آیانی جون یک یک بگرے رندا

الَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنبَتَتْ

ھما کانی کہ خرچ کنت وتی مالان پہ خدای راہ و ہنچش انت مثال یک انگے کہ برودینت

منزل ۱

سرا چارانی سرگ ایتنی یک کوہے و سرا با نزل ایتنی یک کوہے و سرا چون یک کوہے و پادا ان و ایر کنتنی ووت اول و اشان و میانجی وادشتان ویکے و توار کجبت آئی و سرچیت ہوان و ماں گوات و درنگ بوت پدا جون گول آئی و اوار بوت پدا نزل سر بوتنت و رندا پادا اوار بوتنت آتجان و احت رندا بہ داب ایگہن اجنتت فل ادا دو و سوسہ بانی پیدا بوگ و شبینگ ہست انت اول و بے جانیں جسم و زندگ بوگ کائی و اجزاء جدا جدا انت، انکار و قابل انت دو می ہما خصوصیتانی کہ امرغ بہ بنت و آہن چار بہ بنت و چاریں ہن فلان و فلان بہ بنت و ایدولا آیانی ٹکران ویک یکنان توار کنگ بہ بیت گذر آثر زندگ ہوان و تجان و کابنت۔ اے کیش و گیوار و بندشانی ہج نقشے ظاہر نہ بہت ہمیشکا اول و سوسہ و جواب عزیر و ودی و سوسہ و جوات حکیم گوشان ہر دو میں شبینگ دور کنگ بوتنت۔ یعنی اشیا شہرستان ات کہ اللہ تعالیٰ زبردست قدرت داروک انت ہرچیکہ بلوٹیت تو نیت کہ بخت و ماں آئی و ہر یک کماھینکر حکمت پوشیدہ انت کہ آیانی ادراک و زانگ و اگر مارا توفیق نیست انت تو اے خبر مئے

سَبْعَ سَبَائِلَ فِي كُلِّ سُبُلَةٍ قَائِمَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضْعِفُ لِمَنْ

هفت ہوشگ ماں ہریک ہوشگے ء صد صد دانگ ماں انت - واللہ تعالیٰ پر کنت پر ہر کسے

لِشَاءِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۳۶۱) الَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ

کہ بلوٹیت واللہ بے اندازہ دست کی ہر چیز شہزادان کی ہا کساں کہ خرچ کنت وتی مالان پر خدائے

اللَّهُ ثُمَّ لَا يَتَّبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ

راہ ء پدا خرچ کنگا چہ زندہ وتی منت وار کنت وتہ تکلیف دینت پر ایان ہست انت ثواب آیانی وتی

رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۳۶۲) قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَقَوْلٌ

پروردگار ء گورہ ونہ پر ایان ترس ہست انت ونہ آیان غمگیں بنت فل خیرے شہتیں و

مَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا أَذًى وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ۳۶۳)

معا کنگ شہزادان چہ آخرات ء کہ چہ آئیاز نہ تکلیف دیگ بیت واللہ بے محتانت بلا اوپا کشوگ انت قات

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي

او ایسا ندران! برباد مکن انت وتی خیرتیاں پر نہیر مت کنگ وتکلیف دیگ۔ ہا مردہ ء دول ء

يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ

کہ خرچ کنت وتی مال ء پر مردمانی پیشدارگ ء وایمان نیارت پر اللہ ء وہ قیامت ء خرچ ء گدا آئی مثال ہیڈول ء

كَمَثَلِ صَفْوَانَ عَلَيْهِ تَرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا ۳۶۴)

انت چناچہ کہ یک سس ڈوکے کہ پر آئی سرا خاک رنگ رندا ایردات پر آئی سرا گام ء گدا اچکی مٹاگت ہشت

لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

بج دست نہسیت آیانی پر یک چیزے چہ ثواب وتی کتگینانی واللہ پر ماڈیں راہنہ پر بنیت

الْكَافِرِينَ ۳۶۵) وَمَثَلُ الَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ

کافرائی قوم ء فل و مثال ہا کساں کہ خرچ کنت وتی مالان پر اللہ ء رضامندی حاصل

اللَّهُ وَتَثْبِيتًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ رِبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ

کنگ ء وہ ہے غرض ء وتی نفسا (پر آگاہ ہیلد رکننت) حکم کنت ہیڈول انت مثال یک باغ ماڈنیں مینے ء سرات کت یا زور کت

علم ء ناقص بوگ ء سرادلات کنت بہ اے ڈول ء کاراں آئی ء حکمت ء انکار ہجر ممکن نہ انت - واللہ اعلم - ماں آیتہ الکرسی ء علم و قدرت وغیر ذلک خدائے صفقان ء بیان فرمائیت چرائی ء پدا اے سہ قصہاں ء بیان فرمائیت کہ اللہ تعالیٰ ہر کس ء بلوٹیت آرا پر ہدایت ء راہ پرنیت کت کنت ہر کس ء بلوٹیت آرا گمراہ کنگ تو نیت ہے ڈول ء کنگ ء زندگ کنگ ہن ماں ہائی ء اختیار ء انت - نوں جہاد و ماں اللہ ء راہ ء مال خرچ کنگ ء فضیلت و آئی ء بابت ء بندش و مشطان ء بیان فرمائیت کہ اے ردا کیں ذکر مہن گوست پرچا کہ جہاد و مال ء خرچ ء تہا ہرچ ہمیں مشکلات و حجاب دیمکا بنت حق تعالیٰ ء علم و قدرت ء یقین پیدا کنگ ء زندہ و آئی ء قدر تانی تہر تہری احوال زانگ ء پدا مشکلات و حجاب وت دور بنت و اگر نہ نقصان و تاوان و مریشاں الم ء آئی انت -

فل (ہے صفحہ ء حاشیہ) یعنی اللہ ء راہ ء خرچ کتگیں کیں مال ء ثواب ہن باز انت ہن خوش کہ چہ یک دانگ ء ہر قصد دانگ پیدا بنت - واللہ کیش بخت بہ ہر کس ء بلوٹیت و چہ ہفت صد داں ہفت ہزار و چہ ہشتی ہن کیش بخت - واللہ زیاد بخشش کنوک و ہر یک خرچ کنوک ء نیت ء آئی ء خرچ ء مقدار و مال ء حالت شہزادان یعنی گوں ہر یک ء بہ ہائی مناسب ء معاملہ کنت -

فل ہا کساں کہ خدائے راہ ء خرچ کنت و بہ خرچ کتگیں ء سرانہ بزبان احسان ء در شان کنت ونہ سوکی کنت بہ شگان جنگ ء ونہ خدمت گرگ ء ونہ بے عزت کنگ ء ، ہر ہیشاں کا ملیں ثواب انت - اشان ء نہ ثواب کم بوگ ء ترس بیت ونہ اشان چہ ثواب ء نقصان ء غمناک بنت -

فل یعنی لوٹوک ء گوں نرمی ء جواب دیگ و بہ آئی حجت و بد خوئی ء سراد رگزر کنگ چہ ہا خیرات ء بھتر انت کہ آرا دمان پر دمان شرمندہ بخت یا شگان بخت - واللہ غنی انت آئی ء کسے ء مال درکار نہ انت ہر کس صدقہ پر آئی ء راہ ء کنت آپہ وت کنت - ولیم انت کہ سوکی کنگ ء سرا ہن پر عذاب ء دیم دیگ ء اشتاپ نہ کنت -

فل یعنی بہ صدقہ ء دیگ ء محتاج ء دل سیاہ کنگ و آئی ء سرا احسان ظاہر کنگ ثواب نشت نہ کسیت یا دگران پیشداران ء صدقہ کنت تا کہ مردم آرا سخی بزانت اے ہما ہن خیرات ء ثواب ہج نہ بیت - باقی اے فرمائیت کہ آیقین نہ داریت بہ اللہ و قیامت ء روح ء سرا اے تردید پر صدقہ ء قید و شرط نہ انت پرچا کہ صدقہ تہنا چہ ریاء باطل بیت کنت توری خرچ کنوک موئے بہ بیت مگر اے قید ء ایوک ء بہ ہے نفع ء غرض ء کیش کنگ تا نکہ اے پدا بہ بیت کہ ریا کاری چہ موئن ء

شان ء بار دور انت بلکیں اے کار بہ منافقان ء جاوڑ ء شہزادان داریت - وہ بزر خیرات ء مثال بہ اے ہما بیان بوت کہ گوشتے یک دانگ کشتی کہ چرائی ء ہفت صد دانگ پیدا بنت نوں فرمان کنت کہ نیت شرط انت اگر کسے ء بہ ریاء یا پیشدارگ ء نیت ء صدقات گدا آئی ء مثال ء جوش براں کہ کسے ء دانے کشت بہ یک پنچیں سگے ء سرا کہ کیں خاک گوں آئی او ارات و ہدیہ ہور ء ایردات تو آسنگ بالکل صاف ولتہ بوت نوں چہ آئی ء دان چون ر دیت - اے ہمیں خیراتانی تہا ریاکاران ء ثواب چہ رسیت -

منزل ۱

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

طے چہ ترندیں ہورے مراد با مال خرچ کنگ وچہ نو دے شترنگ و کتیں مال خرچ کنگ وچہ دلانی ثابتی و مراد ایش انت کہ ثابت بدانت دلان و بہ ثواب و رسک و بزناں آیان و یقین انت کہ خیرات و ثواب الم و رسیت گدا اگر نیت شترانت تو ماں باز خرچ کنگ با تو اب رسیت و ماں کتیں خیرات و ہن فائدہ بیت ہنچرنگ کہ بہ جوانیں زمین و سر باغ انت تو ہمیکر

ہور گواریت ہا پیمبا باغ و فائدہ حاصل بیت و نیت شتر
 نہ انت گدا ہر قدر زیات خرچ کنت ہا پیمبا مال بر باد بیت و
 نقصان رسیت پرچاکہ ماں زیادہیں مال و دیگر زیاد
 پیش دارگ ہن زیاد بیت چوش کہ سنگ و سر دارنگ
 ر دیت تو ہر قدر ہور گوں تندی و گواریت ہا قدر تاوان زیات
 بیت - فل اے مثال ہا یانگنت کہ مردمان و بہ پیشدارنگ
 صدقہ خیرات کنت یا خیرات و پدا احسان و ظاہر کنت و ایذا
 دینت یعنی چوش کہ کسے و ماں و زنائی و زور مندی و دھدے
 باغے تیار کت تاکہ ضعیفی و ناتوانی و دھدے چرائی میوہ
 یا نیگے بوارت و بہ حاجت و وقت و کار بدنت و دھدے
 پیری اہبت و پے نیگ و حاجت پیش آتک گدا ہے حاجت
 و دھدے باغ و آس و گیت و سونگ یعنی صدقہ مثل میوہ داریں
 باغ انت کہ آبا میوہ بہ آخرت و کار بدنت و بدیکہ کسے و نیت
 بد انت تو باغ سونگ پدا آئی و میوہ کہ ثواب انت چون
 دست دنت حق سبحانہ ہے پیمائش و گوارکنان و سونج
 دنت شمارا آیتاں تاکہ شہا بچارات و بفرمات -
 فل یعنی اللہ و گور و صدقہ و قبولیت و واسطہ اے ہن
 شرط انت کہ مال حلال کمائی و بیت، حرام و مال یا شہد
 مال بیت و شتر ترین چیز و خدا راہ و بدنت سلیں چیز و بہ
 خیرات و بدنت - اگر کسے ہنچا میں چیزے بدنت کہ آرا
 دل نہ لویت بہ زورگ و مگر میارکنان و ہجر آرا ضرورت
 و شتر بزناں ات کہ اللہ بے پرواہ انت شے مخلج نہ ات و
 خوبانی داروک انت و اگر شتر تر چیزے بدنت بہ دل و
 واہگ و شوق و پدا بدنت گدا آرا دوست بیت -
 فل و دھدے بہ کسے و دل و بیت کہ اگر خیرات بکنان
 تو تنگ دست بیان و حق تعالی و تاکیدی با وجود ہن آہے
 فکر و داریت و مال و خرچ نہ کنت وچہ خدا و وعدہ و
 دیم و ترینان و بہ شیطانی وعدہ و سر اول میل بکنت
 گدا آرا یقین بوگ لویت کہ اے شیطانی و سوسہ انت
 چوش و کوشیت کہ من شیطان و دیم نیت حکم دیگر و
 دورانت، و اگر دل و اے خیال بیت چہ صدقہ خیرات و
 گناہ بخشگ بنت و مال و ہن برکت و زیاتی ماں بیت گدا
 یقین بکنت کہ خدا و چوشیں سونج ماں دل و دارنگ و پریشی
 خدا و شکر و ادابکنت و ماں اللہ و خزانگ و کئی نہ بیت
 درستانی ظاہری و باطنی نیت و عمل و شترانت -

تلك الرسل ۳
 ۶۲ البقرة ۲
فَاتَتْ أَكْثَرَهُمْ ضَعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ وَاللَّهُ بِمَا
 گدا بارت آباغ و قی ثمرہ دو چند و اگر نہ گیت از زمین و زور کیں ہورے و گدا شتر ہن آبا بشت و اللہ تعالیٰ
تَعْمَلُونَ بَصِيرَةً ۗ أَيْدِيكُمْ أَنْ تَكُونُوا لَهُ جَنَّةً مِّنْ مَّخِيلٍ
 شے کاران و شتر و سر انگشتی ہیں! دوست داریت یکے پر شہا شہد کہ بیت بیکمانی چہ
وَاعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ
 و انگوراں و نینت آئی چیرا جو آمد و ماں آباغ و دگر قسمیں میوہ ہن ہست انت
وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَةٌ ضَعْفَاءٌ فَأَصَابَهَا أَعْصَارُ فِيهِ
 و گیت آئی و پیری و آیتا اولاد ہستت زوریں پدا رست ہا ہا غایک پوتکے (لوٹے) کہ آیتا
نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ
 آس ماں ات کہ چہ آیتا شتر ہا باغ و ہید و لا شتر شتر انت اللہ شمارا قی نشا ہن تاکہ شتر فکر بکن ات و
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا
 او ایسا نذراں! خیرات بکن ات بہ اللہ را ہا سہیں چیزاں چہ و قی کنتینان وچہ ہا چراں کہ پدا
لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ
 ماہر شہا، چہ زمین و وارادہ ممکن ات گندگیں چیز و کہ چہ آیتا خیرات بکن ات و حالانکہ شہاوت
بِأَخْذِيهِ إِلَّا أَنْ تُخْضَوْا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ
 آیتا ضرورت مگر اے کہ چہاں چہ کماں ات ماں آئی گنگ و بزناں ات کہ اللہ بے حاجت انت تعریف کتیں انت
الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ
 شیطان تر سینت شمارا چہ تنگ دستی و حکم کنت شمارا پے بیائی و اللہ وعدہ دنت شمارا
مَغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
 قی بخشش و گیشیں نعمت و اللہ زبریں ست وچہ سکیں زانو کت بیت قی دنت و دانشمندی و ہر کسے
مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَ
 کہ بلوٹیت و ہر کسیدہ و گیت بوت دانشمندی گدا رست آیتا مزین دولتے، و

منزل

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل یعنی ہر کس و بلوئیت ماں دین و خیراں دانائی و ماں خیرات و تم نجیث کہ بہ تمام نیت و و بہ تمام مال و و کئے را و پیمیا بہ محتاج و دیگر باید انت دہر کس و تم نجیث کہ بوت آرا
 مزن نعمت و مزن خوبی دست و کیت - فل یعنی ہر چیکہ خیرات کنگ بہ بیت کم یا گیش بنیکیں نیت و یا بدیں نیت و بہ چیرکائی یا پیشداران و یا منت بہ منیت یا بہ تمام مال
 گڈاے شک خدا تعالیٰ اے کلانی احوال و معلوم انت دہر کس بہ مال و خرچ و و ماں نذر و خدا و حکمانی برخلاف عمل کنت خدا اختیار داریت ماں ہر و طرہ عذاب و آیان و گرفتار کت
 کنت - منت چہ قبول ہوگ و عید واجب بیت اگر کسے نوں آرا ادا کنت گڈاگاہ گار بیت و نذر اید چہ خدا و بہ دگہ کسے و نام و روانہ انت البت اگر چوش بگوشیت بہ خدا کنگی

فلاں مرد و دیان یا نذر و ثواب فلاں مرد و برسیت
 گڈا امیشی و چہ باکے نہ انت -

فل اگر مردمان و پیش دارگ و نیت مبیت گڈا مردمانی
 رو بر و خیرات کنگ بہن بہتر انت تا کدہ دیگران و بہن شوق و
 واہگ بہ بیت و چیرکائی خیرات کنگ بہن بہتر انت تا کدہ
 خیرات زور و ک میاری مبیت خلاصہ ایش انت بہر ظاہر
 یا چیرکائی ہر دو بیس ڈولا بہتر انت البت موقع و مصلحت و
 خیال داری ضروری والی انت -

فل یک برے و اجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و تو اصحابان
 مہن کت کہ ابید چہ مسلمان و دگر و خیرات مدنیث
 و ماں ایشیا مصلحت ایش ات کہ بہ مال و خاطر و بہ راستیں
 دین و نیمگ میل بدارت و دیمتر اے فرمان بوت کہ اے
 ثواب ہا و ہد و رسیت کہ خدا و رضا مقصد و مراد
 بہ بیت گڈا اے آیت نازل بوت کہ بہ خدا و راہ و ہر کس
 مال دنیث شمارا آئی ثواب دیگر بیت مسلم و غیر مسلم و
 تخصیص ماں ایشیا نیست انت البت ماں صدقہ و اے
 الی انت کہ آتہنا بہ خدا و رضا و دیگر بہ بیت -

فل یعنی چوشیں کسان و دیگر مزن ثواب انت کہ آہ
 اللہ و راہ و و بہ آئی دین و کار و بندگی ہوان و ترو ثواب
 ورگ و کمائی کنگ و مہتمل انت و بہ کسی و سر و تو حاجت
 ظاہر نہ کنت چوش کہ واجہ و صحابی اہل صفہ و انت کہ
 و تو لوگ و جاگہان و ویل کناں واجہ پیغمبر و مجلس ایش
 اختیار کت تا کدہ دین و علم و در بہرت و دومی طرف گوں
 فساد و فتنہ کنو کاں جہاد کنت ہے ڈول و مرو چی بہن گن
 کسے قرآن و حفظ کنت یا دین و علم و در بہارت تو پر مردما
 لازم انت کہ ایشیا مدد کنت - و چہ دیم و جاہ یارگ و
 مقصد و مراد ایش انت کہ آیانی دیم زرد و بدن لاغر
 ہوان انت - چہ آیانی صورت و پدرا بیت کہ آہ دین و
 حد و جہد و کلائیش انت -

فل عمومی ڈول اللہ ہر چہ سیر و علم و دار و ک انت و
 خصوصاً چوشیں دینداران و احوال و شہر معلوم دار

انت ۱۲ -

مَا يَذُكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿۶۹﴾ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ
 نصیحت قبول نہ کنت مگر عقلمندان و و آخیزیکہ کنت شمایک خیراتے یا مننت شما
 مَنْ نَذَرَ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ ﴿۷۰﴾ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿۷۱﴾
 یک توے گڈا بیشک اللہ آدرستان زانت و نیت بہ ظالماں تہ پیمیں مدد گارے و اگر
 تَبَدُّوا وَالصَّدَقَاتِ فَنِعْمًا هِيَ ﴿۷۲﴾ وَإِنْ تُخَفُّوهَُا وَتُؤْتُوهَُا الْفُقَرَاءَ
 بہ ظاہری بدیت خیرات گڈا بہن زبریں خیریت و اگر آئی و پوشیدہ بکنت و تفران بدیت
 فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
 گڈا اے شہر ترانت پر شما و دور کنت چہ شما چہ شے گناہاں چیزے و اللہ چہ شے کاراں
 خَيْرٍ ﴿۷۳﴾ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
 خبر دار انت و تہی جو کہ نہ زانت آیانی یارگ بہ راہ و سرا و لیکن اللہ تہ راہ و سرکاریت ہر کس بہ بلوئیت
 وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا نَفْسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ
 و آخیزیکہ خرچ کنت مال گڈا اے فائدہ بہر بہنات انت و آخیزیکہ خرچ کنت ات خاص بہ اللہ
 وَجْهٍ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُؤْتِ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تظْلَمُونَ ﴿۷۴﴾
 رضا جوئی و و ہر چیکہ خرچ کنت ات چہ تم خیرات گڈا پورہ رسیت شمارا آئی ثواب و چہ شے حق و کنگی کنگ نہ بیت و
 لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا
 خیرات بہ ہافتہ ان انت کہ آیان دس کنت ماں اللہ و راہ و تہ و گرد کت نہ کنت
 فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفَهُمْ
 ماں ملک و خیال کنت آیان و نادانیں مردوم، مالدار چہ بہ لوگ و سبب و تو تہ کارے آیان و
 بِسْمِهِمْ لَا يَسْتَلُونَ النَّاسَ الْحَافِطُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
 چہ آیانی چہرہ و سوال نہ کنت چہ مردماں پہ لیسزگی و آخیزیکہ خرچ کنت ات شما چہ مال و
 فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
 گڈاے شک آیان اللہ سہی دارنت و و ہا کساں کہ خیرات کنت و تو مالان شب و روج

متر

فك داں اداخیرات و بیان وائی و فضیلت آئی رہ بند و شرطانی بیان ات و چونکہ خیرات کنگ و چہ اینگو ماں معاملات و آسانی و سہولت و ہیل پیدا بیت و بے مروتی
 دیم تر پشی و خرابی دل و جاگہ کنت و آنکو چوش بیت کہ ماں معاملات و ہرچ رو دیں و گناہے و کارے کہ سرزد بیت۔ چہ خیرات و آئی کفارہ کنگ بیت و پدا چہ خیرات کنگ و
 اخلاق و مروت و خیر اندیشی و خدا و مخلوق و نفع رسانی و تہا زیادتی بیت پیشکا ماں اے بازیں آیتاں ہے چیزانی بیان گو سنت۔ نوں سوڈ زور و گ چونکہ خیرات و خدا انت اود و
 مروت و نفع دیگ مقصود ات تو ماں سوڈ ایوک و بے مروتی و ضرر دیگ و ظلم انت۔ پیشکا خیرات و فضیلت و پد سوڈ و مذمت وائی ہن کنگ و ذکر باز مناسب انت۔ ہر قدر
 ماں خیرات و خیر و شتری انت ہا قدر ماں سوڈ و خرابی بوگ لازمی گت آیت۔ فل یعنی ربا و روک ماں قیامت و پنچوش چہ قبراں پاد کا بیت چوش کہ گنوگ و دیبھے و
 جنگیں، و اے جاو ریے سبب و بیت کراتاں حلال حرام کیوں دل و حساب کت ایوک و بے نیت و کہ چہ ہر دو بیناں نفع مقصود انت و ہر دو بیناں و حلال ظاہر کت حالانکہ
 ماں بیع و ربا و مزین تفاوتے ہست انت کہ اللہ تعالیٰ

سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
 و نہ آنگین بنت و اے ہا کماں کہ سوت (سوڈ) و رانت چست نہ بنت قیامت و رچ و مگر پید و
 وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۲۴﴾ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا
 و نہ آنگین بنت و اے ہا کماں کہ سوت (سوڈ) و رانت چست نہ بنت قیامت و رچ و مگر پید و
 يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ
 کہ چست بیت ہا کماں کہ گنوگ بیت آئی چہ جن و پد کنگ و اے حالت آیتانی چہ سبب چسٹ کراں
 قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا
 گوشت کہ سوڈ اگری ہن ہمید و رانت سوت و رگ پیم و حلال کنگ اللہ سوڈ اگری و حرامی کنگ سوت و
 فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِّنْ رَبِّهِ فَانْتَهَىٰ فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَىٰ
 پدا کماں کہ رست آیتا نصیحت چرتی پر و رگ و طرف و آیتا دست کو کت کہ اہما نیگت ہر چہ کہ گوشت کنگ آئی معاملہ خدا و
 اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۲۵﴾
 حوالہ انت و ہر کیکہ دوبارہ شو بگرت کہ اہما نیگت دوزخ آیتاں ماں اودا ہمیشہ ماننت و
 يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ
 گار کنت اللہ سوت و رند پد و رو دینیت خیر اتاں و اللہ دوست نہارت ہر یک ناشکرین
 أَثِيمٌ ﴿۲۵﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَ
 گنہگارے و اللہ ہا کماں کہ ایمان شایر و نیکیں کارش کت و قائمش کت نماز و
 اتُوا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
 داتش زکوٰۃ پرایاں ہست انت تو اب آیتانی و تی پر و رگ و رگ و گور و نہ پرایاں سرتے ہست و نہ آ
 يَحْزَنُونَ ﴿۲۶﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ
 غمگین بنت و او ایمانداراں! ترس ات چہ خدا و انکار کت ات آچین کت کت کت
 مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۲۷﴾ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا
 چہ سوت و اگر شمارا لہین ہست انت چہ خدا و فرمان پدا اگر شما انکار کت کہ اشدادہ دانگت

بیع و رباح حلال و سوڈ و رباح حرام کت۔
 فائدہ :- ماں بیع و ہرچ نفعے بیت آپے ماں و مقابلہ و
 بیت چوش کہ کسے و یک درہمے و گدے را بہ دو درہمے و بہا
 کت و سوڈ ہا انت کہ ماں نفع بلا عوض انت چوش کہ
 یک درہمے و بہ دو درہمے و خرید بکنت۔ ماں پیشی صورت
 چونکہ گد و درہم دو جدا جدا ہیں چیز انت و نفع و غرض ہر
 بیچے و چہ دو می و جدا انت پیشکا ماں آیتاں فی نفسہ فرق
 و تفاوت و سر پر سری (مساوات) ممکن نہ انت۔
 ضرورت و ہدے بہ خرید و فروخت و فرق و تفاوت
 کنگ و ہر یک صورت و تی و تی حاجت و طلب و ابید
 دگر ہج بیت نہ کنت و ضرورت و طلب ہر یکے و ہدے چہ در
 مختلف بیت کسے و یک درہمے حاجت ہمینکہ بیت کہ وہ
 کلدار و قیمت و گدے ہن آٹرا اینکہ حاجت نہ بیت
 و کسے و بہ یک گدے و کہ ماں بازار و یک درہمے شمار
 بیت ہمینکہ حاجت بیت کنت کہ وہ درہم و ہن اینکہ
 احتیاج و طلب نہ بیت۔ نوں کسے یک گدے و بہ
 یک درہمے و خرید کنت تو ماں آئی و سوڈ یعنی نفع چہ عوض
 خالی نہ انت و اگر بالفرض ہا گدے و بہ یک ہزار درہم و خرید
 بکنت گد سوڈ بیت نہ کنت ہر چہ کہ مرث آئی خد و فرق
 و تفاوت و مساوات بیت نہ کنت بہ آئی و اگر کیں
 ہست انت تو آتی حاجت و طلب و ماں آئی ہمینکہ
 تفاوت انت کہ خدا پناہ بدنت، گد اے صورت سوڈ
 چہ پیم و گیشینگ بیت و یک درہمے و بہ دو درہمے و بدل
 بہا کنت تو ادا فی نفسہ مساوات بیت کنت کہ بہ اے
 سبب و یک درہمے و بہ یک درہمے و مقابلہ و معین
 (مقرر) بیت و دو می درہم چہ عوض و خالی ہواں و سوڈ
 حساب بیت و شریعت و رو اے معاملہ حرام بیت۔
 فل یعنی چہ سوڈ و محرمت و پیش شمار چہ سوڈ و وصول
 کت ماں دنیا و آٹرا بہ مالک و وائر کنگ و حکم دیگ بیت
 براں شمارا چہ آئی لوٹگ (مطالبہ) و حق نیست انت و
 آخرت و خداوند تعالیٰ و اختیار انت اگر بلوٹت چہ و تی
 رحمتاں آٹرا بہ بخشیت، لیکن حرمت و پدا اگر کسے و و تا
 رانداشت بلکین بر و سوڈ و رتی گد اڈ و زخی انت و بہ خدا و
 حکم و دیما و تی عقلی دلیلان و پیش کنگ و سزا ہمیش
 انت کہ و ت فرمان کتی۔

منزل

و ک یعنی اللہ سوڈ و مال و گار و گسار کنت براں مریشی و برکت نہ بیت بلکین بن مال ہن برباد بیت، چوشکہ ماں حدیث و ارشاد انت کہ سوڈ و مال ہر قدر گیش بہ بیت آسری
 تنگدستی انت۔ و خیرات و مال و زیادہ کنگ و چہ مراد ایش انت کہ آمال گیش بیت و خدا برکتی ماں کنت و آئی و ثواب زیادہ کنگ بیت، چوشکہ ماں حدیث و فرمان انت۔
 و مطلب ایشنت کہ گوں سوڈ زور و گ و اینکہ ہن نہ بولت کہ محتاج و قرض چہ سوڈ و بغیر بدنت۔ حق و ہمیش ات کہ محتاج و خیراتی بدائینی بلے آٹیا چوش نہ کت و خدا و ناشکری
 چہ و تی عمل و ظاہر کت۔ فل ماں اے آیت و سوڈ زور و روک و مقابلہ و ایماندارانی وصفان و ذکر کت کہ سوڈ و روکائی احوال و برعکس و خدا انت کہ چریشی و سوڈ و روک و
 رسوائی و مذمت ہن ظاہر ہوت۔ و یعنی چہ ہن کنگ و پیش ہرچ سوڈ و شتا وصول کت آ و شتا وصول کنت لیکن چہ ہن کنگ و پد سوڈ و ہج دست محبت ات۔

فل یعنی سودے کے چریشی و پیش نما وصول کرتے آ کر اگر ماں شہ بن مال و برد احباب بکننت و دپ ماں دپ دیان و کم بکننت گدا بنی سراطلم انت و مہن کنگ پدا اگر سودے
 زان و تو بلوے گدا اے تھی ظلم انت - فل یعنی و ہدے کے سودے بندش اہت و آئی و گرودہ بند بوت تو نون شما چہ تنگ تیں و اندار و زر بلوے چوش ہجر مکن انت ،
 بلکن تنگ دست و مہلت بدے و اگر توفیق دارے آرا بہ بخش - فل یعنی قیامت و سر ہمیں عملانی جزا و سزا دیگ بیت ، پیش کا نون ہر کس و تی فکر و بکننت ، شترین کار بکننت یا
 سود وصول بکننت یا خیرات بکننت - فل پیش صدقہ و خیرات و فضیلت و آئی و احکام بیان فرمائنت ، چرائی پدا رلو و آئی حرمت بیان کت - نون ہما معاملہ و ذکر انت کہ و ام
 بہ بیت و آئندہ بہ یک مدنے و دیگ وعدہ ببیت - اے بردارے معلوم بوت کہ خوشیں معاملہ روا انت بلے چونکہ اے معاملہ بہ دیم بہ مدت و انت مریشی و شمشنگ یا گر و جیل و
 احتمال ہست پیش کا شتی و ہے پیمانہ بیت و بند بہ بیت کہ دیمتراجیرہ پاد مہیت - آئی و صورت ایش انت کہ کاغذے نویگ بہ بیت کہ ماں آئی مدت و و پد کیشینگ بہ بیت و
 ہر دو تیں معاملہ کنوکانی نام و آئی و تفصیل صاف صاف یک
 بہ یک نویگ بہ بنت - کاتب و باید انت کہ انکار مکننت
 بہ شرع و روئے ہر یک حکم و نوشتہ بکننت - و باید انت کہ
 و ام زور و ک بہ و تی دست و بنویسیت یا کاتب و سرزانی
 پیش بداریت و دومی و حق و کتیں ہن نقصان ظاہر مکننت -
 و ہر کس دین دار و دیون انت اگر بے عقل یا سر پدا یا
 سست و ضعیف انت مثلاً چنگ ایت یا سکت پیر انت کہ
 معاملہ و سر پدا و فہم نداریت یا معاملہ و کاتب و سر پدا
 کت نہ کنت گدا اے ہمیں صورت و و اندار و سروک و
 وارث و کار گزار و باید انت کہ معاملہ و بہ انصاف و بغیر
 چہ کئی و نوشتہ بکننا ٹینت - ۱۲

بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ

پہ جنگ گوں اللہ و آئی رسول و اگر شما توبہ کت گدا پر شما انت بن مال شہ

لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ

نہ شما بہ و اگر کسی و سر ظلم بکننت نہ و اگر کسی بہ شہ سراطلم بکننت و اگر آنگدست انت گدا اہلت و دیگ ببیت تا

مَيْسِرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ وَاتَّقُوا

دوسری و اگر بہ بخشش گدا شتر انت پر شما اگر شما زانت و و ترست

يَوْمًا تَرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ

چہ ہمار و چہ کہ پختہ رنگ بیت ماں لڑ چہ خد و نیمگ - رندا پورہ دیگ بیت ہر کس ہر چہ آئی کنگ و آ

لَا يُظْلَمُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ

ظلم کنگ بنت و او ایسا نذراں! وقتیکہ شہاوت ماں و تا گرودے کنت یک لے و تاک و تھے

مُسَمًّى فَالْكُتْبَةُ وَلِيَكْتُبَ بَيْنَكُمْ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ

مقررین گدا بنسیت آئی و باید کہ بنسیت شہ در میان یک نوشتہ کنوے بلانصاف و انکار مکننت

كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلِيُمِلَّ الَّذِي عَلَيْهِ

نہشتہ کنوے چہ نبیسگ و ہنچو کہ پیش داشت گئی اللہ گدا آئی ہن باید کہ نوشتہ بکننت و نشان بکننت ہا کس کئی و

الْحَقُّ وَلِيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسَ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي

و ام پر انت و ترست چہ اللہ کئی و رودین و کم مکننت چہ آئی ہنچ و پدا اگر ہا کس کہ

عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ

آئی و ام پر انت بے عقل یا کمزورے یا آئی اے طاقت نیست کہ گوشان بکننت آوت

فَلْيُمِلَّ وَلِيَّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ

گدا نشان بکننت آئی و کار و اجہ بہ انصاف و گواہ بگرت دوشاہد چہ و تی مردیناں

فَإِنْ لَمْ يَكُنْ رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ

پدا اگر مہیت دو مردین - گدا گواہ بگرت ایک مریشی و دوجین چہ ہایاں کہ شہایش پسند کنت چہ

منزل

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل وحشاً لازم انت کہ پرے معاملہ کم از کم دو گواہ
چہ مردیاں یا یک مردے و دو جنیناں ۽ گواہ بکننت
گواہ ہچشیں کس بنت کہ معتبر و لائق بنت -
فل یعنی شاہد ۽ ہر وہد پ گواہ کنگ ۽ یا گواہی دیک
لوٹا ٹینگ بہ بیت گڈا آرا باید نہ انت کہ انکار بکننت ،
کاہلی و سستی مکننت ماں آئی ۽ نوب ٹینگ ۽ معاملہ
توری ہر دین ببیت یا مرنینے انصاف ماں ہمیشی ۽ انت -
و گواہ ۽ سراہن سرچیں اعتبار ماں ہے نویسگ ۽ انت
وہے پیمماں اشیا شمشوٹنگ ۽ ہن ترس نیست انت -
فل یعنی اگر سوداگری ۽ معاملہ دست بہ دست انت جنس
بدل ۽ جنس یا نقد ۽ دوہیں معاملہ ایت و وام ۽ قصے نہ
انت گڈا انوں ماں نوشتہ نہ کنگ ۽ گناہ نیست ، بلے
گواہ دارگ اسے و ہد ۽ ہن ببیت تاکہ اگر دیمتر جڑہ ۽
پاد ببیت تو کار دات بکننت - نویسوک و گواہ کتے ۽
تا وان دیک ۽ شوہاز ۽ ہن مینت -
فل یعنی اگر ماں سفر ۽ وام و قرض ۽ معاملہ بکن ات
و پ قبض ۽ کاتب گیر ۽ مینت تو قرض ۽ عوض ۽ مدیون ۽
یک چیزے رهن کنگ لوٹیت - ماں سفر ۽ رهن ۽
حاجت بمقابلہ حضر ۽ زیاد کپیت پرچاکہ ماں حضر ۽
کتابت و شہادت ۽ چہ ہن گوں سہولت ۽ وام ۽
حدابند ۽ تلا بیت کنت ہمیشک ماں سفر ۽ رهن ۽
حکم دیک بوت و اگر نہ ماں حضر ۽ کاتب ۽ موجودگی ۽
باوجود رهن روا انت ہنچوشکہ ماں حدیث ۽ موجود ات
و اگر وام ۽ حدابند ۽ مدیون ۽ سرا اعتبار انت و ہمیشکا ہن
طلب گار نہ انت گڈا مدیون ۽ لازم انت کہ دین ۽ واجب
سرچیں حق ۽ اد بکننت و چہ خدائے برسیت - گوں حق ۽ واجب
حق ۽ دیک ۽ و ہد ۽ گوں امانت ۽ معاملہ بکننت - ۱۲

الشُّهَدَاءُ أَنْ تَصِلَ أَحَدُهُمَا فَتَذَكَّرَ أَحَدُهُمَا الْآخَرَىٰ وَ
شہداں تاکہ اگر بشموشیت یکے چہ آدوہیں جنیناں گڈا ترانگ دنت آئیارا آدگہ جنیں فل و
لَا يَأْبُ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمَعُوا أَنْ تَكْتَبُوهُ صَغِيرًا
انکار مکننت گواہاں وقتیکہ لوٹگ بنت و ملور میت چہ آئی نویسگ خوردیں گر و دیئے ببیت
أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَنتُمْ
یا مرنینے یہ وقتی مدتا - اشیا تہا پورہ انصاف خدائے نریک ۽ وسگ قائم داروک انت گواہی ما و
أَدْنَىٰ الْأَلْتَرَاتِبِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا
نریک ترانت کہ شمشوٹنگ تہا نکپیت فل مگر اسے کہ سودائے ببیت دست پدست کہ دے و گر کنت آئیارا
بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتَبُوهَا وَأَشْهَدُوا وَإِذَا
وت ما ونا گڈا نیست انت شے سرا ہج گناہ اگر آئیارا بنشتہ مکن ات - و شاہد بدارت وقتیکہ
تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ
شما سودای کنت و نقصان مکنت بنشتہ کنوک و نہ شاہد فل و اگر شما ہیڈ دلاکت گڈا اسے
فَسَوْفَ يَكْفُرُ بِاللَّهِ وَيَكْفُرُكُمْ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۱۸۷﴾
گناہ انت پہ شتا و تبرسیت چہ اللہ ۽ اللہ تعالیٰ شمارا سوج دنت واللہ ہر یک چیزے ۽ نبرزانت
وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهْنِ مَقْبُوضَةً
و اگر شما ماں سفر ات و شے دستا نکپیت بنشتہ کنوک گڈا رهن ماں دست ۽ ایر کنگ لوٹیت
فَإِنْ آمَنَ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ فليؤدِّ الَّذِي أَوْتِنَ أَمَانَتَهُ
پدا اگر ہوست کنت یکے پدگرے ۽ سرا گڈا ابید ات کہ پورہ برسیت ہما یکد کپری سزا ہوست کنگ بوتگ تی امانتا
وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتَبُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُبْهَا فَإِنَّهُ
و تبرسیت چہ اللہ ہما کڈا آئی ۽ رو دینوک انت و پوشیدہ مدارت گواہی ۽ و کسیک پوشیدہ داریت آئی ۽ گڈا ابیشک
أَنْتُمْ قُلُوبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿۱۸۸﴾ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَ
گنہگار انت دل آئی ۽ ، واللہ تعالیٰ شے کار و باراں سہی دار انت فل اللہ ۽ و تیکنت ہر چکیاں آسمان انت و

منزل

مَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوْا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوْهُ يُحَاسِبِكُمْ
 بِهِ اللَّهُ ۗ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۸۴﴾ اَمِنْ الرَّسُولِ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ
 وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمِنٌ بِاللَّهِ وَمَلَيْكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ
 لَا نَفَرَقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ ۗ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۗ
 غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿۸۵﴾ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا
 وُسْعَهَا ۗ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ۗ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا
 إِن سَمِينًا أَوْ أَخْطَانًا ۗ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إصْرًا كَمَا
 كُنَّا نَحْمِلُهُ ۗ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا ۗ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لِطَاقَةِ
 لَنَا بِهِ ۗ وَاعْفُ عَنَّا ۗ وَاعْفُرْنَا ۗ وَارْحَمْنَا ۗ أَنْتَ مَوْلَانَا
 فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿۸۶﴾

نوں مدت بدہ مارا پہ کافرانی سرا ف

منزل ۱

ف ماں اے سورت و اصول و فروع عبادات و معاملات و توری جانی یا مالی ہر ہمیں احکام با زیات بیان فرمائینت و شاید اے سورت و نام القرآن فرمائینگ و سببش بیت ہمیشہ کا سبب
 انت کہ بندگان و بشری تقدیر و تابد گوں ہر ڈول ہن کنگ بہ بیت تاکہ ماں حکمانی رند گیری و کوتاہی مکن انت۔ ہے مطلب و حال کنگ و خاطر سورت و آخرہ حکمان و بیان کنان و اے
 آیت و تہدید و یاد تریاب و ڈول بیان کنان تمام گو سنگس حکمانی پابندی و سر اکلان مجبورکت، و طلاق و نکاح، قصاص و زکوٰۃ و بیع و ربو و غیرہ و تہا باز کس و تی جیلہ و تدبیران کار مرز کنت و
 ناجائزین کاران جائز قرار دیگ و برداسینہ زوری کنت آیان ہن مریشی و یاد ترا چاصل بوت۔ بجا رھا ذات کہ شے عبادت کنگ و حق و داریت آرا باید انت کہ آئے خدا بندہ بیت کہ آئے چیرا
 و سر ظاہرین سببین جزان جنت و با و است (محاسبہ) کت بکت، آرا باید انت کہ تمائیں کارانی علم ہن حاصل بیت کہ آئے سر جمیں کارانی حساب و گیت بکت و یکد گرے و مقابلہ جزا و سزادات
 بکت۔ ضروری انت کہ کلیں چیزانی سرا ترا قدرت حال بہ بیت۔ ہمیشہ کا ادا ہے ہر سئیں کمالات یعنی ملک، علم و قدرت ادا بیان کت و ہمیشانی ماں آیت الکرسی ہن بیان بوتگ۔ اشانی
 مراد ہمیشہ انت کہ خدا و پاکیں ذات کلیں چیزانی مالک و خالق
 انت آئی علم کلان محیط آئی قدرت بہ کلانی سرا انت کہ اکتام
 یک چیریں یا سر ظاہرین کارے و تہا آئی نافرمانی کنان و بندہ
 چون نجات حال کت کنت۔ فل چہ پیشی آیت و دھد سے
 معلوم بوت کہ بہ دل و خیالانی سرا ہن گرفت و حساب بیت
 گدا بریشی و اجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و صحابہ ترس انت و بی
 قرار بوتنت و ہمیں کہ پدید بوتنت کہ بیج آیت و سرا پیشی و
 بوتگ انت۔ گوں و اجہ و تی کلگ اش کت گدا و اجہ و
 فرمان کت کہ بگوش ات سمعنا و اطعنا یعنی مشکلہ نظر و
 بیئت یا شدتے مگر حق تعالیٰ و حکم و قبول و بردا دانائیں
 کوتاہی نے مکن ات و سینگ پراہ داران و سمعنا و اطعنا
 بگوش ات، و اجہ و فرمانش گیت انت گدا چہ دل و میل و
 زبان و سرا اے کلمات روان بوتنت۔ مطلب اشانی
 ہمیشہ انت کہ ایمان یارت و اللہ و حکم و قبول کت یعنی و تی
 شدت و وسواس یلہ دیان و حکم خداوندی و منگ و تارا
 آمادہ و نیار کت حق تعالیٰ و اے خبر بند بوت پدارے دوہیں
 آیت نازل بوتنت، اولی یعنی اَمِنْ الرَّسُولِ و الا میریشی و
 و اجہ پیغمبر و آئی اصحابان ہرچ مشکلہ بہ سرا کوست کہ برزا
 بیان بوت اشانی ایمان و حق تعالیٰ و ستا و توسیپ دات
 کہ چرائی و ماں اشانی دلاں ایمان زیات تر بہ بیت و پیشی
 و وسواس بہ نکلیت۔ چہ آئی و پد دومی آیت لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ
 نَفْسًا لِحِمْ وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لِي طَاقَةِ لَنَا بِهِ
 کسے و تکلیف دیگ نہ بیت نوں اگر بہ کسے و دل و گناہ و
 خیال و ترس جاہ بکت و بہ آئی و سرا عمل کنت گدا ہج
 گناہ نہ بیت و خطا ہم معاف انت۔ الغرض صاف صافی
 بیان کت کہ چہ ہا کاران کہ چہ طاقت و درانت چو شکہ بدیں
 کار و خیال و ترس یا پیغمبر و شکاری خطا کنگ و سرا مواخذہ
 نیست۔ البت ہرچ جبرے کہ بندہ و اختیار و ارادہ و تعلق
 دارنت آیانی سرا مواخذہ بیت۔ پیشی آیت و ہرچ ہمیں
 درد و صدمہ نے اشان بوتگ آئی و معنی ہم چہ گو سنگس
 رہ بندہ گرگ باید انت چنانچہ پنچوس بوت۔ و بیان بوتگیں
 و وسواس پنچوس درشت کہ سبحان اللہ۔

بم ۸

فائدہ ۵ پیغمبرانی میانجی یعنی یہود و
 نصاریٰ ڈول و نہ انت کہ لھتین پیغمبران منت و لھتین و نہ
 منت۔ فل چہ اولی آیت و سرا اصحابان منن بقراری
 بوت بہ آیانی دلہڈی و اے دوہیں آیت اَمِنْ الرَّسُولِ و
 و لا یكلف اللہ نفسا الا و سعا لہا ما کسبت و علیہا ما اکتسبت ربنا لا تؤاخذنا
 پرچا کہ ہا دعا بانی کہ مارا حکم بوتگ آیانی مقصود ہمیشہ انت کہ بیشک ہر ڈول حکومت و حق و عبادت و استحقاق تزارا بہ مئے سرا ثابت انت مگر اے رب! چہ و تی رحمت و مہربانی و بہ ما
 ہنچیں حکم دیم دیگ بہ بنت کہ آیانی سرا عمل کنگ چہ ما و و جنجالان مکین و آیان گران مہماریں و بہ خطایانی سرا گرگ میں نہ مثل پیشی انتاں بہ مئے سرا اگر انہیں حکم دیگ بہ بنت نہ مئے سرا
 ہنچیں حکم بہ بیت کہ مانوئیں کہ آرا بکنیں، اے آسانیاں باوجود اگر چہ مئے دست و خطاے بہ بیت چرائی در بگوز و مارا پھل بکن و مئے سرا رحم بکن۔ حدیث و اہتگ کہ اے دعا سر جم و
 قبول بوتنت و وہدیکہ چہ آگرانی و پد کہ صحابیاں پیش اہتگ بہ اللہ و مہربانی و نوں چہ ہمیں گرائی و جنجال و امن نصیب بوت گدا نوں اینکر دگہ اے ہن بہ بیت کہ کافرانی سرا مارا غلبہ
 حال بہ بیت و اگر نہ آیان چہ و تی نیک و ہمک ڈولیں دل سیاہی و اور و جنجال و دیم و کاران پدارا پدا ماں گر و چیل و دور دینت کہ چرائی شمارا دستگار چہ و تی مہربانی و کت۔ تمت سورۃ البقرہ
 بفضد و عونہ تعالیٰ، فلا الحمد الشکر۔ ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

ط نجران و شصت عیسائیانی یک شرف و عزت دار و کس قدرے واجہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم نے خدمتِ محمدی میں ایشیا میں کس (۱) عبد مسیح عاقب بہ امارت و سیادت (امیری و سرکاری رہ بندے) (۲) ایہم السید ب فکر و تدبیر و روز (۳) و ابو حارثہ بن علقمہ بہ اعتبار و ہر دوستان مسترس مذہبی عالم و سرخیل علماں مزین ناماورد و مشہور انتنت۔ اسے سووی مرد دراصل عرب و مشہوریں قبیلہ بنی بکر بن اہل "و کون تعلق داروک ات رندایگان نصرانی نے بوت۔ روم و بادشاہان ایشی و مذہبی جنگی، شرف و بزرگی، سبب آفرامن عزت و شرف ات پیش ہمالا انداد و امید یہ آئی مزیں معبد (کلیسا) ایش بست و دات و مذہبی کارانی اعلیٰ منصب و سربراہی ایش کت۔ اسے وفد واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و دربارہ گون کت و فریاد حاضر بوت و گرو چلی مسئلہانی سرگون واجہ و گفتگو ایش کت کہ آئی سرچشمہ تفصیل ماں محمد ابن اسحق و سیرہ و نوشتہ انت۔ سورہ آل عمران و شرف عاتی بہر باندازہ دان ہشتاد نود آیات بہ ہے داستان و ردانازل بوت ات۔ عیسائیانی اولی و بنیادی عقیدہ ایش ات کہ واجہ مسیح علیہ السلام خدایہ جنڈانت یا خدایہ چک یا چہ سہ خدایان یکے ات۔ اسے سورت و ماں اولی آیت و خالصین توحید و دعویٰ و بیان کنان خداتعالیٰ و ہرچ صفاتے "حی قیوم" بیان کنگ بوتگنت، آ

وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِثْرَةَ الْكُنُوزِ وَمَا تُحِيطُ بِهَا سِوَىٰ ذَٰلِكَ ۗ وَسَيُؤْتِيكَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ غَيْرَ ذَلِكَ ۗ وَمَا تُحِيطُ بِهَا سِوَىٰ ذَٰلِكَ ۗ وَسَيُؤْتِيكَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ غَيْرَ ذَلِكَ ۗ وَمَا تُحِيطُ بِهَا سِوَىٰ ذَٰلِكَ ۗ

سورہ آل عمران مدینہ شریف ویرہنگ و آئی تہا دو صد آیات و بیست رکوع عزت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شروع کنان گون خدایہ نام و ہمارے اندازہ مہربان زبریں رحم کنو کے

الْحَمْدُ لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۝ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنجِيلَ ۝

اللہ نیستیں ہیچ معبود و بجز چہ آئی زندگ انت، ہر چیز و جملو ک (داروک) انت ایری کنگ پتہی سرتا بہ

پہ راستی و باورداروک انت پسر کیں کت بان

وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنجِيلَ ۝

ویری کنگ تورات و انجیل

مِن قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ ۗ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

چہ اشیا پسر یہ زمانی راہ و سوج دیگے و ویری کنگ فیصلہ کنو ک (دریاض و باطل) بیشک ہا مکر بوتنت

بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۝

چہ اللہ آیتاں پر آیاں سگین عذاب انت و اللہ زوراک انت، بیرگروک انت و بیشک چہ اللہ

لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ۗ هُوَ الَّذِي يَصُوِّرُكُمْ

ہیچ چیز اندیم نہ انت ماں زمین و نہ ماں آسمان و ہماں انت کتے نقشیا تیار کنت

فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ ۗ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

ماں ماتانی لاپہ ہر ہما ک بلوئیت۔ ہیچ کس عبادت و لائق نہ انت بجز چہ ہماں زبردست انت اذانت، ہماں انت کہ

أَنزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ

دیجی دانگ پر نئی سرتا بہ چہ آیتا لھے آیتا محکم انت (یعنی آیانی معنی ظاہر انت) آیاں کت بہ بیخنت و درگھتے

مُتَشَبِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ

آیتا متشابھت یعنی آیات معلوم ہوئین نہ انت۔ نوں ہمایا کہ ماں آیانی دلاں چوٹی ہست انت گڈارتا کینت متشابھت آیتانی

مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ ۗ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ

چہ آیتا گھڑی شنگ کنگ و غرض و مطلب و درگجگ و شوہازہ و نزانت ہیچ کسے آیانی مطلب و

عیسائیانی اسے دعویٰ و صفا صاف باطل قرار دینت۔ چنانچہ واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم مناظرہ و دوران گون آیاں گوشت آیتا نشان انت کہ اللہ تعالیٰ حی (زندگ) انت کہ آئی و سر ہجرت موت آتنگ کنت ہماں و کلپس مخلوق و وجود بخشنگ و بقا سامان پیدا کنان و آیاں بہ وقتی قدرت و جلتگنت۔ ایشی و برعکس بہ عیسیٰ علیہ السلام و سراموت و فیالقیما و چہ کیت و ظاہر انت کہ ہر کس فی جنڈہستی و قائم داشت کت کنت دومی مخلوقات و ہستی و چون قائم داشت کنت، نصاریٰ بہ ایشی و سر قبول دار بوت انت کہ اسے خبر ہیچ انت، شاید نشان و غنیمت انت کہ واجہ بہ وقتی عقیدہ و روم عیسیٰ یا فی علیہ الفناء و کنگ انت۔ یعنی عیسیٰ و سر اضرفنا کیت، اگر جواب بہ نفی بداتیں گڈا واجہ بہ مع عقیدہ و روم مارا اکت شتر ترازی جواب بداتیں و بے وس بکتیں۔ پیشکماں لفظی جبرہ و دور کنگ و مصلحت نہ انت۔ ویداجوش بیت کنت اسے مردم کہ چہ ہا ٹولی و تعلق داروک انت کہ آہ اسلام و عقیدہ و روم مسیح علیہ السلام و قتل و صلیب و چک انکار کنو ک انت و رفع جہانی و قاتل انت۔ ہیچوش کہ حافظ ابن و ماں "الجواب الصحیح" و الفارق بین المخلوق و الخالق و مصنف گیش و گوار کنگ کہ شام و مصر و نصاریٰ عمومی و ل بہ ہے عقیدہ و سر انت در اجہن متے و بعد پولوس عقیدہ صلیب تالان کت رندایہ خیال چہ یورپ بہ مصر و شام و غیرہ و سر بوت بہر حال واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ان عیسیٰ اتی علیہ الفناء و بدل و یا فی علیہ الفناء گوشت در انجا لیک پشی لفظ در باب مسیح و الوہیت کت کنگ و ردا زیادہ صفا انت ابشر اظاہر کنت کہ الزام و موقع و ہن مسیح علیہ السلام سرچہ موت و پیش موت و لفظ گوشت واجہ پسند نہ کت و یعنی قرآن کریم کہ آمین حکمت و روم و برقت راستی و انصاف و تی بغل زوران ایر کیت۔ و نراں پشی کت بان راست پیشداریت و پشی کت (تورات و انجیل و غیرہ) چہ پیش قرآن و آئی و یاروک و نیگ مردمان و روم و کنگ انتت ماں وقتی ویدہ من سبب حکم و ہدایت ایش اتنگ چوش گوش کہ اشانی بیان و کنگت کہ الوہیت یا "ابنیت مسیح" عقیدہ ماں ہج آسمانی کتاب موجود نہ ات، پرچاکہ دین و اصول و بار و تمامیں آسمانی کت متفق و یکراہ انت مشرکانہ عقیدہ و تعلیم کدی ہن دیگہ بوئنگ۔ وک یعنی ہر دو وباری و مناسب ہچشیں چیز نازل کنت کہ احق و باطل، حلال و حرام، راست و دروغ و میا نچی و فیصلہ کنو ک بوتگنت۔ ماں اشیا قرآن کریم، آسمانی کتاب، بیانی معجزہ جملہ داخل بوتنت و بہ اسے نیگ و ہن اشارہ بوت کہ ماں ہما مسلماناں کہ آیانی تہا یہود و نصاریٰ جبرہ کنان و پیداگ انت آیتاں جبرہانی فیصلہ ہن قرآن و ذریعہ کنگ بوئنگ۔ و یعنی اسے پیمیں گناہکاران نہ سزا و بغیر بلہ دنت و نہ آچہ خدایہ زبردستیں اقتدار و بلہ بان در رفت کنت۔ مریشی و حضرت مسیح علیہ السلام و الوہیت و باطل کنگ و راہیک لطیفین اشارہ ہے ہست انت پرچاکہ ہرچ اقتدار و اختیار کلی بہ خدایہ ثابت کنگ بوتگنت ظاہر انت کہ آمان مسیح و موجود نہ ہست بلکہ بہ نصاریٰ و گور و حضرت مسیح کسے و چہ سزادات کنت آیتا و تی جنڈہ ایٹر فریاد و زاری و باوجود و تاراہ ظالمانی دست و دستگار کت۔ گڈا خدایا خدایہ چک چون بیت کنت۔ چک ہما بیت کنت کہ پت و پیمین بہ بیت پیشک خدایہ چک راہن خدا بوگ باید انت یک عاجزین مخلوق و حقیقتہ قدرت داروک و چک گوشت پت و چک ہر دو بیانی سراسگ عیب جنگ انت (خدا پناہ بدنت) و یعنی چوش کہ آئی اقتدار و اختیار کامل انت علم ہن محیط عالم و کتام حوریں مزیں چیز بہ یک دمانے ہن چہ آئی غائب نہ انت۔ کل مجرم و بری و تمام جرمانی و طر، کچ و کسکس ماں آئی و علم انت مجرم و پش بان فرار بوگ بلوئیت تو چون بیت

منزل

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

إِلَّا اللَّهُ مَوَالِدُ السُّخُونِ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ امْتَابَهُ كُلُّ مَنْ عِنْدِ
 رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ۝ رَبَّنَا لَا تَزِرْ قُلُوبَنَا بَعْدَ
 إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ۝
 رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ
 الْبِعَادَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَ
 لَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ۝ كَذَّابِ
 الَّذِينَ يَدْعُونَ اللَّهَ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
 سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَى جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْبِهَادُ ۝ قَدْ كَانَ
 لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ
 أُخْرَى كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأَى الْعَيْنُ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ
 الْكَاذِبِينَ

وَأَذَكَّرَ لَكُمْ آيَةً فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَى كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأَى الْعَيْنُ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ الْكَاذِبِينَ

منزل

کنت - ہمیں اگوشمالی کنگ بوتنگ کہ مسیح علیہ السلام خدا بیت نہ کنت پرچاکہ اے ڈوہیں محیط علم آرا حاصل نہ ات آئی و ہا قدر زانگ ات ہمیں کھدا تعالیٰ آرا پیش داشتگت ، ہنجوشک و اجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم مناظرہ و تہاوت نجران و نصرانیوں قبول کت۔ وک یعنی بہ وقتی علم و حکمت و روء بہ وقتی کاملین قدرت و ہر ڈول و ہر سیم لوت ماں مات لاپ و شے نقشہ و سازیت - نہ، مادگ، خوب صورت، بد صورت ہر پیمایا پیدائگی ات اڈکتی۔ یکیں آپ و قطرہ و چینگر رنگ تبدیل کنان انسانی صورت بختت۔ ہا ذات کہ آئی و قدرت و صنعت و اے احوال ات باری باری علم کوتاھی بیت کنت یا یک انسان خداوند قدوس و چک یا نواسگ گوشگ بیت کنت ؟ کبرت کلمتہ تخرج من افواہہم ان یقولون وارت، نوشتیت، پیشاب و لائک بوج کنت آ انسان خداوند قدوس و چک یا نواسگ گوشگ بیت کنت ؟ کبرت کلمتہ تخرج من افواہہم ان یقولون الاکذبا۔ عیسائیانی سوال ات کہ دھدے واجہ مسیح و ظاہری پت کس انت گڈا ابید چہ خدائے دگ کئے و پت قرار بدیں یصورکم فی الارحام کیف یشاء و تہا یک لطیف اشارے ہست بہ اشانی جواب و ردا، یعنی خدا

قدرت داریت کہ ہر پیمایا بلو بیت ماں مات و رحم و انسان و بختت و حکیم انت ہر جانیکہ بہ ہر پیمایا مناسب فہمیت بہ ہا ڈول کنت۔ حواء بغیر چہ مات و عیسیٰ بغیر چہ پت و آدم مات و پت و بغیر پیدائگی۔ آئی و حکمتاں کئے احاطہ کت کنت ۱۲ (بہ صفحہ و حاشیہ) و نجران و نصرانیوں چہ وقتی تمایں دیلاں بے وس بوان و بطور معارضہ گوشگت ات کہ آخر شام حضرت مسیح و کلمتہ اللہ و روح اللہ قبول دار ات بس بہ منہ مقصد و تاہتی و اے لفظ کافی انت ادا اشی و تہی جواب یک عام اصول و رھبند و صورت و دیگر بوت کہ بہ اشی و سریدی و رند ہزاراں جیڑہ وارڈ و جھال بکس بنت اشی و گیش و گیوار چوش انت کہ قرآن کریم بکس تمایں خدائی کتابانی تہا دو قسم و آیات انت یکے ہا انت کہ آیانی مراد معلوم و متعین انت۔ و پدا اے رد لغت و ترکیب و لحاظ و روء لفظانی تہا ابھام و اجمال نیست، نہ عبارت دگہ بازیں معنایانی دار و کنت و نہ مدلول کہ ہوڈو لافہگ بوتگ آ عام قاعدیانی برخلاف انت یا ہمیشہ کہ عبارت و لفظ اگرچہ لغت بازیں معنایانی دار و کنت انت لیکن شاعر و نصوص مستفیضیہ اجماع معصوم یاچہ مذہب و عام اصول بالکل متعین بوتگ کہ متکلم و مراد آ معنی نہ انت بکس ایش انت اے ہمیں آیات و حکمتاں گوشگت و در حقیقت کتاب اللہ و کل تعلیمات و ہنڈال و اصلی اصول ہے آیات انت۔ دومی قسم و متشابھات گوشگت یعنی بہ آیانی معنی و مراد متعین کنگ کیں شبہ و شینگ در شام بیت اشانی گیش و گیوار و راستیں رہ بندایش انت کہ آ دومی قسم و آیات بہ اولی قسم و نیمگ رجوع کنان و آ چارگ بہ بنت ہرج معنائے خلاف ظاہر بیت آرا لفظی کنگ بہ بیت و تکلم و مراد ہا فہگ بہ بیت کہ حکمیں آیت و برخلاف نہ انت اگر اجتہاد و گوشگت و با وجود متکلم و مراد بہ بشری گیشینگ نتوننت گڈا مارا بید نہ انت کہ چہ حد و تجاوز بکنیں۔ جانیکہ ما بہ وقتی کم علمی یا قابلیت و کوتاھی و سوب و بازیں حقیقتانی سردستر حاصل

کت نہ کنیں ایشرا ہم بہ ہامانی لڑے شامل بکنیں، مگر ہر چوشیں معنی و مرادے ظاہر بکنیں کہ مذہب و عام اصولانی برخلاف بہ بیت مثلاً حضرت مسیح و بار و قرآن و صاف صاف بیان کت ان هو الا عبد انعمنا علیہ یا ان مثل عیسیٰ عند اللہ کمثل آدم خلقہ من تراب الخ یا ذلک عیسیٰ بن مریم قول الحق الذی فیہ یمترون ما کان للہ ان یتخذ من ولد مستخذہ و جاگہ بہ جاگہ آئی و الوہیت و ابنتیت رد کتگ۔ نون یک مردے چہ اے کلیں حکمیں آیاتی روء و نوشتیت و ہنجوشیں معنی بڈر بکننت کہ آ کتاب و گیش و گیوار و تواتر بیانی برخلاف انت گڈا اے بکروی و ہٹ کنگ نہ انت گڈا اے جی بیت کنت ؟ لھتیں کور باطن لوتنت کہ اے پیمار دویان مخلوق و ماں گراہی و گرفتار بکننت و ہتیں کمزور و غیب رہ دار و ک بہ وقتی ہو کیں یقین وچہ اے ڈوہیں متشابھات و وقتی دل و تب و مطلب کشگ لوتنت حالانکہ اشانی راستیں مطلب ایوک و خدات زانت و بس۔ آچہ وقتی مہربانی و ہر کس و ہر قدر حصہ و سدا آگاہ کنگ بلو بیت آگاہ کنتی۔ ہر کس مضبوطیں علم و خدا بند انت آ حکمتاں و متشابھات ہر دو مینان

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

..... برحق قیمت آیقین دارنت کہ دوئیں قسم آ آیات چرکیں چنگ آ در اہتگنت کہ آیانی تہاوت ماں وت تناقض بیت نہ کنت ہمیشکا آچوش کنت کہ متشابہات آ بہ محکات آ نیمگ آ رجوع کنان آ نون آیانی مطلب آ گرت و ہرج بہرے کہ آسردنہ بنت آرا بہ خدائے سپارت کنت کہ بہتر زانت مئے کار ایمان یارگ انت۔ و یعنی پکائیں علم داروک بہ وتی علم کمال و ایمانی قوت آ سراوست نہ کنت بلکین ملام چہ حق تعالیٰ آ استقامت و زیادہیں و فضل و کرم آ طلبگار بنت تاکہ حاصل کتگیں مں مال بر باد مہیت و خدا مکت کہ دل راستی آ قبول کنگ آ پدچوٹ کنگ مہنت حدیث آ بیان بوتگ کہ واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم آ امت آ اشکناہینگ آ خاطر آ گیشتر آے دعا لوٹنگ ات یا مقلب القلوب ثبت قلبی علی دینک و آ آروچ الم کیت و کجروک و چوٹیں رہ بند اختیار کنوکانی آروچ آیک آیک فیصلہ کنگ بیت گڈا ہر یک گناہ کار آ وتی کجروی آ سزا دیگ بیت بہ ہے ترس آ ماچہ آیانی راہ آ سبزاری ظاہر کنان آ تھی رحمتانی و سرسوجانی طلبگاریں ما یہ بدنتی آ کجروکیں مردمانی برخلاف نہیں بلکین مئے مقصد آخرت آ کامیابی انت۔ وک گوں قیامت آ ذکر آ ہور کافرانی انجام آ ہن بیان کت کہ آیایں مچ چیز ماں دنیا و آخرت آ چہ خدائی عذاب آ ر کینت کت کنت۔ ہنچوش کہ من بہ سورہ آ شروعات آ نوشتہ آ کزنگوں کہ مئے آیتان دراصل آ دویم گوری گوں نجران آ و فدہ آ انت کہ آیان آ عیسائی قوم و مذہب آ مستریں کپنی مردم گوشگ باید انت، امام فخرالین رازی آ چہ محمد بن اسحاق آ سیرت آ نقل کنگ کہ وہدیکہ آے و فدہ چہ نجران آ بہ مدینہ آ نیمگ آ ر ہادگ بوت گڈا اثنانی مستریں مذہبی سروک ابو حارثہ بن علقمہ بہ کاتل آ سوارات۔ کاتل (خچر) آ سر یاد وارت گڈا چہ آئی برات آ دپ آ در اہت قفس الابد۔ چہ آے الابد آئی مراد واجہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم (العباد باللہ) ابو حارثہ آ پستہ دات قعست امتک کر زجیراں بوت و گوشتی پرچا آ ابو حارثہ آ جواب دات۔ قسم نجران ما شتر زانیں کہ آے (محمد) ہمانی انت کہ دنیا بہ آئی راہ چار انت کہ آئی مژدہ بہ مئے کتاباں موجود انت کہ زہد پستہ دات گڈا آرا پرچانہ من ات جواب داتی "لات ہولاء الملوک اعطونا اموالاً کثیرۃ واکرمونا فلو امتا بمحمد (صلی اللہ علیہ وسلم) لاخذوا مٹا کل ہذہ الاشیاء" (اگر ما بہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم) آ سرا ایمان بیاریں گڈا آے بادشاہ کہ مارا بے شمار زر و مال دیکگانت و شرف و عزت دیکگانت درستان آ پداچ گرت کر زہ آے کلمہ ماں وتی دل آ داشت آخر کار بے کلمہ آئی اسلام یارگ آ سو ب بوت (رضی اللہ عنہ وارضاه) مئی خیال آ مئی آیتاں ابو حارثہ آ مئے گیانی جواب انت چوش چوش بہ نقلی و عقلی دلیلان آیانی فاسدیں عقیدہ ماں آ ردکنان بیم تراب دانگ کہ حق آ جاہ یارگ آ بعد ہر کس پدینا وی مال و متاع آ خاطر ایمان نیارنت آیایں باید انت کہ شہ زبانت کہ مال و متاع و راج نہ آیان آ ماں دنیا چہ خدائی عذاب ر کینت کت کنت و نہ ماں آخرت آ چہ مزین عذاب آ۔ چنانچہ تازگیں مثال ہنوں ماں بدر آ شہاوت بہ مسلمان و مشرکانی جنگ آ دیستگ۔ دنیا بہار گاہ بہ چنت رفح انت۔ آئندہ آ جاٹ و کامیابی پر ہمایان انت کہ چہ خدائے ترست و تقویٰ اختیار کنت۔ آے بیان دراج کش بوتگ و بہ وتی لفظانی اعتبار آ یہود و مشرکین وغیرہ ایدر کہ کافران آ ہم مریشی دویم گڈا کنگ بوتگ، اگر چہ اولی دویم گور نجران آ نصاریٰ انت۔ واللہ اعلم۔ وک یعنی بہ کسے آ رد دیا بنگ آ رد نہ وارت و ہا پیکہ آ اگرگ بوتگنت شہاں بہ ہا پیکہ خدائے گڈا کت وک نون ہما وہد اہتگ کہ شماکل توری یہود توری نصاریٰ توری مشرک زوت بہ خدائی شکر آ دیما مغلوب ہوان آ سلاخان آ دور دہیت۔ آے و ماں دنیا رسوائی بوت و بہ آخرت ہرج آس آ لوگ تیار انت آجا انت۔ ماں لہتیں روایتان انت کہ چہ بدر آ فاتحانہ دازی آ رند واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم بہ یہوداں گوشت کہ شہاقت آ را قبول بکن ات و اگر نہ قریش آ وتی حال دیست و شہ حال ہن چو قریش آ بیت در ائینتس، آے محمد (صلی اللہ علیہ وسلم) ماں آے فریب آ مہو کہ تو قریش آ لہتیں ناخبر بہ کارانی سراج حاصل کنگ گوں ما وہدے ڈیک دے وتی حال آوت گندے کہ ما (جنگ آزمائیتگیں سپاہی و بہادرین مرد میں، بریشی آے آیات نازل بوتنت۔ باز گوشتنت کہ "بدر" آ فتح آ گندان آ لہتیں یہود آ میل بہ اسلام آ داشت پدا گوشتنت اشتاپ کن ات بچارے دویم تر آچے بیت۔ دویم سال آ "احد" آ ہدار کی شکست آ سبب آ آیانی دل سک بوتنت و ہیانتس زیات تر بوت۔ آے حد آ کہ وتی قولان آ پروشان آ بہ مسلمانان جنگ آ تیاری آس کت۔ کعب بن اشرف گوں شہت سواراں مکہ آ شت بہ ابوسفیان و قریش آ ایدر کہ سرداراں دوچار کیت و گوشتی ماوشما یگیں، وت ماں وت ہوریں فوجے قائم کنان آ محمد (صلی اللہ علیہ وسلم) آ مقابلہ آ بکنیں بریشی آے آیت نازل بوتنت واللہ اعلم۔ بہر حال کتیں روچاں بعد خدائے پیشداشت کہ ماں جزیرۃ العرب آ مشرک آ نام و نشان کار بوت۔ بنو قریظہ آ بدعہدیں یہود گوں زہماں کٹگ بوتنت، بنی نضیر جلا وطن کنگ بوتنت، نجران آ نصاریٰ رسوا ہوان بہ جزیرہ دیگ آ تیار بوتنت و داں ہزار سال آ دنیا آ مزین مزین مغرور و سرکش قومان مسلمانانی سر بلندی آ دیما وتی سر جہل کرتنت۔ فالحمد للہ علی ذلک۔

ف ماں جنگ بدر کا فرار کیا ہوا تھا کہ آیا نبی گورہ ہفتاد ہشتاد و اسپ
 تشاہنی پوشاک و ہشت زہم انت۔ و اے یک تماشہ فی کبے ات کہ ہر یک ٹولی ء و تی مقابل ء مردم دوسر گندگ اہتگنت کہ ایشی ء لازم نتیجہ اے بوت کہ کافرانی دل چہ مسلمانانی
 ایشی ء سارا زوک انت و مسلمانا چوت دوسر گیش دشمن ء گندان زیادہ خدائے نیک رجوع کنوک بوتنت و بہ سرحس توکل پامردی ء بہ خدائے وعدہ " اِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ هَادٍ
 حَادٍ يَغْلِبْ اِمَّا سَلْبِيْن " ء سراتوکل کنان ء فتح و نصرت ء امیدوار انت۔ اگر دشمنانی سرحس شمار بہ اشان معلوم ہوتیں کہ سہ سرحس ات گد اتس ات کہ مسلمانانی سراحوف و
 رگ جاری ہوتیں۔ و اے دوتیں ٹولیانی بہ یکدگر ء دوسر گندگ ماں لھتیں جاوے ات و اگر نہ لھتیں جاوے اتنت، و ہر یکہ ہر یکہ ء دوتی ٹولی ء جمعیت کم محسوس بوت ہنچوشکہ ماں سورہ
 غل ء کیت ہر چیکہ بہ بیت یک گونڈیں و بہ سوسامانیں جماعت ء بہ اے ڈولیں مضبوطیں جاعتے ہر مقابلہ ماں مکہ ء کتگیں پیشین گویانی رو ء اے ڈول ء فتح و کامرانی دیگ بہ چہ داروکیں
 مردماں یک مزنیں عتہ دیوکیں واقعہ ء ات۔

ف یعنی و ہرے انسانیشاں گرفتاریوں چہ خدائے یاد ء غافل
 بیت۔ پیشکا ماں حدیث ء ہست ما تزکت بعدی فتنہ
 اضرعلى الرجال من النساء (چہ منا پدہ مردیناں مستریں
 فتنہ چہ جنیں آدم ء گیشتر دگہ چہ چیز نہ انت) البت اگر چہ جنیں ء
 مقصد ہے بہ بیت کہ چہ گناہاں بہ پھر زیت و پدا اولاد زیات
 بہ بنت گد اہر اے نیت ء بدنت انت بلکیں بخت و شتر انت۔
 چوشکہ و اہر پیغیصلی اللہ علیہ وسلم ء فرمان انت کہ دنیا ء شتریں
 متاع نیکیں لوگ مانگ انت۔ اگر بہ آئی نیک بچاریت گدا
 و شتو بہ بیت، حکم بکنتی آرا فرماں دار گندیت، مرد جاگے
 دور بروت آئی پشت ء مرد ء مال و دتی شرم و حیا ء کینوک
 بہ بیت۔ بہ بچہ ڈول دنیا ء متاعانی ردا ہینکر حیرانی بیان بوت
 درستانی شری و ہدی ء دار و مدار بہ نیت و بہ کارانی رہ بند
 تفاوت ء جدا جدا بنت مگر چو کہ ماں دنیا ء زیات مردم ہایت
 کہ آعیش عشرت ء سامان گرفتاریوں چہ خدائے تعالیٰ ء و دتی
 عاقبت ء شمشو شکار بنت۔ پیشکا ماں زین للناس ء
 روئے سخن عام انت۔

ف یعنی اے ہایت کہ اشانی سرانمبر یا نشان جنگ بنت
 یا چریشی ء ہا اسپ مراد انت کہ آیا نبی دست و پا دیشانی ء سرا
 قدرتی نشان موجود انت یا چریشی ء ہا اسپ مراد انت کہ ماں
 چراگا ہاں بہ گاہ واری ء یلہ دیگ بہ بنت۔

ف یعنی اہدی کامیابی چہ اے چہراں حال نہ بیت البت ما دنیا ء
 بہ ہفتیں روجاں فائدہ حاصل بیت کنت، کامیابیں سقبل و جوانیں
 ہنکیں اگر لوٹ ات گد اخد ء گورہ دست کیت آئی ء شتو دی
 و قرب ء شتو ہار ء بہ بیت۔ ماں فی آیت ء فرمان کنت کہ آ
 جوانیں ہنکیں چہ انت و کے ء رسیت۔

و یعنی چہ ہر ہمیں ظاہری باطنی گندگی ء پاک مساف بنت
 و کہ چریشی ء مستریں نعت چہ بیت کنت بلکیں جنت ہن پیشکا
 مقصود انت کہ آرضاء جاگ انت۔

ف بندگانی تمامیں اعمال و احوال آئی ء دیما انت ہر کس ہر ڈولے
 جزاء و سزا ء حقدار بیت بہ ہا ہما آرا ابید چو کی و پیشی ء
 دیگ بیت۔ دنیا ء بہار گاہ ء عاشق و چہ آئی فانی لذتاں پھر
 کنوک درست بہ و تی دتی جاگھاں سر کنا ٹینگ بنت، مطلب
 چوش بیت کنت کہ پھر ہر گاریں بندگانی سہ اخد ء لطف و
 کرم انت کہ چہ دنیا ء سحر و سامری ء آیان ء رگینیت۔ چوشکہ
 ماں حدیث ء و اہر پیغیصلی اللہ علیہ وسلم ء فرمان انت کہ و ہد

خدا یک بندہ ء ء را دوست داریت گدا بہ ہے پیمارا چہ دنیا ء پھر زیت ہنچوشکہ شاد و تی مریشان ء چہ آپ وغیرہ پھر زیت کنا تہن ات۔ ف معلوم بوت کہ یہ گناہ ء معافی ء ایمان
 بارگ شتر انت۔ ف یعنی ماں اللہ راہ ء مزن مزنیں تکلیفاں برداشت کنان ء ہن بہ آئی فرمانبرداری ء ثابت قدم و چہ معصیت ء پھر زیت کنوک انت، زبان ء، دل ء ہنیت ء
 معاطہ ء برستی ء کنت، بہ سرحسین بعداری ء گون خدائے حکمانی سراع عمل کنوک انت۔ خدائے دانگیں مال و ملکیت بہ آئی ء سوچ و دانگیں رہ بندانی سہ اخراج کنوک انت و آخر شب ء پا دکانا
 کہ آسکون و دعاء اجابت ء و ہد انت بلے آوہد ء پا دایگ گران انت) چہ و تی رب ء گناہ و تقصیران ء معاف کنا شینت کائوا قلیلا من اللہ فایہبجعون و بالاسحار ہفت
 یستغفرون (الذریات رکوع ۱) یعنی زیات شب ماں عبادت ء گوازینت و سحر ء و ہد ء استغفار کنت کہ خداوند! ماں عبادت ء ہر چہ کونا ہی نے بوتگ چہ و تی فضل ء آرا
 معاف کن۔ ف ماں شرف ء گون نجران ء نصاریٰ ء خطاب ات و بہ بشریں لطیف اندازہ ء شیخ ء الوہیت ء عقیدہ ء رد کنان ء توحید خالص ء

بِنَصْرِهِ مَنْ يَشَاءُ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّاُولِي الْاَبْصَارِ ﴿۱۶﴾

بہ و تی مدد ء ہر کسیا کہ بلوٹیت بیشک ہمیشہ ء تہما عسرت انت پہ چہم پچیں مردماں و
 زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ
 ڈول دارکنگ بوتگ پہ مردمانی دل ء دوستی نفس ء خواہشانی چو کہ جنانی و حجتانی و کوت کتگیں

الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْاَنْعَامِ
 خزانہانی چہ طلاہ ء و نگرہ ء و نثان دارکنگیں اسپانی و دوتوانی

وَالْحَرْثِ ذٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَاللّٰهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَاٰبِ ﴿۱۷﴾

و کتار ء (دوستی) اے درست دنیا ء زندگانی ء سامانت و اللہ ء گورہ ہست انت شتریں جاگے
 قُلْ اَوْ نَبِّئْكُمْ بِمَخِيْرٍ مِّنْ ذٰلِكُمْ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتْ
 بگوش کہ ہیں اخبار دیدیاں من شمارا چہ ایشیا شتریں چیز پہ پھر ہر گاراں آیانی پروردگار ء گورہ باغنت

تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَاَنْرُ وَاَجْرٌ مُّطَهَّرٌ وَاَوْ
 کہ نہ بنت چہ آیانی چیر ء جو ہمیشہ ماننت ماں اودا و جن انت سکتیں (پاکیزہ)

رِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ بِصِيْرٍ بِالْعِبَادِ ﴿۱۵﴾ الَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ
 و رضامندی انت اللہ و اللہ ء نظر گورت پہ بندیاں ہا کہ گوشت

رَبَّنَا اِنَّا اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۱۶﴾ الصّٰدِقِيْنَ
 کہ اے مے پروردگار ایمان آرتگ نوں بہ بخش مارا مے گناہاں و نگرہ مارا چہ دوزخ ء عذاب ہا صبر کنوکاں

وَالصّٰدِقِيْنَ وَالْقٰنِتِيْنَ وَالْمُنْفِقِيْنَ وَالْمُسْتَغْفِرِيْنَ بِالْاَسْحٰرِ ﴿۱۹﴾
 و راستیناں و حکم متوکاں و خیرات کنوکاں و معافی لوٹوکاں سحرانی وقت ء

شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْوَالِدُ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ
 اللہ ء گواہی دات کہ ہے محبوب نیست انت بجز چہ ہما ئیا و تی و فرشتیاں و علماں ہن و حالانکہ اللہ قائم

بِالْقِسْطِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿۱۸﴾ اِنَّ الدِّيْنَ عِنْدَ اللّٰهِ
 پہ عدل ء سراج کسے بندگی نیست انت بجز چہ ہما ئی ہما کر زہرست انت دانانت بلشک مقبولیں دین اللہ ء گورہ

مذلل

اعلان کنان ایمان یارگ و شوق دیاننگ بوت۔ ماں میانجی و ہمارو و جنجالان بیان کنگ بوت کہ آسان و حق و راجہ یارگ و باوجود چہ ایمان و محروم کننت یعنی مال و اولاد و عیش و عشرت و اسباب۔ ماں اے آیتاں مؤمنانی توصیف و بیان کنگ زند پداہ اصلی کپ توحید و غیرہ و نمک و رجوع کنگ بوتنگ۔ یعنی خالص توحید قبول کنگ و تہاچہ شک بیت کنت و ہدیہ حق نعلات و تہا و تہا کلس کتاباں برابر ہے کپ و گواہی و دیان انت و آئی او کنگیں کتاب (کائنات و محیف) و یک یک تاکہ بلیں یک یک فقط شہادت دنت کہ ہنگی و لائق چہ رب العالمین و ابیہ و کہ ہج کس بیت نہ کنت و فی کل شیء لہ آیتہ ۛۛ تدل علی اتہ واحدہ۔ سزئہم ایتنا فی الافاق و فی انفسہم حتی تبین لہم انہ الحق۔ اولم یکن بریک انہ علی کل شہید گنگ (حرم سجدہ۔ رکوع ۶۶)

و ک ظہر انت فرشتگان گواہی خدا و گواہی و خلاف چون بیت کنت۔ و فرشتہ و ہما مخلوق و نام انت کہ آچہ صدق و حق و راہ و سزنا بی مکنت چنانچہ فرشتیانی تسبیح و تہجد و سجود بر توحید و تفرید باری و سر اشانت

تلاک الہرسل ۳ ۷۲ ال عمران ۳

الاسلام و ما اختلف الذین اوتوا الکتب الا من بعد ما اسلامت و مخالف نبوتت کتابیاں (یہود و نصاری) مگر رند چہ

جاءہم العلم بغیا بینہم و من یکفر بایت اللہ فان اللہ معلوم دار بوگ و آئیانی چہ و تہا و تہا بغض و حسد و بیگ و تہا و تہا کہ انکار بکنت اللہ حکماں گدا اللہ

سریر الحساب ۱۹ فان حاجوک فقل اسلمت و جہی للہ و من زوت حساب گروک انت و رند ان اگر چہ کنت گون تو گدا گوش کہ من بعد ارت دیم و تہا خاص اللہ حکم و تہا

الذین اوتوا الکتب والامین اسلمتم فان ظہر ان و گوش کتابیاں (یہود و نصاریاں و ہامیاں) (مشرکان) کہ شہا من تا بعد ارت ؟ پدا اگر

اسلموا فقد اهدوا وان تولوا فاتباعک البلغ و اللہ آتا بعد ارت بوتنت گدا آیاں پر راہ و سر اسلمت و اگر کشتش ماذت گدا بتی سزنا حکم و رینکنت و اللہ

بصیر بالعباد ۲۰ ان الذین یکفرون بایت اللہ و یقتلون نظر چہ اینت بندیاں و بیشک ہا کہ نہ منتت خدای حکماں و کشت

النبین بغیر حق و یقتلون الذین یأمرون بالقسط من ینبیراں پر ناحق و کشت ہا کساں کہ حکم کنت انصاف کنگ و چہ

التاس فبشرہم بعذاب الیم ۲۱ اولیک الذین حبطت اے دگر مردماں گدا مزردہ بدہ آیان و دردناکین عذاب و آہشت کہ بر باد بوتنت

اعمالہم فی الدنیا و الاخرۃ و مالہم من نصیرین ۲۲ الم تر آئیانی نیکیں عمل ماں دنیا و آخرت و نیست انت آیان و نہیچ مدگارے زاناں تو نیستت

الی الذین اوتوا نصیبا من الکتب یدعون الی کتب اللہ ہا کہ دیگ بوتنت یک حصے چہ کتاب و ک بوتنت بہ خدای کتاب و نمک و

لیحکم بینہم ثم یتولی فریق منہم و ہم معرضون ۲۳ ذلک تاکہ حکم بکنت کتاب ماں آیاں، رند انت ما سزنت یک جماعتے چہ آیاں در حالیکہ آروگردانت و اے روگردانی

و ک علم دار و کاں ماں ہر دور و توحید و گواہی دیان بوتنگ انت و مرومی و عمومی پیمیا توحید و خلائی و یک لفظ و اظہار و جہالت زانگ بیت۔ مشرکان ہن ماں دل و متوک بوتنت کہ علی رہبند کدی شرکی عقیدیاں تائیہ نہ کنت۔

و ک پ انصاف و کنگ و دو جہر الی انت، زبرد ستہ بہ بیت کہ چہ فیصلہ و کسے سزنا بی مکنت و حلیہ بیت کہ گون حکمت و دانائی بہ شتری و جنت و با و است کناں و راستیں فیصلہ بکنت بے محلیں کتام یک حکم مدنت چو نہ حق تعالی عزیز و حکیم انت ہمیشہ کا بہ آئی و منصفی و ردا شہبہ بیت کنت۔ غالب گمان ہمیشہ انت کہ ماں اے لفظ قایما یا لقسط و عیسائیانی کفارہ و مستہ ہن رد بوت۔ شرای کجا انصاف بیت کہ سر جہن دنیا و گناہان و یک مردے و چک بار کنگ بنت و آتھن سزاوار ہون و کلیں گناہکاراں بہ ملاسگی بری و پاک بکنت، عادل و حکمت دار و کس خدای بارگاہ چہ اے ڈویس ناہود گیں گپاں باز برز و بالاتر انت۔ ۱۲

(ہے تاکدیم و حاشیہ) ک اسلام و تہا یعنی انت حوالہ کنگ۔ سہارت کنگ۔ مذہب لام و راہن بہ ہے لحاظ و اسلام گوشگ بیت کہ یک مسلمانے و تارا بہ سزنی یحیی خدای حوالہ کنت و آئی و حکمانی دیما گردن و خم کنگ و اقرار و کنت۔ چوش گوش کہ اسلام تا بعداری و تسلیم و مسلمانی حکم برداری و دومی نام بوت چو ناٹی چہ شروع و تمامیں پیغمبراں سے مذہب اسلام و آورش و ماں و تہا دور و تہا و تہا قوم و بہ یکتا سبب مدتے و احکاماں سرکناں طاعت فرمان برداری و خالص بہ یحیی خدای عبادت و مخلوق و دعوتش دیان کت۔ لیکن بہ اے ردا خاتم الانبیا محمد رسول اللہ صلے اللہ علیہ وسلم تمامیں دنیا و ہرچ کامل تریں عالمگیر و پانڈاریں ہدایات و سوچ داننت آگوستگیں تمامیں شریعتا رہ بندان و گون ہور ہور پھتیں نوکیں رہبنداں شامل کنگ و سبب بہ خاصیں پیمیا بہ اسلام و نام و پچاہ یارگ بوتنت۔ بہر حال ماں اے آیت و سخن و نصاری و دیما بہ خصوصی نمونیا و تمامیں مذہبان و دیما بہ عمومی صورت و اے جار جنگ بوت کہ دین و مذہب ایوک و یکیں چیز و نام بیت کنت و آیش انت کہ بندہ گون دل و جان و

وتارا بہ خدای حوالہ بکنت و ہر و ہر ہرچ ڈویس حکے چہ آئی نینگ و بیئت و تہا گردن و تہا قبول کنگ خم بکنت۔ نوں ہر کس بہ خدای چک و نواسگ تجویز بکنت، مسیح و مریم و عکساں و صلیب و دار و پرستش بکنت خنزیر و نور انت۔ انسان و خدا، یا خدا انسان جوڑ بکنت، انبیا و اولیاء قتل کنگ و ادنائیں خبرے برانت برحقیں دین و گار و گساری و شوہار و بہ بنت، موسی و مسیح و مزیدیانی روع ہرچ پیغمبرے چہ دو بیناں مسترین شان و نشان و پیشداران و آہت۔ پزانت آسرا دروغ بند بکنت و بہ آئی و آورش کلام و حکماں گون مغرہ بکنت یا ہلبے و قوف کہ ڈوک، درچک، استار، ماہ روچ و دیما سجدہ بکنت و حلال و حرام و معیار و تہا نفس و واہگ قرار بدینت گدا چون باریں چریشاں یک جماعتے ہن اے قابل انت کہ و تارا مسلمان و براہیمی ملت و پرو گوشت بکنت (العیاذ باللہ) و فی روایہ محمد بن اسحق فقال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم اسلموا فقا لواقدا سلما فقال صلی اللہ علیہ وسلم کذبتم کیف یصح اسلامکم وانتم تثبتون للہ ولذا و تعبدون الصلیب و تا کون الخنزیر (تفسیر کبیر)

و یعنی اسلام یک صافیں دروشتیں چیزایت بہ ہا و لیلان موسی و مسیح و رسالت یا تورات و انجیل و آسانی کتاب بوگ و ثابت تو نگ بیت چہ آیاں

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا جَاءْنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَاللَّيَالِي عَظِيمَةٍ ۚ فَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّهُ كَفَرُوكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ۚ

چہ ہے سبب انت کہ گوشتت کہ مجھ نے لگیت ملرا دوزخ آس مگر چیتے روح کہ آپ حساب سے سرامیت وردوانگوان

فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۚ فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْتَهُم لِيَوْمِ

ماں وتی دین آ آیانی وت گڑیں خیراں ط رندا چہ حال بیت وقتے کہ ما آیانی چ گنیں ماں یک روچہ کہ

لَارَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۚ

ماں تی ایک چ شک نیست و پورہ دیگ بیت هرکے آ هرچہ کہ آیانی گنگ ط آیانی حق گار نیست

قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمَلِكَ مَن تَشَاءُ وَتَنزِعُ الْمَلِكَ

بگوش تو کہ اے اللہ واھند ملک دیتے تو حکومت هرکسیا کہ بلوٹے و پچ کرے تو حکومت

مِمَّن تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَن تَشَاءُ وَتُذَلُّ مَن تَشَاءُ يُبَدِّلُ الْخَيْرُ

چہ هرکسیا کہ بلوٹے و عزت دیتے تو هرکسیا کہ بلوٹے ہی وتی دستانت دستیں خوبی

إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۚ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ

بیشک تو پھر چیز سر اقدارے ط ماں کتے توشب آ ماں روچے و مان کتے تو روچے

فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ

ماں شب آ و درکتے تو زندگ آ چ مردگ آ و درکتے مردگ آ چ زندگ آ و روزی دیتے تو

مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۚ لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ

هرکسیا کہ بلوٹے بے حساب دادے ط مگرت مسلمان کافران (وتی) دوست

مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ ۚ

بجز چہ مسلمان هرکسیا کہ کارے بکت گدا آیانی گوں اللہ آ چ تعلق نیست انت

إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۚ وَإِن تَرَىٰ أَضْطِرَابًا فَذَرْهُ ۚ

مگر اے کہ جیتیت و ناچار آیانی پیکے ط واللہ ترسینت شمارا چ و تا و خدا طرف شمارا

الْبَصِيرُ ۚ قُلْ إِن تَخَفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبَدُّوهُ يُعَلِّمُهُ

روگی انت ط بگوش کہ اگر چیر دیت وتی دلانی خیراں یا ظاھر کن ات آیانی، آدرستاں زانت

مزل

تہ مغبوط و گون نگین لیلان محمد صلی اللہ علیہ وسلم رسالت و قرآن و کلام اللہ بگوگ موجودات بلکن مت ہمایانی کتا با سپینبر حقاقت و گواہی دیکانتت تو خیر الصابک صافین رہ بندے ایت کہ آئی و خلایق
بیت خیر بہیکے یک معانی چیتاے جو بیت کہ بی علی اصل آئی تا بندہ کنت۔ نون چہ ایل کتاباں هرکس مخالف بوان اسے روشیں حقیقتان دتغ بند کنتت چہ حق تگنا و زمان براری سرتالی بکنتت ابید چہ اشیا و گروگوتنگ
یت ریکو کجسد، ضد جہ و مال و عرصیتی اے پیمانگانتت چوشکے پیش ان الذین کفروا لکن لغنی عنهم اموالهم الیہ فواءند تہا الوحاشین علقمہ نجران و فدر جندہ اقرار و اعتراف نقل کنگ کنگ۔ و
ش۔ مردمانی قدیمی ایل ایت، یہود و نصاریٰ و ہرندہ میا جی ہرچ اختلافاتے بوننت یا ماہر مذہب ہرچ بازین فرقتوڑ بوننت پادوت ماوتی مخالفت نظر ناکیں جنگ خونریزیاں سرکشت۔ تازخ پیشداریت کہ اشانی غرض مراد
ثوبہ جالبی با غلط کاری نبوتگ مکن گیشترے مخالفت جنگ چوپ و سبب ایوک زر مطلقا دوستی وجاہ پرستی بونگ۔ ط ماں دنیا ہن اگر نہ ماں آخرت عالمی انت۔ وک پنچوشکا ماں دنیا ماں پیرا نقل کنگ بوت کہ آیا
تیرہ سنگت کہ ماہم مسلمانیں، ادا آیانی گوشتگ بوت کہ چتیں (فرضی) اسلام چہ درود وارت بیابچارات کہ اسلام ایشنتت کہ واجہ پیغمبر آئی فدا یانی گوزرات۔ مہتوں بیابوت کہ اسلام نام انت تسلیم فرمانبراری
یعنی بندہ یکپارگی و تارا خدا دست بندت پیشکا محمد صلی اللہ علیہ وسلم و

و ماہر جن انصار و بچارات کہ چہ پیمانہ اشان شکر، بت پرستی، بدخلایق
نا فرمانی و بدکاری سرکشیاںی مقابلہ کنان و تی جان، مال، وطن، راج،
جن و جگال۔ غرض تمام دوستناکیں دل پسندیں چیزان پے خدا و رضا
قریان کنتت چہ پیمانہ ایانی دیم و چاں ہر ہر پروردگار و حکم و چاروک
بوتگنتت کہ اے چہ او دے حکم ہیئت و ادا ما عمل شروع بکنیں بہ اشانی
مقابلہ شادوقی حال نڈارگ کن انت کہ ماوتی خلوقی جاگمان اقرار کن آ
کہ واجہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم برخی انت مگر آئی و سر ایمان بیاریں گدا ما
چہ دنیا و مال و جاہاں رنگ بتیں۔ بہ حال اگر حق و ظاہری و باوجود یہ
اسلام و نیک نیابتت تو شہادت بزانت کہ ما و تارا بیکس خدا
سپارت کنگ۔ ط یعنی فکر کن انت آیاشا ہن مٹے ڈول خدا
تا بعد ایں بندہ جوڑ بونگے یا نون جوڑ ہیئت۔ اگر پنچوشنتت گدا ہن
کہ چکیں اہ و سر اکتیت مٹے برات بوت انت اگر نہ مٹے کار سوج
دیگ جہل و برزائیش اراگنت آرا ماکت۔ دیم و کتیں بندہ و آیانی
اعمال ظاہری باطنی خدا نظر انت آوت ہرکے و جنت و باواست
کنت۔ (تندیہ) چہ اتمی و مراد عرب و مشرکانت کہ آیانی گورے
آسمانی کتابانی علم نیست ات۔ ط ماں حدیث انت کہ نبی ہر ائیل ما
یک روچے و چہل مسہ نبی یک صد ہفتاد یا یکصد دوازدہ صالحین شہید
کت۔ ادا نجران و نصاریٰ و اندک کافران اشکاننگ بیگانتت کہ
خدا و حکماں چہ منکر بوان گون نبی و گونیکیں ناھان مقابلہ پیدا جتی و ظاہر
کناں وتی دست گون آیانی خونان رنگن کنگ معمولی گتے نہ انت۔ اے
ہمیں مردم بہ ترندیں و دردناکیں عذاب و مستحق و چہ ہر دو تیں
جہانمانی کامیابی و نامرادات اشانی محنت بر باد و کوششت بر باد
بنت۔ دنیا و آخرت و ہدے اشان و سرسریت گدا اشان
مددگارے بیت نہ بھاس کنوکے رسیت۔ ط یعنی کیس باز بہر
تورات و انجیل وغیرہ کہ آچہ آیانی لفظی و معنوی تحریف مسلمانگنتت
یا کس باز ہرچ بہرے کتاب و فہمگ آ آیانی و رستگت۔
ط یعنی وہدیکہ آیانی دعوت دیگ بیت کہ قرآن و نیک بیارات کہ
آوت شے تسلیم کتگیں کتابانی بشارت و موافق آھنگت بہ شے اختلافی
خبرانی راست راست و فیصلہ کنوک انت تو اشانی عالممانی یک
فریقے لا پڑا ہی ظاہر کنان دیماتر نیستت حالانکہ قرآن و نیک دعوت
دیگ در حقیقت تورات و انجیل و نیک دعوت دیگ انت۔
بلکنیں چہ بعید نہ انت کہ ادا چہ کتاب اللہ مرادوت تورات و انجیل
انت۔ یعنی بیابنت شے جیڑھانی فیصلہ بہ شے کتابانی سلایلہ
دیں مگر غضب ایشنتت کہ آوتی و اھگ و بے ہدیں غرضانی دیما
چہ وتی کتابانی ہدایتاں ہن دیما بر گردینت نہ آیانی بشارت و

اشکنتت و نہ حکمان و گوش دارنت۔ چنانچہ زانی و رجم و مسکہ و سر اورات و حکم و صریحاً بخلاف عملش کت۔ چوشک ماں سورہ مادہ آ پیلکنت - ۱۲
(ھے تاکدیم و حاشیہ) ط یعنی آیانی ترمود کتشی و گناہمانی سر اوری بہ اے سبب انت کہ آچہ سر ارنیک بے خوف انت۔ آیانی مسترناں اے پیمانہ دتغ بست و شنتت کہ چہ ما
اگر کسے سکیں گناہکارے ہن ہیئت تو آھمانی جنت روج آ چہ زیات عذاب دیگ نہ بیت پنچوشک ماں بقرہ و سورت آ بیان گوست۔ و ہے ڈول بازین خبر اشان و نگڑیں جوڑ کنگنت۔
مثلاً اشان گوشتگت کہ ما و خدا لاڈ لائیں زھکیں۔ یا نبیانی ما اولادیں و اللہ تعالیٰ و گون یعقوب علیہ السلام و قول کنگ کہ آئی اولادان و سرانہ دنت مگر پنچوش بہ نامیگی پے سوگند و رگ
و نصاریٰ و کفارہ و مسئلہ بیان کنان و گناہ و معصیت و سر جہیں حساب و چہ و تارا آزاد کرت (اے اللہ! چہ مٹے نفس و ناشہیں کاراں مٹے حفاظت و مکن۔
ط یعنی ہا و ہدے ہوش کیت ایش کہ ما چو نہیں تہار وکی و کپتہ بوتگیں و ہدیکہ ماں محشر تمام اولی و آخری دوت بہ وتی بزرگانی دیما سو ابنت و ہر عمل و پورہ پورہ

More Books Visit : iqbalalmati.blogspot.com

..... بدلتہ رسیت نہ کفارہ مسئلہ یاد بیت نہ سیاد وارثی رشتہ گوت گڑیں عقیدہ کاروینت۔ ۳ یعنی بہ فرضی گناہانی سرانہ بیت، بہ ہماکاران و بیت کہ وت آگناہان و قبول داربنت دہما قدر کہ سزا مستحق بنت چہ آئی زیات سزا دیگ نہ بنت، نہ کسے و ادنیٰ چہ ادنائیں نیکی برباد بیت کنت۔ وک ہنچوش کہ پیش و بین بوتگ نجران وفد و سروک ابو حارثہ بن علقمہ گوشتگت کہ مام محمد صلی اللہ علیہ وسلم و سر ایمان بیاریں گداروم و بادشاہ مئے ہرچ عزت و مالی امدادے کنت آدرستان و بند کنت۔ شاید اداہ دعا و مناجات و رنگ و آرا جواب دیگ بوتگ کہ ہما بادشاہانی سلطنت بہ آیانی داتگیں عزت و سرانما دیوانہ بیگا بیت توشہ سرید بہ بیت کہ کل سلطنت و عزت و اصلی مالک خداوند قدوس وت انت ماں آئی قبضہ قدرت و انت ہر کس لوٹیت دنت و چہ ہر کس و بلوٹیت چچ گرت۔ زانچوش بیت نہ کنت کہ روم و فارس و حکومتان و چریشاں و چچ بگریت و بہ مسلمانان بدنت بلکیں وعدہ انت کہ الم و دیگ بنت۔ مروچی مسلمانان موجودگیں بے سروسامانی و در زمانی طاقت و چاران و جزا بے جبر و شے فہم و آہت نہ کنت ہمیشہ کا یہود و منافقان کلاگ گتگت کہ چہ قریش و یلغار و ترس و مدینہ و چاگرد و خندق کو چکیں مسلمان قیصر و کسریٰ و تاج و تختانی سراقبضہ کنگ و وابے گنڈ گایتنت مگر حق تعالیٰ ماں چنت سالان پیش داشت کہ روم و فارس ہما خزانگ و کلیتان و آئی و ماں و تی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و دست و دانگ انت ہاں فاروق اعظم و دور و آچہ ہما ماں مجاہدین میاںچی و بہر بوتنت اصل ایش انت کہ اے مادی حکومت و عزت چہ چیزات و ہدیہ قدر و دانائیں خدایا روحانی سلطنت و عزت و آخری درجہ (یعنی منصب نبوت و رسالت) چہ نبی اسرائیل و ہرچ گران ماں بنی اسماعیل و بختت توروم و عجم و ظاہری سلطنت و بہ عرب و بدویانی نیگ منتقل کن نیگ ہچ مشکل نہ انت چوش بگوش کہ اے دعاء یک ہمیں پیشینگوئی ات کہ زوت دنیا سر و چہر بوگی انت ہما قوم کہ چہ دنیا یک کر و کنگ و کپتنگ ات۔ عزت و حکومتانی خدا بند بیت و ہما کس کہ بادشاہی کنگا کنت آیان و چہ و تی بد عملیانی سبب و سوائی و ذلیلی و عارت ہا چکل دیگ بنت۔ تندیہ: **بَيْدِكَ الْخَيْرُ بِي شَكِّ مَاں خدایا دست و ہک ہمیں خیر و خوبی ہست انت و شر و پیدائنگ ہن بہ آئی اعتبار و خیر انت پرچاکہ چہ کلین عالم اعتبار و ماں آئی و ہزارانی حکمت پوشیدہ انت ماں حدیث و آہنگ الخیر کلمہ فی یدیک والشیر لیس الیک** و یعنی کہی شب و کسان کنان و روح و مزین کنے کہی بہ اشی و عکس کنے مثلاً ماں یک موسمے و شب ۱۲ کلاک ات و روح دہ کلاک ات چنت ماہ و پد شب و چارین کلاکان و کم کنان و بہ روح و ادارکنے نوں شب دہ کلاکے بوت و روح چار دہ کلاکے بوت اے دستیں جہل و برزنی دست و انت پرچاکہ شمس و قمر وغیرہ تمامیں سیارات ابید چہ تہی ارادہ و ہچ حرکت کت نہ کنت۔ خلاصہ ایشنت کہ برے روح مزین انت و برے شب۔ و یعنی ہیک و چہ نیکنگ، نکیدک چہ ہیک، مردم و چہ لطف، نطفہ و چہ مردم، جاہل و چہ علم و عالم و چہ جاہل و، کامل و چہ ناقص، ناقص و چہ کامل و کتگ تہی قدرت و ظاہر کنت۔ و حضرت شاہ صاحب نویسیت ”یہود و زانتگت کہ پیش مئے توک و ہرچ بزرگی ہست ات ہما بہ مدامیگی باقی مانیت، چہ اللہ قدرت و غافل انت۔ ہر کس بلوٹیت عزیز بکنت و سلطنت بدنت و چہ ہر کس بلوٹیت بزینت و آرا ذلیل بکنت و ماں جاہلانی توک و کامل پیدا بکنت (چوش کہ چہ عرب و امتیانی توک پیدا کت و چہ کاملان جاہل پیدا بکنت (چوش کہ ماں بنی اسرائیل و بوت) و ہر کس بلوٹیت (حتی و معنوی) رزق بہ حتا بدنت۔ و یعنی و ہدیہ حکومت و سلطنت، جاہ و عزت و ہک سر و چہر و جہل و برز و ہما رہنا خداوند قدوس و دست و انت تو مسلمان و کہ بہ راستیں رہ بندہ بریشی و یقین و انت چوش زیب بدنت کہ و تی مسلمانیں برات و دوستی و سر او دست مکنت و بہ خدایا دزمانی نیگ و موالات و دوستی و دست دراج بکنت خدا و رسول و در زمین کہی ہن آیبی دوزواہ نہ بنت ہر کس بہ اے خط و دور کنت گداشر بغم ات کہ بہ خدایا محبت و موالات و آرا و سہ کار نیست۔ یک مسلمانے و کل امیت و خوف ایوک و گون خدا و در رب العزت و وابستہ بوگ لوٹنت۔ و آئی توکل، مدد۔ دوزواہی و ہما مردم مستحق انت کہ آگون حق تعالیٰ و ہم سے ہمیں تعلق قائم دارنت، البت بہ تدبیر و انتظام و درجہ و چہ کافرانی مزین ضروری و تی رکینگ و ردا و بہ و تی حفاظت و بابت و جوانیں رہ بندہ اختیار کنگ چہ ترک موالات و حکم ہما پیما ستثنی انت ہنچوش کہ ماں سورہ انفال و **وَمَنْ يُؤَلِّهْمَ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ مُثَقَّرًا لِقَتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّرًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ أَوْ مُسْتَشْفَعًا** کنگ بوتگ ہنچوش کہ اودا تحرف و تحیز و جاہ و حقیقت فرار من الزحف نہ بیت محض صوت بیت ادا ہن الا ان تتفوا منہم نقاة و بہ حقیقت و موالات نیست فقط موالات و یک صورتے زانگ بہ بیت کہ آرا مادات و نام دات کت کنیں۔ زیادہیں گیش و کیوار و سورہ مائدہ و آیت **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ** الی و فائدہ و چارگ الی انت۔ و یعنی ماں مؤمن و دل و اصلی ترس خدایا بوگ لوٹیت آچوشیں گتے در شان مکنت کہ چرائی و خدا ناراض بیت مثلاً چہ اسلامی جماعت و تجا و زکنان و بے ضرورت و گون کافران ظاہری یا باطنی موالات بکنت یا بہ ضرورت و ہد و بہ موالات اختیار کنگ و شرعی حدودان سرگوزیت یا محض مہوم و ادنائیں خطر یاں و یقینی و مزین ظاہر بکنت و نہیے طول و مستثنیات یا شرعی رخصت داتگیں کاران و ہوائے نفس و ہر دی حیلہ جو بکنت آرا یا دنگ لوٹیت کہ درستان و خداوند قدوس و مزین شائیں عدالت و حاضری دیگی انت اودا دروغیں حیلہ و حوالہ ہچ کار دات نہ کنت۔ قوی این مؤمن و شان اے پیما بوگ لوٹیت کہ چہ رخصت و گیش عمل و سر کار بند بیت و چہ مخلوق و زیات چہ خدایا بترسیت۔ ۱۲

فل یعنی چوش بیت کنت کہ کسے وہی نیت و دل و خبر چہ مردماں پوشیدہ بداریت لیکن آہ اے طول و خدائے فریب دیگ تنوینت و اللہ یعلم المفسد من المصلح فل و ہدیہ خدائے علم ایگر محیط و قدرت بہ اے پیمایا عام و تمام انت تو گداہ مجرم و وہی مجرم و پیردیگ یا چہ سزا نگل دوران و تہجک ہرچ صورت بیت نکنت ۔

فل یعنی ماں قیامت و روح و ہریکہ کی و ہدی انسان و دیما حاضریت تمامیں زندہ اعمال نامہ بہ دست و دیگ بیت ۔ ہا و ہدیہ مجرم و اہلگ کنت کہ در پختا اے روح چہ مادہ ہوتیں یا مئے و آبدیں عملانی میاجی و مزین دوریں فاصلہ لے بہ ہوتیں کہ بہ اشانی نزیک ہم ماست محبتیں ۔ فل اے ہم آئی و ہریانی انت کہ شمارا چہ آخوفا کیں روح و ایک و پیش ترسینت و آگاہ کنت تاکہ ہدی و رہ ہندان و خصوصاً کافرانی مولات و ترک دیان و نیکی و راہ و کام جان و وتارا چہ خدائے قہر و غضب رکینگ و بست و بندہ ساری انجام بدیت قرآن کریم و بیان و ہندھے ڈول و انت کہ عموماً گوں خوف و رجاء و گوں رجاء و خوف و بیان کاریت ۔ ادا ہم ترسینگ و بیان معتدل بیان کنگ و خاطر و رند و اللہ رعو و کت یا لعیباد اورنگ ۔ یعنی اگر چہ خدائے ترسان و ہدی و یلکن

انت گدا آئی و ہریانی بہ شے و ایمانیت و شمارا و شس احت

گوشگ و تیار انت ۔ نا امیت بوگ و ہج ڈول بہ سبب نیست

انت بیائیت شمارا ہنجیں دروازگے شون دہن کہ آئی و داخل

ہوان و مغفرت و رحمت و بہ سرجی و حقدار بلکن خدائے محبوب

بیت کن ات قل ان کنتم محبون اللہ فاتبعونی

و یحبکم اللہ و یغفرکم ذنوبکم و اللہ غفور

رحیم و ہ گوں خدائے در زماناں مولات و محبت و مہن

کنگ پد گوں خدائے محبت و دوستی دارگ و رہ ہند پیش دارگ

بیت یعنی اگر ماں دنیا و مرو جی کسے و گوں وہی حتی این مالک

محبت و دعوی یا خیال بیت اثر لازم انت کہ آپسرا و اج محمد

صلی اللہ علیہ وسلم و اتباع و زندگی و سبکت ۔ ہر کس ہینکر

خدائے حبیب و اج محمد صلی اللہ علیہ وسلم و شون داتیک کشک

سرا کام جنت و آئی و آورنگیں روشنی و کشک و چرخ جوڑ

کنت ہمینچو نہنگ لوٹیت کہ آہ خدائے محبت و دعوی و برحق

انت و ہمینکر ماں دعوی و برحق و بیت ہما کر بہ پیری و واجہ

مضبوط و قائم بیت کہ آئی و برورد ایش بیت کہ حق تعالی گوں

آئی محبت کنت و اللہ و محبت و واجہ و پیری برکت و

گوشگیں کلین گناہ معف بنت و دیم ترا قسم قسم و ظاہری

و باطنی ہریانی ظاہر بنت ۔ چوش بگوش کہ چہ توحید و غیرہ و

بیان و رند چہ ادا نبوت و بیان ۔ سبج کنگ بوت و آخر زمان و

پیغمبر و زندگی و دعوت دیگ بوت ۔ فل یہود و نصاری و

مدا م گوشگت سخن آبتا اللہ و احببنا و (ما خدائے

چک و آئی و محبوبیں) ادا پیشدارگ بوت کہ کافر ہجر خدائے محبوب

بیت نکنت ۔ اگر در حقیقت و محبوب بوگ لوٹ ات گدا

آئی و حکمان قبول دار بہ بیت پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و فرمان و

گوش بدار ات و خدائے چہ درستان ستریں محبوب و ہریانی سرا

وہی یاد و ہریان و ایرکین ات ۔ بحران و وفد و چوش ہم گوشگت کہ ما

سبح و تعظیم و عبادت و بہ اللہ تعظیم و عبادت و کنیں ایش آئی و ہم

پستہ بوت ۔ دیم ترا خدائے چنت دوست و محبان و احوال و بیان

انت و بحران و وفد و رد حضرت مسیح علیہ السلام و زندہ احوال

زیات گیش و گوارگان بیان کنگ گوشگت کہ آخاتم الانبیاء ذکر

تمہید انت چوش کہ دیم تر ووت پدرا بیت ۔ فل عمران دو

انت یکے حضرت موسی علیہ السلام و پت انت و دومی بی بی مریم

عارفین پت انت ۔ گیشتر سلف و خلف و ادا عمران ثانی مراد

گوشگت ، پرچاکہ دیما اذ قالت امراة عمران الخ و چہ

ہے دومی عمران و ٹک و قصہ بیان بوٹک ، وغالباً سورۃ نام آل عمران بہ ہے سبب بوت کہ ماں ایشی عمران ثانی و خاندان و (یعنی حضرت مریم و مسیح علیہ السلام و داستان گوں مزین

گیش و گوار و بیان بوٹک ۔ فل ماں خدائے مخلوقات و زمین ، آسمان ، ماہ ، روح ، ستار ، ملائک ، جن ، درخت و ڈوک شامل اتنت مگر آئی و چہ وہی بازرین علم و کاملین حکمت و ملائک

ڈولیں روحانی و جسمانی کمال و ہرچ مجبوتے ماں ابو البشر حضرت آدم علیہ السلام و وہی کنت آپر مخلوقات و کس نصیب بوت بلکن آدم و ملائکہ و مسجود جوڑگان ظاہرکت کہ آدم و

شرف و عزت ماں آئی و بارگاہ و چہ ہر یک مخلوق و زیات انت ۔ آدم و اے کچین و در چنگ و شرف کہ ما اثر انبوت و نام دین ۔ ایوک و آئی و ہرند محمد و د بندہ انت

بلکن اشرف آئی و اولاد حضرت نوح و منتقل بوت ۔ پدا چہ نوح و منتقل ہوان و آئی و اولاد حضرت ابراہیم و رست ۔ پدا چہ ادا ایک نوکس صورتے پیدا بوت ۔ چہ آدم و نوح و

رند ہمینکر انسان بہ روزمین آباد بوٹگت اکل چہ ہر دوئیانی نسل و بوٹگت کتام خاندان چہ اے دوئیانی درنہ اتنت ۔ برعکس ایشی و ابراہیم علیہ السلام و پدائی و نسل و ابید

اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ

شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۲۹﴾ يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحَضَّرًا

وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تُوَدِّعُهَا وَتَدْرَأُهَا وَتَدْرَأُهَا وَتَدْرَأُهَا

وَيُحْذِرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَعُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿۳۰﴾ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ

مُحِبِّينَ لِلَّهِ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ

غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۳۱﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ

لَا يُحِبُّ الْكٰفِرِينَ ﴿۳۲﴾ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَابْرٰهِيْمَ

وَالْإِسْرٰهِيْمَ عَلَى الْعٰلَمِينَ ﴿۳۳﴾ ذَرِيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ

عَلِيمٌ ﴿۳۴﴾ اذ قالت امراة عمران رب اني نذرت لك ما في

بطني محررا فاقبل مني انك انت السميع العليم ﴿۳۵﴾

فلما وضعتها قالت رب اني وضعتها انثى واللہ اعلم

بما ننزل من القرآن و ما ننزل من القرآن و ما ننزل من القرآن

بما ننزل من القرآن و ما ننزل من القرآن و ما ننزل من القرآن

بما ننزل من القرآن و ما ننزل من القرآن و ما ننزل من القرآن

بما ننزل من القرآن و ما ننزل من القرآن و ما ننزل من القرآن

بما ننزل من القرآن و ما ننزل من القرآن و ما ننزل من القرآن

بما ننزل من القرآن و ما ننزل من القرآن و ما ننزل من القرآن

بما ننزل من القرآن و ما ننزل من القرآن و ما ننزل من القرآن

بما ننزل من القرآن و ما ننزل من القرآن و ما ننزل من القرآن

بما ننزل من القرآن و ما ننزل من القرآن و ما ننزل من القرآن

و ما ننزل من القرآن

مزل

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

ماں دنیا دیکھ خاندان موجود امت لیکن ہما خدا ہے وہی ہے شماریں مخلوق ہے نبوت منصب آدم و ہر چرگت ہمانی ہے وہی چاگر دیکھو علم کا طبع اختیار ہے آئندگے چہ ہزار خاندان و اجہ ابراہیم و خاندان مخصوص کت ہمیں کتب و رسول چہ ابراہیم پیدا اہنت آپ ہمانی دو صاحب زادگان اسماعیل و اسحاق و نسل و اہنت چونکہ نسل و کڑی چہ بت و نیک شمار بیت و حضرت مسیح علیہ السلام ابید چہ پت و پید ابوتگ ہمیشہ کارے وہم پید ابوتگ کہ آیان و چہ ابراہیمی نسل و سنگ بہ بیت ہے سبب و حق تعالیٰ "آل عمران" و ذریتہ بعضہا من بعض فرمان کنان و ہم تراپ (تنبیہ) دات کہ حضرت مسیح و ہدیے ایوک و چہ مات و پید ابوت گدا آئی نسل و کڑی ہم چہ مات و نیک شمار بیت نہ کہ معاذ اللہ چہ خدا و نیک و اے ظاہر انت کہ آئی مات مریم صدیقہ و پت عمران و کڑی آخر حضرت ابراہیم و اسختم بیت تو آل عمران نیک شے آل ابراہیم و لوت و ہیچ پیغمبر چہ آل ابراہیم در نہ بوت۔ و درستانی دعایا و خبراں اشکت و درستانی ظاہری و باطنی احوال و شعور و زانت۔ پیش کارے وہم کنگ باید نہ انت کہ ہنچو کائی کیف ما اتفق کچین کنگ بونگ۔

بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذِّكْرُ كَالْأُنثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ
 پہ آچکے و سر اک آچکے بوتگ و نہ انت مردیں چک اے جنر چک و پیمان و من آیانام پر کت مریم
 وَإِنِّي أَعِذُّكَ بِهَا بِكَ وَذُرِّيَّتِهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
 و من تہی میار کنان آئی و آئی زہرات (اولاد) چہ راست گانیں شیطان و
 فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا
 پدا قبول کت آئی و پروردگار و پترتیں قبول کنگے و رودینتی آپ شترتیں رودینگی و سپردی کت آ
 زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا
 زکریا ہر بر کہ آتیک آئی جاگے و زکریا ماں حجرہ و دیتی آئی و گورے
 مَرْزُقًا قَالَ يَرِيمُ أَنَّىٰ لَكَ هَذَا إِذْ قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
 چیزے مرگ و گوشتی اور مریم اچہ کجا آنگ پر تو اے، گوشت مریم و کراے چہ اللہ و نیک و
 إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا
 بیشک اللہ رزق دنت ہر کسیا کہ بلوٹیت بے اندازہ و ہمو دا علوٹ ات زکریا
 رَبِّهِ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ
 چہ و تہی رب و گوشتی اے پاک پروردگار بے مانا چہ و تہی گنجیں در و چکے نیکیں بے شک تو
 سَمِيعُ الدُّعَاءِ فَنَادَتْهُ الْمَلِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي
 دعاء اشکو کے، پدا آتوارجت فرشتیاں در حالے کہ آوشتا کت ماں نماز و ماں
 الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيحْيَىٰ مُصَدِّقًا لِّكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ
 حبرہ و کہ اللہ تعالیٰ ترا خوشخبری دنت یحییٰ و کہ گواہی دنت پہ یک حکے و کہ چہ طرف انت و
 وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ
 و پیشوائے بیت مجنباں گورنوت و پیغمبر بیت چہ صالحاں فی گوشتی اے پاک پروردگار چہ پیا
 يَكُونُ لِي غَلْمٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ
 بیت مانا چک، و گپتگ منا پیری و منی لوگ بانک سنت ایت۔ گوشتی

مَنْزِلٌ

چہ رہ بند (ضابطہ) و مستثنیٰ مینت تو ماں ایشی پدا ہم چہ شہر نیست کہ چوش مقدس و معصوم بندگانی سر شیطان و اے حرکت و بدیں اثر بالکل کیت نہ کنت۔ فرق ہمیں کت
 بیت کہ مریم و عیسیٰ علیہ السلام و اے صورت چکے پیش نیاہتگ ایدرگان پیش اہتگ مگر حج اثرے نہ بوت۔ اے ڈو لیں جزئی امتیازات کلی فضیلت و ثابت کنگ و
 موجب بیت نہ کنت۔ ماں حدیث و انت کہ دو جنیں چکاں چیزے شعر الحان کنکا کنت و اجہ پیغمبر چہ ایماں دیم ترینت۔ واجہ ابوبکر اہت مگر چکاں چو پیش و مشغول انت، چہ راہی و پدا
 واجہ عمر اہت جنکاں یا داہنت و درشتنت۔ واجہ پیغمبر علی علیہ السلام و فرمائنت کہ بہ ہرچ راہے و عمر نروت شیطان آراہ و یلہ دیان و نچیت۔ آیا چہ لیشی و کسے چوش فہیت کہ
 رسول خدا صلی اللہ علیہ وسلم حضرت عمر و اے چہ و تا افضل ثابت کنگا کنت۔ البت ابوہریرہ و شیطان و مس و حدیث و اے آیت و تفسیر جوڑ کنگ بظاہر و چہاں نہ بیت الا
 اے آیت و ائی اَعِذُّكَ بِهَا بِكَ و توک و او عطف و پترتیب و ردا زانگ نہ لوٹیت یا ماں حدیث و چہ استثنا و ایوک و مسیح و چہ مریم و پید ابوتگ و قصہ مراد بہ بیت، مریم و

او در ہر یک کار بہ سرچیں علم و حکمت و روعہ سر انجام گرت۔
 فل عمران و لوگ بانک و نام "حتمت بنت فاقوت" انت
 آئی و تہی دور و دور و روعہ منت منتگ کہ خداوند
 ہرچ چکے کہ منی لاپ انت من اثر محرر (آزاد بتی نام و)
 کنان۔ ایشی مطلب چوش ات کہ تمام دنیا وی کار و بار
 نکاح و غیرہ و دستور و آزاد بوان مدام خدا و عبادت و کلیسا
 معبد و خدمت و مشغول بیت۔ اے اللہ تو چہ و تہی ہر
 منی اے نذر قبول کن تو منی عرض گوشتاروک و منی نیت
 و اخلاص و زانو کئے، چوش بگوش کہ آئی و بے لطیف انداز و دعا
 لوٹ ات کہ بچکے پید ابوتگ پر چاکہ جنکاں پہ اے کاراں
 قبول نہ بوتگت۔ وک ایشرا بہ حسرت و افسوس گوشت
 پر چاکہ امیت و برخلاف پیش اہت، و جب قبول کنگ
 دستورہ ات۔ ۱۲

(ہے تاکید و فوائد)
 فل اے میانجی و بطور جملہ معترضہ حق تعالیٰ و کلام انت یعنی
 اثر معلوم نہ انت کہ چوین چیزے چہ آئی شک و در اہتگ
 دختر و قدر و قیمت و خداوت شتر تر زانت ہما ڈو لیں چک و اہت
 آئی و داشت اے دختر ہما کہ چون رسکت۔ اے دختر و تہی
 جاگے مبارک مسعود انت و ماں آئی وجود یک مزین شانیں
 و مبارکیں چکے و وجود پوشیدہ انت۔ فل حق تعالیٰ اے
 دعاء را قبول کت۔ حدیث و انت کہ انسان و زہت پیدائش
 و ہدیہ و ہدیہ چہ مات و جد ابوان و زمین و سرکیت شیطان اثر
 دست جنت مگر عیسیٰ و مریم چہ پیشی مستثنیٰ انت۔ ایشی مطلب
 دوئی حدیث و روعہ چوش بوت کہ چک و تہی اہلی فطرت و ردا
 پیدائگ بیت کہ آئی اظہار مزین بوان عقل و تمیز و پد بیت۔
 بے کر و گور و حال و خارجی اثرانی سبب باز بر اصل فطرت چہ
 تربیت کہ اثر ماں حدیث و فابو اے یہود اہ و یہود اہ و
 چہ تعبیر کنگ۔ پدا ہرچ بجا ایمان و طاعت و تحم ماں آئی و
 فطرت و جوہر و بغیر کنگ گا ایر کنگ بوتگ حالانکہ او ہدیہ
 اثر ایمان و بل زند زندیں محسوسات و شعور زانگ ہرچ ات
 ہما پیا خارجی اثر اندازی و ابتدائیں چہ ولادت و پدیک
 ڈول مس شیطان و چہ غیر محسوس داب و بوت۔ اے لازمی نہ
 انت کہ ہر کس اے شیطان مس و اثر و قبول کنت یا قبول
 بکنت و آئی اثر دیم تر و باقی بمانیت۔ تمام انبیا علیہم السلام
 تکفل چونکہ حق تعالیٰ و دت کنگ ہمیشہ کا بالعرض ولادت و
 ابتداء اے صورت آیان و پیش اہتگ و مریم و عیسیٰ و داب

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ۝ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً ۖ قَالَ

ہمیدولا کنت اللہ تعالیٰ ہرچیکہ بلوٹیت و گوشتی کہ اے رب مقرر کن پرین یک نشانی تو فرمائیت

آيَتِكَ إِلَّا تَكَلَّمُ النَّاسُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْزًا ۖ وَاذْكُرْ سَرَّكَ

کہ پر تو نشانی ہمیشہ انت کہ خبرت نہ کئے گون مردمان داں سے روچ و مگر اشاری و یاد کن وتی پروردگار

كَثِيرًا ۖ وَسَبِّحْ بِالْعُشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ۝ وَاذْقَالَتِ الْمَلِكَةُ يَمْرُومَ

باز و تسبیح بخوش بیگاہ و صباح و ہی و ہما وقتے کہ گوشت فرشتیاں او مریم

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَكَ وَطَهَّرَكَ ۖ وَاصْطَفِكَ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ۝

بیشک اللہ ترا در چنگ و پاکیزہ کنگ و چین کنگ یہ در اہیں جہان جنیناں

يَمْرُومَ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ۝

او مریم! بندگی کن وتی پروردگار و سجدہ کن و رکوع کن گون رکوع کنوکاں

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۖ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ

اے غیبی خبرت کہ ماش دیم دئیں پر تئی نیگ و تو آیان گورے نیتے و تیکہ

يُلْقُونَ أَقْلَامَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ ۖ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ

دورش دات وتی قلمان کہے سر پستی (پرورش) و بکت مریم و تو آیان کردا نیتے

إِذْ يَخْتَصِمُونَ ۝ إِذْ قَالَتِ الْمَلِكَةُ يَمْرُومَ إِنَّ اللَّهَ بِشَرِّكَ

ہما وقتے کہ آیان جگرہ کت و وقتیکہ گوشت فرشتیاں او مریم! اللہ تعالیٰ ترا خوشخبری دنت

بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا

وتی یک کلمے کہ آئی نام مسیح انت، عیسی مریم و چک، عزت دار انت ماں دنیا

وَالْآخِرَةِ ۖ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۝ وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَ

وماں آخرت و چون نزدیکینان انت ماں خدایہ بارگاہ و خبر کنت گون مردمان ماں گوانزگ و تھا و

كَهْلًا ۖ وَمِنَ الصَّالِحِينَ ۝ قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ

نیم عمری تے وقت و چونیک بختان انت و گوشتی اے پروردگار منی کجا بیت منا چک

وَلَدٌ ۖ إِنِّي صَالِحَةٌ ۖ قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ

بغیر کسی کی مدد سے؟ میں نے اپنے آپ کو صالح قرار دیا ہے۔

قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ ۖ إِنِّي صَالِحَةٌ ۖ قَالَتْ رَبِّ

کہ چہ مریم و وجود و مرد و نر کی اے ابید ہما زوت و ظاہر

بوغی انت - جوش بخوش کہ حضرت یحییٰ و عادت و خلاف پیدا

ہوگ و سر اذک الذک اللہ یفعل ما یشاء و مریم فرمان کنگ تمہید ات کذالک اللہ یخلق ما یشاء

و کہ چرائی معلوم بہ بیت کہ لوگی و لا پ نون پر بوتگ تاکہ ولادت و نر کی و روچانی رد ازیات و شنودی حاصل بیت وید اتی نعمت و شکر و رد ازیات و زیات گلایش

بیان - و معنی و ہدے کہ ترارا اے حالت پیش بیٹ کہ سر شپ و روچ گون مردمان ابید چہ اشارہ و توجرت مکنے وتی زبان خالص خدایہ ذکر کنوک بیت تو گدا

فہمگ لوٹیت کہ نون لوگی و لا پ پرائت - سبحان اللہ نشانی ہن ہنچشیں مقرر کت کہ نشانی و نشانی انت و یہ حال و زمانگ ہما مطلبہ کہ ہست ات (نعمت و شکر) آہم یہ کمال

حاصل بہ بیت - و کہ یعنی بہ آوید و خدایہ باز زیات بہ شری یاد کنگ و صوب و بیگاہ تھلیل و تسبیح و مشغول بیو - معلوم بیت کہ گون مردمان کلام نہ کنگ اگر چہ اضطراری ات

تاکہ ماں اے روچاں محض پہ ذکر و شکر و فارغ کنگ بہ بنت بلے آئی و جرنہ ماں ذکر و شکر و مشغولی اضطراری نہ ات، ہمیشکا بہ استی و حکم کنگ بوت - و حضرت زکریا و

مذلا

مسیح جدا جدا مہبت، چوش کہ ماں بخاری و یک روایتے و توک ایوک بہ حضرت مسیح و ذکر و بس ای کنگ و اللہ اعلم - و مریم اگر چہ جنکے ات مگر حق تعالیٰ و چہ بچکے زیات آسرا قبول فرمائیت - بیت المقدس و مجاورانی دل و خدایہ دات کہ بہ وتی رہ بندہ بر خلاف جنک بہ مجاوری و قبول بکننت چو نائی و ہم مریم زنگ صورت و ڈول ارات و آسرا بہ وتی و دستہیں بندہ زکریا و سپارت کت تاکہ آسرا برودینیت و ت خدایہ بہ وتی بارگاہ و شر قبول کنان و آسرا جسمانی، روحانی، علمی و اخلاقی ہمگ جنیت و بود ناکی بخشت - و ہدیکہ ماں مجاورانی ددان بہ آئی رودینگ و سرکش کش بنا بہ بوت کہ گچینی و فال زکریا نام و در اہت تاکہ جنک بہ وتی تر و ساہگ و چرہ تربیت حاصل بکننت چہ زکریا علم و دیانت و فیض بکرت کہ بہ اے ردا آسرا مزین جہد کت - و ہدیکہ مریم ہوزیار و سیانا بوت گد امسیت و گور و پہ آئی و یک چہ مخصوص کنگ بوت - مریم و روچ و ماں آئی عبادت کنگت و شپ پہ و سینگ ماں وتی تر و لوگ و شتگت - و اکثر سلف چہ رزق و ظاہری درگ مراد گرت - گوشتت کہ بہ مریم و گور و بے موسم میوہ اہنگت گرماگ و میوہ بہ زمستان و زمستان و میوہ بہ گرماگ و -

مجاہد بہ یک روایتے و گوشتیت کہ چہ رزق و مراد علی صحیفہ انت کہ آسرا روحانی غذا گوشتگ بہ ترانت - ہرچہ بہ بیت بلے نون مریم و سر برکات و کرامات و ڈولیں نشان ظاہر بوتنت کہ زکریا چہ اے چیزاں حیران بوت و حستی گپت کہ مریم اے چیز ترا چہ کجا رسنت - و یعنی خدایہ قدرت بہ ہے پیمانہ رالے چیزاں و سر کنت کہ آچہ قیاس و گمان و درانت -

و حضرت زکریا سگ پرات و لوگی تے ہم سنٹ ات، بہ سر ظاہر و اولاد و ہج امیت نیست ات - مریم و نیکی و برکت و بے موسمی چیزاں و گندگ و سرادفتہ آئی دل بخوشے یاد احت و دل و گوشتت کہ توہن دعا بلوٹ کہ بلکین ماں پیراں سری ترا خدا اولادے بدنت - و دعا قبول بوت و مزردہ رست کہ ترا مردیں چکے بیت کہ نام می یحیی انت - و چہ حکم و ادا مراد حضرت مسیح علیہ السلام مراد انت کہ چہ خدایہ حکم و ابید چہ بت و پیدا بوت حضرت یحیی و مردمان پیسٹر حال دانگت کہ مسیح علیہ السلام پیدا بوگی انت - و یعنی چہ لذات و شہوہاں و تارا باز دور داروک بیت اے و اچہ اللہ عبادت و ہمینکہ مشغول بیت کہ جنس دم و نیگ و لگوش دیگ و نوبت نیتے - اے حضرت یحیی و جرنہ و مخصوص جا ورات کہ چریشی یہ امت محمدیہ بند جوڑ بیت بکننت - اے مئے پیغمبر و مزین شرف و شان ات کہ معاشرت و کمال و گون عبادت و کمال جمع کتی - و یعنی صلاح و رشد و مزین مرتبہ بائل بیت کہ آسرا نبوت ہم گوشتت یا صالح و معنی نیکیں ہم بیت کنت، یعنی آمزن نیکیں مردے بیت - ۱۲

(ھے صفحہ و فواعد)

و یعنی آئی قدرت و ارادہ اگر چہ ماں اے عالم و آئی ہیل و تب ہمیشہ انت کہ سببانی بنیاد و سر امستبان و پیدا کنت، لیکن برے بہے آسببانی برخلاف یک نوکیں رہ بنیے و یک چیزے پیدا کنگ و قدر ہن آئی و ہیل و عادت انت - اصل ایشنت کہ بی بی مریم و گور و بے موسمی چیزاں گندگ و واجہ زکریا ہم چہ خدایہ چک و دعا لوگک و پدا آئی و آئی و سنٹیں لوگی و ماں پیراں سری و عادت و برخلاف اولاد رسگ اے کلیں نشانیان چہ قدرت و جانب و ہما عظیم الشان خدائی نشان و تمہید ہمگ لوٹیت کہ چہ مریم و وجود و مرد و نر کی اے ابید ہما زوت و ظاہر بوگی انت - جوش بخوش کہ حضرت یحییٰ و عادت و خلاف پیدا

یعنی علیہا السلام، قصہ پید کہ آہ مناسب سلسلے، پیغمبر، میاںجی، اہتگت وایش کہ ماں آئی آل عمران، اصطفاء، ناکید و حضرت مسیح علیہ السلام، قصہ، تمہیدات، ادا
 آراہلاس کنان، دوبارہ مریم و مسیح، داستان، نیگ، کلام منتقل کنگ بوت۔ چنانچہ مسیح، پیش آئی مات، فضل و شرف، بیان فرمائیت یعنی فرشتگان بہ
 مریم، گوشت کہ اللہ ترار اچہ اولی ریح، درجیت کہ تھی دختری، باوجود ترار بہ وئی نیاز، قبول کت و قسما قسمیں مزین شانیں احوال و جوانی کرامات عنایت کت۔ صاف و سہیں
 اخلاق، پاکیں تب و ظاہری و باطنی نفاست بخشان، وئی مسیت، خدمت، لائق جوڑکت و بہ جہان، جنیں آدمانی سدا ترار بہ چنت سبباں فضیلت بخشت۔ مثلاً
 ہنیں قابلیت دانی کہ شہر، دست جئی، ابید تہنا چہ آئی وجود، حضرت مسیح، پیس مزین شانیں پیغمبر پید بہ بیت۔ اسے شرف ماں دنیا، ہیج کس، حال نہ بوت،
 وئی یعنی و ہدیہ خدایا، اسے پیس عزت و بالائیں درجہ ترار اعطاکت گڈ ابید انت کہ مدام گوں اخلاص و تذل، وئی پروردگار، دیبا سجدہ کن و وظیفہ و عبودیت، انجام دیگ، بردا
 زیاد، چہ زیاد تر جوش و غروش، ظاہر کن تاکہ حق تعالیٰ ہمازن شانیں امر، ظاہر بخت کہ بہ آئی، ظاہر کنگ، ترار ذریعہ، گچنگ بوتگ۔ و ہیچو شکر را کعبین خدایا، دیبا
 رکوع کنت تو ہم ہیڈولار رکوع کن۔ یا اسے مطلب انت کہ گوں جماعت، نماز بان۔ و چونکہ کم، چہ کم ماں رکوع، گوں امام، شامل بیوک، رکعت، گروک، فہمگ بیت بلکیں
 پیش کا نماز، بہ رکوع، سرحال، در شان کنگ بوتگ۔ کما یفہم من کلام ابن تیمیہ فی فتاواہ۔ واللہ اعلم۔ پہے رد اگرما اقتبئی، چہ قنوت، مراد قیام
 بگرس، گڈ اقیام، رکوع، سجدہ سہیں نماز، حالتانی ذکر ماں آیت، بیت۔ (تنبیہ) ممکن انت آوہد و جنیل دمان، عمومی طور ماں جماعت، شریک بیگ، حاجت بیت یا چہ خاصیں فتنہا میں بوگے
 صورت، اجازت بیت یا اسے بی بی مریم، خاص بہ بیت یابی بی مریم، ہاوی جوہ تہنا گوں ایڈر، جنیل دمانی ہمراہ امام، اقتدار کنگی۔ اسے کلیں احتمال بیت کنت۔ واللہ اعلم۔

و یعنی سزا ہر، شہادانندہ، انت ساری، ہم اہل کتاب، شہا ہم مجلس بہ اسے ہم، نہ بوتگے کہ چہ آئی، برکت، گوسنگین داستانانی تحقیقی معلومات حاصل بہ بنت واگر
 ہم مجلسی ہم ہوتیں گڈ اچہ بوتگت، کہ آوت ماں وہم و خرافات، تہار و کیاں سرگردان انت کسے، نہ در منی، سبب، کسے، نہ زیادہیں دوستی، خاطر، راستیں داستان، مسیح
 (چم و پوزن) کنگت پدا چہ کوریں ہم، روشنائی، امیت چہ ڈول بیت کنت۔ بہ اسے جاوہر، "مدنی" و "ملکی" ہر دو قسم، سورناتی تہا، داستاناں ہیے ڈول گوں راستی، در اجلس
 کنان، اشکنا ٹینگ، کابل کتاب، مزین عالمانی ہم کوزنک بہ بنت و کسے، انکار، گنجائش، ہن پشت حکیت اسے سز چیں دلیل آیت کہ شمارا اشانی علم بہ وحی، معرفت، حاصل
 بوتگ، پرچاکہ شہا بہ وئی چاں اسے حالتان، نہ دیتگ، نہ علم حاصل کنگ، کتا م یک خارجی رہ بندے شے گور، موجودات۔ و ہدیہ حضرت مریم ماں نذر، قبول کنگ بوت
 تو مسیت، مجاورانی تہا چہ بوت کہ آرا کے پرورش بکنت آخر کار، اسے چہرہ، بہ قرعہ اندازی، سرکش انت در ستاں وئی قلمان، ماں چوکیں آپ، دور دانت کہ چہ ایشاں
 توراتش، نبشتگت و گوشتش کہ ہر کس، قلم گوں آپ، بہ جہلادی روان مہیت بلکیں چسکا بی، بالادی، بروت ہما کس بی بی مریم، پرورش بکنت، اسے قرعہ ہن حضرت
 زکریا، نام، در اہت و حق بہ حقدار، ریت۔ فل حضرت مسیح علیہ السلام، ادا و ماں قرآن و حدیث، باز جاگے، "کلمہ اللہ" فرمائیتگ، اِنَّا الْمَسِيحُ عِيسَىٰ بَنُ
 مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ الْقَهَّاءُ اِلَى مَرْيَمَ وَرُوْحٌ مِنْهُ (نساء رکوع ۲۳) چونائی اللہ، کلمات باز انت چوش کہ بہ دگے جاگے فرمان کنت قل لَو كَانَ الْبَحْرُ
 مِدَادًا لَكَلَّمْتُ رَبِّي لَنَفَعَدَ الْبَحْرُ قَبْلَ اَنْ تَنْفَعِدَ كَلِمَتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا۔ (کہف رکوع ۱۲) لیکن بہ تخصیص حضرت مسیح، کلمہ اللہ (اللہ حکم) بہ ہے
 حیثیت، گوشتگ بوت کہ عمومی سبباں، ابید آرا، بہ پت، پید، ہوتی حکم، رو، کت و ہرج کارے کہ عمومی سبباں چہ در ہدیت آئی، نسبت، عموماً براہ راست، حق تعالیٰ، نیگ
 ترینگ بیت چوش کہ فرمان کنت و قَامِمِيَّتْ اِذْ رَمِيَتْ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى (انفال رکوع ۲) تنبیہ: "مسیح" ماں اصل عبرانی، "مناشیح" یا "مشیحا" ات کہ آئی، معنی انت مبارک
 اسے معرب بان، مسیح جوڑ بوت۔ باقی و حال کہ مسیح گوشتگ بوتگ، ابالاجماع عربی لفظ آیت کہ آئی، وجہ تسمیہ بہ وئی موقع، در دابدل بیت۔ "مسیح" دومی نام یا لقب

عیسیٰ، انت اسے ماں اصل عبرانی، "ایسور" ات، معرب بان، "عیسیٰ" جوڑ بوت کہ آئی، معنی سیدانت، اسے خبر خصوصاً چارگ، قابل انت کہ قرآن کریم، ادا
 "ابن مریم" اسے حضرت مسیح، علم، جز، کارمز کنگ، پرچاکہ دت مریم، مستانگی، و ہدے، اسے گوشتگ بوت کہ ترار "کلمہ اللہ" مرزہ دیگ بیت کہ آئی، نام مسیح بن
 مریم، بیت۔ عیسیٰ، نام و نشان، بیان کنگ مراد نہ ات بلکیں اسے جائسگی ات کہ بے پتی، سبب، آئی، نسبت مات، نیگ، بیت دانکہ مردمان، خدایا، اسے عجیب
 نشانی، عیاد دیا ٹینگ و مریم، بزرگی، پدا کنگ، خاطر گوسنے آئی، نام، جز، جوڑ کنگ بوت ممکن انت کہ حضرت مریم، انسانی طبع، پدا چہ اسے بشارت، تسویش
 بہ بیت کہ دنیا چون باور کنت کہ تہنا چہ جنیں چک چون پید ابیت ناچار منی سدا تھمت لڈ انت و چک، یہ سٹیں لقب مشہور کنان، ایذا بدینت من چون و تار یا کلام ظاہر
 کت کنان۔ ہمیشہ کادیم ترے و جِہَا فِي الْآخِرَةِ گوشتان، دلا سہ دات کہ خدایا، یوک، آرا ماں آخرت، بلکیں ماں دنیا، ہن مزین عزت و شرف بخشیت و دشمنانی کلیں
 تہمتان، دروغ ثابت کنت۔ "وجیہ" لفظ، ادا چوش بزبان ہنجوش کہ موسیٰ علیہ السلام، بارو، فرمان کنت يَا جِبِّيَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَخَوْفُوْا كَالَّذِيْنَ اٰذَوْا مُوسٰى فَاذْرَاہُ اللّٰهُ
 مِمَّا قَالُوْا وَاوَكَانَ عِنْدَ اللّٰهِ وَجِيْہًا (احزاب رکوع ۹) چوش بگوش کہ ہر کس بہ "وجیہ" بیان کنگ بوت بزبان آیان، اللہ تعالیٰ بہ خصوصی طریقہ، چہ تہمت و شکان، بری کنت۔
 حضرت مسیح علیہ السلام، نسب، ردا ہر خیشے شکان جنت یا خدایا، ایک انسانے، بہ دروغ آئی پت ظاہر کنت یا حقیقت، برخلاف آرا، مصلوب و مقتول یا بہ زندگی، جاوہر
 مردگ گوشت یا الوہیت و ابنیت وغیرہ، باطلیں عقیدہ بانی مشرکانہ تعلیم، آئی، نیگ، منسوب کنت چہ اسے پیس کلیں تہمتاں، راحق تعالیٰ ماں دنیا و آخرت، بری کنان
 آئی، وجاہت و نزاہت مردمانی، رو، و عطا ہر کنت۔ ہرج وجاہتے آرا بہ ولادت و بعثت، لہور ماں دنیا، حاصل بوت آئی، سر جہیں تکمیل چہ نزول، رند بیت۔
 چوش کہ مسلمانانی اجتماعی عقیدہ انت۔ پدا ماں آخرت، بہ خصوصی ہیما چہ آئی، اسے انت قلت للناس اتخوذونی و سواں کنان، و خاصیں انعاماں، یاد دیا ٹیناں، تمام
 اولین و آخرین، رو، برو، کرامت و وجاہت، بیان کنت ہنجوش کہ ماں سورہ مائدہ، ذکر انت و نہ الیوک آماں دنیا و آخرت، وجاہت داروک بیت بلکیں آئی، شمار
 چہ خدایا، خاصیں قربان ہن بیت۔ وال یعنی سک باز گراں ہذب و مزین درجہ، نیکیں انسانے بیت و پسر مات، گڈ، پدا مزین بان، عجیب عجیب خبر کنت چہ
 لفظاں در حقیقت، بی بی مریم، سہر جی، دلا سہ دیگ بوتگ۔ چہ گوشتگیں بشارت، بلکیں بدل، بیت کہ وجاہت یک برے باریں کدی حال بیت گڈ اچہ پدا ایش
 پد ٹوک و ٹالیانی آماج بوگ بنا۔ بیت آوہد، برات، صورت چہ بیت۔ ایشی، جواب دیگ بوت کہ نہ سچ ممکن ترار ازبان، سر نیگ، ہن ضرورت نہ کپیت بلکیں
 تو چوش بگوش کہ مروچی من روچک داشتگ، توناں کہ خبر بکناں زہگ و ت پستوان، دنت، چوش کہ ماں سورہ مریم، سر جہیں گیش و گیوار پداک انت۔ لہتیں
 تحریف کنو کاں گوشتگ کہ چہ "وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا" آئی، یوک، بی بی مریم، تسلی مراد انت کہ تھی چک گنگے نہ بیت بلکیں مثل ایڈر، چکاں ماں حوردی و دوری
 جہر و حال کنت۔ لیکن اسے یک عجیب خبر، انت کہ ماں محشر، ہن مردم بہ حضرت عیسیٰ، چوش دیم گور کنت و گوشتت یا عیسیٰ انت رسول اللہ و کَلِمَتُهُ الْقَهَّاءُ اِلَى مَرْيَمَ
 وَرُوْحٌ مِنْهُ وَكَلِمَتُ النَّاسِ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا و دت حق تعالیٰ ہن بہ قیامت، روح، فرمان کنت "اَذْكُرْ نِعْمَتِيْ عَلَيْكَ وَعَلٰى وَالِدَتِكَ اِذْ اٰتٰدُكَ بِرُوْحِ الْقُدُسِ
 تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا" آیاوہد، ہن اسے خاصیں نشانی، بیان پیشکا انت کہ بی بی مریم، تسلی بہ بیت کہ چک کنگ، نہ انت، چو دگے چکاں جہر حال کنو کت انت خدایا
 پاک مارا چہ گراہی، برکینیت - ۱۲

وَلَمْ يَسْئَلْ بَشَرًا قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ
 وَدست پر کنگ مناجح انسانے ؤ ط جوابی دات کہ ہمیں بلا پیدا کنت اللہ کا ہر چیز بلوٹیت، وقتیکہ ارادہ کنت
 اَمْرًا فَاتَّبِعْ لِقَوْلِهِ لَعَلَّكَ كُونُ ۴۹ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
 یک کارے ؤ گدا ہمیں ک گوشت آیتا را کہ ہوں آ کا ریت ط دسوج دت آیتا را کتاب و دانائی خبر
 وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ۵۰ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي
 و تورات و انجیل و پیغمبر کنت و دیم دت آیتا را بنی اسرائیل ؤ طرف ؤ بیشک من
 قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ أَنِّي أَخْلَقُ لَكُمْ مِنَ الطَّيْنِ
 آتکاں شے گورے نشانوں زرنگ گونے چر شے پر ذکا ط طرف ؤ من ادکناں پہ شما چه گل ؤ
 كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفَخُ فِيهٖ فَيُكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئِي
 مرغ ؤ ہمیں شے زندا من هپ کناں آئی تو کا گدا امرے بیت پہ خدائے حکم ؤ و دن دراہ کناں
 الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ
 مادرزاتی کورے و بگی ؤ و زندگ کناں مروجے پہ خدائے حکم ؤ و خبر دیاں من شما را
 بِمَا تَأْكُلُونَ وَمِمَّا تَدْخُرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً
 ہا چیزے کہ شما ورات و آنچه کیزہ شما کیزہ کن ات ماں دتی لوگاں ط بیشک ماں خبرے نشانی انت
 لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۵۱ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ
 پر شما اگر شما یقین کنت۔ و راستگو کناں آ کتا بے ؤ کہ چہ من پیسر تو تک یعنی
 التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ
 تورات ؤ دتا کہ روا کناں پر شما ہتے ایڈولیں چیزے کہ آپر شما حرام اتنت ط و اتکاں شے گورے
 بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۵۲ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ
 نشانیوں گونے انت چہ شے رب ؤ طرف ؤ نون تبریت پر اللہ ؤ منی خبرے بگرات ط بیشک اللہ تمہیں دتے خدایات
 فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ۵۳ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ
 نون آئی بندگی ؤ بکنت۔ ہمیش انت تجلیں راہ ط پدا وقتیکہ معلوم کت عیسی ؤ

مذول ا

وَلَمْ يَسْئَلْ بَشَرًا ؤ ہے فہمت کہ چک ہنوں جاورانی رو ؤ بیوک انت و اگر نہ نہ مننگ ات۔ ط یعنی بہ ہے طول انسانی مس ؤ ابید پیدا بیت، عادت
 برخلاف لوگ ؤ سبب ؤ تعجب ممکن حق تھا ہر جی بلوٹیت و ہر پہ بلوٹیت پیدا کنت۔ آئی قدرتاں حد بندی بیت نہ کنت یک کارے ؤ ارادہ ؤ کنت و پدا آہ و وجود کیت نہ
 آمادہ ؤ محتاج انت و نہ سببانی پابند انت۔ ط یعنی بنیگ پیش داریت یا ہدایت ؤ کتابانی عموماً و تورات و انجیل ؤ خصوصاً علم عطا کنت و مزین جہلا کین حکمت ؤ خبران ؤ بیان
 کنت و چوش ہم بیت کنت کہ چ کتاب و حکمت ؤ مراد قرآن و سنت بہ بیت پر چاکہ حضرت مسیح نزول ؤ پد قرآن و سنت رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ؤ رو ؤ حکم کنت و اے ہما و ہدے
 بیت کنت کہ اے چیزانی علم آرا حال بہ بیت۔ ط یعنی پیغمبری ؤ و ہدے گون بنی اسرائیل ؤ ہے پہا گوشتیت۔ ط تہنا شکل و صورت ؤ را گون "خلق" ؤ تعبیر کنگ ایوک ؤ بہ ظاہری
 حیثیت ؤ انت چوش کہ ماں حدیث شریف ؤ معمولی تصویراڈ کنگ گون "خلق" ؤ تعبیر فرمائینگ "احیوا ما خلقتکم" یا خدائے را "احسن الخالقین" فرمائینگ ؤ چہ اے پیش دارک
 مراد انت کہ تہنا ظاہری صورت ؤ رو ؤ بہ غیر اللہ من اے
 لفظ کار مرز بیت کنت اگر چہ تخلیق ؤ حقیقت ؤ رد ابید چہ
 حق تعالیٰ ؤ دگر کس خالق گوشتک نہ بیت پیمت کا ادا چوش
 نکوشی اِنِّیْ اَخْلَقْتُ لَكُمْ مِنَ الطَّيْنِ طَيَّرًا (من
 ادکناں پہ شما چہ گل ؤ یک مرغے) و چوش گوشتی کہ من چہ گل ؤ
 مرغے شے ادکناں ؤ ماں آئی ؤ هپ کناں گدا آچہ خدائے حکم
 مرغے جو ریت۔ ہر چے بہ بیت واجب ؤ اے معجزہ پیش داشت
 روایت کنت کہ چہ کسانے ؤ واجب عیسیٰ ؤ اے ہیل و عادت ؤ
 خلاف معجزہ ظاہر بوت تاکہ تہمت ترا شوکان ؤ خدائے قدرتی
 یک گونڈیں نمونے پیش ہداریت کہ و ہدے بہ منی نفع
 (هپ کنگ) ؤ چہ خداتعالیٰ گل ؤ بے ساہیں صورت ؤ
 ساہ دار کنت ہے پہما اگر آئی ؤ ابید چہ بشرے مس ؤ تہنا
 بہ روح القدس ؤ نفع ؤ یک دتگیں جنس آدم ؤ تربی ؤ سرا
 عیسوی روح ؤ را پوش ات تو گدا ماں اشیا حیرانگی جبرجی ات
 بلکین حضرت مسیح چونکہ چہ جبرئیل ؤ نفع ؤ پیدا بوت پیمت کا
 مسیحائی نفع ؤ را ہما پیا ولادت ؤ یک اثرے فہگ بہ بیت
 ماں سورہ مادہ ؤ آخر ؤ حضرت مسیح علیہ السلام ؤ اے
 معجزات و خوارق ؤ بارو ؤ بہ یک دگر رنے ؤ تران کنگ بیت
 اود ؤ چارگ لوٹیت۔ خلاصہ اے بوت کہ واجب مسیح ؤ سرا
 روحانی و ملکی کمالات ؤ غلبہ ات بہ ہماں ؤ مناسب ؤ آثار
 و کمالات ظاہر بوگنتت و لیکن اگر بشرے بہ ملک ؤ سرا
 فضیلت حاصل انت و اگر ابو البشر ؤ را ملکاتی مسجود جو کنگ
 بوت تو گدا ماں ایشی چہ شبینگ نیست کہ ہذا ذات کہ آ
 سر جہیں بشری کمالات ؤ رد استریں درجہ ؤ فا تر بہ بیت
 آرا چہ حضرت مسیح ؤ افضل متنگ کسیت و آ ذات قدسی
 صفات محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ؤ ذات انت۔
 ط ماں آزمانگ ؤ طبیب و حکیمانی دورات، واجب مسیح ؤ
 راہنچشیں معجزات دیگ بوتنت کہ چہ ایانی برکت ؤ واجب مسیح ؤ
 برتری بہ مردمانی دل ؤ جاہ منفذ بہ بیت۔ بلاشبہ مردگ زندگی
 بخشگ حق تعالیٰ ؤ صفت انت چوشکہ باذن اللہ ؤ قید
 ہن ہے معنی ؤ ظاہر کنت گدا واجب مسیح آئی ذریعہ لوگ ؤ سبب
 اے نسبت ؤ بہ وقتی نیگ ظاہر کنگانت، چوش گوشتک کہ
 حق تعالیٰ ؤ ماں قرآن کریم ؤ یانبی کریم ؤ ماں حدیثاں جار جنگ
 کہ چہ ازل تا ابد ؤ تمام یک مردگے ؤ ماں دنیا ؤ دوبارہ زندگ
 کنگ نہ بیت ہشکس دعویٰ انت کہ پائی حج ثبوت نیست نت
 اگر آئی ؤ ماں قرآن ؤ فیمسک اللہی قضیٰ علیہا الموت

گوشان اے پیش داشت کہ مردگ ؤ روح ؤ را خدا جلیت و و پسوک ؤ روح ؤ را بہ اے ڈولانہ جلیت، گدا اے کدی گوشتکی کہ اے جنگ ؤ پید دوبارہ آرا یہ کنگ ؤ اختیار پست نہ کسیت
 زانگ باید انت کہ معجزہ ہما انت کہ حق تعالیٰ ؤ ماں عادت ؤ برخلاف بہ نبوت ؤ دعویٰ کنوک ؤ تصدیق ؤ ظاہر کنگ بہ بیت۔ نون اے ہمیں نفس ؤ زوران کہ آیک چیسے ؤ بارو ؤ خدائے عام
 عادت ؤ ظاہر کبنت آ استدلال کنگ کہ چریشاں معجزات ؤ نفی بیت و حقیقت ؤ معجزہ ؤ وجود ؤ انکار و وقتی متقی و کند ذہنی ؤ پید انگلی انت۔ معجزہ اگر عام قانون یا رہندہ ؤ ردا بہ وجود ؤ
 بیت گدا معجزہ چون بیت کنت۔ واجب مسیح ؤ بے پت ؤ پیدا لوگ یا ابراہم ؤ الہ ؤ ابرص و احیا ؤ موتی ؤ غیرہ ؤ معجزات پیش دارگ مسلمانانی تمام سلف و خلف ؤ گورے مسلم انت ماں صحابہ ؤ تابعین
 یک قلمے ہن ہاشی ؤ انکار ؤ پیشدارگ نہ بیت۔ مروجی ہما ط کہ اے دعویٰ کنت کہ اے خوارق ؤ متنگ قرآنی محکماں ؤ خفا انت، گوشے آھنچیں چیزان ؤ محکماں پیشداریت کہ آیانی
 راستیں مطلب ؤ سرید لوگ ؤ امت عاجز و بے وس انت یا چوش چوش کہ سرجیس محکماں ؤ یلہ دیان ؤ متشابھات ؤ ؤ موب ؤ کبان ؤ فی قلوبہم من ریح ؤ مصدرق جو رتوگنت
 ابیر چہ مروجیں لحدان دگر ہج کس چوشیں توفیق نہ بوت کہ متشابھات ؤ ؤ محکماں ؤ نیگ ؤ اتر بکنت۔ العیاذ باللہ۔ حقیں گپ اپشت کہ ہما آیات کہ
 More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

آیاتی ظاہری معنی و کلیں امت قبول کنان و پیداک انت "محکمات" انت و آیان و بردشان و تہنا بہ استعارات و تمثیلات و معنی پوشک و معجزات و نفی و سرا عمومی عادت و دلیل یارگ ہمیش
 انت "ذائقین" و کار کہ چریشان حد رنگ و واجہ پیغمبر و سوچ دات - و پہ آندگ یعنی لہتیں گوستگیں و دیم ترے غائبین چیزانی احوال و شمارا سرکناں، عملی معجزہ یان و پیدائے یک عملی
 معجزہ نے ات کہ آئی ذکر کنگ بوت۔ و یعنی تورات و تصدیق کنان کہ آخدا و کتاب انت و آئی عام اصول و حکمان و قائم داران و زمانگ و مناسب بہ حق تعالیٰ و حکم و لہتیں جزئی و
 فروغی تبدیلی یاران، مثلاً ماں لہتیں حکمان پیش ہرچ سکی گھٹت آنوں ہلاس کنگ بیت۔ آئی و نام و توری نسخ بہ بندرات یا تکمیل شما اختیار وارت و یعنی و ہدیہ شتانی صدقت و نشانان
 دست گڈ آنوں بہ خدا و ترسان و منی جبران و گرگ پہ شمالا زم انت۔ و یعنی کلیں جبرانی یک جبرے و تمامیں ہذا لانی اہل ہندال ایشنت کہ حق تعالیٰ و منی ووقی رب یکیں پیمانہ
 ات (پت و چک و رشنگ و قائم مکن ات) و ہائی و ہدیگی و کن ات، چکیں راہ داں رضاء الہی و سر لوگ و ہے توحید، تقویٰ و رسول و فرمان برداری انت۔

ہے تاکدیم و فوائد: و یعنی منی اے دین و
 قبول دار نہ بنت بلکیں پہ و منی و آزار و یک و شوہازہ بنت
 و یعنی منی ہمراہ بہ بت و اللہ و دین و روح و یک خاطر و منی
 لک و بکت۔ و اللہ و لک کنگ ایشنت کہ آئی دین و
 دستور و پیغمبران و لک و یک بہ بیت پنچوشک مدینہ و انصار
 و پیغمبر علیہ السلام و حقین دین و مددکت و پیش داشت
 و حواری چونیں کس انت و اے لقب آیان چون و یک
 بوت ماں اشیا عالمانی باز قول انت مشہور ایشنت کہ
 اول سرا دو کس کہ حضرت عیسیٰ و تابع بوتنت گڈ شود (دھوی)
 انت و گڈان و پکار و صاف کنگ و سوب و حواری گوشتگ
 بوتنتت آیان و حضرت عیسیٰ گوشت کہ گڈان و پچا
 شود ات بیات من شمارا دل و شودگ پیش داران، آ
 ہمراہ بوتنت رند ترا اے ڈولیں کلیں ہمراہانی لقب حواری
 کپت۔ و پیغمبر و روبرو اقرار و پد پور و دگار و روبرو
 اے اقرارش کت کہ ماہ انجیل و سرا ایمان یاران و تہی
 رسول و رند گیری و کنیں۔ توجہ و فی فضل و توفیق و مٹے نائے
 متوکالی روا ضبط کمن چوشس بگوش کہ مٹے ایمان بہ سبیل
 محکم بہ بیت کہ پدا پر و شنگ و ترس پیدا مہبت۔
 و مکر بارگیں و چیریں تدبیر و گوشتنت۔ اگر آپ نیکیں
 مرادے و انت گڈا آشرا انت و اگر بہ بدیں کارے و بہ بیت
 تو گڈا ابدانت و لا یحیی المکر السعی و تہاگوں
 مکر ایشی و قید جنگ بوت و ادا خدائے حیو
 الماکرین گوشت مطلب ایشنت کہ یہود و حضرت عیسیٰ
 علیہ السلام و بر خلاف قسا قسین سازش و چیریں تدبیر
 بنا رکتنت و انکہ بادشاہ و گوشتش و کتنت کہ اے مرد
 (معاذ اللہ) ملحدانت لویت کہ تورات و بدل بکت
 درستان و بد دین کنگ و شوہازہ انت آئی و مسیح
 علیہ السلام و گرفتاری و فرمان جاری کت اود و اے
 بوگائت و اود حق تعالیٰ و لطیف و چیریں تدبیر بہ آیانی
 رد و و تی کار کنگایت کہ آئی و بیان دیم ترے کیت بے شک
 خدائے تدبیر چہ درستان بہتر و محکم تر انت کہ آٹرا کس
 پر و شنگ تونیت۔ و بادشاہ و مردمان و حکم دات
 کہ مسیح علیہ السلام و گرفتار بکتت صلیب (دار و تختہ) و
 سرا بکشنت و ہے ہمیں و برتناکیں سزائے و یک بیت
 کہ مخلوق چہ آئی و رند گیری و تارا بدارت فبعت فی طلبہ
 من یاخذہ ویصلیہ وینکل بہ (ابن کثیر) خداوند قدوس
 بہ اے ردا مسیح علیہ السلام و دلجی دات کہ من اے بدبختان و شور و ارادہان و ناکام کنان۔ اے دل مانگ انت کہ ترا بگرت و بکشنت و چہ پیدائش و بعثت و ہرچ مراد
 کہ ہتنتت آسرحم مہبت، و اے پیمانہ ستریں نعمت و ناقدری و بکتنت لیکن من چریشاں و تی اے نعمت و نچ گراں، تہی زند و ہرچ عظیم مقصد و گون آئی تعلق دارت
 آٹرا تمام کنان و پیش داران و ترارا بہ صحیح و سلامتی و ہے ڈولا براں کہ ترارا دست ہم جت نہ کنت۔ چوش آیان و موہ زسیت کہ آٹرا ابرنت بلکیں خدا ترابہ و تی مبارک
 بارت آٹرا بہ دار و کتگ لویتت خدا ترارا بہ آسان و سرگیمیت آدل مانگ انت کہ رسوائیں و عبرت ناکیں سزا دیان و مخلوق و چہ تہی رند گیری و بکتنت لیکن
 خدا نیلیت کہ آیانی ناپاکیں دست بتو پر سنت بلکیں چہے نجس و ناپاکیں مچی و میاچی و ترا باکل صاف صاف و چست کنت و جا ہے کہ تہی بے عزتی بہ بیت و مردم
 چہ ترس و چہ تہی پیروی دست و بکشنت۔ تہی رند گیری کنگاں و نام گروگان و داں نزد قیامت بے دین و منکرانی سزا غالب و قاہر کنت۔ داں و ہدیہ تہی انکار کنگوں یہود

۳۰
 ثلاث الرسل ۳
 العزیز ۳
مِنْهُمْ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِثُونَ مَنْ
 چہ بنی اسرائیل و انکار و گوشتی کہ انت مدت کنگ منی ماں خدائے راہ و فی گوشت حواریاں کہ ماہیں
أَنْصَارُ اللَّهِ أُمَّتًا بِاللَّهِ وَاشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿۵۶﴾ رَبَّنَا أُمَّتَنَا
 مددگار اللہ و ماں ایمان آرت پہ اللہ و تو گواہ ہو کہ ماں مسلمان بوتیں ہی اے پر و دگار ماں ایمان آرت
أَنْزَلَتْ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿۵۷﴾ وَمَكْرُؤًا وَاوْكَرًا
 پچیز و سر کتو برا رنگ پدیری کت رسول و نون نشہ کمن مٹے نام ہور ہا یا کتہی بوتنت و مکر کت کافراں، و مکر کت
اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينِ ﴿۵۸﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيسِي إِيَّانِي مُتَوَفِّيكَ
 اللہ و اللہ مکر چہ درستان شترنت و ہما وقتیکہ گوشت اللہ و عیسیٰ! من پورہ زور اں ترا
وَرَأَفَعَكَ إِلَىٰ وَمُطَهَّرَكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ
 و برزچت کناں ترا و تی نیک و پاک کناں ترا چہ کافراں، و گیش (غالب) کناں ہا کساں
اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ
 کہ تہی پیروی و بکتنت پہ کافراں سرا تا قیامت و روح و رند منی نیک و پچترگی انت شمارا
فَأَحْكُم بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿۵۹﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ
 رندا فیصلہ کناں شے در میان و ہا خبرے کہ شما ماں آئی تہا جبرہ کت گت گڈا ہا کہ
كَفَرُوا فَأَعِدْ بِهِمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ
 کافر بوتنت آیان و عذاب کناں پہ سختیں عذاب ماں دنیا و ماں آخرت و ونیتیں آیان و
مِنْ نَصْرِينَ ﴿۶۰﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ
 ہج مددگارے۔ دہایاں کہ ایمانش آرتگ و نیکیں عملش کنگ گڈا پور و دنت آیان و
أَجْرَهُمْ ط وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿۶۱﴾ ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ
 آیانی مزدوری و اللہ دوست ندرت ظالماں و و اے کہ و این (وگوشتش دارائیں) ترا
الآيَةِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿۶۲﴾ إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ
 آیانت و حقیقتی بیان بیشک عیسیٰ و مثال خدائے گورے آدم و مثال و

ماذلا

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

قرآن کو کسی مسلمان یا نصاریٰ ماں دنیاء بمان انت مدام اقرار کنوگ بہ منکران و سر اغاب کابنت و سر بلند بنت، چرائی و پدیک و ہدے کیت کہ آوہدہ نرا را توئی دوزدا
 و پدواہ درستان و بہ منی حکم و ننگ رجوع کنگی انت آوہدہ من شے کلین جھیر یانی فیصلہ و بہ سرجمی و کنان، و در اہیں اختلافات ختم کنگ بنت۔ اے فیصلہ کدی بیت؟
 آئی ہرج گیش و گوارے چہ فاما الذین کفروا فاعذبہم عذابا شديدا في الدنيا والآخرة و بيان کنگ بو ننگ آپیش داریت کہ چہ آخرت و آپیش ماں دنیاء و
 آئی و نمونگ شروع کنگ بیت۔ یعنی آوہدہ تمامیں کافر عذاب شدید و گرفتار بنت ہج طاقتے بہ آیانی مدد فریاد و تا سرنہ کنت۔ اشی و معت بلہ و ہر کس کہ ایماندار
 بنت آیان و ماں دنیاء و آخرت و کامل اجر دیگ بیت و نا انصاف ظالمانی ہندال بزرگ بیت۔ اے امت و اجماعی عقیدہ انت کہ و ہدے یہود و قتی ناپائیں تدبیران و محکم کت،
 خدا حق تعالیٰ و حضرت مسیح علیہ السلام و زندہ آسمان و چست کت، نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و متواتر حدیثانی رو و قیامت و نزیک و ہدیکہ دنیا کفر و گمراہی و دجل و شیطنت و دپادپ بیت
 خدا تعالیٰ بنی اسرائیل نبیانی خاتم (حضرت مسیح علیہ السلام) و خاتم الانبیاء علی الاطلاق حضرت محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم و یک نہایت و فوادار جنزل و حیثیت و نازل کنان و دنیاء و پیشداریت
 کہ پیشی نیان و گون خاتم النبیین و ذر بار چہ ہمیں تعلق ہست انت۔ حضرت مسیح، و جال و قتل کنت و آئی و زندگی کنگ کنوکان و یک یک چنان و کشیت۔ یک ہن یہودی نے دتی جان و کنت
 کنت۔ داں شجر و حجر کو کار کنت کہ سنے ٹپت و یہودی بے پتنگ آٹرا قتل کن۔ حضرت مسیح صلیب کپ کپ کنت، نصاریٰ و باطلین عقیدہ و خیالانی اصلاح کنان و تمامیں دنیاء بہ ایمان و
 شک و پرینیت۔ آوہدی تمام جبر یانی فیصلہ ہوان و مذہبی گرو چیل ہلاس ہوان و یک خلاء راستیں دین "اسلام" باقی مانیت۔ ہے و ہدے نسبت و فرمان کت و ان من اھل
 کتب الا کیومینن بہ قبل موتہ (نساء رکوع ۲۲) کہ آئی و سرجمیں بیان و مسیح و رفع و کعبیت ماں سورہ نساء و کیت۔ ہر چہ بیت بہ منی زانگہ شہر الیٰ مرجعکم الخ ایوک و
 بہ آخرت و تعلق داریت بلکین گون دنیاء و آخرت، ہر دو بینان تعلق داریت، چوش کہ دیم تر تفصیل و موقع و سرانی الدنیا و الآخرة و لفظ صاف و گواہی دنت و ایش آئی و قرینہ انت کہ
 فی یوم القیامۃ و معنی نزق قیامت ٹینگت۔ چنانچہ صحیح حدیثانی تھا اے گیش و گوارہ بہ صراحت موجود انت کہ پیشی چہ قیامت و یک مبارکیں دورے ضرور کیت کہ آوہدہ تمامیں گرو چیل
 (اختلاف) ہلاس ہوان و یکیں دین باقی مانیت۔ فللہ الحمد اولاً و آخراً۔ اے آیت و بابت و ہتیں خبرانی یاد کنگ الہی ایش لفظ توفی و بار و کلیات ابو البقاء۔
 کابیت "التوفی الاماتۃ و قبض الروح و علیہ استعمال العامة و الاستیفاء و اخذ الحق و علیہ استعمال البغاء (توفی و لفظ و جمہور بہ موت دیگ و ساہ گرگ و کار مرز
 کنت۔ لیکن بلغا ایشرا پورہ وصول کنگ و راست و گرگ و معنی دینت) چوش بخوش بہ آیانی گور و موت و سر توفی و اطلاق بہ اے ڈولا بوت کہ ماں مرگ و ہج خاصیں عضو
 نیست انت بلکین چہ خدا و جانب و پورہ ایش جان و وصول کنگ بیت۔ نون اگر بالفرض خدا تعالیٰ و کسے و جان گون بدن و چست کت تو آرا شہر توفی "گو شگ بیت ہما لغت و
 زون تراں کہ آیان توفی و معنی روح و قبض کنگ نوشتہ کنگ آیان چوش نکوشنگ کہ قبض روح و گون بدن و توفی" نہ کوشنت و نہ چوشیں دستورے پیش داشتے کہ و ہدے
 توفی" و فاعل اللہ و مفعول ذی روح بہ بیت تو بجز موت و درگ معنی بیت نہ کنت۔ البت چونکہ عمومی و ہدے قبض روح و عمل ہمیش انت کہ روح چہ بدن و ہدے بیت پیشکا زیاتیں
 ہیں و عادت و رد اکثر موت و لفظ و گون آئی نوشتہ کنت و اگر نہ لفظ لغوی مدلول قبض روح مع البدن و شامل انت، ہج ماں اللہ یتوفی الہ نفس حیۃ موتہا
 و آتی کفتمت فی منامہا (زمر رکوع ۵) و "توفی نفس" (روح و قبض) و دو صورت پیش دارگ بو ننگت موت و و اب، چہ تقسیم و ہن "توفی" و نفس و سرا و در کنان و و
 حیۃ موتہا و قید جان و پیش داشتہ کتوفی" و موت" دو جدا جدا ہیں چیزانت، اصل چوش انت کہ روح و قبض و مختلف درجہ انت۔ یک در جہ ہما انت کہ آموت و شکل و
 بیت۔ دومی ہما انت کہ بہ و اب و صورت و بیت۔ قرآن کریم و پیش داشتہ کہ اے ہر دو دنیائی سر توفی" و لفظ و اطلاق کنت (بزان گو شگ بیت) تہنا بہ ایشیا
 موت و تخصیص نیست انت، یتوفکم باللیل و یعلم ما جرحتمہم بالنہار (انعام رکوع ۹۶) نون آیات ہر ج ڈولا ماں دو آیتاں بہ نوم و سر توفی" و اطلاق و جائزہ قرار دات
 حالانکہ ماں نوم و روح و قبضی سرجم نہ بیت ہے پیما اگر ال عمران و ماڈہ و دو آیتانی تھا توفی" و لفظ بہ روح و قبضی گون بدن و معنی و گو شگ بہ بیت گدا کتام استعمال لازم
 کیت بالخصوص و ہدیکہ اے گندگ بیت کہ ماں موت و نوم و لفظ "توفی" و کار مرزی قرآن کریم و وت شروع کنگ، جاہلیت و دور و مردم و عموماً چہ حقیقت و نا آشنا انت
 کہ ماں موت یا نوم و خدا تعالیٰ یک چیز چہ بنی آدم و وصول کنت پیشکا لفظ "توفی" و کار مرزی بہ موت و نوم و سرابہ آیانی گور و زیات تالان نہ ات، قرآن کریم و موت
 وغیرہ حقیقت و گیش و گوارہ و خاطر اول اے لفظ و کار مرزی بنا کت تو گدا آرا اے حق ہم ہست انت کہ موت و نوم و ہجما اخذ روح مع البدن و نادور موقعاں و
 تہا ہن آرا کار مرز کنت۔ ہر چہ بہ بیت ماں اے آیت و جمہور و گور و چہ توفی" و مراد موت نہ انت۔ و ہج ابن عباس و ہن صحیح ترین روایت ہمیش انت کہ حضرت مسیح علیہ السلام
 زندہ بہ آسمان و چست کنگ بوت کما فی روح المعانی وغیرہ۔ زندہ چست بوگ یاد و بارہ نزول و رد انکار ماں سلف و چہ کسے و منقول نہ انت، بلکین ماں تخصیص الجبر و حافظ ابن حجر
 اے رد اجماع نقل کنگ و ابن کثیر وغیرہ و نزول و حدیثان و متواتر قرار دنگ و ماں الکمال المعلم و چہ امام مالک اے بار و گیش و گوارہ نقل کنگ۔ پد اہر ج معجزات
 حضرت مسیح علیہ السلام و پیش داشتنت ماں آیان چہ در حکمان و ابیدیک خاصیں رشتگ و واجہ و گون رفح الی السماء و گندگ بیت۔ واجہ و چہ بندر و بیم تراب (تنبیہ)
 دات کہ و ہدے گل و یک بقیہ پہ منی ہت کنگ و باذن اللہ و سر و مرغ جوڑ ہوان و بزرگ ابال کنت گدا آیا ہما بشر کہ آئی و بار و خدا و روح اللہ و لفظ فرماستگ و چہ
 روح القدس و نفع و پیدا بہ بیت، چوش ممکن نہ انت کہ چہ خدا و حکم و بال کنان و داں آسمان و بروت۔ ہما کس کہ آئی دست جنگ یاد و لفظ گو شگ و سرابہ حق تعالیٰ و حکم و
 کور و کتری شہر بہ بنت و مردگ زندگ بہ بنت۔ اگر آچرے فساد و جڑہ و سر زمین و یک کر ہوان و ہزارانی سال فرشتگان پیما ماں آسمان و زندہ و سلامت ہما بیت
 تو میشی و ناشدنی خبر جی انت؟ قال قسادة فطار مع الملائكة فهو معهم حول العرش و صارا نسیئا ملکیتا سماویا ارضیا (بغوی) اے بن گت (موضوع) و سر مستقل
 کتاب و رسالہ چاپ و تالان بو ننگت مگر من اہل علم و دلگوش گور کنان کہ سنے و اجکار علامہ فقید النظر مولانا سید محمد نور شاہ کشمیری رحمۃ اللہ علیہ و ماں رسالہ
 "عقیدۃ الاسلام" و اے پد اہر ج لعل و جوہران و کما ٹینگ چرائی نفع زورگ الہی انت پرچہ کہ اے رد اچریشی و شر تریں کتاب بیت نہ کنت - ۱۳

نہ خدای بہ اسے خبر ہو گوں واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ء جبرہ کتشی کہ عیسیٰ بندے نہ انت اللہ چک انت آخر گوشتش کہ اگر اللہ چک نہ انت گدا تو بگوش آگئی چک انت۔ راشانی اسے سوال ہا پیسو ء اے آیت نازل بوت کہ آدم ء نہ پت ہست ات نہ مات، عیسیٰ ء اگر پت مہیت تو ماں ایشی ء عجب پر جاہ (موضع القرآن) چرے حساب ء آدم زیات حقدار انت کہ آخدا چک بہ بیت حالانکہ ایشی ء قائل کس نہ انت۔ وک یعنی مسیح علیہ السلام ء بارو ء ہر چیکہ حق تعالیٰ ء فرمان کت ہما حق انت کہ ماں ایشیا شک و شبہ ء ہج گنجائش نیست انت۔ ہرچ خبر ات آابید چرکی و کیشی بیان کنگ بوت۔ وک اللہ تعالیٰ ء حکم نہایت کہ خبر ان ء نصاریٰ اینکر سر پدی ء رند ہن اگر نہ منت گدا گوں ایشاں مہا بلکہ کن کہ آئی صورت و ڈول اے ہما بیت کہ دوہیں ٹولی وت و گوں وتی چچکاں حاضر بہنت و خوب چہ خدائہ الحاح و زاری کتاں ء دعاہ بہنت کہ ہر کس چہ مادر و عنیدانت آئی ء سدا خدائہ لعنت و عذاب بہ کسیت۔ اے مہا ہلہ ء جاہ اولی قدم ء وت ظاہر کنت کہ کت م ٹولی داں چکس ء وتی راستی و صداقت ء سدا یقین دار و کنت۔ چنانچہ مہا ہلہ ء دعوت ء اشکک ء پد خبر ان ء وفد بہلت گیت کہ ماوت ماں وت ء شور و مصلحت کنگ ء پد پستہ دہیں۔ آخر ماں شور و مصلحت دیوان ء آیانی ہوش مندیں و زانو گریں کتاں گوشت کہ نصاریٰ ء ٹولی۔ شے دل یقین ناپریشی گواہی دنت کہ مستدیم و انگیں نبی ایت و حضرت مسیح ء بابت ء آیات صاف صافیں و نقدیں خبر ان ء بیان کنگ کہ شہا بہ شری ء زان ات کہ اللہ ء ماں بنی اسماعیل ء نبی دیم دیگ ء وعدہ کنگ ات، جز ما اے ہما نبی بیت کنت۔ نول گوں یک نبی ء مہا ہلہ و ملاعنہ ء انجام یک قوم و راجے حق ء ہے بیت کہ آیانی کسان و مزین ہج کس چہ خدائہ عذاب یا ہلاکت ء محفوظ بیت نہ کنت و پدا پیغمبر ء لعنت ء اثر نسل در نسل ء باقی مانیت۔ بھتر ہمیش انت کہ ما گوں آئی صلح کتاں ء وتی مہیت گانی نیمگ ء ربا دگ بہ بتیں، پرچاکہ گوں عرب ء جنگ کنگ ء توفیق مانداریں۔ ہے تجویز ء سدا فیصلہ کتاں واجہ پیغمبر ء خدمت ء حاضر بوتنت۔ واجہ حضرت حسن، حسین، فاطمہ و علی رضی اللہ عنہم ء ہمراہ زوران ء دن ء پیداک انت اے نورانی صورتان ء گندگ ء شرط ء اشانی لاٹ پادری (مستری) ء در اہنت کہ من چوشیں پاکیں دیم (چہرہ) گندگیاں کہ اشانی دعاء کوہ ء چہ وتی جاگہ ء کتر نہیت کت کنت۔ گوں ایشاں مہا ہلہ کتاں ہلاک مہیت۔ و اگر نہ بر وے زمین یک نصرانی ءے باقی نہ مانیت۔ آخر ایشاں چہ مقابلہ دست کتاں ء سالانہ جزیرہ دیگ قبول کت و صلح و تران کتاں و اثر بوتنت۔ ماں حدیث ء ڈریں نبی ء قول انت اگر ایشاں مہا ہلہ جتیں توشیپ چو اس ء بن بیان ء آیانی سرا گوار تگتی و خدا تعالیٰ ء خبر ان ء گار و گمسار کتگت ماں یک سالے ء تو کت تمامیں نصرانی ہلاک بوتگنت۔

تلك الرسل ۳
۸۲
ال عمران ۳

دیوان ء آیانی ہوش مندیں و زانو گریں کتاں گوشت کہ نصاریٰ ء ٹولی۔ شے دل یقین ناپریشی گواہی دنت کہ مستدیم و انگیں نبی ایت و حضرت مسیح ء بابت ء آیات صاف صافیں و نقدیں خبر ان ء بیان کنگ کہ شہا بہ شری ء زان ات کہ اللہ ء ماں بنی اسماعیل ء نبی دیم دیگ ء وعدہ کنگ ات، جز ما اے ہما نبی بیت کنت۔ نول گوں یک نبی ء مہا ہلہ و ملاعنہ ء انجام یک قوم و راجے حق ء ہے بیت کہ آیانی کسان و مزین ہج کس چہ خدائہ عذاب یا ہلاکت ء محفوظ بیت نہ کنت و پدا پیغمبر ء لعنت ء اثر نسل در نسل ء باقی مانیت۔ بھتر ہمیش انت کہ ما گوں آئی صلح کتاں ء وتی مہیت گانی نیمگ ء ربا دگ بہ بتیں، پرچاکہ گوں عرب ء جنگ کنگ ء توفیق مانداریں۔ ہے تجویز ء سدا فیصلہ کتاں واجہ پیغمبر ء خدمت ء حاضر بوتنت۔ واجہ حضرت حسن، حسین، فاطمہ و علی رضی اللہ عنہم ء ہمراہ زوران ء دن ء پیداک انت اے نورانی صورتان ء گندگ ء شرط ء اشانی لاٹ پادری (مستری) ء در اہنت کہ من چوشیں پاکیں دیم (چہرہ) گندگیاں کہ اشانی دعاء کوہ ء چہ وتی جاگہ ء کتر نہیت کت کنت۔ گوں ایشاں مہا ہلہ کتاں ہلاک مہیت۔ و اگر نہ بر وے زمین یک نصرانی ءے باقی نہ مانیت۔ آخر ایشاں چہ مقابلہ دست کتاں ء سالانہ جزیرہ دیگ قبول کت و صلح و تران کتاں و اثر بوتنت۔ ماں حدیث ء ڈریں نبی ء قول انت اگر ایشاں مہا ہلہ جتیں توشیپ چو اس ء بن بیان ء آیانی سرا گوار تگتی و خدا تعالیٰ ء خبر ان ء گار و گمسار کتگت ماں یک سالے ء تو کت تمامیں نصرانی ہلاک بوتگنت۔

تنبیہ: قرآن ء چوش بیان نہ کنگ کہ مہا ہلہ ء صورت نبی کریم ء رند ہن اختیار کت کنگ بیت، و اے کہ مہا ہلہ ء اثر آیا مدام بہ ہما پیم ظاہر بیت کہ آماں پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ء مہا ہلہ ء ظاہر ہوگی ات۔ ہتیں سلف ء کار ء رہبند و ہتیں حنفی فقہانی کیش گواراں چہ معلوم بیت کہ مہا ہلہ ء مشر و عیت ہنگت باقی انت مگر ماں ہما چیزانی تھا کہ آیانی ثبوت بلکل قطعی بیت۔ اے ضروری نہ انت کہ ماں مہا ہلہ چک و جنیان ء ہن شامل

ادَمْ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۸۱﴾
ڈولا انت، پیدائی کت آچہ خاک ء رندا گوشتی آتیا را کہ بہ بے گدا آپید ابوت و الحق من ربك فلا تكن من الممترين ﴿۸۲﴾ فمن حاكك حق ہما انت کہ تہی پروردگار ء نیگ انت گدا انون بہو تو چہ شک کنو کاں و رندا ہر یکہ جگرہ کنت گوں تو فیہ من بعد ما جاءك من العلم فقل تعالوا ندع ابناءنا ماں اے خبر ء رند چہ اے خبر ء کہ آنگ تہی گور ء راستیں خبر گدا تو بگوش کہ بیات لولائیں ماوتی چچکاں و ابناءکم و نساءنا و نساءکم و انفسنا و انفسکم ثم نبہل و شے چچکاں و وتی جنیناں و شے جنیناں و وتی جرنڈاں و شے جرنڈاں رندا دعا کتاں پزاری فنجعل لعنت الله على الكذابين ﴿۸۳﴾ ان هذا وکنیں خدائہ لعنت ء پد دروغ بندانی سرا قی بیشک ہمیش انت لہو القصص الحق و ما من الی الا اللہ و ان اللہ لہو راستیں خبر و ہج کسے بندگی ء لائق نہ انت بجز اللہ وک و بیشک اللہ وت ات العزیز الحکیم ﴿۸۴﴾ فان تولوا فان اللہ علیم بالمفسدین ﴿۸۵﴾ زبردست و پختہ کار ء پدا اگر قبول کنت گدا خدا شہزانت فساد کنو کاں و قل یا اهل الکتاب تعالوا الی کلمۃ سوائہ بیننا و بینکم بگوش کہ او اہل کتاب! بیات یک خبر ء نیمگ ء ہما کہ برابر نت میگ و شے در میان ء الا نعبد الا اللہ و لا نشرک بہ شیئا و لا یتخذ بعضنا اے کہ بندگی نہ کنیں بجز اللہ و شریک نہ کنیں گوں آئی ء ہج کس ء و تارا مدنت یے بعضا اربابا من دون اللہ فان تولوا فقولوا اشہدوا وگرے ء راب خدائہ چہ بغیر و پدا اگر قبول کنت گدا تو بگوش کہ شہا گواہ بیت یا ایا مسلمون ﴿۸۶﴾ یا اهل الکتاب لِمَ تَحاۡجُونَ فِی کہ ما حکم ء تابعداریں و او اہل کتاب پر چے جگرہ کنت

منزل ۱

کنگ بہ بیت، نہ مہا ہلین ء سدا ہا ڈول و عذاب آیک ضروری انت کہ آپ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ء مہا ہلہ ء سدا بیاتیں بلکیں یک پیم ء حجت قائم داران ء چہ بحث و جدال ء یک کہ بوگی انت و بہ منی خیال ء مہا ہلہ گوں ہر یک کاذب ء کنگ مہیت۔ ایوک گوں کاذب در منی داروک ء مہا ہلہ کنگ بہ بیت۔ ابن کثیر گوشتیت شہ قال تعالیٰ امر الرسول صلی اللہ علیہ وسلم ان یتبہا ان یتبہا من عاند الحق فی امر عیسیٰ بعد ظہور البیان۔ واللہ اعلم۔ وک گوں مہا ہلہ ء دعوت ء بیان کت کہ مہا ہلہ ہاتی سرا کنگ بوتگت کہ ہر چیکہ در بابت مسیح ماں قرآن ء بیان بوت ہما انت راستیں بیان و خدائہ بارگاہ چہ ہگ ڈولیں شرک و پت و چک ء رشک ء پاک و صاف انت۔ وک گوں وتی زبردستیں قدرت و حکمت ء ردا گوں راستیں و دروغ بند ء ہما پیم معاملہ کنت کہ بہ آئی ء جاوہر ء ارزش داریت۔ وک اگر نہ گوں دیلاں قبول دار بہنت و نہ بہ مہا ہلہ آمادہ بنت توشہ ہم کہ حق ء ثابتی مقصود نہ انت و نہ ماں دل ء بہ وتی عقیدہ بانی صداقت ء سدا یقین انت بلکیں ایوک فتنہ و

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

ابراهيم وما انزلت التوراة والانجيل الا من بعده
 افلا تعقلون ﴿٥٥﴾ هانتهم هو لاء حاجتم فيما لكم به
 علم فلم تحاجون فيما ليس لكم به علم والله
 يعلم وانتم لا تعلمون ﴿٥٦﴾ ما كان ابراهيم يهوديا
 ولا نصرانيا ولكن كان حنيفا مسلما وما كان من
 المشركين ﴿٥٧﴾ ان اولي الناس بابراهيم للذين اتبعوه
 وهذا النبي والذين امنوا والله ولي المؤمنين ﴿٥٨﴾
 وذات طائفة من اهل الكتاب لو يضلون وما
 يضلون الا انفسهم وما يشعرون ﴿٥٩﴾ ياهل الكتاب
 لم تكفرون بايت الله وانتم تشهدون ﴿٦٠﴾ ياهل الكتاب
 لم تلبسوا الحق بالباطل وتكتفون الحق وانتم
 پرچے اور کنت دروغ و گون راست و چیر دیت راستی خبرہ

مازل

فساد تالان کنگ لوست، گدا شربزان کہ در اہیں مفسد خدایہ نگاہ و چیرہ آنت۔ و پسر انقل کنگ بوتگ کہ واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و ہدیہ بخران و وفدہ را
 گوشتی کہ اسلموا (مسلمان بیٹیت) تو گوشتش اسلمنا (ما مسلمانیں) چریشی معلوم بوت کہ چو مسلمانا آیاں ہن و تارا مسلم فہتگ ات۔ ہے ڈولا و ہدیہ
 یہود و نصاریٰ و دیا توحید پیش کنگ بیت تو اشان گوشت کہ ماہن خدایہ یک گوشیں بلکس ہریک مذہبہ ہن متوک ماں کتام نہ کتام رنگ و اقرار کنت کہ مسترس خدایہ
 یک ایت۔ اے جاگہ ہے نیگا دگوش گور کنا تینگ بوتگ کہ بنیادی عقیدہ (خدایہ یک زانگ و تارا مسلم گوشگ) کہ آئی ہے سرا ماہر و دین تیا کی داریں یک ہنچیں خبر
 ایت کہ ما کلاں ہے کنت بلے شرط ہمیش انت کہ دیم ترہ ما چہ و تی تصرف و تحریف و آئی حقیقت و بدل مکین، ضرورتا ایشنت کہ چوش ما گون زبان و تارا موحد و مسلم
 گوشت، حقیقت و عملا ہن و تارا ہنا خدایہ وحدہ لا شریک لہ ہسپارت چہ آئی ہے بغیر کسی بندگی و کنت ات و نہ ماں آئی خاص و نیاس صفتاں کسے و شریک کنت ات۔ نہ کتام
 یک عالم، قصیر، پیر، پیغمبر گون و ہما معاملہ ہن ات کہ آئی ہے

ایوک و گون قدرت دار و کین رت و گون باید انت کہ کنگ
 بہ بیت مثلاً کسے آئی چک یا نواسگ جوڑ کنگ یا چہ شری
 نصوص و دیم و ترینان و تہنا چکسے و حلال و حرام قرار
 دیگ جزائی حلال و حرام لوگ و آرا مدار گوشگ چوش کہ
 اخذوا اخبارہم و رہبانہم و آریا با من دون اللہ و تفسیرہ
 چہ ظاہر بیت کہ اے دستیں کار اسلامی دعوی و توحید و
 برخلاف انت۔ و یعنی شما اسلام و توحید و دعوی ہر با وجود
 دیم ترینت۔ ما بچہ اللہ آئی سراقا تمیں کہ ما و تارا تہنا ہے خدایہ
 سپازنگ و ماہائی تابع و فرمان برداریں۔ ۱۲

ہے صفحہ و فوائد :- ف چوشک ماں اسلام و
 توحید و دعوی و کل مشترک اتنت ہمید و لا حضرت ابراہیم خلیل اللہ
 تعظیم و تکریم و کل شریک اتنت و چہ یہود و نصاریٰ ہریک
 فرقیہ دعوی کونک ات کہ ابراہیم مٹے دین و سرات یعنی معاذ اللہ یہودی
 ات یا نصرانی۔ بریشی جواب داتی کہ تورات و انجیل کہ آئیانی رندگیری
 کونک یہودی یا نصرانی گوشگ بوتنت چہ ابراہیم ہے صد ہانی سال
 پد نازل بوتگت گدا چون شما ابراہیم ہے یہودی یا نصرانی گوشت کنت
 بلکین آرنگے یہودی یا نصرانی کہ شہادت چہ ا معنی ہے روع و ت موسی یا
 عیسی علیہ السلام ہن یہودی یا نصرانی گوشگ نہ بنت و اگر
 اے مطلب انت کہ حضرت ابراہیم ہے شریعت چہ ہے مذہب و
 زیات قریب ات گدا اے ہن رد انت اشی و علم شمارا چہ کجا بوت
 ماں شے کتاں اشی و ذکر نیست، نہ خدایہ شمارا حال دات نہ شہا
 چیزے ثبوت پیش کنت کن ات، گدا پدا ہے یک ہنچیں خبر ہے
 جیرہ کنگ کہ مردم بہ آئی ہچ علم مداریت احمق و بے عقلی نہ انت گدا
 جی انت ہا چیزانی شمارا کیں علم ہست ات اگر چہ آتامام و محولی ات
 مثلاً مسیح علیہ السلام و واقعا یا آخری نبی ہے در دابشارت و غیرہ۔
 ماں اشان شما جیرہ کنت و پیش داشت ویکن بہ ہا چیزہ کہ آئی گوات
 ہن شمارا نہ لگتگ تو آرا بہ خدایہ سپارت و کنت ات ہا دوت شر
 زانت کہ ابراہیم کے ات و مرو جی ماں دنیا کتام جماعت ہے رہ بند
 چہ آئی نزدیک ترانت۔ و یعنی ابراہیم و تارا حنیف یا مسلم گوشگ
 حنیف ہے معنی انت کہ ہر کسے یک حقیں راہے بگریت و دستیں باطلیں
 راہاں بد کنت و مسلم ہے معنی حکم بردار انت۔ نوں و ت اندازہ کنت
 کہ کئے و تاجہ درستان سندان و خدایہ راہ ہے گیت و تارا خاص
 بہ آئی سپازنگی، گدا ہا کس گون ابراہیم و زیات نزدیک ہم رنگ
 بت۔ تندیہ : ادا ماں مسلم خاص شریعت محمدی مراد
 گرگ ہے ضرورت نیست انت بلکین تسلیم و تقویض و فرمان برداری مراد

انت کہ آما میں نبیانی دین بوتگ، حضرت ابراہیم و گون اے نام و لقب و باز زیات روشن کنگ۔ اذ قال لہ ربہ اسلم قال اسلمت لرب العالمین (بقرہ رکوع ۱۶) حضرت
 ابراہیم ہے زندہ یک یک حرنے پیش داریت کہ آہ سرحی اسلام و تسلیم و رضا و قالب دارو کے ات۔ فلما اسلما و نذک للبعین و لفظ آئی ہے اسلامی نشان و گون شری گیش و گوار کنت۔
 صلی اللہ علیہ و علیہ و بارک و سلم۔ و اللہ تعالیٰ ہے پیش داشت کہ زیات مناسبت گون ابراہیم ہے ہا دور و امت ات یا ماں گدی امتاں بہ اے نبی ہے امت و انت تو معلوم بوت
 کہ اے امت ماں نام و ماں راہ و گون ابراہیم ہے زیات مناسبت دارو کہ انت و اے امت ہے پیغمبر خلقا و خلقا و صوره و سیرہ گون حضرت ابراہیم ہے زیات مشابہت داریت و برائی ہے
 دعایہ رو ہے اہنگ چوشکہ ماں سورہ بقرہ ہے گوشت۔ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ الْوَإِمْبِشَا حَبِشَہ و نصرانی بادشاہ نجاشی ہے مسلمان ہا ہجران و
 حزب ابراہیم ہے لقب دانگت۔ شاید بہ ہے مناسبت ہے رد ماں درود شریعت ہے کما صلیت علی ابراہیم فرمان کنگ یعنی ہما قسم و نمونہ ہے صلوات نازل کنت کہ آتمیں صلوات

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

ابراہیم وآل ابراہیم و سرانگتات۔ ماہ جامع ترمذی ء حدیث انت ان لكل نبي و لاة من التبين وان ولت ابى و خليل رقى۔ اے ردائش و گوار دیم ترا ماں یک سورتے ء کیت انشا اللہ۔ وک یعنی دتی کشک و برحق بوگ و سرانگت چر کسے و موافقت ء دلیل ہا و ہدے پیش بکنت کہ ہوتی جند و سراوحی نہ بیت۔ پیشکا اللہ مسلمانانی والی انت کہ (اے تپک ء تپک بہ آئی سرمان و سرانت۔ موع القرآن) و پیش ء گوشتک بوت و اللہ و لیت المؤمنین ادا پیش دشتی کہ و ہدے مومنین ء ولی اللہ انت گدا شے حیلہ بہ آئیانی سراچون کار گربیت کنت بے شک ہتیں چہ اہل کتاباں لوشت کہ ہنجوش و ت گمراہ انت مسلمانان ء ہن چہ حقیں راہ ء بدراہ بکنت و لیکن مسلمان آیبانی دام ء کپوک نہ انت۔ البت اشال ماں و تکی گمراہی ء وبال ء چیزے گیشی کنگا انت۔ اشانی سرکشی ء گوشتانی تادان اشانی چک ء کپیت کہ بہ آئی ء نون سرکچ نہ ورت۔ وک یعنی شاتورات و غیرہ ء منوک انت کہ ماں آئی ء پیغمبر عربی صلی اللہ علیہ وسلم و قرآن کریم ء بارو ء بشارت موجود انت کہ ایشرا شے دل ہم زانت و بہ و تکی خلوتاں اے چیزانی قرار ہن کنات پداسر ظاہری ء قرآن ء سرایمان یارگ و خاتم الانبیا ء صدقات ء رد اقرار کنگ ء توک ء کتام چیز شمارا دور داروک انت۔ شریزاں ات کہ قرآن ء انکار کنگ ء محسنی چوش سرکشیت کہ بز ان شاکو سنگیں تمام آسانی کتابانی منکرات۔ ۱۲

تَعْلَمُونَ ﴿۵۱﴾ وَقَالَتْ طَافِيَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ اِنْفُوا بِالَّذِي
 یہ زانت و گوشت لپتے مردم ء چہ اہل کتاباں (یہوداں) کہ بکت ہرچے کہ
 انزل على الذين امنوا وجه النهار واكفروا اخره لعلمهم
 ایرنگ پہ مسلمانانی سرا، صباے سرا و منکر بہت ماہیگاہ ء شایر کہ
 يَرْجِعُونَ ﴿۵۲﴾ وَلَا تَوْمِنُوا اِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ اِن
 پیچترنت و ومنت مگر ہ کسب کہ شے دین ء پیروی ء بکت کا بگوش کہ بیشک
 الهدى هدى الله ان يوتى احد مثل ما اوتيتهم او
 ہدایت ہمانت کہ اللہ ہدایت بکنت اے دہتیں مکی پشانت کہ دگر کسب پارچے دیگ بیت مثل آچرے کہ شمایگ توکت یا
 يحاجوكم عند ربكم قل ان الفضل بيد الله يؤتيه
 پرچے آرافضنت چہ شتا، شے پروردگار گورے بگوش کہ مزنی اللہ ء دست انت، دنت آتیارا
 من يشاء والله واسع عليم ﴿۵۳﴾ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ
 یہ ہر کسب کہ بلویت و اللہ درگت دنت و سہی دارنت و خاص کنت و تکی مہر بانیا
 من يشاء والله ذو الفضل العظيم ﴿۵۴﴾ وَمِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ
 یہ ہر کسب کہ بلویت و اللہ مزین ہر بانے و دھتے اہل کتاب
 مَنْ اِن تَامَنُ بِقِنطَارٍ يُّؤَدُّهُ اِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ اِن تَامَنُ
 ایڈولیس ہست کہ اگر امانت بکنے آئی گورے کو تے زر گدا دنت آتیارا واپس۔ و لپتے چہ آیبان آیبیں ہست کہ اگر امانت بکنے
 بِدِينَارٍ لَا يُّؤَدُّهُ اِلَيْكَ اِلَّا مَادَمْتَ عَلَيْهِ قَابِطًا
 آئی گورے یک سہرے گدا دنت ترا آتیارا واپس مگر وقتیکہ ہمیشہ پہ آئی سرا بوشتے و
 ذلک بانہم قالوا لیس علینا فی الامین سبیل
 اے (خیانت کنگ) پشانت کہ آگوشت کہ نیستیں پہ مئے سرالانا و اندگانیاں ماں واری ء سچ گتہ و
 و یقولون علی اللہ الکذب و هم یعلمون ﴿۵۵﴾ بلی من اوفی
 و دروغ بندنت پہ خدایہ سرا، دینادستی (پزانت) و بلے ہر کسب کہ پورہ بکت

۱۵

ہے صفحہ ء فوائد : وک تورات ء ہتیں حکمان ء بہ دنیاوی لالچ ء خاطر ء چہ بچے ء ہتیل اش کنگتت ماں ہتیں آیتان لفظی رد و بدل اش کنگتت و ہتیں چیزان ء چیرش دانگت۔ ہر کس ء حال اش نہ دانگت چوشک پیغمبر آخر الزمان صلی اللہ علیہ وسلم ء بشارت انت۔ وک ماں اے آیتاں اہل کتاب ء چالاکی و ٹکیانی بیان انت کہ چرایاں کیے ایشاں ات کہ مئے ہتیں مردم صحب ء سرا سر ظاہر مسلمان بہرنت و گون مسلماناں نماز بوانت و بیگاہ ء و ہدے چہ سلام برگشتہ بوان چوش درشان بکنت کہ مارا چہ و تکی مزین عالماں جنت و پس ء معلوم بوت کہ اے شخص چہانی نہ انت کہ مئے کتابانی نہا آئی بشارت دیگ بوگت و چہ تجربہ ء ہن معلوم بوت کہ آئی ء احوال برحقیں نبیانی پیمانہ انت کہ اشی ء آسرس چوش بیت کہ بازیں کمزور ایمان داروکیں مردم چہ سلام ء برگشتہ بنت و ہمنت کہ ماں اسلام ء الم ء چیز عیب مان انت کہ اے مردم ما اسلام ء داخل بوگ ء رند پدا چہ آدین ء داترش کت۔ و اے یک سوٹ اے ہن ہست ات کہ ماں جاہلیں عرباں اہل کتاب ء علم ء نام توار پر وشتگ ات ہے رد اشانی دل و ت جنت کہ اگر اے راستیں مذہبے بہ بوٹیں گدا چشیں عالماں انرار نہ کنگت بلکیں چہ درستاں پیش و ت دیا کنزان ء آرا قبول اربنگتت۔ وک یعنی ہماہود کہ بہ منافعقی مسلمانانی دیا و تکی اسلام ء ظاہر بکنت آیان ء ماں تکی دل ء اے خبر جاگہ دیگ لوٹیت کہ آراست راستیں مسلمان نہ بوگتت بلکیں چویشیں یہودی انت۔ گون حقین دل ء آیبانی خراں قابل قبول انت کہ آہ مئے دین ء و موسوی شریعت ء رند گیری ء دعوی ء بکنت۔ ہتیں ء وَلَا تَوْمِنُوا اِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ ء اے محسنی گنگتت کہ بہ سر ظاہر ء ہرج پیمانہ ایمان بیارت و دتارا مسلمان ظاہر کن ات آیوک ء بہ ہما مردمانی پیشدارگ انت کہ آہ شے دین ء سرانگت کنوک انت یعنی چرے ندریر ء و تکی ہم مذہبانی حفاظت مقصود بوگ لوٹیت کہ آ مسلمان

مازل ۱

بنت یا ہر کس مسلمان بوگتت آچرے دستور ء پدا و اتر بکنت۔ وک یعنی ہدایت چہ اللہ دیگ ء حاصل بیت ماں ہر کس ء دل ء خدایہ ہدایت ء نور روشن کت شے چرے رد دیکویں چالاکیاں گمراہ نہ بیت۔ وک یعنی اے مکاری محض بہ جسد بگی ماں ہے سوزمان ء کنگ بنت کہ دگران ء ہما ہمیں شریعت و نبوت و رسالت پر چاویگ بیگانگت ہنجوش کہ چریشی ء پیش شمارا دیگ بوگتت یا کہ مذہبی و دینی جد و جہد ء دگر پر چا چہ شتا افضل بوان ء پیش کپنتت و خدایہ دیماشا را میار بار کنگا بنت یہود ء مدام اے خیال تالان کنگتت کہ ماں دینا ء تھنا مئے قوم شریعت ء علم ء اجارہ دار انت۔ تورات مئے سرانازل بوت، موسیٰ ہمیں مڑاہ داریں پیغمبر چہ مئے توک پیدا بوت گدا عرب ء عامیاں چہ اے ہمیں فضل و شرف چون دارنت لیکن تورات ء عظیم الشان پیش گونی رد بولی نہ ات کہ ماں آئی بیان کنگ بوگتت کہ اللہ تعالیٰ چہ بنی اسرائیل ء براتاں (بنی اسماعیل) کیے موسیٰ ء و لیس نبی پیدا کنت کہ شریعت ء خدایہ بندیت و تکی گفناہ (قرآن کریم) ء ماں آئی دپ ء دنت انا ارسلنا الیکم رسولاً شاہد اعلیکم کما ارسلنا الی فرعون رسولاً (مزمزل رکوع ۱) چنانچہ بنی اسماعیل ء اے بہ بہائیں دولت دست کپت و آمان علم و فضل حجت و برہان و مذہبی جد و جہد ء مقابلہ ء میدان ء نہ آیوک ء چہ بنی اسرائیل ء . . .

بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿۸۵﴾ إِنَّ الَّذِينَ

وَقِي وَعَدِيَا وَپہیز بکنت گدا بیشک اللہ تعالیٰ دوست داریت پرہیزگارانہ و ہا کہ

يَشْكُرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيَّمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ

گرنیت پہ خدایہ وعدہ و عوض و دوتی قسانی عوض و بہائے مکین و اے ہمانیت

لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يَكْلِمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ

کہ آیان و ہج حصہ نیت انت ماں آخرت و و خبر بکنت گون آیان اللہ و نجات (بنظر رحمت)

إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَزْكِيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۸۶﴾

آیانی نیگا قیامتے روچا و پاک بکنت آیان و پریاں ہستیں عذاب دردناکین و

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْعَنُونَ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ

دیجاں یک فرقیہ ہستیں کتاب دینت زبانا پہ کتاب و انگ و تاکہ شمار بکنت انت کہ

مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ

کہ آچہ کتاب و حرفان انت و نہ انت آچہ کت با و گوشت کہ آ

عِنْدَ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَىٰ اللَّهِ

خدایہ گفتارت، و نہ انت خدایہ گفتار و دروغ بندت پہ

الْكُذْبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۸۷﴾ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ

خدایہ سزا پزانت و بیچ انسانے کار نہ انت اے کہ بدت آیان اللہ تعالیٰ

الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالنَّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا

کتاب و حکمت و پیغمبری زندا بگوشت گون مردماں کہ شماسنی بندہ بیت

لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

بجز پہ خدا و لیکن آگوشتیت کہ شماد پر بت بہت ہنچو کہ شماسنی داتنگ

الْكِتَابِ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿۸۸﴾ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا

کتاب و ہنچو کہ شمادت ہن داتنگ و نہ شمار آگوشتیت اے کہ قرار بدیت

مَنْزِلًا

بلکس چہ دنیا و تمہیں تو ماں بلج بورت فالمد اللہ علی ذلک۔ و یعنی ماں اللہ و خزانگان کی نہ انت ہا شہ تر زانت کہ کئے و ارا کتام شرف رسک لو طیت، نبوت، شریعت، ایمان اسلام و ہمک ڈولیں مادی و روحانی فضل و کمال و تقسیم کنگ ماں ہائی و اختیار انت ہر وہرے ہر کس بلو طیت ارا عطا کنت و بخشیت۔ اللہ یُعَلِّمُ حَيْثُ يَشَاءُ (الغافر ۱۵) اہل کتاب دینی خیانت و نفاق و ردا دنیاوی خیانت و ذراہت کہ چہ آئی و اے ظاہر بیت کہ ہر کس پہ چار پیسہ و دوتی نیت و خراب کنت و امانت داری و حق و زانت نہ کنت، چہ آیان چہ امید دارگ بیت کہ ماں دینی کاراں امین ثابت بنت۔ چنانچہ چریشاں باز کس ہنچین انت کہ آیان گورہ زیاں و نہ اگر یک اشرفی یے ہن بہ امانت ایر بکن ات تو کیس دیر و پدمن کر بنت و دانکہ یکے آیان جگ و میکیت و ملو طیت و دُ مِب و مداربتی، امانت و ادانہ کنت۔ بے شک اے درست اے ہمیں مردم نہ انت، چریشاں ہتیں ہنچین انت کہ اگر آیان گورہ و سہرہ انبار ایر کنگ بہ بیت تو یک زرتے ہن خیانت نہ کنت۔ اے ہما امانت دار و نیگو کار انت کہ آچہ ہر دیت و شہار لو ان و ماں اسلام و دامن و سپاہ روزان انت چو شکہ عبد اللہ بن سلام و غیرہ۔

و یعنی دگرانی مال و

ورگ و واسطہ اے راہش جوڑکت کہ عرب و آئی کہ بہ منے مذہب و سرائے انت آیان مال ہر وڑ و دست و بکیت روا انت۔ غیر مذہب دار و کانی مال و تھا اگر خیانت بکن ات تو ہج گناہ نہ انت خصوصاً ہما عرب کہ آیان و دوتی پت و پیرکی دین و یلہ دیان و مسلمان بو کنت خدایہ اشانی مال و پہ ما حلال کنگ۔ و یعنی پزانت خدایہ نیگ و دوتی خبر و منسوب کنت ماں امانت و خیانت کنگ خدایہ ہجر اجازت نہ داتنگ۔ مروچی ہن اسلامی فقہ و مسئلہ اشنت کہ مسلم بیت یا کافر کسے و امانت و خیانت جائز نہ انت۔ ۱۲

ہے صفحہ و فوائد: و یعنی ماں خیانت و بد عہدی و گناہ پرچا نہ انت، و ہدیہ خدایہ تعالیٰ و عام قانون اشنت کہ ہر کس خداد بندگانی جائزیں عہد و تمام بکنت و چہ خدایہ ترسان و تقویٰ و رشک و سزا گام بخت، یعنی چہ بدیں خیالات، سلیس اعمال و دوس اخلاق و بہ پزانت گون ہائی و خدادوستی کنت۔ ماں اشیا امانت داری و خصلت شامل انت و یعنی ہر کس کہ دنیا و یکس مناع و زوران و خدایہ عہد و دت ماں و دتی سو گزان و پرورش انت، نہ و ت ماں و دتی قولان و براسستی و سرجم کنت و نہ گون خدایہ قول و قرارانی سرا و شنتت بلکس مال و مزنی و حرص و کپان و شریعتی مکان و بدل کنت و آسمانی کتابانی تہا تحریف کنت اشانی انجام دیم تر و بیان بیت واجہ شاہ صاحب نوشتہ کنت اے ماں یہود و خصلت ات کہ اللہ چہ اشاں قول کپتنگت و سو گند داتنگت کہ ہرنی و مددگا بلیت پدماں دنیا و اللہ چہ دتی قول و سو گند و برگشتہ بوتنت و ہر کس دروغیں سو گند بوارت پہ دنیا و خاطرہ آئی حال بہ ہے پیمانہ انت۔ و اے ڈولیں آیت ماں سورہ بقرہ و بیست و ہجی رکوع و گوشتنگ۔ باید کہ اودا دوبارہ چارگ بہ بیت۔ و اہل کتاب و تحریف و احوال بیان فرمائیت یعنی ماں آسمانی کتاباں ہتیں چیز کم و گیش کنان و ہنچین الحان و دوانت کہ ما و اقصیں شکوک و دوارت و جوش بھمیت کہ اے ہن آسمانی کتاب عبارت انت۔ فقط اے نہ بلکس پہ زبان و دعویٰ ہن کنت کہ اے کل چہ خدایہ گورہ اہتنگت حالانکہ آیان ماں کتاب و موجود انت و نہ چہ خدایہ گورہ اہتنگت بلکس اے تحریف کتیں کتاب و جنہ ہن مجموعی شکل و خدایہ کتاب گوشتنگ راست نہ انت پرچا کہ ماں آئی و تقسیم تصرفات و جعل سازی کنگ لو تنگ۔

مروچی بائبل و ہر قسم و نسخہ ماں دنیا و موجود انت ماں آیان و ت ماں و ت سکیں اختلاف گندگ بیت و ہتیں ہنچین بنیان اشانی توک و ہست کہ ہجر چہ خدایہ جانب و بیت نہ کنت اشی و کمیش و گویار ماں روح المعانی و موجود انت و بہ تحریف و ثبوت و مٹے عالمان و مزین بخت و ترانے کنگ جزا ہما اللہ احسن الجزاء۔ و خبران و دوزر و موجودگی جنت یہود و نصاریٰ و گوشتنگت کہ اے محمد! آیا تو اے لوٹے کہ ماشہ بندگی و ہما ڈولا بکنیں ہنچو شکہ نصاریٰ عیسیٰ بن مریم و پستش کنت واجہ و پستہ دات معاذ اللہ کہ ما غیر اللہ و بندگی و بکنیں یا دگران و بہ اشیا دعوت بدتیں، حق تعالیٰ و مارا پرے کار و دیم نہ داتنگ۔ اے رد لہے آیت نازل بوت یعنی ہما بشہ کہ خدایہ کتاب و حکمت و فیصلہ و قوت دت و پیغمبری و مسترین منصب و سزا اثر اسرفراز کنت کہ آہ راست راست و خدائی پیغام و سرکنان و مخلوق و بہ آئی بندگی و وفا داری نیگ و دگوش بکنت۔ آئی کار اے ہجر بیت نہ کنت کہ آیان و خالص کیں خدایہ بندگی و دوزاران و دتی جنہ و یا کتام و دگر مخلوق و بندہ جوڑ بکنت اشی و معنی جوش ظاہر بیت کہ خداوند قدوس و ہر کس و پہ ہرچ منصب و

قابل زمانہ آ کر ایدم دانگ ات اب حقیقت و منصب قابل نہ ات۔ دنیا کتا م یک دولتی ہن اگر کتا م یک شخصے بے یک ذمہ دارین کارے و نامور کنت گد اساری و دو جہاں بہ شری و چار و گزار کنت (۱) اے شخص دولت و دستور و فہمگ و وقی فرضان و انجام دیگ و لقی داریت یا نہ۔ (۲) دولتی حکمان و بے عمل و یارگ و رعیت و بے وفاداری و کشک و سراقا م دارگ و ردا اے شخص تا کتا م حد و وقی کار و انجام دات کنت۔ کتا م بادشاہے یا پارلیمانے اے دولیں مردم و نائب لطنیت یا سفیر مقرر کنت نہ کنت کہ بہ آئی بار و ہتے شبہ بہ بیت کہ اے دولت و برخلاف بغاوت تالان کنت یا دولتی حکمانی سدا عمل نہ کنت۔ البت چوش بوت کنت کہ یک شخصے و قابلیت یا وفاداری و جذبگ و بار و دولت و اندازہ راست و منیت و بیکن خداوند قدوس و بار و چوشیں شبہ بہ احتمال ہم نیست، اگر یک مردے و بار و آکر علم انت کہ آمنی وفاداری و اطاعت شعاری و کہ مود و تجا و زب کنت تو مجال انت کہ آدیم ترا آئی خلاف وقی عمل و در شان بکنت۔ و اگر نہ لازم کیت کہ خدا و علم معاذ اللہ ردا ت۔ چہ ہمیشی و انبیاء علیہم السلام و معصومی و مسئلہ ماں فہم و اہت کنت۔

الْمَلِكَةِ وَالتَّبِيْنِ اَرْبَابًا اَيَاْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ بَعْدَ اِذْ
 فرشتیاں و پیغمبران و خدا کا زماناں سو جہنت آ شمارا کافی رہند رند چہ اشیا
 اَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۸۶﴾ وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ التَّبِيْنِ لِمَا اٰتَيْتَكُمْ
 کہ شما مسلمان بوت کا وقتیکہ گیت اللہ وعدہ چہ پیغمبران کہ ہر چیکہ میں شمارا دانگ
 مِنْ كِتٰبٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ
 کتاب و علم رندا بیت شئیے گورا پیغمبرے کہ باور داروک بیت ہا کتاب گورن
 لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَكُلَّ نَصْرَتِهِ ط قَالَ اَقْرَبْتُمْ وَاَخَذْتُمْ عَلٰى
 انت، گد ضرور بہ آئی سدا ایمان بیارت و آئی مدت کنت۔ فرما بیٹی کہ ہیں اشیا اقرار کت و پچھتر ط سراسا
 ذٰلِكُمْ اٰصْرِيْ ط قَالُوْا اَقْرَبْنَا ط قَالَ فَاشْهَدُوْا وَاَنَا مَعَكُمْ
 منی عہد قبول کت۔ گوشتش کہ ماقرا کت کا فرما بیٹی گد انوں شمارا گواہ بیت و من ہن
 مِّنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿۸۷﴾ فَمَنْ تَوَلٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ
 گواہاں گورن شمارا ہور کا پداہر کیکہ بیجیت اشیا چہ رند گد آییاں ہشت
 الْفٰسِقُوْنَ ﴿۸۸﴾ اَفْغِيْرْ دِيْنَ اللّٰهِ يَبْغُوْنَ وَلَئِنْ اَسْلَمَ مِنْ فِى
 نامرمان کا گد ازاناں آدگہ دینے و شوہاز کنتت نغیر چہ خدا دین و آئیے حکم و چیز انت ہر چیکہ ما
 السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ط وَاَوْعَا وَاَكْرَهًا وَاِلَيْهِ يَرْجِعُوْنَ ﴿۸۹﴾ قُلْ
 آسمانان انت و ماں زمین و انت پہ وشی یا پہ لاچارى کا و آئی و نیگ و پچھترت کا تو بگو کوش
 اَمْثًا بِاللّٰهِ وَمَا اَنْزَلَ عَلَيْنَا وَمَا اَنْزَلَ عَلٰى اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ
 کہ ما ایمان آرت پہ اللہ و پہ آچیز کیکہ ایرہتگ پہ سدا و پہ آچیز کیکہ ایرہتگ پہ ابراہیم و سدا و
 اِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَاِسْحٰقَ وَاِسْحٰقَ وَاِسْحٰقَ وَاِسْحٰقَ وَاِسْحٰقَ وَاِسْحٰقَ وَاِسْحٰقَ
 اسماعیل و سدا و اسحاق و اسحاق و اسحاق و اسحاق و اسحاق و اسحاق و اسحاق و اسحاق
 وَعِيسٰى وَالتَّبِيْنِ مِنْ رَبِّهِمْ لَآ نَفْرِقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ
 و عیسی و درستی پیغمبران چہ وقی پروردگار طرف و ماجدانی نکین چہ آیانی در میان و کیا و ما

کمانتہ علیہ ابو حیان فی البحر و فضلہ قاسم العلوم
 و الخیرات فی تصانیفہ۔ گدانوں و ہدے انبیا علیہم السلام
 چہ ادائیں عھدیان پاک و صفا انت گد اشک پہ خدا و مقابلہ و
 بغاوت کنگ و امکان چون باقی مانیت ماں اشیا نصاری
 آدعوی ہن رد بوت کہ آییاں گوشتنگ کہ انیت و الوہیت مسیح
 عقیدہ ما را مسیح علیہ السلام و جندہ تعلیم دانگ، و ہا مسلمانان
 ہم نصیحت حاصل بوت کہ آییاں گورن رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم عرض کنت کہ ما
 سلام و بدل شمارا سجدہ کنیں، تو مرثی و تاوان چہ بیت کنت و
 اہل کتاب و سراسا ہن ایراد و رد بوت کہ آییاں و وقی اجار و رہبان
 خدائی درجہ دانگت (العباد باللہ) کا ماں موضع القرآن نبشتہ
 انت ہر کس اللہ نبی جو بخت و آمدان چہ کفر و شرک و کشان
 ماں مسلمانی و بیارت گد اچوں آییاں کفر پیش داریت البت شمارا
 لا (اے کتاب و خدا بندان) چوش گوشتت کہ ماں شئیے تو کہ ہر چ
 دینداری نے پیش ہست ات کتاب و دانگ و پیش دارگ آنوں
 پشت نہ کپنگ، نون منی صحبت و برکت و پداہر کمال شرف
 حاصل کن ات و عالم، فقیہ، عارف، مدبر، منتقی و پکا تیں خدا دوست
 جوڑ بہ بیٹ۔ و نون اے خبر چہ قرآن کریم و دانگ و دانینگ
 و دربرگ و دربرائیگ پیدا بیت کنت۔ ۱۲
 ہے تاکد بے فوائد: کا چوش کہ نصاری و
 مسیح و روح القدس راہتیں ہود و عزیز و لہتیں مشرکین و
 فرشتگان و رب قرار دات۔ و ہدیجہ فرشتہ و پیغمبران خدائی
 و شریک بوگ نتون انت گد ادوک و بت و صلیب و دارماں
 کتا م حساب انت۔ کا یعنی ساری و ربانی (اللہ والا)
 و موحدین مسلمان جوڑ کنگ و تہا گوشتت کت و ہدیجہ مردم
 قبول داریت کنت گد اچوں باری پدا آییاں و شرک و کفر و نیگ
 گزکنان و وقی سرجیں محنت و کمائی و گورن وقی دست و بر باد
 کنت اے گپ چہ فہم در انت۔ کا یعنی حج نبی چوش نہ کنت
 کہ مخلوق و پہ وقی بندگی و تعلیم بدنت بندگی تہنا نہیں خدا
 پیش دارگ بیت، البت نبیانی حق اشیا انت کہ مخلوق ربانی
 سدا ایمان بیارت آییاں خبر و بگرت و ہک پیغم مدد و ظاہر
 بکنت، چو نانی و سرجیں اوس و ذکر بل و حق تعالی و گورن
 پیغمبران اے پکا تیں قول گیتگ کہ ہر دین چہ شمارا نبی و پدا
 ددی نبی بیٹ (کہ آیقینا پیشی نبیاں و آیانی کتابان و اجمالا یا
 تفصیلاً راست پیشی داران و کیت) گد ضروری انت کہ پیشی
 نبی بہ رندی نبی و صداقت و سدا ایمان بیارت و آئی و مدد
 بکنت گن ماں آئی و دور بیت تو آئی جہنم و اگر آئی دور مگدنت تو وقی سرجیں امت و چوش ہدایت و کڈن بکنت کہ رندہ آئیو کیں پیغمبر سدا ایمان یاران و آئی و اعانت و مدد
 بکنت اے ہمیں وصیت کنگ ہن بہ مدد و شامل انت۔ چہ عمومی دستور و رور اے خبر چو رونا نہیں روح و ظاہر انت کہ خاتم الانبیاء محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم و سدا ایمان یارگ و
 آئی و مدد کنگ و عہد و قرار بلا استثنا چہ پیشی کلیں نبیاں گرگ بوتگ و ایشاں چہ دینی و دنیاں اے و طر و قول و قرار ہن کپنگ پرچا کہ واجہ نخرن الکمال ہستی ات کہ ماں عالم غیب و چہ
 درستاں پیش و ماں عالم شہادت و چہ درستان و بعد ماں ظہور آئیو ک ات کہ چہ آئیبا بعد حج نبی آئی نہ ات، و واجہ ذات تمام پیشی نبیاں و آسمانی کتابانی حقانیت و سدا ہر جنوک
 ات چنانچہ حضرت علی و ابن عباس مروی انت کہ اے ہمیں عہد چہ نبیاں گرگ بوت ووت واجہ بیان کت کہ اگر مروی موسیٰ زندگ بہتیں گد اپہ آئی و دگر ہج راہ نیست ات ابید
 چہ منی تابعداری و۔ و پدا گوشتی کہ عیسیٰ علیہ السلام و ہدیجہ نازل بیت تو کتاب اللہ (قرآن کریم) و شئیے نبی و دستور و رور فیصلہ کنت ماں مشر و.....

۸۶

مزل

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

روح و شفاعت کبک و پیش قدمی کنگ و کلیں مردمانی ماں تہی بیرق و چیرے و بوگ و ماں معراج و شب و ماں بیت المقدس و تمام بنیانی ایامت کنگ چہ ہرے عمومی ریادت و امانت عظمیٰ و نشان بنان انت اللہ صلی علی سیدنا محمد و علی آل سیدنا محمد و بارک و سلم۔ فلک لفظان و محض بہ عہدہ و تاسید و کڈن و ظاہر فرمائیت انت چہ چاکر ہما دستاویزہ کہ آئی و سر خدا تعالیٰ و پیغمبرانی گواہی بہ بیت گڈ اجرائی و پکا تریں دستاویزہ تمام بیت کنت۔ و ہر چیزے عہدہ کہ خدا چہ پیغمبران گپت و پیغمبران ہما عہدہ و تہی و تہی امتاں گپت۔ نوں اگر ماں دنیا کسے چہ آئی و روگردانی بکنت تو بے شک آستریں درجہ و بد عہدہ و نافرمان بیت۔ بائبل اعمال رسل، باب ۳ ماں ۲۱ آیت و انت : ضرورت کہ آسمان آتر اچست بکنت داں ہا و ہدے کہ در اہیں چیز کہ آیانی ذکر خدا و تہی کلیں پاکیں بنیانی زبان و چہ شروع و کنگ بہ و تہی جاوے و بیانیت پرچہ کہ موسیٰ و گون پت و ہیرکان و گوشت کہ خدا بند کہ آسے خدا انت چہ شے براتاں پہ شایک نبی نے چہ بیگ و پاد کنت۔ آہر چیکہ شمارا بگوشت آئی و خبران و کل گوش بدارات۔ و یعنی چہ بندر و خدا و

دین اسلام بوان و پیراک انت کہ آئی معنی انت حکم برداری، مطلب ایشنت کہ ہر و ہدے حق تعالیٰ و ہر چہ حکمے تمام یک اتیں و صادق القول پیغمبر و توسط و شمارا سر بہ بیت بہ آئی و دیا سر و جہل کن ات گڈ مروچی ہرچ حکم و ہدایتی سیدرسلین و خاتم الانبیاء و اورنگنت ہمانی خدا و دین انت آیا آتر ایلہ کنان و نجات و فلاح و دگر یک کٹے شوباز کنگ لوٹنت بہ شدری و گوش بدارات کہ خدا و دین و یلہ کنان و بیچ جاگہ ابدی نجات و حقیقی رستگاری گیرا ہت نہ کنت۔ سنی آدم و زیب ندنت کہ و تہی شوق و واہگ و بدے ہما خدا حکم برداری اختیار مکت کہ آئی و تکوینی حکم و چیرے تمام آسمان وزمین و چیزانت گڈ انوری آنکوینی حکم چہ آیانی ارادہ و وحی و توسط بہ بیت چہ شکر ماں فرشتگان و فرمان برداریں بندگانی اطاعت یا پدا چہ مجبوری و لاچارگی، چوش کہ عالم و ذرہ ذرہ ماں ہما آثار و حوادث و کہ آیانی وقوع یا ظاہری اید چہ مخلوق مشیت و ارادہ و بیت کہ آحق تعالیٰ مشیت و ارادہ و تابع انت۔ وک درستان و آخر کار بہ ہمانی بیگ و و تر بوگی انت، تو عقلمند و لازم انت کہ چہ پیش و تیاری بکنت ادا نافرمانی کنت گڈ اودادیم و چون پیش داریت - ۱۲

ہمے صفحہ و فوائد : و یعنی ہرچیکہ ماں بیچ دور و چہ خدا طرف و نازل بوت یا تمام پیغمبرے و دیگر بوت ما اید چہ تفریق و کلان و حق زانیں یک فرمان برداریں مسلم و اسے دستورہ انت کہ خدا و ہتیں پیغمبران مشیت و ہتیں پیغمبران و نہ منیت۔ چوش بگوش کہ ماں گڈ سر و و سخن کہ مسلمانوں بیان کنان و اسلام و حقیقت و پدراستی و آگاہ ای کت کہ اسلام تمام برحقین نبی و کلام آسمانی کتاب و دروغ بند کنا بیگ و و وادارہ انت آئی و گور و ہنجوش کہ قرآن کریم و پیغمبر عربی صلی اللہ علیہ وسلم و نہ منگ کفر انت ہما ہما کت م یک نبی و یا آسمانی کتاب و انکار کنگ و چہ ہن انسان کافر بیت۔ بے شک پیغمبر آخر الزمان و شان ہے بوگ لوٹنت کہ آپسی تمایں کتابانی و نبوتانی تصدیق کنوک بہ بیت و اسے ڈول و ہما تمایں قوم و جماعتان و کہ آیانی گور و مفق می "نذیر و ہادی" آیان بوٹنگنت مستریں مچی و چہ درستان مستریں بیرق و چیرے و بوگ و کنگ و شون بہت متنبیہ :- ہے و رے آیت ماں جزہ الصد و آخر و گوتنگ باید انت کہ اود و فوائد چارگ بہ بنت۔

لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۸۷﴾ وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿۸۸﴾ كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۸۹﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاءُ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَأَنَّهُمْ لِيُحِطُّوا بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَنَّهُمْ فِي غَوًى عَظِيمٍ ﴿۹۰﴾ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزَادُوا كُفْرًا لَنْ يُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿۹۱﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَأُمَاتُؤا الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزَادُوا كُفْرًا لَنْ يُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿۹۱﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَأُمَاتُؤا الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزَادُوا كُفْرًا لَنْ يُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿۹۱﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَأُمَاتُؤا الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزَادُوا كُفْرًا لَنْ يُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿۹۱﴾

۹
۱۰
۱۱
۱۲

مذلل

ہت گڈ اکتام یک دروغیں یا نامتائیں دین و قبول کنگ نہ بیت۔ روح و در ایک و درندگل و چراغ روک کنگ یا گیس، بجلی و ستارانی و روزناتی و شوبازی سر اسرار حق و مغتیب گپت ایت۔ مقامی نبوتانی و ہدایتانی دور گوشت و منت نوں چہ درستان مستریں آخری و عالمگیر نبوت و ہدایت و چہ باید انت کہ روزناتی حاصل کنگ بہ بیت کہ ہمیشہ تمام و یعنی چہ ثواب و کامیابی و بالکل زہر انت۔ چریشی و مستریں خسارہ چہ بیت کنت کہ بون مال چہ دست و رفت حق تعالیٰ و آتر بہ ہرچ صحیحین فطرت و پیدا کرنگت چہ و تہی غلط کاریاں آتر اہن تباہ و برباد کتی۔ وگ ہما کساں کہ حق و پدراستی و درند پیزانتکاری کفرش اختیار کت یعنی ماں دل و یقین و ارنٹ و گون چتاں گڈ گائنت بلکیں ماں و تہی خاص و بسیں مجلساں اقرار کنت کہ اسے رسول برحق انت۔ آئی حقا بیت و صداقت و روزناتیں دلیل۔ ظاہریں نشانی و صافیں بشارت ایشان و سر بوٹنگنت بلے اسے رد اکبر و

دوسرے حب جاہ و مال بہ اسلام قبول کنگ و کفر و سرکشی و انکار کنگ و مہن کنوک انت چوشکہ عمومی رہ بندہ یہود و نصاریٰ و حال ات اے ہمیں ضدی و ہٹ کنوکین و دشمنان
 چہ چون امیت دارگ بیت کہ اے ہمیں سلوک و باوجود خداوند تعالیٰ ایشان و بہ نجات و صلاح و بہ وتی و شنودی و کشک و سر بارشش یا ایشان و داں جنت و سر لوگ و
 کشک و پیش داریت اللہ پاک و ہیل و عادت نہ انت کہ اے ہمیں نا انصاف و کینگ داروکین ظالمان و حقیقی نجات و کشک و سوچ و بدنت ایشانی بد بختی چہ ہمد آقیاس
 لکن انت کہ یک برسے ایشان چہ وتی قلبی معرفت و یقین و درجہ برکت مسلمان بوتنت پد دنیاوی لالچ و چہ شیطان و رد دیگ و مرتد بوتنت اے مردم بہ اے حساب و زیات
 چوٹ و بے شرم ثابت بوتگنت ہمیشکا اے زیات عقوبت و لعنت و مستحق انت۔ و یعنی خدا فرشتہ و مسلمان کل بہ آیانی سر لعنت دیم دینت بلکیں ہر یک انسانے
 دانکہ ایشانی جند ہم وتی سر لعنت کنگت ہمیشکا گوشتت کہ ظالم و دروغ بندہ و سر خدایہ لعنت انت اے دگہ خیرایت کہ او ہدوت چوش سرچ نہ ورتت کہ اے لعنت ہمیشانی
 جندہ سر اکیگانت۔ و یعنی اے لعنت و اثر دیم پشت

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تَحِبُّونَ ۗ وَمَا تُنْفِقُوا
 ہر حاصل کت نکنت شما نیکی تو کا کمال تا وقتیکہ خرچ نکنت چہ وتی دوستیں چیزا گذر اہر چیزیکہ شما
مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ۗ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلالًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ
 خرچ کنت گذر بیشک اللہ تعالیٰ بہ آئی و سہی لرت و در اہیں و رگہ چیزان حلازنتت پد بنی اسرائیل
إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَىٰ نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنزَلَ التَّوْرَةُ
 مگر ہر چیزیکہ حرام نکنت اسرائیل (یعقوب) پدوت پیسرچہ تورات و نازل ہوگا
قُلْ فَاتُوا بِالْتَّوْرَةِ فَاتْلَوْهَا إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۗ فَمَنْ
 تو بخوش کہ بیارت تورات و بوانتی اگر شما راست گشت انت ق پد اہر سیکہ
افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكِذْبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۗ
 بددیت بہ اللہ سرا دروغ رند چہ اشیا گذر آہستنت مزین نا انصاف و
قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ
 بگوش کہ راست گوشتگ اللہ نون پیروی بکنت ابراہیم دین و راستیں و نیت آ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۗ إِنَّ أَوْلَىٰ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ
 چہ شرک کنوکان و بیشک چہ درستان پیسرتین لوگے کہ بندگ بوت پد ماں بجا و بگی آہشتت کا متبیت و
مُبْرَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ ۗ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مِّمَّا قَامَ إِبْرَاهِيمَ
 برکت دارنت ہدایت انت پد در اہیں جہان آئی تو کا نشانی انت ظاہرین (چہ آیات یکے) مقام ابراہیم انت۔
وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا ۗ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجْرُ الْبَيْتِ مَنِ
 و ہر سیکہ گوشت آئی و لا پا آئی و امان رت و واللہ حق انت پد مردمانی سرا ج کنگ بیت اللہ و ہا سیکہ
اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ۗ
 جوازی بیت آئی و نیمگا روگے و ہر سیکہ ممیت گذر اللہ بے حاجت انت چہ درستیں جہانا و
قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ
 بگوش کہ او اہل کتاب! پد چہ نمیت شما خدایہ آیتان واللہ حاضر و ناظر انت پد شے

کیت ماں دنیا و ہٹ و ہٹ و ماں آخرت و خدا و عذاب و تندی و کمی
 و یعنی ایشان نہ کتام و ہدے ماں عذاب و تندی و کمی
 مارت و نہ بہ کمیں دیر و عذاب ہتہل کنگ بیت تاکہ بہ
 کمیں و ہدے ایشان و آرام برسیت۔ و چوشیں سکیں
 بے حیائیں نا انصافاں و سل ترین سرکشان و کتام بادشاہ
 معافی دات کنت لیکن اے ہا غفور رحیم و بارگاہ انت
 کہ اینکر فرین جرم و سرکشیان و زند ہم اگر محرم بشومان
 ہوان و گون رستیں دل و توبہ کار بہ بیت و نکین عمل اختیار
 بکنت تو درستیں گناہ ہا دمان و معاف بنت۔
اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۗ
 و ہا کس کہ حق و قبول کنان و سریدی و رند منکر بوت
 انت پد داں آخرت و ہا انکار و دیمار و ان بوتنت
 نہ کدی چہ کفر برترتنت نہ حق و حق و لوٹو کانی و زمنی و
 چہ و سنش کشت بلکیں گون حق پرستان جنگ و جدال
 بحث و مناظرہ کنان بوتنت و ہدے مرگ اہت و موت و
 فرشتہ پد ساہ و کشک و گل آیش بوتنت تو چوشیں ہدے
 توبہ یاد اہت، یا کدی کتام مصلحت و بناء ظاہر و رسمی
 طور و توبہ و لفظان و چہ دپ و در شان ایش کت یا ایشان
 بہ وتی جبال و گناہش ہمتگ ات گذر اے ہمیں توبہ
 ہج کار دات نکنت۔ رب العزت و بارگاہ و آئی قبول
 کنگ و ہج امیت مکشنت چوشیں مردمان و راستیں
 توبہ نصیب نہ بیت کہ آقبولیت و ڈولا بہ بیت۔ ایشانی
 کار ہمیش انت کہ آدم بہ گراھی و شبیاں سرگردان
 بہ بنت۔ فل یعنی دنیاوی بادشاہانی ڈولا اودانقرہ
 و طلا و رشوت کار دات نکنت اودا فقط ایمان و دولت
 نفع دات کنت۔ فرض بکن کہ یک کا فر بادشاہے و گور و
 اگر ہمیں ک طلا و انبار بہ بیت و اکلیں طلا ہا ن خیرات
 ہن بکنت، خدایہ پاک و نریک و اے ہج قیمت ندرتت
 و نہ ماں آخرت و اے عمل نفع دات کنت پد چہ عمل و
 روح ایمان انت و ہرچ عملے کہ آچہ ایمان و روح و
 خالی انت مردگیں عملے بیت کہ آماں آخرت و ابدی زند
 ہج سیت دات نکنت۔ و یعنی اگر فرض بکن کہ کافر و
 گور و اودا ہمیں کمال بہ بیت ووت چہ وتی جانب و عرض
 کنان و فدیہ و صورت و پیش بکنت کہ ایشان و بزو و رمارا
 آزات بکن تو پد اہم آرا قبول کنگ نہ بیت و پیش کنگ و

مذہب

ابید اودا حیت کنوک ہم کس مہ بیت، دگہ جاگے فرمان کنت **إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالْوَالُونَ لَهُمْ مِمَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ**
الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَكُلُّهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۗ (مائدہ د کو ع ۶) - ۱۲
 ہے صفحہ و فوائد :- و یعنی اللہ معلوم انت کہ چونیں چیزی خرچ کت، کجا خرچ کتی و پد نیکی خرچ کتی۔ بہ قدر محبوب و دوستناکین چیز ماں ہر ہمیں مصرف و گون ہیکنر
 اخلاص جو این نیت و خرچ کنت ہا پیمایہ خدایہ گور و بدلہ و امید و بدارات۔ اعلیٰ درجہ نیکی حاصل کنگ لوٹت تو وتی محبوب و دوستناک ترین چیز کیں بہ خدایہ راہیگی
 بکشت۔ حضرت شاہ صاحب بشتہ کنت: یعنی بہ ہا چیز کہ دل زیات بند انت آئی و خرچ کنگ و مزین درجہ انت۔ چونانی ثواب ماں ہک چیز مان انت۔ شاید یہود و نصاریٰ
 و میاخی اے آیت ہمیشکا نازل فرمائنت کہ آیان و وتی ریاست سک دوست ات کہ بہ آئی رکینگ و نبی و تابعداری ایش نہ لوٹتگت دانکہ ہائی و بہ اللہ راہیگی انکار مہ کنت

ایمان و درجہ ایش حاصل نہ بیت "گوں پیشی آیت و مناسبت ایڈولا بوت کہ اودا کافر مال خرچ کنگ بیکاریان کنگ بوت نوں بہ آئی مقابلہ پیش داشت کہ موہن ہر جیکہ خرچ بکنت پہ آئی عمار نیکی و کمال حاصل کنت۔ فل یہود و گوں پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و مسلمانان گوشگنت کہ شما چون گوش ات کہ شما دین ابراہیمی و تابع ات و ہدیہ ہا چزان و ورات کہ آیان پہ حضرت ابراہیم و خاندان و حرام کنگنت، چوشکہ اشتر و گوشت و شیر۔ اللہ تعالیٰ فرماینت کہ ہر چیکہ مروچی مردم و رنت کل ابراہیم و ہدیہ حلال اتنت، دانکہ تورات نازل بوت جے شکاں تورات و خاص بنی اسرائیل و سر اھنیں چیز حرام بوتگنت مگر یکم اشتر جے تورات و پیش حضرت اسرائیل (یعقوب) علیہ السلام بہ آئی و وگ و سراسر سوگند و ارتگت، بہ آئی و زندگی و آئی و اولاد و بن ترک و ات و اے سوگند و سبب ایش ات کہ یعقوب علیہ السلام و عرق النساء و در دات آئی و نذر منیت کہ اگر من دراہ باں تو ہا چیز و کہ منارا زیات و شتر بیت آئی و وگ و انکار کناں۔ آیتا ہے دو چیز اشتر و گوشت و شیر زیات پسذات ات پیشگانذ سبب اشانی و رگی یلہ دات۔ اے ہمیں نذر کہ حلال و حرام بنت مے شریعت و رور و روانہ انت کما قال اللہ تعالیٰ یا ایہا النبی لمد تحرم ما آکل اللہ لک (تحریر رکوع ۱۶) اگر نذرستی تو آڑا بہ پر و شیت کفارہ ادا بکنت قنبیلہ :- ماں پیشی آیت و دوستنا کیں چیز و خرچ کنگ و ذکرات، ماں اے آیت و حضرت یعقوب و یک دوستنا کیں چیز و یلہ دیگ مذکور انت ہمیشکا ماں ہر دو بتل آیتاں یک لطیف رشتگے پیدا بوت۔ ماں اے آیتاں تنبیہ کنگ بوت کہ پیشی شریعتانی تہا نسخ بیان بوتگ کہ چیز یکہ ماں یک زمانگے و حلال ات رندا حرام بوت اگر جے پیمانوں شریعت محمدی و پیشی شریعتانی میانجی و پہ حلال و حرام و اعتبار و فرق و تفاوتے بیت تو پیشی و انکار و حج عذر بیت نہ کنت۔

فل یعنی اگر شما راست گوش ات کہ اے چزان ابراہیم و زمانگ و حرام بوتگنت گڈ تورات و بیارات۔ و اے نشتانگ و پیش بدارات، اگن ماں آیتا ہن نہ بوت گڈ ماں شے دروغ و بھتان بند و حج و لوہیں شبنگ نیست انت۔ ماں روایتاں موجود انت کہ یہود و اے زبردستیں گڈ و قبول نہ کت و اے ڈول و نبی اُمی و صداقت و سراسر ایک دگہ و لیلے قائم بوت۔ فل یعنی مزنا انصافی بے بیت اگر چریشی پدہن ہا و تو پیشی دانگ و درشان کن ات کہ نہ اے چزان چہ ابراہیم و زمانگ و حرام ات و ابراہیمی دین و اہلی رندر و وک ماوتیں۔ فل یعنی خدا تعالیٰ در بابت و حلال و حرام و ہن اسلام و محمد صلی اللہ علیہ وسلم و بابت راست راستیں و تقدیس جبران و شمارا اشکانینت کہ ہج کس اشان دروغ گوشت نہ کنت نوں باید انت کہ شما ہن مسلمانانی پیمانانی ابراہیمی دین و زندگی و آئی اصولانی رندر و وک ببیت کہ ماں اشان مستریں چیزیک دریں (خالصیں) توجیدات۔ باید انت کہ شما ہن چہ عزیز و مسیح و احبار و رہبان و ہندگی و دست و کشان پکاٹیں مسلمانیں موقد جوڑ ببیت۔ فل مسلمانانی اے دعویٰ و سراسر کہ ماں پہ درستان گوں ابراہیم زیات نزدیک و زیات یک گوگی داریں یہود و اے ہن ایراد گنتگ کہ ابراہیم علیہ السلام و وطن اہلی و یلہ دیان و بہ شام و ہجرت کت ہمودا معیم بوت و ہمودا بیران بوت رندر و آئی اولاد ماں شام و آباد بوت۔ چکر نبی ماں ہے مقدس سرزمین مبعوث بوتنت درستانی قبلہ بیت المقدس ات گڈ اشما حجاز و نذوک کہ بیت المقدس و یلہ کنان کعبہ و وقتی قسب جوڑ کنگ و چہ شام و سرزمین و ڈوریک گڈے و کپتگے گوں کتام و پ و دعویٰ کت کن ات کہ گوں ابراہیم و ابراہیمی ملت و شما زیات نزدیکی و مناسبت حاصل انت۔ ماں اے آیت و ایراد گڈ و کناں و گوشتگ بوتگ کہ بیت المقدس ڈولیں مقدسین جاگہ رندا بندگ بوتگنت، ماں دینا و چہ درستان پیش اولی متبرکین لوگ کہ آہ مردمانی توجہ الی اللہ کنگ و خاطر و مقرر کنگ بوت و بہ عبادتگی یک نشانے و ہدایت و سراسر چنگ جوڑ کنگ بوت اے کعبہ انت کہ آماں مبارکین شہر مکہ و انت۔ ک حق تعالیٰ و چہ شروعات و اے لوگ و راچہ ظاہری و باطنی، حتی و معنوی برکتاں پڑکت و سرحیں جہان و ہدایت و سراسر چنگ ایشرا جوڑکت۔ روئے زمین و سراماں ہرچ لوگے و برکت و ہدایت درشان ببیت بزاں آہے پاکیں لوگ و عکس و برانز انت چہ ہمدار رسول الثقلین و سرکشت۔ پہ حج و رکنانی ادائیگی و گتلیں جہان بہ ہمیشی نیگ و دعوت دات عالمگیر مذہب اسلام و رندر و وکان و ماں مشرق و مغرب و ہمیشی و نیگ و دیم کنگ و نماز و انگ و حکم بوت، بہ ایشی و طواف کنوکانی سراسر عجیب رنگ و برکات و انواران و سہیل گت پیشی نبیاں پہ حج و ادائیگی و گوں مزین حبت و واہگ و تلبیہ گوشان و مثل عاشقان ہے شمع و پروانہ بوتنت و قسما قسبیں، ظاہر و پدرا تیں نشانان و قدرت و چہ بیت اللہ و برکت و ماں اے سرزمین پیدا کنت ہمیشکا ماں ہمک دور و جدا جدا مذہب دار و کان اشی و مزین تعظیم و تکریم کنان بوتگنت و مدام ہر کیکہ ماں اشیاد داخل بوتگ آرا ماں ہن فہمگ بوتگ آئی و کرامت مقام ابراہیمی و موجودگی و ت اے سوچ و دنت کہ اے ابراہیم و پاد کپتگ انت و آئی و تارتخ کہ تمنایں عربانی نزدیک برستی و ماں داستاناں بیان و پیدا کنت، پیش داریت کہ اے ہما سنگ انت کہ اشی و سراسر اوشتان و حضرت ابراہیم و کعبہ و بان و جوڑ کنگ و چہ خدایہ قدرت و ماں اے سنگ حضرت ابراہیم و پادانی نشان کپتگنت کہ آداں مروچی محفوظ انت۔ چوش بگوش کہ تاریخی داستاناں و ابید اے مقدسین سنگ و وجودیک محکمیں دلیل پریشی و ظاہر کنت کہ اے لوگ نوح و طوفان و تباہی و رند چہ حضرت ابراہیم و پاکیں دستاں بندگ بوت کہ بہ آئی مدد و حضرت اسماعیل ملک کار بوت چوش کہ ماں اللہ و گڈ سراسر بیان گوشت۔ و ماں اے پاکیں لوگ و جمال خداوندی و کتام خاصیں سچلی انت کہ بہ آئی سبب و پہ حج و ادائیگی و آرا مخصوص کنگ بوتگ پرچاکہ حج یک ہنیں عبادت ایت کہ آئی ہر یک تہر و ہما مطلق جمیل و برحقین محبوب و عشق و محبت و جذبگ و ظاہر کنت پیشکا ضروری انت کہ ہر کس آئی و محبت و دعویٰ دار ببیت و گوں بدنی و ملی حیثیت و داں بیت اللہ و سراسر لوگ و قدرت بدارت۔ کم و چہ کم ماں عمر و یکبرے ماں محبوب و سرزمین و حاضری بدنت و گنوکانی ڈولا اود و گشت و بخت۔ (اے نشتانگ و حضرت مولانا محمد قاسم قدس اللہ سرہ و ماں "قبلہ نما" نامیں کتاب و شریکیش و گیوار کنگ۔ ہما محبت و دعویٰ دار کہ بہ اینکر شدت زورگ ہن تیار ببیت گڈا چوش بزاں کہ آدر و ہن عاشق ایت۔ اختیار داریت ہر جاگہ و بلوٹیت سراسر گداں بہ بیت و تارا زہر و بے نصیب کنت آبرحقین محبوب کسے و غرض سچ ندرت کسے یہودی ہوان ہمریت یا نصرانی ہوان و آئی و کار سچ خراب نہ بیت۔ باید انت کہ حج و احکام ماں فقہ و کتاباں چارگ بہ بیت ۱۲

دل چہ پیش ہے یہود و نصاریٰ اور اللہ دیم گور کتگنت، میانجی و آیانی لھتیں شک و شبہان و دور کنگ بوت۔ چہ ادا پدا آیان و ہکل و ہم تراب کنگ بوتگ یعنی حق و راستی و صافیں دلیلاں و تیران کریم و اے پیس راستیں و پکا تیں خبرانی اشکنگ و پدہن شمار چون انت کہ و تارا اہل کتاب گوشگ و باوجود برابر کلام اللہ و آئی و آروک و نہ من ات، یاد کن ات کہ شیعے سر جیس داستان خداے پاک و دیما مثل آدینک و ظاہر انت۔ شیعے نیت و بند و بوجان و آنجوبی زانت دھدے آئی و دست و کپ ات ذرہ ذرہ حساب جتو کنت۔ فل یعنی نہ ایوک و شماوت چہ ایمان و سعادت حاصل کنگ و نہ بہرات پہ دگراں ہن دلمانگ ات کہ آیان و چہ خدا و راہ و دور بدار ات۔ و ہما سعیدیں روحاں کہ سلاش قبول کنگ آیان و اسلام و فنگڑیں عیبان و پیش داران و چہ سلام و دین و بدطن کنگ لوٹ ات پدا اے کاران و حشکا چہ بے خبری و نادانی و کنگ نہ ات بلکیں یہ زانتکاری کچکیں جبران و چپ و چوٹ پیش دارگ و شوہاز و ات۔ خدا چہ شے اے دوس چپ چوٹیں کاراں بے خبر نہ انت۔ بلی کہ ہا و ہد بہت یکبارگی شمار جتان و

کنت۔ فل ساری و کتاب و واہدان و ہم تراب دیگ بوتگت کہ یہ زانتکاری پر چامردان و کراہ کن ات ادا مسلمانان و نصیحت کنگ بوت کہ شمایاے فسادی مردمانی فریب و مباحثت اگن شمایا اشارہ و کار کن ات گڈ لہے ترسنت کہ کم کم و چہ ایمان و نور و در آیان ماں کفر و کڈ و دوبارہ مکپ ات۔ فل یعنی اے مفتیں گپ ات کہ ہاقوم کہ ایمان یارگ و زندکافر بہت یا کافرانی پیسیں کار کنت کہ آیانی میانجی و خدا و مزن شانیں پیغمبر موجود بہت کہ آتش و روح اللہ و روح و تازہ کنوکیں کلام و تازہ بہ تازہ آیان و وائیت و شکنائیت راستیں گپ ایشنت کہ ہر کس و تارا چہ ہمک نیمگ و سندان و یکیں خدا و مضبوط داشت و بہ ہائی و سرا توکل کت آرا ح طاعت چہ نجات و رشک و انگریا کنگر ٹکلینت کت نہ کنت۔

تنبیہ : مدینہ و انصار و دو خاندان اوس و خزرج و وت ماں و ت و چہ اسلام و پیش سکین عدالت و ذمینی ات ادنائیں جبرانی سر جنگ و خونریزی و آس و ک بوتگت کہ آسالانی سال سر نہ بوتگت۔ چنانچہ بعاث نامیں جنگ و ماں اشانی میانجی و یکصد و بیست سال و جنگ بوت آخری پیغمبر و ہجرت و روا اشانی قسمت و جاہت و اسلام و تعلیم و نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و ہم دیوانی و برکت و دو تیں قبیلہاں کہ چہ صد سالان یک دگر و خون و تنیگ اتنت ہور کنان و اشان شیر و شکر جوڑت و سک یکیں براتی رشتہ اشانی تو کا قائم بوت مدینہ و یہودیال پرے جبر و سک بداحتگت کہ لے دو تیں دژمنیں خاندان چووت ماں و ت و یک جا بندنت و گون و تی ہورس قوت و اسلام و خدمت و بکنتت یک کوریں یہودی شماس بن قیس و یک فتنہ بر پاکوکیں مردے و دیم دات کہ ماں ہما جلس و اے دو تیں خاندان جمع بہنت اودا بہ یک ڈولے و بعاث و جنگ و ذکر و بنا کنت، چنانچہ آیاموہ کنان و بعاث و یاد تازہ کنوکیں شعراں و دیگال کت۔ شعراں اشکنگت کہ یک برا پدا مرگیں شکرانی تھا آس روک بوت، زبانی و پ جنگی و پد سلاحانی جنگ بنا روگی ات کہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم گون مہاجرانی جماعتے و ہرا ہی بہ بے موقع و آحت و رست و اجہ و فرما

مَا تَعْمَلُونَ ۱۵ قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن سَبِيْلِ

عملانی سرا فل بگوش کہ اے اہل کتاب! پرچے ہن (منع) کنت چہ خدا

اللّٰهِ مَنۢ اٰمَنۢ تَبِعُوْهَا عَوْجًا وَاَنْتُمْ شٰهَدَآءُ وَاَللّٰهُ بِغَافِلٍ

راہا مومنان شوہاز کنت ماں آئی و چون (یعنی عملیہ عیب دیکھت) و شماوت ہن زانت واللہ ناخیال نہ انت

عَمَّا تَعْمَلُونَ ۱۶ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنْ تَطِيعُوْا فَرِيْقًا مِّنَ

چہ شے کرداران فل او مومنان! اگر شما خبر اگرت ہتے مروے چہ

الَّذِيْنَ اُوْتُوْا الْكِتٰبَ يَرُدُّوْكُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ كَافِرِيْنَ ۱۷ وَكَيْفَ

اہل کتاب و گڈا اکافر ترسنت شما را زند چہ ایمان و آرگ و فل و چہ پیمانہ

تَكْفُرُوْنَ وَاَنْتُمْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ اٰيٰتُ اللّٰهِ وَفِيْكُمْ رَسُوْلُهُ وَاُولٰٓئِكَ

کافر بہت و پد شے سرا دانگ بنت اللہ و آیتان و ماں شے تو کا آئی رسول انت و

مَنْ يَّعْتَصِمۡ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِيَ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۱۸

وہر کسک مضبوط بگرت اللہ گڈا آئی و راہدین بوت پر چکیں راہے نیمگا

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تَقْوٰهٖ وَلَا تَوْتِنُوْا اِلَّا وَاَنْتُمْ

او ایمان داران! ترسنت چہ اللہ بچو کہ چہ آئی و ترسگ بہت و ممت مگر

مُسْلِمُوْنَ ۱۹ وَاَعْتَصِمُوْا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيْعًا وَلَا تَفَرَّقُوْا وَاُولٰٓئِكَ

مسلمانان و حالتا و مہر بدارت خدا و سا دا شمارت ہوریکا و جہا جہا بہت و

اِذْ كَرِهَ اللّٰهُ لِقَآءَ الْمُشْرِكِيْنَ وَلَٰكِن لِّمَنْ هَدٰى اللّٰهُ فَا لَمْ يَكُن لِّهٖ اٰوَانٌ

یاد دیکنت اللہ و احسانا پہ شے سرا و فیکہ شما با یکدگر دشمننت زند و جہتی دور دات ماں شے دلاں

فَاَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهٖ اِخْوَانًا وَاَنْتُمْ عَلٰى شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ

گڈا بوتنت شما پہ خدا و مہربانی و برات و شما یک گڈے و سنائیت چہ آس و دوزخ و

فَاَنْقَذَكُمْ مِّنْهَا كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ۲۰

پدا در خلاصی کت شمار چہ آئی و، ہمید و لاتل پچ کنت (کشادہ بہ کنت) اللہ شہادت و آیتان تا کہ شما پہ راہ و راستہ و سر بہت

کت اے مسلمانانی ٹولی اچہ اللہ ترس ات من ماں شے میانجی موجوداں گڈا اے جاہلیت و چون توارے، خدا شمارا ہدایت دات، شمارا گون سلام شرف دات، جاہلیت و تہاریاں و گار و گم کت چون باریں پدا ہما جاہلیت و نیمگ چپکانی و اترا کنگ و دلمانگ ات کہ چرائی و شما و تی چند کشتگت۔ اے پیغمبر انہ توار و اشکنگ ات کہ شیطانی دام و بندیک، یک یک و سدان بوتنت۔ اوس و خزرج و سلاحان و چکل دات و یکدگر و کلا شش کنان و گریوگ و لگنتت۔ درستان ہم ات کہ آئے مٹے دژمنانی فریب کاری ات کہ چریشی و دیمترا ہوشیار بوگی انت۔ بہ بے واقعہ و ردا اے چنت آیات نازل بوتنت۔ وہ یعنی ہر یک مسلمانے و دل و باہد انت کہ خدا ترس بہت و ہمینکہ کہ تو بہت چہ پر ہیزگاری و تقویٰ و رشک و شکل مہ وارت و دلام چہ آیاموہ استقامت و لوٹوگ بہ بہت، شیاطین لوٹنت کہ شے قدم و چہ اسلام و راہ و بشتربنت، شمارا لازم انت کہ اشان و نا اہبت بکن ات و دانکہ مرگ و ہج حرکتے مسلمانانی خلاف کن ات شے زند و موت خالص بہ اسلام و

وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَ

يَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۱۳۱﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ

تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ

عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۳۲﴾ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا

الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ

بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۳۳﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَدَخَلُوا

رَحْمَةً مِنْ رَبِّهِمْ فِي ذَلِكَ يَوْمٍ ﴿۱۳۴﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ

وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ ﴿۱۳۵﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي

الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿۱۳۶﴾ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ

لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ

بِاللَّهِ وَلَوْ أَنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ

إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا فَمَا يُعْطُونَ

مَنْزِلًا

سرا بہ بیت۔ وک یعنی درست بہ سوجی، ہور لوان، قرآن، حکم بدارات کہ آخدا، محکمیں ساد انت۔ اے ساد سادگ نہ بیت، البت چہ دست، گوشت کنت اگر کل ہور لوان، آراگون قوت، داران بیئت، شیطانی شمارا تاوان دات نکنت۔ و انفرادی زندہ ڈولا مسلم قوم، اجتماعی قوت ہن غیر متزلزل و ناقابل پرورش بیت۔ گوں قرآن و نارا لچینگ ہما چہرانت کہ چہ آئی برکت، شنگ و نالانس قوت یکجا بیت ویک مردگیں قومے نوک سرازند جاہل کنت۔ لیکن گوں قرآن لچینگ، مطلب اے نہ انت کہ قرآن، وئی وئی فکر و خیالی آماج کن ات۔ بلکین قرآن کریم، مطلب معنی ہما معتبر بیت کہ آصحیحیں حدیث و پیشی بزرگانی متفقہ گیش و گوارانی برخلاف مہ بیت۔ فک بزاں صد ہا سالانی کست و کینگان درکنان، خدا، چہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم، برکت، شہادت برات جوڑکت کہ چہ آئی، شے دین و دنیا ہر دو میں شہادت و شہادتیں بھیسے قائم بوت کہ بر آئی گنگ، شے دشمن مرعوب بنت۔ اے براتی اتحاد و تعلق خدا، ہمیں کہ نہیں نعمت ایت کہ روئے زمین، خزانگ، خرچ کنگ، و توہم دست، نہ کتکت۔

یعنی کفر و گناہی سبب، بالکل دوزخ، کرا اوشتوک ایت کہ موت بیانیکیں و ماں آئی تہا کتیت۔ خدا، شے دست گران، شمارا بچائیت و نبی کریم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم، برکت، ایمان و یقین، نور ماں شے سینگان ماں کت حق تعالیٰ، اے عظیم الشان دینی و دنیاوی احسانات، یاد دارات گڈا، ہجر گمراہی، نینگ، و وا تر نہ کن ات۔ یعنی اے جبرانی اینگر گیش و گوارکنان، شکان یئنگ، مقصد ایش انت کہ مدام بہ بچکیں کتک، گام جان بیئت۔ چو شیں برباد و ہلاک کنوکیں روی، پدا کرا ظاہر مکن ات و کتام چہ یک شیطانی، و رد دیگر، استقا، راہ، ید مکن ات۔

ہمے صفحہ، فوائد: فک بزاں تقویٰ، اعتصام بحبل اللہ، اتحاد و تپاتی قومی زندگی، اسلامی براتی، اے کل خبر ہما و ہدے پشت کت کنت و ہدیکہ ماں مسلمانان یک جامعے مخصوصا، دعوت و سرسوج، کار، قائم بہانیت آئی کار ہے بیت کہ گوں وئی قول و عمل، مخلوق، قرآن و سنت، نینگ، دعوت، بدنت و ویدیکہ مردمان، ماں نیکیں کاراں مست یاماں بدیاں گرفتار بگڈیت گڈا، آوہدے، بنکی، نینگ، دگوش گور کنگ، و چہ بدیاں دور دارگ، تہا بہ وئی وس و قدرت، و رواج کوتاہی مکنت۔ اے جبر بدارت کہ اے کار، ہما واجت کنت کہ اسمعروف و منکر، علم، داران، گوں قرآن و سنت، واقفیت، ہور ذی ہوش و ذی فہم و ادراک، خدا بند بہ بنت۔ و اگر نہ، بیت کنت کہ یک جاہلیں مردے معروف، منکر یا منکر، معروف خیال کنان، اصلاح، بدل، تمایں نظام، سرچیر بکت یا بہ یک منکرے، اصلاح، یک ہنچیں رہ بندے اختیار بکت کہ چریشی، انگت زیات منکرات، بکشت۔ یا نرمی، بدل، و ترندی و ترندی، وید، نرمی، بکت۔ شاید ہمیشہ کا چہ مسلمانان توک، یک مخصوصیں جامعے، پرے منصب، مامور کنگ بوتگ کہ آہ ہک، ڈولا دعوت الی الخیر امر بالمعروف و نہی عن المنکر، اہل بزاں قابل بیت۔ ماں حدیث، انت کہ ویدے مردم ماں منکرات، گرفتار بہ بنت و کسے آیان، داروک بیت گڈا چو شیں و ہدے عام عذاب، ایک، خطر انت باقی اے خبر کہ چونیں جاواراں و کتام و ہداں امر بالمعروف و نہی عن المنکر، ترک، دیگر، انان معوز و زانگ۔

بیت و کتام و ہدے واجب یا مستحب انت آئی گیش و گوار، اے و ہد نہ انت۔ ابو بکر رازی، ماں احکام القرآن، اے رد اجوائیں گیش و گوار کنگ، فلیراج۔ و یعنی جو یہود و نصاریٰ، مہبت کہ خدا تعالیٰ، صافیں حکمانی سر بوگ، رند محض اولہام و اہوار، پدا کپان، ماں اصول شرع، یک، و ماں فروع، جدا جدا بوتنت، آخر کار فرقہ بندیان، آیان مذہب و قومیت، راتاہ و بربادکت و کل ماں عذاب، گرفتار بوتنت۔ (تنبیہ) چہ آیت، ہما اختلافات و فرقہ بندیانی گندگی و سرے گاری ظاہر و معلوم بوت کہ شریعت، صافیں حکمانی زانگ، رند بہ آیان دست کنگ بہ بیت۔ انفسوسی پت ایت کہ مروچاں و تارا مسلمان گوشوکانی تہا ہن صدانی حساب، جماعت شریعت، صافیں، گیش و گوار کتگیں و محکمیں رہ بنداں یک کر بوان، ماں آیان اختلاف بنا، کنان، ماں اے عذاب، بن، اہتگنت۔ پدا ہم ماں ہن بدیں طوفان، اللہ و رسول، وعدہ، و ویک عظیم الشانیں جامعے، بحمد اللہ خدا، ساد، گوں مضبوطی، داشتگ، و ما انا علیہ و اصحابی، دستور

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

سراقام انت وداں قیامت ء قائم ماننت۔ باقی چیزیکہ فروعی اختلافات ماں صحابہؓ و ائمہ مجتہدینؒ ء مناجی ء پتہرا بوتگنت آیان ء گوں اے آیت ء حج تعلق نیستنت اے فروعی اختلاف ء سببانی بار و حضرت شاہ ولی اللہ قدس سرہ ء ماں وئی بنشتہ کنگیں کتاباں بہ جوانی ء بخت و تران کنگ۔ مثل یعنی لہتیں مردمانی دیم ء سر ایمان و تقویٰ ء نور ترپوک بیت و گوں عزت و مٹاداری ء گل و شادان نظر کا بیت۔ بہ خلاف اشانی لہتیں مردم کفر و نفاق یا بدیں کارانی سببیاہ ر و بنت۔ چہ آیان شکل و صورت ء رسوائی و بڑگی چیدگ بیت۔ چوش بگوش کہ ہرکے ء باطن مثل آدینک ظاہر بیت۔ وک اے لفظ بہ مرتدین، منافقین، اہل کتاب، کافر یا مبتدع و فاسق و بدکار درستان ء گوشگ ٹونگ بیت۔ مرتد و اہانت کہ ایمان یارگ ء پد کافر بیت، منافق گوں زبان ء اقرار ء پد بہ دل ء کافر بیت۔ اہل کتاب بہ وئی نبیاں و کتابانی سرا ایمان یارگ ء دعویٰ دارنت کہ آئی مطلب چوش ظاہر بیت کہ آیان کلبیں بشارتان ء کہ در بابت ء نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم دیم دیگ بوتگنت۔ قبول دار بہ بنت و بہ آیان سر و سوچ ء پد ایمان بیارنت مگر بہ انکار ء آیان چہ در ستاں پیش پیش انت۔ چوش بگوش کہ بہ وئی نبی و کتاب ء سرا ایمان یارگ ء پد کافر بوتگنت۔ مبتدع گوں زبان ء دعویٰ کنت کہ ما قرآن و سنت ء رندار و وکیں و نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم ء سرا ایمان آوزنگ مگر چریشی ء پد بازیں بے اہل و ونگڑیں چیزان ماں دین ء اوارکنان ء یاد دین ء لہتیں ضروری رہبندان ء نہ منگ ء سبب ء چہ دین ء خارج بنت۔ بہ ہے دستور ء ماں یک حساب ء اشان ہن اکفرتہم بعد ایمانکم ء تہا داخل بنت۔ فاسق کہ اصبح عقیدہ دار و کنت اگر گوں آیان اے دیم گوری (خطاب) انت گڈا مطلب ایش بیت کہ ایمان یارگ ء پد کافرانی پیماعل پرچاگتہ۔ چوش بگوش کہ چہ کفر ء مراد عملی کفر انت و اگر عام کافرانی حق ء اے خطاب نہنگ بیت تو حاصل ایشنت کہ خدا تعالیٰ ء درستان ء دین فطرت ء سرا پیداکت، آئی ء ایمانی فطرت ء بر بادکنان ء پرچا کافر بوتنت۔ باقی چہ آیت ء سیاق ء بظاہر چوش معلوم بیت کہ ادا چہ کفر ء کفر فعلی زبان اختلاف و تفریق فی الدین مراد انت واللہ تعالیٰ اعلم۔

۵۔ بزماں ماں جنت ء، پرچا کہ جنت ایوکا چہ عمل ء دست نہ کسیت۔ عمل ء پد تہنا چہ خدایہ رحمت ء دست کسیت و آہا جاگہ انت کہ اودا اللہ تعالیٰ ء ہک تہر ء رحمت ء سامان موجود کنگنت۔ ع بہشت آنجا کہ آزارے بناشد وک در حقیقت ء ظلم اودا ممکن نہ انت لیکن سز ظاہر ء ہا چیز کہ سزا آظلم گوشنت آسچ پیمایہ خدایہ نبیت۔ مثلاً ہنچیں ترندیں احکام بہ بناریاں دیم بدنت کہ چہ آیان ایوک مطلب دل سیاہ کنگ و سوکی کنگ بہ بیت یا رحمت ء مستحق ء ماں عذاب ء گرفت رکبنت یا پے کمیں سز ء زیاتیں سزا جاری بکنت یا کسے ء ادنیٰ ترین شکی ء بدل ء مدنت و غیر ذالک۔ شہر بزماں انت کہ آئی ء ہرچ ہکے کہ سہنتت آخالص ہنڈر گانی تر بیت انت۔ و ہرچ معاملہ کہ گوں کسے ء بہ بیت آعین مصلحت و حکمت ء روع انت۔

۶۔ و ہدے ہر چہین اللہ ء وئی ملکیت و مخلوق و ہک ر ء انجام ہوائی ء دست ء انت تو ظلم پرچا و یکگی کنگ بیت ؟

۷۔ پیشی رکوع ء شروعات ء فرمائینگی لایہا الذین امنوا اتقوا اللہ حتی تقبہ الی آخرالایہ ماں میانجی ء بہ ہمیشی ء مناسبت ء لہتیں او امر و نواہی و وعدہ و وعید اہت۔ و ادا پد ہا اولی بنشتانک ء تکمیل ء نیگا و آری انت یعنی اے مسلماناں! خدا تعالیٰ ء شمارا ماں تمامیں امتاں بہترین امت قرار داتگ بہ آئی ء ازلی علم ء چہ پیش ہے ڈولا مقدر بوتہ کہ آئی ء خبر لہتیں پیشی نبیان ء ہن دیگ بوتہ کہ سچوش نبی آخر الزمان محمد صلی اللہ علیہ وسلم چہ تمامیں نبیاں افضل بیت بہ ہا پیمایہ و اجہ ء امت ہن تمامیں قوم و امتانی سرا سر افضلی ء باج ء بارت پرچا کہ آرا چہ در ستاں شرفداریں و عزت مندیں پیغمبر نصیب بیت۔ زیات پشت کپو کس کامل ترین شریعت دستی کسیت۔ علوم و معارف ء دروازگی سرا چ کنگ بنت، ایمان و عمل و تقویٰ ء تمامیں شاخ چہ آئی امت ء محنت و قربانی برکت ء سر سبز و شاداب بیت، آچہ تمام خاص و ناسیں قوم و نسب یا مخصوص ملک اقلیم ء محصور نہ بیت بلکیں آئی ء کار ء دارہ سر جمیں عالم و انسانی زندہ تمامیں پھناتا محیط بیت۔ چوش بگوش کہ آپشکا ساری بوتگ کہ بہ دگران دوز داہی بکنت داں حدیکہ بیت کنت آیان ء بہ جنت ء دروازگ ء سرا سر بکنت۔ ماں آخر جنت للتاس ء بہ ہے نیمگ ء اشارہ انت۔ (تنبیہ) ماں ہے سور ء نہی رکوع ء و اذ اخذ اللہ بیثاق النبیین الیہ چہ نبی کریم ء امامت و مسترین جامعیت بیان ظاہر بوتگنت۔ ماں دہمی رکوع ء ان اول بیت وضع للتاس للذی بیکۃ الہ ء چہ اے امت ء قبلہ ء سرا افضلی پیشدارگ بوت۔ ماں یاز دہمی رکوع ء و اعتصموا بحبل اللہ جمیعاً الہ ء چہ اے امت ء کتاب و شریعت ء محکم ء در شان کت نوں ادا چہ دوز دہمی رکوع ء آغاز ء چہ امت مرحومہ ء جند ء افضلیت و عظمت ء اعلان بیگا کنت۔

۸۔ ”منکر“ ماں بدیں کاراں کفر، شرک، بدعات، سبتیں رسم، فسق و فجور و ہک ڈولیں بد اخلاق و ناہودگیں کار شامل انت۔ چریشاں پہر نیگ ء رہبند ہن باز انت۔ کدی گوں زبان ء کدی گوں دست ء کدی گوں قلم ء کدی گوں زہم ء الغرض ہک ڈولیں جہاد ماں اشیا داخل بوت اے صفت ہمینکر زیات و گوں الہی ء ماں واجہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم ء امت ء گندگ بیت ماں پیشی امتاں اے و طر ء مثال دست نہ کسیت۔ وک اللہ ء سرا ایمان یارگ ء توک ء آئی ء توحید ء سرا، آئی رسولانی سرا و کتابانی سرا ایمان یارگ ہن داخل انت۔ راست و ایش انت کہ خالصیں و کاملیں توحید ء اینکر شنگ و تالانی و بست و بند کدی ماں یک امتتہ نہ بوتگ کہ اکھ اللہ ماں اے امتتہ نہ بوتگ۔ حضرت عمرؓ ء فرمان کت کہ چہ شما ہر کس بوتیت کہ ماں اے امتتہ (خیر الامم) ء شامل بہ بیت آرا باید انت کہ اللہ ء شرط ء تمام بکنت یعنی امر بالمعروف و نہی عن المنکر و بہ اللہ ء سرا ایمان کہ آئی خلاص چوش انت کہ وک تیجک بوان ء دگران ء تیجک کنگ کہ اے شان و شرف صحابہ کرام ء ات۔

فل یعنی کتابانی خدا بندوں اگر ایمان بیا رہیں گے ہم ماں لے خیر الامم شامل ہو گئیں کہ چریشی ماں دنیا و دنیا عزت دار زیات ہو گئیں و ماں آخرت دوسرے ثواب رسالت اش۔ بے افسوس انت کہ چریشاں ابید چند نفر (مثلاً عبد اللہ بن سلام یا نجاشی وغیر ذلک) ء کسے ء حق ء قبول نکت، حق ء گیش و گوارا با وجود بے نافرمانی ء سر اسرا ہش کت۔ فل یعنی اگر گیشتر نافرمان انت تو ملی بنت شہابہ اشانی گیشتری یا چہ دنیاوی ساز و سامان ء ہج خوف مہ ورت (اے خیر الامم) خدا ء وعدہ انت کہ اے شیطانی لشکر شمارا ہج نقصان دات نکت (بے شرط ہمیش انت کہ و تارا خیر الامم ثابت کن ات) بس اے زاناں ہمیں کت کنت کہ چہ دپ ء زائے بدینت و نامرادانی ڈولاجہ دپ ء سلیس سخنے بکشتت یا تمام ہم گونڈیں ہر اے کے جہاے پہ تو پیدا بکشتت، باقی تھی سر ا غالب یا سر افضل بنت یا تمام مزین فومی تا وائے بدینت چوش ہجر نہ بیت۔ اگر بہ جنگ ء تھی دپا بیابنت گڈا پشنت دیان ء پخت و چہ ہج نیک ء آبان ء مدد مہر نہ بیت تاکہ آچہ شکست ء بہ پخت۔ اے پیشگوئی حرف بحرف تمام بوت صحی بہانی۔ اگر کتاب ء خدا بنانی انجام سک بد بوت بہ اسلام و مسلمانانی تباہی ء آبان مزن دست پا دجت مگر ہج تا وائش دات کت نکت ہر و ہرے مقابلہ بوت چوشنگ و شاہکیں حرانی سمیا چوک بوتنت۔

ہمک بر ء خدا ء نصرت و امداد بہ خیر الامم ء نیمگا لیٹان ہو گئیں و دژ من بد جواسی و بیکیسی ء حالت ء بزرگ و وار بوان ء چوک بوتگنت یا بندی بوتگنت فنتا الحمد و المنة۔

۳ لے آیتان چہ اہل کتاب ء خصوصاً یہود ء بار و معلوم بینت چوشک کلام ء سیاق و چہ قرآن ء اید کہ آیتان ظاہر انت یعنی یہ یہود ء سلسلہ مدامیگی ذلت ء مہر جنگ بوتگ اے بد بخت بہ ہر جگہ برونت ذلت ء نقش نشان چہ آبان دور نہ بیت۔ مزن مزین کروڑانی خدا بندہ ہوی ہن بہ آزادی ووت و اجہی ء گوں وئی جان و مال ء حفاظت ء نموننت بکشتت

پرچاکہ آبان آزادی دولت بہ ہج جاگہ ء نیستت ابید چہ دستاویز یعنی لہنتیں تورات ء پشنت کتگیں سماں سرجم کنتت بہ آئی برکت ء منتگنت۔ دابہ چہ دستاویز مردمانی یعنی کسے رعیت و بہ آئی ملک ء پناہش گتنگ (گڈانی لوتی) لہنتیں تفسیر بیان کنوکان چہ جہل مین اللہ و جہل مین الناس اللہ ء ذمہ و مسلمانانی عہد مراد گتنگ یعنی ابید چریشی ء گوں مسلمانان عہد و قول کنان ء بہ خدا ء ذمہ بیارنت، لہنتیں گوشتت کہ چہ جہل مین اللہ اسلام مراد انت یعنی اسلام ء قبول کنان ء چہ ذلت ء در کیت کنتت یا پدا معاہدہ بوان ء۔ پرچاکہ معاہدہ ہن چہ جان و مال نیمگا ایمن کنت۔ واللہ اعلم۔ فل یعنی نافرمانی کنان ء چہ خدا ء سرگوستنت کہ اشی ء انتہائی اثر اے بوت کہ اللہ ء صریح آیتانی انکار و بے گناہیں پیغمبرانی گشک ء تیار بوتنت۔

ہے ڈولیں آیت ء نشت تاکہ بقرہ جزء القر ء گوشتت باید انت کہ اودا چارگ بہ بیت۔ وہ یعنی درشتیں کتاب ء خدا بندانی حال یک پیمانہ انت۔ ماں اینکہ بدیں مردمانی تنہا لہنتیں نیک ہن ہستنت۔ ہے بد بختیانی میانجی ء لہنتیں سعیدیں روح ہستنت کہ آبان ء حق تعالی ء حق ء قبول گنگ ء توفیق دات و بہ اسلام ء آغوش ء داخل بوتنت و بہ حق ء کشک ء ہے ڈولاستقیم بوتنت کہ ہج طاقے آبان ء تنوننت کہ بسرینت۔ آبان بہ تہا میں شپاں دشیں و اب و نرم نرمیں گڈلان ء علیہ کنان ء خدا ء دیما اوشنتنت و بہ وئی مالک ء دیما خضوع و تذلل اختیار کنتت، وئی پیشانی ء زمین ء سر ایر کنتت، ماں نماز آئی ء کلام ء و اننت۔ بہ اللہ ء سراد بہ آخرت ء روجا بہ راستی ء ایمان دارنت۔ خالصیں توجید ء متو کنتت چہ قیامت روج ء ترسنت۔ وہد آبان ء بہ بیکتیں کارے ء نیمگا توار پختن انت تو آچان ء ہے وڈ ء کابنت کہ چہ دگران پیش کینت۔ پدا ایوک نہ اے کروت بہ راستیں کشک ء انت بکلیں دگران

ہن راستیں کشک ء بارگ لوتنت بے شک چہ ہمیا یہود ء اے ہا کنت کہ اشان ء خدا ء نیک بختی و رشہ و ہدایت ء خاصیں بہرے عطا فرمائینگ۔ اے عبد اللہ بن سلام و آئی ہمرمانی داستان بوت۔

و صحیحین ء حدیث ء نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم ء آئی ء گیش و گوارا کت۔ و پشکا و ہرے یہود ء بدیانی ذکر بیت حق تعالی ء پر ہیز گاران ء مستثنی کنت و پر ہیز گاری ء روع ماں دنیا و آخرت ء گوں آبان معاملہ ہن مڑاہ داریں کنگ بیت۔

وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ۝ لَنْ يَضُرَّكُمْ إِلَّا أَذَىٰ ط وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ وَيُكْشِرْ آبانی نافرمانت و اچہ ضررات نکتت اشرا مگر ہول آزاری نہرے و اگر آ جنگ بکنت گونہ ما
يُؤَلِّمُكُمُ الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ ۝ ضَرَبْتُ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةَ ۝ گڈا پشنت دینت پختت رندامت دیگ بنت فل لگینگ بوتگ پہ آبانی سر اے عزتی
إِنَّ مَا تُقِفُّوْا إِلَّا بِحَبْلِ مِّنَ اللّٰهِ وَحَبْلِ مِّنَ النَّاسِ وَبَاءُ ۝ ہر جا کہ گنگ بنت بجز چہ پندہ دیگہ چہ خدا ء طرفا و پندہ دیگہ چہ مردمانی طرفا و پندہ پشنت
بِغَضِبِ مِّنَ اللّٰهِ وَضَرَبْتُ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةَ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا خد اء غضب و پختنت بوتگ پہ آبانی سر ا جتندی اے پہ ہے سببا کہ آبان
يَكْفُرُوْنَ بِآيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ الْاَنْبِيَاۗءَ بِغَيْرِ حَقِّ ط ذٰلِكَ خد اء آیات ء نمنت و کشتنتیں پیغمبر پہ ناحق اے
بِاَعْصَاۗءٍ وَّكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ۝ لَيْسَ اَسْوَءَ ط مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ پہ ہے سببا کہ نافرمانتت و چہ خدا گوشتنتت و آدرست برابرینتت چہ اہل کتاب ء
اُمَّةٍ قٰٓئِمَةٌ يَّتْلُوْنَ آيٰتِ اللّٰهِ اَنۡاۗءَ الْيَلِّ وَهُمْ يَسۡجُدُوْنَ ۝ یک جماعتی پہ راہ رست و سرایت و انت اللہ ء آیاتان ماں شہانی وقتا و آسجدہ کنتت
يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَيَأۡمُرُوْنَ بِالۡمَعۡرُوفِ وَ ايمان کارنت پہ اللہ ء و پہ قیامت و روجا و حکم کنتت پہ نیکیں کارے و
يَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنۡكَرِ وَيُؤۡسِرِعُوْنَ فِي الْخَيْرِ ط وَاُولٰٓئِكَ مِّنَ مَنْہ کنتت چہ بدیں کارے و پہ نیکیں کارانی کشکا پہ ورت انت و آبان
الصّٰلِحِيْنَ ۝ وَمَا يَفۡعَلُوۡا مِّنۡ خَيْرٍ فَلَنْ يُكۡفَرُوۡهُ ط وَاللّٰهُ نیک بختنت و ہر کارے کہ کنتت آ نیکیں گڈا آئی نافرمانی ہر گنگ بیت واللہ تعالیٰ
عَلِيۡمٌ بِالۡمُتَّقِيۡنَ ۝ اِنَّ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا لَنْ تَغۡنِيَ عَنْهُمۡ اَمْۡوَالُهُمُ سہینتت پر ہیز گاران حال ء فل ہمایا کہ کافر بوتنت ہجر کارانیت آبان ء مال آبانی

منزل

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

ول صالح و متقين و مقابله ادا کا فرانی حال و انجام و ذکر فرمائینیت، پیش و فرمائینت و مَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوا بِهِ یعنی مومنین و ادنی ترین نیکی ہر کار دنت۔ آیانی تمام یک نیکیں کارے و بے قدری کنگ نہ بیت۔ برخلاف اشیء کا فر ہرچ مال و قوتے مال دنیا خرچ کنت توری بہ وتی خیال و مرمن ثواب و خیرات و کارے بغہمیت ماں آخرت و آئی و ہج قدر و شرف نہ بیت پرچاکہ ایمان و راستی معترف و روح و اندکی و آئی و ہر یک عملے بے جان و مردگ انت آئی جزا ہر ہنچو نامیں فانی و زوال بیوکیں مرے فانی این دار و کمیں برسیت۔ عمل و ابدی حفاظت کنوکیں چیز ایمان و یقین انت امید چہ آئی عمل و شان و بے اے ڈولا بغہم کہ یک بد کرداریں ظالمے و کثا رے یا باغ آبادت و آرا چہ تیخ و ہمسرک و رگینگ و ہج بست و بند نہ کت چنت روح آئی سر سبزی و شادابی و گندان و شونود بوت و بازیں امیت ماں دل بستی کہ ناگت و چہ آئی بد کرداری و بد بختی و سردی گواتے و کتگ بنا رکت تیخ و تر و نکل ہنکر کپت کہ یکپارگی تمایں آبادیں کثا رے سوگی۔ آخر بہ وتی سر سبزی تاوان و سلا

وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۱۱۷﴾
 وہ اولاد آیانی اللہ و ہما ہیانت دوزخی و آمان اودا
 ہمیشہ ماننت ہر چیکہ خرچ کنتت ماں اے دنیا و زندگانی و آئی مثال بھڑو لیں کہ
 ریح فیہا صر اصابت حرث قوم ظلموا انفسہم فاهلکت
 یک گواتے کہ آئہ توکا اسپرکنت لکت ماں کشارا ایڈولین بیسیگا کہ آبان پوقی نفسانی سر اظلمتکت گڈانست و باوردی کشارا
 وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَٰكِنْ أَنفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۱۱۸﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 اللہ بہ آیانی سر اظلمتکت لیکن آپہ وتی سر اوت ظلم کنتت و او مومنان
 لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِّن دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ
 بجز چہ وت دگر گسا وتی رازدار مگر ت کہ آڈرگراں تو پاہی بختت ماں شے براد کگا اودست ارنت کہ ہر قدر شہماں کلھیفا بیت
 قَدْ بَدَأَ الْبَغْضَاءَ مِن أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تَخْفَىٰ صَدْرُهُمْ أَكْبَرُ
 بالکل ظاہر بوت دشمنی چہ آیانی دپ و آجریکی پوشیدہ انت آیانی سینیا آنگت سترت
 قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۱۱۹﴾ هَٰنَتُمْ أَوْلَاءَ
 ماشر بیان کنتت نشانیاں پر شہما اگر شہما سر پد بیت و دنگوش و دارت شہما
 تَحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا الْقَوْمُ
 آیانا دوست دارت و آشمارا دوست ندرانت و مینت شہما درستیں کتابان و وقتیکہ گڈانست و وقتیکہ گڈانست
 قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَصَوْا عٰلِيكُمْ إِلَّا مِمَّنْ لَّمْ يَأْتِيكُمُ الْمَوْتُ
 گوشتت کہ ما مسہا نہیں و وقتیکہ تنہا بیت گت چنتت پر شہما سرا وتی لنگکاں چہ زہر و ط بگوش کہ
 مُوتُوا بَغِيظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۱۲۰﴾ إِنَّ تَمَسُّكُمْ
 برت بہ وتی غصہ و اللہ تعالیٰ شہسہی انت دلانی خبران و اگر برسیت شہما
 حَسَنَةً تَسُوهُمْ وَإِن تَصِبُّكُمْ سَيِّئَةً يَفْرَحُوا بِهَا وَإِن
 نیکی و بد لگت آیان و اگر برسیت شہما بدی و گڈا لگت بہ آئی و اگر

دستاں مشان و نشت، نہ امیت تمام بوت انت، نہ حاجت و وھد و چہ آئی و سوت ای حال بوت پرچا (چونکہ) اے تباہی ظلم و بد کرداری و سزات پمشکا بہ اے مصیبت و سر اقامت اخروی اجبریم نرستی، پنچو شہ مومنان و رسیت بعینہ اے مثال ہما کا فر ایگنت کہ آہ کفر و شرک و سر اقامت بو ان بہ وتی خیال و باز خیرات کنتت۔ باقی ہما بخت کہ آئی زور و قوت و زر حق و حق دوستانی و دشمنی یا ماں حق و فوج و خرچ سنت گڈا آیانی جست و امکان آہ ایو کت بیکار زران و خرچ کنتت بلکیں زر خرچ کنان و پت و تہ زیاتیں جنجال خرید کنتت اے درستان و باید انت کہ یاد بگرت کہ مال بیت یا اولاد ہج چیز چہ خدای عذاب و رگینت کنتت و نہ بہ منتقیانی مقابله آہ وتی داشتگیں امیتانی تہا کامیاب بنت۔
 تنبیہ: ریح و لفظ مفرد ماں قرآن و عموما عذاب و محل و کار مرز بیت ریح فیہا عذاب الیہم الخ و لکن ارسلا ریحنا الخ انا ارسلا علیہم ریحنا صر صرا و پرحمت و محل و سراج و لفظ ریح اورگی یُرْسِلُ الرِّيحَ فَبَشَّرَاتٍ وَاَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ یُرْسِلُ الرِّيحَ بَشْرًا کذا ذکر ابو جیان و اے ہمگ مہبت کہ کافر و تمام نیکی قبول کنگ نہبت تو اے ڈولا معاذ اللہ چہ خدای نیک و ظلم بوت۔ اے ظلم و آیان بہ وتی جانانی سر بہ وتی دستاں و تکتگ، نہ کفرش اختیار بختیں و نہ اے بدیں ریح آیان و نصیب بوتکت و اے آیتاں لھتیں گوشتت کہ ہود و بابت و نازل بوتنت پرچاکہ جنت مسلمان جوار (ہمسائیگی) خلف (دوستا معاہدہ) و غیر ذلک و بنا و سر اھرچ رشتے پیش چہ اسلام گول یاں داشتگ و پیدا کنتت، اسلام یارگ و پدہن بدستور آیانی سر اقامت بوتنت و دوستی و سر اھسیہ کنان مسلمانانی ظہیر رازاں چہ آیان چہر شہ نہ دات و لھتیں گوشتت اے آیتاں منافقان و حق و نازل بوتنت پرچاکہ عموما مردم بظاہر اشان مسلمان فہان و چریشاں ہج پھیں حز اش نہ کرتکت۔ کہ چریشی و مرمن نقصان و ترش پیدا بوت۔ حق تعالیٰ و اے ردا صاف صاف و جار پرنیت کہ مسلمان ابید چہ وتی سلامی براتاں دگہ ہج کس و وتی رازان و در شان مکن انت پرچاکہ ہود و بنت یا نصاریٰ منافق بہ بنت یا مشرک چریشاں ہج کس شے حقیقی دو زواہ نہ انت بلکیں مدام اشانی گوشتت ہمیش انت کہ ترا گنوک کنان و تاوان بدینت و دینی و

مذلل

دنیاوی خرابیانی تہا گرفتار بگنتت اشان ہے و اھگ دانت کہ شہما جنجال بہ بیت و یک نہ یک رھبندے و شمارا دینی یا دنیاوی تاوان برسیت ہرچ دشمنی و بغضے ماں اشانی دل و انت و آواز گیش انت لیکن باز بر عداوت و زھر کنگی و جذبگان و چہ بے وس بو ان بہ سر ظاہر و ہنچیں گپان و در شان کنتت کہ چریشاں آیانی سلیں دشمنی صاف صاف نظر و کیت حسد و دشمنی و بازی و سبب و آیان و تی زبان و قابو و داشتت ہن کنتت گڈا عقل مندیں مردم و کار نہ انت کہ چوشیں خبیثت چہ لاندی دشمنان و وتی رازاں بگوشیت۔ خداوند تعالیٰ و دوست و دشمن و سوج و نشان و مولات و غیر ذلک احکام تیچ کنان و پیش داشتنت۔ عقل مند چریشاں فائدہ حاصل کنت۔ و یعنی اے جو نہیں بے سریں گپ انت کہ شہما گول آیان دوستی در شان کن ات حالانکہ شے دوست نہ انت بلکیں ہن ظال بروکیں دشمن انت و پدا تماشایشنت کہ سر ہمیں آسمانی کتاب و ہنوک ات توری آہرچ قوسے و بنت و ہرچ دورے و کتام پیغمبرے و سر انازل بو بگنتت کہ آیانی نام خدا پیش داشت انت بہ آیانی

تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُ هُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ

صبر کنت و پجینت و تارا ضرر ندنت شمارا مکر آیانی ہج بیشکہ چیکہ آگنت اللہ تعالیٰ چار دورا

مُحِيطٌ ۱۲۱) وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ

گرو کنت و وقتیکہ صبا سے سردار کیتے چرونی لوگا رندیکہ گنتے مسلمانان و ماں سنگرانی توکا

لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۱۲۲) إِذْ هَمَّتْ طَّائِفَتٌ مِنْكُمْ

پہ جنگا جنگا) واللہ تعالیٰ اشکوک زانو کنت و وقتیکہ ارادہ کت دو طائفہ چر شما

أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۱۲۳)

کہ بزولی بکنت واللہ آیانی نگہبانٹ و پندہ سرا باید انت کہ برو سر بکنت مومنان

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ

و شے مدت کت اللہ ماں بدر جنگا و شما کزور ننت نون برشت چر اللہ تاکر شما

تَشْكُرُونَ ۱۲۴) إِذْ يَقُولُ الْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُبَدِّدَ كُمْ

شکر گزار بہت و وقتیکہ توگوشا گنتے گوں مسلمانان کز اناں بس نہ انت شمارا اے کہ پر شے مزار وانہ بکنت

رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنَزَّلِينَ ۱۲۵) بَلَىٰ إِنْ

پروردگار شے ہزار فرشتہ کہ چر آسمان ایرگیج بنت قلا البتہ اگر

تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فُورِهِمْ هَذَا يَمْدَدُكُمْ رَبُّكُمْ

شما صبر کنت و پجینت و تارا ڈیابنت شے گورا دشمنان ہے دمان و گدا شے مزارا ہم دنت پروردگار شے

بِخَمْسَةِ آفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ۱۲۶) وَمَا جَعَلَ اللَّهُ

پنج ہزار فرشتہ نشانداریں اسپانی سرا فی و کت خداوند تعالیٰ اے کار

الْإِنشِرَى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ

پہ شے و شدنی و تاکر شے ولان جمع ببت پہیشیا و نہ انت مدت مگر چر ہما خدا

اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۱۲۷) لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ

طرفا کز بردستنت و صاب حکمتت و تاکر گزیت دور ببت یک پتیا چر کافران یا بے عزت بکنت آیانی

منزل ۱

سرا خصوص و ہمایانی کہ نام پیش دراک نہ بوتنت بہ آیانی سرا بالاجمال ایمان دارات) اشی برخلاف اے مردم شے کتاب و پیغمبر قبول دار نہ انت بلکین بہ وتی کتابانی سرا ہن
اشانی ایمان برور نہ انت۔ یہ اے حساب و باہد ہمیشہ کت کہ اشان گوں شما کیں دوزواھی ظاہر کیتیں شما چہ آیانی سکتیں بزارا و ظاہر بختیں بے ادعا و چپکانت و منافقان سہے پیا ظاہر
کنتت چونانی یہود و نصاری ہن ماں گپ و نران یا بحث و مکر ارادہ دوران و امتنا (ما مسلمانیں) کوشان اے مطلبش گپ کنتت کہ بزاں ما بہ وتی کتابانی سرا ایمان داریں
و آیانی و متوکیں۔ وک یعنی اسلام و سر بلندی و مسلمانانی و ت ماں وتی ہر دوزواھی و گندان و اشانی جبین و آس روک بوتنت بلے پرچا کہ اشانی خلاف چرے کنگ و
بے وس انتت پمشکا چر زھر و بازی و وتی دن تاناش نجینتگ انتت و وتی لکنکان و جائتگ ات۔ وک یعنی خدا تعالیٰ اسلام و مسلمانان و انگت زیا ت سر بلندی
وضوحات عنایت کنت شما غیظ دوران توری بمرات، اگر پادے پوزر و موشان و ساہ و نیت پراہم شے واہگ تمام نہ بنت۔ خدا اسلام و سر افضل و سر بلندی کنت
و پمشکا خدا و مسلمانان و اے بدکر دارانی چر باطنی
احوالاں و دلی و اہرگان و معلوم دار کت و سزا اشان
ہن ہنچین دنت کہ اشانی بدکر دارانی و چیر اندریں
و ز منیانی مناسب بہ بیت۔ وک اگر گزنت شے
دوزواہان و مثلاً مسلمانانی اتحاد و تپاتی و یا بہ ڈرمانی
سرا غلبہ و گدا ماں حسد و آس و کباب بنت و جہے
کہ گزنت یک مصیبت شے جگ و گدا چر کھل و گوات
گزنت، نون اے ہمیں کم ذاتاں چہ دوزواہی و امیت
چون دارگ بیت۔ اگر کسے دوستی و دست و اشانی
نیمگ و دراج بکنت۔

ہے تاکدیمہ فوائد : و ممکن ات
کہ کسے چوش خیال بکنت کہ و ہدے ماگوں اشان
دوستانہ رشتگ و قائم ندریں تو اگیشتر غیظ و غضب
درشان کنتت مے خلاف و تدبیر کنتت وزیات و
چہ زیادتا وان دیگ و شوہاز و بنت بہ اشی و جواب
وات کہ شما صبر، محکم، تقوی و طہارت و سارا راست
راست و قائم بہ نیت گدا آیانی پچ تدبیرے یا فریبے
بہ شے سارا اثر نہ کنت۔ ہرچ سرد و چیری و آگنت آکل
خدا و معلوم انت و آرا ہر و ہد اے قدرت حاصل
انت کہ آیانی تما میں سرد و چیریاں و تباہ و بر باد کنت
شما وتی معاملہ گوں خدا و شکر کن ات، پدا چر شے
راہ و تما میں کنتگ دور کنگ بنت۔ دیمتر و غر و اہد
داستان و یاد دیا نیت کہ ماں آئی و اہتیں مسلمانان، چہ
منافقانی بدیں کرداراں کتیں اثر گیت و نریک ات کہ
مسلمانانی دو قبیلہ وتی بے صبری و شکار بہ بنت کہ چرے
کار و منافق و شتو د بوتنتت۔ بے خدا دستگیری
کت و آقبیلہ آن و چہ ہلاکت و ستکار کت۔

و ماں اے آیت و اہد و جنگ و داستان یاد
دیا نینگ بوتگ۔ اصل قصہ چوش ات کہ ماں مصفا المبارک
سہ و بدر ناس جاگہ و سارا قریشی فوج و مسلمانانی میان
جنگ بوت کہ ماں اے جنگ و قریش و ہفتاد نادار
مردم کتگ بوتنت و ہمنکر بندی ہم بوتنت۔ چرے
رسوا کنوکیں شکست و قریش و انتقام و جوسک و جاہ
جت، ہما سردار کہ جنگ زوال بوتنتت آیانی سیاد و
وازشان تما میں عربان و غیت دیا نیت و چہ مکہ و مردما
دز بندی کت کہ تجارتی قافلہ ہرچ مال و متاع چر شام

آوزنگ (کہ جنگ و سبب ہم ہمائی ات) کلیں مالان و بہ ہے ہم قربان کن ات تاکہ محمد (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) و چہ آئی و ہر ماں وتی بدلہ و گیت بکنیں۔
در سنان اے شور قبول کت و سہ و گوں قریش و ہماھی و دگر قبائلیاں ہم مدینہ و سدا لغار و نیت و در کپنتت دانگہ جنیں آدم ہم گوں کپنتت، تاکہ بہ و ہد
سرا مردینان و غیت دیا نینان و چہ جگ و بکنت۔ و ہدیگہ اے سہ ہزار و شکر و ت سلاحاں تیار ہوان و چہ مدینہ و سہ چار میل دور اہد کوہ و نریک و
خمیر زن بوت گدا نبی کریم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم و گوں مسلمانان شور و مصحت کت۔ واجہ و وتی فکر ایش ات کہ ماں مدینہ و جلاں و گوں ڈر من و مقابلہ آسانی و گوں
کامیابی کنگ بیت و پیدا ایشی و تائید چہ واجہ و یک و ابے و ہم بوتگت۔ اے اولی زندات کہ چہ رئیس المنافعین عبداللہ بن ابی و ہم شور کنگ بوت کہ آئی فکر ہم واجہ
پیغمبر و فکر یک و رات مگر لھتیں پر جوشیں مسلمانان کہ آیانی، چہ بدر و جنگ و پشت کپنتتت و یہ شہاد و شوق کسک بقرارات انتت زور ایش.....

۱۲
ع
۱۱
۳

۱۲۶

..... دات کہ مارا بید انت کہ دن ۽ میدان ۽ در آیان ۽ مقابله بکنیں تاکہ دشمن ۽ مئے بابت ۽ بزدلی و کمزوری ۽ گماں لہبیت -
زیاتیں مردمانی شور ہمیش آت - ہے جبر و حالانی دوران ۽ واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ماں و تہی لوگ ۽ شت وزرہ (آہنی پوشاک) گور ۽ کت و در آہت - ہے و ہد ۽
لہتیں مردمان ۽ خیال پیدا بوت کہ واجہ ۽ فکر ۽ خلاف مدینہ ۽ چہ دن جنگ ۽ واسطہ واجہ ۽ مجبور کنگ ، پمشکا آیان عرض کت کہ یا رسول اللہ اگر شے منشانہ انت تو ہمید اجلت
واجہ ۽ پستہ دات کہ یک پیغمبر ۽ زیب نہ دنت کہ و ہد آرزہ ۽ گور ۽ بخت و سلاحان ۽ بہ بندیت گڈا ابید چہ جنگ ۽ آیان ۽ در بخت - و ہد یکہ واجہ چہ مدینہ ۽ در آہت
تو آوہدی یک ہزار نفر واجہ ۽ ہرہ انت ، بلے عبداللہ بن ابی گوں سہ صد نفر ۽ (کہ جرتاں لہتے مسلمان انت) چہ راہ ۽ نیم ۽ واتر بوت کہ و ہد منی شور ۽ سر ۽ کسے عمل نہ کنت
من پر چا ہرہ باں و تارا بہ ہلاکت ۽ چکل بیدیاں لہتیں بزرگیں مردمان آرا انہما تینگ ۽ کوشست کت بلے بہ آئی ۽ سراج اثر نہ بوت - آخر واجہ کوں ہفت صد فرانی
ٹولی ۽ جنگ ۽ میدان ۽ سربوت - واجہ ۽ وتی جہ ۽ فوجی دستور ۽ رد ۽ صفان ۽ ترتیب دات ہر یک ٹولی ۽ بہ مناسبت جاگہاں نندار بنت و فرما ینتی دانکہ من حکم
ندیان کسے قتال مکنت ہے میا جی ۽ چہ عبداللہ بن ابی ۽ یک کت بوگ دگہ دو قبیلہ بنو حارثہ و بنو سلمہ ۽ دلانی تہا کتیں کمزوری پیدا بوت کہ مسلمانانی لشکر آیاں کم تر مارت
و دل مانگ انت کہ اشاں ہم گور ۽ بہ بنت بلے حق تعالیٰ ۽ آیبانی مدد کت - اشانی دلانی مضبوط کت و فہمائنت کہ مسلمان ۽ توکل ایوک ۽ پہ خدا ۽ ذات ۽ سر ۽
بوگ لوٹت - تعداد و از باب وغیرہ پنج چیز نہ انت و ہد آفتخ مند و کامیاب کنگ بلوٹت گڈا اس سان و از باب وتی جاگہ ایرنت و چہ غیبی مدد ۽ فتح مبین حاصل
بیت - ہنچوشکہ ماں بدر ۽ جنگ ۽ بوت - نون مسلمان ۽ چہ خدا ۽ ترسگ لازم انت تاکہ چہ آئی جانب ۽ زیاتیں انجام و اکرام بہ بیت و زیاتیں شکر گزار ۽ مودہ حاصل
بہ بیت (غزوہ بدر ۽ سر جس احوال ماں سورہ انفال ۽ کیت اود ۽ فوائد چارگ لوٹت) چہ دو ٹولیاں مراد بنو حارثہ و بنو سلمہ انت اگر چہ ماں آیت ۽ بہ آیبانی سر ۽
چشمک در شان کنگ بوٹگ بلے چہ آیاں لہتے بزرگانی گوشک انت کہ اے آیت ۽ نازل ہوگ مارا دوست نہ انت پر چا **وَاللّٰهُ وَلِيْتُهُمَا** ۽ بشارت چہ عتاب ۽ زبانت
انت - ۳ یعنی آچہ آسمان ۽ خاص پہ ہے کار ۽ دیم دیگ بوٹگنت - زیات عالمانی گوشک ہمیش انت کہ اے واقعہ غزوہ بدر ٹینگنت و ہدیکہ کافرانی لشکر
وید اتیاری ۽ گندگ ۽ چہ مسلمان پریشان بوتنت تو واجہ ۽ بہ دلا سہ ۽ خاطر ۽ جوش گوشت - چنانچہ فرشتگان کانی مکہ چہ آسمان ۽ آہت - ماں سورہ انفال ۽ اشی ۽
تفضیلی بیان کیت ، ہودا فرشتگان ایرکپگ ۽ حکمت و فرشتگان کانی ظاہری شمار ۽ رد و تا عرض ۽ سر ہم بخت و تران بیت - وک یعنی سے ہزار بے شک بس انت
بلے پدا ہم شہا صبر و جو انمردی ۽ ثبوت دات و تقویٰ اختیار کنان ۽ قنارا چہ نافرمانی پھر زیات و کافرانی فوج بہ شے سہ ایکپارگی یلغار کیت گڈا اے صورت ۽
سہ ہزار فرشتہ ۽ بدل ۽ پنج ہزار فرشتہ دیم دیگ بنت کہ آخا صیں علامت دار وک بنت و آیبانی اسپانی سر ہم خاصیں نشان بنت - چونکہ ماں بدر ۽ کافرانی
شمار یک ہزار ات اول سر ۽ بہ ہے مناسبت ۽ یک ہزار فرشتہ ۽ وعدہ فرمائنت چوشکہ ماں سورہ انفال ۽ کیت - پدا مسلمانانی پریشانی ۽ دور کنگ ۽ خاطر شمار
سے سر کنگ بوت پر چاکہ کافرانی شمار مسلمانانی مفت بلے سے سر ات - چہ آئی ۽ زند سبھی ۽ روایت ۽ رو ۽ وہیکہ مسلمانان ۽ اے حال سر بوت کہ کر زبن جابر گوں
مزین لشکر ۽ پہ کافرانی مکہ ۽ پیدا کنت گڈا ایک نوکس ترس و نیے ماں دل ۽ پیدا بوت - آو ہد ۽ پہ زیاتیں تسکین دلا سہ ۽ وعدہ فرمائنت کہ شہا صبر و تقویٰ
کار بند بیت تو پنج ہزار فرشتہ بہ شے مکہ ۽ راہی کنیں - اگر مشرکان ۽ مکہ بہ نکت ۽ سر بہ بیت گڈا ہم غم مورات ، خدا تعالیٰ ہر و ہد شمار مکہ دنت - شاید پنج ہزار
عد و پیشکا ایر کنگ بوٹگ کہ لشکر پنج بھر بوٹگنت ہر یک بھرے ۽ یک یک ہزار مکہ سر کنگ بیت چونکہ کر زبن جابر ۽ مکہ بہ کافرانی سر نہ بوت پمشکا لہتے گوشت
پنج ہزار ۽ وعدہ تمام کنگ نہ بوت پر چاکہ آیا **تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ** ۽ سر معلق ات - ولہتیں گوشتنت کہ پنج ہزار فرشتہ نازل بوت انت - واللہ اعلم -
وہ یعنی اے گل غیبی ساز و سامان بہ ظاہری صورت ۽ خصوصاً پمشکا دیگ بوتنت تاکہ چہ شے غم و گرسنت دور ہو ان ۽ سکون و دل جمعی نصیب بہ بیت و اگر نہ خدا ۽
مدد ۽ دار و مدار بہ اشانی سر نہ انت و نہ خدا ۽ ذات ظاہری ساز و سامانی پابند انت - اگر آبلوٹت تو ایوک ۽ چہ وتی زبردستیں قدرت ۽ برکت ابید چہ فرشتگان
شے کاران ۽ بشر بخت یا تہی وسیلہ ۽ کافران ۽ ناکام و نامراد بخت یا چہ یک فرشتہ ۽ ہما کار ۽ سر انجام بدنت کہ آرا پنج ہزار فرشتہ انجام دینت - فرشتہ
ہن ہرچ دز کمکی ۽ سر کنت آہم چہ ہائی منشا و قدرت ۽ سر کنت - اشاں و تہی قوت و طاقت دار وک نہ انت - دیمتر ۽ اے آئی وتی حکمت انت کہ بہ کتام موقع ۽ سر اکٹہ ہمیں
ساز و سامان کار گرگ مناسب انت ، تگو بنیات ۽ اسراران ۽ کس بہ قابو آورت نہ کنت -

حدیث از مطرب دے گو دراز دھر کتر جو
کہ کس نکشود و نکشاید حکمت این معمارا

فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ ﴿۱۲۶﴾ لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ

گلا پچرتت پینامردی و حالتا و تراکار چ کار اینست انت یا ایان ء توبہ

عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَأِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿۱۲۷﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ

توفیق بنت (اش) یا ایان عذاب بکت پچیکہ ظالمت و وفرو و قی مانت ہر جیکہ یا آسمان است

وَمَا فِي الْأَرْضِ يُغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ

وہر جیکہ یا زمینا استنت بخشیت ہر کسبارا کہ بلوٹیت و عذاب کنت ہر کسبارا کہ بلوٹیت و اللہ

غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۲۸﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا

بخونت ہر باننت و او مومن! مورث سوت ء و دو چند پ

مُضَاعَفَةً مِّن تَقْوَى اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ ﴿۱۲۹﴾ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي

دو چند سراسر و تبرت چخدا تاکہ شاپہ مراد برست و آوردیت و تارا چہا آس ء کہ

أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿۱۳۰﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۱۳۱﴾

تبارک بونگ پ کافران و اللہ و رسول حکم بکت تاکہ پ شے سراسر کنگ بہیت و

وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ

و بیت پ بخشگ ء نیمگوتی پروردگار و بہشت و نیمگا و کہ آئی بہنات آسمانیک و

وَالْأَرْضُ أَعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿۱۳۲﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ

زمینہ فداننت و تبارک بونگ پ ہر ہیز کاران ہمایا کد دینت پ نام خدا ماں ہستی ء

وَالصَّرَّاءِ وَالْكُظَّيْنِ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ

و تنگدستی و فتنہ و ایر برنت غصہ و معاف کنت مردمان ء و اللہ تعالیٰ

يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۳۳﴾ وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا

دوست دارنت نیکی کاران و ہمایا کد وقتیکہ کنت ظاہری گناہے یا بدی کار کنت

أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِر

در حق و ت فا گد یاد کنت اللہ پد اعافی لونت و قی گناہانی و کئے انت کہ بخشیت

مزل

فل یعنی بہ فرشتگان دیم دیک ء مقصدنی ملک کنگ ات تاکہ شے دل ڈد بنت و چہ خدای نیمگ ء بشارت و دل جمعی گذان ء گوں جو امردی ء در من ء دیم ء بدارت

ماں ہے جاورد و اجہ و یاد لکشت و واجہ بہ زمین ء سہر اکیان ء بے ہوش بوت - کافران مشہور کت ان محمد اقد قتل (محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) کنگ بوت) چرے حال ء مجمع بدحواس بوت، کمیں دیر ء پد واجہ بہ ہوش ء آہت - آوہد ء چہ واجہ ء مبارکین زبان ء در آہت کہ آ قوم چون رستگار بیت کہ آئی ء و قی نبی ء دیم ء سہی کت کہ آئی ء اشان ء بہ خدای نیمگ ء دعوت دانت مشرکانی مثل وحشی ء ظلم و زوران ء گذان ء واجہ بہ قرار بوت و چہ ایان لھتیں نامداریں مردمانی حق ء واجہ بہ بد دعا کنگ ء ارادہ کت یا بنا کتی ظاہر انت کہ واجہ بہ ہر بات حق بجانب ات مگر حق تعالیٰ ء منظورات کہ واجہ بہ وقی مزین منصب ء روع ء انگت چریشی ء ہن برزیں مقام ء سر بہ بیت کہ آ ظلم بکنت و واجہ خاموش بہ بیت - ہمنکر جبر ء واجہ حکم انت (مثلاً دعوت و تبلیغ و جہاد وغیرہ) آرا انجام دیان بہ بیت - باقی آیانی عاقبت ء سرحال ء بہ خدایا سہی آئی ہر ج حکمتے بیت بہ ہما ڈولا کنت چہ شے بد دعاء

آیان ہلاک کنگ بہ بنت آیا چریشی ء اے شرتزہ انت کہ سے ڈرمان ء سلام ء محافظہ شے جان قربان کنویں عاشق جوڑ کنگ بہ بیت - چنانچہ ہا مردمان کہ بہ آیانی حق ء واجہ بد دعا کنگی ات چنت روج ء پد حق تعالیٰ درستان واجہ قدمانی سراسر کت و آیان ء اسلام ء جانباذ سہاھی جوڑ کت - غرض ماں کیس لک من الامر شے ء واجہ پیغمبر ء ہزار کنگ بوت کہ بندہ ہج اختیار نہ داریت، نہ آئی ء علم محیط انت، اللہ تعالیٰ ہر ج بلوٹیت ہمایم ء بیت - اگر چہ کافر شے ڈر من انت و ظلم کنو کنت بلے بلوٹیت اشان ء ہدایت بدنت بلوٹیت عذاب بکنت شما چہ وقی جانب ء بد دعا ممکن ات لھتیں روایتانی روع ء اے آیتان ء شان نزول دگہ بیان کنگ بونگ ادا تفصیل ء موقع نزانت - ماں فتح الباری ء اے رد اجوان بخت و تران کنگ بوتگ - فلیواجع و یعنی ماں تمامیں زمین و آسمان ء یکتا میں خدای اختیار ہلیت درست ہمانی مملوک و مخلوق انت

آہر کس ء مناسب زانت ایمان ء توفیق دیان بہ بخشیت و ہر کس ء بلوٹیت ماں کفر ء سزا ء گرفتار بکنت،

شاہد گد سراء و اللہ غفور رحیم فرمان کنان ء اشارہ کت کہ ہما مردمان ء کہ بہ آیانی حق ء شما بد دعا کنگ لوٹنگ ات ایمان ء دولت عطا کنان ء مغفرت و رحمت ء حقدارش جوڑ کنت - فل ماں اعد ء جنگ ء سود ء بیان بظاہر بے تعلق معلوم بیت بلے شاید اے مناسبت بہ بیت کہ ہر زاماں اذہمتت طائفن منکم ان تفشلا بہ جہاد ء موقع ء سراسر امردی پیش دارگ ء ذکر بونگ ات و چہ سود ء ورگ ء نامردی پیدا بیت چہ دو سبب ء یکے ایشنت کہ چہ حرام مال ورگ ء اطاعت ء توفیق کم نصیب بیت و مسترس طاعت جہاد انت - دومی ایشس کہ سود ء زورگ بخیلی ء انتہا انت

پرچا کہ سود و روک لوٹیت کہ وقی مال ہمینکر کد انگتی و ایں بزوریت و توک ء کسے ء کار شرت بونگ آراہن ہوش ویل مکنت - اشی ء جہا بدل ء وصول بکنت - نوں ہما کس کہ ماں مال ء اینکر بخل بداریت کہ بہ خداینگی گوں کسے ء تشے ہمدردی ہن مکنت آہ خدای راہ ء و قی جان ء

کدی دات کنت۔ ابو جیان ء نوشتہ کنگ کہ آوہدے گوں یہود و غیر ذلک ء مسلماناں باز سودی کار و بار کنگت پیشکار گوں اشان رشتگ ء سبذگ مشکل ات چوشک پیش ء لایحذ و ابطنانہ ء حکم سر بوتگت و ماں احد ء قصہ ء منافق یہودانی ہن دست مان ات پیشکاریم تراب دیگ بوت کہ سودی کار و بار ء یلجن ات و اگر تے رشتگ گوں ای جیشاں مفت ناحق ء پشت کپیت کہ دیم ترے اشان تاوان چیت کنگ ء سبب بیت کنت۔ و اشی ء مطلب جوش نرات کہ مکتیں سودیگر ات دوسرے سرے دوسرے مزورات۔ قصہ جوش ات کہ ماں جاہلیت ء دورے سودیماہیا گرگ بوتگت چوش کہ مے گورے بقال (گور) گرت۔ صد کلدار دینت و پداب آئی سرے سود در سود گیش کنان بنت دانکہ ماں صد کلدار ء ہزار ہا کلدارا جاگیرانی خدا بند جوڑ بنت ہے صورت ء ادا گوں اضعا فامضعفة بیان کنگ بوت یعنی اول وا سود مطلقا حرام و بدانت و اے صورت و اچہدے زیات سئل و غراب انت۔ چوش کہے بگو شیت "منی چک بسیت ء زاہ مدہ" اشی ء مطلب چونہ انت کہ چسیت ء در زاہ دات کنت، بلکیں زیاتیں سلی و خرابی در شان کنگ ء رد اچوشیں لفظ گوتگت بنت۔ و یعنی ماں سود و رگ ء خیر نیست انت بلکیں تے خیر ماں اشی انت کہ چہ خدای ترسان ء سود و رگ انکار کن ات۔ و یعنی سود و روک ماں دوزخ ء روت کہ آدر اصل ء پے کافراں سازگ بوتگ۔ و رسول ء حکم ء مٹگ در اصل ء خدای حکم ء مٹگ انت پرچا کئی ء و ت حکم دانگ کہ ماں پیغمبر ء حکم ء بے مٹیں و آیانی سرچی ء اطاعت کجیں۔ ہما احمقان ء ماں اطاعت و عباد فرق و تفاق و نظر نہت آیانی رسول ء اطاعت شرک ظاہر کہ چونکہ ماں احد ء جنگ رسول ء حکم ء خلا عمل بوتگت (چوشک دیم ء کیت) پیشکار پے آسزگ ہزار کنگ بیت کہ خدای رحمت و فلاح و کامیابی ء امیت ہما و ہدے دارگ بیت و ہدے اللہ و رسول ء گوتگت ء مطابق ء عمل کن ات۔

و یعنی بہ ہما عملانی و جو ایں عادتانی نینگ ء در کان بزورات کہ بہ خداوند تعالی ء وعدہ ء پدابہ آئی بخشش و جنت ء حقدار بیت۔ و چون کہ ماں بنی آدم ء ہمہ چہ آسمان و زمین ء فراخی ء زیات دگر فراخی آحت نہ کنت پیشکار پے ہما نینگ ء خاطر ء جنت ء عرض گوں اشان تشبیہ دیگ بوت جوش بجوش کہ جوش سرچ دیگ بویت کہ جنت ء عرض زیادہ ء چہ زیادہ انکرات گڈ آئی طول ء حال ء خدازانت باریں چکر بیت۔ و یعنی نہ عیش ووشی خد اشمو شنت و نہ تنگی و پریشانی ء و ہدے بہ خرچ کنگ جان و زانت ہمک و ہدے و ہریک جا و رے کہ وقتی قدرت ء بہ خرچ کنگ ء اوشتانگ انت۔ چو سود و روکاں نجیل پیسے پرستش کنوک نہ انت جوش جوش کہ گوں جان ء جہاد ء مالی جہاد ہم کنت۔ و زہرے ایر بزرگ مزن کماں گت آت پدابہ آئی ء سرگیشی اے کہ مردمانی رداں بانا حقیر کاران ء بانکل معاف کنت نہ ایوک معاف کنت بلکیں گوں نیکی و احسان پیش کانت۔ غالب جوش انت کہ ساری بہ ہما مردمانی بار و عہدے بد دعا کنگ ء ہن کنگ بوتگت ادا آیانی بابت ء زہر ایر بزرگ و بخشگ پہل کنگ چہ کار گرگ ء ترغیب دیگ بوتگت و اے ہن اشارہ انت کہ ہما صحابہاں کرایاں ماں احد ء جنگ ء حکم سر عمل نہ کت یا چہ میدان ء جنتت آیانی گناہ ء معاف کنگ و بخشش و پہل کنگ راہ ء اختیار کنگ ء بابت ء دلگوش گور کن نینگ بوتگ۔ و یعنی بہ سر ظاہر ء کام یکبے شرمی ء کارے بکنت کہ آئی ء اثر بہ دگرانی سر ہم کیوک بیت یا کام دگر سلیں کارے ء تہا گرفتار بہ بنت کہ آئی ء تاوان ء دیم گوں آیانی جذبہ انت۔

الذُّنُوبِ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۱۳۶﴾
 گناہان بجز چہ اللہ دوسرے کنت پے کنگینانی سرا و آیان زاننت
 أُولَٰئِكَ جَزَاءُ وَهُمْ مَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَدَّتْ يُجْرِي مِن تَحْتِهَا
 ہمشانی جزا بخشگ انت چہ دتی پروردگار نیمگا و باعث کہ رنبت چہ آیانی چہ سرا
 الْأَنْهَارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَنَعْمَ أَجْرُ الْعَمِلِينَ ﴿۱۳۷﴾ قَدْ خَلَتْ مِن
 جو ہمیشہ ماننت ماں ہما باغان ء وچین تریں مزوری ء کار کنوکانی و گوتگت شنگ چہ
 قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
 شما پیش باز واقعہ۔ نون تر گرو بکنت ماں مینا و تجارت کہ چہ نیما بوت آخر کار
 الْمُكذِبِينَ ﴿۱۳۸﴾ هٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿۱۳۹﴾
 دروغ بند کنوکانی و اے بیانی پر عام مردمان و ہدینے و نصیحتے خاص بہ ہمایاں کز ترسش ادا ہست و
 وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۴۰﴾
 و دست بہت و غم مورت و شما سر بندت اگر شما پکائیں مسلمانت و
 إِنْ يَسْأَلْكُمْ قَوْمٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلَهُ وَتِلْكَ
 اگر بلیت شمارا تپ گڈا لنگ آقوما ہس تپ مے ڈوبیں و اے
 الْآيَاتُ لِمَنْدُوا لَهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
 روچاں بہ بیروباری ترسین آیانہ در میان مردمانی و اے و تا کہ ظاہر بکنت اللہ تہا ہمایاں کہ ایمانش ہست و
 وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿۱۴۱﴾ وَلِيُخَصِّصَ
 و تا کہ چہ شما ہننے ء را شہیدی ء در جہت و اللہ تعالیٰ ظالمانا دوست نہاربت و و تا کہ پاک و صاف بکنت
 اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكٰفِرِينَ ﴿۱۴۲﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا
 اللہ تعالیٰ مومنان و نیست نابود بکنت کافران و زاناں شما خیال کنگ کہ داخل بت ماں
 الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ
 بہشت ء وچے وقتی نہ بکنت اللہ ء ہمایاں کہ غزا بکنت چہ شما و ہس نہ بکنتی ہما کوئی

ہے تاکدیمہ فوائد : و یعنی خدای عظمت و جلال آئی عذاب و ثواب آئی حقوق و احکام آئی عدالت ء پیشی وعدہ و وعیدے گوں دل ء یاد کنان بہ زبان ہن آئی یاد شروع کت گوں ترس و لرزے آرا توار برجت آئی دیم ء سر سجدے ایردات (چوشکاں صلوات التوبہ ء حدیث آہتگ) پدابہ رح شرعی رھند پے گناہانی معاف کنا نینگ تیگنت بہ ہما ڈول و بخشش و معافی لوٹت مثلاً حقدارانی حق ء ادا کت یا چہ آیانی کنان بنت و بہ خدای دیما توبہ استغفار کت (پرچا کہ اصل بخشگ ہمائی ذات انت) ہرچ گناہے کہ بہ بشری لوٹانی ردا سر نہ بوتگت بہ آیانی سر بہت نہ کت بلکیں جوشاں فہمانی ء کہ حق تہا بندبانی رہتیں توبہ ء قبول کنت گوں ندامت و پشیمانی ء توبہ کنان ء بہ آئی در بارے حاضر دات اے مردم ہم دومی درجہ ء متقین انت کہ بہ اشان جنت تیار کنگ بوتگت حق تعالیٰ اے توبہ کنوکانی گناہان ء پہل کنان ء ماں و تپ جنت ء اشان ء جاگہ دنت و ہرچ توبہ نے یا نیکیں عملے

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

کہنگش آبیانی بہترین و شہتریں بد لرہسیت۔ و یعنی چہ شاپیش باز قوم و ملت گو سنگت مزین نہیں واقعات بہ اشانی سر کپنگت۔ خدا تعالیٰ عادت بہن ہیک برہ معلوم کناینگ بوتگ کہ چریشاں ہرکس ء نیبانی دژمنی و حق ء تکذیب ء سرء لانک ء ترند بست و خدا و رسول ء تصدیق و فرمانبرداری ء دیم ء تاب دیان ہر حرام خوری و نافرمانی ء سہاٹ کنان بوتنت آبیانی انجام چون بد بوت۔ یقین نہ بیت تو ماں زمین ء تر و تاب کنان ء آبیانی تباھی و بربادی ء نشانیان ء بہ وئی چنان بگنڈرات کہ آمروچی بہن شے ملک ء گورء موجود انت۔ بہ اے واقعات غور کنگ چہ "اُحد" جنگ ء ہر دوئیں ٹولیان ء سبق حاصل کنگ لوٹیت یعنی مشرکین کہ آہ پیغمبر ء دژمنی رد ء بہ حق ء لگتالی ء میدان ء در اہنتت بہ وئی ہداری کی کامیابی ء سرء مغرور مبتت کہ آبیانی آخری انجام ابید چہ تباہی و بربادی ء دگہ سچ نہ انت و مسلمان کافرانی سکیا گیشیں ظلم و زورانی رد ایا وئی وقتی شکست ء چہ بد دل مبتت کہ آخرء حق غاب و سرافضل بہ بیت چہ قدیم ء اللہ ء رہند بہ ہے پیمانہ انت کہ آہجبر نہ ٹکلیت و یعنی بہ کلیں مردمانی گوشان ء سچ کنگ ء واسطہ ماں قرآن ء اے نہستانک بیان بوگا نتت کہ چریشانی اشکنگ ء چہ خدا ء تر سوک ہدایت و نصیحت حال کنت باقی بہ ہرکس ء دل ء خدا ترس مبتت آہجبرے نصیحت و وعظ ء چہ سوت حاصل کت کنت۔ و اے آیاتاں اُحد ء جنگ ء بابت ء نازل بوتنت و ہدیہ مسلمان مجاہدین چہ پیمان دل پرورش بوگا نتت آبیانی مزین بہادرانی لاش آبیانی چمانی دیم ء گوں مثلاً ء کپنگتت و اجہ پیغمبر علیہ السلام ء جند ء اے بد بختاں پٹی کرنگت و بہر ظاہر ء سر جمیں شکست ء سامان بہ نظر ء آہ کانتت۔ ہے دل پر وشوکیں و نا امید کنوکیں جاو ء خداوند قدوس ء توار بہ گوشان ء کیت و لا تہنوا اولاً تحزنوا و انتم الاعلون ان کنتم ہومنین (بجارات چہ سکیاں بے وس ہو ان ء خدا ء دژمنانی مقت بلہ ء نامردی و کاہلی ء وئی کر ء کسلیں ات۔ پیش اہتگیں شدت و جبالانی رد انگین ہو ان ننگ مومن ء رہند نہ انت۔ یاد دارگ لوٹیت مروچی ہم شہا سرافضل و سربلندرات کہ بہ حق ء حمایت ء تکلیف بڑاشت کنگتت و جاناں تر بان کنگتت و یقیناً آخری فتح ہم شے کنت۔ گڈی کامیابی بزات شے کنت۔ شرط ہمیشت کہ ایمان و یقین ء کشگ ء محکم ہدارات و حق تعالیٰ ء وعدیانی سر اکمل عماران رسول ء اطاعت و چہ جہ ہونی سبیل اللہ قدمان ء پشت مدارات۔ اے خدائی توار ء ماں پرشتگیں دلاں قوت و یقینی پیداکت و ماں گنیرگیں جاناں نوکیں زندے مان گیتک نتیجہ چوش بوت کہ کافر کہہ سر ظاہر ء غاب اتنت ط و آرتگیں مجاہدانی جوابی بلغارش داشت نہ کت و چہ میدان ء پچان بوتنت۔ و مسلمانان ء ماں جنگ ء ہر چہ زیاتیں نقصا بوتگت چرائی ء سک دل پرورش انت۔ پدا اشی ء سر منافق و دژمنانی ٹوک و ٹالی انگت زیات ایزاد لوک اتنت پر چاکہ منافق چوش گوشگانتت کہ محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم برحقیں پیغمبر ہوئیں تو اے ڈول ء تاوان چون آبیانہ سنگتت یلہ کیں و ہد ء ہداری کی شکست ء قصہ پر چا دیماہت، حق تعالیٰ ماں اے آیاتاں مسلمانان ء تسلا دات کہ آریاں اے جنگ ء شہادتیں بوتے یا بجالی بوتے تو ماں اے شدتاں دوئی ٹولی ہم گرفت ر بوتگ۔ ماں اُحد ء جنگ ء شے ہفتاد و پچ مردم شہید و باز کس زدگ بوتگ تو یک لے پیش ماں بدر ء آبیانی ہفتاد کس بہ جھنم ء سر بوتنت و باز کس زدگ بہن بوت انت و بہ ہے جنگ ء جند ء بہن شروعات ء اشانی باز کس کنگ و زدگ بوتنت چوشکہ و لقد صدقکم اللہ وعدہ اذ تحسونہم ء لفظ و تظاہر کنتت۔ پدا ماں بدر ء اشانی ہفتاد نفر گوں رسوائی ء بندی بوتنت شے یک نفرے قہن چوش رسوانہ بوت۔ نوں وئی نقصان ء گوں آبیانی نقصان ء مقابلہ کن ات تو غم و افسوس ء گپتے نہ انت، نہ آیاں چوشیں کٹے کرنگت کہ پونزیش برز بوتگ۔ باقی مئے ہیل و تب بدم بہ ہے ڈول ء ہو ان و پیداکنت کہ سکی، نرمی، ہم، وشی، تکلیف و آرام ء روجاں ماں مرد ماں ادل بدل کنان بہن کہ ماں ایشی ء بازیں سرار پوشیدہ انت۔ پدا و ہدیہ آرج ء قبول کنان ماں باطل ء حمایت ء دل ء دور نہ دینت گڈا شہاہ حق ء حمایت ء پر چا دل پرورش بوتگے۔ و یعنی رہتیں ایمانداران ء چہ منافقان جدا بکنت۔ ہر دوئیںانی صورت صاف ء نظر بیانتت کہ و ت ماں و ت ء گیشگ انت۔ و چہ ظالمین ء اگر مراد مشرک انت کہ آماں "اُحد" ء بہ مقابلہ ء اہتکنت تو مطلب اے بیت کہ آبیانی عارضی کامیابی ء سبب چوش نہ انت کہ خدا گوں آیاں دوستی داریت بلکیں سبب دگرات و اگر منافق مراد انت کہ بہ و ہد ء سرا چہ مسلمانان و نارا سست و یک کرش کت گڈا چوش بیان کتی کہ بہ خدا ء گور ء مبخوض اتنت پمشکا چہ ایمان و شہادت ء مقام ء دور چکل دیگ بوتنت۔ و یعنی فتح و شکست بدل ہوکیں چیز انت و مسلمانان ء شہادت ء برزیں مرتبہ عطا کنگی ات مومن و منافق ء چکا سگ مسلمانان ہیل و عادت دیانینگ با چہ گناہاں پاک کنگ منظورات کہ و ہرے آہ وئی عارضی غلبہ ء گل و شادان ہو ان ء زیات سرکشی و نافرمانی ء رد ماں کفر ء گیش غلو کنتت گڈا خدا ء قہر و غضب ء ہنگت زیات حق دار بیت پمشکا مسلمانان ء اے ہداری کی شکست رست چونا ئی خدا چہ کافراں و ش نہ انت۔ ۱۲

فل یعنی یہ جنت ہے ہمارے بزرگاہاں وبالائیں درجہانی سرخدا شمار سرنگ لوٹتے آبا شہانہم ات کہ بس چوکائی بہ آرام و اودے سر بیٹیت و خدا شمار اچکاسان و اسے نہ چارت کہ چہ شہا چکر بہ خدایہ راہ جنگ کنوٹ چکر بہ جنگ و ہدے بہ وئی پادان و سر اچکو کنت۔ چوشین خیالات مکن ات، مزنیں جاگہاں ہما کس سرنگ مینت کہ آہ خدایہ راہ و ہمک پیسے سکبان سنگ وہ تزیانی پیش لنگ تیار بدنت سے یہ مرتبہ بلند ملا جس کو مل گیا پڑے ہر بوالہوس کے واسطے دار و رس کہاں؟ فل ہما صحابہ کہ چہ بدر و جنگ و شرکت و پشت کپتگنت بدر و شہیدانی شرف و عزت و اشکان ہے واہگ اردک انت کہ خدایہ پچوشیں سو بے بیاریت کہ ہم بہ خدایہ راہ و کشگ بہ بٹن شہادت و درجہ حال بکین۔ ہے و اجہاں ماں احد و جنگ و ہے شور و صلاح و اگت کہ چہ مدینہ و در کپان جنگ لنگ لوٹیت، ہمشان و گوشتگ بوت کہ ہما چہزے کہ شہادیش و اہگ داشتگت آوت شے دیما موجود انت نوں دیما روگ و بدل و پشت و کنگز کہ چہ معنی داریت۔ ماں حدیث انت کہ لقا و عدو و واہگ مکن ات و وہدیچہ چوشیں موقعے بہ دست بکپیت تو پادان و بجکت۔ فل قصہ چوشنت کہ ماں احد و رسول کریم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم و آوت جنگ و نقشہ و جوڑکت۔ تمام صفاں راست کنگ و پد کوہ و یک درہ وے (گتے) باقی منت کہ چہ اودے ہے ترس ات کہ دشمن چہشتی جانب و بہ مسلمانانی لشکر و سر یلغار بکنت بہ آجاگے و واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم و پنجاہ تیر اندازان و کہ آیانی سر وک عبد اللہ بن جبریت معتبر کنان و کڈن کت کہ ماتوری بہ ہرچ جاوڑے بہ بیت شہا چہ ادا سنگ و نام و نگر ات مسلمان غالب بدنت یا مغلوب دانکہ اگر شہا بکندے کہ مرغ اشانی گوشتان و سنٹ جان و ورگا منت، پدا ہم وئی جاگے و بلکہ مکن ات۔ و اتان نزال غالبین ما

ال عمران ۳

لن تنالواہم

نبتتم مکانکم (بغوی) ما بہ و برداں ہما و ہدے غالب بنین دانکہ شہا بہ وئی جاگے و جلوک بیٹ۔ الغرض لشکر و تمامیں سر و سوجان و پد، جنگ شروع کنگ بوت، جنگ و چوپ و بازار باز گرم ات اسلام غازیان گیش و چہ گیش وئی بہادری و جہان و در شان کنگا گنت۔ ابو دجانہ، علی مرتضیٰ و اید کہ مجاہدین و بہادری و حوامردی و دیما قریش و مشرکین و سرین کپ کپ بوتکت۔ آیان و اید چہ چگے و گراہ نظر و نیاہت۔ حق تعالیٰ وئی وعدہ و را سرجم کت، کافران سکین شکتے بوت۔ آگون بدحواسی و چگے لگنت۔ آیانی جنس آدمان کہ اشان و شرم و عنیت و یا لینگ و واسطہ ہمراہ انتت شلوار و پانچکان و مجرزا لانچان و انگو آنگو تچان بوتنت مجاہدین و عنیت و مال و سرا قبضہ کنگ بنا بہ کت۔ اے ندرگ و ویدیکہ تیر اندازان دست تو چوش فہمت اش کہ کامل فتح بوتگ دژمن چگاکنت ادا مفت و جنگ زانا ضروری انت بریں دژمن و دنب و کپس و عنیت و مال و ہم وئی بہر و بگریں عبد اللہ بن جبریت و رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم فرمان آیان یاد دیا مینت آیان گوشت و اجدہ اصل منشا و تمام بوتگ ادا دارگ و ہرچ ضرورت نیستت اے خیال و داران و درست بہ عنیت و مال و سرا کپیتنت ایوک عبد اللہ بن جبریت گوں یا زدہ کساں آ گٹ و حفاظت و اودا پشت کیت۔ مشرکانی سوارانی فوج و سر وک خالد بن الولید ات (کہ آدنیگہ مسلمان نہ بوتکت) آئی و واترکت کہ درہ (گٹ) و نیمگ یلغار

الصابرین ﴿۱۲۷﴾ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمْتُونَ الْمَوْتِ مِنْ قَبْلِ أَنْ

یادان برانت (ثابت قدم بدنت) و شہا و آرزو کنگ مرگ و (شہیدی و) پیسہ چہ ڈیک و رگ شے تلقوه فقد رایتموه وانتم تنظرون ﴿۱۲۸﴾ وَمَا حَمْدُ

گوں آیتا گدا ہونگ شہا چہاں و ت دین آ و روکار وک چارگا بیت و ذنانت محمد الارسول قد خلت من قبلہ الرسل افان مات او

مگر پیغمبر۔ گو سنگ شتگنت چہ آیتا پیسہ پیغمبر ان، ہن زندا اگر آوفان بکنت یا قتل انقلبتم علی اعقابکم و من ینقلب علی عقبیہ فلن

کشگ بیت گدا شہا بچرت پوئی پاد و پشت و، ہر کیک بچرت بہ وئی پاد و سرا گدا ایضاً اللہ شیئاً و سيجزى اللہ الشکرین ﴿۱۲۹﴾ وَ مَا كَانَ لِنَفْسٍ

ہرگز اللہ ضرر نہ دیت و، واللہ تعالیٰ شکر گو کانی ثواب زوت و دھج و ہداری ان تموت الا باذن اللہ کتباً مؤجلاً و من یرد ثواب الدنیا

مرت نکنت۔ بجز چہ اللہ حکم و نیسگ بوتگ منت مقرر و ہر کیک بلوٹیت دنیا و مزد و نوتہ منہا و من یرد ثواب الاخرۃ نوتہ منہا و سيجزى

دین ما ایتا چہ دنیا و ہر کیک بلوٹیت آخرت و مزد و دین ما ایتا چہ آخرت و ول و شکر گزارانی مزد و الشکرین ﴿۱۳۰﴾ وَ كَايِنُ مِّنْ نَّبِيٍّ قَتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ

مازوت دین و چہ قدر پیغمبر گوستگنت کہ جنگ کنگ گوں آیان ہمد بازیں خدایہ رشتے و فما وهنوا لبا اصابهم فی سبیل اللہ و ما ضعفوا و

پدا آیان ہمت نہارائینگ بہ سبب سبب کنگش ماں خدایہ راہا و نہ کمزور بوتگنت و نہ ما استکانوا و اللہ یحب الصبرین ﴿۱۳۱﴾ وَ مَا كَانَ قَوْلُهُمْ

ایر دستیش متنگ واللہ تعالیٰ دوست دارین چشیمان کہ پادان داریت و آیان و گراہ خبر بوتگ الا ان قالوا ربنا اغفر لنا ذنوبنا و اسرافنا فی ائراننا و

مگر ایک گوستگنتش کہ لے پروردگار بہ بخشے گناہان و آزیا دھینے کہ ما وئی کار و تو کا کنگ و منزل

منزل

کت۔ وہ دوازدہ تیر انداز دو صد پنجاہ سوارانی یلغار و دیم و چون داشت کنت۔ پدا ہم عبد اللہ بن جبریت و آئی ہما راہاں مقابلہ کنگ و ہرچ کوتاہی نہکت و وئی جاش قربان کنت۔ مسلمان مجاہد چہشتی جانب و ایمن انتت کہ ناگت و مشرکانی سوار فوج بہ آیانی سر کپیت و چہ دیما مشرکانی فوج کہ چگاکنت پدا وئی دیمیش تریزت مسلمان چہ دوہیں جانبان دژمنانی توک و بوتنت و سکت تریزیں جنگے بوت۔ بازیں مسلمانے شہید و زدگ بوتنت۔ ہے سچ و تاگ (افرا تفری) و ابن نمیہ نامیں مردے و یک گرائیں سنگے نبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم و سر اودردات کہ چہ آئی و واجہ مبارکین دنتان شہید بوت و نورانی دیم پٹی ترت۔ ابن تمیہ بہ واجہ و کشگ و لما نگ ات بے مصعب بن عمیر و (کہ اسلام و بیرق بہ آئی و دست ات) آئی و دیم داشت۔ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم چہ پٹ و گیشی و بہ زمین و سر اکت یک شیطانے و صلوات کت کہ محمد (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) کشگ بوت۔ چہ اشعی و اشکنگ و مسلمانانی سر و ہوش در سپر منت و پاداش شل

ترتیب لہتیں مسلمان بد دل ہوان و زمین و سرائشتت، لہتیں کمزور حال مسلماناں لوٹت کہ مشرکانی سردار ابوسفیان و پناہ و برونت، لہتیں منافقان و رائیت کہ نون و ہدیہ محمد (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) کشتک بوت تو بیات اسلام و یلہ دیان و قی قیدی دین و و اتر بیٹیں ہا وید و انس بن مالک و نا کوانس بن النضر و فرایت اگر محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کشتک بوتگ بلے محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم و رب و اگتگ بوتگ۔ واجہ و مرگ وید سے زندہ بیکار انت۔ پہ ہا چہیز و واجہ و جان دات شہام پہ ہما شکی و تی جانان شہان بکن ات۔ چوش گوشان و دیما کنزرت یلغار کت، جنگی کت پدا شہید بوت، رضی اللہ عنہ۔ ہے توک و واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم و توارجت: "الی عباد اللہ انار رسول اللہ" (اللہ بندہ ہاں اینگو بیات، من خدا پیغمبران) کعب بن مالک و واجہ و جاہ یاران و دپ پچ لگوشت "یا معشر المسلمین" (مسلماناں! شمارا مژدہ بیت کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ادا موجود انت) اے توار و اگتگ ات کہ مسلماناں ہمو دناز آیان بوتنت۔ سنی صحابیاں واجہ و کر و اوشتان و کافرانی دیش دات و مشرکانی لشکرش جت ویک یک کت۔ بہ اے موقع و سعد بن ابی وقاص، طلحہ، ابو طلحہ وقت وادہ بن نمان و ایدرگ مرداں مزین بہادری کاریدان ظاہر کت۔ آخر مشرک لاچار ہوان و چہ میدان و و اترش کت و اے و ہد اے آیتاں نازل بوتنت و مَا مُحَمَّدٌ إِلَّا الرَّسُولُ الْوَاحِدُ (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) آخر و خدا انت، یک رسولے انت چہ آئی پیش چکر رسول گوستگنت کہ چہ آیان وید آیانی زندر و وکان و ہمدین و حکم داشتگ و جان و مال و قربان کنان و دینش قائم کزنگ۔ واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم و چہ دنیا و روگ یک عجیب چہیز نہ انت۔ ہتو اگر، چہ قضائے الہی واجہ ہیران بوت یا شہید کنگ بوت گد اچوں زانا شہادین و حفاظت و بدل و چہ و تی راہ و برگردات و و جہاد فی سبیل اللہ و یلہ کن ات؟ (چوشک) بہ اے و ہد و تہنا چہ واجہ و کشتگ و حال اگتگ و باز کس دلپوش ہوان و بہ ننگ و دلماگ انت یا منافقان و شور و صلاح و پید و العیا ذبا شہید دین و انگار کن ات۔ چہ شہا چوشیں گت و گمان و ابجہز ات، و اگر کس و چوش کت تو و تی جند و تاوان دنت، خدا و پچ تاوان بارگت نہ کنت آہے مدد و احتیاج نہایت بلکین شہا آئی و شکر و بگرات کہ آئی و شمارا بونی دین و خدمت و مشغول کت۔ سہ منت منہ کہ خدمت سلطان ہے کنی: منت شناس از و کہ بخدمت گذاشت۔ و شکر بہ ہے ڈولا ظاہر بیت کہ مازیات چہ زیات ماں دین و خدمت و محکم و مضبوط بہ بیں۔ ماں اشی و بہ اے نیک و اشارہ انت کہ واجہ و مرگ و رند لہتیں مردم چہ دین و برگردنت و ہر کس بہ دین و قائم مابیت آیان و مزین ثواب رسیت۔ چنانچہ چوش بوت کہ واجہ و پد باز کس مرتد بوتنت۔ صدیق اکبر آیان و دوبارہ مسلمان کت و چہریاں لہتے جنگ و کشتگ۔

بوتنت۔ تنبیہ: ماں "قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ" و "خَلَّتْ" چہ "خَلَوُا" و مشتق انت کہ آئی و معنی "بوگ"، "گوزگ"، "ہگ و روگ" انت کہ پہ اشی و موت لازم نہ انت۔ چوش کہ فرمان کت و اِذَا التُّوكُكُمْ قَالُوا امَّاوَا اِذَا خَلَوْا عَصَوْا عَلَیْكُمْ الْاِنَامِلَ یعنی ویدیکہ ترا کنت ویک کت بنت۔ ہم ماں "الرُّسُلُ" و لام پہ استفراق و انت بلکین آلام جنس انت پرچاکہ بہ مقصد و ثابتی و استفراق و ہج تعلق نیست انت۔ بعینہ ہے ڈول و جملہ حضرت مسیح و بابت و فرمان کت "مَا الْمَسِيحُ بِنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ" و تہا آیالام پہ استفراق انت گد اشی و معنی چوش بیت کہ تمام رسول چہ مسیح و پیش بوتگ و گوستگنت، کسے آئی بعد آیک نہ انت ہمشکا ادا لام پہ جنس و انت و ہے ہما مرے آیت و معنی و مراد انت۔ اشی و تائید چریشی و بیت کہ عبد اللہ بن مسعود و مصحف و ماں ابن عباس و قرأت و الرُّسُلُ نیست انت۔ رُّسُلُ نکرہ انت۔ باقی ماں خَلَوُ و تفصیل و تہنا موت یا قتل و ذکر و ہمشکا کت کہ طبعی موت آئی ات و قتل و حال ہما و ہد و مشہور کنگ بوتگت۔ و چونکہ موت و صورت و بہ وقوع و آیک مقدرات ہمشکا آرا بہ قتل و ہما مقدم کنگ بوت۔ ابو بکر صدیق و واجہ و وفات و پید و ہدیکہ بہ صحابہ و ہج و تہا اے سرچیں آیت داں الشُّكْرِيْنَ بَلِّیْسِ آیت (اِنَّكَ مَيِّتٌ وَاِنَّهُمْ مَيِّتُونَ) ہم و نت گد اہم چہ "قَدْ خَلَّتْ" و اِنَّا قَاتٌ وَاِنَّكَ مَيِّتٌ و موت و جواز و عدم استبعاد و سر اٹھار بوتنت کہ صدیق اکبر و غرض ات موت و آیک و پید نہ صدیق اکبر و چریشی و دلیل کت نہ دگ کسے و نہت اگر چہ لفظا ہے ظاہر ہوتیں کہ موت وقع بوتگ گد ابایدات کہ آیت و نازلی و و ہد و یعنی وفات و ہفت سال و پیش چوش نہمگ بہوتیں کہ واجہ و قی کار خیر کنگ۔ چہ تفریر و لہتے محر فانی کلیں تحریفات بے کار ثابت بوتنت۔ طوالت و سبب و زیات گیش و گیوار کنگ نہ بوتگ۔ پہ علم و خدا بنداں بس اشارہ کنگ بوتگ۔ و ہدیکہ کس ابید چہ خدا حکم و مرت کت نکنت توری بی موت و بازیں از باب جمع ہنت و ہر یکے و موت بہ مقدریں و ہد و آیک الہی انت توری چہ بیماری و بہ بیت یا چہ قتل و یا چہ دگ سببے و، تو خدا و توکل کنوکان و چرائی و چرائی و پوگ نہ لوٹیت و نہ یک مزین یا گونڈنے و مرگ و حال و اشکانا و نا امید بادل ہنت و بندنت۔ و ہ یعنی اگر بلوٹنت کما قال عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا فَاَنْشَاءُ فَمَلَمَنْ قُرَيْدًا و یعنی آئی و بہ آخرت و یقینا بدلہ رسیت۔ ماں اے آیت و اولی جملہ و بہ ہما کانی سرا ایراد گرگ بوتگ کہ آیان بہ مال غنیمت و لالچ و حکم عدولی کت و ماں دومی و ہمایانی ذکر انت کہ آہ فرمانبرداری و برو بر ثابت قدم بوتنت و یعنی ہر کس بہ اے دین و سر اقامت مابیت آئی و دین ہن رسیت و دنیا ہن بلے ہیشنت کہ آے نعمت و قدر کنوک بہ بیت۔ (کذا فی الموضح)

و یعنی چہ تو پیش باز اللہ دوستاں بہ نسبتانی ہما ہی و گوں کافراں جنگ اش کت کہ ماں آئی اشاں مزین تکلیف و سکی و سوری چمت کت بلے چہ اسکی و سورییاں نہ اشانی اراد ہانی تہا سستی پیدا بوت نہ دل اش دوردات نہ زوری اش ظاہر کت، نہ درمن و دیما مفری قبول اش کت۔ اللہ تعالیٰ گوں چوشیں ثابت قدمیں مرد ماں خاصیں دوزوا ہی پدا کنت۔ اے بہ ہما مسلماناں ہم ترا پی بوت و آیان غیرت دیابنگ بوت کہ آیان ماں اُحد و نزوری ظاہر کت داں اے حد و کہ لہتیں و چوش گوش کت کہ کسے و توک و یاران و چہ ابوسفیان و پناہ گرگ بہ بیت، مطلب ایشنت کہ و ہدے پیشی امتانی اللہ دوستاں ماں سکی و سورییاں اے صبر و استقلال و ثبوت پیش داشت گد اے امت و (کہ خیر الام انت) چہریاں زیات صبر و استقامت و ثبوت پیش کنگ لوٹیت۔ ۱۲

ول یعنی باز اس اڑ و جلالانی تہانہ پریشانی و لفظ چہ دپ کشت اش نہ چہ مقابلہ و پرتگ و درمن و اطاعت و قبول کنگ و رد ایک سخن در شان اش کت چہ اگر گشتش تو چو ش گوشش کہ یا خدا تو سے کلانی کوتاہیاں و زیادتیاں و معاف کن سے دلاں مضبوط و محکم کن تا کنے سے قدم چہ حق و شک و لرزوک و مارتہ کا فرانی مقابلہ و مدد دے کہ آیاں زانت کہ باز بر مصیبت و ایک مردمانی گناہ و کوتاہی سبب بنت و چہ مائے دعوی کت کنت کہ چہ آئی و کدی تقصیر یا کوتاہی نہ ہو تگ بہک حال و چہ مصیبت پریشان ہواں و مخلوق و نیک و جگک و بدل و آہ و بی خالق و مالک و نیک و جگکنت۔ و یعنی ماں دنیا و آبیانی فتح و کامیابی و رعب بہ دلاں نندارینت، شرف و دوزواھی دات و بہ آخرت و ہرچ شتریں ثواب دست تو آئی جست و نمکن۔ بچار ہر کس گوں خدا تعالیٰ و توئی حساب و داد و شربخت، نیکیں کار کینت گد اخذ گوں آیاں ہے ڈولادوستی ظاہر کنت و بہ ہے پیمانہ برد و دنت۔ و یعنی بہ احد و جگ و مسلمان دل پر و ش بوتنت تو کافر و منافقان و سوب رست، لھتین و الزام و شنگان جنگ بنا، کت لھتین و بہ دوزواھی و پردہ و فہائینگ شروع کت تا کہ دیم تر و جگ و و ہد و چوشیں دلیری ہے۔ کینت۔ حق تعالیٰ خبردار کنت کہ درمن

ثَبَّتْ اَقْدَامَنَا وَاَنْصَرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿۱۳۶﴾ قَاتِلْهُمْ اللَّهُ
 مہر بدارے پادان و مدت بدے مارا پہ کفارے قومے سراف پدا دانت آ اللہ
 ثَوَابِ الدُّنْيَا وَحَسَنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۳۷﴾
 دنیا مزد و آخرت و جوانیں مزد و اللہ دوست دارین ہایا کہ نیک کار کنت و
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يُرِيدُوا كُفْرًا بِكُمْ عَلَى
 اُو ایما ندران! اگر شما خبر بگرت کافرانی گد ازینت شمارا پہ و تو
 اَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿۱۳۸﴾ بَلِ اللَّهُ مُوَلِّكُمْ وَهُوَ خَيْرُ
 پادانی پشت و رندا بت شما تا وان بارک بلیس اللہ شے واجہ انت و آچہ درستان شتریں
 النَّاصِرِينَ ﴿۱۳۹﴾ سَتَلْقَى فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا
 مددگارے و نون دوروئیں ماں کافرانی دلاں بسم پہ مہ سبب
 اَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَهُمُ الشَّارِطُ
 کہ آیاں شریک کنگ گوں اللہ ہما چہ کجیہ اللہ رہ ندادنگ پر آئی ہج دلیلے و آبیانی جاگہ ماں دوزخ انت
 وَبَشِّرِ مَثْوًى الظَّالِمِينَ ﴿۱۴۰﴾ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدًا إِذْ
 و آگندگیں جاگہ ابنت ظالمانے و ویشک اللہ راست کت گوں شما و تو وعدہ وقتیکہ
 تَحْسَبُونَهُمْ بِأَذْنِهِ حَتَّى إِذَا فَتِلْتَمَ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ
 ڈلت رینکنت شما آپہ خدا حکما و تا وقتیکہ شما بڑول بوتنت، و ماں کارہ تو کا شما اڑنت و ماں و تا
 وَعَصَيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ
 و نافرمانی کت شما و رند چہ ایشیا کہ پیشی داشتگ شمارا شے خوشی و چیز لہتہ چہ شما ہمانیت کہ دنیای
 الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ
 لوطیت و لہتہ چہ شما ہمانیت کہ آخرت و طلب کارنت و رند ازینت شے غلبہ چہ آبیانی سراف تا کہ شے پدیری کنت
 وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۴۱﴾ إِذْ
 و شے قصوری و معاف کت و اللہ تعالیٰ مہر باننت پہ مومنانی سراف و وقتیکہ

۱۵
۱۶

فریب و میا نیت اگر خدا کنت بہ اشانی فریب و گرفتار
 بوتنت گد ماں ہما تہار و کی و کپ ات کہ چہ آئی و خدا شما
 کشتگ ات و کم کم و دین چہ شے دست و در روت کہ
 آسراں دنیا و آخرت و تا وان انت ساری بہ خدا
 دوستانی راہ و سرانگ و ترغیب داتی و ادا کو باطن
 ناشرانی خبر گرگ و چہ مہن کت تا کہ مسلمان ہزار
 بہ بنت و توئی نیک و بد و جاہ بیارنت۔ و کت ہمشکا
 ہمانی خبر گرگ لازم انت و بہ ہمانی مدد و بھیسہ کنگ
 الی انت ہر کس و مددگار خدا انت آڑا ہے حاجت
 انت کہ خدا و در منانی مدد و راہ چار بہ بیت یا آبیانی
 اطاعت و گردن و جہل کنت۔ ماں حدیث و انت کہ
 چہ احد و واتری و و ہد و البوسفیان و ہسل و تویب
 دات و گوشتی لنا عذی و لا عذی لکم
 واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم و فرمائیت چوش پتہ بد
 اللہ مولانا و لا مولی لکم
 و یعنی اے و شے چکا سگ ات نون ما بہ کافرانی
 دل و ہنجیں رعبے ماں کنیں کہ شے زدگ و کمزوری و
 تا وان زورگ و با وجود پدا شے سراف و اترو بان و یلیغا
 کنگ و جرات کت مکننت چنانچہ بوت مہن ہنجوش
 ابوسفیان و توئی شکر و زوران و گوں نامرادیں دل و
 چہ میدان و تنگ۔ بہ راہ و ایک برے دل و بن فرمائیت
 کہ یک زند و پندیں و زدگ و ارتگیں فوج و ہنجوش مغت و
 یلہ دات و واتر بوتے۔ بیا و اترو بان و اشان و کار و
 ہلا س بکنیں مگر چہ حق و ہیبت و اسلام و رعب و
 اثر و دل اش پڑنت کہ اے خیال و ماں عمل و بیارنت
 اشی و برخلاف مسلمان مجاہدان داں حمراء الاسد و
 اشانی و مہب و اورش کت و چرائی پد ہج چوشیں موہش
 نجات کہ احد و داستان و پد و تکرار بہ بیت۔
 تنبہ: مشرک توری ہر قدر زور و در شان بکنت
 آئی دل کمزور بیت پر چاکہ آ کمزوریں مخلوق و عبادت و
 کنت۔ ہنجوش معبود ہما ڈولیں عبادت گزار۔ ضَعْفَ
 الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ (الحج رکوع ۱۰) و چونائی و مہن
 زور و قوت وانی الحقیقت و چہ خدا و تا بعد و امداد و

مزل

حاصل بیت کہ چریشی و کافر و مشرک یقینا ہے نصیب انت ہمشکا مسلمان دانکہ مسلمان اتنت ہمیشہ کافر چہ آیاں بہ ترس و لرز و اتنت بلکیں ما داں روح مروجی گزین
 کہ مسلمانانی سکین انتشار۔ ناتباگی و نزوری و باوجود دنیا و سرجمیں کافر حکومت چہ و پیگیں ٹپ و ارتگیں شیر و ترس و لرز و اتنت و ہمیشہ ہے فکر دارنت کہ اے قوم سر و
 لک مکننت۔ ماں علمی و مذہبی ندر گان ہن اسلام و ہے رعب گوں چماں گندگ بیت۔ ماں حدیث و واجہ و فرمان انت کہ منی رعب چہ ماہے و راہ و ماں درمن و دل و چنگ
 دیگر بیت۔ بے شک ہمانی و اثر انت کہ آ مسلمانیں انت و ذر پتنگ فیلہ الحمد علی ذلك و لہ المنة۔ و نبی کریم صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم و چہ و پیش فرمان کتگت کہ
 اگر گوں صبر و استقلال و کارگرات حق تعالیٰ شمارا سرفضل کنت چنانچہ خدا و توئی وعدہ چہ جنگ و نیکی و راست کت و پیش داشت۔ آیاں چہ خدا و حکم و کافرانی و راجحان
 جان و سر پہ سر کرتنت۔ ہفت یا نہ کساں کہ کافرانی بیرق ماں آبیانی دست و پد ماں پد دیگر بوت درست ہود و کتگ بوتنت۔ آخر ہبکہ ہواں تچگ و کنت مسلمان فتح و

کامرانی و دیم و صاف صاف گندگ و انت و غنیمت و مال آیانی و دیم و چک بہ چک کسپتگنت کہ چہ تیر اندازانی غلطی و خالد بن ولید و فاندگ گپت و یکپارگی جنگ و نقشہ چتی بوت چوتہ ساری و بیان بوت۔ و یعنی پیغمبر علیہ الصلوٰۃ والسلام و ہرچ حکم بہ تیر اندازان و داتگ ات آیانی و بر خلاف کت و وت ماں وت و جڑہ اش کت، چنت کس و گوتگت کہ مارا چہ پتی جاگہ و ہرچ سرگ نہ لوٹیت زبانی مردمانی ہے گوتگ ات کہ نوں ادا جنگ و ہرچ فاندہ نیستت بردس غنیمت و مال و حاصل بکنیں۔ آخر کار زبانی تیر اندازان و تی جاگہ ہشت و شنت مشرکاں چہ ہماراہ و ناگت و حملہ کت۔ دومی نیمگ و واجہ و گشگ و ہر حال پرتشت۔ چرے جہاں ماں دل و زوری پیدا بوت کہ ایشانی نتیجہ شلیگی و بردلی و ظاہر بوت۔ چوش بگوش کہ شلیگی و سبب جڑہ و جڑہ و سبب عصیان ات۔ و یعنی لھتیں مردم دنیاوی متاع (غنیمت و مال) و دوشی و شترنت کہ آئی و تاوان درستانی چک و کپت۔ ابن مسعود فرمان کنت کہ چرے آیت و نازی و پیش من کدی نہ ماتگ ات کہ چہ ما

کسے دنیا و ہن طلب گارانت۔ و یعنی یاوا آیانی بہ شے دیم و چک گانتت نوں شاہ آیانی دیم و چک بناہ کت چہ شے غلطی و کوتاہی و جڑہ چک بوت۔ و ماں ایشی ہم مقصد شے چک گاتگ ات تاکہ حامگیں و پکائیں مردم صاف صاف و نظر بیانت۔ و یعنی ہرچ ریس کارے بوتگت خدا تعالیٰ آرا بلکل پہل کت نوں کس و چوشیں اجازت نیستت کہ کسے و ٹوک و مالی یا شگان بخت۔ واک کہ آیانی کوتاہیان و معاف کنت و ماں عتاب و ہم لطف و شفقت و معنی و چار ان کنت۔ ۱۲۔ ہے صفحہ و فوائد : و یعنی شاہ کوہ و گیابان و درک درک روگانتت و پریشانی و جاوہر و لشت و ہم دیم نہ تربیت و کس و نہ چار ات۔ آوہد و خدا و پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم بدستور و تی جاگہ و اوشان شمارا چرے سلیں حرکت و ہن کنگانت و دتی نیمگ و شمارا توار جنگات بلے شاہ جیرانی و سرگردانی و وہد و توار و چون بہ شکتیں۔ آخر کعب بن مالک و کوکار جت گدا مردماں اشکت و واٹر کال بہ و تی نبی و چیت و جاگرد و جمع بوتنت۔ و یعنی شمارا رسول و دل تنگ کت آئی و عوض و شے سرائگی آہت، غم و بدلہ و غم رست تاکہ دیمت و یاد بدارا کہ ماں ہر جاوہر رسول و حکم ہر سردگ لوٹیت توری یک نفع و چرے مثلاً مال غنیمت و غیرہ چہ دست و بروت یا چکر بلاہے و دیمابیت۔ تنبیر : گیشتر مفسراں فاصابکم و غمنا یعنی چوش کنگ کہ خدا و شمارا غم و سر غم دا یعنی یک غم و اشروعاتی فتح و کامیابی و چہ دست و بر باد بوگ و دومی و تی مردمانی گشگ و زدگ بوگ و نبی کریم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم و شہادت و خبر و تالانی و چہ رست لھتیں و اسے مطلب زدگ کہ فتح و کامرانی بر باد بوگ، غنیمت و چہ دست و درایگ و جانی و بدنی ہرچ تاوانے و غم سوار ات آئی و عوض یک ہنچیں فریں غے دیگ بوت کہ چہ آئی و پیشی کتیں غم شوشگ بوتنت یعنی نبی کریم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم و مقتولی و حال۔ چرے غم و گرانی و مردمان و پدوشیس و ہوش پشت نہ کپت دانگہ واجہ و دپ و توارش ہم نہ اشکت چوش کہ یک نیمگے بہ سرجمی و دلگوش گورنگ و چہ مردم و دومی نیمگ و ہرچ سمانہ بیت۔ و یعنی شے احوال و نیتان و عزانت و ہاد و لاگوں شمامعہ کنت۔ و یعنی ماں اے جنگ ہر کس شہید بوگی ات آشہید بوت و ہر کس پدا کنگری ات آگنرنتت و ہرچے ماں میدان و

تُصْعِدُونَ وَلَا تَكُونُوا عَلَىٰ أَحَدٍ مِّنْهُم مَّا مَلَاحَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غَنِيمَةٍ يُسْبِغُونَ فِيهَا أَنفُسَهُمْ يَٰٓأُولَٰئِكَ لَا تَصَدِّقُوا بَلْ هُمْ كَافِرُونَ
 تَصْعِدُونَ وَلَا تَكُونُوا عَلَىٰ أَحَدٍ مِّنْهُم مَّا مَلَاحَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غَنِيمَةٍ يُسْبِغُونَ فِيهَا أَنفُسَهُمْ يَٰٓأُولَٰئِكَ لَا تَصَدِّقُوا بَلْ هُمْ كَافِرُونَ
 پلاداتی شمارا غم بہ عوض و غم و تاکہ غم مورث شمارا بہ آچیزے ہر کس چہ شے دستار و نہ آچیزے ہر کس شمارا پیش کت و
 وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۱۵۷﴾ ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ بَعْدِ الْغَمِّ
 واللہ تعالیٰ خبردارنت بہر کارے کہ شمارا بکنت و زندار اہی دات بہ شے سرا رندچ و غم و
 أَمِنَةٌ تَعَايَنُ غَشِي طَائِفَةً مِّنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ
 آرام کو چنڈگ (گندگ) ماں پشت ہما کو چنڈگا لیتے مردم چہ شمارا و لہنے و گر مردم ہما غم کپنتگنت
 أَنفُسَهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ
 وتی نفسانی و گمانش کت بہ خدا سرا ناقحا جا ہلی گمان و گوتشش
 هَلْ لَّنَا مِنَ الْأَمْرِ مِن شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ
 کہ زاناں ہستنت و دستاچیزے اختیار و بگوش کردستیں اختیار اللہ و تی ستائیت و پوشیدہ و انت
 فِي أَنفُسِهِمْ مَّا لَا يَبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ
 ماں و تی دلان آچیزیکہ ظاہر نکنت گوں تو بگوشنت کہ اگر ماں دستاچیزے اختیار
 شَيْءٍ مَّا قَاتَلْنَا هُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ
 بوتیں گدا ما کنگ بنوین ادا و بگوش کہ اگر شمارا و تی لوکان بو تینبت اللہ و کپت فنت ہما کساکہ
 كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتْلَةُ إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي
 نبشتہ بوگ پر آیانا کنگ بطرف و تی کوش جاہان ف واللہ تعالیٰ پدیری کنگت آچیزیکہ
 صُدُورِكُمْ وَلِيُبَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
 شے سینیان ہستنت و آیانا ک صافی کنگت آچیزیکہ ما شے دلان ہستنت واللہ تعالیٰ خبر و انت دلانی
 الصُّدُورِ ﴿۱۵۸﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنكُمْ يَوْمَ الْتَقَىٰ الْجَمْعَانِ
 رازا وک ہما کسان کہ پشنتش مانت فنت چہ شمارا ہما و چیکہ دیک دات دوہیں فوجان، دگر خبر

مذلل

منتت چرایاں بخلصیں مسلمانانی سرا حق تعالیٰ یکدم کو چنڈگے دور دات کہ آ اوشتکانی گدگ لگنتت حضرت طلحہ و دست و زہم باز بریلہ لوان و بہ زمین و کپت۔ اسے یک حتی اثر ہما باطنی سکون و دل ہمیں کنگت کہ چوشیں شرت و ججال و وہد و ہر مومانی دلانی سر و محض چہ خدا و فضل و کرم و دارد بوت کہ چیرانی و پدہ ڈر من ہر ترس چہ دلان درشت۔ اسے کیفیت عین ہما وہد و پیش آہت و ہدیگہ ماں مجاہدانی لشکر و ضبط و نظم نہ مانگت، بے شمار لاش ماں خاک و خون و تلوسہ کانتت، سپاہی ہر پٹانی و جہد و زہد پند اتنت واجہ و کنگ و حال و اشکنگ و مخلوق و ہوش و سار درشتگت۔ چوشش بگوش کہ اسے و اب، جاہ سترگ و پیام ات چہ کو چنڈگ و سبب و ایشانی زندی گار کنگ بوت و ہم تراپ دیگ بوت کہ ترس و لرزگ و دور گوست نوں بہ دل جمعی و تی مرض و سر انجام بد نیت۔ ہما دمان صحابہ واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم و چاگرد و ج لوان و جنگ و محاذ قائم کت۔ کہیں دیر و زندا آسمان صاف ات ڈر من چہ ٹوک و چوک ات۔ تنبیر : ابن مسعود فرمان کنت کہ بلکل ماں جنگ و وہد و

..... نعاس (کوچنڈگ) ایک چہ اللہ نیک فتح و ظفر و نشانی ات۔ حضرت علیؑ فوج و ماں صفین و جنگ و پنچوشیں داستان پیش آہت
 و اے بزدل و ترسوکس منافق انت کہ ایمان و اسلام و فکر سوار ات نہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم و۔ تہنا و قی جرنند و جان و رکسنگ و شوہاز و انت کہ اگر ابوسفیان و
 فوج و دوبارہ حملہ کت تو مئے عاقبت چون بیت۔ ماں اے ترس و فکر و گڑا کوچنڈگ چون بیٹ۔ وک یعنی اللہ و وعدہ کجا بوتنت و پنچوش معلوم بیت کہ اسلام
 قصہ ہلاکس بوت، نون پیغمبر و مسلمان و و قی لوگان و و اثر کت نہ کنت، کلانی کار ہمد تمام بیت چوش کہ دومی جاگ و فرمان کت بکل ظننت شمر ان کن ینقلب
 الرسول و المؤمنون الی اہلہم ابدًا (فتح رکوع ۲) و یعنی مئے کار مکس ہن شربوت کنت بالکل خراب ترنگنت یا اے کہ ما محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم و
 مدد دیوکان و دست و چیزے فتح و کامیابی کیت یا اے معنی انت کہ اللہ ہرچے واہت ہما ڈولا کت مئے یاد کہ کسے و برشی و اختیار ہج اختیار نیستنت۔ اے
 و اللفظانی ظاہری معنی ات بے ہرچ نیٹے ماں دل و ات آدم ترے پی اکت۔ و یعنی منافقین و اے قول ہل لئامن المؤمنین شیء، کلمہ حق ارید بہا الباطل
 بے شک اے راست انت کہ شے دست و ہج نہ بیت کل کار خدا و دست و انت ہر کس بلوٹیت شرب کت یا خراب بکت، غالب بکت یا کہ مغلوب آفت و دم بدت
 یاراحت، کامیاب بکت یا کہ ناکام ہمے یکس داستان و یہ یک قومے و حق و رحمت کنت و بہ دومی و حق و رحمت کنت کل بہ ہمانی و قبضہ انت مگر شما چرے قول و
 ہرچ معنی اے بہ دل و گرگ و ات خدا چہ شے دل و ڈر و معلوم دار انت کہ آرا دیم و بیان کنگ بیت۔ و اصل دل و ڈر ایش ات کہ چہ ہل لئامن
 المؤمنین شیء و گوشگ و مطلب چوش کپتگش و چہ پکائیں مسلماناں جد ابوان و ات ماں و ات ہن بلکس گوشگتگش کہ واجب و شروعات و مئے
 خبرش نہ گپت لھتیں جو شیدا تجربہ ندر و کس مردمانی گوشگ و سرا چہ مدینہ و در آیان و جنگ ایش کرت آخر شکست ایش وارت۔ اگر چیزے کار مئے اختیار
 بیوتیں و بہ مئے شور و صلاحانی سرا عمل بیوتیں تو اینکرتاوان نہ بوتگت۔ مئے برادری و اینکرمردم مرتنت گڈا بلکس کنگ نہ بوتگنت (اکثر منافق بہ ہڈ و نسب و انصار
 مدینہ و برادری و شامل انت پمشکا ماں ماقتلنا ہمنا و آیانی کنگ و و قی کنگ قرار دات) یا مطلب ایش انت کہ اگر محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم و گوشگ و رو
 فتح و ظفر و غلبہ یہ مسلماناں بہ بوتیں گڈا اے کنگ و زدگی و مصیبت پر چامے سرا بہ کپتیں۔ تنبیر: بہ سر ظاہر و اے حبراں منافقان و ماں مدینہ
 گوشگتنت پر چاکہ عبداللہ بن ابی چہ جنگ شروع بوگ و پیشش گوں و قی ہما راں و اثر بوتگت۔ بہ اے صورت و ہلہنا و اشارہ قرب و سبب و احد و جانب و بیت
 بے چہ لھتیں روایتاں معتب بن قشرا میں منافق و بہ جنگ و میدان و اے حبرانی گوشگ ثابت بیت تو شاید لھتیں منافق عبداللہ بن ابی و ہما ہی و کتا یک
 مصلحتے و بنا و زانا و اثر نہ بوتگنت۔ واللہ اعلم۔ و یعنی چرے شکان و پگان و یا افسوس و رگ و ہج حامل نہ بیت اللہ تعالیٰ و ہر یکے اجل، مرگ و جاگ،
 سبب و وقت نبشتہ کنگ آکری ٹکلینگ نہ بیت اگر شما ماں و قی لوگان بہ پترتینے و چوش بزبان کہ بہ شے گوشگ و سرا عمل بہ بوتیں گڈا ہم بہ ہر کس و نصیب و احد و کرد
 گوراں بہ ہر جاگے و کنگ نبشتہ کنگ بوتگت ات ایک نہ یک سببے رد آجانب و ضرور دریا مکس و ہمو دا کنگ بیوتیں۔ اے خدا و انعام انت کہ ہمو دا کنگ بہ مقدر
 ہست ات بہ ہمو دا کنگ بوتنت مگر اللہ و راہ و گوں و قی و شنودی بہادری موت و ڈول و شہید بوتنت گڈا بہ اشی و افسوس و ارمان و رگ چہ معنی و اریت۔
 خدائی مردان و بہ و قی سرا قیاس کن ات۔ و یعنی اللہ تعالیٰ و ادلانی چیریں اسراں زانت گوں آئی و ہج کس و حالت پوشیدہ نہ انت۔ مقصود چوش ات کہ شما
 کل چکا کنگ بہ بیت تاکہ ہر چیزے کہ ماں شے دلاں ہست آدن و کنگ بہ بیت و ماں امتحان و آشدان و اصلی و نقلی جدا جدا بہ بنت۔ مخلصیں مردماں و قی کامیابی و
 مزدورسیت و آیانی قلوب پہ آسزگ و چہ و سوسہ و کمزوریاں پاک بلنت منافقانی اندرونی نفاق سر رنج بیت و مردم شری و سرا آیانی باطن و پلیدی و بھنت۔

اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ

نیست بغیر چه اے کہ درانت شیطان پہ وہی گناہانی شومیء و یقیناً اللہ بخشتنت

إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا

بیشک اللہ بخشتنت او بارکشو کنت و او مومنان! مبت ہمایانی ڈولا کہ

كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ

کافر بوتنت و گوشتش پہ وقتے براتان و وقتیکہ سفر کنتت ماں روئے زمینا

أَوْ كَانُوا غُزًى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ

یا ماں غزاء بیت کہ اگر بوتیننت مے گورا نہ مرتنت و نہ کشک بوتنت تاکہ دور بیت

اللَّهُ ذَلِكِ حَسْرَةٌ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُوْحِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ

اللہ تعالیٰ چہ مے گمان ارمان ما آبیانی دلان و اللہ زندگ کنت و کشتیت و اللہ

بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝۱۵۶ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ

شمے و سنیں کاراں گند گانتت و اگر شما کشک بوتنت ماں خدایہ راہا یا

مُتُّمْ لِكُفْرَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٍ مِّنَّا يُجْمَعُونَ ۝۱۵۷ وَلَئِنْ

مزیبت گڈا بخشک اللہ و مہربانی آئی شترنت چہ ہما چیزا کہ اپنتت کنتت و اگر

مُتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَا إِلَى اللَّهِ تَحْشَرُونَ ۝۱۵۸ فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ

شمازت یا کشک بوتنت گڈا ضرورت اللہ بیکہ کشک برکتت گڈا پہ خدایہ مہربانی سببیا

لَنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَا نُفِضُوكَ مِنْ حَوْلِكَ

تو زم دل بوتے پر آیان، و اگر تو نرند طبیعتے و سک دلے بوتینے گڈا ضرورت کشک شنتت چہ تھی گورا

فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ

نوں تو آیانامعاف کن و بخشکے دعایا بلوٹ پر آیان ماں کارہ تہا گوں آیان شور بند کن پدا وقتیکہ تو پکائیں ارادہ کنت

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ۝۱۵۹ إِنْ يَنْصَرِكُمْ اللَّهُ

گڈا پہ خدایہ سر ہوت (توکل) کن۔ بیشک اللہ تعالیٰ توکل کنو کنیں مردم دوست بنت۔ اگر مدت بدنت شمارا اللہ

مَنْزِلًا

ف کہ مخلصاں ہن باز برکت تم یک گوٹیں یا مزیں گناہ سرزد بیت و بخشش چہ یک طاعت و دومی طاعت و توفیق گیش بیت ہے ڈولا چہ یک گناہ ہے و نحوست و شیطان موه ریت کہ دومی روں کار و لغزشانی نیک آمادہ کنت۔ ماں احد و جنگ ہما مخلصین مسلمان کہ پد کنتنت چہ کتام یک پیشی گناہے و شامت و شیطان آبان رودیان و شترنت۔ چنانچہ یک گناہے و ہمیش ات کہ تیر اندازانی نیک مزیں بھرے و واجزی کریم صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم حکم پابندی نہ کنت بلے بخار خدایہ فضل و کہہ آئی سزا چوشیں تباہ کنو کنیں شکستہ ندائی۔ بلکن نوں بے لے واجہانی ہج گناہ ہم پشت نہ کنت۔ حق تعالیٰ کلثیہ آہانی گناہ پہل کنت کسے و ٹوک ثانی و حق نیستنت۔ ف یعنی شما جو اے کافر و منافقاں چوشیں نابکاریں خیالان، جبرائیل و جاگہ مدیت کہ ماں لوگ و ہشتین انت گڈا ایشاں نہ مرتنتت و نہ ایشاں کشک بوتنتت۔ ف چیا کہ (چونکہ) منافقاں سزاطر و تارا مسلمان ظاہر تگت ہشتکا مسلماناں و وتی برات گوشتش یا ہشتکا کہ بہ ہڈ و نسب و آو مد نہ انصارت ماں وت و یکن برادری و مردم انتت و چیا کہ اسے جبرہ دوزواھی و ہمد دی و رد گوشتک بوتنگ پیشکا ادا لفظ اخوان یارگ بوت۔ و یعنی مفت ناحق ڈن و در آیان و مرتنتت مے گورے و وتی لوگ ہوتن انتت

تویر چاہم ترین انتت یا کشک بوتن انتت چوش گوشتک و مقصد ایش ات کہ جب خبر ماں مسلمانانی دل و حسرت و ارمان بیدار بیت کہ بیشک سر و سوج و ابید در آیک و ماں جنگ و آس و دور کنگ و نتیجہ ہے بوت ماں لوگ بد اشتیں اے مصیبت سرانہ کنتت۔ بلے مسلمان چوش جاگ نہ انتت کہ چہ ایشانی فریب ر و بکنتت بلکن اسے جبرانی آس چچکا بوت کہ منافقانی دل و جبر پاشک بوت لھتیں مفسراں ماں ليجعل الله ذلک حسرة في قلوبهم و لام عاقبت گراں چوش معنی کشک کہ بہ منافقانی دل و زبا سر اے جبران ہشتکا جاری کنگ بوت کہ خدایہ ہد امیگی ایشاں و بہ ہے افسوس و ارمان و آس سوچان بخت۔ و دومی افسوس ایشاں و اے بوت کہ مسلمان مے ڈول و نہ بوتنت و کسے و جبرانی سزا دگوش نہ دات۔ چوش بگوش کر اے پیا لیجعل و تعلق گوت لا تکلونوا الخ و ہن بوت کنت۔ و یعنی کشک و زندگ دارگ خدایہ کار انتت باز کس تم ایں عمر سفر کنتت و ماں جنگان و رونت بلے مرگ ما لوگ و بہ گڈا لانی سزا کیت و باز کس لوگ یک گڈے و کیوک بنت لیکن آخر و خدایک سببے سچین پیدا کنت کہ آڈن و در بیانیت و بمرنت یا کشک بہ بنت چہ بندہ جڈگ و دارگ و اے چیز نہ تگنتت و نہ بدل بنت حضرت خالد بن الولید رضی اللہ عنہ و وفات و ہد و فرماینت کہ منی بدن و سزا یک پچیلے جاگہ چہ زحم باچہ نیزہ و ٹپ و خالی نہ انتت مگر مروچی من جو اشتر و مالوگ و مرگاؤں فلا نامت اعین الجبناء (خدایکنت لہشی گڈگ و نامردانی تم پچ بہ بنت۔ ف کہ منافق و کافر بہ کتام کشک و قدم جنگا منتت و مسلمان داں کتام خدے چہ آبیانی ہم رنگی و زرد روی و تارا دور دارنت ہر یکے آئی جا و رہے مناسبت و مزد دنت۔ ف یعنی بہ ہماں راہ و۔ و یعنی فرض کن شما بہ سفر یا جہاد و در نہ کیت ات و ہداری چہ مرگ و ہلا س بوت ات بلے ضروری انتت کہ کدی نہ کدی بہ شما مرگ کیت یا و کشک بلیت بہ ہر حالت و خدایہ دیما در ستان و جمع لوگ انتت، ہما و ہدے گڈا ات ہما تجا و رک خدایہ راہ و یکنیں کار کنان و مرتنتت یا کشک بوتنتت آیان و چہ خدایہ بخشش و مہربانی چکر مزن بھر دے کشک کہ آئی مقابل

شمے دنیا و کمائی و جمع کتگیں دولت ہیج قیمت نہ داریت۔ خلاصہ ایشنت کہ اگر منافقانی قول تسلیم کنگ بہ بیت کہ چہ لوگ در نہ کیتگ انتت تو کشک نہ بوتنتت۔ پدا ہم بالکل تاوان ات پر جا کہ مرے صورت و چہ ہما موت و زبھر بوتنتت کہ پہ آئی چوشیں لکھانی زندقربان کنگ بہ بنت بلکن ادر حقیقت و موت نہ انتت ابدی زندمانی انتت سہ فنا فی اللہ بن تل و بقا و راز انتت چہرہ پد زند لوٹت اکن، گوں مرگ بہ بت سرو چہر۔ ف کہ مسلماناں و بہ آبیانی تقصیر و سزا ہزار کنگ و معافی و جا رہے پد نصیحت کنتت کہ آسڈگ و چہ اے آستون و مار جماعت و جبران ردمہ و رات ماں اے آیت و آبیانی تقصیر و معافی و سزہیں جار انتت چونکہ ماں احد و جنگ و سکیں خوفناکیں ردی و زبردستیں کوتاہی چہ مسلماناں بوتنتت۔ شاید شمے دل نارضا بیت و بہ لوٹیت کہ دیم ترے گوں ایشاں شور و صلاح مکتت پیشکا حق تعالیٰ و وتی صلی اللہ علیہ وسلم حکم کنت کہ آیان معافی کن و مغفرت بوٹ و چہ آیان سترہ بگر ہشتکا ساری و چہ وتی جانبہ معافی و جارت پر جا کہ خدایہ معلوم ات کہ واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم وتی ناوشی و رنج و خالص بہ وتی پروردگار و خاطر و در شان کنت پدا فرمان کنت فیماد حمتہ من اللہ لنت لہم یعنی اللہ چکر رحمت.....

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

یہ تھی و آیانی سرانت کہ شمارا اینکروش اخلاق و نرم دل جوڑت دگ یک کسے سبوتیں تو خدا برانت چوشیں سکیں معاملہ چوئیں سلوکت کتکتی۔ بس اللہ مہربانی انت کتئی ڈولیں غم وار و نرم دلین آیان ء ذرکتیت۔ فرض بکن اگر خدائے مکتیں شے دل سخت و تب ء توک ء ترندی سبوتیں تو اے قوم پر پیمائشی چیت و چاگر دء مج بوتکت۔ چریشاں ر دیں کارے بہ بوتیں و شماگون ترندی ء اشان ء بکتیں تو چہ شرم و ترس ء اشان بہ تئی نزدیک ء کدی نیاہتکتنت و اے ڈولا اے مردم چہ مزین خیر و سعادت ء زہر بوتکتنت و اسلامی جمعیت ء بن زہر و نور بوتکت لیکن حق تعالی ء شمارا نرم دل و نرم تب جوڑت کت شتاگون اصلاح ء ہور ء چہ آیانی کوتاہیاں چم ء بندکن ات نون اے کوتاہی ء بردا داں حدیکہ تئی حقوق ء تعلق انت اشان شماہیں بکن ات و اگر چہ خدا تعالی ء وئی حق ء پہل کتگ پداہم بہ آیانی زیانیں دل جوئی و دل بڈی ء خاطر ء چہ ماہم بہ آیانی حق پہلی بلوٹ تانکہ اے دل پر و شیں مردم شے و شنودی و راحت ء مازان ء بلکل دل جم بینت و ایوک ء آیان ء پہل

مکن آئندہ چویشی دستور ء گوں آیانی معاملہ دکار و بارانی تہا شور و مصلحت بکن۔ شور و مصلحت ء پد و ہدیکہ یک جبرے ء فیصلہ بہیت و پچائیں ارادہ کتگ بہ بیت گڈاہہ خدائے سر توکل کنان ء آکار ء انجام بدیئت۔ خداوند تعالی متوکلان ء دوست داریت و آیانی کاران ء شرکت۔ تنبیہ: چہ حضرت علی کرم اللہ وجہہ روایت انت کہ چہ واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ء سوال کتگ بوت کہ ”عزم“ چی انت؟ فرمائی کت مشاورت اہل الرئی شہ اتباعتہم (ابن کثیر) و ماں جمع الزوائد ء حضرت علی ء حدیث انت یا رسول اللہ ہرچ جبرے کہ ماں کتاب و سنت ء ما مکتدیں ماں آئی ما کجا رہ بند ء کار مرز بکنیں، واجہ ء فرمان کت کہ گوں خدا پرستیں فقہایان ء مشورہ بکن ات و لاتمضوا فیہ رأی خاصتہ و کتام سر سر جنوکیں مرد ء رائے ء جاری مکن ات

(ہے تاکدیم ء فوائد) و ساری ء گوں واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ء فرمان کت ”توکل بکن اللہ ذات ء سرا“ ادء پیش داشت کہ توکل ء لائق ہئیں ذاتے بوت کت کہ آچہ درستان زبردست و سرفصل بہ بیت۔ کل مسلمانان ء بانی امداد سر توکل کتگ نرم انت۔ جوش گوش کہ مسلمانان نقصیر و تہل کنان و چوئی پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ء معاف کتائیک ء آیان ء نصیحت کتگ بیت کہ کسے ء خبرانی سراد لگوش مدیبت۔ خالص بہ خدائے سر توکل بکن ات۔ آئی مدد اگر کتیت تو گڈا ہج زبردست بہ شے سرا غالب آہت نہ کتت چوشکہ ماں بدر ء شہادیت۔ و اگر بہ کتام مصلحت ء آمد مکتنت تو گڈا ہج کس مدد دات کتنت ہنجوشکہ ماں اُحد ء تجربہ بوت۔ و چریشی مقصودیا و مسلمانان سرجمی ء تلامذگ انت تانکہ اشان ء اے و سوسہ بہیت کہ شاید واجہ بہ سر ظاہر ء مارا پہل کتگ، مگر ماں دل ء تہزنت و کدی وئی دل تہری ء درشان کتنت، اے کار نبیانی نہ انت کہ ظاہر ء یکے و باطن ء دگرے بکتت یا و مسلمانان ء سرید کنگی انت کہ واجہ ء عظمت و عصمت و امانت ء شری ء سرا ہمارنت واجہ ء بابت ء ہجر کتام ناہودگیں و بیکاریں گتے ماں دل ء میارنت مثلاً جوش ہم گمان مکتنت کہ غنیمت ء چیزے ماں چیردنت (العیاذ باللہ) شایدے پش کافران کت کہ اتیرانلار وئی ہنکین ء بیلہ دیان ء تنگتنت زانا واجہ ء آیانی بہر نہ گیشینتکت؟ یا ہتے چیزن ء چیردنتیں و ماں ہتیں روایان

فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُ لَكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ
 گڈا ہج کس چہ شہا گیش بون کتنت، و اگر آشمارا انکار بکتنت گڈا کے شمارا مدت دات کتنت
مَنْ بَعْدَهُ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۱۶۱﴾ وَمَا كَانَ
 چہ آئی آرند بہ اللہ وئی سرا باید انت توکل بکتنت مسلمان و
لَنْبِي أَنْ يَغْلِبَ وَمَنْ يَعْزِلْ يَأْتِ بِغَلْظِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ
 پیغمبرے کار نہ انت کہ چیزیر بکتنت۔ و ہر کیکہ چیزیر بکتنت گڈا کاریت آ ہما چیزیر بکتیں چیز اقیامت ء روچا۔ زندا
تَوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۱۶۲﴾ أَفَمِنْ أَتَّبَع
 پورہ ویگ بیت ہر کس آچیزیر بکتنت ڈیر آیانی سرا ظلم کتگ نہ بیت و زاناں ہر کیکہ پورہ ویگ بکتنت
رِضْوَانِ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ وَمَا لَهُ جَهَنَّمَ وَ
 اللہ رضامندی ء گڈا ہما کسے مٹ انت کہ بڈے لیبتینتک غضب چہ خلدہ طفا و جاگہ آئی ء دوزخ انت۔ و
بِئْسَ الْبَصِيرُ ﴿۱۶۳﴾ هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِصِيرٍ
 بدیں جاگہ آ و مردمان درجہ بہ درجینت خدائے گورا و اللہ تعالی گندگا بکتنت
بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿۱۶۴﴾ لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ
 ہر چیکہ آ کتنت و یقینا خداوند تعالی ء مزین احسان کتگ بہ مسلمانان سرا و فتیکہ دیجاتگ
فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ
 ما ہمایانی تہا رسولے چہ ہمایانی وئی جنس ء و اینت پر آیانی سرا اللہ آیتان۔ دپاک کتت آیا آیتیں چہ شریکے ہم
وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي
 رہانہم و سبق دنت آیانا کتاب و دانائی ء خبر و بیشک بوتکتنت آچہ پیسر ماں
ضَلَلٍ مُّبِينٍ ﴿۱۶۵﴾ أَوَلَمْ نَأْتِكُمْ مَّوْصِيَةً قَدْ أَصَبْتُمْ
 ظاہرین گمراہی ء توکا و ہیں ہر وقت کہ بہیت شمارا (چہ کافران دستا) یک تکلیفے حالانکہ سینتگ شہاد و چند
مِثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَنِي هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنفُسِكُمْ إِنَّ
 تکلیف (بہ کافران) گڈا گوشت شہا کہ اے چہ کجاٹ بگوش کہ اے تکلیفے سنت شمارا چہ شے وئی نیچا و بیشک

انت کہ بدر ء جنگ ء یک چیزے (چادرے یا زھے) چہ غنیمت ء مالان کار بوتکت کسے ء در آیتنت بلکیں واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ء پہ وئی جزد ء آرا ایر کتگ بہ راشی ء سراے آیت نازل بوت۔ بہر حال مسلمانان ء سرید کنگی انت کہ اگر واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم چہ وئی نرمیں تب و جوانیں ہیل و عاداتاں شے ردیان ء پہل کتنت تو شمارا لازم انت کہ واجہ ء بزرگیں شان و پاکدامنی و نزہت ء خیال ء بدارات۔ کتام و طرے نزوریں و سبکیں خیال باید نہ انت کہ بہ مؤمنان ء گور ء چہ بخت۔ دومی جانب ء چونکہ شے شفقت و نرم دلی یاد دیا بیٹان ء ”اُحد“ ء جنگ ء بردا مسلمانان کوتاہی ء پہلی ء جار درشان بوگات ماں سے رد ایک دگر کوتاہی ء یاد ای دیا بیئت کہ آئی ء تعلق گوں بدر ء جنگ ء ات۔ کہ شمارا وئی نرمیں تب ء سبب ء بہ آئی ء سراد لگوش مدے۔ تنبیہ: غلول ء اصل معنی ماں غنیمت ء خیانت کتگ انت لیکن کدی مطلق خیانت ء معنی ء ہن کار مرز بیت، بلکیں باز برا محض یک چیزے ء چیردیک ء سراہم اے لفظ کار مرز کتگ بیت چوش کہ ابن مسعود ء فرمان کت غلوا مصاحفکم۔ و یعنی واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کہ آ

..... بہ ہر جاوے خدا و مرضی و تابعدار انت بلکس اے دگران ء ہن آئی مرضی ء تابع جوڑ کنگ لویٹت آیا بہ آیائیگی چوشیں کارکت کنت کہ آحد ء غضب و دوزخ ء حقدار جوڑ کنگ کنت ، چوش ہجر مکن نہ انت ۔ فلک یعنی نبی و کل اے دگر خلقت برو بر نہ انت ۔ طع وغیرہ ء ڈولیں ردیں کار چہ نبیاں بوت نہ کنت ۔ حق تعالیٰ درستان ء زانت کہ کئے کتام درجہ بگنت درستانی کاران زانت ، آیائے ڈولیں پستیں طبیعت ء مردمان بوت ء منصب عطا کنت ء العیالیہ اللہ ۔ یعنی چہ ہمایانی جنس و قوم ء یک مردے ء رسول جوڑ کت دیم دات کہ آئی ء گور ء ننگ و گپ رپ کنگ ، زبان ء سرید لوگ و ہمک پیم ء انوار و برکتانی استفادہ کنگ آسان انت ۔ چہ آئی ء احوال ، اخلاق ، زندہ ء سرگذشت ، امانت و دیانت ، خدا ترسی و پاکبازی ء آشر و آفتنت ۔ چہ وتی قوم و قبیلہ ء مردم ء و ہدیہ معجزات ظاہر بنت تو بہ آیان یقین دارگ زیات آسان انت ۔ فرض بکن کہ یک چنے یا فرشتے رسول جوڑ کنان ء دیم دیگ بہ بوتیں تو معجزاتی گنگ ء پد اے خیال الم ء اہنگنت کہ چونکہ آچہ بشری جنس ء جداتیں مخلوقے ، شاید چوشیں خوارق آئی ء خاصیں صورت ، نوعیت و ملک و جتی تب ء اے نتیجہ بنت ۔ چہ آیائے مئے عاجز و در ماندہ لوگ نبوت ء دلیل بوت نہ کنت ۔ بہر حال ء مومنان ء لازم انت کہ خدایہ احسان ء بمنتت کہ آئی ء اے ہمیں رسولے دیم دات کہ چہ جنجال ء ابید چہ آئی ء فیض گپت کن ات ۔ و آبا وجودیکہ بز و بالائیں منصب ء واہندار انت آہ ہمایانی چچائی تہا مثل شکر و شیر ، بہ نرم دلی گوں آیائے ہور تہور انت ۔ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ۔ فلک اے نشتانک ء آیت ماں سورہ بقرہ ء دو جاگہاں گوستگ ۔ خلاصہ ایشنت کہ واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ء چار شان بیان کنگ بوگنت (۱) تلاوت آیات اللہ (اللہ ء آیتان ء وانان ء اشکانینگ) کہ آیائی ظاہری معنی ء آمد ماں اہل زبان بوگ ء برکت ء سرید بوگنتت و آئی سرائمل ہش کرگت (۲) تزکیہ نفوس (چہ نفسانی آلائش و تمام شرک و مصیبت ء رہ بندان آیان ء پاک ارگ و دلان ء لگاشان ء چہ رنگ ء صاف کنگ) اے چیز آیات اللہ ء عام نشتانکانی سرائمل کنگ ، واجہ ء صحبت ء حاصل بوگنت (۳) کتاب تعلیم (کتاب اللہ ء مراد ء بیان کنگ) اشی ء ضرورت ماں خاص خاصیں و ہدایاں پیش اہنگنتت مثلاً یک لفظ ء چیزے معنی عام بول چال و بتل ء رو ء فہمائے صحابہ ء یک مشکلے دیباہت بہ ہچیں و ہدیہ واجہ ء کتاب اللہ ء اہل مراد کہ آہ قرآن ء متعین بوگنت بیان کنان ء شبہات ء دور کرگت ۔ چوش کہ اَلَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا اِيْمَانَهُمْ بِظُلْمٍ اِنَّهُمْ لَبِغْوٰمٍ وَ دُجَابِہَا بُوَت (۴) حکمت ء تعلیم (حکمت ء جہلانگیں جبران ء پیش دارگ) و قرآن کریم ء چہ رس اسرار ا لطائف و شریعت ء بارگیں و ہمیں سبانی سرا آگاہ کنگ توری صراحتہ یا اشارہ ۔ واجہ ء چہ خدا ء توفیق و مدد ء علم و عمل ء ہما بز و بالائیں درجہ ء ہما پش کپتگیں قوم ء فائزک کہ چہ صد ہاں لال بالکل بہ جاہلی و ظاہریں گراہی ء غرق ات چہ واجہ ء چنت روج ء تعلیم و صحبت ء برکت ء آکلیں پہ دنیا ء ہادی و معلم ثابت بوت ۔ ہمشکا پہ آیان لازم انت کہ مزن شانیں نعمت ء قدر ء جاہ بیارنت و کری بہ شمشکاری ء چوشیں کارے مکننت کہ چرائی ء واجہ ء دلی پہ درو بہ بیت ۔ سچہ ساری ء آحد ء قصہ بیان بوگانت ماں میانی ء ہر چ کوتاہی ء بوگنت آئی ء پہلی ء ذکر بوت و بہ ہمائی ء مناسبت نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم ء اخلاق و حقوق بڈیائیگ بوت انت ۔ نوں پدا احد ء قصہ ء نیمگ ء و اتز کنگ بہت یعنی ماں احد ء جنگ ء ہر چ تکلیف و تاوانے بہ سرائکت چون بہ اشی ء سرائما گوں تعجب ء در شان کن ات کہ اے مصیبت چہ کجاہت ؟ ما و مسلمانیں مجاہداتیں کہ آہ خدا ء راہ ء گوں آئی در شان بہ جنگ ء در اہنگنتت ، خدا تعالیٰ ء بہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ء زبانی نصرت و امداد ء قول کنگت گڈ اے مصیبت مئے سرائچہ چہ کجا نازل بوت ۔ چوش گوشگ ء و ہدیہ اے فکر لازم انت کہ ہمنکر تکلیف شمارا راست چہ آئی ء دوسرے تکلیف آیائے ، چہ شے دست ء دستگ ۔ ماں احد ء شے نزد ہفتاد مردم شہید بوتنت ، ماں بدر ء آیائی ہفتاد نفر گشگ بوگنتت و ہفتاد نفر بہ شے دست ء بندی بوتنت کہ بڈیائی سرائما سرحمی ء قابو حاصل ات ۔ شما و اہگ بدشتیں تو آقتل کنگ بوگنتت پدا ماں احد ء ہم ابتداء آیائی چہ بیست ء زیادہ نفر گشگ بوگنتت ۔ اگر بہ کتیں و ہدیہ شمارا شکست بوت تو ماں بدر ء آیان ء تباہ کنوکیں شکست رنگت ۔ و ماں احد ء ہن و ہدیہ شہما کہ گوں مضبوطی ء جنگ کت آیائے شکست و ارت ۔ پدا آخر میدان ء ہشت و پنجگ ء لگنتت ۔ بہ چوشیں جاوے انصافا شمارا وتی تکلیف ء گلگ کنگ و زیات بد دل بوگ ء حاجت نہ انت ۔ و اگر شہر چار ات تو گڈ اشماوت یہ و تارا اے مصیبت آوزنگ ۔ شما بہ جوش آیان ء پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم و ایدگہ آزمودہ کارانی سوچ ء سرائمل نہ کت بہ وتی مرضی و اختیار ء چہ مدینہ در جنگ ء محاذ قائم کت پدا مزن کڈن ء با وجود تیر اندازاں اہمیں کمین جاہ بلہ دیان ء مرکز ء خالی کت دیکلے پیش و ہدیہ بدر ء بندیان ء بارو ء شمارا اختیار دیگ بوت کہ یا و اشان ء قتل کن ات یا فدیہ وصول کنان ء بلہ آتش کن ات بہ اے شرط ء کہ آندگ چہ شہما ہمنکر مردم زورگ بنت تو گڈ اشما فدیہ وصولی ء راقبول کت و شرط ء رامن ات نوں ہما شرط پورہ کنائینگ بوت نہ تعجب و انکار ء رہ چون پشکپت اے چیز واوت چہ وتی جانب ء قبول دار بوگنت (بدر ء بندیائی سرحمیں قصہ ماں سورہ انفال ء کیت) - ۱۲

فل ہر کس ۽ ہر وہدے بلوٹیت غالب بکنت و ہر وہدے بلوٹیت مغلوب بکنت، مغلوب کنگ پشکا نہ انت کہ آسے و ہدے یہ غالب کنگ ۽ قدرت داروک نہ ات بلکین پشکا انت کہ چہ شے کت گیس کاراں نقشہ ہیخوش ترزت کہ ماں کلی غلبہ عطا کنگ ۽ مصلحت نہ ات۔ ہر وڑے ہر چے بوت چہ آئی حکم و مرضی ۽ بوت کہ آئی سبب شاموت انت و حکمت ایش انت کہ یک نیمگے ہر یک مخلصین مومن ۽ ایمان و اخلاص ۽ دومی جانب ۽ ہر یک منافق ۽ نفاق ۽ درجہ ظاہر بیبت۔ تاکہ ماں جاگ و پکا و حق و ناحق ۽ میاچی ۽ کسے راشک و شبینگ بیبت۔ فل جنگ شروع ہوگ ۽ پیش و ہدے رئیس المنافقین عبد اللہ بن ابی گوں سہ صد نفر ۽ پدترنگ ۽ لگت اوہد ۽ گوشگ بوتکت کہ جنگ ۽ ساعت ۽ کجا نیچے بیا اگر ماں وقتی دعویٰ ۽ راست ات تو خدایہ راہ ۽ جنگ بجن و اگر نہ کم ۽ چہ کم بہ دشمن ۽ کلینگ ۽ بہر بگر یعنی ماں مچی ۽ شامل بہوتا کہ شمار ۽ زبانی دژمن ۽ سرائر دور بدنت یا اسے کہ بہ خدایہ راہ ۽ دین خاطر ۽ جنگ نہ کنے تو ملک و راج ۽ خاطر ۽ یا بہ و فی مال و اولادانی حفاظت ۽ دشمن ۽ بگلین۔ پرچا کہ دشمن اگر کامیاب بوت تو ماں ہر گرگ ۽ مومن و منافق ۽

میاچی ۽ تفاوت کت نہ کنت۔ کل مسلمانانی ہم ۽ شمار ہم نقصان بیت۔ الغرض آیانی تب ۽ رو ۽ گوں آیان ہمک ہم ۽ حجت کنگ بوت تاکہ وقتی دل ۽ جبران ۽ در شان بکنت۔ فل یعنی بہ چم ۽ ظہر ۽ جنگ وانیست انت مردم مفتیں گت جنت اگر ماں برائتیں کہ در حقیقت ۽ جنگ ہوگی انت تو ضرور شے ہر ایسی ۽ سر گپکتیں۔ و ہدے جنگ ۽ گندی گوں شامات مل ہتیں۔ یا مطلب چوش ات کہ مقابلہ ۽ جنگ بہ بوتیں تو ماں ہمراہ تو بکتیں شرارے ہم مقابلہ ۽ جنگ ایت کہ یک نیمگے سہ ہزار لشکر انت و دومی نیمگے ۽ یک ہزار بے سلاحیں نفر۔ اسے جنگ و نہ انت و تارا محض برباد و ہلاک کنگ انت یا چہ کو نعلم قتالا ۽ اے ظاہر کنگ لوٹنت کہ و چہ ما چہ جنگ ۽ رہ بند ۽ واقف بہ بوتیں گدا شے ہمراہ تو بکتیں۔ چوش بگوش کہ ماں دل ۽ شکان جت کہ مئے شور و صلاحش نہ کپت دگرانی جبرانی سر ۽ عملش کت تو ماں را چہ جنگ ۽ راہ بنڈاں نابلد ہمتش و ونا را واقف کار زانتش گدا ماں را چہ ہمراہ کن ات۔ بہر حال ہتیں بے سرس نیموش کت و ریلوگ بوتنت فلک منافق چہ دل ۽ کافر و بہ زبان ۽ ایمان دار انتت و بہ مئے زبانی اسلام ۽ وجہ ۽ گوں مسلمانان ہوتہور انتت ہمارو حق و ساعت ۽ و ہدے پیغمبر علیہ السلام و مسلمانان ۽ ہلان ۽ روگ و دروغیں ہونمانی تراشگ ۽ سرائشانی راز پاشک بوت۔ نوں سر ظاہر ۽ ایمان ۽ مقابلہ ۽ کفر ۽ زیات نزدیک بوتنت و وقتی چہے کار ۽ مسلمانان ۽ نقصان و کافران ۽ قوتش دات۔ فل یعنی چہ زبان ۽ کو نعلم قتالا ۽ لا تبعلکم گوشدت و ہر چیکہ ماں دل ۽ دارنت آرا صاف صاف ۽ نگوشتت۔ اشانی دل ۽ ایش ات کہ شر انت مسلمان مغلوب و رسوا بہ بنت و ماچہ و شے ۽ بخلک جنیں۔ فل یعنی و ت نامردی ۽ قبول کنان ۽ ماں لوگ ۽ نشنت و وقتی برادری ۽ براتان (مذہب ۽ انصار) ۽ را گوشنت کہ مئے جبران ۽ گران ۽ ماں لوگ ۽ بنشتینت تو کنگ نہ بوتکتنت۔ و یعنی اگر ماں لوگ ۽ ننگ ۽ چہ جان سلامت بوت کنت تو ماں گندی کہ موت ۽ چون چہ لوگ ۽ دور دارنت اگر داندان ۽ ہم چہ مرگ ۽ سرتاب دیگ نہ بیت تو گدا شر تر و ہتر ہمیش انت کہ مرد ماں جنگ ۽ میدان ۽ عزت ۽ موت ۽ قبول بکنت ۱۲

اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾ وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ

اللہ تعالیٰ پہ ہر چیز قادر انت و ہر چیز بیکہ رست شمارا ہمارو چیکہ ڈیک وارت دوسوں فوجاں فی اذن اللہ و لیعلم المؤمنین ﴿١٦٦﴾ و لیعلم الذین

گدا آہن پہ خدایہ حکمایت و تاکہ ظاہر بکنت مومنان و ظاہر بکنت

نافقوا و قیل لہم تعالوا قاتلوا فی سبیل اللہ او ادفعوا

منافقان فل و گوشگ بوتنت آ کہ بیانت جنگ بکنت ماں خدایہ راہا یا دشمن کلینت و

قالوا لو نعلم قتالا لا تبعنکم ہم لکم یومئذ

گوشگ لگنت کہ اگر ماں برائتیں کہ جنگ بیت گدا فرما شے ہر واری کت۔ آیان ہمارو چہ کفر ۽ نیمگا

اقر منہم لایمان یقولون بافواہم ما لیس

نریک ترنت چہ آیانی نزدیکیا گوں ایمان ۽ کت گوشنت پہ وقتی دپ ۽ آچیزیکہ نیستنت

فی قلوبہم و اللہ اعلم بما یکتبون ﴿١٦٧﴾ الذین قالوا

ماں آیانی دل ۽ واللہ شرازنت آچیزے ۽ کہ آمادوں ۽ دارنت ۽ ہما کہ گوشنتش

لاخوانہم و قعدوا و اطاعونا ما قتلوا قل فادعوا

پہ وقتی براتان و وت مالوگان نشنت کہ اگرے خبرش بکتیں گدا کنگ بوتنت و بگوش کہ کلینت

عن انفسکم الموت ان کنتم صدیقین ﴿١٦٨﴾ ولا تحسبن

چہ وقتی جرنڈاں مرگ ۽ اگر شماراست گشتت و تو خیاں ممکن

الذین قتلوا فی سبیل اللہ امواتا بل احياء عند

ہما کسان کہ گوشگ بوتنت ماں خدایہ راہا کہ امر گنت بلکین زندگنت وقتی

ربہم یرزقون ﴿١٦٩﴾ فرجین بما اتاہم اللہ من فضلہ

پروردگار ۽ گور ۽ ورگ دیگ بنت۔ وش دلنت پہ آچیزے ۽ کہ اللہ ۽ داتگنت چہ وقتی مہربانی ۽

و یستبشرون بالذین لم یلحقوا بہم من خلفہم

و ش دامانی کنت چہ ہمایانی طرفا کہ چہ و ہدی گوں آیان زرفتہ ہون بوتگنت چہ آیانی زندگینان

فل یعنی بہ لوگ و ننگ و چہ موت و آزارات بوت نہ کنت۔ البت مردم چہ ہاموت و زہرہ بیت کہ آرا بدل و عجات جاودانی گوشگ شترزانت۔ شہیدان چہ مرگ و بدیک خاصیں
 قسیمہ زندانی نے رسیت کہ آید کہ مرگدان نہ رسیت۔ آیان و حق تعالیٰ و مزین قریبے حاصل بیت۔ مزین بالائیں جاگہانی سرفائز بنت، جنت و رزق گون آراتی و تکلیت چہ شکہ
 مائزن درجہ و بالی گراب و نندان و ماں کتیں ویرہ ہر جا کہ بلوئیں بال کنان و رویں شہیدانی ارواح ماں حواصل طیور خضر و داخل ہوان و جنت و سبیل و کنان بنت۔ آ
 طیور خضر و احوال و اللہ شترزانت۔ اود و چیزان و مئے خیال چون بہ وتی احاطہ و آورت کنت۔ آوہد و شہید باز گل و شادان بنت کہ اللہ تعالیٰ و چہ وتی
 مہربانی و شہادت و دولت نصیب کت، چہ وتی عظیم نعمتاں مارا شرفدار کت و چہ وتی فضل و ہرمان و زیاں نمتانی کرمی و قائم داشت۔ بہ شہیداں ہرج و عدوئے چہ پیغمبرانی
 زبان و بیان بو کنت آیان چمان و ت گزند و مزین و شنود بنت۔ و گزند کہ اللہ تعالیٰ ایمان دارانی مزد و برباد نہ کنت بلکین چہ وہم و گمان و ہم زیات تردنت۔ پلا ایوک و

بہ وتی جاو و سر او شنود بنت بلکین وتی ہما مسلمانیں
 براتانی نقوئے کنان و ہن آیان و یک و طرہ خاصیں و مشی و
 حاصل بیت کہ آیان و اشاں و تی زند و ماں جہادنی سبیل
 و دگر خیر و کارانی تہا مشغول دینت کت کہ آہم اگر چہ مئے
 پیما بہ خدایہ راہ و کنگ بوتنت یا کم از کم بہ ایمان و
 سر امرتنت تو و تی و تی حیثیت و روئے ہے رنگ و
 پر و شیں و بے ترسیں زند و مزگ و حاصل کنت،
 نہ آیان و تی دیم و ترس بیت و نہ پشت و غم، گون اپنی
 و دل جی تچک و بہ خدایہ رجھاں داخل بنت۔ ماں لھتیں
 روایتاں ہست کہ احد و شہید یا بیرونہ و شہیداں بہ
 خدایہ گور و سر ہوان و اے و اھگش کت کہ
 در تچتا مئے عیش و نعمتانی احوال و کسے مئے براتان و سر
 بکنت تاکہ آہم بہ اے زند و نیمگ و درگ و بزورنت و
 چہ جہاد و جان مہ و زنت۔ حق تعالیٰ و فرمان کت کہ
 من سرکناں۔ اشی و سر اے آیات نازل گرتنتی و آیان
 حال سر کنگ بوت کہ ماہ شے و اھگ و روئے احوال
 سرکت کہ چریشی و آنگت زیات و شنود بوتنت۔

فل ابوسفیان و ہدیہ چہ احد و دیم بہ مکہ و اتر بوت
 گڑا ماں راہ و خیالی کت کہ ماسک رد و اتر شکست
 و ازگیں و زدگیں مسلمانان و سچوش یلہ دیان پد تہیں
 شور و مصلحت بوت کہ پدا ماں مدینہ و سر ہوان و
 اشانی کار و تمام نجیں۔ واجہ و حال سر بوت تو جا ر
 پرتنتی کہ ہر کس زیکیں روح و گون ماں جنگ و گون
 اتنت مروچی بہ در من تعاقب و تیار بنت مسلمان
 مجاہدانی باوجودیکہ ٹپت اش نوک اتنت بہ
 اللہ و رسول و توار و سر ادر اھتنت۔ واجہ اے
 مجاہدین و جماعت و ہمراہی و داں حمراء الاسدناہیں
 جاگھے و اشانی پد کت کہ اے جاگہ چہ مدینہ و
 ہشت میل دور انت۔ ابوسفیان و و ہدیہ کت اے حال
 سر بوت گڑا ماں آئی دل و رعب و دھشتہ کت۔ دوبارہ
 حملہ و ارادہ و باطل کنان و مکہ و نیمگ و بھت۔
 عبد القیس و یک تجارنی کاروائے مدینہ و پیدا کت،
 ابوسفیان و چیزے دیان و آیان و پیرے جبر و آمادہ
 کت کہ آمینہ و رسگ و شرط و ہختہس حال شنگ
 بکنت کہ چہ آسانی اشکنگ و مسلمانانی دل و ترس و
 لرزگ پیدا بہ بیت۔ چنانچہ مدینہ و سر ہوان و آیان گوشگ

بنا کت کہ مکہ و مردمان مزین فوج و لشکرے بہ مسلمانانی کار و کسار کنگ و جمع کتگ بریشی و اشکنگ و ترسے ہلا مسلمانان و ایمانی قوت و جوش جت و کفار و لشکرے
 حال اشکنگ و سر گوشتش حسبنا اللہ و نعمة الوکیل۔ یہ تمہیں دنیاء و مقابلہ و مارا ایوک و خدا بس انت۔ بہ اشی و سر اے آیت نازل بوت۔ لھتیں گوشنت
 کہ احد و جنگ و ہلاسی و سر ابوسفیان و جار جت کہ دیم و سال ماں بدر و میدان و پد امبتگ و شہید جنگنت۔ واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم و قبول کت
 و ہدیہ دیم و سال سر بوت واجہ و مردمان و حکم دات کہ بہ جہاد و سر گرات، اگر کسے نہ روت گڑا اللہ رسول تہنا بہ جنگ و رھا دگ بیت۔ چنانچہ ابوسفیان و
 لشکر زرت و چہ مکہ و رھا دگ گیت۔ انگت کتیں دور شکنت کہ مرد و پا داں نہ گیت مسلمانانی رعب بہ آئی دل و سر و اسوار بوت۔ و کمال و نیمون و در شان
 کنان و لوطی کہ و اتر بیت بے ہنجیں کارے بہ بیت کہ الزام بہ مسلمانانی سرا بہ کتیت۔ یک مردے دیم بہ مدینہ و سر گرات آرا چیزے زردات کہ اود و سر ہوان سچوشیں

الْأَخْوَفُ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۱۴۵﴾ يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ
 پر اے خبر کہ نہ ترسے ہستنت پر آیان و نہ آغم کنت شادمانی کنت چہ خدایہ نعمتا
 مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۴۶﴾
 و مہربانی و وچہ اے خبر کہ اللہ تعالیٰ مومنانی مزد و کار کنت و
 الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَكُمْ الْقَرْحُ وَظ
 ہمایان کہ منتیش اللہیک و رسول و حکم زند چہ اے خبر کہ رسنت آیانا ٹپ
 لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا ۗ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿۱۴۷﴾ الَّذِينَ قَالَ
 ہمایان کہ نیکو کارنت چہ آیان و پر ہیز گارنت پر آیان مزین تو ابنت ہمایان کہ گوشگو
 لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ
 کنت مردمان کہ مکہ و مردمان بہ شے سر مزین سچی میرے کنگ لھتنت پر آیان گڑا انگت زیادہ بوت
 إِيْمَانًا ۗ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿۱۴۸﴾ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ
 آیان ایمان، و گوشتش کہ مارا اللہوت کتنت و آچہیں شرب کار سازے و پد پچترنت مسلمانان گون
 مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ
 خدایہ احسان و مہربانی و ترسنت آیانا ہج تکلیف و اللہ و رضامندی و رندا
 اللَّهُ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿۱۴۹﴾ إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ
 بوتنت و اللہ تعالیٰ مزین فضل کتو کے و بے شک اے شیطان انت کہ ترسینت
 أَوْلِيَاءَهُ ۗ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۵۰﴾
 چہ وتی دوستان، گڑا ترسنت شما چہ آیان و چہ من ترسنت اگر شما ایمان آرنگ و
 وَلَا يَحْزَنُكَ الَّذِينَ يَسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا
 و ماں غے تو کا دور مدینت ترا ہما کہ سچا ننت دیم بہ کفر و کہ آیان اللہ و ہج ضرورات
 اللَّهُ شَيْءًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِطًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ
 کت کنت خدایہ ارادہ ہستنت کہ نڈنت آیان بہرے ماں آخرتا، و پر آیان

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

حال و خبر مشہور بکنت کہ مسلمان بر سنت و پر جنگ و در میانیت۔ آئی و مدینہ و رسک و شرط و گوشت شروع کت کہ مکہ و مردمان مزین لشکرے تیار کتگ بہتر و شتر ہمیش انت کہ یہ جنگ و میاوت۔ حق تعالیٰ و مسلمانانی دل و دکت آیان ہمیش گوشت کہ اللہ مارا بس انت۔ آخر مسلماناں و قی قول و پدا بہ بدر و سنت و وصنتت او و مزین بازارے بناءت سہ روج اودا جلدان و تجارت اشکت و مزین زرے بہ نفع و صورت و دستش کپت وہ مدینہ و و ترش کت۔ اسے غزوہ و بدر صغری ہم گوشتت۔ ہما و ہد و ہر کس یہ سفر و تیار بوت انت و ہمراہ شنتت، پہ ایشاں اے مرزہ انت کہ ماں احد و ٹپ و ران و و تاوان زوران و پدا اے و ر و جرات کت۔ مسلمانانی اے جرات و حال و ہدے پہ کافراں سربوت چہ راہ و پد ترنت۔ چنانچہ مکہ و مردمان اے ہم و نام "جیش السویق" بست۔ بزراں ہما شکر کہ پہ سبزک و ورگ و شتگت سبزک و ران و و اتر بوتنت

نتبیہ: لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا ۗ اُولَٰئِكَ هُمْ فِي رَحْمَةِ رَبِّهِمْ ۗ

وہ یعنی اللہ و فضل و بچارات کہ نہ جنگے کتس، نہ پاداں کتے لگت ثوابش مفت و کما تینت۔ بہ تجارت و سبت گران و و درمنانی سہ اسلام و رعب و ننداریان و گوں خدایے پاک و و شنودی صحیح و سلامت و قی لوگاں و اتر بوتنت۔ نتبیس: چو بدر صغری و پیمانہ غزوہ "حمراء الاسد" ہن گوں یک تجارتی کاروانے سامانانی خرید فروخت بوتگت و مسلمانان و مزین سیتے دست کپت۔ غالباً چہ "فضل" و ہے مالی نفع مراد انت۔

وہ یعنی ہر چہ چانگو آیان ترسناکس حال شتگت تالان کت آشطان انت یا چہ شیطان و اغوار و چوش کنت کہ چرائی غرض ایشنت کہ و قی دوزواہ و کس و اترانی رعب شے سراندا و شمارا بر سینیت، نوں اگر شما ایمان دار ات (و البت المء دار ات کہ آئی و ثبوت شاعلماکت و پیشداشت) گڈا چرے شیطاناں اصلاً ترس ات و ایوک چہ من ترس ات۔

عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۴۷﴾ إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا ۖ وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۴۸﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُضِلُّهُمْ إِلَّا أَنفُسَهُمْ ۖ إِنَّمَا نُضِلُّهُمْ لِيُذَادُوا ۖ وَالشَّيْطَانُ لَهُمْ شُرَكَاءُ فِي تَحَدُّثِهِمْ ۗ وَاللَّهُ مُتَّبِعٌ أَتَمٌّ ۚ وَلَٰكِن كَثُرَتْ أَفْوَاجُ النَّاسِ لَٰكِن أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۴۹﴾

زندیں عذابت ط ہما کسان کہ کفرش زرت پہ ایمان بدل و آیان یضرو اللہ شتے و لہم عذاب الیم و لایحسبن اللہ ضرر دات کت مکنت چ و پر آیان دردناکس عذابت ط و گمان مکنت الذین کفروا انما نضلہم انفسہم انما نضلہم لئذادوا و الشیطان لہم شراکاء فی تحدتہم و اللہ متبع اتم و لکن کثرت افواج الناس لکن اکثرہم لا یعلمون

کافراں پہ اے خبر کہ ما آیان ماہلت ذہن کہ اے مہلت پہ آیان خیرات، ما آیان ماہلت ذہن لیزدادوا و الشیطان و لہم عذاب مہین ما کان اللہ تاکر ماں گناہان ترقی مکنت و پر آیان بے عزت کنویں عذابت ط نہ انت اللہ لیزدرا المؤمنین علی ما انتم علیہ حتی یمیز الخبیث من الطیب و ما کان اللہ لیطلعکم علی الغیب و لکن اللہ یجتبیٰ پاکا و نہ انت اللہ کہ ڈاہ بدنت شما غیبی خبران و لیکن اللہ در چنت من رسلہ من یشاء فامنوا باللہ و رسلہ و ان تؤمنوا چہ و قی رسولان ہر کسبارا کہ بویت و نوں یقین بکنت پہ اللہیک و آئی و رسولانی سہ۔ و اگر شما یقین و تتقوا فلکم اجر عظیم و لایحسبن الذین یبخلون و پر بیزگاری کنت گڈا پر شما مزین ثوابت ط و گمان مکنت ہمایان کہ بخیلی کنت بما اتہم اللہ من فضلہ ہو خیر الہم بل ہو شر لہم پہ اجزہ سہرا کہ اللہ و انکت چہ و قی مہربانی و کہ بخیلی پر آیان خیرات، بیکر بے بخیلی پر آیان خفا سہرا خیرات سیطوقون ما بخلوا بہ یوم القیمۃ و اللہ میدرات السموت ما آیان گٹا طوق کنگ بیت ہمالے کہ آیان بخیلی کنگ پر آیان قیامت و و چہ آسمانانی فرس و باشنددانی پر بزرگ و الارض و اللہ بما تعملون خیر و لقد سمع اللہ قول اللہ و نیگت ط ہر چیکہ شما بکنت اللہ پر آسہی دارنت ط بیشک اللہ و اشکت ہما کسان

ہر کہ ترسید از حق و تقوایے گزید ترس از وے جن و انس و ہر کہ دید (ہے صفحہ و ہوائے) و یعنی چہ شیطان و بیم تراپ و مؤمن نہ ترسنت البت منافع آئی و حبران اشکنان کفر و نیمگ و درکناں زورنت شما چہ اے ملعونین منافقانی حرکتاں حج غناک مہیت و نہ فکر کن ات۔ اے اللہ و دین و آئی و پیغمبری اللہ علیہ وسلم و بیچ تاوان دات کت نہ کنت بلکس و تارا تاوان بار کنت ایشانی چہ حد و درفاق و شقاق اے حیدگ و درشان کنت کہ حق تعالیٰ ایشاں و انجام کار چہ حقیقی کامیابی و نفعان ز بھر کنت و مزین سکتس سہرا شس دنت۔ ہر کس اے ہمیں سرکشی و ناشری و پدرا بکنت اللہ و عادت بہ ایشانی حق و ہمیش انت۔ چوش مزینانی غم و تہا و تارا حبران و پریشان کنگ و ضرورت نہ انت۔ و یعنی ہر کس و ایمانی فطرت بدل کناں و کفر اختیار کت توری یہود و نصاریٰ بیت یا مشرک یا منافق یاد کہ ہر کس بہ بنت آکل یک جانوان ہم اللہ و بیچ تاوان دات نہ کنت البت بہ و قی دستاں و قی پادانی سہرا دت سپر جنگا کنت کہ آئی و آسور و دنیاکس عذاب و صورت و ظاہر بیت۔ و بزراں چوش بوت کنت کافرو قی دراجس عمر و شس حالی و دولت و غیرہ و بازی و گندان و ہے خیال و بکنت کہ اگر ما مغضوب و مردود بہ بوتیتس تو گڈا امارا

اے ہمیں کسادگی و مہلت چون بستگت و چوش جوانس جا و ر و ما چون دارگ بوتگتس، پیشکا شری و گوشت بدر ات کہ اے مہلت بہ ایشانی حق و شرنہ انت۔ مہلت دیگ و نتیجہ اے درکیت کہ آیان و گناہان کناں و کفر و مرگ انت۔ اچہ و قی اختیار و آزاتی و قی دل و ارمانان و شردوشان بکنت، آگناہانی جوہان و تیار بکنت کہ آیا چوش فہمت کہ مزین شرف و عزت دار و کس حالانکہ دار و رسوا کنویں عذاب پہ آیان تیار انت نوں دل و بچارت کہ مہلت دیگ بہ ایشانی حق و شربوت یاد۔

نعوذ باللہ من شرور افسنا۔ و یعنی سچو شکہ و شس حالی و مہلت دیگ بہ کافرائی حق و مقبولیت و دلیل نہ انت ہے ہما اگر غلصین مسلماناں بہ سچ و سچگی شتت دیما بیانت (چوشکہ ماں احد و جنگ و پیش اہت) اے چوشیں دلیلے نہ انت کہ آخدا و نزدیک و مغضوب انت۔ قصہ چوش انت کہ اللہ تعالیٰ نہ بویت کہ مسلماناں گوں بھگیں جا و و قی زند و بجاوز بیت ہنچوش کہ آیان ہتوں ہے زند گوازینگا کنت یعنی باز کافراں چہ و قی منافقی و کلمہ و اشکت و مسلماناں و رد دیاں و گوں آیان ہو تہو

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

..... بوتگنت کہ سر ظاہر ہے اٹھاں منافق گوشگ ہم مشکل ات۔ پیشکائے خیر الی انت کہ خداے پاک سنجوشیں واقعات و حالات بیاریت کہ دروغ و راست اصلی و نقلی، پاک و ناپاک چہ یک دگر و جدا جدا ابہ بنت۔ بے شک پہ خدا آسان ات کہ تمام مسلمانان و ماں چکاس و دور دیگ و امید منافقانی ناماں و چہ آیانی کاراں معلوم دار بکنت۔ بلے آئی و حکمت و مصلحت چوش نہ لوٹیت کہ کل مخلوق آے ہمیں غیب و خبراں معلوم دار بکنت۔ البت آتی پیغمبراں در چنان و ہمکنر غیب و یقینی احوال آیانی سرکنگ و لوٹیت آیانی و سرکنت۔ خلاصہ چوش بوت کہ عام مخلوق و بلا واسطہ کتام غیبی احوال سرکنگ نہ بنت۔ البت نبیان و چوشیں غیب و احوال سرکنگ بنت و آہم ہمنکر کہ خداوت بلوٹیت۔ و ہ یعنی خدا و ہرچ خاصیں معاملہ گون پیغمبران انت۔ و پاک و ناپاک و جداکنگ و بار و ہرچ عادتے حق تعالیٰ و بوتگ ماں آئی و زیبا رگ و دار مکن ات۔ شے کار ہمیںچک انت کہ اللہ و رسول و خبرانی سرایقین محکم بدارات و تقویٰ و پرہیزگاری و سراقا تم بیٹ۔ اے پیا اگر شماکت گڈ ابراں سوب شمیگنت و سورت و شروعات و مزنیں بھر گون اہل کتاب (یہود و نصاریٰ) و احوال و ہمنگرچ ات۔ میانجی و خاصیں مناسبت و ر و غزوہ احد و رد اگیش و گوار بوت آیانی و بہ حد کفایت سرحم کنان و چہ ادا پدا اہل کتاب و ردیان و بیان کنگ بیت۔ چونکہ چریشاں یہود و معاملہ زیات تاوان دیوک و ہم اید ا دیوک ات منافق ہن گیشتر چہ ہمیشاں انت و بر ز و آیت و خبر دار کنگ بوتگنت کہ خدا تعالیٰ نوں غیب و چہ طیب و جدا کنت پیشکائے جدائی ہنجوشکہ بہ جانی و بدنی جہاد و ہد و ہد ظاہر بوتگنت بہ ہے پیا مالی جہاد و ہد و ہن اصلی، نقلی و پکا و حاکم صاف و طے جدا جدا بوتگنت پیشکائے گوشتی کہ منافقین یہود ہنجوشکہ جہاد و ہد و ہد پختت چہ مال و خرچ کنگ و ہن جان و دزنت (رودے و پیدے کنت) بلے ہنجوش چہ جہاد و جان و دزانت چنتے روچ و مہلت حاصل کنگ بہ آیانی حق و شرت انت بہ ہے پیا نجیل کنان و باز مال جمع کنگ ہم بہ آیانی حق و فائدہ مند نہ انت اگر ماں دنیا و بالفرض بح مصیبت یہ دیمانیا تک قیامت و روح و پختنا اے جمع کت گنل مال عذاب و صورت آیانی گٹ طوق بیت۔ ماں اشیا پہ مسلماناں ہم ہم تراپ انت کہ زکوٰۃ و ادائیگی و ماں دگر خرچ و در چانی تہا کوتا ہی مکن ات و اگر نہ ہر کس نخل و عرص و ہمیں ر دس کارانی تہا منافقانی و یہود یانی رہ بند و اختیار بکنت آرا ہم وئی درجہ و حساب و پے سزا و تیار بوگ الی انت۔ چنانچہ چہ صحیح حدیث و ثابت انت کہ زکوٰۃ ادا نہ کنوکانی مال سکیں زہر دار و کیں از دہا و شکل و تبدیل بوان و بہ آیانی گٹ و لوپ بیت۔ لغوز باللہ منہ۔ و یعنی آخر شمار موت کیت و کل مال ہمانی و دست و کپیبت کہ دراصل و چہ پیش و بہ ہمانی نامزد بوتہ، انسان چہ وئی اختیار چیزے بدنت تو ہا و حق دار بیت۔ و یعنی نخل و سخاوت ہرچے کن ات و ہرچ ہمیں نیت دار ات خدا تعالیٰ کل و زانت و بہ ہمانی و حساب و بدلہ دنت۔ ۱۲

ول اغنیاء جمع انت غنی - یعنی مالدار - یعنی تہنا جہر چوش نہ انت کہ یہود نخل و گیشی و سبب زر و خرچ کنگ نزا ننت بلکس و ہرے ماں خدایہ راہ و خرچ کنگ حکم و اشکنت گڈا کلاگ گرت و ماں حق تعالیٰ بار گاہ و چہ گستاخی دار و کس کلمات و در شانی و شرم ہن نہ کنت چنانچہ و ہر آیت من ذالذی یقرض اللہ قرضاً حسناً نازل بوت ایشاں گوشت اللہ چہ ماقرض لو طیت، تو اللہ فقیر و محتاج انت و ماغنی و مالدارس حالانکہ یک غنی کند ذہنے ہم سرید بوت کنت کہ اتفاق فی وجوہ الخیر و راچہ قرض تعمیر کنگ تہمازیات رحمت و شفقت و ظاہری مرادات - ظاہرات کہ خداوتی و انگیں مال و چہ ماہی ہئے مصلحتانی ردائے جہند و دنیاوی و اخروی فائدگ و خرچ کنا نینیت - آرا چہ مئے خرچ و نفع رست کت نہ کنت، و بالفرض اگر بر سبت ہن گڈا مال و دگر ہمک چیز ہمانی و تی ملک انت پداناں حقیقی معنی آرا قرض و نام چون دیگ بیت - اے آئی و مزین اکرام و احسان انت کہ اے خرچ و شتریں بدل و دیگ ہن پہ و تی ذمہ و زر تی و پدا آرا گوں قرض و لفظ و بدل کنان و آرزوم و بے حد موکد جوڑ کت مگر یہودی چہ و تی کور و حشی و

باہمی پلنتی و احسان و متگ و بدل و اے لفظان و سدا کلاگ گرتگ بناش کت - و اللہ تعالیٰ و مزین شانیں بار گاہ چہ مسخرہ و دست ایش نداشت، اے ردا فرمان کتی کہ اللہ شے اے کیان و اشکت - اے بار و ہرچ کار روانی شے بیت پہ آئی و راچہ ابدیت - ول یعنی عام رہ بند و رو اے یعنی تیں و نا پاکیں قول ماں شے بدمانی دفتر و نبیسگ بنت کہ اود و شے راج و برادری و اید کہ ملعون و نا پاکیں کار نوشتہ انت - مثلاً اے کناہیں نبیانی ناحق و خون و ریجائیگ پرچہ کہ سچوش اے نالائقیں جملہ یک نمونہ انت شے خدا شانی آ نالائقیں کار نمونہ انت شے نبیانی تعظیم دیگ و - و ہر اے سر جہیں سل پیش بیت آ و ہد و گوشتگ بیت کہ بے و تی ناشریں کارانی تا و بچش ات و سچوش شہابہ ٹوک و طالی و کلاگ اولیا اللہ آئی دل سوگی کنگت نوں خدایہ عذاب و آشدان سچان بیت - ول یعنی ہینکہ کمانی کنگت شے دیما آہت خدایہ گور و کہ ذرہ شے (نشتہ) ظلم نیستت ان اللہ لا یظلم مثقال ذرۃ (نساہ رکوع ۶) اگر لفرض محال ظلم کنگ خدایہ صفت بوتیں گڈا آئی و اید کہ صفاتی بیم و کامل ہن بوتیں، ہمیشکا اگر معاذ اللہ خدایہ را ظالم منرض کنگ بہ بیت گڈا ظالم چون ظلام و گوشتگ کپیت - آئی یک نشتہ ظلم ہن چہ کولہاں کم تر بوت نہ کنت چوش بگوش "ظلام" و صیغہ و کار مز کنان و ہر ارت کہ ماں بار گاہ و ادنی و چہ ادنی تریں ظلم تجوز کنگ سکت زیات ظالم قرار دیگ و ہم معنی انت تعالیٰ اللہ عما یقول الظالمون علواً کبیراً ول چہ ہتیں رسولان اے معجزہ ظاہر بوتگت کہ قربانی یادگ چیکر بہ خدایہ منتش کت گڈا چہ آسمان و یک آسے آہنگت و آرا و ارتگی و اے نشانی ات آئی و قبول بوگ و، چنانچہ موجودہ تیں بائبل و تہما ہن حضرت سلیمان علیہ السلام و بار و چوشیں داستانے نوشتہ انت نوں یہود نمون کنگا کنتت کہ مارا اے حکم انت کہ چہ ہر کس چوشیں معجزہ نہ گذرات آئی سراقین مکن ات و اے حشکیں دروغیں نمون انت - اے پیس ہج حکمے ماں آیانی کتاب و موجودہ ات و نہ مروچی موجود انت و در بابت و ہر یک نبی و اے ثابت کنگ بیت کہ آرا اے معجزہ دیگ بوتگت - ہر یک پیغمبرے و را حق تعالیٰ و حالانی مناسبت و معجزہ بخشا کنت لازم نہ انت کہ ہک نبی ہجے یکس معجزہ و پیش ہدایت ناکہ راست ثابت بیت -

الذین قالوا ان الله فقير ونحن اغنياء سنكتب ما قالوا
خبر کہ گوشتش کہ اللہ فقیر انت و ما مالداریں و نون ما نبیسین چہ بیکہ آیان گوشت
وقتلهم الانبياء بغير حق و نقول ذوقوا عذاب الحريق
و آخونی کہ آیان کنگ پیغمبرانی پہ ناحق و گوشتیں بچشت سوچو کیں عذاب و ول
ذلك بما قدمت ايديكم وان الله ليس بظالم للعبيد
اے عرض ہما کردارانی کہ شما پہ و تی دستاں یم دا کنت و اللہ تعالیٰ ظلم نکتت پہ بندیاں سدا
الذین قالوا ان الله عهد الينا الا نؤمن برسول حتى
ہما پان کہ گوشتت کہ اللہ و عدہ گبتگ چہ ما پہ اے خبر اما ایمان نیاریں پہ ہج پیغمبرے تا وقتیکہ
ياتينا بقربان تاكله النار قل قد جاءكم رسل من قبلي
نیارین آ اید و لیس قربانگے کہ بورت آبارا آس و کوش کزرتگ یازتگ شے گورا پیغمبران چہ من پیسر
بالبينت وبالذمي قلم فكم قتلتموهم ان كنتم صدقين
بازیں معجزہ شے و ہے معجزہ ہن کہ شما گوشتگت گڈا اچہ ہرچے شما کشتت آ اگر شما راست گوشت و
فان كذبوك فقد كذب رسل من قبلك جاءو بالبينت
پدا اگر اے رادروغ بند کنت گڈا دروغ بند کنگ بوتگت پیغمبران چہ تو پیش ہما کزرتگ یازتگ گوں و ت بازیں نشانی
والزبور والكتب المبين كل نفس ذائقة الموت و اما توفون
و کسانیر کتاب و دروشنیں کتاب و ہر نفسے و چشمگی انت ترک و مزہ و بیشک شمارا
اجوركم يوم القيمة فمن رجز عن النار و ادخل الجنة
شے مزد پورہ سنت قیامت و روچا و پدا ہر کس یک چھٹیک بوت چہ دوزخ و و گوازیگ بوت ماں بہشتا
فقد فاز و ما الحيوۃ الدنیا الامتاء الغرور (۱۸۵) لتبكون
گڈا بیشک آپر و تی مطہر است و ذرنت دینا و زندگانی مگر گڈا مینگی سامانے ضرور شما آزماش کنگ بت
في اموالكم و انفسكم و لتسمعن من الذین اوتوا الکتب
ماں و تی مالان و ماں و تی جانان و ضرور شما اشکنت چہ پیسر گیں کت بیان

مزل

و یعنی اگر در حقیقت شہابہ و تی دعویٰ و راست گوش ات و بہ ہے خاصیں معجزہ و پیش دارگ و سراسھے ایمان آرگ موقوف انت تو پیشی اے پیسے نبیان و شہارچے کشت کہ آگوں و تی سر ظاہرں نشانیان اے معجزہ و ہم یاروک انتت - شے اسلاف (بت و پیرکان) و اے فعل کہ بہ آئی سراسھام داں مروچی و راضی انت آیا اے جہر و دلیل نہ انت کہ اے کل شے نمون و ہٹ کنگ و رہ بند انت کہ تم یک پیغمبرے دانگہ اے خاصیں معجزہ و پیش ہدایت ما ایمان نیاریں - ول الزبور یعنی کتاب المواعظ و الزواجر - نراں ہما کتاب کہ ماں آئی پنت و ہم نراپ و بیان ماں انت - ول و اچہ پیغمبر صلی اللہ علیہ واکہ وسلم و تسلایگ بیت کہ اے ملعونانی چیت و چوٹیں گتیاں چہ ملو و مہو و نہ ایدگہ دروغ بند و کانی پرا و ہدرا چہ تو پیش باز رسول دروغ بند کنگ بوتگت کہ آیان صاف نشانیان (معجزات) گونڈیں کتاب و مزین گیش کیوار کونیں کتاب اور کنتت کہ حقیقی نبیانی و کذب در منانی یک قدیمی عادت ایت - شمارا اے نو کیں جہر دیمانیا تلگ - ول یعنی موت و نام و ہر کس چشیت چرائی و پد قیامت و روچ و ہر یک دروغ بند کونک

وراست گوشوک و مصدق و مکذب و راوتی و تکتگیں کارانی پوره مزدربیت۔ چہ پوره غراے مطلب چوش بیت کنت کہ چہرے کتیں ممکن انت کہ چہ قیامت و پیش برسبت مثلاً
 ماں دینا یا ماں قبر۔ فل فریب و بن مال یعنی دینا ہداری تیس بہار و ظاہری ٹاپ و ٹیپ مزین فریب دیوکیں چیز انت کہ بر آئی سرانگنوک بوان و باز اتمن چہ و تکی آخرت و
 شمشو کاربنت حالانکہ انسان و صلی کامیابی ایش انت کہ ادا نندان و تکی عاقبت و فکر و بدارت و ہما کاران و بکنت کہ آچہ خدای عذاب و رگینوک و داں جنت و سرکونک
 بنت۔ تنبیه : ماں اے آیت و ہما ہتیں صوفیانی ہم و ثابت بوت کہ آے دعوی و کنت کہ مارا نہ جنت و طلب انت نہ دوزخ و نرس معلوم بوت کہ چہ دوزخ و دو
 و ماں جنت و داخل بوگ اہل کامیابی انت ہیچ مزین ترین کامیابی چہ جنت و در حاصل بوت نہ کنت و فی الحدیث و حو لها نندان۔ اللہ تعالیٰ چہ و تکی فضل و رحمت و مارا ہم
 اے کامیابی نصیب بکنت - ۱۲

ہمہ صفحہ و فوائد : فل اے دیم گوری پیمانان

انت کہ آنگرگ ہن ماں جان و مال و شے امتحان بیت و ہمک
 پیچے قربانی دیگ کیت چوش کہ کنگ بوگ، ٹی بوگ، قید و
 بند و شدتن و برداشت کنگ، نادراہ بوگ، مالانی تاوان
 بوگ، چہ سیاد و ارشان سدگ۔ اے وڑ و سکی و سوری
 دیما کابنت و ہم چہ اہل کتاب و چہ مشرکانی زبانوں سوچاکیں
 و دل آزار کنویں خبر اشنگ بنت۔ اے کلائی علاج صبر و تقوی
 انت۔ اگر گوں صبر و استقلال و گوں پرہیزگاری و اے سکی و
 سوریانی مقابلہ کن ات تو اے گڈ امرن ہیما ت و جو امر دی کار
 بنت کہ بر اشی و کڈن و ت حق تعالیٰ و کنگ۔

تنبیہ : چہ بخاری و یک ہیٹے و ظاہر بیت کہ اے آیت
 چہ بدر و پیش نازل بوگ۔ قتال و حکم جرائی و رند بوت پداہم
 صبر و تقوی و حکم قتال و مشروعیت و باوجود ہن فی الجملہ باقی
 انت کہ بر آئی و سرداں آخر و عمل بوان بوگ۔ البت صبر و
 عفو و تغلیظ و تشرید و ہدان و جاہ یارگ ضروری

انت کہ ایشاں چہ شرعی نصوص و معلوم بوت کنت۔ اے آیت
 بہ اے جاگہ و ایرنگ چہ شاید غرض ایشنت کہ شاہ اے کافر و
 منافقانی گت نامخی و ناشری و سراچہ حد و در زھر مگر ات دینگ
 شمارا باز اشنگ کپیت و زحمتانی دیم دارگ کپیت۔ گوں صبر و
 استقلال بہ آیانی مقابلہ و تیار ببت، و اے ہم دینا و زندہ
 توک و کپان و کہ امحض یک فریب ایت چہ خبر غافل مبدت کہ
 خداوند تعالیٰ ماں جان و مال ہر دو بینانی تہا شے چکا سوک انت
 فل قولہ فنبدوہ ای طوحہ و لمیراعوہ یعنی آرا و ورات
 فل یعنی چہ اہل کتاب و عالماں اے قول

گرگ بوگت کہ ہرچ احکامے و بشارتے ماں کتاب اللہ
 مان انت آیان و یک یک و مخلوق و دیما بیان کنت و ہیچ خبر
 تدریت نہ سر و چیرکناں و آیانی معنی و مطلب و رد و بدل کنت
 مگر ایشاں کہ تھے و ہن پروانہ کت و پویناوی کتیں نفع و طہر
 دستیں قول و قراران و بروشان شریعت و حکماں تبدیل کت
 ماں اللہ آیتاں لفظی و معنوی تحریفش کت ہما چہ کرائی و ظاہر
 کنگ زیات ضروری ات یعنی آخر الزمان پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم
 بشارت آرا شتر ترش چروات۔ ہمینکر ماں مال و خرچ کنگ و
 نہا بجلی کنگتس جرائی و زیات ماں علم و خرچ کنگ و نجوسی ایش
 کت و لے نجوسی و منشا ہن مال و جاہ و دینا و دوستی و اسید
 و گہم نہ ات۔ ادا امننا مسلمان عالماں ہم تراب دیگ بوگت
 کہ شتاہ دینا و دوستی و گرفتار بوان و چو ایشانی ہیما ممکن ات۔

فل یہودیان مسلمان غلط بیان کت۔ رشوت وارت و پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم و صفا و بشارت پہ زانکاراں چیروات۔ پدا و شنود ہم بوگتنت کہ مے چالاکیان و کس گپت نہ کنت و امیش
 بستگت کہ مردم مارا توسیب دینت کو مزین عالم و دیندار و حق پرستنت۔ دومی نیگ و منافق و حال چو ہمیشانی ہیما ات، جہاد و و ہد و ماں لوگ و چیر بوگتنت و بہ تکی اے حرکت و گل
 بوگتنت کہ بجا ماں و تا چون رد دیا ببت۔ و ہدے پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم چہ جہاد و اتز بوگتت تو غیر حاضری و بار و دروغیں عذر پیش کنان و دل مانگ انتنت کہ و اجہ پیغمبر
 صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ایشاں و توسیب بنت۔ اے کلان و حال دیگ بوت کہ چوشیں گپ ماں و دنیا و آخرت و چہ خدای عذاب و رکیت کت نہ کنت۔ اول و اوچویش
 کس ماں دینا و رسوا ببت و اگر یہ کت م یک پیچے و چہ ادا و استکار بوگتنت گڈ او داہ ہیچ صورت و رنگار نہ بنت۔ تنبیه : ماں آیت و اگر چہ ہم تراب پہ یہود و منافق
 دیگ بوگتت بے مسلمان ہم اشکنا بینگی انت کہ چہ بدیں کارانی کنگ و دشنود مبدت۔ بہ شرین کارانی کنگ ناز مکننت۔ و اگر شرین کارے بکنت گڈ اپہ توسیب و دل مانگ

مَنْ قَبْلِكُمْ وَمِنْ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذَى كَثِيرًا وَإِنْ تَصْبِرُوا
 وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ۝۱۸۸
 و چہ مشرکان دل آزاری خبر باز و اگر شما صبر کنت
 و تبتقوا فان ذلك من عزم الامور و اذ اخذ الله ميثاق
 و پرہیزگاری کنت گڈ اے مزین ہمتے کارنت و وقتیکہ گپت وعدہ اللہ
 الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْفُرُوهٗ
 چہ کتابیان کہ ضرور ظاہر بکنت آیتاں گوں مردمان و چہ برمدیت آیتاں
 فَنبذوه و وراء ظهورهم واشتروا به ثمنا قليلا
 گڈ اور دوات و آیان ہما وعدہ و تکی پدیشتا و گپتیش پہ آئی و عوضا بہائے مگنیں
 فبئس ما يشترون ۝۱۸۹ لا تحسبن الذين يفرحون بما آتوا
 پداچوں بدانت آپہ بیک آیان آیتاں گرت و گمان مکن ہمایان کہ گل بنت پہ و تکی کنگینان
 و يحبون ان يُحبدوا و ابالما يفعلوا فلا تحسبنهم بفقارة
 و دوست دارنت کہ تعریف کنگ بنت پہ ہما کاریکہ آیان مگتت نون تو خیال مکن کہ آ رکنگت
 مِنَ الْعَذَابِ وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۱۹۰ وَ لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ
 چہ عذاب و آیان ہستنت عذاب در فاکس و آسمانینگ و زمینے بادشاہی اللہ
 الْاَرْضِ وَ اللّٰهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۱۹۱
 و تینگت و اللہ پہ ہر چیز سرافا درنت و بیشک ماں آسمانینگ و زمینے پیداگ
 وَ الْاَرْضِ وَ اٰخِلَافِ الْيَلِ وَ النَّهَارِ لَاٰيٰتٍ لِّلْاُولٰٓئِ الْاَكْبَابِ ۝۱۹۲
 کنگ و شبیک و روچے گردش البتہ ماں ایشانی تہا نشانی انت پہ عقل مندان و
 الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللّٰهَ قِيَمًا وَّ قَعُودًا وَّ عَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَّ
 ہما کہ یاد کنت اللہ اوشتکا و نشکا و ویشکا و پیکش و
 يَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هٰذَا
 فکر کنت ماں آسمانینگ و زمین و پیداگ کنگا و گوشت کہ آدمے رب پیداگ مگتت تو اے

مازل

مہبت بلکہ شریں کار و کنگ و رند ہم بہ توسیپ ہوس مدارت۔ وک دہرے بہ آسمان وزمین و ہائی بادشاہی انت گداگناہگار تچان کجا روت و پناہ گیت و آب ہک چیز
 سدا قدرت داروک انت چہ آئی و اختیار کئے در بوت کنت۔ وک یعنی عقل مندیں مردم و ہرے آسمان وزمین و آبیانی حیران کنوکیں احوال و کڑی و شپ و روح
 مضبوط و محکیں نظام و تہا غور و فکر کنت تو گدا آرا یقین بیت کہ اسے کلیں رد و بند و مہر بستگیں کڑی ضرورتا تم یک سر جمیں مختار و قادریں بادشاہے و دست انت
 کہ آئی و چہ وئی عظیمیں قدرت و اختیار ہر یک کسان و مزین مخلوق و حد بندی کرتگ۔ یک چیزے و مجال نہ انت کہ چہ وئی مقررں حد و عمل و مرکز و قدم و در کنت۔
 اگر اے عظیم الشان مشین و یک پرزہ نے یا اے کار جاہ و یک مزدور سے بہن مختار و قادریں ملک و واہندہ اختیار و در بوتیں گداگلیں عالم و اے سر جمیں و محکیں نظام چوش
 قائم ہو گت۔ وک و ویتکا پکش۔ بزراں بہ ہج جاوے و خدائے غافل نہ ماننت آئی یا دہر دمان و مال آبیانی دل و زبان و سر اجاری بیت چوش کہ ماں حدیث و در بات و رسول بند
 صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم و بی بی عاتشہ صدیقہ رضی اللہ عنہما

کان یدکر اللہ علی کل احیانہ نمازہن
 خدائے ستیں یاد انت، پیشکا واجہ و فرائیت کہ ہر کس
 اوشتکائی نماز و نوت نکنت نندان و نماز بوانیت و
 ہر کس نشت کت نکنت آہ کش ویتکائی نماز بوانیت
 لھتیں روایتانی تہا ہستنت کہ ہما شپ و کہ اے
 آیات نازل بوتنت درد انگیں و اچ پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
 اوشتان و نندان و ویتکیش لیطان و بہ ہر جاوے اللہ
 یاد کنان و ارساں ریحوک ات ۱۲
 بے صفحہ و فوائد: وک یعنی ذکر و فکر و بد گشت
 کہ خداوند! اے عظیم الشان کار جاہ توبے کار سدا
 نہ کنگ کہ آج مقصد مدارت۔ جز ما اے عجیب چہ حکمتیں تریں
 انتظامات و کڑی یک مزین و شاندار نتیجہ و سر اھلس
 بوگ بوٹیت۔ چوش بگوش کہ چہ ادا آبیانی ذھن آخرت و
 فکر و نیگت کت کہ آدراصل و دنیا و موجودہ تیں زندہ
 گدی نتیجہ انت پیشکا دم تر و چہ دوزخ و عذاب و
 محفوظ بوگ و دعا و لوط۔ و میا نچی و خداتعالی و تسبیح
 و پاکی و بیان کنان و اشارہ کت کہ ہما حق قدرت و
 چوشیں و گیشنگیں نشان و گندان و ہم تر اراجاہ میات
 یا نئی شان و کم پیش مدارت یا عالم و کار جاہ و محض لیب
 و تماشا بھمت تھی بارگاہ چریشانی کلیں خرافات و ناہودگیں
 گپاں پاک انت۔ چہ اے آیت و معلوم بوت کہ ماں آسمان
 وزمین و قدرت و اے دگ اڈ کنگس چیزانی تہا غور و فکر
 کنگ محمود و جوان بوت کنت کہ آئی و نتیجہ و آسرخلا و یاد
 و آخرت و نیگت توجہ بہ بیت۔ باقی ہما مادہ پرست کہ آ
 اڈ کنگیں چیزانی استارانی تہا درنگ بہ بنت و کارگری
 داں راستیں معرفت و سر کنگ نہ توننت توری دنیا آبان
 مزین محقق و سائنس و زانوگر بگوشت مگر بہ قرآن پاک و
 زبان و اولوالالباب بوت نکنت بلکہ اچہ حد و درجہ
 و احمق حساب بنت۔ وک ہر کس ہمیں گدیہ و ماں دوزخ و
 مانیت ہما قدر و رسوائی بزراں انت۔ چہ دستور و دائمی
 رسوائی تہا بہ کافران انت۔ ماں ہما آیتاں چہ عا المؤمنین
 خزی (رسوائی) و نفی کنگ بوتگ اودا ہے معنی و مراد ہمگ
 لوطیت۔ وک یعنی ہر کس و خدماں دوزخ و چکل دیگ
 بلوطیت کسے حمایت کنان و آرا رکنت کت نہ کنت۔
 البت ہر کس و ماں اول و یا گد سر و یلہ دیگ و معاف کنگ

بِاطْلًا سُبْحٰنَكَ فَقِنَاعِدَابِ النَّارِ ۱۹۱ رَبَّنَا اِنَّكَ مَنْ تَدْخِلُ

النَّارَ فَقَدْ اَخْرَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ۱۹۲ رَبَّنَا اِنَّا

سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْاِيْمَانِ اَنْ اٰمِنُوْا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا

رَبَّنَا فَارْحَمْنَا ذُنُوْبَنَا وَكُفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ ۱۹۳

رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلٰی رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۱۹۴

اِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْوَعْدَ ۱۹۵ فَاسْتَجِبْ لَهُمْ رَبُّهُمْ اِنِّي لَا اُضِيْعُ

عَمَلًا عَابِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْتِ بَعْضُكُم مِّنْ بَعْضٍ فَالَّذِيْنَ

هَاجَرُوْا وَاَخْرَجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ وَاُوْدُوْا فِيْ سَبِيْلِيْ وَقْتَلُوْا

مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ عِنْدَهُ حَسَنُ

الثَّوَابِ ۱۹۶ لَا يَغْرِبُكَ ثَقَلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِي الْبِلَادِ ۱۹۷ مَتَاعًا قَلِيْلًا

۱۹۱ رَبَّنَا اِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْاِيْمَانِ اَنْ اٰمِنُوْا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا

۱۹۲ رَبَّنَا فَارْحَمْنَا ذُنُوْبَنَا وَكُفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ

۱۹۳ رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلٰی رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

۱۹۴ اِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْوَعْدَ ۱۹۵ فَاسْتَجِبْ لَهُمْ رَبُّهُمْ اِنِّي لَا اُضِيْعُ

عَمَلًا عَابِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْتِ بَعْضُكُم مِّنْ بَعْضٍ فَالَّذِيْنَ

هَاجَرُوْا وَاَخْرَجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ وَاُوْدُوْا فِيْ سَبِيْلِيْ وَقْتَلُوْا مِنْ تَحْتِهَا

الْاَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ عِنْدَهُ حَسَنُ الثَّوَابِ ۱۹۶ لَا يَغْرِبُكَ

ثَقَلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِي الْبِلَادِ ۱۹۷ مَتَاعًا قَلِيْلًا ۱۹۸ اِنَّ اللّٰهَ لَشَدِيْدُ

الْعِقَابِ ۱۹۹ اِنَّ اللّٰهَ لَشَدِيْدُ الْعِقَابِ ۲۰۰ اِنَّ اللّٰهَ لَشَدِيْدُ الْعِقَابِ ۲۰۱ اِنَّ

اللّٰهَ لَشَدِيْدُ الْعِقَابِ ۲۰۲ اِنَّ اللّٰهَ لَشَدِيْدُ الْعِقَابِ ۲۰۳ اِنَّ اللّٰهَ لَشَدِيْدُ

مَنْزِل

منظور بیت (چوش کہ گناہگاریں مومن) پہ آیاں سفارش کنوکان و اجازت دیگ بیت کہ سفارش کنان آبان بہ بخشائنت آبریشی مخالف نہ انت بلکہ چہ آیات و صحیحیں
 حدیث و ثابت انت۔ وک یعنی نبی کریم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کہ آئی و گوں مزین کوکار و دنیا و توارجت۔ یا قرآن کریم کہ آئی و توار تک لوگ و سر لوت۔ وک ساری و عقلی ایمان و بیان انت
 اے ایمان سچی بوت کہ یاں آئی و ایمان بالرسول ایمان بالقرآن ہم شامل بوت۔ وک یعنی مئے مزین گناہان و پھل کچن و حوریں گناہان و بیوش و وھد مارا چست کنگی بہ بیت نیکیں بندہ آئی لوطی
 شامل کنان چہ دنیا و چست کچن۔ وک یعنی پیغمبرانی زبانی و آبیانی باور کنگ و رداہر قول و قرارے تو کنگ (مثلاً ماں دنیا و آخر کار اعداء اللہ و سرانغہ و کامیابی و ماں آخرت و چہ جنت
 و رضوان و شرف و رکنگ) چہ آیاں مارا سچو بہ بخش کہ قیامت و روح و مئے ہج پیغم ادنی و چہ ادنی رسوائی ہم مہبت۔ وک یعنی تھی کتر و وعدہ غلافی و احتمال نیست انت البت مئے
 توک احتمال ہست کہ مبادا چہ مئے دست و ہنجیں ردکاری مئے بہ بیت کہ چہ تھی قول و قرار و استفادہ کت مخیں۔ پیشکا عرض انت کہ مارا بہ ہما عملانی سراسقامت و توفیق

بدے کہ چہ آئی برکت و ماچتی وعدہ و قوی بہرہ گیت کجین۔ و یعنی مردینے بیت توری جنین آدمی سے گورے سے محنت بر باد نہ بیت ہمکر کارکت ہما قدر آئی و برورد و اوت
 ادا عمل شرط انت نیکیں عمل کنان و یکتیں آدمی ہن قنیتی قابلیت و روع آخرت و ہما در جہاں حال کت کنت کہ آثر امر و حال کنت و ہدے شہا مردین و جنین یکیں انسانی نوع و
 لغزات یکے چہ آدم و پیدا بوتے یکیں اسلامی رشتہ ہورات یکیں اجتماعی زندگی و ماں معاشرتی کاراں شریک ات گڈ اعمال ہماں آیبانی بروردانی تہا و تا ایک بلیک ات۔ ماں روایتاں ہست
 کہ ام سلمہ رضی اللہ عنہا عرض کنت کہ یا رسول اللہ ماں قرآن کتام جاگے ما جنین آدمی ہجرت وغیرہ نیکیں کارانی باخصیص فکر نیستنت اشئی و جواب ماں ہے آیت و دیگر بوتگ۔
 ف یعنی و ہر یک عمل کنوک و حوریں عملے ہن بر باد نہ بیت، گڈ ایما مردان خدا و جنت و چمکنے کہ ایماں کفر و عصیان یلہ دیگر گوں ہوردار الکفر ہم یلہ دات۔ وطن، کس و وارث،
 اہل و عیال، مال و منال درستناں انکار کنان بہ دارالاسلام و نیمگ رہادگ بوتنت کا فراں پریشانی سر ہما ظلم و زیادتی کت کہ پریشانی لوگانی تہا ندرگ مشکل بوت وطن انکار کنگ لوگ و
 دوران یلہ دیگر و سر ہم در مناں اشاں آرام و نہشت۔ ہمک
 ہما اشان و ایذا و اتش و اے کل پشکا بوتنت کہ ایماں ہن نام و
 گروک اتنت و منی کلہ و انوک اتنت یحرجون الرسول و
 ایاکم ان تؤمنوا باللہ ویکم (المتحنہ رکوع ۱۴)
 و ما نلقموا منہم لالا ان تؤمنوا باللہ العزیز الحمید
 (بوج رکوع ۱) آخر ایماں بہ منی راہ و جنگ کت و جنگ کنان
 جاش دات۔ اے ہما بندہ انت کہ اشانی کل تقصیر کنگ
 بوتگ و جنت بہ ایماں راہ چار انت۔ و یعنی شری بدلہ وا
 بہ خدا و گورہ انت و دگر کج جاگے و درست کت نہ کنت با مطلب
 چوش بہ بیت کہ چہ بدلہ و شری بدلہ خدا و گورہ انت یعنی آئی
 دیدار مبارکین۔ رزقنا اللہ و ساؤ المؤمنین - ۱۲

نساء ۱۱۵
 ثَمَّ مَاؤْلَهُمْ جَهَنَّمَ وِبِسْ الْبِهَادِ ۱۹۷ لٰكِنَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا
 رِزدا آیبانی جاگہ دوزخ انت و آبدیں جاگے و لیکن ہما کہ آیبان ترست چہ و قی
 رَبِّهِمْ لَهُمْ جَنَّتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا زُوْلًا
 پروردگار اپرایان ایڈولیں باغنت کہ رینت چہ آیبانی چہ راجو ہمیشہ مانند ہاں و آئی تہا ہاں ہما آنت
 مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَاَعِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ لِّلْاَبْرَارِ ۱۹۸ وَاِنَّ مِنْ اٰهْلِ
 چہ خدا طرفا و آیز کو خدا و گورہ ہست باز شریک بہ نیک بختان و بے شک چہ
 الْكِتٰبِ لٰكِنْ يُّؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَا اُنزِلَ اِلَيْكُمْ وَمَا اُنزِلَ اِلَيْهِمْ
 کتابیان ہتے ایڈولیں ہستنت کہ ایماں کاریت بہ اللہ و پیر چہ و کہ دیم دیگر ہنگ شہ نیمگا و پیر کو دیم دیگر ہنگ آیبانی و قی
 خٰشِعِيْنَ لِلّٰهِ لَا يَشْتُرُوْنَ بِآيٰتِ اللّٰهِ ثَمًا قَلِيْلًا وَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ
 نیمگا۔ اللہ ترس ماں آیبانی دلا ہستنت۔ نگرنت بہ اللہ آیبانی عوضا ملکیں بہاے ہمسانت کہ پریشانی ہستنت
 اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ۱۹۹ يَا أَيُّهَا الَّذِيْنَ
 مزد آیبانی و قی پروردگار و گورہ و کیشک اللہ تعالیٰ زوت گرت حسابا و
 اٰمِنُوْا صٰبِرُوْا وَاَصْبِرُوْا وَاٰتِقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۲۰۰
 ایمانداران! صبر کنت و مقابل ہوگ و قناتی پادان بدارت و جنگی او گرت۔ و اللہ شریک نہ تہا ہن قی مطلب ہستنت و
 لِسُوْرَةِ النَّسٰءِ مَقَدِّمَةٌ وَّهِيَ مَكِّيَّةٌ سَبْعُوْنَ اٰيَةً وَّارْبَعُوْنَ وَاَلْفٌ وَاَلْفٌ وَاَلْفٌ
 سورہ نسا ماں مدینہ شریف ایبرہنگ و آئی و یکصد و ہفتاد و ہفت آیات و بیست چار رکوع ہستنت
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
 شروع کناں گوں خدا نام ۶ ہما کہ بے اندازہ مہربان زبرین رحم کنوک
 يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَّاحِدَةٍ
 او مردمان! ترست چہ و قی پروردگار و ہما کہ پیراگی کنگ شمارا چہ یک نفسے
 وَّخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيْرًا وَّنِسَاءً
 و پیراگی کت چہ آیبانی زال آئی و فرسنگ و شانگی کت چہ آہر دوئیناں باز مردینے و جنین و

نساء ۱۱۵
 ثَمَّ مَاؤْلَهُمْ جَهَنَّمَ وِبِسْ الْبِهَادِ ۱۹۷ لٰكِنَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا
 رِزدا آیبانی جاگہ دوزخ انت و آبدیں جاگے و لیکن ہما کہ آیبان ترست چہ و قی
 رَبِّهِمْ لَهُمْ جَنَّتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا زُوْلًا
 پروردگار اپرایان ایڈولیں باغنت کہ رینت چہ آیبانی چہ راجو ہمیشہ مانند ہاں و آئی تہا ہاں ہما آنت
 مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَاَعِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ لِّلْاَبْرَارِ ۱۹۸ وَاِنَّ مِنْ اٰهْلِ
 چہ خدا طرفا و آیز کو خدا و گورہ ہست باز شریک بہ نیک بختان و بے شک چہ
 الْكِتٰبِ لٰكِنْ يُّؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَا اُنزِلَ اِلَيْكُمْ وَمَا اُنزِلَ اِلَيْهِمْ
 کتابیان ہتے ایڈولیں ہستنت کہ ایماں کاریت بہ اللہ و پیر چہ و کہ دیم دیگر ہنگ شہ نیمگا و پیر کو دیم دیگر ہنگ آیبانی و قی
 خٰشِعِيْنَ لِلّٰهِ لَا يَشْتُرُوْنَ بِآيٰتِ اللّٰهِ ثَمًا قَلِيْلًا وَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ
 نیمگا۔ اللہ ترس ماں آیبانی دلا ہستنت۔ نگرنت بہ اللہ آیبانی عوضا ملکیں بہاے ہمسانت کہ پریشانی ہستنت
 اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ۱۹۹ يَا أَيُّهَا الَّذِيْنَ
 مزد آیبانی و قی پروردگار و گورہ و کیشک اللہ تعالیٰ زوت گرت حسابا و
 اٰمِنُوْا صٰبِرُوْا وَاَصْبِرُوْا وَاٰتِقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۲۰۰
 ایمانداران! صبر کنت و مقابل ہوگ و قناتی پادان بدارت و جنگی او گرت۔ و اللہ شریک نہ تہا ہن قی مطلب ہستنت و
 لِسُوْرَةِ النَّسٰءِ مَقَدِّمَةٌ وَّهِيَ مَكِّيَّةٌ سَبْعُوْنَ اٰيَةً وَّارْبَعُوْنَ وَاَلْفٌ وَاَلْفٌ وَاَلْفٌ
 سورہ نسا ماں مدینہ شریف ایبرہنگ و آئی و یکصد و ہفتاد و ہفت آیات و بیست چار رکوع ہستنت
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
 شروع کناں گوں خدا نام ۶ ہما کہ بے اندازہ مہربان زبرین رحم کنوک
 يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَّاحِدَةٍ
 او مردمان! ترست چہ و قی پروردگار و ہما کہ پیراگی کنگ شمارا چہ یک نفسے
 وَّخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيْرًا وَّنِسَاءً
 و پیراگی کت چہ آیبانی زال آئی و فرسنگ و شانگی کت چہ آہر دوئیناں باز مردینے و جنین و

حساب باز زوت کیشنگ بیت۔ و گڈ سر و مسلمانان یک سر چین و کاملین نصیحتے فرمانی کت کہ آچوش بگوش کلین سورہ خلاصہ انت۔ یعنی اگر کامیاب ہوگ ماں دنیا و آخرت و بہ و قی
 مراد و سر ہوگ لوٹ ات گڈ اشرتاں بر داشت کنان بطاعت پادان محکم بدارات چہ معصیت بہ پیرزات، در من و مقابلہ عتابت قدمی پیش بدارات اسلام و اسلام و عدالی حفاظت تہا
 مشغول ہستت بہ ہما جاگے کہ چہ اودا در من و بلغار و ترس بہ بیت اودا چو آہنی دیوال و و طرہ سینگ چو اسپر و دیما داران مقابل بیئت۔ و اَعِدُّوْا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَاَمِنْ
 زِبَاطِ الْخَيْْلِ تُرْهَبُوْنَ بِهٖ عَدُوَّ اللّٰهِ وَاَعِدُّوْكُمْ (انفال رکوع ۸) و ہر وہد ماں ہمک کار و چہ خدا و ترس ات، اگر چوشو کت گڈ ازراں بہ قی مراد و سر بوتنت اللہم اجعلنا
 فائزین بفضلک و رحمتک فی الدنیا و الاخرہ آمین۔ ماں حدیث ہست کہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم بہ پیچہ نماز و یاد اخلت گڈ نظر پیر آسمان و نیمگ چست کنان اے وہ
 آیتاں چہ ان فی خلق السموات و الارض تاں سورہ و خلاصی و تلاوت کر تگت۔ تم سورہ ال عمران بمنہ و حسن توفیقہ فلہ الحمد و المنة و علی رسولہ الف الف سلام و تحیة
 و یعنی چہ آدم علیہ السلام و اول و احضرت حوا چہ آئی و چپیں پھنات و کشت۔ پیرا چہ اے ہر دوئیناں تمامیں مردین و جنینان و پیرا کت و ماں.....

دنیاء تالان کنتت تو در حقیقت تمایں مردم چہ یکیں جان و چہ یکیں شخص اللہ تعالیٰ کنتت مطلب ایشانت کہ وہدے شمارستان و چہ عدم (نہیت) و ماں وجود یاروک و پداشما راباقی وقائم داروک ہما انت گڈاچہ آئی و ترسگ آئی و فرما برداری ضروری انت۔ چریشی اشارہ بوت بہ دو نکتہ آئی نیمگ، اولی ایکہ اللہ تعالیٰ شے کلانی خالق و ودی کنتت، دومی ایکہ یہ تمایں مخلوق و وجود سبب کہ چرائی و اللہ تعالیٰ و درستان و پیداکت یکیں جان یعنی ابوالبشر آدم علیہ السلام انت کہ چریشی و معلوم بوت کہ مئے اصلی خلق گوں خدائ انت پرچاکہ سرجیں علت و ماں آئی محلول و ہنکر تعلق و قرب علاقت (ریشتگ) و احتیاج بیت آماں ہج و ممکن نہ انت چرائی و پیدہا تعلق و قرب انت کہ آ انسان نظرانی تہا گوں دگرے و موجود انت پرچاکہ آیانی وجود سبب و مخلوق بلکل یکیں چیزت۔ کہ چریشی و ہجے ظاہر بوت کہ اول بہ مئے ذمہ و سر اخذ تعالیٰ و اطاعت لازم بوگ لوہیت کہ آ مئے خالق انت چرائی و پیدہا ماں تمامیں مخلوق و خصوصاً بہ وئی جنس و رعایت و گوں آئی جوانیں سلوک کنگ بہ مئے سر ضروری بوگ لوہیت پرچاکہ اللہ تعالیٰ یہ ماکلاں پیداک بوگ و سبب یک چیز جو کنگ

نوں ہرچ قرب و ہرچ اتحادے ماں انسانی نظراں و ت ماں و ت و موجود انت آگوں دگر ہج چیز حاصل نہ انت۔ پیشکا شرعاً و عقلاً مردمانی میا کجی و ت ماں و ت و جوانیں سلوک اینک ضروری و بدسلوکی ہنکر بدانت کہ آگوں دگراں نہ انت کہ آئی و گیش و گوار نصوص ماں شرعی حکماں بردبر و موجود انت۔ شیخ سعدی علیہ الرحمۃ ہے نکتہ و چوش بیان کنت سہ
بنی آدم اعضائے یک دیگر اند
کہ در آفرینش زیک جوہر اند
جو عضوے بدرد آورد روزگار
دگر عضوہا را نماند ترار

نوں اے موقع و سر حق تعالیٰ و وئی خالقیت ظاہر کناں و وئی اطاعت و حکم دات و بنی آدم و بیگجی اتحاد و بیان کناں و بہ اے نیمگ و اشارہ کت کہ و ت ماں و ت یک یوان و بگوا زین انت چنانچہ آیت آئند حصہ و تہا اے اشارہ ظاہر کنگ بوت - ۱۲

ہے صفحہ و فوائد : و خالق و رب یعنی موجود و مبعی بوگ و ابیدہ خدائ ترسگ و آئی اطاعت و وجوب و یک سببے ہم ایشانت کہ شما آئی واسطہ و دیان و و ت ماں و ت و چہ یک دگرے و وئی حقوق و فوائد و طلب کن ات و و ت ماں و ت آئی و قسم دے ات و بہ اشی و سر ادلی حاصل کن ات و کنا میں ات یعنی و ت ماں وئی معاملات و ہداری حاجاتی تہا ہم ہائی و ذریعہ پیش کن ات مطلب چوش بوت کہ ماں وجود و وقت و احتیاج منحصر نہ انت بلکیں ماں کلیں حاجاں و کاراں ہم آئی و محتاج ات پیشکا آئی و اطاعت ضروری بوگ انگت شرتر محقق (ثابت) بوت چرائی و پدا شمار اے حکم انت کہ چہ قرابت و ہم بترس ات یعنی قرابت دارانی حقان ہم ادکن ات و قطع رحم و چہ بدسلوکی و بہ پہر نیرات۔ بنی نوع یعنی گوں نمایں انسان ذات و علی العموم سلوک کنگ۔ و آیت و ماں اولی بھر و بیان بوہکت گوں قرابت داراں چونکہ قرب و اتحاد و خصوص و زیاد ترانت پیشکا گوں آیاں بدسلوکی پیش آیک و دے ترس پیشدارگ بوت پرچاکہ آیانی حقوق بمقابلہ و دگر مردماں زیات ترانت چنانچہ حدیث قسسی قال اللہ تبارک و تعالیٰ: انا اللہ

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ
وَبُرُسْت چہ اللہ ہما کہ بایکد گرسوال کنت شہا بہ ہما و ما و نہرست چہ رشتہ دارانی سنگ۔ بیشک اللہ پہ شے سرا
رَقِيبًا ۱) وَاتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا الْأَمْوَالَ بِالطَّيِّبِ
نگہبان انت و بدیت چوریاں آیانی مالان و بدل مکنت گندھنا پہ شترینا
وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ۲)
و تورت آیانی مالان ہور وئی مالان بیشک اے مزین کناں و ت
وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِسُوا مَاتَابَ لَكُمْ مِنْ
و اگر شما ترست کہ انصاف کت نکنت چوریں جنکا نی بابتا گڈا نکاح بکنت ہما کہ شمارا پسندنت چہ
النِّسَاءِ مَتْنِي وَثُلُثٌ وَرَبْعٌ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةٌ
اے دگر جنینان دودو سے و چار چارک پدا اگر ترست کہ شما انصاف کت نکنت گڈا یک جنے بگت
أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ آدُنِي أَلَّا تَعْوَلُوا ۳) وَاتُوا النِّسَاءَ
یا وئی مولداں سمریت بکنت و ہا اشی امیرت کہ شمایک نیمکا نہیشت و بدیت جنینان
صَدُ قَتِيصٍ نَجَلَةٌ فَإِنْ طَبِنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْ نَفْسِكُمْ فَكَلِمَةٌ
آیانی مہر و پد و شری و پدا اگر آہن بکنت پر شما چیز چہ آہر و پد وئی خوشیا گڈا بوت آہن
هٰنِيئًا مَرِيئًا ۴) وَلَا تَوْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ
مزدہ دار خوشگوار و مدیت بے وقوفانی دستا وئی مالان ہما کہ کنگ
اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا وَاسْرُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا
اللہ پر شما گڈرانے بواریت آیان چہ ہما مالا و پوشائیت آیان و بکنت گوں آیان
مَعْرُوفًا ۵) وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ
شترین خبر و پدیری بکنت چوریاں وقتیکہ رست نکاح و حد و پدا اگر شما بدیت
مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا
چہ آیان بودے گڈا بدیت ماں آیانی دستا آیانی مالان و تورت چوریاں مالان چہ ضرورتا زیادہ

انا الرحمن خلقت الرحمه و شققت لها من اسمي فمن وصلها وصلته ومن قطعها قطعته و حديث خلق الله الخلق فلما فرغ منه قامت الرحم فلأخذت بحقوى الرحمن فقال مة قالت هذا مقام العائذ منك من القطيعة قال الاترضين ان اصل من وصلك واقطع من قطعك قالت بلى يارب قال فذاك و حديث الرحم شجنة من الرحمن فقال الله من وصلك وصلته ومن قطعك قطعته و حديث الرحم معلقة بالعرش تقول من وصلني وصله الله ومن قطعني قطعته الله برشي و گواه انت و رحم و بیان بوہکتیں خصوصیت و تعلق و نیمگ و اشارہ کنتت۔ گڈا نتیجہ اے در آہت کہ وجود و معدن و وجود و منشاء اتحاد و سبب و ماں تمام بنی آدم و حقوق و رعایت و جوانیں سلوک سک ضروری انت چرائی و پدا اگر تمام ماں یک موقع و چہ کتام خصوصیت و سبب و ماں اتحاد و زیادتی بہ بیت چوش کہ ماں سیادال یا کتام یک موقع و احتیاج سک زیات بہ بیت چوش کہ تیمی و مساکین و اے دگر۔ تو چوشیں موقع و ماں حقوق و رعایت

ہم کنگ بیت۔ ابید چریشاں و ہدیہ خدایہ حکم صاف صاف آہت و سربوت کہ سیاد و وارثانی حقانی رعایت و حفاظت و بکن ات تو نوں و آئی تاکید گیشتر بوت۔ چنانچہ ماں اے سورت و اکثر ہے عمومی تعلق و دگر خاصیں تعلقانی رد ابیان بوتگنت۔ چوش بگوش کہ اے احکام ادا بیان بوتگیں امر کلی و تفصیل (گیش و گوار) انت۔ فل یعنی چشمے تمامیں حال و احوال معلوم دار انت، آئی حکم و پیروی و کن ات شمار اذاب دنت و اگر نہ عذاب مستحق بئیت و شے رحم و تعلقان و آئی و درجہاں و ہر یکے مناسب آئی حقان و ہن شرزانت پیشکار اے رد اہرچ حکے بدنت آرا حق بزانت و بآئی و سر اعمل بکن ات۔ فل یعنی یتیمیں چک کہ آیانی پت بیان بوتگ آیانی بابت و آیانی ولی و سر پرست و اے حکم انت کہ وہاں ابانغ بہ بنت تو آیانی مال و آیانی حوالہ و بکنت و ماں تولیت و ز مانگ و یتیمانی کتا یک شرسیں چسز زوران و بآئی عوض سلتیں و ردی نہیں چیزے و گوں آیانی مال و شامل مکنت و آیانی مال و گوں و تی مال و آوار کنان و مہ و رت۔ مثلاً ولی و اجازت انت کہ و تی و یتیم و ورگ و مشترک و اولد بکنت مگر اے ضروری انت کہ ماں اے رہ بند و یتیم و نقصان مر سیت۔ چوش مہیت کہ بہ اے شرکت و نیون و یتیم و مال و بوارت و و تی نفع و بکنت پر چاکہ یتیم و مال و ورگ سگ گناہ انت۔ ماں رحم و بابت و شون و انگلیں حکماں یتیمان و حکم و شاید پیشکار پیسر بیان فرمائیت کہ یتیم و تی بے سر و سامانی، بے سستی، بے کسی و لاچارگی و سبب رعایت و حفاظت و شفقت و سک زیات محتاج انت و ہن اہتمام و سبب تبدیل و شرکت و نقصان و رد گیش و گوار بیان کنان و مہن کتی و دیم تر ماں بازیں آیتاں ہن یتیمان و بار و ہتھیں احکام بیان بوتنت کہ چریشاں اے اہتمام شر تر صاف و معلوم بیت و اے تمامیں احکام و تاکیدات گوں سر جی و یتیمانی حق و بار و انت البت ہما یتیم کہ سیادی رشتگ دارنت بہ آیانی رد اماں تاکید و زیات زور پر دیگ بوتگ و ہن شان نزول و ماں آیتانی میانجی و ربط و سبب انت و اے عادت و عرف و ہن موافقت دارنت پر چاکہ یتیمیں چک و ولی زیات تر ہمانی و نزدیکیں سیاد و ت بیت۔ فل ماں صحیحیں حدیثاں منقول انت کہ یتیمیں جنک کہ آمان و تی ولی و تربیت و بوتگنت انت و آجنگ ماں آولی و مال و باغ و سیادی و سبب شریدار ات تو نوں دو صورت دیما اہتگت انت برے چوش بوتگت کہ ولی و آئی جمال و مال ہر دو شر لگنتت تو آولی و بہ کتیں مہر و گوں آجنگ و نکاح کرگت پر چاکہ دگر ہچ کس بہ آجنگ و حق و لوٹوک موجود نہ انت و برے چوش بوتگت کہ جنک و صورت و دل و نہ کپتگت مگر ولی و اے خیال کتگت کہ اگر ایشی و نکاح و گوں دگرے بکناں تو جنک و مال و ملکیت چہ منی دست و در کپنت و ماں منی مال و دگرے شریدار بیت بہ ہن مصلحت و ولی و گوں آئی نکاح و اکتگت مگر جنک و مہری ظا ہرن کتگت۔ پیشکار اے آیت نازل بوت و ولیان و حکم بوت کہ اگر شما بہ اے خبر ترس انت کہ شما در بابت و یتیمیں جنکاں بہ انصاف و کار گرگ متون ات و بہ آیانی حق ہر و گوں آیاناں جوانیں سلوک و بابت و گوں شما کوتاہی بیت گد شما گوں آیاناں نکاح مکن ات بلکیں گوں دگر ہما جنیں آدماں کہ شمارا دوست بنت چرایاں یک و بل داں چار و شمارا نکاح و اجازت انت بے شریعت و دستور و رو و۔ تاکہ یتیمیں جنکاں و نقصان مر سیت پر چاکہ شما بہ آیانی حقانی حمایت کنوک بئیت و شما ہم کتا م یک خرابی و گناہے و تہا گرفتار مہیت۔ زانگ لوٹیت کہ آزانیں مسلمان زیات و چہ زیات چار نکاح و پہ غلام و دو نکاح و روا انت۔ و ماں حدیث و ہن اے بابت و گیش و گوار موجود انت و دین و امامانی ہم ہمیشی و سر اجماع انت و بہ تمامیں امت و حکم ہمیش انت۔ صرف رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم و خصوصیت و آئی نشان انت کہ چریشاں زیات و گوں نکاح و اجازت داریت۔ (فائدہ) یتیمیں جنکانی نکاح و سیومی صورت و اے ہن ماں حدیث و موجود انت کہ ہما یتیمیں جنک کہ ولی و بآئی مال و جمال و واہگ نہ بوتگت آئی نکاح ولی و دگرے جاگے کتگت بے ظاہر انت کہ آیت و گوں صورت و ہن تعلقے نیستت۔ و ہن یعنی اگر شما بریشی و ترس ات کہ ماں بازیں جنیناں انصاف و مساوات و رو و معاملہ کنگ متون ات گد ابہ بکیں نکاح و سر اقصاعت بکن ات یا ایوک و بہ ٹینگانی سرا کیے بہ بیت یا زیات چہ ہدیہ بس کن ات یا بلوٹ ات تو گوں یک منکوہ و گوں یک چنت ٹینگان و جمع بکن ات۔ فل یعنی ایوک و گوں یک جنینے و نکاح کنگ و تہا یا فقط بہ و تی ٹینگ یا بہ ٹینگانی سر اقصاعت کنگ و تہا یا گوں یک نکاحے و یک ٹینگے یا چنت ٹینگان و جمع کنگ و تہا اے خبر و امیت دارگ بیت کہ شما چہ بے انصافی و عدل و برخلافی و محفوظ بئیت۔ پر چاکہ زوجات و ہرچ حقوے کہ ہست انت آوی مملو کہ ٹینگ و نہ انت کہ ماں آیاناں عدل نہ بوگ و سبب شے سر امواخذہ بیت نہ بہ آیاناں مہر ہست انت نہ بہ معاشرت و حد مقررات فائدہ: ہر کس و جنین بازنت تو آئی و سر اواجب انت کہ درد و نوش ددے و گد و تہا آیاناں و برابر داریت و گوں آیاناں شب باشی و رد اباری و ہن برابر مقرر بکنت۔ اگر برابری نہ کنت گد اقیامت و روح و آفلوج بیت یکس کش و گد ان روت و کسے و نکاح و یک حیرہ و یک ٹینگے بہ بیت تو ٹینگ تو ٹینگ و بہ حیرہ و مقابلہ و باری نیم بیت و ہرچ ٹینگے کہ و تی ملکیت انت آئی و باری و کتا م یک حقے مقرر نہ انت آ مالک و مرضی و سر انت۔ فل یعنی گوں ہر جنینے و نکاح کن ات آیانی مہر و گوں و شیں دل و بہ حب و و ات اد بکن ات آیانی کسے حامی و چہ شما تقاضا کنان و وصول کنوکے بہ بیت یا مہیت۔ چوش کن ات گد گوں یتیمیں جنکاں نکاح کنگ و تہا ہنچ باک نہ انت باک ہما و ہدے بیت کہ ماں مہر دیگ و یا بہ آیانی حق و دیگ و تہا دل گرانی و ہاریت۔ فل یعنی جنیں بہ و تی و شے و ماں مہر و یک مقدارے بہ زوج و مضابکنت یا مہر و زورگ و پد زوج و ہر بکنت تو مریشی و ہنچ باک نیست زوج آرا و ش و ش بوارت۔ ہرچ ورگے لید بہ بیت و دل ہم آرا گوں و ش و قبول بکنت آرا ہنچی گوشنت و ہرچ ورگے ہضم بوان و بہ شری و بدن و جز (بہر) و صحت و قوت آرگ و سبب بہ بیت آرا مری گوشنت۔ فل یعنی ناسر پریں بچکانی دست و آوانی ہما مال و مدیت کہ آرا اللہ تعالیٰ پہ مردماں معاش و سامان جوڑ کنگ بلکیں سر جی و آئی و حفاظت و بکن ات و چہ بر بادی و آرا بر بکن ات و دانکہ آیاناں نفع و نقصان و رد اہوش منیت آیاناں چہ ہن مال و بوارین ات و پوشین ات و تدا دیناںش بیت کہ کل مال شینگ انت ما گوں شما دوز و اھی کنگا تیں و ہدیہ کہ تو ہوش و ماشے سر بیٹے شے مال و بہ شے حوالہ کنیں فل یعنی یتیمان و سر پدی دیان بچکاس ات دانکہ بلوغ و عہدے۔ پدا بلوغ و رند اگر ماں آیاناں و تی نفع و نقصان و فہمگ و حفاظت و مال و بند و بست و رہ بند و بگڈز ات تو آیانی مال و آیانی حوالہ بکن ات۔ یتیمانی سر پدی و چکاسگ و شر تریں صورت ہمیش انت کہ کم نہادی چیزانی خرید و فروخت و کار چہ آیاناں گرگ بہ بیت و اشی و رہ بند آیاناں و پیشدارگ بہ بیت چریشی و معلوم بوت کہ نابالغ و بیع و شر اے چہ ولی و اجازت و اگر بہ بیت تو آجا تر انت۔ امام ابوحنیفہ و مذہب ہمیش انت و اگر بلوغ و پدیم بہ آئی و ہوشیاری منیت تو امام ابوحنیفہ و مذہب الیشنت کہ داں ۲۵ سال و رہ چار ہو۔ ہن میانجی و ہدیہ کہ آرا فہمگ و زانگ بئیت تو مال و بہ آئی حوالہ بکن، و اگر نہ ۲۵ سال و پد آئی مال ہر ڈول و منتگ آرا حوالہ بکن سر جی و فہمگ آرا بئیت یا منیت۔ ۱۲

وَلِیَعْنِی یتیم مال ہے جو ضرورت سے زیادہ خرچ کنگ بہن انت مثلاً یک پسرے کے جاگہ دو پیسہ خرچ کنگ بہن انت و اسے بہن بہن انت کہ چنے جبراً ترسانہ کہ یتیم مزین بنت
 وئی مال ہے جو مادست جنتت ماں خرچ کنگ اش تاپ کاری کنگ بہن انت۔ خلاصہ چوش بوت کہ یتیم مال ہے بحکاس و ضرورت سے وھد خرچ کنگ بہن انت۔
 وک یعنی یتیم مال ہے ولی وئی جند سے خرچ مکت۔ و اگر یتیم سے رو دینوک دست سے تنگ بہ بیت تو البت وئی خدمت سے رو و چہ یتیم مال ہے ماہ بہ ماہ سے
 خرچ زرت کنت۔ مگر غنی سے چیز کے زورگ ہجیر جائز نہ انت۔ وھ کہ کتا مچکے ہما بیت بیران بہ بیت تو باید انت کہ چنہ مسلمانانی رو برو و یتیم سے
 مال نویسان سے امانت دار سے حوالہ کنگ بہ بیت۔ وھ کہ یتیم بالغ و ہوشیار بہ بیت تو بشتانک سے رو د آئی سے مال سے بہ آئی حوالہ کنت و ہر چیزیکہ خرچ بوتنگ
 آرا فہائینگ بہ بیت و ہر چیزیکہ یتیم سے حوالہ کنگ بہ بیت آہم گواہانی رو برو سے دیگ بہ بیت، شاید رند ترا اختلا سے پیدا بہ بیت تو آئی سے فیصلہ باسانی سے بیت کنت
 واللہ تعالیٰ ھمک چیز سے حفاظت کنوک وھمک یتیم سے

لن تنالواہم ۱۱۸ النساء

وَبَدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَ مَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ ۖ وَ
 وَاشْتَابِ اشْتَابِي جبر سے ترسا کہ آمن سے و ہر سیکہ سے حاجت سے گدا باینت کہ آبھینیت و نارا، و
 مَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ ۖ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ
 ہر سیکہ محتاج انت گدا ابوارت سے قاعدہ سے پدا وقتیکہ بیت شما آیانی مالا
 أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَ كَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا ۖ
 پر آیانی دستا گدا شاہد بدارت سے آیانی سراہ و اللہ بے سنت سے حساب سے گرگ سے و
 لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ
 و مرد بیان سے ہر سنت سے چہ پزمرگ سے مانینگ و بیت سے و نریکیں رشتہ دارانی۔ و جن بیان سے
 نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ
 ہر سنت سے چہ پزمرگ سے مانینگ و بیت سے و نریکیں رشتہ دارانی گواہ سے کہ بیت پزمرگ سے یا باز
 نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ۖ وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
 ہر مقرر کتگیں سے و وقتیکہ حاضر ہونت سے بہر سے و وقتا سے یاد سے و چورہ
 وَالسَّكِينِ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ۖ
 و غریب سے گدا ابوارت سے آیانا چہ آئی سے و بکنت سے گون آیانا شریں خبر سے
 وَلِيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَةً ضَعِيفًا خَافُوا
 و باینت سے ترسنت سے ہا کہ اگر بشت سے بگجنت سے وئی رند پدا اولاد نروریں گدا نکر سے نوکا بکنت
 عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۖ إِنَّ الَّذِينَ
 پر آیانی یعنی رند چہ آیانی سے حال سے گدا میبا چہ خدا ترسنت سے و بکوشنت سے بکجیں خبر سے بکشک سے ہا کہ
 يَأْكُلُونَ أَمْوَالِ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ
 و زنت سے چور یا نی مالان سے پہ ناخنی دگر سے نہ انت سے بغیر ایک ماں چہ بیت ماں وئی لا پان
 نَارًا وَسَيَصْلُونَ سَعِيرًا ۖ يُوَصِّيْكُمْ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ
 آسا و زوت داخل بیت ماں دوزخا سے و حکم کنت شما اللہ ماشے چکانی بارہ سے کہ یکر دینی سے وند

حساب سے زانگ سے و کافی انت۔ (بس انت) آرا کتام
 حساب سے یگواہ سے حاجت سے سنتت۔ اسے کل جبر سے آسانی
 وصفانی سے سبب سے مقرر فرمائینگنتی۔ زانگ سے لوٹت
 کہ یتیم سے مال سے زورگ سے و تر کنگ سے وھد سے گواہ دارگ
 و نوشتہ کنگ مستحب انت۔ وک سے واجہ سے پیغمبر صلی اللہ
 علیہ وآلہ وسلم سے زانگ سے پیش سے اسے رسم ات کہ جنکاں
 توری مزین بنت یا کسان سے میرانش نداشتگت و مردوں
 حک کہ نابالغ سے انت آیانا ہم سے میرانش نہ و انتگت۔
 ابوک سے رستنگیں مردوں چکان سے آیانا گون درمن سے
 جنگ سے قوت سے داشتگت سے ہایان سے وارث سے فہمتگت کہ
 چر سے دستور سے یتیمیں چکان سے چہ میراث سے ہیج سے ہر سے رستگت
 ہمیشانی بار سے اسے آیت نازل ہونٹ کہ آئی خلاصہ چوش انت
 کہ مات سے ویت و دگ سے سیادانی سے چہ شتنگیں مال مردوں یعنی
 بچکان سے توری آکسان سے بنت یا کہ مزین۔ آیانا سے بھر سے بیت
 و جنین یعنی جنکان سے ہم سے ہر سے بیت توری آبالغ سے بنت
 یا نابالغ سے بنت آیانا چہ مات سے ویت و غیر سے سیادانی
 شتنگیں مال سے وند دیگ سے بیت سے و اسے وند مقرر
 کنگ سے بوتگت کہ آیانا سے دیگ سے ضروری انت۔ پہلی مال
 توری کم سے انت یا زیادہ سے چہ پیشی سے جاہلیت سے دور سے
 باطلیں سے رسم سے ہلاس سے بوت و یتیم و غیر بانی حقانی حفاظت
 کنان سے آیانی حق سے زوری سے راہ سے بند کنگ سے بوت۔
 (فائدہ) ماں سے آیت سے حق دارانی حق سے و آئی تقرر
 و تعین سے گون اجمال سے بیان سے بوتنگ۔ ماں سے دیم سے رو سے
 و ارثانی سے وندانی سے گیش و گیوار سے بید کنت۔
 وک یعنی میراث سے تقسیم سے وھد سے برادری و کتم سے مردم
 جمع سے بنت تو ہمار شتہ دار کہ آیانا سے ماں سے میراث سے
 وند سے بہر نہ سے بیت یا کہ ہما یتیم و محتاج سے انت آیانا سے چہ
 ورگ سے ارینان سے مقرر سے کنگ سے لوٹت سے یا چیز کے سے ماں
 آیانا سے چہ شتنگیں مال سے موقع سے رد دیگ سے بیت کہ اسے
 وڑ سے سلوک سے مستحب انت و اگر چہ میراث سے مال سے چیز کے
 دیگ سے یا وارینگ سے موقع سے بیت مثلاً آیتیمانی مال
 انت و بیت سے و صیت سے ہم سے کنگ سے تو گون اشان سے جوانیں
 گپ سے جان سے مقرر سے اش کنگ بہن انت یعنی گون نر می سے عذر سے و ہما
 بیار ات کہ اسے یتیمانی مال انت و میت سے اسے رد سے
 و صیت سے ہم سے کنگ سے مشکا مایے سے ماں سے سو سے شر سے و عات سے

مذلا

بیان سے بوتنگ سے تمہاں سے سیاد و وارث سے درجہ بدرجہ سے سلوک سے مراعات سے مستحق سے انت ویتامی و مساکین سے ہم سے ہر سے قریبی یتیم و مسکین سے ہم سے بیت تو آئی سے رعایت سے انک سے زیات سے بوگ
 لوٹت سے مشکا میراث سے تقسیم سے کنگ سے وھد سے آیانا سے چیز سے نہ چیز سے دیگ سے لازم سے انت اگر کتا م سے بیت سے و وارث سے بیت تو کم سے از کم سے جو انیں سے سلوک سے زہر سے بنت۔ وک سے فرمان سے
 اصل سے واپ سے یتیم سے ولی و وصی سے انت، درجہ بدرجہ سے دگر سے ہم سے بے نیمک سے خیال سے گور بکنت سے مطلب سے ایشنت سے وئی مرگ سے پد چو شک سے ہر سے چہ سے جبر سے ترسیت سے گون سے اولاد سے بے سکی
 و ترندی سے معاملہ سے کنگ سے بہ بیت۔ ہم سے و لا تر ہم سے باینت سے گون سے یتیم سے ہا سلوک سے کنگ سے انت کہ چہ سے و ت رند گون سے وئی اولاد سے دوست سے دارات سے و چہ اللہ سے ترس ات و گون سے یتیمانی سے بکجیں و
 شریں سے کنگ سے انت یعنی ہنچو شریں سے چہ شریں سے آدل سے پر و ش سے مہنت سے و نہ آیانی سے نقصان سے بیت بلکہ سے آیانی سے اصلاح سے بیت۔ وک سے ماں سے پیشی سے باز سے آیانا سے یتیمانی سے مال سے بار سے وھم سے ہم سے احتیاط
 دارگ سے حکم سے ات و ماں سے آیانی سے مال سے تہا خیانت سے مزین گناہ سے پیش سے دارگ سے بوتنگ۔ نون سے گدا سے ماں سے یتیم سے مال سے خیانت سے کنگ سے سر اسکیں سے و عید سے بیان سے کنان سے اسے حکم سے را خوب
 موکہ سے کہ ہر سے یتیم سے مال سے ناخنی سے وارت سے آماں سے وئی لا پ سے جہنم سے اس سے پزمرگ سے کنگ سے انت یعنی اسے ورگ سے آس سے ہم سے بیت آ آخری سے جملہ سے ایشرا ظا سے ہر کنگ سے بوت۔ ۱۲

ف ہر زامیت و سیادانی وارث ہوگے۔ یہاں ات و آیانی و نڈانی تقریر و تعیین و بیگہ اجمالی اشارہ فرمائی گئی۔ نون سیادانی و آیانی و نڈانی تفصیل پیشدارگ بیگانہ و چرائی و پیش بہ بیہمانی حق و تشریح و ذرا کدات و ذکر سداک ات۔ کہ چریشی و اے خیریم ہیک و صاف بوت کہ میت و سیادانی تھا اگر کسی میتیم بہ بیت تو آئی و بہر دیگ و تہاسک باز خیال گوردی جاگ لویت۔ عتربانی قدم رزم و روعہ آیان و چہ میتہاٹ و زبھرنگ سگ ظلم و مرنیں گناہ ایت نون چہ سیادان پسر و اولاد و نڈ و بیان فرماینت۔ اگر یک میت و اولاد بچک جنگ دوہیں بہ بنت تو آیان و میراث دیگ و دستور چوش ایت کہ یک بچک و دو جنگانی کد و میراث رسیت۔ مثلاً اگر یک بچک و دو جنگ بہ بنت تو مال و نصف بچکیگت و ایدرگ نصف ہر دوہیں جنگان سیکت۔ و اگر یک بچک و یک جنگے بیت تو دو سیک بچک و یک سیک جنگ و بیت۔ ف یعنی دگر اگر یک میت و ماں اولادان ایوک و جنیں بزاں جنگان و ہشتک مردیں چکے نہ ہشتک تو اگر چہ دو و زیات انت پدایم آیان دو سیک رسیت و اگر ایوک یک جنگے ہشتک تو آئی و میت و مال و نیم و نڈ رسیت، زانگ لویت کہ لیلہ کر مثل حط الا نثین و ذیل (رد) و معلوم بوت کہ یک جنگے و گون یک بچکے و یک سیک رسیت۔ تو چریشی و معلوم بوت کہ یک جنگے و گون دوہی جنگ و شتریک سیک رسیت، پرچا کہ بچک و نڈ چہ جنگ و گیش ایت نون و ہدیگ بچک و سبب آئی و نڈ چہ یک نلٹے و کم نہ انت تو دوہی جنگ و سبب و چون کم تریت۔ نون چونکہ دو جنگانی حکم چہ پیشی آیت معلوم بوتگت پمشکا ماں اے آیت و چہ دو جنگان و گیش و حکم بیان کنگ بوت تاکہ کسے و اے شہہ مہیت کہ دو جنگانی حق و ہدیگ چہ یک جنگے و زیاتنت تو شاید سے یا چہ جنگانی حق چہ دو جنگان و زیات بیت۔ پمشکا جہاے و ولانہ انت بلکیں جنگ و ہدیگ چہ یک و گیش دو بہ بنت یا دہ آیان و نڈ و نلٹ رسیت فائدہ: اولاد و وارث ہوگے و دھوڑاں آیت بیان بوتنت۔ اولی اے کہ جنگ و بچک دوہیں و رے

اولاد بہ بنت دومی اے کہ ایوک و اولاد دختر بنت اشی و پدا دو صورت انت یک جنگے بہ بیت یا چہ یک زیات، تو نون ایوک و یک صورتے باقی مانیت آیش انت کہ ایوک اولاد پسر بنت تو نون آئی و حکم ایشنت کہ تمام میراث آرا رسیت توری بچک یکے بیت یا زیات ف نون مات و پت و میراث و سہ صورت بیان فرماینت اولی صورت و خلاصہ ایشنت کہ اگر میت و اولاد بچک و جنگ انت تو میت و مات و پت و چہ میت و مال و ہر یک و ششک رسیت۔ فک دومی صورت ایشنت کہ اگر میت و اولاد بچ میت ایوک و مات و پت آئی و وارث انت تو آئی و مات و یک نلٹے رسیت باقی دو نلٹ آئی پت و رسنت و سومی صورت ایشنت کہ اگر میت چہ یک و زیات برات و گوہار انت، حقیقی بنت یا ایوک و چہ پت و یا ایوک و چہ مات و شتر پدا انت و آئی و تا اولاد بچ نیستنت نون آئی مات و ششک رسیت یعنی باقی کل بہ آئی و پت و رسنت برات و گوہاراں سچ نہ رسیت۔ و اگر ایوک و یک براتے یا گوہارے بہ بیت تو مات و یک نلٹے و پت و دو نلٹ رسیت چوشکہ ماں دومی صورت و ہر زامیان بوت۔ ف یعنی ہمنکر و ارشانی و نڈ و بیان گو سنت اے کل میت و

مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ فَدُوجِيْنِيَّةٌ وَنَدُّءُ اِنْتِ فَا پدا اگر بنت آپک جنین (توری) دو چہ زیادہ گڈا رسیت پر آیان ثَلَاثًا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلَا بُوَيْهٍ دو بہ میراث و اگر بیت یک جنیں چکے گڈا رسیت آیارانیم ف و پتے مات و پتا لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَكُلٌّ رسیت ہر یک یا چہ اہر دوہیں ششک چہ میراثا اگر بیت آیارا چک ف فَا نْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَكُلٌّ وَوَرِثَةٌ أَبَوُهُ فَلَهُمُ الثَّلَاثُ فَإِنْ وَ اگر نیستنت میتارا بچک و اے وارث بنت اے مات و پت، گڈا اے مانا سیک و پدا اگر كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلَهُمُ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا بیت آیتنا زیادہ چہ یک یا گڈا اے مانا ششک رسیت و رند چہ وصیتیا کہ بنتی برودت او وصیتنا بارند چہ اَوْدِيْنِ اَبَاؤُكُمْ وَاَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُوْنَ اَيْهَمُ اَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا واما فک شہ پت و چکان شہای نزانت کہ کجا یک چہ آیان نزدیک ترنت پشہ فائدہ رسیت فَرِيضَةٌ مِّنَ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ۝۱۱۱ و لَكُمْ النِّصْفُ اے خدا و نقر گتگیں بہرنت۔ بیشک اللہ انوکنت حکمتانی صاحبنت ف و رسیت پر شہ مردان نیم مال مَا تَرَكَ اَسْرًا وَاجْكُمُ اِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَكُلٌّ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ اچیزیکہ پشت گنگ شہہ جنان اگر میت آیانا بچک پدا اگر بیت آیانا وَكُلٌّ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِيْنَ بَهَا اچہ گڈا شمارا چاک رسیت چہ جنانی میراثا رند چہ وصیتیا کہ آئی بکنت برودت ہما وصیتنا اَبَاؤُكُمْ وَاَبْنَاؤُكُمْ وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ اِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ بارند چہ واما ف و جنان چاک رسیت چہ شہہ مردانی میراثا اگر میت شمارا وَكُلٌّ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَكُلٌّ فَلَهُنَّ الثَّمَنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ اچہ پدا اگر بیت شمارا چک گڈا پر آیان ہشتکین مالے چہ شہہ مردانی پشہ مرگا

منزل

وصیت و آئی قرض و جدانگ رند و ارشان و دیگر بیت۔ و وارثان و مال ہا بیت کہ مقدار وصیت و وامانی کنگ پسرکیت و نصف و نلٹ و غیرہ ہمیشی و مرادنت نہ تمام مال و۔ فائدہ: میت و مال اول و آئی و کفن و دفن و سراسر چ کنگ بیت چرائی پدھرچے مانیت آئی و قرض و دیما دیگ بہ بنت آرا بہ میت و وصیت و روعہ و ان یک نلٹے خرچ کنگ بہ بیت چرائی پدھرچے مانیت آرا ماں و ارشان و نڈ کنگ بہ بیت۔ فک ماں اے آیت و دو میراثان و بیان فرماینت، اولاد و دگ مات و پت و، نون فرمان کنت کہ چونکہ شہای خیر و معلوم نہ ایت کہ چہ کئے و شمارا نفع رسیت و چکر نفع رسیت پمشکا ماں اشی و شمارا دخل دیگ نہ لویت ہر حیکہ و نڈ حق تعالیٰ و بہ ہر کسے مقرر کنگ بہ آئی پابندی کن ایت کہ آرا تمامیں چرائی خیر ہم ہستنت و مزن حکمتانی داروک انت۔ ف نون زوجین و میراث و بیان فرماینت کہ مرد و چہ جنین ہشتکیں مال و نیم مال رسیت اگر جنین و سچ اولاد نیستنت۔ و اگر جنین اولاد ہستنت، یکیں چک یا جنگ بہ بیت و چہ ہما مرد و بیت یا چہ دگر مرد و بہ بیت تو مرد و چہ جنین مال و یک چاک مال رسیت، قرض و وصیت و پد۔ ۱۲

ف : ہمیں دو لاجنیں آدم چہ آئی لوگ واجہ مال چارک رسیت اگر مرد و ہج اولاد مہیت و اگر مرد و را اولاد ہست توری چہ ہے جنین و یا چہ دگ جنین آدمے ، تو جنین آدم و وندھشتک انت چہ مرد و ہما مال ء کہ اوصیت و وام ادانگ ء رز رسرکت چہ ہر قسم مال ء نقد بہ بیت یا جنس ، سلاح بیت یا زیور ، بان بہ بیت یا باغ ۔ باقی منت جنین ء حق مہر ۔ آچہ میراث ء جدانت ، اماں فرض ء شامل انت ۔ اسے کل دو صورت ہوتی چوشت کہ ماں مرد ء میراث ء ہے دو صورت انتت ۔ فل چہ ادا اخیانی برات و گوہار ء میراث ء ذکر انت کہ آیوک ء ماں مات شریک بہ بنت ۔ نون زانگ لوٹیت کہ پت و چک بیت تورات و گوہار ء ہج رسیت البت اگر پت و چک نہ بیت تورات و گوہار ء میراث رسیت ۔ برات و گوہار سے وڑ ء بنت خقیں برات و گوہار کہ مات و پت ء یک انت کہ اشاں عینی گوشتت یا ہما چک کہ پت ء یک انت کہ اشاں علانی گوشتت یا ہما چک کہ مات ء یک انت ، کہ اشاں اخیانی گوشتت ۔ ماں اسے آیت ء آخری قسم ء بیان انت ۔ چنانچہ ماں بازیں صحابہانی قرأت ء ولہ آخ او اُخجے ۔ و رند ء

اجماع انت ۔ آیت ء مطلب ایشنت کہ میتے توری مرین بیت یا جنین ، مات و پت ، چک و جنگ ہج مہیت و آڑ ایک براتے یا یک گوہارے اخیانی بہ بیت تو گڑا چہ آدوئیناں ہریکے ء ششک رسیت و مردین ، جنین یعنی اخیانی برات و گوہارانی وند بر و برانت ۔ کمی گیشی نیست باقی منتت دو وند برات و گوہار ، یعنی عینی و علانی گڑا اسے ہر دوئیں قسمانی حکم مثل اولاد گنت ۔ بے شرط ہمیش انت کہ میت ء پت و چک ہج مہیت ۔ مقدم عینی انت آمہیت گڑا علانی ۔ ہجے سورت ء گڑا سے اسے ہر دوئیں قسمانی میراث ء ذکر کیت ۔ فائدہ : زانگ لوٹیت کہ کلالہ ء تقیر کہ اسے کنگ بونگ کہ آڑا پت ، چک مہیت ، ایشرا کل قبولد انت بے امام ابوحنیفہ بنگ و کڑا سگ ء حسن نفی کنت و ہرچ حکے پت چک بیگنت ہما بنگ و کڑا سگ بیگنت ۔ وجہ صحابہانی و ہدء بجر اسے اختلاف ماں عالمانی میانجی ء بوان و پیدا کنت ۔ فل یعنی اگر اخیانی برات یا گوہار چہ یک ء زیانتت توراے کلان ء یک سیک مال میراث ء رسیت ۔ و اولی صورت ء سدرس و دومی صورت ء ثلث کہ دیگ بیت تو وصیت و وامانی دیگ ء پدھرچے باقی مانیت ہمائی ء سدرس و ثلث دیگ بیت ۔ و وصیت بہ میراث ء سراجا و ہدء مقدم بیت کہ وہاں دگران ء نقصان رسینگ مہیت ۔ و نقصان ء صورت دو انت یکے ایشنت کہ چہ سیک مال ء گیش ء وصیت بیت دومی ایش کہ ہما وارث کہ آئی ء ماں میراث ء وند رسیت پہ آئی کتیں وصیت ہم بکنت اسے ہر ہر دوئیں صورت روانہ انت ۔ البت اگر کل وارث ایشرا قبول بکنت توخیر و اگر نہ اسے وصیت مردود انت ۔ فائدہ : چہ وارثاں چونکہ ہے ترس ات کہ چہ میت ء ہشتگیں ماں ء میت ء دین و وصیت ء ادا مکننت بلکس نمایں مال ء و ت بزورنت پمشکا میراث ء بیان ء گوں ہورہمک بر ء دین و وصیت ء حکم تاکیدا بیان کنگ بونگ ۔ وصیت چونکہ تبرع و احسان انت و باز بر ء یک مضتیں شخصے بہ آئی حق دار نہ بیت و ہمیشکا آئی ء ضائع بوگ ء احتمال قوی انت تو پہ ہے اہتمام ء

مَنْ بَعْدَ وَصِيَّةٍ تُوصُّونَ بِهَا أَوْ دِينَ ط وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ

رند چہ وصیتیا کہ شمانی بکنت بریت اوصیتا یا رند چہ واما ط و اگر شتگیں مرد کہ چہ آ گیا یورث کلالہ ء او امرأة ولہ آخ او اُخت فلکل واحد منہما

میراث برت بندہ (یعنی پت و چک گنت) یا جنین خشینے و آئی ایک بر یا ایک گہاری ہستنت (مہرین) گڑا پر کیا چہ آدوئیناں السدرس فان كانوا اکثر من ذلك فہم شرکاء فی الثلث

ششک میراثت فل پدا اگر بنت آگیشتر چہ یکے گڑا ایان ہم وندنت ما سیک میراثے من بعد وصیة یوصی بہا اودین غیر مضار وصیة

رند چہ وصیتیا کہ کنگ بیت اوصیت یا رند چہ واما دگر ء نقصان بنت فل اسے من اللہ واللہ علیہم حلیم ء تلک حدود اللہ و من اللہ حکمتت والذراؤکنت او پارکشونکت فل اسے خدا ء گیشینگیں حدنت و ہر سیک

یطع اللہ ورسولہ یدخلہ جنت تجری من تحتہ الانہر حکما بمنیت اللہیک و آئیے رسول ء آئیاد اخل کنت ما ایلوئیں باغان کہ رنبت چہ آئیانی چہ سراجو

خلدین فیہا وذلک الفوز العظیم ء و من یعص اللہ و رسولہ ویتعد حدودہ یدخلہ ناراً خالدافیہا وولہ آئیے رسول ء و در بکیت چہ آئیے بشتگیں حدان داخل کنت آئیارا ما دوزخا ہمیشہ مانیت آئیے توکا و پراپنا ہستنت

عذاب مہین ء والتی یأتین الفاحشہ من نسائکم رسوا کنوئیں عذاب ہما کہ بدکاری بکنت چشمے جنان

فاسٹشہدوا علیہن اربعۃ منکم فان شہدوا فامسکوهن گڑا شاہد بیارت پر آئیانی سراجا کس چہ شہا (یعنی مسلمان) پدا اگر آشاہدی بدینت گڑا بند بکنت آجینا

فی البیوت حتی یتوفیھن الموت او یجعل اللہ لہن سبیلاً

ماں لوگان تاکہ پورہ بکنت آئیانی کارا مرگ یا پیداگ بکنت اللہ پر آیان دگر راسے

سبب ء وصیت ء چہ دین ء پیش بیان کنگ بوت ، حالانکہ وصیت ء درجہ چہ دین ء رند انت ۔ چوشت کہ ساری ء گوشت ۔ نیز وصیت مورث ء حق انت ، چوشت کہ تجھیز و تکفین ، وراثت و دین ء برخلاف کہ آدگرانی حق انت ۔ تو بہ اسے حیثیت ء وصیت چہ وام ء ساری بیت اگر چہ بہ دگر صورتے دین بہ وصیت ء سراجا مقدم بیت ۔ و ادا کہ غیر مضار ء قید جنگ بوت ہے قید ماں پیشی جاگہاں ہم معتبر بیت ۔ فل چہ رکوع ء شروع ء بجر دانگ ادا ہرچ میراث ء بیان بوت آہج انت ۔ چک ، جنگ ، مات و پت ، زوج و زوجہ و اخیانی برات و گوہار ۔ اسے پچان ء ذوی الفرائض و وند ء شریدار گوشتت ۔ اسے ہر پچس میراثان ء بیان کنان ء بہ گڈن ء رہ بند ء بیان فرمائیت کہ اسے اللہ ء حکم انت ، ایشی ء تمہیل الی انت واللہ تعالیٰ کل معلوم انت کئے ء اطاعت کت و کئے نافرمانی کت ، کئے ماں میراث و وصیت و دین ء حق و انصاف ء روء کار کت ، کئے بے انصافی کت و تاوان دات ، باقی ظلم و بے انصافی ء سراجا ردا تاخیر بوگ ء چہ

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

کے رد موارت پر چاکہ اللہ تعالیٰ و حلم ہن باز کامل انت۔ فائدہ : زانگ لوٹیت کہ ابید چہ ذوی الفرائض کہ آیات عصیہ گوشت پہ آیات و نڈ مثل نصف ثلث وغیرہ مقرر نہ انت بلکہیں چہ ذوی الفرائض ہر چہ سرکیت ہماشان و رسیت مثلاً کسے و عصیہ بہ بیت و چہ ذوی الفرائض کسے مبعیت تو آئی کل مال عصیہ رسیت و وہد ہر دو میں بہ بنت تو ذوی الفرائض و یک و پد ہر چہ مالے سرکیت عصیہ را دیگ بیت و اگر چہ سر نہ کت تو عصیہ ہج نہ رسیت، و عصیہ دراصل ہما انت کہ آمد وین انت جنین نہ انت و ماں آئی و میت و جنین و بیچ واسطہ مبعیت۔ و آئی چار درجہ انت۔ اولی درجہ چک و نواسگ انت، دومی درجہ پت و سیرک، سومی درجہ برات و برات، چارمی درجہ نا کو و نا کو چک یا آئی نواسگ۔ اگر مردم باز بہ بنت تو ہر کس چہ میت و نزدیک انت آ مقدم بیت چو ش کہ چہ نواسگ و چک، و چہ برات برات مقدم انت۔ پدا چہ چک و حقی مقدم انت و چہ چار ماں ابید ماں اولاد و ماں برات جنین ہن عصیہ بیت یعنی گوں چک و جنک و گوں برات و گوں ہن عصیہ بیت، اسے عصیہ اصلی نہ انت بلکہیں غیر اصلی

انت و اولاد و براتان و ابید جنین عصیہ نہ بیت مثلاً نا کو و چک عصیہ انت مگر گوں آئی آوار ہوان نا کو زاتیں گویا عصیہ بیت نہ کنت۔ فائدہ : اسے دو میں بڑا بیان تو تکیں قسماں یعنی ذوی الفرائض و عصیہ ابید امام ابوحنیفہ و نزدیک وارث و سومی قسم ذوی الارحام انت یعنی ہنچوشیں رشتہ دار کہ ماں آیات و ماں میت و جنین و واسطہ بہ بیت و ماں ذوی الفرائض و بہ بیت و عصیہ ہن مبعیت چو ش کہ نواسگ و سیرک (چہ مات و نیمگ و) و نہیں گویا زات و مات و برات و مات و گویا رویت و گویا (ترو) و اشانی اولاد و وہد کتام میت و ذوی الفرائض و عصیہ ہج کسے مبعیت تو آئی میراث ذوی الارحام و رسیت۔ زیادتی گیش و گویا ماں فرائض و کتاباں نوشتہ انت۔ وک یعنی تمام پیشی بیان تو تکیں احکام در بابت و یتیمانی حق و وصیت و میراث اللہ و مقرر کتگیں دستور و رہ بندت و ہر کسے کہ اطاعت کنت خدای حکمانی کہ ماں آئی و وصیت و میراث و حکم ہن داخل انت پہ آئی ملامیگی جنت انت۔ و ہر کسے نافرمانی کنت و چہ خدا و ندی خداں سر بگوزیت آپہ ملامیگی گوں رسوائی و ماں جہنم و عذاب و گرفتاریت۔ وک یتامی و موارث و بیان کنان و نون دگر حکماں در بابت سادات پشدارگ بیگانت ساری و جنینانی بار و لھتیں کت ارشاد بنت کہ آیاتی خلاصہ ایشنت کہ جنین آدم و عتادیب و ستیا ضروری کارایت و بہ آیاتی سراج ڈول و ظلم و زور کنگ نہ لوٹیت۔ جاہلیت و دور و جنینانی بابت و ماں ہر دو میں گپاں بے اعتدالی بوتگت و ماں اسے آیت و تادیب و رد احکم انت کہ اگر کسے و زوجہ سیاہ کار بیت تو پریشی چار گواہ چہ مسلماناں عاقل بالغ آزاد قائم بوگ لوٹیت اگر چار مردم گواہی بدنت تو گڈ آ جنین آدم و ماں بوگ و قبہ کنگ با بد انت، چہ بوگ و در ایک و گوں کسے دو چار کنگ انتظا نا بلکل بند کنگ بہ بیت دانکہ آزاد کت بمریت یا پرانی اللہ تعالی و ت یک حکمے و سزائے مقرر بکنت۔ داں اسے و ہدے پہ سیاہ کار و ہج حد مقرر نہ بوگت ات بلکہیں پرانی و عہد بوگت چنانچہ مدت و زندیاں سورہ نور آئی و حد نازل فرما تینت کہ پہ باکرہ و صد چابک و پہ

النساء ۱۲۱

وَالَّذِينَ يَأْتِيهِمْ مِنْكُمْ فَادُّوهُم بِأَنْ تَأْبُوا وَاصْلِحُوا فَاِعْرَضُوا
 و ہما د و کس کہ کنت بد کاری چہ ہنما گڈ اکتلیف بیت آپہ رویتاں پدا اگر آیات توبہ کنت و تو کہ وارث شرنکت گڈ اسر بگوت
 عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿۱۶﴾ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ
 چہ آیات، بیشک اللہ توبہ قبول کنت مہر باننت و البتہ توبہ قبول کنتیگت اللہ
 لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ
 ہما کانی کہ کنت بدیں کار پہ نادانی زندا توبہ کنت پہ ہما زونانے
 فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۱۷﴾ وَكَسَبَتِ
 گڈا ہمشاننت کہ اللہ آیاتی توبہ قبول کنت۔ واللہ علیگ و حکمت و صاحبنت و توبہ قبول
 التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ
 نبیت ایڈو میں کسان کی یک پہما کنت بدیں کار تا ہما وقتیکہ بیکہ چہ آیاتی سرایت پر شنت مگر
 قَالَ إِنِّي تبتُ النَّارَ وَالَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارًا أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا
 گڈا گوشکا بگت کہ نون منا توبہ انت و نہ توبہ قبول بیت ہما کسان کہ مرت آپہ کفر حالتا ہمشاننت کہ تیار کنگ ما
 لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۸﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرْتَدَّوْا
 پہ آیات عذاب درد نا کہیں و او اہم انداران! روانت پر شما اسے کروتی میراث بکنت
 النِّسَاءِ كُرْهًا طَوْلًا تَعْضُلُوهُنَّ لِيَتَذَهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ
 شہما جنینان پہ زور و بند کنت آیات پہ اسے غرض کہ بہرت شہما چیزے چہ ہما مال کہ شہما دانگت
 إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِغَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
 مگر بہ کہ بکنت بے حیائی ظاہری و زندگانی بکنت گوں جنان پہ دم گری
 فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَجَعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا
 پدا اگر نا دوست ہوننت شہما اسے خبرے ابید ہستنت کہ نا دست وارث شہما یک چیزے و ماں کنت آئی ہما اللہ تعالیٰ
 كَثِيرًا ﴿۱۹﴾ وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مِمَّنْ كَانَ نَرْوِهِ
 باز نہیں و اگر شہما لوٹن کہ یک بچے جا ہا دگر چنے بگرت آئیے بدلا و

مازل

ثبۃ سنگسار کنگ انت - ۱۲

بے صفحہ و فوائد : و یعنی دو کس توری یک مردیں و یک جنینے توری ہر دو میں مردین بہ بنت اگر بدیں فعل بکنت تو آیاتی سزا مجملاً ایذا دیگ فرما تینت یا چہ زبان و یا چہ دست و بہ مناسبتیں پیے اشان و تنبیہ و تادیب کنگ و حکم بوت، چریشی و معلوم بوت کہ داں ہما وہد و زنا و لواطت ہر دو میںانی حکم ہمیش ات کہ حکم و قاضی و گور و پد و جرو عبرت و ہنکر سزا و تم و ضرب مناسب بوتگت ہما قدر سزا دیگ بہ بیت چرائی و پد بہ وعدہ و درازنا و حد و ہسکا نازل بوت توبہ لواطت جدا حد مقرر نہ کت۔ ماں اشیا عالمانی اختلاف بوت کہ پہ لواطت و ہما حد انت کہ آپہ زمانا مقرر انت یا لواطت و سزا باقی انت کہ چہ پیرا قائم ات یا آئی و سزا چہ زہم و قتل کنگ یا چہ دگر رہ بندے و کشگ انت۔ فائدہ : اسے آیت باز عالماں زنا و سزا محمول کنگ و لھتیں و لواطت و سزا و لھتیں و بہ ہر دو میںانی

..... شامل کنگ۔ وک یعنی چرائی و پید اگر آپہ بدکاری و توبہ بکننت و آئندہ وئی عملوں شربکننت نون آیانی دُعب و مدارات
 دزجر و ملامت و چہ دست و بکش ات۔ اللہ تعالیٰ وئی بندگانی توبہ و قبول کنوک انت شمار اہم لازمیت کہ ہنجوش کن ات۔ وک یعنی توبہ و ابے شک یکھنیں چیز
 کہ زنا و لواطت و ڈولیس سنگینیں جرم ہن چہ آئی و اللہ تعالیٰ پہل کنت چوش کہ پیشی آیت و فرمائی کت۔ بے اے خبر و خیال داری و الم و بکن ات کہ اللہ تعالیٰ کہ چہ وئی مہربانی و توبہ
 قبول کنگ و ذمہ بہ وئی سرازنگ دراصل و بہ ہمام دماں خاص انت کہ آہ نادانیت و نادانی و کتام صغیرہ یا کبیرہ گنہے کنت مگر و ہدیہ سرچ و رنت کہ مابیں کار
 کرتنگ تو ہما دماں و پشتومان بنت و توبہ کنت۔ نون چوشینانی خطایاں الم و پہل کنت و اللہ تعالیٰ ہر چیز و زانوک انت، آئر معلوم انت کہ کئے و بہ نادانی گناہ
 کنگ و کئے و گوں اخلاص و توبہ کنگ و حکمتانی حد ابند۔ انت ہما توبہ و قبول کنگ حکمت و روء بیت آئر قبول فرمائینیت۔ فائدلا : چہ قید جہالت و چہ قریب و
 قید و معلوم بوت کہ ہر کس و آگاہ بکننت چہ نادانی و وسرز نش و توبہ بکننت بہ جلدی و تو گڈ اعدل و حکمت و رہ بند و روء آئی و توبہ قبول بوگ المی انت و ہر کس و
 پر زانت کاری و زوراں سدی بہ نافرمانی و سراجرات کت یا سرید بوگ و پد آئی و ماں توبہ و دیرکت و وئی پیشی جا و و سراقا تم بوت تو عدل و انصاف و قاعدہ و روء
 آئی و خطا دراصل و معافی و قابل نہ انت آئی و قبول کنگ اللہ تعالیٰ و ایوک و فضل انت کہ چہ وئی فضل و اللہ تعالیٰ اے ہر دو میں توبہ آن و قبول کنت۔ اے آئی و
 احسان انت مگر ذمہ داری ایوک و بہ اولی صورت و انت ماں ایڈگران و نہ انت۔ وک یعنی و چوشیں کسانی توبہ قبول نہ بینت کہ آہ و بر بہ گناہ و گلاشیں انت و دست
 نہ کشت دانکہ اشال موت و گزند تو آ و ہدیہ گوشتنت کہ نون ما توبہ کنیں۔ و نہ آیانی توبہ قبول بیت کہ آہ کفر و جا و و مرتنت و چہ آئی و پد آخرت و عذاب و گندان و
 توبہ بکننت بہ چوشیں کسان سکنیں عذاب تیار انت۔ زانگ لوٹیت کہ اے دو میں آیتاں کہ در بابت و توبہ و قبول بوگ و قبول نہ بوگ و ردا و ابیان بو گنت ما آیانی
 ہرچ مطلبہ ظاہر کنگ۔ اے ہفتیں بزرگانی تحقیق و روء انت و ماں راشی و اے خوبی انت کہ جہالت و قید و قریب و لفظ ہر دو میں بہ وئی ظاہری معنی و سراقا تم انت
 و علی اللہ و معنی ہم گوں آسانی و ظاہر بوت۔ و بہ اے موقع و چہ توبہ و قبول و عدم قبول و ذکر کنگ و ہرچ مقصد انت یعنی توبہ کیف ما اتفق مقبول نہ انت و توبہ
 چنت صورتنت و ماں آیانی مقبولیت و ت ماں و ت و فرق و جدائی انت تاکہ کسے توبہ و بھر و سہ و سہر بہ معاصی و جرات مکت۔ اے مقصد ہن ماں اے صورت و شر
 حاصل بیت، بے تفسیر کنویں و اہماں علی العموم اے آیتانی ہرچ مطلبہ بیان کنگ تو اہجالت و قید احترازی و شرطی نہ مننت بلکین قید واقعی قرار دینت و گوشتنت کہ گناہ
 مدام چہ جہل و حماقت و روء سرزد بیت۔ و قریب و معنی و چوش گرت کہ چہ موت و آیک و پیش ہنکر وقت انت آوت قریب انت۔ پرچاکہ دنیا و زندقلیل انت بہ اے
 صورت و مطلب چوش بیت کہ اللہ و توبہ قبول کنگ و وعدہ گوں ہمایان انت کہ چہ سفاهت و چہ انجام و بے خبر ہوان و گناہ کنت و پد چہ مرگ و آیک و پیش توبہ کنت و ہر کس کہ موت
 دیست و نزع و حالت کسر بوتنت یا کہ ہر کس کفر و سر و مرتنت آیانی توبہ ہجر قبول نہ بیت اے تقریر و روء توبہ کنوکانی ہما و صورتہن بین ہرچے ماں اولی تقریر بیان بوتنت اولی شق یعنی توبہ
 قبولیت و تو گڈ شمار بنت۔ فائدلا : و ہرے کہ موت و یقین بیت و دومی عالم بہ گنگ و بیثیت تو آ و ہدیہ توبہ قبول نہ بیت و چہ عالم آخرت و گنگ و پیش و توبہ البت قبول
 بیت ہنکر فرق انت کہ اولی تقریر و ردا ماں اولی صورت و توبہ و قبولی عدل و انصاف و دستور و روء انت و دومی صورت و توبہ و قبولی آئی و محض فضل انت چوشکہ بیان بوت۔
 وک پیشی بیان و روء جنینانی بدلی و بابت و تادیب و سیاست و حکم و دیان و نون جاہلیت و دور و ہا ظلم و زور و ہلاک کنگ و ردا بیان بو گانت کہ آ ظلم و آیان قسم قسا
 چنیں آدمانی سہرا کنگ انتنت کہ چہ ایماں یک صورتے ایش بو گنت کہ و ہدیہ کسے مرتنت تو آئی جنین و میت و چک یا برات یادگ و وارثے و وئی قابو و آوتنت گڈ اگر دل و لوٹنت تو
 گوں آئی نکاح کتنتی یا نکاح و بغیر وئی لوگ و کتنتی یا دگرے و نکاح و دانگتی و آئی کل مہر یا چیزے مہر و نہرتنتی یا تمامیں عمر و آئر بہ وئی قید و کتنتی و آئی مال و وارث
 بو گنت۔ اے بابت و ہے آیت نازل بوت کہ آئی و خلاصہ چوش انت کہ و ہدیہ کسے بمریت تو آئی لوگ بانک و وئی نکاح و مستروت انت میت و برات یا چہ آئی و وارثاں کسے اے
 اختیار نیست کہ گوں آئی بہ زبردستی نکاح بکننت نہ آجینیں آدم و چہ نکاح و مہن کت کنت کہ آہے دس ہوان و لوگ و اجہ و ہما میراث و وائر کنت کہ آئر راستگ البت اگر اصاف صا
 بد کرداری ظاہر بکننت تو آئر اٹنگ المی انت۔ وک یعنی گوں جنیں آدمان گفٹ و گذار و معاملہ آں گوں اخلاق و معاملہ کن ات۔ ماں جاہلیت و ذلت و رسوائی یا روکیں قصہ آن و گوں
 جنیناں شمار کنت آیان و ویل کن ات پد اگر شمار ایک جنینے و ہیل و عادت دوست مہنت تو صبر کن ات بلکین ماں آئی یک شتری و ہم بیت و ممکن انت کہ شمارا دوست مہنت
 یک چیزے و اللہ تعالیٰ ماں آئی و ہما مزین نفعے دینی یا دنیاوی ایر بکننت ہمشکا شمار اٹنگ المی انت و گوں ہیل و بدی باید نہ انت۔ ۱۲

فل محرمات و ذکر پدماں گد سر نوں ہما جنینانی حرمت و بیان فرمائینیت کہ آماں دگرے و نکاح و آنت آئی نکاح گوں دومی کس بوت نہ کنت تا و ہدیہ کہ اب بطلاق یا زوج و وفات و ذریعہ و چہ نکاح و جدائی اختیار مکنت و طلاق یا وفات و عدت و تمام مکنت داں ہما و بدو گوں آئی کس نکاح کت نہ کنت لیکن اگر یک جنینے کہ لوگ واجہ داریت اب شے بلک و بنیت تو اچرے حکم و مستثنی انت و اب شہا حلال انت بہلی توری آئی لوگ واجہ حیات انت و آئی و آرا طلاق (سون) ہم نہ انگ و آئی صورت چوش انت کہ کافر مرد و کافر جنین و عدت ماں و ت و نکاح کت و مسلمانان و دار الحرب و سر ایلی غار کنان و آجنین و عقید کنان بہ دار الاسلام و آورت تو آ زال ہر کس و بھر کپت بہ آئی حلال انت اگر چہ آئی و لوگ واجہ بہ دار الحرب و زندگی موجود انت و آئی و طلاق ہم نہ انگ، نوں کس محرمات و بیان کنان گد سر تا کید کت کہ اب اللہ حکم انت آئی پابندی بہ شمالا زم انت - فائدہ ۵ : ہرچ جنینے چہ دار الحرب و گرفتار ہوان و کسیت بہ آئی حلال ہوگ و ضروری انت کہ یک حیضے بجزویت و آجنین مشرک و بت پرست مہیت بلکہ چہ کتاب الہی بہ بیت - فل یعنی ہما جنینانی کہ آیانی حرمت و بیان بوت چہ اشان ابید کل حلال انت گوں چار شرطان اول اے کہ طلب بجن ات یعنی گوں زبان و ایجاب و قبول چہ دو میں نیمگان بہ بیت - دومی اے کہ مال یعنی مہر دیگ قبول بجن ات، سومی ایش کہ اے جنینان و ماں بندی و بارگ و ماں و تی قبضہ و دارگ مراد بہ بیت ایوک مستی و شہوت رانی مقصود مہیت، چوش کہ ماں زنا و بیت یعنی بہ ہمیشگی آجنین مرد و زوجہ بہ بیت - یاد دیگ و بغیر کدی جد مہیت - مطلب ایشنت کہ ہج مدتے مقرر مہیت - چریشی و معلوم بوت کہ منفعہ حرام انت کہ بہ اشی و سر اہل حق و اجماع انت - چہاری شرط کہ آماں دگہ آیتاں مذکور انت ایشنت کہ چیر کائی دوستی و یاری مہیت یعنی کم و چہ کم دو مرد یا یک مرد و دو جنیں بہ اے معاملہ گواہ بنت اگر دو گواہان و ابید ایجاب و قبول بیت تو نکاح و نہ بیت زنا زانگ بیت - فل یعنی گوں ہر جنین و نکاح و چرائی و رند زوج و چہ آئی بہ کس و ہدیہ یا داں یازیں مدتے و نفع ہم حاصل کت کم و چہ کم ایش کہ یک برسے وطی یا صحیح خلوت و نوبت ہم حاصل بوت تو اے صورت و آجنین و سرچس مہر دیگ لازم انت جنین و بخشگ و بغیر چہ ذمہ و ادانہ بیت - البت اگر جنین چہ کارے و عدت و زوج و طلاق بدنت گد اب تنگ مہر و نیم دیگ الی انت و اگر جنین و چہ نفع زورگ و پیشس کتام پنجس جبے کت کہ نکاح پرشت تو زوج و ذمہ و چہ کس مہر ساقط بیت و چہ دیگ نہ لویت -

والمحصنت من النساء إلا ما ملکت ایمانکم کتب اللہ علیکم و أحل لکم ما وراء ذلکم ان تبتغوا بأموالکم فحسبن غیر مسفحین فبا استمتعتم بہ منہن فاتوهن اجورھن فریضۃ و لا جناح علیکم فیما ترضیتم بہ من بعد الفریضۃ ان اللہ کان علیمًا حکیمًا و من لم یستطع منکم فمقر بزوج و بیشک اللہ سہی دانت حکمتانی صاحبنت و ہر کسک جوازنی نیستیں چہ شہا طولا ان ینکح المحصنت المؤمنت فمن ما ملکت ایمانکم من فتیتم المؤمنت و اللہ اعلم بایمانکم بعضکم من بعض فانکحواھن باذن اھلھن واتوهن اجورھن بالعرف و محصنت غیر مسفحت و لا متخذت اخدان فاذا احصن فان اتین بفاحشۃ فعلیھن نصف ما علی المحصنت من العذاب ذلک لمن خشی العنت منکم و ان تصبر و اخرت سزا و اے بہ ہا کسین کہ ترسیت چٹی و تو کا کپگ و چہ شہا و دلادارت شر ترانت منزل

والمحصنت من النساء إلا ما ملکت ایمانکم کتب اللہ علیکم و أحل لکم ما وراء ذلکم ان تبتغوا بأموالکم فحسبن غیر مسفحین فبا استمتعتم بہ منہن فاتوهن اجورھن فریضۃ و لا جناح علیکم فیما ترضیتم بہ من بعد الفریضۃ ان اللہ کان علیمًا حکیمًا و من لم یستطع منکم فمقر بزوج و بیشک اللہ سہی دانت حکمتانی صاحبنت و ہر کسک جوازنی نیستیں چہ شہا طولا ان ینکح المحصنت المؤمنت فمن ما ملکت ایمانکم من فتیتم المؤمنت و اللہ اعلم بایمانکم بعضکم من بعض فانکحواھن باذن اھلھن واتوهن اجورھن بالعرف و محصنت غیر مسفحت و لا متخذت اخدان فاذا احصن فان اتین بفاحشۃ فعلیھن نصف ما علی المحصنت من العذاب ذلک لمن خشی العنت منکم و ان تصبر و اخرت سزا و اے بہ ہا کسین کہ ترسیت چٹی و تو کا کپگ و چہ شہا و دلادارت شر ترانت منزل

خوبی و گہتری انت ماں مخالفت و سر اسر تاوان و خرابی انت - فل یعنی ہر کس اے توفیق مہیت کہ آگوں آرتیں جنین و نکاح کت بکنت و آئی و مہر و نفقہ و دات بکنت گد اب ہتر انت کہ چوش میں مردم و ت ماں و ت گوں کسے و مسلمانیں ٹینگے و نکاح بکنت کہ آئی و مہر کم دیگ بیت و نفقہ ہم اے آسانی انت کہ اگر خدا بندہ آئینگ بہ و تی گور و داشت چوش کہ زیات تر ہے دستور انت تو زوج چہ آئی نان و نفقہ بے غم بیت و اگر زوج بہ حوالہ کتی گد ہم خرہ و مقابلہ خرچ کتر بیت - فائدہ ۵ : ہر کس و گوں خرہ (آرتیں جنین) و نکاح و قدرت بہ بیت تو آئی و گوں ٹینگ و نکاح کنگ امام شافعی و گور و جائز نہ انت و امام ابوحنیفہ و مذہب و رد و مکروہ تنزیہی انت - ہے ہما بہ نکاح و جائزی و ضروری انت کہ ٹینگ مسلمانے بہ بیت - زیات تر عالمانی مسلک ہمیشنت - تو اب امام ابوحنیفہ و گور و افضل انت - اگر ٹینگ گناہیہ و گوں نکاح بکنت تو ہم امام ابوحنیفہ و گور و جائز انت - البت اگر ماں کسے و نکاح و آرتیں جنینے بہ بیت تو آرتوں

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۲۵﴾ وَوَدَّ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۲۶﴾

پیشما و اللہ بخشنکنت مہرباننت و اللہ لویت کہ بیان بکنت پرشما و سوج بکنت شمارا

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهْوَاتِ أَنْ تَبُولُوا مِثْلَ نَجَسٍ ﴿۲۷﴾

اللہ لویت کہ وتی نظر نیک بکنت پر شہو سرا، ولویت ہما کہ لذتانی رندا کنت

أَنْ تَبُولُوا مِثْلَ نَجَسٍ ﴿۲۸﴾ وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ﴿۲۹﴾

اے کہ بکنت شمارا پاپا بکنت زنیٹ، واللہ لویت کہ شہو سرا سب بکنت، وان ان کمزور پیدا کنگ بوتگ، او ایسا ناراں ! مورث یکدگرے مال

بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَتَمُوتَا بِهِنَّ مِمَّا كُنْتُمْ تُحِبُّونَ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۰﴾

پہ ناحق مگر اے کہ سوداے بییت پہ تموتے رضامتدیء شہو سرا، و تموتے کوش مکنت و تموتے بیشک اللہ پہ شہو سرا مہرباننت، و ہر سیکہ ایڈولا

ذَلِكَ عَدُوٌّ وَأَنَا وَظَلْمًا فَسُوفَ نُصَلِّيُكَ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى بَنَاتِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۱﴾

بکنت بخو کہ ہر گوزیت و پہ ناحق گدا گوزینیں ما آبارا ماں دوزخا، و اے کار پہ اللہ سرا

اللَّهُ يَسِيرٌ ﴿۳۲﴾ إِنَّ تَجْتَنِبُوا كِبَارًا تَنْهَوْنَ عَنْهُ تُكْفِرُ عَنْكُمْ

آساننت، اگر شمارا پرزکنت چہ ہما زنیٹ گناہاں کہ من کنگ بت شمارا ہاں گدا مادور کیں چہ شمارا

سَيِّئَاتِكُمْ وَنَدَّخَلَكُمْ مُدَّخِلًا كَرِيمًا ﴿۳۳﴾ وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَ

شہو سرا گناہاں و داخل کیں ما شمارا ماں عزت داریں جائے، ہوس مکنت ماں ہا چیزیا کہ مزنی

وَاتَّكَ اللَّهُ بَيْنَ يَدَيْهِ يَكُونُ لَكُمْ وَمَنْ يَفْعَلْ

واتگ اللہ بیکارا پہ دگرے سرا و پہ مردیاں حصہ ہستنت چہ وتی کنگیناں، و پہ

منزل ۱

طینگ و نکاح کنگ کلانی گورہ حرام انت۔ و یعنی اللہ تعالیٰ شہو کلانی ایمان و اصل کیفیت معلوم انت ترارا و اطاہری جاو بس لوگ لویت لہتیں ٹینگ و ایمان اللہ و نیک و چہ لہتیں آراتیں جنین و بھتر و افضل بیت کنت تو نوں بہ ایمانی حیثیت و گوں ٹینگ و نکاح کنگ و ہتا قباحت و انکار لوگ باید نہ انت و بندر شمارا بکنت چہ بیکس اصل و پیدا ہوگ ماں جنین دین و شریک ات گدا گوں ٹینگاں نکاح و پر چہ محبوب و شرمی جبرے زان ات۔ چہ کفتار و بہ ٹینگاں نکاح و نینگ و دلگوش گور کنا ٹینگ و نفرت و دور کنگ مقصود انت۔ و یعنی نوں و مناسب ہمیشنت کہ برزے ایمان و داگوں اے ٹینگاں نکاح کنگاں بنیت و چہ ایمانی خدا بنداں اجازت گران و قواعد و دستور و رو و آیانی مہر و ادبکنت ات و ہدیہ آب و وتی و شہو سرا نکاح و قید و قبول دار بہ بنت، مستی و در نشان کنو کیں و چہ کانی یاری کنو کیں ٹینگ ہجر مہنت یعنی زنا مقصود مہنت کہ ماں آئی مہر ہجر لازم نہ بیت۔ چہ لہتیں و معلوم بوت کہ ماں زنا مہر لازم نہ بیت و بہ نکاح و گواہانی دارگ لازمی انت۔ و یعنی ہما آراتیں مرد یا جنین کہ آیاں چہ نکاح و نفع گپت یعنی مجامعت و نوبت آیان و حاصل بوت پیدا آراتنا بکنت تو آراتنا سگار کنگ بیت و اگر نکاح نہ بوت بلکیں چہ نکاح و پیش زنا کنتی، گدا بہ آئی صد چہ جابک جنگ و حکم انت و پہ غلام و چہ نکاح و پیش و چہ نکاح و پہ ہر جاو و پہ چاہ چاہک انت زیات نہ انت۔ ۱۲

ہمے صفحہ و فوائد : و یعنی گوں ٹینگاں نکاح کنگ و ارشاد (حکم) و استحسان (ٹینگ کار) بہ ہما مرد و حق و انت کہ آماں جنجال (زنا) و گدا گوں ٹینگاں نکاح کنگاں ات ترسیت و اگر شمارا صبر کیں ات و گوں ٹینگاں نکاح کنگاں ات تو سک شہوات بہ شہو سرا چہ حق و پر چہ اولاد آزاد بیت۔ البت ہر کس صبر و تحمل کنت نکنت تو پہ آئی و شہو سرا ہمیشنت کہ گوں کسے و ٹینگ و نکاح کنگاں بکنت، و اللہ تعالیٰ بخشنک مہربان انت بہ صبر کنو کانی سرا۔ و یعنی چہ اے حکمانی بیان کنگ و اللہ مقصد ایشنت کہ شمارا احلال و حرام و حال معلوم بہ بیت شمارا پیشی نبیانی راہ نصیب بہ بیت چہ شمارا حضرت ابراہیم وغیرہ و شہو سرا مغفرت و بکنت و اللہ بہ شہو سرا مصلحت احوال و بخوبی معلوم دار انت و آئی و ہر یک کم و تند سر و حکمت گوں انت۔ نوں اگر آئی و حکم و رند گیری و نہ تن ات گدا چہ ہدایت و زبھر و پیشی مردمان و ہم مخالف و چہ اللہ رحمت و مغفرت و زبھر بییت۔

فائدہ : چہ پیش زنا و لوادت و حرمت و چہ ایمان تو بہ کنگ و جنین آدمانی بابت لہتیں احکام و ہما جنیناں کہ گوں آیاں نکاح حرام انت آیانی ذکر و بیان و نکاح و ردا مہر وغیرہ و قید و شرطانی تذکرہ و چہ بد کاری و پھر نیک و بہ آئی سرا سزا دیگ و بیان ات و لہتیں سببانی بنا بہ مردمان سک گران ات کہ بہ اشانی سرا عمل بکنت پمشکا ماں اے آیت و دیم و آئی کیں دو آیتانی تہا اے حکمانی پابندی و سر امرن گدا گوں ظاہر کنگاں یا سوج دیگ بوتگ کہ چہ اشانی مخالفت و دست و بکنت انت واللہ اعلم۔ و یعنی اے قسم قسم و پابندی کہ پیش و بیان بوتنت چہ ریشاں مراد ایشنت کہ شہو سرا رحمت کنگ بیت پمشکا اللہ تعالیٰ و اے پابندیانی بار و فرمان دیم دات و ہر کس بہ شہوت و لذت و شوہار و انت البت ہے و اہگ دارنت کہ شمارا چہ بکلیں راہ و گسر بییت یعنی جو ہمایاں شمارا ہم شہوت و لذت و رند و بکپ ات و گراہ بییت۔ نوں ہر چہ کن ات گوں ہوش و ماش و بکن ات۔ و یعنی انسان و اللہ و ضعیف پیدا کنگ آشر زانت کہ اے چہ ولی شہوت و دل پسندی چیزاں ان چہ بکنت کنت پمشکا ماں ہر یک حکم و تخفیف (سبکی) و لحاظ ہم دارگ بوتگ، چہوش نہ انت کہ بہ انسان و حق و ہر چہ مفید بوت آرات بہ آئی ذمہ و حجت، سہل سبک بییت یا مشکل و گران۔ مثلاً چہ جنین و چہ شہوت و صبر کنگ بہ مردم و سک گران ات پمشکا پہ آئی و اہگ و پورہ کنگ و جائزیں راہ بند اللہ و پیش داشتنت کہ چہ رانی و وتی مقصد حاصل بکنت چہوش نہ کنت کہ بہ شہوت و پورہ کنگ و آراتیکدم دور دارگ بوت۔ حق تعالیٰ و چہ وتی رحمت و ماں شہوت و تنگی نیا ورتگ کہ کسے حلال و یلہ کنگاں و بہ حرام و نینگ و درک بکنت، اے آیتانی خلاصہ ایش بوت کہ نفس و چہ شہوت و کینگ و آتماہیں بند شانی پابندی لوگ کہ آدر بابت و جنین آدمان بیان بوت انت، ہجر گرانیں کارے نہ انت و اشانی پابندی سک ضروری و باز فائدہ مند انت۔ و مطلب چہوش انت کہ کسے مال و بہ ناحق و۔۔۔۔۔۔۔۔۔۔

درگ مثلاً دروغ بندان یا بدعا بازی یا بد زنی یا جبر روانت البت اگر سوداگری یعنی بیخ و بن را بکن ات شتاب یکدگرے و رضامندی و تو میری بیخ و بن تاوان انت کر اے مال و بورات کراشی و خلاصہ ہے
 بورت کہ بہ جائزین رھندہ زورگ مہین انت۔ اگر مال و بیلہ دات نہ کن ات۔ وک یعنی یکدگرے و قتل ہم ممکن ات بے شک اللہ تعالیٰ شے سزا مہربان انت کہ مفت و کسے و مال یا جان و تنہا
 سر و چہرہ مہین فرمائینت شے سزا مہین احکام دیم دانت کماں آیاں بہ شماسر سیر برکت انت وک یعنی ہر کس کہ چٹلم و زیادتی و دست نہ کشیت بلکین دگرانی مال و ناحق و بورات یا ظلم
 کسے و قتل بکنت تو آئی جاگہ دوزخ انت و چوشین ظالمان ماں اس و مان کنگ بہ خدائے چ متکل انت بلکین سہل و آسان انت۔ نوں کسے چوش مہ نہمیت کہ و مسلمانیں، دوزخ و چون
 رویں۔ اللہ تعالیٰ مالک مختار انت آرا بہ عدل و انصاف قائم دارگ کتا م چیز دانت کنت۔ وک ماں پیشی آیت عبیان ات کہ ظلم کسے و مال و یا جان و نقصان بر سینت تو آئی و سزا جہنم
 انت کہ چیشی و معلوم بو تگت کہ حق تعالیٰ و نافرمانی و بندہ عذاب و مستحق بیت۔ نوں مرے آیت و چہر گناہاں پھر بزرگ و ترغیب چہر گناہاں و تارا دور دارگ و سزا بخشش و وعدہ و جنت و لایح
 دیگر بیگانہ تگت تاکہ آرا فہان و ہر کس چہر گناہاں و تارا رکیگت و کوشست و بخت و ہن بزانت کہ ہر چہ کیرہ گناہے مثلاً چہر کسے و مال و غضب کنگت دوزی کنگ یا چہر کسے و ظلم قتل کنگ و تارا
 رکینت کہ آیانی ذکر انوں گوست تو آئی ہما صغیرہ گناہ بخشگ بنت کہ آیانی امر تکب پہ دزی یا قتل و رد ابو تگت۔ مرے آیت و لھتیں جبر بحث طلب انت مگر اصل کلانی ہمیش
 انت کہ آیت و صلی و جوانیں مطلب معلوم بیت کہ چہر ایان تمائیں جبرانی زانگ و سر پد بوگ سہل بہ بیت پمشکا معتزلہ و آیانی ہم خیالان و سر سوری و طے اے آیت و مطلب و
 چوش گرت کہ اگر چہر گناہ کیرہ و تارا دورات یعنی کیرہ گناہ یکے ہم نہ کن ات تو کڈرا ایوک و صغیرہ گناہ توری ہر فرد بہ بنت ضرور معاف کنگ بنت و اگر گوں صغائر ہر چہ
 کیرہ کیف با تفاق یک یا دو ہن شامل بہ بنت تو نوں معافی ممکن انت بلکین درسانی سزا ضروری بوت۔ اہل سنت گوشتت کہ ماں آہر دو میں صورتان اللہ تعالیٰ و رامعانی و مواخذہ و اختیار بدستور متحق
 انت۔ ماں ولی صورت و معافی و لازم بوگ و دومی صورت و مواخذہ و ضروری زانگ معتزلہ و فہمی و فہمی انت۔ وچہ آیت و ظاہری الفاظ و سر سوری مطلب معتزلہ ہر چہ مذہبے راجع بہ نظر و کیت
 آئی و پسر کتے و چودا تگ کہ چہ انتقام شرط و مشروط و انتقام کہ ضروری امرے، بجز نہ انت۔ کسے و چوش گوشتت کہ چہ کبار لفظ و کہ ماں آیت مذکور انت الکلبار یعنی چہ آئی خاص شرک مراد
 انت و لفظ کبار ترے یہ جمع و صورت ببارگ و سببے بازین قسماں قرار داتگ بہ ہمانی رد اہل سنت خبرن زین بحث آتگت مگر ماں کلبیں خبرن و نظر انداز کنان ایوک و اے آیت و متحق و جوانیں معنی
 چوش بیگانیں کہ آہر نصوص عقل و رے و برابر قواعد و متحقین و اثر دے و موافق بہ بنت و اے بیان بو تگت معنی و فہمگ انصاف و لازم دارگ و پد تمام ضمنی خبر و قنات صابینت و معتزلہ و خلاف
 قنات سدان و معتزلہ و بے عقلی دے زانگی و سر مضبوطی تحت ثابت بہ بیت اہل حق و آئی و الباطل و تردید و نیک و دلگوش گور کنگ و حاجت پشت مکیت۔ پمشکا شری و دلگوش کن ات کہ
 و ظاہر انت کہ فرمان ان تجتنبوا کبار ما تھون عنہ و کفرت عنکم کہ ادا مذکور انت و فرمان الذین یجتنبون کبار الہ تم و الفواحش الا اللہم کہ آماں سورہ نجم و موجود انت اے
 ہر دو میں فرمانی مراد و تصدیک انت، ایوک لفظانی تہا کے فرق انت۔ تو نوں ہر مطلبے یک آیت و بہ بیت ہما دومی آیت و ہم بیت۔ نوں سورہ نجم و آیت ثابت و حضرت عبداللہ بن عباس و فرما چاری وغیرہ ذاک
 حدیث و کتابانی تہا صاف موجود انت عن ابن عباس قال ما رایت شیئا اشبه باللمع مما قال ابو ہریرۃ عن النبی صلی اللہ علیہ وسلم ان اللہ کتب علی ابن آدم حفظہ من الزنادک
 ذلک لا محالۃ فرنا العین النظر و زنا اللسان المنطق النفس المتی و شتھی و الفرح یصدق ذلک و یکذبہ۔ انتہی۔ فہمگ زانگ و صورت چہرے حدیث و ہر دو میں پیشی آیانی و واقعی و
 تحقیق مطلب و سر جی نشان بکر اہت و حضرت ابن عباس جبر الامت و لسا القرآن و فرمان چہ ہم اے معلوم بوت کہ لم و علی هذا القیاس سیات و معنی چیشی و بہتر کیر نیاحت۔ تو نوں بہ اے مطلب و مقابلہ
 کلام دگر تقریر آیت و بنت تانگ و بار و چہر ہما ترجیح و قابل و پسند لائق بوت کنت۔ خصوصاً معتزلہ و نابکارں گتار چون دلگوش گور کنگ پستہ دیگر قابل زانگ بنت اذ واقعی بیان بو تگت حدیث و مطلب حضرت
 ابن عباس و چہرانی و ہر چہ کہ بیان کنگ ہمتیں مجہد قبولیت و لائق تحقیق آیت کہ چہرانی و مقصد ہر دو میں آیانی سنت ثابت بوت و معتزلہ و بد کوئی و کجائش اہل حق و آئی و تردید و ضرور ہم باقی
 پشت نہ کیت و اے رد اتمام ضمنی و ذیلی اقوال و اختلاف ہم بہ شری و فیصل بوت انت چہر زانگ کہیں تا مل و فہمت کت کنت گیش و گوار و عرض ما ہم ہر ز و حدیث و خلاصہ پیش کنیں حضرت
 عبداللہ بن عباس فرمان کنت کہ ماں سورہ نجم کہ لفظ لم بیان بو تگ، آئی و معانی و وعدہ ہم کنگ بو تگ یہ آئی تعین و تحقیق و رد اچہ ابو ہریرہ و حدیث و بہتر مارا دگر چہ معلوم نہ بوت کہ آئی و خلاصہ
 چوشنت کہ حضرت رسول کریم علیہ الصلوٰۃ و التسلیم فرمان کت کہ اللہ تعالیٰ و پلین آدم و زمانہ ہر چہ مقرر کنگ ضرور آرا سمیت نوں زنا فعل و رد اچہ ہر چہ جارگ انت و زبان و بھرا شنت کہ چہ آئی ہما
 گپ ظاہر بنت کہ آپہ زنا و مقدمات اسباب بنت و نفس و بھرا شنت کہ زنا و اہک تمان و بکنت بلے فعل ناء کا مرزی یا بطلان دراصل و فرج یعنی شرمگاہ و سر موقوف انت۔ یعنی اگر چہ فرج و زنا
 صادر بوت تو کڈرا ہم، زبان، دل، کلانی زانی لوگ متحق بوت اگر جلسہ سبانی موجودگی و باوجود ایوک و فعل فرج متحق بوت بلکین چہ زنا و توبہ و اجتناب نصیبت تو نوں ناء تمام و وسائل کہ فی نفسہ مباحنت
 فقط زنا تعبت و سبب گناہ قرار بو تگت، اکل بخشگ و قابل بو تگت یعنی آیانی زنا بوگ تھل بوت چوش بگوش کہ آیانی قلب باہیت و صورت و زنا و عبادت و شکل گیت پرچا کہ فی نفسہ افعال نہ محصیت انت
 نہ عبادت ایوک و مباح انت۔ بہ اے سبب و کہ آپہ زنا و وسیلہ پشت نہ کیت بلکین چہ اجتناب و زنا و دتی جنم معدوم بوت تو نوں ہے و سیلہانی ماں زنا و رد ا
 شمار بوگ و آیان محصیت قرار دیگر انصاف و صریح مخالف انت مثلاً یک شخصے ماں مسیت و سر بوت بہ دزی و نیت و بے اودا سر لوان و عین موقع و سر ایم ترا پے
 پیش آہت و چہ دزی و توبہ ای کت و تمام شب و پے اللہ و واسطہ نماز و اناں بوت تو ظاہر انت کہ ہر چہ رفتار سر قہر و ذریعہ بہ نظر اہتگت انوں توبہ و نماز و ذریعہ
 جوڑ بوت تو اے ابو ہریرہ و حدیث و اشکنان و عبداللہ بن عباس سر پد بوت کہ لم ہما چیز انت کہ آدر اصل و گناہ نہ انت مگر گناہ و سبب لوان و گناہ جوڑ بنت
 تو آیت و مطلب چوش بیت کہ آمردوم و اچہ مزینیں گناہ و سر ظاہر گناہ و تارا پھر زینت التبت لم و صدور و نوبت کیت مگر چہ مزینیں و اصلی گناہ و صدور و پیش
 اچہ و تی گناہ و توبہ کنت و پھر زینت تو نوں ابن عباس و چوش کچہ ابو ہریرہ و حدیث و آیت سورہ النجم و مطلب سر پد بوت مارا باید انت کہ ہما معنی و ابن عباس و کوشنگ
 پد و ماں سورہ نسا و ما بغیر سر و چہر و بغہیں کہ چہ آئی و زند بھرا اللہ نہ مارا بہ اشی و حاجت بیت کہ پلے آیت و گیش و گوار و صغیرہ و کیرہ گناہانی قسماں قسمیں تفسیر بیان کنیں
 و نہ معتزلہ و جواب و فکر بیت و سیات و تکفیر و سبب و جنت و دخول و وجہ ہم بہ آسانی و قواعد و مطابق و معلوم بیت و اجتناب و معنی ہم ظاہر بیت و گونڈیں
 گونڈیں جبرانت مار اللہ بشرط تدبیر فیصل بنت۔ خلاصہ ہر دو میں بیان بو تگتیں آیانی حدیث و فرمان و ابن عباس و بیان و ر و چوش بوت کہ ہر کس چہرے گناہاں
 پھر زینت و چہ آیانی ارتکاب و و تی نفس و دور دارنت ہر گناہے کہ بہ گناہانی ر و و مقصود و مزین فہمگ بنت تو اے اجتناب و پھر بزرگ و سبب و ہمایانی ہما بدیں کار کہ
 آبان و بہر یک مزینیں گناہے و لایح و انجام و اگتت معاف کنگ بنت و فرمان و امان من خاف مقام ربہ و نھی الناس عن الہوی فان الجنة ہی المادی و ر و و آمردوم ہا
 جنت و داخل بنت۔ مطلب چوش نہ انت کہ زنا و ر و و صغائر کتا م دگر و ر و و مزینیں گناہے مثلاً شراب خوری نہ کنگ و چہ معاف بنت یا شراب خوری و سبب و چہ آیانی
 مواخذہ لازم و واجب ترتبت۔ واللہ اعلم۔

و یعنی حق تعالیٰ کہ آکسے و کسے و سرابہ کتا م ڈولے و شرافت و فضیلت و اختصاص و امتیاز عنایت کنت تو شتابہ آئی ہوس و حرص ممکن ات پرچا کہ ا
 ہم چوش بگوش ہنجوشش انت کہ ماں کسے و خاص مال و جان و بے سبب و دست اندازی بکنت کہ آئی حرمت و بیان انوں گوست و ہن چیشی و تحاسد و باغض
 پیدا بیت و اللہ و حکمت و ہم برخلاف انت لھتیں جنیں آدمیاں و اچہ و خدمت و حاضر لوان و عرض کت کہ چہ سبب انت کہ ہر جا کہ و حق تعالیٰ مرد میان و دیم گو
 خطاب کنت و آیان و حکم دنت جنیں آدمانی ذکر و نہ کنت و ماں میراث و مرد و دوسر بہر دیگر بیگانہت چہ جنین و ماں اے آیت و اے کلانی جواب دیگر
 بوت - ۱۲

More Books Visit : iqbalalmati.blogspot.com

فل یعنی یہ مردین و جنین و بہر مقررانت چوشکہ آکار کنتت۔ خلاصہ چوش بوت کہ ہر کس آئی عمل و برورد پورہ رسیت ماں آئی ہجیر کئی گنگ نہ بیت کہ کسے راشتکایت و موہ برسیت۔ البت اسے دگہ جبرایت کہ آہ و تی حکمت و رحمت و روء کسے را خاصیں مزنی و فضیلت عنایت بخت آئی حرص و شکایت گنگ مفتیں ہوس ایت۔ البت چہ و تی عمل و بدل و زیادیں ثواب و انعام بلوئے تو بہتر و مناسب انت۔ ماں اشیا ہج خرابی نیست۔ تو نون ہر کس فضل و طلبگار بہ بیت آرا لازم انت کہ چہ عمل و رہ بندہ طلب بخت چہ حسد و تمنی و فضل و طالب مہبت و اللہ تعالیٰ و ہر چیز علم پورہ حامل انت۔ ہر یکے و درجہ و آئی استحقاق و نجوئی زانت و گون ہر کس آئی شان و مناسب معاملہ کنت۔ تو نون ہر کس و فضیلت عطا کنت آرا علم و حکمت و روء انت کسے بڑی بے علی و سبب و پرچامان آئی تردد بخت۔ فل یعنی مرد بہ بیت یا جنین بہ ہر کس چہ شتاے مسلماناں ماوارث مقرر کنگ بہ ہمال و کہ مرگ و ہد و مات و پت یلہ بدینت یا سیاد و وارث، کسے و چرے مال و محروم نداشت و گون ہر کس و شتاے معاہدہ بہ بیت آیان و آیانی بہر و ضرور سر بخت۔ اللہ تعالیٰ ماں حبران

زانت کہ وارثانی چینیگر بہر لوگ لوٹیت و گون ہر کس معاہدہ بو تگ آیان و چینیگر رسگ لوٹیت و مے اسے حکمان کسے منیت و کسے نافرمانی کنت۔ فائدہ: بیشتر مردم گون واجہ تہنا تہنا مسلمان بو تگنت آیانیں تمامیں غندان و مردم کا فرانتت تو اودھا واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و دود و مسلماناں و وت ماں وت و برات جوڑ کنتت ہما دوتیں کس وت ماں وت میگر و وارث بو تگنتت و ہدیگہ اشانی سیاد و وارث ہم مسلمان بو تگنتت تو ہے آیت نازل بوت کہ میراث و اقربا درشتہ دارانی حق انت تو پشت کپنتت ہما دپ گوستگیں برات تو ہے آیان میراث نیستت، البت ماں زندہ گون آیان شتریں سلوک بہ بیت و مرگ و ہد و چرے وصیت بخت تو خوب انت بے ماں میراث آیان و بھر نہ سیت۔ فل ماں پیشی آیتاں بیان بوت کہ مرین و جنین و حقوق و بہ سرحی و رعایت دارگ لوٹیت اگر ماں حقوق و رعایت و فرق بہ بوتیں تو جنیں آدمان کنگ و موہ رسکت۔ نون ماں اسے آیت و مرین و جنین و درجہ و پیشداریت کہ مرد و درجہ چہ جنین و درجہ و گیش انت پیشکا درجہانی فرق و سبب و ماں حکمان ہر ج فرقے بیت آپہک حکمت و رعایت و قابل بیت ماں آئی جنین و مردین بہ حکمت و رہ بندہ و ہج ہر سر بوت نہ کنتت جنیناں آئی و واہگ دارگ نہ بیت۔ خلاصہ چوش بوت کہ مردیناں اللہ تعالیٰ و جنیناں سر حاکم مقرر کنگ بہ دو سبب و اول مسترس و ذاتی سبب و ایشتت کہ اللہ تعالیٰ و چہ نبی و اہلقتیں بہ لھتے و سر افضلیت یعنی مردین و جنین و سر ماں علم و عمل و کہ اسے ہر دو بینانی سر تمام کمالات و مدار انت فضیلت و مستری بخشات کہ آئی و گیش کیوار ماں حدیثاں موجود انت۔ دوم سبب کہ اکسبی انت آیشنت کہ مرد بہ جنین و سر و تی ماں و خرچ کنت، مہر، وراک و پوشاک و جملہ خرچان و بہ و تی ہر زوریت۔ مطلب ایشتت کہ جنین و باید انت کہ مرد و فرمانبرداری بخت۔ فائدہ: یک صحابہ نے و تی لوگ واجہ و نافرمانی کت آخر مرد و آرا یک شہاتے جت۔ لوگ و بہ و تی پت و فریاد کت پت واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم و خدمت و اہت و احوال بیان کت، واجہ و فرمانیت کہ آچہ مرد و بدلہ بگرت، ہینچوگ اسے آیت نازل بوت۔ بہ اشیا واجہ و گوشت کہ مایک چیزے لوٹ ات و خدا و دگہ چیزے لوٹ ات و ہر جیکہ خدا و لوٹ ات ماں ہماں خیر انت۔ فل یعنی نیکیں جنین و تی مردانی تابعداری و کنتت و اللہ حکم و روء لوگ و باشتت و بہ

آئی واہگ و پد و تی نفس و تی لوگ واجہ و مال و حفاظت و کنتت، ماں و تی نفس و زوج و مال و ہج و لوں خیانت نہ کنتت۔ فل یعنی اگر یک جنینے گون و تی لوگ واجہ و بدخونی بختت تو اولی درجہ ایشتت کہ لوگ واجہ آرا سر زبانی ہم تراپ بدیت و سر بد بخت، انہ منیت تو دو می درجہ ایشتت کہ جدا بوسیت بے ماں ہما لوگ۔ اگر پد ہم مہ منیت تو آخری درجہ ایشتت کہ آرا بخت ہم۔ بے چوش بخت کہ جنگ و نشان پشت بکیت یا ہڈے پر و شیت۔ ہر یک تقصیرے یک درجے داریت ہماںی حساب و تادیب و تنبیہ و اجازت انت کہ آئی و سہ درجہ ماں آیت و بہ ترتیب و بیان بو تگنت۔ جنگ و چوگ آخری درجہ انت۔ جو دیں گناہے و سر جنگ و چوپ بخت البت تصور زیات بہ بیت تو گدا بہ جنگ ہج تاوان نیست۔ ہینچر مناسب بزانت آرا بخت بے اسے خیال و بداریت کہ ہڈ پیر شیت و نہ چوش بخت کہ نشان باقی پشت بکیت۔ فل یعنی اگر جنین بہ شتاے نصیحت، علیحدگی یا ضرب و تادیب و پد چہ بدخونی و نافرمانی و تارا دور بدارت و سر ظاہر و فرمانبرداری بختت گدا شتاہم چہ ہمدانیس بکن ات و آیانی

لِّلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبْنَ ط وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ ط إِنَّ
 جَنِينًا حَصَّةً هَسْتَنْت چہ و تی کتگیان و بلوٹ چہ اللہ آئی مہر بانی و بیشک
 اللَّهُ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ط وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِي مِمَّا تَرَكَ
 اللہ بہ ہر چیز و سہی دارنت و، وپہ ہر کس ما مقرر کنگ وارث بہ ہمالاں کہ پشت کہ تگ
 الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبُونَ ط وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَآتُوهُمْ
 مات و پتان و خویشاوندان، و ہکسان کہ شتاہد و پیمان بگ گون آیان بدیت آیان
 نَصِيبَهُمْ ط إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ط الرَّجَالُ قَوْمُونَ
 آیانی ہرا، بیشک اللہ بہ ہر چیز و سرا حاضر و ناظرنت و۔ مردیناں حاکم کنت
 عَلَى النَّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَبِأَنْفُسِهِمْ
 چہ جنیناں سرا پراے سببا کہ سرفضل کنگ اللہ کیے و پد گرے و سرا و پراے سببا کہ خرچ کنگ آیان
 أَمْوَالِهِمْ ط فَاصْلَحُوا قِنْتِ حَفِظْتُ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ ط
 چہ و تی مال و، پد انیکیں جہاں مردانی فرمانبرداری کنتت و گہاں کنتت (بگ مال) ماں باشتتا بہ اللہ و بگب یا و
 وَالَّتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ
 و ہما جنیناںیکہ آیانی نافرمانی و ترس ہستنت شمارا اگر ایشتت بخت آیان و جدا بیت چہ آیان ماں و تی و پسگ و گزلاں
 وَأَضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا ط إِنَّ اللَّهَ
 و بخت آیانے و پدا اگر آتے خبرا کنتت گدا شتاہاز مکتت پر آیان بہا نہ و یک لہے، بیشک اللہ تعالیٰ
 كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ط وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا
 چہ درستان برزرتن مسترنت و، و اگر ترسیت شتاہا نا اتفاقا آجن و مردانی در میان گدا چست کنتت یک منصف
 مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ
 چہ مردینے مردمان و یک منصفے چہ جنینے مردمان و اگر لوٹت اسے دو میں منصفان تران کنا ییکہ گدا اللہ تران کنگ و تو فین
 بَيْنَهُمَا ط إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ط وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا
 دنت جن مردانی در میان بیشک اللہ ترا کنتت خبر دارنت و اللہ و عبادت و بختت و شریک مکتت

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

قصور و کوتاہیانی شومہ از عیبست و مفت ناحق و آیات مبارک کنگ و ردا چہ خدایا ترس انت مے شک خدا بہ شما کلائی سراسر افضل و در ستانی سراسر حاکم انت و زنجینا بار و مفت ناحق و چہ بدگمانی و کار بگبر ات و نہ معمولی گناہے و سراسیمی در جہ و سزا و سزا لانگ و بہ بندرات بلکس ہر یک قصورے و حدے ہست و جنگ آخری در جہ انت - و یعنی اے مسلماناں! اگر شمارا ترس بیت کہ ماں جن و مردے در میان و جہرہ صد و مخالفت و بستگ کہ وقی جہرہ و وقی گیشنگ و قابل انت تو شمارا بیدانت کہ چہ مردے سیاداں یک منصفے و چہ جنین و سیاداں یک منصفے مقرر کنان و اشان زوجین و گور و دیم بدیبت - پرچاکہ و ارشان و اشانی احوال ہم بخوبی معلوم انت و چریشاں دوز و اسی ہم امیت شرتر دارگ بیت - اے دوئیں منصف احوالانی تحقیق کننت و ہر کس و اشان قصور و ارگندت آرا سیرید کننت و و ت مال و ت اشانی فیصلہ کننت - یعنی یعنی اگر ہر دوئیں منصف مال زوجین و میانجی و اصلاح و نیت و بدارنت تو اللہ بہ اشانی شترس نیت و جواہی

کوشست و برکت و زوجین و میانجی موافقت پیدا
 کنت بے شک اللہ تعالیٰ تمہیں چیزانی علم و حال و
 داروک انت - جہرہ و رفع کنگ و تپاکی و بارگ و
 سبباں و جاوران و آب شتری رانت ہمیشکار و جین
 در میان جہرہ و رفع کنگ و ردا و حج دشواری دیمانیت
 ہے صفحہ فوائد :- و یعنی عبادت و نیکیں عمل و خدا
 سریقین داران و آخرت و ثواب و امید کن انت - پھر ہر کنگ
 یا گون ریاء مال دیگر ہاں شرک شامل انت اگر چہ ماں درجہ
 کمتر انت - و یعنی تاملی، نساء، ورثہ و زوجین و حقوق و گون
 آیاں جو انہیں سلوک و بیان کنان و نون ارشاد چوش انت
 کہ ہر کس و حق و درجہ بدرجہ تعلق و عروہ و احتیاج و عروہ ادا
 بکنیت چہ در ستاں دیمار خدا و حق انت - پدمات و بیت و
 درجہ بدرجہ درست و اسطہ دار
 و حاجت مندانی و ہمسایہ نزدیکیں و دورین و چہ مراد بہ
 نسب و دور و قریب انت یا بہ جاگھے و حساب و دور
 و قریب - اولی صورت و معنی اے بیت کہ قریبی ہمسایگ
 حق گیشتر انت چہ اجنبی ہمسایگ و دومی صورت و
 مدعا چوش بیت کہ کترہ ہمسایگ چہ دوریں ہمسایگ،
 یعنی ہر کس کہ کس پشت نندوک انت چہ آئی زیات تر
 انت و ماں کبرا روک سفر و رفیق و پیشہ و کار و شریک
 و یک و اجہ و دو نوکر و یک استاد و دو شاگرد و
 دوست و شاگرد و مرید و غیر ذلک کل شامل انت
 و ماں مسافر و نہان یا غیر نہان ہر دو ادار انت و مال
 مملوک و چہ غلام و ٹینگ و ابیدر ایدگہ گنگدم (جوان)
 شامل انت - آخر و فرمان کت کہ ہر کس و تب و تلبر
 و و ت پسندی بیت کہ کس و وقی سق مزانت بہ وقی
 مال و سراسر مغزوری بکننت و عیش و گلاش بہ بیت اے
 حقوق و ادا کنگ نتو نیت ہمیشکار چہ آئی احتراز بکن ات
 و قنار دور بدار ات - و یعنی اللہ تعالیٰ دوست
 نذارت و ت پسند و تکر کنکان و کہ آنجیلی کننت و و ت
 مال و خدا و دانجین علم و چہ مخلوق چہر دینت، کسے و نفع
 تر سیننت و قول و عملا و گران و ہن و نخل و ترغیب دینت
 و پے اے کافراں ماذلت و عذاب تیار کنگ -
 فاعل : اے آیت یہودیانی بابت و نازل بوت کہ آیا
 فی سبیل اللہ خرچ کنگ و تنہاوت ہم بخیلی اش کت و
 مسلماناں ہم چہ خرچ کنگ مہن اش کنگت و رسول و

والمصنات ۵ ۱۲۸ النساء ۴

بِشَيْءٍ وَّ بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَّ بِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَّ
 بِالسُّلَيْكِيْنَ وَّ الْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَّ الْجَارِ الْجُنُبِ
 فظیران و تزکیں ہمسایگان و در آمدین ہمسایگان و ہمنشینان -
 وَاِبْنِ السَّبِيلِ وَّ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ رَانَ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ
 و ما فرمان و گون ہمایان کشمے نو کنت - بیشک اللہ دوست نذارت تکبر کننیک و ت
 مُخْتَلًا فَخُورًا ۳۶ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ
 گلاہیں مردم و ہا کہ بخیلی کننت و حکم کننت ایدگہ مردمان پر بخیلی
 وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ وَّ اعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
 و چہر دینت آچیزیک اللہ و دانگنت چہ وقی ہسربانی و و آمادہ کنگ ماہ کافراں بے عزت کننیک
 مُهِينًا ۳۷ وَالَّذِينَ يَنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْنُونَ
 عذابے و ہما کہ خرچ کننت وقی مالان پر مردمانی پیش دارگ و ایمان نیارت
 بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَّ مَنْ يُكِنُّ الشَّيْطٰنَ لَهُ قَرِيْنًا فَسَاءَ
 اللہ و بیقیامت و روح و ہر کسکہ شیطان آئی سنگت بیت گلاش کسین ہرین
 قَرِيْنًا ۳۸ و مَا ذَا عَلَيْهِمْ لَوْ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَّ انْفَقَوْا
 سنگتے و چون بوتگت آیان و اگر ایمانیش بیارتیں بہ اللہ و بیقیامت روح و و خوش بکتیں چہ ہما
 زُرْقَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ وَّ كَانَ اللّٰهُ بِهَمَّ عَلِيْمًا ۳۹ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُظْلَمُ مِثْقَالَ
 روزیکہ اللہ دانگنت، و اللہ پر آیانی حالاسہی دارنت و اللہ کسی حق و کار کننت قدر
 ذَرَّةٍ وَّ اِنْ تَكَ حَسَنَةً يُّضْعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ اَجْرًا
 ذرے و اگر آئی کین عمل بیت گلاسر و دوسرگنت آیارا و دنت چہ وقی درگاہ و زندہ
 عَظِيْمًا ۴۰ فَكَيْفَ اِذَا جَعَلْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ بَشِيْرًا وَّ جَعَلْنَاكَ
 ثواب و پداچہ حال بیت و تیکہ بیاریں ما ہر یک قومے و یک گواہے و بیاریں ترا

ہرچ و صفحہ ماں تورات و موجودات و اسلام و برحق و ہرچ آیاتے بیان بوتگنتت آیانش چہر دانتت - ہمیشکار مسلماناں و لازم انت کہ چریشاں احتراز بکننت -
 وک و آوت پسندی تکبر ہا کس انت کہ وقی مال بہ مرمانی پیشدارگ و خرچ کننت یعنی بہ اللہ نام و خرچ کنگ و و ت ہم نخل کننت و در گران ہم گوشتت کہ بہ اللہ نام و
 خرچ مکن ات - بلے، یہ مردمانی پیشدارگ و وقی مال و خرچ کننت، و اشان نہ اللہ سراسر ایمان داروک انت و نہ بہ قیامت و روح و سراسر کہ حق تعالیٰ و رضا
 حصول و آخرت و ثواب و تحصیل اشانی مقصود و مراد بہ بیت و بہ اللہ گور و مقبول و دوستناک ایشنت کہ ماں ہا حقداران و دیگر بہ بیت کہ آیانی بیان پیش و
 گوشت و بہ دیگر و وہد اللہ تعالیٰ و دشمنودی و آخرت و ثواب و امید دارگ بہ بیت - چریشی و ہے ظاہر بوت کہ ہمیشکار ماں اللہ راہ و نخل کنگ بدارنت
 ہے ہمایاں پر مردمانی پیشدارگ ہم بدارنت - و اے ہمیں کار ہما کس کننت کہ آیانی رفیق شیطان انت کہ آیشاں پر چوشیں کار تیار کننت - و یعنی اے کافراں و

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

ہج نقصان ذات اگر ایشاں کفر بدلے اللہ و قیامت و روح و سرائقین بیاتیں و بخل و ریاء بدلے اللہ و راہ مال ایشاں خرچ بکتیں، بلکہ ایشاں و سراسر انفعالات تاوان ماں ہمائی انت کہ آڑا ایشاں پہ وت اختیار کنگانت و اللہ شر زانت کہ آپے و بے نیت و کنگانت، ہمائی عوض ایشاں و رعیت۔ ماں پیشی آیت و یَفْقُونَ أَمْوَالَهُمْ فَرَمَانِ كِت، مال و بہ ایشانی نیمگ و منسوب کنگنت نون و أَنْفَعُوا مَتَارَ ذَقَمَهُمُ اللَّهُ فَرَمَانِ كِت۔ ماں ایشاں لطیف و بارگین اشارہ نے ہست انت کہ ایشاں و قی مال زمان و ہرچ پیمادل ایشاں کثیت خرچ کنگنت۔ آبان و بادیات کہ اللہ و مال زمان و بہ آئی حکم و روئے خرچش بکتیں۔ ق یعنی اللہ تعالیٰ کسے و حق کہ یک ذر ہے (تھے) ہم ضائع نہ کنت۔ گڈا اے کافرانی سراسر ہرچ عذابے کہ کیت آعین انصاف و آیانی بدیں عملانی بدلہ انت و اگر کہ ذر ہے کسے و نیکی بہ بیت تواضعاً و مضاعف آئی ثواب و دنت و چہ و قی نیمگ مزیں ثواب بہ انعام و صورت و آرادنت - ۴

ہے صفحہ و فوائد: طبعی کافرانی چکر حال بہ بیت و ہدے کہ ما لوٹا نہیں چہ ہر یک امت و چہ ہر قوم و گواہ کہ ایشاں آیانی احوال و بیان کنوک و آیانی راستیں سر و چہ ظاہر کنوک بنت۔ چریشی مراد ہر یک نبی و ہر دور و نیک و معتبریں مردمنت کہ اقیامت و روح و نافرمانی نافرمانی و فرمان برداری فرمان برداری و ظاہر کنگنت و درستانی احوالانی گواہی و دینت و شمارا اے محمد صلی اللہ علیہ وسلم بہ آیانی سر و یعنی بہ شے امت و سراسر جو کہ انبیاء علیہم السلام و احوال پیش داروک و گواہ کسان و لوٹا نہیں۔ و اے ہم احتمال انت کہ ہو لاء اشارہ پیشی نبیانی یا بر زبان بیان ہو تکیں کافرانی نیمگ و رعیت۔ ماں اولی صورت و کہ انبیاء مراد بنت تو مطلب چوش بیت کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم پیشی نبیانی صداقت و سراسر گواہی دنت، و ہدیہ آیانی امت آئی و تکذیب و کنگنت۔ و چہ دومی احتمال و کافر مراد بنت تو مطلب چوش بیت کہ پیشی نبیاں و ہدے و قی و قی امتانی کفار و فساق و کفر و فسق و گواہی و دینت شمارا اے محمد صلی اللہ علیہ وسلم اکلانی بد اعمالی و گواہ رعیت کہ چریشی و آیانی خرابی و بدی خوب ثابت بیت۔ ق یعنی ہماروچ و چہ ہر یک امت و آیانی احوال بیان کنوک لوٹا نہیں بنت آروچ و کافرونا فرمانیں مردم لے جبر و واہگ دارنت کہ دیکھتا ماگوں زمین و ادار کنگنت بو تینیں و گون حاک و شامل ہوان و بے گواہ ہوتینیں مروچی ما پیدا ہوتینیں و چہ ما حساب و کتاب گرگ ہوتیں و مردم چہ خدایچ خبرے چیردات نہ کنگنت و ذرہ ذرہ و حساب بیت۔ چہ سورت و شروع و مسلمانان و اقارب و زوجین و غیر ذلک و حقانی ادائیگی و کڈن و کسے و حق تلفی کنگ و چہ جانی و مالی نقصان رسائیگ و مہن و معاصی و خرابی و سراسر کچ کسان خرابی رند و اعبدوا اللہ و لا تشركوا بہ شیئا فرمان کسان و بہ اقارب، یساعی و مساکین و ہمساکان و غیرہ و گون، احسان و جوانیں سلوک کنگ و حکم و دیان و ماں ہمارا چہ تکسیر و وت پسندی و بخل و ریاء ترسینت گت کہ اے ہنجوشیں عیب انت کہ چہ دگرانی حق و ادائیگی و بے کسے و چہ جوانیں سلوک و دور دارنت۔ و بہ کڈارو پیسہ دیوکان و بہ مردماں سلوک کنوکاں و تب و تہا

عَلَى هُوَ لَأَشْهَدًا ۱۴۱ يَوْمَ يُذَيَّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ
پہ آیانی سراسر گواہ و ہماروچی آرزو کنگنت ہما کہ کافر بو تگنت و چہ رسول و حکم و در بو تگنت
لَوْ تَسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ۱۴۲ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
کہ دیکھتا گون زمین برابر کنگ بنت و چیردات کنگنت چہ اللہ و چہ خبرے و ق اویب ندران!
أَمْوَالًا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ
نزیک و مروت نمازے در حالتیکہ شامنت تہا و قنیکہ شمارا زنت آچیزیکہ گوش ات
وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا ۱۴۳ وَإِنْ كُنْتُمْ مَرَضَىٰ
و نہ در حالتیکہ شامنت تہا و قنیکہ غسل کنگنت مگر مسافری و حالت و ق و اگر شما نادر است
أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَائِبِ أَوْ لِمَسْتَمِ النَّسَاءِ
یاماں سفر ات یا آتک یکے چہ شما چہ لائک بوجا یا شنت جنینانی گورا
فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَ
پہ لذت شما آپ گڈا ارادہ کنگنت پاکین زمین و رنداشت پہ و قی دیم و قی
أَيْدِيكُمْ ۱۴۴ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۱۴۵ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
دستان و بیشک اللہ تعالیٰ معاف کنوک بخشوکنت و ہیں تو نہ دینت ہما کہ
أَوْ تَوَانِصِيًا مِّنَ الْكِتَابِ يَشْتُرُونَ الضَّلَاةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ
دیگ بو تگنت یک بہر چہ کتاب و بہر ہائی گرت گمراہی و لو تگنت کہ شماسن
تَضِلُّوا السَّبِيلَ ۱۴۶ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَلِيًّا ۱۴۷
رو بیت چہ را ہا۔ و اللہ شر زانت شے دشمنان و اللہ کنگنت بہ دوستیا و
كَفَىٰ بِاللَّهِ نَصِيرًا ۱۴۸ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ
بگنت پہ مدد گاریا و لیتے چہ یہودیوں کنگنت خبر ان چہ و قی
مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمِعْ غَيْرَ مَسْمُوعٍ وَ
جاہگان و گوشتت کہ ما شکت و خبر ہنوزت و بگنت پہ گوش میشکنا تے و

چونانی اثر انداز ہم بنت نون اے تمہیں حکمانی گڈا سر و پدا بہ مسلمانان دیم گور (خطاب) کسان و خصوصاً در بابت و نماز و کہ آچہ درستیں عبادتانی اعلیٰ و افضل انت و ماں شریعت و ہنکر بہ آئی اہتمام و زور پر دیگ بوتگ، و آئی ارکان و شرائط و آداب و غیرہ بہ شری بیان کنگ بوتگنت، دگہ ہج عبادتے و اینکر اہتمام کنگ نہ بوتگ۔ دو جبرانی بار و مزن کڈن کت کہ آدر بابت و نماز و چہ درستان سراسر افضل و نفس گران انت و بہ نماز و ارکان و صحت و خوبی و جسم و جان و حیثیت دارنت۔ اولی ایشاں کہ بہ نشہ و جا و ر و نماز و نزیک و مروتات تا و ہدے کہ ہر چہ چہ و پ و در کیت آرا سید مہبت۔ و ماں جنبی جا و ر و ہم و تارا چہ نماز و دور بادیات دانکہ غسل کسان و تمامیں بدن و پاک مکن ات۔ پرچا کہ ماں نماز و دو کارنگ ضروری انت یکے حضور و شروع دومی طہارت و نظافت۔ و نماز و کلبیں کارانی تہا ہے دویں کارانان و دل و سراسر ہم گران انت۔ نشہ حضور و حضور و مخالفت انت توجہ بابت طہارت و نظافت و برخلاف انت بلکہ نشہ چونکہ مثل نوم و عشی و ضو و

پر و شوک انت تو پیشکا بہ طہارت ہم بر خلاف انت تو مطلب چوش در اہت کہ نماز و گون مرنیس خیال داری و بان ات وکل باطنی و ظاہری جبرانی خیال داری و بکن ات بتی توری
دل و سر اکران بہ بنت۔ باقی اسے خاصیں موقع و سراچہ اسے کڈن و بندش و فرمان و دو نفع معلوم بنت اولی ایکہ بزرگ بیان تو نگیس با زین احکام کہ آیانی تہا حقوق ووت ماں وتی
معاملات و جانی و مالی عبادات و ذکر ات بہ اسے کڈانی سرا عمل کنگ و گون بخل و ربا ووت پسندی و چہ مرنی و ہن پھر بزرگ چونکہ بہ نفس و گران آنت و اشکنو کانی دل و خلیجان پیدا
بیت کنت ادا اسے گران و خلیجان و علاج و ہمیشہ دارگ مراد و مقصد انت یعنی نماز و بہ آئی شریطان و ظاہری و باطنی آداب و گون ادا کنت تو کڈ اہلدا و امر و نواہی کہ بزرگ بیان
تونتت بہ آوانی سرا عمل بہ شما آسان بیت پرچاکہ چہ نماز و جملہ اوامر و عبادات و سہولت و رغبت پیدا بیت و چہ تمام منہیات و گناہان نفرت پیدا بیت چوشکہ ماں دگر آیات و حدیثان
مذکور انت و پٹ و لوٹ کنویں عالمان اسے بار و گیش و گوار کنگ، دومی ایکہ پیشی با زین حکمان و اشکنان و بعد نہ انت کہ ہما کمال بے ہمت کہ و تارا بے وس خیال کنان و سستی
ظاہر بکنت و پیدائے سستی و اثر ماں نماز و ہم ظاہر بہ بیت کہ آئی شرائط و آداب با زینے آنت و آہر و ہدہ و موجود انت پیشکا نماز و اہتمام مناسب بوت الحاصل ہر کس صلوة و اہتمام
والتزام و داریت آرا ماں اید کہ جانی و مالی عبادات و ہم آسانی بیت و ہر کس ماں اید کہ حکمان کاہلی و سستی کنت چہ آئی و ماں افاقت و صلوة و کوتاہی کنگ و بعد نہ انت و اللہ اعلم۔
و ماں پیشی آیت و مسلمان و دیم گوری ات و اعبدوا للہ و لا تشربوا بہ شیئاً۔ الی آخر آیات۔ و ماں ہرے ردا کا فرانی مذمت بیان کنگتی کہ آیات پیشی بیان تو نگیس جبرانی محال لغتیش
کنگت نوں چریشی و رند پیدا مسلمانان و در بابت و نماز و گھنیں خاصیں ہدایت کنگ بیگانہ و اسے ہدایتان و گون ما قبل و اسے مناسبت انت کہ چریشی و پیش کفار و اہل کتاب و
دو خرابیانی خصوصاً ذکر ات یکے بہ اللہ و سر ایمان تبارگ و دومی و تی ماں و بہ اللہ و خیر نہ کنگ بلکس مردمانی پیش دارگ و زیات عزت حاصل کنگ و واسطہ مال خرچ کنگ۔ و ظاہر انت
کہ اولی خرابی و منشاء و علم و نقصان و جہل و سر افضل انت و دومی خرابی و سبب ہوائے نفس ووقی و اہگ انت کہ چریشی و معلوم بوت کہ گراہی و مرنیس سبب دو آنت اولی جہل کہ
ماں آئی و حق و باطل و مباحی و تفاوت و کسے زانت نہ کنت دومی و اہگ و شہوت کہ چرائی و حق و باطل و تفاوت و زانگ و باوجود حق و روء عمل کنت نہ کنت پرچاکہ چہ شہوتان قوت منگی
ضعیف بیت و قوت بہیمیہ مضبوط تر بیت کہ آئی نتیجہ چوش بیت کہ آچہ ملائکتان دوری و چہ شیطانان قرب حاصل کنت کہ اسے با زین خرابیانی ہندال (جڑ) انت تو نوں ہمے مناسبت
حق تعالیٰ تازہ و مسلمانان و بہ نشہ و جاوہ و چہ نماز و انگ و اول مہن کنت کہ اسے جملہ و جاوہر انت چرائی و رند ماں جنابت و چہ نماز و وانگ و مہن کنت کہ اسے جاوہر ملائکتان دور
و چہ شیطانان قرب و جاوہر انت ماں حدیث و وارد انت کہ ہر جاہے کہ جنبی بنت اوداملا کہ نیابت و اللہ اعلم۔ نوں آیت و مطلب چوش در اہت کہ آی ایمان داران! و ہدیہ کہ بہ شما
کفر و ربا و خرابی معلوم بوت و آیانی اضداد و خوبی پیدا بوت تو چہ ہمیشہ و نشہ و جنابت و جاوہ و نماز و وانگ و خرابی و مہن بہ شری و سر کچ بوز ات کہ آیانی منشا ہن ہمانت ہرچیکہ کفر و ربا و
منشا ات۔ پیشکا ماں نشہ و نماز و نزدیک و روگ نہ لویت تا و ہدیہ تراز اید کہ ہوش مہیت کہ ہرچہ چہ دپ و کش ات آرا سر پد ہم بہ بیت، و نہ جنابت و جاوہ و نماز و نزدیک و روگ
لویت تا کہ غسل مکن ات بلے بہ سفر و جاوہ و آئی حکم و پیداک انت۔ فائدہ اسے حکم بہ ہما و ہدہ ات کہ بہ نشہ و جاوہ و نماز و وانگ مہن کنگ بوت ماں روایتان منقول انت
کہ اصحابانی یک جماعتے ماں دعوتے و جمع ات چونکہ شراب آوہد و حرام نہ بوتگت پیشکا آیات شراب و وازنگت مغرب و نماز و و ہدہ داخل بوت توکل بہ ہما جاوہ و ماں نماز و اوشانت انت
امام و سورہ قل یا ایہا الکافرؤن و تہا لا اعبدوا ما تعبدؤن و لا اعبدوا ما تعبدؤن ماں بے ہوشی و وانت کہ چریشی و معنی بلکل خلاف و رد بوتنت۔ بہ اشی و سر اسے آیت
نازل بوت نوں اگر بہ و اب و گیشی و یا نادرہی و سبب و کسے و حال چوش بہ بیت کہ آئی و خرم مہیت کہ من چے گشت تو چوشیں جاوہ و نماز ہم روانہ بیت و ہدے بہ ہوش بیت تو آئی و
فضاء ضرور بکنت۔ وک یعنی بہ جنابت و جاوہ و نماز و داں ہما و ہدہ و موآن تا کہ غسل نہ کن ات اسے حکم بہ ہما و ہدہ انت کہ عذرے مہیت و اگر گھنیشیں عذرے پیش آحت کہ چہ
آپ و کار مرنی و معذور بہ بیت و طہارت و حاصل کنگ ضروری بہ بیت تو چوشیں و ہدہ و تیمم کنگ کافی انت توں آپ و کار مرنی و سہ صورت ای پیش داشتنت یکے نادرہی کہ
ماں آئی و آپ ضرورت دومی ایکہ سفر در پیش انت و آپ ہمنکہ موجود انت کہ اگر وضو بکنت تو چوشیں و ہلاک بوگ و نرس انت داں دور و آپ دست نذرت سوی ایکہ آپ بلکل بے گواہ
انت اسے آپ بے گواہی و ردا و صورت بہ طہارت و ضروری بوگ و بیان کنگ بوتنت یکے داشتنت کہ کسے چہ لانگ بوج و پاو آیات و بیعت و آرا وضو و حاجتنت دومی
ایکہ گون و تی بوگی و بیت و ابکت تو آرا غسل و حاجتنت۔ فائدہ تیمم و صورت چوش انت کہ بہ پاکیں زمین و سراد ویں دستنان و بخت پیدا و تی و مہا بہ شری
و دستنان و بموشیت پیدا ویں دستنان و زمین و سر اجنان و دو میں دستنان و ناس سر ووش و بموشیت۔ خاک پاک انت و پھنیں چیزان مثل آپ و پاک ہم
کنوک انت مثلاً موزگ زہم، آدینک و غیرہ و ہرچ پلیدی و بہ زمین و سر پاکان و خاک زینت ہم پاک زمیت، و ہم بہ دست و دیمہ خاک موشگ و تذلل و عجز ہم سر ہم و ظاہر بیت
کہ آچہ گناہاں معافی بوگ و اعلائیں صورتنت نوں و ہدے کہ خاک ظاہری و باطنی ہر دو میں ڈول و نجاست و زائل کنت تو پیشکا معذوری و ہدہ و آپ و قائم مقام فرار
دیگ بوت اید چریشی و آسانی و سہولت و لوٹ و ردا کہ بہ آئی سر تیمم و حکم مہنی انت داشتنت کہ آپ و قائم مقام ہوشیں چیزے کنگ بہ بیت کہ آچہ آپ و شرتز بہ گیر و
بیت نوں زمین و اسے پچا بوگ ظاہری گپ ایت پرچاکہ آہر جاگہ موجود انت مع ہذا خاک انسان و اصل انت و بروتی اصل و نیمگ و رجوع کنگ چہ گناہاں و خرابیان
پہر بزرگ انت۔ کافر ہن و اہگ دارنت کہ کتام صورت و آگون خاک و اوار بہ بنت چوشکہ ماں اولی آیت و بیان بوت۔ و یعنی اللہ تعالیٰ بہ ضرورت و ہدہ و تیمم و
اجازت دات و خاک و آپ و قائم مقام قرار دات پرچاکہ آسہولت و معافی دیو کنت و بندگانی خطایان و بخشو کنت ووقی بندہانی نفع و آرام و دوست داریت کہ چریشی
و اسے ہم معلوم بیت کہ نشہ و جاوہ و ماں نماز و ہرچہ کہ وانگ بوگ ات آہم معاف کنگ بوتنگ کہ چریشی و اسے و سواس باقی نہ ماننت کہ دیم تر و و چوشیں جاوہ و نماز
نہ و انیں مگر ہرچ ردکاری و پیش و بوت شاید آبا بت و ماراجست و باواست بہ بیت۔ و ماں اسے آیتان یہود و ہنیں سئل کاریان و آیانی ٹھگمانی بیان انت و آیانی گراہی و کفر و سر آیانی
و تی جنہ و ہن اسے دگران و سر پد کنگی انت تا کہ چریشیان و تارا دور بدارنت چنانچہ چہ ان اللہ لا یحب من کان مختالاً فخوراً داں یا ایہا الذین امنوا لا تغزبوا الصلوة و یہود و
سئل کاریان بیان بوتنت، در بیان و بہ یک خاصیں مناسبت و ماں نشہ و جنابت و چہ نماز و وانگ و مہن کنان و یہود و ردا کاریانی بیان انت یہود چہ کتاب و کبیں بہرست یعنی لفظیہ وانگ
رسنتت و عمل کنگ کہ اصل مقصود ات انصیب زبوت و گراہی بہ بہا زورنت یعنی پیغمبر آخر الزمان صلی اللہ علیہ وسلم و احوال و اوصافان و بہ دنیا و عزت و شہوت و خاطر و چہر دینت و بہ
زانت انکار کنتت و لوٹنت کہ مسلمان ہم چہ دین و بہ تران و گمراہ بہ بنت و اللہ تعالیٰ اسے مسلمانان شے دزن و شرجاہ کار بیت شحاہ پچا ہجر نہ زان ات نوں اللہ و فرمان و سر ادل ہم بیتت و
چرایان بہ پیرزیت و اللہ تعالیٰ شمارا بہ نفع رسائینگ و چہ نقصان و بہر بزرگ و بس انت پیشکا چہ در زمان چھ ڈول و ترس مدارت و دین و سر و تارا محکم بدارت و یعنی چہ یہودیوں لھنیں
ہنیں ہم مردم انت کہ اللہ تعالیٰ ماں تورات و ہرچیکہ نازل فرمائنت آرا چہ و تی جاہ و ٹھگمانت و بدل کنتت یعنی لفظی و معنوی تحریف کنتت۔ و یعنی و ہدے رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
آیان و کتام یک حکمے اشکنائیت تو یہود بہ پستہ و گشتت ما اشکت، مطلب چوش بوت کہ ماقبول کنت لیکن بہ نرم نرم و گوشنتگت اش کہ مانہ بنت یعنی ما فقط چہ گوش و اشکت بدل و قبول
نہ کنت۔ و یعنی و ہدے یہود گون و اجہ و خطاب کنتت تو گشتت بہ اشکن اشکنائینگ مے تو یعنی ہنیں گفنا در شان کنتت کہ آدو مطلب و معنی دارنت بہ یک معنائے ردا و عا و یا ادب و ظاہر
کنتت تو دومی معنائے ردا و ہدہ و کم شرفی در شان بیت چنانچہ اسے گناہ و ظاہر و سزا و عتاب و شکر تو بہ ہم افضل و شرفی اسے کہ تارا بریں و سلب خبرے اشکنائینگ متونیت و دل و بیت چوش

ول یعنی یہ واجب پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و خدمت و اہتگنت تو یہود و راعنا گوشتگت۔ اے لفظ ہم دو معنی داریت یک معنای شہادت و یک معنای بدانت کہ آئی بیان ماں سورہ بقرہ و گوشت۔ شہرین معنی ایشنت کہ تو مئے رعایت و بکن و شفقت و نگاہ و مارا بجا تا تکہ تھی مطلب و نفہمیں و ہر جیکہ مارا جنت کنگی انت چہ توجت ہم بکنیں۔ و بدیں معنی ایشنت کہ یہ یہود و ادب و اے کلمہ متحقیر انت یا زبان و زور پر دیان و راعینا گوشتش بزماں "توئے مئے شہانک" و اے محض آیاتی شہادت ات پر چاکہ آیات شہادتگت کہ حضرت موسیٰ علیہ السلام و دیگر پیغمبران ہم پسانی شہانکی اش کنگ۔ و یعنی یہوداں کلمہ بیان و ماں و تی گفتاراں ہے پیا آوار کنان و گوشتنت کہ اشکونک آیان و یہ شہرین معنی و فہمنت و بدیں معنی و نیمگ و ذہن ہم نہ روت و ماں دل و بدیں معنی اش مراد بگپتیں و پدا ماں دین و عیب اش جنتگت کہ اگر واجب پیغمبر ہوتیں تو مئے فریب و ضرور معلوم دار بوتگت پمشکا اللہ تعالیٰ ماں اے آیت و آیانی فریب ظہرکت۔ و حق تعالیٰ یہود و سہ ناشہرین قول بیان کنان نوں بہ ملامت و ہدایت و ڈولافریمان کنت کہ اگر یہود و عصیانا و

بدل و اطعنا بگوشتیں و اسمع غیر مستمع و بدل و ایوک اسمع بگوشتیں و راعنا و عوض و انظرنا بگوشتیں تو یہ آل بہتر ہوتیں و اے گپ راست و تیک ہوتیں و اے ہودگی و شرارت و گنجائش نیشنت ملکیتیں کہ پیشی کلمہ یانی یہود بدیں معنی ماں و تی دل و مراد گپتگت ہے چونکہ اللہ تعالیٰ آیان و اے آیانی کفر و سبب و چہ و تی رحمت و ہدایت و دور داشت پمشکا آفادہ مندیں و بچکیں حیران و سر پد نبنت و ایمان نیارنت البت کمیں مردم و چہ نجاشنت و شرارت و و نارا دور داشت و پمشکا آچہ اللہ لعنت و محفوظ بوتنت۔ چوشکہ حضرت عبداللہ بن سلام و آئی ہراہ۔ و ماں پیشی آیات یہود و گمراہی و آیانی جدا جدا ہیں رد کار بیان و بیان کنان و نوں آیان و دیم گور کنان ایمان و قرآن و تصدیق و حکم کنگ بیگانت و چہ آئی محالفت و آیان و ترسانیک گانت مطلبیکہ اے کتاب و دار و کاں بہ قرآن و سر ایمان بیار آ کہ آئی احکام مصدق و موافق انت بہ تورات و چہ پیشی پیش ایمان بیار ات کہ مائے دیم و نانا یعنی چم و پوز و غیرہ و گار و گم بکنیں۔ مطلب ایش کہ شے صورت بدل کنگ بہ بنت یا پد اچہ کابکنیں شے دیمان و بہ شہرنت نیمگ و یعنی دیم بہ پشت و نیمگاتر بنیں و گوگ و دیم بکنیں۔ یا مثل شہرہ و روج و مرد ماں شمارا مسخ کنان و مثل جنا و روج و بکنیں۔ اصحاب سبت و قصہ ماں سورہ اعراف و مذکور انت۔ و یعنی شرک کدی بخشگ نہ بیت بلکیں آئی و سزا دانی انت۔ البت چہ شرک و جہل ہرچ گنا ہے ہسنتت صغیرہ بہ بنت یا کبیرہ اکل مغفرت و قابل انت، اللہ تعالیٰ ہر کس و مغفرت و بلوطیت آئی صغیرہ کبیرہ گناہان و بخشیت لھتین و عذاب دیان و یا بے عذاب و۔ ماں اے آیت و اے اشارہ ہم سہت کہ یہود چونکہ بہ کفر و شرک و گرفتار انت آمغفرت و امید مکشتت۔ و یعنی یہود اینک خرابیانی باوجود پد ہم و تا راپاک صاف و مقدس گوشتنت داں اے حد و کہ و تارا ابنہ اللہ و احبار اللہ قرار دینت کہ آما لکل ناہود گیس گپے بلکیں اللہ تعالیٰ ہر کس و بلوطیت آرا پاکیزہ و مقدس کنت چہ یہود و گوشتگت و ہج بوت نہ کنت و اے دروغیں بٹاک جنو کانی سزا دانی ظلم ہم نہ بیت۔ یعنی اے

رَاعِنَالْيَا بِالسِّنْتِهِمْ وَطَعْنَا فِي الدِّينِ ط وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا
 گوشت کر اعنا تاب دینت و تی زبان و وشگان جنت ما دین و ف و اگر آیات بگوشتیں کہ ما اشکت
 وَأَطَعْنَا وَاسْمَعُوا وَأَنْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَقْوَمًا وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ
 وشتیں و گوشتار و بچار مارا گذار شہرت پر آیان اے خبر و تیک ترنت لیکن رائدگان کنگت
 اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آتُوا الْكِتَابَ
 آ اللہ پر آیانی کافر و سیا گڈانوں ایمان نیارنت مگر کینے و او کتابیان ایمان
 آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلُ أَنْ تَطْمَئِنُّ
 بیارت پر آئی سرا کہ مار ہانگ باوردار و کنت ہما کتا بے کہ گوں شہانت پیسر چہ اے خبر کہ کنت کو بکنیں ما
 وَجُوهًا فَزَرَدُوهَا عَلَىٰ أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ
 دیانی رنگا گڈا تر بنیں ہما دیان گو کانی نیمگا یا لعنت دیم دیم پر آیان، بچو کہ لعنت دیم دات ماشنبہ
 السَّبْتِ ط وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ۝۴۲ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ
 وچہ مردمانی سرا و اللہ و حکم کتگیں حسابنت و بیشک اللہ بخشیت اے خبر کہ شرک کنگ بہ بیت گوں آییا
 بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۝ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ
 و گمے و بخشیت آییا چہ غیر اے دگ گناہان پر ہر کیا کہ بلوطیت و ہر کیا کہ شرک کنت و گمے و اگوں اللہ گڈا
 أَفْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ۝۴۳ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنْفُسَهُمْ
 بڑا بیئنت آییا یک زبڈیں گناہے ہیں نوں دینت ہما ک ان کہ پاکیزہ قرار دینت و تارا
 بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَلَا يُلْظِمُونَ قِتْلًا ۝۴۴ أَنْظُرْ كَيْفَ
 بلکیں اللہ پاکیزہ کنت ہر کیا کہ بلوطیت و آیانی سزا ظلم نہت قدر رشتے و تو بچار کہ چہ پیا
 يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ ط وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا ۝۴۵ أَلَمْ تَرَ
 بندنت پر اللہ سزا دروغ و لبسنتھے ظاہرین گناہ و زاناں نوں دینت
 إِلَى الَّذِينَ آتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ
 ہما کہ دیگ بوتگت یک بہرے چہ کتابا منت بتان و شیطان و

مردم ماں و تی نہ گویں عذاب و گرفتار بنت بہ آیانی سزا ناحق و عذاب ہجر نہت۔ فائدہ : یہود کہ آیات گوشت و عبادت کنگت و حضرت عزیر ابن اللہ گوشتگت ایشاں و ہدیہ پیشی آیت اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُشْرَكَ بِهِ اِلَّا عَاشَرَ اَشْوَاطٍ تُوَدِّعُ اُولٰٓئِكَ مَا لَهُمْ فِيْهَا مِنْ شَيْءٍ و پیغمبر زادگیں و پیغمبری مئے میرات انت۔ خداوند تعالیٰ و ایشانی اے بٹاک دوست نہ بوت و سہمے آیت و نازل فرماینت۔ و یعنی چونیں تعجبی خبرایت کہ بہ اللہ و چونیں دروغیں تہمت جنتت و تی کفر و ارتکاب و باوجود و تارا اللہ دوست گوشتنت و بہ اللہ گور و مقبول بوگ و دعویٰ دارنت و اے پیغمبریں سکین تہمت بہ صافیں گنہگاری و بالکل بس انت و الجبت بمعنی بت کار مرز بیت یا ہما معبود کہ آچہ خدائے امید انت۔ اے لفظ بہرے و کاهن رواہم کار مرز بیت۔ ماں یہود و چہ بندر و عملیات، سحر، کہانت و نجوم و سفلی ذوق گوں بوتگ۔ عجب نہ انت کہ اے لفظ یہود و ذہنی رجحان و مادہ پرستی و ذوق و ظاہر کنت۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل ما اے آیت ء ہم یہود ء ناشری و خباثت ء بیان انت۔ قصہ چوش انت کہ یہودیاں گوں واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ء عداوت زیات بوت تو آیاں گوں مکہ ء مشرکاں دوست بوتنت گوں آیاں ہم شور بوتنت وہ آیانی خاطر داری ء خیال ء بتانی تعظیم کت و گوشتش کہ چہ مسلمانانی دین ء شے دین بہتر انت و اشی ء سبب ایوک حسدات بہ اے جبر ء کہ نبوت و دین ریاست امید چہ مادگران ء پر چارست۔ اے رد اللہ تعالیٰ آیان ء الزام جنت۔ ماں اے آیتاں ہے ذکر انت۔ فل یعنی اے مرد ماں کہ اهل کتاب یوان ء بہ نفسانی غرض ء پیدایان ء تقطیش دات و کفر ء رہ بند چہ اسلام ء رہ بند ء افضل قرار دات بریشانی سرا اللہ ء لعنت انت و بہ کس ء سرا اللہ لعنت بکنت ماں دنیا و آخرت ء ہج کس آئی مددگار و حامی بوت نہ کنت پمشکا ایشاں نون ماوتی مدد ء لاجء گوں مکہ ء مشرکاں ہرچ یاری ء کہ کنگ آبالکل لغو ء بے کاری گپ ایت چنانچہ یہود ء ماں دنیا مزین خواری دیست و آخرت ء ہم بہ عذاب ء گرفتار بنت۔

وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا ﴿۵۱﴾

وگوشتت پہ کافران کہ اے (کافران) شتر تر پہ راہ راستے سراہینت

سَبِيلًا ﴿۵۱﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنَ اللَّهُ فُلْنُ جَدَلًا تَجِدَلُهُ نَصِيرًا ﴿۵۲﴾

چہ مسلمانان، اے ہماینت کہ لعنت کنگ اللہ پر آیانی سرا، و بہر کیک لعنت بکنت اللہ پر آئی ہر گڈا

تَجِدَلُهُ نَصِيرًا ﴿۵۲﴾ أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمَلِكِ فَإِذَا لَا يَأْتُونَ تَوَكَّلُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ لَعَلَّ يُرْسِلُ مَعَهُمُ السَّمَاءَ كِذَابًا مِّن ذُرَاهُ فَتَكُونُ أَهْلًا لِلنَّارِ

تو کنگدے پر آئی ہج مدت کنگدے ف، زاناں آیاں بہرے ہستنت چہ بادشاہ سیا کڈا اچہ ندینت آ

النَّاسِ نَقِيرًا ﴿۵۳﴾ أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ﴿۵۴﴾

مردمانا قدر کنگدے مہرے ف ایایا نا زہر کیت پہ مردمانی سرا پر اے خبر کہ داکنت آ اللہ ء چہ وئی

فضلہ فقد آتینا آل ابراہیم الکتاب والحکمة و آتیناهم ملکا عظیما ﴿۵۴﴾

بزرگی ء کڈا اچہ ماد انگ ابراہیم ء خاندان ء کتاب و علم و ڈانگ ما آیانا

فَمِنْهُمْ مَّنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَّنْ صَدَّ عَنْهُ

زندیں بادشاہی ف پدا لہنتے چہ آیان ہما کس انت کہ آئیامنت ہما کتاب ولہنتے چہ آیان ہما کس انت کہ آئیار و گردانی کت چہ آئیانا

وَكُفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿۵۵﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّيهِمْ نَارًا كَلِمًا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَلًا لِّهَا لِيَذُوقُوا

و بیت دوزخ ء شمار جنوکیں آس و بیشک ہما کمنکر بوتنت چہ آیتان چکل دیں ما آیانا ماں

آس ء ہر بر کہ بسچیت ف پوست آیان بدل کیں ما آیانی پوستان بہر دکنانیں پوستے تاکہ چشت

الْعَذَابِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿۵۶﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَّهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا جُلُودٌ جَدِيدَةٌ يُصَلُّونَ فِيهَا فِي رِجْوَاهُمْ فِيهَا سُرُورٌ مَّا أُخْرِجُوا مِنْهَا وَلَا فِيهَا سَاءٌ لَّيْسَ فِيهَا مِنْ عَذَابٍ مُّنتَهَا لَئِنْ كَفَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ لَعَلَّاهُمْ سَعِيرًا ﴿۵۷﴾

عذاب ء و، بیشک اللہ زور کنت حکمتانی صاحبنت ف، و ہمایانکہ ایانش یارت و

عملوا الصلحٰت سندخلهم جنت تجری من تحتها الأنهار

نیکیں عملش کت البتہ گوازیں ما آیانا ماں باغان ایڈولیں کر بنت چہ آیانی چہ سرا جو

خٰلدين فيها ابدًا لهم فيها ازواج مطهرة وندخلهم

مانت ماں آیانی تہا ہمیشہ، پر آیان ہستنت ماں اودا سلیں جنین و داخل کیں ما آیانا

فل ما اے آیت ء ہم یہود ء ناشری و خباثت ء بیان انت۔ قصہ چوش انت کہ یہودیاں گوں واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ء عداوت زیات بوت تو آیاں گوں مکہ ء مشرکاں دوست بوتنت گوں آیاں ہم شور بوتنت وہ آیانی خاطر داری ء خیال ء بتانی تعظیم کت و گوشتش کہ چہ مسلمانانی دین ء شے دین بہتر انت و اشی ء سبب ایوک حسدات بہ اے جبر ء کہ نبوت و دین ریاست امید چہ مادگران ء پر چارست۔ اے رد اللہ تعالیٰ آیان ء الزام جنت۔ ماں اے آیتاں ہے ذکر انت۔ فل یعنی اے مرد ماں کہ اهل کتاب یوان ء بہ نفسانی غرض ء پیدایان ء تقطیش دات و کفر ء رہ بند چہ اسلام ء رہ بند ء افضل قرار دات بریشانی سرا اللہ ء لعنت انت و بہ کس ء سرا اللہ لعنت بکنت ماں دنیا و آخرت ء ہج کس آئی مددگار و حامی بوت نہ کنت پمشکا ایشاں نون ماوتی مدد ء لاجء گوں مکہ ء مشرکاں ہرچ یاری ء کہ کنگ آبالکل لغو ء بے کاری گپ ایت چنانچہ یہود ء ماں دنیا مزین خواری دیست و آخرت ء ہم بہ عذاب ء گرفتار بنت۔

فل یہود ء بہ وئی خیال ء ہے زانتگت کہ پیغمبری و دین ء سرداری مئے میراث انت و مارا زب دنت پمشکا چہ عرب ء پیغمبر ء زندگی ء میا ریش کرتگت و گوشتش کہ انجام کار حکومت و بادشاہی مئے دست ء کیت پہ چند روچ ء اگر گران رسیت ماں اشی ء باکے نیست۔ بہ اشی ء اے آیت نازل بوت۔ آیت ء مطلب چوش انت کہ زاناں یہود بہ سلطنت ء شریعت انت یعنی ایشاں ہجر شریعت انت اگر ایشاں حاکم بہ بنت تو مخلوق ء کہ گچت ء ہم چہ ندریت یعنی پنجوشیں مذی انت کہ ماں بادشاہت ء ہم فقیر ء کہ کخی ء ہم ندریت۔ فقیر ء لفظی معنی ہما جہلگ انت کہ آنا ء گڈگ ء تو کا انت۔

عربی بتلانی برداشتل فتیل چریشی ء کم تریں وادانیں چیز مراد انت چوش کہ ماں بلوچی ء کد ارن و غیرہ ء لفظ کار مرز بیت۔ شاہ عبدالقادر دہلوی ء فقیر ء معنی کنگ کنگ۔ فل یعنی زاناں یہود حضرت محمد رسول شہر صلے اللہ علیہ وسلم و آئی ء اصحابانی سرا اللہ ء فضل و انعام گندان ء چہ حسد ء مچنت اے و آیانی ناہودگیں جبر سے پرچا کہ بہ حضرت ابراہیم ء خاندان ء کتاب و علم مزین شانیں سلطنت بختا کنگ گڈا یہود تھی نبوت و عزت ء سرا پرچا حسد ورت و انکار کنت۔ نون ہم اے نبوت ماں حضرت ابراہیم ء لوگ ء انت۔ و یعنی با حضرت ابراہیم ء خاندان ء خدا تعالیٰ ء ملام بزرگی بختگت و انون ہم بہ ہمانی ء خاندان انت۔ گڈا اگر کسے چہ حسد آرانہ منت بہ آئی سوچگ ء دوزخ ء آس بس انت فل ماں پیشی آیت ء مؤمن و کافر ء ذکر ات نون مطلق مؤمن و کافر ء جزا و سزاء قاعدہ کلیہ ء ڈول ء ذکر فرماینت تاکہ ایمان ء نیمگ ء سرجمیں ترغیب و چہ کفر ء تمایں ترہیب بہ بیت۔ ف ای احتزقت جلودہم یعنی سچیت یا کت سچیت آیانی پوست۔ و یعنی بہ کافران عذاب ء نقصان و کمی نیایگ ء سبب آیانی پوست ء سوچگ ء و ہد ء دومی پوست بدلینگ بیت۔ خلاصہ اے بوت کہ کافر ملام عذاب ء یکیں پیما گرفتار بنت۔ و یعنی اللہ تعالیٰ بے شک زبردست و سرفضل انت کافران ء بہ چوشیں سزا دیگ ء ہج مشکل یا اٹرنیستنت، و حکمتانی حد بندنت کہ کافران ء چوشیں سزا دیگ بہ عین حکمت ء روء انت۔ ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

ول یعنی مومن مدام ماں جنت ء بنت آباں لوگ بانگ ہنچوشیں رسیت کہ آچہ حیض واید کہ گندگیاں پاک بنت و آن ماں بزیں ساہگ داریں جاگہاں داخل کنگ بنت کہ آچہ روج و رونا پء بالکل رستگار بنت ۔ ول ماں یہود ء عادتے ہست ات کہ امانت ء خیانتش کتگت و جیڑ ہانی فیصلہ ء تہا رشوت و غیرہ وسیط کسے ء گوں رعایت حق ء بر خلاف حکمش دانگت پیشکا مسلماناں چہ اے دوہیں جہراں ماں اے آیت ء دور دارگ بوتگ ۔ منقول انت کہ مکہ ء فتح ء روج ء واجب ء لوٹت کہ ماں خانہ کعبہ ء داخل بلیت تو عثمان بن طلحہ کہ خانہ کعبہ ء کلیت دار ات چہ کلیت ء دیگر انکاری بوت تو حضرت علی ء کلیت چہ آئی تچ گپت و دروازگ تچ کت واجہ و ہدے فارغ ہوان ء چہ خانہ کعبہ ء راحت تو حضرت عباس ء عرض کت کہ اے کلیت منا برسیت ۔ بر اشئ آیت نازل بوت و کلیت دوبارہ بر عثمان بن طلحہ ء دیگر بوت ۔ ول یعنی اللہ تعالیٰ ہرچ حکمے شمارا امانت ء رد اکنگ و عدل ء رد احکم فرما بلیت آپہ شما فائدہ مند ات واللہ تعالیٰ بہ شمسے سرظا ہرس ، چیریں ، التوگیں و آئندگ ء جہراں شترزانت ۔ تو نوں اگر شمارا امانت اداکنگ

یا فائدہ مندیں عدل ء بارو ء چیز کے علم مہیت تو خدا ء پاک ء حکم ء مقابلہ آئی اعت بار نہ بیت ۔

ول ماں پیشی آیت ء حکام ء راعدا عدل ء روج حکم فرمان کنان نوں اید گران ء حکم دیگر بیت کہ آوتی حکام ء حکم ء زند گیری ء بختت کہ چہ راشئ ہے ظاہر بیت کہ حکام ء زند گیری ہما و ہدے واجب بیت کہ و ہدے آوت حق ء زند گیری ء کنت ۔

فائدہ : اسلام ء حاکم ، بادشاہ یا آئی صوبہ دار یا قاضی یا شکر سردار و دیگر ہر کسے کہ بہ یک کارے ء سر مقرر بہ بیت راشانی حکم ء متگ ضروری انت دانگہ آخدا و رسول ء بر خلاف حکم مدینت ۔ اگر خدا و رسول ء حکم ء سرظا ہر ء خلاف بکتت تو احکم ء ہجر قبول مکننت ۔

ول یعنی و اگر ہر شے و اولی الامر ء میا نجی عوت ماں و ات اختلاف بہ بیت کہ حاکم ء اے حکم اللہ و رسول ء حکم ء روجت یا مخالف ، تو آرا اللہ ء کتاب و پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ء سنت نیگ ء رجوع کنان ء فیصلہ کن ات کہ احکم در حقیقت ء اللہ و رسول ء حکم ء روجت انت یا مخالف ، ہما را بالاتفاق مسلم و معمول بہ زانگ لوٹیت و اختلاف ء دورکنگ باید انت اگر شما بہ اللہ و قیامت ء روج ء سرا ایمان داروگ ات بہ چاکا ہر کس بہ اللہ و قیامت ء سرا ایمان دارت اضرور بہ اختلاف ء صورت ء اللہ و رسول ء حکم ء نیگ ء جمع کنت و آیانی حکم ء بر خلافی ء چہ سگ ترسیت چہ رشئی ء معلوم بوت کہ ہر کس چہ اللہ و رسول ء حکم ء بختت آ مسلمان نہ انت ۔

ول یعنی وتی گر و چیل و اختلاف ء اللہ و رسول ء نیگ ء رجوع کنگ واللہ و رسول ء فرماں برداری کنگ فائدہ مند انت چہ وت ماں وت ء جیڑہ کنگ یا چہ وتی جند ء فکر ء روج فیصلہ کنگ ۔ اے رجوع ء انجام پہ شما بہتر انت ۔

ول یہود پہ جیڑہانی فیصلہ ء رد اپہ رعایت ، رشوت ء ہیل دار اتنت پیشکا ہر کس دروغ بند ، منافق و خیانت داریں مردم انتت ۔ آباں وتی معاملہ بہ یہودی عالمانی گور ء برگ ء ہد و ناگ بوتگنتت کہ آ فیصلہ ء و ہدے خیال داری کنتت

و واجہ پیغمبر ء گور ء اے ڈولیں مردماں یارگ پسند نہ کتگت چہ چاکہ واجہ بہ حق ء روج وتی فیصلہ ء دنت و کسے ء رور رعایت ء نہ کنت ۔ یک برسے ماں مدینہ ء یک یہودی ویک منفقے کہ سرظا ہر مسلمان ات بہ کتام جبرے ء سراوت ماں وت اتنتت ۔ یہودی کہ برحق ات گوشتی کہ برس واجہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم ء گور ء فیصلہ ء واسطہ و منافق کہ بندر ء دروغ بند ات گوشتی کہ برس کعب بن اشرف ء گور ء کہ آماں یہودیاں یک عالمیں و سرا بریں شخصے ات ۔ آخر اے ہر دو دنیاں وتی جیڑہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم ء دیما پیش کت تو نبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ء یہودی ء حق ء وتی فیصلہ دات ۔ منافق و ہدی کہ دت در اہت تو آئی ء در اہنت کہ شرس حضرت عمر ء گور ء برس کہ ہما ہر فیصلہ ء کنت آمنظور انت ، و بہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ء فیصلہ ء سر راضی نہ بوت ۔ غالباً ماں آئی دل ء ہمیش ات کہ من سلام ء دعوی ء کنان بلکین منی خیال ء بکتت بہ یہود ء مقابلہ ء ، و ہما روجاں حضرت عمر ء چہ واجہ پیغمبر ء حکم ء جیڑہانی فیصلہ کنوگ ات ۔ چنانچہ آہر دوہیں حضرت عمر ء گور ء اہنتت ۔ و ہدی کہ حضرت عمر ء اے جیڑہ

النساء ۱۳۳

والمحذات

ظَلَّ ظَلِيلًا ۵۵) اِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُكُمْ اَنْ تُوَدُّواْ الْاٰمَنَاتِ اِلٰى

ماں بزیں ساہگان ول بیشک اللہ تعالیٰ حکم کنت شمارا کہ برسیت امانت آباں صاحبانی

اٰهْلِهَا ۵۶) وَاِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ اَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ

نیگا ء وقتیکہ فیصلہ کنت مردمانی درمیانا گدا فیصلہ بکتت بہ انصاف ول

اِنَّ اللّٰهَ نَعِيْمًا عَظِيْمًا ۵۷) اِنَّ اللّٰهَ كَانَ سَمِيْعًا بَصِيْرًا ۵۸)

اللہ تعالیٰ شتریں نصیحت کنت شمارا بیشک اللہ تعالیٰ اشکوگ گند و کنت ول

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُوْلَ وَاُولٰٓئِ

او مومنان ! حکم ء برمنت اللہ ء حکم ء برمنت رسول ء و حاکمانی

الْاَمْرِ مِنْكُمْ فَاِنْ تَنٰزَعْتُمْ فِيْ شَيْءٍ فَرُدُّوْهُ اِلٰى اللّٰهِ وَ

ہما کہ چہ شما بیت ول پدا اگر شما پاؤت (اختلاف کنت) ماں یک چیزے بہ تہا گدا برگدینت آباں اللہ و

الرَّسُوْلِ اِنْ كُنْتُمْ تُوْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ذٰلِكَ

رسول ء نیگا اگر شما یقین کنت بہ اللہ و بہ قیامت ء روجاں اے خبر

خَيْرٌ وَّاَحْسَنُ تَاْوِيْلًا ۵۹) اَلَمْ تَرَ اِلٰى الَّذِيْنَ يَزْعُمُوْنَ اَنَّهُمْ

جو ان و شترزت انجام آئی ء ول زاناں تو نہ بلیتت ہما کہ دعویٰ کنتت کہ ایما لش

اٰمَنُوْا بِمَا اَنْزَلَ الْبٰكٍ وَمَا اَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ يٰرِدُوْنَ اَنْ

آرتگ پہ ہما چیزے سررا کہ ایرگیگ بوتگ تہا نیگا و بہ ہما چیزے سررا کہ ایرگیگ بوتگ چہ توساری لوٹت کہ بہرت ولت

يَتَّكِمُوْا اِلٰى الطَّاغُوْتِ وَقَدْ اُمِرُوْا اَنْ يَّكْفُرُوْا بِهٖ ۶۰) وَاِذْ

فیصلیان شیطان ء گور ء ء آباں حکم کنگ بوتگ کہ ممنت آباں و

رِيْدُ الشَّيْطٰنِ اَنْ يُّضِلَّهُمْ ضَلٰلًا بَعِيْدًا ۶۱) وَاِذْ اَقِيْلَ

لوٹت شیطان کہ آباں ء کم بخت ماں دوریں گئے ول ء وقتیکہ گوشتگ

لَهُمْ تَعَالَوْا اِلٰى مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ وَاِلٰى الرَّسُوْلِ رَاَيْتَ الْمُتَفِقِيْنَ

بنت کہ بیایت ہما حکمے نیگا کہ اللہ ء راہراگ ء (بیایت) رسول ء نیگا گدا گندے تو منافقاں کہ

مانزل

و واجہ پیغمبر ء گور ء اے ڈولیں مردماں یارگ پسند نہ کتگت چہ چاکہ واجہ بہ حق ء روج وتی فیصلہ ء دنت و کسے ء رور رعایت ء نہ کنت ۔ یک برسے ماں مدینہ ء یک یہودی ویک منفقے کہ سرظا ہر مسلمان ات بہ کتام جبرے ء سراوت ماں وت اتنتت ۔ یہودی کہ برحق ات گوشتی کہ برس واجہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم ء گور ء فیصلہ ء واسطہ و منافق کہ بندر ء دروغ بند ات گوشتی کہ برس کعب بن اشرف ء گور ء کہ آماں یہودیاں یک عالمیں و سرا بریں شخصے ات ۔ آخر اے ہر دو دنیاں وتی جیڑہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم ء دیما پیش کت تو نبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ء یہودی ء حق ء وتی فیصلہ دات ۔ منافق و ہدی کہ دت در اہت تو آئی ء در اہنت کہ شرس حضرت عمر ء گور ء برس کہ ہما ہر فیصلہ ء کنت آمنظور انت ، و بہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ء فیصلہ ء سر راضی نہ بوت ۔ غالباً ماں آئی دل ء ہمیش ات کہ من سلام ء دعوی ء کنان بلکین منی خیال ء بکتت بہ یہود ء مقابلہ ء ، و ہما روجاں حضرت عمر ء چہ واجہ پیغمبر ء حکم ء جیڑہانی فیصلہ کنوگ ات ۔ چنانچہ آہر دوہیں حضرت عمر ء گور ء اہنتت ۔ و ہدی کہ حضرت عمر ء اے جیڑہ

داستان اشکت و چہرہ ہمدردی خبر آئی اے ہم معلوم ہوتے کہ اے قضیہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم دربارہ پیش ہم ہونگے و واجہ اے باب اے یہودی و حق فیصلہ ہم دانگ تو حضرت عمر رضی اللہ عنہما نے اذکار کتہ فرمائی کہ ہر کس واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و ڈولیں قاضی فیصلہ نہ منیت تو گڈ آئی فیصلہ ہمیشہ انت آئی و وارث بہ واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم گورہ اہنتت و حضرت عمر رضی اللہ عنہما نے گورہ ایوک اے بہ ہے نیت و شکت کہ ابلیس اے دو تینانی تو کا صلح کنائیت۔ اے سبب نہ ات کہ آواجہ نبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم فیصلہ انکاری ات۔ بہ اشی اے آیات نازل ہوتت کہ ماں اے آیتا اصل حقیقت و ظاہر کنگ بوتگ و حضرت عمر رضی اللہ عنہما نے لقب فاروق فرما کتی۔ ۱۲

ہے صفحہ فوائد : ف یعنی ویدے ماں کتام جیڑھے اے بہ منافقاں گوشگ بیت کہ اللہ ہرچ حکے فرمان کنگ بہ آئی نیگ و رجوع کن ات و آئی رسول و روبر و تی جیڑھے اے بیان کن ات تو بظاہر چونکہ اسلام مدعی انت پمشکا صاف صاف اذکار و کتہ نہ کنت مگر یہ تھی گورہ آئیگ و چہ خداوندی حکم و سرامل کنگ اے جان و دزنت کہ کتہ تم یک پیے ماؤنار اھلاس بجنس و رسول اے یلہ دیان اے ہودا کہ مئے دل کثیت ہمدرداوتی فیصلہ ببری۔ ف یعنی سرجہیں احوال ہمیشنت، لے اے منافقین مردم ہما و ہدے جی کنت کہ آیان بہ آیان کتگین کارانی سبب اے عذاب سببت یعنی بہ جیڑھے گیش و گیوار اے جیڑھے گورہ آئیگ اے پھر زنت و دتارادور دارنت و ہدے کہ آئی عذاب اشانی سرامبت تو گڈا اے منافق آویدے جی کت کنت ابید جی اشی اے کہ بیانت بہ رسول صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم و خدمت اے سوگندوران اے کہ کلا حضرت عمر رضی اللہ عنہما نے خدمت اے ایوک اے بہ اے سبب اے شتیں کہ بلیس آئے تو ک و صلح و صفائی کنائیت۔ چہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم و حکم اے سرتالی یار و ویدے مئے نیت نہ ات۔ ف ماں اے پاکیں آیت اے حق تعالیٰ اے آیان سوگند و آیان پیشی عذر و معذرت اے دروغ قرار دات کہ منافق سرتابانی ہر جی گوشگ لوٹت ظاہر بکنت اللہ تعالیٰ اے آیان دل و جبر کل معلوم بنت۔ یعنی آیان نفاق و دروغ اے شر زانت نون شہما ہم خدائے پاک و علم اے سراسر کنان اے چہ منافقانی جہراں دست اے بخش ات و آیان جہراں پر واہ مکن البت آیان اے نصیحت بکن، بلیس و جوانیں سروسوج بدے و نہ چریشانی ہدایت اے نا امید ہو۔ ف یعنی اللہ تعالیٰ ہر کس اے کہ پیغمبر کنت و تی بندگانی نیگ اے دیم دنت آراپہ ہے غرض اے دیم دنت کہ اللہ حکم اے پلا بندہ آئی اے جہر و بکنت۔ تونوں اے ضروری ات کہ اے مردم رسول و فرمان اے رابلانامل چہ پیش گوئی و جان اے تسلیم بکتیں۔ و اگر گناہ و بدکنگ اے پدھن ہزار بوتیننت و چہ اللہ معافی اے بلوٹیں و رسول اے ہم یہ آیان معافی اے دعا بکتیں تو پدہم حق تعالیٰ اے آیان توبہ قبول کتگت۔ لے آیان یک ظلمے و اے کت کہ اول چہ رسول و حکم اے کہ آجیب اللہ تعالیٰ و حکم ات پشت کنت اتنت و رد دے پدے اے گلایش بوتنت و و ہدیکہ اشی و وبال بہ آیان سرامکت تو پدہم توبہ کار نہ بوتنت بلکہ درویش سوگند ووت گڑیں تاویلش جوڑ کت گڈا ایشانی مغفرت اگر بیت تو چہ پیما بہ بیت۔

يُصَدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ۖ فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ ۗ

پشتا ہنتت چہ تو پھٹ کنگ ف پدہم پیما بیت و فیکہ بریت آیان ایک مصیبت

بِأَقْدَمَتْ أَيْدِيَهُمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا

چہ و تی دستانی کتگینان رندا کانت تھی گورا قسم و درانت اللہ کہ مارا کہ غرض نیت

إِلَّا أَحْسَانًا وَتَوْفِيقًا ۖ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي

بجز یہ نیکی و تفاق کنگ ف اے ہمانت کہ اللہ زانت آیان دلانی

قُلُوبِهِمْ فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ وَعِظُهُمْ وَقُلَّ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ

رازان نون تو سرجہ آیان و سروسوج کن آیان و بگوش آیان ماں آیان حق اے

قَوْلًا بَلِيغًا ۖ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ

سجید میں خبر ف و ماہ ندانگ ہج پیغمبرے مگر یہ ہی غرض کہ آئی خبر اگر نیت بہ خدا و حکم اے

وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَ

و اگر آمدمان و فیکہ بری اشی کتگت بروقی نفسان آتگیننت تھی گورا پدہم معافی بلوٹیں آیان چہ خدا و گورا و

اسْتَغْفَرُوا لَهُمُ الرَّسُولَ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ۖ فَلَا وَ

رسول اے ہم پر آیان معافی بلوٹیں گڈا ضرور آیان دینت اللہ توبہ قبول کتگت ہر بان و نون قسمیں تھی

رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا

پروردگار کہ آموں بنتت تا وقتیکہ تراوی منصف بنتت اے ہا چیز کیا کہ بیت بوتگ آیان تہارندا مگدنت

فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۖ وَلَٰئِن

ماں و تی دلان گرانے چہ تھی فیصلہ و قبول کنتت چہ خوشی ف و اگر ما

كُنَّا عَلَيْهِمْ أَنْ أَقْتُلُوا أَنْفُسَهُمْ أَوْ أَخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ

حکم بکتیں پر آیان سراسر کہ بکنتت و تی چندان یا در بکتیت چہ و تی شہراں

فَأَفَعَلُوا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ ۖ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ

گڈا ایدو لانتگت مگر کتے مرد ماچہ آیان و اگر آیان بکتیں ہما کاریکہ آیان سروسوج کنگ

منزل

و یعنی منافق ماں چو نہیں ناہودگیں خیالان گرفتارنت و گوں چو نہیں ناہودگیں نیونان کار کتگ لوٹنت آیان اے لازم انت کہ شر سید بیت کہ ما بہ سوگند اے بیان کنیں کہ دانکہ اے پیغمبر اے مردم ترا را و تی تمام مزن و کسان، مالی و جانی جیڑھانی تہا منصف و حاکم قبول نہ کنتت و آیان چہ تھی فیصلہ اے بہ و تی دل اے ہج پیما شکی و گرانہ محسوس مکننت و تھی ہر یک حکے اے پدہم وشی قبول دار نہ بنت ایشان اے آیان اے چاشنی ہج نصیب بوت نہ کنت۔ نون ہر چے کنگ لوٹنت، شر فکر بکنتت و قدم بزورنت۔

بِهِ لَكَ خَيْرٌ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُ أَشَدَّ تَثْبِيثًا ۖ وَإِذْ آلَاؤُهُمْ مِنْ

لاگت گڑا اے خبر پر آیات شترتت و حکم تری پر دین و قاہم کنگا و ماں آدنی ضرور دین ماآیا ناچہ

لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ۖ وَ لَهْدَيْنَهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۖ وَ

وئی طرفا مزین ثواب و رہا دش کنیں آیایاں پہ تچکیں راہا ف و

مَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ

ہر سیکہ خبر اجر بیت اللہ و آئی و رسول و گڑا آیایاں ہور ہا کانت کہ احسان کنگ اللہ

عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ

پر آیایاں سرا چہ پیغمبران و صدیقان و شہیدان و نیک بختان

وَحَسَنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ۚ ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ

و آسکیں شتریں ہر ہر ہمت ف اے ہر ہانی چہ اللہ طرفا ننت و بستنت اللہ

عَلِيمًا ۚ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خذُوا حِذْرَكُمْ فَانفِرُوا ثُبَاتٍ

پہر اؤنگ گری ف او ایسا ندران ! بزورت وئی سلاحان در زرت ہر یک ٹویہ دیم پت کنگا

أَوْ انفِرُوا جَمِيعًا ۗ وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ فَإِنْ أَصَابَكُمْ

بادرورت پہ یکجا ہی (مغز با) و ہمتہ چہ شہا ایدو لیں ہستنت کہ البندیر کنگت پہر دیکنگا پہا اگر برسیت شمارا

مُصِيبَةٌ قَالُوا قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْنَا إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَاهِدِينَ ۗ

مصیبہ گڑا گوشت کہ اللہ احسان کت پہنی سرا کہ من نینوں گوں آیایاں حاضر ف

وَلَٰئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولُنَّ كَأَن لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ

و اگر برسیت شمارا نعتیہ چہ خدای طرفا گڑا ایدو لا خبر کنگا لگت کہ گشتیکان ہونگ در میان شمارا

وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلْتَمِئُونَ بِهَا فَإِنَّهُمْ لَفُوزٌ فَوْزًا عَظِيمًا ۗ

دور میان آتیا چہ پیس دوستیہ دیر چینی بہر بوتیناں من گوں آیایاں ہور گڑا رستاں پہرین مرادے ف

فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

گڑانوں بایدنت کہ جنگ بکننت بل اللہ راہا ہماکان کہ ہا کی کنگت دنیا زنگانی

منزل

فل یعنی کلائی جانانی مالک چونکہ خدا تعالیٰ انت پمشکا بہ آئی حکم و کسے چہ جان و درین مکننت۔ نون اگر اللہ تعالیٰ بہ مردواں و تی جانان و ہلاک کنگ و جلا وطن بوگ و حکم و بدنت پنچوش کہ بنی اسرائیل و سراجی کت، تو حکم و مہ گپتیں مگر لھتیں حسابی مردماں کہ آپکائیں و راستیں مسلمان انت۔ اے منافق چوشیں حکم و سراجون عملش کنگت۔ بایدر انت کہ نون سرید بنت کہ ماہر حکم کہ آیایاں دتیں بہ ہمایانی دوزواہی و نیت و دتیں، نہ جان و ہلاکت و حکم دیگ بوت و نہ جلا وطن بوگ و حکم پرینگ بوت۔ اگر ہے سبکیں و آسانیں حکمانی سراجی بکننت تو لفاق بالکل ختم بیت و حکمیں مسلمان بہ بنت مگر افسوس کہ سرید نہ بنت و اؤگیں جاوے غنیمت نرانت کہ ماں کتیں جبر و دین و دنیا ہر دو جوان بنت۔ فل نبی ہماکسان انت کہ آیایاں سراج اللہ جانب و وحی بئیت یعنی فرشتہ بظاہر بئیت و پیغام و سر بکننت و صدیق ہما انت کہ ہر پیغامے و حکمے چہ خدا تعالیٰ و جانب و پیغمبران بئیت آیایاں دل و تاوت بہ آئی گواہی بدنت و بلاتا و دل آئی و تصدیق و بکننت و شہید ہما انت کہ بہ پیغمبرانی حکم و تی جان و قربان کنگ و حاضر بنت و صالح ہما انت کہ آیایاں طبیعت بہ

نیکی و سر پیدا بوتگ، و چہ بدیں جبراں و تی نفس و بدن پاک و صاف دارنت۔ مطلب ایشنت کہ اے چاریں بیان بوتگیں قسماں چہ امت و ایدگ کساں افضل ترنت چریشان ابیدرگ مسلمان ہر کس کہ بیت ماں در جبر و آیایاں برابر انت لیکن ہا کس کہ اللہ و رسول و فرمان برداری و کلا تیش انت آ کس ہم ہمیشانی روا شمار کنگ بنت و اے واجہانی رفاقت باز خوب و شرف دار و کیں جبرایت کسے ایشرا دنا تیں خبرے مزانت۔ فائدہ: ماں اے آیت و اشارہ بوت کہ ہما منافقین کہ آیایاں ذکر چہ پیش و بان انت آچہ ا رفاقت و ہما ہی و نہ بہر انت۔ فل یعنی اللہ و رسول و حکم متوکان و انبیاء، صدیقین، شہداء و صالحین و رفاقت حاصل بوگ اللہ پاک و من انعام و آئی محض فضل انت اشانی اطاعت و مزدنہ انت کہ چہ اشی و منافق زبھر انت و اللہ بس انت زانگر و خبر دار وک، آہر یک مخلص و منافق و ہر یک فرمان بردار و طاعت و آئی و راستیں حقیقت و فضل و خدای گوں تفصیل و زانت۔ نون ہر کس اے خبرانی تفصیل و بردا بہ خدای وعدہ و تمام بوگ و بابت و شکے ماں دل و مہیت۔ فل ای اخرجوا للجهاد جماعات متفرقتين (پہ جہاد و در بکپ ات ماں جہاد ٹولیاں) و جہاد ا جہاد و ذکر انت۔ چریشی و پیش و آیت و اے ذکر ات کہ ہر کس اللہ و رسول و فرمان برداری و کنت آرا انبیاء، صدیقین، شہداء و صالحین و رفاقت بہ انعام و حاصل بیت و ماں خداوند تعالیٰ و حکماں جہاد و حکم چونکہ گران و مشکل انت خصوصاً منافقانی سرا کہ آیایاں ذکر چہ ہر زان بان و پیداک انت پمشکا خدای جہاد و حکم فرماینت کہ ہر کس حضرات انبیاء، صدیقین، شہداء و غیر ذلک رفاقت امید و مداریت۔ منقول انت کہ ماں اسلام و ابتدائی روجاں بازیں ہنچیں مردماں ہم اسلام و دعوت قبول کنگت کہ آیایاں نزوریں اعتقاد و یقین و مردم انتت پدا و ہدیگہ جہاد فرض بوت تو چہ ارشاد لھتیں شترتت و لھتیں گوں کافراں یک بان و واجب پیغمبر صلی اللہ علیہ و سلم و برخلاف بوتنت۔ بہر اشی اے آیت نازل بوت۔

مطلب ایشنت کہ اے مسلماناں! چہ منافقانی راہ و رہ بندے شمارا چہ پیش سہی بوتگے۔ نون پہ شمارا خیر ماں ہمیشی و انت کہ شمارا طول و بے وقی رکینگ و شوہازہ بہ بئیت۔ چہ خبر داری ہوشیاری و کارگریات۔ چہ سلاحاں یا چہ تدبیر، چہ عقل و یا چہ ازباہاں و گوں دشمنان جنگ و جدل و چہ وقی لوگ جاگہاں در بکپ ات ماں جہاد ٹولیاں یا کل چ بان و ہنچوش کہ وقی گوم و گینگ و راست بگند ات۔ فل یعنی اے مسلماناں! شے جماعت لھتے ہنچیں مردم ہن پتر تگنت کہ ماں جہاد و سرگرم و و ہدے دیر کنگت و وقی پاداں دارنت و خدای حکم و قبول کنگ پد و پیش کنگت بلکیں بہ دنیاوی نفع و شوہازگنت و چریشاں منافق مرادنت چوش کہ عبد اللہ بن ابی و آئی ہر ہابی ٹولی انت کہ اے مردماں سر ظاہر و اسلام و راقبول رانتت مگر اشانی مقصد و مراد بوگ و دنیاوی نفع ات۔ گوں حق تعالیٰ و فرمان برداری و آیایاں و ہر مطلب نہ ات۔ وک پیش و گوست کہ منافقین مردم ماں جہاد و سرگرم و و ہدے دیر کنگت و بہ جہاد و روکانی جاوے چار وک بوتگنت کہ بہ آیایاں سرا چہ گوست۔ نون فرمان کنت کہ چہ روگ و پدا اگر مسلماناں و ماں جہاد و تاوانے رست مثلاً کنگ بوتنت یا شکست اش

دارت تو منافق گل بوگتنت وگوشگتنت که اللہ عزوجل نے فرمایا کہ جو کس نے جنگ و کفر سے ہٹ کر اللہ کے راستے میں جہاد کیا تو اللہ اس کو سزا دے گا اور اللہ کے راستے میں جہاد کرنے والوں کو اللہ تعالیٰ سے بڑا اجر دے گا۔
 یعنی اگر یہ مسلمانانہ سزا خدا پر فضل بہ ہوتی ہے مثلاً جنگ و فتح حاصل ہوتی یا غنیمت و بائیس مالے بہ دست و کپت تو منافق سبک پشیمان ہونگے نہ
 وچوڑ منافی ڈول و پے حسد و گوسٹگتنت ہای افسوس من ماں جہاد و چو مسلمانان گوں بو تینیں تو مارا ہم کامیابی حاصل ہونگے یعنی پل و مال دسب و کپتنت
 یعنی منافع فقط بہ وقتی محرومی و سزا افسوس ہوتی بلکہیں چو وقتی محرومی و زیات تر بہ مسلمانان کامیابی و سزا حسد و رنجش ظاہر کتنت۔
 مگر ہماکساں کہ بہ آخرت و مقابلہ و دنیا و انکارش کتنت، بہ آیات لازم انت کہ اللہ عزوجل راہ و گوں سرجاری و جنگ بکنتت و بہ دنیاوی زند و بہ آئی مال و متاع و سزا
 چنان سگ مدینت و ایشراپہ شری بزانتت کہ ماں
 اللہ تعالیٰ و اطاعت و فرمانبرداری و ہمک ڈولیں
 سیت ہست سرافضل بہنت یا زیر دست، ماں
 بدست و بر سیت یا مر سیت۔ و یعنی بہ شہا ضروری
 انت کہ گوں کافراں بہ دو سبب و جنگ بکن ات کے
 بہ اللہ عزوجل دین و سر بلندی و خاطر آدمی بہ ہما بزرگین مسلمانان
 کہ آیات ماں کافرانی دست و بے وس انت ایشراپہ
 ظالمانی دست و آزات کتنت و خاطر و جنگ کتنت
 انت ماں مکہ و باز ہنچیں مردم بہنت کہ نتونگتنت کہ گوں
 واجہ و ہجرت بکنتت آیانی سیاد و ارثاں اے مسلمانان
 سوکی کت تا نکہ دوبارہ کافر بہنت پیشکا خدا تعالیٰ بہ مسلمانان
 فرمان کت کہ شمارا بہ دو سبب و گوں کافراں جنگ کتنت
 ضروری انت تا نکہ اللہ عزوجل دین سر بلندی بہ بیت و مسلمان
 کہ آ مظلوم و بے وس انت چہ مکہ و کافرانی ظلم و آزات
 بہ بنت۔ و یعنی و ہدے کہ اے خبر ظاہر انت کہ مسلمانان
 اللہ عزوجل راہ و جنگ کتنت و کافرین مردم شیطان و
 راہ و جنگ کتنت پیشکا ضروری ہوت کہ مسلمان گوں
 شیطان و دوستان یعنی گوں کافراں جنگ بکنتت۔
 اللہ تعالیٰ آیانی مددگار انت۔ ہج ڈولیں شک و شینگ
 ماں دل و میارات و شہر زان ات کہ شیطان و مکرو
 فریب زورنت کہ آ بہ مسلمانان سزا کارگر نہ بہنت۔ چہ ایشراپہ
 مقصد مسلمانان و پے جہاد و تیار کتنتی انت و آیات و
 ہیماں و کی انت کہ آئی بیان ماں دیم و آیت و
 بہ شری گیشینگ ہونگ۔ و ماں مکہ و چہ ہجرت و
 پیش چہ کافرانی ظلم و مسلمان سگ دل سیاہ انتت
 مسلمان بہ واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و خدمت و حاضر
 ہوان و شکایت و گلہ و آزار کتنتس واجازتش لوٹت کہ
 واجہ مارا گوں کافراں جنگ و اذن بدیتت تا نکہ ہما آیات
 ما وقتی ظلم و بدلہ و بگریں۔ واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و
 مسلمانان و چہ جنگ و مہن کتنت کہ منارا مفاصلہ و
 دنیکہ حکم سر نہ ہونگ بلکہیں صبر و درگزر کتنت و حکم انت
 و فرمان کتنتی کہ نماز و زکوٰۃ و ہر حکے شمارا دیگ ہونگ
 بہ آئی سراجہد بکن ات پر چاکہ انسان دانکہ خدا و حکمانی
 تمام کتنت و ردا وقتی نفس و پے جہاد و ہیلدار مکتنت
 و پے پیما وقتی مال و خدا راہ و خرچ کنوک مہیت تو
 گڈاپہ آئی جہاد کتنت و وقتی جان و قربانی دیگ سگ
 نگران انت و اے جہاد مسلمانان و قبول کتنت - ۱۲

بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ
 پے آخرت و ہر کسکہ جنگ بکنتت ماں اللہ راہا گڈا کتنت بیت یا گیش بیت پدا زوت
 نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 دینیں ماں آیارا مزین ثواب و چو نہیں شمارا کہ جنگ بکنتت ماں اللہ راہا
 وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ الَّذِينَ
 و پے بیچارگان چہ مردینان و جنینان و چکان ہما کہ
 يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا
 گوشتت کہ اے پروردگار درگن مارا چہ اے شہراں کہ ظالمتت آدمی مردمان و
 اجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ۝ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا ۝
 پیداگ کن پر ماچہ وقتی غیبیں در ایک پشت واجہے و پیداگ کن پر ماچہ وقتی در گاہ و یک مددگارے و
 الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ
 ہمایان کہ ایمان آتنگ جنگ کتنت ماں خدا راہا و ہما کہ کافرنت جنگ کتنت
 فِي سَبِيلِ الظَّالِمِينَ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ
 ماں شیطان و راہا نوں جنگ بکنتت شہا گوں شیطان و دوستان بیشک شیطان و مکرو
 كَانَ ضَعِيفًا ۝ الْم تَرَى إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ
 سستیں و زاناں تو نہیستنت ہما کہ آیانا حکم ہونگت کہ وقتی دستاں بدارنت و
 وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا
 قائم بدارنت نماز و در کتنت زکوٰۃ و وقت پداقتیکہ حکم ہوت پر آیاتی سراجہد ہما وقتی
 فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً
 یک جماعت چہ آیات نرسگا کتنتت چہ مردمان ہونگ کہ چہ خدا یا ستر سے یا چہ ایشراپہ گندہ ترین ترس
 وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ
 وگوشگا کتنتت کہ اے ہما پر چہ فرض کتنت تو پے سراجہد و پے مہلت نجات تو مارا تا ایک کتنت

مثلاً

۱۰
۱۱
۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

ف یعنی چہ ہجرت کنگ، پد و ہدے یہ مسلمانان، حکم دیگ بوت کہ گوں کافران جنگ بکننت تو باید ہمیش ات کہ آوشس ہو تیننت کہ مے عرض قبول کنگ بوت و مراد حاصل بوت مگر لھتیں حامگیں مسلمان چہ کافرانی مقابلہ، ہنجوش دلاپ آنتن چوش کہ کسے چہ خدای عذاب، دلاپ بیعت یا چہ آئی، ہس زیات تر، وواہگش داشت کہ برکیس و ہدے قتال، حکم پشت بہتین تاکہ مازنگ بمانیں کہ ہمیشی پیا خوب انت۔ فل بز ان چونکہ جیات و دنیاوی سیت، واہگ سبب، اے مردمان، جہاد، حکم گران معلوم بوت تو پیشکا اللہ تعالیٰ فرمان کنت کہ اشان، بکس کہ دنیا، تمامیں نفع و سیت ادنا و زوت زوال ہوک انت و آخرت، ثواب بہ ہمایان بہتر انت کہ آچہ اللہ، نافرمانی، پھر زنت۔ نون شمارا بایدینت کہ دنیاوی سیت، ہجارت و ماں اللہ تعالیٰ، فرمان برداری، سستی مکن ات و چہ جہاد، مترس ات و دلیم بیعت کہ شے محنت، ادنائیں ثواب، ہم بر باد نہ بیت پیشکا ہیما ت کنان، ماں جہاد، آوار بیعت۔ فل یعنی شمارا قدر مہربیں و محکمیں فلان، ہتہایانہ بگرت

مگر موت شمارا اودا ہم بلندننت پرچاکہ موت بہر کس، ساری، مقدر بوتنگ۔ ضرور ہوتی و ہدے، کیت توری شمارا جہاد، بیعت۔ نون اگر شمارا جہاد، مشغول نہ بیت تو گڈا پدا ہم چہ موت، رستگار بیت نہ کن ات پیشکا نون چہ جہاد، بیم گرگ و چہ موت، ترسگ و گوں کافران جنگ کنگ، ترسگ نادانی انت و اے جہاد، بیان کنت کہ شے اسلام جاگ و زور انت۔ فل یعنی اے منافقانی یک دگہ عجیبیں جا ورا لیشننت کہ اگر جنگ، تدبیر راست و فتح حاصل بوت و غنیمت، مال بہ دست، کیت تو گوشتت کہ اے خدائی مددے ات یعنی ناگتی گے بوت پرچاکہ اللہ، رسول، تدبیر، اشان منوک نہ انت و اگر تدبیر راست مہوتین و مسلمانان، ماں جنگ، شکست ہواتیں تو گڈا بہ واجہ پیغمبر، تدبیر، بارو، الزار شس جنگت۔ و ماں اللہ تعالیٰ فرمان کنت کہ اے محمد صلی اللہ علیہ وسلم اشان، پستہ بدے کہ شری و بدی کل چہ خدای جان، انت درستیں جہانی سازوک پیرا کنوک اللہ تعالیٰ و انت ماں اشی، دگر چ کس، دخل نیست انت و پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم، تدبیر چہ خدای جانب، انت و اللہ، و تی جند، الہام انت شے بنی، سرازام جنگت رد و کور فہمی انت کہ ردین، رومزانت اے اللہ، حکمت انت آپہ شے ہیملداری، شمارا سر و سوج کنت و بہ شے رد کار بانی سرازامرا چکا سیت اے اجمالی جوابے ات منافقانی الزام، تفصیلی جواب مان ویم، آیت، پیداکنت۔ فل یعنی اصل چوش کہ کل شتو بدے سازوک ہرچنت اللہ و تنت مگر پندہ، لازمیت کہ نیکی و شری، خدای فضل و احسان، حساب بکننت و سکی و بدی، و تی عملانی شامت، حساب بکننت آئی الزام، بہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم، سرازامجنت پیغمبر اے کارانی نہ سازوکنت و سببنت، بلکیں موجب یعنی اے خبرانی سازوک اللہ و تنت و سبب شے عمل انت۔ فل حق تعالیٰ چہ رسول، منافقانی الزام، دورکنان، ارشاد کنت کہ ما شمارا پیر کلہیں مردمان رسول جوڑکت و دیم دات و ما را ہمک خبر معلومنت ما کلان، عملانی بدلہ، دغیں شمارا کس، ناہو دگیں انکار و الزام، پرواہ، مدارت و تی پیغمبری، کار، سرازام دیان بیعت۔ و واجہ پیغمبر، پیغمبری، ثابت کنان،

نون خدا تعالیٰ واجہ بارو، اے حکم، بیان کنت کہ ہر کس مے پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم، فرمان برداری، کنت آبے شک مے ہم تابعدارینت و ہر کس چہ آئی، دیم، تاب دنت تو گڈا مازارا ای رسول بہ اشانی سرازامرا (کنگہبان) کنگ و دیم ندانگ کہ شمارا اشان، بہ گناہ، کنگ، میلنت ماوت آیان، گندیں نیی کار بس کلہو (پیغام) سرکنگنت دیم ترا ثواب یا عقاب اے مے و تی کارنت۔ و اے منافقانی دگر یک مکاری، باشکن ات نیی دیما یا بیان، واکوشتنت کہ مانتی حکم، قبول کت و دن، در آیان، آئی برخلاف شور و مصلحت کنت یعنی نہ نیی نافرمانی و مخالفت، شور و مصلحت کنت، بہ اللہ، گور، اشانی کل شور و مصلحت نوشتہ کنگ بنت تا نکما اشان، سرازام دیگر بہ بیت پیشکا ای نبی چہ ابش ان دیم، بہترین و پچہ خبر، پرواہ، مدار، و تی کلہیں کاران بہ خدای بہ سپار آوت ترا بکننت۔

قَرِيبٌ قَلْبًا وَمَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ تَفْ مَزْتے فل بگوش کہ فائدہ دنیا، کنگ انت و آخرت شتر زنت پر پیریزگار ان۔ وَلَا تَظْلَمُونَ قَتِيلًا ۝ اِن مَّا تَكُوْنُوْنَ اِيْدُرِكُمْ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيْدَةٍ ۝ وَاِنْ تَصِبُّوْا حَسَنَةً يَّقُوْلُوْا هٰذِهِ مِنْ عِنْدِ نَاۤءٍ مَّهْرِيْنَ فَلَا تَاۤءُ وَاِگر بسیت آیان یک خوشیے گڈا گوشتت کہ اے چہ خدای طرفنا اللہ ۝ وَاِنْ تَصِبُّوْا سَيِّئَةً يَّقُوْلُوْا هٰذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قَلۡ كُلُّ شَيْءٍ مِّنۡ عِنْدِ اللّٰهِ فَاَلۡ هُوَ اَلۡ قَوْمِ لَا يَكَادُوْنَ يَفْقَهُوْنَ حٰدِثًا ۝ چہ اللہ، طرفاننت نون چہ حالتنت اے مردمانی کہ نزدیک نھنتت کہ سر پر بکننت یک خبرے، وَاَصَابِكُ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ وَاَاَصَابِكُ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ اٰیۡزِيْكَ بَرَسِيْتِ تَرَا چہ خوشیے گڈا آچہ اللہ، طرفاننت و آچیزیکہ برسیت ترا چہ بدی گڈا آچتی نَفْسِكَ ۝ وَاَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُوْلًا وَاَكْفٰی بِاللّٰهِ شٰهِيْدًا ۝ مَنۡ يُطِيعِ وَاِیۡزِيۡنَتۡ وَاَدِمۡ وَاَمۡگ مازا پیغا، رینوک مردمانی ہنگا و اللہ و بکننت پر گوی و دیگا، ہر کسیکہ رسول، الرَّسُوْلُ فَقَدْ اَطَاعَ اللّٰهَ وَمَنۡ تَوَلٰۤیۡ فَاۡرَسَلْنَاكَ عَلَیْہِمۡ حَفِيْظًا ۝ حکماننت گڈا بز ان آیان اللہ، حکم مننت و ہر کس کہ پشت ماندات زنت گڈا مایم ندانگ ترا پر آیان سرازامگہبان و يَقُوْلُوْنَ طَاعَةٌ اَفَاۤءُ اَبْرٰوۡا مِنۡ عِنْدِكَ بَیۡتَ طَافِعۡ مِّنۡہُمۡ واکوشتنت کہ قبولیں مارا پدا و تسیک، و نادار کینت چہ تین گوزا گڈا کنت ہتے مردم چہ آیان، اَلَّذِيۡ تَقُوْلُ وَاَللّٰهُ يَكْتُبُ مَا یَبۡتُوْنَ فَاَعۡرَضۡ عَنۡہُمۡ بخلاف آخریکہ تو گوں آیان گوشتت و اللہ نہنتت کنت آچیزیکہ آشور کنت نون تو آیان خبرا دلگوش مدار وَتَوَكَّلۡ عَلٰی اللّٰهِ وَاَكْفٰی بِاللّٰهِ وَاٰیۡتُۡنَاۤءُ بَرُوْنِ الْقُرْاٰنِ ۝ دہوست بکن بہ اللہ، سرازام اللہ و بکننت پیچارہ سازی، لاناں آفکر کنتت ماں قرآن

منزل

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

و اچھ پیشی آیتان حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم اللہ رسول ہوگے وائی زندگی خدایہ وئی جندہ زندگی ہوگے و بے آئی نافرمانی کنوکانی سراحق تعالیٰ عذاب کپکے و اشتر پدرا بوت مگر منافق و واجہہ ایدرگ مخالف گوشت کت کنت کہ خدایہ گواہی و آئی فرمانانی تسلیم و تصدیق و ماہج پس و پیش نہ کنیں۔ بلے چتور زانگ بیت کہ اے کلام خدایہ کلامت و انسان ہر جوڑ کت گین نہ انت توحق تعالیٰ اشیہ پستہ دنت کہ اے مردم ماں قرآن و فکر نہ کنت کہ چہ ایشی و صاف معلوم بیت کہ قرآن براستی و خدایہ کلامت بچارت اگر قرآن اللہ کلام مہوتین چوشکہ شما کن ات تو ضرور ماں قرآن و بازین جاگہاں تہر تہر و اختلاف ظاہر ہوتین بگندارت انسان ماں ہر جاوڑ بہ ہما جاوڑ و روع کپ جنت کہ ہما جاوڑ دیمابیت دومی جاوڑ نیمگ و ذہن نہ لگتیت۔ ماں زہر گرگ و جاوڑ و دوز و اہانی نیمگ و ذہن نہ روت و دوز و اہی و ساعت و زہر گرگ و کانی نیمگ و ذہن نہ لگتیت و اورت، دنیا و بیان و آخرت و خیال مہیت و آخرت و بیان و دنیا و ہر بے غرضی و جاوڑ و داد و دھش و ذکر نیست انت و داد و دھش و جاوڑ و بے غرضی و

خلاصہ ہمیشنت کہ یک جاوڑے و کلام چہ دومی جاوڑے کلام و جدا نظر و کیت لیکن قرآن شریف چونکہ خالق و کلام انت ادا بہ ہر یک چیز و بیان و دومی نیمگ ہن نگاہ و چیرا بیت، چہ غور و فہم سہرا بیت کہ ماں قرآن و ہمک چیز و بیان ہر جاگہ و بے یک حسابے روع انت بچارت ادا منافقانی بیان ات کہ آسکین عذاب و مستحق انت ہمشکا ادا ہم بہ آیانی جبرانی سرا ہمنکر الزام انت کہ ہمنکر باید و لازم انت و ہرج الزام بہ آیانی یک خاصین جماعتے و سرات آخاص بہ ہمایانی سرا جنگ بوت و فرمان کت کہ لھتین چہ آیان چوش کنت اے نہ انت کہ ماں زہر و غیرہ و جاوڑ و کلام چہ جد و سرگوزیت و دومی جاوڑ و کلام و مختلف نظر و بئیت و ہم اے مطلب ہم ہست انت کہ ماں روبر گندان و پیدائیس کہ و ہدے کت نام یک انسانے یک دراج کشین گیتے بنا و کنت تو آئی گپ (کلام) یک پیہم و نہ بیت بلکین یک جملے فصیح یکے غیر فصیح یکے صحیح و یکے غلط یکے راست یکے دروغ یکے موافق یکے گدے و ضد ضرور معلوم بیت و قرآن اینکر مزین کتاب چہ اے کلیں اختلافان پاک و صاف انت کہ اے چہ انسانی طاقت و درنت فائدہ: ما اشیہ اے نیمگ و ہم اشارہ بوت کہ ہر کسے چہ تدبر و فہم و کار مگر بیت اماں قرآن و شبہات و اختلافانی بارو و وہم و ارت کت کنت بلے فہم داروک چوش کت نہ کنت بچا اگر کسے برھے جاگہ و تدبر مکنت آگوشت کت کنت کہ ساری و گوشتی قل کل من عند اللہ پدرا فرمان کتی و ما اصابک من سبیئۃ فمن نفسک۔ نون اے یکدگرے و ضد و اختلاف و ظاہر کنت واللہ اعلم۔ و اما افسوہ و انشاعوہ۔ بڑاں آراشنگ و تالانش کت۔ یعنی اے منافقان و کم فہمیں مسلمانانی یک خرابی و ایشنت کہ و ہدے کت نام جہے امن و پیش کیت مثلاً رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم و ہر گون کسے و صلح و قصد کنگ یا اسلامی لشکر و فتح و حال و اشکنگ یا خبرے جو فنا کین شکنت چوشکہ دژمن و بے یک جاگھے

وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ۝۱۶
 و اگر بوتین آچہ دگرے و طفا۔ بجز چہ خدا گد ضرور دیتگت آیان ماں آئی و تہما بازین اختلاف ط و
 إِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ
 و وقتیکہ برسیت آیانی یک خبرے دلمعی یا ترسے گد مشہور کنت آیانی و اگر برسیتیش آخر
 إِلَى الرَّسُولِ وَالْإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ
 رسول و نیمگا و پونی مسلمانین حکم و اجہانی نیمگا و گد آئی و تحقیق کت ہما کسان کہ تحقیق کت کنت
 مِنْهُمْ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ
 چہ آیان و اگر مہوتین اللہ مہربانی پر شے سرا و روت آئی و گد اشما شیطان و زندگیتگ
 الْأَقْبِلَا ۝۱۷ فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تَكْفُفُ الْإِنْفُسُكَ وَحَرِّضَ
 مگر کہ مردم و نون جنگ کن تو ماں اللہ راہا تو ذمہ دار نیے مگر و کت جندہ و کت کن
 الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفِ بِأَسِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ
 مسلمانان نزیکت کہ اللہ بند کنت کافران جنگ گاہ و اللہ زوراک ترنن کت
 بِأَسَاءِ وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا ۝۱۸ مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ
 و زوراک ترنن کت ہر کسے سفارش کنت نیکیں کارے و رست آییا رہن
 نَصِيبٌ مِّنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا ۝۱۹
 یک ہرے چہ آییا و ہر کسے سفارش کنت بدیں کارے و رست آییا رہن یک دنے چہ آییا
 وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيتًا ۝۲۰ وَإِذَا حُيِّتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا
 و اللہ تعالیٰ پہ ہر چیز تو انا انت و وقتیکہ دعا کنت کتے شمارا پہ سلام گد اشما ہن
 بِأَحْسَنِ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ۝۲۱
 دعا کنت پہ سلام شتر چہ آییا ہما چہ ہن کت بیشک اللہ تعالیٰ ہر چیز حسابا دار و کنت و
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِيكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لِأَنَّ فِيهِ
 اللہ نیست دگر کسے زندگی بجز ہما ہی بیشک کچر کت شمارا قیامتے روچا ہر شک نیست ہا آییا

مازل

مچ ہوگے۔ یا مسلمانانی شکست و حال و ایک تو اشان و ابید چہ تحقیق و مشہور کنگ و لگت و ماں ایشی و زیات ترناوان و نقصان مسلمانان و بیت منافق ناوان رسینگ و غرض و کم فہمیں مسلمان چہ وئی کم فہمی و چوش کت گتیش۔ و یعنی اگر چہ کت نام یک جاگھے و حالے سر بہ بیت تو لازم انت کہ پیسرا آحوال و ہر سردار و آئی ناہان و سر بہن انت و ہدیہ آہما خبر و تسلیم بکنت و قبول دار بہ بنت تو گد ابہ ہمایانی قول و پدرا ہما خبر و دگر جاگھے و بیان بکنت و بہ ہمایانی و عمل بکنت فائدہ: واجہ پیغمبر و یک مردے و یک قومے و گور و زکوٰۃ و وصول کنگ و دیم دات ہما قوم بہ آئی و وش احت و آئی و دیماد راحت۔ آئی دل و جت کہ اشان بلکین منی کنگ و پیداک انت۔ و ازربوان و مدینہ و سر بوت و حال ای تالان کت کہ فلان قوم مرتد ہوگت تمامین بازار و حال تالان بوت آخر و ہمے حال غلط ثابت بوت۔ و یعنی اگر اللہ تعالیٰ چہ وئی مہربانی و ہر شے اصلاح و سرسوج و حکمان و دیم مداتین و شمارا وقتا فوقتا بہ ضرورت و ردا ہدایت و ہم تراب

وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ۗ فَمَا لَكُمْ فِي السَّافِقِينَ

و کے راستگو ترنت چه اللہ و ہا نون شمارچوں بوت کہ منافقانی باریا

فَتَتَيْنَ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ

دوجاوت بوتت واللہ سرنگون کنت ہا آپوتی کردار انگی زاناں تولوئے کہ ماں راہا

تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ

پرتینے ہمائی کہ چہ راہا ردنگ اللہ، وہر کیک اللہ آئی را چہ راہا ردنگت گڈا گڈے تو پیر آئی چ

سَبِيلًا ۗ وَذُوالْوَكْفَرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سِوَاءَ

راھے ہا لوٹت کہ شاہن کافر بیت، چو کہ ہاوت کافر لوگت تاکہ شمار برابر بیت

فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

گڈا نون گرت شاہ کس چہ آیان وتی دوست تاکہ بر نہیںنت وتی ملک مالان ماں خدای راہا

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَعَدُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ

رندا اگر آیان اے خبرنت گڈا گرت آیان و بگتتش ہر جہ کہ بگنت شاہ آیان

وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وُلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۗ إِلَّا الَّذِينَ يُصِلُونَ

دوگرت چہ آیان کسبار وتی دوست و نہ مددگار ہا مگر ہا کسان کہ ہور توزت گوں

إِلَىٰ قَوْمِ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصْرَتِ

مہنشین قومیا کہ در میان شما و در میان آیان ہمد و ہمان ہستنت یا آنکنت شے گورا در ہا لیکہ رنگ ترنگت

صُدُّوهُمْ أَنْ يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ

دل آیان چہ جنگ کنگا گوں شاہ چہ جنگ کنگا گوں وتی قوما و اگر

شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتِلُوكُمْ فَإِنْ اعْتَذَرُوكُمْ

بولتیں اللہ گڈا زور کی کنت آ پ شے سرا گڈا آیان ضرور جنگ کت گوں شاہ نون اگر ایک گورا بیت چہ شاہ

فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَالْقَوَالِيكُمُ السَّلَامَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ

پدا جنگ مکننت گوں شاہ و پیش بگنت شے نیمکا صلحا، گڈا رنگت اللہ پیر شمیگی

مَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ۗ فَمَا لَكُمْ فِي السَّافِقِينَ

و کے راستگو ترنت چه اللہ و ہا نون شمارچوں بوت کہ منافقانی باریا

فَتَتَيْنَ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ

دوجاوت بوتت واللہ سرنگون کنت ہا آپوتی کردار انگی زاناں تولوئے کہ ماں راہا

تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ

پرتینے ہمائی کہ چہ راہا ردنگ اللہ، وہر کیک اللہ آئی را چہ راہا ردنگت گڈا گڈے تو پیر آئی چ

سَبِيلًا ۗ وَذُوالْوَكْفَرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سِوَاءَ

راھے ہا لوٹت کہ شاہن کافر بیت، چو کہ ہاوت کافر لوگت تاکہ شمار برابر بیت

فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

گڈا نون گرت شاہ کس چہ آیان وتی دوست تاکہ بر نہیںنت وتی ملک مالان ماں خدای راہا

مازل

مکتیں چو شکہ برھے موقع شمار فرمان کتی کہ رسول و سرداران نیگ و رجوع بکن ات، تو گڈا اشما گمراہ بو نکنتے مگر چنت خاصیں مردم کہ کامل عقل و کامل ایمان و خدا بندانت اے ہم تراپان و خدای انعام بزان ات و شکر و بگرات و سرچی و حکم و تعمیل بکن ات۔ و ہا یعنی اگر گوں کافران جنگ کنگ و اے منافق و زور ایمانیں مسلمان (کہ آیان ذکر بالا گوست) ترسنت تو گڈا اتو ای رسول تہنگوں وتی جنڈے، بہ جہاد کنگ و دیر مدار، اللہ تعالیٰ نئی مددگارنت و مسلمانان و بہ جہاد و ہشتو بدے، ہر کس مدد نہ کنت آئی پرواہ مدار۔ اُمیت انت اللہ تعالیٰ کافران جنگ و بند کنت۔ فائدہ: و ہدیکہ اے آیت نازل بوت تو واجہ پیغمبر و فرمائیت کہ من ضرور جہاد و سرگراں، اگر چہ یک کسے ہم منی ہمراہ مہیت و کل ہفتاد ہمراہاں گوں بدر صغری و بہ جہاد و نیت و نشت و سر بوت، کہ آئی وعدہ گوں ابوسفیان و عزوہ اُحد و رندے، بو نکنت کہ آئی بیان ماں پیشی آیت و گوست حق تعالیٰ و ماں ابوسفیان و قریش و کافران دل و رعب و ترس ماں کنت کیسے بہ مقابلہ و نیاحت و بہ وتی وعدہ و دروغ بند بوتنت و حق سبحانہ و وتی فرمان و روع کافران جنگ و بند کنت و واجہ پیغمبر گوں وتی ہمراہان بسلامت و واتر بوت۔ و ای اشڈ تعذیب۔ بزاں سک عذاب دیو کنت۔ یعنی اللہ تعالیٰ و جنگ وائی عذاب گوں کافران جنگ و انگت سک ترنت پشکا ہا کس کہ گوں کافران جنگ کنگ و آیان و کشگ و چہ آیانے دست و تاراکشا اینگ و ترسنت آ اللہ تعالیٰ و زہر وائی عذاب و چونکائی برداشت کنت۔ و ہا یعنی اگر کسے بہ نیکیں کارے و سفارش بگنت چو شکہ واجہ نبی علیہ السلام و مسلمانان و بہ جہاد و کڈن کنگ یا کسے بہ بدیں جہرے و کوشنت بگنت چو شکہ منافق و زور ایمان دار و کین مسلمانان چہ جہاد و ترسگ و دگران و ترسائینگ تو اولی صورت و ثواب و دومی صورت و گناہ و ہر رسیت ہجے ہم و اگر کسے محتاجے و سفارش و کنان و چہ نہ دارے و آرا چیزے بدیائینت تو اے ہم خیرات و ثواب و شریک بیت و ہر کسے کافر، فساد یا دزے و سفارش و کنان و آرا رستگار بگناہینت پدا آفساد و دزی بگنت تو اے ہم ماں فساد و دزی و شریک بیت۔ و ہا ای مقتدر ا بزاں قدرت دارک انت یعنی خدا تعالیٰ تمام چیزانی سرا قادر و ہر چیز بہ ہرے گشینو کنت تو ماں نیکی و بدی و ہرے دیگر و آرا چہ مشکلی دیما نہ بیت۔ و ہا یعنی یک مسلمانے و را سلام کنگ یا دعا دیگر در حقیقت بہ اللہ و آئی شفاعت کنگی انت تو حق تعالیٰ شفاعت و ہا یک صورتے و کہ آماں مسلمانان نالان انت۔ گوں گیش و گیوارے بیان کنت کہ و ہرے کسے آئی مسلمانان شمارا دعا بدنت یا سلام بگنت تو شمار ہم لازم انت کہ آئی و پستہ و بدعت یا واہما کلمہ و شاہ ہم آرا بگوش ات یا چہ آئی و شر تر مثلا اگر کسے و گشت السلام علیکم تو نئی سرا واجب انت کہ آئی پستہ و علیکم السلام بگوش و اگر زیات ثواب لویت تو ورحمۃ اللہ ہم زیات بگوش۔ و اگر آئی و ہا لفظ گیش کنگ گڈا تو و بر کاتر، و زیات بکن۔ و اللہ و گورے ہر ہر چیز حساب بیت و آئی جزا رسیت، و آئی پستہ ہم ماں اشی و شامل انت، فائدہ: چہ ایشی و شفاعت و سرچی و خوبی پدرا بوت و شفاعت سیئہ و خرابی و نقصان معلوم بوت پر چاکا اگر کسے شفاعت حسد کنت آرا اللہ تعالیٰ ثواب دنت و ہر کس و

شفاعت ای کت بہ آئی و سر گوں آئی جو این رہ بند و بدلہ دیگر و حکم دانی۔ کہ شفاعت و سیئہ و چوش نہ انت کہ اودا ابید چہ معصیت و زہری و دیگر ہج نیست۔ ۱۲۔ ہے صفحہ و فوائد: و ہا یعنی قیامت و آیک و ثواب و عذاب و کلیں قول و قرارانی تمام برحق انت ماں اشی و ہج اختلاف نیست۔ اے چران و ہا نونیں جبرہیت۔ و ہا آئی نلسہم و دہم الی حکم الکفر۔ بزان اللہ و آیان و مرد و دکت و بہ کفر و نیمگ و پدا دیم و انتنت۔ و ہا ماں اے منافقان ہما کس شامل انت کہ آسر ظاہر ہم مسلمان نہ بونگ انتنت بلکین ظاہر و باطن و کفر و سر اقم انتنت بلے گوں واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و گوں مسلمانان ظاہر و روعا و دوستی ظاہر کنتتش و چہ ایشی و اشانی غرض ایش ات کہ مسلمانان فوج و ہرے مے قوم و سر ادرش بگنت تو مے جان و مال بہ اے صورت و محفوظ بنت۔ و ہدیکہ مسلمانان و اشانی اے راز معلوم بوت تو ہنیں مسلمانان گوشت کہ گوں اے ناشران گند و نڈ ترک دیگر لوہیت تا نکہ چہ ماجدا بہ بنت و ہنیں و گوشت

گند و نذرہ بند مکن ات بلکس اشان مسلمان بہ بنت۔ بہ ایشی سر اے آیت نازل بوت کہ ہدایت و گمراہی خدایہ اختیار انت شما ہجر آئی فکرہ مدارت و گوں اشان
 گوں تپاکی ہما معاملہ بکن ات کہ ماں دیمی آیت پیدا کنت، شما دو طوی مبدت۔ وک یعنی اے منافقین مردم بہ وتی کفرہ سر اہچوش محکم انت کہ وت اسلام ہچی
 قبول کنت بلکس آوا اے لوٹنت کہ شما ہم مثل آیان کافر بوان ہ گوں آیان برو بر بدت نون یہ شما لازم انت کہ آدانکہ ایمان یاران ہ وتی ملک ہ ترک نہ کنت و
 شمشے گورہ نیابت آیان ہ دوست حساب مکن ات نہ وتی کجام یک کارے ہ تھا آیان ہ شامل بکن ات و نہ آیان پشنت پناہی ہ بکن ات و نہ آیان ہ پچ ڈول ہ مدد
 بکن ات و اگر اشان ایمان و ہرت ہ قبول دار نہ بنت تو اشان ہ قید بکن ات و ہر و ہرے موہ رست گندرات اشان ہ بکشرات و ہر اشان و تارا بلکل دور
 بدارت و ہچ ہمیں تعلق گوں اشان مدارت۔ ۱۲

ہے صفحہ و فوائد بلعنی بہ اے ظاہری گند و
 نذرہ آیان ہ چر قید و قتل ہ مر کین ات البت چہ دو
 رہ بند ہ۔ یکے و ایشنت کہ گوں ہر کس ہ شمشے صلح
 و تران ہ معاہدہ انت و گوں آیان اشانی ہم معاہدہ
 بہ بیت تو گڈ آیان ہم ماں صلح و تران ہ شامل لوٹنت
 دومی ہم چوش انت کہ ہما مردم کہ چہ جنگ ہ شہنزار
 بوان ہ گوں تو صلح و تران بکننت و اے قول بکننت
 کہ نہ وتی قوم ہ طرفدار بوان ہ گوں شما جنگ کنت
 و نہ شمشے ہما ہ بوان ہ گوں وتی قوم وراج ہ جنگ
 کنت و اے قول و قرار ہ سراق ہم ہم بہ بنت تو
 گڈ آگون چوشیں مردماں ہم جنگ مکن ات و آیان
 صلح و تران ہ قبول بکن ات و البشرا اللہ احسان
 یزان ات کہ اشان گوں شما بہ جنگ ہ و تارا جلت
 اللہ پاک ہ بلوٹین تو آیان ہ ہ شمشے سر ازوراک و
 سر افضل تر بکتیں۔ وک یعنی لھتیں ہم مردم چوشیں
 انت کہ گوں تو عہد و قرار کنت کہ نہ گوں تو جنگ
 کنت نہ گوں وتی قوم ہ تا نکہ چہ تو وچہ وتی قوم ہ امین
 بہ بنت لیکن اشان بہ وتی عہد و قرار ہ سراق ہم نہ بنت
 بلکس و ہرے وتی قوم ہ سر افضل گندنت گڈ آیان
 مدد کار بنت و نون چوشیں مردماں ہ بلہ مدت ہر چاکہ
 بہ شمشے دست ہ صافیں مجھے کپت کہ اشان وتی قول و
 قرار ہ وت پر دستگ۔ وک بہ اے موقع ہ قتل خطا ہ
 احکام بیان بیگانت و اے کہ کلمہ اسلام ہ گوشوک ہ
 قتل کنگ مزن گناہ انت البت بہ خطا کاری جنگ
 بہ بیت تو لا چاری کپ ایت و ہمائی احکام ہمیشنت
 و بہ ہما روا مجاہدین ہ فضیلت وچہ دار الکفر ہ
 بہ دار الاسلام ہ نیگ ہ ہجرت کنگ ہ ضرورت و
 سفر و خوف ہ نماز ہ جاوہ ہ بیان کنگ بیگانت۔
 فائدہ ہ قتل خطا یعنی مسلمان ہ یہ خطا کاری
 کشتگ ہ بازیں صورتنت مثلا چہ خطا ہ مسلمان ہ شکار
 فہان ہ کشت یا تیر و گولی ہ شکار ہ سراجت بلے چہ
 رد کاری ہ یک مسلمان ہ شنت و لگت یک صورتے
 قتل خطا و ہمیشنت کہ یک مسلمان ماں کافران ہ
 بہ بیت و آرا یک مسلمانے کافر فہان ہ چہ وتی لاعلمی ہ
 بکشیت و اے جا کہ ہ صورت ہ بیان مقصود انت۔
 مجاہدین ہ اے کپ زیات تر پیش کیت و پیشی آیتان ہم

والمحصنت ۵
 ۱۲۰
 النساء

عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ۝ سَتَجِدُونَ الْآخِرِينَ يَرِيدُونَ أَنْ يُبَايِعُواكُمْ
 بِرَأْيَانِي سراج راجے ہ نون بگندت شما یک دگر توے کہ لوٹنت کہ بخوف بنت چہ شما ہن
 وَيَأْمُرُوا قَوْمَهُمْ كُلًّا بِدُورِكُمْ إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْسُوا فِيهَا ۚ فَمَنْ
 وَبَخُوفِ بنت چہ وتی قوما ہن ہر کہ تر بگنت فساد ہ نیگا گڈا ہم بگنت ماں آئی ہ تھا پدا اگر آ
 لَمْ يَعْتَرِزْ لِقَوْمِهِمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ وَيَكْفُرُوا أَيْدِيَهُمْ فَعَذَابُهُمْ
 یک گورا بنت چہ شما و پیش مکننت شمشے نیگا صلحا و وق دستاں بدارت گڈا بگرتش
 وَأَقْتُلُواهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا
 و بگرتش ہر جا کہ بگندت شما آیان و پرا آیان سراج دانگ ماشمارا ظاہرین
 مُبِينًا ۚ وَمَا كَانَ لِمَنْ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِخْطَاءً ۚ وَمَنْ
 حجت ہ و مسلمانے کار نہ انت ایک بکشیت مسلمانے ہ مگر نہ زانت کاری و ہر کیکہ
 قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ
 بکشیت مسلمانیاہ زانت کاری گڈا آذات بگنت گردنے ہ یک مسلمانے ہ خون بہا پرت کنت بدنت
 إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا ۚ فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمِ عَدُوِّكُمْ
 آئی ہ وارثان مگر ایک معاف بکننت وارثان۔ پدا اگر ہسنت کشتگین چہ چوشیں توے ہ کہ آشم دشمننت
 وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمِ
 و آذات مسلمانیت گڈا آذات بگنت گردنے ہ یک مسلمانے ہ و اگر ہسنت آچہ چوشیں توے ہ کہ
 بَيْنِكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ
 در میان شما و در میان آیان ہمد بیان ہسنت گڈا خون بہا پرت کنت بدنت آئی ہ وارثان و آذات بگنت
 رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ ۚ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ
 گردنے ہ یک مسلمانے ہ پدا ہر کیکہ نوکرے و سر نہون گڈا دو ماہے روچک بدارت پدا ماں پدا
 تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَمَنْ يَقْتُلْ
 بہ توبہ ہ بابت ہ چہ خدایہ طرفا و اللہ دانگنت و پختہ کارنت وک ہر کیکہ بکشیت

۱۲
 ۹

منزل

ہے مناسب انت اگر چہ قتل خطا ہ ایندگ صورتانی ہم حکم ہمیشنت صورت ہم مہ ایشی ہ داخل بوتنت۔ وک ماں اے آیت ہ خطا ہ قتل ہ دو حکم پیش دارگ تو ٹگنت یکے و
 آزاد کنگنت غلامیں مسلمان ہ و اگر آئی ہ قدرت مدارت تو گڈا دو ماہ ہر و رند ہر رند روچک بدارت، اے کفارہ انت باری تعالی ہر دربار ہر و وتی خطا ہ سراج۔ دومی ہما
 مقتول ہ وارثان ہ خون بہا دیک انت کہ اے اشانی حق انت اگر آبلوٹنت تو معاف ہم کت کنت و کفارہ کسی ہ معاف کنگ ہ معاف بوت نہ کنت۔ کہ آسم صورت بوت
 کنت ہر چاکہ ہما مسلمان کہ پدا رد کاری کشتگ بوت آئی وارث یا و مسلمان بنت یا و کافر بنت، اگر کافرنت تو گوں آیان صلح و تران انت یا ذر منی انت دومی اولی صورتانی
 جاوہ مقتول ہ وارثان ہ خون بہا دیک کپیت۔ ماں سومی صورت ہ خون بہا دیک لازم نہ انت و کفارہ ماں کلین صورتان دیک کپیت۔ فائدہ ہ خون بہا حنفی
 مذہب ہ اندازا ۲ ہزار ہفت صد و چہل کڈارنت اے رو پیہ قاتل ہ برادری ہ ماں سراج لان جدائیں و ہدان دیکگی انت ہ مقتول ہ وارثان ہ۔ (نوٹ) دینت یعنی
 خون بہا ہ سر جس تفصیل حدیث شریف و ماں فقہ و کتابان ہ موجود انت اے بابت ہ چہ عالمان معلومات حاصل کنگ ضروری انت۔ ۱۲

مُؤْمِنًا مُتَعَدًّا فِجْرًا وَهُ جَهَنَّمُ خُلِدَ فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ

یک مسلمان پر زانت گذارائی و درخزانت مانت آئی نہ تھا و غضب بوت اللہ

عَلَيْهِ وَلَعْنَةُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ۱۳۰ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

پر آئی ہر اور دوری کت آچر وئی جتنا، و تیاری کت پر آئی زنتین عذاب فہ او ایب اندران !

آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا

وقت تیکہ سفر کنت شماں خدای راہا گذار تحقیق بکت و مکوشت

لِئِنْ آتَىٰ الْيَوْمَ الْيَوْمَ السَّلَامَ لَسْتُمْ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ

ہماکسار کہ گوں شما سلام علیک کت کہ تو مسلمانے نہتے شما لویت سامانا

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمٌ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ

دنیاء زندگانی گڈا اللہ گوراپیل مال بازنت ف شہوت ہن ہمیڈولانتت

مِّن قَبْلُ فَمَنْ آتَىٰ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا

اشیا چہ پیسر پدا احسان کت اللہ پر شے سرا گڈانوں آتہ بکتتک بیشک اللہ چہ شے دراہن

تَعْمَلُونَ خَيْرًا ۱۳۱ لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

کرداران خبردارنت فہ برابرینت ہما مسلمان کہ ماں لوگان نشنگنت

غَيْرِ أُولِي الضَّرَرِ وَالْجُهَدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ

بغیر چہ یک عذرے و ہما مسلمان کہ غزاکنت ماں خدای راہا گوں وئی مالان

وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْجُهَدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى

و سران اللہ باز بند کنگ درجہ ہماکسایک غزاکنت گوں وئی مالان و سران

الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً ۱۳۲ وَكَلَّمَ اللَّهُ الْحُسَيْنِ وَأَفْضَلَ اللَّهُ

نشنگینانی سرا و پ ہر تیکہ وعدہ کنگ اللہ شریں جاگہ و بلند مزنیہ کنگنت اللہ

الْجُهَدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۱۳۳ دَرَجَاتٍ مِنْهُ

غازی پر نشنگینانی سرا پر زنتین ثواب کہ درجینت چہ خدای طرفا

منزل ۱

و یعنی اگر ایک مسلمان نے دوسری مسلمان کو خطا سے نہ بلکیں بزرانتکاری و مسلمان زانگ پر قتل کنت تو پرانی ماں آخرت جہنم و لعنت و مزین عذاب انت بہ کفارہ دیگہ آئی ہلاک نہ بیت، باقی پشت کپت دینا وی سزا۔ آماں سورہ بقرہ و گوست، فاعداہ : بہ جمہور عالمانی گورہ خلود پر ہمانی

انت کہ آ مسلمان پر قتل و حلالی بزانت پرچاکہ ماں

آئی کفر و ہج شک نہ مانت یا چہ خلود و مراد البشنت

کہ دان دراجین مدتے ماں جہنم و مانت، یا ہماکس

کہ ہمے سزا مستحق انت دیم نرہ خدوت مالک

انت ہر بیما لو طیت گوں آئی و معاملہ بکت

فک واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و یک فوجہ گوں

یک قومے و پر جہاد و دیم دات۔ ماں ہما قوم و یک

شخصے مسلمان ات کہ آوتی مال و سامان و دولتان و

چہ آیان درکنان و یک کرے و اوشتا مکت

آغیا مسلمان و گندگ و و ہر و السلام علیکم

گشت مسلمانان ہمے فہمت کہ اے ہم کافر بیت

وتی جان و مال و رکھنگ و غرض و فنانا مسلمان

ظاہر کنت ہمشکا آراشتیش، و آئی دولت و مال و

دست گپت، بریشی و سر اے آیت نازل بوت و

مسلمانان و تاکید و کڈن کنگ بوت کہ و ہرے شما

بہ جہاد و نیت و سفر بکن ات تو گوں تحقیق و کار

بکرات۔ سر و سوج و زانگ و ابید کار مگرات ہر کسے

شے دیما و تی اسلام و ظاہر بکت۔ آئی جہاد ہجر رد

مکن ات اللہ گورہ و غنیمت و مال چ انت اے ہمیں

کبیں مال و سرانگاہ و دور ملے ات۔ فک شما ہم چہ و

پیش ہجوش آتے۔ یعنی چہ اسلام و پیش بہ دنیاوی

لاپچ و ناخچ و خون ہوتی گردن و زنگت بلے نون

مسلمان بوان چوش ہجر مکن ات بلکیں کسے مسلمان

بوغہ احتمال بہ بیت ہم چہ آئی کنگ و تی دست و

بدرت یا مطلب البشنت کہ چہ ایشی و پیش ماں

اسلام و شر و عاتی دور و شما ہم کافرانی مینگ و

نشنگنت شے و تی جند و حکومت و امیں مند جاھے

نہ ات تو ہجوش ماں ہما جا و رے شے اسلام معتبر قرار

دیگ بوت و شے جان و مال و حفاظت و رعایت کنگ

بوت۔ ہمے ڈول و نون شما ہم اے ہمیں مسلمانانی

حفاظت و رعایت کنگ لازم انت چہ تحقیق و ابید

اشان و قتل مکن ات گوں احتیاط و چار و گزار و

کاررگ لو طیت۔ فک یعنی اللہ تعالیٰ چہ شے ظاہری

اعمال و چہ ولی مطلبان کلان و معلوم دارنت، نون

ہر کس، کشت ات نفس اللہ حکم و رو و بکش ات

وتی ہج ہمیں غرض و لاپچ مدارت و اے ہم مقصد

انت اگر یک کافرے ایوک و چہ و تی جان و مال و سر و شے روبر و تی اسلام و ظاہر بکت و فریب دیان و تی جان و برکینیت تو اللہ تعالیٰ و کل معلوم انت آچہ خدای عذاب و رستگار بیت نہ کنت بلے شما آرا ہج مگوش ات اے شے کنگی جہرے نہ انت اشتانی حساب داد و ماوت کبیں۔ ۱۲

فل چه ایشی، پیش مسلمان، پہ نہ زانتی وردکاری، قتل کنگ، سراجت و سرزنش فرمائینتگت۔ پیشکا اے احتمال ات کہ کسے بہ جہاد کنگ، و تارا بجلت، پرچاکہ مجاہدین اے ہمیں صورت بہ سر، گوزیت۔ پیشکا مجاہدانی فضیلت، بیان کنان، آیان، بہ جہاد، ترغیب دیگ بوت۔ آیت، خلاصہ ایشنت کہ لنگ گوز۔ نادراہ و معذوریں مردمان، و جہاد، حکم پر نہ انت باقی کلیں مسلمانان، ماں جہاد،

النساء

۱۷۲

المحذتہ

وَمَغْفِرَةٌ وَرَحْمَةٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۱۷۱ إِنَّ الَّذِينَ
 وَبَشَلت و ہربانی ننت فل۔ واللہ تعالیٰ زہریں بخشوک و ہربانت فل ہماکان کہ
 تَوْفِيهِمُ الْمَلِكَةَ ظَالِمِي انْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا
 آیاسابان گرت ملائکت درمالیکہ آبدی کنوکت پونی نفسان، گوشت کون آیان فرشتہ کہ شاہد چہ حالانت جواب
 كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ
 دینت آکہ ماہے وس آتیں ماں ملکا گوشت فرشتان کہ زاناں اللہ زمین کشادہ نہ بیت کہ
 وَأَسِعَتْ فِتْهَا جِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ بَأُولِهِمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ
 شاملا ملکتیں در کیتیت دیم بہ ہانگو، گڈاؤں ایڈولینانی جاگہ دوزخیں و بدیں
 مَصِيرًا ۱۷۲ إِلَّا الضَّعْفَيْنِ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ
 جاگہے۔ مگرہا کہ در حقیقت بے دست چہ مردینان و جنینان و چکان
 لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ۱۷۳ فَأُولَئِكَ عَسَى
 سازت نکتنت پروت ہچ چارہ و گندنت پروت ہچ راہ درے گڈا پرا ایڈولینان امیدنت
 اللَّهُ أَنْ يَغْفِرَ لَهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۱۷۴ وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي
 کہ اللہ آیانامعاف بکت واللہ تعالیٰ معاف کنوک بخشوکت فل و ہر کیکہ بنینیت و تی ملکا ماں
 سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرْغَمًا كَثِيرًا وَسِعَةً ط وَمَنْ
 خدائے راہا گڈا گڈیت ماں روئے زمینا جگلیں جاگہ باز و کشادہ و ہر کیکہ
 يُخْرِجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ
 در کیتیت چہ و تی لوگا ہجرت بکت اللہیک و آئی رسول، نیمگا زندا بیت بگرت آیارا مرگ
 فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۱۷۵ وَإِذَا
 گڈا مقربوت مزد آئی، خدائے گورا واللہ بخشوکت مہربانت فل۔ وقتیکہ
 ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ
 سفر بکن ات ماں روئے زمینا گڈا نہ انت پہ شے سراجت ماں اے خبر کہ گوند بکت

۱۳

۱۲

رووکانی مزین درجہ انت کہ آ جہاد نہ کنوکان، نیت انت اگرچہ آہم جنتی انت کہ جہاد نہ کنت چہ ایشی معلوم بوت کہ جہاد فرض کفا بہ انت فرض عین نہ انت یعنی اگر مسلمانانی جو این مقدار و بقدر ضرورت جماعت جہاد، گلا عیش بہ بیت تو جہاد نہ کنوکانی سراج گناہ نہ انت و اگر نہ کل گناہ کارنت۔ فل یعنی حق تعالیٰ غفور رحیم انت بہ جہاد کنوکانی بابت، اجر، و مغفرت و رحمت، ہرچ وعدہ ای فرمائینتگ۔ آیان، الم، تمام کنت یا ایکہ چہ مجاہد، دست، نایزانتی، اگر یک مسلمان قتل بوت تو حق تعالیٰ معاف کنت۔ چہ اے ترس، چہ جہاد، پشت مکبات، لہتیں مسلمان، پویشیں ہم ہست انت کہ بہ حق و دل مسلمان انت مگر بہ کافرانی حکومت، اندوک انت و چرایان زیر دست انت و چہ کافرانی ترس، اسلامی جبران، سر ظاہر کنگ نتون انت نہ جہاد، حکم، تعلیم کت کنت۔ نون بہ آیبانی سراج فرض انت کہ شہ اودا، ہجرت بکننت، ماں اے رکوع، ہمیشی، ذکر انت آیت، خلاصہ چوش انت کہ ہر کس بہ و تی سراج کنت یعنی گون کافران اوار بنت و ہجرت نہ کنت تو فرشتہ چہ آیان مرگ، و ہد، جست گرت کہ شما کجام دین، سراج بوتگے آگوشنت کہ ما و مسلمان بوتگیں، مگر بہ سبب، و تی ضعف و کمزوری، مادیں، جبران، کنگ نہ تون انت، فرشتہ فرمائینت کہ اللہ، زمین واسگت پیراج ات گون شما اے و ابونکت کہ چہ اودا، ہجرت بکتیں۔ گڈا پویشیں کسانیا جاگہ جنم انت۔ البت ہما کس ضرور انت و جنیں آدم و حوا، ہجرت، تدبیرے کت نہ کنت نہ آیان بہ ہجرت، راہ، سر پید و معلوم دار انت انسان معانی، قابل انت۔ فائدہ، چہ ایشی، معلوم بوت کہ ماں ہرچ ملکہ، مسلمان گون آزادی، نشت مکت گڈا چہ اودا ہجرت فرض انت ابید چہ ہما کسان کہ ابلی معذور و بے وس انت دگہ کس، اودا جگہ، اجازت نہ انت۔ فل ماں اے آیت، پہ ہجرت، ترغیب دیگ بوتگ۔ و مہاجران، تسلط دیگ بیکانٹ یعنی

منزل ۱

کسے بہ خدائے رضا، ہجرت کنت و تی وطن، یل کنت تو آرا ننگ، جاگہ باز رسیت و بہ آئی، روزی و گذران، پراجی بیت۔ پیشکا بہ ہجرت، و ہد، چہ ایشی، ہترس ات کہ کجا دین و چپ و دین، و ترس، ہم میارت کہ بلکیں راہ، موت بئیت تو گڈا نہ اے بوتیں نہ اود، پرچاکہ بہ اے صورت، ہم ہجرت، ہر جمیں ثواب رسیت و موت و تی و ہد، کنت، چہ مقربیں و ہد، پیسر نہ عیت - ۱۲

الصَّلَاةُ إِنِ خِفْتُمْ أَن يُفْتِنَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ

نماز اگر ترسیت شما کہ دل سبب بکننت شمارا کافر البتہ کافر

كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا ۚ وَإِذَا كُنْتُمْ فِيهِمْ فَأَقْبِتْ لَهُمُ الصَّلَاةَ

شمنے ظاہرین دشمن انت فہ وقتیکہ بے تودرمیان آیان بدالوئے کہ بولینے تو آیانا نماز

فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلِيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا

گڈا بایدن کہیک جماعتے چہ آیان بوشتیت گوں تو، و بزورنت گوں وتی سلاحان پرا وقتیکہ

سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَّرَائِكُمْ وَلِتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ

سجودکت آیان گڈا یک گورا بنت اے چہ شما و بیشت دومی جماعت ہماکہ

يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلِيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَذَٰ

نمازش ٹوتنگ نوں آنماز بوشتیت گوں تو، و بزورنت گوں وتی دیپانان و سلاحان کافر

لَّذِينَ كَفَرُوا لِيَتَغَفَّلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ

لوشت کہ یہ یک نزدیک پیچہ ناخیال بیت شما چہ وتی سلاحان و اسبابان تاکہ آملہ بکننت

عَلَيْكُمْ قَبِيلَةً وَاحِدَةً ۖ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِن كَانَ بِكُمْ أَذًى

پشے سرا پہ یکپارگی فہ چہ گنہ نہ انت پہ شے سرا اگر تکلیف بیت شمارا

مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ فَرَضَىٰ أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ

چہ ہورہ یا شما ناچوڑ بیت اے کہ بکشت ایرکت وتی سلاحان و بزورنت وتی دیپانان و

إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ۚ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ

بیشک اللہ تیارکنگ پہ کافران بے عزت کنوئیں عذاب فہ پرا وقتیکہ شما ختم کت نماز

فَاذْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقَعُودًا ۖ وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ

گڈا یادکننت اللہ پہ اوشنکا و نشنکا و پکش و پشکا و پرا وقتیکہ شے ترس کار بوت

فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۚ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا

گڈا قائم کن ات نماز بیشک نماز پہ مسلمانانی سرا فرضنت

مذلا

فل یعنی وہدیکہ شما جہاد و نیت و سفر کن ات و شمارا چہ کافران (کہ شے دشمن انت) خطرہ بیت کہ شمارا پریشان کننت تو اے جاوڑ نماز گونڈکن ات یعنی ہما نماز کہ ماں حضرہ چار رکعت انت آیان و دورکت بوان ات - فائدہ : مئے گورہ ماں سفرہ شے منزل و لوگ ضروری انت چہ آئی کم بہ بیت تو قصر جائز نہ انت و کافرانی پریشانی کنگ و ترس ہما و ہدے ات، و ہدے اے حکم نازل بوت۔ و ہدے کہ ترس ہلا س بوت تو ہم گڈا واجہ ماں سفرہ دورکت و انان بوت و صحابہ و ہم بہ بے ڈول و کڈن کتی۔ نوں پہ ہمیشگی ماں سفرہ قصر حکم انت، بیان بوٹنگیں ترس بہ بیت یا بیت۔ و اے اللہ تعالیٰ و فضل انت گوں شکرہ قبول کنگ لازم انت، چوشکہ ماں حدیث و اتلگ و ساری و سفرہ نماز و بیان ات، اے نماز خوف بیان انت۔ یعنی کافرانی فوج بہ مقابلہ و بہ بیت تو اے جاوڑ مسلمانانی فوج دو و نڈے بہ بیت یک و نڈے گوں امام و نیم نماز و انان و دشمن و مقابلہ و بوت و بوشتیت و دومی و نڈے بیت گوں امام و باقی نیم و بوایت۔ امام و سلام و پید و دوتیں جماعتاں وتی وتی باقی منتگیں نمازاں جدا جدا بواننت۔ اگر نماز مغرب و بیت تو اولی جماعت دورکت و دومی جماعت یک رکعتے گوں امام و بوایت و بہ اے جاوڑ ماں نماز و رو و آعاف انت۔ و زخم، زہر و اسپر و غیرہ گوں ت دارگ و ہم حکم انت تاکہ کفار موقع گذران و اورش مکننت و یعنی اگر ہوریا نادراھی یا کمزوری و سبب سلاحانی چست کنگ مشکل بیت تو چوشیں جاوڑ سلاحانی کشگ و ایرکنگ و اجازت انت بے وتی جذبہ حفاظت و زہر، اسپر و آہن پوش و گوں وت و بدار ات۔ فائدہ : اگر چہ دشمنانی ترس و اینکر ہم مہلت مرست کہ نماز خوف و بہ بالا بیان بوٹنگیں پیما اداکت بکننت تو جماعت و نماز موقوف کنان و ہر کس تہناتوتی وتی نماز بوایت پادانی سرا۔ و اگر چہ سواری و ایرکیگ و موہ مہبت تو سواری و سرا گوں اشارہ و نماز اداکننت اگر اشی و ہم موہ مرست تو گڈا نماز و قضا بکننت۔ یعنی اللہ تعالیٰ و حکم و روع گوں تدبیر و احتیاط و ہڑاری و کار بجات و چہ اللہ و فضل و امتیت بکشت کہ آ کافران و چہ شے دست و وار و رسوا کننت چہ کافران سچ ترس ات۔ و یعنی خوف و ہدے و بقراری و جاوڑ اگر ماں نماز چیزے کوتاہی بوت تو چہ نماز خوف و وتی دست و ہلا س کنگ پدہر و ہدے و ہر ڈول و اوشنکانی یا نڈکانی یا پکش و لیٹان و اللہ یادکن ات دانکہ خاص بجوم و مقابلہ و ہدے و ہن،

پرچا کہ وقت و مقرر و دگر بندشانی زندگی و نماز جاوڑ ات کہ بہ آئی سبب و تنگی و بے قراری پیش آنگ کت گنت چریشی و ابید بہ ہر جاوڑ تنگی و بغیر اللہ یاد کت گنت، چہ پیما چہ آئی یاد و غافل مہبت۔ واجہ عبد اللہ بن عباس و اے آیت و رد افغان کت کہ ایوک و ہما شخص کائی و عقل و ہوشس آرا جواب بدینت چہ اللہ یاد کنگ معذو انت و اگر نہ سچ کس چہ اللہ یاد و معذور نہ انت - ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

ول یعنی وہ دیکھ کر بیان تو گیس خوف برد و خاطر جمع بہ بیت تو گد اہرچ نمازے و انت آئی گوئی کئی تعدیل شرطانی رعیت و ادابانی خیال داری بوانت چوشکہ ما امن و جاوڑ وانگت بیزنت مہرچ
زیاتیں حرکتانی اجازت دیکت تک خوف و جاوڑ و گوں خاص انت بے شک نماز فرض بی تی مقررین ہدے سفر حضر دلمعی و خوف ہر جاوڑ و ہما و ہدے ادا کنگی انت چوش نہ کہ ہر وہدے دل کثیت
بوانتی۔ یا مطلب ایشنت کہ نمازے بابت و حق تعالیٰ و سر جیس دستور و ہد مقرر فرما سینگت کہ ماں حضرت جی لوگ لوٹیت و ماں سفر جی لوٹیت، ماں دلمعی و جی کنگ خوف و ہدے
چی۔ بس ہر جاوڑ آئی و پابندی بیکارنت۔ ول یعنی کافرانی شوہاز و آیانی رذے کبکے گوں ہمت و کار بکرت و کوتاہی کن ات و اگر شمارا گوں آیای جنگ و ٹپت یادرد
رستنگ تو ماں اے سچ و آہم شریک انت و آئندہ شمارا گوں حق تعالیٰ ہما میت انت کہ ایشان نیستنت یعنی ماں دنیا و چہ کافراں سرفضلی و ماں آخرت و مزین ثواب و اللہ تعالیٰ
شعے مصلحتاں و شعے عملان و شرزانت۔ ماں آئی و ہر حکم و پے شامزین نفع و حکمت ہست بہ دین و دنیا ہر دو تیناں۔ بس آئی و تابع داری و غنیمت و مزین نعمتے بزانت انت۔

مُوقَاتًا ۱۳ وَلَا تَهْنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ ۱۴ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ
پونی مقررین وقتاں و دست ہمت میت ماں زندا کپکا دشمنی اگر شمارا درد کثیت
فَالْتَمِمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ
گدا آہن درد کثیت، سچو کہ شمارا درد کثیت و ایت کثیت شمارا خدا نے ہمکا آہنے کہ ایت کثیت
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۱۵ إِنْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
واللہ زانو کنت و حکمتانی صاحبنت و بیشک ماہر گہنگ پتہ تی سہرا کتاب پر راستی
لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ ۱۶ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِبِينَ
تا کہ تو انصاف بکنے در میان مردمان پہا حکمیکہ پیشداریت ترا اللہ، و مہو چہ خیانت کنو کا تی طرفا
خَصِيمًا ۱۷ وَاسْتَغْفِرِ اللَّهُ ۱۸ إِنْ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۱۹
چپڑہ کنوک قہ و معافی بلوٹ چہ اللہ، بیشک اللہ بخشونکت مہر باننت قہ
وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ ۲۰ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن
ڈجوڈہ کن چہ ہمایانی طرفا کہ دغاے و انت ما و تی دلاں، بیشک اللہ تعالیٰ دوست ندرت آ
كَانَ خَوَانًا أَلِيمًا ۲۱ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ
کسا کہ دغا بزند گندگارت شرم کنت چہ مردمان و شرم کنت
مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّنُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ ۲۲
چہ اللہ و آگونت گوں آیای و قینکہ ہاشا شور کنت آخبرے و اللہ چہ آئب راضی نہ عننت
وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ۲۳ هَآنَتُمْ هُوَ لَا جِدَلَتُمْ
وہر جیکہ آکنت اللہ تعالیٰ چہ پہناتا آئی و گرو کنت و دگوش کنت شمارا ات کہ جپڑہ کن ات
عَنَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۲۴ فَمَنْ يُجَادِلِ اللَّهُ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
چہ آیانی طرفا ماں دنیا و زندگانی و پداکے ننت کہ جپڑہ کنت چہ آیانی طرفا گوں اللہ قیامتے روچا
أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۲۵ وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْمِرْ
یاکے بیت آیانی کار شر کنوک قہ دہر کیکہ گناہ بکنت یا پونی سہرا ظلم

ول منافق و ضعیف الاسلام میں مردمان و ہدے کسے و
یک گناہے و سلیس کارے بکتیں تو چہ سزا و بدنامی و پے ہر بنگ و
خاطر و نیموش ماہینتگت و بہ واجہ و دربار و ماں ہنجیں
ڈولے و آراد شائش بکتیں کہ واجہ آڑا بے گناہ بزانت بلکیں
یکے گناہے و تھمت جہان و آڑا گناہکار جوڑ کنگ و تہا
کوشست اش بکتیں۔ ووت ماں و ت و ہمشور لوگتنت
چونکاتی (چنانچہ) یکے چوش بوت کہ یک ہنجیں مسلمانے و دومی
مسلمان و لوگ و لقب جت، یک لورگے آرت و گوں تی لھتے
سلاح و ذرت و برت۔ بسا بگر کہ آتورگے گنے ماں ات، داں
دڑے لوگ و آرت رچان بوت، دڑے اے چالاک کت کہ مال
بہوتی لوگ آیرنہ کت بلکیں شپ و شپ ہما مال و برت یک
یہودی نے گورہ امانت ایرکت کہ آئی و واقف ات صحب و
سرا مالک آرت و نشانی و سر دڑے راگیت مگر چہ تلاشی گرگ و
آئی و گورہ بچ دریاہت پدا دڑے سوگند و ارت کہ من ہج
حال و سر پدیاں آرت و نشان دیتے ہم شنتت، مالک
بہے نشان و سر یہودی و را دست جت آئی و مال و قرار
کت کہ منی گورہ موجودت مگر دوشی منی گورہ فلانی و امانت ایر
گتگ، من دڑے نیاں۔ مالک اے جپڑہ واجہ پیغمبر صلی اللہ
علیہ و سلم و خدمت و سرکت، دڑے قوم و راج و شورکت
کہ ہر پہا منتگ آئی سر دڑی ثابت مہیت یہودی و دڑ
جوڑ بکن ات جنا بکراش اں گوں یہود و جپڑہ کت و واجہ
پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و گورہ دڑے بے گناہی و سر سوگند
وارش و گواہی و انتش۔ نزیکت کہ یہودی و را دڑ فہمگ
بیت و را جرم قرار دیک بیت اشی و سر حق تعالیٰ و
بازیں آیات نازل کنت۔ و واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم
و اے دگران و بیم تراپ دیکت کہ دڑے مسلمان انت،
یہودی ماں اشی و بہ حق انت و بے گناہ انت و پدا میگی
اے ڈولیں مردمانی راز و پاشک کت و کلان و بیم تراپ ات
آیت و مطلب ایشنت کہ اے رسول ماوتی برحقیں کتاب
تی سر پمشکا دیم و ات کہ مے سر سوچ و روع و ماں تمایں
مردمان نیک بہ بنت یا بد مومن بہ بنت یا کافر انصاف کنگ بہ بیت
دہر کس کہ دغا بزند آیانی خبر سر ہر و مکت نہ کہ دی آیانی و اداری
بکنت و آیانی سوگند و گواہی و سر ایک بے گناہے و محرم مکت
یعنی اے دغا بازانی طرفدار بوان و گوں یہود و جپڑہ مکت۔
ول یعنی چہ تحقیق و پیش تہنا بہ سزا ہری احوال و گندان دڑے
را آزاد و یہودی و دڑ فہمگ تی عصمت و مزین شانی و مناسب

۱۵
۱۲

منزل ۱

نہ انت چیشی استغفار کنگ لوٹیت۔ ماں ایشی کامل ہم تراپ بوت بہ ہما مخلص صحابہاں کہ آیای بہ سلامی رشتگت راجی رشتگ و پدا دڑے سر نیکیں گمان داران و یہودی و را دڑ جوڑ کنگ
گلا تیش انت۔ ول ماں ایشی آیت و ہدے مردمانی فریب بدی صاف ظاہر کنگ بوت تو بلکیں رسول اللہ علیہ وسلم و تی شفقت و سبب کہ گوں تمایں مخلوق و خصوصاً پوتی امت و
داشتگتی، چہ حق تعالیٰ و اشانی خطا و مٹا کنگ و واسطہ عرض کت بہ اشی و سر ارشاد بوت کہ اے دغا بازانی پتوے گراں گوں خدا و پرا جپڑہ کئے۔ اید و لیں مردم خدا پسندہ انت
اے واجہ مردمان کہ کنان و شپان ناجائز شو و مصلحت کنت و چہ اللہ میار نہ کنت کہ ہر وہد گوں آیانت و آیانی ظلم کارانی سر اختیار دار و کنت و اگر شمارا اشانی طرف و معانی ہم ملوٹیں تو
شعے معانی لوگ و احتمال و یقیناً موجودات۔ بچا ر دگے جابجے حضرت ابراہیم علیہ السلام و بابت و "مجا دلتا فی قوم لو طراط انا ابراهیم کلیم اذ انا" صافیں فرماں موجودت۔
نوں پہ آئی پیش بندی و حق تعالیٰ اے بیان کنان و چہ آمدرومانی سفارش و واجہ دور داشت۔ واللہ اعلم۔ ول ماں اشی و دیم گور (خطاب) کنگ بوتگ دڑے قوم و ہما مردم
کہ آدڑے طرفدار انت یعنی اللہ تعالیٰ ہمک چیسر معلوم انت چہ مفسر طرفداری و دڑے ماں قیامت و بچ سبت حاصل نہ بیت۔ ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهُ بِمَجْدِ اللَّهِ غَفُورًا رَحِيمًا ۱۱۰ وَمَنْ

بکنت رندامعانی بلوٹیت چہ اللہ گڈا گڈیت آ اللہ بخشوک مہربان فل وہر کیک

يَكْسِبُ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا

بکنت گناہ گڈا گڈ خبر نیستیں کر اثیا آپروت کنت واللہ ذرا لو کنت و حکمتانی

حَكِيمًا ۱۱۱ وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ

صاحبنت فل و ہر کیک بکنت نرانت کاری ئے یا گناہ رندابجنت آتیا پر یک

بَرِيءًا فَقَدْ أَحْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ۱۱۲ وَلَوْ لَا فَضْلُ

بیگناہیہ پاوا گڈا آتیا یک زندگی بہتانی و ظاہرین گناہاں وتی بڈا لیٹنت فل و اگر موبتین اللہ

اللهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ

بزرگی وانی ہر بانی پرتی سرا گڈا و قصد کنگت چہ آبان یک جماعتہ کہ رو بدینت ترا

وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ

ورد نہینت مگر وتی چندان و فردات ککنت ترا حج و ہر ہانگ

اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَيْكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَ

اللہ پرتی سرا کتاب و حکمت و پیشی داشتگ ترا آجیزیکہ تو نرانتگ و

كَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ۱۱۳ لَاحِخِرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ جُحُومٍ

اللہ مہربانی پرتی سرا سک من انت فل حج خبر نیستین ماں آبان گیشترین خلونان

إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ

مگر ہا کیک بگوشت پرتی خیراتے یا پرتیکیں کارے یا پرتیران کنگے در میان مردمان

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ

وہر کیک بکنت ہے کارے پرتی اللہ رضا جوئی گڈا انون دین ما آتیا را

أَجْرًا عَظِيمًا ۱۱۴ وَمَنْ يُثَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ

زندگیں ثوابے و ہر کیک رسول و مخالفت بکنت رند چہ اے خبر کہ ظاہر بوت پر آتیا

مذلل ا

فل چه سوء و ظلم و مزین و حوری گناہ مرادنت یا چه سوء و ہا گناہ مرادنت کہ چرائی و دومی پردی بہ بیت چوشکہ بہ کسے و سر اہمت بندگ۔ و ظلم ہما انت کہ آئی و خرابی انسان و تی جرد ہمگر بیت یعنی گناہ ہرچ بیم بہ بیت آئی و علاج توبہ و استغفار انت۔ توبہ و پید اللہ تعالیٰ معاف کنت۔ اگر لٹھے مردمان بہ نرانتکاری و چه ٹھکی کتا م مجسرمے و بے گناہی ثابت کتا نیت یا چه ردکاری و مجسرمے بے گناہ مش فراردات تو چریشی و آئی و حرم تخفیف بوت نہ کنت البت چه توبہ و بالکل معاف بوت کنت۔ ادا آرزو را و آئی کلیں طرفداران و کہ آیاں بہ نرانتکاری آئی و طرفدار بوت کنت یا چه نرانتی و درستان و توبہ و استغفار و حکم دیگ بوت و بر اے نیگ و لطیف اشارہ ہم بوت کہ اتوں ہم اگر کسے ضدے بابت و بہ وتی جبر و سراہٹ بکنت و توبہ مکنت تو اللہ و بخشش و چہ آئی و رحمتاں نہ بہر بیت۔ فل یعنی ہر کس بہ نرانتکاری و گناہے بکنت آئی و وبال بہ ہماں سرا کپیت و آئی و سزا ہم خصوصاً ہماں جرد و دیگ بیت دگ کسے و آئی و سزا دیگ نہ بیت، پر چاکہ جوش و اہما کس کت کنت کہ آتیا راستیں قصہ و احوال معلوم مہیت یا چه حکمت و بے نصیب انت۔ مگر حق تعالیٰ

و اہر حق و دل بصیغہ مبالغہ علیم و حکیم انت۔ اودا اشی و بچ گنجائش نیستنت تو نون و ت دزی کنان و بہر ہودی سر امشگ و بے سبت بوت کنت۔ فل یعنی ہر کس حوری یا مزین گناہے کنان و آرادومی و سرا بخت تو آئی و سزا دو گناہ لازم بوتنت۔ یکے دروغیں تہمت و دومی ہما اصلی گناہ۔ توجہ اشی و ظاہر بوت کہ وت دزی یہودی و سر اہمت بندگ و چه وبال انگت زیات بوت نفع و سبت ہج حال نہ بوت۔ و اے ہم معلوم بوت کہ گناہ حور دینے ببیت یا مزینے، ابید چه خالصین توبہ و دگ آئی و علاج حج بوت نہ کنت۔ فل ماں اے آیت و دیم گوری (خطاب) انت بہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم و نیمگ و جار انت بہ ہما خیانت کارانی فریب و بیان انت واجہ و مزین شانی و معصومی و۔ و بہ اشی کہ واجہ ما علی کمال و کہ آچہ تمامیں کمالاں اول و اعلیٰ انت چہ کلاں سرا فضل انت و پید اللہ فضل نئے سرا ہمنکر بے حد بے حساب انت کہ آئے فہم و نیابت و نہ ماتونیں کہ آتیا بختیں و اشارہ بہ اے خبر نیمگ و انت کہ واجہ و دزہ را بے گناہ ہمیشکا قرار دات کہ ظاہری احوال و گذان و شہدانی قول و بیان و اشکنان و آرا پیدار است زمان چوشیں فیصلہ دات۔ چه حق و ٹنگلگ یا ماں حق و چشم پوشی ہرگز ہرگز بر آئی سبب نہ ات و ماں اینکریں جبرے و حج خرابی ہم نہ ات بلکہیں ہنجوش بوگ المی ات۔ و ہدے چہ اللہ پاک و فضل و مہربانی و حقیقت پدرا بوت ہج خلیجان باقی نہ مننت و چه اے کلیں گتاں مقصود ایشنت کہ آندگ آفریب کاریں مردم چه واجہ و دیگ و فریب دیگ و وتی دستاں بدارنت و نا امیدی و شکار بخت و واجہ بہ وتی مزین شانی و پاکسیزگی و بردا گوں فکر و تدبیر و کار بکیت۔ و ہ منافق و ہنر باز اگر گوں واجہ پیغمبری اللہ علیہ آلہ وسلم و ماں گوش شکستی کنت تا نکہ ماں مردمان وتی معتبری و پیش بدارنت و ماں پوان نندان و وت ماں وت و ناہودگیں شک شک گلا نیش بنت کسے و بچکان و شودنت کسے و غیبت، کسے و گلمہ و گواہی و کنت۔ بہ اشی و حکم بوت کہ ہر کس بہ گوشاں شور و مصلحت کنت انتانی زیات تربند بوج چه خیر و ہورک بنت و حقیں خبر و پیر دیگ و

ہج حاجت نہ انت۔ ماں آئی و فریب بوت کنت۔ البت اگر چیزے دیگی انت تو (میاری) صدقہ و خیرات و گیت چیر بدنت تا نکہ زور و ک شہرت مہیت یا کتا م ناسر پدیں شخصے و چه ردکاری و بر کینیت و آرا خوہیں و بچکیں مسئلے پیش بدارنت تو چیر کانی پیش بدارنت تا نکہ آرا شرمندگی مہیت۔ یا دو کس جنگ کنگانت و زہر پڑیں مرد جوش و سبب و صلح نہ کنت تو پیسرا یک سوطگے جوڑ بخت پدا آرا ستر کچ بکنا نیت۔ گڈ سر و فرمان گتی کہ ہر کسے بر زابین بوتکیں کاراں پہ خدای رضای بکنت آرا مزین شانداریں ثواب دیگ بیت یعنی ریا کاری یا دگ کہ کتا م دنیاوی لالچ بوگ نہ لوٹیت۔ ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل یعنی وہدے کسے حق سے سرپیروی و پیدائشی، رند ہم رسول و حکم و مخالفت و بکنت و کلین مسلمانان و یلہ دیان و جدا یہ و تار لہے در بکجیت تو گڑا آئی و جا کہ جہنم انت چوشکہ ہما ڈرے کت کہ آئی ڈرگوست کہ وئی گناہ و قبول دار بوگ و بدل و چہ دست و بزرگ و ترس و مکہ و تنگ و شت و گوں مشرکاں آوار بوت۔
فائدہ: زندگیں عالماں چہ اے آیت و اے مسئلہ و ہم کشتگ کہ امت و اجماع و مت کر جہنی انت یعنی امت و اجماع و قبول کنگ فرض انت۔ ماں حدیث و بیان انت کہ اللہ تعالیٰ و دست مسلمانانی جماعت و سر انت کہ ہر کس و وئی کشتگ جدا کت آماں دوزخ و شت کپت۔ فل یعنی چہ شرک و جہل و گناہاں ہر کسے بلویٹ اللہ معاف کنت۔ مگر شرک و ہجر نہ بخشیت۔ یہ مشرک و عذاب مقرر فرمائینگ۔ تو دوزی کنگ و تہمت بندگ اگر چہ گناہ کبیرہ انت مگر اے احتمال ہم ہست ات کہ اللہ تعالیٰ چہ وئی رحمتاں آڈر و راجشتیں۔ بیے و ہدے کہ آڈر چہ رسول و حکم و بدل و تنگ و گوں مشرکاں آوار بوت تو گڑا نون آئی مغفرت و احتمال ہن باقی نہ منت۔

فائدہ: چریشی اے معلوم بوت کہ شرک اے انت کہ ابید چہ اللہ و دگرے و پرستش و بکنت بلکین اللہ و حکم و مقابلہ و دگرے و حکم و دوست دارگ ہن شرک انت۔ فل دوزشت و کپت پمشکا کہ آ شخص و اچہ اللہ صاف صاف و دیم و تاب دیوک بوت و اللہ و مقابلہ و دگرے معبود اڈکن و شیطان و سرجی و فرمان بردار بوت، چہ اللہ تعالیٰ و وجہ آئی و رحمتاں دستاں بے غرض بوت و ہر کس کہ اینکے دوزشت و کپت تو گڑا آچونکائی اللہ و رحمت و آئی مغفرت و حقدار بوت کنت بلکین اے ہمیں شخص و مغفرت و احکمت و ہن برخلاف بوگ لویٹ۔ ہے سبب انت کہ اے ہمیں مردان و چہ مغفرت و کیارگ نا امید کنگ بوتگ و مسلمان ہر قدر رسگ گنہگار ببیت چونکہ آئی و خرابی ایوک و داں عملان انت آئی عقبرہ و تعلق و رشتگ کل بہ وئی جاگہ و قائم انت پمشکا آئی مغفرت الم و بیت زوت یا بہ تاخیر و رند، ہر و ہدے اللہ پاک بلویٹ آرا بخشیت۔

۱۴
۱۳
۱۲
۱۱
۱۰
۹

وَالْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَ
 رَاهُ رَاسِتًا وَمَسْمَانِي رَاهَا بِلَيْتٍ يَهْدِيهِمْ رَاحِيَا رَوْت مَاهِن آيَا بِلَدِيں ديم يہ ہمارا بیک آراہگ
نُصَلِّهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۱۱۵ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ
 گینگ، ڈوگازینیں آینا ماں دوزخا و بدیں جاگھے آ فل بلیشک اللہ نہ بخشیت اے خرا کہ دگھے گوں
يُشْرِكْ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۗ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ
 آینا شرک کنگ ببیت و بخشیت آینا چہ بغیر اے دگر گناہاں یہ ہر کس کہ بلویٹ فل و ہر کس کہ شرک کنت گوں اللہ و دگر
فَقَدْ ضَلَّ ضَلًّا بَعِيدًا ۱۱۶ اِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ الْاِلٰهَاتِ
 گڈا براں آما دوریں گچلیا کپت فل اللہ و چہ بغیر توار پر ندینت مگر حسنینان
وَاِنْ يَدْعُونَ الْاَشْيَاطَ فَلاَ يَنْفَعُهُمْ وَاِنَّ لَآئِخْتَانَ
 و توار پر ندینت مگر سرکشیں شیطان و کہ لغت کنگ پر آئی و سر اللہ و گوشت شیطان کہ البتہ
مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ۱۱۷ وَاَضَلُّهُمْ وَاَمْنِيَهُمْ
 من گراں چہ تہی بندیان بہرے مقررین و آیانا گمراہ کناں و امیدوارش کناں
وَاَمْرُهُمْ فَاَلِيْبَتِكُنَّ اِذَا نَالَ الْاَنْعَامُ وَاَمْرُهُمْ فَاَلِيْبَتِكُنَّ
 و آیانا گوشاں تاکہ چاک دینت دلوانانی گوشاں و فرمائیناشن تاکہ بکلیمنت اللہ
خَلَقَ اللّٰهُ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطٰنَ وِلِيًّا مِّنْ دُونِ اللّٰهِ فَقَدْ خَسِرَ
 اڈکنگین صوزنان فل و ہر کس کہ اللہ ببیت شیطان و وئی دوست بگریت گڈا آتاوان باریت
خَسِرَانًا مُّبِينًا ۱۱۸ يَعِدُهُمْ وَيُمْنِيَهُمْ وَاِيَعِدُهُمُ الشَّيْطٰنُ
 پیناوانے ظاہری، آیانانا وعدہ دنت و امیدوارش کنت و وعدہ دنت آیانانا شیطان
الْاَغْرُورًا ۱۱۹ اُولٰٓئِكَ مَا لَهُمْ جَهَنَّمُ وَاَلَا يَجِدُوْنَ عَنْهَا
 مگر پگلائیگ ایڈو لبینانی جاگہ جہنم انت و نگدنت چہ اڈا و نیگ
مَخِيصًا ۱۲۰ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
 جاگھے و سماکسان کہ ایمانش آرت و نیکن کارش کنت گڈا آیانانا داخل کنیں ماں باغان

یک ہرے (مقدارے) معلومیں و مزینیں و نڈے گراں۔ بزاں اشان و گمراہ کناں و گوں و ت و ہور ماں جہنم و براں۔ چوشکہ ماں سورہ حجر و بنی اسرائیل وغیرہ و مذکور
 مطلب چوش بوت کہ سرکش و ملعون بوگ و ابید شیطان و اکل بنی آدم و چہ اول و مزین و دشمن و بدواہ انت و اے دشمنی و بہ شری درشان کنگی۔ تو نون اے
 احتمال ہم باقی نہ منت کہ اگر چہ شیطان ہمک پیمیا خبیث و گمراہنت مگر شاید کسے و راہ و دوزاھی کتا م نفعے و جہرے سر و سوچ بدنت بلکین اے معلوم بوت کہ آزلی
 دشمن بنی آدم و ہر سر و سوچے کنت آیان و گمراہی و بربادی و سوچ و دنت۔ گڈا اے پیمیں گمراہ و بدواہے و اطاعت کنگ چینی کجھالت و نادانی انت۔ مقررین و نڈے و گگ و
 یک معنائے اے ہم ہست کہ نئی بندہ چہ وئی مال و منی و نڈے و گیشینت چوش کہ مردم بہ بت یا جن وغیرہ غیر اللہ و نڈے و نیا زع کنت۔ فل یعنی ہما کس کہ منی و نڈے کا بیت
 آیان و چہ راستیں راہ و گمراہ کناں و آیان و نیادی زند و دنیاوی و اھگانی تمام کنگ و قیامت و حساب کتاب و دگر آخرت و کارانی گرو دار و بار و انکار کنگ و واہگ

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ مَرغَبُونَ إِلَى اللَّهِ أَذَلُّ مَرغَبًا أَمْ لَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَهِيدٌ كُلِّ شَيْءٍ وَهُمْ لَا يَخِفُونَ

کہ رُبتت چہ آیانی چہ را جو جہ مندبتت ماں اودا ہمیشہ اللہ وعدہ راستنت

وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿۱۲۷﴾ لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي

وچہ اللہ کئے راستگو ترنت و نہنت ہنچو کہ شما واہگ بکتت و نہنچو کہ اہل

أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزِيهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ

کتاب واہگ بکتت، و ہر سیکہ بدین کار بکتت آن سزا آئیلا ربتت و نکتت پروت بغیر چہ

اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿۱۲۸﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أُو

اللہ دوستے و نہ مدگارے و ہر سیکہ نیکیں عمل بکتت مردینی بیتت آ یا

أَنَّى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ

جنینے و آسمانی بیتت گڈ آیان گوزنت ماں بہشتت و آیانی حق گاربتت قدر

نَقِيرًا ﴿۱۲۹﴾ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ

گڈ گڈ مہرے و کئی دین شرتترنت چہ آییا کہ جکتنتی و تی دیم بہ اللہ حکم نیگا و ایک پیمانگیں کار بکتت

وَاتَّبَعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿۱۳۰﴾

ورفت بہ ابراہیم و دین و ہما کہ حق سرائنت و گیت اللہ ابراہیم و نئے خالصین دوست و

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

و اللہ و بکتت ہر جیکہ ماں آسمان ہستنت و ہر جیکہ ماں زمین ہستنت و رستیں چیز ماں اللہ

مُحِيطًا ﴿۱۳۱﴾ وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَلَا

قابوننت و اجازت لوٹنت چہ تو ماں جنینی نکاحہ باربا بگوش کہ اللہ شمارا اجازت دنت آیانی و

مَّا يَتْلَى عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتِمَى النِّسَاءِ الَّتِي لَا تَوْتُوهُنَّ

آجیزیکہ و انگ بیت پشمے سرا ماں قرآنا گڈ انول احکم در حق ہما جو ہیں جنینانت کہ نبتت شما آیانا

مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ

ہما چیزیکہ پر آیان مقرر کنگ بوٹگ دولتت کراں و تی نکاحہ عبارت شما آیانا و من در حق کمزورینان انت

مازل

پیدا کناں و آیان و اے تعلیم و دیان کہ جنادوانی گوشاں تل کناں و پبتانی نام و آیان و دل بکتنت۔ واللہ پیداکتگیں صورناں و آئی مقررکتگیں جبران و بدل بکتنت۔
فائدہ: کافرانی دستورات گوک بڑ و اشتہ و چکت و جبتانی نام و نامزد کتگتتش و آئی گوش و تل کناں و آیاناں آئی گوش و نشانی نے مان کناں و دل کتگتتش۔ صورت و
بدل کنگ و معنی ایشنت چہ شکہ چہ سوحن و جان و پوست و سنبگ و سیاہیں نشاے جوڑ کنگ یا نیل و داغ و دیک یا چکتانی سرائل دارگ کہ اے فلاں پرتیکت
مسلمانان و لازم انت کہ چہ اے شیطانی کاراں و تارابہ پھر زنت۔ ریشانی سایگ ہم ماں ہے تبدیلی و داخلنت۔ واللہ پاک و ہمیںکر احکام انت ماں آیان تبدیلی
یارگ سکت بدنت۔ ہر چیزے کہ آئی و حلال کت آرا احرام کنگ یا حرام و حلال کنگ انسان و چہ اسلام و خارج کنت۔ تو ہر کس ماں اے کاراں گرقارنت آرا ایتین
کنگ بوٹیت کہ من بہ شیطان و ہما و نڈ و شاملوں کہ آئی و بیان بڑا گوست۔ و یعنی و ہدے شیطان و خباثت و شرارت و آئی و عداوت و جاوریہ شتری معلوم
بوت تو نوں مریشی و یح شک نہ منت کہ ہر کس چہ و تی
برحقین معبود و دیم و تریشان و شیطان و رہ بند و
عمل کنت آسکتا و ان باربتت آئی و تمایں وعدہ و
امید حشکیں فریبنت۔ نتیجہ اے بوت کہ اے کلانی
ہنکتیں دوزخنت کہ چہ آئی و در آیک و ہر رہ بندے
ہم نہ بیت - ۱۲

ہے صفحہ و فوائد: و یعنی و ہما کس کہ
آچہ شیطان و بدی و محفوظنت و خدائے پاک فرمان و
رو و ایمانش آورت و خوہیں عملش کت آمد ماں باغ و
بھار و ماننت و اے اللہ و وعدہ انت کہ چرائی و
راست تر کسی خبر بوت نہ کنت۔ گڈ چو شیں راستیں
و وعدہ و یلہ دیان و شیطان و دروغیں گناہ و قبول
کنگ چینکر گراہی و چینکر تاوان بہ و تی سرائگت و
پیمانہ انت۔ و کتاب داروک یعنی بیہود و نظر نیانی خیال
ہمیشہ ات کہ ماخذ اے خاص و ناسیں بندہ میں بہ ہما
گناہاں کہ مخلوق سزاوار بنت ماسزاوار نہ بنیں۔
میں پیغمبر میں حمایت و کنت و نادانیں مسلمان
ہمن بہ و تی حق و ہنچو شیں خیال دارنت۔ نول پمشکا
فرمانی کت کہ نجات و ثواب و دار و مدار امید و خیال و سرا
نرانت ہر کس بدیں کارے کنت سزاوار بیت توری
ہر کس بہ بیت۔ اللہ و عذاب و وعدہ کسی حمایت کار
دات نہ کنت اللہ ہر کس و سزاوار بکتت تو اوک بہ ہائی و
یلہ کنگ و آزاد بوت کنت۔ و دنیا و نادر اہی و مصیبت
نیمگ و دلگوش و گور بکتت و ہر کس کہ نیکیں عمل کنت
بلے بے ہمیشنت کہ ایمان داروک ہم بیت گڈ چو شیں
کس ماں جنت و رونت و و تی نیکیں کارانی ثواب و
سرحجی و حال کنت۔ خلاصہ چو شیں بوت کہ ثواب و
عتاب و تعلق گوں عملاننت چہ کسے و امید و واہگ و
ہج بوت نہ کنت پمشکا اے امیدان و لکتماں کن ات
و عملانی نیمگا زیات جھد کن ات۔ و ساری و معلوم
بوت کہ اللہ و گور و اعمال معتبرنت مفتیں و واہگانی آہ
ہج بوت نہ کنت۔ کتاب داروک و غیرہ بہ کلاں ہے
دستور مقررنت۔ ماں اشی و اشارہ ات بہ اسلام و
پیرواں یعنی صحابیانی توصیف و شرف و نیمگا و کتاب
داروکانی خرائی و بدی و نیمگا۔ بلے نول شرتگیش و گیوار
کناں و فرمان کنت کہ ماں دینداری و آ شخص و مقابلہ

کے عکت کنت کہ اللہ حکم و سرائتی سراجہل کنت و نیکیں کاراں گوں دل و جان کنت و حضرت ابراہیم و دین و زندگیری و بہ رستی و کنت کہ آئی کلان و یلہ کناں
یوک اللہ بوٹگت و آرا اللہ و تی خلیل جوڑ کت۔ ظاہرنت کہ اے سئیں و صف ماں صحابہ کرام و بہ اعلیٰ تریں پیماموجود اتنت نہ ماں کتاب داروکاں۔ نول چہ اشی
خد بنانی ہما واہگ کہ پیش بیان بوت مفتیں و ردیں گئے ات۔ و یعنی ماں آسمان و زمین و ہر جیکہ بہت کل آئی بندہ و آئی و مخلوق و ملکیت انت و ماں ہمانی اختیار
نت و آچہ و تی رحمت و حکمت و ہر کس ہر پیمابلوٹیت معادلہ کنت آرا کسی حاجت نیست چہ خلیل او کنگ و کسے رد ملکیت و ماں مخلوق و کلیں اعمال خیر و گڈ
جزا و سزا و بار و ہج پس و پیش مکت

فل ما اے سورت و ابتداء کڈن کنائیت گتی بہ یتیمان و حق و ادا کنگ و فرمانی کنگت کہ یتیمیں دختر کہ نکوزات آئی و ولی وارثت اگر ہے بغیرت کہ من تو ماں لائی حق و کنائت نووت گوں دختر و نکاح مکنت بلکیں آئی نکاح و گوں دگرے و کنائت ووت آئی ہرم بہ بیت بریشی و رد مسلماناں گوں اے ڈولیں جنیناں نکاح و مہتل داشتگت۔ مگر زندگی تجربیاں چہ معلوم بوت کہ لھتیں جاگہ بہ دختر و حق و عہے شرتت کہ آئی و ولی آرا بہ وتی نکاح و بیاریت، ہما رعایت و خیال داری لے کہ آئی و جند کنت آپیمیا غیر نہ کنت گڈ مسلماناں چہ و اجہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم و نکاح و اجازت طلب کت۔ بہ اشئی و رد اگڈ اے آیت نازل بوت و رخصت دیگ بوت و فرمان کت کہ پیسرا مہن کنگ بہ عہے صورت و ات کہ آیانی حق و پورا ادا کت مکنت ات و یتیمانی حق و دیگ و بابت و کڈن بیان تو کنگت۔ و وہدیگہ کسے گوں یتیمان خوبیں سلوک و دوز و اہی و ارادہ و نکاح کنگ بلو طیت تو پہ آئی و اجازتت۔ فاعدا: عربستان و مرد ماں جنیں آدم زھگ و یتیمان چہ لھتیں حقوق و زبھر کنگت و

آیان و میراث اشس ہن ندادتگت و گوشگتگش کہ میراث ہمایانی حق انت کہ آگوں دژ من و جنگ بکننت۔ گوں یتیمیں دختر اں آیانی ولیاں نکاح کنگ پد ماں آیانی نان نفقہ و مہر و کمی و ماں آیانی مال و ناق و دست درازی کتگتگش چنانچہ اے سورت و شرعات و بہ اے جبرانی کڈن و بار و بیان گو سنتت نوں بہ اے موقع و چہ جنت رکوع و پیش ہرچ حکے بیان ہوان و پیدا کنت آئی خلاصہ ہمیشنت کہ حکم الہی و زندگی و اجب انت کسے و عقل، کسے دستور، کسے حکم، کسے و ابگ و اطلک اعتبار و جھیسہ و قابل بوت نکنت۔ اللہ تعالیٰ و حکم و مقابلہ و کسے و خبر و اشکنگ و اللہ و حکم و ویل کسان و عمل کنگ سز پھر س کفر و کراہی انت و اے بیان و بہ ہک رنگ و گوں کڈن و بیان کنان و پیش دارگ بوتگ نوں جبرانی و عید پیشی آیتانی حوالہ و دیان و لھتیں دگر مسلماناں کہ آجیں آدم یتیمیں دختر نکاح و بابت و انت ادا ہمایانی بیان بیگانتت تاکہ اے کڈن ان و پد جنیں آدمانی حقوق و ادا کنگ و بار و دگر کپے پشتت مہ کپیت۔ روایت انت کہ وہدے واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و جنیناں بابت و میراث و حکم بیان کت تو لھتیں عرب سردار واجہ و خدمت و آہنتت و گوں تعجب و گوشگش کہ اشکنگ کہ شہا گوہار و جنگ و میراث دیا بیس ات حالانکہ میراث ہمایانی حق انت کہ آگوں دژ من و جنگ کنتت و غنیمت و مال و بیاریت واجہ و فرمان کت کہ بے شک اللہ و حکم ہمیشنت کہ اشاں میراث دیگ بہ بیت۔ ہن بہ اے نیمگا اشارہ انت کہ فرمان "وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ" و مصداق واجہ و اصحاب بنت کہ ماں نکاح و مہر و نان و نفقہ و جبرانی ہما وتی زیر دستانی ادنائیں حق تلفی و روادار نہ انت و خدایہ حکم و مقابلہ و وتی نفع و ذاتی لایح یا وتی قوم و رسم و رواج و اصلاً پرواہ و ندرت و عہے ہم کنتت کہ اللہ و حکم و جانگے و مخالفت و احتمال بہ بیت جرائی ہم و تا پھر زینت ہرچ کارے کہ کنتت صاف اجازت و پد آکار و کنتت۔ واللہ اعلم

قل یعنی اللہ شے ذرہ ذرہ نیکی معلومت پیشکائیم و جنیں آدمانی حق و ہرچ نیکی لے کن ات آئی و ثواب شمارا ضرور رسیت۔ قل یعنی اگر کتام جنیں آدمے بماریت کہ آئی و لوگ واجہ و دل گوں آئی ہور نہ بیت و آرا رضا و دلگوش گور کنگ و خاطر و چہ وتی مہربانان نفقہ و غیرہ و چیزے کم کنان و آرا و ش بکننت تو ماں اے مصلحت و عہے کس گنہگار نہ بیت ماں جن و مرد و مصلحت و موافقت باز خوبیں خبریت۔ البت مفت ناحق و جنین دل سیاہ کنگ و ابیدہ چہ آئی رضا آئی مال و دست جنگ گناہ انت۔ قل یعنی وتی نفع و مال و حرص و نجیل ماں ہریکے و دل و پشترنگ پمشکا بہ مصلحت و رد اگر جنیں آدم مرد و را کہیں سیت رسینت تو مرد بہ دل و و شس بیت۔ قل یعنی اگر گوں جنیناں بہ شرتی و پیش کائیت و چہ بد خلقی و جنگ و پھر زینت تو اللہ تعالیٰ شے کلیں جبران شرت واقفت۔ اے نیکی و ثواب و جزا دنت۔ ظاہرنت کہ ماں اے صورت و نہ دم و ترنگ و نہ وشی و نوبت کیت و نہ راضی کنگ و نہ وتی کتام حق و چہ دست کشگ و ضرورت کپیت۔ قل یعنی اگر بہ نکاح و جنیں باز بہ بنت تو گڈ آگوں شہا چوش

مِنَ الْوَالِدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ

چہ کسانیں زھگان و در حق اے جرائت کہ پشتت درباره چوریاں بہ الصفا مصلحت و ہر شرتی کاریکہ بکننت

فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ۝۱۲۷ وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا

گڈ اللہ تعالیٰ پر آئیا سہی دارنت و اگر یک جنینہ تر سیت چہ وتی مرد و جبریا

أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ

یا دم تہاری و گڈا چہ گناہ نہ انت بہ آہر دکانی سر ایکہ نران بکننت گوں یکد گرا بہ یکد و لے، و تران

خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ

شررتت و دیر شتگ ماں دلانی تہا چہ چاری و اگر شہا شرتی بکننت و عہد تہی بکننت گڈا

اللَّهُ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝۱۲۸ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدُوا

اللہ تعالیٰ پشے درستیں کرداران خبر دارنت و شہا ہجر عدل کت نکنت

بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَبِيلُوا أَكُلَ الْبَيْتِ فَتَذَرُوهَا

ماں جنینان اگر چہ حاصی بکننت گڈا پھک ملیتت بہ یک نیکیا کہ انگار بکننت دگر جنینا

كَالْمَعْلُوقَةِ ۝ وَإِنْ تَصَلَحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا

ہونکہ درنگ و اگر و تہا صلح بکننت و پد ہر کاری بکننت گڈا اللہ بخشو کنت

رَحِيمًا ۝۱۲۹ وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كِلَا مَنِ سَعْتَهُ ۝ وَكَانَ اللَّهُ

مہربان انت و اگر گیش گڈا رنت آہر دو گڈا بہ حاجت کنت اللہ ہر یکا رچ و تی گنجر درا۔ واللہ

وَاسِعًا حَكِيمًا ۝۱۳۰ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۝ وَلَقَدْ

درگشادنت حکمانی صافنت و اللہ و تیگنت ہر چیکہ آسمانان ہسنتت و ہر چیکہ ماں زمینا ہسنتت و

وَصَيِّنَا الَّذِينَ اٰتٰوْا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَاَيُّكُمْ اِنَّ اتَّقٰوْا اللّٰهَ

ماہم داتگ ہما کتایان کہ چہ شہا پیسر گوشگ شتگت و شمارا کہ ہر سیت چہ اللہ

وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۝ وَكَانَ

واگر نمیت گڈا اللہ و تیگنت ہر چیکہ آسمانان ہسنتت و ہر چیکہ ماں زمینا ہسنتت و اللہ

منزل ۱

بوت نکنت کہ بہ دل و میل و دوستی و ماں بہک چیزوں بالکل مساوات و برابری و عطا ہر بکنت مگر چو شین ظلم ہم مکنیت کہ یکے نے نیچا پھکے بلینیت و دومی نے ماں توکے لونجان بدارت و نہ آرا بہ راحت و آرام و بجلت و نہ بالکل آرا نیچ شینت تاکہ آگوں دگرے و سانگ بکنت۔ وک یعنی اگر اصلاح و دوستانی و شوہار بنیت و زور راکی و نا حق و بہ و قوی و س ردا بہریت تو گدا چرائی و پید اللہ تعالیٰ پہل کونکت۔ وک یعنی اگر جن و مرد و پیدائی و رضامند بکنت و نوبت بہ طلاق و بیٹیت تو مریشی و بیچ تاوان نہ انت اللہ تعالیٰ ہر کسے و کار سزیت و ہر کسے و حاجتاں تمام کونکت۔ ماں اشیء اشارہ انت بہ اے جبر و کہ قوی لوگی و بہ راحت و آرام و بداریت و ایذا مدیت و اگر چو ش کت نہ کنت تو گدا اطلاق و یک شترت، واللہ اعلم۔ ۱۲

ہے صفحہ و فوائد: چہ بزرگ تر ہیبت و ترغیب و ذکر بوان و پیداکت، یعنی خدایہ حکم و زندگی کنگہ چہ آئی مخالفت و پیرنگ یہ درستاں ضروری انت آئی موجودگی کسے

جبر و نیچا و لگوش گور کنگ ہجر جائز نہ انت۔ میا کجی و لھتے حکم در بابت میسماں و جنیں آدمیاں کہ ماں ایشاں مردم گرفتار انتت بیان کنگ رند پید ہما تر ہیبت و ترغیب و بیان جاری انت، اے دو میں آیتانی خلاصہ چو شنت کہ شمارا و چہ شتا پیشی مرد ماں کلان و اے حکم دیگ بوتگ کہ چہ خدایہ ملام ترست و چہ آئی نافرمانی و بہ پیریت اگر نوں کسے آئی حکم مہ مکتیت تو آکل چیزانی خدایہ انت آرا بیچ چیزہ حاجت نیست یعنی آکس و تارا تاوان دنت خدایہ بیچ نقصان نہ انت و فرما نبرداری کنت تو بیچوش برانت کہ آکل چیزانی مالکنت شے جملہ کاراں و شکر کنت۔ سہ برے فرمان کتی کہ اللہ مال و ملکیت انت ہر چیزیکہ ماں آسمان و زمین انت چہ اولی برے فراخی و وسعت مقصودت کہ آئی گور و بیچ چیزہ تنگی نیستت چہ دومی برے پڑا ہی بے نیازی بیان کنگ مقصودت کہ آرا کسے و عرض نیستت بلی توری شتا منکر بیٹیت، سومی برے آئی رحمت و کار سازی و ظاہر کنگ مرادنت بے ہے ہمیشنت کہ شتا تقویٰ و رہ بندہ بکرت و یعنی اللہ پاک بہ اشیء قدرت داریت کہ شمارستان ہلاک بکنت و شمارا چہ دنیا ببارت و دومی ہما کسان و کہ فرما نبرداری کو کنت پیداکنت چہ اشیء ہن پاکس رب و استغفار و بے نیازی شتر ظاہر بوت و نافرمانی کونکان و بے شتری و ترسینگ و ہکل ہم دیگ بوت وک یعنی اگر شتا بہ آئی و زندگی و قبول بار بہ بیٹیت گدا شمارا دنیا ہم دنت و آخرت ہم۔ گدا تہنا دنیا و دمسب و کیگ و آئی و نافرمانی کنان و تارا چہ آخرت و زہر کنگ مزین نادانی انت۔ وک یعنی اللہ تعالیٰ شے کلیں کاراں چار و کنت و کلیں جہراں اشکو کنت ہر جی و طلب کار بیٹیت شمارا رسیت۔ وک یعنی گواہی برحقین و اللہ حکم و روع و دیگ بہ بیت اگر چہ ماں آئی و شے یا شے دگ کس و وارثے و تاوان بہ بیت ہر چیکہ برحقنت آرا صاف صاف بینا بکنت یہ دنیاوی نفع و قوی آخرت و نقصان مدیت۔ وک یعنی ماں راستیں گواہی دیگ کتام و قوی نغانی و اہل و زندگی سری و مکنیت کہ گوں مالدار و رعایت کنان و یا محتاج و سہرا بزرگ و ران و راست و آنکار بکنت۔ ہر چہ کہ حقنت ہمانی و ظاہر بکنت۔ اللہ تعالیٰ چہ شتا آیبانی بہتر دوزواہ و چہ آیبانی بکار و مصلحتاں شتر تر سردنت و آئی و گور و

النساء ۱۲۹

المصنوعہ

اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ۱۲۹ وَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَ كَفٰی بِاللّٰهِ وَكَيْلًا ۱۳۰ اِنْ يَشَاءْ يُدْهِبْكُمْ اَيْهَا النَّاسُ وَيَاْتِ بِاٰخَرِيْنَ ۱۳۱ وَ كَانَ اللّٰهُ عَلٰى ذٰلِكَ قَدِيْرًا ۱۳۲ مَنْ كَانَ يَرْيِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَ كَانَ اللّٰهُ سَمِيْعًا بَصِيْرًا ۱۳۳ يَا اَيْهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوْمِيْنَ بِالْقِسْطِ ۱۳۴ وَ شٰهَدَاْ لِلّٰهِ وَ لَوْ عَلٰى اَنْفُسِكُمْ اَوْ الْوَالِدِيْنَ وَالْاَقْرَبِيْنَ اِنْ كُنْتُمْ غَنِيًّا اَوْ فَقِيْرًا فَاللّٰهُ اَوْلٰى بِمَا تَقْتَضِيْ الْعُقُوْبٰتُ اِنْ تَعَدَلُوْا وَاِنْ تَلَوْا اَوْ تَعْرَضُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ۱۳۵ يَا اَيْهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ وَ الْكِتٰبِ الَّذِيْ نَزَّلَ عَلٰى رَسُوْلِهِ وَ الْكِتٰبِ الَّذِيْ اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَ مَنْ يَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَ مَلٰٓئِكَتِهٖ وَ كِتٰبِهٖ وَرَسُوْلِهٖ وَ الْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ

مازل

ہج چیزہ کمی نیستت۔ وک زبان و کتاب و دیگ ایشنت کہ راستیں خبر و اکت مگر زبان و دُران و بیچ تاب دیان و کہ چہ آئی و اشکو کنان تشبہ و کیفیت و جبر و ماں تاچینگ ایشنت کہ سر جمیں جبر و درشان نکت بلکیں لھتیں فائدہ مندیں جہراں و گوں و داشت پشکا ماں اے ہر دو میں جاوراں دروغ و انہ بستی مگر حق و ظاہر نہ کنگ و سبب و گنہگار بیت۔ بایدنت کہ گواہی راست و صاف و سہرجم بیت۔ ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل یعنی ہر کسے کہ اسلام قبول بکنت پہ آئی ء لازم انت کہ اللہ تعالیٰ ء حکماں گوں دل ء یقین بکنت، چہ آئی ء فرماناں کتام یک فرمانے ء سر یقین مکنت تو آ
مسلمان نہ انت۔ تہنا سر ظاہری و زبانی گپت ء بھروسہ و اعتبار نیستنت۔ فل یعنی بہ سر ظاہر او مسلمان بوت و ماں دل ء شکوت بوت و آسرا ء ابید چہ یقین آرگ ء
بیران بوت آثرانجات ء کشک نہ رسیت آ کافرت،

ضَلَّالًا بَعِيدًا ۱۴۶) إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا
ماں دورین گراہی دیکت فل ہما کہ مسلمان بوتنت رندا کافر بوتنت پدا مسلمان بوتنت پدا کافر بوتنت
ثُمَّ أزدادوا کفرًا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ
رندا پر کن نشکت ماں کفر گدا اللہ ہجر آیانا نہ بخشیت و نہ آیانا ء ماں راہا
سَبِيلًا ۱۴۷) بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۱۴۸) الَّذِينَ
پرینیت فل ڈاہ برے منافقان کہ پر آیانا دردناکین عذاب هستنت۔ ہمایان کہ
يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۱۴۹) اِيْتَبَعُونَ
مسلمانان ء انت گوں کافران دوستی گرتت ہیں بوتنت
عِنْدَهُمُ الْعِزَّةُ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ۱۵۰) وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي
آیانی گور اعزت گدا اچہ عزت دست اللہ ء تینگنت فل ء حکمی رہ دانگ پہ شے سرا ماں
الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ يَكْفِرُ بِهَا وَيَسْتَهْزِئُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا
قرآنا کہ وقتیکہ اشکت کہ پہ اللہ آیتانی سرا انکار کنگ بیت و کلاگ گرگ بیت گدا مندرت
مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۱۵۱) إِنَّكُمْ إِذًا مِثْلَهُمْ ۱۵۲) إِنَّ
گوں آیانا ہور تاکہ مشغول بیت ماں دگہ خبرے ء اگر نہ گدا اچہ شہاں ہمایانی بیہایت بیشک
اللَّهُ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ۱۵۳) الَّذِينَ
اللہ جمع کنت منافقان ء کافران ء ماں دوزخایک جاگہ فل ہمایان کہ
يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فِتْنَةٌ مِنْ اللَّهِ قَالَوا أَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ
انتظار کنگایت شے باننا پدا اگر بسیت شمارا فتحے چہ خدا ء طرفا گدا گوشنت کہ مازاناں گوں شاگون بوتنگیں
وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالوا أَمْ نَسْتَحُودُ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعُكُمْ
و اگر بسیت کافران ء یک بہرے گدا گوشنت کہ مازاناں پہ شے سرا غالب بوتنگیں و در دست نکت
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۱۵۴) فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ
ما شمارا چہ مسلمانان فل نون گدا اللہ فیصلہ کنت شے در میان ء قیامت ہر دو جا۔ و ہجر ندنت

سر ظاہری مسلمان ہیچ درد نہ وارت چہ اشی ء مراد منافقت
و ہتیں گوشنت کہ اے آیت بہ یہود یا نبی شان ء انت
اول ء سرا ایمانش آورت پدا گوشک ء عبادت کنان ء
کافر بوتنت، پدا توبہ کنان ء مؤمن بوتنت، پدا چہ عیسی
علیہ السلام ء انکار ء کافر بوتنت، پدا چہ رسول اللہ صلی
علیہ وسلم ء رسالت ء منکر یوان ء ماں کفر ء زیات ترکینت
فل یعنی منافقین مردم کہ آیانا مسلمانان ء یلہ دیان کافران
وتی دوست و یار جوڑ کنتت پہ آیانا سکیں عذاب انت
و آیانی اے خیال کہ کافران گورے ننگ آماں دنیا ء شرفدار
بنت بلکل ردت، کل عزت پہ اللہ تعالیٰ ء انت ہر سیکہ آئی
فرمانداری ء کنت آثر اعزت و شرف رسیت۔ خلاصہ اے
بوت کہ چوشین مردم ماں دنیا و آخرت ہر دو بینانی تہا وارو
رسوا بنت۔ فل یعنی اے مسلمانان خدا ء پاک ء سارگ
شمارا ماں قرآن ء حکم دیم دانگ کہ ہما مجلس ء کہ اودا خدا ء
حکماںی انکار بیت یا مردم بہ اشاں کلاگ و مسخرہ ء ڈولا
پیشس بیہایت گدا اشما اودا ہجر مندرت و اگر نہ شہاں چو
ہمایان فہمگ بیت۔ البت و ہدے کہ ماں دگہ گپے پراں
گلا شس بنت تو گدا گوں آیانا نند و نیا دنگ ء تہا
باکے نیست۔ ماں منافقانی دیواناں خدا ء آیات و احکماںی
سرا انکار و کلاگ گرگ بنا بوتنت پیش کا اے رد لہے آیت
نازل بوت و اے فرمان کہ بہ شے سرا حکم ایرہ گجگ بوتگ
اے اشارہ انت بہ اے آیت و اذ آیت الذین
يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرَضْنَا عَنْهُمْ إِلَىٰ آخِرِهِمْ نِيغْمَةً
کہ آساری ء نازل بوتنت۔
فائدہ : چہ اشی ء معلوم بوت کہ ہر کس ماں یک مجلس
بہ وتی دین ء بارو ء ٹوک و طالی و عیب چینی ء گوشداریت
و پدا ماں ہمایانی تہا نند و نیا دنگت اگر چہ وت ہیچ گوشیت
تو یقین بز ان کہ آ منافق آیت۔
فل یعنی اے منافق ہما کنت کہ مدام تہی سرا
جمانش سگ دانگنت و موقع ہر را ہجارت پدا اگر شمارا
فتح حاصل بہ بیت تو گدا گوں شہا گوشنت کہ آیانا شے
نمراہ نہیں، مال غنیمت ء مال ء مارا ہم شریک بکنت،
و اگر کافران ء ماں جنگ ء سوب بوت بز ان آسرا فضل
بوتنت تو گوں آیانا گوشنتش کہ آیانا شمارا بہ وتی گیرے تیار
و شے حفاظت نہ کت و ما شمارا چہ مسلمانانی تاوان ء نہ

رکینت۔ ماں پل و پانچ کتگیں مال ء مارا ہم بہر بدینت۔ فائدہ : چہ شے ء معلوم بوت کہ حقین دیوان ء سرا قائم یوان ء گوں گراہاں ساز و باز کنگ
اے ہن نفاق انت۔ ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ۚ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ يُخْرَجُونَ

اللَّهُ كافران پر مسلمانان سے غلبے راہ ہے البتہ منافقان سے پھینکتے

اللَّهُ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَى

اللہ اور اپنے سزا دینے والے ہیں اور جب وہ نماز کے لیے اٹھتے ہیں تو وہ سہولت سے نماز پڑھتے ہیں

يُرَاءُونَ وَالنَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ۚ مُذَبِّدِينَ

اپنی طرف سے دیکھتے ہیں اور اللہ کو یاد نہیں کرتے مگر کچھ وقتوں میں

بَيْنَ ذَلِكَ ۚ لَا إِلَىٰ هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَىٰ هَؤُلَاءِ ۚ وَمَنْ يُضِلِّ

ان کے درمیان اور نہ ان کی طرف اور نہ ان کی طرف اور نہ ان کی طرف اور نہ ان کی طرف

اللَّهُ فَلَئِنْ تَجَدَّلَهُ سَبِيلًا ۚ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا

اللہ کو اگر تم کو گمراہ کرے تو پھر اس کی راہ نہ لےو اور اے ایمان والو! نہ لےو

الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أُرِيدُونَ أَنْ يُجْعَلُوا

کافران کو اپنی دوستوں میں سے اور ان کے دوستوں کو اپنی دوستوں میں سے

عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ۚ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ

اپنی طرف سے تم پر ایک واضح حکم ہے کہ منافقان ان کی طرف سے تم پر ایک واضح حکم ہے

مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ۚ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا

اور اللہ سے توبہ کر کے سیدھے ہو گئے اور ان کے لیے کوئی مددگار نہیں ہے

وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۗ

اور اللہ سے تکیہ کر کے اور ان کے دین کو صرف اللہ کے لیے رکھتے ہیں

وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۚ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ

اور اللہ ان کو بڑا بڑا اجر دے گا اور اللہ کی قدرت اور حکمت سے کونسی چیز چھوڑے گی

بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ۚ

اللہ تم کو عذاب سے محفوظ رکھے گا اگر تم شکر کرو گے اور ایمان لائے گے اور اللہ شکر کرنے والا اور علم والا ہے

منزل

۲۰
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

فل یعنی اگر ماں کسے دینی یا دنیاوی عیبے بگندت تو آراشنگ و نالان مکنت خداوند تعالیٰ کلائی جبران ء اشکنت و درستانی احوال ء معلومدارنت ہر یکے ء آئی کتگیں عمل ء آرا جزادنت۔ ہمیشی ء غیبت گوشنت البت مظلوم ء رخصت دیگ بوتگ کہ آظالم ء ظلم و زیادتی ء گوں مردماں ظاہر بگنت۔ ہئے پیمیں دگہ ہم ماں ہتیں جاوراں غیبت روا انت و اے حکم ء ادا بلیں بہ ہئے مقصد ء بیان کرتگ کہ مسلمان ء بایدا نت کہ کتا منافعے ء نام ء ہر جاگہ شنگ و نالان مکنت و سرظاہر ء

لا یحب اللہ الجہر بالسوء من القول الا من ظلم
 دوست ندرایت اللہ بدیں جبر ء ظاہر کنگا۔ مگر جاگہ آئی ہر ظلم بوتگ کڈا ادا بیان ظاہر کنگا
 وکان اللہ سمیعاً علیماً ان تبدوا خیراً او مخفوا
 واللہ اشکونک نذاونکت فل اگر شما ظاہر ظاہر بگنت یک نیکو کارے یا پیر کانی بگنت آیہا سر بگوزت
 عن سوء فان اللہ کان عفواً قدیداً ان الذین یکفرون
 چرک بدی ء یا گڈا اللہ من معافی کونکت قدرتانی صاحبنت فل ہما بانک مکرنت
 باللہ ورسوله ویریدون ان یفرقوا بین اللہ ورسوله
 چہ اللہ ء وچہ آئی ء رسولان ولوننت کہ فرق دور دینت اللہ و آئی ء رسولانی درمیان
 ویقولون نؤمن ببعض و نکفر ببعض و یریدون ان
 دگوشنت کہ ما ہتیا منیں و ہتے دگر ء نمیں ولوننت کہ
 یخذوا بین ذلک سبیلاً اولیک هم الکفرون حقا
 اڈ بگنت کفریک واسلامے درمیان دگر یک راہ اڈولیں مردمان ہمشنت حقیقتیں کافر
 واعدنا للکفرین عذاباً مہیناً والذین امنوا باللہ و
 وما جریہ کنگ ایر کنگ پر کافران رسوا کنکیں عذاب فل ہما کسا کہ ایمانش آرت پر اللہ ء ڈ پر
 رسوله وکم یفرقوا بین احد منہما و لیک سوف یوتیرہم
 آئی ء رسولان و فرقت نکت چہ آیانی ہتا بیکیے درمیان ہس گڈا آیانا زوت ذنت اللہ
 اجورہم وکان اللہ عفواً رحیماً یسئلك اهل الکتب
 آیانی ثوابا واللہ بخشو کنت رحم کونکت فل لوننت چہ تو اهل کتاب
 ان تزل علیہم کتاباً من السماء فقد سألوا موسیٰ اکبر
 کہ تو ایر گیجے پیارے پر آیانی سرا یک بشتگیں کتابے چہ آسمان ء گڈا لوشنگش چہ موسیٰ ء چہ اشیا
 من ذلک فقالوا ارنالہ جہرۃ فاخذتہم الصعقۃ و یظلمہم
 ہس زندر تیں چیز ء گوشنگش پیش دار مارا اللہ ظاہر ظاہر گڈا گت سونکتت بیسرا پر وتی گناہاگی

آرا بدنام مکنت چوش مہیت کہ آوتی بے عرضی ء ظاہر کنگا
 کنان انکت زیات بہ نفاق ء کثک ء گام جنوک ببت
 بلکہ آکشکانی (مہم) نصیحت بگنت منافع وت سر پر
 بیت یا بہ تہنائی آرا سر و سوج بگنت۔ چنانچہ واجہ پیغمبر
 صلی اللہ علیہ وسلم ء جند ء رہبند ہمیش ات کہ واجہ
 کسے ء نام شنگ و نالان کدی ہم نہکت۔ فل ماں آ
 آیت ء مظلوم ء ترغیب دیگ بوتگ کہ آظالم ء پہل
 بگنت کہ حق تعالیٰ بہ وتی زور اگی و قدرت ء باوجود
 خطا کارانی خطایاں بخشیت گڈا عاجز و زبردستیں بندہ ء
 لازمنت کہ انکت بشر تر دگرانی خطایاں ء معاف بگنت
 خلاصہ چوش بوت کہ یہ مظلوم ء روا انت کہ آچہ ظالم ء
 وتی بیر ء بگریت مگر افضل ایشنت کہ آصبر بگنت و پہل
 بگنت۔ ماں اے آیت ء اشارہ برشی ء انت کہ اگر
 منافقانی اصلاح شو باز عارت تو گڈا چہ اشانی ایذا و
 سر و چیرانی سر صبر بگنت و بہ نرمی و پردہ داری اشان
 سر و سوج بگنت چہ ظاہری ہٹ و پٹ ء دست ء
 بگنت۔ فل چہ ادا یہود ء ذکر و بیان انت چونکہ ماں یہود
 نفاق ء سر و چیری زیات تر ات و واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم
 وسلم ء دور ء زیات تر منافق یا یہود انت یا ہما کس انت
 کہ آیال گوں یہود ء تعلق داری کت و گوں آیال ہمشور
 و ہم بیت انتت پیشکا ماں قرآن شریف ء اے دوہیں
 ٹو لیبانی بیان گیشتر یک جا کنگ بوتگ۔ آیت ء
 خلاصہ چوش انت کہ ہر کس اللہ و آئی ء رسولانی منکر
 انت واللہ و آئی رسولانی میناجی ء فرق و تفاوت
 کنگ لو طیت، یعنی اللہ سر ایمان کاریت و رسولانی
 سر ایمان نیاریت و ہتیں رسولان ء متونکت و ہتیں
 منوک نہ انت و مقصد اے بوت کہ اسلام و کفر ء
 میناجی ء یک نوکیں مذہبے یہ و تا شوہاز ء انت،
 چوشیں مردم اصل و بکدریں کافرت پر اشان ذلت
 و رسولانی ء عذاب تیار نت۔
 فاعلا : اللہ متگ ہما و ہدے معتبرنت کہ وتی
 دور ء نبی ء تصدیق ء ہم بگنت و آئی ء حکم ء قبول دار
 بہ بیت۔ نبی ء تصدیق ابید اللہ متگ بیکار و رد
 انت کہ آ اعتبار ء قابل نہ انت بلیں یک نبی ء تکذیب
 دروغ بند کنگ اللہ و تمامیں رسولانی تکذیب زانگ و
 فہمگ بیت۔ یہود ء و ہدے رسول اللہ صلی اللہ علیہ
 وآلہ وسلم ء تکذیب کت گڈا اشان اللہ و تمامیں رسولانی
 نبی ء جتاش نہکت بلیں ایمانش آورت یہ اللہ و آئی کلیں رسولانی
 رسول اللہ و ایدگہ کلیں رسولانی سر ایمان آورت۔ ۱۲

بیت

۲۱

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا

رند گپتس گوسکاراوتی خدا رند چرسگا آیانی گورا مجزائی پدراچ اشیاہن ما

عَنْ ذَلِكَ وَآتَيْنَا مُوسَى سُلْطَانًا مُبِينًا ۱۵۲ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُم

سرگوزتیں ک و داتیں موسیٰ را ظاہریں غلبہ ک و چستیں کت پر آیانی سرا

الطُّورَ بَيْتًا قَهُمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا

کوہ طور پر آیانی عہد و اقرار کرگا ک و گوشت ما آیان ء کہ بگوزت ما دروازگا سجدہ کناٹا ک و گوشتیں

لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۱۵۳

کہ چر حد امگوزت ماں شنبہ روجا و گپت ماچہ آیان قول و اقرار محکمیں و ہر سزائییکہ

نَقَضَهُمْ مِيثَاقَهُمْ وَكَفَرُوا بآيَاتِ اللَّهِ وَقَتَلُوا الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ

آیاناست کلا پر آیانی عہد شکنی سببا و پر آیانی منکر یہ سببا پر اللہ آیتان و پیغمبرانی کشتی سببا

حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ

ناحقا پر آیانی لے گوشتی سببا کہ دلان پوش گپتنگت نور چون کہ آ گوشت بکس اللہ پر آیانی دلانی سرانہ گپتنگ آیانی کفر کی

فَلَا يُعْمَلُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۱۵۴ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَانًا

گڈانوں ایمان نیارت مگر کہ مردم ک و پر آیانی کافر ی سببا و پر آیانی زندیں بھتان بندگی

عَظِيمًا ۱۵۵ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ

سببا پر ہمہ سرا و پر آیانی لے گوشتی سببا کاشتنگ مسیح عیسیٰ مریم ء چک کہ اللہ

اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلْبُوهُ وَلَٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ

رسولت ک و نہ آیان عیسیٰ کشتنگ و نہ پر داریش کشتنگ لیکن ہائیے شکل ظاہر کنگ بوت ماں آیانی دیکھ دھمایانگہ

اِخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِيَ شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ

مختلفیں خبر کنت آہ با تا آوت ماں شکے تو کایت چہ آبتا نیستیں آیانا پرا ٹیکگی چہ خبر مگر ہانگہ زندا

الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ۱۵۶ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ

کپتنگت و یقینا آیش کشتنگ بلکیں بڑا چست کنت برت آ اللہ و تی نیگا واللہ

کپتنگت و یقینا آیش کشتنگ بلکیں بڑا چست کنت برت آ اللہ و تی نیگا واللہ

منزل ۱

ول یہودیانی چنت سردار بہ واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ء خدمت ء حاضر بوتنت و گوشتش کہ اگر شمار حقیں پیغمبرات تو گڈ ایک کتابے نبشتہ و تیاریں یکبارگی چہ آسمان ء بیار ، چوش کہ حضرت موسیٰ علیہ السلام ء تورات ء تورات بریشی ء سرا لے آیت نازل بوت و ماں تمائیں رکوع ء الزامگا آیانی جواب ء ذکر فرمائینت چراتی پد تحقیقی پتہ ہم داتگ۔ آیت ء مطلب چوشنت کہ اے محمد صلی اللہ علیہ وسلم یہودی کہ چہ تو بکنت ء اے ہمیں کتابے لومنت آیانی اے سرکشی و گستاخی یک نوکیں گپتے نہ انت اشانی پیریاں چریشی ء زیاتیں گستاخی کنگ و چہ و تی پیغمبر حضرت موسیٰ علیہ السلام ء گوشتنگتس کہ اے موسیٰ ما راوتی رب ء سر ظاہر ء پیش بدار۔ برے خبر ء سرا گرو کے کپت و اے دراہیں مردم مروتنت پد احق تعالیٰ ء چہ موسیٰ علیہ السلام ء

گڈنگ ء پد گوسک ء راوتی معبود چوڑش کت و آئی عبادت ء

گلاشیش بوتنت آخر کار حق تعالیٰ اشانی اے قصور ہم معاف

کت کہ اے بار و ء گیش و گیورماں سورہ بقرہ ء ساری

گوستگ۔ ول سرفضلی چوش بوت کہ حضرت موسیٰ

علیہ السلام ء آگوسک ذبح کنان ء آرا ماں آسے سوتک

ویدا آئی پھران ء دریا ء سرا ماں گوات ء بال دات مہفتا

ہزار مرد ماں کہ آییاں گوسک ء سجدہ کنگت کنگ بوتنت

ک یعنی دہدے یہود ء گوشتنگت کہ تورات ء حکم سکنت

ما اشان ء قبول دارنیں تو آدھدے کوہ طور ء چست کنان

بہ آیانی سرا لونیان داشتنگت کہ اے حکمان ء قبول دار بیت

و محکم بدارت و اگر نہ اے کوہ شے چک ء چکل دیگ بیت۔

ول یہود ء را حکم بوتنگت کہ سجدہ کنان ء ماں بازار ء

چوش داخل بیت کہ شے سر جمل بیت اشان سجدہ ء

بدل ء کشتنگ ء سرا کون موش اش کت و کنرک و شترکش

شروع کت و ہدے بہ بازار ء سر بوتنت تو دبا ء مرض ء

شاں گپت کہ چریشی ء ہفتاد ہزار نفر بران بوتنت

و یہ یہودیان ء حکم ات کہ شنبہ ء روح ء ماہیگ ء

شکار ء مکنت و ایدگہ روحانی مقابل ء شنبہ ء روح

ماہیگ ماں دریا ء زیات گنگ بوتنگتت یہودیان اے

حید کت کہ دریا ء کرا حوضش بست شنبہ ء روح ء

و ہر کیہ ماہیگ چہ دریا ء ماں حوضاں داخل بوتنت

اشاں حوضانی دپ بند کنگت پد ایدومی روح ء چہ حوضا

ماہیگش شکار کنتت۔ اے ٹکی و قول ء پروشگ ء

سرا اللہ تعالیٰ ء اشان ء بولطری جوڑ کت کہ ماں کلیں

جنا وراں پخسیسی و مکاری ء نامدارنت

ول یعنی یہود ء دتی ہما قول ء پروشت توحی تعالیٰ ء

آیانی بہ اے قول ء پروشگ ء سرا و چہ خدایہ آیانی انکا

سرا و ناحق ء پیغمبران ء قتل کنگ ء سرا و اشانی اے

قول ء رد اکہ مے دل ماں پوش ء انت آیان ء اللہ تعالیٰ

سک ء چہ سک تریں عذاب دیم دانتت۔ و ہدیگہ نبی

پاک ء یہودیان ء ہدایت کت گڈا گوشتش کہ مے دل ماں

پوش ء انت ہجر بہ آئی سر بوت نکنت اللہ پاک ء فرمان

کت کہ جبر چوش نہ انت بلکیں بہ سبب ء اشانی کفر ء

اللہ پاک ء اشانی دل ء مہر چنگ پمشکا اشان ء

ایمان نصیب بوت نکنت مگر کہے مردم چہ اے حکم ء

در انت۔ چوش کہ حضرت عبد اللہ بن سلام و آئی ہمراہ

ک یعنی وہیم بہ سبب ء کہ چہ عیسیٰ علیہ السلام ء منکر لوان ء دومی کفرش کت مریم علیہا السلام ء سرا آس اش روک کت و اشانی اے قول ء سرا کہ پہر

بندان ء در شانش کنگت کہ ما کشت عیسیٰ مریم ء چک ء را کہ رسول اللہ ات اے تمائیں سببانی بنا ء یہود ء سرا خدایہ عذاب و آفت نازل بوتنت۔ ۱۲

واللہ تعالیٰ اشانی خبرء دروغ بند کنت کہ یہود ء نہ عیسیٰ علیہ السلام ء قتل کت نہ پہ دار ء سرکش ات یہود اے رواہ ہمیں کب و مال جنت وتی وتی اٹکل ء
 ٹو ء تاجینت واللہ تعالیٰ ء اشان ء ماں شک و شبہ ء درودات . بندر ء حال کس سر پد نہ انت راستیں احوال چوش انت اللہ تعالیٰ ء عیسیٰ علیہ السلام ء بر آسمان
 ء بُرتگ ء اللہ تعالیٰ بہ ہمک کار ء قدرت دار و کنت و آئی ہریک کارچہ حکمت و اسرار ان خیالی نہ انت قصہ چوش بوت کہ و ہدے یہودی ان حضرت مسیح ء قتل ء اراد و کت
 تو پیسرا یک مردے ماں آئی لوگ ء داخل بوت تو اللہ تعالیٰ ء آرا بہ آسمان ء چست کت و شخص ء صورت ء حضرت مسیح علیہ السلام ء صورت ء پیسرا ء جوڑ کت و ہدیکہ اے
 و کہ مردم ماں لوگ ء پترتت تو ہما شخص ء مسیح فہماں ء آرا قتل اش کت پدا خیال اش کت تو گوشتش کہ اش پیسرا ء مسیح ء دیم ء پیسرا ء انت و باقی بدن مے ہمبل
 ء معلوم بیت کسے ء گوشت کہ اگر اے مقتول مسیح انت تو کتڑا مے ہمبل کجا شت ء اگر اے مے مردم انت تو مسیح کجا شت ء نون تہا اٹکل جنت لھتے یک کچے جنت و ہتے

دگر پیسرا کب جنت راستیں علم کس ء نیست ، حق
 ہمیش انت کہ حضرت عیسیٰ جبرکشگ نہ بوت بلکس اللہ
 تعالیٰ ء آرا بہ آسمان ء بُرت ء یہود ء ناشبہ ء چکل دات
 و حضرت علیہ السلام ماں آسمان ء زندگ و وجود انت
 و ہدیہ ماں روے زمین ء و جال پدا بیت کتڑا ماں لے جہاں
 ء کت ء آرا قتل کنت یہود ء نصاریٰ آئی سر ایمان
 یارت کہ بے شک عیسیٰ زندگ انت ہران نہ بوتگت و قیامت
 ء روچ ء حضرت عیسیٰ علیہ السلام آیانی سرگذشت ء عملان
 ء ظاہر کنت کہ یہود ء منی تکذیب و مخالفت کت و نصاریٰ
 ء منار خدائے پاک ء چک فرادات . کت یہود ء دیمی و
 و پشتی سکس سکتیں و ناشرب کاران ء ذکر کت ان ء کہ جہاں
 آیانی سرکشی و آیانی بگناہانی سر اولیری ظاہر بوت نون
 فرمان کت کہ بے سبب ء ماہر آیان ء شریعت ہم سکس دات
 تا کہ آیانی سرکشی پر پشتی تو کتڑا اے شبہ پشت نہ کت کہ
 خوبیں و درودراک ماں توریت ء بہ آیان حرام کنگ بوتگ
 انتت . و گوں حضرت عیسیٰ علیہ السلام ء مخالفت کنگ
 و بی بی مریم ء سر اہمت بندگ چہ توریت ء نزول ء باز بند
 بوتگ . تو کتڑا سزا چہ جرم ء چون مقدم بوت . اے تمہیں
 رکوع ء خلاصہ چوش بوت کہ چہ حضرت موسیٰ علیہ السلام ء
 زمانگ ء بگر کتاب ء خدا بندر و برچہ یک بر ء زیات ناشری
 نافرمانی و عہد بردش و واجہ بیتان ء ایذا دیان ء پداک
 بوتگت نون اگر آی و واجہ محمد رسول اللہ چہ توریت کنت توریت
 ء کتا بے یکبارگی طلب بکنتت و قرآن شریف کہ آجہاں میں
 کتابان سر افضل تر انت بہ آئی بس ممکنت تو جوشیں
 کینہ دار و کس نالائقیں مردمان چہ ایشی ء زیات دگر امید
 دارگ نہ بیت اشانی اے پیسرا بدیں کارانی سرانہ حیران
 ہو و نہ نش بش بُور ء اشانی کل گر و دار من کسان دیمی و
 پشتی مارا شتر معلوم انت ہمشکا ماہ اے دنیا ء شریعت
 بہ آیان سکت گران کت و ماں آخرت ء بہ آیان سکس عذاب
 تیار کنگ . کت یعنی ماں بنی اسرائیل ء ہر کس ء علم
 مضبوط و پختہ انت چونکہ عبد اللہ بن سلام و آئی ہمراہ
 و ہما کس کہ ایمان ء خدا بندر انت آ قرآن ء توریت ء انجیل
 کلان ء قبول دارنت . نمازان ء قائم داروک انت و زکوٰۃ
 ء بہ خدا نیگی دیوک انت و ایمان آروک انت اللہ تعالیٰ
 ء قیامت ء روچ ء اے پیسرا مردمان ء ماہر نون ثواب دیش
 بخلاف اولی ٹولی ء کہ بہ آئی ماہر نون عذاب جریدہ کنگ .

عَزِيزًا حَكِيمًا ۱۵۸ وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَلْأَيْوُمِنَ بِهٖ قَبْلَ
 مَوْتِهِ ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكُوْنُ عَلَيْهِمْ شَهِدًا ۝۱۵۹ فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِيْنَ
 هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبٰتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنِ سَبِيلِ
 اللّٰهِ كَثِيْرًا ۝۱۶۰ وَأَخَذْنٰهُمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلٰهُمْ أَمْوَالِ
 النَّاسِ بِالْبَاطِلِ ۚ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِيْنَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيْمًا ۝۱۶۱
 لٰكِن السَّخُوْنَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُوْنَ يُؤْتُوْنَ بِمَا أَنْزَلَ
 إِلَيْكَ وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيْمِيْنَ الصَّلٰوةَ وَالْمُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ
 وَالْمُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولٰٓئِكَ سَنُوْتِيْهِمْ أَجْرًا عَظِيْمًا ۝۱۶۲
 وَإِنَّمَا كُنَّا نُرِيّٰكُمُ الْآيٰتِ الْكُبْرٰى لَعَلَّكُمْ تَهْتَكُوْنَ ۝۱۶۳
 وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوحٍ أَنِ ائْتِنَا بِآيٰتِنَا ۚ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرٰهِيْمَ
 وَأِيْسَىٰ وَيُوسُفَ وَهٰرُونَ وَسُلَيْمٰنَ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ۝۱۶۴

وہ کنایانی خدا بند و مکہ ء مشرک و ایندگہ کافران قرآن پاک ء حقانیت ء صداقت ء ردا تہرہرین نابکاریں شک پیدا کنگتیش . بجا رے جاگہ چوش گوشتش کہ پنچوش
 نورات بہ یکبارگی چہ آسمان ء ایر کیت شہا ہم پنچیں یک کتا بے چہ آسمان ء بیارت تو کتڑا ما شمار بر حقیں نبی متیں . بقول ء مردے کہ خوے بدرا بہا نہ بسیار . ہمشکا حق
 تعالیٰ اے جاگہ ء پختہ آیتان ء نازل کنان ء آئی حقیقت ء ظاہر کنت و وحی ء عظمت ء بیان کنان ء کافرانی کتیں حامگیں جبالان و بے کاریں شہمان ء روکت و وحی ء
 زندگیری بہ ہر کس ء و قرآن مجید ء اطاعت ء خصوصاً بیان کنان ء صاف صاف ء گیش و کیوارکت و پیش داشت کہ اللہ پاک ء حکم ء متگ درستانی سر فرض انت اے
 بارو ء کسے ء عذر گوش دارگ نہ بیت . ہر کسیکہ بہ آئی قبول کنگ ء حجت بکنت یاروے ویدے بکنت یا پھک ء انکاری بہ بیت کتڑا گمراہ و بے دین انت نون چہ دو بعد اشانی گفتارانی
 پستہ آئی بیان شروع بیت و چہ ایشی ء معلوم بوت کہ وحی خاص اللہ پاک ء حکم وائی پیغام انت کہ بر پیغمبرانی سرادیم دیگ بیت و پنچوش پیشی نبیانی سر وحی اللہ ء

وَأَسْلَأَ قَدْ قَصَصْنَاكُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصِصْهُمْ

وَمَا دِيم داتنگ لے پھیں رسول کہ آئیانی احوال بیان کنگ گدا پھرشیا پھیر و اے پھیں رسول کہ آئیانی قصہ مانگنگ

عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ۱۶۱ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ

گوں تو . دکنگ اللہ گوں موسیٰ خبر ط ۰ دیم داتنگ ما پیغمبر و ش خبری دیوکیں

وَمُنذِرِينَ لَعَلَّ يُكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ

و ترسیوکیں تاکہ مہیت مردمانا پھ اللہ سرامیاری کنگے جاگہ زندچہ رسولان

وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۱۶۲ لَكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ

واللہ زبردست و حکمتانی صاحبنت لیکن اللہ شہادت پھ اے خبر سرامیاری کنگے دی داتنگ پھئی نیگا

أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلِكِ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ۱۶۳

دی داتنگ گوں دنی علما و فرشتیان ہن شہادت والذات لبنتت پھ گواہی دیگا

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا

ہا یا نکہ کافر بوتنت و مہنیش کنت مردم چہ اللہ راہا آیان کار بوتنت پھ کار بوتنگ

بَعِيدًا ۱۶۴ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ و

دوریں ہا کہ کافر بوتنت و حقش پاوردات ہجرہ بخشیت آیان اللہ و

لَا يَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا و

نہ راہ دگ کنت آیان پھ یک راہے بجز چہ دوزخ راہا جہ منند بنت مال اودا ہمیشہ و

كَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۱۶۵ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ

اے پھ اللہ سراسان انت و او مردمان! آنک شے گورا رسول

بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي

زندگ گنی حقین خبر چہ شے پروردگار نیگا گدا نون بنت کہ پھ شام ترنت و اگر نبتت

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۱۶۶ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ

مال آسمانان انت مال زمین انت و اللہ ہر چیز از انو کنت و حکمتانی صاحبنت و او کتسا بیان

منزل ۱

نازل بوت ہمایم، حضرت محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم، سراسر اللہ پاک، وحی دیم دات توہر کس، آیان، امتات بایدرانت کہ ایشر اہن قبول دار بہ بنت و بہ مننت، و ہر کس، اے واجرہ انکار کت تو گدا چوش بز ان آدر ستانی منکر بوت و حضرت نوح و گوں زندی کساں شاید مشابہت، سبب، چوش بہ بیت کہ چہ حضرت آدم، و ہدہ، ہرچ وحی سے شروع بوت تو آوہد لیلک بنگی و ہدے ات۔ حضرت نوح علیہ السلام، سراسر آئی سرجم کنگ بوت چوش بگوش کہ اولی جاو و محض تعلیمی ات۔ حضرت نوح، زمانگ، آجاو و سرجم بو ان، اے قابل بوت کہ آرا چکاسگ بہ بیت و فرمان برداران، انعام و نافرمانان، سزا دیگ بہ بیت چنانچہ مزین شانین نبیانی کڑی ہم چہ واجر نوح، بنگ بوت و چہ خدائی سزنا ب دیوکان، سزا ہم اول، چہ حضرت نوح، و ہدہ، شروع بوت کہ ساری، یہ اللہ حکم و نبی، مخالفت، سراسر عذاب نازل نہ بوتنگت بلکیں آیان، معذوز زانان، مہلت دیگ بوتنگ ات و کوشست ہے پھما بوتنگت کہ آسر کچ بہ ورنٹ و پیراہ، بیابنت، ماں حضرت نوح علیہ السلام، زمانگ، و ہدہ، مذہبی تعلیم شر ظاہر بوت و بہ مردمان خدا، حکم، زندگی، و ردا چ و ترا دگ شے پشت نکیت تو نون بہ نافرمانانی سراسر عذاب نازل بوت ساری، نوح علیہ السلام، زمانگ، طوفان آحت چہ آئی، پھ حضرت ہود حضرت صالح حضرت شعیب علیہم السلام، زمانگ، زمانگ، کافرانی سراسر قسم، عذاب آختنت نون پمشکا واجر پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم، وحی، راکوں حضرت نوح علیہ السلام، و آئی، رندا یوکان تشبیہ دیگ، ردا کتاب، خدا بند و مکہ، مشرکان، ہر شرعی، ہم تراپ دیگ بوت کہ ہر کس واجر پیغمبر، وحی بز ان قرآن پاک، نہ مشیت آسکیں عذاب، مستحق بیت، ۱۲

ہے صفحہ، فوائد: فل حضرت نوح علیہ السلام، پدا یوکیں نبیانی گونڈیں ذکر، بیان کنان، چنایاں نامدار و مزین شانین واجہان، گوں تخصیص و تفصیل، ذکر کت کہ چہ ایشی، شر ظاہر بوت کہ مے واجر پیغمبر، ہرچ وحی سے نازل بوت آئی ہر حق بوگ و آئی منگ تجوش ضروری انت چوشکے ایندگہ نامداریں و مزین شانین نبیانی وحی، منگ لازمی و ضروری انت و چہ ایشی، اے ہں معلوم بوت کہ نبیانی سراسر ہرچ وحی سے کیت کدی آرا فرشتہ کاریت کدی نشنتہ کنگیں کتاب دیگ بیت کدی ابید چہ پیغام، و ابید چہ واسطہ، و اللہ تعالیٰ گوں رسول، گت جنت مگر اے نما میں جاوران چونکہ آ اللہ پاک، حکم انت کتام دگر کسے، حکم نہ انت تو بندھانی سراسر آئی اطاعت بکیں و طے فرض انت فرق نہ کنت کہ آ حکم پھ بندھان بحر بری جاوے، یا تقریری صورت، یا پھ پیغام، صورت، سربوتنگ، نون یہود، اے گوشک کہ مثل توریت، سرجمیں کتاب، بیکبارگی چہ آسمان، کارے تو ماتر ابرحقین نبی زانیں و اگر نہ ترانہ مٹیں، اے چنکر بے ایمانی و احمقی گت ایت و ہدے وحی اللہ حکم انت و آئی نازل بوگ، جاوہ البت جہا جہا انت تو گرا آہ ہر جاوے، بیعت مارا قبول کنگی انت۔ بہ آئی منگ، پس و پیش یا انکار کنگ یا چو گوشک کہ فلان دستور، وحی بیعت تو آرا قبول دارباں و اگر نہ زمناں۔ اے ظاہر بہ کفر و گراہی انت۔ فل اللہ تعالیٰ پیغمبران، برو برویم دیان کت کہ مومنان، مردہ بدینت دکاؤن، بنر سیننت تاکہ قیامت، روچ، بہ اشان چھ عذرے پشت مکپیت کہ مارا معلوم نہ ات کہ تہی رضا بہ کجام خیر، انت و ناراضی بہ کجام کار، انت اگر ما

بزانتیں تو مالہ، آئی سراسر عمل کنگت، نون و ہدے اللہ تعالیٰ پیغمبران، معجزہ دیان، دیم دات و پیغمبران مخلوق، حقین راہ سوچ دات۔ تو گدا نون حقین دین، قبول نہ کنگ، ردا کسے، عذر گوش دارگ نہ بیت اللہ، وحی یک پیغمبر جت ایت کہ آئی مقابل، پھ حجت کار دات نہ کنت بلکیں تما میں حجت ول گوج بیعت و اللہ، حکمت و تدبیر انت و زبردستی بکنت تو آرا کسے داشت نہ کنت بلے چوشیں رہ بند آرا دوست نہ انت۔ فل یعنی وحی ہر یک پیغمبر، سراسر احنک اے یک نوکیں خبرے نہ انت درستان، اے حال معلوم انت و لیکن ماں اے قرآن، اللہ پاک، و تی خاص میں علم نازل کت و اللہ اے حق، ظاہر بکنت چنانچہ زانور تر زاننت کہ ہم نکر علم و حقائق چہ قرآن، حاصل بوتنگت و دیم تر، حاصل بیعت آچہ دگر چھ کتابے، حاصل نہ بوتنگت و ہم نکر ہدایت چہ واجر، برکت، مخلوق، بوتنگ چہ دگر کس، نہ بوتنگ۔ فل قرآن پاک و حضرت پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم، تصدیق و آرا برحق پیش دارگ، پد نون پاکیں خدا چوش بیان کنت کہ نون ہر کسے،

واجبہ، انکار کت و مال تو ریت، واجبہ بار و، راستین کیان، چیردات و مردمانی سرادگہ، گپیان، بیان کنان، ایان ہم چہ حقین دین، دورداشت گد اچوشین کسان، نہ مغفرت نصیب بیت و نہ ہدایت، چہ ایثی، شر ظاہر بوت کہ ہدایت، دار و مدار پیغمبر، زندگیری، سراننت و گمراہی واجبہ، مخالفت، دومی نام انت کہ چہ ایثی مقصدی ہورہ، رایم تراپ دیگ انت و ایانی خیالان، زذنابت کنگ انت، وہا واجبہ پیغمبر، و واجبہ پیغمبر، کتاب تصدیق و واجبہ مخالفان یعنی کتاب، خداوندانی ردکاری و گمراہی، بیان کنان نون کلیں مخلوق، دیم گور کنان، اے جار پرینگ بیت کہ آی مردمان مے رسول گور راستین کتاب، برحقین دین، بر شمس سر بوتنگ نون شمس سلامتی ماں ہمیشی، انت کہ آئی، خبر، بہ من، ات و اگر نہ من، ات تو شتر بزانت کہ ماں زمین و آسمان، ہر چیکہ ہست انت آخدا، مال انت و آشمے کلیں حال و احوال، معلوم دار انت و شمس عملانی سرجمیں حساب و کتاب، پد شمار آئی بدلہ رسیت، فائدہ: چہ اے ارشاد، اے ہم معلوم بوت کہ پیغمبر، سرانازل بوگوئیں وحی، متنگ فرض انت و آئی انکار کفر انت۔ ۱۲

ہے صفحہ فوائد: کتاب خداوندان

چہ و تی ہیل و عادت، لاچار بوان، و تی بنیانی توسیپ و تعریف چہ غلو، کارش کنگت و چہ حد، سرگوزوک انت آیان، خداوندانے بچک اش گوشگ بنا، اش کت پمشکا اللہ تعالیٰ فرمان کنت کہ مادین، جبران مبالغہ ممکن ات و گور ہر کس، شما اعتقاد داریت بہ آئی توسیپ، چہ حد، سرگوزات ہمنکر خبر تحقیقی بہ بیت چہ آئی، گیش مگوش ات و حق تعالیٰ بر پاکیں شان، ہم ہما خبر، بگوش ات کہ آ راست و محقق انت چہ و تی بچک، ہم مگوش ات شما اے چونیں ظلمے کت کہ حضرت عیسیٰ، کہ آ اللہ رسول و چہ آئی حکم، پیدا بچک انت آرا وحی، بر خلاف خدا، بچک گوشگ بناکت و سر خدا بانی معتقد بوت ات (۱) خدا (۲) حضرت عیسیٰ (۳) بی بی مریم۔ چہ اے جبران و نارا دور بداریت اللہ تعالیٰ واحد و بیکتا انت کسے آئی شریک نہ انت ڈن کسے آئی بچک بوت کنت آئی پاکیں ذات چہ ایثی، پاک و صاف انت اے خرابی پمشکا ظاہر بوت کہ شما وحی و پابندی ورنہ گیری نہ کت اگر شما وحی و اطاعت بکتیں تو شما خدا، کسے، چک قرار نہ تاگ انت و سر خدا یان، متان، مشرک نہ بوئنگتے و محمد رسول اللہ سید الرسل و قرآن مجید افضل الکتاب، و تکذیب کنان، مروچی دوسر کافر نہ بوئنگتے۔

فائدہ: چہ کتابیان بچک ٹولی، و حضرت عیسیٰ، رسول ہم نہ منیت و آرا اقل کنگ پسندت کہ آئی ذکر ساری، گوست، و دومی ٹولی، آرا خدا، بچک قرار دات، ہر دو میں کافر بوئنت۔ ہر دو میں ٹولیان گمراہی، سبب ہمیش بوت کہ ایان وحی، بر خلاف عمل کت چہ ایثی، ہمے ظاہر بوت کہ نجات، دار و مدار وحی، زندگیری، ہما انت۔ و یعنی ماں آسماناں زمین، چہ جہل، تابا لا ہر چیکہ ہست انت کل آئی مخلوق و آئی مملوک و آئی بندہ انت گد اے آئی شریک یا بچک بوت کنت و چون بوت کنت واللہ تعالیٰ کل کاران، و ات اذ کون کنت و پد درستانی کار سازی، آوت بس انت آرا کسے، حاجت نیست انت گد آرا شریک یا بچک، حاجت چون کائی بیت کنت خلاصہ چوش بوت کہ نہ ماں کتام مخلوق، آئی، شریک بوگ، قابلیت و لیاقت ہست و نہ ماں آئی، پاکیں ذات، آئی گنہ گنہ گنہ موجود انت و نہ آئی، ہر ایثی

لَا تَعْلَمُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ جبرئیل مگوزت ما و تی دین، بابنا و مگوشت ماں اللہ، شان، مگر حقین خبر، گد خبر نیستت مسیح۔ عیسیٰ ابن مریم رسول اللہ و کلمتہ القہار الی مریم و روح عیسیٰ مریم، تی آ اللہ رسول انت و آئی حکم انت دوری دات مریم، نیمگا ویک روح منہ فامنوا باللہ ورسولہ و لا تقولوا ثلثہ انتہوا خیر الکم چہ آئی، طرفا نون گد اہمیت اللہ، و آئی، رسولان و مگوشت کہ خدا سے انت اے خبر انکار کت شتر ترنت پر شما انما اللہ الہ واحد سبحانہ ان یتکون لہ ولد لہ ما فی السموات بیشک اللہ ہے بیکس خدا انت پاک انت چہ اے خبر کہ آئی بچک بیت و احمائی و نیکت ہر چیکہ آسماناںت و ما فی الارض و کفی باللہ وکیلہ (۱) کن یتکف المسیح ان و ہر چیکہ ماں زمین، انت واللہ بکت پر کار اذ کنگا و ہجر مٹرائ کنت مسیح چہ یتکون عبد اللہ و لا البلیکة المقربون و من یتکف عن عبادتہ و یتکبر فسیحشرہم الیہ جمیعا (۲) فاما الذین امنوا اللہ بندگی، و من نفسی بکت گد آدر ستانا بچک کنت و تی نیمگا بچکا کہ پد اہما کسان کہ ایمان آرت و عملوا الصلحت فیوفیہم اجورہم و یزیدہم من فضلہ و شری عملش کت گد ا پورہ دت آیان آیان ثواب، و گیشیش دت چہ و تی فضلا و اما الذین استکفوا و استکبروا فیعذبہم عذابا الیما و ہما کسان کہ مٹرائش کت و من نفسیش کت گد آیان اسزای دت بہ یک نور نوئیں سزائے و لا یجدون لہم من دون اللہ ولیا و لا نصیرا (۳) یا ایہا الناس قد جاءکم برہان من ربکم و انزلنا الیکم نورا مروان! شمس گور انتک رست چہ شمس پروردگار، نیمگا دلیل و ایرکت ما بہ شمس نیمگا روشنی

تو
۲۳
۳

مازل

حاجت انت پمشکا معلوم بوت کہ چہ مخلوقات، کسے، را خدا، شریک یا بچک گوشگ ہما کسے، کار انت کہ آچہ ایمان و عقل ہر دو عینان زہر انت، فائدہ: چہ برز، ہنشتانک، اے جبر فہم، کیت کہ ہر کسے، بہ حق تعالیٰ، بچک یا کسے، آئی شریک قبول کنت آدر حقیقت، جمع موجودات، باری تعالیٰ، و مخلوق و باری تعالیٰ، خالق جملہ موجودات نہ منیت و من اللہ تعالیٰ، پد درستانی حاجتانی کار سازی، کافی و شافی نہ منیت چوش بگوش کہ خدا، چہ خدائی، در کنان، آرا ماں مخلوق و ممکنات، شامل کت، نون ارشاد سبحانہ، ماں آن یتکون لہ ولد، ہر چ ناپاکی، نیمگا، چیرین اشارہ، ات آئی نشان دزکیت و فرزند حقیقی و ماں فرزند مجازی و ظاہری ہر دو عینان ہما ناپاکی چونکہ برابر موجودات تو بہ شتری، ہم، کیت آئی پاکیں ذات ہنچوش چہ ایثی، پاک انت کہ آرا بچک بہ بیت آہے ہم ہنچوش چہ ایثی، ہم پاک انت کہ آچہ و تی مخلوق، کسے، بچک قرار بدنت، یعنی اللہ، بندہ بوگ و آئی عبادت کنگ و آئی حکمان، متنگ و امن در جہ

شرافت و عزت انت چه حضرت مسیح علیہ السلام و چه فریب فرشته آل اے نعمت و قدر و جست و اگر بگرات تو آج نکائی چہ اشئی و سنگاں گیر بیت البت ذلت و رسوائی
 ماں اشئی انت کہ بندہ غیر اللہ و عبادت و بندگی و بکنت چو شک نصاریٰ حضرت مسیح و ابن اللہ و مبعود قرار دات و مشرکان فرشتگان و جنگ و قرار دیان و بر آسانی
 عبادت و کلائیش بوننت وھے و طر و بت پرستی اش ہم کت بمشکا بہ اشان مدام و عذاب و رسوائی انت۔ وک یعنی ہر شخصے کہ چہ اللہ پاک و بندگی و سرکشی کنت
 تو آرا بچوش و بل کنگ نہ بیت بلکین یک روچے کلان و بہ خدائے پاک و دیم و پوج بوجی انت و حساب دیگی انت، نوں ہر کس و کہ ایمان آورد و خویش کارش کت یعنی
 اللہ و بندگی و حتی اش اداکت آبان و آسانی عملانی سرچیں ثواب رسیت بلکین چہ اللہ فضل و مزین نعمت چہ آسانی ثواب و ہم گنشتز آبان و دیگ بنت و ہر کس و وئی
 پونز و بر لکھت و سر کسی اختیار کت آماں عذاب عظیم و گرفتار بنت و کسے ہم آسانی دوزواہ و مددگار نہ بیت کہ آبان و ماں اللہ و بندگی و شریک کنان و ماں عذاب و
 گرفتار بوننت اہم کار دات نہ کنت بمشکا نصاریٰ
 نوں سر پد بہ بنت کہ چہ اے دو عین صورتاں بہ آبان
 کتام صورت و شرت و بہتر نت وھے پیم و بہ حضرت
 مسیح علیہ السلام و بابت و آبان کتام رہ بند اختیار کنگ
 یاد رفت - ۱۲

یاد رفت - ۱۲

ہے صفحہ و فوائد: دل چہ ساری و وحی الہی
 و بالخصوص قرآن پاک و عظمت و آئی حقانیت و بیان و
 آئی زندگی و ردا کڈن و ذکر ات ہمشئی و دوسبل و
 حضرت مسیح علیہ السلام و الوہیت و آئی ابن اللہ
 بوجی و در شان بوت کہ اشئی و اعتقاد داروک نصاریٰ
 انت آئی تردید و باطل کنگ و پد نوں گڈ سرا پدا ہما
 اصلی و ضروری خبرانی درستان و کڈن کنگ بیت کہ
 ای مردمان! بہ شے گور و چہ رب العالمین و نیمگ و
 کالمیں حجت و روز ناہیں نور سربوت کہ آپہ ہدایت و
 بس و کافی انت یعنی قرآن۔ نوں پھج ہمیں شک و تاامل
 کنگ نہ لوہیت نوں ہر کس اللہ و سرائیمان کاریت و اے
 مقدسین کتاب و محکم داریت آماں اللہ و رحمت و
 فضل و داخل بیت و شجک و شجک بہ آئی سر بیت و
 ہر کس آئی برخلاف عمل کنت گڈ ابراں آرد و گمراہ
 انت۔ وک شروع سورت و ماں میراث و آیت و
 کلالہ و میراث و بیان گوہست۔ چرائی و رند
 صحابیوں اے ردا زیا نین تفصیل معلوم کت تو
 بہ اشئی اے آیت نازل بوت۔ کلالہ و لفظی معنی
 کمزور و ضعیف و میگنت ادا ہما مرد مراد انت کہ بہ
 آئی و ارثاں پت و ماں اولاد اں کسے مہبت بچو شک
 ساری و بیان بوت پرچاکہ اصلی وارث والد و اولاد انت
 ہر کس و اے نیستنت تو آئی حقیق برات و گوہار و
 چک و جنگ و حکم انت و اگر حقیق مہبت توھے حکم
 ہا چکانی میگنت کہ آماں پت و شریک انت یک گوہارے
 بہ بیت تو نصف و دو گوہار بہ بنت تو دو سیک و اگر
 برات و گوہار ہر دو ہیں بہ بنت تو مرد و دو بہر و جنین و
 یک بہرے رسیت و اگر برات انت و گوہار پچ نیست تو
 آہم گوہار و مال و وارث بنت یعنی آبان پچ بہرے
 معین نہ انت پرچاکہ آعصبہ انت چوشک ماں آیت و
 اے کل صورت بیان بونگنت نوں پشت کیننت سما
 برات و گوہار کہ آلوک و ماں مات و شریک انت کہ

لا یحب اللہ ۶

۱۵۷

المائدہ ۵

مُيِّنًا ۱۵۷ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ
 ظاہریں گڈا نوں ہما کسان کہ ایمان آرت بہ اللہ و آئیش حکم دست جت گڈا آبان گواہ بیت
 فِي رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا ۱۵۸
 ماں وئی رحمت و فضلا و پڑینیت آبان ایدیم پوت بہ پچیں راہا و
 يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَّةِ ۱۵۹ وَإِنْ أَمْرًا أَهَكَ لَيْسَ
 حکم جنت کنت چہ تو بگوش کہ اللہ شمارا حکم پیش آرت ماں بندے با بتا اگر یک مردے مرت و آئی و
 لَهُ وَكَوَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ
 چک نیستنت و آئی و ایک گوہارے هست گڈا گوہار رسیت نیم آبا بکران پشت کنگ و آرت میراث برات چہ ہمے گوہار اگر
 يَكُنْ لَهَا وُلْدٌ فَإِنْ كَانَتِ اثْنَتَيْنِ فَلَهَا الثُّلُثُ مِمَّا تَرَكَ ۱۶۰
 بیت آبا چک وک پدا اگر آدو گوہارنت گڈا رسیت آبان ایدیم پوت براتے پشمرگاہ و
 إِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِّجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِي ۱۶۱
 اگر آرات و گوہارنت مردین و جنین گڈا یک مردینے و نڈ قدر و جنینے و نڈا انت وک
 وَيَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۱۶۲
 بیان کنت اللہ تعالی پر شما تاکر گمراہ مہبت و اللہ ہر چیز را زانت و
 لَيْسَ مِنَ الْمَائِدَةِ مَدْيَنَةٌ وَهِيَ مَائَةٌ وَعِشْرُونَ آيَةً وَتِسْعَةَ عَشْرَ كُوعًا
 سورہ مائدہ ماں مدینا نازل بوتگ ماں آئی و تھا یکصد و بیست آیات و شانزدہ رکوع انت
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 شروع کتاں گون خدائے نام و ہما کہ بہ اندازہ ہر ماں زبیریں رحم کنوک آیت
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ ۱۶۳ أَحَلَّتْ لَكُمْ مِجْمَعَةَ الْأَنْعَامِ
 او مسلمانان! پورہ کنت و عدیان وک حلازنت پر شما گنگد میں زبیریں ماں وک
 إِلَّا مَا يَتْلُو عَلَيْكُمْ غَيْرَ مَجْلِيِّ الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ ۱۶۴ إِنَّ اللَّهَ
 بجز چہ ہمایان کہ با و انگ بیت آسانی بیان پر شما، مگر حلازنت شکار ماں احرام و حالات وک بیشک اللہ

مذلل ۲

آبان اجبانی گوشت گڈا آسانی حکم سورت و شروعات و بیان بوت کہ آسانی ہر معین انت۔ وک یعنی اگر کتام مردے مرت و آئی و ہشتت یک گہارے۔ نہ چکی ہشتت و
 نہ پتے۔ تو آرا ماں میراث و نصف مال رسیت۔ وک یعنی اگر اشئی و چچکا (برعکس) بہ بیت یعنی کتام جنین آرمے لا ولد بران بوت و آئی و برات اجبانی یا علانی ہشتت
 تو آگہارے و مال و وارث بیت چونکہ آعصبہ انت و اگر آئی و بچے ہشتت تو برات و پچ زسبت و اگر آئی و بچے ہشتت تو چہ جنگ و ہرچ ملے سرکیت آرات و رسیت
 و برات یا گہار اجبانی ہشتت تو برائی و ششک معین انت چونکہ مال سورت و ابتداء گوہست۔ وک و اگر چہ دو و زیا ت گہارے ہشتت تو آبان ہم دو سیک میراث
 دیگ بیت۔ وک لھتیں مرد و لھتیں جنین یعنی لھتیں برات و لھتیں گہار ہشتت تو برات و ہر دو سیک و گوہارے بہرے بیت چوشک اولاد و حکم انت۔ وک یعنی اللہ رحیم
 و کریم محض بہ وئی بندگانی ہدایت و آبان و چہ گمراہی و بد راہی و رکھینگ و غرض و وئی بر حقیق و راستیں حکمان و بیان فرمائینیت، چوشک ادا کلالہ میراث

بیان فرمائی۔ آئی و ماہ ایشی، ہج غرض و مطلب نیست آچہ درستان غنی و بے نیاز انت تو نون ہر کسے اے مہربانی و قدرے نہ کننت بلیکس چہ آئی حکم و ہم و بگر دینیت گدا
الم و من بدخت و بے نصیب انت، چہ ایشی و معلوم بوت کہ یہ بندہ و لازم انت کہ جملہ حکمانی نابعداری و بکنت اگر یک ادنائیں و جزوی امر و ہم بخلاف روت تو اگر اسی انت
پداہما کس کہ ماں آئی پاکیں ذات وائی کمال دار و کیس صفقان آئی برخلاف کنت و چہ وئی عقل و دانش و کارگران و آیان و وئی مقتدری و پشینواکننت آیان من گمراہ انت و گمراہی و
خبیث ترین چات و کپتگت۔ و چہ ایشی پیش اے معلوم بوتگت کہ حق سبحانہ پر وئی بندہاں ہدایت و پسندکننت نون فرمائی کنت کہ آرا کل چیز معلوم انت تو ایشی و طلب
چون در آحت کہ مادہ نبی مٹلہاں ہرچ ضرورتے پیش بیئت آرا جست بکن ات پمشکا ماں اے فرمان و کھی ہاں در بابت و کلالہ جست گیتش بہ اشی و شاماشی و نیمگ و دو دم نرہ
اے ہمیں سوالات کنگ و ترغیب و نیمگ و کسانیں اشارے ہم و کبت و ہس اے زانگ بیت کہ اللہ ہمک چیز، زانت یعنی شمانہ زان ات شما و اے ہم گوشت کت نہ کننت کہ کلالہ
و ابید چہ آئی ماں و گہ صوزناں ہرچ بہرے کہ مقرر کنگ بوتگت و تحقیقت و آئی سبب چہ انت و گدا انسان عقل چون اے قابل بیت کنت کہ بہ آئی و بھر و سوسہ ماں حق تعالیٰ ذات و صفقان
و برخلافی و جرأت و ہیبت بکنت کہ آئی تعلقات و وئی سیاد و از ثانی میان و فرق و تفاوت و زانگ و رد اہم عاجز و بے وس بہ بیت گدا آکس چون ہما بے مٹیں و بے درویریں ذات و بار و و
یا آئی صفقان و ابید چہ آئی سرو سوچ و زانت کت کنت۔ فاسد ۵ : اے جاگہ کلالہ و حکم و آئی نزول و سبب و بیان کنگ و چہ چنت جہ معلوم بوتنت اول البش کہ پنوش پیسرا وان
تکفروا و آت اللہ ما فی السموات و ما فی الارض فرمان ظاہر کنان و چہ آئی پد بہرہ بندہ و نمثیل و کتابانی جا و و ذکر کنگتھے ہم اے فرمان فأما الذین آمنوا بآل اللہ
و اخلصوا بہ الم و پدا و اجیر غیر و اصحابان و بہرہ بندہ نمثیل و بیان فرمائنت تا نکہ چہ وحی و انحراف کنوکانی گمراہی و ردکاری و وحی و زندگیری کنوکانی حقایق و راستی بہ شری و ہم
بیئت ہمے ردادومی جہ اے ہم ظاہر بوت کہ کتاب دار و کان و اے ظلم کت کہ یہ پاکیں ذات و حق تعالیٰ و شریک و ہم اولاد و ہمیں سلیں کار و وئی ایمان فراردات و چہ وئی شستی و اللہ
پاک و وحی و برخلاف عمل اش کت و اہم جو جبر علیہ وسلم و اصحابانی جا و چوش انت کہ ایمان و عبادت و اصول تو در کنار جزوی معاملہ و ادنائیں مسئلہ در بابت و نکاح و میراث و غیرہ
و ہم وحی و انتظار و شوہاز و انت و بہرہ کار و ادا و جہ غیر و دپ و نیمگ و چاروک انت و وئی عقل و وئی واہگان و حاکم نہ فہمت اگر ایشان و بکلیں برہ و نسلی نہ بوت تو دوبارہ و اہم خدمت
و حاضر نون جست و پس کنت۔ بقول شخصے بہرہ تفاوت رہ از کجاست بر کجا و اے ہم معلوم بوت کہ و اہم نیبانی سردار و ہم بغیر و حکم و چہ وئی جانب و ہج فرمان نہ کنگت اگر بہ
کنام کار و و وحی و حکم موجود موئین تو واجبہ وحی و حکم و راہ چاروک بوتگت و ہدیہ کہ وحی بائیں گدا و اہم بہ و وئی و قول و و و حکم بیان کنگت چہ ایشی و صاف صاف معلوم بوت کہ
ابید چہ خدا و پاکیں ذات و دگر چہ کس حاکم نہ انت چہ ناچہ ماں بازیں آیتان ان الحكم الا للہ و غیرہ صاف بیان انت باقی ہر چیکہ هست انت آکل واسطہ انت چہ ہمایانی واسطہ و
دیگر ان و خدا و حکم سر کنگ بیت البت تفاوت ہم نکر انت کہ ہتیں واسطہ قریب انت ہتیں بعید انت چو شک بادشاہ و حکم و سر کنگ و وزیر اعظم و دگر شاہی افسر اعلیٰ و اداندر جہ
بدرجہ کل واسطہ و رہ بندہ و کار کنت پدا چہ ایشی و مسخریں گمراہی چہ بیت کنت کہ ماں کنام کار و اللہ و وحی و برخلاف یک گمراہے دگر کیسے و جہرے گوش بدارت و آئی و سراسر عمل
بکنت ہم بہ اے نیمگ و اشارہ انت کہ یکبارگی کتاب و نزول چو شک کتاب دار و کان و ایش انت آشری نیست ہنوش بہ ضرورت و رد او بہ موقع و حساب و نزول و خیر ماں انت پرچاکہ
ہر کس وئی ضرورت و و ماں اے جا و و سوال کت کنت و و وحی و برکت و آرا اجواب دیگر بیت چو شک بہ اے موقع و دقرآن مجید و بازیں موفہاں موجود انت و اے جا و قابلہ مند
بوتگ و ابیدہ ایشی و اے ہم خوبی ماں انت کہ خداوند تعالیٰ اے ردا و وئی حکم و بیان کنت اے یک ہنشین شرف و عزتے کہ دگر امت و چوشیں شرف و عزت دیگر بوتگ۔ واللہ
ذوالفضل العظیم۔ ہما صحابی کہ بہ آئی شان و بابہ آئی سوال و جواب و کتیم آیتے نازل بوتگت انت تو چوشیں آیت بہ آئی منقب و شمار بوتگت و بہ اختلاف و موقع و بہر کس و
راے با بہر کس و قول و و وحی متلو نازل بوت و اں قیامت و آئی نام باقی و و شننام انت پمشکا کلالہ و رد اسوال و جواب و ذکر و بیان کنان و اے ہمیں سوال و جوابانی خوبی و
نیمگ و اشارہ ظاہر کت و شاید ہمے اشارہ و غرض و خاطر و سوال و مطلق بیان کت مسؤل عنہ و گوں سوال و ذکر نہ کت بلیکس ماں جواب و آئی گیش و گوار کت کہ آئی ہمیں دگر
نظیر ماں قرآن شریف نیست۔ و ہم جواب و گوں صراحت و بہ حق تعالیٰ و نیمگ و منسوب کت خلاصہ چوش بوت بہ کلبیں حکماں اللہ و وحی اصل انت و ہدایت ہما و ہدے حاصل
بیت و ہدیہ کہ وحی و زندگیری کنگ بہ بیت و بہ کفر و ضلالت و مردم بہا و ہدے و گرفتار بیت و ہدیہ کہ آوحی و برخلاف عمل کنت و چونکہ و اہم زمانگ و بہ ہود و نصاریٰ و جملہ
مشرک و جملہ ناشرانی گمراہی و بنیاد ہمے مخالفت ات پمشکا حق تعالیٰ و ماں وئی پاکیں کلام و ماں باز جاگہ و وحی و زندگیری و شری و بیان کنگ و آئی مخالفت و خرابی و سراسر
ہم نرپ و انگ خصوصاً بہ اے موقع و دور و کو و اے من شانیں داستان و نازل کت و گوں تفصیل و مثالان بیان کت شاید ہمے سبب انت کہ امام بخاری رحمہ اللہ و
ماں وئی کتاب و باب، کیف کان بداء الوحی الی رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم، مقرر کنان، آیت انا و احینا الی نوح و النبیین من بعدہ و ماں ترجمہ الباب
و شامل کت و اے ہر دو میں رکوعانی نیمگ و اشارہ و ظاہر کت و شری ایمان دو جزائی نام انت صحیح معرفت و تسلیم و انقیاد بزناں خدا و رسول و کلبیں حکمان و صحیح و راست
زاناں و پس تسلیم و قبول و گوں اخلاص و گردن و جیکنگ، بہ اے خبر و قبولی و لحاظ و ایمان در حقیقت و نمایں قانونان و اللہ و حکمان و متگ و سرجیں حقوقان و
اداکنگ و یک محکمیں عہد و اقرارنت چوش بگوش حق تعالیٰ و ربوبیت و ہما اقرار کہ آالسنت بریکم و ردا اگرگ بوتگت کہ آئی ظاہریں اثر ماں انسان فطرت و ہیل و
داں مروچی و موجود انت ہمانی تجدید و گیش و گوار گوں شرعی ایمان و بیت پدا ماں شرعی ایمان و ہرچ اجمالی عہد و قرارے ہست ات ہمانی سرجیں تفصیل ماں تمامیں قرآن
وستت و بیان کنگ بوتگت، بہ اے جا و و ایمان و دعویٰ و مطلب ایش بوت کہ بندہ ماں سرجیں الہی حکمان و توری آیانی رشتنگ براہ راست گوں خدا و بہ بیت یا گوں
بندہاں، گوں جسم و تربیت و بہ بیت یا گوں روح و اصلاح و گوں دنیاوی مفاد و بہ بیت یا گوں اخروی فلاح و گوں شخصی زندگی و بہ بیت یا گوں اجتماعی زندہ گوں صلح و وزن
و بہ بیت یا گوں جنگ و ایشی و عہد و کنت کہ ہر ہم مننتہ آوقی خدا بندہ و وفادار بیت۔ و اہم پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و بہ اسلام و ہرچ قول و اقرارے، جہاد و گوشدار و وفاداری و
بابت و یا ابید کہ خوبیں ہیل و عادت و خوبیں کار و بابت و چہ اصحابان بہ بیعت و صورت و اگران بوتگت آہے ایمانی عہد و یک محسوس صورتے ات، و چونکہ بہ ایمان و ردا بندہ
و حق تعالیٰ جلال و جبروت و صحیح معرفت و آئی انصاف و و انتقام و نشان و و عدہانی راستی و سرجیں یقین ہم حاصل بوتگت۔ انسانی لوٹ ایشنت کہ آید عہدی و غداری و
خطرناک انجام و ترسان و وئی کلبیں عہد و اقران و کہ آگوں خدا و یا گوں بندہاں یا گوں وئی جہندہ و کزنگت بہ ہما ہمے سرجہم بکنت کہ ماں حقیقی خدا بندہ و وفاداری و ہج فرق و تفاوت
میئت بہ اے تقریر و و و عفو (قول و اقران) و تفسیر و ہرچ جدا جدا خبر چہ سلف و منقول انت ماں کلبیں مطابقت پدا بیت و ماں آیت و بہ ایمان داران و و لفظ و
خطاب کنگ و زیبائیں لطف و نام داری حاصل بیت۔ و ماں سورہ نساء و گوشت کہ بہود و بہ ظلم و بد عہدی و پاداش و چہ ہتیں طیب و حلالیں چیزاں زہر کنگ
بوتگت۔ فظلمون الذین ہادوا حرمنا علیہم حکیمات (نساء رکوع ۲۲) کہ آیانی گیش و گوار ماں سورہ انعام و انت، اے امت نہ عہد و وفا کنگ و ردا
چہ ہما چیزاں نفع گرگ و اجازت ہم دیگر بوت یعنی اشتر، گوگ، میش۔ پس و ہے جنس و تمایں لوگی و جنگلی جنا و مثل آسک نیل گوگ و غیرہ بہ شہا ہر جا و و حلال
کنگ بوتگت، بغیر چہ ہما حیواناں یا ہما احوالان کہ آیانی بابت و حق تعالیٰ و ماقرآن کریم و یا و اہم پیغمبر و بہ سز زبانی بہ شے جسمانی یا روحانی یا اخلاقی مصلحت و ہمن
کنگ بوتگت۔ وال گیشتر گمان ہمیشنت کہ چہ ایشی و مراد ہما چیزاں کت کہ ماں ہے رکوع و سنی و وحی آیت و کنگ بوتگت یعنی چہ حرمت علیکم کلمتہ و بگرداں ذلک
فسق و فلا محرم و ابو کا خشکی و جناور و شکار جہ از زانت در بانی شکار و آرا اجازت انت و و ہدیہ کہ بہ احرام و جا و و رعایت اینکر انت کہ ماں آئی شکار کنگ ہمن

ولہا خدا نیکہ تمایں مخلوقاتی پیدا کت پدا بہ مزین حکمت و ماں آیان در جہ بندی کت، لھتین و مزین در جہ دات و لھتین و کت۔ بہک نوع و آئی و قابلیت و روع و جدا جدا فطری خاصیت و قوت آیان و بخشش۔ زندگی و مرگ و مختلف صورت پیشی داشتنت۔ نون بے شک ہما خدا و بہ و قی مخلوقات و اے حق حاصلنت کہ و قی سرچش اختیار، کامیسی علم، پھتویں حکمت و لوط و پدا بہ ہر کس ہر چیکہ بلو پیت حلال بکت یا حرام فرار بدنت لا یسئل عمتا یفعل و ہم یسئلون ہ

۲ یعنی ہر چیکہ بہ حق تعالیٰ و عظمت و معبودیت و علامت و نشان قرار دیگ بوگنت آیان بے ادبی و ممکن ات کہ مرثاں حرم شریف، بیت اللہ شریف، حجرات، صفا مروہ، ہدی، اعلام، مساحد، کتب سماوی وغیرہ۔ تمایں حدود و فرائض دینی احکام شالنت دیتر و چرے نشانیں لھتین خاص چیزانی ذکر کنت کہ آگون مناسک حج و تعلق دارنت چوشکہ ماں پریشی و پیشی آیت و ہم محرم و لھتین احکام بیان کنگ بوگنت۔ ۳ ادب دار و کیں ماہ چارنت منھا ارتعہ حرم (توبہ رکوع ۵)

ذوالقعدہ، ذی الحجہ، محرم، ربیع الثانی، ایشانی، عظیم و احترام چوشنت کہ دگہ ماہانی مقابل و اے ماہاں شترت نیکی و تقویٰ و پیر و ت لازم بدارت و چہ ناشری و فساد کا راں بہر بہرت۔ خصوصاً حاجیان و پریشانیان کنگ کنان آیان و چہ بیت اللہ حج و مہین مکنت۔ اگر چہ اے کار ماں سال و دوازده ماہانی تہا کنگ انت بے اے ادب دار و کیں ماہاں باخصوص اے ردا زیات کڈن کنگ بوگنت۔ باقی اسلام و دژمنانی مقابلہ و بلغار کنگ و ردا جمہور و مذہب ہمیشنت۔ بلکیں ابن جریر و اے ردا اجماع نقل کنگ کہ آئی و بہ اے ماہاں ممانعت نشت نکیت کہ اشی و بیان انشاء اللہ ماں سورہ توبہ و کیت۔

۴ قلادہ قلادہ جمع انت کہ چرائی مراد ہاں ریا پوست و پٹہ انت کہ آرا ماں ہدی و جانور و کت و پے نشانی گور و دانگنش تاکہ ہدی و جانور و کت کسے کار مدارت۔ و پدا چار و کانی دیم بہ چوشیں عمل و شوق ہم جاہ بکت۔ قرآن پاک و اے ہمیں چیزانی شرف و حرمت و باقی داشت و ہدی یا گون آنت نشانیوں دست جنی و حرام قرار دات و سر ظاہر و اے شرف ایو کا مسلمانا نیگنت یعنی اگر اہل دار و کیں مسلمانے پیر حج و عمرہ و بگیپت گڈا آیان شرف و عزت بدیت و آیان راہ و دگہ بندش یا گور دار و شوہار و مبیعت و اگر مشرکین بہ بیت اللہ حج و سر کنت و اگر آہم اے آیت و ردا شامل بدنت پر جا کہ آیان ہم و قی عقیدہ و ردا خدا و شنودی و آئی و قرب و لوگوگنت تو پے گوشگ کیت کہ اے حکم چہ ہا و ہدی و پیش نیگنت، و ہدی کہ انما المشرکون نجس فلا یقر بوا المسجد الحرام بعد عامہم ہذا و چہ جارتینگ بوت۔

۵ یعنی احرام و جاور و پے شکار و ہر بندشے جنگ بوگنت آہ احرام و پچ کنگ رند باقی نہ مانیت۔ نماں گوشگیں ہر چ شعارے و حق تعالیٰ محترم و عظم قرار دات ماں شہ و مدد مشرکان آگلیں شعارانی توہین و بے ادبی کت نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و تزیک و نیم ہزار (۱۵۰۰) واجہ اصحاب ذیقعدہ و ماہ و تہنا عمرہ و بیت و چہ مدینہ طیبہ و سر گپنتنت۔ حدیبیہ نامی جاگہ و سرسارگ و ہدی و مشرکان ہمیشنت۔ نہ احرام و جاور و آیان کت نہ کعبہ و حرمت و نہ حرمت دار و کیں ماہ و نہ اشاں ہدی و قلادہ ادب قائم داشت مسلماناں اللہ شعارانی اینک توہین و بے ادبی و

پدا چہ مذہبی فرض و انجام کنگ و ردا چوشیں وحشی و ظالمیں قوم و مقابلہ ہر قدر غیظ و غضب زہر و عدوت و در نشان بکتیں آپ حق و سرائنت و جوش گراں ہر انتقامی کارے بختینش آ ممکن ات بے اسلام و محبت و عدوت ہر دو بینان و اشاں بر قرار داشتنت۔ قرآن پاک چوشیں جا بر ظالمیں دشمن و سر ہم مسلماناں و حکم دات کہ و قی جذبات و واہگان بہ و قی عنان و بدارت۔ چو نائی و مردم بہ زیاتیں محبت و زیاتیں دشمنی و ردا بہ جوش و سرگزیت پمشکا فرمان کت کہ سکتہ تر دشمنی ہم شمارا جوش مست مکنت کہ شمشا گیشی بکت و عدل و انصاف و کشک بے بدیت۔ ۶ اگر کسے بالفرض بہ جوش گون آیان انتقامی کارے بکت تو آئی جنگ و تدریشنت کہ اسلامی جماعت آئی ظلم و عدوان و مدد و مکنت بلکیں درست ہو ریا و نیکی و پھیز گاری و سر ظاہر بکننت و مردمانی ناراہیں و سر زوری کاران بکننت۔ ۷ یعنی حق پرستی، انصاف پسندی و کلیں خوبیں عاداتانی ہندال خدا و خوف انت و اگر چہ خدا ترسان و گون نیکی و تعاون و چہ بدی و دست کشگ نہ بوت تو ترسنت کہ خدا و عذاب ہر کس و سر بکپیت۔ ۸ چہ آیت و ہما چیز کہ آیان و رگ

يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ۱ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْلُوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشُّهُرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آمِينَ

حکم کنت ہر چیکہ لو پیت و اے مسلمانان! بے ادبی و مکنت اللہ نشانیوں و نہ عزت داریں ماہ و نہ ہا جانوریکہ کعبہ اللہ پیش کش و نہ ہا نیکہ گون بندی یا گوریں و نہ ہا کسانیکہ سر کنت

بیت الحرام یبتغون فضلا من ربهم و رضوانا و اذا حکمتہم فاصطادوا و لا یجرمکم شان قوم ان صد و کم

دیم بہر بیت اللہ زیارتا لو پنت و قی پروردگار و مہر باقی و رضامندی و وقتیکہ چہ احراماد رکیت گڈا شکار بکننت و آمادہ مکنت شمارا دشمنی ہا قومیہ منہی کنگ شمارا

عن المسجد الحرام ان تعدوا و متعاونوا علی الیر و التقوی و لا تعاونوا علی الایم و العدا و ان اتقوا اللہ ان اللہ شدید و مدت دیگا مکنت پے گناہیں کارا و ناحق و چہ خدا ترسنت بیشک اللہ عذاب

العقاب ۲ حُرِّمَتْ عَلَیْکُمُ الْمِیْتَةُ وَ الدَّمُ وَ لحم الخنزیر و ما سکت انت و حرام بوت پے شے سر امر داریں جانورنا و خون و دھوکے گوشت و ہما جانوریکہ اہل لغیر اللہ بہ و السنخنة و البوقودہ و التردیہ و نامزدنگ بوگنت آپہ غیر اللہ نام و ہما کترنگ چرکے تویں کنگا یا پے طیبے لگگا یا چہ برزیں جا کا ہیے کپکا یا

النطیحة و ما اکل السبع الا ما ذکیتہ و ما ذبح علی النصب

پے کانٹے لگگا و ہما کترستریا و ازنگ مگر ہا کترستریا کنگت و ہما کترشگ بوگنت پے کناہیے سرافلا

و ان تستقسبوا بالازلام ذلکم فسق الیوم یس الذین و ایگور و نہ بہر بکننت پے تیرانی سرافلا اے گناہ کارنت مرو پگیں رو چا دل بکیننت

کفروا من دینکم فلا تخشوہم و اخشون الیوم اکملت لکم کافران چہ شے دینا گڈا نون مترسنت چہ آیان و چہ من ترسنت و لا مرو پگیں رو چا پورون کت پرتشا

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

..... حرام بوت چرایاں اولیٰ مہبتہ (مرداریں جناور) انت۔ ہما جناورے کہ آیانی ذبح و اجنت ابید چہ ذبح ءوتی موت ءبمرت۔ آئی خون و گرائش ماں گوشت ءپشت کیاں جذب بیت کہ چرائی زھر و گندگی ءباز قسم ءبدنی و ہم دینی ضرر لاحق بنت (ابن کثیر) شاید بہ سے علت ءسرا خبر دار کنگ ءخاطر ءچہ مہبتہ ءپدم (خون) ءحرمیت بیان بوت چرائی ءزند حیوانانی یک خاص میں قسم خنزیر ءحرمیت ءذکر کت کہ آئی نجاست خوری و بے حیائی سگ باز مشہورنت، شاید سے سبب انت کہ شریعت ءمثل دم ءآرا تجلس العین قرار دات۔ اے ستیں چرائی ذکر ءبد کہ اشانی وجود مادی گندگی و نجاست داروکت، محرمات ءدگہ قسم ءذکر بیان کت یعنی ہما جناور کہ آوتی ذات و وجود ءاعتبار ءحلال و پاکنت مگر حقیں مالک ابید بہ دگر یک کسے ءنام ءنامزد کنگ بوتنگ آئی ورگ ہن بہ بد نیت و بد اعتقاد ی ءسبب ءحرامنت۔ کتام جاندارے ءجان ایوکا ہما مالک و خالق ءحکم و نام ءسرا اگرگ و قربان کنگ بیت کہ بہ آئی ءحکم و ارادہ ءبہ آئی سراموت و زندگی جاری بدنت۔ باقی مختصر و غیرہ، غیر مذہب و جانور کل مہبتہ ءحکم ءداخلنت ہنوش کہ و ما ذبح علی النصب گوں ما اهل لغت اللہ ءاملحق (مثال) انت۔ جاہلیت ءدور ءاے کلانی ورگ ءعادت ات پمشکا گوں تفصیل ءاشانی گیش و گیوار بوت۔ وک یعنی تجوکس خون اود ما مسفوحا (العام رکوع ۱۸) وک کمیں ساری ءبدی ءادب و احترام ءذکر بوت یعنی ہما جناور کہ تقرب الی اللہ ءغرض ءیجتائیں خدا ءچہ درستیاں پیشی عبادت جاہ ءنیاز ءخاطر ءذبح کنگ بیت بہ آئی مقابل ءہما جناور ءبیان بوت کہ آترا ابید چہ خدا ءدگہ کسے ءنام ءیا خانہ خدا ءابید یہ کتام دگر لوگ ءعظمت ءذبح کنگ بہ بیت۔ (موضع القرآن) ماں اے دومی جاور ءہن در حقیقت نذر بہ غیر اللہ بیت اگر چہ ذبح ءوہد ءبسم اللہ اللہ اکبر ءگوشگ بدنت۔ اے بیان ءروء ما اهل لغت اللہ ءو ما ذبح علی النصب ءفرق و تفاوت گیشینگ بوت۔ (ابن کثیر) وک لہنیں مفسراں چہ از لاکہ ءتقسیم ءتیر مراد گیشگ کہ ماں باہلیت ءزمانگ ءبہ ذبح ءگوشت و غیرہ ءوند کنگ ءکار مرز بوتنگ انتت و ایک جاورے ءتمار (جوا) شمار بوتنگ، چوشکہ مروچاں لاٹری (کاگد) کتگ ءراج عام انت۔ بلے جافظ عماد الدین و ابن کثیر و غیرہ محققین ءگور ءراج قول اشنت کہ از لاکہ ءمراد ہا تیرنت کہ چرایاں مکہ ءمشکاں یک گڑمٹھے یا شکے ءوہد ءوتی ارادہ یا کارانی فیصلہ اش کتگت۔ اے تیر ماں خانہ کعبہ قریش ءمسترس بت ہبل ءکرا ایر بوتگتنت، چرایاں کسے ءسرا امرنی رتی ءنشتہ ات (منی پروردگار ءمنہ حکم دات) کسے ءسرا ءفہانی رتی ءنشتہ ات (منی رب ءمن را ہن کت) ہے ہما ہر یک تیرے ءاٹکلی گپ نوشتہ انتت۔ و ہدیہ بہ یک کارے ءکنگ ءدل ءوسواس شرع کت تو تیراں کتان ءچارنگتس۔ اگر امرنی رتی ءتیر در آہت تو کاری شرع کتگت و اگر اشئی ءبر خلاف تیر در آہت تو وتی دستانی داشتگت و سے وڑ ءقیاس کن چوش بگوش اشاں چہ بتاں صلاح و شور و مدد کتگت چونکہ اے رسم ءبنیاد محض جاہلی، شرک و اوہام پرستی و افتراء علی اللہ ءسرا اہریت پمشکا قرآن کریم ءبہ باز جاگہ گوں تر ندیں لفظاں ایشی ءحرمیت ءظاہر کت۔ اے بیان ءروء از لاکہ ءذکر گوں نصب ءمناسبت بوت و مردار، خون خنزیر و غیرہ سکیں خبیثت و سلیں چیزانی تحریم ءردا منسلک کنان ءپیش داشت کہ اشئی ءمعنوی و اعتقاد ی پلیدی و گندگی چہ آیاں کم تر نہ انت چوشکہ ماں یک دگر آیتے ءچہ ءجس ءگوشگ ءظاہر بیت۔ وک اے آیت ہما و ہد ءنازل بوت و ہدیہ زندہ ہر دمگ و ہدایتی علمانی ہر باب ءرذا اصول و رہ بند بہ سے ہما چیر گیشگ بوتگتنت و ایدکہ فروعی و جزوی مسئلہانی بیان مہینکر باز شری ءگوں سزجی ءگیش و گیوار کنگ بوتگتنت کہ یہ مسلماناں داں قیامت ءابید چہ خداوندی قانوند دگر ہچ قانوند ءنیمگ ءچارگ و دلگوش دیگ ءحاجت نہ منتگ ات۔ چہ واجہ نبی صلی اللہ علیہ آک وسلم ءتعلیم و تربیت ءبرکت ءچہ ہزاراں بالا تر خدا پرست، جانناز، سرانی قربان کنوکیں پیشونک و علمانی یک ہنچیں شانداریں جماعتے جریدہ بوتگت کہ گوشے آیاں چہ سہ ءداں پاد ءقرآن تعلیم ءتمثالی نمونہ انتت کہ معظمہ فتح بوتگت صحابہ رضی اللہ تعالیٰ لعنہم گوں سرجہیں و فاداری ءبہ خدا ءکتگس قول و قراراں پورہ کنگا کتنت سکیں سلیں و مردار و روکیں قوم گوں مادی و روحانی پاکیں چیزاں لذت و نفع زور گانتت۔ رب ءشعائر ءادب و احترام ماں دلاں شرچہتہ بوتگت و ہم و بد نماںی و انصاف و ازلام ءزوریں رشتگ یک یک ءسندگ بوتگت شیطان چہ جزیرہ العرب ءپہنات ءپہ مدامیگی نامراد و دل پرورش تیرگت کہ دوبارہ اودا آئی ءپرستش نہ بیت۔ چوشیں جاوراں باریتعالیٰ ءارشاد بوت اَلیَوْمَ یَسِسُ الْکَذِبِیْنَ کَفَرُوا مِنْ دِیْنِکُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ وَاَحْشَوْنِ یعنی مروچی کافر چہ سے جبرنا امید بوتگت کہ شمارا چہ سے تجکیں دین ءبتر بیتت و پدا شمارا بہ انصاف و ازلام و غیرہ ءظفر ءرجوع بکجا بیتت باپدا اسلام ءدین ءمغلوب کنگ ءامید بدارنت یادین ءحکمانی تہا تحریف و تبدیلی ءامید ءقائم بدارنت مروچی شمارا کامل و مکملیں مذہب سر بوت کہ ماں آئی ءآئدہ ہیج رو و بدل ءامکان ہم نیست خدا ءالعام و داد و دہش یہ سے سراسر جم بوت کہ چرائی ءبعد چہ سے جانب آئی ءضائع کنگ ءہچ ترس ہم نیستت۔ خدا ءبہ ابدی رہ بند ءپہ شما اسلام ءدین پسندکت پمشکا نول اے ردا ہیج نسخ ءایگ ءہم احتمال نیستت۔ بہ چوشیں جاوراں شمارا چہ کافراں ہیج ترسست آ شمارا ہیج تاوان دات نہ کتنت البت چہ ہما محسن حقیقی ءناراضی ءسگ بترسست کہ سے نجات و کامیابی و کلیں نفع و نقصان ہمائی ءاختیار ءانت۔ چوش بگوش کہ ماں فَلَا تَحْشَوْهُمْ وَاَحْشَوْنِ ءبریشی ءہم تراپ دات کہ آئدہ مسلمانیں قوم ءچہ کافراں داں ہما و ہد ءہیج ترس نہ بیت و ہدیہ آچہ خدائے پاک ءترسوک و تقویٰ داری ءرہبند ءاختیار کنوک بدنت۔

فل یعنی ماں آئی احوال و داستان سرج و راستی بیان اثر داروک و قانون و حکمانی تہا بر و بر میاں روی و اعتدال موجودت ہرچ احوالے ماں پیشی کتاباں و ایدگ آسمانی دیناں ناقص و نامکنت چہ اے دین و برکت و مکمل و سرجم کنگ بوتنت - قرآن و سنت و در بابت حلت و محرمت و غیرہ ازوے نص یا تعلیل ہرچ کلمے کہ پیش کنگنت آیان گیش و گیوار و تفصیل ہر دور و زمانگ و مدام بوان بیت طے مریشاں گیشی یارد و بدل و گنجائش ہرچ پشت نہ گیتلگ - فل چہ درستان مسترس احسان و ہمیشنت کہ اسلام و بیس سرجیس و بکلیس و ابدی قانون و خاتم الانبیاء و بیس نبی شمارا بخشش چریشی زیات ایک طاعت و استقامت و توفیق دات روحانی خدا و دنیاوی نعمتانی دسترخوان پہ شمارا چریتگ - قرآن و حفاظت، اسلام و سربندی و عالم و اصلاح و خاطر ساز و سامانی بخشش - فل یعنی اے عالمگیر و سرجیس دین و پندوں دگ قانون و دستور و چہاری احمقی و نادانی ایت - اسلام کہ تسلیم و رضاء دومی نام انت جرائی و ایدر بہ نجات و مقبولیت و دگ راہ نیستنت - (تذیہ) اے آیت

الْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ و نزل ہم چہ خدا و دیم و انگیس نعمتاں یک نعمت ایت ہمشکا لہتیں یہود و حضرت عمرؓ خدمت عرض کت کہ امیر المؤمنین! اگر لے آیت مئے سرانازل ہوئیں تو ما آئی و نزل و روح و عید پیمانوشی درشان کنگت - حضرت عمرؓ پستہ دات ترا معلوم نہ انت کہ ہماروچ و کہ اے آیت مئے سرا نازل کنگ بوت مسلمانانی دو عید جمع ہوگنت - اے آیت سندھ و بہ حجتہ الوداع و موقع و عرض و روح و کہ ہم آجمعہ و روح ات عصر و وید و نازل بوت - ویدیک عرفات و میدان و نبی صلی اللہ علیہ وسلم و مہری و ارد گرد و چہل ہزار و چریش متقی و دیکس یارانی فرس تھی سہ موجودات کہ چریشی بود و اجہ نبیر صلی اللہ علیہ وسلم صرف ہشتاد ویک روح ماں اے دنیا و باقی منت -

فل یعنی حلال و حرام و قانون و اسرجم بوت نوں ماں آئی و بیچ بیس رد و بدل بوت نہ کنت البت ناچار کہ آت و متوق و عے و ارتکگ کہ اگر حرام و موارت تو ہلاک بیت، اگر حرام و وراں و وئی جان و سلامت بداریت بلے شرط ہمیشنت کہ چہ ضرورت و زیات موارت و لذت مقصود بیت (فخر یا خیر و لا عباد) تو حق تعالیٰ اے حرام کتگیں ورا کہ چہ وئی بخشش و مہربانی و معاف کنت چوش بگوش کہ آچہر و اعراہمانت مگر چہ آئی و ورگ و وئی جان و سلامت داروک خدایہ کرگرا کہنگار نہ بوت اے ہن آپاکیں رت و نعمتانی سرجم کنگ و یک رہ بندایت - و ماں گو سنگس آیت و بازیں حرامیں چیزانی لڑ ویک بوت تو قدرتی پیما چہ دل و سوال پیدا ک بیت کہ حلالیں چیز کا نام آنت و ایسی و جواب دیک بوت کہ حلالیں چیزانی سلسلہ و اسک پراہنت لہتیں چیزان و یک کان و کہ ماں آیاں کتام دینی یا بدنی تاوان ہست ات دنیا و سرجیس صافین و پالیں چیز حلال آہنت و چونکہ چہ شکاری جناور و شکار و اسگ پراہنت باز کسان خصوصاً سوال کنگت پیش کاہ آیت و آپاکیں چہ آٹرا بخوبی گیش و گیوار کسان و پیشدارگ بوت -

فل شکاری سگ یا باز وغیرہ و چہ شکار کنگیں جناور گوں اے شرطان حلال انت : (۱) شکاری جناور نیم و کنگیں بہ بیت (۲) شکار ورنہ لایہ ویک بہ بیت - (۳) آٹرا

۱۶۱

لا یحب اللہ ۶

المائدہ

وَدِينَكُمْ وَ اتَّسَبْتُمْ عَلَيْهِمْ نِعْمَتِي وَ رَضِيتُمْ لَكُمْ الْاِسْلَامَ دِيْنًا

فَمَنْ اضْطُرَّ فِي مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِاِيْمَانِهِ فَاِنَّ اللّهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ

۳۰ يَسْئَلُوْنَكَ مَاذَا اَحَلَّ لَهُمْ قُلْ اَحَلَّ لَكُمْ الطَّيْبُ وَ

مَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُوْنَهُنَّ مَا عَلَّمْتُمْ اللّهَ

فَكُلُوْا مِمَّا اَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَ اذْكُرُوا السَّمَّ اللّٰهَ عَلَيْهِ وَ اتَّقُوا

اللّهَ اِنَّ اللّهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ

۳۱ الْيَوْمَ اَحَلَّ لَكُمْ الطَّيْبَ وَ طَعَامَ

الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ حَلٰلًا لَّكُمْ وَ طَعَامَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْحَصْنَٰتِ

۳۲ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَ الْمُؤْمِنٰتِ مِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ

۳۳ اِذَا اَتَيْتُمْ مَوْجِهًا اَوْ جَوْهْرًا مُّحَصَّنًا غَيْرِ مُسْفِحِيْنَ وَ لَا مُتَخَذِيْنَ

اِحْدٰٓئِهِمْ وَ مَنْ يَكْفُرْ بِالْاِيْمٰنِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَ هُوَ فِي الْاٰخِرَةِ

۳۴ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا قُمْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ

مائل ۲

شرعیات و رہ بندہ و روح تعلیم دیک بوتگ یعنی سگ را سچش سوج و یک بوتگ کہ شکار و شکار کنت طے موارتی و باز و اے تعلیم دیک بہ بیت کہ وہدے آٹرا تواریہ پر جن ات توری قلی شکار ورنہ کتگ آفزا و اتز کنت و اگر سگ شکار ووت بوارت یا باز بہ تواریہ جنگ و اتز کنت تو گداز انگ بیت کہ وہدے اشان شکاریہ جرہ سرانہ انت تو شکاریہ ہم پہ آئی و نہ کنگ بکلیں پہ وئی چریش شکار کنگ - عے ردا شاہ صاحب تویسیت کہ وہدے آئی و انسان و عادت و درت تو گداز چوش بگوش کہ آٹرا انسان و ذبح کت (۴) شکار ورنہ ویک و وہدے اللہ نام و بگر یعنی بسم اللہ گوشان و شکار و دل کن - اے چاریں شرطانی گیش و گیوار ماں تکران و نفس و موجودت سچی شرط ک آ امام حنیف و گورہ معتبت شکاری جناور شکار و سچی ہم کنت کہ جرائی و خون نہ بیت چریشاں اگر یک شرط ہم کہ بوت تو شکاری جناور و شکار حلت البت اگر شکار کتگیں جناور نہ مرنگ و ذبح کنگ بہ بیت تو دوماً اَحَلَّ اللّٰهُ لَكُمْ الْاَحْلٰءَ کَیْفَ مَرَرْتُمْ بِہُمْ وَ رُوْحًا حَلٰلًا سِت -

یعنی ماں ہر دو جاوے چہ خدائے برہمنیت چوش مہیت کہ طہیبات "ع کار مرزی وچہ شکار وغیرہ" نفع زورگ و ہدے چہ حد و اللہ و تیری بندت
سر جوڑت چو نانی ء انسان ماں دنیاوی لذتیں گرفتار ہوان ء و ماں شکار ء ہوس ء کناج چہ وئی خدائے شمشو شکار بہیت پمشکا تنبیہ کنگ بوت کہ خدائے شمشو شس ات و یاد بگرت
کہ حساب ء روج باز دور نہ انت خدائے انعامات و شمشو شکار ء میان ء کچ و کس و دوستان کیں ء یک یک دقیقہ ء حساب گرگ بہیت۔ وئی یعنی چوش
کہ مروچی شمارا کالیں دین دیگ بوت دنیا ء سر جس پاکیزہ میں نعمت ہن دو اتم پہ شہا حلال کنگ بوتگنت کہ اے حکم ہجر منسوخ بہ بیت۔ وئی چہ ادا اطعام (ورگ) ء مراد
ذبیحہ انت یعنی کتا م یہودی یا نصرانی ء (بشرطیکہ چہ اسلام ء مرتد ہوان ء یہودی یا نصرانی نہ بوتگ) اگن حلالیں جناورے ذبح کنان ء غیر اللہ ء نام ء نہ گہیت تو
آئی ورگ یہ مسلمان ء حلالنت۔ مرتد ء احکام جدا گانہ انت۔ فل بہ اے جاگہ ء اشی ء ذکر مجازات و مکافات ء و طرہ فرمائینتگ۔ یعنی ماں لھتیں حدیث ء کیت کہ
لَا يَأْكُلُ طَعَامَكَ إِلَّا تَقِيحًا (نئی ورگ ء موارت مگر پہر بگاڑ) آئی مطلب اے نہ انت کہ یہ غیر پہر بگاڑاں شے ورگ حرام انت و ہدیگہ یہ مسلمان ء کافر کتابی ء
ذبیحہ ء ورگ روا انت تو گڈ ایک موحدیں مسلمانے ء ذبیحہ ء ورگ پہ دگراں پر چہ حرام بہیت۔ وئی پاکدامن ء بندش شاید رغبت دیگ ء خاطر ء انت یعنی یک مسلمانے ء
بایدت کہ نکاح کنگ ء و ہدے اولی نگاہ یہ جنیں آدم ء عفت و پاکدامنی ء سرا د در بدنت۔ اشی ء مطلب چوش نہ انت کہ پاکدامن ء ایدگوں دگہ کسے ء نکاح صحیح
نہ انت۔ وئی کتاب دار و کانی یک خاصیں حکم ء گوں دومی خاصیں حکم ہم بیانی فرمایینت یعنی ایش کہ گوں کتابی جنیں آدم ء نکاح جائز نہ انت گوں مشرکیں جنیں آدم ء نکاح جائز
نہ انت وَلَا تُشْرِكُوا الْمَشْرِكِ حَتَّىٰ يَمُوتُوا (بقرہ رکوع ۲۵) مگر اے خبر یاد بگرت کہ مئے زمانگ ء نصاریٰ عام و طرہ یہ نام ء نصاریٰ انت ماں اشاں گیشتر
ہما کس انت کہ آنت کتا م آسمانی کتاب ء متو کنت نہ مذہب ء مہنت و نہ خدائے سرا ایمان دارنت بہ اشیانی سرا اہل کتاب ء لفظ گوشگ نہ بہیت لہذا اشیانی
ذبیحہ و نسا ء حکم مثل اہل کتاب ء نہ بہیت۔ و ہن اے خبر بہ شری ء بہ مارت کہ کتا م چیز ء حلال بوگ ء معنی ایشنت کہ آئی ء وئی ذات ء توک ء کتا م سببے حرام
نیستنت لیکن اگر خارجی اثرات و احوال چوش بہنت کہ چہ آحلال ء نفع زورگ ء جاوے باز جس حرامیں کاراں ء کنگ لازم کیت بلکیں انسان ء ماں کفر ء

گرفتار بوگ ء احتمال داریت، تو چہ اے و طرہ حلال ء انتفاع گرگ ء اجازت دیگ نہ بہیت۔ ماں انوکیں دور ء گوں یہود و نصاریٰ ء ورگ چرگ، بے ضرورتیں ہور تھوری و آیانی جنیں آدانی
دام ء گرفتار بوگ اے کلیں چیز بہرچ خطرناک نتیجہ ء ڈاہ و شور ء یاد و کنت آراہرس سر پد پوت کنت پمشکا بدی و بد دینی ء رہ بند و وسیلہاں چہ پہر نہ شتر ترنت۔ وئی یعنی بند نکاح
قید ء بارگ ء خاطر چوش بگوش کہ بہ اے رنگ اشا رہ کنگ بوت کہ نکاح سر ظاہر ء قید ء و طرہ انت بے اے قید چہ ہما آزادی و شہوت پرستی ء بہترت کہ ماں آئی طلب ء
انسانی صورت دار و کیں حیوان جن و مردی ء شکل ء نابود کنگ ٹوٹنت۔ وئی ہنجوش پیسے جنیں آدم ء پاکدامنی ء ذکر ء بیان کتا م مرد ء را پاکباز و چہ ہوس ء و تارا د و در دارگ ہدایت
دات الطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ (نور حکم ۳۶) چریشی ء اے ہم معلوم بوت کہ حق تعالیٰ ء نگاہ ء نکاح ء عرض عصمت ء جوہر ء محفوظ دارگ و جی
و مردی ء مقصد ء سر ہم کنگی انت شہوت پرستی و ہوس پرستی مقصود نہ انت۔ وئی گوں ہما کتاب دار و کیں جنیناں کہ نکاح ء اجازت دیگ بوت بایدت کہ آئی فائدہ چوش
ظاہر بہیت کہ عبادت گزاریں مومن ء حقانیت ماں جنیں آدم ء دل ء سرا وئی اثر ء ظاہر بہنت نہ اید و لا کہ کتابی جنین ء سرا فراد ہوان ء برعکس وئی ایمانی متاع ء بباد بدنت
کہ بہ آئی سرا خیر الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ء مصداق راست چہ پان بہیت چون کہ گوں کافر جنیں ء نکاح ء صورت ء اے فتنہ ء مزہ احتمال بوت کنت پمشکا و مَن
يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَتَدْحِطْ عَمَلُهُ بِمِثْرٍ بِيَدِهِ وَتَوْتِي جَاغَءَ بِرَحْمَةِ انْت اے ردا حضرت شاہ صاحب چوش فرمان کنت کہ اہل کتاب ء بہ کافر ء مقابل ء بہ حکم
مخصوص کتا۔ اے فقط دنیا ء احوال انت و ماں آخرت ء ہر یک کافر بد بخت بہیت اگر نیکیں عمل ہم بہنت تو آ قبول نہ بہنت۔ وئی واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ء امت ء
سرا ہرچ عظیم الشان احسانات کنگ نہ گنتت آیانی اشکنگ ء یک شریف و حق شناسیں مومنے ء دل چہ شکرگزاری و وفاداری ء جذبگ ء ظاہر کنگ ء دپادپ (لبرزی)
بہیت و وئی فطرت ء ردا آئی دل ء واہگ چست بہیت کہ آمن شائیں مہربانیں خدائے بارگاہ ء دست بندان ء حاضر ہوان سر ء بسجہ ء بران و وئی غلامی ء ممت ء گران ء
وئی عبودیت ء ثبوت ء عملاً ظاہر بہنتت پمشکا ارشاد بوت کہ و ہدے مئے دربار ء حاضری ء ارادہ ء بکن ات یعنی یہ نماز ء پاد بیانت تو پاک و صاف ہوان ء بیانت،
ہما دنیاوی لذت و طبعی و جنسی و اہگانی ردا بہر گرگ ء اجازت چہ وضو ء آیت ء پیش دیگ بوت (یعنی طہیبا و محصنات) آ انسان ء بہ حسابے ء چہ ملکوتی صفتاں در برنت و جہ جہولانی
صفتاں نزدیک کنو کنت و کل اعدا (وضو و غسل ء موجبات) چہ ہمشانی کار مرزی ء لازمی نتیجہ ء ردا پیدائنت پمشکا چہ نفسانی و اہگاں یکسو ہوان و ہدے نماز ء
نیمگ ء آگ ء قصد کن ات تو پیسرا چہ حیوانی اثراں دورگ چرگ وغیرہ ء پیدا کر نیکیں چلاں پاک بہنت۔ اے پاکی چہ وضو و غسل ء جاہل بہیت نہ ایوک چہ وضو مومن ء
بدن پاک و صاف بہیت بلکیں گوں سر جس وضو ء آپ ء ترمپاں انسان ء گناہ ہم کپان بہنت۔ وئی یعنی چہ و اب ء پاد آیانی ء یاد دنیاوی کاراں بیلہ دیان ء بہ نماز ء بوشت ات تو
ساری ء نماز بگرت بے نماز گرگ ہا و ہدے ضروری انت کہ چہ پیش دز نماز داروک بہیت۔ آیت ء آخر ء اے حکمانی ہرچ غرض و مطلبے چہ وَلَٰكِنْ يَّرِيدُ لِيطَهَّرْكُمْ ء بیا
فرمایینتگی چرائی ء معلوم بوت کہ دست و دیم وغیرہ ء شودگ پمشکا واجب کنگ بوتگنت کہ حق تعالیٰ لو طیت کہ شہا پاک و صاف کنان ء بہ وئی دربار ء جاگہ بدنت اگر اے پاکی چہ
پیش موجودنت و ناقض وضو ء پیسرا چوشیں ہرچ چیزے دیمانہ اہت تو پاک ء را پاک کنگ ء ہیج ضرورت نہ انت بلکیں ایشتر ضروری قرار دیگ ء امت جنجالی بوتگت کہ آئی ء نفی ماں
مَا يَرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ ء تہا بیان کنگ بوت۔ البت اے دگہ جہر ایت کہ زیادہ نظافت، نورانیت و دل جمعی ء خاطر ء اگر وضو ء لوک کنگ بہ بہیت تو اے
مستحب انت۔ شاید یہے خاطر ء اِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ مَا يَأْتِيكُمُ الْمَاءُ ء ایت ء کلام ء ردا و بند ء یہ لوکیں وضو ء شوق و واہگ ء شون دیگ بہیت۔ ۱۲

فل یعنی تریں دست و سر و بھشت۔ چہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم بہ وقتی تمہیں عمرہ چہ ناصیہ ہر مقدار کم ہر مسح ثابت انت۔ ناصیہ ہر مقدار سر ہر چارک ہر قریبنت حقیقہ ہر کرا ایک مسح فرض انت باقی اختلافات و زیاتیں گیش و گوار ہر موقع اے نہ انت۔ فل ادا اے اشارہ زانگ لوہیت کہ از حاکم ہر عطف گوں مغسولات انت یعنی چوش کہ دست، دیم شودگ ہر حکم انت پادان ہر گوں شیلانچک ہر شودگ لازمی انت مثل سر ہر مسح کافی نہ انت چنانچہ اہل سنت و طاعت ہر ہمیشی ہر اجماع انت۔ وچہ بازیں حدیثانی رو ہر سبب ثابت بیت کہ اگر ماں پادان ہر جاور ہر ماں فقہ ہر کتاباں ہر ختہ انت کہ مقیم یک روچ و شپہ و مسافر داں ستر روچ ہر موزگ ہر مسح کت کنت۔ فل یعنی چہ جنابت ہر پاک بوگ ہر واسطہ ابو کا جارا ہر نام (اعضائے اربعہ) ہر شودگ ہر مسح کنگ ہر انت بدن ہر حصہ ہر ابیدہ ضرر ہر آب رست کنت اودا آپ رسیدگ ضروری انت ہر مسح حقیقہ ماں غسل ہر مضمضہ و استنشاق (گلگل کنگ و پوز ہر آب ماں کنگ) ہر راہم ضروری گوشت انت۔

ماں وضوء ضروری نہ انت۔ البت سنت انت۔
 فل یعنی مرض ہر سبب کہ آپ ہر کار مرزی ضرورت یا ماں سفر ہر آب ضروری کہ ہر مسیت مثلاً کسے ہر لانت لوج ہر شت و آرا وضوء حاجت پیش آہت یا جنابت ہر سبب ہر آبی غسل ضروری انت مگر آب ہر حال کنگ یا ہر آبی ہر کار مرزی ہر سراقدرت نہارت تو ماں لے جاور ہر وضوء یا غسل ہر بدل ہر تیمم بکنت وضوء غسل ہر دو بینانی تھا چ فرقی نیست چا کہ چہ تیمم ہر بندہ ہر سرج غرض کہ ہست آب ہر جاور ہر یکس ڈولا حاصل بیت۔ تیمم ہر اسرار و مسائل اے آیت ہر فوائد ماں سورہ نساء ہر ہفتمی رکوع ہر گوں گیش و گوار ہر پیش ہر گوشتگت۔ فتیمموا ہر ترجمہ گوں قصد بکن انت کنگ بو تگ کہ اے ہرے جبرہ دلالت کنت کہ ماں تیمم عتیت ہم ضروری انت تاکہ جوش زانگ ہر بیت کہ تیمم کنگ ہر پاک ہر نیت ہر اے عمل ہر کنگانت۔ فل ہر مسح ہر سرج حد سے کہ کثیر الوقوع انتت ماں آیاں تمہیں جسم ہر شودگ ضروری قرار نہ دات ابو کا ہر اعضا (دیم، دست، پاد، ہر کہ آیاں زیات شہرانی تندوگ عموماً ستر چ دارگ ہر بیچ مضائقہ نہ فہمت آیانی شودگ ہر مسح کنگ ضروری قرار دات تاکہ چ تنگی و دل سیاہی لے دیما بیت حدت اکبر بزاں جنابت و ماں آجاور ہر نفس ہر رانگونی خصلتانی نیمگ ہر سکین دیگ زندگیں نیم تراپے درکار بیت ہر آئی زائل کنگ ہر تمامیں بدن ہر شودگ فرض قرار دات ہر مرض و سفر وغیرہ جاوراں چیکر آسانی دات۔ اول ہر آب ہر بدل ہر خاک ہر مطہر جوڑکت ہر وضوء ہر عضوانی تھا نصف ہر تخفیف چوش کت کہ سر ہر و پادانی تیمم ہر بالکل ہر کس دات، حکم دات کہ ابو کا دیم و دستانی سرا خاک ہر بمش ات کہ شے تیمم ہمیشہ انت۔ فل ہر چا کہ آوت پاکت و پاکی ہر دوست داریت۔ فل ماں گوشتگیں رکوع ہر سرج منر شانیں نعمتانی بیان بوت چراییانی اشکگ ہر ماں بندہ ہر دل ہر لہرے چست بوت کہ ہر چوشیں مہربانیں ذات ہر بندگی ہر یکدم پاد بیت آرا گوشتگ بوت کہ مئے نیمگ ہر ہرے کانت تو چون کافی پاک و صاف ہو ان عتیت و پدا سر و سوج ہر وقتی جاگہ ہر دوگہ یک نعمتے حساب بوت و بدن سر ہر ہر طاہری حصہ ہر آب ہر ریچگ ہر یا خاک ہر مشک ہر اندرونی پاکی عطا کنگ بوت اے بندہ ہر سرادومی نعمت بوت بندہ ہر دنیگہ گوشتگیں نعمتانی شکر نہ گیتگت

فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمُ
 كَذَابْتُوتِ وَتِي دِيْمَانِ وَدَسْتَانِ دَاں سَرُوشَاں وَپَرِ بُهَشْتِ پَرِ وَتِي سَرَانِ وَ
 وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ
 وَبَشُورَتِ وَتِي پَادَاں دَاں كِبْطَانِ وَ اِكْرَشْمَا جَنِبْتِ كَذَابَانِ بَشُورَتِ وَ اِكْرَشْمَا
 فَرَضِي أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَبَسْتُمْ
 نَادِرَا بَهْتِ يَامَا سَفَرَا بَيْتِ يَامَا تَكِ كِي چہ شَمَا چہ لَانَكِ بُو جَا يَا جَنِبِنَانِي كُورَا
 النَّسَاءَ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ
 شَنْتِ پِدَا شَمَ دَسْتَانِ كَيْتِ آبِ كَذَا قَصْدِ كَيْتِ پَا كِيں خَا كِيگِ وَپَرِ بُهَشْتِ پَرِ وَتِي دِيْمَانِ
 وَأَيْدِيَكُمْ مِنْهُ مَا يَرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ
 دُوسْتَانِ چہ آخَا كَا فَا اللّٰهُ لَوُطِيْتِ كِي پَشَمَ سَرَانِكِي بَكْنَتِ وَ لِيَكِنِ لَوُطِيْتِ
 لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُنِمْتَ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝۶ وَاذْكُرُوا
 كِي شَا رِيَا كِي بَكْنَتِ وَ وَتِي مَكْنَتِ وَتِي اِحْسَانَا پَشَمَ سَرَا تَا كِي شَا رِيَا كِي بَكْنَتِ وَ وَتِي دِيْمَانِ
 نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا
 اللّٰهُ اِحْسَانَا پَشَمَ سَرَا وَآلِي عَهْدَا هَمَا كِي چَرَشْمَانِي كِي تَكْتِ وَ كَتِي كِي شَا كُوشْتِ اَشْكَبِي
 وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝۷ يَا أَيُّهَا
 وَ مَشْتَبِيں وَ وَتَرِسْتِ چہ اللّٰهُ بِيَشَكِ اللّٰهُ شَرَا نَتِ دِلَانِي رَا زَا نِ وَ اُو
 الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوْمِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ
 مَسَا نَانِ ! پَرِ لَكِ پَادِ بُهَشْتِ پَرِ خَدَانِي رَا كَا وَ هِي بَيْتِ پَرِ اِنصَافِ وَ چِسْتِ مَكْنَتِ شَا رَا
 شَنَا نِ قَوْمٍ عَلَىٰ إِلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هَوَاقِبُ لِلتَّقْوَىٰ
 دَشْمَنِي يَكُ قَوْمٌ پَرِ اے خَبْرَا كِي عَدَلِ مَكْنَتِ وَ عَدَلِ بَكْنَتِ كِي آ كُونِ پَرِ پَرِ كَارِي هَا كِي نِي كَيْتِ
 وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝۸ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
 وَ چہ خَدَا تَرِسْتِ اَلشَّهْرُ خَبْرَا رِنْتِ هَرِ چِي كِي شَمَايِ كَنْتِ وَ فَا لَفْظِ كَنْتِ اللّٰهُ كُونِ مَوْمِنَانِ

بلکیں کہ قصد کنگانت کہ نوکیں انعامات دیگر بوتنت ہر مسح کنگانت یعنی اولی نعمتانی عباد کنگ ہر چہ پیش اے نوکیں نعمتانی کہ وضوء وغیرہ ہر احکام ہر صورت ہر بیان بوتنت آیانی شکر گرگ لوہیت شاید چہ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ہر حضرت بلال ہر تحیۃ الوضوء نشان دست و کیت اے میانجی ہر نعمت ہر شکر گرگ ہر سراد لگوش گور کنگ ہر پداں پیشی آیت ہر گوشتگیں نعمتانی و شانداریں احساناں دوبارہ اجمالاً یاد دیا بیت کہ آیانی شکر گزاری ہر بندہ وقتی واجہ ہر دربار ہر اوشتگ لوہیت ہر خوش کہ فرمان کنت وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ الٰهُ۔ فل غالباً اے عہد ہر انت کہ ماں سورہ بقرہ ہر کد سر ہر چہ ہر موزانی زبان ظاہر بوکت و قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِنَّكَ الْمُصِيبُ (بقرہ رکوع ۴۰) و ہر صحابیوں رضی اللہ عنہم جمعیں ہر واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ہر مبارکیں دست ہر سراجیت کت ہر ہر ہر ہر اے اقرارش کنت کہ ما کد وقتی توفیق ہر تھی ہر خبر ہر گوشتاریں و قبول کنیں توری آخر مئے مرضی ہر موافق بیت یا برخلاف بیت اے واعہ گوں ہر کس عت چرانی ہر ہر اسلام ہر عتیں ارکان یا دیگر اہم و فی صہیں چیزانی رد اخصیں ہر ہر گرگ بوکت چوش گوش کہ ماں اے سورت ہر شروع ہر چہ اَوْفُوا بِالْعُقُودِ

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

بیان و پدا میانجی زبانی احسانی بیان و کہ چرایابی اشکنگ ایفائے عہدہ مزید رغبت چہ دل و پادکیت پداہا اصلی سبق یاد دیا بینگ بوت۔ و ایک شریف و جیاداریں مردے و گردن بادینت کہ وئی مستری محسن و دیما بہ جگیت۔ مروت، شرافت و پدا دیمتر وگ احسانی امید کشک و لوٹ ہمیشنت کہ بندہ آحقین احسان کنوک بہکہ فرمانبردار و مطیع بہ بیت خصوصاً وہدے کہ آئی و بہ زبان و پھتہ اس قول و قرار ہم کنگ ممکن انت کہ چہ حق تعالیٰ و بازیں مہربانی گندگ بندہ مغرور بہ بیت و آئی و نعمتانی قدر و وئی قول و قرارانی ہج پرواہ مکنت، پمشکا فرمانی کت اتقوا اللہ یعنی چہ خدائے مدام بترس ات آہ بیکرمانے آئے تمہا میں نعمتان و پچ گپت کنت و ناشکری و بد عہدی و سزا و رسد اسک بکیر کا ریت۔ ہر ڈول و کہ منتگ مروت و شرافت، امید و ہم ہر یک چیزے و لوٹ ایشنت کہ ما بہ آئی و مخلصانہ اطاعت و وفاداری و بالکل لک پاد بوشتیں۔ و پیمتر اعلیٰ چہ

بذات الصدق و انت ماہرچ علی کنیں آئے اخلاص یا نفاق یا کارری یا قلبی نیاز مندی و بہ تشری و عزانت ایوکا چہ زبان و سمعنا و اطعنا در شان کنگ چہ شکر گزار و رسمی و ظاہری پیشدارگ۔ ما خدائے رودات نہ کنیں۔ فہ چریشی و پیش آیت و تمہا مومنان حق تعالیٰ و احسان و وئی قول و قراران یاد کنگ و حکم و انکت ادا پیش اشت کہ ایوکا چہ زبان و یاد کن انت بلکین عملی صورت و چرایاں اشی و ثبوت و رکار انت۔ ما اے آیت و بریشی خبر دار کنگ بوتگ کہ اگر شما خدائے بے شمار احسانان و وئی کتگیں قول و قراران نہ شموشت تو لازم انت کہ یہ آحقینی این محسن و حقوق و ادا کنگ و وئی کتگیں عہد و قرارے راست پیشدارگ ہر وہدے لانگ بہ بنزات و ہر وہدیکہ چہ آئی نیمگے حکے سر بہ بیت ہما دمان و آئی سر عمل کنوک بہ بیئت و گون خدائے حقوق و مردمان و حقوق و ہن ادا کنگ و خاطر و سر جہیں جہد و کوششت بکن ات چنانچہ ماں قوامین اللہ و بہ حقوق اللہ و ماں شہدائے بالقسط و حقوق العباد و نیمگے اشارہ انت ہے نیمایک آیتے ماں و المحضت و آخر و گوستگ فرق تہنا ہم نکرنت کہ اودا بالقسط و بہ اللہ سرا مقدم کنگ شاید پمشکا کہ اودا چہ دور و حقوق العباد و ذکر بو ان و پدا کنت و ادا چہ پیش بہ حقوق اللہ و سزا زیادہ زور پر دیگ بوتگ۔ بہ سہے لحاظ و اودا بالقسط و ادا اللہ و تقدیم مناسب بوت و سہن ادا ماں لحاق و گون بعض داریں در من و معاملہ و ذکرنت کہ گون آئی و قسط و رایا دیا بینگ و ضرورت انت ماں سو و نساہ و لحاق و دل پسندی چیزنی ذکرنت پمشکا اودا چہ در شان مستری محبوب (اللہ) و رایا دیا بینگ بوت۔ و عدل و مطلب چوش انت کہ گون کسے افرط و تقریظ و اپید سلوک کنگ کہ حقیقتہ آئی و آ مستحق انت۔ عدل و انصاف و شایم پیش راست و پچک بیت کہ حد و گیشیں دوستی و چہ حد و دریں در منی چہ آئی و وین طرفاں بہ پچ طرف و جگیت۔ و ہا چیز کہ ماں شریعت و تاوان دیو کنت یا کتام در جہ و ضرور دیو کنت چرایاں پھر بزرگ و یک و ر و نورانی جا و رہی آدم و دل و پختہ بیت آئی نام تقویٰ انت۔ تقویٰ و حاصل کنگ قوی و بعیدی سبب بازنت تمامیں نیکیں علال و خوبیں خصلتان و برکت و تقویٰ و حصول آسان بیت بلے معلوم ہے ہم بیت کہ عدل و قسط یعنی گون دوست و در من و یکت ہمیں انصاف کنگ بہ حق و معاملہ و محبت و در منی و جذبگان و تاراہیکہ دور دارگ و رہہ بندہ یہ تقویٰ و حصول و باز نزدیک زبات اثر دار و کیس رہہ بندیت پمشکا هو اقرب لل تقویٰ فرمان کتی (یعنی اے عدل کہ بہ آئی حکم دیگ بوتگ چہ تقویٰ و نزدیک ترنت) آئی مزاوت و پدا تقویٰ و جا و باز زوت حاصل بیت۔ و لا یعنی ہنچو شہر عدل و انصاف کہ آرا کتام دوستی یا در منی داشت کنت و چہ آئی و اختیار کنگ مردم و متقی لوگ سہل بیت آئی و زگیر کنگ و یکیں رہہ بند خدائے ترس و آئی انتقامی شان و خوف انت و اے خوف ہما و ہدی پیدا بیت کہ انسان ان اللہ جہیں بہا تعملون ہ و مضمون و مراقبہ و ہر وہد و ہر دمان و بکنت و ہدے بہ ہر کتام مومن و دل و اے یقین جا کہ کنت کہ مے کتام چیریں یا ظاہریں سر و پیر چہ حق تعالیٰ و پوشیدہ نہ انت تو آئی قلب چہ حق تعالیٰ و لرزوک بیت کہ انجام چوش در کیت کہ آہ کلیں معاملہاں عدل و انصاف و راہ و اختیار کنت و خدائے حکمانی زندگی و مثل غلام و اوشتوک بیت گدا اے رہہ بندہ و بر و ثمرہ ہر چیکہ رسیت آرا ماں

دی آیت و گون وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا

دی آیت و گون وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا الخ و بیان کنگ - ۱۲

و یعنی نہ ایوں ہمارا کونا ہیجان در گزر کنت کہ انسانی لوٹ و تقاضا بیانی سبب پشت کینت بلکہ غم نشانی ہجر و ثواب من عطا کنت۔ فل اے اولی توی ہر مقابل ہما جماعت ہر سزا و ذکرت کافی
قرآن کریم ہما صاف و پیرائیں گپان دروغ بندکت یا ہمانشان پیمان دروغ رانتش کہ بر راستی ہر شون میگوید خاطر خدا جانے پیشدارگ بنت۔ فل عمومی احسان یاد گنگ و پیروں ہمتیں خاص ما سبب
احسان یاد دیابینیت۔ یعنی مکہ قریش آبیانی دوز و اہاں واجہ پیغمبر اذیت دیگر اسلام گار و کم کنگ چنگر دست و پاوجت مگر حق تکلف فضل و کرم آبیان و فی مقصد نامراد بوتنت۔ ا
زندگیں احسان اثر پادینت جوش ہوئیں کہ مسلمان غلبہ قابلو حال کنگ باوجود و تی و زمان پیر ہر ہمیں ظلم و زوراں بر کینت و پیر گرگ بر دا عدل انصاف ہر واک مثل مدارت پنجوش کہ ماں
پیشی آیت ہر بریشی و کنگ ہن کنگ بوت۔ ممکن انت کیسے عراے شبہ ہر بیت کہ ہر جوشیں کینت دار و کیں در زمانی حق و اینکر رواداری و تعلیم بلکہ سیستہ اصولی بر خلاف و اندہ بیت پر جا کجوش
سلوک گندان مسلمانان خلاف ناشر و بدیس مردمانی ہیما زیات بوت کنت ایشی بیان خداے پاک و گوں و اتقوا اللہ و علی اللہ فلیتوکل المؤمنون کت یعنی مؤمن ہر چہ در ستان مستر سیست
تقوی و توکل علی اللہ انت (یعنی چہ خدا ترسک ہر ہمانی ہر بھسہ

آئی ہر و فی معاملہ و صاف ایر کینت و ہر حق قول و اقرارے کرتگو
آیان ہر سرحم کین ات گدا چہ کس سرح ترس پشت نہ کینت۔
مال ذمی آیت ہر ہر سے چہ آئی پکک ہر یک پھنیں تومی ہر ذکر فرمانی
کت کہ آئی ہر شرمی در شان کنان گوں خدائے کنگس قول و
قراران ہر مرستہ بد عہدی کت گدا اقوم چون ار و برنگ بوت۔
و یعنی اسے عہد چہ پیشی امتاں ہم گرگ ہر کنگ پنجوش کہ
چہ و اجہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم ہر امت و عہد گرگ ہر کنگ کہ آہ
سرحمیں دین ہر زندگی کینت۔ فل چہ بنی اسرائیل دوازده
قبیلہاں دوازده سردار حضرت موسی علیہ السلام گچین کنگ
انت کہ آبیانی ناماں چہ تورات ہر مفسر بیان نقل کنگنت آبیانی
سرافرض ات کہ آوقی قوم ہر عہد ہر تمام کنگ کڈن کینت
و پیر آبیانی احوالانی سر اجار و پیر ہم کینت اسے ہم عجیب تفاق
انت کہ چہ ہجرت ہر سر و پیر انصار ہر ماں لیلیۃ العقبہ ہر واجہ
پیغمبر ہر دست ہر سر اسبتش کت تو گدا اجریاں ہم دوازده
نقیب نامزد بوتنت ہر دوازده ہیں و اجہاں چہ و تی قوم
جانب ہر ہر واجہیں پیغمبر ہر مبارکین دست ہر بیعت کت
جا بر بن سمرہ ہر یک حدیث ہر نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم ہر اسے
امت ہر بار و ہر دوازده خلیفہانی بابت ہر ہرچ پیشینگوئی
کنگنت آبیانی عدد ہم بنی اسرائیل ہر نقیبانی عدد ہر ہم دینت
مفسراں چہ تورت ہر نقل کنگ کہ گوں حضرت اسماعیل ہر حق
تعلی ہر جوش ظاہر فرما سینگ کہ "من چہ نی ذریتاں دوازده
سردار پیدا کنان" غالباً ہر ہر دوازده کس انت کہ
آبیانی ذکر ماں جا بر بن سمرہ ہر حدیث ہر ہسنتت۔ فل یا وا
اسے خطاب ہر دوازده ہیں سرداران انت یعنی شادنی فرض
سرحم بدینت منی نصرت و مدد گوں بشابیت یا واکلین
بنی اسرائیل ہر خطاب انت کہ من گوں شادو یعنی ہجر شام
راچہ و تا دور مر لیکت ہرچ کارے شماسر ظاہر یا چہر کانی کنت
آرا ہر جاگہ ہر ہر و ہر ہر من گنداں و اشکاناں ہر ہر جاگہ کاے
کہ کن ات گدا آراہ ہر ہراری ہر انجام بدینت۔ فل یعنی ہرچ
پیغمبر کہ چہ موسی علیہ السلام ہر پد آیان بنت اکلانی تفنن
کنت و گوں ہر دی تعظیم ہر پیشی بابت و حق ہر زمانہ مغالبہ
آیان ہر سرحمیں امداد کن ات گوں جان ہر ہم و ہم گوں مال
و خدا فرض دیگر ہر مطلب ایشنت کہ و تی مال ہر خدا
دین و آئی پیغمبرانی حاجت ہر خراج کن ات ہرچ شکر زرہ ہم

وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ لَأَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ۙ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَ
 كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۙ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا
 نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ مُّشْرِكُونَ ثُمَّ أَدْبَرُوا لَكَ
 أَيْدِيَهُمْ عَنكَ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۙ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۙ
 وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا فِيهِمُ اثْنَيْ
 عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقِمْتُمُ الصَّلَاةَ وَ
 آتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَرِّضْتُمْ أَهْوَاءَ
 قُرْصًا حَسَنًا لَّا تُكْفِرْنَ عَنْكُمْ سِيئاتِكُمْ وَلَا تُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ
 ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۙ فِيمَا نَقُضَتْ مِنْهُمْ لَعَنَةُ اللَّهِ وَبَعَثْنَا
 قُلُوبَهُمْ قَسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهَا وَتَسْوَأُ
 دَلِيلًا سَكَّ كَتَبَ كُفَيْنَتِ حِرْفَانُ چہ و تی جاگہاں و شمشنتش

دیوک ہر اسے امید ہر دنت کہ آئی ہر زرا ہر دوازده رسنت و وام زور وک ہر آئی ادا کنگ تا مار ذمہ ارنکت ہر ہر خدا و تی ہر کنگس ہرچ چیزے ہر آئی راہ ہر خراج کنگ
بیت آہ ہر گم یکم نہ بیت۔ حق تعالی ہر چہ کتام لا جاری ہر نا بلکہ محض ہر فی فضل و کرم ہر ہر و تی ذمہ للام کنگ کہ آچہ رشا شمارا بہ عظیم انتا نہیں نفع ہر صورت ہر واپس
بکنت۔ فل گوں شرس رہ ہر ہر مراد ایشنت کہ گوں اخلاص ہر ہرے و تی دوستنا کیں و دل پسندی و ہر یک و صافیں مال ہر ہرے۔ فل یعنی نیکی و ہدایات بندت
تو آبدیان چہ تر زینت و ہر ہر ہر خدا ہر عہد ہر تمام کنگ ہر عہد کلایش بہ بیت تو گدا حق تعالی آئی ہر نزوریان ہر دور کنان ہر آرا ماں و تی و شہودی و نزیکیں مکان ہر جاگہ دنت
و یعنی جوشیں صافیں و ہر نہیں عہد و قرار ہر بعد ہم ہر کس خدا ہر وفادار تبت نہ بوت و یہ وفائی و خیانت ہر سر لائکی بست تو پنجوش فہمگ بیت کہ آئی کچیں ہدایت ہر
راہ ہر گارکت۔ گوشک نہ بیت کہ باریں آہلاکت ہر کتام جہلاکی ہر روت کینت۔ چہ بنی اسرائیل ہر ہرچ جہرانی عہد و قرارے ہر ذکر ادا ہر بیان بوت کنت ایش انت نماز، زکوٰۃ ہر پیغمبرانی
ایمان یارگ، آیان ہر گوں جان و مال ہر مدد کنگ، چریتاں پیشی عبادت ہر بدنی انت دومی مالی موسی قلبی و سانی، چہارمی در حقیقت ہر موسی ہر اخلاقی سرحمی انت جوش گوش کہ

اے جبران ذکر کنان پر چوتھی اشارہ کت کہ جان و مال و قلب غالب گوں ہمک جنہ خدائی فرمانبرداری و فاشعاری ظاہر کنات بلے بنی اسرائیل و گچین کنان یک یک و تی قول و قراراں پروشت و آیانی برخلاف غلمش کت اے قولانی پر وشک آسماں ہی آیت و بیان کنگ بوتنگ۔ و لا لعن یعنی گلینگ دور دار گنت یعنی عہد و پر وشک خدای ع سبب و آیان ہا چہ و تی رجھتاں دور چکل داننت آیانی دل و ساسک کننت چہ ”فیمافقضہم قہما قہما“ لفظ ظاہر کت کہ آیانی ملعون و سنگدل بوک و سبب عہد و پر وشک بیوفائی انت کہ آیانی جنہ ع کت کننت اسباب و سر اسبب و مرتب کنگ چونکہ خدا و تی کارات پشکا جعلنا قلوبہم قہسیئہ و نسبت بہ ہائی نیگ و کنگ بوت۔ و لا یعنی بہ کلام اللہ رد و بدل (تحریف) کننت کہی ماں آئی لفظاں و کدی ماں آئی و معنی و کدی ماں تلاوت و تحریفش کت۔ اے کلین قسم مال قرآن و حدیث و کتاباں بیان کنگ بوتکننت کہ آئی کتیں باز یورپ و ہند و کیں لھتیں عیسانی ہم قبولدارنت۔ ۱۲

ہے صفحہ و فوائد : ف یعنی حق و

حَطًّا مِمَّا ذَكَرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا

قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۱۳

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيُّ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا

ذَكَرُوا بِهِ فَأَعْرَبْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

وَسَوْفَ يُنْبِئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۱۴ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ

جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ

وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ۱۵

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُمُ

مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۱۶

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ

فَسَنُيَسِّرُكَ لِلْيَقِينِ ۱۷ إِنَّ اللَّهَ شَيْءٌ آخِرٌ إِنَّهُ يُهْلِكُ الْمَسِيحَ ابْنَ

فائدہ گرگ چہ ہا نصیحتا کہ آیانا کنگ بوتنگ، و در اہیں بزرا حال گرنت پر آیانی یک ذبک دغا ئی و سرا مگر
 کتہ موم چہ آیان ف نون موافقین و در گذشت کنن. بیشک اللہ دوست بنت احسان کو کیں موم ف
 و ہا کہ و نارا نصاری گوشت و ہا چہ آیان ہا ماگت آیانی عہد و پدا شمشتشر فائدہ گرگ چہ ہا
 نصیحتا کہ آیانا کنگ بوتنگ، پدا ماد و روات آیانی در میان دشمنی و حسد ف دان قیامتے روچا ف
 و زوش خبر دنت اللہ تعالی پر ہر عمل کہ آیان کنگت و ا و کت بیان بیشک
 آنکگ شہ گورائے رسول ظاہر کننت پشما باز یں چہ ہا بیان کہ شما چہ داکنگت چہ کت با
 و در گذشت کنت چہ دکہ باز یں چیزہ ہا بیشک آنک شہ گورچہ اللہ طرفا نورے و کتایے روشنیں
 کہ ہا ہیگی سوچ و نت اللہ سلامتے راہان ہا کسا کہ آئی و رضا مندی و بلوٹیت و در شس کنت
 چہ تہا روکیان دیم بہ روشنائی و ہونی حکم و در ہا دگش کنت بہ تچکیں راہا و
 بیشک کافر بوتنت ہا کہ گوشتش کہ اللہ مسیح و نیت مریم و بیچ ف بگوش
 کہ گڑا کئی دست رسیت گون خدا ہا بند خبرا اگر آبلوٹیت کہ غارت بکنت مسیحا مریم ہا

ہمیش ات کہ چہ قیمت داریں نصیحتاں فائدہ اش
 بگتیں مثلاً نبی آخر الزمان و ایک و ایک دینی احکام و
 رد کہ ماں آیانی کتاباں موجود اتنت بلے چہ و تی غفلت تاری
 و سبب و اے چہ در سٹاں شمشکا ر بوتنت بلکہ نصیحتاں
 ردا ضروری نہیں بہر ش گار و کت و اتوں ہم ہرچ نصیحت
 و خوبیں گت چہ خاتم النبیین و زبان و بہ آیانی گوشانی جنگ
 بنت چہ گتیاں آیانا ہیچ طرے اثر قبول نہ کننت حافظ
 ابن رجب ملی و بنشہ کنگ کہ چہ نقض عہد و سبب اش
 یہ دومضاں گرفتار بوتنت یکے ”ملعونیت“ و دومی قسوتہ
 قلب کہ اے ہر دو میں چیزانی نتیجہ و ردا ماں اشاں دکہ دو
 خبر پیدا بوتنت (۱) تحریف کلام اللہ و (۲) عدم انفعال چہ
 ذکر و ”یعنی چہ لعنت اشرا آیانی دماغ مسخ زدہ بوتنت دانکہ
 گون مزین بے پرانی و بے عقلی و آسمانی کتابانی تہا بہ تحریف و
 آمادہ و تبار بوتنت دومی نیگ و ہدے چہ عہد شکنی و شوئی
 دل چوستک سگ تترنت تو حق و قبول کنگ و چہ نصیحت و
 اثر ورگ و صلاحیت آیانی توگ باقی نہ منت اے و طرے
 اشاں و تی علمی و عملی ہر دو میں قوتان و بآدات۔ ف یعنی
 اشانی دغا بازی و خیانت کاری و قصہ و کار داں مروچگیں
 روج و جاری انت و دیتیر جاری ماننت پشکا شما ملامت چہ
 اشانی ہر و طرے دغا و فریب و معلومدار بان ات۔
 ف یعنی عبد اللہ بن سلام و ایدکہ کس کہ گون آئی بے سلام
 قبولدار بوتنت۔ ف یعنی و ہدے چہ بندہ اشانی عادت
 ہمیشنت تو گڑا گون اشاں پہ ہر یکا ذناتیں جہے و گروا
 مکن و اشانی ہر یک خیانت و پردہ و پاشک کنگ و شتر
 نہ انت اشان و لیکہ کن و چہ اشانی خطایاں سرگوز و بدی و
 بدی و گون احسان و ادا کنن بلکہ اشانی دل نرم ہترنت
 قنادہ و لھنیں دکہ گون گوشنگ کہ اے آیت منسوخ انت
 چہ قائلو الذین لا یؤمنون باللہ و لا بالیومہ الآخر الخ
 و، بلے اشی و چندان حاجت نہ انت چہ قتال و حکم و اے
 لازم نہ کیت کہ بہ کتام و ہدے و بہ کتام موقع و ہن گون
 چوشیں تومے و مقابلہ و انسان گون عفو و در گذر کنگ و یا
 چہ تالیف قلوب و کارگت نہ کننت۔ و نصاری و
 ماخذیا وا ”نصر“ انت کہ آئی و معنی مدد کنگ انت یا وا
 ”ناصرہ“ و نیگ و نسبت انت کہ آماں شام و ملک ہا
 میتگ و نام انت کہ اودا مسیح علیہ السلام نندوگ

بوتنت پشکا آرا ”مسیح ناصری“ ہم گوشت ہرس و کہ و نارا نصاری نام بستگ چوش گوش کہ آیانا اے ظاہر کنگ لوتنت کہ ماخذ را ستیں سیمبرانی حامی و ناصر و
 حضرت مسیح ناصری و پیرو کاریں۔ اے زبانی دعوی و ٹھل در شان کنوکیں لقب و باوجود دین و در دا اشانی سلوکت اللہ پاک ماں دیم و آیت و بیان کنت۔ و ای ہیچنا
 یزاں دوروات، یعنی یہود و طرے گون اشاں ہن عہد گرگ بوتنت بلے اشاں ہن ماں قول و پر وشک و بے وفائی و چہ و تی پیشرو و کاں کم تر نہ اتنت اشاں ہم چرامن
 قیمتی تیں نصیحتاں کہ بہ آیانی سرانجات و ابدی و کامیابی و مدارنت ہچ ہمیں فائدہ نہ گت بلکہیں ہا بانیں ہا شون و انگیں ہا نصیحتاں و بیگواہ کت کہ آدر حقیقت
 مذہب و بجگ اتنت۔ ف یعنی و ت ماں و ت ماں نصاریاں یا ماں یہود و نصاری و در میان و عداوت و دشمنی بہ ملا میگی قائم بوت۔ آسمانی سبق و بیگواہ کنگ یا شمشک و
 ہر نتیجے ظاہر ہوگی ات ظاہر بوت یعنی و ہدے و حی الہی و اصل روشنی آیانی گورے پشت نہ کیت تو اوہام و واہگانی تہا روکیانی تہا گوں یکدگرے و کلائش بوتنت۔ مذہب و
 جرنڈ و نہ منت بلکہیں مذہبی جٹہ تالاں بوتنت چند ہا ٹولی پیدا بان و ماں تہا روکی و یکدگرے و کتیں گتنت۔ بے و طرے فرق و ٹولیاں گرویل و آخر کار پتر نہیں.....

مذہل ۲

در منی بغض و عدوت و سراف سرش کشت۔ مہ ایشی ہج شبہ نیست انت کہ مروی مسلمانان تہا باری فرقه و طولی و ت ماوت گر وحل بو گانت بل چونکہ مئے گور و حی آسمانی و آسمانی قانون بجا شد ابیدر کم و بیش محفوظت بمشکابہ اختلافانی موجودگی ہم مسلمانان یک نہیں جاعے بر و برحق و صداقت و سدا قائم انت و قائم مانیت اشی برخلاف یہود و نصاریٰ و اختلاف یا مثلاً پروٹسٹنٹ درومن کیتھولک وغیرہ ٹولیاں چہ کس ہم نہ مروی حق و شہراہ و سراف قائم انت و نہ داں قیامت و قائم بوت کنت پرچہ کہ اشاں چہ وئی بے اعتدالی و بدکاریانی سبب و چہ و حی الہی و روزنی و عز بھو بگنت و داں ہمار وچ و اے ہے پیمات ماں و ت و گر و چیل و گرفتار بنت۔ ہر دینک اشاں ہما مخر فین بائبل و وئی دامن وابستہ دارت۔ و یعنی مانکہ اشاں ہیستنت اے اختلاف بغض و کینگ ہم ہلام مانیت ادا و داں قیامت و لفظ سچو شنت چوشکہ بہ مئے بتلان و گوشتنت کہ فلاں کس و اداں قیامت و ہن وئی چرے کلر و دست کشتیت "آئی مراد ایش نہ انت کہ آکس داں قیامت و زندگی مانیت و اے کار و کنان بیت بلکس مراد ایشنت کہ اگر داں قیامت و زندگی بمانیت توجہ کار و دست نہ کشتیت۔ ہے و طر و ماں آیت و الی یوم القیمتہ و ایک و چر اے ثابت نہ

بیت کہ یہود و نصاریٰ و وجود داں قیامت و مانیت ہنچو شنت کہ ماں اے دور و لھتس کور دیدیں مردماں ماں وئی تفسیراں نوشتہ کنگ۔ و یعنی ماں آخرت و سہر سہر وئی و ماں دنیا ہن چہ لھتس کارانی برکت و اشاں و وئی کنگس کارانی آس معلوم بیت۔ فل اے کل بہ یہود و نصاریٰ و خطاب انت کہ آخر الزمان و نبی صلی اللہ علیہ وسلم کہ آئی ایک و بشارت ماں شے کتاباں اینکر و ویدل زندہ ہن انگت کتام نہ کتام سرحلے و موجودنت آئی حاضر بوتگ کہ ماں آئی و مبارکس وپ و اللہ و وئی کلام ماں کنگ و آئی و ہا حقیقتان و سرجم کت کہ آیان و واجہ سچ و ناما ہشتک تورات و انجیل و ہرج حب شہما چر دانگ ات ویدل و سدل کنان و شہا آخیران و در شان کنگت چرایاں کلبس و وئی خبران و اے نبی آخر الزمان و ظاہر کنگنت و ہما خبرانی کہ نون آیان چندان حاجت نہ منت چہ آیان سرگوستگ و یلہ دانگنت۔ فل شاید چہ نور و وئی نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و چہ کتابتین "قرآن کریم مرادنت۔ یعنی یہود و نصاریٰ کہ آیان و حی الہی و روزناتی و عباد دمان و وئی نفس و اھگانی کورچات و کپتگنت بسبب و ت ماں وئی اختلاف و جڑھاں کہ انوکس جا و رانی روء بہ آیان چہ اختلافان و تار کنگ باز گران اتت بہ آیان بگوشش کہ خدا و مسترین روشنی سر بوت۔ اگر دائمی شہاد راستیں کشک و سرگام جنگ بوٹت تو گڈاماں اے روشنی حق تعالیٰ در رضا و شوہار و بہ بیٹیت، شمار اسلامتی و راہ صاف صاف بہ نظر و کیت و چہ نہار و کی و در کپان و ماں روزناتی و اے ترس و خوف و گام جنوک بیٹیت و ہما ذات و رضا و زندگی و کنان و شہا گام جن ات بہ آئی دستگیری و برکت و شہا صراط مستقیم و سربہ آسانی روان و وئی منزل و سربیت۔ ۱۲

بے صفحہ و فوائد : و یعنی ابیدر مسیح و گہ ہج کس خدا بوت نہ کنت۔ گوشتنت کہ اے عقیدہ چہ نصاریاں ہما فرقه تیگ انت کہ "یعقوبیہ" نام داریت کہ آیان گور و مسیح و قالب و خدا و حلول کنگ (معاذ اللہ) یا چوش گوشتگ بہ بیت کہ و ہدے نصاریٰ حضرت مسیح و نسبت و الوہیت و متو کنت و بہ اشی و گول ہور وئی توحید و ہن گول زبان و اقرار کنت یعنی خدا ایوک انت تو گڈا اے ہر دو میں دعویاںی لازمی نتیجہ ایشنت کہ بہ آیان گور و ابیدر مسیح و گہ خدا نہ بیت۔ اے جا و ر و بہ ہر رنگ و معنی گرگ بہ بیت اے عقیدہ و سرفظا ہر کفرنت۔ و یعنی فرض کن کہ اگر خدائے قادر و تہا ر اے بلوٹیت کہ حضرت مسیح و مردم و پیشی درندی کل بہ زمین و نند و کان و یکجا کنان یک دم ہلاک کنت گڈا تو بگوشش کہ آئی دست و کئے داشت کنت یعنی ازل و ابد و کلیں انسان اگر فرض کنیں جمع کنگ بہ بنت و خدا ماں یک ماں آیان و ہلاک کنگ بو اھیت تو درستانی اجتماعی قوت ہن خدا و ارادہ و یہ کتس دیر و ہمتل کنت پرچہ کہ مخلوقات و قدرت کہ آجنت تگیں و محدودنت خدا و ذاتی و لاحد و قدرت و مقابلہ و بالکل و بے وس انت کہ آئی اعتراف و ہما کس ہم کونکنت کہ آیان ر د و اے بو گانت بلکس و ت مسیح بن مریم ہن کہ آرا اے مردم خدا جو کنگنت ایشرا متو کنت چنانچہ ماں مرقس و انجیل و حضرت مسیح و اے قول موجودنت "اے پت! بہک چیز تھی قدرت و چیر و انت توجہ من اے (موت) و قدر و

مَرِيَمَ وَآمَةَ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۱۴ وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ بِهِ عَلِيمٌ ۝۱۵

پچا و آئی و ماما و دگر ہر کیا کہ مار و زمینانیت بیکارگی و اللہ و قینگت بادشاہی آسمانانیک و الارض و ما بینہما یخلق ما یشاء و اللہ علی کل شئی و زمین و آجیزیک و دینانی در میانیں پیدار کنت ہر چہ بلوٹیت و اللہ بہ ہر چیز و قدیر ۱۴ و قالت الیہود و النصاری نحن ابنو اللہ و تو انکت و گوشتنت یہود و نصاریاں کہ ما اللہ و چکس و آئی و احبا و ہا ط قلم یعدبکم بذنوبکم بل انتم بشر و دستیں و بگوش آچہ پرچہ شمار سزا و نت پہ شے گناہانگی و چونہ انت بلکس شہا مرویت مین خلق یغفر لمن یشاء و یعدب من یشاء و اللہ چہ اے دگر مخلوقاں بخشیت ہر کس کہ بلوٹیت و عذاب کنت ہر کس کہ بلوٹیت و اللہ و ملک السموات و الارض و ما بینہما و الیہ البصیر ۱۵ و قینگت بادشاہی آسمانانیک و زمین و آجیزیک و دینانی در میانانیت و ہما و وئی بیکارچہ کی انت و یا اهل الکتاب قد جاءکم رسولنا بینکم علی فترۃ او کت بیان بیشک آنگ شے گور و رسول بیان کنت پر شہا و رسولانی ایک و من الرسل ان تقولوا ما جاءنا من بشیر ولا نذیر بند بگ و چہ رند جو بیت اے بگوشنت کہ نیا کنگ و گوراچ و شدرل دیوکے یا تر سینوکے و لقد جاءکم بشیر و نذیر و اللہ علی کل شئی و قدیر ۱۶ و نون اچہ آنگ شے گورا و شدرل دیوک و تر سینوک و اللہ بہ ہر چیز و جوازہ ہیستنت و اذ قال موسیٰ لقومہ یقوم اذکروا نعمۃ اللہ علیکم و وقتیکہ گوشت موسیٰ و گول وئی قوم کہ اومنی قوم یاد کنت اللہ احسانا بہ شے سرافلا اذ جعل فیکم انبیاء و جعلکم ملوکا و اتکم قالہ یوت و قینک پیدار کنت شے تو کا پیغمبر و کتی شمارا بادشاہ و اوداتی شمارا آجیزیک نہ دانگتی

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

بہ ٹھکنے۔ یہ اے دروغ نہ کہ من لوٹاں بلکیں ہاؤرے کہ تھی ارادہ انت؟ گداؤں وہدیکہ مسیح علیہ السلام کہ آراشما خدا ظاہر کنت و آئی بزرگواریں مات مریم صدیقہ کہ شے بیان و روعہ خدا و مات قرار گیت آھر دوہیں ہن گوں تمام من فی الارض ء شامل بوان خدا ء مشیت و ارادہ ء دیمعا جزو بے وس ماننت تووت بچارت کہ آئی یا آئی مات ء یاد کہ مخلوق ء بردا خدائی دعویٰ کنگ چنگر گستاخی و کورچشی بیت۔ آیت ء اے بیان ء ما ہلاک ء معنی ء موت ء کپتگ بے جمیعاً معنی ء ما کیں گیش و گویا کنیں۔ ہرچ بدلول لفظ ”جمیعاً“ ء رد امان بیان کنیں۔ آعرنی زبان ء امانی گیش و گویا رے بالکل حمد پ و آیانی بیان ء گوں مطابقت داریت۔ چریشی ء ابیدے ہم بوت کنت کہ ماں آیت ء ہلاک ء معنی موت زورگ مہیت چوشکہ راغب اصفہانی ء ء نوشتہ کنگ کہ کدی ”ہلاک“ ء معنی بیت۔ ”یک چیزے ء مطلقاً فنا و نیست و نابود بوگ۔ مثلاً کُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهُ“ یعنی ابیدے خدا ء ذات ء ہر یک چیزنا بود بوگ کنت۔ اے معنی ء رد آیت ء مطلب چوش بیت کہ اگر خدائے قدير حضرت مسیح و آئی مات و تمام من فی الارض ء پھکے نیست و نابود و بالکل فنا کنگ ء ارادہ بکنت تو گداکے انت کہ آراچہ آئی ارادہ ء جلالت۔

اوست سلطان ہرچ خواھد آن کند۔ عاٹے رادر دے ویران کند۔ حضرت شاہ صاحب تحریر کنت کہ ”اللہ تعالیٰ کتام جاگے نبیانی حق ء اے و روعہ جبرے ظاہر کنت تاکہ آیانی امت چہ بندگی ء حد ء سرگزنت و الا نبی چور اے لائق بہ بنت کہ آیانی مزن شائیں درجہ و آیانی اللہ ء گور ء تشریفاری ء خیال ء داران ء اے و روعہ خطا کنگ بہ بوتیں۔ و ہرچیکہ بلوٹیت و ہرچیکہ بوہیت مثلاً حضرت مسیح علیہ السلام ء ابیدے پت ء حضرت حواء ء ابیدے مات ء حضرت آدم علیہ السلام ء مات و پت ء ابیدے پت۔ وکے آئی ء دیما زورجت کت نکنت کلیں جوانیں شر و نکو کار ہم اودا بے وس انت۔ و شاید و تار ”چک“ یعنی اولاد پمت کا ظاہر کنت کہ ماں آیانی بائیل (یعقوب علیہ السلام) ء وئی اولی چک و تار آئی پت ظاہر کنگ آنگون نصاریٰ حضرت مسیح علیہ السلام ء را ابن اللہ ء منتت تو سہر سہر ء حضرت مسیح ء امتی بوگ ء سبب ء غالباً انبار اللہ ء لفظ بہ وئی نسبت ء کار مرزیش کنگ و اے ہم ممکن انت کہ چہ چک ء گوشکہ مراد ایش بہ بیت کہ ما خدا ء خاصیں و دوستناک بوگ ء سبب ء چوش بگوش مثل آئی ء اولاد ء و روعہ ایں۔ اے جاو رے ”انبار“ ء محال ہا بیت کہ آلفظ اخبار نیگنت۔ وکے چونکہ کتام مخلوق ء حقیقتہً ابن اللہ بوگ بالکل محال و ظاہرین ریں گت ایت البت خدا ء محبوب بوگ ممکن ات۔ ”يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ“ (ماندہ رکوع ۸) پمشکا ماں اے جملہ ء اول محبوبیت (دوستناک بوگ) ء دعویٰ رد کنگ بوگ یعنی ہرچ قومے کہ سزا ظاہر ء بغاوت (سرکشی) و بدیں کارانی سبب ء ادا ہن ماں تہر تہیں سوا یاں و عذاب ء گرفتار بوگے ماں آخرت ء داعی بندگی خانہ ء سزائے عقلاً و نقلاً سزاوار بہ بیت گداؤں چونکائی بہ یکسر کشیں و گناہگاریں قومے ء بارو ء پیک مانے ء یک عقل مندیں مردے اے خیال ء ہم کت کنت کہ آھد ء محبوب و دوستناک بیت۔ گوں خدا ء کسے نسبی رشتہ گندارت آئی دوستناکی و محبوبیت ایو کا چہ شرس کاراں و چہ اطاعت ء حاصل بیت کنت اے و روعہ ٹیکرین گناہگاران ء کہ آسک ء چہ سک تریں سزائے حق دار بوگنت شرم کنگ لوٹیت کہ آ نَحْنُ اَبْنَاؤُ اللّٰهِ وَ اَحِبَّاؤُ كُمْ ء دعویٰ ء ظاہر بکنت۔ حضرت نوح علیہ السلام ء چک ء را با وجودیکہ آچہ ہمائی پشت ء در اھتگت خدا ء فرمان کت کہ اِنَّكَ لَيْسَ مِنْ اَهْلِكَ اِنَّكَ عَمَلٌ غَيْرٌ صَالِحٍ (ہود رکوع ۴) وکے ”بشر“ لذت ء دراصل پوست ء سر بری بھر ء گوشنت، چہ اے مکیں نسبت ء مردم ء بشر گوشگ ء رواج کیت۔ شاید ادا اے لفظ ء اختیار کنگ ء تھا اے نکتہ بہ بیت کہ شمارا خدا ء چک و آئی ء محبوب بوگ و اد رکنا ر شریفیں و مراد ایں ان ہن گوشگ بوت نہ کنت ایو کا وئی شکل و صورت ء لحاظ ء خدا ء وئی کت گیں یک دنیا میں مردم گوشگ مینگ بوت کن ات کہ آیانی پیدائش ہم ہاؤرے کہ ہنوش ابیدے عام انسان پیدا بوگنت گداؤں ”بیت“ ء وہم چونکائی بہ و تار ہے در کجیت۔ وکے چہا کہ ہاوت زانت کہ کسے بخشش ء لائق انت وکے سزائے حق دارنت۔ وکے نون ہا ذات ہر کسے چہ وئی رحمت و رحمت ء معاف کنگ لوٹیت یا چہ وئی عدل و انصاف ء روعہ سزا دیگ لوٹیت گداؤں کسے جلالت کنت نہ پہ کتام یک گناہگارے ء اے گناہش ہستنت کہ چہ آئی ء قلم وزمین و آسمان ء در بیئت و دگ جا ہے بروت۔ و نہ ایش کہ چہ مرگ ء پد بہ دومی زندگی ء دگ جا ہے بچیت و بروت۔ وکے یعنی مے حکمان ء شرگیش و گوار کنان ء بیان ش کنت چہ اے رکوع ء شروعات ء اے پیش داشتگت کہ نون مے رسول شے گورے سر بوگ کہ شمارا شے رد کار یاں ء پیشداریت و شمارا چہ تہار و کیان ء در کنان ء ”نور“ ء نیمگ ء سر کنگ لوٹیت چرائی ء پد اے ہم تراز دات کہ نون بہ ہدایت ء نورے سر بوگ و دوجہانی سر موقوف انت یکے ایش کہ خدا تعالیٰ ء راستیں معرفت حاصل بکنت و خالق و مخلوق ء تعلق ء رد اعظطیں عقیدہ ایر مکنت لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ء داں ادا ہے جز ء بیان ات دومی ایش کہ نبی الانبیاء ء سرا ایمان بیارت کہ آ تمامیں پیشی نبیانی کمالات ء جمع کنوک و خدائی شریعتانی چہ در ستان مسترین شارح بزاں گیشینو کنت۔ اے جز ء بیان ماں اے آیت ”يَا اَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فَتْرَةٍ مِّنَ الرَّسُولِ“ ء بیان کنگ بوگ۔ وکے حضرت مسیح علیہ السلام ء پد تقریباً شش صد سال ء نبیانی آیک ء کڑی بند بوگ ات۔ کلیں دنیا الاما شرا اللہ ماں جہالت، غفلت، اوھام و واھگانی تہار و نکلیان ء تہا دیم بہ چہ کپتگت ہدایت ء چہراغ مہرائگ بوگنتت، ظلم و زیادتی فساد و بے دینی ء جنہراں سھیل کنگت ہے و بد ء پہ سببیں دنیا ء اصلاح ء خدا ء پاک ء چہ کلاں مسترین ہادی، بشیر و نذیر ء را ہی کت کہ آجاھلان ء دوہیں دنیا ء نجات ء کشک ء پیشداریت غافلان چہ وئی ترس و بیم دیو کنیں بیان ء آگاہ بکنت و بے توفیقان ء مردہ دیان ء آیان دل بڈی بدنت اے سیماب کلیں مخلوق ء سزا خدا ء حجت قائم بوت کسے مہیت شر یا کہ نہ مہیت شر، و تیگ ء وت بزانت آرا آئی ء کت گیں کار بہ آئی دیما کابنت۔ وکے یعنی اگر اے پیغمبر ء خبرے نہ گرات تو خدائے پاک بہ اشی ء قدرت دار و کنت کہ دگ یک قومے لگ بکنت کہ آئی بہ سرجمی ء خدا ء پاک ء پیغام منوک بیت و پیغمبر ء ملک کا بیت خدا ء کار تہنا بہ شمارا ہنل نہ انت۔ وکے ماں موضع القرآن ء ہست کہ حضرت ابراہیم وئی وطن پلہ دات و در کیت ماں اللہ ء راہ ء شام ء ملک ء آھت و مقیم بوت و داں مزین مدنے ء آرا اولاد نہ بوت گدا اللہ پاک ء مردہ (بشارت) دات کہ تھی اولاد ء بہ شتری ہر جاگہ ء تالان کنان و نبوت، دین، کتاب و حکومت ہن آیان دیاں۔ گدا حضرت موسیٰ ء دورے آوعدہ سرجم بوت۔ نبی اسرائیل ء چہ فرعون ء بیگار ء نجات دات و آرا (فرعون ء) ماں دریا ء غرق کت و اشانی حکم دات کہ گوں عمالقہ ء جہاد کن ات و شام ء ملک ء قبضہ کن ات کہ اے مدیگی شام ء ملک شے بیت۔ حضرت موسیٰ ء دوازده کس ء بنی اسرائیل ء دوازده قبیلہانی سر اسر دار کنگنت۔ اشان ء را ہی کت تاکہ آملک ء احوال ء بگرت و بیانت آیان احوال آورت و شام ء ملک ء راشر تویسپ ات آو رے حا کما نی زور قوت ہن بیاکت۔ حضرت موسیٰ آیان سر پد کت کہ شمارا چہ دیما ملک خوبیان بیان کن ات و در من ء قوت ء ظاہر کن ات چہ را یاں دوسرے حضرت موسیٰ ء حکم ء سر عمل کت باقی دھیں کساں خلاف عمل کت قوم و راج ء وھدیکہ احوال اشکت آئی ء وئی نامردی پدراکت و لوٹنش کہ بہ مصر ء پدے و اتر بدنت چہے کوتاھی ء ماں فتح ء تاخیر بوت اینکر مدت ماں جنگل و بیابان سرگرداں بوتنت وھدیکہ ہماقرن ء مردم بیران بوتنت مگر ہا دوہیں کس کہ چہ حضرت موسیٰ ء پد آئی ء خلیفہ بوتنت چہ ہمشانی دست ء فتح بوت۔ وکے یعنی چہ شے ہن پیرک حضرت ابراہیم علیہ السلام ء بگرداں رچ مروچی چہ شام پیداکت مثلاً حضرت اسماعیل ء حضرت اسمعیل ء حضرت یعقوب ء حضرت یوسف ء ووت حضرت موسیٰ و ہارون علیہم السلام پد اچہ را یاں رندے کڑی داں دراج کشیں مدنے ء ماں اشان قائم مننت۔ وکے یعنی چہ فرعونیا نی رسوا کنو کنیں غلامی ء آزاد کنان ء شمارا آیانی مال و املاک ء سراقا بھن کت و چریشی پیش ہم چہ شمارا حضرت یوسف علیہ السلام ء مصر ء خزانیاں و حکومت ء سرا چہ پیمانہ و تواجہی عطا کت پد اے آسنگ ء ہن حضرت سیمان و غیرہ نبی و بادشاہ و دی کنت چوش بگوش کہ دین و دنیا ء چہ مسترین نعمتاں شمارا شرفداری کت پرچاکہ چہ دینی منصبان مسترین منصب نبوت و دنیا ء تاجاوری ء آخری خدا رادی و بادشاہی انت، اے ہر دوہیں چیز شمارا دیگ بوتنت۔ ۱۲

أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ۝ يَقَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي

ہج کب چہ مخلوقات و فل او قوم! بگوزت ماں پاکیں زمینا ہماک

كُتِبَ لَكُمْ وَلَا تَرْتُدُّوْا عَلَيَّ اَدْبَارَكُمْ فَنُقَلِّبُوهَا خَيْرِيْنَ ۝

پہ شے قسمتی بنشتہ کنگ اللہ و پُشتا مہنت و تنبکا گڈ اتاوان باربت فل

قَالُوْا يٰمُوسٰى اِنَّ فِيْهَا قَوْمًا جَبّٰرِيْنَ ۝ وَاِنَّا لَن نَّدْخُلُهَا حَتّٰى

گوشش کہ اوموسی آملکا یک زور اکیں قومے هستنت فل و ماچ قدم ایر نکیں آئی تہا تاکہ

يَخْرُجُوْا مِنْهَا ۝ اِنْ يَخْرُجُوْا مِنْهَا فَاِنَّا دَاخِلُوْنَ ۝ قَالَ رَجُلُوْنَ

آدر ملکیت چہ اودا، پدا اگر آدر ملکیت چہ اودا گڈا ماضور گوزیں و گوشش دو مرداں

مِنَ الَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوْا عَلَيْهِمُ الْبَابَ

چہ خدا ترسان کہ اللہ احسان پہ آہر دکا فی سرا هستنت فل داخل بیت پہ آیانی سراش برانا چہ دروازا

فَاِذَا دَخَلْتُمُْوْا فَانْكُمُ غَلِبُوْنَ ۝ وَعَلَى اللّٰهِ فُتُوْكُمْ اِنْ

رند او قتی کہ داخل بیت تہہ دروازا گڈا ازان کہ شما گیشنت فل و پہ اللہ و فی سرا بر دوسہ بکنت اگر

كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝ قَالُوْا يٰمُوسٰى اِنَّ لَن نَّدْخُلُهَا اَبَدًا

شما یقین کنت فل گوشش کہ اوموسی ماہجر داخل نہیں ماں آئی تہا عمروت

مَا دَامُوْا فِيْهَا فَاذْهَبْ اَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا اِنَّهَا هُمُنَا

تا وقتیکہ آہموا دینت گڈا بروت تو و تنی رب و شما ہر دو جنگ بکنت ماہمدا

قُعْدُوْنَ ۝ قَالَ رَبِّ اِنِّىْ لَا اَمْلِكُ اِلَّا نَفْسِيْ وَاخِيْ فَاَفِرُقْ

نشگیں و گوشش اوموسی رب منی اختیار تہا نہ انت مگر منی جند و منی برات فل نون تو

بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ ۝ قَالَ فَاِنَّهَا مُحْرَمَةٌ عَلَيْهِمْ

فیصلہ بکن میگ و اے نافرمانیں قومے درمیانا فرماینت اللہ کہ اچہ آ زمین حرام کنگ بوت پر آیان

اَرْبَعِيْنَ سَنَةً يَّتِيْهُوْنَ فِي الْاَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ

چہل سال سرگردان بنت ماں زمینا گڈا نون تو بزنی ہوسپہ اے نافرمانیں

چم ووت گزگات۔ پیشکا ماں دعاء ہن ابید چہ وتی جرنند و برات ہارون علیہ السلام کہ آہن معصومیں نبی نے ات دگہ ہج کس و ذکر نہ کنت۔ یوشع و کالاب ہن ہر دو ہیں تبجا شال

بوتنت - ۱۲

منزل ۲

فل یعنی ہما وقت و دھدیکہ بہ موسی علیہ السلام کے اس
دیم گور (خطاب) کنگ بوگاتنت۔ ہی اسرائیل و چہ دنیا
کلیں مردماں زیاد خدا و داد و دھش ات۔ و اگر آحدکا
مِنَ الْعَالَمِيْنَ بہ عموم و معنی و کار مرز کنگ بیت تو اے
پمشکا راست نہ انت کہ امت محمدیہ رداوت ماں نفس حق
موجود انت کنتم خیر امة اخرجت للناس۔

(آل عمران رکوع ۱۲) وَكَذٰلِكَ جَعَلْنٰكُمْ اُمَّةً وَّ سَطًٰٓٔا
لِّتَكُوْنُوْا شٰهَدًا عَلٰى النَّاسِ (بقرہ رکوع ۱۴)

فل یعنی خدائے ساری و گوں حضرت ابراہیم و قول کنگت
کہ تھی اولاد اے ملک ویاں آقول اے الم و بوگی انت مزن

بجنا و رنت ہما کس کہ چو ابانی دست اے قول سرجم
بیت۔ فل یعنی ماں جہاد فی سبیل اللہ نامردی و بزلی

ظاہر کنان و بہ غلامی و زندگی و نیمگ و چوک مبیثت۔
فل یعنی مزن زور مند۔ پزور و رعب داروک۔

فل یعنی دیم پہ دیم بوگ و طاقت ماں نڈارس۔ البت اگر
ابید چہ جنگ و چوپ و ملک مے دست و بیثت گڈا

سک شتر انت۔ توے پیغمبر چہ وتی مجزہ و برکت و اشان
چہ ملک و در بکن۔ فل آدو ہیں کس حضرت یوشع بن

نون و کالاب بن یوقا انت کہ چہ خدا تر سوک انت پمشکا
مخالقہ و غیرہ و برداشانی دل و ترس پیدا نہ بوت

ہر کہ ترسید از حق و تقوی گزید
ترسد از وی جن و انس و ہر کہ دید

فل یعنی دل و پزور کنان داں شہرہ فضیل و تابرسین ات
گڈا شمارا خدا سر افضل کنت خدا ہمانی و مدد و کنت کہ آ

وتی مدد ووت ہم کنت۔ فل معلوم بوت کہ چہ شریعتی
سو بیاں دست و کشگ و نام توکل نہ انت، توکل ایش

انت کہ بہ کت م بکنت مقصدے و مزن کوششت و جہاد
بکنت پیدا بہ آئی بر دیگر و وعدہ بہ خدائے سر بھر و بکنت،

بہ وتی جرنند و کوششت و سراباز ٹھل کنوک مبیثت، پاتی
شرعی سببان و ہلاس دیان و ہشکیں امید و کشگ توکل

نہ انت۔ کار مہنتی انت۔ فل اے ہما قوم و کفار انت کہ
آئین آبنائے اللہ و آجبتا و دعا و دعوی دارات۔

مگر اے و طرے گستاخانہ کلمات آیانی سرکشی و گمراہی و سرا
دلالت کنوکنت کہ چریشاں ہے ہمیں امید بوت کنت و

بس۔ فل حضرت موسی علیہ السلام و سکیں دل تنگی و پزید
اے دعا لو طت۔ پرجا کہ آئی قوم و نافرمانی و نامردی و کاراں

اے دعا لو طت۔ پرجا کہ آئی قوم و نافرمانی و نامردی و کاراں
دگہ ہج کس و ذکر نہ کنت۔ یوشع و کالاب ہن ہر دو ہیں تبجا شال

بوتنت - ۱۲

بوتنت - ۱۲

بوتنت - ۱۲

بوتنت - ۱۲

بوتنت - ۱۲

بوتنت - ۱۲

بوتنت - ۱۲

بوتنت - ۱۲

فایعنی جدائی اور دعاسی و سرظاہرہ و ابول نہ بوت البت معنوی جدائی بوت کہ اکل ماں خذراء عذاب و گرفتار ہوان و حیران و سرگردان انتت و حضرت موسیٰ و ہارون علیہما السلام کون پیغمبرانہ دل جمعی و دل و رحیمی و پیر و سوچ و ہدایت و منصب قائم مذمت جو شکہاں یک مینے و وہاں مرض بکثرت ہزاراں نادار ہیانی چھی و دوچار کس جاندار و وشنو و بدبنت کا اشار آیانی دار و دربان و بست و بند و گلانیش ببت۔ اگر فافرق بیننا و ترجمہ جدائی لیکن و بدل و فیصلہ لیکن بتوتیں تو اسے مطلب شتر تر صاف بوتکت۔ حضرت شاہ صاحب نوشته کنت کہ اے سر مجس داستان اہل کتاب اشکنا ببت برشتی کہ شاہ پیغمبر آخر الزمان و ہمراہی و نہ کن ات ہنوشک شے پت و برکاں حضرت موسیٰ علیہ السلام و ہمراہی انکار کت چہ جہاد و وقی سرش دات تو کڈا اے نعت و گران و نصیب بیت، چنانچہ و گران و نصیب بوت۔ بیک مانے اسے رکوع و وقی و میا داران امت محمدیہ و احوال و سرچارک متراکت کن ات بہ آیانی سر خذراء پاک و ہما انعام و داد و دش بوتنت کہ آنہ پیسر بہ کتام امت و سر بوتکت نہ و دمیتر و بدبت پہ اشار خام الانبیاء و سیدالرسول صلی اللہ علیہ وسلم و ابدی شریعت ایم دات ماں اشار ہما عالم و امام پیدائی کنت کت اشار نبی نہ بوگ و باوجود بنیانی کاراں گوں وزن خوبی و انجام دیان

الفَسِیقِیْنَ ۲۷ وَ اَتِلُّ عَلَيْهِمْ نَبَا ابْنِ اِدمَ بِالْحَقِّ اِذْ قَرَّبَا قَوْمِ سَراف وَ اَتِلُّ لِنَائِیں آیانا آدم و دوہیں چکانی قصبیا پہ راستی و وقتیکہ پیش کت آ قُرْبَانًا فَتُقَبَّلُ مِنْ اِحَدِهِمَا وَ لَمْ یَتَقَبَّلْ مِنْ الْاُخَرَ قَالَ لَاقْتُلْكَ ط قَالَ اِنَّمَا یَتَقَبَّلُ اللّٰهُ مِنَ الْمُتَّقِیْنَ ۲۸ لَیِّنٌ سَطَطٌ دقایلہ کن تراکشاک۔ ہا بیلا گوشت کہ بیشک قبول کنت اللہ چہ پہیزگار کن و اگر تو کشانے وقی دستا اِلَیْ یَدِکَ لِتَقْتُلَنِی مَا اَنَا بِبَاسٍ یَدِی اِلَیْکَ لِاَقْتُلْکَ اِنِّی مَنی نیکا پہ منی کشکا من دراج نکٹا وقی دستائی نیمکا پہ تئی کشکا و من اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعَالَمِیْنَ ۲۹ اِنِّی اُرِیدُ اَنْ تَبُوْا اِبْرٰھِیْمَ وَ نَرْسَاں چہ اللہ پروردگار عالم و ف من لوئاں کہ وقی بڈا بلیبیے تو منی گناہا و اِثْمِکَ فَتَکُوْنُ مِنْ اَصْحَابِ النَّارِ وَ ذٰلِکَ جَزَاؤُ الظّٰلِمِیْنَ ۳۰ وقی گناہاں رندا بیے چہ دوزخیان و ہمشنت ظالمی سزا و فَطَوَعَتْ لَهَا نَفْسُهَا قَتْلَ اَخِیْهِ فَقَتَلَتْهُ فَاصْبِرْ مِنَ الْخُسْرِیْنَ ۳۱ پدارضا مند کت آیارا آئی و دلا وقی برات و کشکا رندا کشتی و گڈا نوں بوت چہ نقصان کنکان و فَبَعَثَ اللّٰهُ غُرَابًا یَبْحَثُ فِی الْاَرْضِ لَیْرِیْہُ کَیْفَ یُوَارِی سُوْءَةَ اَخِیْهِ ط قَالَ یُوْلِیْتِیْ اَعْجَزْتَ اَنْ اَکُوْنَ مِثْلَ هٰذَا وقی برات و لاش و کشتی زار من باتیں چہ منی دستا ہمنجون بنوت کہ قس الغُرَابِ فَاُوَارِیْ سُوْءَةَ اَخِیْ فَاَصْبِرْ مِنَ النَّدِیْمِ ۳۲ گوراگایاں تاکہ اندیم بگتاں وقی برات و لاش و گڈا اسکت پشومان بوت و کَلَّا مَنْ اَجَلَ ذٰلِکَ ۙ کَتَبْنَا عَلٰی بَنِیْ اِسْرٰءِیْلَ اَنَّهُ مَنْ قَتَلَ چہ ہمے سببا نبشتہ کنگ مایہی اسرائیل و سرا کہ ہر کے بلکشیت

بوتنت۔ نبی علیہ السلام و ہدایت خلیفہ امت و قائد و سردار جو بوتنت کہ آیانی کلین جہان و اخلاق و ستیا و رہ ہندان و شون دات اے امت و ہم جہاد و حکم دیگ بوت بہ عمالقرہ مقابلہ اتان بلکیں روزین و تمہا بین ظالم و جابرین مردمانی برخلاف و ابوکا شام و سرزمین و درگیر کنگ و واسطہ اتان بلکیں ماں مشرق و مغرب اللہ کلمہ و برزو بالا دارگ و واسطہ و فساد و ہندال و جہربن و گوجگ و واسطہ خذراء گوں نبی سر ارض مقدس و وعدہ کنگ و لیکن جوش و فضا کت : وَ عَدَّ اللّٰهُ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا مِنْکُمْ وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَیْسْتَ خٰلِفَتَهُمْ فِی الْاَرْضِ کَمَا اسْتَخَلَفَ الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِہُمْ وَ لَیْمَکَنْتُمْ لَہُمْ وَ یُنہِمُ الَّذِی اَرَضٰی لَہُمْ وَ لَیْسَ لَہُمْ مِنْ بَعْدِ حَوجِہِمُ اَمَّا الْفِرْعَوْنِیُّ اِگر بنی اسرائیل و راموسی علیہ السلام مان جہاد و پر نشنت و گورکت و مہن کنت تو اے امت و راجم اللہ یہ آپسیا و لگوش گورکت : یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اِذَا الْقِیٰمَۃُ الْاٰتَتْ کَفَرُوْا رَحْفًا فَاَلَا تَوَلّوْهُمُ الْاَدْبَارَ (الفال مروج ۲) آسر جوش بوت حضرت موسیٰ علیہ السلام و ہمراہ چہ عمالقرہ ترسان و جوش گوشت کہ اذہب انت و ربک فقانا لاناہمنا فعدونہ تو ونئی پروردگار بروات و ہمرات ما ادا نکلیں۔ لیکن واجہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم و اصحاباں جوش گوشت کہ قسم بخدا اگر شما بہ دریا و موجانی تھا پترگ و حکم و بدبنت، ماہمانی و تھا دوزخیں و چہ ایک کسے ہم یک کر نہیت۔ امیدانت کہ خدا شمارا چہ مے نیگ و ہما چہرہ پیشداریت کہ چرائی تی چہاں سرد ببت۔ ماگوں وقی پیغمبر و ہمراہ ہوان و آئی و راست و چپ و ویم و پشنت و ہر نیگ و جہاد کنیں۔ چہ خذراء فضل و ماچہ آیانی نہیں کہ آیانی گوں موسیٰ و گوشتک اذہب انت و ربک فقانا لاناہمنا فعدونہ اے ہمیشی نتیجہ بوت کہ ہمنکرت و بنی اسرائیل چہ کت و فتاح زہر ہوان و ماں تہہ و میدان و سرگردان بوتنت چرائی و کتر مدت و محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم و اصحاباں ماں مشرق و مغرب و ہدایت و دینداری و ہر ک لک کت رضى اللہ عنہم و رضوا عنہ و ذٰلِکَ لِمَنْ عَاشَى رَبِّہَا۔ فایعنی آدم علیہ السلام و جہاد و دوہیں چک قابیل و ہابیل و قصہ و اشاران و بہ اشکانیں۔ پرچا کہ مرہ قصہ و یک براتے و دومی براتے تقوی و خذراء گورا

مقبولیت و روا آئی سرا حید کنگ و وقی زہر و بہ ہے پیدارشان کنگ کہ آرا کنگ و ذکر بیان بوتگ ہم ناحق خون کنگ و بدیں آسر بیان انت۔ ماں پیشی و کور و اے بیان بوتگ کہ بنی اسرائیل و ہدیہ اے حکم دیگ بوت کہ گوں جابر و ظالماں جنگ لیکن ات تو آیانی چہ ترس و سچان بوتنت نوں ہابیل و قابیل و اشکانی کنگ جو عس بگوش کہ آئی و بنگی انت کہ منقی و مقبولیں بنیانی قتل کہ سکتیں جہاں چہ یک جرم ایت کہ چرائی اشاران و گوں سکیں ہم تراپ و مہن کنگ بوتکت پہ آئی و اے ملعون پہ دما سوڑ و تیار نظرہ کابنت پیش و ہن اشاراں بازیں بازیے قتل کت و مروچہ ہن خذراء پاک و ہر کلان مسترین پیغمبر و بخلاف چہ حسد کینگ و بناء جونیں جونیں ساز و باز کنگانت چوش بگوش ظالم و ناشرانی مقابلہ و جان و دژگ و بے گناہ و محصویں بنیانی برخلاف قتل و بند و بارو و ساز و باز کنگ اے قوم و ہندی پیشہ انت و گوں ہے دکاویاں لَحْنُ اَبْنَاءِ اللّٰهِ و اِحْبَابُوْکَ و دعوی و گوں مزنی بے غیرتی و ظاہر کنت۔ اے بیان و روء و قابیل و ہابیل و قصہ پدا بہ اے ردا و مِنْ اَجْلِ ذٰلِکَ کَتَبْنَا عَلٰی

نبی اسرائیل الذ ظاہری۔ اسے کل بیلیج بیت ہائیش کیوارے کہ آرا اے قصوے گد سرے بیان فرمائینگ و لقتد جاء تھم رسلنا بالبینات ثم ان کثیرا منهم بعد ذلك
 فی الارض لم یسرفون انما جزاء الذین یحاربون ورسولہ الخ۔ ۳ یعنی آدم علیہ السلام ہا وہدہ رہ بندہ روہ ہر جگہ ہابیل و نکاح و دیگر لوٹ ات قابیل
 آئی و طلب کار بوت آخر بہ حضرت آدم و اشارہ ہر دو دنیاں پہ خدائگی چیزے منت مہنت گد اھر کس و منت را خدا قبول کت جنک ہمائیک انت۔ آدم علیہ السلام غالباً
 یقین ات کہ ہابیل و قربانی قبول بیت چنانچہ سچوش بوت۔ چہ آسمان و آسے ظاہر بوت و ہابیل و قربانی وارت کہ آوہدہ عند اللہ قربانی و قبولیت و نشانی ہمیش ات۔
 و قابیل و وہدے تدارہ و دیست چہ حسد و سوتک و مقبولیت و رھبندان و پشت و چکل دیان و چہ زھر و بغض و سبب و قتی برات و راکشگ و ہم تراپ دیگر
 شروع کت۔ و یعنی ہابیل و گوشت کہ مہ ایشی و منی گناہ جی انت و خدا و دیما کسی زور کار دات نہ کنت، آئی و گور و تقویٰ قیمت داریت۔ چوش بگوش کہ منی قربانی
 تقویٰ داری و سبب و قبول بوتگ۔ تو ہن اگر تقویٰ و اختیار بکنے تو خدا و گوں تو ہج و لوں ضد نیست انت۔ و حضرت شاہ صاحب فرمائیند کہ اگر کسے ناحق و
 دگہ کسے و جنگ لوٹیت تو آرا اجازت انت کہ ظالم و بگنت و اگر صبر بکنت تو پو آئی شہادت و درجہ انت۔ و اے حکم در حق و مسلمان نیگنت کہ وہدے تنی مقابله
 گوں مسلمانے و بیعت۔ و اگر نہ اوداکہ سرگرگی انت یا پو قتی حفاظت و شرعی مصلحت و ضرورت ہست انت تو اے صورت و دست و پد دست و سرانگ و ننگ نہ گھانر
 نہ انت۔ مثلاً کافر یا گوں یا غیاں قال کنگ و الذین اذا اصابہم البغیٰ ہم ینتصرون (دکوع ۴۔ شوری) و یعنی من چہ تو نہ ترساں بلکیں چہ خدا ترساں
 اے لوٹاں کہ داں حدے کہ شریعت موہ دنت چہ برات و خونناں قتی دستاں رنگد ار مکنناں۔ حضرت ایوب سختیانی و گوشگ انت کہ حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم و امت
 تہا اولی شخص کہ آئی و اے آیت و سر عمل کت و پیشداشت عثمان بن عفان رضی اللہ عنہ انت (ابن کثیر) کہ آئی و قتی گردن برائینت لیکن چہ مرضی نہ ہستی کہ یک مسلمانے
 ننگ بزرگ بہ بیت۔ و یعنی منی قتل و گناہ و گوں قتی ایدر گناہان و بہ قتی بد و بدلتے۔ ابن جریر و قول و پد کہ مفتراں بریشی و اجماع انت کہ با شنی و معنی ہمیش انت۔ باقی
 بر کس اے نوشتہ کنگ کہ قیامت و روج و مظلوم و گناہ بہ ظالم و چک و لڈگ بنت آگیش و کیوار ہم بہ یک حساب و راست انت مگو محقق ہمیش انت کہ آرا اے آیت و تفسیر
 نہ انت۔ نوں ہابیل و گفتار و خلاصہ چوش بوت کہ اگر تو ہے فیصلہ کنگ کہ منی کشگ و وبال و قتی سر و زورے تو من ہم ارادہ کنگ کہ قتی جان و گیشگ و من ہج دست
 و پاد نہ پیناں کہ چہ ارادہ و دست کشگ و شکان ہم منی سر امیئت۔ و یعنی تہی زندہ تمامیں گناہ تہی چک و بنت و منی خون و گناہ ہم بہ تہی سر و بہ بنت و
 مظلومی و سبب و منی گناہ کا فور بہ بنت (موضح القرآن) و بلکیں شروعات و دودل بوتگ۔ کم کم و نفس امارہ و آرا پرخون و تیار کنگ و گناہانی ردا ابتداء و عوام ہر کس
 حال ہج و دل بیت۔ و دنیاوی تاوان بہ آئی و بوت کہ چوشیں نیکیں برات چہ دست و شت کہ آپہ آئی قوت و دلبری و چنگ ات، ووت گنوک لوآن و بیران بوت۔ ماں
 حدیث و ہست کہ ظلم و قطع رحم و دھنچیں گناہ انت کہ آیانی سزا چہ آخرت و پیش اید ہم رسیت۔ و آخرت و تاوان اے بوت کہ ظلم و قطع رحم، زانت کار قتل و بدامنی و
 دروازگ و ماں دنیا و بچ کنگ چہ اے کلیں گناہانی سزا و حقدار بوت و دیم ترے اے ہمیں ہر گناہے کہ ماں سر زمین و کنگ بیت آیانی و بال ہم ہمیشی و چک و کینت
 چوش کہ ماں حدیث و گیشینگ بوتگ۔ و چوش کہ پیش و بچ انسانے بیران نہ بوتگت پمشکا قتل و پد آئی و عقل و ہج کار نہ کت کہ آلاش و راجون بگنت آخر کار یک گورگے
 دیستی کہ زمین و پشکاندہ گانت، دومی مرتلیں گورگے و خاکان و دورکنان و ماں زمین و کل کنگانت۔ چہ آئی گندگ و مرد و کمین عقل آہت کہ من ہن قتی برات و لاش و
 ماں زمین و کل بکنان و افسوسی بوت کہ من عقل و ہوش و پد برات و دوزواھی و چرے جناور و ہن کتراں۔ شاید ہے سبب انت کہ حق تعالیٰ و آرا بہ یک ادنائیں چاہے
 دست و ہم تراپ دات تاکہ آچہ قتی اتحقق کار و پشوماں و لجاں گیر بہ بیت۔ گورگے اے خاصیت انت کہ آوتی براس و لاش سرچ گندگ و ملک و پد سر زوریت۔ و پشومانی
 ہما سیت دنت کہ گوں آئی بہ گناہ و مغذرت، انکساری و فکر و نڈار کھن گوں بیت۔ بہ اے موقع و آئی و پشومانی چہ حق تعالیٰ و نافرمانی و نہ انت بلکیں پو قتی بزرگی و سرات
 کہ چہ قتل و زندہ آئی دو چار کپت۔ و یعنی ماں ناحقیں خون ہرچ دنیاوی و اخروی خسراں ہست و ہرچ بدیں آسرات چہ آئی و پد ترتیب گنت دانکہ و ت قاتل و چند چہ آ
 کرد و زندہ بزرے پشومان لوآن افسوس و دست و لگاشیت۔ پشکا پدہ بنی اسرائیل و اے ہدایت سر بوت کہ ماں دیم و آیتان آبیان بوتگ۔ ۱۲

ففساد تالان کنگ با صورت آنت. مثلاً اهل حق چہ دین و دور بدارت یا پیغمبران سے عرقی و بکنت یا العیاذ باللہ و مرتد بوان و دیگران مرتد بوگ و سکین بدنت و قس علی ذاک
 ف یعنی اول سر مال رو زمین و مسترس گناہ ہے بوت کہ قابیل و ہابیل و خون کت چرائی و عید کے رسم بنا بوت پمشکا ماں تورات و خوش بیان ات کہ بیچے و خون کت خوش گوش کلانی خون
 کت یعنی بچے و ناخنی و خون ریچک و کس ہم دلبرنت تولے حساب و ہر شخصے بچے و قتل کنان و بدنی و ہندال و قائم کنت خوش گوش کہ آدرستیں انسانانی قتل و عام بدامنی و درازہ
 پچ کنت ہر شخصے بک خانے و سلامت داریت یعنی چہ ظالمین قاتل و دست آڑا کینیت خوش گوش کہ آئی چہ و تی عمل و سر جس انسانانی رکینے سلامت مارگ و دعوت دیگانت
 ف چہ بینات مظاہرین ہم مراد بوت کنت یا سطرہیں نشانیاں ہم کنت کہ حیرایاں اے جبرہ تصدیق میت کہ اے و اجبے شک خلاء پیغمبرانت۔ ف یعنی نبی اسرائیل و بازین کس و خوش
 سطرہیں نشانیاں گزراں و خوشیں سترچیں حکماں اشکان و ہن چہ و تی ظلم و سرکشی و دستش نہ کشت و معصومیں نبیان و قتل موت ماں و ناخقیں خون کنگ اشانی کاربوتنگ
 و مروعی ہن خاتم الانبیا صلی اللہ علیہ وسلم و (معاذ اللہ) قتل یا ایذا رسانی، سبکی و ذلیل کنگ ہمک ڈولیں ناپاکیں زباز کنت و اینکر سر پدہ بنت کہ و ہد تورات و حکم و روع کیف
 ما اتفق کتام یک کسے و ناخنی و خون کنگ اینکر مزین ہمک

کہ خوش گوش آئی و قاتل تمایں و نیاء مردمانی قاتل انت،
 تو گڈ اندیاء چہ کلان زبات کامل و المل انسان و چہ دستاں
 زبا مقبول و مقدسین جماعت و قتل و ایذا رسانی و کلایش
 بوگ گوں اشان جنگ پی مقابلہ سرین بندگ خلاء گور و چکر
 مزین گرانیں جرم است بگوں خلاء نغراں جنگ بنا کنگ و معنی
 در حقیقت گوں خلاء مقابلہ انت شاید مشکا ماں آئی کت
 اشانی دیناوی و اخروی سزاء و کنگ بو تک کہ ہر کس کہ گوں
 خدا و گوں پیغمبر جنگ کنت یا ماں دنیاء قسم مسم و فساد
 تالان کنت آفسرفون فی الارض و مصداق جوڑ بنت
 و بدامنی و گیشتر مفسراں اے جاگہ و زہنی و پل و پانچ مر
 گیتنگ۔ بلکہ چہ لفظاں عمومی معنی مراد گرگ بیت تو معنی ستر
 ظاہر بیت۔ آیت و بار و ماں حدیث و ہر شان نزولے بیان
 بو تک آئی و مراد ہن ہمیش انت کہ لفظاں بہ عموم و کار مرز
 کنگ بہ بنت گوں اللہ و رسول و جنگ کنگ و یا ماں زمین
 فساد و بدامنی تالان کنگ اے و لفظ سخن انت کہ ماں
 اشان کافرانی بلغار، ارتداد و فتنہ، زہنی، ناخقیں قتل، ساز
 باز کہ سر و جرم و بکشتیت و برخلائی کت و تران کل داخل بو
 کنت و چہ اشان ہر یک جرمے ہے و ٹھیکنت کہ آیانی ارتکا
 کنوک ہا چاریں سزایانی کہ دیم و بیان بیگانیت کت میکے
 ضرورتی قرار گرت۔ ف یعنی راستیں دست و چپیں یاد۔
 ف براں دور ماں دگہ جاگہ اشان و برگ قید و بند کنگ
 بنت جو شکہ امام ابو حنیفہ و مذہب رہ بندانت۔
 ف و کنگانی احوال و چار صورت بوت کنت (۱) قتلش
 کت بلے مال زورگ و بوت نہ رست (۲) قتلش کت و
 مالش ہم مرتنت (۳) مالش پلنتت مگر قتلش نہ کت،
 (۴) نہ مالش برت کت و نہ قتلش تونت، قصد و تبارک
 پدگر قاتر بوتنت۔ ماں آچاریں جاوراں بالترتیب سزایہ
 چاریں انت کہ بیان بوتنت۔ ف یعنی برزا ذکر بو تکس سزاکہ آ
 حدود و حق اللہ و طر و انت چہ گرفتاری پیش بہ توبہ کنگ معنی
 بنت حقوق العباد البت معاف نہ بنت مثلاً اگر کسے و مالی
 و ازگت تو ضمان بیک کپیت قتل کت تو قصاص گرگ بیت البت
 اے چیرانی معنی کنگ و حق مال و خدا بند و مقتول و ولی و
 حامل انت۔ (تنبیہ) اسد چہ احوال ایدگہ حدود مثلاً
 حد شرب خمر، حد سرقہ، حد زنا و چہ توبہ و مطلقاً ساقط نہ
 بنت۔ ف وسیلہ و تفسیر ابن عباس، مجاہد، ابو اہل
 حسن و ایدگہ پیشی بزرگاں چہ قربت و کنگ، تو وسیلہ و شوہر و چہ مراد اے بیت کہ آئی قرب و وصول و شوہازی بہ بیثیت، قتادہ گوشتیت: ای تقرّبوا الی بطن
 والعلی بایوضیہ "خلاء گوں نزکی حال کن ات بہ آئی و فرمانبرداری و بہ ہاملاں کہ حیرایاں آراضی بیت و ہر چیکہ ماں حدیث و آہتگ کہ وسیلہ" ماں جنت و بیک اعلی و
 بالا میں منزل ایت کہ آچہ دنیاء بیک بندہ و راسیت۔ و اجب و ارشاد کت کہ شہا چہ بانگ و پد چہ خلاء بہ منی واسطہ ہا جاگہ و بلوط ات تو آجاگہ و نام ہمشکا وسیلہ
 ایر کنگ بو تک کہ چہ جنت و تمایں منزلال آرحمن و نزیک انت و چہ حق تعالیٰ و قرب و جاگہاں چہ دستاں بلند ترنت۔ بہر حال پیسر و گوشتی کہ چہ اللہ مدام بتبرس ات
 لیکن خوش مترس ات چہ شکہ انسان چہ مار و یا زوم و یا شیر یا گرگ و ترسان و دور شوک بنت بلکیں چہ جبر و ترسگ کہ چہ بیثیت کہ چہ آئی رحمت و و شت نو دی و زہر بوان
 و در بکپ ات پمشکا اتقوا اللہ و چہ رند و اتقوا اللہ الوسیلہ فرمان کت۔ یعنی چہ آئی ناوشنودی و دوری و جدائی و ترسان و آئی و قرب و وصول حاصل کنگ و شوہاز و

نَفْسًا يَغِيْرُ نَفْسٍ اَوْ فِسادٍ فِي الْاَرْضِ فَكَانَتْ اَقْتُلِ النَّاسَ

یک کسیا بغیر چہ قصاصیا یا بغیر چہ فساد کنگا ماں زمینا ف گڈ اچو بوت کہ آئی و در سترین مردم
 جمیعاً و من احياءا فكانت احياءا الناس جميعاً و لقد جاءتهم
 کشتنت ف و ہر کسیا کہ بیثیت یک کہ چہ کشتگ گڈ اچو بوت کہ در ستریں مردمی زندگی کنت، و زرت آرتش آیانی گورا

رسلنا بالبیت ثم ان كثيرا منهم بعد ذلك في الارض
 مے پیغمبران ظاہرین نشانی ف رندا بازین مردمے چہ آیان چہ اشیا چہ رندہن ماں زمینا

لمسرفون ﴿۱۷﴾ انما جزوا الذين يحاربون الله ورسوله و
 ناراہیں کنت ف ہے سزانت ہما کسانیکہ جنگ کنت گوں اللہ و گوں آئی و رسول و

يسعون في الارض فسادا ان يقتلوا او يصلبوا او تقطع
 تیج و ناچ کنت ہا زمینا چہ کار خرابی و ک آیان کشتگ بنت یا پدار و کشتگ بنت یا کنگ بنت

ايديهم وازجلهم من خلاف او ينفوا من الارض
 آیانی دست و پار چہ دگہ نمکیا و یا گلینگ بنت چہ آجاگا ہا ف

ذلك لهم جزى في الدنيا ولهم في الآخرة عذاب عظيم ﴿۱۸﴾
 اے آیانی رسوائی انت ہا دنیا و پیر آیان ماں آخرتا زنیڈیں عذابنت و

الا الذين تابوا من قبل ان تقدر وواعلهم فاعلموا ان
 مگر ہمایان کہ توباش کت پیسر چہ اے خبرا کہ شے دست برسیت پیر آیان گڈ ابرانت کہ

الله غفور رحيم ﴿۱۹﴾ يا ايها الذين امنوا اتقوا الله وابتغوا
 اللہ بخشوتک مہرباننت و او مسلمانان! برست چہ اللہ و شوہاز بیکنت

اليه الوسيلة وجاهدوا في سبيله لعلكم تفلحون ﴿۲۰﴾
 سبیا پیر آئی و درگا ہا سگف و و تی سا بہ بیثیت ماں آئی و را با تا کہ شہا پیر و تی مراد برسیت و

ان الذين كفروا لو ان لهم ما في الارض جميعاً ومثله
 ہما کہ کافر بوتنت اگر آیانی دستا بیت ہر بلک و ماں ماں و زمینا ہستنت تمام و ہور آئی و دگہ

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

..... بہ بیعت۔ و اے ظاہر یہ گپ ایت کہ بہ تمام چیزے ع قریب ہوا وقت ع حاصل بوت کنت کہ در میان ع پشت کپستگیں راہ گوازیگ بیت ناکہ چہ آئی گوزان ع منزل ع گور ع سر بہ بت۔ ہمیشی ع را فرمانی کت و جَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ آئی ع راہ ع جہاد بکن ات یعنی بہ آئی سر ع روگ ع سزجیں کوششت بکن ات ، لَعَلَّكُمْ تَقْلِحُونَ تانکہ شما آئی قریب ع حاصل کنگ ع تہا کامیاب بہ بیعت۔ و اگوستگیں رکوع ع آخر ع ہما در مانی دیناوی و آخروی سزایان فرماینتی کہ آگول خدا و رسول جنگ کنت دماں روئے زمین ع فساد و بد امنی تالان کنت۔ ماں اے رکوع ع مسلمانان ع چہ ہما سزایاں ترس پیشداران ع گوشگ بوتگ کہ وہدے شقی و بد بختیں مردم گول خدا و رسول ع جہاد بکنت تو شما خدا و رسول ع طرف ع لبوان ع گول آیاں جہاد بکن ات اگر آہ زمین ع فساد ع تالان کنگ بلوٹنت گڈ اشما چہ وتی کوششت و خوہیں عمل امن و ایمنی قائم کنگ ع شوہاز ع بہ بیعت - ۱۲

سے صفحہ ع فوائد : فل ماں پیشی آیت ع گوشمالی کنگ بوتگت کہ ان چہ خدا ع ترسان ع آئی ع قریب حاصل کنان ع وہ آئی ع راہ ع جہاد کنان ع فلاح و کامیابی ع امید داشت کت کنت۔ ماں اے آیت ع بیم تراب دیگ بوت کہ ہر کس ع چہ خدا دیم تاب دات آیاں آخرت ع اگر روئے زمین ع تمامیں خزانیاں بلیں چرایاں گیش خراج بکنت و فدیہ دیان ع چہ خدائی عذاب ع رستگاری بلوٹنت تو اے بوت کنت۔ الغرض اود ع کامیابی چہ تقویٰ، "ابتغائے وسیلہ" و چہ جہاد فی سبیل اللہ ع حاصل بیت۔ چہ رشوت و فدیہ ع حاصل نہ بیت۔ فل چہ بازی حدیثاں ثابت ات کہ بازی گنہگاریں مومن داں یک مدتے ع ماں دوزخ ع جلال ع رندا کشگ بنت و حق تعالی چہ وتی فضل و رحمت ع ماں جنت ع اشان داخل کنت، اے آیت ہما حدیثانی برخلاف نہ ات پر چاکہ ادا چہ شروعات ع ایوکا کافرانی احوال بیان لبوان و پیدا کنت۔ مومنان ع بابت ع مرے آیت ع یک حرف ہن بیان نہ بوتگ۔ فل یعنی کسے اولی برے دزی بکنت تو آئی ع دست ع چہ منگلی ع بہ برات۔ باقی گیش و گیوار ماں فقہ ع کتاباں موجود ات۔ ماں گوستگیں رکوع ع بہرنی ع بیان ات۔ در میان ع پرمومنان چیزے بنت و نصیحت دیگ بوت۔ نون پدا بہ ہما گیش و گیوار ع نیمگ ع اثر کنگ بوت۔ ماں اے آیت ع دزی ع سزا ع بیان بوت۔ فل یعنی سزائے کہ دزی دیگ بیت آدزنگیں مال ع بدل نہ ات بلکیں آئی ع فعل "سرقہ" ع سزائنت تانکہ آراو اید کہ دزان ع تنبیہ بہ بیت۔ بے شک ہر جا گاہے کہ اے حدود جاری بنت دو چار ع سزا دیگ ع پد دزی ع دروازہ دائم و قائم بند بیت۔ مروچاں تہذیب ع دعوی داراے ہم ع حدان و حشیانہ سزائے نام پر بندت۔ لیکن دزی کنگ اگر اے واجہانی گور ع شرس کارے نہ ات تو یقیناً تی تہذیب داریں سزائے سلیں کار ع چہ سزائے گو جگ ع کامیاب بیت اگر چہ کتیں وحشت ع تحملی ع بازی دز مہذب جوڑ بنت تو تہذیب ع دعوی داران ع و شنود بوگ لوٹت کہ آیاتی تہذیبی رہ بند ع چرا و حشتنا کیں کار ع دز کمکی رسگا کنت۔ لہتے تفسیر بیان کنوک ہم نے شوہاز ع ات کہ قطع ید ع سزائے دزی ع مسترس سزاقرار دیان

چریشی ع سست ترس سزا دیگ ع اختیار چہ شریعت ع حاصل بکنت مگر مشکل ایشنت کہ دزی ع چریشی ع سست سزائے ذکر نہ ماں قرآن ع دگہ جگہ ع موجود ات و نہ واجہ پیغمبر ع و نہ صحابہانی دور ع چوتیں مثالی بگہر کیت۔ آیا کسے اے دعوی ع کت کنت کہ ماں اینک در اجہیں مدتے ع ہمکر دز گرگ بوتگت، چرایاں یکے ہم چوتیں دزے نہ ات کہ آئی اول سر ع کرگ بوتگت کہ بہ آئی سر کم چہ کم بیان بہ جواز ع ردا چہ قطع بد ع سبک ترس سزا جاری بہ بوتیں۔ یک ملحدے ع ماں گوستگیں دور ع اے سرقہ ع حد ع سزائے کنگت کہ وہدے شریعت ع یک دست ع خون بہا پنجد دینار مقرر کنگ تو اینک قیمت دار و کیں دست کہ آئی برگ ع خون بہا پنجد دینار مقرر تہج وہ کلدار ع دزی ع چون برگ بیت۔ یک علی ع ایشرا شرجواب داتگ "انہالما کانت اعینة کانت غنیمة فلما خانت هانت" (یعنی دستے وہدے کہ امانت دارات آقیمت داروک ات وہدیکہ (دزی کنان ع) آخیانت کار بوت تو گڈا آدست ذیل) بوت۔ فل چونکہ آسرافضل (غالب) ات پمشکا آراحتی حاصل ات

مَعَهُ لِيَقْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ

ہمیک تاکہ بدل بیت ہمایا و چہ ایشنت و تارا چہ روز قیامت ع عذابا گڈا قبول بیت چہ آیاں

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۳۷﴾ يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ

وہر آیاں تو رہنویں عذابت فل لوٹنت کہ در بکپنت چہ آسے و

مَا هُمْ بِمُخْرِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿۳۸﴾ وَالسَّارِقُ

آیاں گاہے در نکپنت چہ او را و ہر آیاں دائمی عذاب ہسنتت فل مردیے دز

وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا كَالْأَمْنِ

و جنین دز نون بگڈت آہر دو کانی دستاں پر آیانی کردارانی عوضا بطور عبرت دیگ چہ

اللَّهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۳۹﴾ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ

اللہ عطا فل اللہ مزین زور کے دز بریں دانائے فل پدا ہر کسی کہ توبہ کنت زہر دتی ظلم کنگا و وتی عادتان شریکت

فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۴۰﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ

گڈا بیشک اللہ وتی نظر ایک کنت پائی سر لقیبنا اللہ بخشونت رحم کونکنت فل زاناں نوزانے

أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ

کہ اللہ و نیکنت بادشاہی آسمانیاںک وزمین ع عذاب دنت ہر کسی کہ بلوٹنت

وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۴۱﴾ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ

و بخشیت ہر کسی کہ بلوٹنت واللہ پر ہر چیز ع سراقا دنت و او رسول

لَا يَحْزَنُكَ الَّذِينَ يَسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا

غم موز پر ہما کسانک پرورک ات دیم پر کفر ع ہما کہ پر وتی دیا گوشنت

أَمْثًا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا

کہ ماسمانیں و آیانی دل سلمان نہ ات و دگہ ہما کہ بہود بیت و

سَمِعُونَ لِلْكَذِبِ سَمْعُونَ لِقَوْمٍ آخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ بِحَرْفٍ

جاسوسی کنت پر دروغ بندگا آجاسوست دگہ یک جماعتے کتی گور اینہنگنت فل ٹکلینت

ہرچیکے بلوٹیت قانون راہوار بکنت کسے چیا و پرچیاکت نکنت و لیکن چونکہ حکمت داروک ہن مہنتت پمشکا اے احتمال نیست کہ ایوک چہ وتی سزجیں اختیارے کارگران ء بے موقع یکت نونے رہوار بکنت ہن آوتی نزوریں بندگانی مالانی حفاظت ء کت مکنت اے آتی ء سراقضلی و مزن شانی ء برخلاف انت و دژان و ڈنگان ء ہنجوش بے ہار ء آزاد بدنت اے آتی ء حکمت ء ہن برخلاف انت ۔ فل یعنی توبہ براست ء بہ بیت کہ پہ آتی ضروری انت کہ دژی ء مال ء بہ خدا بند ء و از بکنت و اگر مال بباد بوت تو ضمان بدنت و اگر ضمان نتو نیت کہ بدنت تو معاف بجائینت وہ وتی کتگیں کارا خجالت بہ بیت وہ آتندہ چرائی پھر نیک ء ممکن ارادہ بکنت توجہ اے ہمیں توبہ ء اسید انت کہ حق تلحاً آتراجہ قیامت ء سزایاں کہ دنیاوی سزا آتی ء مفت بلہ بچ نہ انت چہ اعدا بااں آتراجہ کینیت

ک و ہدیہ حقیقی حکومت و بادشاہی ہمانی تیگنت تو بیشک ہمانی ء اختیار ہن حاصل بیت کہ ہر کس ء مناسب زانت معاف بکنت و ہر کس ء بہ وتی حکمت و عدل ء روء سزادیک بلوٹیت آتراجہ بدنت و نہ ایوکا اے کہ آتراجہ معاف کنگ و سزادیک ء کلی اختیار حاصل انت بلکیں چہ اختیارانی کار مرزی ء آتراجہ کسے داشت کت ہن نکنت پرچیا کہ آذات بہ ہر یک چیزے ء سراقدرت داروک انت ۔

ک ماں پیشی آیت ء دژی و غمیرہ ء حدود بیان کنگ بونگنت نون لھتیں ہا قومانی احوال بیان بنت کہ آیاں ماں ”حدود اللہ“ ء رد و بدل کنان ء وقار مسترین عذاب ء مستحق جو رکت ۔ اشانی تفصیلی بیان بغوی ء چوش نوشتہ ٹرنگ کہ : خیر ء یک : یہودی مرد و یک جینے ء زناکت مرد ء چہ و پیش سورکتگت وہم جنین ء ۔ باوجودیکہ ماں تورات ء اے جرم ء سزاجرم (سنگسار کنگ) ات مگر اے ہر دو تینا مزن نامداری مانع بوت کہ اے سزا ہر دو تیناں دیک بہ بیت ۔ وت ماں وت ء اے شورش کت کہ اے واجہ کہ ماں بشر ء انت (یعنی محمد صلی اللہ علیہ وسلم) ماں ایشی ء کتاب ء پہ زانی ء ”رحم“ ء حکم مان نہ انت ۔ چاکب جنگ ء حکم انت تو چہ بنی قریظہ ء مرد ماں لھتیں کس آتی ء گور ء دیم بدنت پرچاکہ اشاں آتی ء ہماہگ انت و گوں آتی صلح ء معاہدہ اش ہم کنگ اشاں آتی ء اے بارو ء خیال معلوم بکنت چنانچہ پہ اے کار ء چند نفر روانہ کنگ بوتنت کہ واجہ سفیر ء خبر اے رد ابگرت کہ ”زانی محسن“ ء سزاجی تجویز کت اگر آچاکب جنگ ء حکم ء دنت تو قبول کن ات و اگر جرم ء حکم بدنت تو قبول مکن ات بہ اشانی جُست ء سزاجی صلح اللہ علیہ وسلم ء فرمائیت کہ شما منی فیصلہ ء سزاجی رضامند بیت ۔ اشاں اتراکت ۔ چہ خدا طغر ء جبریل ء ”رحم“ ء حکم آورت ۔ مگر اشاں چہ وتی اقرار ء برگشتہ بوتنت ۔ آخر واجہ ء پدافرمائیت کہ فک ء زندوک ابن صوریا چہ شاچونہں مردم ایت درستان پتہ دات کہ مروچی برتے زمین ء موسوی شریعت ء چہ آتی ء شتریں زانگر نیستنت ۔ واجہ ء آتراجہ لوطائیت و مزن تریزیں سوگند دیان ء جُستی گیت کہ ماں تورات ء اے جرم ء سزاجی انت ؟ باوجودیکہ ایڈگہ یہودی پہ اے حکم ء چیردیک ء سگت کوشست کنگا انت کہ حضرت عبد اللہ بن سلام ء موفت اے پردہ پاشک بوتگت پد اہم ابن صوریا ء کہ اشانی بھروسہ ء قابل مردے ات تمام نہ تمام وڑے ء پیمیا اقرار کت کہ ماں تورات ء اے جرم ء سزاجی انت ۔ رند تر ء آتی ء کلین حقیقت ظاہر کت کہ چہ پیمیا یہود ء رحم ء سزاجی کنان ء پہ زانی ء اے سزادیک بناکت کہ آتراجہ چاکب جنگ بہ بیت و دیم ء سیاہ کنان ء خر ء سزاجی چاکاتی سوار کنان ء بازار ء ترینگ بہ بیت ۔ خلاصہ ایش بوت کہ واجہ اے ہر دو تیناں ء رحم ء سزادات و فرمائی کت کہ اللہ امر چی من اولی کسون کہ آتی ء ماں دنیا ء تسی حکم زندگ کت کہ پیمیا اشاں آتراجہ مردگ کنگت ۔

ک سَمْعُونَ ء معنی زیادہش کنوک و گوشدار و کنت ۔ پد اش کنگ برے جاسوسی ء معنی ء ہن کار مرز بیت و برے آتی ء معنی بیت ”زیات قبول کنوک“ چوش کہ ماں سَمِعَ اللہ لَمِنْ حَمْدًا ء اش کنگ ء معنی قبول کنگ انت ۔ مترجم ء ادا اولی معنی مراد گپتگ ۔ بلے ابن جریر وغیرہ محققاں دومی معنی مراد گپتگ سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ یعنی دروغ و باطل ء باز زیادہش کنوک قبول کنوک سَمْعُونَ لِقَوْمٍ آخِرِينَ ۔ یعنی دومی جماعت کہ آتی ء عاں ء دیم دات و وت بہ شے گور ء نیاہنتت ہمایانی خبر ء باز زیات متوک انت ۔ ۱۲

الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخذوه وإن لم تؤتوه فاحذروا ومن يرد الله فنته

فلن تملك له من الله شيئا أولئك الذين لم يرد الله أن يطهر قلوبهم ولهم أجرهم في الآخرة

عذاب عظيم ﴿٣٧﴾ سمعون للكذب اكلون للصحف فان جاءوك فاحكم بينهم أو اعرض عنهم وإن تعرض عنهم

فلن يضروك شيئا وإن حكمت فاحكم بينهم بالقسط

إن الله يحب القسطين ﴿٣٨﴾ وكيف يحكونك وعندهم التوراة فيها حكم الله ثم يتولون من بعد ذلك و

ما أولئك بالمؤمنين ﴿٣٩﴾ إنا أنزلنا التوراة فيها هدى ونور يحكم بها النبيون الذين أسلموا للذين هادوا

وروشانی انت پہ آئی، مطابق حکم کنگ پیغمبران ہما کہ اللہ فرمان بردارنتن پہ یہودیانی سرا

مائل ٢

فلا یعنی ماں خدایہ خبر، رد و بدل کنت یا کجائے خبر کجا پچینت۔ فلا یعنی اگر شلاق جنگ، حکم، بدنت تو قبول دار بہ بدنت اگر نہ اتا بن ان چوش بگوش کہ خدایہ شریعت وتی ہوا
 وواہگ، رو، راہوار کنگ لوشگنتش۔ فلا ہدایت و ضلالت خبر و شریعت چیز، سن ابید چہ خدا کے پاک، ارادہ، بہ وجود نہ بیت اے یک ہیچیں رہ بندے کہ آئی انکار چہ آئی
 قبولی، زیات گران انت۔ فرض یکن کہ یک مروے دزی، ارادہ، کنت ولیکن خدایہ ارادہ ایشتت کہ آمد دزی مکتت، نون اگر آمد بہ وتی ارادہ، کامیاب بوت تو لازم کیت
 کہ خدایہ آئی مقابلہ، معاذ اللہ عاجز مانن و اگر خدایہ ارادہ بندہ، ارادہ، سرا غالب مابیت تو لازم کیت ماں و نبیاء، ہیج جاگہ، دزی وغیرہ ہیج خرابی، وجود پشنت
 مکینت و اگر خدایہ تعالیٰ چہ خبر و شرع، کسے، ارادہ، نہ کنت توجہ البشی، معاذ اللہ آئی غفلت و کاران، ہننل کنگ لازم کیت تعالیٰ اللہ عن کل الشرور و نقذ
 اے تمہیں کیانی سرا غور کنگ، بعد لچار ہما تنگ کیت کہ ہیج چیز، آئی تخلیق، ارادہ، ابید موجود بیت نہ کنت دراصل، اے مسئلہ مبہم و ہم دراج کشنت
 کہ زیات گیش و گیوار لوٹیت۔ فلا پیسے، منافق و یہود، کارستانی، قرمانیت کہ ماں آئی، اے چنت اعمال خصوصاً ذکر کنگ بوتنت ندام دروغ و باطل،
 نیمگ، بھگک اہل حق، برخلاف جاسوسی کنگ، ناشری و

بدکاریں جماعتاں مدد کنگ، ہدایت، حیران، تحریف
 کنان، بدل کنگ، وتی واہگ و مرضی، برخلاف
 یک حقین گپ، قبول نہ کنگ۔ ماں ہیج قوم، اے
 ہیبل و عادت بہ بنت آئی مثال چوش بہ فہم کہ نہ ادوا،
 کار مرز کنت نہ مہلک و چہ نقصان دیو کیں چیزان بہرہ
 قائم داشت کنت طبیب و داکتران، بہ کلاگ
 بزوریت۔ سر پد کونکان، بد و رد بکنت۔ نسخہ، دران،
 چکل بدنت چرونی مرضی، نسخہ، اجزاء، بدل بکنت
 وائے قول، ہم بکنت کہ ہیج دوائے منی واہگ و تب،
 برخلاف بہ بیت آکر اکی کار مرز کنان۔ مرے جاوران
 کتام یک طبییے یاد اکثرے نوری آئی جرندے پت ہیچ
 مہیت اگر ہیچ علاج، دست، کشتان اے ارادہ
 بکنت کہ چوشیں مریض، نون آئی بے راہ روی ورد
 کاری، ضد و ہٹ کنگ، سزا، چشنگ لوٹیت تو کلا
 ایبا اے طبییے یاد اکثر بیماری انت یا کہ مریض، جرند
 خود کشتی فہمگ بیت نون اگر مریض چہلے نادرا ہی
 ہلاک بوت تو طبیب اے رد، ہیچ میا رہا نہ انت
 کہ آئی، علاج نہ کنت بلکیں نادراہ وت ملزم و گناہ کار
 انت کہ آئی، وتی دست، و تارا تباہ کنت و طبیب،
 چوشیں موھے ندانی کہ آئی، یا نادراہے ندرستی، دوبارہ
 یارگ، واسطہ جہد بکنت۔ بلکل ادائے سیم، یہود
 ناشری، ہوا پرستی، ضد و ہٹ کنگ، بیان کنان اے
 لفظان، کار مرز کت و من یترن اللہ فتننہ الخیر کسے
 اللہ، گمراہ کنگ لوٹت و اولئک الذین لکبرن اللہ ان
 یطہر قلوبہم (اے ہما مردم انت کہ بہ اشان،
 اللہ نہ واہت کہ اشانی دلان، پاک بکنت) البشی
 مطلب ہمیشنت کہ خدایہ اشانی بدکاری و گندیں شوہازانی
 سبب، چہ اشان وتی لطف و کرم، نظر، چست کنت
 کہ چہ آئی، پداریانی بہ کشتک، سر اکبگ و پاکبازی، قبول کنگ
 ابید ہس باقی نہ مانن۔ شتا بہ اشانیگی و تارا ہلاک مکن ات
 لقولہ تعالیٰ لا یحزنک الذین الہ باقی اے شہد کہ خدا
 بہ البشی، ہس قادر ات کہ اشانی کلین ناشریاں، غلط کاریاں
 بہ جبراً بداشتنتی کہ اشان ہیج ڈوس ضد و ہٹ کنگ
 متوتتیں۔ بے شک اے جبر نسلیم، قابل انت کہ بہ خدایہ
 قدرت، دیم، اے مشکلیں کارے نہ ات و لولشاء ذکک لامن من

فلا الأرض کلہم جمیعاً (پوس رکوع ۱۰) ولیکن قدرت، دنیا، تمام نظام بہ ہے رہ بندہ، ایر کنگ کہ بندہ، بہ خبر و شرع، کسب کنگ، بردا مجبور ہے وس اد کنگ مہیت اگر ایوک، کلان، بہ
 خبر، اختیار کنگ، مجبور کنگ بہ بیت نواے عالم، تخلیق، حکمت و مصلحت سرجم نہ بیت و حق تعالیٰ، بازیں صفات بہ ہے سیم، پشت کینتگنت کہ آیانی ظاہر کنگ، ہیج محلے نہ
 مانگت۔ مثلاً عفو، غفور، حلیم، منتقم، ذوالبطش الشدید، قائم بالقسط، مالک یوم الدین وغیرہ حالانکہ اے عالم بہ پیداکنگ، غرض ہم ہمیشنت کہ اللہ تمہا میں
 صفات کمالیہ، ظاہر بہ بنت ہیج مذہبے یا ہیچ انسانے کہ آخدا، فاعل مختار قبول کنت انجام کار ابید چہ البشی، دگر ہیج غرض ظاہر کنت نہ کنت کہ انسان، خلقت، مقصد انت لبیکو کوا کلم
 احسن عملاً (سورہ ملک رکوع ۱) خدامارا فہم وزانگ بہ دنت کہ بچکیں رہ بندہ، شوہاز، بہ بیس۔ و ہا ابن عباس، مجاہد و عکرمہ وغیرہ پیشی بزرگان منقول انت کہ واہر پیغمبر، اے اختیار
 شروعات، حاصل ات آخر و ہدیہ اسلام، غلبہ بوت و سرجم، شریعت، قانون راہوار بوتنت تو ارشاد بوت ان احکم بعبہم بما انزل اللہ یعنی اشانی فیصلہ آن، بہ شریعت،
 رہ بندہ، مکن ات مطلب ایشتت کہ اعراض و کنارہ کشتی، حاجت نہ انت۔ فلا قرآن کریم ہمگ بر، بہ البشی زور برداتگ کہ یک کسے ہر قدر ناشرفظالم و بد معاش بہ بیت مگر شتا گوں آئی بہ انصاف

فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿۳۵﴾

ماں انجیل و ہر ایک حکم مکتب یہ ہمارا ہے موافق ہوا کہ اللہ ان لوگوں کو گناہوں سے نافرمانت و

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنْ

دیومہ داتاگ ما پتھی سرا کتاب پہ حق باورداروکت ہتھا کتابانی کہ آئی ہرچہ پیش

الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ

ایرہنگت و آیانی پانکاف جنوکت گڈ انون تو حکم کن ماں آیان یہ ہمارا ہے موافق ہوا کہ اللہ ان لوگوں کو

وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ

و آیانی واہگانی زندا مکب درجا بیکہ ہنگل چہ ہما حقین راہ کتھی گورا انکگت یہ ہر یک تو مہا چہ شہاد انگ ما

شِرْعَةً وَمِنْهَا جَاوِلُوشَاءَ اللَّهُ لِيَجْعَلَ لَكُمْ مِنْهَا آيَةً وَ

یک شریعتی و رہنمائی و اگر اللہ بلوٹھیں شہادہ دستانانی پہ یک دینیہ سرا کتنت و

لٰكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتٰكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ

لیکن لوٹیت کہ شمارا آزما لیش بکت ماوتی و انکس حکمان و نون میدان بکت دیم پہ نیکیں عملان و اللہ درگا ہا

مَرْجِعَكُمْ جَمِيعًا فَيُنزِّلُ عَلَيْكُمْ مِمَّا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿۳۶﴾

شہادہ دستانا روگ اننت پدا سر حال کنت شمارا چہ ہما خبرے و کہ شہا جگروہ کتنت و

وَأِنْ أَحْكَمْتُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ

و (دوبارگ گوٹھیں) اے کہ حکم کن ماں آیان یہ ہمارا ہے موافق ہوا کہ اللہ ان لوگوں کو و آیانی واہگانی زندا مکب و

أَحْذَرُهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ

ہزار داری کن چہ آیان کہ نہ پیننت نرا چہ یک ایرو لیں حکمیہ کہ اللہ دیم داتاگ پرتھی نیگاف

فَإِنْ تَوَلَّوْا فاعلم انما يريد الله ان يصيبهم ببعض ذنوبهم

پدا اگر قبول مکتنت گڈ ازان کہ اللہ ہے واہنگ کہ آیانا دروے پہ دلا بدنت پہ آیانی وئی گناہانی شرعی و

وَأِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفٰسِقُونَ ﴿۳۷﴾ اَفْهَمَكُمُ الْجَاهِلِيَّةَ يَبْغُونَ

و بازیہ چہ مردمان نافرمانت و زاناں ہنوگ جاہلیہ زمانے حکما لوٹنت

مازل ۲

فل یا و اعیسانی کہ آہ نزول انجیل و ہدیہ حاضرانت ہمایان و اے حکم دیگر بوتکت ہمانی و ادانقل فرماینگا کنت و اے ہم بوت کنت کہ قرآن و نزول و ہدیہ و عیسائیوں خطاب کنگ
بوتکت و آیان و گوشگ بوتگ کہ ہرچہ ما انجیل اللہ تعالیٰ و نازل کتگ ہمانی و اضا صافین حکم بکنت یعنی ہما پیشینگو تیان چیریک یا گونا ہو گویں بیکاریں تاویلاں بدل یگ جھد مکتنت پرچیکہ ما
ما انجیل پیغمبر آخر الزمان مقدس فارقلیط و بابن حضرت سح و زبان بیان بوتکت اے خدا تعالیٰ و سکین نافرمانی نے بیت کہ ہما مرن شائیں ہادی و مسترین صلح و دردا حضرت مسیح چونش جو شبت
کہ و ہرے آبرحقین روح نبوت تو گڈا شمارا راستی و تمایں کشکان و سوچ دنت ہمانی دروغ بند کنان و تاو ادائی نقصان گرفتار کن ات۔ ہا ریں مقدس مسیح و آئی پروردگار و فرما برداری و رہ بند ہنچوش
انت۔ فل ہمیں بازیہ حنائے دارت۔ امین، غالب، حاکم، محافظ و نگہبان و بہرہک معنی پروردگار قرآن کریم و پریشی کتاباں ہمیں بوگ صحیح و راست انت۔ خدا و ہرچہ امانتے ماں تورات انجیل
و غیرہ آسمانی کتاباں و ودیعت کنگ بوتکت اگوں چیرے گیش ماں قرآن و محفوظ انت کہ ماں آئی و سح خیانت نہ بوتگ۔ و ہتھیں فروری چیزان و کہ ماں کتاباں پہ ہما دوریا ہما خاصیں مردمانی احوالاتی
ردا بوتکت آیان البت قرآن منسوخ قرار داتگ و ہر حقیقتے کہ ناقما آت آیان و سرجم کت ہرچہ بھرے بہ ہما دور و بردا بیکار ات آزاد الجارکت۔ فل ماں یہود و عوت ماں و ت چیزے
جھیرہ بوتکت۔ یک ٹولی نے کہ ریشی آسانی مرن مرنیں عالم
و سروک و اراتنت و اجہ پیغمبر و خدمت حاضر بوتنت جھیرہ و
فیصلہ کنگ و عرضش کت ایشیم گوشتش کہ شمارا معلوم انت
کہ یہود و قوم جو نالی و مٹے اختیار و دست و انت اگر شہا
فیصلہ نے بہ مٹے حق و دیت گڈا مسلمان ہیں و چہ مٹے
اسلام بارگ یہود و اولس اسلام و قبول درار بنت و اجہ پیغمبر
اے رشوتی اسلام و قبول نہ کت و آیانی واہگانی زندگیری و
صاف انکاری کت۔ بہ ایشی و اے آیت نازل بوت۔
(ابن کثیر) فل ماں گوشگین فاندہ و اے آیتانی شان نزول
ردا ما ہرچی نہ کتگ چرائی صفا ظاہر انت کہ آیت و نزول
چرائی و بد بوتگ کہ واجہ و آیانی و شنودی و واگت سر عمل کنگ
انکار کتنت۔ تو اے آیات واجہ استقامت و برحمتی و دیم
ہن ہچہ پیما معصومی و شان و سرقدمان و ثابت دارگ و
بہ کڈن و خاطر و نازل بوتکت ہر کس اے ہمیں آیتان و
واجہ پیغمبر و عصمت و شان و برخلاف فہمیت آیان گڈا
کو تاہ فہم و بے زانگ انت۔ اول واجہ کتا م چیزے و مہن
کنگ برشی و دلیل انت کہ ہر کس کہ مہن کنگ بوگانت آئی
بہ ہما مہن کتگیں چیزے کنگ و دلمانگ بوتگ، دومی انبیاء
علیہم الصلوٰۃ والسلام و معصومیت و مطلب ایشنت کہ خدا
معصیت چہ آیانی دست و پدا رابوت نہ کنت یعنی کتا م
کار و اے فہمان و کہ آخدا و رانا دوست انت گڈا آکار
ہجہ دست پر نہ کنت و اگر اتفاقا کہی بہ شو شکاری یا چہ
راے واجتہاد و دراد دوران راج و افضل و بدل و مخرج
و مفضول و اختیار بکنت یا غیر مرضی و مرضی فہمان آئی و
سر عمل بکنت کہ آتر انربی زبان و زلتہ گوشنت تو گڈا
چوشین اقا عصمت و مسئلہ و برخلاف نہ انت چوشک
حضرت آدم علیہ السلام و ہتھے و گڈا نبیانی داستان پریشی و
گواہ انت۔ اے حقیقت و سرید بوگ و بید و لا کنتج
اھوا انھم عما جاءک من الحق و واخذرھم ان
یفتنوک عن بعض ما انزل اللہ الیک و ہمیں
و گڈا آیتانی معنی و مطلب زانگ و راد دل و شہینک پدا
نہ بیت پرچاکہ ماں ایشاں ابو کا بہ ایشی نر نش کنگ بوتگ
کہ شہا واجہ چہ ایشانی چرب زبانی و ہیچ اثر قبول کن ات
و چوشیں راے قائم کن ات کہ ماں آئی و بلا ارادہ آیانی
واہگانی زندگیری و جاوڑے پیدا بہ بیت مثلاً ماں سہے
قصہ و کہ اے آیتانی شان نزول انت یہود و چہ ہم و

گوں چالاک و فریب کاری و ہنچین جاوڑے و تی واہگ ظاہر کت کہ اگر واجہ آیانی مرضی و رو و فیصلہ بکنت تو کل یہودی مسلمان بنت آیان ایشہ اشرا کتنت کہ چہ اسلام و ہیچ چیز
واجہ و زیات تر دوست نہ انت پر چوشیں جاوڑے ممکن ات کہ مرن مرنیں ہوشمندی انسان ہن اے راے قائم بکنت کہ ایشانی یک انما میں واہگے و قبول کنگ و چہ تاوان انت،
و ہدیہ ابگر مرنیں دینی منفعے حاصل بیت۔ اے ہمیں خطرناک منزلتہ الاقدام موقع و سرقرآن کریم واجہ علیہ الصلوٰۃ و سرزنش کنت کہ ہجرا ر دوران مہن کڈی چوشیں راے
قائم کن کہ آٹھے مرنیں شان و مناسب مہیت۔ واجہ پیغمبر و کمال تقوی و جہلیں فہم و تدبیر و چہ آیت و نزول و پیش الحقیاتی فکر و فریب رد کتنت۔ لیکن اگر بالفرض اے
پیغمبر مہوتیں تو گڈا اہم آیت و بیان چوشکہ ما بیان کت واجہ پیغمبر و معصومی شان و اصل مخالف نہ انت۔ و یعنی خدائے پاک ہر یک امت و رہ بند و دستور آئی و احوال
و گناہش و حساب و جدا جدا و ہوار کتنت و باوجودیکہ تمایں انبیاء و آسمانی مذاہب دین و اصول و سرجمیں مقصدان کہ بہ آیانی سرادین و دار و مدارت و ت ماں و ت و
یک و دگرے و تصدق کنوک بوتکت پدا ہم جزئیات و فروعیات و ردا ہر امت و آیانی ماحول و خاصیں گناہش و رو و خاص خاص احکام و ہدایات دیگر بوتکت۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

..... ماں اے آیت و بہ سے فروغی اختلاف و نیگ و استارہ انت۔ صحیح بخاری و یک حدیثہ کہ کلیں نبیان و عورت ماں و ناعلاقی برت
 فرمان کنگ کہ کلانی پت یک، و مات اشس جدا جدا بہ بت آئی مطلب ہن ہمیش انت کہ اصول کلانی یک انت و ماں فروغ و اختلاف دارنت و چونکہ ماں یک و پیدائش و پت قال
 و فیض و یوک و مات قبول کنوک و فیض و محل جوڑ پت۔ چریشی و یک لطیفی اشارہ نے بہ اے نیگ و ہن بوت کہ آسمانی شریعتی اختلاف مخاطبانی قابلیت و گنجائش و سرابنی
 انت و اگر نہ بہ خدا و ذات و ہیج اختلاف و تعدد و گنجائش نیست کلیں آسمانی شریعت و دینیانی سرچنگ یکیں ذات انت و آئی و علم ازلی انت۔ وک یعنی چہ شہائے خدا و سرچہیں
 مالکیت، کا ملیں علم و پھتویں حکمت و سرایقین کنان و ہر یک نوکیں حکم و حق و صواب زاناں گوں و شی و دل و میل و قبول کنت و مثل یک و فاداریں غلامے
 ہر یک نوکیں حکم و دیما گردن و دارگ و تیار و اوشتوک انت۔ وک یعنی شریعت و اختلافان و چار ان و مقتضی قیل و قال و حجت و چوٹیں سر و حیرانی تہاکیان و
 وقت و بیا مددیت اللہ و نیگ و سر بیوکیں ارادہ دار و کان و لازم انت کہ ماں عملی زندہ و توفی کوشستان و جاری بدارنت و آسمانی شریعت ہر چہ خوب عقیدہ

وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿۵۱﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 وَجہ اللہ کے شرزح کہ کون کنت یہ ہما قوے و کہ صدقنت و او
 اٰمِنُوۡا لَا تَخۡذُوۡا بِالۡيَهُودِ وَ النَّصٰرَىۗ اُولِیَآءِۢ بَعۡضُهُمۡ اُولِیَآءِ
 مسلمانان! مگر یہ یہود و نصاریان و توفی دوست و آگوں یکدگر دوستنت
 بَعۡضٌ وَّ مَنۡ يُّتَوَلَّهِمۡ مِنْکُمْ فَانۡهَ مِنْهُمۡ اِنَّ اللّٰهَ لَا یَهۡدِی
 و تموات و ہر سیکہ چہ شہا دوستی کنت گوں آبان گڈا آچہ ہمایان ہن یکے وک بیشک اللہ ظالمین
 الْقَوْمَ الظَّالِمِیۡنَ ﴿۵۲﴾ فَذَرِیۡ الَّذِیۡنَ فِیۡ قُلُوۡبِهِمۡ مَّرۡضٌ یَّسۡرَعُوۡنَ
 مردمانا راہانہ پرینت و نون گڈے تو ہمایاناکہ ماں آیانی دلان بیماریانت تچانا زونت
 فِیۡہِمۡ یَقُوۡلُوۡنَ نَخۡشِیۡ اَنْ تُصِیۡبَنَا دَآءِۃٌۙ فَعَسَىۡ اللّٰهُ اَنْ
 دیم پچہ آبان گوشت کہ مارسیں چہ اے خبر کہ برسیت مارا گڈوش نہانٹ نون نر یکیں کہ اللہ زونت
 یَاۡتِیۡ بِالۡفِتۡنِۭ اَوْ اَمۡرٍ مِّنۡ عِنۡدِہٖ فِیۡصِبۡحُوۡا عَلٰی مَاۤ اَسۡرَوۡا فِیۡ
 بیاریت فتنار یا دگر یک حکمے چہ توفی درگا ہا گڈا پشومان بنت چہ توفی
 اَنۡفُسِہِمۡ نَدِیۡنَ ﴿۵۳﴾ وَ یَقُوۡلُ الَّذِیۡنَ اٰمَنُوۡا اٰهۡوَاۤءِ الَّذِیۡنَ
 دلے داشتگیں خبران و گوشت مسلمانان کہ ہیں اے ہما کسنت کہ
 اَقۡسَمُوۡا بِاللّٰہِ جَہۡدَ اَیۡمَانِہِمۡ اِنَّہُمۡ لَبَعۡکُمۡ حَبِطَتۡ اَعۡمَالُہُمۡ
 اللہ و قسمش و ازنگت گوں و توفی حکم نرین سو گڈان کہ ضرور آگوں شہانیت۔ برباد بوتنت آیانی عمل
 فَاصۡبَحُوۡا خٰسِرِیۡنَ ﴿۵۴﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِیۡنَ اٰمَنُوۡا مَنۡ یُّرۡتَدۡ مِنْکُمۡ عَنۡ
 نون تاوان بار بوتنت او مسلمانان! ہر سیکہ پرتنت چہ شہا چہ
 دِیۡنِہٖ فَسَوۡفَ یَاۡتِیۡ اللّٰهُ بِقَوۡمٍ یُّحِبُّہُمۡ وَ یُحِبُّوۡنَہٗ اِذۡلَہٗ عَلٰی
 و توفی دینا گڈا زونت کاربست اللہ ایڈولیس قوے کہ اللہ آیانا د و دارنت و اللہ دوست و ازنت نرم دلنت پہ
 الْمُؤۡمِنِیۡنَ اَعۡزَّةٌ عَلٰی الْکٰفِرِیۡنَ یُجَاهِدُوۡنَ فِیۡ سَبِیۡلِ اللّٰہِ
 مسلمانان زور کنت پہ کافران غزای کنتت ماں اللہ راہا

و توفی چستی و ظاہر بکنت۔ وک پمشت کا و توفی انجام و نیگ و
 خیال و گور کنان و حسنات و خیرات و حصول و تہا و توفی
 ترندی و پیشبدارت اختلافانی حقیقت ہمواد و توفی ظاہر
 بیت۔ وک یعنی و توفی چہ پانی تہا دنیا
 ہمنگر گر و چیل ظاہر بکنت شمارا حکم ہمیشنت کہ
 ما انزل اللہ و مطابق حکم و رھوار یکن و بہ دگر ہیج
 کس و گپ و رب و گوش مدار۔ وک سوچیں سزا
 و ماں قیامت و عسیت لیکن کیوں باز سزا اداسن
 مجرم و یا ایدگہ نزارگ کنوکان و بہ سرزنش و ڈول و
 دیک بیت۔ وک یعنی واجہ شہاچہ اشانی ایراد و دیم ترنگ و
 زیات رخ ممکن ات ماں دنیا و فرنا برداریں بندہ ملام کم
 بنت و کا اکثر الناس و کو حاکمت بموع مینین۔ ۱۲
 ہے صفحہ و فوائد : وک یعنی ہا کس بہ خدا و
 شہنشاہیت، کا ملیں رحمت و سر تمہیں علم و سرابہ تمامی
 یقین دارنت بہ آیانی گور و ماں دنیا کسے و حکم و مقابل و
 ہیج وزن داشت کت نہ کنت گڈا چون باریں اشال خدا و
 حکمانی روشنی و سر لوگ و پید بہ واہگ، و سواس، کفر و
 جاہلیت و تہا رویان و نیگ و روگ و دوست دارنت
 وک اولیا جمع انت و ولی و ولی دوست و گوشت۔
 نزیک و ہن، ناصر و مددگار ہن گوشت۔ مطلب
 ایشنت کہ یہود و نصاری بلکیں گوں نمایں کافران چوشکہ
 ماں سورہ نسا و گیش و گوار کنگ بو تک مسلمان دوستی و
 دستور و رھوار ممکنت۔ بہ اے موقع و اے خبر دل و دارگ
 لوٹیت کہ موالات۔ مروت، خوبیں سلوک، مصالحت،
 رواداری و عدل و انصا کل جدا جدا ہیں چیز انت۔ اہل اسلام
 اگر مصالحت برزانت تو گوں ہر کافر و صلح و عہد و پیمان شرعی
 رہ بند و کت کنت و اِنۡ جَنَحُوا۟ لِلسَّلٰمِ فَاجۡتَمِعۡ لَہَا
 و تَوَكَّلۡ عَلٰی اللّٰہِ (انفال رکوع ۸۷) عدل و انصاف و
 حکم چوشکہ پیشی آیت و معلوم بوت بہ مسلم و کافر ہر یک
 بشہ و حق انت۔ مروت، خوبیں سلوک یا رواداری و عہد
 گوں ہما کافران بوت کنت کہ اسلامی جماعت و مقابلہ و
 و دشمنی و عناد و ظاہر ممکنت چوشکہ ماں سورہ متحنہ و صراحت
 موجود انت۔ باقی موالات یعنی دوستانہ اعتماد و براتی
 رہ بند و دزگیری و مدد و ردا ہیج مسلمانے و حق نیست
 کہ آگوں غیر مسلم و چوشیں تعلق قائم بدارنت۔ البت ظاہری

موالات کہ آلا اَنْ تَتَّقُوا مِنْہُمۡ تَقۡتًا و ردا داخل بیت و عمومی تعاون کہ چہ آئی و اثر و بہ اسلام و مسلمانان و ہیج ڈول و تاوان نہ رسیت بہ آئی اجازت انت چہ پھتیں
 خلفائے راشدین و اے بابت و ہر ہیجے ترندی و تنگی منقول انت آرا محض یکیش بندی و زیات ہڑاری و یک ہیندے زانک لوٹیت۔ وک یعنی مذہبی
 فرقہ بندی و توکی بغض و عداوت و باوجود آگوں یکدگرے و دوستانہ رہ بند قائم دارنت۔ یہود یہودی و نصاری نصرانی و دوست بوت کنت و اسلامی جماعت و مقابلہ
 کل کفار یکدگرے و دوزواہ و مددگار جوڑ بنت۔ الکفر ہلہ و احدہ۔ وک بزراں ہمایانی ٹولی و ہوارنت۔ اے آیتاں رئیس المنافقین عبد اللہ بن ابی و ردا نازل بوت کنت گوں
 یہود و آئی مزین دوستی داشتگت آئی گمان چوش ات اگر مسلمانانی سراویل بکیت و پیغمبر علیہ الصلوٰۃ و السلام جماعت زیر دست بہ بیت تو یہودی و دوستی کار و کیت۔
 اے واقعہ و ردا ماں دیم و آیت و اشارہ کنگ بو تک۔ در حقیقت و گوں یہود و منافقانی موالات و اصلی منشا ایش ات یہود و جماعت اسلام و مدد قابل و مذہب
 اسلام و بدترین دشمن انت ظاہرنت کہ ہر کس یہود و نصاری یا گوں کافرانیک جماعتے و بہ اے نیت و ارادہ موالات بکنت کہ اسلام و.....

مذلل ۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ
 وَنُتِرَتْ جِهَةٌ مِيَارِي كُنُوكَ مِيَارِي كُنُوكَ اے اللہ نعمتت دینی پھر کہ بویت
 وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۵۶﴾ اِنْبَاوَلِيكُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ
 وَاللہ منیں درگشاہ بریں ہی درایت شے دوست ہا اللہوت انت رسول آئی و
 اٰمَنُوا الَّذِيْنَ يَقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُوْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ رٰكِعُوْنَ ﴿۵۷﴾
 مسلمانان ہما کہ پہ نماز اہمیت وزکات ادرکننت و اعجازی کنوننت و
 وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا فَاِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُوَ
 دہر سیکر دوستی بکت گون اللہ و گون آئی رسول و گون ایما ندران گڈ ایشک اللہ جماعت ہا و انت
 الْغٰلِبُوْنَ ﴿۵۸﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا وَالَّذِيْنَ اٰتَّخَذُوا
 غالب چہ کساف او مسلمانان ! مگر ت ہما ک ناکہ قرار دینت
 دِيْنَكُمْ هُزُوًا وَلِعِبَابًا مِّنَ الَّذِيْنَ اٰتَوْا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَ
 شے دینا ایک گوشکد و لیبے چہ ہما یان کہ دیگ بو تگت کتاب پیسر چہ شما و
 الْكٰفِرًا اَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ اِنَّ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۵۹﴾ وَاِذَا نَادَيْتُمْ
 دیکر افراناف و تی دوست و چہ خدا نبرست اگر شما مومنت و وقتیکہ تو ارجنت شما
 اِلَى الصَّلٰوةِ اَتَّخِذُوْهَا هُزُوًا وَلِعِبَابًا ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ
 پہ نمازہ نہنگا گڈ اگر ت ایما ایک گوشکد و لیبے اے پہ ہے سببا کہ آنا سر پدیں
 لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿۶۰﴾ قُلْ يَا اَهْلَ الْكِتٰبِ هَلْ تَنقِبُوْنَ مِثْلَ
 مردمنت و بجوش کہ اوکت بیان ہیں شمارا کننتی گون ما
 اِلَّا اَنْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنزِلَ اِلَيْنَا وَمَا اُنزِلَ مِنْ قَبْلُ
 بجز چہ ہے خبر کہ ما ایمان آنگ پہ اللہ و پہ ہما چیزے و کہ ایگجگ ٹنگ دیم پہ ما و پہ ہما چیزے کہ دیم دیگ بو تگ پیسر چہ ما
 وَاَنْ اَكْثَرَكُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿۶۱﴾ قُلْ هَلْ اُنْبِئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذٰلِكَ
 و ہے کہ شے گیشتریں مردم نافرمانت و بجوش کہ من شمارا حال بدیاں کہ کئی جزا چہ ایشیا

مذلل ۲

در من انت لہ فی کفر و جی شہ بوت کنت ما من نفاقا دگ لہتیں کس انتت کہ آییاں و ہد احمد جنگ دیست کہ جنگ و جاورد گہ پیم انت تو آییاں
 جوش ظاہرت کہ نون ما گون فلاں یہود و یافلاں نصرانی و دوستانہ رہ بندہ قائم کنیں۔ و اگر ضرورت بہ بیت ماہایانی مذہب و قبولہ در بین، اے پیمیں مردمانی بابت و ہن
 وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاِنَّهُ مِنْهُمْ و مدلول صاف ظاہر انت باقی پشت کیننت ہما مسلمان کہ آجوشیں نیت و ارادہ و ہورک ہوان گون یہود و نصاری و دوستانہ
 رہ بندہ قائم کیننت چونکہ ایشانی رداہن زیاد تر خطرہ ہمیشنت کہ چہ کافرانی زیات ہمیشینی و ہور تہوری و اثر گران و کم کم و ہمایانی مذہب قبول کیننت یا کم و چہ کم کفرہ و رہ بندہ
 چہ و تی دلی بیزاری و ظاہر مکننت گڈ اے حساب و فائہ منہم و کفار آیانی سرا ہم چسیان بیت۔ چوشکہ حدیث المرء مع من احب و اے بابت و دگوش گون
 کن سینگ۔ و یعنی ہما کس کہ گون اسلام و در منان موالات کنان بہ و تی جان و سرا و مسلمانانی سرا ظلم کنوننت و جماعت اسلام و زیر دست بوگ و راہ و چار و کنت
 اے پیمیں بد بخت و دغا بازین قوم و بار و اے امید دارگ بوت نہ کنت کہ آگری ہدایت و قبول کنت۔ و اے ہما کس انت کہ ماں ایشانی دل و شک و نفاق ماں انت
 کہ اشاں بہ خدا و وعدہ و سرا بھر و سہ و مسلمانانی حقانیت
 سرا یقین نہ انت ہمشکا درک زوران بہ کافرانی بغل و پناہ
 گرگ لوٹت تا نکہ آیانی ماں و تی دل و اے ساز سگین غلبہ و
 و ہد و چہ برورد بگر و بیارنت و مسلمانانی سرا
 آیو کیں گردش و و نارا محفوظ بدارنت۔ نحشی انت
 نَصِيْبًا دَائِيْمًا و اے ہے معنی ماں ہمشانی دل و چاہ منند
 ات۔ بے و ہد ہے لفظاں (نحشی اَنْ نَصِيْبًا دَائِيْمًا)
 پیغمبر علیہ الصلوٰۃ والسلام و مخلصین مسلمانانی دیا گون یہود
 دوزواھی ظاہر کنگ و رداہ عذر گوشگتیش تو زمانہ و
 گردش و معنی جوش گپتیش کہ یہود ہے سہا ہو کارنت
 (زردارنت) ما چریشاں و ام حاصل کنیں اگر کدی قحط و
 طکال و مصیبت بکینت تو دوستی و ردا ایشاں مارا د
 کنت۔ بے خیالانی جواب دیم و آیت و دیگ بو تگ
 و یعنی آو ہد نزدیک انت کہ حق تعالی و تی نبی علیہ الصلوٰۃ
 والسلام و آخری فتح و سرافضلی عطا کیننت و ماں مکہ معظمہ
 کہ آعر بانی میند ری مرکز ات فاتحانہ داخل بکت یا چریشاں
 امید چہ و تی قدرت و حکم و دگ لہتیں ہیچیں چیران و بہ وجود
 بیارنت کہ چہ آیانی گندگ و اے منافقانی تمام بے بنیادیں
 امیدانی سرا کشک رنگ و آسریج بورت کہ گون اسلام
 در منان دوزواھی و انجام ماں دینا و سوانی و ماں آخرت
 چہ عذاب الیم و دگ ہیچ نہ انت و ہدیکہ فضیحت و رسوائی و
 اے نقشہ دیماکا بیت آو ہد و امید چہ افسوس و پشومانی و
 دگ ہیچ بدست و نیت الان قد دنت و ما ینفع
 اللذہر۔ چنانچہ ہے پیمابوت اسلام و عمومی غلبہ۔ و فتح
 مکہ و گندان و تمام اسلام و دشمنانی قوت ریزہ ریزہ
 بوت۔ باز یہود کشک بو نتت باز جلا وطن بو نتت منافقا
 تمابیں امید بخاک و اوار بو نتت مسلمانانی دیا نظر ہر
 دروغ بند ثابت بو نتت۔ یہودیانی دوستی و ردا ہرچ ڈر و
 گوشستہ ایشاں کنگت کل بے کار ثابت بو نتت دیناوی
 خسران و ابدی ہلاکت و طوق ماں گشش لوپ بوت
 دبی آیت و ہے بیان کنگ بو تگ۔ ۱۲

ہے صفحہ و فوائد : و ماں اے آیت و
 اسلام و ابدی بقا و حفاظت و ردا عظیم ایشاں
 پیشینگوئی کنگ بو تگ۔ ماں گوشگیں آیت و گون
 کا فراں دوستی کنگ و مہن کنگ بو تگت۔ ممکن ات کہ
 یک شخصے یا یک قومے کافرانی دوستی و سبب و چہ سلام
 صریحاً برکت بہ بیت چوشکہ ماں وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاِنَّهُ مِنْهُمْ و تنبیہ کنگ بو تگ۔ قرآن و گون مزین صفائی و قوت و آگاہ کنگ کہ اے پیمیا مردم چہ اسلام و
 برگردان و نارا تاوان بار کنت اسلام و ہیچ تاوان دات کت نہ کنت۔ حق تعالی بہ مرتدانی بدل و یا بہ ایشانی مقابل و ہیچیں قومے و پاد کنت کہ آییاں گون خدا و عشق
 بیت و خدا گون آییاں دوستی دارنت۔ آگون مسلمانان مزین ہر بان و دوزواہ و اسلام و در منانی مقابلہ و سرفاضل و زبردست بنت اے پیشین گوئی چہ اللہ و ہد و
 نصرت و ماں قرآن و سرچم ہوان بوت۔ ارتداد و مسترس فتنہ چہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و وفات و پد صدیق اکبر و پد و پاد آہت باز قسم و مرتد اسلام و
 مقابلہ و اوشتا نتت بے صدیق اکبر و ایمانی جرأت و مزین ہراری و ایمانداریں مسلمانانی جو انمدی و اے آس و را کشت و گلہیں عرب و یکجا کنان و دوبارہ اخلاص
 و ایمان و راہ و کام جنوک کت۔ مروچی ہم مانظارہ کنگائیں کہ ہر دیں لہتیں جاہل و لالچی مردم چہ اسلام و جماعت و در کابنت تو چریشاں بہتر و شرین تعلیم دارو کیں محقق ہیں

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

..... غیبیہ اسلام قبول کنتت وہ مرزبان سرکوبی و خدا لہتیں مفادار و جان نثار ماں مسلمانان پیداکنت کہ آج کسی ٹوک و طالی و شنگان
پر واہ ہن نہ دارنت۔ فل انسان و مستریں سعادت و آئی سرا خدا فضل ایشنت کہ آوت فتنہ و ہدے و حق و سراسر اثابت قدم بوان و گر ان و چہ ہلاکت و برکینیت۔
خدا ہر کس و بلوٹیت آیاں چرے مستریں سعادت و مزین شائیں فضل و مزینیں بہرے عطا کنت۔ آئی فضل غیر محمد و دوسک زیات دراج کش انت و ہماوت شتر زانت
کہ آئی و کت م بندہ اشی و قابل و حق دارنت۔ فل ماں گوستگیں آیتاں مسلمانان و مہن کنگ بوت کہ آگوں یہود و نصاریٰ و دوستی بکنتت کہ اشی و اشکنگ و پید دل و
سوال پیدابیت کہ آخر مسلمان گوں کئے و وتی دوستی و ظاہر بکن انت مرے آیت و پیش دارگ بوتگ کہ آیانی اہلی رفیق و دوزواہ اللہ و پیغمبر علیہ الصلوٰۃ والسلام و مخلصین
وراستیں مسلمان انت۔ فل کافرانی تعداد و گیشی و مسلمانانی تعداد و کمی و گندان و ممکن ات کہ کتام ضعیف القلب و ظہر و چار و کیں مسلمان ماں تر و دے بکتیں کہ گوں تمایں
دنیا و دوستی و کتیں مسلمانانی رفاقت و درداغاب بوگ و ادراکنار چہ کافرانی اورش و قی زندمانی و قائم دارگ ہم بازگران کپیت۔ ہے ہمیں انسانانی نسل و واسطہ فرما
کت کہ مسلمانانی کم نفری و بے سروسامانی و سرانگاہ دور بدیت۔ ہا نیمگ و خدا و آئی و رسول و راستیں و وفاداریں مسلمان بیت شاہیم و ہما سوزن داربیت
اے آیتاں خصوصاً حضرت عبادہ بن صامت رضی اللہ عنہ و منقبت و نازل بوتگنت۔ یہود قینقاع و گوں آئی مزین دوستی و راہ و رہ بند ات بلے خدا و رسول و دوستی
و مؤمنانی رفاقت و دردا آئی و سزیمیں دوستی و راہ رہبندان و ہلا سکت۔ فل چہ کفار و ادا مراد مشرک انت ہنجوش کہ چہ و او عطف و معلوم بیت۔ فل ماں پیشی
آیت و مسلمانان گوں کافراں دوزواہی ظاہر کنگ و مہن کنگ بوتگ ماں اے آیت و گوں اثر دار و کیں سرحال و بے ہر داکٹن کنگ بوتگ و چہ موالا (دوستی) و
بزن ظاہر کنگ بوت۔ یک مسلمان و نگاہ و بیچ چیز چہ مذہب و زیات محترم و شرف دار بوت نہ کنتت پمشکا آرا پیش دارگ بوت کہ یہود و نصاریٰ و مشرک شے
مذہب و سر استہزار (ٹوک ٹالی و شنگان بجان) کنتت و شعائر اللہ (بانگ و غیرہ) و کلاگ گرتت و ہما کس کہ خاموش انت آیاں ہم اے سلیں کاراں گندان
و قی بزن و درشان نہ کنتت، بلکیں و شندوبنت۔ کافرانی اے ہمیں احمقانہ و کمینہ تیں حرکتاں گندان و کتام مسلمانے کہ ماں آئی و دل و خدا ترس و ایمانی
غیرت کلے بہ بیت چونکائی گوں چوشیں کساں پہ یک دقیقہ و دوستی و برداشت کت کنت۔ اگر اشانی کفر و عناد و اسلام دژمنی و چہ ہم مردم چمان و نرباریت تو
برحقین دین و گوں اشانی چوشیں استہزار و طوطی و ابید چہ دگ سبباں یک مستقل ترک موالا ت و سبب۔ فل یعنی و ہدیہ شہ بانگ دیت تو چوشی و سچنت و کلاگ گرتت کہ
آیانی کم عقلی و احمقی و ظاہر کنت۔ ماں بانگ و کلمیاں خداوند قدوس و عظمت و کبریاء ظاہری، توحید و جاری کریم صلی اللہ علیہ وسلم کہ پیشی تمایں نسیباں
و آسمانی کتابان و برحق پیش دار و ک انت آئی و پیغمبری اقرار، نماز کہ ہر پیغمبر عبودیت و یک جا و ک و بندگی و سرا باز زیات دلالت کونکتت بہ آئی و نیمگ و دعوت
ہر دو تیں دنیا یانی فلاح و پستریں چہ مستریں کامیابی و اعلاں۔ ابید چہ چیزاں ماں نماز و دگر چہ ہستنت۔ پدا ماں اے چیزاں کتام ہنجیں چیزے ہست انت کہ مردم
آرا پہ طوطی و بگرت۔ اے ہم و نیکی و حق صداقت و توار و سر اسخوہ کنگ ایو کا ہما مرد و کار بیت کنت کہ آئی و دماغ چہ عقل و پہکے خالی بہ بیت و آماں
نیک و بد و بیچ جا و فرے کت مکنت۔ ماں لہتیں روایتاں ہست کہ ماں مدینہ و یک نصرانی و ہدیہ ماں بانگ و ”انفہک انک محمد الرسول اللہ“
اشکنگت تو درائنتگتی ”قد حرق الکاذب“ (دروغ بند کتک یا بسچا ت) آئی و نیت چرے لفظاں ہرچہ بہ بیت بلے اے خبر پہ آئی و چند و
راست ات پرچا کہ آج بیت و ت دروغ بندے ات و اسلام و سر بلندی و تالانی گندان و ماں حسد و آس و سچان ات۔ یک شے چوش اتفاق بوت کہ
یک دخترے آس زوران و لوگ و آہت، آ و آئی و جن و چک گل و اب اتنت۔ یک اشکرے پہ نرانتی چہ آ دخترے دست کپت کہ چوشی و تمایں لوگ گوں مردمان
کتک و پربوت۔ اے پیما خدا و پیش داشت کہ دروغ بند و کیں مردم چہ دوزخ و آس و پیش چنور کائی ماں دنیا و آس و سچوک بنت۔ بانگ و طوطی و
رداد گیک داستانے صحیح روایتاں منقول انت آچوش انت کہ فتح مکہ و پید و اجہ چہ مہین و وائر بوگا کت ماں راہ بلال و بانگ دات لہتے نوک و زانیں بچکاں کہ
آیاں ابو محذورہ ہم گوں ات، بانگ و کلاگ و پٹولی زرت۔ واجہ و درستان و گرائنت و لو طابینت آخر نتیجہ چوش دراہت کہ ابو محذورہ و دل و آہت
کہ اسلام و قبول بکتت واجہ و آرا کتہ و مؤذن مقرر کت۔ اے و طے چہ خدا و قدرت و نقل اصل جوڑوت۔ فل بہ یک رے و ردا ٹوک ٹالی کنگت کلاگ
گرگ چہ دو سبب و بیت، یا و اہما کار کلاگ و قابل انت یا کار کنوک و حالت کلاگ و لائق انت۔ ماں گوستگیں آیت و پیش دارگ بوت کہ بانگ چوشیں
چیزے نہ انت کہ آئی سرا ابید چہ مزین احمقے و کم عقلیں مردے کلاگ بگرت۔ ماں اے آیت و بانگ دیوکانی خوبیں حالتانی سرا سوال و سرحال و خبر دار کنگ
بوتگ یعنی کلاگ گروک کہ چونائی و کتابانی خدا بند و شریعتانی عالم بوگ و دعویٰ کنوک انت آکتیں فکر کنان و عوت بگوشنت کہ آپرچا گوں مسلمانان اینکر
کنتت داروک انت و پدا آئے توک و چونیں خرابی و گندان کہ آمارا پہ کلاگ زورنت۔ ابیت مے گت ہمیش انت کہ ما خداے و وحدہ لا شریک لہ و آئی
دیم داتگیں کتا باں و آئی و روان کتگیں تمایں پیغمبرانی سرا بہ صدق دل ایمان کاریں۔ و اشی و بال مقابل کلاگ بند و کان و حال ایشنت کہ آنہ خدا و برحقین
توحید و سراقام انت و نہ تمایں رسول و پیغمبرانی تصدیق و تکریم و کنتت۔ نوں چوشیں مزین نافرمانان و چون حق حاصل بوت کہ آخدا و فرمانبرداریں
بندیانی سرا طوطی بکنتت با آواز کتان و ملک و سر بزورنت۔ ۱۲

مَثُوبَةٌ عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ

بذرتن اللہ کرتا ہمارے لعنت کنگ اللہ غضبی دیم دانگ پہ آئی سراسر اور آبان
مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ

لبنے شادی ولتے خودی کنگ و ہمارے شیطان بندگی اش کنگ ہمے مردمان ما درجہ
مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ۝ وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمِنًا

گندہ ترنت و سک گم بہنت چہ ما دین راہا و وقتیکہ کابنت شے گورا گد گوشنت کما ایمان آنگ
وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا

چانگو حالت اشنت کہ گوں کفر اینگنت و ہں آگوں کفر اور کیننت واللہ شزانت ہر جسے کہ آبا
يَكْتُمُونَ ۝ وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَسَارِعُونَ فِي الْأَثْمِ

دلدارنت و فرگندے تو بازینیا چہ آبان کہ پورکت انت ویم پگنا ہا و
الْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتِ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

ظلم و سرام و درگا سکتیں بدیں کازنت ہمارے آئش کنگت و
لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبُّنِيُّونَ وَالْأَنْبِيَاءُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْأَثْمِ

پرچہ ٹھن کنگنت آبان درویشان و عالمان چہ گناہیں خبرے کنگ
وَأَكْلِهِمُ السُّحْتِ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۝ وَقَالَتِ الْيَهُودُ

و حرام میں مانے و درگا سکتیں بدیں کازنت ہمارے آئش کنگنت کہ یہود گوشنت کہ
يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلِعُنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدُ

اللہ دست بستگ ہمایانی دست بندگ بہنت و ولعنتیں آباناپہرے خبرے گوشگا بلکہ اللہ ہر دو کیں
مَبْسُوتَتَيْنِ يَنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلِيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا

دست بچنت و دنت ہر پیمانہ کہ بلوطیت و ضرور گیش کنگنت بازینیا چہ آبان ہما چیزیکہ
أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقَيْنَاتُ بَيْنَهُمُ الْعِدَاةُ

دیم دیگ بوتگ پتئی بیگنا چہ تئی پروردگار طرفا آبان گہرئی و نمٹکاٹ و دوردت ما آبان در میان دشمنی

مَنْزِل

مَنْزِل

مَنْزِل

مَنْزِل

مَنْزِل

مَنْزِل

مَنْزِل

مَنْزِل

مَنْزِل

ول یعنی اگر ایمان باللہ سرفاقم بوگ و ہما چیزے کہ چہ خدایہ جانب و توری ہر و ہدے نازل بوتگ گوں صدق دل قبول کنگ بہ شے خیال و مسلمانانی مسترس جرم و بدترین خرابی
انت و پے سبب و شما آبان و گنہگار قرار دیت، گد ایما بیت من شمارا ہم قوم و حال و دیان کہ آماں و تی ناشری و خرابی چہ تمامیں مخلوقاں بدرانت کہ بہ آیانی سراسر خدایہ
لعنت و غضب و علامات مروعی ہن صفت اظہار انت کہ چہ آبان یا زکس و تی نکاری، بے حیانی و دنیا و حرص و جرم و شاد و وسوسہ جوڑ کنگ بوتگنت کہ آبان چہ خدایہ غلامی و در آبان
شیطان و غلامی اش اختیارت۔ اگر بہ انصاف و جارگ بہ بیت تو گد اے سل ترس و ناشری مخلوق و گمراہیں قوم و جند بہ راستی و شے ٹوک و طامی و کلاگ و حفدار بوت
کنت و آقوم شے و تی چند انت۔ و چہ ادا ہما طوطی کنگ کانی ٹھتیں ہما مردمانی بیان انت کہ آبان غائبانہ مذہب سلام و سراسر ٹوک طامی، شنگان پگان کنگت و مسلماناش بہ
کلاگ رزنگت بلے و ہدیجہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم یا گوں مخلصیں مسلمانان دوچار کپنگنت تو چہ و تی منافعی و سبب و تارا مسلمان ظاہر کنگتکش حالانکہ چہ شرع و بگردانکہ آخرے
پہ یک سعتے آبان و تی رشتنگ گوں اسلام و اوارنہ کنت۔
و نہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و ربانی و عظام انسانی سراسر اثر کنت
بارس آگوں و تی ایمان و اسلام و لفظان و در شان کنگان
معاذ اللہ خدایہ رد دات کت کنگنت۔ اگر بہ عالم الغیب
والشہادۃ و بابت و کہ آئی و ہمک و سبب تکس چہ سیریں
جاورانی زانوک انت چوشیں گمان بدرنت کہ آٹرا ایوک و چہ
لفظ ایمان و شس کنگنت گد چہ پیشی و مسترس کتا حرکت
کلاگ و طوطی و قابل بوت کنت۔ چوش جو شس کہ چہ اے
آیت و یہود و نصاری و ہما کلاگ و قابل حرکتانی بیان
شروع بوت کہ سز نش کنگ و باوجود مسلمانان کلاگ گڑگ
بدل و تارا کلاگ کچنیں۔ ویم و آیت ہے رد الگدی آیت
انت۔ و کیشتر گمان ہمیش انت کہ چہ "اثم" و لازمی
و چہ "عند وان" و متعذری گناہ مراد انت۔ یعنی اشانی
حال ایشنت کہ گوں مزین ہد و ناکی و دل و میل و ہمک
و ر و گناہانی نیمگ در کتاں زورنت توری اشانی اثر ہشانی
چند و سر و بہ کپیت یاد گرائی سراہن بہ کپیت۔ ہر کسے و
اخلاقی جا ورائنگر بد بہ بیت و حرام واری آبان کسب و کار
بہ بیت تو چوشیں کسانی بدکاری و تہا کسے شہ کت کنت
اے چوناٹی اشانی عوام و حال ات۔ ویم و آبان خاصیں
کسانی حال بیان بیت۔ وک و ہدیجہ خدایک قومے و
ہلاک کنت تو آئی و عوام ماں گناہاں و نافرمانیاں گرفتار
بنت و آیانی خاص و ناسیں مردم یعنی درویش، ملا و عالم
کنگ چوشیطان و بنت۔ بنی اسرائیل و ہن حال بہ ہے
و ر و بوت کہ مردم عموما ماں دنیاوی لذت و ہونتاں گرفتار
ہواں و خدایہ پاک و عظمت و جلال و آئی قانونان شمشکار
بوتنت و آکس کہ مشائخ و عالم اتنت آبان امر بالمعروف و
نہی عن المنکر و فرض انکار کت۔ پرچہ کہ ماں دنیاوی لالچ
و شہوتی زندگی و ردا آبان چہ و تی قوم و دیمتر انتنت
مخلوق و ترس یا دنیاوی لالچ چہ حق و آواز و بلند کنگ ہمیں
کنوک ات۔ چہ ہے چہ تانی نزاری و کنگی و پیشی قوم ہلاک
و برباد بوتنت۔ پیشکا امت محمدیہ علی صاحبہا الصلوٰۃ و السلام
ماں قرآن و حدیث و بازیں نصتاں مزین گڈن و ترسینگ
بوتگ کہ کدی ہم و کس و مقابلہ و چہ امر بالمعروف و نہی
عن المنکر و فرض و ادائیگی و مستی و کمالی مکن ات۔ نی
و نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و بعثت و ہدے کتاب و خدایہ بند
دل بہ آیانی کفر و طغیان، ناشری و علم واری و ہما سراسر ایک

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

و پریشان حالی۔ ما و اہما اسرائیل و اولاد و ابناء اللہ و اجدادہ مروی ہم سہیں چونکہ باپیش آتیں۔ بے معلوم بوت کہ ہا خدا را ما اولاد و آئی و دوست آتیں (معاذ اللہ) آئی و خزانہ تم ترا تگ یا مروچاں بخل و دست و نریارگ و ردا آئی و بندانت۔ احمقان و ایسکرم ہوش نہ ات کہ حق تعالیٰ و خزانک لا محدود و آئی و کیا لاد نہ بدل ہست و نہ ہلاک ہوک انت۔ اگر معاذ اللہ ماں آئی و خزانہ و بیچ مہوتیں یا بخل و ترسیت و ذمکی و آئی و قوی دست بدانتیں تو دنیا و نظام چون رھوار بوتگت و چیزیکہ بیچ سربندی و کامیابی و اجبہ پیغمبر و آئی ہر لہانی شہاچان و ت گنگانت اسے چہ کنی خزانہ و مہربانی و خوش و خوش حال انت پشکا شمارا با بدانت کہ سہ ہوش کن ات و ایکہ آئی و دست بند نہ بوتگ البت چہ شے گسائی و بے ادبی و نحوست و بدبختی و لعنت و غضب شے سراکت گدا خدا را پاک و زمین و قی پراجی و مفری با وجود شے سراکت بوت و دیم تر و انگت زیات تنگ ہوک انت و قی تنگ علی و گوں خدا و تنگستی و ہمگر بیچ کنگ مزن نادانی و کم عقلی است۔ وک اے دعا و رنگ و پیشین گوئی است یا و آسانی راستیں جا و ر و خبر دیگ بوتگ چنچہ رند تر و بخل و بزدی و آسانی دستان بالکل بچ (بند) کنگت۔ وک بے حق تعالیٰ و جاہیکہ دست پاد، چم و غیرہ اوصاف کنگ بوتگت کدی گوں شمشو شکاری چوشیں خیال ماں دل و نیار ات کہ

وَالْبَعْضَاءُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كَلْبًا أَوْ قَدْ وَا نَارًا لِلْحَرْبِ
 دال قیامت و روچاں ہر برکہ بون دینت آسہ پر جنگا
 أَطْفَاها اللّٰهُ وَيَسْعُونَ فِي الْأَرْضِ فسادًا وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ
 ایرمائی نیت آتارا اللہ و دور و رک کنگت ماں زمینا پر کار خرابی و اللہ دوست ندرت
 الْمُفْسِدِينَ ﴿۱۶﴾ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَرْنَا
 کار خرابیں مرد ماں و اگر کتابیان ایمان بیازن و سترستینش گدا ما سرگوشنیں
 عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دَخَلْنَهُمْ جَنَّتِ النَّعِيمِ ﴿۱۷﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ
 چہ آسانی بدیان و گوازی ننتنیں ماں نعمتانی باغان و اگر آیان
 أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ
 پابندی کتیں تورات و انجیل و دھائی کہ ایربتگ پر آیان چہ آسانی پروردگار طرفائی
 لَا كَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أَقْتَةٌ مَّقْتَصِدَةٌ
 گدا آیان بوڑیں چونی سرا بالا و چہ و قی پادانی چہ راہے ہتے مردم چہ آیان پر نکبیں راہے سرانت و
 وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿۱۸﴾ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا
 و بازینے چہ آیان بدیں عمل کنگت او رسول بریں ہر چیکہ
 أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ
 پرتیں سرانازل بوتگ چہ ہی پروردگار طرفا و اگر تو چش نکت گدا اچہ تو بچ زسینت آئی و کلہ حال
 وَاللّٰهُ يَعْصِيكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 و اللہ ترا بچاہ داریت چہ مردمان بلیشک اللہ پر راہا شیرینت کافرانی
 الْكٰفِرِينَ ﴿۱۹﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى
 قوما ک بگوش کہ او کتابیان شہا پہ بچ راہے سرانرات تا و قنیکہ
 تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ
 قہ ہم ندرت تورات و انجیل و ہمایا کہ ایربتگ پر شہا چہ شے پروردگار ہنچا

مازل ۲

کدی گوں شمشو شکاری چوشیں خیال ماں دل و نیار ات کہ
 معاذ اللہ اللہ پاک چو مخلوق پر پیما جسم و دست پادار وک
 انت بس ہر بچ پیما خدا ذات و وجود حیات، علم و غیرہ
 تمام صفاتی بیچ مثال و بدل و کیفیت اسیر چریشی و
 بیان بوت نکت ۶
 اے بزر از خیال و قیاس و گمان و وہم
 و زہر چہ گفتہ اند شنیدیم و خواندہ ایم
 منزل تمام گشت بیایاں رسید عمر
 ماہچنان در اول وصف تو مانده ایم
 ہے پیما ہما توصیف صفات بخیال بدارت، خلاصہ کیر چوش
 کہ خدا ذات ہمیشہ و بے مرط انت آئی و سمع بصر، و غیرہ
 صفات معنی ہن آئی و ذات شان اقدس لائق و چہ مے کیش
 و گوارا و تعبیر بیان و احاطہ بالکل و را ما لورا انت لیس
 کیشہ شئی و وہو السعیع البصیر (سوری رکوع ۲)

و یعنی آتہا ہاوت شہر زانت کہ
 کتام و ہدے کئی سر چنکر خچ بکنت کدی بک فادارے و
 بہ چکا سگت احوال و اصلاح و غرض ماں تنگی و غربت و چکل
 دنت و کدی آئی و فداری و بدل و چہ آخرت و نعمتانی
 پیش دنیاوی برکتانی دروازگان بیچ کنگت آئی و مقابل و
 یک سر کشیں مجرمے و سر کدی چہ آخرت و سزا و پیش تنگ حالی
 بڑگی، آفات و مصیبت دیم دنت و کدی دنیاوی ساز و ساما
 فراخ کنان و زیات مہلت دنت کہ یا و اچہ خدا عینکی و
 احسان و اثر گران و چہ و قی فسق و ناشری و شرمندہ بیت
 و یا و قی بد بختی و قدح و شہر سر بچ کنان و زیات سزا و
 حقدار و ثوابت بکنت۔ اے جد اجد احوال و اغراض
 و و طرہ حکمتانی موجودگی و کسے مقبولی و مردودی فیصلہ
 خدا و اطلاع یا قرآن و خارجی احوالی بنا و سر کنگت میت
 چوش کہ یک و ترے و دست بڑگ بیت۔ یاد اگر طے
 کتام مرلیضے و دست و بڑگت ہر دو دنیاوی نسبت و ماچہ
 خارجی احوال و قرآن و اندازہ جت کنیں کہ یکے بطور سزا و
 دومی و از راہ شفقت دست بڑگ بوتگت۔ وک آسانی
 بے ادبی و پستہ دیگ بوتگ۔ چہ قرآن چوشیں حکیمانہ پستہاں و آ

۹
۱۳

کینگ داران احمقان و نسل نہ بیت بلکیں چہ اللہ و اشکگ ماں ناشری انکار و انگت دیم تر کنزرت۔ اگر خوبین غذائے یک مرلیضے و معده و سر لوان و آئی و مرض و زیات کنت تو مریشی و
 خرابی غذا و نہ انت بلکیں مرلیضے و مزاج و خرابی انت ۱۲
 ہے صفحہ و فوائد : و اگر چہ ہے نزدیک خصوصاً ہر ذہن مقولہ (در شان کتیں گت) نقل کنگت بے چہ "القینا بینہم" و مراد زیات تر ہا و ہمایانی پیما برا ہند گت
 یعنی ہر دو نصاریٰ کل اہل کتابانی احوال بیان فرما مینتگ۔ سنجوش کہ ساری ماں ہے سورہ و گوست و دینی آیت و ہن کلیں کتابانی خدا بند و دیم گور کنگ بوتگت۔
 مطلب ایشنت کہ ہر چہ انت کہ آسانی ناشری و انکار گیش بوان بیت ہمینکر اشان اسلام و مسلمانانی خلاف ساز باز کنگت و پہ جنگ و آس و روک کنگ تیار بنت
 بے ماں اشان و ت ماں و ت و ناپتہا کی شہر و بوتگ کہ آچریشانی وجود و در اہت کت نکت پشکا مسلمانانی برخلاف اشان بے قی جنگی مراد و مقصدان کامیاب

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

نہ ہوتی تھی۔ فل چریشی ء معلوم ہوت کہ ماں مسلماناں دانکہ وت ماں وت ء دوزواھی دبراسی ء جذبہ محکم بیت ونیکی ء رہہ بندان ء گام
جان ء چہ فت نہ وفساداں وتارا دور داروک بنت۔ چونکہ صحابہ ء ماں اے ردا چہ وتی عمل ء ثابت کت گدا بہ چوشیں جاوے اہل کتاب مسلماناں ہیچ تاواں دات نکنت
فل یعنی چوشیں سک بدیں جرم وناشریانی باوجود اگھنوں ہم اہل کتاب چہ وتی ردکاریاں توبہ کنان ء واجہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم وقرآن ء سرایمان بیارنت وپرهیزگاری
راہ ء اختیار نکنت تو توبہ ء دروازگ بند نہ بونگ۔ حق تعالیٰ چہ وتی مہربانی ورحمت ء آیات ہر دو تیں جہانانی نعمتان ء بحیثیت۔ آئی ء رحمت مستر ء چہ مستر
جرم کنوک نامید نہ کنت وھدیجہ آپہ صدق دل پشومان بیت و توبہ نکنت۔ فل یعنی قرآن کریم کہ رند چہ تورات وانجیل ء بہ آیانی سرزنش ء نازل ہوت آرا محکم
بداشتیں پرچاکہ آئی ء قبول کنگ ء بغیر تورات وانجیل ء قبولی ہن بہ راستی ظاہر ہوت نہ کنت۔ بلکیں تورات وانجیل وکل آسمانی کتابانی سر محکم اوشنگ ء مطلب
نوں چوش درکیت کہ قرآن کریم وپیغمبر آخر الزمان کہ آرا پیشی کتابان ء پیشین گوئیان ء ردا دیم دیگ بونگ آرا قبول رار بہ بنت۔ چوش بگوش کہ انجیل و تورات
سر محکم اوشنگ ء حوالہ دیان ء ایشان ء آگاہ کت کہ اگر اش قرآن ء قبول نہ کنت تو آئی ء معنی چوش درکیت کہ آیاں چہ وتی کتابانی قبول داری ہم
منکر ہونگت۔ وہ یعنی چہ کلیں ارضی وسمادی برکتاں آیاں نفع وسیت گپنگت و بزرگی و بدحالی و تنگدستی ء ہرچ سزائے بہ آیانی نافرمانی و سرکشی ء ردا آیات دیگ
ہونگت چرائی آزات ہونگت۔ فل اے ہماچنت نفرنت کہ آیاں فطری سعادت ء برکت ء توکی ودرمیانی راہ ء اختیار کت وحق ء توار ء سر الیک اش گوشت۔
مثلاً عبداللہ بن سلام وحبشہ نجاشی ء بادشاہ وغیرہ رضی اللہ عنہم۔ وک ماں گوستگیں آیتاں اہل کتابانی شرارت، کفر و سیکاریان ء ذکر کنان ء تورات و
انجیل وقرآن دایت گہ تمایں آسمانی کتابان ء محکم دارگ ء ردا زور پر دیگ ہونگت۔ دیمتر ء چہ قل یا اھل الکتاب لستم علی شیء ماں اہل کتاب ء محمی ء
اعلان کنگ لوٹنت کہ چہ محکم دارگ ء بغیر شے مذہبی زندگی بالکل صفر وھیچ ء برابرنت ماں ”یا ایہا الرسول بلغ ما أنزل الیک من ربک“ ء یہ ہمایک دریں
اعلان ء واجہ پیغمبر ء راتیار کنگ ہونگت یعنی ہر شے سر اہرچہ چہ پروردگار ء جانب ء نازل بہ بیت خصوصاً اے ہمیں گیش گوار کنوئیں اعلان شما گوں بے خوفی و
بے ترس ولرز ء آئی ء حکمان ء سرکنان بیت۔ اگر بغرض محال کتام یک چیزے ء تبلیغ ء توک ء چہ شما کوتاہی ہوت تو رسول ء حیثیت دارگ ء ردا وپیغام سرکنگ
بابت ء ہرچ مزمن شانیں منصبے کہ شمار دیگ ہونگت گدا آرا ہنچوش نہنگ بیت کہ شما (پیغمبر) آئی ء حق ادا نہ کت۔ بے شک نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم ء حق ء
تبلیغ ء فرض ء ادائیگی ء بابت ء زیات ء چہ زیات ثابت قدمی ء ردا چریشی ء مستر سرحال (عنوان) بوگ نتون ات۔ واجہ ء داں بیست و دو سال ء
گوں ہرچ ثابت قدمی وجوانمردی ء صبر و استقلال ء تبلیغ ء فرض سر انجام دات، آبراشی ء ظاہری ثبوتے ات کہ واجہ چہ ہک چیزے زیات تروقی کار ء مزنی ء
سک باز احساس داروک ات۔ واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ء اے مضبوطیں احساس و تبلیغی جہاد ء خیال ء داران ء تبلیغ کار ء تھا اگت زیات زور و قوت ظاہر
کنگ ء واسطہ ضروری ات کہ واجہ ء گوں ”یا ایہا الرسول“ ء دیم گور کنان ء ایوک ء این کر گوشگ بس انت کہ اگر بغرض محال ماں تبلیغ ء ادنائیں کوتاہی ءے ہوت تو ہنچوش
بزاں کہ شما بہ وتی منصبی حق ء بارو ء کامیاب نہ ہوتے۔ و اے ظاہری گپ ایت کہ واجہ ء کلیں کوشستانی و قربانیانی یکیں مقصد ہمیش ات واجہ، خدا ء دیما رسالت ء
فرض چہ بہتر ء بہتر و شتریں ڈر ء انجام دیگ ء تہانیک نامی حاصل بکنت پیشکا اے ہچ پیمانہ ممکن نہ انت کہ کتام یکدی بیغامے ء رسیدگ ء ردا کہیں باز کوتاہی سرزد
بہ بیت۔ عموماً تجربہ چوش ہمیش داریت کہ ماں تبلیغ ء فرض ء ادائیگی ء ردا انسان چہ چنت سبباں عاجز بنایت یا د آئی ء وتی فرض ء اہمیت ء زیات احساس مبیت یا پھر مرنانی
زیاتیں مخالفت ء مزین تاوانے ہر سیت یا کم ء چہ کم لھتیں فائدہ یانی زیان بوگ ء ترس جاہ بخت یا دیم گور کنگیں مردمانی ترمردی و سرکشی ء چاران ء چوش کہ ماں گوستگیں آوکیں
آیتاں اہل کتاب ء بابت ء بیان کنگ ہونگت چہ تبلیغ ء اسرات نتیجہ ء انسان ناامیت بہ ترتیت۔ اولی سبب ء پستہ چہ ”یا ایہا الرسول“ ء داں ”فما بلغت رسالتہ“
دومی ء ماں ”واللہ یعصمک من الناس“ ء دومی ء ماں ”ان اللہ لا یھدی القوم الکافرین“ ء دیگ ہونگت یعنی شما وتی فرض ء انجام دیان بہ بیت۔ خداوند تعالیٰ
شما جان، عزت و آبرو ء حفاظت کنو کنت آتما میں روئے زمین ء دشمنان ء ہن کامیابی ء راہ ء پیش نہ داریت۔ باقی ہدایت و ضلالت خدا ء دست ء انت۔
چوشیں قومے کہ آئی ء انکار ء سراوتی لانگ بستگ اگر آئی تجکیں راہ ء سر امکیپیت شما پرائی ء غمگیں مبیت و نا امید ہوان ء وتی کار ء یلہ مدتیت۔ واجہ نبی کریم
صلی اللہ علیہ وسلم ء اے ربانی ہدایت و آسمانی دستور ء رو ء امت ء راہک حور و مزینیں چیزانی تبلیغ کت۔ چہ نوع انسانی ء عوام و خواص ء ہرچ جبرے
بہ یک طبقے ء ویا جماعتے ء شترانگت آرا کمی وگیشی و خوف و خطر ء چہ بغیر خدا ء بندگان ء سرکنگت تاکہ خدا ء حجت پہ بندگانی سراقا تم بیت۔ چہ وفات ء
دوماہ یا دو نیم ماہ پیش بہ حجۃ الوداع ء موقع ء کہ اودا چہ پہل ہزار ء زیات اسلام ء خادم و تبلیغ ء عاشق جمع اتنت۔ واجہ ء تمایں مردمانی رور و ء اعلان
فرمائیت کہ ”اے خدا! تو گواہ ہو من تہی امانت بہ تہی مخلوق ء سرکت“۔ و یعنی آسمانی کتاباں کہ آیاتی گڈی و ہمیں قرآن کریم انت ماں گوستگیں رکوع ء
اے آیت ء تفسیر بیان ہوت۔ ۱۲

فل اسے رد اعظم و انفسوس و رانء تنگدل مبدیت۔ وئی فرضء گول امن و لجمیء ادا کن ات۔ فل یعنی ہما قوم کہ مسلمان گوشگ بیت یا یہود و نصاریٰ یا سنی (یا دگر ہر جیکہ بہ بیت، مثالء پیمانہ جنت مشہوریں مذہبانی ذکر کنگ بوت، ہج کس برائے نامانی سببء یا نسل، رنگ، پیشہ، وطن وغیرہ احوال و خاصیتانی رد ا حقیقی فلاح و کامیابی حاصل کت نہ کنت یہ کامیاب و مامون بوگء ایوکء ایک معیار ایت یعنی ایمان و عمل صالح۔ ہر قومے کہ وئی تقرب الہی یا کامیاب بوگء دعویٰ دار بہ بیت آہے شہیمء سراوتء بکشفیت اگر ماں اشء صاف و پاک در آہت تو آہے شک رستگار و کامیاب انت و اگر نہ و مارا مدام خداء قہر و غضب چیرا حساب بکنت۔ ماں گوشگیں آیتاں خاص اہل کتاباں ء تبلیغ کنگ بوتگ ات، ماں اسے آیتاں تما میں قوم و ملت دار و کانی دیمابلا ر و رعایت نیچیں عجیب، معقول و منصفانہ قانون پیش کنگ بوتگ کہ چرائی ء پد چ کس کہ آسلا متیں فطرتء خدا بنرت ماں اسلام ء صداقت و ہمہ گیری ء شہہ نتونیت بکنت۔ یک مردے دانگ آ

خدا یعنی بہ آئی ء وجود، وحدانیت، صفات کمالیہ، قدرت ء نشان، تمامیں احکام و قانونانی کل نابتیں و سفیراں) ء سرا و قیامت ء روح ء سرا ایمان نیارت ویکے کشک ء اختیار نہ کنت آیا عقل سلیم قبول کنت کہ آدمی نعمتاں رضائے حق و ابدی و شہودی ء ہمکنار بہیت ؟ ایمان باللہ ء چیراے کل چیز شامل ات۔ فرض کج یک مردے نبوت ء روشنیں دلبلانی با وجود یک پیغمبرے ء بے عزتی ء کنت (و آثر ابہ نبوت ء رد دروغ بندہ گوشت) کہ ہمیش آئی ء بے عزتی انت) تو آیا یک حکومتے ء سفیرے بے عزتی و آئی ء صاف و ظاہر سفارتی سندانی تکذب حکومت ء بے عزتی و تکذیب نہ انت ؟۔ بے ڈول بفہم ات کہ ہر شخصے یک برحق پیغمبرے ء رد دروغ بند کنت و آثر قبول نہ کنت آدر حقیقت ء خدا ء ہما صاف و ظاہر نشاناں و دلبلان ء دروغ بند کنگ کنت کہ آئی ء بہ نبوت ء راستی ء رد ا نازل کنگت، فانتہم لا یكذبونک و لکن الظالمین بایت اللہ یجحدون ۵ (انعام سورج ۴) آیا اللہ ء آیات و صاف و ظاہر نشانان دروغ بند کنگ ء پدھن ایمان باللہ ء دعویٰ باقی منت کنت۔ قرآن کریم ء ایمان باللہ و عمل صالح ء رد ا ہرچ گیش و گوارے ادا کنگ۔ دگر جاگہاں آشراگون تفصیل ء بیان کنگ بوتگت۔ صابین ماں عراق ء یک فرقے ات کہ آیانی مذہبی اصول ورہ بند چہ مشرقی حکما۔ و طبیعات ء فلسفہ ء اصولاں زورگ بوتگت۔ روحانیات ء رد ا اشاں سک زیاد غلو کنوک اتنت، بلکیں اشانی بندگی عبادت شس ہم کتگ۔ اشانی خیال ات کہ تنہا روحانی و فکلی استنادانی استعانت ء مارت الارباب براں بہ مسترین محبوب ء دست کنیں۔ پیشکا چہ مزینں جنجالاں و شہوتانی پروشگء ماں روح ء تجرد و صفائی پیدا کنان ء گوں ”عالم روحانست) ء مارا وئی رشتگ جو طریک لویت پیداچہ اشانی دستگیری و شہودی ماہہ خدا ء رسگ نویس نیانی اتباع ء ضرورت نہ انت استارانی ارجح مردہ و بے پیمانہ گہ رحمان چہ تاراضی کنگ ہیا کل اش جو کنگت۔ خلا چوش بوت کہ حفا ء مقابلہ صابین ء حجات کہ آیانی مشرین نبوت و آئی ء لوازم خواصء سرا بوتگت حضرت ابراہیم صلی اللہ علیہ السلام ء بخت ء و ہد ء نمود ء قوم صابئی العقیدہ ات کہ آئی ء پیشدارگ خدا ء خلیل ء وئی جان ء قربانی پیش

وَلِيُزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا
 وَكَفْرًا ۖ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝۱۸
 وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّبِئُونَ وَالتَّصْرِيُّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ
 وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
 يَحْزَنُونَ ۝۱۹
 لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
 وَآرْسَلْنَا
 إِلَيْهِمْ رَسُولًا
 قَالُوا لَنْ نَبْرُدَّ
 إِلَيْكَ مَا عَصَيْنَا
 رَبَّنَا فَأَنْزَلْنَا
 إِلَيْكَ آيَاتِنَا
 أَنْ يَرَوْا آيَاتِنَا
 يَأْتِيَهُمْ كَأَن يَكُونُ
 سَحَابًا مَسْكُومًا
 فَتَنَّا فَعَمُوا
 وَصَبُّوا ثَمَّ تَابَ
 اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ
 عَمُوا
 وَصَبُّوا كَثِيرًا
 مِنْهُمْ وَاللَّهُ
 بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ۝۲۰
 لَقَدْ كَفَرَ
 الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ
 اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ
 ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ
 الْمَسِيحُ
 هُوَ كَوْشَشُ
 كَمَا اللَّهُ هَمَّا
 سَجَدْتُمْ مَرْيَمَ
 وَنَجَّ وَ مَسِيحًا
 كَوْشَشُ
 يَبْنِي إِسْرَائِيلَ
 اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
 وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ
 مَنْ يُشْرِكْ
 كَمَا أَوْعَدُوا
 بِحُكْمٍ
 وَاللَّهُ بَصِيرٌ
 بِمَا يَعْمَلُونَ

مازل

کت۔ فل ماں گوشگیں آئی ء ہرچ بنیادے (معیار) عند اللہ قبولی ء بار و عیان بوتگت یعنی ایمان و خوبیں عمل ادا اے پیشدارگی انت کہ یہود اے معیار ء سرا جیکر قائم بیوکت انت۔ فل غلام ء وفاداری ء چکاس مریخی ء انت کہ ہرچ خبرے ء دل قبول بکنت یہ واجہ ء حکم ء تابع بکنت و اگر نہ ایوکا ہما خیران ء قبولدار بوگ کہ انسان ء وئی جنہء مرضی کا ہکاتی رد ا بیت ماں آئی ء کمال نیستنت۔ بے یعنی وئی بکایتی بول ترا راں پریشان ء گوں خدا ء بد عہدی اش کت چہ آئی سفیراں لھتیں ء دروغ بنداش کت لھتیاں کنت۔ ایشاں ات حال آیانی ایمان باللہ و خوبیں عمل ء۔ ایمان بالیوم الآخر اندازہ ء چریشی ء بجن ات کہ مزینں ظلم و باغیانہ جرمانہ کنگ ء چون گوں بے فکری ء نشگنت چوش چوش کہ پلے کارانی آیاناں چہ سزا ء خدا نہ انت و ظلم و کشری بدیں نتیجہ کدی ہم آیانی دیمابیانیت۔ اے ہمیں خیالان ء ماں دل ء جاگہ دیان ء چہ خدائی نشاناں و خدائی کلام ء نمگ ء با نسل کرد و کور بوتگت و ہما کارے کہ آکنگی نہ انتت چہ آیانی کنگ ء ہم چت و پد نہ بوتنت دائر لھتیں نبیان اش قتل کت و لھتیں قیدش کت انت آخر اللہ تعالیٰ ء بخت نصر آیانی سر ا مسلطت پدیک در ا ہیں تڑتے ء تڑھتیں فارس ء شاہاں اشان ء چہ بخت نصر ء قید ء رسوائی ء بزگی ء آزات کنان ء بیت المقدس چہ چدل ء ہلاس کت آو ہد ء اشان تویہ کار بوتنت و نیکی ء کشک اش دست جت۔ خدا ء اشانی توبہ قبول کت۔ بے چیرے تڑت ء پد دوبارہ اشاں شرارت شروع کت و باکل کرد و کور تڑان ء حضرت زکریا ء حضرت یحییٰ علیہما السلام ء کشک ء بڑا تش کت و یہ حضرت عیسیٰ علیہ السلام ء

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

بے چیرے تڑت ء پد دوبارہ اشاں شرارت شروع کت و باکل کرد و کور تڑان ء حضرت زکریا ء حضرت یحییٰ علیہما السلام ء کشک ء بڑا تش کت و یہ حضرت عیسیٰ علیہ السلام ء اشانی توبہ قبول کت۔ بے چیرے تڑت ء پد دوبارہ اشاں شرارت شروع کت و باکل کرد و کور تڑان ء حضرت زکریا ء حضرت یحییٰ علیہما السلام ء کشک ء بڑا تش کت و یہ حضرت عیسیٰ علیہ السلام ء

بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَا فِيهَا وَمَا

گونا گونا گونا حرام کت اللہ پر آئی ہے بہشت وانی جاگہ دوزخ انت ونیستیں

لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ٤١ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثٌ

گنہگار ان پر حدت کونے کا بیشک کافر بونت ہما کہ گوشتش کہ اللہ سومینکت چہ

ثَلَاثَةٌ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَدْرُوا عَمَّا

سبب خدیان حالانکہ چہ معبود نیستنت بجز چیک معبودے و اگر آ دستا نکشتن چہ خیرا کہ

يَقُولُونَ لِيَمْسَسَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابَ الْآلِيمِ ٤٢ أَفَلَا يَتُوبُونَ

گوشتنی گدا ر سبت ہما کسانا کہ کافر بونت چہ آیان در دد یو کیں عذاب میں انگت ہں توبہ نکنت

إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٤٣ مَا الْمَسِيحُ

اللہ گورا و گناہانی معافی نلوئت چائی و اللہ بخشو کنت مہربانت کا نہ انت مسیح

ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ

مریم چہ سچ مگر رسولے گوشتگ شتگ بیسیر چہ آئی باز رسولے و آئی مات

صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَنِ الطَّعَامَ أَنْظُرْ كَيْفَ بُيِّنَ لَهُمُ الْآيَاتِ

ولی اللہیت ہ ہر دوکان و رگ وارت بچار کہ چہ طور شربیان کیں پر آیان دلیلان

ثُمَّ أَنْظِرْ أَنِي يُؤْفَكُونَ ٤٤ قُلْ اتَّعْبُدُونَ مَنْ دُونِ اللَّهِ

پرا بچار کہ کجا بگو سر جان بنت کا بگوش کہ اللہ اشتنگ ہنچ شینانی بندگی کنت کہ

مَا لَا يَبْلُغُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٤٥ قُلْ

آیا نا چہ اختیار نیستنت شہ ضرر دیک و نہ شہ فائدہ دیک و اللہ بونت اشکو کہ زانو ک بگوش

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ

کہ او کت بیان گیشیں مکت مال و تی دین و با بتا ناحقا و و مکت و اہشانی رندا

قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ

ہا تو میسکا کہ گمراہ بو نکنت چہ پسرا و گرا ہن ہن کت بازیں کسے و دوز بو نکنت چہ برابر ہں

مَنْ يَتَّبِعْ أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ

مَنْ يَتَّبِعْ أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ

مَنْ يَتَّبِعْ أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ

مَنْزِل ٢

فل ادا نصار کبہ ایمان کیفیت پیش دارگ بوتگ کہ اشاں داں کجا حدء بہ حقانیت و حساب و اوستو کنت - اشانی ایمان باللہ حال چوش انت کہ عقل بر خلاف، فطرت بر خلاف و حضرت مسیح و جند و گیش و گویارانی بر خلاف مسیح ابن مریم و خدا جوڑش کتہ یک سہ، سہ یک عوت گریں چیتان و انحض پہ نام نیگنت - در حقیقت اشاں و تی تمامیں زور و قوت و پریشی خراج کنگ لوٹنت کہ حضرت مسیح ہن خدا انت - حالانکہ حضرت مسیح و جند خدا و رب بوگ و چو اید کہ مروماں و تی مروب بوگ و جار و تہا قبول دار انت و ہما شرک و تہا کہ آئی و امت گر قنار بوگی ات آٹرا چنگر گوں زور و بیان کنگا کنت پدا ہم اسے کور دیدان و عبرت حاصل نہ بیت - فل یعنی حضرت مسیح، روح القدس و اللہ - یا مسیح، مریم و اللہ ہر سہ خدا انت (العیاذ باللہ) چریشاں یک حصہ داروک اللہ بوت پدا آستیں یک و ایک سے انت - عیسائیانی چونایا عقیدہ ہمیش انت و اسے عقل بر خلاف عقیدہ عجب گوں مول و نابدار ہں عبارتوں بیبا کنت و ہدیہ بریشی و کسے سر پد مہبت تو کڈ آٹرا یک ماوراء

الحقیقۃ قرار دینت - راست انت لمن یصلح العطار ما افسدہ الدهر - فل اسے ہما غفور رحیم و فرشتانی انت کہ چوشیں گوہ واریں گناہ گار ہم و ہدیہ شہرت ہوان و اصلاح و نیت و داران و حاضر بہ بیت تو گدا تمامیں عمر و گناہان و ماں یک دمانے و معاف کنت - فل یعنی اسے ہما معصوم و پاکس و اجہاں چہ یک فرد انت آٹرا خدا جوڑ کنگ شہ کم عقلی انت - فل جمہور امت و تحقیق ہمیش انت کہ ماں جنس آدمیاں نبوت نبیانتگ - اسے منصب پہ مردیں آدمیاں مخصوص ہونگ و ما آرسلنا من قبلك الا رجالا توحج الیہم من اهل القرى (یوسف رکوع ١٢) حضرت مریم بتول ہن یک ولی میں بی بی تے ات، نبی تے نہ ات فل چہ فکرتک معلوم بوت کنت کہ ہر کسے ورد و نوش و محتاج انت آتقریباً دنیا و ہما جزیر انت -

زمین، گوات، آپ، روح، حیوانات دانکہ پہ پومل و سمات و ہم آ احتیاج داریت - گندیم و ماں لاپ و رسگ و دانکہ ہضم بوگ و بچاریات بالواسطہ بیلاد واسطہ چن کر چیرانی حاجت کسیت - پدا چہ ورگ و ہرچ اثرات و نتیجے ظاہر بیت آیانی حساب داں کجا روت دسر بیت - احتیاج و اسے دراج کشیں حساب و ماں دل و داران ما مسیح و مریم و الوہیت و باطل پیش دارگ و ردا چو دلیل دات کیں کہ مسیح و مریم چہ ورد و نوش و ضرورتاں بے حاجت نہ انت کہ تجربہ و مشاہدہ ہمیشی و ظاہر کنت و ہر کسے چہ ورد و نوش و مستغنی مہر بیت آچہ دنیا و ہر یک چیز مستغنی بوت نہ کنت - گدا اشماوت بگوش انت کہ ہما کس کہ مثل اسے و گدا اشماوت پہ و تی بقا و ردا بہ دنیا تی چیزاں بے غرض بوت نہ کنت گدا چوں خدا بوت کنت - اسے بگوشیں دسر ظاہری دلیل ایت کہ جاہل و عالم ہر کس ایشرا سر پد بوت کنت یعنی ورد و نوش الوہیت و بر خلاف انت اگر چہ نہ ورگ الوہیت و دلیل نہ انت و اگر نہ کلیں فرشتہ خدا جوڑ بنت (معاذ اللہ)

و یعنی و ہدیہ مسیح و خدا قرار دیت تو لازم انت کہ آٹرا معبود ہم قرار بدیت مگر معبود ایوک ہما ذات بوت کنت کہ آہرچ و طر و نفع و نقصان و مالک و صاحب اختیار بہ بیت پر جا کہ عبادت و معنی ایشنت کہ انسان و ناراسک ذلیل و بزرگ بکت و تی ذلت و بزرگی ہما تی و دیا اختیار کنگ بیت کہ آہرن عزت داروک و سرفاضل بہ بیت - ہر و ہدیہ و دستانی گوشتاروک و چہ کلانی احوال و سزجی و زانو ک بہ بیت - مریشی و گوں تشلیت و شہ کیہ عقیدہ و اید کہ مشرکین و رد ہم بیت - و عقیدہ و مبالغہ ایشنت کہ یک بشمے و خدا قرار دیک بہ بیت و عمل و غلو ہانت کہ آٹرا رہبانیت گوشت و دہبانیت انت ابتدعوھا ما کتبنھا علیہم (الحدید رکوع ١٢) یہود و ہرچ ناشری تے بیان کنگ بوتنت چریشاں ظاہر بیت کہ اشاں ماں دنیا پریشی و ہنچوش غرق و کمسار بو نکنت کہ اشانی گور و دین و دیندارانی ہنچ شرف و عزت نیست ات دانکہ انبیا علیہم السلام و بے عزتی و قتل کنگ اشانی خاصیں کار ات - اشانی بر خلاف نصاری و نبیانی تعظیم ابتر غلو کت کہ چریشاں و لہتے و خدا یا خدا و چک قرار دانش و دنیا ترک دیان و رہبانیت (درویشی) و راہ ایش اختیار کت - ١٢

بگوش

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فایضی ماں اصل انجیل وغیرہ آسمانی کتاب ہے جو شیش شریک عقیدہ ہے ہر جگہ نام و نشان نیست ات۔ رند ترے بہ یونانی بت پرستانہ زندگی ری بولوس ۶ اے رہ بند پرینت کہ درستانا ہے رہ بندے گیت وہ ہمیشہ ہے سراقا تم ماننتت چوشیں کوری رند گبری ۶ رستکاری ۶ امیر دارگ یک عقلمندے زیب نہ دنت تھا چونانی ۶ ماں تمام آسمانی کتابان کافرانی سرالعت ویم دیگ بونگ بلے بنی اسرائیل ۶ کافرانی سراوہدیکہ آماں عصیان و سرکشی ۶ چہ حد ۶ گوست انت کہ نہ گناہ گار ہر چہ بیجا چہ گناہ ۶ دست کشوک ات و نہ بے گناہ ۶ گناہ گار ۶ دست ۶ داروک ات بلکین کل شیر و شکر یوان ۶ مستانہ وار بہ بیکر گے هل دمل بوننت کہ ورگ و چرگ اش یک جاگہ ات چوش نہ ات کہ سلین و بدین کارانی سرا اشان وتی دیما رتزش و تہار بکتیں یا وتی ناراضگی اش ظاہر بکتیں نون گڈا خدا ۶ چہ حضرت داؤد علیہ السلام و حضرت مسیح علیہ السلام ۶ زبان ۶ یہ اشانی سرالعت ویم دات پنچوش کہ بہ گناہانی ردا اشانی دلیری زیات ات ہے پیم ۶ اے لعنت ہں کہ چوشیں مزین شانیں نبیانی معرفت ۶ کنگ بوت سک زیات تباہی و بریادی آروک بوت۔ غالباً اے ہے لعنت ۶ آسرات ات کہ چہ اشان بازین مردم ظاہر ا و باطناً شاد و خوشتر برے شکل ۶ ترینگ بوت و باطنی مسخ ۶ اثر ہمنکر زیات تالان بوت کہ چہ اشان باز کس مروچی ہں مسلمانان ۶ بلکہ کنان ۶ کہ اشان خدایہ کلیں آسمانی کتابانی منوک و نمایں نبیانی تصدیق کنوک انت گون مکہ ۶ مشرکان (کہ حشکین بت پرست انت) مسلمانانی برخلاف دوستی ۶ رشتنگ ۶ قائم دارنت اگر اے کتابانی خدا بندران خدایہ سرا بنی ۶ سرا و وحی الہی ۶ سرا بہ حقیقت ۶ اعتقادش بداشتیں تو اے چون ممکن ات کہ ہما قوم ۶ ضد ۶ سبب ۶ کہ اشان ۶ منوک انت گون بت پرستان ساز و بازش بکتیں۔ اے بے ترانگی و بدذوقی چہ خدادستان دور تجان ۶ گون بت پرستان دوستی ظاہر کنگ ہما لعنت و ہٹ پٹ ۶ اثر انت کہ آئی ۶ اشان ۶ چہ خدایہ مزین مزین رحمتان دور چکل دات۔ ماں پیشی آیتان اشانی گوستنکین کافر رہ بندان و شیطانی کاران ۶ بیان کنان ۶ چہ غلو فی الدین و بد راہانی کورانہ زندگی ۶ مہن کنگ بونگت تا ننگہ ہوں ہم چہ ملعون فی حرکتان ۶ توبہ کنان ۶ حق و صداقت ۶ راہا گام جنگ ۶ کوشست ۶ بکننت۔ ما اے رکوع ۶ آیانی ہنوگین جاوڑ ۶ سرانندیہ کنان ۶ پیشدارگ بونگ کہ ہرچ لعنت داؤد و مسیح علیہما السلام ۶ زبان ۶ درشان بونگت آئی اثرات مروچی ہں موجودانت گون خدادستان و عارفین ۶ نفرت و عداوت و گون جاہلیں مشرکان دوستی اے سرظاہر ہں دلیل یہ اے خبر ۶ انت کہ اشانی قلوب چہ خدایہ لعنت ۶ اثر ۶ بلکل بدل بونگت اگر ہوں ہم اشان ہوش نہ کت و حق ۶ نیمگ ۶ رجوع اش نہ کت تو اشان ہنچیں سکین لعنت ۶ سزا وارنت کہ اثر خدا تعالیٰ سید الانبیاء خاتم الرسل صلی اللہ علیہ وسلم زبان ۶ بہ اشانی سرا راہی کنت۔

السَّيِّئِلِ ۱۸۶ لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى

لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا

يَعْتَدُونَ ۱۸۷ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرِ فَعْلُوهُ

وَمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۱۸۸ تَرَى كَثِيرًا مِمَّنْ يَقُولُونَ

لَيْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ

فِي الْعَذَابِ هُمْ خِلْدُونَ ۱۸۹ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مَا اتَّخَذُوا لَهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ كَثِيرًا

مِنْهُمْ فَسِقُونَ ۱۹۰ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً

لِلَّذِينَ آمَنُوا إِلَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ

مُؤَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي ۱۹۱ ذَلِكَ بِأَنَّ

مِنْهُمْ قَتِيلِينَ وَرَهْبَانًا وَآلِهَةً لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۱۹۲

کشا ک ملعون بوننتت ہما کافرنت چہ بنی اسرائیل ۶
 لسان داؤد ۶ عیسی مریم ۶ چکت ۶ زبان اے یہ ہے سببا کافرماننت و چہ خدایہ
 یعدون ۶ کانونا لایتناہون عن منکر فعلوہ ۶ کون بت پرستان ساز و بازش بکتیں۔ اے بے ترانگی و بدذوقی چہ خدادستان دور تجان ۶ گون بت پرستان دوستی ظاہر کنگ ہما لعنت و ہٹ پٹ ۶ اثر انت کہ آئی ۶ اشان ۶ چہ خدایہ مزین مزین رحمتان دور چکل دات۔ ماں پیشی آیتان اشانی گوستنکین کافر رہ بندان و شیطانی کاران ۶ بیان کنان ۶ چہ غلو فی الدین و بد راہانی کورانہ زندگی ۶ مہن کنگ بونگت تا ننگہ ہوں ہم چہ ملعون فی حرکتان ۶ توبہ کنان ۶ حق و صداقت ۶ راہا گام جنگ ۶ کوشست ۶ بکننت۔ ما اے رکوع ۶ آیانی ہنوگین جاوڑ ۶ سرانندیہ کنان ۶ پیشدارگ بونگ کہ ہرچ لعنت داؤد و مسیح علیہما السلام ۶ زبان ۶ درشان بونگت آئی اثرات مروچی ہں موجودانت گون خدادستان و عارفین ۶ نفرت و عداوت و گون جاہلیں مشرکان دوستی اے سرظاہر ہں دلیل یہ اے خبر ۶ انت کہ اشانی قلوب چہ خدایہ لعنت ۶ اثر ۶ بلکل بدل بونگت اگر ہوں ہم اشان ہوش نہ کت و حق ۶ نیمگ ۶ رجوع اش نہ کت تو اشان ہنچیں سکین لعنت ۶ سزا وارنت کہ اثر خدا تعالیٰ سید الانبیاء خاتم الرسل صلی اللہ علیہ وسلم زبان ۶ بہ اشانی سرا راہی کنت۔
 لیسکن بازین کسے
 دشمن
 مسلمانان یہودانا و مشرکانا
 تو گندے گندے ترین مردم
 و تو گندے نزدیک ترین دوست
 مسلمانان ہمایانا
 کہ گشتت ما نصارین
 اے یہ ہے سببا کہ
 ما نصارایانی تھا عالم
 و زاہد ہستنت و دگر یہ اے سببا کہ آمرن نفسی نکننت

۱۰
 ۱۳
 آخرت ۶ دیم دیگانت آہنچیں عمل انت کہ اشان ۶ خدایہ غضب وابدی عذاب ۶ سزاوار کنت۔ ول اللہی ۶ چہ مراد لطیف مفسران حضرت موسیٰ علیہ السلام ۶ و لطیفین ۶ رسول کریم صلی اللہ علیہ وسلم مراد کنگ مطلب چوش بوت کہ اگر اے یہود ۶ راستیں نفین بہ حضرت موسیٰ علیہ السلام ۶ صداقت و بہ آئی سر و سوجانی سرا بوتیں تو نبی آخر الزمان ۶ مقابلہ ۶ کہ آئی بشارت ۶ وت حضرت موسیٰ علیہ السلام ۶ دانگت گون مشرکان دوستی اش نہ کنگت۔ یا مطلب چوش انت کہ اگر اشان بنی کریم صلی اللہ علیہ وسلم ۶ سرا پر راستی ایمان بیازنیں تو چوشیں کارے چہ ایسانی دست ۶ بونگت کہ آیان گون اسلام ۶ دشمنان ساز و باز بکتیں۔ اے دومی معنی ۶ روایت یہ یہود ۶ منافقین ۶ حق ۶ بیت۔ ک خدا ۶ وتی جسد ۶ متنگس پیغمبر ۶ نافرمانی ۶ رند پرند کنان ۶ اے جاوڑ (حالت) بونگ کہ نون موحدین برخلاف مشرکان ۶ تزیج دینت۔ افسوس کہ مروچی مے پیمیں کمزوریں مسلمانانی حالت ہں پنچوش انت کہ مسلمان و کافر ۶ مقابلہ ۶ ما کفران ۶ دوست و کالت ۶ کنیں۔ اللہم احفظنا من شرور الفسنا ومن سببنا اعمالنا۔ ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

وَإِذِ اسْمَعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ

ووقتیکہ اشکنت آچیزے کہ ایرہنگ پر رسول سرا گرا تو گندے آبیانی چمان کہ رنبت

مِنَ الدَّمْعِ مَسَاحِرْفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا

چہ ار سہ چہ ہمہ سبکہ آباں پچاہ آرت حقین خبر گوشتت کہ اوے پروردگار آباں آرت نونی تو بنیسے

مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿۸۳﴾ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَبِآيَاتِهِ نَبُوءَاتِهِ

نما گوں شاہدان چون بوت مارا کہ یقین نکین پہ اللہ وپہ آچیزے کہ رنبت مارا چہ

الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿۸۴﴾

حقا و دل مانگیں کہ داخل بکنت ماراے پروردگار گوں نیک سخنان

فَأَثَابَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَدَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

پدا عوض دانت آبان اللہ پہ مے خبر گوشگا ایرویس باغ کہ رنبت چہ آباں جیرا جو جو منند نبت

فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿۸۵﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا

مال اودا و اے عوفنت تیکو کارانی و ہما کہ منکر بوتنت و ذورغ بندگننگا بکننت

بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿۸۶﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرِمُوا

مے آباںان ہمایانت دوزخے ف او مسلمانان حرام مکننت

طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ

سلتین جیزان ہما کہ حلا رکننت اللہ پر شما وچہ حدامگوزت بیشک اللہ پسند نکنت

الْمُعْتَدِينَ ﴿۸۷﴾ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا

چہ حدہ گوزدکیں مردمان و بوترت چہ اللہ و انگیں روزی و حلا رینا سلتنینا و تبرنت

اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿۸۸﴾ لَا يُؤْخَذُكُمْ اللَّهُ بِاللَّغْوِ

چہ اللہ ہما کہ شما پہ آئی و ایمان آرتنگ ف نگرنت شمارا اللہ پہ شتہ بیہودیں

فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤْخَذُكُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْإِيمَانَ

گسمانی سراف و لیکن گرنت شمارا پہ ہما قسمانی سرا کہ گر نحو دانگنت

تسمانی سراف و لیکن گرنت شمارا پہ ہما قسمانی سرا کہ گر نحو دانگنت

مذلل ۲

فل ما اے آیتاں پیش دارگ بوتنگ کہ یہود و گوں مشرکان دوستی کنگ ایشانی گوں اسلام و مسلمانان بغض و عداوت عطاہر کنت۔ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و گوں ہرچ
تو ماں گیشتر واسطہ کنگت چر اباں اے دوہیں قوم یہود و مشرک اسلام و مسلمانان من سکین دشمن انتت مکہ و مشرکین و ایدارسانی و اشرظاہر س گپت ایت و لیکن
لعنتی یہود و ہن اے رداوتی کمینگی و دل و میل و درشان کنگت۔ واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ماں بے خبری و سنگ و لادی و سرا دور دیگ و سازش جوڑکت تا نہک
واجہ شہید بہ بیت۔ ماں واجہ و رگاں ہرمان کنگ گوشتت کت، سحر و منتران چہ کار کیت۔ غرض ایشاں چہ روتی کمینگی کاراں خدا و غضب و لعنت و بر و بر حال کنان
بوتنت۔ ایشانی بالمقابل نصاریٰ باوجودیکہ اتناں ہم ماں کفر و گرفتار انتت یہ مسلمانان خدش و ارتگت۔ یہ مسلمانان کامرانی و ایشاں ہم ماں دل گہبار و ارتگت۔ پدا ہم
ماں ایشاں حق و قبولیت و بیافت چہے دوہیں نگان شتر ترہست ات ایشانی دل بہ اسلام و مسلمانان دوستی و نینگ و شتر تر میل داروک انتت۔ ایشی و سبب
ایشاں ات کہ داں ہما و ہدے ماں عیسائی قوم و دین و شعور چہ اید کہ تو ماں زیات ترہست ات۔ بہ و تی رہ بند و ترک دنیا و درویشی زندگی گوازیونک ماں ایشاں باز کس
موجود انتت۔ نرم دلی و تواضع ایشانی خاص و ناسیس

وصف ات۔ ماں ہرچ قومے و چوشیں وصف بہ بنت
آئی لازمی اسرات چوش بیت کہ آحق و شتر تر قبولدار
بیت چوناٹی و چہ حق و قبول کنگ و سہ چہ مہین کنوک
بنت۔ جہل، دنیا و حب، یا حسد و تکبر، ماں نصاریٰ
کتاب و وجود جہل و را۔ رھبان و وجود حب دنیا
کرت و رازم دلی و تواضع و وصف کبر و نخوت و غیر
ذالک و کم کنت۔ چنانچہ قیصر روم و حبشہ و شاہ
نچاشی، مقوقس مصر و ہرج سلوکت و گوں پیغمبر صلی اللہ
علیہ وسلم و قاصداں کت اے پریشی و ثبوت ایت کہ ماں
اودہ و نصاریاں حق و قبولی و مسلمان دوستی و
صلاحیت نسبت چہ دگہ تو ماں زیات تر ات۔ چہ مکہ و
مشرکانی ظلم و زوراں بہ پوز و رسان و ہدے صحابہانی
یک جماعتے (رضی اللہ عنہم) و حبشہ و ہجرت کت
و مشرکان اودا ہم داں حبشہ و دربار و وئی ناشی
ظاہر کت تو بادشاہ و یک روے مسلمانان و طلب
کت و چیرایاں ہتیں جست و پرس کت و حضرت مسیح
علیہ السلام و بابت و ہم آباںی عقیدہ معلوم کتی حضرت
جعفر و سورہ مریم و آیتان و تلاوت کت و وئی عقیدہ
صاف صاف و بیان کت بادشاہ سک زیات اثر گوں
بوت و اقرار کتی کہ ہرچیکہ قرآن و حضرت عیسیٰ و ردا
عقیدہ ظاہر کنگ آ اید چہ کمی و بیشی و برحق انت
آئی و پیشی کت بانی شرت و روع و واجہ پیغمبر
صلی اللہ علیہ وسلم و نبی آخر الزمان تسلیم کت۔ قصہ
درج کش انت۔ آخر کار چہ ہجرت و بازی سالان
زندیک و فدے ماں آئی ہفتاد نوک مسلمان نوگیں
عیسائی شامل انتت واجہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و
خدمت اقدس و روان کت۔ اے مردم و ہدیکہ بدینہ
سر بوتنت و چہ قرآن کریم و اشکنگ و تی بالادش
و شنود کت تو کلام اللہ و اشکنان و گر بوگ اش
بنائ کت چہ جہاں اس و چہ زبان و ربنا امتا الخ و
اے کلر انتت، اے آباںی تہا ہے جماعت و حال بیان
کنگ بوتنگ۔ داں قیامت و چوشیں سر ہمیں خبر
دیگ نہ بوتنگ کہ مدام عیسائی و یہود و مشرکین و غیرہ
تعلقات و نوعیت گوں اسلام و مسلمانان بہ سہ
پیم و قائم بیت۔ مروچی ہما کس کہ و تارا عیسائی گوں

انت چر اباں چکس قسب و رھبان و تواضع و نرم دل انت و چکس ہما کس انت کہ چہ کلام اللہ و اشکنگ چہ آباںی چماں اس پت انت و ہدیکہ اقربہم مودتہ
و علت چہ ذلک بان منہم قسبیں و بیان کنگ بوتنگ موجود نہ انت تو معلول قرب مودتہ چون موجود بوت کنت۔ ہرچ جاورے بہ بیت ہما
اوصاف نبی و عہد و عیسائی۔ یہود و مشرکین و بوتنگت آہر و ہدے و ہر جاگہ و بہ ہرچ مقدارے و موجود و بنت ہما حساب و اسلام و مسلمانان محبت
و عداوت و ماں ذہن و خیال و دارگ لو بیت۔ فل ماں سورت و اول سر و اتقائے عہد و تاکید و بعد حلال و حرام و بیان شروع بوتنگت مہے روع
گوں خاص خاصیں جاوراں کہ آباںی ذکر و موقع بہ موقع مائیش و گوار ہم کنگ۔ دگر فائدہ مندیں گپ و ترانانی رد و بکنج بوت الشی بالشی یذکر چہ ہر در کیت
کہ اے گپ و ترانانی و سرجم کنگ و پداے جز و اولی رکوع و پداصلی بن گپ (موضوع) و بخت و نینگ و وائر کنگ بوتنگ و لطف ایشنت کہ چہے

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

..... رکوع و متصل ما اولی رکوع و ہرچ گپتہ کہ گوست گوں آئی و ہم اے حاضرین رکوع و گپ بہ سزجی و ہمگرخ انت چیا کہ ماں پیشی رکوع و یہود و نصاری و ہرچ فضیحت بیان کنگ بو ننگت بہ زانوگران و نریک و آیانی خلاصہ دو چیز اتنت یعنی یہود و ماں لذت و دنیاوی شہوت و حرام خوری گرفتار بوگ کہ آ "تفریط فی الدین" و سبب بوت و نصاری و ماں دین و غلو و افراط کنگ کہ آئی و سر بہ رہبانیت و کش ات بلاشبہ رہبانیت کہ آرا دینداری یا روحانیت و ساراوک گوشگ نوٹیت، بیت و بی منشاء ردانی الجمہود بیت کنگت پیشکا ذلک بان منہم قسیسین و رہبانان و رامن و جہ (یک حسابے و) ماں مدح و صورت و بیان کنگ بوتنگ بے چونکہ اے و طے لندی و ترک دنیا ہما عظیم مقصد و ہن بہ قدرت و قانون و رہ بندہ شدتے ات کہ عالم و پیدا کنوک و ماں عالم و تخلیق و آئی حساب و گور کنگ پیشکا ہما عالمگیر مذہب کہ آبہ دائمی رہ بندہ کل بنی نوع انسان و دارین و فلاح و محاش و محاد و اصلاح و ذمہ و زوران و بوجود اہتگ - ضروریات کہ اے ہمیں نوکس عبادت و رہ بندہ سارا گوں تندی نکتہ چینی بکنت یا ایراد بگریت بیج آسمانی کتاب داں روح مروچی و چوشیں جامع، معتدل، یہ انسانی گہبودی و ہر شعبہ و رد افطری تعلیم پیش کت نہ کنت چوش کہ قرآن و ماں اے دو آیتاں ظاہر کنگت - ماں اے آیتاں اللہ تعالیٰ بہ مسلماناں مہن کنگ کہ آکام لذیذیں حلالیں و پاکیں چیزے و تی جنہ و سراعقیدہ یا عملاً حرام قرار بدینت نہ اویک ہمیش بلکیں آیان و سکین دیک بوتنگ کہ آخدا و پیدا کنگیں حلال و طیب نختاں چہ بہرہ و ربنت مگر گوں سلبی و ایجابی دو مشطمان و ہمراہی و (۱) اعتدال مکین (چہ حد سگوزیں) (۲) و چہ خدا ترسیں اعتدال و دو مطلب بوت کنگت گوں حلالیں چیزاں حرام و معاملہ کنگ و بلکیں و چونہ نصراں ماں رہبانیت گرفتار بہتیں یا چہ لذیذیں و پاکیزہ تیں چیزاں تمتع حاصل کنگ و رد اچہ اعتدال و حد سگوزیں دانکہ ماں لذت و شہوت و گلا پیشی بوان چو یہود و دنیاوی زندہ و تی مقصد جوڑ بکنیں - الغرض ماں لازم انت کہ ماں غلو و جفا و افراط و تفریط و میاسجی و درمیانہ و تونکی راہ و اختیار بکنیں - نہ ماں دنیاوی لذتانی تہا غرق بوگ و اجازت انت و نہ چہ رہبانیت و راہ مباحات و طیبہات و ترک دیک و رہبانیت و راہ و قید پیشکار ہوار کنگ بوت کہ باز رہ بہ بدنی یا نفسی علاج و غرض و یک مباحیں چیزے و ہداری پھر کنگ ماں ممانعت و داخل نہ انت تھن مسلمان بہ تقویٰ و مامور انت کہ آئی و معنی چوش انت کہ چہ خدا ترسان و چہ مہن کنگیں چیزاں پھر کنگ و تجربہ پستداریت کہ طہتیں مباحات و کار مرنزی باز رہ انسان و سربہ حرام یا مہن کنگیں کاراں کنگت - چوشیں مباحات و عہد قسم یا بہ تقرب و عیم و اتا بلکیں بہ خیال داری و و طے اگر یک کسے کدی ہم اعتقاد و با وجود اباحت و ترک بدنت تو اے رہبانیت نہ انت بلکیں اے ماں ورع و تقویٰ و شامل انت - ماں حدیث و لایبیلغ العبدان بکون من المتقین حتی یدع ما لا باس بہ حدرا ما بہ باس

فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ
 نول آئی و بدل و رگ دیک انت دہ مسکین و چہ در میان تیں و رگ و کہ و ارین ات شما
 أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرَ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ
 و تی بوگ و مرد ماں یا تیچ و پوشا بنگت دہ مسکین یا آزاد کنگت یک گرنے و پدا ہر کسیا کہ جوازہ بوت گڈا و چک و دارگ
 ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارَةُ إِيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا
 انت سے روح و فک اے کفار انت شے تسمانی و وقتیکہ سو گند ورت و دلگوش داری بکنت
 إِيْمَانِكُمْ كَذَلِكَ بَيَّنَّ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
 و تی تسمانی ہچے ڈولایان کنت اللہ پر شما و تی حکماں تاکہ شما شکر بجات و
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ
 او مسلماناں! بیشک شراب و جوا و دتاں و فال جنگ و تیراں
 رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
 لڈیں کارنت چہ شیطان و کاراں نول چہ ایشاں و تارا رڈ دینت تاکہ شمار ستگار بہت و
 إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ
 شیطان و اپیشیا لو طیت کہ دور بدنت در میان شما دشمنی و و کینگ و
 فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ
 پشرا بیگی و جوا تہیگی و بند بکنت شمارا چہ اللہ و یاد و چہ نماز و
 فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ۗ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
 گڈا نول شما دست کشت یا نہ و اللہ و رسول و حکم و بہنت
 وَأَحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا إِنَّا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاءُ
 و تارا رڈ دست پدا اگر شما بتترات گڈا شما بزانت کہ پے مے رسول و سارا خلی پیغم و رسینگ انت
 الْمُبِينُ ۗ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ
 روشنیں ف ہما کہ ایمان ش آرت و نیکیں عملش کت پے آیانی سارا گہا نہ انت

مذیل ۲

(ترمذی) خلاصہ چوش بوت کہ اعتدال و ترک دیان و تقویٰ اختیار کنگ و بندش و ماں دل و داران و چہ ہک سے پاک و صافیں چیزاں مو من تفع گپت کنت و ماں زندگی و ہک پھنات و بود ناکی و دروازگ بیج انت - و یعنی آیانی سر و ماں دنیا و کفارہ نہ انت چوش کہ ماں ہمیں منعقدہ و واجب انت " لغو " بے ہودہ و نا بکاری سو گند و تفسیر سیقول جز و گڈا سر و گوستگ چوشکہ برزا طیبیات و تحریم و ذکرات - و ہمیں " ہم تحریم " و یک قسم ایت - پشکا ہمیں و احکام بیان کنگ بنت - ۱۲

ہمے صفحہ و فوائد : و یعنی سو گند پر وشگ و پد کفارہ لازم بیت و رگ و وارنگ و رد اتب داربت کہ دہ مسکیناں و لوگ و بیارت و نان بدنت یا صدقہ و فطر و و طے ہر یک مسکینے و گندیم بدنت یا آئی و قیمت و اد ابکنت - و تہنکر بیچ و پوشاک کہ پیرایاں انسان و جسم و جان و زیاتیں

حصہ نئے پوشاک بہ بیت۔ مثلاً پشک وشلوار یا لانگی ویک چادرے۔ و یعنی یک غلامے آزاد کنگ کہ ماں ایشی ء مؤمن ء شرط نیستنت
 وکی یعنی سہ روچک رند پر رند بدایت و دست ء مہبت ء چہ مراد ایشنت کہ انصاب ء صاحب مہبت کما فی روح المعانی۔ و سوگندانی حفاظت
 ایشنت کہ بے ضرورت جہر جہر ء سہ سوگند موارت کہ اے شتریں عادتے نہ انت۔ و اگر سوگند وارت تو تا ناکہ تو نیت آرا تمام بکنت و اگر آرا
 پر دیشنت تو آرا لازم انت کہ کفارہ ادا بکنت۔ اے کلیں چیز ماں سوگند ء حفاظت ء داخل انت۔ و چکر مزین احسان ایت کہ ماچہ طیبات ء
 پہر نیک لوٹت تو چہ پہر نیک ء مہن کتی۔ و اگر کسے ء پہر ردکاری و تی سراطیببات ء حرام کت تو آرا گوں سوگند ء حفاظت ء چہ آئی ء حلال بوگ ء
 رہ بند ہم پیش داشت۔ و انصاب و ازلام ء تفسیر ہے صورت ء اول سہ و ما ذبیح علی النصب و ان تستقسموا بالآزاکم ء رد اگوست
 و چہ آیت ء پیش ہن ہتیں آیات بہ نمر (شراب) ء بار و ء نازل بوگتنت اول سہ ء اے آیت نازل بوت یسئلونک عن الخمر و المیسر
 قل فیہما اشکر کثیر و منافع للناس و لا تہمما اکبر من نفعہما (بقرہ رکوع ۲۷) اگر چہ چریشی ء بالکل سچیں اشارہ پہ شراب ء
 حرام بوگ ء و اکنگ بوگت بلے چونکہ صاف صاف ایشی ء یلہ دیگ ء حکم گوں نہ ات پمشکا حضرت عمر ء ایشی ء اشکنگ ء پدہ گوشت اللہم ربین لنا
 بیانا نشافیا چریشی ء دومی آیت نازل بوت یایہا الذین امنوا لا تقربوا الصلوة و انتم مسکاری الخ (نساء رکوع ۶) مریشی ء ہن شراب ء
 حرمت ء رد اگیش گوار نیست ات اگر چہ نشہ ء جا و ء چہ نماز و انگ ء مہن کنگ بوت و اشارہ ات کہ اے چیز زوت حرام بوگی انت مگر چونکہ ماں
 عرب ء شراب ء رواج سک با زریات ات و آئی یلکارگی ہلاکس دیگ چوشیں آسانیں کارے نہ ات پمشکا گوں مزین حکمت ء ساری ء ماں دلال آئی ترن
 ماں کنگ بوت رند تر ء کم ء مردمانی گوشان ء لک کنگ بوت کہ حرمت ء حکم بلکیں بیبت۔ و ہدے کہ حضرت عمر ء اے دومی آیت ء اشکنان ء پدا
 ہما لفظان ظاہر کت اللہم ربین لنا بیانا نشافیا آخر کار سورہ ماندہ ء ہے آیات چہ یایہا الذین امنوا و ان فہل انتم منہون
 نازل بوتنت کہ ماں ایشی ء صاف صاف ء بت پرستی ء پیمانہ چہ پلپتیں چیز پہر نیک ء حکم دیگ بوت۔ چنانچہ حضرت عمر ء فہل انتم منہون ء
 اشکنگ ء گوں جاگ ء گوشت انتہینا۔ انتہینا۔ مخلوق ء شراب ء مغان ء پروشت۔ شراب خانہ ویران کتنت، ماں مدینہ ء بازار ء مکان
 شراب مثل آب ء رینگ ء لگت۔ تمہیں عرب اے پلپتیں شراب ء یلہ دیان معرفت خدا و بت رسول صلی علیہ وسلم ء پاک و صافیں شراب ء دوز و اھی ء سیر
 بوتنت و ام الحیاست ء مقابلہ ء اے جہاد ہنکر کامیاب بوت کہ آئی ء مثال ء تاریخ پیش داشت نکنت۔ خدا ء قدرت ء بچاریت کہ ہا چیز ء قرآن
 کریم ء گوں اینکر ترندی ء مہن کنگ ات مروچی مستریں شراب و روکیں ملک امریکہ وغیرہ آئی ء خرابی و تاوانان ء ماران ء چہ آئی ء و تی جزد ء ہلاکس
 کناینگ ء شوہاز ء انت فلتہ الحمد و المنة۔ و چہ شراب ء نوشگ ء و ہدے کہ عقل بے کار بیت تو باز بر شرابی گنوک تران ء و ت ماں و ت ء
 جنگ و چوپ بنا کنت دانکہ نشہ ء اثر ہلاکس بوگ ء رندھن باز بر ء جنگ ء اثر باقی ماننت و گوں یکدگر ء دشمنی ء بنیاد ایر بیت۔ ہے حال بلکیں
 زریات تر جو اینگنت۔ ماں آئی کنگ و ہارینگ ء سہ امریں فساد و جڑہ سرکشنت کہ چریشی ء شیطان ء موہ رسیت کہ آملک ء بہ سر بزوریت
 اے و اسر ظاہرین خرابی بوت۔ و باطنی تاوان ایشنت کہ ماں اے چیزاں مشغول بوان ء انسان چہ خدا ء یاد و آئی ء عبادت ء پھک شمشو شکار بیت۔ اے
 ردا پہ دلیل نیگی شطرنج لیب کونکائی جا ورت کہ نماز ء انگار کنت و اشاں و تی ورگ ء لوگ و جاگہانی ہم ہوش نیست انت و ہدیکہ اے چیز ء اینکر
 ظاہری و باطنی تاوان ہست انت تو گد ایک مسلمانے چہ گپائی اشکنگ ء ہنگت چہ جو ء دست نہ کتیت۔ و اگر شمایک چیزے ء نفع و تاوان ء سہ پد بوگ ء
 عاجز منتگ ات پدا ہم بہ شمال لازم انت کہ خدا و رسول ء حکمانی پیروی ء بکن ات و چہ قانون ء خرف لامل کنگ ء بہ پہر زریات تو گد اے پیغمبر خدا فی حکمان ء یک یک ء گیش
 گوار کتان ء سرکشنت۔ اشانی برخلاف عمل کونکان ء زانگ لوٹت کہ چوشیں بدر اھی و گمراہی ء انجام بہ آیانی حق ء سک خراب بیت۔ ۱۲

فما صحیح و قوی احادیث ہست کہ و ہدے شراب و حرمت و آیات نازل بوتنت تو صحابہ رضی اللہ عنہم و جسٹ کت کہ یا رسول اللہ ہما مسلمانان حال چون بیت کہ آیات شراب
 حرمت و ایک و پسر شراب و ارت و ماں ہما جاوہ و ہیران بوتنت مثلاً لھتیں صحابہ ماں اُحد و جنگ و شراب و ران و شامل بوتنت و ماں ہما جاوہ و شہید بوتنت کہ آیانی
 لاپ و شراب موجودات۔ لفظانی عمومیت و چون کہ روایتی گندگ اے آیتانی مطلب چوشس بیت کہ زندگ بہ بنت یا مردگ ہر کس ایمان و عمل صالح و ارتت یہ آیات کتام
 مباحیں چیزے اجحت و وقت و ورگ و بچ باکے نیست۔ خصوصاً و ہدیہ آیات بہ عمومی حال و گوں تقوی و ایمان و صفت و سپاہ و ارتت۔ پدماں اے صفتاں برابر دم و
 روان بہ بنت۔ دانگہ تقوی و ایمان و درجہ و رد ادیماروان و داں احسان و مرتبہ و سر بہ بنت کہ آپیک مومنے و روحانی سربلندی و مسترس جاگے۔ کہ بہ چوشیں موقع و اللہ
 پاک گوں و قی بندہ و خاصیں دوستی بیان کنت۔ و فی حدیث جبریل الاحسان ان تعبد اللہ کانتک توادا گڈا ہما پاکب زیں صحابہ کہ آیات ماں ایمان و تقوی و قی و قی و قی و قی

گوازیان و احسان و نسبت و حاصل کنان خدا و راہ و
 شہید بہ بنت بہ آیانی و راد چوشیں و ہم و وسواس و شراب
 کنگ متقیں خبرایت کہ آیات یکھیں چیزے کار مرز کنان و
 چہ دینا و رخصت بوتنت کہ آوہد و آحرام نہ ات مگر رند
 حرام بوت۔ تحقیق کنوکان نوشت کنت کہ تقوی و باز و درجہ
 انت و ایمان و یقین و مراتب ہن قوت و ضعف و ردا
 فرق داروک انت۔ تجربہ و چہ شرعی نصوص و ثابت انت
 کہ ہر قدر انان ذکر و فکر و عمل صالح و ماں جہادنی سبیل
 دیماروان بیت ہما قدر و چہ خدا و خوف و چہ آئی عظمت و
 جلال و شہید و قلب معمور و ایمان و یقین محکم و مضبوط
 بنت۔ اللہ و نیمگ و حصول و مرتبہ و ردا دیمروی ماں
 آیت و گوں تقوی و ایمان و تکرار و اثر کنگ بوگ۔
 و سلوک و آخری مقام احسان و آئی برورد (نمرہ) و بار و
 ہن سرزنش فرمائیت و پد ہما صحابہاں کہ سوال کنگ بوگت
 آئی و جواب یک عمومی و سر جمیں راہ بندے بیان کنان و
 چہ یکھیں سرحال و دیگر بوگ کہ ماں آئی و ہما
 خدا مرزبانی فضیلت و شرف و نیمگ یک لطیف اشارہ
 ہن بوت۔ چہ صحیح حدیثان معلوم بیت کہ دو موقع چوشیں
 گو سنگت کہ او داصحابہ کرام اے و طر و سوال کنگ۔
 یک موقع و اے شراب و حرمت و بار و انت و دووی قبلہ
 تحویل و و ہدے جسٹ کنگ بوگت کہ یا رسول اللہ ہما کس
 کہ چہ تحویل قبلہ و پیش و فاش کت و یک نمازے ہن کعبہ
 نیمگ و نہ و انتش آیانی نمازانی باریں احوال چون بیت،
 بریشی آیت "وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضَيِّعَ إِيمَانَكُمْ
 إِنَّ اللَّهَ بِاللَّاسِ لَرَّوْفٌ حَرِيمٌ" نازل بوت
 چہ فکر جنگ و معلوم بیت ہے دو مسئلہ ہن چوشیں ارتت
 کہ ماں آیات صاف صاف حکم چہ نازل بوگ و پیش
 سر ظاہرین علما و نشان بہ اے حد و موجود انت کہ چہ آیانی
 گندگ و صحابہ رضی اللہ عنہم ہر و ہر پیش و گوار کتگیں
 حکمانی راہ چاروک انت۔ نمرہ بار و انون ماں فائدہانی
 ردا ساری و چوشیں روایات نقل کت کنگت کہ چوشیں
 مے اے دعوی و ردا بازں ہوتے بہ گیر کیت و قبلہ و
 تحویل و باب قرآن کریم و آیات قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ
 فِي السَّمَاءِ فَلْتُوَلِّيَنَّاكَ قِبَلَةَ تَرْضَاهَا كَمَا نَأْمُرُ سَيَقُولُ
 اول سر و گو سنگت اے خبر و ظاہر کنت کہ نبی کریم صلی اللہ
 علیہ وسلم ہر و ہدے راہ چاروک بوگت کہ کدی قبلہ و تحویل

واذا سمعوا ۱۹۰ المائدہ

فَمَا طَعِبُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا

ماں اے خبر و کہ و ارتش پسر او فتیکہ پد نرہ و ترستش و ایمانش ارت و نیکیں عملش کت پد ارتستش و
آمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ^(۱۶) **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ**

یقینش کت پد ارتستش و نیکیش کت و اللہ دوست و ارتت نیکیو کاریں مردماں ط او
آمَنُوا لِيَبْلُوَكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَلَّ أَيدِيكُمْ وَرِيحَكُمْ

مسلمانان! اللہ شمارا آزمائش کنت اللہ بہ یک چیزے چہ ایدو لیں شکارے و کہ شے دست و شے نیزہ رست و
لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَن أَعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَعِلُهُ

پہ آیاتان کہ معلوم بکنت اللہ کہ کسے چہ آیتا ترستت پد تنا و پد ہر یکا کہ زیادتی کت اشیا چہ رند گڈا پد اپنا
عَذَابٍ أَلِيمٍ ^(۱۷) **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ**

درونا کس عذاب انت او مسلمانان! مکثت شما شکار و درحایک شما
حُرْمٍ وَ مَن قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِّنَ

احرام بستگ و ہر کسے چہ شکار بکثیت آیتا ریزانت و گڈا آیتا بدلی پرت ہماں و برابری و کتنگی چہ
التَّعْمِيرِ بِحُكْمِهِ ^(۱۸) **ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ هُدًىٰ بِالْبَلْغِ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ**

جانوران، آئی و فیصلہ و دو مردم بکنت چہ شما ہے ہما کہ آبد لگیں جانور بطور پیشکش ناکعبہ رسیدن بیت یا آن کفار
طَعَامٍ مَّسْكِينٍ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكَ صِيًّا لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ

پہ مسکیناں و رگ و وارینگ انت یا آئی و برابری و روچگ و دارگنت تاکہ بچشت و قی کتنگین و سزاء و
عَفَا اللَّهُ عَنَّا سَلَفًا وَمَن عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ ^(۱۹) **وَاللَّهُ**

اللہ عفا کت ہر چیکہ پیش گوشت شت و ہر یکہ دو بارہ چوشیں کار بکنت گڈا اللہ چہ آیتا بر اگرت و اللہ
عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ^(۲۰) **أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا**

زور کنت ہر گرو کنت و حلا بوت پر شما دریا و شکار و آئی و ورگ پہ شے فائدہ و
لَكُمْ وَلِلسَّيْرِ ^(۲۱) **وَحُرْمٌ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا**

وہ مسافرانی فائدہ و حرام بوت پر شما شکی و شکار تا وقتیکہ شما ماں احرام و تہا ات

منزل ۲

حکم نازل بیت۔ و ظاہر انت کہ چوشیں سرچیں ظاہر چہ صحابہاں چہ بوت نہ کنت پیش تحویل قبلہ و حکم و ہر یک مردے و ایک میتگے و سرت و سرت تو کلیں نمازیاں
 ایوک چہ یک کسے و زبان و حال اشکان و چہ بیت المقدس و دیم اش پہ قبلہ و ترستت۔ حالانکہ بیت المقدس و استقبال آیات و پکاء معلوم ات و یک کسے و حال
 یہ پکائیں خبر و پر و شوک بیت نہ کنت۔ ہمیشکا اصول و عالماں اے ردا گیش و گوار کتگ کہ اے خبر واحد بہ موجودہ میں قرآن و سبب و قطعی و پکا حساب کنگ بوت
 گڈا ہما قرآن و آثار کہ اے خبر دیکانتت کہ تحریم نمرہ یا تحویل قبلہ و حکم مرو باندا و آئی ات۔ چوشس بچوش کہ آپیک حسابے و چہ صحابہاں حکم و نازلی و پیش خدا
 مرضی و ردا حال دیکانتت ہمیشکا اے دو میں مسکھانی بار و چہ حکم و نزول و پیش و جاوہ و بابت و سوال کنگ چوشیں گرانیں خبرے نہ ات کہ آنگوز ہن ہر و
 خصوصاً بہ نمرہ و ردا کہ آئی مانعت و شکل صافین اشارہ و اتمہما اکبر من لفعہما و غیرہ موجود انت، واللہ سبحاننا و تعالیٰ اعلم، و ماں گو سنگیں رکوع و چہ

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿۹۶﴾ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتِ

و بتبرست چه ہما خدا نیکی کہ آئی و نیکی کنگ و برگ بت و کت اللہ کعبہ و را بہا کہ با عزتیں

الْحَرَامِ قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ

لوگ ایت قائم ہوگئے سبب پر مرد ما و عزت داریں ماہ و را در قبانی و را کہ کعبہ پیشکش انت ہما کہ گردن بندیں

ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

لے پچھے سبب کہ شمار انت کہ بیشک اللہ معلوم انت ہر جیکہ ماں آسمان انت و ہر جیکہ ماں زمین و انت و

أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۹۷﴾ اَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

اللہ ہر چیز و شہ زانت و بزانت کہ بے شک اللہ عذاب سکت انت

وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۹۸﴾ مَا عَلَى السَّرِيسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ

و بیشک اللہ بخشوک انت مہربان انت و انت رسول و ذمہ و مگر پیغام و رسید و

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿۹۹﴾ قُلْ لَا يَسْتَوِي

اللہ معلوم انت ہر جیکہ شما پہ ظاہری بکنت و ہر جیکہ پیری بکنت و بگوش کہ برابر نہ بکنت

الْخَبِيثِ وَالطَّيِّبِ وَلَوْ اَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ

ناپاک و پاک اگر چه کہ تر ماں تعجب و دور بدنت ناپاک و باز ہوگئے، نون چہ اللہ تبرست

يَأُولِي الْأَكْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿۱۰۰﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

او عملندان، تاکہ شمار ستگار بت و اے مسلماناں!

لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبَدَّلَ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ وَإِنْ سَأَلْتُمْ عَنْهَا

جست پرس بکنت اید و پس چیزانی کہ اگر ہر شما ظاہر کنگ بکنت کہ شمار اید بکنت و اگر شما آیانی جست بکنت و

حِينَ يُنزِلُ الْقُرْآنُ تُبَدَّلُ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ

ماں اید و پس وقتیا کہ قرآن نازل ہوگا انت کہ ہر شما ظاہر کنگ بکنت و اللہ اللہ آئی سرگوست و اللہ بخشوک انت

رَحِيمٌ ﴿۱۰۱﴾ قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿۱۰۲﴾

اوپا کہشوک انت ہنچشیں چیزانی جست پرس کنگ یک قوم و پسر چہ شمارا نہ بہ آئی منکر بو تمنت و

طہیات و تحریم و چہ اعتدال و مہین کنان و چہ بہتیں چیزاں اجتناب (پہر نیک) و حکم دانگت کہ بہ دائمی ہم و حرام انت۔
 ماں اے رکوع و لہتیں ہنچیں کارانی کنگ و مہین کنگ بو تگ کہ آیانی حرمت دائمی نہ انت بلکہیں گوں چنت احوال و جاوران مخصوص انت یعنی بہ احرام و جاورد شکار
 کنگ، مطلب ایشنت کہ چہ خدائے جانب و پے مطیع و فرمان برداریں بندگاں اے چکا سگ انت کہ آہ احرام و جاورد و ہدیہ شکار بہ آیانی دیما ساری بہ بیت و گوں
 آرام و آئی جنگ و و گرگ و سہرا ہم قادر بہ بیت، کتے انت کہ آخدا و چہ گزند و ابید ترسان و آئی و حکم و قبول دار بہ بیت و چہ اعتدال (خدائی حکماں سرگوزگ)
 و خدائی سزا و تربیت۔ ”اصحاب سبت“ و قصہ ماں سورہ بقرہ و گو سست کہ آیانی و حق تعالی و خاص شنبہ و روج و چہ ماہیگ و شکار مہین فرما بکنت انت
 مگر آیانی چہ مکاری و جیلہ گری و آئی حکم اش پر دشت و چہ حد و سرگوستنت۔ خدائے آیانی سر امرن رسوا کنویں عذاب ہم دات۔ ہے داب و حق تعالی و امت محمدیہ و
 گو ٹڈیں امتحانے ماں اے مسئلہ گیت کہ احرام و

جاورد شکار من ات۔ حدیبیہ و موقوف و ہدیہ کہ اے حکم
 دنگ بوت تو شکار اینکر زیات نریک انتت کہ گوں دست
 و نیزگاں جنگ بو تگنتت مگر و اجر رسول صلی اللہ علیہ وسلم و
 اصحاباں ثابت کت و پیش انتت کہ ماں خدائے چکا سگ و
 آیانی ہمسری دنیا و یک قوم کت نہ کنت۔ و چہ
 لیعلم اللہ و لفظ علم باری تعالی و حدوث و
 و داہرچ و ہے پیدا بیت کنت بہ آئی و زائل کنگ و
 جزرہ سیقول و اول سرا اللہ لعلکم من یتبع الرسول و
 فائدہ و بجا رات۔ و اشیء با بت و لہتیں احکام
 ماں سورہ مائدہ و اول سر و گو سگنت۔ و پے زانت
 جنگ و مطلب ایشنت کہ وقتی محرم ہوگئے آریا د بیت
 و چوش ہم ہوش بہ بیت کہ احرام و جاورد شکار ناجائز انت
 ادا ہوگئے ”متعدا“ و حکم و بیان فرمائیت کہ آئی فعل و
 جزا ایشنت و خدائے انتقامے گیت آجدا انت، چونکہ
 چہ ”و من عاد فینتقم اللہ منہ“ و سرزنش
 فرمائیت۔ و اگر شمشو کانی شکار کتی تو جزا دلہے بیت
 یعنی ”ہدی“ یا ”اطعام“ یا ”صیام“ البت خدائے
 انتقامی سزا و چست کنت۔ و حنفیہ و گور و مسئلہ
 چوش انت کہ اگر ماں احرام و شکارے گیتی تو فرض انت
 کہ آریا بدنت، اگر گشتی تو معتبریں زانو گریں مردم ہائی و
 قیمت و بدنت ہما قیمت و قدر و جانوراں چہ یک
 جانورے (مثلاً پس۔ گوک، اشتر وغیرہ) کعبہ و نریک
 یعنی ماں حرم و حدود و سرکان و ذبح بکنت و وت
 چرائی و موارت۔ یا قیمت و گندم زوران و محتاجان و
 بہ صدقہ فطر و حساب و ہریکے و بدنت یا ہمنکہ محتاجان
 کہ ہے خیرات رگی ات ہما حساب و روچگاں بدایت۔
 و یعنی چہ حکم و نزول و پیش یاہ اسلام آرگ و پیش
 ماں جاہلیت و دور و کسے و اے حرکت کنگت تو گوں
 آئی و نون خدا جست و پرس نہ کنت حالانکہ چہ سلام و
 پیش ہم عرباں ماں احرام و جاورد شکارش بد زانتگت
 پیشکا بہ آئی و سرا جست و با دست معتس خبر نے انت
 ہما چیز کہ بہ شے گمان و ماں جرم و داخل ات آچیز و
 دست پر چا ماں کنگ بوت۔ و یعنی نہ کتام گناہکارے
 چہ آئی و قبضہ قدرت و تجان در روت و عدل و حکمت و
 لوٹ و داہرچ ہر میکہ نمرادیک و قابل انت نہ خدا چہ
 آیانی در گذر کنوک انت۔ ۱۲۰

ھے صفحہ و فوائد : و حضرت شاہ صاحب نوشتہ کنت ”ماں احرام و دریا و شکار یعنی ماہیگ حلال انت۔ و دریا و وراک نزاں ہرچ ماہیگے کہ
 چہ آپ و سرستگ و مڑتگ، آئی و نہ گیتگ آہم حلال انت۔ و ہم تر گو شیت اے رخت پہ شے فائدہ و ذاتی۔ کسے جو ما دل و مزانت کہ حج و برکت و
 حلال انت پدا گو شیت کہ پکلیں مسافرانی فائدگ و ماہیگ اگر چہ ماں تلا وگ و بیت آہن دریا نی شکار انت۔ اے حکم شکار و معلوم بوت ماں احرام و جاورد
 و ماں احرام و نیت انت کہ کہ آ شہر کہ و آئی و چپ و چاگرد و مدام شکار کنگ حرام انت بلکہیں شکار و ترسیگ و تاجیگ ہم حرام انت۔ و کعبہ شریف دینی
 و دنیاوی ہر دو تیں حیثیت و مردمانی قیام و سبب انت حج و عمرہ و ہما عبادات انت کہ آیانی ادائیگی و تعلق براہ راست گوں کعبہ انت بلے پہ نماز و ہم قبلہ و
 بیگ و ہم کنگ شرط انت۔ اے ہم و کعبہ مردمانی عبادات و قیام و سبب بوت۔ پدا و غیرہ و و ہرچ چہ کلین اسلامی ملکاں لکھانی حساب و مسلمان ماں اودا جمع

بنت تو بے شمار تجارتي سياسي، اخلاقي، مذہبی و روحانی فوائد حاصل کت کنندت خدای آجاگرہ "حرم امن"، جوڑکنگ، پیشکا انساناں بلکس داں بازیں جناورانہ اوداوجلان امن نصیب بیت۔ ماں جاہلیت دورہ و ہدیہ کلمہ و خونریزی و فتنہ و فسادیک ادنائیں جبرے ات یک مردے گوں وتی پت گشوک ہم ماں حرم شریف کا دراشت نہکنگ۔ بہ ماویہ حیثیت انساناں سک حیران مانت کہ ماں اے "غیر ذی ذرع شیب" ایگز زیات وردونوش سامان، خوبس قسم "میوہ وینبگ چہ کجا کایت و سرنیت اے درنتیں حیثیت ماں "قیامًا اللئیس" حساب بوت کنت۔ وچہ درستان مسترب گپ ایشنت کہ ماں خدائی علم چہ پیش اے فیصلہ نونگت کہ بہ بنی آدم چہ ہماجاگرہ عالمگیر وادی ہدایت چمگ ترکیت۔ دستریں ہادی و ہرہر کائنات ہ سردار محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ہ مبارکس مولدوسکن اڈوگ شرف ہم چہ کلیں جہان ہے پاکس خاک را حاصل بیت۔ اے کلیں جوہانی بنا کر کعبہ ماہ قیامًا اللئیس، گوشت کنیں بہ چہاکہ کعبہ بہ تہا میں روئے زمین ہ مردمانی حق ہ اخلاق ہ اصلاح، رحمانیت ہ تکمیل و ہدایت ہ علمانی مرکزی و بیجا ہی نقطہ انت ہ بیچ چیز ایدر چہ مرکزہ قائم بوت نہکنگ۔ چہ اشئی ایدر محققانی نزدیک قیامًا اللئیس مطلب ایشنت کہ کعبہ شریف ہ مبارکس وجودیہ کلیں عالم ہ قیام و بقا ہ سبب انت دنیاہ آبادی وجود داں ہما و ہد ہ مانت دانکہ خانہ کعبہ آئی ہ ادب کونیں مخلوق موجود بیت ہر وہ کہ خدای ارادہ بہ بیت کہ عالم اے کار جاہ ہ ہلاکس بکنت توچہ دستیں کاراں پیش ہے مبارکس مکان ہ کہ آرائین اللہ شریف گوشت چست کنگ بیت چوشک اڈکنگ ہ و ہد ہ ہم بہ زمین ہ سر اولی مکان ہیدا جوڑکنگ نونگت "ان اول بکت وضع اللئیس لکذی بکتہ مبرکا و ہدیہ لعلین۔ ماں بخاری ہ حدیث ہ کہ یک سیاہ صونیں جیشی ہ کہ آرائد السو لقیین ہ لقب ذکر فرمائیننگ کعبہ ہ عارت ہ یک یک ڈو کے کشائے دورنت دانکہ خدایے دنیاہ نظام ہ قائم دارگ لویت ہچ طاقت و طاقت وریں قوم کہ مقصدی کعبہ ہ اعدام بہ بیت ماں تی اے ناپاکس ارادہ ہ کامیاب بوت نہکنگ۔ فیصلہ خدایانی قصہ و ہر کس اشکنگ لیکن چریشان ہ ہدم ہر دورہ بازیں فوماں چوشیں ساز بازکنگ ہدا چوشیں جلدکان بنت۔ اے ایو کا خدائی حفاظت ہ اسلام ہ صداقت ہ مزین شنائیں نشانی انت کہ ظاہری سامانی نیستی ہ باوجود داں ریح مروچی ہ کس ماں چوشیں شیطان ارادہ ہ نہ کامیاب نونگ نہ آئندہ بیت ہ و ہدیہ کعبہ ہ عمارت ہچکل دیگ ہ ہا چہ قدرت ہ جانب ہ مزاحمت نہ بیت توچوش بزان کہ عالم ہ ویرانی ہ حکم دیگ بوتگ۔ دنیاہ سلطنت و حکومت وتی تحت جاہ و بادشاہی ہصر ہ حفاظت ہ لکھانی حساب سپاہیان ہ کو شاربنت طے اگر کردی وت بلونت کہ بادشاہی ہصر ہ ہ کرام مصلحے ہ بدل بکننت باسٹ وٹ بکننت توگڈاچہ ادنائیں مزدوراں کارگرت آرائدوردینت شاید پیشکا امام بخاری ماں "باب جعل اللہ الکعبۃ البیت الحرام قیامًا اللئیس" الآیہ ذوالسورقیین ہ حدیث ہ بنشنہ کنان قیامًا اللئیس ہ ہے مطلب ہنگ اشارہ کنگ کہ آرائماں ہرزاگیش دیگوارکت ہ ہرچ جاوڑ کہ بیت ماں زیر بحث آیت ہ محرم ہ احکام بیان کنگ ہدیہ کعبہ شریف ہ عظمت ہ حرمت بیان کنگ مقصود انت۔ ہدا کعبہ ہ احرام ہ مناسبت ہ شہر حرام ہ و ہدیہ، "وقل اللہ ہ ذکرہن بیان فرمائینت چوشک ماں ہے سورہ اول سر لوگون غیر تحلل الصید و انت حرم ہ ہما ہی ہ لا تلجوا اشعار اللہ ولا الشہر الحرام ولا الہدی ولا الفلأہ کذا الذرا وافرما بکنت۔ واللہ اعلم فی یعنی بہ کعبہ وغیرہ قیامًا اللئیس جوڑکنگ ہ ہما ہرچ دینی و دنیاوی مصلحتانی رعایت بیان کت و سر ظاہر ہ بالکل قیاس ہر خلاف ہرچ مزین شانیں پیشین گوی ہ بیان کنگ بوتگ ہ اشئی ہ دلیل انت کہ آسمان و زمین ہ بیچ چیز حق تھا ہ حق و بے کسایں علم ہ حساب ہ ہرچ در بوت نہکنگ۔ فی یعنی ہرچ حکے ہ جاوڑ ہ یا کعبہ وغیرہ ہ احترام ہ بابت ہ دیگ بوتکننت اگر ہر زانت آیانی ہر خلا عمل کن ات نوبزان ات کہ خدای عزاب بازسک انت و ہ شہوشکاری چہرے ردکاری بہ بیت گڈا کفارہ دیان آئی ہ سرابکرات تویشک آذات مزین بخشوک ہمریان انت و ہ واجب علیہ الصلوٰۃ والسلام ہ خدای قانون و پیغام سرکان و تی فرض انجام دات و خدای ہجت بندگانی سر سرجم بوت نوں ہر ظاہر و چہر کائی ہر پیس کن ات اکل خدای دیما انت حساب ہ جزا ہ ہدیہ ذرہ ذرہ ہ شے دیما ہر کنگ بیت۔ ہ ہرے رکوع ہ پیش رکوع ہ فرمان کنگت کہ طیبات ہ حرام قرار دات بلکس گوں ایان ہ اغتذال ہ بندہ سیت حاصل کن ات۔ اے گت ہ سرجم کنگ ہ ہر نہم وغیرہ لھتیں ناپاکس و خبیثیں چیزانی حرمت بیان کت ہے رد احرام شکار ہرام جوڑکت یعنی ہما داب ہ کہ نمز، میندہ وغیرہ پلیت ہ ناپاک انت ہے داب ہ محرم ہ شکار ہ بھم ات چہ محرم ہ مناسبت ہ لھتیں کت و کشی چیزانی بیان رندوں سرزنش کنت کہ طیب و خبیث یک ہما بوت نہکننت کتیں چہرزاگر طیب و حلال بہ بیت تو آچہ ہازیں خبیث و حرامیں چیزے بہتر انت۔ عقل مند ہ لازم انت کہ مدام طیب و حلال ہ اختیار بکننت گنہ گنیں و سلیں چیزانی نیگ ہ توری بہ گنڈگ ہ چنکر زیات بہ بنت و شہ معلوم بہ بنت، چہان ہ چست مکنت و آیان ہ مجاریت۔ و گوستگیں دور کوعانی خلاصہ ماں دینی حکماں چہ غلو و کتاہل ہ دور دارگ ات یعنی ہرچ طیب ہتے خدای حلال کتگنت آیان ہ ہ وتی ہ احرام مکن ات و ہرچ چیزے کہ خبیث و حرام انت توری بہ دائمی صورت ہ یا بہ خاصیں احوال و وہدا چیزایان بہ سرجمی ہ ہ ہر ہر ہرات۔ ماں اے آیان سرزنش بیان کت کہ ہرچ چیزے کہ شارع ہ نصرت کا بیان نہکننت آیانی رد مفتیں و بے کاریں سوال جست مکن ات بہ ہما داب ہ کہ تحلیل و تحریم ہ و ہدا شارع ہ گیش دیگوار ہدایت و بصیرت ہ موجب انت آئی ہ خاموشی ہن رحمت و سہولت ہ ذریعہ انت خدای ہر چیز چہ وتی حکمت و عدل ہ روئے حلال یا حرام کت ہ حلال یا حرام جوڑ بوت۔ وچہ ہر چیزے کہ سکوت اختیار کت ماں آئی ہ گنہائش و کشادگی مانت۔ ہجتہدیناں موہ رست کہ آدین ہ رد اوئی وتی اجتہاد ہ انجام بدینت۔ عمل کنوک بہ آکار ہ رد اکنگ یا نہکنگ ہ بابت ہ تب داریت، نوں اگر بہ چوشیں چیزانی بابت ہ مفت ناحق ہ جست و باواست ہ دروازگ ہ بیچ کنگ بہ بیت بہ ہنچیں جاوڑے ہ کہ قرآن نازل بوگاننت و شرعی حکمانی آیک ہ راہ بیچ انت تو باز مکن انت کہ سوالانی جواب ہ رد لھتیں ہنچیں احکام نازل بہ بنت کہ چرائی ہ پیدستے اے اجتہاد ہ آزادی پشت مکپیت، گڈا اے مزین شہری کتے بیت کہ ہر چیزے کہ دپ ہ وت مردم بلوٹیت ویدا آئی ہ انجام دیگ متونیت۔ سنت اللہ چوش معلوم بیت کہ و ہدے بہ یک معاملہ ہے رد امن جست و باواست و سر وچہر کنگ بیت و مفت ناحق ہ کش و گوری خیران۔ ظاہر کنگ بہ بنت توچہ اودا ہم سکی و ترندی زیات بو ان بیت۔ ہرچاکہ اے ہمیں سوالات ہے ظاہر کنت کہ چوش بگوش کہ سائل ہ وتی نفس ہ سرابھر وسہ انت و آرائہر حکمے کہ سر بیت بہ آئی ہ زورگ ہ آہ ہم کہ ہند ہ اوشتانگ۔ اے ہمیں دعوی کہ آہ کمزور و بے وسیں۔۔۔ زیب نہ دینت آزان و تارا مستحق قرار دنت کہ چہ خدای نیگ ہ ہم ماں حکم ہ توک ہ ترندی ظاہر کنگ بہ بیت و ہر قدر اے وتارا قابل ظاہر کنت بہ ہمانی رد اچکاس و امتحان ہ ہما ہم ترندی ظاہر بیت۔ چنانچہ بنی اسرائیل ہ ذبح بقرہ ہ داستان ہے ہم ہ بوت۔ ماں حدیث ہ انت کہ واجب نبی صلی اللہ علیہ وسلم ہ ارشاد کت کہ اے مرد ماں خدای ہ شے سر حج فرض کت۔ یک مردے ہ ذرا مینت چوں ہر سال یا رسول ہ واجہ ہ فرمان کت اگر من ہوگوشتیں تو ہر سال حج واجب بوتگت ہدا شہا ایشرا اداکنگ ننوت۔ ماں ہر چیزے کہ من شمارا آزادکنگ لوٹاں آردا زیات جست و باواست مکن ات۔ واجہ ہ ماں یک حدیث ہ فرمان کت کہ مسلمانانی تہا ہما کس مزین مجرم انت کہ آئی ہ سبب ہ چوشیں چیزے حرام قرار دیگ بوت کہ آپیش ہ حرام نہ ات۔ ہر جاوڑ کہ بہ بیت اے آیت ماں شریعت ہ حکمانی باب ہ اے ڈولیں دور ازکار و مفتیں سوالانی دروازگ ہ بند کنت۔ باقی ماں احادیث ہ کہ چوش مذکور انت کہ لھتیں مردم ہ چہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم ہ جزئی خبرانی رد لھتیں لغو (بے کاریں) سوال ہن کنگ بوتگ آہمے ہشتانگ ہ ہر خلا نہ انت۔ ماں لا تسئلوا عن اشیاء ہ ما اشیا عام حساب کنیں کہ واقعات و احکام ہر دو بینان ہ شامل انت و ماں تسو کڈ ہ ہم کہ "بدلیت" ہ معنی ہ ظاہر کنت، عمومی ہ معنی اگر گ بیت۔ خلاصہ چوش بیت کہ نہ ماں احکام ہ باب ہ مفتیں سوالاں جست مکن ات و نہ بہ واقعات ہ رد ا۔ ہرچاکہ مکن انت کہ ہرچ جواب بہ بیت ہما را نا دوست" بہ بیت۔ مثلاً یک ترندے حکمے سر بوت یا گیشیں بند شے جنگ بوت یا چوشیں دانتانے ظاہر کنگ بوت کہ چرائی ہ شمار سو او بڑگ بوت ات یا بیکار ہ سوالانی رد املامت بیان کنگ بوت۔ اے کلیں احتمالات ماں تسو کڈ ہ رد ا ذہن پیدا بنت باقی ضروری اس گپ ہ جست کنگ ہ یا ماں یک دلیل ہ رد ا پیدا بیوکیں شہر ہ رفع کنگ ہ رد ا سوال کنگ ہ بیچ ہا کے نہ انت۔ و یا تو مراد ایشنت کہ چہ چیزاں در گذرت یعنی و ہدے خدای آیانی بابت ہ بیچ حکمے نہ دات تو انسان آیانی بابت ہ آزات انت خدای چوشیں چیزانی سرگرت نہکننت چنانچہ لھتیں اصول ہ علماں اے مسئلہ چیدگ کنگ کہ اصل ہ ماں چیزاں اباحت انت و یا اے مراد انت کہ چہ مفتیں سوالاں کہ پیش ہر گنگو اللہ

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ

مفہوم: کنگ اللہ (پہ بتانی نام) آہل کتہ گوشتین جانور نہ نہرت یلہ سنگین و پاجیہ کہ پدماں پدما دگیں ہر ہاریت و نہ حکما

وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَكَثَرُهُمْ

لیکن کافران و شایع کنندت پہ اللہ سدا دروغ و گیشتر آسانی

لَا يَعْقِلُونَ ﴿۱۹۳﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ

بے عقل آنت و دو وقتیکہ گوشگ بیت آیاناکہ بیات ہمانی نیگ کہ اللہ راہی کنگ، و رسول و

الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَكُلُّكَ

نیگ و گدا گوشنت بستت مارا ہما کہ دیتگنت ما پرائی و سوا و تی پت و پیکوں۔ شتریں اگر چہ کہ

أَبَائِهِمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿۱۹۴﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

آیانی پت و پیکوں بیچ زاننت و پے راہ و سرائینت و او مسلماناں!

آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسِكُمْ لَا يُضِرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ

و تی چندانی غموری و بکن ات۔ بیچ ضرر نہنت شمارا آکیکہ گراہ بیت و قتیکہ شہاپہ راہ و سرت و

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۹۵﴾ يَا أَيُّهَا

اللہ و دربار و شمارا درستان حاضر لوگی انت پدا آڈاہ دنت شمارا ہر چیکہ شاکت۔ بوتگ و او

الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةٌ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ حِينَ

مسلماناں! گواہ درمیان شما وقتیکہ بییت ہر سیتیکہ سراجہ شمارگ۔ وصیت و

الْوَصِيَّةِ أَتَىٰ ذُوَ عَدْلٍ مِّنْكُمْ أَوْ آخَرَ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ

وقت و دو معتبریں مردم لو طیت و چہ شما و یادگدوس بیت بغیر چہ شما و اگر

أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ

شما سفرکت ماں زمین و، پدارست پہ شے سرامرگ و چہتی

تَحْسَبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمُنَّ بِاللَّهِ إِنَّ رَبَّهُم

گدا بجلت آہر دوکان و نماز و چہ رند پدا آہر دو وہی ہوگد لو رت اللہ اگر شما شک کنندت کہ

مذلل ۲

کبیرہ، سائبہ، وصیلہ، حامی اسے کل جاہلیت و دور و رسم و بدغنائی بیان انت۔ مفسر ان اسے بابت و مزین اختلاف دارنت۔ چریشاں ہر یک لفظ و تی معنی و جدا جدا ظاہر کنند۔ ما اے ردا سعید بن المسیب و تفسیر چہ بخاری و نقل کیں۔ ”بحیرہ“ ہما جانور و گوشت کہ آئی و شیران و پے بتانی نام و نامزد کنگ بوتگ انت و ہر کس کے اسے شیران و و ت کار مرز نہ کزنگت (۲) سائبہ ہما نرس جانور ات کہ آرا پے بتانی نام و ہشتنگ اش۔ چوت کمر و چیکس دور و ساند“ و مردم یلہ دینت (۳) و صیلہ ہما مادگیں اشترات کہ آئی و رند پے رند پد و گدگیں چک یارتگ و درمیان و نرس چیک کی نیا و زنگ، کافران آرا ہم پے بتانی نام و آزاد کزنگت۔ (۴) حامی ہما نرس اشترات کہ آئی بہ خاصیں حساب و گوں مادگ و جعتی کزنگت آرا ہم پے بتانی نام و آزاد و لیش کزنگت۔ چریشی و ابیکہ اسے کلین کارماں شرک و شعائران داخل انت، ہر چ جانورے و گوشت، شیر یا سواری وغیرہ کا لان و خد و جائز قرار داتگ آئی و حلت و حرمت و بار و و چہ و تی جانب و پابندی جنگ و معنی ایش ات کہ مادی شریعت و رہ بند و ت جو کنگ لوطنگت۔ و پدا مسترین علم ایش ات کہ و تی اسے مشرکانہ زمان حق تعالیٰ و قربت و رضامندی و ذریعہ زانگتیں۔ آئی و جواب

دیگ بوت کہ اللہ تعالیٰ و ہر چوشیں رسم مقررہ کنگت ایشانی مستریناں خد و سر اٹھتان بستگ و زیات تر بے عقلین مخلوق و آرا قبول کت۔ الغرض ادا سرنش کنگ بوتگ چوشکہ چہ بیکار و مقصین سوالاں کنان و شریعت و حکمانی تھا تنگی و ترشی پیدا کنگ جرم انت چرائی و مسترین جرم ایشنت کہ شارع و حکم و ابیدا یوک و چہ و تی دل و ہوا و حرام و حلال تجویز کیں۔ و جاہلان مسترین حجت مدام ہے بوتگ کہ ہما کار و مع پت و پیکر کنان و پیداک انت آیانی برخلاف باجون بروں۔ آیان و پیش دارگ بوت کہ اگر شے پت و پیکر چہ بے عقلی و بے راہی و ماں بربادی و جہلانکی و تہاد و رکننت تو گدا پدا ہم شما آیانی رند گیری و کن ات! حضرت شاہ صاحب نوشتہ کنندت پت و حال معلوم بہ بیت کہ حق و تابع و علم و خدا بندت تو آئی و کشک و مروت تو بے کاریں گپت ایت۔ ہر چ جا و ر بہ بیت گوشگ و مقصد ایشنت کہ مردم کور کائی کسے و د مبع مروت۔ و یعنی اینکر نصیحت و سرنش و با وجود اگر کافر چہ شریکہ رسماں و بت پیکر رہ بنڈان و یلہ نہ دینت تو شما پریشی و زیات سچ کن ات۔ چہ کسے و گمراہی و ترا را بیچ تا وان تر سیت بشر طلیک بہ چکیں راہ و سراجام جنوک بہ بییت۔ چکیں راہ ایشنت کہ مردم ایمان و تقویٰ داری و قبول بخت و تا راجہ بدی و بجلتیت و دگران و دانکہ و س ای روت ہم بجلتیت، پدا ہم اگر مردم چہ بدی و دست مکش انت تو بے آئی و سچ تا وان نہ انت۔ چہ آیت و چوش ہمگ کہ اگر یک مردے و تی نماز روچک و دارنت تو امر بالمعروف و یلہ دیگ و توک و بیچ باکے نیست انت تو اے سکیں رو دیں گپت ایت۔ ”اھت دار“ و لفظ امر بالمعروف وغیرہ تمایں کاران و شامل انت۔ مرے آیت و سر ظاہر و مسلمانان و دیم گور کنگ بوتگ پلے آکافران و ہم سرنش کنگی انت کہ آیت و پیکرانی رند گیری و سراج کائی ہٹ کنندت یعنی اگر شے پت و پیکر چہ چکیں راہ و سراجوان بوتنت تو آیانی رند گیری و شما و تا را پے زانت پر چا برباد کن ات آیان و یلہ دیان و شما و تی عاقبت و فکر و بکن ات پت و پیکر اگر گراہ بہ بنت و اولاد آیانی برخلاف جقیں راہ و کام بختت تو پت و پیکرانی اسے مخالفت اولاد و ہجرتا وان نہنت آ جاہلی خیالات انت کہ بیچ پیام مردم چہ پت و پیکرانی کنگت

سے تاب مدت اگر سے تاب دنت تو پوز بزرگ بیت عقل مند و لازم انت کہ و تی نگاہ و پے و تی انجام و سک بکنت۔ کل پیشی و ہدیہ بہ خد و دیما حاضر نہت گدا و او ہر ہر کس و تی عمل و تی انجام و چہ و ت گند بیت۔ و یعنی ہر کس گراہ بوت و ہر کس و چکیں کشک و گپت کلانی نیکیں بدیں عمل و آیانی اسر دیم ظاہر کنگ بنت۔ و یعنی ہتر ہمیش انت۔ باقی اگر دو مبت یا معتبر مبت پدا ہم آوھی“ جو لکت و چہ گواہ و ادا مراد و سی انت آئی اقرار و اظہار و گوں گواہی و معنی و گرگ بوتگ۔ و یعنی چہ مسلماناں۔ و یعنی چہ عصر و نماز پد کہ آدقت مچی و ہم قبولیت تیگنت شاید ترسان و دروغیں سوگند مورت یا ہر چ نماز و پد یا وہی ہر چ مذہب و پیر و کار بہ بیت ہمانی و نماز و پد۔ ۱۲

دل یعنی وہدیکہ کلاں بہ خدائے گورہ روگی انت تو گدا چہ روگ و پیش کلیں کاران و راست بکن ات چہ ہمایاں یک منزین کار ضروری خبرانی وصیت و گون آئی تعلق داریں کارانی نیگنت مرے آیتاں وصیت و خوب تریں راہ بندہ پیش دارگ بوتگ یعنی مسلمان اگر وقتی مرگ و ہدے وقتی مال و کسے و حوالہ بکنت تو بہتر ہمیش انت کہ دو معتبریں مسلماناں گواہ بکنت مسلمان اگر دست مکینت چو شکہ مال سفر وغیرہ اکثر اتفاق بیت، تو دو کافران و وہی بکنت۔ پدا اگر وارثان و شبہ بہ بیت کہ اے مردماں مال چہ وارثک و وارث دعویٰ بکنت و گون دعویٰ و شاہد ہم موجود بکنت تو اے جاوے ہما دو میں مرد سو گند بورت کہ ممال چہ نہ داتگ و ما پہ تمام لالچ وغیرہ و خاطرہ دروغ نہ بندیں اگر بگوئیں تو ما گنہگار و اگر یک کسے بہ بیت تو ہم باکے نیست انت۔ و یعنی آثار و علامات پیش بدارنت کہ وصیاں دروغیں سو گند وارثک و آبہ شرعی رہ بندے گواہیہ وقتی راستی و بابت و پیش کنگ نتوننت تو میت و وارثان و قسم دیگ بیت کہ اشان و وصیانی دعویٰ و بنمال و بیچ علم نیست انت و ایکہ اشانی گواہی چہ وصیانی گواہی و زیات بہ قبول کنگ و حقدارنت۔ اے آیتانی شان نزول چویش انت کہ بدیل نامی مسلمان مردے گون دو نصرا نیان بہ شام و ملک و شت کہ آیانی نام تمیم وعدی ات شام و رسگ و و ہدے بدیل نادراہ بوت آئی و وقتی سامانی نام فہرت و نوشتہ کت و ماں سامانی تھا ایرکت وقتی دو میں ہما بان و حال ندات۔ و ہدیکہ مرض زیات بوت تو آئی و وقتی ہما بان و وصیت کت کہ منی کلیں سامان بہ منی وارثان سر بکن ات، آیان کلیں سامان و آورت و وارثان و حوالہ کنتت مگر فقرہ و قہر کہ بہ آئی سہر و آپ جنگ بوتگ ات یا سہر و نقش و نگارات آرا چہ سامان درکت۔ وارثان ستر چہ از باباں درکت آیان چہ وصیاں جسٹ کیت کہ میت و چیزے سامان بہا کنگ یا زیات بیمار بوت و چیزے سامان بہ وارو در مان و بہانی کت آیان اے سوالانی نیتہ ماں نفی و دات آخر معاملہ و اجہ نبی کہ یم صلی اللہ علیہ وسلم و عدالت و پیش بوت چونکہ بہ وارثانی گورہ گواہ نیست انتت تو آہر دو میں نصرا نیان و سو گند دیگ بوت کہ چہ میت و مال و ما چہ چہ نہ داتگ نہ ما خیانت کاریں۔ آخر سو گند و روہ و آیانی حق و فیصلہ دیگ بوت۔ کتیں مدت و پد ظاہر بوت کہ ہما قرح و ہے ہر دو کساں ماں مکہ و بازار و بیک زرگرے دست و بہا کنگ۔ و ہدیکہ جسٹ کنگ بوت تو گدا اشان در آیتت کہ ما چہ میت و بہ ہارنگ۔ چونکہ خریداری گواہ نیست انتت پمشکا ماساری و آئی ذکر نہ کت مبادا مادروغ بند کنگ بتیں میت و وارثان پدا اے معاملہ یہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و دربار و پیش کت نوں چہ پیشی صورت و برخلاف وصی خریداری و دعویٰ دارو وارث منکر انتت چونکہ شہادت موجود نہ ات پمشکا چہ وارثان دو کس و سو گند وارثت کہ قرح میت و ملک و اے دو میں نصرا نی ماں وقتی سو گند و دروغ بندانت چنانچہ بہ ہنچیک و اشان بہا کنگت (یک ہزار درہم) آرزو وارثان و دیا نیگ بوتنت۔ و یعنی وارثان شبہ بہ بیت تو سو گند دیگ بوت چہ قسم و ترسان و اول و دروغ و ظاہر مکنتت پدا اگر آدرغ بند ثابت بہ بنت تو وارث سو گند بورت۔ اے ہم پمشکا کہ آماں قسم و دعا مکنتت۔ شہر باننت کہ آخر مے سو گند و اسرچ ہم بیت کنت۔ کذا فی موضع القہرکن۔ و خدا و نافرمانی کینک انجام کار سو او ذیل بیت حقیں کامیابی و دیم ہم

المائدہ

۱۹۲

واذا سمعوا

لَا تَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ
 ما نہ گریں بہ قسم و عوض و مال گولہ یکے مے آرزو (عزیز) بیت و چہ نہ نہیں اللہ و گواہی و
 اِنَّا اِذَا لَلِمْنَا الْاٰثِمِيْنَ ﴿۱۹﴾ فَاَنْ عٰثَرْنَا عَلَيْهِمْ
 اگر نہ گدا اچہ بیشک ما گنہگاریں و پدا اگر معلوم بوت کہ آدو میںاں حقداری پدروغ ثابت کت
 فَاٰخِرُنْ يَقُوْمُنْ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِيْنَ اسْتَحَقُّ عَلَيْهِمْ
 گدا دو گد گواہ پوشیتت آیانی جا گاہ و و چہ ہما کساں کہ حقداری بہ آیانی سراپہ دروغ
 الْاَوَّلِيْنَ فَيَقْسِمْنَ بِاللّٰهِ لَشَهَادَتُنَا اٰحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا
 ثابت بوت دو گد گواہ ایڈو میں کہ نزدیک تریں وارث بنت میت پر قسم بورت اللہ کہ مے گواہی بہ حق ترانت چو آدو میں
 وَمَا اعْتَدَيْنَا اِنَّا اِذَا لَلِمْنَا الظّٰلِمِيْنَ ﴿۲۰﴾ ذٰلِكَ اَدْنٰى اَنْ يَّاتُوْا
 گواہی و ما زیادتی نہ کنگ اگر نہ گدا اچہ بیشک ما ظالمیں و اے سو گند وارثانی نزدیک تریں روعے پرا چہ
 بِالشَّهَادَةِ عَلٰى وَجْهَيْهَا اَوْ يَخَافُوْنَ اَنْ تَرُدَّ اِيْمَانًا بَعْدَ
 اد بکنت وصی گواہی و سراپہ ہما چہ گواہی دیگ حق انت یا بہر سنت پرا چہ کہ واپس کنگ بنت سو گند ان رند چہ
 اِيْمَانِهِمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاسْمَعُوا وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 آیانی تسمان و تبرت چہ اللہ و باشکنت و اللہ ہدایت ندنت نافرمانیں
 الْفٰسِقِيْنَ ﴿۲۱﴾ يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُوْلُ مَاذَا اٰجَبْتُمْ
 قوم و ہما رو چیکہ یکجا کنت اللہ دستیں بنمیں پدا گوشتت کہ شمارا چہ جواب رنگ و
 قَالُوْا لَا عَلَمَ لَنَا اِنَّكَ اَنْتَ عَلَمُ الْغِيُوْبِ ﴿۲۲﴾ اِذْ قَالَ اللّٰهُ
 اگر شنتت کہ مارا خبر انت و تووتے پوشیدتیں خبرانی زالوک و تھیکہ گوشتت اللہ و
 يٰعِيْسٰى اِبْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِيْ عَلَيْكَ وَعَلٰى وَالِدَتِكَ اِذْ
 کہ او عیسیٰ مریم و بیچ یاد بکن منی نعمتاں کہ بوتگنت بہ تہی سراو پتہ مات و سرا و تھیکہ
 اِيْدٰتِكَ بِرُوْحِ الْقُدُسِ تَكَلَّمَ النَّاسُ فِي الْبَهْدِ وَكَفَلًا وَّ
 تروں مدت دات بہ پاکیں روح و خبر کت تو گون مردماں ماں گوانزگ و و من عمری و حالت و

و اذا سمعوا
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰

منزل

نہ گنتت۔ و اے سوال ماں محشر و امتانی رو برو و گون پیغمبران و کنگ بیت کہ ماں دنیا و وہدیکہ شہا بہ اشانی گورہ حق و پیغام سرکت تو گدا اشان چہ جواب دات و دان چیکر اللہ دعوت و قبول لہر بوتنت۔ ماں گوستگیں روہ و پیش داشتگت کہ خدائے گورہ روگ و پیش وصیتت وغیرہ و ذریعہ و اد اگیش و گوار و بکن ات نوں سرزنش فرما نیئت کہ بہ او در جواب دیگ و تیار و بہ بنیت۔ و ماں محشر و بینا کیں روح و وہدیکہ خدائے تہا ر و جلالی شان و اظہار بہ عروج و بیت منزین بزرگ و من شانیں و اجہان و وقتی جرنہ و ہوش نبیت مڑاہ داریں نبیانی زبان و سرا نفسی نفسی بیت آوہدی چہ منزین ہم و ترس و سبب حق تہا لے سوال و جواب و ابید چہ لاعلم و دگہ ہج دات کت نہ کنتت بیت۔ چہ حسن و مجاہد و مقبول انت بلے ابن عباس و نزدیک و "لا علم لنا" و مطلب چو شنتت کہ خداوند اتی کا میں و سر جہیں علم و مقابلہ و مے علم چہ حیثیت ندرتت چویش بگوش کہ اے لفظان و "تادب مع اللہ و طرہ ظاہر کنتت۔ ابن جبرج و نزدیک چہ "لا علم لنا" و مراد ایشنتت کہ مارا معلوم نہ انت کہ چہ مارا ندایاں چو نیں عمل سراجام

..... وانت ماتہنا ہما احوال وکاراں چہ معلوم دار بوت کنیں کہ آہ مئے دیما سطر ظاہر کنگ بوگنت۔ چیرس و پوشتید گیس رازانی علم علام الغیوب حال انت
 ماں دی رکوع حضرت مسیح علیہ السلام بزبانہ ہرچ پستوئے نقل فرمائینگ و گنت علیہم شہیداً الخ چیریشیء گڈی معنی تائید بیت۔ و ماں صحیح حدیث
 انت کہ و ہدے بہ حوض و سرالھتیں مردمانی بارو و واجہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم فرمان کنت ہولاء اصحابی تو پستورست لاتدری ما احد تو ابعداک یعنی ترارا
 خبر انت کہ چہ تو پید اشاں چونیں حرکات اش کرتگ۔ و غالباً اے سزجیں رکوع آیو کیں رکوع و تمہید انت احسانات یاد دیا بینان و ہما سوال بیت کہ آماں ہی رکوع
 بیان بوتگ۔ و اول و اب اولاد و سر احسان کنگ بہ یک حسابے بہ مات و سر احسان انت دومی ہما ظالمیں مردماں کہ آیایاں بی بی مریم صدیقہ و سر تہمت اش
 جنگ حق تعالیٰ حضرت عیسیٰ علیہ السلام و پے آئی پاکرامنی و رد ایک سطر ظاہرں ثبوتے کت و پیش داشت و چہ مسیح و پیدائش و پیش و ہم زندہ عجیب عجیب نشانات
 حضرت مریم و پیش دارگ بوتنت کہ چرایاں بی بی مریم و دل و قوت و تسلی حاصل بوت اے احسانات پے آئی سربلا و اسطانت - ۱۲

بہ صفحہ فوائد : ماں گٹ و ہرچ گفتوئے

کت آئی ذکر ماں سورہ مریم و کیت ائی عبد اللہ انتی
 الکتب الی آخرہ۔ چیرانی گٹ بیت کہ عیسا بنیاں حضرت
 مسیح و تکلم فی المجد و بابت و صحیح بیان ظاہر نہ کنگ۔
 البت جوش نوشتہ کرتگتس کہ دوازده سال و عمر و ہوانی
 دیما آئی بسے داب و حکیمانہ دلائل و براہین بیان کتنت
 کہ او ہدے تمام عالم عاجز و وہیب بوتنت و اشکنو کاں
 بھ بھ ظاہر کت۔ چوانی و چہ روح القدس و بے رونی
 مرتبہ و حساب و کل نسبتانی بلکہ لھتیں مومنانی تا بید
 بیت بلے حضرت عیسیٰ علیہ السلام و کہ آئی جذبہ نفع
 جبریلیہ و بہ وجود اھنگ یک خاص و طے فطری مناسبت امداد
 حاصل انت کہ ایشہ انبیانی رد جوش بیان فرمائینگ تذلک
 الرسل فضلنا بعضہم علی بعض منہم من
 کلم اللہ و رفع بعضہم درجات و ائینا عیسیٰ ابن
 مریم البیت و آیت ذلہ روح القدس (تقریب ۳۴)
 روح القدس و مثال و عالم اروح و چوش بزبان ہنچوش کہ ماں
 عالم ماویا و قوت کہر بائید (بجلی و خزانہ) و ہدیہ اے خزانہ و
 مدیر (مستری) مقرر کتیں رہ بندانی رد اکرنٹ (بجلی) و بیلہ
 دنت و ماں ہر چیز کہ بجلی و اثر سر بیت آیانی تاران و راست
 کنت تو ہما دماں و خاموشیں و اشتو کیں ماٹیں گون مزنی
 سرگ و گنت۔ اگر یک مریضے و سر بجلی و عمل کار مرز کنگ
 بوت تو ہما اعضا کہ شل و بے حس ہو کیں گانی تہا بجلی سر بوگ
 چہ حس و حرکت پیدا بیت باز براہین نادر ہے و خلقوم
 (گٹ) و کہ آئی و زبان پہیکہ بند بوتگت چہ قوت کہر بائید و
 سر بوگ و گویانی (خبر) و قوت و اثر کنگ بوتگ دانگ لھتے
 سر فضلیں و اطراں و وائے دعوی کنگ کہ ہمک و طے بیماری و
 علاج گون کہر بائی قوت و انجام دیگ بیت (دائرة المعارف
 فرید و جدی) و ہدیہ اے ادنانیں مادی کہر باہر حال چوش انت
 تواندازہ جنگ بہ بیت کہ ماں علم اروح و کہر بائید و کہ آئی و
 سر چنگ روح القدس انت چونیں طاقت دار و ک بیت
 حق تعالیٰ حضرت عیسیٰ علیہ الصلوٰۃ والسلام و جند و
 رشتنگ و گون روح القدس و بے داب و رہ بند و
 قائم داشتگ ات کہ چریشانی برکت و بہ واجہ و وجود و
 غلبہ روحیت۔ تجر و و دگہ خاصیں زندہ آثار بہ وجود
 اھنتت، آئی گون روح اللہ و لقب دار بوگ، حودی
 جوانی و مزنی عمری و بے بیس داب و گفتگو کنگ چہ خدا و حکم

اذ علمتک الکتب والحکمۃ والتورۃ والا انجیل واذ
 و قتیکہ سبق دات من ترا کتاب و علمی خبر و تورات و انجیل و وقتیکہ
 تخلق من الطین کھیتۃ الطیر باذنی فتنفخ فیہا فتکون
 ادکت تو چہ گل و مرغ و پیمیں شکے پہ منی حکما پدماہپ کت تو ماں آئی تہا گڈ بوت آ
 طیر باذنی و تدری الاکبہ و الا برص باذنی و اذ نخرج
 مرغے پہ منی حکما و گہرت کت ماورزاتی کور و بگی پہ منی حکما و وقتیکہ کشت پادت کنت
 المونی باذنی و اذ کففت بنی اسرائیل عنک اذ جئتہم
 مردگ پہ منی حکما و وقتیکہ بندوں کنت بنی اسرائیل چہ تہی تکلیف دیگ و قتیکہ تورت آنت
 بالبیت فقال الذین کفروا منہم ان هذا الا سحر
 آیانی گور و نشانی گڈ گوشتگ و گنتت ہما کہ کافر انتت چہ آیایاں، دگہ بچ نہ انت اے ظاہرں جادوگری
 قبین و اذ اوحیت الی الحوارین ان امنوا بی و برسوا بی
 ایت و وقتیکہ من ماں حواریانی دل و دوردات اے خبر کہ ایمان بیارت پینی سر او پینی پیغیر و سر
 قالوا امنا و اشہد باننا مسلمون اذ قال الحواریون
 گوشتش کہ ما ایمان آورت و تو گواہ بو کہ ما فرماں برداریں۔ وقتیکہ گوشت حواریاں
 یعیسی ابن مریم هل یستطیع ربک ان ی نزل علینا
 او عیسی مریم و بچ ایا کت کنت تہی رب و اے کہ رہ بدنت پرما
 مائدۃ من السماء قال اتقوا اللہ ان کنتم مومنین
 یک پتیں و اے چہ آسمان و؟ و گوشتی کہ تبرست چہ اللہ اگر شما ایمان دار ات و
 قالوا نرید ان ناکل منہا و تطمین قلوبنا و نعلم ان قد
 گوشتش ما لوٹیں کہ بوریں چہ آسیا و جم بیت مے دلاں و بزانیں کہ تو گون ما
 صدقتنا و نکون علیہا من الشہدین قال عیسی
 راست گوشتگ و ما پرائی و سرا گواہ ببیں و گوشت عیسی

منزل ۶

زندمان گجگ و قابل خاکی قالب جو کنگ ماں آئی و باذن اللہ زندہ روح مان گجگ۔ چہ زندہ نا امیت بوتگیں مرینانی زندہ باذن اللہ ظاہری از بابان و تو اید کار آمد
 جو کنگ دانگ ماں مرنگیں لاش باذن اللہ گوشان و دوبارہ روح مان گجگ زندگ کنگ بنی اسرائیل و ساز و بار و ماں خاک و آوار کناں و واجہ و بے آسمان و سر لوگ۔ و واجہ
 پاکیں زندہ و سرالھتہ در اھیں عمر و گر و چیلانی بچ اثر نہ زورگ وغیرہ وغیرہ اے کل چہ ہما خصوصی تعلق و پیدا بوتگت کہ رب العزت و اشان و بے یک مخصوصیں و طورہ بندے و
 واجہ عیسی و روح القدس و میاچی و قائم کنگ۔ گون ہر یک پیغیر و خدا تعالیٰ لھتیں امتیازی معاملات بنت، اشانی سبب و رازانی احاطہ ہما علام الغیوب و حاصل
 انت۔ بے امتیازی علامتاں عالمانی اصطلاح و چہ جزئی فضائل و نام نامزد کنگ بوتگت بہ چوشیں چیزاں کلی فضیلت ثابت نہ بیت چہ جائیکہ الوحیت ثابت
 بہ بیت۔ و ماں اذ تخلق من الطین و خلق و لفظ محض صورتی و حسی حساب و کار مرز کنگ بوتگ۔ و اگر نہ حقیقی خالق اید چہ احسن الخلقین و دگہ کے بوت کنت
 پشکا دماں پے ساعت "باذنی" و تکرار کنگ بوتگ۔ و ہم ماں آل عمران و چہ حضرت مسیح و زبان و باذن اللہ تکرار کنا بینگ بوت۔ ہر جا و رکبہ بہ بیت ہر و طے خوارق

..... ماں اے آیتاں و چریشاں پیش ماں آل عمران ء بہ حضرت مسیح علیہ السلام ء نیمگ ء ہنگر کنگ بوتگنت اشانی انکار یا تحریف تہنا ہما ملحد ء کار بوت کنت کہ آنتہ آیتان ء وئی شخصی عقل ء تابع کنگ ء شوہاز ء انت باقی ہا کس قدرت ء قانون ء نام ء گران ء معجزات و خوارق ء منکر انت اشانی جواب ء ماں یک جدا میں نبشتا کئے ء دانگ بر آئی وانگ ء انشا ء اللہ تمائیں شکوک و شبہات و تہلا س بنت ۔ فل معجزات و چہ عادت ء ستر تصرفان ء جادو اش گوشت انت کہ ایسی آسرات چوش بوت کہ حضرت مسیح ء قتل ء شوہاز ء بوت انت حق تعالیٰ ء چہ وئی مہربانی ء حضرت مسیح لا بہ آسمان ء چست کت بہ اے و طر ء یہود ماں وئی ناپاکیں ارادہ ء کامیا نہ بوتنت ۔ فل کت کنت " پمشکا بیان کت کہ چہ واجہ ء رعایت و دعاء پمیک " خرق عادت " ء روء ء نہ معلوم چوش بکنت یا مکتت ۔ فل چہ آسمان ء جانب ء بے محنت ء روزی سر بہ بیت ۔ اے ضروری نہ انت کہ آورگانی وان جنت ء بہ بیت ۔ روزی ء انسان بہ ہمارہ بندہ ء طلب بکنت کہ قدرت ء پہ آئی حاصل کنگ ء مقرر کنگنت ۔ بندہ و ہدیہ چہ خدا ء تقویٰ اختیار کنت و بہ ہمانی ء سہ ایمان و لوکل بکنت تو گڈ اخنی تعلقے چہ پنجیں جا کہاں روزی دنت کہ چہ اودا روزی ایک ء وہم و گمان ہم نہ بیت و من یتق اللہ یجعل لہ مخرجاً و یرزقہ من حیث لا یحتسب الخ (طلاق رکوع ۱) فل یعنی بہ چکا سگ ء نیت ء نہ لوٹیں بلکیں بہ برکت ء امیت ء طلب کنیں کہ چہ غیبی روزی رسان بکنت تاکہ گوں دل جمعی ء ماعبادت ء مشغول بہیں و تہیں واجہ ء جنت ء نعمتانی بردا ہرچ غیبی خبر ء دانگنت ، یک گوئیں نمونہ ءے چنان ء و ت گندان ء مارا کامل یقین حاصل بہ بیت و یک عینی شاہد ء و طر ء ما بریشی ء گواہی بدیں کہ اے پیمانے معجزہ بہ مدامیک مشہور ہم بیت ۔ ہتھیں مفسران نقل کنگ کہ حضرت مسیح علیہ السلام ء وعدہ کر تگت کہ شما بہ خدا سیکسی سوج ء روحگان داران ء چہ خدا ء ہرچے طلب سخن ات آشہارا دیگ بیت ۔ حواریاں روحگان ء داشت و مادہ اش لوٹت و چہ نقل ان قد صدقنا ء ہے مراوات ۔

ابن مريم اللهم ربنا انزل علينا مائدة من السماء

مريم ء نوح ء اے مئے پروردگار رہہ برے پر مایک پڑگیں وانے چہ آسمان ء

تكون لنا عيدا لا ولنا واخرنا واية منك وارزقنا و

کہ آرمج عید بہیت پہ مئے پیسر گیناں پمئے زندگیگیناں ویک نشانی ءے چہ تو فل و رزق برے ماراد

انت خير الرزقين قال الله اني منزلها عليكم

تو شر ترین رزق دیو کیے فل گوشت اللہ کہ بیشک من راہ دیاں آتیاں پر شما

فمن يكفر بعد منكم فاني اعد به عذابا لا اعد به

پدا ہر کسیکے ناشکری بکنت اشیا چہ زندگیاں آتیاں راہ عذاب ء دیاں کہ یگیا راہن نہ دیاں

احدا من العالمين واذ قال الله يعيسى ابن مريم

چہ جہان ء فل و وقتیکہ گوشت اللہ کہ او عیسیٰ مريم ء نوح

انت قلت للناس اتخذوني واخي الهين من دون الله

ہیں! تو گوشتگ گوں مردماں کہ منا و منی مات ء دو خدا دکہ ہمیت بغیر چہ اللہ ء

قال سبحك ما يكون لي ان اقول ما ليس لي بحق ان

عیسے گوشت کہ تو پاکے منی باید نہ انت اے کہ من بگو شاں اے ڈویں خبر کہ من ء آئی ء گوشتگ ء ہیج حق نیست

كنت قلته فقد علمته تعلم ما في نفسي ولا اعلمها

اگر اے خبر من گوشتگت گڈ اترا و ضرور معلوم بوتگت ۔ تو منی دل ء خبراں زلنے و من تہی دل خبراں

في نفسك انك انت علام الغيوب ما قلت لهم الا

نراناں بیشک تو دنتے پوشیدہ ہیں خبرانی زانوگ لی من آیاں نہ چہ گوشتگ مگر ہا کہ

ما امرتني به ان اعبدوا الله ربي وربكم وكنتم عليهم

تووت منا حکم کنگ بہ آئی ء کہ اللہ ء بندگی ء بکنت ہما کہ منگ و شے رب انت ہی و من چہ آسانی حال ء

شهيذا مادمت فيهم فلما توفيتني كنت انت السقيب

خبردار آتاں تا وقتیکہ آیانی تہا اتوں پدا وقتیکہ تو من ء چست کت برت گڈ اتووت خبردار آتے

والله اعلم ۱۲

سے صفحہ فوائد : فل یعنی ہماروچ ء کہ آسانی مانہ نازل بہ بیت یہ مئے پیشی و رندی مردمانی حق ء عید بہیت کہ مدام مئے قوم آرمج ء بہ یادگار ء ہمیشا دکامی بکنت اے نبشتا نک ء روء تگنوں لنا عیدا ء مراد بہ ہما پیمانہ بوت چوش کہ الیوم اکملت لکم دینکم ء بابت ء ماں بخاری ء یہود ء اے مقولہ نقل کنگ انکم تفرعون لونزلت فینا لا اتخذنا عیدا چوش کہ آیت ء عید جو کنگ ء مطلب بہ آئی نزول ء روج ء عید جو کنگ انت بہ ہمیشی ء روء مانہ ء عید لوگ ء ہم قیاس سخن ات گوشتت کہ آورگانی وان بہ اتوار ء نازل بوت ۔ فل یعنی تہی قدرت ء و منی نبوت ء نشانی بیت ۔ فل یعنی اسید چہ دل سبہاھی و کار ء روزی عطا کئے ۔ بہ شے خزانگ ء ہیج چیز ء کمی نہ انت و نہ پشما گران انت فل بزراں و ہدیہ اللہ خاصیں نعے بہ عجیب نئے ء عطا بکنت تو گڈ لازم انت کہ آئی ء شکر گزاری ء کڈن بہ خاصیں طرزے ء بہیت و ناشکری ء جاوے ء عذاب ہم سک تر ندیں بہ عجیب طرزے ء انجام بگرت ۔

موضح القرآن ء بہت ہتھیں گوشتت کہ آورگانی وان واں چہل روج ء نازل بوت پدا ہتھیں کسان ناشکری ظاہر کت یعنی حکم ہمیش ات کہ اے ورگان ء فقیر و مریض بوزنت سپر من جان دراہیں مردم ہم ورگ لگنت گڈ انزد ہفتا و نفر سور و شادو ء شکل ترنت ۔ اے عذاب شرعات ء ماں یہود ء بوتگ ۔ رندا چوشیں عذاب کسے ء بوتگ ۔ ہتھیں چوش گوشتت کہ نازل نہ بوت و چوشیں بہ شکل ء جاوے ء لہتیں کس ء دل ء ترس ماں بوت و آیاں طلب نہ کت ۔ و لیکن پیغمبر ء دعامت ء نہ روت ۔ و ماں اے کلام ء نقل کنگ چہ حکمت ء خالی نہ انت بلکیں اے ہے دعا ء اثر انت کہ حضرت عیسیٰ ء امت ء تہا دماں آسودگی ووش عالی مانن و ہر کسے چریشاں ناشکری بکنت یعنی بہ دل جمعی خدا ء بندگی ء انجام مدنت و ماں گناہاں سر و چہ بہ بیت گڈا چوشیں شخص بلکیں باں آخرت تر ندیں عذاب دیگ بیت ۔ مریشی ء بہ مسلمان ء ہم عتہ موجود انت کہ وئی عرض و مطلب ء خرق عادت ء رہ بندہ ء طلب مکتنت پرچا کہ گڈا آئی ء شکر گزاری گران کہ بیت ظاہری سببانی سراقاعت و صبر بکنت تو پرانی ء شر تر و بہتر انت ۔ چہ قصہ ء اے ہم ثابت بوت کہ حق تعالیٰ ء گور ء کسی حمایت سود مند نہ انت ۔ فل گوشتگیں رکوع و حقیقت ء اے رکوع ء پیشگال ات گوشتگیں رکوع ء اول سدر ء یوم یجمہ اللہ الرسل الخ فرمان کنان ء پیغمبران آیاتی

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿۱۷﴾ إِنَّ تَعَذُّبَهُمْ فَأَتَمُّ عِبَادِكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱۸﴾ قَالَ تَتَىٰ وَتِي بَدْرَيْنِ وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَوَآءٌ لِّمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿۱۹﴾ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۲۰﴾ لِلَّهِ الْمُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۲۱﴾

سورة الانعام طمأنینہ آئی، یکصد و شصت و چھ آیات، و بیست و کوکھ انت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمٰتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ یَعْدَلُوْنَ ۙ هُوَ الَّذِیْ خَلَقَكُمْ مِّنْ طِیْنٍ ثُمَّ قَضٰی اَجَلًا وَّ اَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهٗ

امتنانی رو بروء کلائی موجودگی سوال و جواب بنت پداچرایاں خصوصاً حضرت مسیح علیہ السلام ذکر بیان کت کہ اگر کوڑانی حساب و مردمان خدائی در جہ دانگ کہ چرائی و بانخصوص اسے باطلین عقیدہ و رد سوال کنگ بیت و لیکن ساری و ہامزن شانہا احسانا و نیکیاں و داد و دھشان و عیاد و یانینیت کہ آئی و گوں آئی و بلند تر تہہ نیس مات و کنگ بوگنت۔ رند تر و ارشاد بیت

عانت قلت للناس اتخذوني آياتي تومى مات و منامتی مات و ہم ابیہ چہ خدا معبود بمن ات حضرت مسیح علیہ السلام بہ اسوال و سرالزان بیت و عرض کہ دیم و پیداکنت۔ آخر و ارشاد بیت ہذا یوم یفعم الصدیقین صدقہم و اشارہ بہ ہایوم و جانب و انت کہ آماں یوم یجمع اللہ الشمل و مذکور ات۔ ہرچ جا و رہ بیت، سرچس قصہ گوں قیامت و روج و تعلق و اربیت جوش کہ آئی و ایک یعنی امر ایت۔ پمشکا ماں قرآن و حدیث و ہ ماضی و صیغہ (قال) اسے قصہ بیان کنگ بوگنت۔ وک یعنی من چوشیں تلسیں خبرے چون گوشت کنگت۔ شے ذات چریشی و پاک انت کہ ماں الوہیت و غیرہ و کسے و ہ آئی شریک کنگ بہ بیت و ہا کس کہ شما پیغمبری و ہمیں مسترس منصبی بہ بخش ات بہ آئی اسے زینت دنت کہ چہ دیپ و نا حقیں خبر بحشیت۔ پمشکا شے سبوحیت و منی پاک راہنی دوینانی لوٹ ایشنت کہ من چوشیں ناپاکیں سخنہ کدی چہ دیپ و درکت نکناں۔ وکلس دلیلان پشت گجان و گدائی خبر ایشنت کہ چہ شے

علم محیط و ہرچ چہ در اربیت نہ کنت۔ اگر فی الواقع من چوش بگوشیں تو ماں شے علم و الم و موجود بہ بوتیں شتاوت شہر زان ات کہ من چہ کائی یا بہ سر ظاہر و چوشیں چہ حرفے چہ دیا ظاہر نہ کت بلکس منی دل و چوشیں سلسیں خیال و گوات ہم نہ کنگت۔ راستیں گپ ایشنت کہ چہ شامنی یاد کہ کسے و ماں دل و چیریں و سواس یا راز ہم پوشیدہ نہ انت۔

و یعنی من چہ تہی علم و قد سر و مود و یک ٹلے ہم تجا و نہ کنگ و پیدا و فی الوہیت و تعلیم من چہ ہما دات کنگت ایشی و بالمقابل من ایشان و ایوگ و تہی بندگی و دعوت دات و صاف صاف گیش و گوار کناں و آیان و پشداشت کہ منی و شے کلائی رب (پروردگار) ہما کیس خدا انت کہ آتہنا عبادت و لائق انت۔ چنانچہ مروچی ہن ماں بائیں و صافیں خصوص بہ اسے نبشتا کنگ و بار و زیات موجود انت۔ ۱۲

ہے تاکریم و فوائد: نہ ایو کا من مخلوق و تہی توحید و عبودیت و نیک و دعوت دات بلکس اں روچیکہ من ماں ایشاں چلت بر و برایشانی حال و احوالانی خبر گیری و خیال راری کناں بوگوں کہ تمام ر دین عقیدے یا بہ سر خیلے ماں دل جا کہ مدینت۔ البت ماں آیان جنگ و ہرچ مدتے تہی علم مقدرات، و ہدیہ آئی و سرجم کناں و شامنا را چہ آیان چیت کت گد اشتاوت بہ آیان حال و احوالاں محافظ و خبر دار و ک بوت من اسے رواج عرض کت نہ کناں۔

قتیبہ: حضرت مسیح علیہ السلام و موت یا رفع الی السماء وغیرہ و بحث ماں آل عمران و اتی متوفیک و رفعک الی و فائدہ و چہا تجارت۔ ماں حدیث و واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و فرمان انت کہ لھتیں مردمانی بابت و ماں قیامت و من ہا و ر و گوشاں ہنجوشک صالح و نیکیس بندہ (عیسیٰ ع) و گوشت و کنت علیہم شہیداً اقاد مت فیہم فلما توفیتنی کنت انت الرقیب علیہم چہ اسے قسم تشبیہات و اسے نتیجہ گرگ کہ واجہ و دین پیغمبر و حضرت مسیح و توفی ہم کلیں وجوہ و سببانی ردایکیان و ہمرنگ بوگ لوٹیت، چہ عربی و ناواقفی و دلیل انت۔ مکہ و مشکاں بہ یک در چکے (ذات انماط) و سرادقی سلاھانش درنگ انت صحابہ و عرض کت یا رسول اللہ! یا ہم ذات انماط مقرر کن، چوشہ ایشانی گورہ انت۔ واجہ و فرما ایشنت ہذا اما قال قوم موسیٰ اجعل لنا الہام کما لہم الہة اسے و ہنچیں خبرے چوشکہ موسیٰ و قوم و درخواست کت

کہ پما ہم ہنچیں محبوب تجوز کن چوشکہ اسے بت پرستانی معبود آ یا ایک مسلمانی اسے نبشتہ و اشکنگ پداے گمان کت کنت کہ معاذ اللہ صحابہاں بت پرستی و درخواست کنگ۔ اسے و طیں تشبیہات و شواہد ہما جماعت بوت کنت کہ آئی و دل و کجی مان انت و مدام بہ چیت و چوٹیں و ویلاں کلاشیں انت۔ وک یعنی شتاوتی بندیاںی سر ظلم و نارواہیں سکی کت نکلن ات پمشکا اگر ایشان و سرادقتی تو عین عدل و حکمت و سرامنی ایت۔ و فرض کن شما ایشان و معاف کن ات تو اسے معافی عاجزی و بے وسی و دلیل نہ بیت چونکہ واجہ خدا عزیز (زبردست) و غالب انت پمشکا یک مجرمے ہم چہ واجہ خدا و دست در آیان و ہرچگ نتونیت کہ شما بہ آئی سر قبضہ مکن ات۔ و چونکہ حکیم (حکمت دار وک) انت پمشکا چوش ہم ممکن نہ انت کہ یک مجرمے و ہنچوش نفٹ و یل بکنت۔ بہر حال ہر فیصلہ شما بہ اسے مجرمانی حق و کن ات ابالکل حکیمانہ و قادرانہ بیت۔ حضرت مسیح علیہ السلام اسے کلام چونکہ ماں مشر و بیت کہ اوداہ کافرانی حق و ہرچ شغلنے یارجم و غیرہ و عرض و گور زے بوت نہ کنت پمشکا حضرت مسیح و عزیز و حکیم و بدل غفور و رحیم و غیرہ صفات اختیار نہ فرمائینت۔ ایشی برخلاف حضرت ابراہیم علیہ السلام و ماں دنیا و گوں و تی پروردگار و عرض کنگت رب انھن اضلن کثیرا من غفور و رحیم

۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱

منزل ۲

النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (اے پروردگار اے نبی! ان لوگوں کو جو میری پیروی کریں، میں ان سے ہوں اور جو میری نافرمانی کریں، میں ان سے ہوں۔ یعنی ان کو جو میری رحمت (و رحمت) (یعنی توبہ و رجوع الی الحق و توفیق دیان) پرستی گناہان و معاف کن ات۔ فل یعنی ہر کس اعتقاد و قولاً و عملاً راست ہوگئیں (جو شکر حضرت مسیح علیہ السلام) اشان و آیاتی راستی و پروردگار و رحمت رسیت۔ فل مسترین کامیابی اللہ پاک و رضائے انت و جنت ہم پیشکا مطلوب انت کہ رضائے الہی و جاگہ انت۔ وھ یعنی گوں ہر یک و فادار و گوں مجرم و ہما معاملہ بیت کہ ایک شہنشاہ مطلق و عظمت و جلال و شان و لوٹ انت۔ فل اے سورۃ مکی انت۔ صرف چندے آیتان و لھتیں عالمان سنشٹی کنگنت۔ ماں روایتاں ہست کہ منجھیں سورۃ یس و ہر بے شمار فرشتیاں فی جلوس نازل بوت۔ بلے ابن صلاح و ماں و قی فتاویٰ و چہ اے روایتاں راست بوگ و انکار کنگ کہ ہر جہیں سورۃ و یکبارگی نزول شون و انت و اللہ علم۔ ابواسحق اسفرائینی و قول و روئے ماں اسورۃ و توجید و کلیں اصول و دستور گیشینگ بوگنت۔ وک "مجوس" پہ دنیا و دو خالق مننت "یزدان" کہ آخیر خالق انت و "اہرمین" کہ آشرہ خالق انت و ہر

واذا سمعوا

ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ۝ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ ط
پداھن شمشک کن ات و وھاوت انت اللہ ماں آسمان و ماں زمین و و
يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ۝ وَمَا تَأْتِيهِمْ
زانت شے باطن و شے ظاہر و زانت ہر چہ شہا کنت و و نیئت آیانی گور و
مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۝
ہیچ نشانی ہے چہ آیانی پروردگار و نشانیان مگر چہ آئی و پشت گوش کنت و
فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا
گذانوں حش و مرغ بندکت و قنتیکہ رست آیان و گدانوں و دیما کیت آیان حقیقت ہا خبر و کہ
كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ أَلَمْ يَرَوْا كَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ
آیاں پہ آئی و سرکذات کلا گش زرت و زاناں نگذنت کہ چہ قدر بارید کنگت میسر چہ آیاں
مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّهِمْ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَمْ نُنَكِّنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا
ایڈولیں امت کہ قدر دہنگ ماں آیان و ماں زمین و ہمیں چو کہ شماریں اینچو قدرت نہا کنگت یلہ دات ما
السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مَدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ
پرلانی سرا آسمان رگام ایردیوک، واڈ کنت جو کہ رنبت چہ آیانی چیر و
فَأَهْلَكْنَاهُمْ بَدُونِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ۝
پدا تباہ کنت ما آیان پہ آیانی گناہانگی و پیدا گینت رند چہ آیاں و گہ امت و
وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلْيَسُوهُ يَأْتِدِرُّهُمْ
واگہ ایریجیجیں پہ تہی سا کتابے بنشگیں ماں کاغذا پدا دست پر بکنت آیتاں پہ و قی دستاں
لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝ وَقَالُوا
ضرور گوشت کافراں کہ اے پچے زانت مگر ظاہریں جادوئے و گوشت
لَوْلَا أَنْزَلْ عَلَيْهِ مَلَكٌ ۝ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكَ الْقَضَى الْأَمْرُ
کہ پرچے ایرنگیتگ پرانی سر ملائکت و واگرا ایریجیجیں ملائکت گدا و قصہ ختم بیت

دو بینان و نور و ظلمت و نام پر بندت۔ ہندوستان و
مشرک ۳۳ کر و ڈ دیوتا یا نی متو کنت۔ آریہ سماج و قی
توجید و ادعائے باوجود مادہ و روح و جو خدا و
غیر مخلوق گوشت و خدا و ہوتی صفت کون و تخلیق
و غیر و اے ہر دو بینانی محتاج قرار دینت۔ عیسائیان
پہ پت چک و حساب و تناسب و قائم دارگ و ردا
آخو کار سہ یک و یک سہ و مشہورین عقیدہ اختیار کنگ
کنت۔ یہودیان پہ خدا تعالیٰ و ہا صفت تجویز کنت کہ
یک ادنائیں انسانے ہم نہ ایوک و آئی ہمسر بلکیں چہ آئی
بر تر بوت کنت۔ عرب و مشرکان و خدا و ہر و بانگ و
تہا اینک سخاوت ظاہر کت کہ بلکیں آیانی گور و کور و ہر
یک ڈو کے نبی آدم و معبود بوگ و صلاحیت داروک ات
الغرض آس، آب، روح، استار، درجک، ڈوک، حیوان
چہ چیزے مردمان چوشیں یں نہ دانگ کہ آرایک و طے و
خدائی درجہ دیگر نبوتگ۔ و عبادت و استعانت و ردا
آرا گوں خدا و شامل اش نہ کنگت حالانکہ آپا کیں ذات کل
کمال صفتاں جامع و ہیک و طے خوبیاں چنگ بوگ و
سبب و کل تعریف و ہمت ہمیں حمد و ثناء (ابن چہرہ
کسے و شریکی) مستحق انت کہ ہا ذات و آسمان و زمین یعنی
عالم بالا و عالم اسفل و را پیدا کت و شپ، روج، تہاری
و روشنی، علم و جہل، ہدایت و ضلالت، موت و حیا
غرض مخالف کیفیات و متضاد احوال ظاہر فرمائنت۔
آئی و ہوتی کار و انجام دیگر و ردا نہ تمام مددگارے
لو طبت و نہ شریاے و احتیاج درکار بیت کنت نہ آرا
لوگ بانگ و اولاد و ضرورت، نہ آئی و معبودیت و
الوہیت و کسے شریک بیت کنت نہ ماں ر بو بیت و
و نہ کسے بہ آئی ارادہ و غالب بیت کنت و نہ آئی و
سرا کسے و قی زور و حجت و را رھوار کنت۔ گدا تعجب انت
کہ اے حقیقتاں سر پد بوگ و رند ہم چہ پیام مردم یک
چیزے و خدائی و درجہ دینت - ۱۲

تھے تاکدیم و فوائد : و ہرزا عالم کبیر و
پیدا نش و ذکر و بیانات ادا عالم صغیر (انسان) و پیدا نش
و بیان فرمائنت کہ شریکارات کہ شروع و چہ بے جانیں
خاک و آدم علیہ السلام و قالب و تیار کنان و چہ پیما
انسان و زند و شرف بخشت و مروچی ہم چہ خاک و غذا
حاصل بیت، چہ غذا یاں نطفہ و چہ نطفہ انسان جو ربوان بنت۔ غرض تہا اید و لا چہ عدم و بہ وجود آورد۔ پدا ہر یک شخصے و موت و و ہر مقرر کت کہ انسان دوبارہ روت
و ماں خاک و آوار بیت کہ چہ ہائی و پیدا کنگ بوگ۔ بہ ہمیشی و قیاس کت کن ات کہ پہ عالم کبیر و ہم یک فنا و روچے مقرر انت کہ آرا قیامت کبریٰ و گوشت۔ قامت
صغریٰ بزان شخصی موت چونکہ بہ مئے دیما مدام کا بیان بنت کہ اشانی علم ہم مردمان بو ان بیت۔ بلے قیامت کبریٰ و راستیں علم ایوک و خدا و گور و انت۔ حیرانی
گپت ایت کہ عالم صغیر یعنی ماں انساناں زندگی و فنا و رفتار و گندان و ماں عالم کبیر و فنا و کسے شک و شبہ کنت۔ فل یعنی ماں تمام آسمان و زمین و تہنا ہائی معبود
مالک، بادشاہ، تصرف کنوک و تدبیر کنوک و اے مبارکین نام (اللہ) ایوک پہ ہائی ذات بالا و اعلیٰ صفات و خدا بند و مخصوص بوگ و پیدا کنت گدا اگر ان و چہ کجا معبودیت و
حق رست کنت۔ فل و ہر ہک ماں کلیں زمین و آسمان و ہائی حکومت انت و ابلا و واسطہ ہم سمجھیں و حیریں چیز و انسان و ہم ظاہر و باطن و وزن و کسانیں عملاں معلوم دار و
سر پدا انت تو ماہر و را لازم انت کہ ماں و قی عباد و استعانت و غیرہ و غیر اللہ و شریک کنت۔ مشرکین کہ ماں تعبد ہر الا لیقر بوننا اللہ کر لعی و گو شوک انت اے

More Books Visit : iqbalalmati.blogspot.com

پہ اٹھان و اٹھانی ہمراہی جواب بوت و ساری بوجہ اَجَلِ مُسْتَقْبَلِ عِنْدَهُ ؕ ؕ قیامت ؕ نیک ؕ اشارہ کنگ ات ادا مجازات ؕ رد اسرزش فرمائنت کہ ماں زمین و آسمان ؕ مے بادشاہی انت و شے کلین ظاہر و باطن نیک و بدیں اعمال ہم مے علم ؕ موجود انت گڈا ہج سببے بوت نہ کنت کہ شہا ہنجوش مفت ؕ عیلہ دیگ بیئت ۔ فلک ماں آیت ؕ احتمال انت کہ تکوینی آیات مراد بہ بنت یا نترتلی مراد بہ بنت ۔ فلک چہ حق ؕ مراد غالباً قرآن کریم انت کہ آچہ قدرت ؕ نشانیان دیم تر و کانی بد اخجائی و دنیاوی و اخروی سزائے گیش و گوار کنت کہ آئی ؕ اشکان ؕ منکران آرزو ؕ بند قرار و انگش و بہ آئی استہزاء ایش کت ۔ آیائے گوشگ بوت کہ ہرچ خبرے ؕ سر شہا کذرت و کلاگ گرت آیک تابتیں حقیقتے بیت زوت شے دیماکیت ۔ دیمتر ؕ ہا قومانی حوالہ دیگ بوتگ کہ آیائے اللہ ؕ تکیب و چہ وتی بدیں عملانی سبب ہلاک و برباد بوتنت ۔ فلک یعنی عاد دثمود وغیرہ کہ اشان ؕ چہ شہا کیشتر طاقت و ساز و سامان دیگ بوتگت ۔ ہور و کور و موجانی سبب ؕ آیائی باغ و کث اسر سزانتت ؕ عیش و وشحالی ؕ دور دورہ ات و ہدیکہ اشان پہ بغاوت و نافرمانی ؕ لائک بسنت و قدرت ؕ نشانیان شہ پہ کلاگ زرت تو گڈا ما بہ اشانی جرمانی سزائے اشان ؕ ہنجوش بگیر ؕ آورد کاشانی نام و نشان ہم باقی نہ مننت ۔ پید اچرایاں رند و گڈا لنتے پیدائیں کت ۔ وکون منکر و مکذباں اے سلسلہ جاری بو ان بوت ۔ مجرم تباہ بو ان بوتنت بلے بہ دنیا ؕ آبادی ہج خلل واقع نہ بوت ۔ فلک مکہ ؕ ہتیں مشرکاں گوشگت کہ اگر شہا چہ آسمان ؕ یک نوشتہ کتگیں کتہے سیارات و گون آئی چار فرشتہ ہم بہ بنت کہ آمے دیم گواہی ہم بدینت کہ بے شک اے خدا ؕ دیم داتگیں کتہے انت تو گڈا اما ایمان کاریں آئی جواب دات کہ ہر کس بہ انوگیں جا و ر ؕ قرآن ؕ جادو و آئی ؕ آروک ؕ جادوگر گوشگت اگر فی الواقع ما اشانی سرا کا غزہ نوشتہ کتگیں کتہے ہم چہ آسمان ؕ ایر بگیجیں کہ اشان بہ وتی دستاں ایشادست ہم بجننت و چارنت کہ اے یک نظر بندی ؕ یکے یکے خیلے نہ انت پد اہم اشان جوش گوشگت کہ اے صافیں جادو ایت ۔ ہرچ بد نختہ ؕ نصیب ؕ ہدایت مہیت آئی ؕ شک و شبہ کدی ہم نہ روت و گار نہ بیت ۔ ۲ یعنی آمے روبرو بو ان ؕ پیغمبر بر حقی ؕ گواہی ؕ بدنت ۔ ۱۲

ہے تلکدیم ؕ فوائدک : فل اگر فرشتہ بہ وتی اصل صورت ؕ بیئت تو اشان یک ساعتے آئی ؕ چار کتگت و چہ آئی رعب و ہیبیت ؕ ساہ اش در کیت ۔ اے ایوک ؕ نبیانی و مزین جگری انت کہ اشان فرشتہ ؕ بہ اصلی صورت گندگ ؕ تحمل دارنت ۔ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم ایوک ؕ دوزند ؕ حضرت جبریل بہ وتی اصلی صورت ؕ دیتگ دکہ ہج نبی ؕ بابت ؕ یک برسے ہم برسے ہم ثابت نہ انت دومی خبر ایشنت اگر اے مردمانی چوشین مزین شہا خارق عاد فرمائش تمام کنگ بہ بیت پد اہم مہ مننت ہنجوش کہ چریشانی دژمنی ؕ احوال وت ظاہر بیت تو گڈا آستنت اللہ ؕ راد اید اشان ؕ ہجر مہلت دیگ نہ بیت و ہنجوشیں عذابے کیت کہ آفرمائش کنوکان ؕ بالکل نیست و نابود کنت ۔ بر اے حساب ؕ اے و طرے فرمائشان ؕ تمام نہ کنگ ہم عین خدا ؕ رحمت زانگ لو طیت ۔ فل چونکہ فرشتہ دیم دیگ ؕ نفی ماں سری آیت ؕ گوست نون دومی احتمال ؕ جواب دیگ بیت ۔ آچوش کہ فرشتہ بہ انسانی شکل ؕ دیم دیگ بہ بیت پرچاکہ بہ ہے و طرے مجانست صوری (صورتہ ہم جنس بوگ) ؕ سبب ؕ مخلوق چہ آئی بہ مونگ و

۱۹۹

الانعام

و اذا سمعوا

ثُمَّ لَا يَنْظُرُونَ ۝۸ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا

عَلَيْهِمْ مَا يَلْبَسُونَ ۝۹ وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْتُمْ بِرُسُلِ مِن قَبْلِكَ

فَمَا كَانَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝۱۰

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظروا كيف كان عاقبة

الْمُكذِّبِينَ ۝۱۱ قُلْ لِمَن مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ

كُتِبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ ۝۱۲ لِيَجْمَعَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

لَا رَيْبَ فِيهِ ۝۱۳ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝۱۴

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝۱۵ قُلْ

لَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝۱۶ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ

مَنْزِل ۲

تعلیم ؕ سیت و نفع گیت کت کنت لیکن برسے حساب ؕ منکرانی شبہیانی ازالہ بوت نہ کنت پرچاکہ ہرچ شک و شبہے رسول ؕ بشر بوگ ؕ جاوڑ ؕ اشان ہسرت آملگ ؕ بہ بشری صورت ؕ آیک ؕ سہرا ہم بدستور باقی منگ ات ۔ فلک دشمنانی فرمائشانی پستہ دیگ پد و اچہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ؕ تسلی دیگ بیت کہ شہا بہ اشانی استہزاء و کلاگ ؕ دل تنگ مہیت اے یک نوکیں گیتے نہ انت پیشی نبیاں ہم گون ہنجوش جاوراں دوچار کتگت ؕ گڈا اشان ؕ دروغ بند گوشگانی حشر بہ ہرچ پیچے کہ بوت آہم کلانی دیم ظاہر انت ۔ اشان ؕ ہم خدا ہما پیما سزادنت چوشکہ پیشی گناہ گاران ؕ دیگ بوتگ ۔ فلک یعنی ملک ؕ سیل و میاحت و تباہ بوتگیں قومانی نشانان گندگ ؕ رند اگر بہ عبرت ؕ نگاہ ؕ ماضی ؕ احوال ؕ بچارت تو نبیانی تکذیب کنوکیں قومانی ہرچ انجامے ماں دنیا ؕ بوت آصاف نظر ؕ کیت ۔ چہ ہمیشی ؕ قیاس بکن ات کہ و ہتے تکذیب کنوکانی انجام جوش بد بوت تو کلاگ گروکانی حال باریں چون بیت ۔ فلک و ہدیکہ ماں تمام زمین و آسمان ؕ ہما خدا ؕ حکومات انت ہنجوش کہ مشرکین ؕ ہم بریشی اقرارات تو مکذہین و مستہزین ؕ چہ اشتہا ہیں سزائے کجا پناہ حاصل بیت کنت ۔ اے ایوک ہائی ؕ عمومی رحمت انت کہ گناہان ؕ گذران ؕ

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

اشتباب و سترجاری نہ کنت بر قیامت و ریح و ہم کہ آلم و ایوک انت مجھن ہما بے بختان بے ایمانی و سزا دنت کہ اشان پر زانت ونا
 رانقصان و ہلاکت و جہلا نیکیاں چکل دات۔ و ماں قل لَمَنْ مَافِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مَكَانٌ عَرَضٌ بِعَيْنِ رَبِّهِ إِنَّ رَبَّكَ قَدِيرٌ
 یعنی ہر جاگہ و ہر وہ پہاڑی حکومات قبضہ و اقتدار انت۔ ہر یک ہما چہر کہ آشب و بار ریح و گون آرام و رند و گوازینیت و چکر چہر معلومین نامعلومین و در مناں مامون مانیت اے
 چہ ہما تی و رختانی برکت و انت قل مَنْ يَكْفُرْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمٰنِ (انبیاء) آمہا ذات انت کہ آچہ روج و کوکار و صلواتاں و شب و لبح و تہار و گیاں ہر کس
 توار و اشکت و درستانی کار و حاجتاں بخوبی عزانت۔ گد اشناوت بگوش ات کہ چوشیں پروردگار عریل دیان و چہر دگ کسے و مدد لوگ ال کجا حد و روا انت۔ و دارینک
 اشارہ انت بقاء از بابانی نیک و یعنی ایجاد و بقا و دو تینانی تہا کل ہما تی و محتاج انت ہما آئی بہ یک ادنا میں چیزے کسے و محتاج نہ انت گد آچی و تاراد و دراران و
 کسے و مددگار جو رنگ مزن حماقت و نادانی و نہ انت تو گد آچی ایت۔ و چوشیں پروردگارے و حکمانی دیکہ آچی صفت بر زبانیان بوتنت ضروری انت کہ کلیں بندہ

بلا شکر ت غیب و وئی گردن و بجکینت و چہ دستاں
 پیش ہما کامل و اکل ترس بندہ و پہ اقتیاد و تسلیم و حکم
 کہ آکس پہ کل دنیا طاعت و فرمان برداری و نمونہ جوڑ
 کنان و دیم دیک بوتگ - ۱۲
 بے تاکدیم و فوائد : و ادا واجہ پیغمبری
 علیہ وسلم و نام و سرائے و گران و اشکانیک بوتگ
 یعنی بفرض محال اگر خدا و معصوم و بزرگ ترس بندگ و چہ
 یک عصیان و گناہے سزد بہ بیت تو اندیشہ انت کہ
 عذاب الہی بیئت گد اے و گران و چون زیب دنت کہ باوجود
 شرک و کفر و نبیانی تکذیب و غیرہ ہزاراں و ڈر و گناہانی تہا
 گرفتار ہوگ و پد چونکائی اشان چہ خدا و عذاب و
 بے فکر و بے غم انت۔ و جنت و رضائ الہی و اعلا میں
 در جہان و حاصل کنگ و امن میں گت ایت، اگر چہ بنی
 آدم و قیامت و روج و عذاب بگلکیت تو اشتر امز میں
 کامیابی زانگ لو طیت کما قال عمر رضی اللہ عنہ
 کفأفا و لا علی۔ و ماں دنیا و یا ماں آخرت و ہر چ
 راحت یا تکلیف خدا و یک بلو طیت گد انہ کسے مقابل کنان و
 آرا داشت کنت و نہ چہ آچی و اقتدار و بچگ و در آیان و
 جاگے تنک کنت۔ ہما تی و جزند خبر دار انت کہ کت م
 بندہ و چونیں احوال انت و ہما احوالانی روع و پہ آچی و
 چہ داہیں کار و روانی حکمت و ردا انجام دیک بہ بیت۔
 و ہرے اے فرمان کت کہ خداوت کل نفع و ضرر و
 خدا بند تمامیں بندگانی سراناب و قاهر و چہ ذرہ ذرہ
 خردار انت تو چہ آچی و شہادت و زبردست و بے
 مٹیں شہادت کئی بوت کنت پمشکا من ہم و تی و شے
 در میان و ہما تی و گواہ کناں۔ ہر چ کہ پیغمبری و دعوی
 کنان و آچی و ہر چ پیغمبرے پر شہادتوں و ہر چہ کہ
 بہ آچی جواب و گون من و ہم گون ربانی پیغام و سلوک
 کت آکلانی چتانی دیم انت آذات و تی و محیطیں علم و
 روع منی و شے میانجی و فیصلہ کنت۔ و یعنی اگر سرچ
 و رات تو بہ منی صدق و سر خدا و یقینی و سترچیں شہادت
 اے قرآن موجود انت کہ اے و تی پیش دارت کہ اے
 اللہ و کلام انت و آفتاب مدد دلیل آفتاب۔
 منی کار ایشنت کہ شمار و دگ ہر کس و کہ اے خدائی کلام سر
 بہ بیت چہ خدائی پیغام و آگاہ بکناں کہ ماں آچی و توحید و معاد
 و غیرہ و ردا تمام پدین و اصولاں ہدایت موجود انت آیا
 اینکر دلیل و حجت و تمامی و چوشیں صاف و پیکاریں توحید و پیغام شنگ پدیم شما چوشیں ظاہر کنان بیئت کہ چہ خدا و امید ہر چے لو طات بگوش ات من و اہم چوشیں حرفاں ظہر
 کت نکاناں بلکہیں صاف و جار جہاں کہ عبادت و لائق تہنا ہما یکیں خدا انت باقی شتا ہر چ شرک کنت انت من چہرانی پہکہ نفرت و بیزاری اظہار کناں۔
 تنبیہ : لفظ "وَمَنْ يَكْفُرْ" و پیش داشت کہ واجہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و رسالت پہ تمامیں جن و انس و پہ شگر ب و مغرب انت۔ و یعنی چریشی و امید کہ منی
 صداقت و گواہ خدا انت و قرآن کریم آچی گو شوک و ناقابل تردید شہادت دیکانت ہما اہل کتاب (یہود و نصاری) ہم کہ شمایاں آسمانی کتابانی عالم فہاں منی معاملہ و بار و شمایاں نیگ و رجوع
 کن ات اشان ماں و تی دلاں پورہ یقین دار و کنت کہ بیشک من ہما نبی آخر الزمان اوں کہ آچی بشارت و تمام پیشی نبی دیان و پیکانت چھو شکہ آیاں و تی بازیں چکان و بہ جاہ یارگ
 نہ شیخ انت بہ ہرے و طرہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و قرآن کریم و جاہ آرگ و بردا چ شہہ یا فریب نیست انت۔ البت حسد تکبر، پت و سیر کانی رندگیری، مال و ماٹر مانی دوستی و غیرہ
 اجازت دنت کہ ایمان یاران و و تی جانان چہ داعی نقصان و بربادی و بکینت - ۱۲

و اذا سمعوا
 ۲۰۰
 الانعام
رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۱۵ مَنْ يُصِرْ عَنْهُ يُؤْمِدِ فَقَدْ
 نافرمانی و بکناں چہ یک زندیں و عذابا و ہر یکہ رکت چہ عذاب و ہما روجی گد اللہ پہ آئیے
رَحْمَةً وَ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْبَيِّنُ ۱۶ وَإِنْ يَسْسُكَ اللَّهُ بِضُرِّ
 سراحم کت و ہیشتت ظاہر میں کامیابی و اگر برینیت اللہ پرتو یک سکیے
فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَسْسُكَ بِمُخْرِفِهِ وَعَلَىٰ كُلِّ
 گد اچ کسے آچی و دور کون نہ انت بجز ہما ہوت۔ و اگر برینیت پرتو یک شری گد آچی ہر
شَيْءٍ قَدِيرٌ ۱۷ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ
 چیزے قادر انت و آذور کنت پہ و تی بند یانی سرا و آذانا انت
الْمُخْبِرُ ۱۸ قُلْ أَمَّا شَيْءٌ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ
 دل بین انت و تو جنت کن چہ در ستاں ستر میں گواہ کئے انت بگوش کہ اللہ گواہ انت
بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ هَذَا الْقُرْآنِ لِأُنذِرْكُمْ بِهِ وَ
 منیگ و شے در میان و و دیم دیک بوتگ منی نیگ اے قرآن ناگہ شمارا چہ آیتاں خبر دار بکناں و
مَنْ بَلَغَ أَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ قُلْ
 دگر ہر کسیا کہ اے پر ایٹا برینیت۔ ہیں! شما گواہی دیت کہ گون اللہ و دگر معبود ہن ہست انت۔ بگوش
لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ۱۹
 کہ من پر ایٹا گواہی ندیاں۔ بگوش کہ ہماوت انت یک یگانہیں معبود میں ہزاراں چہ شے شرک کنگ و
الَّذِينَ اتَّيْنَهُمُ الْكُتُبَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ
 ہما کساں کہ ما آیان و کتاب و اٹگ، آیتاں را جاہ کارنت ہنچو کہ آتی چکان جاہ کارنت
الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۲۰ وَمَنْ أَظْلَمُ
 ہما کساں کہ و تی چندش ماں نقصان و دور آگنت و ایمان نیارنت و وچہ آیتاں ظالم تر کئے انت
مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
 کہ و ستا چ کنت پہ اللہ و سراد روع و یاد روع بند کنت آئیے آیتاں۔ بیشک ظالما نا کامیابی

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

الظالمون ﴿۲۱﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا

نصیب نبیت ﷺ و ہمارو جی کہ مہج کھیں آدرستانا رندا گوشیں ہلیمان ء کہ شہ کش کتگت

اِنَّ شُرَكَاؤَكُمْ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿۲۲﴾ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ

کہ کجائنت شے خدایاں ہما کہ شامگان کتگت کہ اللہ شہر کینت ﷻ رندا پشت نہ کپیت

فَتَنَّهُمْ اِلَّا اَنْ قَالُوا وَاللّٰهُ رَبُّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿۲۳﴾ اَنْظُرُوْا

آیاتی گورہ ٹکی ءے مگر اے کہ گوشنت کہ تمیں مارا پہ ہما خدے ءے کہ مہے پروردگاریں ما مشرک نہ بوئیں بچار کہ

كَيْفَ كَذَبُوْا عَلٰى اَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ فَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ

چہ ہما دروغ بندت پہ وتی سرا و گم و گار بوتنت چہ آیای و سانی و ساج کتگیں خبراں و

وَمِنْهُمْ مَنْ يَّسْتَمِعُ اِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ

دلہتیا چہ آیای وتی گوش سگ کتگت پہ تہی نیمگا و ما پہ آیای دلاں دوردگ پرودہ تاکہ

يَفْقَهُوْهُ وَفِيْ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا وَاِنْ يَّرَوْا كَلِمًا اَيْدِيًا يُّؤْمِنُوْنَ

آئی ہر افہمنت و ماں آیای گوشاں دوردگ گرائی و اگر بندت ہر ہمیں نشانی تاہم پہ آیایساں

بِهَا حَتّٰى اِذَا جَآءُوكَ يُجَادِلُوْنَكَ يَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

نیا ت ہ تاہما حدیکہ وقتیکہ کایت تہی گورہ جڑہ کنت گوں تو گدا گوشنت ہے کانسراں کہ

اِنَّ هٰذَا اِلَّا اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۲۴﴾ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهٗ وَ

چہ نہ انت مگر پیسرگیں مردمانی قصہ بہنت و آیای مھن کنت چہ آیایا و

يَنْهَوْنَ عَنْهٗ وَاِنْ يُّهْدِكُوْنَ اِلَّا اَنْفُسَهُمْ وَيَا سَعُرُونَ ﴿۲۵﴾

دور تچنت چہ آیایا و غارت کتگت مگر وتی جنداں و فہمنت و

وَلَوْ تَرَى اِذْ وَقَفُوْا عَلٰى النَّارِ فَمَا لَوْ اِيْتَيْنَا نَارًا وَاَلَّا نَكْذِبَ

و اگر تو بگندے وقتیکہ اوشتارینگ بہنت پہ دوزخ ء گدا گوشنت در پتیں کہ ما دوبارہ پتہ رنگ لوتینیں دروغ بندگیں

بَايْتٍ رَبَّنَا وَنَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۲۶﴾ بَلْ بَدَا لَهُمْ فَا كَانُوْا

وتی پروردگار ء آیایاں و بتیں ماچہ مسلماناں و چونہ انت بلکیں ظاہر بوت آپیزیکہ آیایاں

ﷻ یعنی نبی و خدایاں سرافراز بندان ء نبوت ء دعوی ء کتگت یاچہ برحقین نبی ء کہ بر آئی صداقت ء صافیں دلائل موجود بہ بنت خدائی بیغام ء اشکان بہ ننگہ یب بہ ہر جیت چہ
دو بتیان مستری ظالم کس بوت نکنت ۔ و اللہ دستور ایشانت کہ ظالم ء انجام کار کامیابی و نجات حاصل نہ بیت گدا اگر فرض کن ات معاذ اللہ من مفسری اول تو من ہجر کامیاب
نباں و اگر شامکذب ات چوشکہ چہ دلائل ء ظاہر بیت تو گدا شے خیر نہ انت پستکا تمام جاوران ء چاران ء غور فکر کن ات و وتی عاقبت ء شوہار ء ببیت ۔ و چہ ہمارو چہ ء
بترس ات کہ آئی ء بیان دیما پیدا کنت ۔ ابن کثیر ء آیت ء ہے معنی بیان کتگ ۔ و لھتیں مفسرناں چہ ” افترا علی اللہ ء مشرکانی شرک مراد گپتگ چوشکہ دیم تر ء وصل عنھم
فَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ء اشارہ انت ۔ و اللہ اعلم ﷻ یعنی بہ ہایانی نسبت شہاد دعوی کتگت کہ آخدائی حصہ دار و ماں شدتاں شے شفیع و مددگار انت مروچی چوشیں سکی و
شہرتی ء و ہدے کجا پہ سار بوتنت کہ شمارا چیزے مدد اش بختیں ۔ ﷻ یعنی ابید چہ انکار ء بہ آیای دست ء دگر چہ نہ بیت یا طلیں محبوبدانی ردا آیایاں ہر چ عقیدت و دوستی
ظاہر کتگت آخر ء حقیقت چوش پدرا بیت کہ آیایاں چہ تمام
زند ء عقیدت و تعلق ء بابت ء انکار کتوک بہنت ۔

ﷻ یعنی چہ صافیں دروغ ء مشرکانی انتہائی بدحواسی
و شہریکانی مزہ بے چارگی و بزگی ظاہر بہنت ۔ و در پختا
مشرکان بہ چوشیں رسوا کتوکیں انجام ء ردا ماں دنیا ء
چیزے فکر بکنتت ۔ و اے بہ ہما مردمانی نیگ ء اشارہ
انت کہ اشاں پہ اعتراض و عیب کتگ ء ردا وتی
گوشاں ء واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ء طرف ء لک
کتگتتس ۔ بہ ہدایت ء نفع گرگ و حق ء قبول کتگ مقصود
نہ ات ۔ چہ ہدایت و نصیحت ء روگردانی و ضمیر ء مردگی
سبب ء نتیجہ چوش در آہت کہ حق ء قبول کتگ ء
وسا ئل و قوی آخر کار پڑ مردگ بوتنت ۔ پمشکا چہ حق ء
فہمگ ء اشانی دل زبھر کتگ بوتنت ۔ ہدایت ء بیغام ء
اشکگ پہ اشانی گوشاں گران معلوم بوت ۔ چٹاشیں
چہ عبت ء نظر ء ہنچوش خالی بوتنت کہ بہک و طء علامت ء
گندگ ء باوجود ایمان یارگ ء توفیق اش نہ بوت
و پدالطف اش انت کہ بہ وتی چوشیں مرگ ء سرا
شادان و و شنود ہم ہست انت بلکیں گوں پھر بندگ ء
انداز ء اشرا ظاہر ہم کنتت ۔ ماں سورہ حم السجدہ
فَاَعْرَضَ اَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُوْنَ وَقَالُوْا قُلُوْبُنَا
فِيْ اَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُوْنَا اِلَيْهِ وَفِيْ اٰذَانِنَا وَقْرًا وَمِنْ
بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاَعْمَلْ اِنَّا عَمِلُوْنَ ء چہ
آیت ء معلوم بوت کہ چہ آیتان ء اشکگ ء سبت
و نفع نہ گرگ و دلانی سرا پرودہ بوگ ء سبب اشانی
وتی اعراض و دیم تابی ء نتیجات و اے اعراض اے
جاور ء سبدا کتگ ء سبب بوت و اذ انتلی علیہ
اٰیٰتِنَا وَتٰى مُسْتَكْبِرًا كَاْنَ لَمْ يَسْمَعْ كَاْنَ فِىْ اٰذَانِيْهِ
وَقْرًا (لقمان) سببانی سرا مستبانی مرتب کتگ چونکہ
ابید چہ خالق جل و علا ء دگر کس کت نہ کنت پمشکار
حاضر آیت ء ماں جَعَلْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً
ء پرودہ وغیرہ لوشگ ء نسبت حق تعالی ء نیگ ء
کتگ بوتگ ۔

ﷻ یعنی ماں اشاں نہ فہم کتگت کت نہ انصاف ۔
ایمان یارگ و چہ ربانی ہدایت ء سبت گرگ دوریں
کت آیت ۔ اشانی عرض و اماں واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ
وسلم ء خدمت ء آیک پہ جگر طہ و ٹوک ٹالی کتگ انت
چناچہ تر آئی بیاناں و داستان ء معاذ اللہ اساطیر الاولین گوشنت ۔ پداتہنا تکذیب و جڑہ ء سرا بس نہ کنتت گوشنت اشاں کہ دگرانی ہم گوشاں
پڑ کتگ لوتنت ۔ چناچہ مردمان ء چہ حق ء دوردارنت ووت ہم چہ آئی دور تچنت تانکہ مخلوق اشاں ء گندان ء بیزار ی ظاہر بکنتت ۔ مگر چہ تمام ناپاکیں گوشنتاں
نہ اشاں چہ اللہ حکم ء حقیقین ء نقصان دات کت کنتت او اسرافصل بیت و نہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ء را کہ آئی حفاظت و سر بلبندی ء ذمہ وت حق تعالی ء
زرتگ ۔ البت اے الحق وت پہ وتا ابدی ہلاکت ء از باب جوڑ کتگ کتگت ۔ ء اینکہ ہم سر پد نہ بنت کہ ماہ وتی دستاں وتی پادان ء تیر جنگانیں ۔
ﷻ یعنی آیات اللہ ء تکذیب و کلاگ گرگ و در اھیں سٹ دورداں ہما و ہدے انت دانکہ خدائی سزا ء ہولناک و بیمنائیں نڈارگ دیما نہ انت بہا و ہد کہ دوزخ ء گر میں گوات
اشاں سوچیت تو اشانی تمہیں بٹاک بے تام بہنت و گوں ہزار ارمان ء اے ذمبندی کنتت کہ مارا دوبارہ بہ دنیا ء دیم دیگ بہ بیت تاکہ دگر برے کہی ہم وتی رب
آیتان ء دروغ بندہ کھیں و پچائیں ایماندار بوان ء زند ء گوازیں الا کن قد ندمت و ما ی نفع الندمہ ۔ ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل یعنی انوں ہم ماں دنیا و اتری و واہگ گوں راستیں ارادہ و گوں ایمانی شوق و نہ انت بلکیں و ہدے عملانی مکافات و مجازات و ہماندارگ دیم اہت کہ آراصائیں و لیلانی با وجود چرائی و انکاری بوتگنت۔ خدائی عذاب و گوں و فی جان اش دسیت ہما تمایں بدیں کارہن کہ اشاں پہ چیرکائی کنگنت آبتانی رازپاشک بوت انوں ہے زوتاں کہ اشاں و اللہ ربنا ما کتا مشرکین ظاہر کتگش اشانی اسے دروغ و ہم بن کٹینگ بوت۔ خلاصہ ایشنت کہ بدکاری ہرج اثرے چیرکائی و چاں اندرماں اشانی دلانی تو کا ردوم گرگات آدر دناگس عذابے و صورت و اشانی دیما ظاہر بوتنت۔ تو نون تہنا پمشکا دینا و واپس بوگ لوٹنت کہ بلکیں مئے جان رستگار بہ بیت۔

واذا سمعوا

۲۰۲

الانعام

يُخْفُونَ مِنْ قَبْلِ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ

پیسرا چیرد انگنت و اگر پداویم دیگ بنت گدا و بارہ ہن ہنچیں کار کنت کہ چیر آیماں کنگ کنگ بوتنت و بیشک

لَكَذِبُونَ ﴿۳۸﴾ وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ

دروغ بندنت و گوشتت کہ پرماد کہ زندگی نیست انت مگر ہے دنیا و ما دو بارہ

بِمَبْعُوثِينَ ﴿۳۹﴾ وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقَفُوا عَلَى رَبِّهِمْ قَالَ أليس

زندگ نبئیں و در پچاک تو بگندے وقتیکہ اوشتا رنگ بنت و تی پروردگار دیم گوشت کہ ہیں

هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا

راست نہ انت۔ گوشتت کہ بلے قسمیں مارا و تی پروردگار فرماینت کہ اچہ بچشت عذاب و پہ و تی

كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۴۰﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ

کفر و سبب و برباد بوتنت ہما کہ دروغش زانت اللہ دیم اکیگ۔ تا ہما وقتیکہ

إِذَا جَاءَ تَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَحْسِرُنَا عَلَىٰ مَا فَزَعْنَا

بیت برسیت پہ آیماں قیامت ناگہانی گدا گوشتت کہ ہای افسوس پہ مئے کوتاہی ماں

فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَسَاءَ مَا

آئی و بارہا۔ و آلیٹینت و تی بارماں و تی بڈاں۔ دلگوش کنت کہ بدیں بار کھا کہ آئی

يُزْرُونَ ﴿۴۱﴾ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُمْ وَلَدَارُ

بڈا جنت و نیستنت دنیا زندگی مگر ہے و دلوشی و ضرور آخرت و

الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۴۲﴾ قَدْ نَعْلَمُ

لوگ شتر انت پہ پڑھیند گاراں۔ ہیں ایشاں سپد نیت و ما معلوم انت

إِنَّكَ لَيحْزَنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ وَلَكِن

کہ ترا انگس کنت آیانی خبراں نون آترا دروغ بند نکنت لیکن

الظَّالِمِينَ بآيَاتِ اللَّهِ يَحْذَرُونَ ﴿۴۳﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ رُسُلٌ مِّن

اے ظالماں اللہ آیماں و نہ منتنت و دروغ بند کنگ بوتہا زیں پیغمبر پوسر

مآزل ۲

وہ یعنی انوں ہم ماں دنیا و اتری و واہگ گوں راستیں ارادہ و گوں ایمانی شوق و نہ انت بلکیں و ہدے عملانی مکافات و مجازات و ہماندارگ دیم اہت کہ آراصائیں و لیلانی با وجود چرائی و انکاری بوتگنت۔ خدائی عذاب و گوں و فی جان اش دسیت ہما تمایں بدیں کارہن کہ اشاں پہ چیرکائی کنگنت آبتانی رازپاشک بوت انوں ہے زوتاں کہ اشاں و اللہ ربنا ما کتا مشرکین ظاہر کتگش اشانی اسے دروغ و ہم بن کٹینگ بوت۔ خلاصہ ایشنت کہ بدکاری ہرج اثرے چیرکائی و چاں اندرماں اشانی دلانی تو کا ردوم گرگات آدر دناگس عذابے و صورت و اشانی دیما ظاہر بوتنت۔ تو نون تہنا پمشکا دینا و واپس بوگ لوٹنت کہ بلکیں مئے جان رستگار بہ بیت۔

فل یعنی انوں ہم دروغ بندنت کہ ما بہ دنیا و اتری بوان و پچا میں ایماندار جو طبتیں و ہجر اللہ آبتانی تکذیب نہ کنیں۔ بد بخت اگر ماں دنیا و واپس کنگ بہ بنت تو بدی و ناشری و ہرج قوتے کہ ماں اشاں و دی کنگ بوتنگ پدا چہ ہمیشاں کار گرت و چہ ہمارج و تکلیف لے و س بوان و پدا بہ و اتری و واہگ ظاہر کنگانت آرا مثل و اب "شموشکار بنت چوشکہ باز رہ ماں دنیاوی اڑ و جنجالاں گرفتار بوان و مردم خدایہ نیک و توبہ کنان و رجوع کنت گدا جنت ریح و پدا شمشو شکار بیت گوشے آرا ج یاد نہ انت کہ آئی و گوں خدایہ چیرے قول و اقرار کنگ کتاں گم ید عننا الیٰ ضمیر متسہ۔

فل یعنی بہ شتری و عیش و عشرت و مرگاں نوش جان بکن ات و تی بنیادی عیش و نوش و مفت و بہ آخرت و فکرے بے تام مکن ات۔ ہے حال مروچی یورپ و اید کہ مادہ پرستانگنت۔ فل یعنی و ہدے کہ حقیقت و اصلیت چمانی دیم اکت و "بعث بعث الموت" و اقرار و ابید کہ رہے نہ گندنت تو گدا بہ اشاں گوشتک بیت کہ چہ حقیقت و انکار و کفر بالمعاد و تمام بچشت ات۔ و انسان و مسترس شومی و بد بختی ایش انت کہ چہ خدایہ لقاء انکار کنت و زندمانی و اے اعلیٰ ترین مقصد و دروغ بنانت و ہدیہ موت یا قیامت بہ سر و بیٹ و بوشنتیت گدا اے فاندہ دستاں و پے افسوس و مشاں و گوش ات کہ ہلے ارمان من ماں دنیاوی زندی یا بہ قیامت و روج و تباری و ردا چنکر کوتاھی کت کہ مروچی آئی و تلانی ہم کنگ نہ بیت۔ آوہدے برے افسوس و بچ سیت حال نہ بیت۔ گناہ و ناشریں کارانی گرائیں بار کہ چرائی آئی و پشت چوٹ ترا تک اے گڈی ناوقین پشومانی و ارمانی آئی و بار و بچ کم کت نہ کنت۔

فل کافراں و اچوش گوشک بوتگنت کہ دنیاوی زندی ابید کہ بچ زند نیست انت بلے حقیقت ایش انت کہ اے فانی لر دین زندگانی آخرت و زندی مقابلا

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

محض بچ و بے حقیقت انت ادر زندگی و ایوک و ہما دمان و ساعمان و زندگی و نام دیگ بوت کنت کہ اشاں پہ آخرت و شتری و مطراہ داری و خرچ کنگ بنت۔ باقی تمام ساعنا و دمان کہ آچہ آخرت و فکرے ہو رک بہ بنت یک عاقبت اندیشی و گور و چہ لہو و لوب و زیات بچ قیمت ندرنت، پڑھیند گار و کو اسیں مردم شتری و زانت کہ آئی و اصلی لوگ و جاگہ آخرت و لوگ و جاگہ انت و آیانی اہلی زندمانی آخرت و زندمانی انت ۱۲

قَبْلِكَ فَصَبْرٌ وَعَٰلِي مَا كَذَّبُوا ۗ أُوذُوا حَتَّىٰ أَنتَهُمْ نَصْرًا ۗ

چہ تو پہلے آجائے صبر کرنا ہے وہی دروغ بند کنگی دل آزاری سے سزا تا ہوا وقتیکہ رشتہ آیان سے مدد و

لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ۗ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَّبِيِّ الْمُرْسَلِينَ ﴿۳۶﴾

بچ کس بدل کت تکنت اللہ خبراں و پرتو رستگ چیزے حالات پینبہانی و

وَأِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنُ تَبْتَغِي

داگرہ تہی سرگران گوزیت آیان روگردانی گدا اگر تراواک کنت اسے کہ دریکجے

نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلْبًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُم بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ

یک زیر بریدیں راہے زمین و یک پدگے ماں آسمان پد لہاے آیان گوئے معجزے (گدا اگرچہ کن) داگرہ لوٹیں اللہ

اللَّهُ لَجَمْعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿۳۷﴾

گدا درستی کنت پد راستیں راہ و سرا گدا نون تو چہ ناداناں مہو و البتہ

يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَاللَّوٓتِي يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ

منتت ہما کہ اشکنت و مردگانا زندگ کنت اللہ رنلہائی و نیگا

يَرْجِعُونَ ﴿۳۸﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ

واپس کنگ بنت و گوشتت کہ پچے رہ دیگ نبوتگ پہ آئی و سر ایک نشانی نے چائی پد پروردگار و نیگے کنگ گوش کہ

اللَّهُ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنْزِلَ آيَةً ۗ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۹﴾

اللہ قدرت ہستنت پہ اسے خبر و کہ رہ بدنت نشانی نے لیکن گیشتریں آیان نزلانت و نہنت

مِن دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَيْرٍ يَطِيرُ بِمِجَاجِهِ إِلَّا أَمْرًا مِّنْكُمْ

بچ سرنڈے ماں زمین و نہ بچ مرے کہ بال کنت پد وہی بانزلاں مگر پچے چہ آیان یکا تہے بیت

مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿۴۰﴾

شے ڈولیں ما پشت نگتگ ماں نیسگے بچ چیز رنلہ درستاں وہی پروردگار و نیگے کنگ بت و

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّوا وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ ۗ مَنْ لَّيْسَ

ہماکے آیان دروغ بند کنت کر و گنگنت ماں تہا ریا نی تو کانت و ہر کیا کہ بلوٹیت

مَنْ لَّيْسَ

ط به مخلوق و حال و سراسفقت و ہمدردی چہ کلیں جہان عزیات ماں واجہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم دل مان کنگ بوتگ پشکا واجہ چہ پد بخانی تکذیب روگردانی
مشترکانہ و طہرانہ جہاں ماں دل و سک پد ردا ت ماں اسے آیت و واجہ و تسلی و ہتے بد بخان و ترسینگ بوتگ کہ اسے نبی شہا چریشانی روگردانی و تکذیب و ایکر دیگر و بے
قرار مہیت۔ اسے مردم کہ تکذیب کنو کنت اشاں در حقیقت شمارا دروغ بند نہ کنتت پر جا کہ شمارا و ازا دل اشاں بالاتفاق صادق و امین گوشوک بوتگنت بلکیں خدای آیتا
و نشانیوں کہ یہ پیغمبر علیہ السلام و تصدیق و تبلیغ دیم دیگ بوتگنت بہ زانتکاری و گول ظلم و دشمنی و انکار کنتت تو گدا اشہا ہم اسے ظالمانی معاملہ و خدای حوالہ کنان
دل جمع بہ بیئت آوت اشانی ظلم و شے صبر و عمرہ و دیوک انت گول پیشی نبیاں ہم کہ چرایاں ہتین و احوال شمارا اشکا بینگ بوتگنت ہمیشانی راج و قویاں تکذیب دل سیاہی و
سلوک کت کہ بریشی و سرا خدای محصو میں پیغمبر گول مزین ہتیا صبر کنان بوتگنت دانکہ حسب الوعدہ خدای امداد سر بوتگ مزین زبردستیں سرکشی کنو کانی مقابلہ و اشان و اللہ پاک کامیابی و سر بلندی
بخشت گول شہا کامیابی و سر بلندی و ہرچ وعدے کنگ بوتگنت ایک بہ یک تمام بنت۔ کوہ چہ وہی جاگے و تکنت بلہ خدای وعدہ ٹگل کت کنت کسی طاقت انت کہ آخر و خبران و بدل کنت

یعنی چیزیکہ آئی و گوشتگ آرا بہ سرجم بوگ مہلیت۔ تکذیب
کنوکان و یاد گرگ لوٹیت کہ در حقیقت آیان جنگ گول واجہ محمد
صلی اللہ علیہ وسلم نہ انت بلکیں آیان جنگ واجہ محمد صلی اللہ
علیہ وسلم و رب و انت کہ ہائی آرا سر ظاہر نشان دیاں وہی
مستترین صدر جو کت دیم دات۔ محمد صلی اللہ علیہ وسلم و تکذیب ہما
خدائی نشانانی تکذیب انت۔ و کافراں چوش لوٹ کنتت
کہ اگر اسے نبی انت تو گول ایشی مدام ہنچوشیں علائقے ہمراہ بیت
کہ چہ کنگ و ہر کس یقین کنت و ایمان یارگ و مجبور بہیت
واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم چونکہ بہ تہا میں دینا و ایمان آرگ
پد و ناگ ات شاید واجہ و دل و چوش گوشگ کہ اشانی
اسے لوٹ سرجم کنگ بہ بیت۔ پشکا حق تعالی اسے تربیت
فرمانیت کہ ماں بخوشی کاراں خدائی مشیت و رند گیری و کن۔
تکوینی مصلحت بریشی و مقتضی انت کہ کلیں دینا مجبور کنگ بیت
کہ ایمان بیاریت و اگر نہ خدای بریشی ہم قدرت کہ ابید چہ پیغمبرانی
توسط و نشاناں چہ شرعاً کلان و بہ نیچکیں او و جمع کتیں
و ہدیہ خدای حکمت چوشیں مجبور کنو کس معجزات و فراموشی نشانانی
پیش دارگ مقتضی انت تو خدائی مشیت و برخلاف کسے و اسے
طاقت چونکائی بیت کہ آماں زمین و آسمان و سرنگ یا سرطہ
سب جان چوشیں فراموشی و مجبور کنو کس معجزہ ظاہر ناں پیش بدنت
خدای حکمت و رہ بندانی برخلاف کتا مچرے و بوگ و امید
دارگ نادانانی کارلنت۔ و یعنی چہ درستاں ہے امید
مدار ات کہ قبولدار بنت۔ ہر کس دل و گوش کر بوتگنت آہج
نہ اشکنت گدا قبولدار چونکائی بنت۔ البت اسے کافر کہ قلبی
و روحانی حیثیت مثل مردگان انت ماں قیامت و بہ وہی جہاں
گدان و یقین کنتت و ہما خبران قبولدار بنت کہ پیش و چہ آماں
انکاری بوتگنت۔ و یعنی چہ آتا نیاں یک نشانی و
پر جا ایر نہ کیت کہ آیاں فراموش کزنگنت کما فوق لہ تعالیٰ
و قالوا لئن توئمنا لکنک حتی تفجر لنا من الأرض
ینبوعا أو تکون لک جنتا من نخیل و عنید ففجر
الآنہم خللہا تفجیرا أو تسقط السماء کما زعمت
علینا کسفاً أو تأتي باللہ و الملائکة قبلاً أو یكون
لک بیت من زخرف أو ترقی فی السماء و کن توئمنا
لو قیل حتی تنزل علینا کتباً تقرءہ قل سبحان ربی
هل کنت الا بشراً رسولا (بنی اسرائیل۔ ع۔ ۱۰۴) و اگر نہ جوانی
بہ شے سراے شمار علی و علی معجزات و نشانیاں مثل ہور ٹیگ و
یرکپاں بوتگنت۔ یعنی خدایہ فراموشی معجزہ بانی پیش دارگ و

عاجزہ انت و لیکن حکمت و رحمت و ہرچ رہ بندے و سر تکوینی نظام و بنیا ابرانت چہ شہا گیشتر چریشانی سر پد بوگ و عاجز و بے وس انت۔ ہمارہ بندانی لوٹ ایش انت کہ تمام فراموشی معجزہ
پیش دارگ مہبت۔ و کسے آیتاں بہ ہتیں حکمتانی بار و سر زنش کنگ بوتگ کہ فراموشی معجزہ بانی پیش ندرگ و ردا کتا م مصلحت بہ نگاہ و دیم بوتگنت یعنی تمام حیوانات توری
بہ زمین و سرا بہ لاپ موشی و روت یا بہ گوات و بال کنتت آہم مثل انسان و امت انت چہ ریاں ہر یک نوع و حق تعالی و بہ یک خاصیں وضع و فطرت و ودی کنگ کہ اشاں
بہ وہی مقررین خواص و فعلانی ردا کار و بار کنتت و زند و گوازی بنت۔ کتا م جانورے چہ افعال و حرکتانی مقررین حد و قدر و بے آئی فطرت و استعداد و اعتبار و ماں آئی فطرت
ودی کزنگنت چہ ریاں یک قدمے و کنت چہ چنانچہ چہ آئی پیدائش ابتدا و بگرداں ریح مروجی یک حیوانے و وہی نوع و محدودیں کار و دائرہ و نہا بچ و طر و دیگر دی
اترقی نہ کت ہے و طر و ہر یک چیز و استعداد و فطرت و بہ خیال و ہدای۔ حق تعالی و قدیم علم و ماں لوح محفوظ و تمام اقسام و اجناس و تدبیر و تربیت و اصول و رہ بند و اشانی فرغ ضبط شدہ
انت بچ چہ نہ ماں اسے زند و نہ چہ مرگ و پد چہ سہ جمیل انضباط و انتظام و درارفت کت کنت انسان ماں حیوان و جنس و صاحب اختیار و بود ناگ حاصل کنو کس حیوان

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

و جسٹ و باواست کنگ نکس نکس محلو حاصل کنت و چو و قی فکری قوت و برکت و اشانی ترتیب دیان و حیات جدید و نیمگ و پیش قدمی کنان بیت آماں نیک و بد و گیش و گوار کنگ، نفع و ضرر دیوک و جاہ یارگ، آغاز و انجام و فہمگ و سراقا و و کتام یک کارے و کنگ یا نہ کنگ و سرا بالکل آزاد انت پیشکا آٹرا چہ خدا و نیمگ و پنچوشیں نشان پیش دارگ بنت کہ ماں آیاں غور و فکر و منہ دست و بکپیت و فکر و کسب و فطری آزادی و سلب کنوک مہنت و اگر آچہ خدا و بخشا تکیں قوائے عقلیہ و بہ بشری و غور و فکر بکنت تو آرا حق و باطل و نیک و بد و میاچی و گیش و گوار کنگ و در دعویٰ مشکل دیما نیثیت - گڈاچوشیں فرمائی نشان و معجزات و درخواست کنگ کہ بہ اشانی سبب و ہر ڈول و مانگ انسان بہ ایمان و یارگ و مجبور بہ بیت پرے دستور و نراں ما انسان و بہ ایدگہ حیوانانی قطار و اوشتا رنگ و دل مانگیں۔ و اگر فرمائی نشان بہم و جوہ مجبور کنوک مہنت تو گڈاچوشیانی پیشدارگ و چہ سیت حاصل نہ بیت پر چاکہ اسے ردا ہم دگہ بازیں شبہ و شکوک پیدا کنگ بنت کہ پیش و ماں بازیں غیر فرمائی نشان و معجزہ یاں پیدا کنگ تو تکنت - و نہ کو شوک و جبر و اشکنت نہ و ت چہ دگران سیت و نہ ماں تہار و کیاں چیزے دست کنت - و ہرے کہ سے و قی درستیں اعضا یاں چہ و قی بدراہیاں بے کار بکنت تو گڈا حق و تصدیق و قبول کنگ و ذریعہ دگہ بے بوت کنت ۹ - ۱۲

اللَّهُ يُضِلُّهُ وَمَنْ يُشَأْ بِجَعَلَهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝۳۱
 اللہ آیتا چہ راہ ۶ رکنت و ہر کسی کہ بلوٹیت آیتا بہ تجکیں راہ ۶ دور دنت بگوش
 اَرَيْتُمْ إِنْ أُنزِلَتْ عَلَيْكُمْ مَائِدَةٌ مِنَ السَّمَاءِ فَاخَذْتُمُوهَا غَيْرَ أَن تَشْكُرُوا ۝۳۲
 کہ و قی حال و بدیت کہ اگر بدیت پہ شے سر اللہ عذاب یا بدیت پہ شے سر قیامت گڈاچوں اللہ چہ بدیت
 تَدْعُونَ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ بِهٖ ۝۳۳
 دگرے و نوار پر بدیت (جواب بدیت) اگر شماراست گوشت بلکیں ہا یا و توار پر بدیت پرادور کنت ہما
 تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَسْؤُنَ مَا تُشْرِكُونَ ۝۳۴
 مصیبتا کہ بہ آیتا چہ راہ ۶ رکنت و ہر کسی کہ بلوٹیت آیتا بہ تجکیں راہ ۶ دور دنت بگوش
 إِلَىٰ أُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَآخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ
 امتا نی نیمگ و پیر چہ تو گڈا کنت آیتا ۶ پسی و سوری تاکر آ
 يَتَضَرَّعُونَ ۝۳۵
 ایردستی مہنت رندا پر چہ آیتا ایردستی مہنت و قیامت کہ است پر کیاں مئے عذاب ولیکن آیتا نی دل
 قُلُوبِهِمْ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ مَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ۝۳۶
 سکت بوننت و ڈولدار کنت پر آیتا شیطان ۶ ہما کردار کہ آیتا کنگا بونت پدا و قیبت
 نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَجَنَّبُوا عَنْهُمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا
 بے ترانگ بوننت چہ ہما نصیحت کہ آیتا کنگ بوننت چہ کنت ما پر آیتا سر ہر چیز و دروازگ ہما و قیبت
 فَرِحُوا بِهَا وَأْتُوا بِخَدِّبَتٍ ۝۳۷
 گل بوننت پہ ہما چیزان کہ آیتا دیک بوننت گیت ما آیتا ۶ ناگہانی پدا ہما و قی دل ایکیم بوننت و زرا لنگ بوننت
 دَابِّرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا ۝۳۸
 بیج ہما ظالمیں قوم و درستی تعریفان اللہ کنت ہما کرد و بوننت تمام جہان بگوش
 اَرَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ
 کہ گنت کہ اگر بیج بگرت اللہ شے گوشان و شے چسان و مہر بخت پہ شے دلان و

ہم دگہ بازیں شبہ و شکوک پیدا کنگ بنت کہ پیش و ماں بازیں غیر فرمائی نشان و معجزہ یاں پیدا کنگ تو تکنت - و نہ کو شوک و جبر و اشکنت نہ و ت چہ دگران سیت و نہ ماں تہار و کیاں چیزے دست کنت - و ہرے کہ سے و قی درستیں اعضا یاں چہ و قی بدراہیاں بے کار بکنت تو گڈا حق و تصدیق و قبول کنگ و ذریعہ دگہ بے بوت کنت ۹ - ۱۲

ہمے تاکد یمیر فوائد : ف گمراہ ہائی و کنت کہ و ت پہ و تاہدایت و راہان و بند کنت - و کو سبتنا کر فعتہ بہا و لکنہ، اخذہ الی الارض و اتبع ہوہ و ہرے کور کور و کنگ بوان و اللہ آیتان و دروغ بند کنت و ماں گمراہی و جہل ترین چات و کپنت و برہنی و ردا اگر ماں دنیا و یا ماں قیامت و خدا و سکتیں عذاب نازل بیت تو راست راست بگوش ات کہ ابید چہ خدا و دگہ کئے و توار پر جن ات - ماں دنیا و ہر دیں جنجالاں ہم و ہر کہ شتا گرفتار بیت تو لاچار بوان و ہما یکیں خدا و توار کن ات و قی ایہد کہ کلیں شریکان و شمش ات - فاذا ركبوا في الفلك دعوا الله مخلصين له الدين کہ برہنی و سر اگر خدا بواہیت تو آجہال و دور ہم کنت چہ ہمیشی و و ت قیاس کن ات کہ چہ عذاب و نزول و یا چہ قیامت و ہولناکیاں ابید چہ خدا و دگہ بیج کس رستگار کنوک انت گڈا انے چینکر کور دیدی و احمق ایت کہ آخدا و جلال و عظمت و فراموش کنان و آئی و نازل کتگیں آیتا نی تکذیب و فرمائی آیتا نی لوٹ کن ات - و ماں گو سکتیں آیت و عذاب ایک و احتمال بیان بوننت نوں داستا نانی حوالہ بیان بیگانہ کنت کہ ماں پیشی زمانگ و اسے و طرے عذاب آہتگنت و ہم سرزنش فرمائینت کہ و ہر گنہگار و اول سر سبکیں سرزنش کنگ بہ بیت تو آرا لازم انت کہ ہما دمان و بہ خدا و طرف و رجوع بکنت - چہ و قی سک دلی و شیطانی فریب و آرا سبک خیال مکننت - ماں موضح القرآن و ہست کہ گنہگار و اللہ تعالیٰ کمیں سزا دنت، اگر آئی و زاری و فریاد کت و توبہ کی کت تو آرا سکتار بوت و اگر و قی سزائی نہ من ات تو پدا آرا مثل شمشکاراں و یل کنت و پرانی عیش و عشرت و دروازگان و چہ کنت - و ہر یکہ چہ نعمتانی شکرگزاری و احسان و انعام و آرا قبول کنگ و بدل شراں گناہاں غرق بوت تو یکپارگی بہ بے خبری و جاور و آرا بگیر و کاریت اسے ارشاد انت کہ مردم و گت و سر سرزنش بیت تو پہ اشتا پی تو بہ بکنت، چوش رجا بیت چریشی و زیات بیم تراپ بر سیت تو گڈا یقین بکنت - و ظالمان و چہ بیج و گوجگ ہن آئی و ربوبیت عامہ و اثر و پیکلیں عالم و عظیم رحمت انت پشکا اد و حمد و شکر و بیانی کت - و شہما متون ات اشکنگ، متون ات گندگ و متون ات چہ دل و فہمگ - ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظِرْ كَيْفَ نَصَرْتُ الْآيَاتِ ثُمَّ

گڑا کجام خدا انت اللہ ہے غیر اللہ تو ایسے کبیرا بت بڑا ہے چہ اے بجا کہ ہمارے پر رگت میان کنیں یا آیتاں

هُمْ يَصِدُّونَ ﴿۳۷﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً

انگت ہن آدور تھینت بگوش کہ خبر بدینت کہ اگر بیت پر شے سرا اللہ عذاب انکھا و

أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمُونَ ﴿۳۸﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ

یا ظاہر ظاہر گڈا کے تباہ بیت بجز چہ ظالمانی قوم ء ق و ما رسول دیم نہ انکنت

الْمُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

مگر یہ خوشخبری دیگا و ترسینگا پداہر کیا کہ ایمان آرت و عملی شکر کنت گڈا انہ آیتاں سراترس

وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۳۹﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا مَسَّاهُمُ الْعَذَابُ

ہست و نہ آنمگین بنت وہا کساں کہ دروغ بندش کنت مع آیت لگیت آیان ء عذاب

بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿۴۰﴾ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ

یہ نافرمانی کنگ ء سبب ء ق تو بگوش کہ من نگوشاں گوں شما کہ منی کہ آیت اللہ ء خزائین

وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبُ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَتَيْتُمْ

و نہ من غیب زاناں و نہ من گوشاں گوں شما کہ من فرشتہ بیماں ء من رند گیری نہ کتاب مگر

مَا يُوحَىٰ إِلَىٰ قُلُوبِ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ

ہما چیز ء کہ دیم بیت چہ اللہ ء طرف ء پر من بگوش کہ کدی برابر بنت کور و بیما

أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿۴۱﴾ وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخْفَوْنَ أَنْ يَحْشُرُوا

نوں شما فکر نہ کنت ؟ و ڈخبر ربحن چہ ہے قرآنگی ہایاں کہ آیاں اے خبر ء ترس ہست کہ آج کنگ بنت

إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَاوِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ

وتی پروردگار ء دیما نیستنت پرایاں بجز چہ اللہ ء پشت و اسچہ و نہ سفارش کنو کے ء تاکہ آوتارا

يَتَّقُونَ ﴿۴۲﴾ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ

بچینت ء و مگلیں ہاگان ء کہ توار پر دینت وتی پروردگار ء صبح

بِحِينَتِهِمْ وَمَنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَمَا يَرْجُونَ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا

بے ہمتی سے دعا کرتے ہیں اور اللہ سے کوئی چیز نہیں چاہتے

وَلِوَجْهِ شَاهِ صَاحِبِ فَرَأَيْتُمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ شَيْئًا يَرْجُونَ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا
توفیق بیبت - و "انگت" یعنی ہما عذاب کہ آئی ء بیچ علامت پیش ء ظاہر بیبت و لہذا چہ جھڑ ء مراد ہما عذاب بیت کہ چہ آئی ء ایک ء پیش چہ علامت
ظاہر بہ بنت - و یعنی ماں توبہ ء دیر کنگ باید نہ انت - شاید ماں اے دیر کنگ ء عذاب بیبت و برسیت کہ آئی "بار" ء ایوک ء ظالمان ء برداشت کنگ کپیت
اگر پیش ء چہ ظلم و عدوان ء توبہ کتگی تو چہ عذاب ء رستگار بیت - و یعنی شما کہ چہ خدا ء عذاب ء بے فکر و لاغرض ہواں ء بیکاریں و مفتیں سوال کناں ء
پیغمبر علیہ الصلوٰۃ والسلام ء دل سیاہ کن ات و بہ آئی ء تصدیق ء و تکریم معیار و چکاس شوہاز کن ات ، بہ شری ء بزانت کہ پیغمبر پہ اے مطلب ء ماں
دینا ء دیم دیگ نہونگنت کہ شے بیکاریں و ناہودگیں فرماشان ء تمام بکننت - آیانی بخت ء غرض ایوک ء "تبشیر انداز" و تبلیغ و ارشاد ء انت - آچہ خدا ء طرفت

پیش کا دیم دیگ بنت کہ فرمان برداران ء بشارت
بہ اشکنا سینت و نافرمانان ء بہ آیانی بدیں انجام ء سر ء
سزائیں بکننت دیم ہر کس ء کمانی گوں وت ہمراہ
انت ہر کس ء نبیانی خیرانی سرالیقین کت و اعتقاد و عمل
وتی جاوری راست کت حقیقی امن و راحت آرا نصیب
ہوت و ہر کس ء خدا ء آیتان ء دروغ بند کناں ء چہ
خدائی ہدایت ء دبی ترینت آنا فرمانی و سرکشی ء سبب ء
سکین تباہی و مزین عذاب ء چہ ء گرفتار ہوت -

(العیاذ باللہ) وہ مرے آیت ء رسالت ء منصب ء
حقیقت ء گیش و گیوار کنگ بوتگ - یعنی ہر شخصہ کہ
نبوت ء دعوی ء کنت آئی ء دعوی اے نہ بیت کہ
خدائی قدر تانی خزانگ بہ منی قبضہ ء انت کہ وہرے چہ
آئی کتا م یک امرے ء فرمائش کنگ بہ بیت آ ضرور
آرا پورہ بخت یا تمام غیبی و شہادتی معلومات توری
آہانی تعلق گوں رسالت ء کاراں بیبت یا بیبت ،
آرا خبر دار و واقف کنگ بوتگ کہ ہرچہ کہ شما ہر س ات
آہا دمان ء پیش داران کنت یا چہ انسانی جنس ء آدگہ
جنسہ بہ بیت کہ پدا اثوت پیش بکننت کہ چہرے انسانی
لوازمات و خصوصیات ء من پاک و صاف آن - وقتیکہ
چہرے خیراں آچہ چیز ء دعوی دار نہ انت تو گڈا چرائی
فرمائشی مجزہ طلب کنگ یا چہ ڈر منی و کنت ء اے سوال
کنگ کہ قیامت کدی بیت "یا چوش گوشگ کہ چون پیغمبر
ایت کہ ورگ دارت و ماں بازار ء پہ سٹ و سودا ء دروت
و ہے و طریں خبران ء بہ تصدیق و تکذیب ء معیار و
چکاس قرار دیگ داں کجا حد ء راست ہوت کنت -

و یعنی واجہ پیغمبر اگر چہ ، چہ انسانی نوع ء جہاد کہ نوع
نہ انت بلے ماں آئی و اید کہ مسلمانانی تہا زمین و آسمان ء
کد ء فرق انت - انسانی قوت دو قسم بیگنت علی و عملی
چہ قوت علمی ء نبی و غیر نبی ء تہا تفاوت مثل بصیر و اعمی
زانگ بایدانت - نبی ء دل ء جم بہ خدائی مرضیات و
ربانی تجلیت ء گنگ ء بیچ ماں انت کہ چہ آئی بلا واسطہ
مشاہدہ ء امتاں زبھرانت - وقوت عملیہ ء اے
احوال چوش بیت کہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ماں وتی قول
و فعل و حکم حرکت و سکون رضائے الہی و حکم
خداوندی ء تابع و فرمانبردار بنت - آسمانی وحی و احکام
الہیہ ء برخلاف نہ کدی آیانی کام چست ہوت کنت نہ

زبان حرکت کت کنت آیانی مقدس ہستی اخلاق و اعمال و ماں زندہ کلیں حالتاں ربانی تعلیمات و خدائی مرضیات و دشمنیں عکس و شبینگ انت کہ چہ آئی ء گنگ ء غور و فکر کنوکان آیانی
صدقت و مامورین اللہ ہوگ ء رد اذہ ء ہم شبہ ہوت کنت - و یعنی ہما مردم کہ بہ فرمائشی مجزہ پیش دارگ ء سراوتی ایمان ء موقوف کنت و چہ وتی بعض و کنت پہ اللہ
آیتانی تکذیب ء لائکش بستگ چہ آیاں دیم ء بترین پرچا کہ تبلیغ ء فرض ادابوت و آیانی راستیں راہ ء سر ایک بیچ امید نیست انت نوں چہ خدائی وحی (قرآن) ء معرفت اے
مردمان ء بہ سزائیں کنگ زیات زور ء کار بند کہ ماں آیانی دل ء محشر ء خوف و عاقبت بفرمانت پرچا کہ چہ ہمیشاں امید دارگ ہوت کنت کہ چہ نصیحت ء اثر بگرت و چہ قرآنی
ہدایت ء سبت حاصل بکننت - و یعنی اشی ء اشکناں ء چہ گناہ ء پھر بہزنت -

فل یعنی شپ و روح بر آئی عبادت و بندگی و گون جوانی نیت و اخلاص و مشغول بنت - فل یعنی وہدیکہ آیانی سرظاہریں جاو رہے پیش داریت کہ شپ و روح ماں خدایہ عبادت و آئی رضا جوئی و مشغول انت تو پہ ہے مناسبت و گون آیایں معاملہ کن آیانی باطنی جاو چہ انت گڑی آسہ چون بیت پریشی و حسرت و اوست و محاسبہ و سر معاملات موقوف نہ انت اے حساب سے نہ آیانی ذمہ انت و نہ آیانی بہ شے ذمہ و ہمیشکا اگر بالفرض شما مالدارانی ہدایت و لایح و اے غریب و مخلصان و چہ و تی گور و دورنگ و شونا ذمہ بیت تو اے جبرنا انصافی نے بیت - ماں موضع القرآن و انت چہ کافر اہتین سرداران و گوشت کہ مے دل کشیت کہ ماشے گپان و گوش بداریں و لیکن شے گور و نندوک کم ذات کر ذیل انت ما آیانی کش و نشت نکنیں - اشی و سر اے آیت نازل بوت - یعنی خدایہ طلب کنوک اگر چہ غریب انت ہمایانی خاطر مقدم و دیما ترانت - فل یعنی مالداران و گون غریبان چکاسگ کہ اشان و ذلیل چارنت و حیران ماننت کہ اے چونکائی اللہ فضل و حقارت و اللہ اشانی دل و چارنت کہ اللہ حق و قبول دارنت -

فل ساری و فرمائینگی کہ پیغمبر بہ تبشیر و اندازہ کانت چنانچہ اے رکوع و شروع و چہ و اندازہ بہ الذین یحافون الخ و شان اندازہ و کار مرزی ات نون یومنا حق و شان تبشیر و بیان انت - یعنی مومنان و کامل سلامتی و رحمت و مغفرت و خوشخبری بہ اشکانین تاکہ اے غریبانی دل مزین بیبت و چہ زردارانی ٹوک و مال و آیانی سلیں و بے عزت کنوکیں سلوک و دل پرورش مبت پیشکا ما احکام و آیتان و گون تفصیل و بیان کنیں - ہم پیشکا ما مومنانی مقابلہ و گنہگاری رہ بندہ ہم گیش و گنہوار بیت تنبیہ : اے کہ فرمان کت کہ ہرکے چہ شنا بکت بدی کارے چہ نا برانتی و چہ نیشی شاید اے غرض بیبت کہ مومن ہرچ بدی نے یا گنا ہے کنت توری بہ نرانتکاری یا بہ زانتکاری و در حقیقت آئی و بدی و گناہ و بدی انجام و داں یک حد سے و نامہرید و بے خبر یوان و کنت - اگر گناہے ہو لینا کن انجام و سزای و اندازہ بہ بیت تو گڑا کئے انت ہما شخص کہ چوشیں گام چست کنگ و جرات و ہیبت بکت - و ماں پیشی آیت و ہما چیزاں بیان بوتنت کہ گون مومنان گوشگ و قابل انت مرے رکوع و ہما جزانی ذکر انت کہ اشان بہ مجرم و دروغ بند کنوکانی حق و گوشگ قابل انت یعنی تئیں پیغمبر فرمان کن کہ منی دل ، منی فطرت منی عقل و وحی الہی کہ من نازل بیت ، اے کل منارادور دارنت کہ من چہ کاملین توجید و کشک و گامان و اینگر و آنگر بکنان توری شما ہر قدر تدرید بسازات من ہچ بر شے و اہگ و دوشیانی زندگی و کت نہ کنان - بفرض مجال اگر پیغمبر بہ تمام کتعللے و خدائی وحی و عیل کنان و قوم و واہگانی اتباع و بکت تو خدایہ ہا کس و ہادی و رہ شون دیوک جوہر کنگ و دیم دانگ معاذ اللہ آوت چہ کشک و روت گڑا ماں دنیا ہدایت و تخم چونکائی مانیت - ۱۲

وَالْعَثِيَّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ

و بیگاہ لوئنت آئی و رضامندی و فل پر نہ انت پہ تھی سراجہ آیانی حساب و

شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ

ہچ و پر نہ انت چہ تھی حساب و پہ آیانی سراجہ تا کہ تو آیایں بکلینے

فَتَكُونُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۵۶﴾ وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا

گڑا تو چہ بے انصافاں بنے ! فل و ہمید و لا ما آزمائش کنگ بہتہ مردم پہ و گڑا ہتے ذریعہ تاکہ گوشت

أَهْلًا لِّمَنْ لَمْ يَلِدْهُمْ وَهُمْ عَلِيمٌ ﴿۵۷﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ

ہیں ہمیشنت کہ احسان کنگ اللہ پر آیانی سراجہ مے درمیانہ زانا اللہ شکر گروکان و

بِالشَّاكِرِينَ ﴿۵۸﴾ وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ

شہزانت فل و قنیکہ بیانت نئی گورا ہما کہ منتت مے آیتان و گڑا تو گوش

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنْ مَنَعَكَ

کہ سلامتی انت پر شما نشتگ شے پروردگار پہ و تی سراجہ کنگ کہ ہرکے بخت

مِنْكُمْ سَوْءًا أَوْ جَمَالًا ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهَا وَأَصْلُهُ فَأَنْ غَفُورٌ

چہ شما بدکاری نے پہ نادانی رند اتوبہ بخت آیتا چہ گڑا و نیک بیت گڑا آنجشوک

رَحِيمٌ ﴿۵۹﴾ وَكَذَلِكَ نَفِصِلُ الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ

ہریان انت و ہمید و لا ماجد اجد بیان کنیں آیتاں و تاکہ شر بگیشیت راہ

الْبَاطِلِ ﴿۶۰﴾ قُلْ إِنِّي نَهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ

گنہگاریانی ہی تو بگوش کہ من مھن کنگ بوتگاں چہ اشیا کہ بندگی و بکنان ہما کسان کی کشائش تواریت

مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُمْ إِذَا

اللہ و چہ بغیر - بگوش کہ من شے و امشانی رند انکیاں آودہ گڑا من رہ گارکت و

مَا أَنَا مِنَ الْبَاهِتِينَ ﴿۶۱﴾ قُلْ إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَ

نہ بوتتاں چہ ہمایاں کہ پہ راہ و سرنیت و بگوش کہ من پہ دیلیے سرایاں چہ و تی پروردگار و طفاو

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

ول یعنی منی گورہ خدایہ صاف و گیشگیں لائل سر بوتنت کہ چہ آبیانی قبول کنگ من کرمود و سرء دم و تاب دات کت نہ کناں شامانان و دروغ بند کن ات تو
 ایسی و آسرو انجام و در اوت فکر بجن ات - ول یعنی خدائی عذاب - چنانچہ کافراں چوش دعا لوٹتگت اللہم ان کان هذا هو الحق من عندک فامطر علینا
 حجارة من السماء او غمنا بعد اب الیمہ اگر اے برحق انت کہ ما ایشاد دروغ بند کنگائیں تو شامائے اللہ سے سرا ڈو کانی ہووے دیم بدے یا منے سرء و گسکیں
 عذابے دیم بدیت - ول یعنی ہر کس و سر بلوطیت ہر دیں بلوطیت و ہر وڑے بلوطیت عذابیم بدنت یا دیم مدنت بہ ہے ڈول و کانی ہووے دیم بدے یا منے سرء و گسکیں
 بہ اللہ و اختیار و انت امیر چہ آئی دگہ کس و زور و حکم راہوار بوت نہ کنت آگوں دلیل و ثبوت و حق و را بیان کنت پدا ہر کس کہ قبول نہ کنت بہ آبیانی بابت و
 بہتر و شتر تریں فیصلہ کنوک ہماوت انت اگر اشانی فیصلہ کنگ یا سزا دیگ منی اختیار و بہ بوتیں و اے ماں نزول عذاب و اشتہائی کنگاں چمن عذاب و لوٹ بختیں
 تو دنیگا اے جڑہ و فیصلہ ماہلہ بوتنت - اے و اخذ و

محیط علم، مزین علم، کاملین حکمت و سر جمیں قدرت و
 یک شہم ایت کہ بے شمار مصلحت و حکمتانی رعایت و
 کناں و باوجود کاملین زانگ و قدرت دارگ و فوراً
 عذاب و دیم ندنت - دیجی آیتانی تہا آئی و محیطیں علم
 و کاملین قدرت و ذکر و بیان انت تاکہ ثابت بیت
 کہ عذاب و تاخیرنا برزانی یا عاجزی و سبب و نہ انت -
 ول یعنی ماں لوح محفوظ و انت و ہر چیزیکہ ماں لوح محفوظ
 بیت آچہ پیش ماں خدایہ علم و بیت چرے اعتبار و
 آیت و خلاصہ جوش بوت کہ عالم غیب و شہادت و
 ہر حشکیں و ترس و حور دیں و مزین چیز چہ حق تعالیٰ و
 ازلی علم محیط و خارج بوت نہ کنت - پمشکا اے
 ظالمانی ظاہری و باطنی جاورد و اشان و سزا دیگ و
 مناسب و ہد و ٹکانہ (جاگہ) و سر جمیں احوال
 ہماں و معلوم انت -

تنبیہ: "مفتاح" و ہما عالمان کہ مفتح بفتح المیم و
 جمع قرار داتگ آیاں "مفتاح الغیب" و ترجمہ چہ غیب و
 خزانگان "کرتنگ" و ہما کسانی گورہ کہ مفتح بکلمہ نیم و جمع
 انت آیاں اشی و معنی "غیب و کلیتیاں" کرتنگ -
 مطلب ایشنت کہ غیب و خزانگان و آبیانی کلیتیاں
 ایوک و خدایہ دست و انت ہماں و ذات چرایاں ہرچ
 خزانگ و ہر و ہد و بہ ہر قدر و بلوطیت یکے و سرا
 پچ کت کنت کسے و اے قدرت حاصل نہ انت کہ چوتی
 حواس، عقل و غیرہ چہ ادراک و اوزار و از بابانی ذریعہ
 و داں غیبی علماں رسائی حاصل کت بکنت یا حکمت
 "غیب" آئی و سرا ظاہر کنگ بوتنت ماں آیا چرہ
 گیشی کت بکنت پرچاکہ غیبی علماں کلیتیاں ماں آئی و
 دست و دیگ بوتنت توری لکھا و کروڑانی حساب و
 جزئیات و غیبی خبرانی بابت و کت یک بندہ و معلوم
 کنگ بوتنگ پدا ہم غیب و اصول و کلیات و علم کہ آیاں
 "مفتاح الغیب" گوشگ بابت حق تعالیٰ پہ و تی جند و
 مخصوص کرتنت - و یعنی ماں شب و و پسگ و
 و ہد و ظاہری احساس و زانگ باقی نہ مانیت و مرد
 چہ و تی اے دیم و آدم بلکس داں چہ و تی جان و احوال
 ہم بے خبر بیت، چوش بگوش کہ آوہد و اے قوت
 چرائی و سلب کنگ بنت - ول یعنی ماں روح و

كذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ اِنَّ الْحُكْمَ لِلّٰهِ
 شاماد دروغ بند کت ول نیستیں منی گورہ ہما چہ شامائی و رازوت لوٹت ول کسی حکم نہایت مگر اللہ و
 يَقْضُ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَصِلِينَ ۵۸ قُلْ لَوْ اَنَّ عِنْدِي
 بیان کنت آحقیں خبر و چہ درستان شتر تریں فیصلہ کنوک ایت تو بگوش کہ اگر بوتیں منی گورہ و
 مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقَضِيَ الْاَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ
 ہما چہ کہ شامائی رازوت لوٹت گدا دیری اے جگرہ و فیصلہ کنوک شہدائے اللہ و اللہ شتر زانت
 بِالظّٰلِمِينَ ۵۹ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يُعْلِمُهَا اِلَّا هُوَ وَ
 ظالمان و ہماں و گورایت کلیتیاں غیب و کس آیان و نزانت بجز چہ ہماوت - و
 يَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ اِلَّا يَعْلَمُهَا
 زانت ہر چکیاں خشکی و دریا و انت و نشیت بچ تہا کہ گراے کہ آزانت آتیاں و
 وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمٍ اَرْضٍ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ اِلَّا فِي
 و نہ کسیت بچ دانگے ماں زمین و تہا ریاں و نہ کجا ترس چیزے و نہ کجا خشکیں چیزے مگر آدرست
 كِتَابٍ مُّبِينٍ ۶۰ وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم
 روشن کتاب بے غمہا انت ول و ہماوت انت کہ ماں فی قبضہ و کاریت شامائے اللہ و زانت ہر چہ شامائے
 بِالنَّهَارِ تَمْيَعْتُمْ فِيهِ لِيَقْضَىٰ اَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ اِلَيْهِ
 ماں روح و ول زندا شمارا پاد کنت ماں روح و تاکہ پورہ بیت ہماوتے کہ مقرر بوتنگ کی پدا ہماں و نیمگ و
 مُرْجِعَكُمْ ثُمَّ يَبْعَثْكُمْ فِيهَا لِيُقْضَىٰ عَلَيْكُمْ تَعْمَلُونَ ۶۱ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ
 شامائے نیمگ بیت گدا خبر دنت شمارا چہ ہما کاریکہ شامائے کنت و آ زوراک انت پہ و تی
 عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتّٰى اِذَا جَاءَ اَحَدَكُمْ الْمَوْتُ
 بندیاں سرا و راہ دنت پہ شہے سرا لکھیاں و تا وقتیکہ بیت برسیت یکے و چہ شامائے
 تَوَفَّاهُمْ رُسُلَنَا وَهُمْ لَا يُفْقِرُونَ ۶۲ ثُمَّ رُدُّوْا اِلَى اللّٰهِ مَوْلَاهُمْ
 گدا داتی قبضہ کارنت آتیاں قاصداً و اکوتہاں نکند و زندا برگ سر کنگ بنت اللہ نیمگ ہما آبیانی خدائے

۱۳

ہرچ تروتاے، نقل و حرکت، کسب و کارے کنت آگوں تفصیل و ماں خدایہ علم و موجود انت - ول یعنی اگر بلوطیت شمارا اے و اب پرا و اب بکنت بے دانگہ موت
 و ہد بیت شمارا ہمک صحب و چہ و اب و پاد کنت - ول روح و کار و بار کناں و شب و و پسگ پدا چہ و پسگ و زندا پاد آیک اے ہمک روحی سلسلہ یک نمونگ
 دنیاء زند و پدا موت، پدا دوبارہ زندگ کنا نیمگ و - پمشکا گوں و اب و آگاہی و تذکرہ و "مسئلہ معاد" و رد اسر زانش کنگ بوتنگ - ول یعنی ہما فرشتہ کہ
 آستے و شے عملانی حفاظت و کنت - ول - یعنی ہرچ فرشتہ کہ پہ روح و قبض کنگ و دیم دیگ بنت - ول یعنی ہرچ و ہد و ہرچ ہم و ساہ و کشگ
 حکم بیت ماں آئی و اشان پچ وڑ و رور رعایت نہ کنت - ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل یعنی ماں یکیں مان عمر و در اہیں شری و گندگی پیش آرت۔ فل یعنی حق تعالیٰ و حق تعالیٰ علم و کاملین قدرت و باوجود کہ آئی و بیان ہر زاہوت یہ شے بد اعمالی و ناشربانی سزا ہوا دمان و نہ دنت بلکہیں و ہدے کہ شہاد و مصیبتانی تہا ر و کیا نی تہا گرفتار ہوان و آرا گوں ترکی و عاجزی و توار پر جن ات و پکا تیں قول کن ات کہ چرے مصیبت و آرات بوگ و پیدما ہجر شرارت نہ کنیں و ملامتیں احسان و بہ دل و داریں تہ باز برے شے دستگیری کنان و چرے ہلاک کنوکیں و ایدر گسکی و سوریال رستگار بوگ و گوں ہور و حق سکرشی و ہنار کن ات۔ فل یعنی خدا و مہلت و در گذر و گذران و بے فکر و بے غم مہبت بہ ہما دستور و کہ آچہ سکی و سوبیاں نجات دات کنت آرا اے قدرت ہم ہست کہ ہرج عذاب بلوٹیت شے سر مسلط بکنت فل ادا عذاب و سہ قسم بیان بوتنت (۱) کہ چہ ہر زاہبت چو شکہ و وکانی ہر یاطوفانی گوات و باران (۲) چہ پادانی چیر و بنیت چو شکہ زمین چنڈ (زلزلہ) یا ہار و سیلاب وغیرہ۔ اے دو میں خارجی و بیرونی عذاب انت کہ پیشی قومانی سر مسلط بوتنت چہ واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و دعا و برکت و اے امت چرے ہر دو میں عذاباں رکھینگ بوتنگ یعنی اے و طرے عام عذاب کہ اے امت و پہکے نیست و نابود بکنت نازل نہ بیت جزئی و خصوصی واقعات اگر پیشس بیابنت تو اشئی و نفی نہ بیت۔ البت سومی قسم و عذاب و کہ آرا اندرونی و داخل گونگ بیت بہ اے امت و حق و باقی پشت گینگ بوتنگ و آفر قہ بندی باہمی جنگ جدال دوت ماں و حق و خوریزی و عذاب انت ماں موضح القرآن و انت کہ ماں قرآن شریف و اکثر کافران عذاب و وعدہ دیگ بوتنگ ادا گیشنت کہ عذاب ہما ہم ہست انت کہ آہ پیشی امتانی سر آہت چہ آسان یا چہ زمین و اے ہم ہست انت کہ مردمان و دوت ماں و ت و جنگ دیگ بہ بیت و اشان و قتل یا قیدیار سوا بکنت واجہ پیغمبر و فہمت کہ اے امت و سر اے عذاب بیت انت۔ اکثر عذاب الیم و عذاب مہین و عذاب شدید و عذاب عظیم ہے خبران و فرماینتگ۔ و آخرت و عذاب ہم آئی و سر انت کہ آہ کفر و جاوڑ ہریت۔ فل یعنی قرآن و یا عذاب و ایک و را۔ پر چا کہ اشان فہمت انت کہ اے کل دروغیں ہم تراپ انت۔ عذاب وغیرہ سچ نہ بیت۔ فل یعنی منی منصب اے نہ انت کہ بہ شے تکذیب و سداوت عذاب نازل بکناں یا آئی و و ہد و نوعیت وغیرہ و بابت و گیش و گبور بکناں۔ منی کار ایوک و حال سرکنگ و سرزنش کنگ انت دیا ہر چیز و وقوع و ماں خدائی علم و یک و ہد مقرر انت و ہدیگ ہما ساعت کیت تو تو ت فہمت کہ من چہ ہما چیز و تر سینتگتوں آداں کہ ام حد راست انت - ۱۲

الْحَقُّ اِلٰهُ الْحَكْمِ وَهُوَ اَسْرَعُ الْحَسِبِينَ ﴿۱۷﴾ قُلْ مَنْ يُنَجِّيْكُمْ
 حقیق۔ دلگوش آرت کہ حکم ہائی و تیگت و بالکل پر زوتی حساب گریت فل بگوش کئے در خلاص کنت شمارا
 مَنْ ظَلَمَتْ الْبِرَّ وَالْبِحْرُ تَدْعُوْنَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لِّئِنْ
 چہ خشکییگ و دریا و تہا ریاں ہما و فیکہ توار پر و بیت آئی ارا بہ عاجزی و آہستگی کہ اگر
 اُنْجَدْنَا مِنْ هٰذِهِ لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الشَّاكِرِيْنَ ﴿۱۸﴾ قُلْ اللّٰهُ يُنَجِّيْكُمْ
 مارا در دست بکنت چہ اے بلا و گدا ضرور ما احسان و مت میں بگوش کہ اللہ در خلاص کنت شمارا
 مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ اَنْتُمْ تُشْرِكُوْنَ ﴿۱۹﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ
 چہ اشیا و چہ دگر ہر عزم و پداشما شرک کنت فل بگوش کہ ہا تو انا منت
 عَلٰى اَنْ يُبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ اَوْ مِنْ تَحْتِ اَرْضِكُمْ
 پہ اے خبر کہ دیم بدت پہ شے سر ا عذاب فل چہ شے سر بڑایا چہ شے پادانی چہ سرا
 اَوْ يَلِيْسَ كُمْ شَيْعًا وَّيُذِيقُ بَعْضَكُمْ اِلٰسًا بَعْضٌ اَنْظُرْ
 یا فر فر بکنت بمیرینیت شہا و بچا شینیت لہتے و چہ شہا جنگ و تہا و بچار
 كَيْفَ نَصَرَفَ الْاٰيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُوْنَ ﴿۲۰﴾ وَكَذٰبٌ بِهٖ قَوْمُكَ
 کہ چہ پیا بیان کنیں یا آیتان و تاکہ آ بھہنت و و آدروغ بندکت تی قوم و
 وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ بِوَكِيْلٍ ﴿۲۱﴾ لِكُلِّ نَبَاٍ مُّسْتَقَرٌّ
 حالانکہ آحق انت بگوش کہ نبیاں من پہ شے سر انھیں پہ ہر یک خبر و یک مقررین و تہ ہستنت
 وَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿۲۲﴾ وَاِذَا رَاٰتِ الَّذِيْنَ يَخْضُوْنَ فِيْ اٰيَاتِنَا
 و زوت زانت شہا آئی ارا فل و وقتیکہ بگنڈے تو ہما کساں کہ جیڑہ کنتت ماں مئے آیتاں
 فَاَعْرَضَ عَنْهُمْ حَتّٰى يَخْضُوْا فِيْ حَدِيْثِ غَيْرِهِ ط وَاِنَّمَا
 گدا تو یک گور و بو چہ آیاں تاکہ آ مشغول بہ بنت ماں دگر خبر و تہا و اگر
 يُنْسِيْكَ الشَّيْطٰنُ فَلَا تَقْعُدْۢ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ
 بے ترانگ بجا بنیت ترا شیطان گدا تو مند یاد کیگ و رند گوں قوم

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

الظالمين ﴿٢٠٩﴾ وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَٰكِنْ ذَكَرْتُمْ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٢١٠﴾ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا

چیز لیکن پر آسانی سے نصیحت کنگنت تاکہ آبروست فل بل ہماکسان ءء کہ گپ گمش

دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهُمْ آخِرَتُهُمْ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَذَكَرْتُمْ اَنْ

دینی دین یک لیے و تماشے فل ورد داینگ آیان ءء دنیا ءء زندگانی ءء فل نصیحت کن پقرآن

تَسْأَلُ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ ۗ كَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلٰي

ماں گچھے ءء مکیت کسے پہ وتی کردار ءء سبب ءء نیستت پر آئیما بجز چہ اللہ ءء بچ مددگارے

وَلَا شٰفِعِیْ ۗ وَاِنْ تَعَدِلْ كُلُّ اَعْدَلٍ ۗ لَّا یُؤْخَذُ مِنْهَا وَاُولٰٓئِكَ

و نہ سفارش کنو کے داگراں عوض ءء بدنت ہر قسمیں عوض گڈا قبول نہ بیت چہ آئیما ءء اے

الَّذِیْنَ اُسْلُوْا اِیْمًا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِیْمٍ وَعَذَابٌ

ہماہنت کہ ماں گچھے ءء کپنت پہ وتی کردار انگلی آیان ءء نوشگی انت لہر داتنگیں آپ و پرایاں عذاب انت

اَلِیْمٍ ۗ اِیْمًا كَانُوْا یُكْفُرُوْنَ ۗ قُلْ اَنْدَعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا

تورینو کیس پہ کفر کنگ ءء عوض ءء فل بگوش کہ ہیں ! ماتوار پر بدتیں اللہ ءء چہ بغیر ہمایان ءء کہ

لَا یَنْفَعُنَا وَاَلَا یَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلٰی اَعْقَابِنَا بَعْدَ اِذْ هَدٰنَا اللّٰهُ

نہ نف دات کنگت را و نہ نقصان وہیں ! ماتج بہر تیں پہ وتی پادانی پوزاں رندجہ اشیا کہ پہ راہ بہرنت مارا اللہ

كَالَّذِیْ اسْتَهْوَتْهُ الشَّیْطٰنُ فِی الْاَرْضِ حٰیۡرَانَ ۗ لَهٗ

مثل ہماکیک کہ چہ راہ بُرت جتاں ماں جنگل ءء سرگردان انت - آئیے

اَصْحٰبٌ یَّدْعُوْنَہٗ اِلٰی الْهُدٰی اِنْتَا قُلْ اِنَّ هُدٰی اللّٰهِ

ہمراہ تو پر جنت آئیما پہ راہ ءء نیمگ ءء کہ بیامنے گورے ءء بگوش کہ اللہ ءء ہمارا ہے کہ سچ دانگ

هُوَ الْهُدٰی ۗ وَاْمُرْنَا لِلْاِسْلٰمِ لِرَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿٢١٠﴾ وَاَنْ اَقِیْمُوا

ہماچکیں راہ انت ءء و مارا حکم رستگ کہ مانا بولاری ءء بجنیں پر دردگار عالم ءء ولے کہ قائم بدارات

۲۰۹

مذلل ۲

فل یعنی ہر کس بہ آیات اللہ ءء سراطعن، استہزام و نا حقین نکتہ چینی ءء گلایش بوان ءء و تارا عذاب ءء حقدار جوڑ کنگ گنت شاگون آیان ہور تہور بیت شاہم ماں ہمایانی ٹولی ءء داخل بوان ءء عذاب ءء پپہ وتی سراسر ہوار ممکن ات چو شکماں دومی جاگہ ءء ارشاد فرما ینگ انتکم اذا مثلہم یک مومن ءء غیرت ءء لوٹ اے بوگ لوٹیت کہ چہ چوشیں دیوان ءء بیزار بوان ءء کنارہ کشی اختیاری بکنت و کدی بہ شموشکاری شریک بوت تو یاد آیک ءء پد فوراً چہ او داپاد بنیت، ماں ہمیشی ءء وتی عافیت ءء اصلاح، دین ءء سلامتی و یہ طعن و استہزام کنگو کاں عملی نصیحت و سز نش انت فل ایشی ءء معنی دو بوت کنگت یعنی اگر سر بہر گاریں مردم چہ جیڑہ کنو کیس و طعن کنو کیس مردمانی دیوان ءء یاد بیانت و برونت تو سر کشانی ماں گراھی ءء مانگ گرفت و ضرر بہ اے متقیان ءء سراسر بچوک بیت نہ کنت البت بہ اشانی ذمہ بقدر توفیق و موقع ءء بروء نصیحت کنگ لازم انت۔ شاید چہ بد بختان چہ نصیحت ءء اشکنگ ءء چہ وتی انجام ءء بابت ءء بہتر سنت۔ یا مطلب چوش انت کہ سر بہر گار و خیال دارو کیس مردمان اگر مزین دینی یاد دنیا وی حلتجہ بہ اشانی دیوان ءء روگ لاچار و بے وس بکنت تو بہ اشانی حق ءء سر کشانی گناہ وجست و باواست ءء بچ اثر نہ کپیت البت بہ اشانی ذمہ ءء توفیق دارگ ءء موقع ءء نصیحت کنگ انت۔ بوت کنت کہ کدی اشانی نصیحت ءء اثر بہ اے سر کشانی سر اکیپیت۔ فل یعنی وتی ہما دین ءء کہ آئی قبول کنگ بہ اشانی ذمہ ءء فرض ات و آئد بہب اسلام انت۔ فل ماں دنیا ءء دنیائی تہماست بوان ءء وتی عاقبت اش شموشت۔ فل ہما کس کہ وتی تکذیب و استہزام سبب ءء گرفتار بو گنت پہ اشان نہ جانتجہ پیدابیت کہ زبردستی اشان ءء چہ خدای عذاب ءء رستگار بکنت و نہ کسے پہ اشان سفارش کنوک پیدابیت کہ چہ کوشست و سفارش ءء کار ءء بکشیت و نہ بچ و رے فدیرہ و بدلہ قبول کنگ بیت۔ اگر بالفرض یک مجرے تمامیں دنیا ءء خزانگان ءء پہ بدلہ بدنت پدا سم پرانی ءء رستگاری نیست انت۔ فل ماں گوٹنگیں آیت خاص چہ ہما مجلس ءء یاد آیک ءء حکم ات کہ اود ءء بہ آیات اللہ سراطعن و استہزام و نا حقین جیڑہ کنگ بیت۔ مرے آیت ءء چوشیں کسانی ہک و رے دیوان ءء و تارا درد دارگ ءء حکم انت مگر ایش ہم حکم انت کہ اشان نصیحت کنان بہ بنیت تاکہ اشاں بہ وتی کتگیں کارانی انجام ءء آگاہ بنت۔ و یعنی مسلمان ءء شان ایش انت کہ گمراہان ءء سر و سوچ کنان ءء چکیں راہ ءء بیاریت و ہر کس چہ خدای دور بختان ءء غیر اللہ دلیز ءء سراسر وتی سرش ایر کنگنت پریشاں ہے فکر ءء بکنت کہ اشان خدای سجدہ کنوک بنت۔ چرائی ءء اے امیدوارگ بے کار انت

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل یعنی حشر بیٹے۔ فل یعنی آرمج و نظا ہری مجازی رہ بندہ ہم ابید چہ خدایہ دگر کسی بادشاہی نہ بیت لَمِنَ الْمَلِكِ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ۔ فل ہما خدا سے صفاتی داروک انت کہ آیانی بیان مرے دوسرے آیتانی تھا بوت۔ ہمانی جند بریشی لائق انت کہ ما آئی و حکمانی پڑی و زندگیری و بجنین، آئی دیما انتہائی بندگی و عبودیت و اختیار بجنین و ہر دم چہ آئی تڑسان بیٹیں۔ بہ ہمیشی مارا حکم دیگ بوتگ کہ چریشی، ما بہ ہج جاورد و دیما تاب دات گت بجنین۔ فل ماں پیشی آیتاں توحید و اثبات، شرک و نفی و مسلمانانی چہ ارتداد و مایوسی بیان کنگ بوت۔ ادا چہ منبریں موعود حضرت ابراہیم علیہ الصلوٰۃ والسلام و داستان و ہمانی و تاکید و کڈن مقصود انت۔ و ہجے رد و مسلمانان و ہم اسے سپیدی دیگ انت کہ مکذب و معاندان و چہ بیماصحت باسز زکش کنگ لوٹیت، چہ بیماگون آیاں بیزاری و کنارہ کشی ظاہر کنگ لازم انت و چہ بیما یک مومنین مر دے و را خدا و ایوک و بہ بکیں خدایہ ذات و سمر اعتماد دارگ و چہ ہمانی و ترسگ و ہمانی فرمان بردار ایوک لازم انت۔ و نسب و زالوگران حضرت ابراہیم و پت و نام ترخ و نبش تہ کرتنگ۔ ممکن انت کہ نامی "تارخ" و لقب ای "آزر" بہ بیت۔ ابن کثیر و چہ مجاہد وغیرہ و نقل کرتنگ کہ آزر سے و نام ات۔ شاید آبت و خدمت و زریات زندگ و آئی و جند و نام آزر کینگ۔ واللہ اعلم

الصلوة والتقوة وهو الذي إليه تحشرون وهو الذي نماز و تہرست چہ آیتا و ہماوت انت کہ آئی و دیما شہادہت مچ کنگ بت و ہماوت انت کہ آئی کیک
 خلق السموت والارض بالحق ويوم يقول كن فيكون و پیدائی کنتت آسمان و زمین پہ برابر ہی و ہماوچی گوشتیت کہ بیوٹ گڈا آبت
 قوله الحق وله الملك يوم ينفخ في الصور علم الغيب آئی و خبر راست انت و ہمانی و بادشاہی انت۔ ہماوچی کہ صور دمیت فل زانو کنت چیریں
 والشهادة وهو الحكيم الخبير واذ قال ابراهيم لابيه و ظاہریں خبرانی و ہماوت انت پختہ کار و خبر دار فل و وقتیکہ گوشت ابراہیم و فل گون تی پتا
 انرا اتخذ اصناما الهة اني اريك وقومك في ضللك آزر و کہ ہی! تو بتانا خدای مے، من گنداں ترا و تی قوم و ماں ظاہریں
 مبين و كذلك نرى ابراهيم ملكوت السموت والارض گراہیے تہا فل و ہمید و لا ما پیش دارگ لگتیں ابراہیم و را آسمانیک و زمین و عجائبیں چیزاں
 وليكون من الموقنين فلما جن عليه الليل راكوبا و تا کہ آیتا را یقین بیٹیت فل پدا وقتیکہ تہارت پہ آئی و سراسپ و دیت آیتا کنگ ستار
 قال هذا ربي فلما افل قال لا احب الافلين فلما گوشتی ایشنت منی رب فل پدا وقتیکہ ایرشت گوشتی من پسندنجان ایر و کان و پدا وقتیکہ
 را القمر بازعا قال هذا ربي فلما افل قال لئن لم دیتی ماہ و را تر پناک گوشتی ایشنت منی رب پدا وقتیکہ ایرشت گوشتی کہ اگر ہدایت
 يهدني ربي لا كوني من القوم الضالين فلما را الشمس مدت منا را منی رب گڈا بیشک من چہ گرہیں مردماں باں و پدا وقتیکہ دیتی روج و را
 بازعة قال هذا ربي هذا الكبر فلما افلت قال يقوم جڑ کناک گوشتی کہ ایشنت منی رب اے چہ در ستان تہانت پدا وقتیکہ ایرشت گوشتی کہ اومنی قوم منزل ۲

فل چریشی و زیاد صفا و پدرا تیں گراہی جی بیت کہ مخلوقانی سردار "انسان" چہ و تی دست و تراشتگیں سنگاں خدای درجہ دیان و بہ آیاں سجدہ بکنت و چہ ہمایاں مراد لوٹیت۔ فل یعنی بہ ہماوڑ و بت پرستی و سستی و غزالی ما بہ ابراہیم و سراطا ہر کنان و آئی و مزن محکم و عجیب ترکیبی نظام و چہ لانیانی سراسم آزر سپیدی دات تا نکلہ آزر آگندان و خدا تعالی و وجود و وحدانیت وغیرہ و سراسو تمامیں مخلوقاں سماوی وارضی و محکومانہ بزرگی و بے چارگی و سراسو استدلال و تی قوم و کوب پرستی و ہیگل پرستی و عقیدہ علی و جہ البصیرہ و دکت بکنت و و ت ہم حق یقین و اعلی درجہ و سراسو فائز بہ بیت۔ بلا شک عالم و اے محکم و محکم ترین و بہنتریں نظم و بست و بندگی نہیں چیزے کہ چہ آئی گذرگ بالبدت اقرار کنگ کسیت کہ اے مزن شتا نہیں مشین و چور کنگ و کار کنگ آئی و بزرگان گون مزن مضبوطیں ترتیب رہ بندہ چور کنگ و چہ لکھانی سال و بکیں انداز و آئی و حفاظت کنگ مزن زبردست حکیم و قدیرے و کار انت کہ چہ آئی و چہ مانہ تصرف و نفوذ و اقتدار و مشین و ایک ذابنیں یا مزین پڑنگے در بوت نہ کنت۔ چوشین زدنیں کا تہنچو کانی محض اتفاقی یا بے شعوری پیمایا پہ کور کانی چہ مادہ و آڈ بوت نہ کنت۔ یورپ و نامداریں حکیم نیوٹن گوشتیت ستارانی حالیہ حرکات ممکن نہ انت کہ محض عام جاذبہ قوت و فعل و نتیجہ بہ بنت اے قوت جاذبہ استاران شمس و نیگ و نیلا نک دنت پمشکا کواکب (ستاراں) و روج و چت و چاگرد و ضرور حرکت دیوک یک خدائی دستے بہ بیت کہ آ قوت جاذبہ و عام کشش و باوجود اشاں بہ و تی مدار و سراسو داشت گت بکنت۔ کت م یک طبعی سببے چوشین پیش دارگ نہ بیت کہ آئی و تمامیں کواکب و بچیں فضاء مہر بستگنت کہ چہ آئی و سبب و آکل روج و اے رگد و چہ کنگ و و ہدے مدام مقرریں مدارانی سراسو بچیں خاصیں جانب و حرکت بکنت کہ ماں آئی کدی گرو چیلے یا خلاف امر خبرے بہ بیت۔ پدا ماں استارانی حرکت و درجہانی تیزی و آشنائی و روج و میا سچی و فاصلہ و توازن قائم دارگ بوتگ۔ چوشین طبعی سببے نیست انت کہ چہ آئی و برکت و ماہما منظم و کینگیں اسراران (نوآیس) و ابنت گت بجنین۔ گون لا چاری و اقرار کنگ کسیت کہ اے کلیں نظام یک ہنجیں زبردستیں حکیم و علیے و دست و چیرے انت کہ آ اے تمامیں آسمانی اجرام و مواداں چہ آیانی کمیات و نجوبی سرید و واقف انت آرا معلوم انت کہ چہ کتام مادہ و چہ کنگ مقدار و چہ کنگس قوت جاذبہ صادر بیت ہمانی و چہ و تی و زبردستیں اندازہ و استاراں و روج و در میان و و روج و فاصلہاں و حرکت و جدا جدا درجہاں و مقرر کنگ انت کہ کیچے و گون دومی و تقصام ہم نہ بیت و عالم گون یک دومی و ٹکروران و تباہ مہبت۔ ہر یک مزن و کسانیں سیارہ گون ترند و مضبوطیں نظام و چیرے مقرریں و ہدے طلوع و غروب بیت۔ و ہدے یک ستارے غروب ہواں و دنیا و چہ و تی ہما فیض و برکت و از بھر بکت کہ طلوع و ہدے حاصل ات نو نہ ہما ستارے و نہ کتام دگر یک مخلوقے چیشیں قدرت دار بیت کہ آرا پہ یک مننے (دمانے) واپس بکنت یا آرا چہ غروب و بکلت۔ اے رب العالمین و تی شان انت کہ اینچو و ہدے بہ ہج صم و پتہ رنگ و عاجز و بے وس نہ انت۔ والشمس تخری لمستقر لہا ذلک تقدیر العزیز العلیہ والقمر قدر نہ منازل حتی عاد كالعرجون القدیر لا الشمس ینبغی لہا ان تدرک القمر ولا اللیل سابق النہار و کل فی ذلک یسبحون و ہدے

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

اِنِّى بَرِّىْٓ ؕ مِمَّا تُشْرِكُوْنَ ۝ اِنِّى وَّجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِى فَطَرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ حَنِیْفًا ۗ وَمَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِیْنَ ۝ ۱۲ ۙ
 من بیزاراں چہ ہایاں کہ شمائش شریک کنت و من تربیت وتی ویم ہمانی ء نیک ء کہ پیدائی گنت
 السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ حَنِیْفًا ۗ وَمَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِیْنَ ۝ ۱۲ ۙ
 آسمان و زمین، چہ درستان یک گورہ لوتان و نیاں من چہ شرک کنوکان و
 حَاجَةٌ قَوْمُهُ ۗ قَالَ اَتُحَاجُّوْنِیْ فِی اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰىنِیْ وَّ
 وجہہ کت گوی آئی ء قوم ء گوشتی کہیں اشماگون من جیڑہ کنت ماں اللہ یک بوگاوائی ء من پراہ تربیت و
 لَا اَخَافُ مَا تُشْرِكُوْنَ بِهٖ ۗ اِلَّا اَنْ یَّشَآءَ رَبِّیْ شَیْءًا ۙ وَسِعَ
 من ترساں چہ ہایاں کہ شمائش شریک کنت گوی اللہ مگر اے کہ بلوٹیت منی رب چیزے تکلیف یک ماں احاطہ
 رَبِّیْ كُلِّ شَیْءٍ ۗ عَلِمًا ۙ اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ ۝ ۱۳ ۙ وَكَيْفَ اَخَافُ
 گیتگ منی رب ء علما ہر چیزے زاناں شمایاں نکنت و چہ پیمائساں
 مَا اَشْرٰکُتُمْ وَلَا تَخَافُوْنَ اَنْتُمْ اَشْرٰکُتُمْ بِاللّٰهِ مَا لَمْ یُنزَلْ
 چہ شے شریکاں و شمای ترسنت چہ اے خبر ء کہ شریک کنت گوی اللہ ہمانی ء کہ راہی نہ اتگ
 بِهٖ عَلَیْكُمْ سُلْطٰنًا ۙ فَاِنَّ الْفَرِیْقِیْنَ اَحَقُّ بِالْاٰمِنِ اِنْ
 پراہ نیگی پر شے سراج و سبیل و نون چہ اے دو میں فرقیان کئے حق دار ترانت پراہ جیا۔ جواب
 کُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝ ۱۴ ۙ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَلَمْ یَلْبِسُوْا اٰیٰتِنَا بِظُلْمٍ
 بدیت اگر شما زانت ہماکساں کہ ایمانہش آرت و اوارش نکنت وتی ایمان گوی شرک ء
 اُولٰٓئِكَ لَهُمُ الْاٰمَنُ وَهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ۝ ۱۵ ۙ وَتِلْكَ جُبَّتُنَا اٰتِنَا
 پراہ ایمان انت دل جی و ہایاں و منت پراہ ء سرا ط و اے مئے دلیلت کہ دانگت ماآئی
 اِبْرٰهٖمَ عَلٰی قَوْمِهٖ ۙ نَرَفَعُ دَرَجٰتٍ مِّنْ نَّشَآءٍ ۙ اِنْ رَاٰکَ
 پراہ ابراہیم ء پراہی ء قوم ء مقابلہ ء درجیاں بلند کنیں پراہ ہر س ء کہ بلوٹیں۔ تنی رب
 حٰکِیْمٍ عَلِیْمٍ ۝ ۱۶ ۙ وَهَبْنَا لَهٗ السُّلْطٰنَ وَیَعْقُوْبَ کُلًّا هَدِیْنَا ۙ
 حکمتی صاحب انت نونکنت و بخشش دات ما پراہیم ء اسحق و یعقوب۔ دستیں پراہ ء تربیتنت و

منزل ۲

..... اے علویات یعنی عالم بالا ء احوال انت، سفلیات ء اندازہ ء جمیشی ء وت کجناں ہمیش عجائبات و ملکوت السموات والارض
 انت کہ چریشانی گندگ ء ابراہیم علیہ السلام ء زبان ء سرالاً اَحِبُّ الْاٰفَلِیْنَ ۙ و اِنِّی وَّجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِى فَطَرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ حَنِیْفًا ۗ وَمَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِیْنَ ۝ ۱۲ ۙ
 کہ ماں دبی آیت ء آئی ء ذکر انت (کما تدل علیہ الفاء فی قوله تعالیٰ: فَلَمَّا جَنَّ الْاِلٰهَ) و کہ آئی ء وتی رب جوڑ بجاں آیا یکے و میں قیدی و بیگاری ء بہ
 شہنشاہی تخت ء سراندرینگ ء کسے پسندت کنت۔ باقی ابراہیم علیہ السلام ء ہذا اَرْجُوْا کُفْرًا یَّکْفُرُ بِهٖ الْاِنْسَانُ ۙ اِنِّىْ اَشْهَدُ
 منی رب ء ویا بہ تہکم ء رہ بند ء انت یعنی ایشنت رب منی بہ شے عقیدہ و گمان ء روع ء چوش کہ موسیٰ علیہ السلام ء فرمائیت و اَنْظُرْ اِلٰی الْاِلٰهٰکَ الَّذِیْ ظَلَمْتَ
 عَلَیْہِ عَاکِفًا ۙ ای فی زعمک۔ چریشی ء ابید مفسرانی دگہ ہم قول انت مگر بہ مئے زانگ ء ہے راجح انت و اللہ اعلم و کہ ماہ چونکہ شہ صورت و ترپوکس ہتارایت
 اگن خدا دستگیری مکنت تو گڈا بے شک انسان بہ ہے

تریک ء سرا فدائی بیت۔ فل یعنی ماں فلکی نظام ء
 چہ درستان مستروجہ درستان زیات فیض دیوکیں ستیہ
 ایت، شاید مادی دنیا ء تمام یک چیکر بلا واسطہ یا
 بالواسطہ چہ آئی ء فیض ء اثر ء بے عرض بہ بیت - ۱۲
 ہے تاکدیم ء فوائد: فل اے و اکل خدای
 مزدور انت کہ بہ وتی مقررین و ہد ء کابنت و رونت۔
 یک دمانے ء تقدیم و تاخیر ء ایشاں قدرت ندرت
 گڈا ایشاں ء خدائی درجہ دیگ و ماں خدائی حقوق ء
 شریک کنگ چیکر گستاخی و نفرت ء قابل کارایت
 فل یعنی چہ کل مخلوق ء یک کرتے ہوان ء ایوک ء خالق
 جل جلالہ ء دروازگ ء محکم داشتگون کہ ماں فی قبضہ
 علویات و سفلیات دراہ انت۔ فل یعنی ہر س ء کھدا
 سریدی دات و ملکوت السموات والارض ء گوی بنائیاں
 جہاں سبیل کنائیت آیا چہ آئی اے امیت کنگ بیت
 کہ آچہ شے جیڑہ و بحث و تکرار ء رد بچیت۔ ہجر چوش
 بوت نکنت۔ فل حضرت ابراہیم ء قوم ء
 گوشتگت کہ شامے معبودان ء بدر دگوش ات و آئی
 توہین ء کن ات ترس، چوش مہیت کہ شمایہ اشانی
 وبال ء معاذ اللہ مجنون و گنوک مہیت و بہ کتا م کچیلے
 بچیت۔ آئی پتہ دات کہ من چریشاں چون ترساں
 کہ بہ اشانی دست ء بیج نفع و نقصان و تکلیف راحت
 ہج نیست انت۔ البت اگر منی پروردگار منارا تکلیف
 دیگ بواہیت تو چریشی ء ماں اے دنیا ء کئے متشنے
 بت کنت۔ آوتی سر جمیں علم ء برکت ء زانت کہ کتا
 شخص ء بہ چوہیں جاوراں دارگ مناسب انت۔
 و یعنی من چہ شے معبودان پراہ ترساں نہ اشانی
 قبضہ ء نفع و ضرر انت و نہ توحید ء اختیار کنگ جرم
 انت کہ چرائی ترس ماں دل ء سوار بہ بیت البت شمای
 خدا ء باغی و مجرم ات و خدا نفع و ضرر ء بہن مالک انت
 پمشکا شمارا چہ وتی گناہانی سزا ء ترسگ لوٹیت۔
 فل ماں صحیح حدیث ء ہست کہ واجہ نبی کریم صلی اللہ
 علیہ وسلم ء ظلم ء تفسیر گوی شرک ء فرمائیت۔ چوشگ
 ماں سورہ لقمان ء انت اِنَّ الشِّرْکَ لَظُلْمٌ عَظِیْمٌ
 چوش کجوش کہ ظلم ء تنوین تعظیم ء بوت۔ تو خلاصہ چوش
 بوت کہ مامون و مہندی ایوک ء ہما مردم بوت کنت

کہ یقین بہ اے و طء آرتش کہ ماں آئی شرک بالکل اور مہیت اگن خدا ء سرا یقین دارگ ء باوجود چہ شرک ء دست نہ کشتت تو آ نہ شرعی ایمان انت
 نہ چہ آئی ء ذریعہ ء امن و ہدایت نصیب بوت کنت و ہوکا قال: وَ اٰیٰتٍ مِّنْ اٰکُتْرٰہُمْ اِلَّا وَہُمْ مُّشْرِكُوْنَ (یوسف رکع ۱۲)
 و یعنی ابراہیم علیہ السلام ء چوشیں زبردستیں دلائل و ماں ء بہ آئی قوم ء سرا غالب فرمائینگ ویاں دنیا و آخرت ء سر بلند کنگ ہما حکیم و علیم ء کار بوت کنت
 کہ آذات ہر شخصے ء استعداد و قابلیت ء زانت و چہ وتی حکمت ء بہک چیزے آئی مناسب موقع و مقام ء ایر کنت - ۱۲

ول یعنی نہ ایوک ء اے کہ ما ابراہیم ؑ چہ وتی علم و فضل ء سرفرازکت بلکیں ماں پراں سری ء اسحق ء وریں چک و یعقوب ء وریں نواسگ عطا فرمائیت۔ یعقوب ہما اسرائیل انت کہ بائی ء نیک ء دنیا ء یک عظیم الشان قوم نبی اسرائیل منسوب انت کہ چرایاں ہزارانی حساب ء نبی جوڑ کنگ بوتنت بلکیں جوش کہ ماں قرآن ء دگہ جگہ مذکور انت ابراہیم ؑ چہ حق تعالیٰ ء یہ ملائگی ماں ہائی ء نسل ء نبوت و پیغمبری مخصوص کت۔ ول ساری ء ابراہیم علیہ السلام ء بہتیں فروغانی ذکرآت نوں ہتیں اصولان ء ذکر فرمائیت پرچاکہ نوح علیہ السلام چہ ابراہیم علیہ السلام ء پیرکان انت و سچوش کہ چہ ابراہیم ؑ پد نبوت و کتاب ء دار و مدار ایوک ء ماں آئی ء چکاں کنگ بوتنت ہے و طانوح ء پد نوح انسانی ء انحصار ماں نوح ء نسل ء مانت۔ جوش جوش کہ طوفان ء رند آہ دنیا ء آدم ثانی بوت و جعلنا ذریتہم ہم الباقین۔ ول چہ ظاہری ملک و سلطنت ء حساب ء ماں نبیاں (علیہم السلام) داؤد و سلیمان ہم رنگ انت و تکلیف ورنجانی سرا صبر کنگ ء بردماں ایوب و یوسف ء خاصیں مناسبتے دارنت۔ باقی موسیٰ ء ہارون ء قریبی رشتگ ء بار ء چیزے گوشگ ء حاجت نیست انت حضرت موسیٰ علیہ السلام ء وت چہ خدا تعالیٰ ء حضرت ہارون ء پہ وتی وزیر ء حساب ء طلب کنگت۔ ول یعنی وتی وتی دور زمانگ ء مردمانی سرا۔ ول یعنی خالصی توحید و معرفت و اطاعت خداوندی ء کشک ہائی انت کہ بائی ء سراج حق تعالیٰ چہ وتی فضل و توفیق ء وتی بندگاں ء سوج دنت و راہ ء سرا پربیت پدااشی ء بدل ء ہر یکے ء استعداد ء حساب ء آیانی درجہ بلند بالا کنت۔ ول اے مارا اشکنا ئینگ بوتنگ کہ شرک انسان ء عمل ء عباد دنت۔ اے دگران ء دلیل کن، اگر بفرض مجال چہ نبی و مقربیں بندگاں معاذ اللہ جوش حرکتے واقع بہ بیت توگدا تمہیں کتگیں عمل ضائع و برباد بنت۔ ول اگر مکہ ء کافر یا اے دگر منکرین چہے جہراں (کتاب، شریعت و نبوت) انکار بکنت تو خدا دین ء دار و مدار اثنا سرائے انت مادگہ قومے یعنی مہاجر و انصار و آیانی رندگیری کنوکان ء یہ اے جزانی تسلیم ء قبول و حفاظت و ترویج ء اسوار کنگ کاشان چہ مئے اچ خبر ء دیم ء تاب نہ دیت۔ ول تمہیں انبیاء علیہم السلام ماں عقائد، اصول دین و مقصدانی ردا متحد انت۔ درستانی بنیادی دستور یک ایت ہر نبی ء ہائی ء سراج کنگی انت شہام بہ ہا چکیں راہ ء روگ ء مامور ات۔ جوش جوش کہ ماں اے آیت ء سرنش فرمائیت کہ اصولی رہ بندھے راہ چہ پیشی نبیانی راہ ء جہان انت۔ پشت کت فروعی اختلاف آہک دور ء مناسبت ء روع پیش ء ہم بوتنگت و انوں ہم واقع بہ بنت تو مریشی باکے نہ انت۔

فائدہ :- اصول ء عالماں چہ اے آیت ء عموم ء اے مسئلہ کتنگ کہ اگر نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم شرط ہمیش انت کہ شارع ء بہ آئی ء سراج کلی یا جزئی انکار نہ کنگ۔ ول یعنی اگر شاق قبولدار نہ بیٹت تو منی ہیج نفعے بہتا وان ء بدل نہ بیت پرچاکہ من چہ شاہج و طے اجراء طلبکار نبوں، منی اجراء گور ء ثابت انت۔ البت شاہج نصیحت ء روگردانی کنان ء وتاراتا وان بارکن ات۔ چہ کلیں جہان ء یکے نہ منیت تو دومی نصیحت ء قبولدار بیت۔ ہر کس انکار کنت آئی ء وتی بے سختی و زبہری ء ردا ارمان کنگ باہر انت

و اذا سمعوا ۲۱۲ الانعام ۱۰

وَحَا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝۱۳

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِيلَىٰ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ ۝۱۴

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ وَهُدَّيْنَاهُمْ سَبِيلًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝۱۵

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۱۶

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۱۷

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۱۸

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۱۹

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۲۰

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۲۱

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۲۲

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۲۳

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۲۴

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۲۵

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۲۶

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۲۷

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۲۸

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۲۹

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۳۰

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۳۱

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۳۲

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۳۳

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۳۴

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۳۵

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۳۶

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۳۷

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۳۸

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۳۹

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۴۰

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۴۱

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۴۲

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۴۳

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۴۴

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۴۵

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۴۶

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۴۷

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۴۸

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۴۹

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۵۰

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۵۱

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۵۲

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۵۳

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۵۴

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۵۵

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۵۶

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۵۷

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۵۸

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۵۹

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۶۰

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۶۱

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۶۲

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۶۳

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۶۴

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۶۵

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۶۶

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۶۷

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۶۸

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۶۹

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۷۰

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۷۱

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۷۲

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۷۳

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۷۴

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۷۵

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۷۶

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۷۷

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۷۸

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۷۹

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۸۰

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۸۱

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۸۲

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۸۳

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۸۴

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۸۵

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۸۶

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۸۷

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۸۸

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۸۹

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۹۰

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۹۱

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۹۲

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۹۳

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۹۴

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۹۵

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۹۶

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۹۷

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۹۸

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝۹۹

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۱۰۰

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

قَدْرَةً إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْنَا مِنْ شَيْءٍ إِلَّا نَسْفٌ مِنْ سُحَابٍ مِمَّا نَزَّلَ

الَّذِينَ كَفَرُوا قَدْ نَسُوا اللَّهَ أُولَئِكَ مُبْتَغِوْنَ الْعَذَابَ الَّذِي لَمْ يَرْحَمُوا فِي حَيَاتِهِمْ لَئِن جَاءَهُمْ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ وَسُحُوبٌ كَثِيرَةٌ يُهْرَبُونَ

قَرَأْتُمْ فِي هَذِهِ مِمَّا أُخْتَصِرَتْ فِيهَا سَبْعُ مِائَةٍ وَرَبُّكُمْ شَدِيدُ الْعِقَابِ

وَلَا آيَاتٍ لَهُمْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَئِن جَاءَهُمْ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ وَسُحُوبٌ كَثِيرَةٌ يُهْرَبُونَ

قَدْ نَسُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتَذَكَّرُوا بِهِ فَمَا يُؤْمِنُونَ

وَلَا يَرْجِعُونَ وَاللَّهُ يَخْتَارُ مَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَفِّقُ اللَّهُ أَمْرَهُمْ لِكُلِّ شَيْءٍ يُرِيدُونَ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيُعَذِّبُ اللَّهُ النَّاسَ الْكَافِرَ أَعْلَى الْعَذَابِ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا سَاءَ مَا يُحْكُمُونَ وَاللَّهُ يَخْتَارُ مَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَفِّقُ اللَّهُ أَمْرَهُمْ لِكُلِّ شَيْءٍ يُرِيدُونَ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا سَاءَ مَا يُحْكُمُونَ وَاللَّهُ يَخْتَارُ مَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَفِّقُ اللَّهُ أَمْرَهُمْ لِكُلِّ شَيْءٍ يُرِيدُونَ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا سَاءَ مَا يُحْكُمُونَ وَاللَّهُ يَخْتَارُ مَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَفِّقُ اللَّهُ أَمْرَهُمْ لِكُلِّ شَيْءٍ يُرِيدُونَ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا سَاءَ مَا يُحْكُمُونَ وَاللَّهُ يَخْتَارُ مَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَفِّقُ اللَّهُ أَمْرَهُمْ لِكُلِّ شَيْءٍ يُرِيدُونَ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا سَاءَ مَا يُحْكُمُونَ وَاللَّهُ يَخْتَارُ مَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَفِّقُ اللَّهُ أَمْرَهُمْ لِكُلِّ شَيْءٍ يُرِيدُونَ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا سَاءَ مَا يُحْكُمُونَ وَاللَّهُ يَخْتَارُ مَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَفِّقُ اللَّهُ أَمْرَهُمْ لِكُلِّ شَيْءٍ يُرِيدُونَ

منزل ۲

ط ماں پیشی رکوع و نبوت و منصب و بازی نبیانی نام بنام بیان ات و اسے کہ نبی عربی صلی اللہ علیہ وسلم پہ توحید و معرفت و ہما چکیں راہ و سر راہ و گ و مامور انت کہ آراہ و سر پیشی نبیاں رفت گنت۔ پیغمبرانی پہ مخلوق و ہدایت و راہی کنگ حق نقلے و ہر قدیم دستور یوان و پیداک انت۔ ماں اے آیتاں ماہما جاہل و کینک دار و کان و رد کنگ بو تگ کہ چہ و تی جہالت و بد فہمی و یا بہ نبی کہیم صلی اللہ علیہ وسلم و ذمینی و جوش و زہر و بے قابو یوان و حق تعالیٰ و چہ اے صفت و پھکے منکر بو نتت کہ آکام یک انسانے و سرا و تی و حی و دم بدنت یا خاصیں کلام و گوں آثر اثر شد در بخت۔ جوش و جوش کہ اشاں چہ کتابانی انزال و پیغمبرانی دیکم گ و ردا کلیں جبرانی نفی کنوک بو نتت۔ وک یعنی اگر در حقیقت و خدا و کلام انسانے و سر راہ و چہ چیز نازل نہ کنگ تہ تورات مقدس و ہمیں عظیم اشائیں کتاب کہ آند گان خدای مرضی و حکمانی سر و سوج و دنت و رتد و ہدایت و عجیب روشنی نے ماں و تی توک و داریت و ہما چیزانی علم و شمار اعطا کنوک انت کہ آیاں شاد و مستی پت و پیرک بلکیں کلیں بنی آدم ہم ابید چہ خدای سر و سوج و چہ و تی و غفلت و زانگ و معلوم کت نہ کت۔ آ کتاب چہ کجا آہت و کئے و موسیٰ علیہ السلام و سر نازل کت۔ اے جبر راست ایت کہ مروچی شما آرا مثل کاغذ و ورق و ورق و چنڈ چنڈ کنان و مردمان و بے و تی دل و تب و پیش دار ات و آئی و بازی اخبار و احوالان و ہم چہ رویت و اے پیما شما آئی اصلی لفظاں پشت نہ گیتنگ۔ پدیم ہر چہ بہرے باقی موجود ات آوت ظاہر کنت کہ ہما قلات و کہ اے آثار و نشانی ات آوتی عروج و زمانگ و چینیگر عظیم الشان بو تگ۔ وک یعنی چشیں ہدایت و نور ابید چہ خدای خزانگ و دگہ چہ کجا راست کت کنت۔ اگن چشیں صاف و پدگار یں چیز ہم ایشان قبول دار نہ بنت تو شما تبلیغ و سرزنش کنان و تار بے میار بکن ات و اشان و ول بکن ات کہ و تی خرافات و لیب و لباء تہاد لگوش بہ بنت۔ و ہدیہ وقت کیت خدات اشان و جنت و کنت۔ وک یعنی اگن خدای ہر چہ چیز نازل نہ کت تو گدا اے مبارکیں کتاب چہ کجا آہت کہ آئی و نام قرآن انت کہ آ پیشی تمام کتابانی بنشتا نکان و راست گوشوک انت۔ اگن اے آسمانی کتابے نہ انت تو جوش ات کہ ایشی و کئے نبشتہ کنگ کہ آئی مثل و یارگ و سر را جن و انس قادر نہ انت۔ چون باریں شما ایشی و یک عامی (امی) نے و نبشتگیں گوشت کن ات ! وک اتم القرئی، میت گانی اصل و ہندال و گوشنت مکہ معظمہ تمامیں عربانی دینی و دنیاوی بجاہ ات و خبر افیان حیثیت و ہن قدیم دنیا و وسط (میابجی) و ہرگز و و طرہ کپیت۔ و جدید دنیا (امریک) چہ آئی چہ کپیت و حدیثانی روایت و رو و چہ آپ نے زمین جوڑ کنگ بو ت نو ساری و ہے جاگہ بچ بو تگ۔ بے سببانی بنیاد مکہ و را اتم القرئی فرما بیتنت۔ و چہ کر و گور و مراد یا عرب ات پرچاکہ ماں دنیا و قرآن و اولی مخاطب ہما انتت۔ چہ ہیثانی ذریعہ و اے باقی دنیا و خطاب کنگ بو ت و یا کلیں جہان مراد انت چو ش کہ فرمان کئی دیکون للعلمین نذیرا۔ وک ہر کس و آخرت و زند و سر یقین و بعد الموت و خیال بیت ہمانی ہدایت و نجات و راہ و شوباز و بیت ہمانی خدای پیغام و قبول و نماز و غیرہ عبادتانی حفاظت و کنت۔ وک چہ خدای سر را بھتان بنگ و شاید مراد اے بہ بیت کہ خدای نیمگ و ہما جبران و منسوب بکنت کہ آیاں بہ بزر و بالا نیں شان و لائق نہ انت مثلاً کسے و بے آئی شریک بخت یا بے آئی جن و چک شون بدنت یا جوش و گوشتیت ما انزل اللہ علی بشر من شیء یعنی آئی و بے بند گانی ہدایت و ردا چ کار سازی نہ کت۔ جوش گوشوک سکین ظالم ایت ہے و طرہ ہر کس یہ دروغ نبوت و پیغمبری و دعویٰ و کنت یا جوش بٹان بخت کہ چو خدای کلام و من ہم آورت کنان۔ چو ش کہ ہمتیں مشرکاں گوشتگت کو نشاء لعلنا مثل هذا۔ اے کلیں خیر ظلم و گناہی نیگت کہ آئی سزا و کمیں احوال دیماید کنت۔ وک یعنی ماں موت و باطنی و روحانی سکیاں۔ وک یعنی بہ روح و قبض کنگ و سزا دیک و دست و دراج کنگ انت و زیاتیں زہر و غضب و ظاہر کنگ و خاطر و گوشان انت کہ بچش ات و تی ساہاں و د کہ اشان و چہ بازیں روچاں گوں و طرہ و رفق و ہنر و بچا نیگ و گلایش بو تگت۔ وک یعنی گوں سکین تکلیف و ذلت و رسوائی ہم بیت - ۱۲

بلکیں کلیں بنی آدم ہم ابید چہ خدای سر و سوج و چہ و تی و غفلت و زانگ و معلوم کت نہ کت۔ آ کتاب چہ کجا آہت و کئے و موسیٰ علیہ السلام و سر نازل کت۔ اے جبر راست ایت کہ مروچی شما آرا مثل کاغذ و ورق و ورق و چنڈ چنڈ کنان و مردمان و بے و تی دل و تب و پیش دار ات و آئی و بازی اخبار و احوالان و ہم چہ رویت و اے پیما شما آئی اصلی لفظاں پشت نہ گیتنگ۔ پدیم ہر چہ بہرے باقی موجود ات آوت ظاہر کنت کہ ہما قلات و کہ اے آثار و نشانی ات آوتی عروج و زمانگ و چینیگر عظیم الشان بو تگ۔ وک یعنی چشیں ہدایت و نور ابید چہ خدای خزانگ و دگہ چہ کجا راست کت کنت۔ اگن چشیں صاف و پدگار یں چیز ہم ایشان قبول دار نہ بنت تو شما تبلیغ و سرزنش کنان و تار بے میار بکن ات و اشان و ول بکن ات کہ و تی خرافات و لیب و لباء تہاد لگوش بہ بنت۔ و ہدیہ وقت کیت خدات اشان و جنت و کنت۔ وک یعنی اگن خدای ہر چہ چیز نازل نہ کت تو گدا اے مبارکیں کتاب چہ کجا آہت کہ آئی و نام قرآن انت کہ آ پیشی تمام کتابانی بنشتا نکان و راست گوشوک انت۔ اگن اے آسمانی کتابے نہ انت تو جوش ات کہ ایشی و کئے نبشتہ کنگ کہ آئی مثل و یارگ و سر را جن و انس قادر نہ انت۔ چون باریں شما ایشی و یک عامی (امی) نے و نبشتگیں گوشت کن ات ! وک اتم القرئی، میت گانی اصل و ہندال و گوشنت مکہ معظمہ تمامیں عربانی دینی و دنیاوی بجاہ ات و خبر افیان حیثیت و ہن قدیم دنیا و وسط (میابجی) و ہرگز و و طرہ کپیت۔ و جدید دنیا (امریک) چہ آئی چہ کپیت و حدیثانی روایت و رو و چہ آپ نے زمین جوڑ کنگ بو ت نو ساری و ہے جاگہ بچ بو تگ۔ بے سببانی بنیاد مکہ و را اتم القرئی فرما بیتنت۔ و چہ کر و گور و مراد یا عرب ات پرچاکہ ماں دنیا و قرآن و اولی مخاطب ہما انتت۔ چہ ہیثانی ذریعہ و اے باقی دنیا و خطاب کنگ بو ت و یا کلیں جہان مراد انت چو ش کہ فرمان کئی دیکون للعلمین نذیرا۔ وک ہر کس و آخرت و زند و سر یقین و بعد الموت و خیال بیت ہمانی ہدایت و نجات و راہ و شوباز و بیت ہمانی خدای پیغام و قبول و نماز و غیرہ عبادتانی حفاظت و کنت۔ وک چہ خدای سر را بھتان بنگ و شاید مراد اے بہ بیت کہ خدای نیمگ و ہما جبران و منسوب بکنت کہ آیاں بہ بزر و بالا نیں شان و لائق نہ انت مثلاً کسے و بے آئی شریک بخت یا بے آئی جن و چک شون بدنت یا جوش و گوشتیت ما انزل اللہ علی بشر من شیء یعنی آئی و بے بند گانی ہدایت و ردا چ کار سازی نہ کت۔ جوش گوشوک سکین ظالم ایت ہے و طرہ ہر کس یہ دروغ نبوت و پیغمبری و دعویٰ و کنت یا جوش بٹان بخت کہ چو خدای کلام و من ہم آورت کنان۔ چو ش کہ ہمتیں مشرکاں گوشتگت کو نشاء لعلنا مثل هذا۔ اے کلیں خیر ظلم و گناہی نیگت کہ آئی سزا و کمیں احوال دیماید کنت۔ وک یعنی ماں موت و باطنی و روحانی سکیاں۔ وک یعنی بہ روح و قبض کنگ و سزا دیک و دست و دراج کنگ انت و زیاتیں زہر و غضب و ظاہر کنگ و خاطر و گوشان انت کہ بچش ات و تی ساہاں و د کہ اشان و چہ بازیں روچاں گوں و طرہ و رفق و ہنر و بچا نیگ و گلایش بو تگت۔ وک یعنی گوں سکین تکلیف و ذلت و رسوائی ہم بیت - ۱۲

بلکیں کلیں بنی آدم ہم ابید چہ خدای سر و سوج و چہ و تی و غفلت و زانگ و معلوم کت نہ کت۔ آ کتاب چہ کجا آہت و کئے و موسیٰ علیہ السلام و سر نازل کت۔ اے جبر راست ایت کہ مروچی شما آرا مثل کاغذ و ورق و ورق و چنڈ چنڈ کنان و مردمان و بے و تی دل و تب و پیش دار ات و آئی و بازی اخبار و احوالان و ہم چہ رویت و اے پیما شما آئی اصلی لفظاں پشت نہ گیتنگ۔ پدیم ہر چہ بہرے باقی موجود ات آوت ظاہر کنت کہ ہما قلات و کہ اے آثار و نشانی ات آوتی عروج و زمانگ و چینیگر عظیم الشان بو تگ۔ وک یعنی چشیں ہدایت و نور ابید چہ خدای خزانگ و دگہ چہ کجا راست کت کنت۔ اگن چشیں صاف و پدگار یں چیز ہم ایشان قبول دار نہ بنت تو شما تبلیغ و سرزنش کنان و تار بے میار بکن ات و اشان و ول بکن ات کہ و تی خرافات و لیب و لباء تہاد لگوش بہ بنت۔ و ہدیہ وقت کیت خدات اشان و جنت و کنت۔ وک یعنی اگن خدای ہر چہ چیز نازل نہ کت تو گدا اے مبارکیں کتاب چہ کجا آہت کہ آئی و نام قرآن انت کہ آ پیشی تمام کتابانی بنشتا نکان و راست گوشوک انت۔ اگن اے آسمانی کتابے نہ انت تو جوش ات کہ ایشی و کئے نبشتہ کنگ کہ آئی مثل و یارگ و سر را جن و انس قادر نہ انت۔ چون باریں شما ایشی و یک عامی (امی) نے و نبشتگیں گوشت کن ات ! وک اتم القرئی، میت گانی اصل و ہندال و گوشنت مکہ معظمہ تمامیں عربانی دینی و دنیاوی بجاہ ات و خبر افیان حیثیت و ہن قدیم دنیا و وسط (میابجی) و ہرگز و و طرہ کپیت۔ و جدید دنیا (امریک) چہ آئی چہ کپیت و حدیثانی روایت و رو و چہ آپ نے زمین جوڑ کنگ بو ت نو ساری و ہے جاگہ بچ بو تگ۔ بے سببانی بنیاد مکہ و را اتم القرئی فرما بیتنت۔ و چہ کر و گور و مراد یا عرب ات پرچاکہ ماں دنیا و قرآن و اولی مخاطب ہما انتت۔ چہ ہیثانی ذریعہ و اے باقی دنیا و خطاب کنگ بو ت و یا کلیں جہان مراد انت چو ش کہ فرمان کئی دیکون للعلمین نذیرا۔ وک ہر کس و آخرت و زند و سر یقین و بعد الموت و خیال بیت ہمانی ہدایت و نجات و راہ و شوباز و بیت ہمانی خدای پیغام و قبول و نماز و غیرہ عبادتانی حفاظت و کنت۔ وک چہ خدای سر را بھتان بنگ و شاید مراد اے بہ بیت کہ خدای نیمگ و ہما جبران و منسوب بکنت کہ آیاں بہ بزر و بالا نیں شان و لائق نہ انت مثلاً کسے و بے آئی شریک بخت یا بے آئی جن و چک شون بدنت یا جوش و گوشتیت ما انزل اللہ علی بشر من شیء یعنی آئی و بے بند گانی ہدایت و ردا چ کار سازی نہ کت۔ جوش گوشوک سکین ظالم ایت ہے و طرہ ہر کس یہ دروغ نبوت و پیغمبری و دعویٰ و کنت یا جوش بٹان بخت کہ چو خدای کلام و من ہم آورت کنان۔ چو ش کہ ہمتیں مشرکاں گوشتگت کو نشاء لعلنا مثل هذا۔ اے کلیں خیر ظلم و گناہی نیگت کہ آئی سزا و کمیں احوال دیماید کنت۔ وک یعنی ماں موت و باطنی و روحانی سکیاں۔ وک یعنی بہ روح و قبض کنگ و سزا دیک و دست و دراج کنگ انت و زیاتیں زہر و غضب و ظاہر کنگ و خاطر و گوشان انت کہ بچش ات و تی ساہاں و د کہ اشان و چہ بازیں روچاں گوں و طرہ و رفق و ہنر و بچا نیگ و گلایش بو تگت۔ وک یعنی گوں سکین تکلیف و ذلت و رسوائی ہم بیت - ۱۲

ول یعنی بتکبر اللہ آیتان عدو روغ بند کنگت۔

ول یعنی نہ ماں سرے کلا ہے ونہ پاواں کو شے خشکی دستاں
پیدا کت وہما ساز واز باباں کہ بہ آسانی سرے شاپہر بندوک
انت گوں وتی ہمراہی و نیا ورتگ، زانا پشت و ہشتگ
و پیدا کت۔ ول یعنی ہما کسان و کہ شمارا ننگت کہ بہ کسکی
و ہدے شے کارے کابنت آیاں کجا نگو شنتت مروچی ما آیان
پہ شے سفارش و ادانہ گندیں۔ حمایت و سفارش و ہما
رشتگ مروچی سسنتت و ہرج مزین شمد عوی نے
کنگت آکجا نگو اندیم بوتنت۔ ول یعنی ماں زمین و کل
کنگ و پد گڑگ و دان و دران و سبزیں دل و پیرا
کنگ یاساہ دارے چہ بے جان و بے جان و چہ ساہارے
کتگ (مثلاً انسان و چہ لطفہ، لطفہ و چہ انسان و
پیدا کنگ) ہما خدا و کارانت۔ گڈا آراہیل کنان و شما
کجا نگو سر جنگاے۔ زانا شمارا دگہ چوشیں ہستی نے
دست کسیت کہ اے کلیں کاران و سر انجام دات بکنت
و یعنی چہ شب و تاریکی و زردی ترکان و صبح صادق
پیدا و بیت آئی در کنوک ہم ہمانی و تانت۔
ول شب و روج و ماہ روج و ہرج حکمانہ نظام و آیان
رفتار و ہرج حسابے مقرر فرماینتگی ماں آئی و ذرہ
قد و کم و گیشی نہ بیت۔ ول یعنی بلا واسطہ چہ آیاں راہ
در گج ات یا بلا واسطہ چہ قطب نماء ذریعہ و۔
ول یعنی چہ حضرت آدم علیہ السلام و۔
ول مستقر دارگ و جنگ و جاگ۔ مستودع سپرد
کنگ و امانت ایرکنگ و جاگ و گوشتت۔ اے و
لغوی معنی بوت انت۔ بلے بہ اشانی مصداق و تعین و
ردا ماں مفسران اختلاف انت۔ حضرت شاہ صاحب و
ماں موضع القرآن و ہر چہ کہ نبشتہ کرتگ مارا دوست
بیت۔ یعنی چہ درستان و اول سپرد بیت مات و
لاپ و کہ کم و دنیا و اثر و پیدا بکنت پدارزاکیت ماں
دنیا و جلالت۔ پدارسپرد بیت بہ قبر و کہ کم و آخرت و
اثر و پیدا بکنت۔ پداروت داریت ماں جنت و یاد و خ و

واذا سمعوا

۲۱۲

الانعام

وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿۱۶﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فَرَادَى كَمَا

و چہ آئی آیاتاں شما تکبر کنت و و ضرور شما نوں مے گورا آتکت یک یکا ہنچو کہ

خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا

پیدا کنگت ما شما را اولی برے و اشتنتت آتکت ہر اسبابیکہ ما شمارا از انگت و تی پشت و ما

نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ لَقَدْ

نگندیں گوں شما شے سفارش کنوکاں ہما کہ گما نو کنگت کہ آیاں در حق شے پرورش کنگا شریکت۔ البتہ نوں

تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿۱۷﴾ إِنَّ اللَّهَ فَالِقَ

شے بندے گوں یکدگر برتگ و کار بوتنت چہ شما ہر دعوائے کہ شما کتکت بیشک اللہ انت ترا کینیت

الْحَبِّ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ

دانگ و گڈگ و در کنت زندگ و چہ مُردگ و در کنوک انت مُردگ و چہ

الْحَيِّ ذَلِكُمْ اللَّهُ فَالِقَ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ

زندگ و ہمیشنت اللہ پدارنوں شما کجا نگو سر حجابت و ترا کینیت در کنت صبح و روشنی و پیدا کت

اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حِسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ

شب پہ آرام و روج و ماہ پہ چاب و اساندا زہ کنگینت زور کیں

الْعَلِيمِ ﴿۱۸﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الَّيَّامَ لَيَالٍ وَجَعَلَ

دانا و و ہما پیداک کنگت پر شما استازا کہ شمارا و بکنتت پہ ہمشانگی ماں

ظِلْمَتِ الْبُرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۱۹﴾ وَ

خشکیگ و دریا و تہاریاں و البتہ ما شربیان کنگتت نشانیاں پہ ہما کسان کز انت و

هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ

ہما انت کہ پیدا کتگ شمارا چہ یک نفس پدارنوں یک مقیمی جاہنت و یکے دگر پدارکی و

قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿۲۰﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ

النبی مانوں شر گیشنتگ بیان کنگتت نشانیاں پہ ہما قوم و کہ سر پد بنت و ہمانی و ایر گیشنگ چہ

منزل ۲

السَّمَاءِ مَاءً فَآخَرَ جَنَابَهُ نَبَاتٍ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ
 آسمان سے آبی پھر درکنگ سے ہر قسم کی چیزیں نکالتے ہیں اور پھر ان سے پھل نکالتے ہیں
 خَضْرًا أَخْرَجْنَا مِنْهُ حَبًّا ثَمَرًا كَبَابًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ
 سبز پھل نکالتے ہیں اور ان سے دانے اور پھل نکالتے ہیں اور ان سے پھل نکالتے ہیں
 وَدَانِيَةٌ وَجَدَّتْ مِنَ الْعِنَابِ وَالزَّيْتُونِ وَالرُّمَّانِ مِثْلَهَا وَ
 کھجور اور ان سے دانے اور پھل نکالتے ہیں اور ان سے پھل نکالتے ہیں
 غَيْرَ مُشَابِهٍ انْظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لآیةٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۹۹﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ
 انہوں نے اللہ کے لیے شریک بنائے اور انہیں پیدا کیا اور انہیں پیدا کیا اور انہیں پیدا کیا
 وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَكَ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ ﴿۱۰۰﴾
 اور انہوں نے اللہ کے لیے بیٹے اور بیٹیاں بنائے اور انہیں پیدا کیا اور انہیں پیدا کیا
 بَدِيعِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنْ يُكُونُ لَهُ وُلْدٌ فَلَا عَدْوٌ لَهُ
 پیدا کرنے والا آسمانوں اور زمینوں کا اگر ان کے بچے ہوں تو ان کے لیے کوئی دشمنی نہیں ہے
 صَاحِبِهِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۱۰۱﴾ ذَلِكُمْ اللَّهُ
 جسے اللہ نے پیدا کیا اور وہ ہر چیز سے سب سے زیادہ علم والا ہے اور وہ ہر چیز سے سب سے زیادہ علم والا ہے
 رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ
 تمہارا رب ہے اور اللہ کے سوا کوئی اور نہیں ہے اور وہ ہر چیز سے سب سے زیادہ علم والا ہے
 شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿۱۰۲﴾ لَا تَدْرِكُهُ الْبَصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْبَصَارَ وَهُوَ
 چیز کا کارساز ہے اور وہ ہر چیز سے سب سے زیادہ علم والا ہے اور وہ ہر چیز سے سب سے زیادہ علم والا ہے
 هُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿۱۰۳﴾ قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ
 وہ اللہ کے لیے سب سے زیادہ علم والا ہے اور وہ ہر چیز سے سب سے زیادہ علم والا ہے

فل یعنی چہ آسمان و نیلگ و جبران و گوارینیت کہ آنباتی چیزانی رودینک و سبب انت۔ فل یعنی بہ گرائی و سبب و جہنگ و جگتگنت۔ فل یعنی چہ صورت شکل، بمقدار، بو تمام و در
 لھتیں نیلگ یک دگرے و ہم شکل انت و لھتیں نہ انت۔ فل یعنی اول سر و و ہر یکہ بردنت تو کچا بے تام و ورگ و ناقابل انت۔ پدا پختہ لوگ و رند چنکر لذیذ،
 نامدار و بووناک بیت۔ اے کل خدا قدرت و ظاہر کنت۔ و ماں اے رکوع و حق تعالیٰ و ہرج افعال و صفات و قدرت و آثار بیان بو ننت چہ ایان خدا
 وجود، وحدانیت و کامل الصفات بوگ و استدلال و اصفا ظاہر انت لیکن غور کنگ بہ بیت تو وحی و نبوت و مسئلہ ہم داں یک منہیں حد سے و کیشینگ بیت پر چاک و ہر یکہ اللہ تعالیٰ
 چہ وئی مہربانی و پے مئے دنیاوی زندگی و مادی حاجاتی پورہ کنگ اینکراضی و سماوی از باب ددی کز گنت تو اے گوشگ چنک غلط و رد بیت کہ آئی و پے مئے اخروی حیات و
 روحانی ضرورتانی رد ایچ بند و بستے نہ کز کنگ۔ یقیناً ہمارے ذمہیں رب کہ آئی و پے مئے جسم و جان و ردوم و چہ آسمان و آپ ایر گتنگ پے مئے روحانی خوراک و ہم آئی و پے
 نبوت و نوداں وحی و الہام و ہور گوارینیت و ہدیہ کہ آ
 خشکی و تری و تہار و کیانی توک و استنارانی معرفت و

ظاہری رہبری کنت تو چون ممکن بیت کنت کہ پے باطنی
 رہنمائی و خاطر و یک استا سے ہم ماں روحانیت و
 آسمان و روشن نہ کنگ۔ شب و تاریکی و پدا آئی و صبح
 صادق و روشنائی کت و مخلوق و موہ دات کہ آیان بہ
 وئی دنیاوی کار و بار و تہا چہ ماہ و ریح و روزنی و یک
 مقررین حسابے و روء سبت و نفع زوران بہ بنت
 گدا چون گوشگ بیت کنت کہ کفر و شرک، ظلم و عدوان
 و فسق و فجور و کوراسکیں شب و چہ آئی و پہنات و یح
 ماہے نہ تربیت نہ صبح صادق و نور نالان پور۔ شب
 ہلاکس بو ان و یک آفتاب طلوع بوت۔ خدا کلیں
 مخلوق پے ابدال آباد جہل و منڈالت و جہلیں تہار و کیانی
 تہا و دل کنگ بوت چون گندیم و دان و خرم و گدا
 را دران و خداوند کریم سر سبز در چکے و رو دینیت بے
 ماں انسان و دل و ربانی معرفت و تران و زانگ و
 ہرچ تھے فطرۃ تالان کنگ بوتگ ات آرا ہنجوش مفت
 بہ باد کنگ بوت کہ نہ سری کش انت، نہ رست نہ پختہ بوت
 نہ تیار بوت و ہر جسمانی حساب و ماں دنیا و تہا حی و
 میت و رد قائم انت خدا چہ زندگی و مردگ و چہ
 مردگ و زندگی و درکنان انت و پیدا کنت تو ماں
 روحانی نظام و خدا اے ہیل و عادت و انکار پر چا
 کنگ بہ بیت بے شک روحانی و پے مئے آواز بر و چہ
 یک زندگی قومے و مردگ و چہ مردگیں قومے و زندگیں
 کسان و ودی کنت و چہ آئی و مئے دنیاوی زندگی و
 مستقر و مستودع و حکیمانہ بست و بند کنگ گدا
 اخروی زندہ و مستقر و مستودع و از باب چرائی و شرت
 و بہر ودی فرما بینگ انت۔ فلا الحمد و المننہ و بہ الثقة
 والعصمہ۔ چہ ہمیشی و اے ہم بہ فہم و کیت کہ چوش
 ما خداوند تعالیٰ و چہ آئی کاراں جاہ کاریں۔ یعنی ہرج
 کارے کہ آچہ وئی سر جمیں قدرت و انجام دنت کتام
 یک مخلوقے و چوش تو فنیق نیست انت کہ آوڑ و کار
 کت بکنت بالکل بے پیمائی کلام و ہم ماہے حساب و
 چکاس کت کنیں کہ خدا کلام ہا بوت کنت کہ آئی و پے
 کلام و کلیں مخلوق آوار بو ان و ہم اذکت ممکنت۔ گدا
 سائزل مثل ما آسزل اللہ و دعویٰ داں کجا حد

صحیح بوت کنت۔ چوش بگوش ماں اے رکوع و حق تعالیٰ و صفات و افعال بیان کنان و ہما تہا میں سئلہانی حقیقت و روء سر زلش کنگ بوت کہ آیانی تغلیط ماں
 پیشی رکوع و کنگ بوتگ۔ فل یا و اچہ جن و مراد اد و شیاطین انت۔ چون کہ کفر و شرک و ارتکاب چہ شیطان و اعوار و بیت پمش کا چہ آئی و اعوار و
 اضلال و غیر اللہ عبادت کنگ بزراں (گویا) ہائی و عبادت بوت۔ ابراہیم علیہ السلام بہ بت پرستی و رد کنان و فرما بینگ یابیت لا تعبد الشیطان
 دگہ جا گے ارشاد انت اَلَمْ اَعْمَدُ اَلَيْكُمْ نَبِيَّ اَدَمَ اَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ۔ ملائکہ ماں قیامت و گوشت سُبْحَانَكَ اَنْتَ وَكِيلٌ تَا مِّنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ
 الْجِنَّ اَكْثَرُهُمْ بِهٖ مُّؤْمِنُوْنَ۔ یا و اچہ جن و مراد جن و قوم کرگ بہ بیت کہ چہ آیان لھتیں سرداراں جاہلیت و دور و مردماں استعانت و تعوذ کنوک انت۔ و اِنَّ
 كَانْ رِجَالٌ مِّنَ الْاِنْسِ يَعُوْذُوْنَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَرَادُوْهُمْ رَهَقًا (جن رکوع ۱) ہرچے بہ بیت آیان چو مثل ما خدا و عاجزین مخلوق انت۔ گدا مخلوق بو ان و آ
 چونکائی خدا و شرک بوت کنت۔ و نصاریٰ حضرت مسیح و لھتیں یہود حضرت عزیر و خدا چک و مشرکان ملائکہ ان و خدا و جنک گوشگت

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

..... یعنی چہ شریکی، پاک انت و آئی شان سک بلند انت۔ ادء پت وچک و ر دو بند، شہینگ چون پیدا
 بوت کنت۔ فک ہا ذات کہ تہنا تمام زمین و آسمان ابید چہ یک نمونے و از بابانی ذریعہ، یہ یک عجیب طرزے، سر او دی کنتت مروجی آرا شریکانی مدد وچک وچلا نکانی
 پشیدی، چہ حاجت انت فل جیرانگی گپ ایت کہ وہدے شہا کتام یک مخلوقے، حقیقہ خدای اولاد قرار دیتت تو لے چکانی مات کئے، قرار دیتت و آما تہ رشتگ
 گون خدای چہ پیمانہ ات۔ عیسائی حضرت مسیح، خدای چک گوشتت بے اے توفیق اشاں ہم بوت نہ کنت کہ (العیاذ باللہ) بی بی مریم صدیقہ، خدای لوگ بانک قرار
 دیان، زنا شوی، رشتگان، فاعل یا منوک بہ بنت۔ وہدیکہ چوش نہ انت توجہ مریم و لطن، و دی ہویکس چک چونکانی خدای چک جوڑ بوت۔ دنیا، ایدگہ چکان، ہم
 خدایہ آیانی ماتانی لاپاں و دی کنت و آیای معاذ اللہ خدای سلی اولاد گوشگ نہ بنت۔ اے تفاوت کہ نیک پچھے ایوک، چہ جبریل، نفخہ، ابید چہ ظاہری از باباں

فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا نَأْتِيكُمْ بِحَفِيفٍ ۝۱۳۷ وَكَذَلِكَ
 نَأْتِيكُمْ بِالنُّبُوتِ وَمَنْ كَفَرَ بِنُورِ الْهُدَىٰ وَالنُّبُوتِ لَمَّا جَاءَهُمْ بَيِّنَاتٌ مِّنْ رَبِّهِمْ وَمَنْ كَفَرَ
 نَصْرُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا اَدْرَسَتْ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝۱۳۸
 اِتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَئَلَّاهُ أَهْوَىٰ وَأَعْرِضْ عَنِ
 الْمُشْرِكِينَ ۝۱۳۹ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ
 حَفِيفًا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ۝۱۴۰ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ
 مِن دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ
 أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ۝۱۴۱ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَتْهُمْ آيَةٌ
 لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا
 إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝۱۴۲ وَنَقَلْنَا بِهَدْمِ أَيْمَانِهِمْ كَمَا
 كَانُوا يَكْفُرُونَ ۝۱۴۳ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ يَتْلُو آيَاتِ اللَّهِ لِيُزَكِّيَ
 لَكُمْ دِينَكُمْ وَأُذَكِّرْكُمْ بِالْحَقِّ وَأُخْرِجَ الْمُشْرِكِينَ ۝۱۴۴

مَنْزِل ۲

پیدا کنگ بیت و ایدگراں عمومی از بابانی رد اید اکتت
 ابوت و بنوت، مسئلہ، سراج اثر دور دات کنت
 نہ کنت۔ اسباب و مستبات بہ بنت یا خوارق عادات
 کلان، خدای و دی کنتت و سہاوت زانت کہ کتام چیز
 کتام وہدے چہ وڑ پید اکتت مصلحت و حکمت انت۔
 وک آئی، عبادت کنگ پیشکا لازم انت کہ ہر زبان
 تو تکیں صفاتی روئے آئی، ذات معبود لوگ، استحقاق
 داریت و ہم پیشکا کہ تمام مخلوق، کار سازی بہ ہائی
 دست، انت۔ وک واجہ شاہ صاحب، ایشی
 مطلب چوش گتنگ کہ ماں جم، اے قوت نیست کار
 بگنڈیت البت آئی، چہ دتی مہربانی، و تارا پیشدارگ بلوٹیت
 تو ماں چماں ہنچشیں قوت ہم پید اکتت مثلاً ماں آخرت
 مومنان، آیانی درجہ و مرتبہ، رد اید ایشی دارگ بیت
 چوش کہ چہ نصوص و سنت، ثابت انت یا چہ ہتس
 روایتی روئے نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم، ماں لیلۃ الاسراء
 و رویت نصیب بوت علی اختلاف الاقوال۔ مادگہ متوجہ
 چونکہ نص موجود نہ انت لہذا عام دستور بنا۔ سر الفی
 رویت، اعتقاد دارگ بیت۔ چہ سلف، مفسران لہتیاں
 ”ادراک“ بہ ”احاطہ“، معنی، زرتنگ۔ یعنی نگاہ کردی
 آئی، احاطہ کت کنتت۔ آخرت، ہم رویت بیت،
 احاطہ نہ بیت۔ البت آئی شان ایشی انت کہ آئی
 تمام ابصار و مبصرات، احاطہ کنوک انت۔ اے
 و ہد ”لطیف“، رشتگ گون لاید کہ، ”و خیر“ گون
 و ہوید رکہ، چہ بیت۔
 ہمے تاکد ہم، فوائد : و یعنی اگر چہ ما خدای نہ
 گندی مگر آئی، چہ چہ کنوین نشانات و دلائل مئے دیم
 موجود انت ہر کس چماں سچ کنان، چاریت خدای حاصل
 کنتت و ہر کس کور بوت آئی، و تا ما وان بارکت بہ منی ذمہ
 اے نہ انت کہ کسے، بہ چارگ، مجبور کنان۔
 و یعنی دتی آیتان و وڑ وڑ، و بہک رنگ، پیشکا ہما بیت
 کہ شہا کلان، سر کنتت و ماں آیای چہ استعداد و احوال، احتلا
 و دو ٹنگ (فریق) بہ بنت۔ ضدی و کور دید چوش بگوشنت
 کہ چوشیں جوانیں علوم و معارف و ماں دل، جاگہ کنوین
 گفتار چہ یک امی (عامی) عیوں ظاہر بیت کنت ضرور
 اشی، چہ کسے، و دس گپنگ و پید ایشی گراں کم کم
 اے گپاں بہ مئے دیم بیان کنتت و لیکن انصاف پسند
 وزانو گریں مردمانی سراج ظاہر بیت و شیطانی شکوک و شبہات زائل بنت۔ و شہا خدای ذات، سر بھیسہ کنان، و آئی حکمانی سر عمل کنوک بیئیت و مشرکانی عناد
 و جہل و نیمگ، و دلگوش گور مکن ات۔ کہ چوشیں روز نہیں و لیلانی اشکنگ، پید ہم ماستیں راہ، نیابت۔ و یعنی حق تعالیٰ، کوئی حکمت برسی، تیار نہ انت کہ کلیں
 دنیا، بہ زبردستی مومن جوڑ کنتت بے شک اگر آئی بلوٹتیں تو روئے زمین، سر ایک مشرکے ہم باقی پشت گیتکیں و لیکن چہ شروع، آئی، انسانی نظام بہ ہے رنگ، جوڑتنگ
 کہ مردم کوشست بخت توفیقنا ہدایت، قبول کت کنتت پد ہم قبول کنگ، بلکل مجبور و بے وس بیئیت۔ ساری، اے مسئلہ، بیان گوشتگ۔ و تھی فرض تبلیغ و خدائی
 حکمانی زندگی آئیانی عملانی جواب دارشانیئیت۔ و یعنی شہا و ربابت، تبلیغ، چہ دتی فرض، سکدوش بوتے۔ انوں اشاں ہرچ کفر و شک، کنتت آئی ذمہ دار اشاں
 دت انت بہ شے سر ایشی، ذمہ واری نہ کپیت البت اے ضروری انت کہ شہا چہ دتی جانب، مفت ناحق، آیانی زیاتیں کفر و عناد، سبب و تا جوڑ مکن ات مثلاً فرض کج
 آیانی مذہب، و تردید یا بحث و مناظرہ، و رد، شہا ہر گراں، آیانی معبودان، و بدرد، زاء زکت دیگ بنا۔ بکن ات کہ آئی، نتیجہ چوش بیت کہ آ.....

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

وَلَوْ أَنَّا زَلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَحَشَرْنَا

وَإِذَا كُنْتُمْ فِيهَا فَسَوْفَ بَدِينٌ وَإِيمَانٌ أَنْ يُسْمِعَهُمُ رَجْوَاهُمْ وَيَخَشِّمُهُمْ وَإِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ أَعْيُنًا بِمَا تَكْفُرُونَ

أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ۝ كَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطَانِ

الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ

عُرُورًا ۝ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ۝

وَلِتَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ

وَلِيَقْتَرِفُوا أَهْمًا مُّقْتَرِفُونَ ۝ أَفَعَدَّ اللَّهُ ابْتِغَىٰ حُكْمًا وَهُوَ

الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ

يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنْزَلٌ مِّنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونُوا مِنَ

الْمُنْتَرِينَ ۝ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ

لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ وَإِنْ تَطَّعَ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ

بِحَبْلِهِ وَجِبَالِ الْفَارِاسِ أَهَبْنَا لَهُمْ مَا رِزَقْنَاكَ يَوْمَ تَكُونُ الْبُحْبُوحَ

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الْبُحْبُوحِ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الْبُحْبُوحِ

..... کہ آماں پستہ شے برحقین معبود (خدا) و محترم بزرگانی بے ادبی نہ کنت و چہ نادانی آبان و زار و زکت کنت۔ اے ہیماوتی واجب معبود معبود و قابل احترام بزرگانی اہانت و سبب شامت جوڑ بونیت پشکا پریشی و ملام احترام لازم انت۔ کتا یک مذہبے ہول فرخ و جولیں رہ بندہ زدیان و ظاہر گنگ یا آئی و زوری رد و تحقیقی و الزامی رہ بندہ سزائش جہالتیں جہالتیں بے کلام قومے پیشوا و معبودانی بابت و تحقیر و سبکی و غرض و سوچا کیں لفظان و کثک و قرآن و کدی ہم روانہ گنگ۔ و دنیا چونکہ امتی جاگرت آئی و نظام و ماہرہ ڈولا جوڑ گنگ و ہنجوشیں رہ بندہ جمع گنگت کہ ادب ہم قوم بوقی عمل و دستور سزانا زان بیت۔ انسانی دماغ و پیم (ستا) اے وراڈ گنگ نہ بونگ کہ آلوک و راستی قبول و پسند گنگ و سر مجبور بہ بیت ردی و ننگ و لیٹ ورگ و گنجائش پشت ملکیت البت بہ خدا و گور و سر لوگ و ہدے و ہدیہ کہ تمام حقیقت دیمہ کانت گنگ اسر بہ بیت کہ ہر حق کار ماماں دنیا کنگت آچوین انت۔ و یعنی لھتیں فرمائشی نشانیان مثلاً صفاء کوہ خالص طللاء بہ بیت۔ و مسلماناں بہ دل و اے خیال پیدا بوت کشر انت ایشانی اے

حجت تمام گنگ بہ بیت بریشی و اللہ فرمائنت شہاچے زان ات کہ اے کشریں ضدی اس مردم نشانی و گنگ پدیم ایمان نیارنت پدیم ایمان نیارنت پدا اللہ دستور و روئے سزاد مستحق بنت کہ فوراً ہلاک و برباد گنگ بہ بنت ہنجوش کہ ساری اے رد ایمان گوستگ۔ فل یعنی وہدیکہ ایشانی کفر و سرکشی دراج کش بیت تو نتیجہ جوش بیت کہ ما ایشانی جم و دلان و چپکا کنیں۔ گنگ ایشان و توفیق نہ بیت کہ حق و سر پد بہ بنت یا بگندنت۔ ماں موضع القرآن انت کہ اللہ کس و کہ ہدایت منت اول سر و حق و پشک گنگ گوں انصاف قبول و ربت و کس و اول سر ضدت اگر نشانیان تو بگندنت تو چہ نہ چہ جیلہ جوڑ کنت ہمے تاکدیم و فوائد: قل یعنی اگر یہ ایشانی فرمائش و روئے بلکیں پریشی و دیم تفرض کن چہ آسان و فرشتہ ایرکیان شے تصدیق و بگندنت و مردگ چہ قرآن یاد آبان و گوں ایشان خبر بگندنت و سر مجبوس پیشی امت کہ گوستگت دوبارہ زندگ کنان و ایشانی دیمہ ساری گنگ بہ بنت گنگ ہم چہ بعض و عناد و سبب و اے مردمان حق و متوک انت بیشک اگر خدا بواہیت تو زبردستی ایشان منینت کت کنت بے جوش و اہگ آئی و حکمت و بخوبی نظام و برخلاف انت کہ ایشا چہ ریشانیات مردم چہ وئی جہالت زانت کت نہ کنت اے ردا گیش و گیوارا ساری اس فوائد بیان بونگ۔ و یعنی سیرا کت ما۔

و چونکہ خدا و بالغین حکمت کو سنا ہمیشی و لو طنت کہ عالم نظام و دانکہ جگک منظور انت چہ خیر و شر و قوتال حج قوتے ہن بر کل مجبور و نیست نا بود مہیت پشکا نیکی بدی، ہدایت و ضلالت و حریفانہ جنگ چہ دائم و بوان و سیرا کت انت۔ ہنجوش کہ مروچی اے مشرک و بدواہ شمارا چہ بے کاری فرمائشان شزار کنت نسما میں جیلہ کنان مخلوق و چہ چپکس راہ و گسر گنگ لو طنت سے رنگ ہر یک نمبرے و مقابل و شیطانی قوتال کارکنان بونگت کہ پیغمبران ماں وئی پاکیں مقصد (ہدایت خلق اللہ) و کامیاب بونگ و میلنت بہ ہے فاسدیں غرض و شیطاں الجن و الانس گوں یکدگرے تعاون کنان و یکدگرے و رد و بگندنت و فریب دیگی و رداوشکیں و شیرکینیں خبر جیل دینت و ایشانی اے ہدار کی (عارضی) آزادی ہما ٹومی حکمت عملی و بخوبی نظام و ماتحت انت کہ ارا حق تعالیٰ و عالم تخلیق و ردا الحاظ گنگ پشکا شہاچہ خدا و ذمنا منی فتنہ پر داریاں زیات غناک بدت چریشاں و چریشانی کذب و افتراء و چہان و نزار ان و معاملہ بہ خدا و حوالہ کن انت۔ و یعنی شیطاں یکدگرے

چو طللاء آپ جنگیں بونگیں فریبی خبران و پیش کا پیش دانت کہ ایشان و اشکان کس ماں مینا و زندہ و غرق انت و یہ دومی زندہ و یقین و دانت چویش احق کونکس جہالتیں بگ و بلیثت و آبا گوں ل و دوست ہدانت و پدا کدی ہم چہ بدیں کاراں و کفر و فسوق و چڈان و ت و کشت کت بگندنت۔ و یعنی شیطاں الانس الجن و فریبی و چہر پیں خبرانی سراب عقیدہ و جاہلین مردم خیال گور کت کنت یک سببے یا آئی و متبعین کہ ہر یک مسئلہ و ہر معاملہ ایشان تیں خدای وئی منصف و معتد قبول گنگ آیا چریشاں اے ممکن انت کہ ایشان خدای بل کنان و دگرے کسے و چہر پیں و تروپکس خبرانی بونگ و لگوش گور کنت یا معاذ اللہ غیر اللہ دیمہ گردن و بگندنت حالانکہ ایشانی گور و بہ خدا جانے و سچس لاجا کونکس کا طیں کتاب سربونگ کہ ماں آئی و توک و تمام اصولی چیزانی ضروری گیش و گیوار و فیصل موجود انت کہ آئی و بابت و اہل کتاب و عالم ہن پیشی کتا بانی بشارتانی بنا ر و شہ زانت کہ یقیناً اے آسمانی کتاب ایت کہ آئی و تمام احوال راست انت و تمہا میں احکام معتدل و منصف انت کہ مریشاں کسے و طاقت نہ انت کہ رد و بدل کت بگنت۔ اے ہمیں کتاب و سر جیں قانون و موجودگی و چونکائی یک مسلمانے و سوسہ و ہم یا تھنا عقلی قیاس یا سرکشی و ہمیں ردیں کارانی آماج بیت کنت۔ و ہدیہ بخوبی و زانت کہ خدا تعالیٰ کہ ارا ما وئی حکم و آئی کتاب و دستور العمل تسلیم گنگ اے ہمے ہک

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل مشاہدہ و توارخ پیش دارنت کہ ماں دنیا و مدام فہمیدہ محقق و با اصولیں مردم کم بونگنت۔ ہا مردم زیات ترانت کہ آمحض خیالی، بے اصول و انکی خبرانی پر وی کنوک انت اگن شتا ہے پیمائشی و جبران و متنگ بناکن ات و بے اصولیں خبرانی پدء روگ شروع کن ات تو چہ خدائے پیش داشتگنیں تجکین راہ و یقینا کسر بیت البشر ایہ واجہ و نامزدکنان و دگران و اشکناینگ مفصود انت۔ جاہلیں عوام و ہے بے اصولیں و انکی خبراں چہ یکے ہا ات کہ آیاں ذبیحہ و مسکہ بہ سر زرتگت و گوشتگتت کہ ہرچ جناور بہ و فی موت و بمریت (یعنی میت) آرا مسلمان حرام گوشت حالانکہ آئی گتوگ خدوات انت و ہرچے موت گتنت آرا حلال زان انت اے و عجیب جبرایت ایشی و پستہ ماں آیوکیں آیت چہ فکروا میتا ذکر اسم اللہ علیہ و دیگر بوت۔ حضرت شاہ صاحب ماں موضع القرآن و فرمان کنت کہ اے بازیں آیت بریشی و نازل بوتنت کہ کافراں گوشتگ بنا رکت کہ مسلمان و فی کشتگین و ورا نت و اللہ و کشتگین و نور انت۔ اللہ و فرمان کت کہ چشیں روغن کشتگین خبران و شیطان مردم و تعلیم دنت تا نکہ ماں مشہ و بکینت۔ خوب بزانت ات کہ ماں حلال و حرام و ایوک و خدائے حکم راہوار میت۔ تہنا عقلی و ت گڑیں خبران و اعت بار نیست۔ دیم تراء زیات گتیں گنوارکنان و فہمائیت کہ درستانی گتوگ اللہ تعالیٰ انت و نسکن آئی نام و بکت حال انت ہرچے بہ آئی و نام و سزاؤج بیت آ حلال انت و ہرچے بغیر چہ ایشی و بمریت آمردار انت۔ فل و ہدے راستیں و بیلانی رو و شتاب رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم و نبوت و قرآن کریم و حقیقت و قبول کنت و بہ سزجی و آئی و حکمانی سرا ایمان آوت تو گڈانوں فروج و جزئیات و صحت و قبول دار بوگ آئی انت اگن ہر یک اصل و فرج و کلی و جزئی و قبول کنگ بہ مئے عقلی قیاس و سرامینی بہ بیت تو وحی و نبوت و حضرت باقی نہ مانیت۔ فل یعنی لا چاری و مجبوری و جاوے مستثنی کنان و حرامین چیزانی تفصیل بیان بوت۔ ماں اشاں ہا حلالیں جانور داخل زانت کہ آرا بہ اللہ نام و ذبح کنگ بو تگ گڈ آئی نہ ورگ و ازباب چہ انت ؟

يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ

گڈا تراد دینت چہ اللہ راہ ۶۵ نرونت آ مگر بہ و فی خیالانی سرا و نہینت آ

الَّا يَخْرُصُونَ ﴿۱۶﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ

مگر کہ کو زابت دروغیں خبراں یقینا تہی رت شرزانت ہا کسا کہ ردوات چہ آئی و راہ ۶۶

وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿۱۷﴾ فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ

و آوت شرزانت ہا کساں کہ پر راہ و سرامینت فل گڈانوں بو ت چہ ہا جانور و کہ گڈ بو تگ اللہ نام بہ آئی ہر اگر

كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۸﴾ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ

شما آئی و حکمان میت فوجون انت شمارا کہ نورت چہ ہا جانور و کہ گڈ بو تگ

اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرُّوْا

اللہ نام بہ آئی و سرا و آئی بیان کنگت ہرچیکہ پہ شے سری حرام کنگت۔ مگر و فنیکہ لا چار بہ بیت شما

إِلَيْهِ وَإِنْ كَثُرَ الْيُضِلُّونَ بِأَهْوَابِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ

پرائی و کاف و باز مردم ترنت گمراہ کن انت بہ و فی واہشانی سرا بغیر چہ علم و تی پروردگار

هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿۱۹﴾ وَذُرُّوا ظَاهِرَ الْأَثَمِ وَبَاطِنَهُ

وت شرزانت چہ حد و کپوکیں مردمان فل و دست بکشت چہ ظاہرین گناہ و وچہ پوشیدہین

إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْأَثَمَ لَسَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿۲۰﴾

بیشک ہا کساں کہ گناہ کن انت زوت سزاؤج بنت بہ و فی کردارانی سبب و

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّ لَ لَفِسْقَ وَاِنَّ

و نہ ورت چہ ہا جانور و کہ گڈ بو تگ بہ آئی و سرا اللہ نام فل و لے و رگ گناہنت

الشَّيْطَانِ لِيُوْحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَٰهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ

شیطانان ماں دل و در دینت و فی دستناتی تاکر آگن شما جگر و بکن انت۔ و اگر شما آیانی خبر گیت

إِنَّكُمْ لَمَشْرُكُونَ ﴿۲۱﴾ أَوْ مِنْ كَانِ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ

گڈا شما ہن مشرک بوتت شریں یکسے کہ مرگت پدا ما زندگی کت آئی و وادات آئی و را

روغن کشتگین خبران و شیطان مردم و تعلیم دنت تا نکہ ماں مشہ و بکینت۔ خوب بزانت ات کہ ماں حلال و حرام و ایوک و خدائے حکم راہوار میت۔ تہنا عقلی و ت گڑیں خبران و اعت بار نیست۔ دیم تراء زیات گتیں گنوارکنان و فہمائیت کہ درستانی گتوگ اللہ تعالیٰ انت و نسکن آئی نام و بکت حال انت ہرچے بہ آئی و نام و سزاؤج بیت آ حلال انت و ہرچے بغیر چہ ایشی و بمریت آمردار انت۔ فل و ہدے راستیں و بیلانی رو و شتاب رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم و نبوت و قرآن کریم و حقیقت و قبول کنت و بہ سزجی و آئی و حکمانی سرا ایمان آوت تو گڈانوں فروج و جزئیات و صحت و قبول دار بوگ آئی انت اگن ہر یک اصل و فرج و کلی و جزئی و قبول کنگ بہ مئے عقلی قیاس و سرامینی بہ بیت تو وحی و نبوت و حضرت باقی نہ مانیت۔ فل یعنی لا چاری و مجبوری و جاوے مستثنی کنان و حرامین چیزانی تفصیل بیان بوت۔ ماں اشاں ہا حلالیں جانور داخل زانت کہ آرا بہ اللہ نام و ذبح کنگ بو تگ گڈ آئی نہ ورگ و ازباب چہ انت ؟

فل مسلمان و عقیدہ ایش انت کہ ہر چیز بالواسطہ یا بلا واسطہ خدوات پیدا کنت و ہمانی کشتیت۔ پدا چوشکہ ماں آئی پیدا کنگیں چیزاں چہ لہتیں و ورگ پہ ما فائدہ دیوک طبع بہ کپوک انت ہنجوشکہ سروپ و انکور و غیرہ و چہ لہتیں و ما نفرت کنیں یا بہ و فی جان و ضرر دیوک زانیں ہنجوشکہ ناپاک و سکن چیزاں کنگیا وغیرہ۔ ہے پیمائی کشتگین چیزاں دو قسم انت یکے ہا انت کہ چہ ایایاں طبع ہر بوارت یا آیانی ورگ مئے جسمانی یا روحانی تندرستی و پ خدائے گور و ضرر دیوک انت مثلاً ہا دومی حیوان کہ بہ و فی موت و بمریت و آئی و خولان گوشت و جذب بہ بیت۔ دومی حلال و طیبیں جناور کہ آرا باقاعدہ خدائے نام و سزاؤج کنگ بہ بیت اے ہم خدائے کشتگین انت کہ بہ آئی سرا چہ مسلمان و کارچ و سبب و موت و ابد بوت مگر چہ ذبح و عمل و خدائے نام و بکت و آئی و گوشت پاک و صاف بوت نوں ہر کسے اے دو تیں قسم ایک بلیکیت تو گڈ ایقینا آ معتدی (چہ حد و گوزوک) شمار بیت۔

و یعنی چہ کافرائی گمراہ کنگ و نہ سر ظاہر و عمل کن ات و نہ ماں دل و مشہ ظاہر کن ات۔ کذافی موضع القرآن۔ و یعنی نہ حقیقتہ نہ حکما۔ حنفیہ و کرا پزانت متروک لتسمیہ و مسئلہ و حکمی و ذکر و رد اشار کنگت۔ و یعنی شرک فقط ایش نہ انت کہ ابید چہ خدائے کسے و عبادت و بکنت بلکین ماں شرک و حکم و اے ہم داخل انت کہ کتا م چیزے و تحلیل و تحریم و رد ایگائیں شرعی کنگت و بیل دیان و محض آرا و احواء و زندگی و بکنت ہنجوشکہ ماں اتخذوا و اخبارہم و رهبانہم و اربابا من دؤن اللہ و تفسیر و مرفوعا منقول انت کہ اہل کتاب و وحی الہی یلہ دیان و تحلیل و تحریم و مدار محض اخبار و رهبان و سرا ابر کنگت۔ ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

نورًا يَهْدِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ

روشنی کہ گونئی تریت آماں مردمانی توک ۶ ایا آبر برینت گوں ہما کسا کہ آئی حال ایشت کہ تہا ریاں کپتنگ وچہ

مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۳۷﴾ وَكَذَلِكَ

اودا دیکھت نکنت۔ ہمیڈ ولا ڈولدرانت پہ کافرانی چمان آیانی کردار فل وھیڈ ولا

جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ اَكْبَرًا مِمَّنْ لَمْ يَكُورُ فِيهَا وَمَا يَكْفُرُونَ

کنگ ماں ہر یک شہرے ۶ گنہگارانی سرداران کہ جیلہ نکنت اودا وایان جیلہ نکنت

اَلَا بِانْفُسِهِمْ وَمَا يُشْعُرُونَ ﴿۱۳۸﴾ وَاِذَا جَاءَ تَهْمِ اَيَةٌ قَالُوا لَنْ

مگر ہوتی چنداں وایانی سردارنوت فل ووقنیکہ کیت آیانی گورے یک آیتے گڈا گونشت ما جبر

نُؤْمِنُ حَتَّى نُنزِّلَ مِثْلَ مَا نُزِّلَ عَلَيْنَا لَعَلَّ نَكْتُمُ اَعْلَمُ حَيْثُ

نمٹیں تاوقنیکہ دیگ مہبت مارا مثل ہما چیزے کہ دیگ ہونگت اللہ پیغمبران اللہ نثرزانت اے موقع

يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ اَجْرُوا صَغَارًا عِنْدَ اللَّهِ

کہ کجا ہم بدنت وئی پیغام ۶ زوت رسیت اے گنہگارن ۶ بے عزتی چہ اللہ طرف ۶

وَعَذَابٌ شَدِيدٌ لِّمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿۱۳۹﴾ فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ اَنْ

و سکتے عذاب چہ ہے سبب ۶ کہ آیان مکاری کت فل پدا ہر سیکہ اللہ بلوطیت کہ آیتارا

يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْاِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ اَنْ يُضِلَّهُ

پہ راہ ۶ ہر تریت گڈا پچ کنت آئی ۶ سینگ ۶ اسلام ۶ بارگ ۶ و ہر کینا بلوطیت کہ آیتارا چہ راہار دیکنت

يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَانْتَا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ

گڈا تنگ کپان پوس کنت آئی ۶ سینگ ۶ گشیک ۶ پہ یک زورے سر کپان انت آسمانا وھیڈ ولا

يَجْعَلُ اللَّهُ الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۱۴۰﴾ وَهَذَا صِرَاطٌ

دور دنت اللہ عذاب ۶ پہ ہما کسان سر کہ ایمان نیارنت و اے تہی پڑود گار ۶

رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿۱۴۱﴾ لَهُمْ

راہ انت تجکیں ماشربیان کنت نشانان پہ ہما کسان کہ نصیحت قبول کنت ۶ ہما یا

منزل ۲

فل پیش ۶ فرماینتی کہ شیاطین وئی رفقاء و سنگتانی دل ۶ و سوسہ دور دینت گوں مسلماناں جیلہ نکنت، یعنی بحث و تکرار، دجل و تبلیس و تلمیح و وسوسہ اندازی کنان آیایاں چہ حقین راہ ۶ دور نکنت لیکن آیایاں اے خا میں ہوس چہ وئی دلاں کتنگ لوٹیت۔ آگر وہ (لوٹی) یا شخص کہ جیلہ مکلف راہ راست ۶ سرار و گار انت آیایاں آئی ۶ حال آاویاں الشیاطین ۶ پیمانوت روح ۶ زندگ کت قرآن ۶ روشنی عطا کت کہ آئی (قرآن ۶ روشنی) ۶ زوران ۶ مردمانی هجوم وچی ۶ تہا بے تکلف راہ راست ۶ سرار و گار انت آیایاں آئی ۶ حال آاویاں الشیاطین ۶ پیمانوت کنت کہ آجہالت و ضلالت ۶ تہا روکیانی تہا سر یاد و رگانت کہ چہ آئی ۶ در ایک ۶ چہ راہ و ذرے نکذنت پر چاکر آہما ظلت و تہا روکی ۶ روشنی و بدی ۶ شری نعمت، اے داب

چہ ہم بوت نہ کنت۔ فل یعنی تہا مروچی مکہ ۶ سرار نہ بلکین ہمیشہ کافرانی سرداراں جیلہ و بہانہ کتنگ تاکہ عوام اناس پیغمبرانی فرمانبرار بنت، ہچو شکہ فرعون ۶ مجزہ کہ دیت توحیلہ فی کت و گوشتی کہ اے چہ سحر و جادو ۶ زور ۶ سلطنت ۶ سر قبضہ کنگ لوٹیت لیکن آیایاں اے جیلہ و حسرت ایریچائیں ایماندارانی سر کار گرنہ بنت جیلہ کنگ و تی عاقبت ۶ و ت خراب کنت و وئی جذب ووت نقصان وینت، اشی ۶ سما آیایاں ہوتہ نہ بیت۔ فل اشانی مکاری و نمون کنگ ۶ یک مثلے ایشت کہ انبیاء علیہم السلام ۶ صدق ۶ و ہد کہ یک نشانے دستگتس تو گونشتگتس کہ ما اے دلیل و نشانان ۶ ہچ نرا نیں ما و ہما و ہد ۶ یقین کنیں و ہدیہ فرشتہ مئے سرانازل بہ بنت و چہ پیغمبراں مارا ہم خدا ۶ پیغام ۶ با شکنا ۶ نینت یاوت حق تعالیٰ مئے دیما بیئت و قال الذین لا یرجون لقاءنا لولا انزل علینا الملائکة او نری ربنا لقد استکبروا فی انفسهم وعتوا کثیرا (قرآن رکع ۳) پیغمبری ۶ منصب دیگ بہ بیت و اے فرن شانی خدا ویدی امانت ۶ حامل بہ بیت اے و نہ یک چیزایت کہ چہ دعا یا ریاضت یا دنیاوی جاہ و دولت وغیرہ ۶ حاصل کنگ بہ بیت و نہ ہر کس و ناکس ۶ راجوشیں جلیل القدر و نازر کیں ذمہ داری ۶ سرفا تر کنگ بیت۔ البت چوشیں گستاخ، متکبر و نمون کنوکان و مکر بازان ۶ آگاہ بوگ لوٹیت کہ جلد راے شرف مندریں منصب ۶ طلب ۶ پستہ اشان ۶ سکین ذلت و ترندیں عذاب ۶ حضور ۶ دیگ بیت فل یعنی گوں ترندی بہ آسمان ۶ سرار کنگ لوٹیت مگر منونیت کہ یک بکیت ہمشکا باز دل تنگ بیت۔ و ہما کساں کہ ایمان یارگ ۶ ارادہ ندرانت بہ آیایاں سرا ہے و عذاب و تباہی یارگ بیت کم کم ۶ آیایاں سینگ ہنکر تنگ کنگ بیت کہ ماں آئی ۶ حق و داخل بوگ ۶ ہچ غیبتش پشت نہ کیت گڈا ہے ضیق صدر عذاب انت کہ ماں قیمت محسوس شکل ۶ درابیت۔ ادا "رجس" ۶ معنی بہ عذاب ۶ کنگ بوگ ہے روا اے تفسیر انت۔ عبدالرحمن بن زید بن سلم ۶ "رجس" ۶ معنی عذاب کنگ مگر ابن عباس ۶ ادا چہ "رجس" ۶ شیطان مراد کتنگ شایہ ہمشکا کہ "رجس" ناپاک ۶ گوشنت و چہ شیطان ۶ مشرین ناپاک کتے بیت کنت ۶ گڈا اے تفسیر آیت ۶ مطلب چوش بیت کہ ہنچوش خدا تھا

چہ ایمان ۶ ترسوک ۶ سینگ ۶ تنگ کنت ہمشکا بہ بے ایمانی سبب ۶ اشانی سرا شیطان مسلط کنگ بیت کہ ی اشان ۶ توفیق نہ بیت کہ حق ۶ نیگ ۶ رجوع ۶ بکنت۔ حضرت شاہ صاحب فرماینت کہ پیش ۶ فرماینتگت کہ کافر سوگند ورت کہ آیت ۶ بگندیں تو البت یقین کنیں، نون فرماینت کہ ما اگن ایمان ندیں تو چونکائی ایمان یارنت۔ میانجی ۶ مردگ ۶ حلال کنگ ۶ جیلہ نقل کت نون آئی ۶ پستہ ۶ بیان کت کہ ہر کس ۶ بہ اے رہ بندہ کار کنت کہ وئی خبر ۶ ل نہ کنت ہرج دیلے کہ بجزیت، نیونے بخت گڈا ہمیش انت گمراھی ۶ پدو نشان و ہر کس ۶ عقل بہ انصاف ۶ رہ بندہ بروت و ہم حکم برداری بکنت گڈا اہدایت ۶ پدو نشان انت۔ ماں اے مردماں پدو نشان گمراہی بیگنت بریشانی سرا ہچ آیتے اثر نہ کنت باقی بہ اللہ نیگ ارادہ ہدایت و اضلال ۶ نسبت کنگ ۶ رد باز جاگھاں گیش و گیوار کنگ بوگت۔ و دوم ۶ ہر مناسبتیں موقعے ۶ اے بار و انت ۶ اللہ نیسگ بیت۔ ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل یعنی ہر کس اسلام و فرمانبرداری و سچکلیں راہ و گریٹ ہائی یہ سلامتی و لوگ عسرت خدائی و ولی مددگار بیت۔ اے احوال و اہوائی و بوت کرائی و ولی خدانت یعنی اولیاء الرحمن۔ دیم و اولیاء الشیطان و احوال بیان بیت۔ فل یعنی اے شیاطین الجنان! شما بازیں بدختیں انسانان و بے فی طرف و کشات و بوقتی راہ و سرابرت۔ فل ماں دنیا و ہرچ انسانے بنت و غیرہ و بندگی و عبادت و کنت در حقیقت خبیثیں جن (شیاطین) و بندگی و عبادت و کنت بر اے خیال و کراے مئے کاراں شکر کنت آسانی نام و خیرات کنت و چونائی ہم بازیں کسے چراہل جاہلیت و بے وسی و لاچارائی و و ہدے چہ جتاں مدد لوتنگت چوش کہ ماں سورہ جن و اشارہ کنگ بوتگ و ابن کثیر و غیرہ و روایات نقل کر تگت و ہدے ماں آخرت و ہما شیطانیں جن و انسان برابر گرفتار کنگ بنت و حقین احوال دیم اظہار بیت گدا مشرکین مردم چوش عذریان کنت کہ اے مئے پروردگار ما آسانی بندگی و عبادت نہکت و لیکن ماہ ہا و ہدے و ردا و فتنے کارے کنتگت و چہ موت و وعدہ و آئیگ و پیش ساری و ماں دنیا و ولی کاراں ما چہ یک و گرے و کار کشگ و یک رہ بندے سازتگت آسانی عبادت مقصود نہ ات۔ فل اے ہمیں فرمان

مگر و ہدے اللہ بلوٹیت "پشکا کہ دوزخ و عذاب دائم و قائم انت اے بہ ہائی و اگے و سرانت آو ہدیگہ بلوٹیت بہ موقوف کنگ و ہم قادر انت و لیکن یک چیزے کہ آئی و واہتی و آئی و احوال بہ پیغمبری زبان و سر کنگ بوت نوں آ نہ نگلیت۔ و یعنی چہ گناہ کارائی گناہاں شری و معلوم انت و بوقتی سر جمیں حکمت و روء بہر یک گناہے و بر محل و مناسب سزاوت۔ و ہنجوش کہ شما شیاطین الجن و آیانی انسی اولیاء احوال اشکت بہ ہے و طے تمام ظالم و گناہ کاران و چہ آیانی ظلم و گناہانی تناسب و ماں دوزخ اشان و گوں یک و گرے و نزدیکیں و ہر کس ہر درجہ و گنہگار و ظالم بیت تو آرا گوں ہما طبقہ و نافرماناں آوار کنگ بیت۔ و کبر زاجن و انس و نامشری و سزا و بیان ات و اولیاء الجن و زبانی فی الجملہ معذرت ہم بیان کنگ بوت نوں پیش دارگ بیت کہ آیانی چہ عذرے معقول و سزاوت قابل نیست انت۔ ماں دنیا و خدائے پاک و حجت قائم بوتگت کہ اشئی و اقار و آیان و ت کنگ کمیت۔ اے خطاب یَمْعَشَرَ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ و بہ قیامت و روج و بیت و مخاطب کل جن و انس و یعنی کل مکلفانی مجموعہ انت ہر جماعت جدا جدا مخاطب نہ انت کہ کسے چوش ایراد بگرت کہ رسول و امام چہ انساناں ہنگنت چہ جنائی قوم و پیغمبرے دیم دیک نہ بوتگت کہ رسول ہنگنت چہ ڈول و گوشگت راست بیت کنت۔ اصل چوش انت کہ مخاطبانی مجموعہ و چہ اگن ماں کتا م نوے و ہم انیان رسل محقق بیت کہ چہ رہ بندے تمام مخاطباں بلا تخصیص فائدہ سر بیت تو مجموعہ و مخاطب کنگ و تہا ہج اشکال نیست انت مثلاً کسے چوش بگوشتیت اے عرب و عجم و نند و کاں و مشرق و مغرب و جاہ منڈراں آیا چہ شما خدائے محمد صلی اللہ علیہ وسلم و ہمیں کاملیں انسان و پیدانہ کت۔ اے عبارت و مطلب کسے و گورے اے بیت نہ کنت کہ یک محمد صلی اللہ علیہ وسلم و ماں عرب و پیدانگ بوت و دومی ماں عجم و بوگ لوٹیت، بے پیمایہ مشرق و جدا و مغرب و جدا محمد بہ بنت، گدا اے عبارت پروردگار است بیت۔ علی هذا القیاس ادا چوش لفہم کہ یَمْعَشَرَ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ الْکَرِیْمَاتُ کُمْ الیہ و مطلب صرف ایگرا انت کہ چہ جن و انس و مجموعہ پیغمبر دیم دیک بوتنت۔ باقی اے تحقیق کہ چہ ہر نوع و جدا جدا اہنتت یا ہر یک پیغمبر جن و انس و کلیں فردانی نیگ و راہی کنگ بوتگت اے ردا اے آیت خاموش انت چہ درگت خصوص و جمہور علماء ہے قرار داتگ کہ نہ ہر یک پیغمبر و بعثت عام انت و نہ کتا م جنے و اللہ مستقل پیغمبر چوڑ کنگ دیم دانگ۔ اکثر معاشی و ایدگہ معاملہ ہائی تہا اشان و حق تعالی و انسانی تاج کزنگ چوش کہ سورہ جن و آیات و حدیث و لصوص اے ردا اظہار کنت۔ اے کتا م رہ بندہ نہ انت کہ یہ مخلوق بہک ڈولا ہما ہمیں کتا م رسولے بہ بیت۔ باقی انسانانی نیگ و فرشتہ رسول چوڑ کتا م دیم دیک و ردا ماں قرآن و باز جاگے انکار کنگ بوتگت آئی و صلی مراد ایش انت کہ انسان و ذات بہ اصل صورت آئی و رویت و تحمل بارداشت نہایت زیاد و ہمیں خوف و ترس و وجہ و چہ آئی و چہ استفادہ گیش نہکت و بصورت انسان اگر بیانت تو ہفت و التباس بیت کہ انسان اینت یا فرشتہ اینت۔ بہ ہمیشہ و سرا قیاس کن ات کہ اگن ماں جن و قوم و نبوت و منصب و اہلیت بہ بوتیں تو آیان ہم یہ انساناں مبعوث کنگ نبوت کنت پرچا کہ اودا ہم ہے ہشکال ہستت۔ البتہ انسی رسول و پیغمبر و نیگ مبعوث بوگ ہشکا مشکل نہ انت کہ بہ جتاں نہ وا انسان و رویت ناقابل برداشت انت و نہ انسان و صورتی خوف و رعب چہ استفادہ و مانع بیت کنت ہد حق تعالی پیغمبر و ہما قلبی قوت بخشیت کہ آئی و سر اجن و ہمیں ہیبت ناکیں مخلوق و چہ رعب نہ کمیت۔ و یعنی دنیا و لذت و شہوناں آرا چہ آخرت و غافل کت آرا کہ ری ہم خیال نبوت کہ ہما احکم الحاکمین و دیار و ولی انت کہ آذرہ

دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُم بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۳۵﴾
 سلامتی لوگ آیانی پروردگار و گورے و سزاوت آیانی مددگارنت بہ آیانی عملانی سبب و
 وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَعْشَرَ الْجَنِّ قَدْ اسْتَكْبَرْتُمْ مِّنْ
 و ہما روچہ کہ کنت آدرستان و یکجا کہ۔ گوشتیت کہ آئی جماعت جنائی بازیں شہا بہ و تی راہ و کنگ چہ
 الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيُوهُمْ مِّنَ الْإِنْسِ رَبُّنَا اسْتَمْتَعْ بَعْضُنَا
 مردمان و گوشتت دوست دار آیانی چہ مردمان کرے مئے پروردگار فائدہ چست کنگ ماگن
 بَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْت لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ
 و مارستیں بہ و تی ہما وعدہ و سزا کہ تو پر ہما مقرر کنتت و فرمائیت کہ آس دوزخ و شہا بہ
 خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿۱۳۶﴾
 انت جہ مندرت ماں آئی تہا مگر ہر چیکہ اللہ بلوٹیت و البتہ تی پروردگار حکمتانی صاحبنت سہی دارنت و
 وَكَذَلِكَ نُؤْتِي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۱۳۷﴾
 و ہمیدولا گورے گورکین گنہکاران و گوں یک و گرا بہ آیانی عملانی سبب و
 يَمْعَشَرَ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ الْكَرِيمَاتُ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقْضُونَ
 اوجاعت جنانیک و مردمانی آیا نبیا ننگنت شہا گورے پیغمبر چہ شماوت کہ بیان بکنت
 عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا اشْهَدْنَا
 بہ شہا سرامنی آیتان و نبر سینت شمارا چہ ہمے روچہ و دیم و آئیگ و گوشتت کہما اقرار کت
 عَلَىٰ أَنْفُسِنَا وَغَرَّبْنَاهُمْ حَيٰوةَ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ
 بہ و تی گناہانی سرا و ردا ات آیان و دنیا و زندگانی و و تمنت آیان بہ و تی سرا
 أَنَّهُمْ كَانُوا كٰفِرِينَ ﴿۱۳۸﴾ ذٰلِكَ اَنْ لَّمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى
 اے خبر کہ آکا فر بوتنگت و اے ہمے سبب و کہ تہی پروردگار تباہ کنوک نہ انت ملکان و
 بَظْلِمٍ وَّاهْلُهَا غٰفِلُونَ ﴿۱۳۹﴾ وَلِكُلِّ دَرَجٰتٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَّمَا رَبُّكَ
 بہ آیانی ظلمیکگی و ملک مردم سہیک ہج علامنت و بہ ہر یکے و درجہ ہستنت آیانی عملانی مطابق و تی پروردگار

راہی کنگ بوتگت اے ردا اے آیت خاموش انت چہ درگت خصوص و جمہور علماء ہے قرار داتگ کہ نہ ہر یک پیغمبر و بعثت عام انت و نہ کتا م جنے و اللہ مستقل پیغمبر چوڑ کنگ دیم دانگ۔ اکثر معاشی و ایدگہ معاملہ ہائی تہا اشان و حق تعالی و انسانی تاج کزنگ چوش کہ سورہ جن و آیات و حدیث و لصوص اے ردا اظہار کنت۔ اے کتا م رہ بندہ نہ انت کہ یہ مخلوق بہک ڈولا ہما ہمیں کتا م رسولے بہ بیت۔ باقی انسانانی نیگ و فرشتہ رسول چوڑ کتا م دیم دیک و ردا ماں قرآن و باز جاگے انکار کنگ بوتگت آئی و صلی مراد ایش انت کہ انسان و ذات بہ اصل صورت آئی و رویت و تحمل بارداشت نہایت زیاد و ہمیں خوف و ترس و وجہ و چہ آئی و چہ استفادہ گیش نہکت و بصورت انسان اگر بیانت تو ہفت و التباس بیت کہ انسان اینت یا فرشتہ اینت۔ بہ ہمیشہ و سرا قیاس کن ات کہ اگن ماں جن و قوم و نبوت و منصب و اہلیت بہ بوتیں تو آیان ہم یہ انساناں مبعوث کنگ نبوت کنت پرچا کہ اودا ہم ہے ہشکال ہستت۔ البتہ انسی رسول و پیغمبر و نیگ مبعوث بوگ ہشکا مشکل نہ انت کہ بہ جتاں نہ وا انسان و رویت ناقابل برداشت انت و نہ انسان و صورتی خوف و رعب چہ استفادہ و مانع بیت کنت ہد حق تعالی پیغمبر و ہما قلبی قوت بخشیت کہ آئی و سر اجن و ہمیں ہیبت ناکیں مخلوق و چہ رعب نہ کمیت۔ و یعنی دنیا و لذت و شہوناں آرا چہ آخرت و غافل کت آرا کہ ری ہم خیال نبوت کہ ہما احکم الحاکمین و دیار و ولی انت کہ آذرہ

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

۱۳۵-۱۳۹-۱۳۸-۱۳۷-۱۳۶-۱۳۵-۱۳۴-۱۳۳-۱۳۲-۱۳۱-۱۳۰-۱۲۹-۱۲۸-۱۲۷-۱۲۶-۱۲۵-۱۲۴-۱۲۳-۱۲۲-۱۲۱-۱۲۰-۱۱۹-۱۱۸-۱۱۷-۱۱۶-۱۱۵-۱۱۴-۱۱۳-۱۱۲-۱۱۱-۱۱۰-۱۰۹-۱۰۸-۱۰۷-۱۰۶-۱۰۵-۱۰۴-۱۰۳-۱۰۲-۱۰۱-۱۰۰-۹۹-۹۸-۹۷-۹۶-۹۵-۹۴-۹۳-۹۲-۹۱-۹۰-۸۹-۸۸-۸۷-۸۶-۸۵-۸۴-۸۳-۸۲-۸۱-۸۰-۷۹-۷۸-۷۷-۷۶-۷۵-۷۴-۷۳-۷۲-۷۱-۷۰-۶۹-۶۸-۶۷-۶۶-۶۵-۶۴-۶۳-۶۲-۶۱-۶۰-۵۹-۵۸-۵۷-۵۶-۵۵-۵۴-۵۳-۵۲-۵۱-۵۰-۴۹-۴۸-۴۷-۴۶-۴۵-۴۴-۴۳-۴۲-۴۱-۴۰-۳۹-۳۸-۳۷-۳۶-۳۵-۳۴-۳۳-۳۲-۳۱-۳۰-۲۹-۲۸-۲۷-۲۶-۲۵-۲۴-۲۳-۲۲-۲۱-۲۰-۱۹-۱۸-۱۷-۱۶-۱۵-۱۴-۱۳-۱۲-۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱

بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿۱۳۶﴾ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءُ

بے خیال نہ انت چہ آیان کاران و توئی رب بے پروا هفت رحمتانی واجرات اگر بلوئیت

يَذُهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مِمَّا يَشَاءُ كَمَا أَنشَأَكُمْ مِنْ

بارت شمارا و جرتین کنت رند چہ شمارا ہر کسا کہ بلوئیت ہنچو کہ پیدائی کت شمارا چہ

ذُرِّيَّتِهِ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿۱۳۷﴾ إِنْ مَا تُوْعَدُونَ لَأَيُّهَا وَمَا أَنْتُمْ بِبُجُوزِينَ ﴿۱۳۸﴾

دگر تو مانے اولادے بیشک ہر چیز و وعدہ کہ گون شمارا بیت آفر و دیا پیدائنت شمارا عجز کت کت

قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنْ أُرِيدُ أَنْ أَمْسَحَكُمْ مَعَهُمْ

بگوش کہ اے قوم شمارا و کار کت ما و توئی جاگہان من من و توئی کار کت گون زوت زان ات

مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿۱۳۹﴾ وَ

کہے و رار سبت آخرت ہ جاگہ - یقیناً پرمراء نرسنت ظالمان ق و

جَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا

مقرر کنت پرمراء چہ آئی پیداک کتگیں کشارے و جانوران یک بہرے پدا گوشت کہ

هَذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ

اے اللہ و بڑنت پرتی خیال و اے بے بتانی و بڑنت پدا فون ہر و نڈیکہ آیانی بتانی کنت

فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَكَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ

گدا و نرسبت اللہ نیگ و صھاوند کہ اللہ کنت آئی رسبت آیانی بتانی نیگ و

سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿۱۴۰﴾ وَكَذَلِكَ زَيْنٌ لِكَثِيرٍ مِنَ الشُّرَكِيِّينَ قُلْ

سکیں بدیں فیصلہ کہ آئی کنت و ہم پیا ڈولدار کت مہار شکانی چہ نظرے و توئی چکانی

أَوْلَادِهِمْ شُرَكَائِهِمْ لِيُردُوهُمْ وَلِيَلْبَسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ ط

کشتگ آیانی خدایان تاکہ آیان تباہ کنت و تاکہ لوٹ پوٹ کنت پرمراء آیانی سر آیانی دین و

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرُهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿۱۴۱﴾ وَقَالُوا

و اگر اللہ بلوئیت گدا آیان لے کار کنت گدا فون بتانی بل آزاننت آیانی دروغ و ک گوشت

فل یعنی خدایا اے ہیل و عادت نہ انت کہ ابید چہ آگاہ و خبر دار کنگ و کسے و راہ آئی و ظلم و عصیان و سبب و ماں دنیا و یا ماں آخرت و بگیبت و ہلاک بکنت پمٹ کا نذیر و رسول ای
 دیم دانتت کہ آیان بشری تمام حق و انس چہ آیانی نیک و بد و آغاز و انجام و خبر دار بکنت گدا ہر کس و عمل ہر چہ درجے و بے بیت حق تعالیٰ و گوی آئی و بہ ہا و طرے حساب داد کنت
 فل خدایا رسول دیم دات و توئی حجت تمام کت فون آگن شمارا قبول دار نہ بیت و بہ تجکیں راہ و سر کام جان نہ بیت تو آپا کیں ذات غنی انت سے غرض و ہیج نڈریت۔ ابلوئیت تو شمارا
 بہ یک دمانے و فنا بکنت و چہ و توئی رحمت و بے شے جاگہ و دگر یک قومے و را کت بکنت کہ خدا و مطیع و فرمانبردار بیت و شمارا فنا کنان و دگر قومے و یارگ بہ خدایا چہ مشکل انت ہر مردی شمارا
 و توئی ہاپت و پیر کانی جاشین بونگ و شتگ انت آخر آیان و حجت کنان و شمارا ماں دنیا و ہما خدایا جاگہ دات۔ ہر چہ بہ بیت خدایا کار مضل نہ بیت، شمارا کن ات دگر بہ شے جاگہ و را کت
 کنگ بنت البت اے فکرت و بدرات کہ اگر ہے بغاوت و ناشری شے قائم و دائم بوت تو گدا خدایا عذاب الم و کیت۔ شمارا گراے خیال و بدرات کہ بچان و یا کسے و پناہ گران چہ سزا و فٹار و
 دیم تو گدا اے شے محض حماقت انت۔ خدایا ہر جس مخلوق
 ہو ربوان ہم آئی و چہ آئی و مشیت و نفاذ و عاجزت نہ کنتت
 فل یعنی ما چہ نیک و بد و چہ نفع و ضرر و شمارا معلوم دار
 کنیں۔ بریشی و سر اہم اگر شمارا و توئی جانانی سر ظلم کنگ دست
 نہ کشت ات گدا و تیگ و دت بز ان ات شمارا توئی کاراں
 کنان بہ بیت من و توئی فرض و سر انجام دیاں زوت و ت ظاہر
 بیت کہ اے دنیا و گدا ای انجام بہ کئی دست و انت۔ بلا شبہ
 ظالمانی انجام شربیت نہ کنت۔ دیم آیانی چنت اعتقادی و
 عملی ظلم بیان بنت کہ ماں اشاں اے دستور جاری انت و
 چہ درستان مسترین ظلم ہما انت کہ آئی و بار و فرما سبتی ان
 الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ۔ فل حضرت شاہ صاحب
 فرمایا بیت کہ ”کافر چہ و توئی کت آراں و چہ و توئی دلتانی چکان
 اللہ نام و نیاز کشتنتش و ہم بتانی نام و نیاز کشتنتش۔ پدا
 لھتیں جانور خدایا نامیگان شرت و دیتش تو اشانش بہ بتانی
 نام و بدل کنتت۔ بے بتانی نامیگان بہ خدایا نیگ نہ کنتش
 چہ آیانیات ترسنت۔ ہر پیمانہ گندم و غیرہ اگر بتانی
 نام و گون خدایا حصہ و اور بوتگت تو گدا اجدا کنان بتانی
 بہر و اوس ترسنتش و اللہ نام و ماں بتانی بہر و اور بوتگت
 تو آرا و اوس نہ کنتش۔ پدا چوش نموش کنتت کہ اللہ غنی
 انت آئی و بھر اگر کم بیت آرا ہیج عرض نیست برخلاف بتانی
 کہ آچوش نہ انت۔ تماشا ایش انت کہ بریشی و گوشتگ
 میاری ہم نہ بوتنت کہ و ہرے اشاں چہ محتاج انت اشاں
 معبود قرار دیک کت عقل مندی انت۔ ہر چہ بہ بیت مرے
 آیتاں چہ ساء ما یحکمون و مشرکاں اے بھر و وند
 رار و قرار دیک بوتگ۔ یعنی چہ خدایا پیداکتگیں کشار و
 دلتاں و غیرہ و اول و ابہ آئی مقابل غیر اللہ بہرے
 گیشینگ پدا سٹیں و عیب داریں چہ خدایا نیگ و ابر
 کنگ چنکر ظلم و نا انصافی انت۔ فل ادا شکر کا و تفسیر
 مجاہدے چہ شیطا طین و کنگ۔ مشرکانی مزینں جہالت و
 سنگدلی و یک نمونے ایشنت کہ لھتیں و توئی جس چکان و
 چہ سنگ بندی بوگ و ترس و لھتیناں چہ اے ترس و
 کہ چہ کجا اش و اینیں، و توئی حق این اولادش قتل کنتت
 و باز برے منت اش کنتت کہ اگر ایس کس مردیں چک بوتنت
 یا فلاں مراد تمام بہ بیت تو یک مردیں چکے فلاں بت نام
 ذبح کنیں۔ پدا اے ظلم و بے رحمی اش مزین عبادت و قربت و
 ذریعہ زانت۔ شاید اے ہسم شیطان و سنت خلیل اللہی و

جواب و ماں اشانی دل و چکل داتگ۔ ماں یہود و ہم داں مزین مدتنے و اولاد و قتل رسم جاری مانت کہ بنی اسرائیل و نبیاں گون مزین تندی و ایشتراد قرار دات۔ بہر حال
 مرے آیت و اولاد و قتل تمامیں رہ بدنان و خراب فرمائینگ بوتگ کہ ماں جاہلیت و دورے راہوار انت یعنی شیطا طین اولاد و قتل و پمٹ کا بہ جوانیں رنگے و ڈولدار
 کنتت و پیشدارنت کہ اے و ڈا مردمان و دنیا و آخرت ہر دو میں جاگہاں تباہ و برباد کنتت کہ اے کار ملت ابراہیمی و اسماعیل و یکدم برخلاف انت کہ شیطا طین ایشتر ایک
 دینی کار و قربت الہی باور کنا نیگ لوئیت۔ العباد باللہ کجا سنت ابراہیمی و کجا اے احمفی و جاہلیں کار۔ فل ہر پیمیں آیت و لو انشا و شروعات و گوشتگ۔ اے
 ردا چیزے کہ نویگ بوتگ باید انت کہ ہمود اچارگ بہ بنت۔ ۱۲

More Books Visit : iqbalalmati.blogspot.com

ول مثلاً مرد بورت یا جنیں آدم مورنت یا ایوک ع
بت خانہ مجاورت کنت اے پابندی ماں وق
خیال لہنتیں ولوت وکشانی روء جت گتشی کاشان
بہ بتانی نام ء وقف کنگ بوگنتت ہے ہما لہنتیں جنورانی
پشت ء سواری وبار لڈگ ء حرامش زانتگت لہنتیں
جنورانی نسبت ء اشان اے فیصلہ کنگت کہ ذبح ء
وہد ء یا سواری ء خاطر ء یا شیر ووشگ ء وہد ء خدا ء نام
بہ اشانی سرارگ مہیت تاہم بتانی نام گپتیں چزانی
تہا خدا شریک مہیت پدا لملش جوش کنگت کہ اے
خرافات و جاہلی کاران ء خدا ء نیگ ء نسبت اش
دانگت جوش بگوش کہ معاذ اللہ اے حکم خدا ء دانگنت
وہے پیما آئی ء رضامندی حال کنگ گچس بدیں
کسب و کاران گوں اے ڈولیں افراء و بھتان زوت
اشان گوں وقی اے گت تاخان ء سزاء دوچار کینت
ول یک مہلے ء ونگر کنگتشی کہ بچہ ہوسا نہ ء اگر
ذبح کنگ بہ بیت وچہ آئی ء لاپ ء گو سک سلامت
در آتک تو آٹرا مردیں بورت، جنیں آدم آئی ء مورنت
و اگر مردگ در آتک تو گڈ اورست آٹرا نوننت کہ بورت
اے ہمیں بے بنیادیں ستلہ ونگر وکانی جرم ء چہ خدا بے
خبر نہ انت البت آہ وقی حکمت ء روء بہ مناسبین ہزا
دنت۔ ول چریشی ء مستریں غرابی وناوان دگر چہ بیت کنت
کہ مہفت ء مہفت بلا وجہ ماں دنیا ء چہ اولاد دمالاں زہر
ویدابہ سنگدلی و بد اخلاقی ء بردا نام دپ بوتنت و آخرت ء
عذاب ء وقی چک ء لڈرات نہ چہ عقل کارش گپت نہ
شرع ء جاہش یارت، گڈ اچکیں راہ اشان ء چہ نکالی دنت
بچتیں۔ ول ہر چیکہ بہ بڑنگ وڈنگرانی سرا
یک کنا نیگ بنت مثلاً انگور وغیرہ و ہر چیکہ جوش
نہ انت مثلاً مچ انت وغیرہ بھڈ داریں در چک یا ٹونگ
وتیگ وغیرہ کہ اشانی ول ابید چٹیک دیگ ء بہ
زمین ء سہ اتالان بنت۔
و یعنی بہ شکل ء صورت یک ہم انت ونام ولزت ء
جدا جدا انت - ۱۲

هَذِهِ اَنْعَامٌ وَحَرْتُ جُجْرًا لَا يَطْعَمُهَا اِلَّا مَنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ

کہ اے جانور و اے کشار بہ گرو بندنت آبیار کس موارت مگر کسبیا کہ مابلوئیں بہ وقی خیال ء موافق ء

وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللّٰهِ

و لہنتے جانور ء پشتا بار ء لڈگ سوار بیکش حرام کت کہ بہ لہنتے جانور ء سر حلا رکنگ ء وقت ء اللہ نامش

عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ وَقَالُوا

نگیت بہ ہتان ء بنگاہ اللہ سرا۔ نون آیانی سزاء زوت دنت بہ آیانی دروع ء سرا ول وگوشنت

مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْاَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذِكْرِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَى

کہ ہر چکے کماں اے جانورانی لاپ ء عننت آئی ء ورگ خاص بہ مے مردیان جاہزانت و احرامنت بہ

اَزْوَاجِنَا وَاِنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ

مے جنینانی سرا و اگر آلابی چک مردگے گڈ اجنیں مردیں آئی ء ورگ برابرنت۔ زوت سزای دنت آیانی

وَصَفَّهُمُ اللّٰهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا اَوْلَادَهُمْ

پہلے بیان ء سرا آدائشمنذنت زانوکنت ول بیشک تاوان بار بوننت ہما کسا کہ وقی اولادش کشتنت

سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ افْتِرَاءً عَلَى اللّٰهِ

پہ نادانی چہے علمی ء و حرامش کنت ہما رزیکہ اللہ ء دانگنت بہ ہتان بنگ کہ اللہ سرا۔

قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ وَهُوَ الَّذِي اَنْشَأَ جَدَّتْ

بیشک گمراہ بوتنت و بنا کنت آپہ راہ راست ء سرا و آہمانت کہ پیدا کی کنت باغ

مَعْرُوشَتٍ وَغَيْرِ مَعْرُوشَتٍ وَالنَّخْلَ وَالرَّرْعَ مُتَمَلِّفًا اَكْلَهُ

پہ پایانی سرا چست کنگیں و پہ پایانی سرا چست نلنگیں ء و مچ و کشار کہ جدا جدا بنت آیانی بران

وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ

وزیتون و انار کہ لہنتے گوں یکدگر ہم رنگت و لہنتے ہم رنگ نہ انت ول بورت چہ

ثَرَّةٍ اِذَا اشْرَوْا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا اِنَّهٗ

آئی ء بیویان و فیکہ ابر کنت و بدیت آئی ء حق ء بڑگ ء روح ء و بیجا خرچ مکن ات بیشک

لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿۲۴۱﴾ وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةٌ وَفَرَسَاتٌ كُلُّوا

دوست ندریت بیجا خرچ کنوگان واپیدار کنگ چہ جانوران باجست کنوکیں وپہرین لگتیں واپورت

مِنَّا رِزْقُكُمْ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ

چہ اللہ داتیں رزق و مروت پہ شیطان پیدانی رندا آوشے ظاہریں

مُبِينٌ ﴿۲۴۲﴾ ثَلَاثِينَ أَزْوَاجًا مِنَ الضَّانِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ

ثمن این واپیدار کنگ ہشت نروماہ چہ اسپے پس دو وچہ سبہ پس دو

قُلْ وَالذَّكَّرِينَ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثِيَيْنِ أَفَأَشْتَمَلْتُمْ عَلَيْهِمْ أَرْحَامًا

توجست کن کہ ہر دونوں اللہ حرام کنگت یاہر دو مادگیں یاہماچکیکہ ہر دوکیں ماوگینا چکدانانی تہا

الْأُنثِيَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۲۴۳﴾ وَمِنَ الْإِبِلِ

بوتگ چہ نرینے بہ بیت چہ ماوگینے پیش داریت منا دلیل اگر شمار راست گوش ات واپیدار کنگ چہ شترا

اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ وَالذَّكَّرِينَ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثِيَيْنِ

دو وچہ گوک دو توجست کن کہ ہر دونوں اللہ حرام کنگت یاہر دو مادگیں

أَفَأَشْتَمَلْتُمْ عَلَيْهِمْ أَرْحَامًا الْأُنثِيَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ

یاہماچکی کہ ہر دوکیں ماوگینا چکدانانی تہا بوتگ، زاناں شمارت وقتیکہ

وَصَلَّيْتُمْ اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

اللہ شمارا اے حکم داتگت نون کے انت ظالم تر چہ ہماک کہ بہتان بندیت پہ اللہ سراپہ دروغ

لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۲۴۴﴾

تا کہ گمراہ کنگت مردماں پہ بے علمی بیشک اللہ پہ راہا نپر بنیت ظالمیں قوما و

قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ

تو گویش کہ من گندراں ماں ہما حکم کردیم دیگ بوتگ پہنمی نیگا چیزیکہ حرام بیت پہ وروکے ہر سرکہ بوارت آئی

إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مُسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنزِيرٍ فَإِنَّهُ

لگراے کہ ہما چیز مدارے بیت یا ریتگس خونے یاخو کے گوشت پرچیکہ آ

فل یعنی ہرچ گندم و نیبگ حق تعالیٰ پیدافرما یتنگت۔ چہ آسانی ورگ آے دلیل و ہمتل مبیت۔ البتہ دو خبرانی خیال و بدارات یک البتہ انت کہ
رون موش و گون ہور خدا حق ادا کن ات و دومی چہ مفتیں و بے موقعین خرچ و تاراج ات۔ چہ اللہ حق ادا مراد چہ انت، مریشی عالمانی مختلف قول انت
ابن کشیر چوش بیان کنت کہ شرمعات و ماں مکہ معظمہ و چہ کشار و باغ و پیدوار چیزے بھر کنگ و اجب ات کہ ایشرا بہ مساکین و فقراء و سرخرچ کنگ بہ بیت۔
مدینہ طیبہ و سر بوگ و پیدماں سہ و آئی و مقدار
وغیرہ و تفصیل گیشنگ بوت یعنی بارانی زمین و
سداوار (بشرطیکہ خراجی مبیت) دھی بہر و آپ سر کنوکیں
زمین و بستمی بہر و اجب انت۔ فل بارجست کنوک
چوشت کہ اشتر و غیرہ گوں زمین لگتیں کوتاہ قدر جانور
چوشت کہ پس و گرانڈ و غیرہ۔ فل باید انت کہ اللہ پاک و
تختا تکیں نعمتان نفع حاصل کنجیں۔ شیطان پیدانی سرا
روگ و مقصد ایشنت کہ آیاں مفت ناحق و شرعی
دلیل و بغیر حرام قرار دیگ بہ بیت یا آیاں و شرک و
بت پرستی و ذریعہ جوڑ کنگ بہ بیت۔ شیطان و
چریشی و مستریں درمندی دگہ چہ بیت کنت کہ ماں دنیا و
شمارا چہ نعمتاں بے نصیب کنت و آخرت و عذاب آ
جدارہ شماریدہ انت۔ فل یعنی یک نرویک مادگے،
اے پیما بہک پیما دو و دو جوڑی بوت انت و ایشانی
مجموعہ ہشت بوت۔ فل یعنی کت م چیز حرام و حلال
تھنا چہ خدا و حکم و بیت کنت گدا چریشاں نر یا مادگے
یاہماچک و مادگے و لاپ و توک و انت اگر پہ کلین مردماں
حرام قرار دیت چوشت کہ ماں پیشی آیتاں گوست، آئی و
دلیل شے گور و چہ انت۔ و ہدیکہ خدائی دلیل شے گور و
ہج نیست انت تو تھنا پہ ہوا و وتی فکر و خدا پیدار کنگیں
چیزاں و حلال یا حرام گوشنگ ایشی و ظاہر کنت کہ خدائی
منصب و معاذ اللہ شمارا ہوت و تجویز کن ات یاہر زانکار
خدا و سر اہمتان بندگات ہر دونوں صورت پہ شمارا مہلک
وتباہ کنوک انت۔ فل جزانی تحلیل و تحریم تھنا چہ خدا و
حکم و بیت کنت و خدا و حکم یاہر نبیانی معرفت و سر
بیت یا بلا واسطہ حق تعالیٰ کسے و را خطاب بکنت تو آرا
معلوم بیت۔ ادا ہر دونوں صورت منفی انت۔ اولی
شق و انتفاء سرا ماں نبتونی بعلم الخ و دومی
نفی و سرا ام کنتم شہد آء اذ و صکم الخ و
سرزنش دات۔ پدا پہ مشرکاں و دعوی و ردا افتراء و
اضلال و ابیدگہ چیز نپشت کیتگ۔ بلاشبہ چریشی و
مستریں ظالم کس بیت نہ کنت کہ آخدا و سر اہمتان
بہ بندیت و چہ علم و تحقیق و زبھر بوگ و باوجود مردمان و
غلط و باطلین منہ بیان کنان و گمراہ کنگ و شوہاز و
بہ بیت۔ ہر کس و اینکر بے شرعی قبول کنگ و پیشیں مزین
ظلم و سرا لانک بستگ آئی و ہدایت حاصل کنگ و امید
دارگ مفتیں خبر ایت - ۱۲

ول حضرت شاہ صاحب فرماتے ہیں "یعنی ہمارا جانورانی ورگ بہ دستور ردء انت چرایاں ہمیشہ حرام انت" ماں اے آیت ء کافران ء اے پیش واریگی انت کہ ہرچ چیز ء بیان بالا بوت آیان حلال انت کہ شما نشان ء حرام جو کت نول ہما چیزانی بیان انت کہ آواقی حرام انت و شما آیان ء حلال جو کت کن ات۔ اے ردء آیت ء تفسیر و گیش و گوار سورہ مائدہ ء اول سرء حُرْمَتٌ عَلَیْکُمْ اٰطِیۃَ الْخَمْرِ ء ردء گوشتگ ہمو و اجارگ بہریت۔ ول یعنی اصلی حرمت ماں ہما چیزان ء انت کہ بزرا بیان بوتنت البت وقتی مصلحت ء ردء لھتیں چیز بہ ہدار کی لھتیں قومانی سرا پسر احرام کنگ بوتنت مثلاً یہود ء سرا بہ آیبانی ناشریان ء ردء سزرا ء خاطر ء ہمک ناخن (سرمب) داریں جانور کہ آیبانی سرمب تل نہ انت چوشک اشتر قنتر مرغ بٹ وغیرہ حرام کنگ بوتنگ ات۔ ہم گوگ و پس ء ہما چربی بہ سرمب ء یاروتانی سرا مہبت یا گول ہڈے ء اور مہبت بہ اشانی سرا حرام کنگ بوتنگ چوشک گردہ عیڑی۔ بنی اسرائیل ء دعوی غلط و رد انت کہ اے چیز ابراہیم و نوح علیہما السلام ء زمانگ ء حرام یوان ء پیدا ک انت، راستیں کب ایشنت کہ چہ ایشان ہج چیز ماں حضرت ابراہیم ء دور ء حرام نہ ات، یہود ء نافرمانی و ناشریانی سبب ء اے کلیں چیز حرام کنگ بوتنت ہر کسے اشی ء بر خلاف دعوی بکنت دروغ بندیت چوشک جز "لن ننالوا" ء شروع ء چہ "قل قاتلوا بالتوراة فانتلواھا ان کنتم صید قین ہ" اے دعوی کتوکان ء چیلج دیگ بوتنگ ول یعنی چہ رحمت ء برکت ء شما دیگ سلامت ات چشیں کت مورات کہ عذاب ٹنگل ات۔ ۱۲

رَجَسٌ اَوْ فِسْقًا اٰهْلًا لِّغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ
 پلینتت یا نا جائز بہ ذبح کہ بہ آئی ء سر اتور جنگ بہریت دگہ کسے نام بغیر اللہ۔ پلا کسکے ناعلاج بہت نہ نافرمانی
 وَلَا عَادٍ فَاِنَّ رَبَّكَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۴۵﴾ وَعَلَى الَّذِيْنَ هَادُوْا
 بکنت و نہ زیاتی۔ گڈا بیشک تنی رب مزنیں بخشوک مہربان انت ء وہ بہ یہودیانی سرا
 حَرَمٰنَا كُلِّ ذِيْ ظُفْرٍ وَّمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَمٰنَا عَلَيْهِمْ
 حرام کنگ ما ہر جانوریکہ ناخن پرنٹ و چہ گوگ ء و پس ء حرامیں کنگت بہ آیان
 شَحُوْمِهِنَّ اِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهْرَهَا اَوْ الْحَوَايَا اَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ
 پیگ آدھنیانی مگر ہما پیگے کہ پتنگ ما پشتا آیبانی یا ماں روتان یا ہما کہ پتنگ بہ ہڈا۔
 ذٰلِكَ جَزٰیْنَهُمْ بِغَيْرِمْ وَاِنَّ الصّٰدِقُوْنَ ﴿۱۴۶﴾ فَاِنْ كَذَّبُوْكَ
 اے آیبانی سزایت کہ ما دانت بہ آیبانی نہ کشتی سبب۔ و ما راست گوشیں ول پلا اگر آرد و نہ بکنت ترا
 فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُوْ رَحْمَةٍ وَّاسِعَةٍ وَّلَا يُرَدُّ بِاْسِهٖ عَنِ الْقَوْمِ
 گڈا تو گوش کہ شے پروردگار کشادیں رحمتانی صاحبنت و ترینگ نبیت آئی عذاب چہ گنہگاریں
 الْمُجْرِمِيْنَ ﴿۱۴۷﴾ سَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ اٰشْرَكُوْا لَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا اٰشْرَكْنَا
 قوم ء ول زوت گوشنت مشرکان کہ اگر اللہ بلوئیں گڈا اشک نکتت ما
 وَلَا اٰبَاؤُنَا وَلَا حَرَمٰنَا مِنْ شَيْءٍ كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِيْنَ
 و نہ بہت و پیرکان و نہ حرام کنگت مایک چیزے ہمید و لاہما کسا نیک پسر چہ آیان گوشنگت آیان
 مِنْ قَبْلِهِمْ حَتّٰی ذٰقُوْا بِاْسِنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ
 ہن (بغیر) دروغ بند کنگت چہ ہما حدیکہ چشت آیان مے عذاب تو گوش کہ شے گو و چیزے علم ہستنت کہ کشتت
 فَتَخْرِجُوْهُ لِنَاظِرٍ اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ اَنْتُمْ اِلَّا
 ظاہر کن ات آیانے دیما؛ نروت شما مگر گمانے رندا و نہ ات شما مگر کہ
 تَخْرُصُوْنَ ﴿۱۴۸﴾ قُلْ فِیْلِہِ الْحِجَّةُ الْبٰلِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهٰدٰکُمْ
 پریم مان برت۔ بگوش کہ اللہ دسیل محکمت نول اگر آیتا بلوئیں گڈا شما در ستانی

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

اجْمَعِينَ ﴿۱۵۰﴾ قُلْ هَلْ مَسَّ شُهَدَاءُ كُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ

پراہ ۱۵۰ پڑھتے ہیں کہ گواہوں کو ہدی بدبیت پہلے جہاں کہ اللہ

حَرَّمَ هَذَا فَمَا شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ

حرام کنگتے ہیں چیز پیدا اگر آپیش گواہی بدبیت گواہی تو آئی یا نیک باور مکن تو آئی یا ہمشانی زندامرو

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ

ہما کہ دروغ بندش کنگتے ہیں حکم و ہما کہ یقین نہ کنگتے ہیں آخرت و آ

بِرَبِّهِمْ يُعَدُّونَ ﴿۱۵۱﴾ قُلْ تَعَالَوْا اتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ أَلَّا

گوں وئی پروردگار برابر کنگتے ہیں گواہی بیبیت کہ من اتنا گواہی نہاں ہما چیز کہ حرام کنگتے ہیں پروردگار پہلے

تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ

۱۵۱ کہ شریک مکن ات گواہی چیز گواہی مکن ویت و نیکی مکن ات و مکنش ات وئی چکان

مِّنْ أَمْوَالِكُمْ نَحْنُ نَزَرْنَا قُكُمُ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ

چہ تنگ سنی ۱۵۱ ماوت رزق دین شمارا و آیان و ق و ذریک و مروت بے حیائیں کارانی

مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطُنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ

چیز کہ ظاہر بدبیت چہ آیان و چیز کہ پوشیدہ بدبیت و مکنش ات ہما کہے کہ حرام کنگ اللہ (آئی کنگ)

إِلَّا بِالْحَقِّ ذِكْرًا وَصُكُّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۱۵۲﴾ وَلَا تَقْرَبُوا

مگر پہ حق و اے حکمی دانگ شمارا تاکہ شما سر بدبیت و ذریک و مروت

مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا

چورہ مال ۱۵۲ مگر پہ پیش پیج کہ آشر ترنت تاکہ آپسیت پہ وئی بود و شدہ و چورہ مکن ات

الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا تَكْفِفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعُهَا ۗ وَ

کاسکے کیل و تھی صی نزل پہ انصاف تکلیف نہ نہیں ماہج کہے مگر قدر ہما ہی طافت و

إِذَا قُلْتُمْ قَاعِدُوا لَكُمْ وَأُولَٰئِكَ قُرْبَىٰ ۗ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا

وقتی خبر مکن ات گواہی خبر گواہی اگر چہ آتی رشتہ دار بے بدبیت و اللہ عہدہ پورہ مکن ات و

وَقِيَّتُمْ خِمَارِكُمْ وَلِيَّتْكُمْ نِسَائِكُمْ وَالَّذِينَ هُمْ بِكُمْ وَالَّذِينَ هُمْ بِكُمْ

وہم کہ خبر مکن ات گواہی خبر گواہی اگر چہ آتی رشتہ دار بے بدبیت و اللہ عہدہ پورہ مکن ات و

وَالَّذِينَ هُمْ بِكُمْ وَالَّذِينَ هُمْ بِكُمْ وَالَّذِينَ هُمْ بِكُمْ وَالَّذِينَ هُمْ بِكُمْ

وہم کہ خبر مکن ات گواہی خبر گواہی اگر چہ آتی رشتہ دار بے بدبیت و اللہ عہدہ پورہ مکن ات و

مذلل ۲

ہاں ماں گوسنگیں رکوع ۶ چہ مشرکان گوشگ بونگت کہ ہما حلال و پاکین چیزان ۶ شہا حرام قرار و انگت و پدا اے تحریم ۶ نسبت ۶ پرخدا ۶ نیک ۶ بیسین ات
اشی ۶ سند و دلیل ۶ بیارت ۶ ادہ ۶ ہما بانی دلیل بیان کنگ بونگ کہ آیان ایشرا پیش کنوک اتنت یعنی اگر اللہ بلوتیں تو آرا قدرت حاصل ات کہ مارا و مکت
و پیرکان ۶ چہ اے تحریم ۶ بلکین چہ نما میں مشرکانہ کاران و خبران دور بداشتیں ۶ و ہدیکہ دور تداشتی و ہدیہ دستور چہ پیش کنگت و پدا اک اتنت تو ثابت
ہوت کہ بہ آئی گور ۶ مکتے اے کار و دستناک اتنت ۶ دوستناک مہوتیں تو بہ اشانی انجام دیگ ۶ مارا دیگہ پرخا آزاد ہشتگی ۶ تزان کنگی گپ ایشنت کہ یک نیک نامیں
و ہمیدہ این حکوماتے یک باغی ۶ چہ آئی باغیانہ قصہ و کاران باوجود یقین دارگ ۶ کہ اے کس باغی اتنت و پدا مزن قدرت ۶ باوجود آرا بہ اول سرا بہ دار ۶ نہ کشت
حکومات آئی ۶ ترو تابانی نیک ۶ خیال داری کنت و وئی جاسوسان ۶ آئی پشت ۶ بل دنت ۶ آرا ہم تراپ دنت تاکہ آراستیں کنگت ۶ گام بخت و پدا آرا
چشیں موہ دنت کہ مرد بہ ہوش بہو بے نا اہمیت بوان آئی واگ ۶ شکل بل دنت کہ پہلی وئی پور ۶ شربت چہ بدبیت تاکہ حکم بگیر ۶ بدبیت وائی بہ خلاف قصہ
و کار مخلوق ۶ دہما ہم بیابنت و آخر ۶ آئی جرم ثابت
بہ بدبیت و آرا مخلوق ۶ دیم ۶ سزا دیگ بہ بدبیت -

اے تم میں جاوران مجرم ۶ واگ ۶ شکل بل کنگ و چہ
ہما دمان ۶ سزا نہ دیگ ۶ زانا اے ثابت بدبیت کہ حکومت
۶ گور ۶ اے کارانی جرم بونگ اول جہ آئی شنگ بونگیں
قانون ۶ ظاہر اتنت دومی و ہدیکہ اے مجرم ۶ مہلت
تمام بونگ ۶ پد بہ عدالت ۶ دہما پیش بدبیت و باقاعدہ
گناہ ۶ اقرار و اظہار ۶ پد بہ دار ۶ کنگت بابہ دہما تری
خانہ ۶ دیم دیگ بدبیت نوں گدا اظاہر بدبیت کہ شنگ
ہر کس گند بدبیت کہ حکومت ۶ گور ۶ اے چنگر مزنیں جرمے
ات ۶ بہر حال حکومت ۶ کتام جرم ۶ سرا علم و قدرت
دارگ ۶ باوجود بہ کتام مصلحت ۶ بناء ۶ ہما دمان ۶ سزا
جاری نہ کنگ بریشی ۶ دلیل نہ اتنت کہ آرم ۶ راجرم
حساب نہ کنت بہ ایشی ۶ سرا قیاس مکن اہکم الحاکمین
چہ پدا اتش ۶ اول سرا برگردان مروجی ۶ وئی صادق القول
و پاکبازیں نا بمانی توسط ۶ چہ ہمک پیجے قانون و حکمان
بندگان ۶ سر پدی دیان بونگ و گوں تری ۶ پیش
داشتنگ کہ کتام کار آرا دوست بدبیت و کتام کار
آرا دوست نہ بدبیت کدی رند پد رند و کدی مکن مکن
توقف ۶ پدا ۶ حکمانی بابت ۶ دوبارہ سرزنش ہم
دیگ بونگ ۶ ماں اے دوران ۶ گوں خلاف ورزی
کنوکان داں چشم پوشی ۶ حہ ۶ چشم پوشی و در گذر ہم
کنگ بونگ معمولے بیم تراپ ہم بہ وئی و ہدیہ دیگ
بونگ ۶ ہر کس ۶ بد بختی ۶ ناس سر پیج بونگ اتنت
آیانی واگ شکل دارگ ہوت کہ آہ سر ظاہر ۶ و تارا خدہ
مسنرین سزا ۶ حق دار ثابت کنان ۶ وئی انجام ۶ سر
بہ بدبیت چنا پخہ بازی قومے ۶ وئی جرمانی انجام ۶ مان
دینا ۶ کم کم ۶ تام چشتنگ اتنت گدا اے جاورانی
موجودگی یک قومے بہ بدبیت روچ ۶ ماں جرمان گرفتار
بونگ و چہ فوراً نہ گرگ ۶ بناء ۶ چونکائی استدلال
گرگ بدبیت کنت کہ آرم (معاذ اللہ) خدا ۶ نریک
دوستناک اتنت و اگر نہ خدہ ۶ اشان ۶ یک کلاک ۶
ہم مہلت نہ دانگت ۶ پشت کپت اے سوال کہ خدہ
انسان ۶ وجود اے ہم ۶ پرخا جوڑ نہ کت کہ آہ پدی
۶ نیک ۶ ہجرت مکتیں وائے پفا فطرہ آرا نجور
کنگ مہوتیں کہ نیکی و شری ۶ ایدہ ۶ اختیار مکتیں ۶ اگر

فکر جنگ بہ بدبیت تو اے سوال ۶ مطلب چوش در ابیت کہ انسان ۶ چوش پرخا نہ پدا کنگ ہوت کہ آ انسان پشت مہوتیں ۶ با واجشت و ڈوک مہوتیں کہ آچہ ادراک
و شعور و کسب و کار بہ خالی بدبیت یا مثل خرواسپ ۶ وغیرہ جاورانی ڈولا جزئی احساس و ارادہ دار و کیں جیوانے مہوتیں کہ آچہ ازل ۶ تا ابد ۶ وئی مخصوص
ویک پیہ ۶ کار و جاورانی گونڈیں دائرہ ۶ تہا سرگردان بہ مہوتیں و یا آرا مزن عزت دیگ بہ مہوتیں تو فرشتگان رند ۶ نند وک مہوتیں کہ اشان محض بہ عبادت و
اطاعت ۶ جیلنہ و فطرہ اختیار دار وک اتنت ۶ خلاصہ چوش ہوت اے کلی ادراک و عظیم الشان کسبی تصرفات دار و کیں ترقی کنوکیں جنس بہ روئے زمین ۶
آرگ مہوتیں ۶ بہ منی خیال ۶ یک انسانے وئی شرف و کرامت ۶ مزنیں دعوی کنان ۶ پیشیں ہما ت نہ کنت کہ چہ بن ۶ وئی وجود ۶ انکار ۶ کنت پدا اگر انسانی
نوع ۶ گوں آئی عقلی و عملی توان و کسب و اختیار دارگ ۶ موجود ہیں آزادی ۶ پدا کنگ بہ عالم ۶ نظام ۶ تکمیل ۶ ضروری اتنت تو اے تکوینی نظام ۶ آثار و انجام
۶ قبول کنگ ہم ضروری اتنت اے چون بدبیت کنت کہ مال مادی و معاشی زندہ و شامان و انسانانی عقلی و کسبی آزادی ۶ برکت ۶ بے شمار رنگانی و قسمانی

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

قدرت و علامات و ظاہر بہ بنت لیکن معادی و روحانی میدان و ہما دل و دماغ و کسب و اختیار و قوت دار و کیں انسان بیکس کشک و سرابہ رھواری لاچار ویس بہ بنت و کسی یک قدرے اینگر و آنگر گت مکت پدا اگر انسان و ہونگیں حقیقت و روع و وجودی ضروری انت تو نیک و بد و اختلاف ہن لازمی بیت۔ وھے اختلاف و وجود بریشی و مستریں دلیل انت کہ ہر کارے و کہ آہ وقوع یا عمل و نہا بیبت ضروری نہ انت کہ خدا و گور و پسندیدہ بہ بیت و اگر نہ ماں مختلف و متضادین افعالی موجودگی و تنگ کپیت کہ مثلاً و ش اخلاقی ہم خدا و پسند بہ بیت و بد اخلاقی ہم۔ ایمان و بارگ ہم دوست بہ بیت و زیارگ ہم کہ اے صریحاً باطل انت بے شک اگر خدا و بواہتیں تو انسان و بھے رہ بند و چوڑ بکتیں کہ درست مجبور بہ جو بتیں انت کہ بیکس کشک و سرار و وک بہ بنت لیکن وھدے چو ش نہ انت توھے کا ملیں حجت و سرجمیں الزام ہما مردمانی سرا انت کہ آہ "لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا" گوشان و ماں مشیت و رضائے الہی و تلازم ثابت کنگ لوٹنت پرچا کہ اینگر مزین اختلافانی موجودگی و نہا بہ اشانی اصول و روع و گوشک کپیت کہ مثلاً توجید خالص ہم بہ اللہ و گور و صحیح و راست بہ بیت و آئی نقیض شرک جلی ہم و قس علیٰ ہذا۔ چہ اے دلیلان و روشن بوت کہ مشرکانی اے استدلال "لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا" الخ محض لغو و بے کار بوت کد ام علمی اصول و یہ آیانی گور و نیست کہ آرا عقل مندان گور و پیش کت بکننت، محض اسکل و تیز و ہوائی گپ انت کہ اشان و خدا و کا ملیں حجت بلکل رد کنت کہ اے بابت و ماں "فَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ" اشارہ فرمائینگی۔ یعنی انسان و فطرت چوسازگ ہونگ کہ کل بہ ہدایت و کشک و سرگام جنوک بہ بنت آرا کسب و اختیار و ہما آزادی پروردگار و عطا فرمائیننگ کہ آئی عطا کنگ یہ کتام مخلوق و ممکن ات۔ پمشکا لازم انت کہ چو شیں آزادی و کارمز کنگ و وھدے انسان و راہ جدا جدا بہ بنت کسے نیکی و اختیار بکننت کسے بدی و کسے حق تعالیٰ و رضا و رحمت و مظهر چوڑ بہ بیت کسے غضب و بہ اے رھیندے ہما آخری مقصد کہ کائنات و مالک و چہ عالم و پیدائش و اختیار کنگ یعنی ونی جمال و جلال و صفت و ظاہر کنگ علی وجہ الام تمام بوت۔ "يَبْنُو كُمْ اَيْتَكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا" و اگر نہ تمام عالم اگر یکس حال و سرشمار کنگ بہ بوتیں تو اللہ تعالیٰ و لھنیں صفائی ظہور ممکن بوت ات و دگر لھنیں و واسطہ کتام موقع و محلے بگیر نیاننگ ات۔ داں اد و ہر چیکہ مایان کت آہ اے رھیندے ات کہ چہ مشرکانی قول "لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا" اے غرض بہ بیت کہ آیان و تی خرافات و کفریات و ثابت کنگ لوٹنتش چو شک اشانی جاوران ظاہر بیت و اگر چہ کلام و آیانی مقصد و مراد ابوک عذر و معذرت انت کہ خدا ہر چیکہ لوٹنت چہ ماہا کار و کنا بیبت شر بہ بیت یا بد بہر حال چہ آئی مشیت و انت کد اخلاقی مشیت و مقابلہ و انبیا و رسل پرچا گوں مامز اجمت کنت و چہ خدائی عذاب و بیم تراپ و پرچا اشکنا بیبت تو اشئی و جواب ایبتنت کہ چہ ہما خدائے مشیت و شہاے بدیں کاران و کن ات۔ چہ ہما فی مشیت و پیغمبر و رسول چرے بدیں و سلیں کاران دور دارنت و ہما مشیت بہ شے بدیں کارانی کنگ و سر مناسب عذاب و بیم دنت چو شک قدرت و مار و را پیدا کت و ہما فی مار و ڈنگ و جنگین و حق و ہلاکت و اثر ظاہر کنت توری ماں مار و ڈنگ جنگ و کار و ہما مار ڈنگ جنگین و فعل و اختیار و چیزے دخل بہ بیت یا مبیت ہے و ڈر و ماں شے کفر و شرک و دائمی ہلاکت و واماں ایمان و نیکیں عمل و ابدی نجات و تاثیر و ظاہر کنگ ہم ہما فی قدرت و ایزدی مشیت و کارانت کہ چہ ہما فی برکت و اسباب و مسبباتی تخلیق بوتگ نوں اگر شہاوتی مشرکانہ رہ بند و دستور و انگارہ کنگ و نہا مشیت و عمومی و سبب و احتجاج کن ات تو گڈا یہ پیغمبرانی پیغامبری و عذاب و نزول و غیرہ کاران و ہم ہما فی مشیت و کار فرمائی و نتیجہ فہمان و خدائے پاک و کا ملیں حجت و سرجم بزانت بے شک خدا و بلوٹیں تو شہا کلاں و راستیں کشک و پرینتی لیکن آئی و چہ شے استعداد و سلی و سبب و چو ش نہ لوٹنت۔ آخر چہ شے اختیار و سلی و ہرچ رویں کارے چہ شے دستاں لوٹنت آیانی طبعی اثر عذاب و شکل و بہ وجود و آئیگی ات۔ (العیاذ باللہ)۔

قل یعنی عقلی دلیل و احوال و برزا معلوم بوت نوں اگر بہ اے وت گڑیں تحریم و سر کتام نقلی دلیلے دارت تو آرا ابیارت آیا بہ شے گورا چشیں گواہ موجودنت کہ آچو شیں بیان بکننت کہ ہو آیانی روبرو اللہ تعالیٰ و اے چیزان و حرام قرار دانگت۔ ظاہر انت کہ چشیں واقعی گواہ چہ کجا آورت کنت اگر دوچار گستاخ، بے جیا دروغ بندہ ہے گواہی دیگ و تیار بہ بنت تو چشینیانی خبر و سرشہا و لگوش ممکن ات۔ داں اد و ہما چیزانی بیان ات کہ آیان و مشرکان و محض چہ وتی خیال و واہشانی پدا حرام قرار دانگت و پدا پدا تحریم و تاویل و باطلیں عذرش پیش کنگت و ہم و ہما چیزانی بیان انت کہ آیان و خدا و وت حرام کنت و چہ دائم و حرام مانگنت بلے اے مشرک ماں آیان گرفتار انت۔ قل ماں عرب و دستور ات کہ چہ تنگدستی و سبب و کدی کدی وتی اولادان و قتل اش کنگت کہ ماراوتا پہ درگ و نیستنت اولاد و چہ کجا بواریںیں، پمشکا فرمائینتی کہ رزق دیوک و اخلاقیات شمارا ہم و شے اولاد و ہم دگر جاگھے "مِنْ اِمْلَاقٍ" و بدل و "خَشِيَّةٌ اِمْلَاقٍ" فرمائیننگ۔ یعنی چہ تنگدستی و ترس و قتل کنگت شے اے ہما فی بیان انت کہ فی الحال تنگدست نہ انت مگر ترس انت کہ وھدے عیال باز بہ بیت تو چہ کجا اشان و واریںیں۔ چونکہ اولی طبقہ و چہ عیال و پیسرونی جزند و نان و فکر و سوکی کنگت و دومی و زیاتیں عیال و فکر و پریشان حال کنگت شاید پیشکا اد و گوں "مِنْ اِمْلَاقٍ" و ہور "يَرْزُقُكُمْ وَاِيَاَهُمْ وَاِيَاَهُمْ" و ماں آیت و گوں "خَشِيَّةٌ اِمْلَاقٍ" و ہور "يَرْزُقُكُمْ وَاِيَاَهُمْ" و ایشا و فرمائینت و اللہ اعلم۔ قل چہ نزدیک و مروان و شاید اے مراد بہ بیت کہ چشیں کارانی مبادی و وسائل و ہم بہرگز کنگ لازم انت مثلاً زنا و مثل چہ بدیں نظر و ہم اجتناب لازم انت۔ و اللہ بالحق و استتنا ضروری ات کہ ماں آئی قاتل عمد زانی، محسن و مرتد عن الاسلام و قتل و اھل انت چو شک ماں صحیحین حدیث و اشئی و تصریح موجودنت و آئمہ مجتہدین و بہ اشئی و سر اجماع ہم کرتک۔ قل چہ آیت و اے چیزانی حرام بوگ ثابت بوت یا شرک یا شہ و گوں مات و پت و بدسلوکی و اولاد و قتل و کلبیں بے حیائی و کار مثلاً زنا و غیرہ و کسے و ناحق و قتل کنگ۔ و ماں بیتم و مال و ناحقیں تصرف کنگ حرام انت البت بہ جو انیں و مشروع رہ بند و گوں خیال داری و بیتم و ولی تصرف کت کنت و ہدیکہ بیتم و رنا بہ بیت و وتی فرضان و وت گوررسی کت بکننت تو گڈا مال و بہ آئی حوالہ بکننت۔ و یعنی بہ وتی طاقت و روع بہ اے حکمانی بجا آوری و جہد کن ات بہ ہمیشی و شہا مکلف ات خدا کسے و چہ آئی توفیق و زیات تکلیف دنت۔ و یعنی بہ حق انصاف و ہر کنگ و کسے و سیادی و رشنگ یا دوزواہی مانع بہ بیت۔ قل بہ آئی اوامر و نواہی و سرگوں پابندی و عمل کنان بہ بیت۔ پد خدائیک ہرچ ندے بہ حق ات یا سوگندے بورات بشرطیکہ غیر مشروع خبرے نہ انت آرا پورہ کنگ لازم انت۔ ۱۲

ذِكْرُكُمْ وَصَلُّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿۱۵۲﴾ وَأَنَّ هَذَا صِرَاطٌ
 هُوَ حَكْمِي كَتَبْتُ شَارًا تَاكَةً شَانِصِيَّتْ بَكْرَتِ وَعَلْمِي كَتَبْتُ اے منی راہ انت
 مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ
 رَاسْتِيبِ نُونِ پھمیشا بروت و مروت پہ اے دگر راہان کہ جدا کنت شمارا چه
 سَبِيلِهِ ذِكْرُكُمْ وَصَلُّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۵۳﴾ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى
 الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى
 وَرَحْمَةً لِّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يَوْمِنُونَ ﴿۱۵۴﴾ وَهَذَا كِتَابٌ
 وَمُهْرَبَانِي تَاكَةً آپہ وتی پروردگارہ گندگہ بقیین بکننت وایکے ہمے کتابنت
 أَنْزَلْنَاهُ مَبْرُكًا فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۱۵۵﴾ أَنْ
 تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا صَوِّ
 اے بگوشت کہ کتاب ایرگیجک بوتگ خالی پہ ہما دویں فرقیانی سرکہ پیسر جیہ با بوتگنت و
 إِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَفِيلِينَ ﴿۱۵۶﴾ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أَنْزَلْ
 مَارَا وَجہ آیانی وانگہ خبہرھن نبوتگ وایک بگوشت کہ اگر پے سرار اہی
 عَلَيْنَا الْكِتَابَ لَكُنَّا أَهْدَى مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَاتٌ مِنْ
 رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةً فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بَايَاتِ اللَّهِ
 پروردگارہ طرف و ہدایت و رحمت و نون کئے انت ظالم تر جیہ ہما کسہ کہ دروغ بند کنت اللہ آیتان
 وَصَدَقَ عَنْهَا تُجْرِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ
 ووردگراتی بکننت چه آیان زوت نزلے دیں ماہما کسان کہ روگردانی کنتت چه مئے آیتان بدتریں

مذلل ۲

ول یعنی بزایبان بوتکیں حکمانی پابندی و خدایہ عہدہ اعتقاداً و عملاً سرجم کنگ، ہمیش صراطِ مستقیم یعنی یکجہاں راہ انت کہ آتی رہ بند ماں سورہ فاتحہ سورج دیگ
 بوتگت اے راہ شمارا پیش دارگ بوتگ نون کام جنگ و روگ شے کار انت ہر کس چہ اے راہ اے ابید دگر راہے پوت و شوہاز کنت آچہ یکجہاں راہ اے گسر بوت۔
 فل چوش معلوم بریت کہ ہر ج حکمے بزاجہ «قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّيَ كُفْرُكُمْ»، و انانہ استکنا اینگ بوتنت اے چه پیشہ جاری و ہوار انتت
 تمامیں نبیان و شریعتانی اشانی سر بال اتفاق عمل ات رندہ حق تعالیٰ حضرت موہبی علیہ السلام سر توراہ ایر کیتگ کہ ماں آئی شرعہ احکام گیتت درج
 انتت توراہ نازل کنان اے بہ ہما دورہ نیکیں کار کتو کانی سر خدایہ پاک اے وتی نعمت تمام کنت ہر یک ضروری چیزہ شریعت و گوار کنان اے بیان کنت ہدایت
 و رحمت و دروازگ پیچ کنتت ناکہ آئی سر پدوان اے مردم گوں وتی پروردگارہ دوچار کپگ اے ردا کامل یقین حاصل بکننت۔ فل یعنی تورات ہر جے ہستنت ہما
 وتی پیہ اے، ولیکن اے یک کتاب ایت (قرآن کریم) کہ اے گوں وتی درپشوکیں و ظاہری و باطنی حسن و جمال اے بہ شے دیا موجود انتت اشیہ خوبصورتی و کمال
 اے بارو اے چی گوشگ بہ بیت بس آفتاب آمد دلیل آفتاب۔
 اشیہ ظاہری و باطنی برکنان و صورتی و معنوی کمالان اے
 گندان اے بے اختیار گوشگ بہ بیت۔ ۱۵

بہار عالم حسنش دل و جان تازہ میبارد
 برنگ اصحاب صورت راہ بوار باب معنی را
 نون چپ و راست اے گندگہ حاجت پشت نہ کپت اگر
 چه خدایہ رحمتان مزین بہرے گرگ لوطیت تو گڈا اے
 آخری و سر جیب کتاب اے روعہ عمل کنان بیعت و چه خدایہ
 ترسان بیعت و اے کتاب اے ہج بہرے اے خلاف ورزی
 کنوک بیعت۔ فل یعنی اے مبارکیں کتاب (قرآن
 کریم) اے نزول اے پد پر عرب اے عامیان چوش گوشگ اے
 موقع پشت نہ کپتگ کہ پیسر ہر ج آسمانی کتابان گوت
 خدائی شریعتان زوران اے نازل بوتنت آواہ مئے علم اے
 روعہ ہما دوہیں فرقیان (یہود و نصاری) اے سرا
 نازل بوتنت بے شک آیان اشان اے وت ماں و تا
 واننگ و وانینگ و طہنین اے اشانی ترجمہ اے مان عربی
 ہم کنگ اے بوتگنت مثلاً و رقم بن نوفل وغیرہ و باز کس
 بہ اے خیال اے راہ چار بوتگنت کہ عرب اے راہ ہودی
 یا نصرانی جو ط بکننت ولیکن ماہ اشانی تعلیم و تدریس
 اے ہج واسطہ نداشتگت چہ اے خبرہ بحث نہ انت کہ
 یہود و نصاری اے ہر چیزیکہ و انتگت یا دانینگت آچیز
 بہ کتام حدیہ وتی اصلی صورت اے محفوظ ات مطلب ہما
 ایقدرنت کہ اے شریعت و کتابانی اصلی مخاطب فقط
 بنی اسرائیل اے قوم ات توری اے تعلیم اے طہنین اجزاء
 مثلاً توحید و دینی اصولانی تعلیم اے پراح ترکنان اے
 ابید چه بنی اسرائیل اے دگر قومانی حق اے ہم عام کنگ
 بوتگ پد اہم ہر ج شریعت و آسمانی کتابے بہ وتی
 مجموعی ہیئت اے کتام یک خاصیں فوے اے سراپہ ہمانی
 مخصوصیں فاندگ اے ایر کیتگ چہ آئی درس و تدریس اے
 اگر دگر قومان مخصوصا عرب اے پیہیں غیور و مطاہ دارین
 قوم ہج تعلق و رشتگت مداریت تو اے نہ بوگی خبرے
 نہ انت ہمے روا آیان چوش و انگوشنت کنگت کہ ہج
 آسمانی کتابے و شریعتے پیہ مئے سرانہ آننگ و چیزے پیہ
 بہ کتام خاصیں فوے اے آننگ گوں آئی اے چندان
 واسطہ نداشتگت گڈا ماہ شریعت اے ترک کنگ اے
 پرچا گرفتار کنگ بیہیں لیکن مروجی بہ اشان اے

پیہیں نیون و جیلہانی واسطہ موقع باقی نہ منگ خدایہ حجت آئی روزنابیں کتاب و ہدایت و عامہ رحمت اے باران خاص ماں آیانی لوگ اے ایرگیجک بوت۔
 تا کہ اشان چہ درستان اے پیش چہ آئی مستفید بہ بنت پدا لے خداوندی امانت تمام احمر و اسود و دان مشرق و مغرب اے نند و کان اے سر بکننت پرچا کہ اے
 کتاب بہ خاصیں فوے اے دیم دیگ نہ بوتگ آپہ کلیں جہان اے انت چنانچہ چہ خدایہ فضل و کرم اے چہ عرب اے ذریعہ خدایہ اے عام و آخری پیغام مروجی
 دیناے ہر یک کڈے اے سر بوتگ والحد لله علی ذالک۔ و یعنی پیشی امتانی احوال اے اشکنان اے شاید شمارا ہوس بیوتیں و ماں دل اے جوش و لہڑے
 چست بیوتیں کہ اگر خدایہ کتاب بہ مئے گورے بیاتیں تو گڈا اچہ اے دگران زیات عمل کنت و پیش داشت پمشکا چیسرا شمارا شرتز و بہترین کتاب دیگ
 بوتگ نون بارین چارین کہ کئے چوہیں عمل کنت و پیش داریت۔ ۱۲

ہاں نون چشیں بے مثال روزنائیں کتاب ۶ ایک ۶ پد اگر کسے آئی آبتان ۶ دروغ بند بکنت وجہ آئی حکمانی قبول کنگ ۶ روگردانی و نیون بکنت یادگران ۶ بجلت گذرا
چہ آئی ۶ مستربین ظالم کسے بوت کنت۔ (تنبیہ) صد ف عینہا ۶ ہر دو میں معنی چہ سلف ۶ منقول انت ۶ جلگ (دور دارگ) و روگردانی کنگ۔ فل یعنی چہ اللہ ۶ جانب
۶ ہرچ حدیکہ پھدایت ۶ مقررات اسرجم بوت۔ بنیان تشریف آوری کت شریعتان دیم دیگ بوتنت کتاب نازل بوتنت دانکہ اللہ ۶ گدی و آخری کتاب ہم نازل بوت
پد اہم اشان قبول دارنہ بنت توشاید اشان پد اشی ۶ راہ چارنت کہ اللہ پاک وت بیئت یا فرشتہ بیابنت یا قدرتے کتام مزین نشان (مثلاً قیامت ۶ کتام مزین علامت)
ظاہر بیت تو یاد کنگ لو طبت کہ چہ قیامت ۶ نشانان یک نشانے آہم هست انت کہ چہ آئی ظاہر بوگ ۶ پد نہ کافر ۶ ایمان یارگ معتبر بیت و نہ عاصی ۶ توبہ صحیحین ۶ احادیث
پیش دارنت کہ اے نشان روچ ۶ مغرب ۶ درایگ (طلوع) انت یعنی و ہدیگہ خدا ارادہ بکنت کہ دنیا ۶ ختم بکنت و عالم ۶ ہنوگیں نظام ۶ درہم برہم کنگ بہ بیت تو
موجودہ این رھواریں دستورانی برخلاف بازن مزین نشانیں خوارق بہ وجود ۶ کابنت چہ آیان یکے ہمیشنت کہ آفتاب مشرق ۶ بدل ۶ چہ مغرب ۶ طلوع بیت غالباً چہ اے
مقلوبی حرکت و قہقری ۶ واتری اے نیگ ۶ اشارہ کنگ

العَذَابِ بِمَا كَانُوا يُصِدِّقُونَ ۱۵۸ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ
عذاب یہ آیان روگردانی ۶ سبب ۶ فل چیتے انتظار کنت مگرھے کہ بیانت آیان گور
الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِي رَبُّكَ أَوْ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ
فرشتہ بیابنت تئی پروردگار بیابنت لہنتے نشانی تئی پروردگار ۶ روچیکہ
يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ
بیت لہنتے نشانی تئی پروردگار ۶ فائدہ نذنت کس ۶ را ایمان ۶ آرگ آئی کہ پسر چہ
أَمِنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلْ انظُرُوا
اشیا آیمان نیارتگت یا نکتگت آیان ۶ فی ایمان ۶ تہاچ نیکی ۶ بگوش کہ شہانتظار کن
إِنَّمَا مُنْتَظِرُونَ ۱۵۹ إِنَّ الَّذِينَ فَتَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا
ماہن انتظار کنیں ۶ ہما کسان کہ جدا جدا اشکت وتی دین ۶ فرقتہ بوتنت
كُنْتُمْ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا فَرَّهُمْ إِلَى اللَّهِ تَوَكَّلْهُمْ بَمَا كَانُوا
ترا کار آیان کار ۶ ہیج نیستنت آیان کار فقط اللہ ۶ حوالہ انت زندا خبر دنت آیان ہرچیکہ
يَفْعَلُونَ ۱۶۰ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مَثَلًا ۱۶۱ وَمَنْ جَاءَ
آیان کنگت فل ہر سیکہ بکنت یک نیکی ۶ گذار سبت آیارادہ چند آئی ۶ دہر سیکہ بکنت
بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۱۶۲ قُلْ
یک بدی ۶ گذار سزادیک بیت ہمائی ۶ برابری ۶ وہ آیان سر اظلم نہ بیت فل تو بگوش
إِنِّي هَدَيْتِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۱۶۳ دِينًا قِيَامًا ۱۶۴
کہ سوجدا تک مناسنی پروردگار ۶ راہ تجکیں دین محکمیں ملت
إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۱۶۵ قُلْ إِنْ
ابراہیم ۶ حتی پستہ ۶ نیت آچہ شرک کتوکان فل تو بگوش کہ
صَلَاتِي وَسُكُوتِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۱۶۶
منی نماز ۶ منی قربانی ۶ منی زند ۶ مرگ خاص پر رضای خدایت ہما کر و دینو کنت تمہیں
جہاں

مقصود بہ بیت کہ ہرچ قدرت ۶ قانون طبعی دستورماں و بنا
۶ ہنوگیں بسنت و بند ۶ راہوار انت آیان مبعار ۶
ہلاسی و شمسی نظام ۶ سر و چیر بوگ ۶ و ہد آتنگ و
رستگ ۶ چوش بگوش چہ ہما و ہد ۶ اے ٹوہیں عالم
نزع و سکرات ۶ وقت شروع بیت ہنجوش کہ خوردین
عالم (انسان) ۶ سکرات ۶ و ہد ۶ ایمان و توبہ مقبول
ذانت پرچا کہ اور حقیقت ۶ اختیاری نہ بیت ہمہ پیا
طلوع الشمس من المغرب ۶ پد ماں کلین عالم ۶ حق ۶
ہمیش حکم بیت کہ کسے ۶ ایمان و توبہ معتبر بیت ماں
لھتیں روانان گوں طلوع الشمس من مغربہا ۶ دگر
چنت نشان ہم بیان بوتگنت مثال خروج دجال ۶ خروج
داتہ وغیرہ ۶ اے روایتانی مراد چوش معلوم بیت کہ
وہرے اے کلین نشانانی مجموعہ محقق بیت تو توبہ ۶
دروازگ بند کنگ بیت جدا جدا گوں ہر یک نشان ۶
اے حکم وارد نہ بیت۔ مئے دور ۶ لھتیں ملکہ کہ ہر یک
غیر معمولی واقعہ استعارہ ۶ رنگ دیگ اشانی
ہیل و عادت انت آ طلوع الشمس من المغرب ۶ ہم
استعارہ جو کنگ ۶ شہوا ۶ انت غالباً بہ اشانی گور
قیامت ۶ آگ ہم یک ڈولیں استعارہ ۶ بیت۔
(تنبیہ) اے رد ہرچیکہ اے ہم ۶ کہ گوشگ بوت
کہ ۶ بیابنت فرشتہ بیابنت تئی رت ۶ اشی ۶ تفسیر
تفسیر سبقول ۶ نیم ۶ بہ آیت هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا
أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلُلٍ مِنَ الْعَمَامِ ۶ چیر گوست
اود اچارگ لو طبت و جملہ او کسبت فی ایمانہا خیراً
۶ عطف بہ امنت من قبل ۶ سر انت و عبارت ۶
رد و بند ابن المینر وغیرہ محققین ۶ نزیک ۶ چوش انت
لا ینفع نفساً ایمانہا او کسبہا خیراً لعلن کن امنت
من قبل اولم تنکن کسبت فی ایمانہا خیراً یعنی
ہر کس ۶ چہ پیش ۶ ایمان نیارتگ آو ہد ۶ آئی ایمان
نفع دیوک نہ بیت و ہر کس ۶ چہ پیش ۶ نیکی ۶ کمائی
نہ کنگ آئی ۶ نیکی کمائی ۶ من نفع دیوک نہ بیت (یعنی
آئی ۶ توبہ قبول نہ بیت)۔ فل ماں پیشی رکوع ۶ چہ
قل لعالوان اللہ ما حرم ربکم علیکم الخ ۶ بازن احکام
بیان کنان ۶ ارشاد بوتگت وان هذا صراطی مستقیماً
فاتبعوه ولا تتبعوا السبل فتفرق بکم عن سبیلہ
یعنی صراط مستقیم (دین ۶ بچکیں راہ) چہ ملام ۶ یکے مانگ چہ اشی ۶ یک کر بان ۶ گمراہی ۶ کشک باز انت تمام نبی و مرسل چہ اصولی حیثیت ۶ ہمایکیں کشک ۶
سراگام جنوک بوتگنت و مردمان بہ اشی ۶ دعوت اش دانگت شرع لکم من الدین ما وضعی بہ نوحاً و الذی اوحینا الیک و ما وصینا بہ ابراہیم و موسیٰ
و عیسیٰ ان اقموا الدین ولا تتفرقوا فیہ (شوری رکوع ۲) ماں دین ۶ اصول ۶ اشانی وت ماں وت ۶ ہیج فرق و تفاوتے نیست ۶ چہ زمان ۶ مکان و خارجی
احوال ۶ اختلاف ۶ شرعی فروغالی تہا ہرچ تفاوتے بوت اتفرق ذانت بلکیں ہر و ہد ۶ ماں مناسپیں و طر ۶ بکیں ہور تہوریں مقصد ۶ حاصل کنگ جدا ہیں رہ بندانت
ہرچ دین ۶ پیشی نبیان آورد موسیٰ علیہ السلام ۶ کتاب ہن بہ آئی مخالفت نیاحتگ بلکیں بہ آئی تکمیل و سرجمی ۶ دیم دیگ بوت چہ درستان ۶ پد قرآن کریم احنت
کہ کلین پیشی کتابانی تبیم و تصدیق ۶ کنت و آیان علوم و معارف ۶ حفاظت کنوک انت۔ ماں میانجی ۶ چہ ہما کتاب و شریعتان دیم ترینو کافی احوال ۶ بیان کنان ۶ چہ
ان الذین فرقوا دینہم ۶ پد اصل مطلب ۶ نیگ ۶ و اتر کنگ بوتگت یعنی خدائی دین ۶ راہ (صراط مستقیم) یک ایت ہر کس ماں دین ۶ تفاق پیدا کنان ۶ ہد

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

..... جدا راہ کشتت و ماں فرق بندی و لعنت ۶ گرفتار بنت توری یہود بہ بنت یانصاری یا ہما اسلام ۶ مدعی کہ دیم تر
 (مستقبل) ۶ دینی عقیدہ ہانی چادر ۶ دران ۶ چند چند کنوک انتنت چہ اے مردمان شمارا حج غرض و مطلب نیست اے کل ماں در فقترق بکم عن
 سبیلہ ۶ داخل انت شما چہ اشال بری و بیزاری ۶ ظاہر کنان خدا ۶ ہما یکیں راہ (صراط مستقیم) ۶ سراپادان محکم بدارات و اشانی انجم و اسر ۶ بہ خدا
 حوالہ ۶ بکن ات اشان ۶ دنیا یا آخرت ۶ پیش داریت ہر جیکہ اشان مان دین ۶ فساد بر پاکتگت، حضرت شاہ صاحب ۶ فرقا و اینتھو ۶ بارو ۶ گیش و
 گیوار کنان ۶ فرمان کنت ۶ ہرچ خبرے یقین کنگی انت (دین ۶ اصول) ماں اشان فرق باید نہ انت، ہر جیکہ کنگی انت (دین ۶ فروغ) اشانی رہ بند باز بہ بنت
 تو ماں اشانی ۶ پاک نیستت۔ فلک ماں ۶ شریند ۶ ہما کا نو ایفعلون، ۶ اشانی بدیں کارانی بدلہ دیگ ۶ رواہیم تراپ دیگ یونگ ات گوں اشیا
 ہور ہر نیک و بد ۶ مجازات ۶ عام قانون ۶ بیان کت کہ نیکی ۶ بدلہ کم ۶ چہ کم دہ سرانت و بدی ۶ کیش ۶ چہ کیش فدہ ہمانی جند ۶ یعنی ہر کس ۶ یک نیکی ۶ کما کی کت
 تو آرا ہمانی پیمانہ ۶ نیکیانی تو اب رسیت زیات ۶

حد مقرر نہ انت و اللہ یضاعف لمن یشاء، و ہر کس ۶
 یک بدی ۶ کت تو ہمانی پیمانہ یک بدی ۶ ہرچ سزا
 مقرر انت چہ آئی زیات سزا نہ بیت کم بکنت یا بالکل
 پہل بکنت واجہ اختیار داریت گڈا جا ہیکہ رحمتانی
 زیاتی ۶ کیفیت بہ اے پیمانہ بیت اودا ظلم ۶ امکان
 ہج نیستت۔ فلک یعنی فتنار بہ یکیں خدا ۶ مخصوص
 کنگت۔ فلک یعنی شما ماں دین ۶ ہر قدر بلوط ات
 راہ بکشا ات و ہر قدر معبود لوٹ ات پہ و تا جوڑ بکن
 ات منارا منی پروردگار ۶ صراط مستقیم سوچ دانگ۔
 و ہما خالصین توحید و سر جس نفویض و توکل ۶ کشک
 انت کہ بہ آئی سر مستری موجد ابو الانبیاء ابراہیم
 خلیل اللہ گوں مزین دغدغہ ۶ کام جنوک ات کہ آئی
 نام ۶ مروچی ہم تمامیں عرب و کل آسمانی ادیان گوں
 مزین عظمت و احترام ۶ گروک انت۔ ۱۲

(ہمے صفحہ ۶ فوائد) فلک ماں اے آیت ۶
 توحید و نفویض ۶ چہ درستان بلند و بالا میں مقام ۶
 نشان سوچ دیگ یونگ کہ بہ آئی سر مئے سید و سردار
 محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم فاتر بوت نماز و قربانی
 ۶ گوں خصوصیت ۶ ذکر کنگت ۶ ہما مشرکانی ہما کارانی
 صراحتہ رد بوت کہ آیان بہ بدنی عبادت و قربانی بہ غیر اللہ
 ۶ کنگت۔ فلک عمومی حساب ۶ مفسران ۶ وانا اول
 المسلمین، ۶ مطلب ۶ بہ اے بیم ۶ گرنٹ کہ اے
 امت محمدیہ ۶ حساب ۶ واجہ اولی مسلمان انت و لیکن
 جامع ترمذی ۶ حدیث کنت نبیا و اولیٰ من بعدی
 و الجسد ۶ روع ۶ واجہ اول الانبیاء انت تو گڈا آئی بہ
 اول المسلمین بوگ ۶ تہاچی شک باقی بمانیت ابید چہ
 اشی ۶ ممکن انت کہ زمانہ ۶ اولیت مراد مہیت بلکہیں
 درجہ ۶ تقدم مراد بہ بیت یعنی من کلین جہان ۶ فرمانبردارانی
 صف ۶ اولی نمبر چہ درستان دیجاتراں۔ فلک پسر توحید
 فی الاولیہ بیت ۶ ذکرات نون توحید فی التوحید بیت ۶ کیش و
 گیوار کت یعنی ہینچوش کہ چہ آئی ۶ ابید کہ معبود نیست
 مستعان ہن دگر کس نیست پرچاکہ استغانت ربوبیت
 ہامہ ۶ سر متفرع انت ایتک نعبد و ایتک نستعین۔
 فلک کافران گوں مسلمانان جیڑہ کنگت و گوش کنگت کہ
 کہ شما توحید ۶ راہ ۶ بلہ دیان ۶ بہ مئے کشک ۶ بیانت

۲۲۹ ولواتناہ

الإعراف

لَا شَرِيكَ لَكَ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿۳۷﴾ قُلْ

حج کسے آئی شریذ انت و مناھے حکم کنک یونگ و من پسر چہ درستان فرمان برداراں فلک بگوش
 اَعْبُدُوا اللَّهَ اَبْعَى رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ
 اللہ ۶ بغیر دگر بتے پروت شوار کنان و آبروردگار ت ہر چیز ۶ فلک و ہر کیکہ گناہے بکنت گڈا آہمانی
 اَلَا عَلَيْهِمْ اَوْلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِثْرَ اُخْرَى ثُمَّ اِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ
 وتی گردن ۶ انت، و چست نکنت کسے دگر کسے ۶ بارے ۶ پدا شمارا دنی پروردگار ۶ طرف ۶ روگی انت
 فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهٖ تَخْتَلِفُونَ ﴿۳۸﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلِيفَ
 گڈا آسر پکنت شمارا ہما خبر ۶ کہ شما آیتا جیڑہ کنگت فلک تو ہمانی ۶ نائب کنک شمارا
 الْاَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا
 ماں زمین ۶ و بلندی کنگت درجیان یکے ۶ پد دگر ۶ سرا ۶ تاکہ آزمودہ بکنت شمارا ماں
 اَتَاكُمْ اِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ ﴿۳۹﴾ وَاِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۴۰﴾
 و آگس حکمان تنی رب زوت عذاب کنگت و ہما دت بخشوک و مہربانت و
 وَسُورَةُ الْاَعْرَافِ بَلِيغَةٌ وَاَمَّا اٰيَاتُهَا فَاَرْبَعٌ وَاَرْبَعٌ وَاَرْبَعٌ
 سورہ اعراف مکہ ۶ ایرا ہنگ و آئی ۶ دو صد شصت آیات و بیست چار رکوع انت
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 شروع کنان گوں خدا نام ۶ ہما کبے اندازہ مہربان زبیرین رحم کنوک آیت
 النَّصِّ ﴿۱﴾ كِتٰبٌ اُنزِلَ اِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ
 اے کتاب ایرہنگ پہ تنی سرا نون مہبت تنی دل تنگ مہبت چہ آئی رسیتگاٹ
 لَتُنذِرَ بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۲﴾ اَتَّبِعُوا مَا اُنزِلَ اِلَيْكُمْ مِّنْ
 تاکہ تو نرسینے پہ آیتا و پنتے (نصیحت) پہ مومنان و زندگیری بکن ات ہمانی ۶ کہ ایرہنگ پشما چہ شے
 لَكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ اَوْلِيَاءَ قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ﴿۳﴾
 رب ۶ طرف ۶ و مروت آیتا چہ بغیر اے دگر سنگتیا نی زندا شما بلکل کم خیال کن ات فلک

مزل ۲

اگر ماں اشیا کتا م گناہ بہ بیت تو آئے سرا انت و قال الذین کفروا للذین آمنوا انبوا سبیلنا و لنحمل خطیایکم (العنکبوت رکوع ۱۴) ادا اشی ۶ پسر دات
 کہ ہر یکے ۶ گناہ بہ ہمانی وتی سرا انت ہج کس دگرے ۶ گناہ ۶ بارے ۶ چست کت نہ کنت باقی شے جیڑہ و اختلافات ۶ فیصلہ بہ خدا ۶ گورے ۶ ماں قیامت ۶ روح ۶ بیت اے
 دنیا فیصلہ ۶ جا کہ نہ انت اے امتحان و چکاسگ ۶ لوگ انت چوشک ماں دینی آیت ۶ آگاہ کت۔ فلک یعنی خدا ۶ تزارا ماں زمین ۶ وتی نائب جوڑ کت کہ توجہ آئی ۶
 و آنگیں اختیار ان کارگران ۶ چونیں چونیں حاکم نہ گردار کتے۔ یا شمارا وت ماں ذنا یکد گرے ۶ نائب سازات کہ یک قومے روت تو دومی قوم آئی جاگے ۶ گریٹ۔
 فلک یعنی شے وت ماں وتا بے حد درجہ ۶ تہا فرق ایرکت چنا پچہ ماں شکل و صورت، رنگ تواری، ہیبل و عادات، محاسن قد و بالاد، رزق، دولت عزت و شان
 وغیرہ ۶ انسانی نفرانی بیشمار درجات انت۔ فلک یعنی ظاہر بہ بیت کہ مہ اے جاوران کتا م شخص داں کجا حد ۶ خدا ۶ حکمان ۶ قبول کنت، ابن کثیر ۶ چہ فیما تاکہ
 ۶ ہما جدا جدا احوال و درجات مراد کنگت کہ ماں آیان استعداد و لیاقت ۶ حساب ۶ دارک بونگت بہ اے حساب ۶ چکاسگ ۶ حاصل ایش بیت کہ مثلاً غنی ماں

..... وقتی غنارہ جاوے، پوان ۶، داں کجا حد، شکر ادا کنت و فقیر ماں فقرہ جاوے، داں کجا حد، صبر ۶، دامن ۶، مضبوط داریت و قس علیٰ ہذا ہر وڑے بیت مر اے چکاسگ ۶، ہر کس بالکل نالائق ثابت ہوتی تھی تعالیٰ بہ آئی حق ۶، سر سبب العقاب و چہ ہر کس کہیں کوتاہی ہوتی بہ آئی حق ۶، غفور و ہر کس ماں چکاسگ ۶، تمام ہوتی بہ آئی ۶، رحیم انت . وک ابن عباس رضی اللہ تعالیٰ عنہ، « حرج » ۶، تفسیر گون شک ۶، کنگ جوش بگوش فلا یکن فی صدرک حرج ، فلا تکونن من الممتزین ۶، ہم معنی بیت یعنی پیغمبر کہ بہ آئی سرا خدا ۶، وئی کتاب نازل کت آرا اے خیر زیب ندرت کہ کہیں ہم شک و شبہنگ کتاب ۶، احکام و احوالی بابت ۶، ماں آئی دل ۶، پیدا بہ بیت لھتے مفسران لفظانی ظاہری معنی ۶، گینگ ہیچوشک و اجہ مترجم ۶، اختیار کنگ - یعنی چہ نما میں مخلوقان ۶، در چنان ۶، بہ آئی سرا خدا ۶، وئی کتاب ایر گینگ آرا باید نہ انت کہ احمقانی یا دشمنانی ٹوک و طالی یا چہ آیانی نابکار س سوالاں متاثر پوان ۶، چہ آ کتاب ۶، یک بہرے (حصصے) ۶، تبلیغ ۶، دل تنگ بہ بیت فلعلک تارک بعض ما یوحی الیک و ضائق کہہ صد دیک ان یقولوا لولا انزل الیہ کتزا جاء معہ ملک (ہو د کو ۶) اگر بفرض مجال و ت ماں پیغمبر ۶، جنہر ۶، دل کتاب ۶، وچہ آئی مستقبل ۶، نینگ ۶، سر جسین پگائی و انشراح حاصل

وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ ﴿۱۰﴾
 وچہ قدر شہر خراب کنگت ما یان ۶، کہ اناگر رست بہ آیان مئے عذاباں شہا یا آواہنت ماں نیم روع ۶
 فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا
 گذرانیت آیانی توار وقتیکہ رست بہ آیانی سر مئے عذاب مگر کہ گوشتش کہ بیشک ما
 ظالمین ﴿۱۱﴾ فَاسْأَلْكَ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَكِنَّ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۲﴾
 گنگا زین و گذرانوں ضرور اراجست کنگی انت چہ ہما کسان آیانی گورا رسول نیم دیک بنگ مارا فرست کنگی انت چہ پیغمبران
 فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ﴿۱۳﴾ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ
 گذر اما قصہ کہیں پر آیانی سرا بہ زانگ و ما غیر حاضر نہوئیں و تول کنگ عملانی آروچی
 الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۱۴﴾
 بر حقت پیدا ہر سیکہ گران بونت آئی تول کنگی عملان گذر آہمشتت کامیابان و
 مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ
 ہر سیکہ سبک بونت آئی تول کنگی عملان گذر آہمشتت ہما کہ تاوان بارش کنگ و تارانی
 بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ﴿۱۵﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَ
 پہ ہمے سبب ۶، کہ مئے آیاتش نمندت و البتہ ما جاگہ دات شمارا ہا روئے زمین ۶ و
 جَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿۱۶﴾ وَلَقَدْ
 پیدا گینگ کت پرشماں اودا ہر ہمیں روزگار شما بلکل کم شکر گذاری کن ات و بیشک
 خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلٰئِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ
 ما پیدا کنگ شما را زندا شہ صورتیں ادا کنت زندا گوشتن فرشتیان کہ سجدہ کن ات آدم ۶
 فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿۱۷﴾ قَالَ لَا مَنَعَكَ
 پراسجدہ کنت درستاں مگر ابلیس - نہ بیت آچہ سجدہ گنوکان گوشتنی کہ چہ انیشتر
 إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَ
 کہ تو سجدہ نکت وقتیکہ من ترا حکم کت جوابی دات کہ من چہ آیتا شتر تراں پیدا گنگ تو منا چہ آسا و

بیت تو چونکائی آوتی انداز (ترسینگ) و تذکرہ فرض ۶
 گوں جرأت و قوت ۶، ادا کت کنت . و یعنی چہ کتاب ۶
 ایر گینگ ۶، غرض و مطلب ہمیشنت کہ شما کلین دنیا ۶
 بہ آئی مستقبل ۶، بارو ۶، خبر دار و معلوم دار کن ات و چہ
 بدی ۶، انجام ۶، آیان ۶، بنز سبب ات و بہ ایمان آرو کانی
 حق ۶، خصوصاً اے کتاب یک اثر کنو کین نصیحت و پیغام
 ثابت بہ بیت . و مردم اگر حق تعالیٰ ۶، مزین تر بیت و
 وئی آغاز و انجام و اطاعت و معصیت ۶، آسہ سرا بہ
 شری ۶، غور بکنت تو آرا کدی ہم جرأت نہ بیت کہ وئی کریمین
 رب ۶، نازل کنگیں ہدایتان ۶، و بل کنان ۶، ماں شہا طین
 الانس و الجن ۶، رفاقت ۶، بہ آیانی ڈمب ۶، روگ ۶، شروع
 بکنت چہ پیشی تو ماں ہر کس ۶، خدا ۶، کتابان و پیغمبر انص
 مقابلہ ۶، اے وڑے روشن اختیار کت آیان ۶، ہر چہ دنیاوی
 سزائے رست آئی بیان دیما پیدا گ انت ۱۲
 (ہم صفحہ ۶ فوائد) و یعنی و ہدیہ اشانی
 ظلم و عدوان و کفر و عصیان چہ حد ۶، گوست تو ماں دنیا ۶
 لذتاں کلائیش و چہ خدا ۶، عذاب ۶، بالکل بے فکر پوان ۶
 عیش و آرام ۶، و شہاں ۶، چشمگ بنا کت کہ یکبارگی
 مئے عذاب بہ آیانی بکت ۶، کت گذر اے وشتنا کین منظرہ
 اشان ۶، ہیچوش ہلاک و برباد کت کہ وئی پیشی نشان و دید بہ
 ۶، شمشنتت چہ چارین کنگاں ابید چہ «اتاکنا ظالمین»،
 ۶، کو کار ۶، دگر ہجہ بہ اشنگ ۶، نیاحت جوش بگوش کہ ہما و ہدہ
 بہ آیان حقیقت ظاہر ہوت و آیان اقرار کنگ کیت کہ خدا
 بہ کسے ۶، سر اظلم نہ کنت ماوت بہ وئی جانانی سرا ظلم کین
 (تنبیہ) «فجاءها باسنا»، «فاء»، «بارو ۶»
 مفسرانی قول باز انت غالباً و اجہ مترجم قدس سرہ ۶، آرا
 اھلکناہا تفسیر و لیش و گوار قرار دانگ چوشک گوشگ بہ
 بیت کہ تو ضا فغسل و جہہ و ذرا عیہ (فلاں شخص ۶)
 وضو کت توششتی وئی دیم و دستان وغیرہ ۶، ماں اے
 مثال ۶، دیم دستانی شودگ وضو کنگ ۶، تفسیر و تفصیل انت
 ہمے پیما اذ ۶، ہلاک کنگ ۶، تفسیر و تفصیل چہ عذاب ۶
 کیفیت ۶، تمام ہوت و اللہ اعلم . و ہما امتانی نینگ ۶
 پیغمبر معوث بونتت چہ آیان جسنت بیت ماذا اجبتو
 المرسلین (شما مئے پیغمبرانی دعوت ۶، داں کجا حد ۶، قبول
 گینگت ہو چہ پیغمبرانی جنہر جسنت بیت «ماذا اجبتو»
 (شمارا چہ امت ۶، جانب ۶، پسہ جی رسنگت ۶) . و یعنی شے تمام مزین و ادنائیں و قلیل و کثیر عمل یا ظاہری و باطنی احوال چہ مئے علم ۶، غائب نہ تو گنگ . ما بلا تو سطرہ کت نام کسے ۶
 چہ ذرہ ذرہ ۶، واقف کاریں . وئی ازلی علم ۶، احاطہ ۶، روہ ۶، در سنیں رندی و پیشی جاوران ۶، بہ شے دیم ۶، یک یک ظاہر کینیں . ملا گنگانی نوشنگیں اعمال نامہ ہم چہ خدائی علم ۶
 کہ بود ۶، فرق کت نہ کنگت چہ آیانی معرفت ۶، حال دیگ محض دستوری رہ بند و حکومتی نظام ۶، کارستانی انت و اگر نہ خدا ماں وئی علم ۶، اے وسیلہ ہانی (معاذ اللہ) محتاج بیت
 نہ کنت . وکی قیامت ۶، روح ۶، در سنیں مردمانی عملانی وزن چارگ بیت ہر کس ۶، قلبیہ اعمال و بدنی اعمال وزن دار بیت اکامیاب انت و ہر کس ۶، وزن سبک بیت آ
 تاوان کار بونتت . حضرت شاہ صاحب فرمائینت «ہر شخص ۶، عمل بہ وزن ۶، حساب ۶، بنشتہ بنت . کار یکین انت اگر گوں اخلاص و دل ۶، حب ۶، شرع ۶، روہ ۶، ہما کار ہوت و
 بہ و ہدہ ۶، سر انجام دات تو آئی وزن زیات ہوت و اگر ہما کار بہ پیش دارگ ۶، یا بہ دگرے ۶، ریس ۶، کتی یا حکم ۶، موافق آکار نہ کتی یا بہ و ہدہ ۶، سرکاری نہ کت تو آکار ۶، وزن کم تر
 ہوت آخرت ۶، ہمے کا گد تو رنگ بنت ہر کس ۶، نیکیں کار گران بونتت تو بدیں کاران چہ رستگار ہوت و ہر کس ۶، نیکیں کارانی وزن سبک ہوت تو گرفتار کنگ بیت . لھتیس

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

خَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ۱۱ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ

پیداگ کنگ تو آئی چہ گیل ء گوشتی کہ ایر بکپ توجہ ادا تئی حق نہ انت کہ من نفسی بکنے

فِيهَا فَاخْرِجْ اِنَّكَ مِنَ الصَّغِيرِينَ ۱۲ قَالَ اَنْظِرْنِي اِلَى يَوْمِ

ماں ادا نوں ڈنا درکب بیشک توجہ بے عزت نائے ف گوشتی مناہلت بدتہا ہماروچی کہ مردماں چہ قبر ء

يَبْعَثُونَ ۱۳ قَالَ اِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۱۴ قَالَ فَبِمَا اَغْوَيْتَنِي

چست کنگ بت گوشتی کہ ترا مہلت دیگ بوتگ ف جوانی دات کہ چوکہ تو منا گمراہ کنگ

لَا قَعْدَنَ لَكُمْ حِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمِ ۱۵ ثُمَّ لَا تِيَهُمْ مِّنْ

من مننداں آیانی پاس تئی راستیں راہ ء سراف رندا کایاں آیانی گور ء چہ

بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ

آیانی دیچی نیمگ ء وچہ آیانی پشتی نیمگ ء وچہ راستی نیمگ ء وچہ چپتی نیمگ ء و

وَلَا تَجِدُ اَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ۱۶ قَالَ اخْرِجْ مِنْهَا مَذْمُومًا

ڈنگدے تو گیشتری بہر آیانی شکر گروک ف گوشتی کہ درکب چہ ادا رائندگان

مَذْمُورًا لِّسَنٍ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَا مَلِكَ لَكُمْ مِنْكُمْ اَجْمَعِينَ ۱۷

مردود ہر کیکہ چہ آیانی تئی دما بکیت گڈا قسم انت کہ من پرکناں دوزخ ء چہ شہادستان ف

وَيَادِمِ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا

ڈاؤ آدم بندرت تو و تئی جن ماں بہشت ء نوں بورت چہ ہر جا کہ بلوٹت

وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ۱۸ فَوَسْوَسَ

ڈمروت اے درچک ء نزدیک گڈا بیت شہادتاوان بار ء ف پدارد و انت

لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وَّرِى عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِحِهِمَا وَ

آہر دوکان شیطان ء تاکہ ظاہر بکنت بہر دوکان ہمار دیا کہ ڈگ بوتگ چہ آہر دوکان چہ آیانی شرکگاہاں ء

قَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ اِلَّا اَنْ تَكُونَا مَلَائِكَةً

تو گوشتی کہ منع کنگ شمار شے پروردگار ء چہ اے درچک ء مگر چہ سبب کہ بت شہاد و نشنہ

مذلل ۲

..... علمانی خیال انت کہ اعمال اے و ہدیہ صورت ء اعراض انت ۔ ادا بہ ایمان ء صورت ء جسد دار و کیں صورت ء تزیینگ بنت و پیراھے
علمان ء وزن کنگ بیت ، گوشتک بیت کہ مئے اعمال و غیر قائم بالذات اعراض انت کہ آیانی ہر جزے بہ وقوع ء گوں ہوئے و م تو ان بیت پدااشانی جمع بوگ و وزن بوگ
چے معنی داریت ۔ من عرض کناں کہ ماں گراما فون ء مروجان مزینیں گشتا تک (تقریر) ٹیب کنگ ء دستور راہوار بوگ آیا آگشتا تک بہ اعراض ء صورت ء نہ انت کہ اشانی
یک حرفے چہ مئے زبان ء ہما و ہدیہ ادا بیت کنت و ہدیہ چہ آئی ء اولی حرف چہ دیپ ء در آیان ء فنا بیت گڈا اے گشتا تک ء سر جمیں مجموعہ ماں گراما فون ء چون جمع بوٹ
چہ ہمیشی ء بفہم ات کہ ہما خدائے کہ گراما فون ء ایجاد کنوک ء ہم موجود انت چہ آئی قدرت حج بعید نہ انت کہ آئے کلین عملانی مکمل حساب و ربکار ڈے تیار بکنت کہ چہ آئی ء
یک ذرہ ءے و نشے ہم غائب مہیت ، پشت کبت آیانی وزن کنگ توجہ قرآنی نص ء مارا ہمنکر معلوم بوگ کہ وزن گوں ہنچیں میزان ء ذریعہ بیت کہ ماں آئی کفین و لسان
و غیرہ موجود بنت لیکن آمیزان و آئی دو باسک چون کیفیت و نوعیت ء بنت و چہ آئی ء وزن معلوم کنگ ء راہ بند چون بیت اے جرائی فہمگ چہ مئے عقل و زانگ ء در انت

پیشکا مارا بہ اشانی زانگ ء تکلیف دیگ بوتگ ۔ بلکہیں
یک میزانے و اوہیل یکن عالم ء ہمنکر چیز ہست انت
ابید چہ ایشی ء کہ ما آیانی نام ء بہ اشکنیں و آیانی مکیں
اجمالی مفہوم کہ آہم ہر چے قرآن و سنت ء بیان
کنتگت بہ آیان عقیدہ ہداریں چہ ایشی زیات تفصیلی
احوالان ء زانگ چہ مئے فہم و ادراک ء در انت ہر جا کہ
ہر چہ قانون و دستورے ء چہرہ عالم ء وجود و آئی نظم و
نسق بیت بہ آیانی سر اما ماں ہما عالم ء نندگ ء با وجود
چیزے دسترس حاصل کت نہ کنیں ہے دنیا ء شاہیمان
ء بچارت کہ باز قسم انت ، یک شاہیمے ہما انت کہ چہ آئی
سہر و فقرہ یا مردوارد تور بنت چہ یک شاہیمے ء غلو وایدگ
جنس تور بنت و کہ یک میزانے ماں ریل گاڑیانی اسٹیشنانی
سرا موجود انت کہ چہ آئی ء مسافرانی مال و ازباب تور بنت
ابید چہ ایشان مقیاس الہویا مقیاس الحرات و غیرہ ہم
یک ہمیں شاہیم انت کہ چہ ایشان ہوا یعنی گوات و حرارت
و غیرہ درجات معلوم بنت ، تھر ما میٹر مئے جسم ء توکی
حرارت ء کہ آچہ اعراض ء تعلق داریت تور کنت و پیش
داریت کہ اے و ہدیہ بہ مئے جسم ۱۶ بیکر درجہ حرارت
موجود انت ۔ و ہدیہ ماں دنیا ء ما بیستانی حساب جسمانی
میزانان ء مشاہدہ کنیں مچان و تاش گندیں کہ چہ ایشان
ایمان و اعراض ء وزن و درجہ تفاوت معلوم بیت تو گڈا
بہ آفرن شانیں قادر مطلق ء چہ مشکل انت کہ یک ہنچیں
حستی میزانے قائم بکنت کہ چہ آئی ء مئے عملانی وزن و درجہ
تفاوت صورت و حشا ظاہر بہ بیت ۔ و آیتانی انکار
کنگ آیانی حق تلفی انت کہ آرا گوں بظلمون ء ادا
فرما عینتگ ۔ ف چہ اے آیتان یک نیمگے بہ حق تعالی ء
وجود ء سرا عالم ء کارخانہ ء چہ حکیمانہ نظم و نسق ء استدلال
و احسانات و خدائی انعامانی ذکر ء کناں ء بہ آئی شکر ء
گرگ ء بابت ء دلگوش گور کنا نیمگ بوتگ و دوئی نیمگ ء
نبوت ء ضرورت انبیاء علیہم السلام ء آگ ، آیانی ہیل
و عادت آیانی زندگی کنوکانی و مخالفت کنوکانی انجام و سر
کہ اے سورت ء اصلی بن گب (موضوع) معلوم بیت بہ
آئی بیان ء اے آیتان تو طیبہ و تمہید ء ڈولا پیسرا بیان
کنگ بوتگت ۔ ۱۲

(ہم صفحہ ء خواجگ) و یعنی چہ شے ہر ایش

کت پدا شے مادہ ء جوڑکت پدا آمادہ ہنچیں ڈولاین نقشہ و حین جبیل صورت عطا فرما بیت کہ آدگر مخلوق ء دیگ نہ بوتگت پدا اے خاکی صورت ء ہما روح و حقیقت
بخشت کہ آئی برکت ء شے پت آدم علیہ السلام کہ آئی وجود تمام انسانی فردانی وجود ء سرا اجمالاً شامل ات ، خلیفۃ اللہ ، و ملائکتانی مسجود جوڑ بوت پدا ہما کس ء آ
و ہدی چہ تعظیمی سجدہ ء سرتابی کت ازلی مردود قرار دیگ بوت پرچاکہ آسجود الہی خلافت ء شون و بوک ات ۔ ملائکتہ اللہ کہ آجست و مرس پٹ ء یول و صافیں امتحان
ء پدا آدم ء علمی فضیلت و روحانی کمالاتی ردا معلوم دار بوتگتت گوں خدائی حکم ء اشکنگ ء سجدہ ء کپنتت و اے ہم ء ایشان خلیفۃ اللہ ء روبر و و تئی حقیقی پروردگار
ء کامل و فاشعار و اطاعت پذیری ء نبوت ء عملاً ظاہر کت و ابلیس لعین کہ آناری الاصل حتی مگر چہ بازیں عبادت و غیرہ ء سبب ء ملائکتانی جماعت ء شامل بوتگت آخر
کار آئی ء بہ تئی اصل ء نیمگ ء و اتزی کت آئی نگاہ ء چہ آدم ء مادی ساخت نفخت فیہ من روحی ء رازہ چہ دیما تر تجا و زکت نہ کت ہمیشکا صافیں خداوندی حکم ء مقابلہ
ء سرا ناخیر منہ خلقنتی من نار و خلقنتہ من طین ء دعوی ء بنا ء کت آخر ہے ابا ء و استکبار و صافین قاطع نص ء راحض چہ و تئی اے واہگ ء رو کنگ

گوں خدایا، سخت و مناظرہ کنان و پاداش، پدمیگی چہ قرب و مرتبہ و جہل نردوردات و چہ خداوندی رحمت و سبک باز دور چکل دیگ بوت در حقیقت آرا بہ ہرچ چیزے و سر امرن فخرات کہ آچہ آس و پیدا بوتگ ہائی آئی و ابدی ہلاکت و سبب جوڑ بوت آس و خاصیت سبکی، تندی، اشتاپ کاری و باہندگرگ و مزنی و خرابی ظاہر کنگ انت بخلاف خاک، کہ ماں آئی و مستقل مزاجی۔ وزن داری و تواضع داروکیں بردباری و اثباتی پہلو ظاہر بیت۔ ابلیس کہ آناری الاصل ات چہ سجدہ و حکم و اشکنگ و آس و ڈولا خشم گپت و رائے قائم کنگ و نہانزندی و اشتاپ کاری ظاہر کت آخر چہ تکبر و نعلی و کشک و ماں حسد و آس و کپان و ماں دوزخ و آس و شت و کپت برخلاف آئی و ہدی کہ آدم و غلطی سرزد بوت تو خاکی عنصر و خدا و دیمابتری، خاکساری حکم و سجاوری و ایر مالی و راہ سوچ دات۔ چنانچہ آئی استقامت و انابت و شرا اجتنابہ ربہ فتاب علیہ و ہدی و نتیجہ ظاہر کت، پمشکا چوش گوشگ بوت کت کہ ابلیس لعین و چہ مادی و عنصری حساب و بہن بہوتی مزنی و دعوی و سر پاد و ارت۔ چنانچہ حافظ شمس الدین ابن القیم و ماں بدائع الفوائد و چہ پانزدہ سببانی بناء خاک و بہ آس و سر افضل بوگ و ثابت کنگ اگر کسے و دل بکشیت تو ہماگو رجوع بکنت۔ وک یعنی ماں جنت و یا ماں آسمانان و خداے پاک ہما مخلوق نشت کنت کہ آہ سرجمی و خدا و فرمان بردار و مطیع بہ بیت نہ نافرمانیں تکبر کنوکان او داچہ پیمائش نیستنت۔ بہر حال ابلیس لعین چہ عزت و شرف و ہما مقام و کہ زیات عبادت و غیرہ و سبب و بہ آئی سرادنگہ فخرات مزنیں دیار و رگ و سبب و جہل و تہلانک دیگ بوت۔ (تنبیہ) ابلیس و داں مزنیں مدتے و ماں ملائکاتی جماعت و شامل دارگ و چہ ہوشیار کت کہ حق تعالیٰ و ماں مکلفان کسی و فطرت حتی کہ شیطان و ہن بہ اے و طرہ نہ سازت کہ آہنیا بہدی و کنگ و نیمگ و لاچار و بے وس بہ بیت بلکیں جبیت و چہ جبیت ہستی ہن چہ اصل فطرت و حساب و بہ ایثی صلاحیت داریت کہ چہ وئی کسب و اختیار و ماں نیکی و پرہیزگاری و باز دیاروان و ماں ملائکاتی زمرہ شامل بہ بیت۔ وک یعنی و ہدی کہ تو اے عرض و پیش کت تو بزبان کہ اے چہ ساری و ماں اللہ پاک و علم و فیصلہ بوگ کہ ترا مہلت دیگ بہ بیت و ہدی کہ خدائی حکمت بہ ایثی و واہگ دار بوت کہ حق تعالیٰ وئی کاملین صفات و شہنشاہانہ عظمت و جبروت و پدرائی بکنت تو آئی عالم و را جوڑ کت اللہ الذی خلق سبع سموات و من الارض مثلہن یتنزل الامر بینہن لتعملوا ان اللہ علی کل شیء قذیر و ان اللہ قد احاط بكل شیء علماً (الطلاق رکوع ۲) یعنی زمین و آسمان و تخلیق و چہ آئی سرجمیں بست و بند و مقصود ایثی انت کہ خدا و کاملین قدرت و احاطہ کنوکیں علم و غیرہ صفات و معرفت مردمان و حاصل بہ بیت ہما خداوندی معرفت و ماں آیت و ماخلفت الجن والانس الا لبعبدون و لہن سلف و تفسیر و رو و چہ عبادت و تعبیر کنگش۔ و ظاہر انت کہ چہ عالم و تخلیق و اے غرض ہما و ہدا بہ تمامی و سرجم بیت کنت کہ ما مخلوق آئی ہمک و طرہ صفتان و کمالان ظاہر کنوک بہ بنت و اے مقصد ہما و ہدے حاصل بیت کنت کہ ماں عالم و مطیع و وفادار و باغی و گنہ گار ہمک قسم و مخلوق موجود بہ بیت و ہم اللہ و ڈرمنان و تمامیں زور آزمائی و آیانی پیدائشی اختیار و قوت و تمامیں وسائل و رہندان و کارمزر کنگ و داں آخری حد و مہلت و آزادی حاصل بہ بیت پداگد سر و الہی حکومت و لشکر سرفضل و غالب بہ بیت ڈرمنان سزا برسیت۔ و چکا سگ و پدا آخری کامیابی دوستانہ دست و بہ بیت چہ اشی و ابید بہ سرجمیں کما لہ صفاتانی ظاہر کنگ و دگر صحیح صورت نیست انت پمشکا خیر و شر و خیر و شر و سرجمگ و پیداکنگ چہ ہما حکمت و انت کہ عالم و تخلیق و غرض مقصود انت۔ یعنی کما لہ صفاتانی مظاہرہ کہ آہنیا چہ اشی و تمام بیت نہ بوتگ انت و لو شاء ربک لجعل الناس امة واحدة و لا یزالون مختلفین الا من رحم ربک و لذلک خلقہم (ہود رکوع ۱) پمشکا ضروری بوت کہ مستزین ڈرمنان ابلیس لعین و را کہ فساد و خرابی و سرجمگ انت سرجمی مہلت دیگ بہ بیت کہ آداں قیامت و قائمی و وئی قوت و وسیلہان و بہ شری و کارمزر بکنت و لیکن اے یک ظاہرین گپ آیت کہ براہ راست ہما کل احاطہ کنوک و مطلق قادر و مقابلہ و ممکن نہ ات پمشکا ضروری بوت کہ چہ خدایا جانب بہ نیابت (خلافت) و خاطر و یک ہنجیں و طرہ مخلوقے بہ آئی مقابلہ یارگ بہ بیت کہ گوں آئی و ابلیس لعین بہ آزادی و گروچیل کت بکنت و اجلب علیہم جیلک و کجیلک و سارکھم فی الاموال و الاولاد و وعدہم و ما بعدہم الشیطان الا غرورا (نبی اسرائیل رکوع) و پدا مخلوق دانکہ نیابت و حق و خلافت و کار و سرانجام دیان بہ بیت گداگوں شاہی فوج (ملائکتان) آرا کما رسان بیت و وئی ضعف و قلت و باوجود اللہ پاک چہ وئی فضل و رحمت و آرا بہ ڈرمنانی مقابلہ و منصور و کامیاب کنان بیت نوں بہ شری و سر پد بیت کہ اے سرزمین بہ آدم و ابلیس و جنگ و میدان انت و چونکہ جان پر سچوکیں مقابلہ ہما و ہدے بیت کنگت کہ ہر دو عین حریف یک دگرے و سر اضد و کنت داروک بہ بنت پمشکا تکوینی دو صورت ہنجیں پیش احتنت کہ چہ ایان ماں ہر یک دل و بہ یک دگرے و ڈرمنی و جاگہ کت ابلیس و آدم و سیدہ نہ کنگ و بناء جہل و چکل دیگ بوت و آدم و ابلیس و ماں دل و سوسہ ماں کنگ و سوٹ و چہ جنت و کشک بوت چہ اے واقعاں ماں ہر یک و دل و بہ دو می و عداوت و ہندال قائم بوان و گروچیل و بازار گرم بوت۔ وک یعنی مثل و رہنمان آیانی ایمان و سر حملہ کنان، کہ ہمیشثانی سبب و من اے شوہیں روچ دیستوں۔ وک یعنی چہ ہمک نیمگ و بہ آیانی سر حملہ کنان۔ چہ ہاں طرفانی ذکر، طرفانی عمومی و نیمگ و اشارہ انت۔ وک اے ابلیس لعین و اندازہ (اسکل) ات کہ راست بوت و لقد صدق علیہم ابلیس فتنہ فانبعوہ الا فریقاً من المؤمنین (السبا رکوع ۲)۔

وک یعنی زیات تر مردم بے شکر بنت تو مارچے تاوان انت انجام کار بہ ہما کیوں و فاداران کامیابی و دستکاری بیت و بے شکرانی اکثریت ماں دوزخ و روت چوش بگوش بہ اے و طرہ چوش گیش و گیوار کنگی انت کہ جنود الشیطان و اینکر کثرت ہم خلیفتہ اللہ و قلیل التعداد لشکر و نتوت کہ مغلوب بکنت و یازیر دست بکنت۔ وک آدم و حواء اجازت ات کہ ماں ہشت و ہر چیکہ دل اش بکشیت بورنت و بنوش انت ابید چہ یک خاصیں در چیکے کہ آئی و رگ آیانی ہشتی زندہ مناسب نہ ات پمشکا فرماینتی کہ اشی و کر و مرواٹ و اگر نہ تاوان بار بیت۔ ۱۲

أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٢١﴾ وَقَالَهُمَا إني لَكُمَا لِنَاصِحِينَ ﴿٢٢﴾
 بابت شہادہ منندان - وقسمی وارث گوں آبان کہ یقیناً من شے خیر خواہاں
 فَذَلَّهُمَا بَعْرُونَ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجِرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوَاتُهُمَا
 نواں جہلی دور انتت آپر ردیگ فالپا وقتیکہ چنتت آہر دوانا چہ درچک ظاہر توت پڑیاں شرم ننگ آباں کی وَ
 طَفِقَا يَخْصِفْنَ عَلَيْهِمَا مِنْ وُرْقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا
 ہج جنگ لگنت پر وتی جان چہ بہتے تاکاں و توار جنتت آباںی پروردگارا
 أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجِرَةِ وَأَقُلْتُ لَكُمَا إني الشَّيْطَانُ لَكُمَا
 ہی من منع نکت شمارا چہ اے درچک و نہ گوشوں شمارا کہ شیطان شے
 عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٣﴾ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا
 ظاہر ہی دشمن اب ت گوشتن کر لے پروردگارا ظلم ت پر وتی سرا و اگر تومارا مہ بخنتے و
 تَرْحِمَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخٰسِرِينَ ﴿٢٤﴾ قَالَ أَهبطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ
 پر مارح مکنے گڑا ما و ضرورتا ہ بتیں - گوشتنی ایر بکیت شمارا گوشوں یکدگر دشمن
 عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ ﴿٢٥﴾ قَالَ
 ہت کی و ماں زمین و شے طکا نہ انت و فائدہ بزرگ انت تانیکہ تے گوشتنی
 فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٦﴾ يٰبَنِي آدَمُ
 ماں میں شمار زندگی کن ت و محمودا شمارت و چوداشماکشگ بہت آدم و چکان
 قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوَاتِكُمْ وَرِيثًا وَلِبَاسِ
 ما ابرازنگ پر شما پوشاک کہ بد کیت شے جان و شوق ہج (شوق گدو ہج) و دپوشاک
 التَّقْوَىٰ ذٰلِكَ خَيْرٌ ذٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللّٰهِ لَعَلَّكُمْ يَتَّقُونَ ﴿٢٧﴾
 پر سزگاری و آہر درستان ہج انت اے نشانیت چہ اللہ قدرناں تاکہ آنصیت بگرت و
 يٰبَنِي آدَمُ لَا يَفْتِنَنَّكُمْ الشَّيْطٰنُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ
 آدم و چکان رودنت شمارا شیطان ہنچو کہ درمی کننت شے پت نامت (آدم و حوا) چہ بہشت

مائل ۲

ہما او امر و نواہی کہ آیانی منشاء و مراد تشریح نہ انت
 محض شفقت انت چوت کہ ماں طب نبوی وغیرہ حدیثان
 و عالمان گیش و گوار کرتک۔ شاید آدم علیہ السلام
 اکل شجرہ مانعت و راہی شفقت ہمت مشکا شیطان
 و وسوسہ اندازی و پدائی خلاف ورزی و رازیات گران
 خیال نہ کرت، مگر چونکہ انبیاء علیہم السلام و ادنا میں غلطی
 ہم آئی مرتبہ قرب و حساب و مزین و ثقیل جوڑت پشکا
 وتی غلطی و ظاہری نقصان و برداشت ننگ و اہمیر داں
 یک دراجین مدے و ماں توبہ و استغفار مشغول ہواں
 گریگ و ارسائی ریگ بناکے آخر کار شرف اجنبہ دہ
 قات علیہ و ہدی و آسے سروت ہ
 بود آدم دیدہ نور قدیم
 موئے در دیدہ بود کوہ عظیم
 ہا یعنی چہ آبان نافرمانی کنان آبان چہ بہشتی لباس
 زہرکت پرجاکہ جنتی لباس در حقیقت و لباس تقوی
 یک محسوس صورتے بیت چہ کنام ممنوع کار و از تکاب
 ہر قدر ماں تقوی و لباس و نزدی ماں شانیت بہ ہما
 قدر و چہ جنتی لباس و محرمی بیت، الغرض شیطان
 گوشتن کت کہ نافرمانی کنان و چہ آدم جان و فاخرہ
 و قیمتی این گلان و در کنت اے ردا حضرت شاہ صاحب
 و لباس و نزاع و اکل شجرہ و یک طبعی اثر و بیما کتنگ آ
 نوشتہ کننت کہ در ماں جنت و استنجا و شہوت و حاجت
 نیست ات آیانی بدن و ہنچیں گد انتت کہ ہجر کشگ
 بنونگ انتت پرجاکہ اشانی کشگ و حاجت نہ کنتت،
 آدم و حوا چہ وتی بدن و اعضا یان ناسر پد انتت و ہدی کہ
 اے گناہ سرزد بوت تو انسانی لوازمات پدرا بوتنت و اشان
 چہ وتی حاجت و معلوم دار بوتنت و وتی اعضا یانی سرا
 چیم اش کپنتت چوش بگوش چہ آدرچک و ورگ انسانی
 نزور یانی سرا ہج پردھے کپنتت آجست بوت سواة
 و لغوی معنی بازانت، قابل و ہابیل و قصہ و سوءة
 آخینہ فرماینت۔ و ماں حدیث و انت احدی سوءتک
 یا مقداہ۔ داں ہنوگ و ماں آدم و نگاہ ایوک و
 معصومیت و سادگی ات و ابلیس و نگاہ ایوک و آئی
 خلقی کمزوری انتت لیکن اکل شجرہ و پد آدم و وتی کمزوری
 دیما احتنت و ہدی کہ اے غلطی و پدائی توبہ و انابت و
 راہ اختیار کت تو ابلیس لعین و آئی اعلی کمال و شرافت
 و مزین شانی و مشا ہذہ بوت آئی سر پد بوت کہ اے مخلوق لغزش و راں و ہم منی دست و ایوک نہ انت ان عبادی لیس لک علیہم سلطان شاید ہمے حساب
 ماں تورات و ابن قتیبہ صاحب معارف نقل و روی و اے درچک و شجرہ علم الخیر والشر و نام و موسم ننگ بونگ۔ واللہ اعلم۔ و یعنی چہ بھنگی و
 شرمندہ بوتنت و چہ ناکان وتی بدن و پوشتنش، چہ اشعی و درایت کہ اگر چہ مردم پیدانش و ہدی ہرہنگ بیت مگر فطری حیا چہ جان درانی ہن کنت۔ و مفسرانی
 گوشگ انت کہ اے ویم گوری (خطاب) آدم، حوا و ابلیس لعین درستان انت پرجاکہ اصل عداوت آدم و ابلیس لعینت و اے عداوت و لبیب جاہ مے زمین
 جوڑ کنگ بوت کہ آئی خلافت آدم و حوا کہ کنگ بونگت۔ و یعنی عمومی حساب شے مسکن و مندرجاہ زمین انت اگر عداوت و بر خلاف یک شخصے کنام و ہدی
 بہ یک مقرر سرتے و چہ آئی بزحمت ننگ بہ بیت مثلاً حضرت مسیح علیہ السلام تو اے آیت و منافی نہ انت آباں یک شخصے بہ چنت روچ یا چنت کلاک چہ زمین و جد
 ہواں و ماں بالی گراب و مقیم بہ بیت یا بالفرض ہمودا بہ مریت آ فیہا تحیون و فیہا تموتون و بر خلاف بیت پرجاکہ او ہدی بلہ زمین و سر نہ انت آدمی

جاء ارتداد دنت منها خلقنكم وفيها نعيذكم ومنها نخرجكم هر كس ما زرين مدفون زانت آبان ما فها نعيذكم الخ چونكائي داخل كنگ بيت معلوم بوت كه اے ہمیں قضا یا بکلیه رنگ کار مرز نہ بونگنت۔ فل چه ایرگیج و مراد آئی مادہ وغیرہ پیداکنگ و آنے نیارنگ و راه بندر سوچ دیگ انت اگر چه ایرگیج اکثر بہ ہما موقع کار مرز بیت کہ او دایک چیزے چه برز ایرگیج بہ بیت مگر باز برہر چه اشئی و مراد مکانی فوق و تحت مقصود نہ بیت بلکین چه مرتبہ اعتبار بلند و بالا بہ بیت چه آئی جانب و کتام چیزے بہ جہلیگان عطا کنگ و موقع و سر اے لفظ گوشگ بیت چوشکہ فرمان کتی وانزلنا لکم من الانعام ثمانية ازواج یا وانزلنا الحديد فيه باس شدید۔ فل یعنی چه اے لباس و اید کہ چه آئی ایوک و بدن چیردیگ بیت یا دولدار بیت یک معنوی پوشاکے ہم ہستنت کہ چه آئی انسان و باطنی نزوریان کہ آبان و ظاہر کنگ و قدرت ہم داشتگتی آماں پردہ و چیرگ و انت کہ اشان ظاہر کنگ و عمل و نہایارگ نہ بنت وھے معنوی پوشاک انت کہ آرا قرآن و لباس التقوی فرمائینگ۔ و آباطن و زینت و آرائش و ذریعہ چوڑ بیت بلکین اگر غور و فکر کنگ بہ بیت تو ظاہری بدنی لباس ہمھے باطنی لباس و راہ گور و کنگ و مطلوب و مراد بونگ

يَذُرُ عَنْهَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا إِنَّهُ يَرَكَمُ هُوَ كَسْتَنَّتِي چه آبان گور ایچ آبان و تا کہ جائز کنت پیش بدایت آبان کنگ آبان بيشک آگدیت شمارا و قِيلَ لَهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرُونَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيْطِينَ أَوْلِيَاءَ آئی و کتم چه ہما جاھیکہ شما آبان و نگدیت و کنت ما شیطان سکتی لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ۲۷ وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا هُمَا كَسَانِيكِهِمَا إِنَّمَا نِيَأْنِتُ فَلِ وَوَقْتِيكِهِ كَنْتُ يَكِ بَدِيں كَارے گداگوشنت کہ مادیتگ کہ عِلْمًا آيَاءَنَا وَاللَّهُ أَمْرًا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ هُمیدولایش کنگ پت ویرگا و اللہ ہن پھمیشی حکم کنگ بگوش کہ اللہ حکم نکتت پہ بدیں کار و اتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۲۸ قُلْ أَمْرٌ رَبِّي بِالْقِسْطِ پر چه بندت پہ اللہ سر ہما در ویکہ شمارا خبر نہ انت فل تو بگوش کہ منی پروردگار و حکم کنگ پہ انصاف و اَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ وَرَأْسَ بَنَاتٍ دَقِي دِيْمَان ہر نماز و وقت و تواریکن ات ایبار در جاہیکہ آئی و خالص الدِّينَ هُ كَبَابِدُكُمْ تَعُودُونَ ۲۹ فَرِيقًا هُدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ فَرِيقًا در بیت ہر کس کیدال کت شمارا اولی بڑدوبارہ ہن پیداکنت یک فریقہ بر تینی پہ راہا و ثابت بوت پہ دگہ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيْطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ فَرِيقہ و سر اگر اہی بيشک شیطانش دتی سکت گپننت اللہ چه اللهِ وَبِحَسْبِونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ۳۰ يَبْنِي أَدْمُ حُدُوزِ بِنْتِكُمْ بغير و خیال کنت کہ آپہ راہ و سرایت و او آدم و چکان بگرت دتی دولداری و عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ یعنی پکن ات دتی پوشاکا ہر نماز و وقت و بورت و بنوشنت و بجاہیں خرچ کلنت بيشک دوست ندرایت السَّرْفِينَ ۳۱ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ بجاہیں خرچ کونکان۔ تو بگوش کہ کیا حرام کنگ اللہ زینت ہما کہ پیداکنگ پہ دتی بندیان یعنی جوانیں پوشاک

حضرت شاہ صاحب نوشتہ کنت کہ دشمن و شمشے جنت و گدان و کشائیت پدما شمارا ماں دنیا و لباس گور و کنگ و رہ بند پیش داشتت نوں ہما لباس و بہ پوش ات کہ ماں آئی پر ہیر کاری بہ بیت یعنی مردین آدم رشمی گد مپوشیت و دامن و درج مکتت پہ ہر ج کارے و کہ مہن کنگ بوتگے آرا مکن۔ و جنین آدم باز بارگین گد مپوشیت کہ مرد ماں آئی جان و بگندنت و نہ دتی زینت ظاہر مکتت۔ فل یعنی ماے نشانیان و غور و فکر کنان و حق تعالی و قادرانہ انعام و اکرام متوک و شکر گروک بہ بنت۔ ۱۳ (ھے صفحہ و فوائد) فل اخراج و نزاع و نسبت آبان سلب و طرف و بوت یعنی آدم و حواء را چه جنت و در کنگ و گدانی کنگ و سبب آوت نوں شمارا آئی فریب و میا بت و چه آئی مکاریان ہزار بہ بیت فل یعنی ہر ج دشمنے مارا بہ اے پیم و گدوگ بہ بیت کہ مئے جم بہ آئی سرا نہ کبیت آئی حملہ سک خطرناک و مدافعت سک گران بیت۔ بيشک شمارا لازم انت کہ مدام آگاہ و ہزار بہ بیت۔ اے پیہیں دشمن و علاج چوش بیت کنت کہ ماہیں ہستی و پناہ و برویں کہ آہستی آرا گدیت بے آشیطان آرا دیست نہ کنت، لَانذَرَكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ (تنبیہ) اِنَّ بَرَآكُمُ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرُونَهُمْ قضیہ مطلقہ انت دائرہ نہ انت یعنی باز برہر چوش بیت کہ آما را گدنت و ما آبان و نہ گدیں، چوش گوشگ و اے لازم نہ بیت کہ کدی ہم بہ کتام صورت و کسے آرا دیست کت نہ کنت بيشکا چه آیت و رؤیت جن و بلکل نفی و سرا استدلال کنگ کوتاہ نظری انت۔ فل یعنی وہدیکہ اشان و ت چه دتی بے ایمانی و شیطان و رفاقت و پہ و ناشات کت چوشکہ بہ چنت آیتان و پیداک انت۔ انہم اتخذوا الشیاطین اولیاء من دون اللہ و بحسبون انہم مہندون۔ تو گدا ما بہ اے انتخاب و گچہن و مزاحمت کتوک بہ بوتیں ہر کس و آبان و تفریق و سنگت جوڑ کنگ لوٹ ات ہمانی را رفیق جوڑ کنگ بوت فل یعنی بدیں و بے حیائی و کار مثلاً مروین و جنین و گوں برہنگی و طواف کنگ کہ اے آیتانی شان نزول انت کہ چه اشان سلا متین عقل و تجکین فطرت نفرت کنت خدائے

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

۱ حضرت شیخ الہندؒ اذ لفظ مسجراً غالباً مصدر میجی بمعنی سجد گران و نماز ترجمہ کرتنگ۔ و "وجوه" و "بہ وتی ظاہری معنی" و "داشتنگ یعنی نماز" اداکنگ و "وہد" و "تی دیم" و "تچک" و "کعبہ" و "بنمگ" (بدرات مگر لھتے دگہ مفسران چہ "اقیمو وجوہکم" اے مراد گرتت کہ خدایہ عبادت و بنمگ و ملام گوں استقامت و بہ دل و لگوش گور بکن ات کثیر اشی و مطلب و چوش بیان کنت کہ ماں وتی عبادت و تچک دراست بہ بت ہرچ کشکے واجہ پیغمبر علیہ السلام ٹیگنت چہ آئی و چپ و چوٹ مرو ات۔ عبادت و مقبولیت و دار و مدار و وجیزانی سرات خالص بہ خدائیگی بہ بیت کہ آرا دیما تر و چوش بیان کت و ادعوہ مخلصین لہ الدین۔ و پدا ہما مشروع رہ بند و روہ بہ بیت کہ آرا نبیاں و پیغمبران علیہم الصلوٰۃ والسلام و تجویز فرمائینگ۔ آرا ماں "واقیمو وجوہکم" اداکنگ بونگ بہر حال ماں اے آیت و اوامر شرعیہ و تمام قسمانی طرف و اشارہ کنگ۔ اشانی تعلق گوں بندھانی معاملہاں و انت اکل ماں "قسط" و "احتنت و ہرچیکہ تعلق گوں خدایہ انت اگر قابلی انت تو آماں" و "واقیمو وجوہکم" و اگر قلبی انت تو آماں "وادعوہ مخلصین لہ الدین" و درج و شامل بوتنت۔ ک یعنی انسان و اعتدال، استقامت و اخلاص و کشکانی سر روگ و پیشکاضر و نیت کہ مرگ و پردومی زندمانی رسگی انت کہ ماں آئی و موجودہ زندہ آسرد و بیا کابنت آئی فکر و بیدانت کہ بنی آدم چہ ہستی و بکنت و لنتنظر نفس ما قدامت لغد۔ ک یعنی بہ ہر کسانی سر گراہی مقرر بوت اے ہما کس انت کہ اشان خدایہ بیکہ کناں و شیطانان و وتی ہمیل و دوست جوڑ کنگ و پدا ندرگی گپ ایشنت کہ چوشیں سر ظاہرین گراہی و باوجود چوش ہمتت کہ باہکل بہ جوانیں کشک و روک این و چہ مذہبی جنیت و ہرچ رہ بند و دستورے ما اختیار کنگ آہکل راست انت چوشکہ بہ دومی جاگہ ارشاد انت الذین ضلّ سعبہم فی الحیوۃ الدنیاء و ہم یحسبون انہم یحسبون صلتاً (کہ فارکوع ۱۲) (تنبیہ) چہ آیت و عموم و ظاہر بوت کہ کافر معاند و پیغمبر و کافر مخطی ہم کہ آواقعتہ چہ وتی کور فہمی و باطل و حق زانت ماں فریفا حق علیہم الصلاکۃ و داخل انت نوری اے غلط کاری بہ شری و غور و فکر نہ کنگ و سبب و بہ بیت یا پیشکا کہ ملی آئی و سر ظاہر و وتی سرچیں قوت بہ غور و فکر و کار مرزکت و لیکن داں چوشیں صافین و روشنیں حقیقتان نہ رسگ و ت شون دنت کہ درحقیقت و چہ آئی ماں استدلال و قوت و فکر و کار مرزی و کوتاہی بونگ چوش بگوش کہ ہما چیزانی سرا ایمان یا رگ و چہ نجات حاصل بیت آ اینکر روشن و واضح انت کہ آیانی انکار اید چہ عناد یا فکر و تامل و کوتاہی و دگہ صحیح صورت بیت نہ کنت۔ بہر حال شرعی کفر چوستنگھیا (زہر) و وڑ و انت کہ ہر کس پہ زانت یا پہ نرانتکاری بوارتی بہ انسان و ہلاک کنگ و بس و کافی انت اہل السنن و الجماعت و رہ بند ہمیشنت و "روح المعانی" و لھتینانی اختلاف ماں اے مسئلہ نقل کنگ چہ اے لھتینان مراد جاخط و عنبری انت کہ اشان ماں اہل السنن و الجماعت و آوار نہ انت بلکب اشانی معتزلی بوگ و باوجود ت معتزلہ و ہم بہ اشانی اسلام و کلام (ایراد) انت ہمشکا "روح المعانی" و خدایہ اشانی مذہب و نقل کنگ و پدا نبشتہ کت۔ "و اللہ تعالیٰ الحجۃ البالغۃ و التزام ان کل کافر معاند بعد الیعت و ظہور امر الحق کفار علی علم ۵۱" و اے آیتان بہ ہمایانی رڈ و نازل بوتنت کہ آیان برہنہ کعبہ و طواف کنگت و ابشر امن قربت و پرہیزگاری قرار و انگنتش۔ و لھتیں جاہلیت و دور و مردمان ماں حج و دوران و زندہ آخری نفس و تچک کنگ و رڈ و زیات و رگ روغن چہر پی وغیرہ و کار مرزی و پدا کنگت لھتینان و چہ لبس و شیر و گوشت و پیرہیز کنگت۔ اے درستان و پیش دارگ بوت کہ اے نیکی و تقوی و کار نہ انت خدایہ داتگبیں پوشاک کہ چہ آئی و شمعے جان و ستر و ڈولدری انت آئی عبادت و وھد و چہ ایدگ و وھدان و زیات تر کار مرزی و قابل انت ناکہ بندہ بہ وتی پروردگار و دربار و آئی داتگبیں نعمتانی اثر و زوران و حاضر بہ بیت خدایہ ہرچے بہ پوشگ و ورگ و نوشگ و دانگ چہ آئی و نفع حاصل بکن ات بس بشرط ہمنکر انت کہ اسراف مہبت۔ "اسراف" و "معنی انت چہ" حذو سرگوزگ "کہ آئی صورت و حالت بازانت مثلاً حلال و حرام بکنت یا چہ حلال و گوزان و چہ حرام و ہم بوارت۔ یا گوں بدیمیزی و حرص کناں و بوارت یا اشتہا و بغیر ورگ و بوارت یا ناوقت و بوارت یا کہ اینکر کم بوارت کہ وتی جسمانی صحت و کارانی کنگ و قوت و باقی داشتت مکنت یا ہما چیزاں کار مرز بکنت کہ یہ آئی ضرر دیوک انت و غیر ذالک "اسراف" و لفظ اے کلیں کاران و شامل انت۔ مفتیں خرچ کنگ ہم اسراف و یک راہ بندے انت ہمے تعمیم و خیال کناں و سلف و لھتیں و اہماں و گوشتنگ کہ جمع اللہ الطب کلہ فی نصف الایۃ (خدایہ تمایس طب و ماں نیم آیت و جمع کت۔ ۱۲)

فلان عالم کے کل چیزیں شکا پیدائنگ بونگت کہ انسان چہ اشان پیرجوانیں رہ بندے سے نفع کران سے بہ خالق جل و علا و عبادت، وفاداری و شکر گزاری، مستغول بہ بیت چہ اے اعتبار سے دنیا و تمنایں نعمت دراصل سے بہ مؤمن و فرماں برداران پیدا بونگت البت کافران سے ہم چہ اے نعمتان دوردارگ نہ بوتگ آہم چہ وئی محنت و تدبیر و زور سے دنیاوی نفع حاصل کنت بلکہیں و ہدیہ کہ ایمان دار ایمانی قوت و تقوی داری سے کمزور ترنت تو اے غاصبین ماں وئی عملی ننگ و تاج سے بظاہر شترتر کامیاب معلوم بنت کہ البت کنت و کافرانی فانی عملانی نمرہ زانگ لوٹت کیس بہ مومنانی حق سے تنبیہ و بیم نراہ من کان یرید الحیوة الدنیاء و زینتھا نوف لیبھو اعمالھم فیھا و صھرفیھا لا یحسون اولئک الذین لیس لھم فی الاخرۃ الا النار و جحط ما صنعوا فیھا و باطل ما کانوا یعلمون (سورہ بقرہ) پشت کینتت آخرت و نعمتان اخالص ایماندارانی بہرانت، لھنیں علماں خالصہ یوم القیامة معنی چوش کینگ کہ دنیاوی نعمت خالص نہ انت پرچہ کہ گوں آیان دنیا سے بازیں رنج و غم اور انت آخرت و نعمت چہ بہریمیں رنج و کدورت سے پاک بنت۔ وچہ ابن عباس سے مال «درمنثور» سے آیت سے معنی اے دول گرگ بوتگ کہ دنیاوی نعمت پیرا سے حساب سے کہ مال آخرت سے وبال مبت نہنایہ مومنان انت بہ کافرانی حق سے اداء و نعمت آیانی کفر و حق ناشناسی سے سبب عذاب و وبال جوڑ بیت۔ فل چہ «اشعر» سے ہر اد عام گناہ انت و لھنیں غاصبین گناہان سے ہجاکہ سے مناسبت با سے سبب سے اھمیت سے بیان فرمائنت، و لھنیں سے گور سے «ماشر» سے ہما گناہ انت کہ آئی تعلق گناہ کنوک سے اسید گوں دیگران مبت۔ واللہ اعلم۔ فل چوشک سے فحشاء سے رد سے گونگتنت کہ واللہ امرنا بہا۔ فل سطر ظاہر سے شبہ بیت کہ و ہدیہ وعدہ سے مدت آحت و سر بوت تو تاخیر سے امکان عقلی ات پیشکا اشی سے نفی ضروری بوت مگر تقدیم و ابر عقلاً ممکن نہ انت چہ اشی سے نفی سے چہ فائدہ انت۔ حقے شبہ سے بناء لھنیں مفسران سے لا یستقدمون سے شرطیہ عطف سے اذ آجا آجلھم الخ سے سر امن ننگ۔ و لھنیں سے چہ جاء اجلھم قرب و نزکی مراد کینت۔ یہ منی خیال سے اے تکلفات و تاویلات سے حج حاجت نیست انت، ماں محاورہ سے کتام یک ہیچیں چیز سے کہ آئی مقابل و دوطرف بہ بنت چہ سے سر اور و تا کید و نشان کنگ سے باز بہ ایک طرف سے کہ آمتجل الثبوت بہ بیت نفی سے مقصد سے رد اکنگ بیت و دومی طرف سے کہ آچہ ساری سے غیر متحمل انت آئی نفی سے محض سے مبالغہ تا کید و کلام سے حسن سے خاطر سے استطراد از ذکر کنت (استطراد سے معنی انت کہ کلام سے بہر سے ہم سے بیان کنگ کہ چہ آئی سے دومی کلام لازم ببیت) یک خریدار سے چہ دکاندار سے یک چیز سے قیمت سے معلوم کنان سے گوشت کہ در چیز سے کم و گیش «دکاندار ہم سے دنت کہ» کم و گیش بیت نہ کنت۔ اد اہر دویں مثالان «کم» سے ذکر مقصود انت و «گیش» سے لفظ محض سے قیمت سے تعیین سے رد اے تا کید و مبالغہ استطراد از ذکر کنگ بوتگ، ادا ہم چہ اصلی کلام سے عرض البتت کہ خدا وعدہ و ہدیہ کیت و سر بیت تو گنا آچکا انت یک دمان سے تقدیم و تاخیر بیت نہ کنت مقصود تاخیر سے نفی کنگ انت تقدیم کہ چہ پیش آئی نفی ظاہرات آئی نفی کنگ محض وعدہ سے پیکائی سے سر اور پر دیگر سے یک رہ بندت یعنی بہ خدا سے سر افتراء کنوک و بہ ہمانی نیگ سے نسبت کنان سے حرام سے حلال جوڑ کنوک خدا سے مہلت دیگ سے سر مغرور و بی فکر مبت بہر یک امت و بہر یک نفر سے خدا سے گور سے یک مدت سے معین کینن انت۔ و ہدیہ سے سزا سے ساعت کیت و سبت گناہ کنگت نہ بیت۔ و ابن جریر سے

ولانہ
۲۳۶
الاعراف

وَالطَّيِّبَاتُ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ
وَالطَّيِّبَاتُ هیں خوراک تو بگوش کہ لے نعمتان دراصل سے مومنانت ماں دنیا سے

الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نَفِصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
زندگ سے ماں قیامت سے رچ سے خالص سے بہ ایماننت ہمید و لا ما شربیان کنیں حکیمان سے ہما کسان کہ

يَعْلَمُونَ ﴿۳۶﴾ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا
سر بہ بنت فل تو بگوش کہ منی سے رت سے و حرام کنگت سے غیرتی سے کاران سے ہما کہ ظاہر بہرینت و ہما کہ

بَطْنٍ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ
چہرینت و گناہ فل و ناحقین زیادتی و اے کہ شریدار کین ات گوں اللہ سے ہما چیز سے

يُنزَّلُ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۳۷﴾
کہ ایرینارنگ اللہ سے پائی سے چہ چہ و ایک بگوش ات بہ اللہ سے سرا ہما چیز سے شمارا علم نیستنت فل

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً
وہسنت سے بہر یک سے قہر سے یک مقررین و سے۔ پدا و قنیکہ بیت آیانی ہما مقررین و سے گناہ نہ پشت کیت کنت یک دمان

وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿۳۸﴾ يٰبَنِي آدَمَ مَا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ
و نہ پیش کیت کنت فل آدم سے چچکان! اگر بہ بیت سے گور سے بہریمیں ان چہ شماوت

يَقِصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنْ اتَّقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
بیان بکننت سے شے سر امنی آیتان پدا کیکہ تشریت و نیکی بکننت گناہ نہ ترس بیت سے آیانی سرا

وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۳۹﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا
و نہ آ غمگین بنت و ہما کہ ان کہ دروغ بندش کنت سے آیت و تکریش کت چہ آیان

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۴۰﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ
گناہمشاننت و وزجیان آماں اودا چہ مندبت و سے کے انت ظالم تر

مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ يَنَالُونَ
چہ ہما کسا کہ بہتات نہ بندت سے اللہ سے سرا سے دروغ یادروغ بند کنت آئی آیتان و لہسنتت کہ رسبت آیتان

چہ ابوسار سلمی سے نقل کنگ کہ اے خطاب یا بئی آدم ایا نبئتکم الخ کیں آدم سے اولاد سے ماں عالم ارواح سے بوتگ، چوشک سے سورہ بقرہ سے سیاہگ سے ظاہر بیت قلنا اھبطوا منھا جمیعاً فاقابا نبئتکم منی و ہدی الخ و لھنیں محققین سے نزدیک سے اے خطاب ہمک زمانگ سے بہ ہر قوم سے تو ان بوتگ۔ اے ہمانی داستان انت، بہ منی نزدیک سے چہ دور کوع سے، پیش ہرچ نبشتانک بیان بو ان و پیدائنت آئی ترتیب و رد و بندت ظاہر کنت کہ و ہدی سے آدم و حوا سے وئی اصلی ہنکین (جنت) کہ ماں اودا اشان سے گوں آزائی و شاد کامی سے بغیر شدت و جحال سے زندمانی گوازینگ سے حکم دیگ بونگت سے ہدار کی رہ بند سے محروم کنگ بوتنت تو اشانی مخلصان تو بہ و انابت الی اللہ سے سر اچھ نشانک دیان سے معلوم بوت کہ اے حرمان سے تلافی و تمنا میں آدم سے اولاد ان سے و ت پنت و پیر کی میراث سے پدا و پس دیائینگ سے ردا چیز سے سر و سوچ کنگ بہر بیت چنانچہ آدم سے ہبوط سے فصد سے بلاس کنگ سے پدمعا گوں یا بئی آدم قد انزلنا علیکم لبا سنا الخ سے خطاب سے بیچ کنان سے، داں سے چار کوع سے، سے سر سو جانی بیان رند بہر رند جاری دارگ بوت ماں اے آیتان سے کل اولاد آدم سے گو شے بریکیں و ہدی موجود تسلیم کنان سے عام خطاب کنگ بوت کہ جنت سے در آگ سے

نَصِيْبِهِمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ رَسُولُنَا يُخَبِّرُهُمْ
 قَالُوا إِنَّمَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا
 وَشَهِدُوا عَلَيَّ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿۳۷﴾ قَالَ ادْخُلُوا
 فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُم مِّنَ الْجِنِّ وَالإِنسِ فِي النَّارِ
 كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ إِذَا دَارَكُوا فِيهَا
 جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأَوْلِهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ ضَلُّوا
 فَأَنزَلْنَاهُمْ عَذَابًا غَافِقًا مِّنَ النَّارِ قَالِ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِن
 لَا تَعْلَمُونَ ﴿۳۸﴾ وَقَالَتْ أُولَهُمْ لِأَخْرَجَهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا
 مِن فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿۳۹﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّرُهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ
 وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يُلَاقِيَهمُ الْجِبَالُ ط وَكَذَلِكَ
 وَنَهْ پُتْرَنْت مَان بَهْشْتِي ۶ تَاهَا وَفْتِيك بگوزیت بهشتیان سوچنے دُک ۶ ۶ وَهْمِيْدُ وَا

منزل ۲

پدماہشتی لباس و طعام ۶ بدل ۶ بہ شمار مینی لباس و طعام ۶ تدبیر فرمائینت اگر یہ جنت ۶ بے فکری ووش حالی نمونہ ادا نیست انت پیدا
 ہم گوں ہمک پیسین راحت و آسائش ۶ از باہاں سیت گرگ شمار اموہ دیگ بوت ناکہ شمار ادا جلاں ۶ گوں دل جمعی ۶ وتی ہنکی ہنکین و پیرک ۶ میراث ۶ واپس دزگرگ ۶ واسطہ
 تدبیرکت بکن ات۔ باید انت کہ چہ شیطان ۶ مکر و فریب ۶ ہوشیار بہ بتت چوش مہبت کہ پدماہیگی شمارا چہ امیرات ۶ زہر بکننت چہ بے حیائی اثم و عدوان ۶ و نارا بہ بہر نرات
 اخلاص و عبودیت ۶ کشک ۶ گام جنوک یہ بتت۔ چہ خدایہ نعمتان وتی بہر ۶ یگر ات مگر ہرح قید و پابندی ۶ حقیقی مالک ۶ جنگنت چہ آیان تجاوز کنان ۶ سر مگوز ات گڈا پچار
 ات کہ چونکائی ہر قوم وتی مقررین مدت ۶ سرجم کنان ۶ بہ وتی ہنکین ۶ سرسیت ۶ دوران ۶ اگر خد ا کردی چہ شمارا پیغمبر ۶ مبعوث بکننت بز ان ویم بدنت کہ آخدا ۶
 آیت و حکمان ۶ وانان شمارا باشکنائینت کہ چہ اشارتی برکت ۶ شمارا وتی پیرک ۶ اصلی میراث (جنت) ۶ حاصل کنگ ۶ ترغیب و تذکیر بہ بیت و حقیقی مالک ۶ و شنودی ۶ راہ
 معلوم بہ بتت گڈا چوشین پیغمبر ۶ زندگیبری وہم مدد ۶ بکن ات چہ خدایہ ترسان ۶ چہ بدین کاران و تارا دور بدارات ۶ و عمل صالح ۶ را اختیار کنوک بہ بتت تو گڈا اتی مستقبل (اویس
 زندہ بلکل بے خوف و خطر انت تو ہینیں جاگھے ۶ سر بے گے کہ

اوداشاد کامی امن و دل جمعی ۶ ابیدر گھچ چیز نیست۔
 ایت اگر تو مئے آیتان ۶ دروغ بندکت و نکر کنان ۶ بہ آیانی
 عمل کنگ ۶ چہ و تارا دور داشت توجہ اصلی ہنکین و پت و
 پیرکی میراث ۶ دائمی محرومی وابدی عذاب و ہلاکت ۶ ابید
 دگر گھچ ترا حاصل نہ بیت بہ ہر جاوہر ۶ ہر کس چہ اے آیت ۶
 ختم نبوت ۶ قطعی نصوص ۶ برخلاف دان قیامت ۶ واسطہ
 نبی و رسول ۶ آیک ۶ دروازگ ۶ پانچ کنگ لوطنت بہ آیان لے
 جاگے ۶ کتام موقع ۶ بہ وتی مطلب ۶ حاصل کنگ ۶ زانت
 و یعنی ہما بر حقیق پیغمبرانی تصدیق کنگ ضروری انت کہ
 آ حقیقتہ خدایہ آیتان ۶ اشکنائینت باقی ہر کس پیغمبری
 دروغین دعوی کنان ۶ و دروغین آیت جوڑ کنان ۶ خدایہ
 سرا فترعی بکننت یا کتام بر حقیق پیغمبر ۶ و آئی آوزنگیں
 آیتان ۶ دروغ بند بکننت چہ اے ہر دو بینان ۶

مستربن ظالم دگر کس نہ انت۔ ۱۲

ہمے صفحہ ۶ فو ائد ۶ یعنی ماں و دنیا ۶ عمر و
 رزق و غیرہ ہر قدر کہ مقرر انت یا ادر ذلت و سوائی کہ یہ
 آیان نوشتہ انت آیان ۶ رسیت پدماگ ۶ و ہدہ ۶ و چہ
 زندہ ہرچ رنج گندنت آئی ذکر دیم پدماگنت و اگر چہ
 نصیبہم من الکتاب ۶ دنیا ۶ نہ اخروی عذاب ۶ حصہ
 مراد گرگ بہ بیت توجہ حتی اذا جاء نھو بہ اشی ۶ تنبیہ
 بیت کہ آ عذاب ۶ بگنجی ماں ہمے دنیاوی زندہ ۶ آخری
 روچاں شروع بہت۔ کل یعنی و ہدے فرشتہ گوں مزن
 گہرتی ۶ آیانی روح ۶ قبض کنان ۶ گوں بڑناکین جاوہر
 برنخی تو گوں سخنی گوشتت کہ خدایہ چہ ابید شمارا ہر کس ۶ توار
 پر جنتک آیان کجا نگو درشتنت کہ نوس شے دزگیر نہ بتت
 آیان ۶ توار پر جن ان ناکہ چہ اے شدت ۶ شمارا ہر کس
 بکننت آوہد ۶ کافران ۶ انفرار کنگ کسیت کہ ماسک رد
 وارتگ کہ ماہینیں چیزان ۶ معبود و مستعان جوڑکت کہ آیان
 بہ اشی ۶ خدایہ ہم نہ انتت مروجی مئے اے شدت ۶ آیانی
 نام و نشان ہم درانہ بیت و لیکن چوشین ناوقت ۶ اقرار و
 شومانی ہچ درد نہ وارت حکم بیت اذ خلوا فی اثم الخ۔ باقی
 لھتیں جاگھاں ہر چیکہ وارد بوتگ کہ آچہ وتی کفر و شرک ۶
 انکار کنتت اے آیت ۶ خلاف نہ انت پرچا کہ ماں قیامت
 ۶ مخلوق ۶ احوال و اواقف مختلف بنت و جماعت ہم ہیشمار
 بنت جاگھے یک جماعتی یا یک موقعی بیان بہت جاگھے دوئی

جماعت و آئی ۶ ہنرہ ۶ احوال ظاہر بیت ۶ یعنی پدورندرتیں کافران ۶ ماں دوزخ ۶ روگی انت۔ کل یعنی ماں مصیبت ۶ گوں یک دگر ۶ ہمددی بدل ۶ یکے دوئی ۶ لعن و لعن لوگ طانی بنا کنتت۔ شاید
 زیر دست گوں وتی سرداراں بگوشنت کہ شے سر اخدا ۶ لعنت بہ بیت کہ شمارا گوں و نا مارا ہم غرق کت و سردار گوں زیر دستان ۶ گوشتت کہ ملعونان! اگر ما
 بہ جات ۶ دور کنتت گڈا شمارا پیرچا کور بوت ات غیر ذالک۔
 پیشی مردمانی گناہ دوسر کہوت گمراہ بوتت و پد رندہ ۶ آیوکیں مردماں راھے درگینش و یک و طے ۶ زندگی مردمانی دوسر کہوت گمراہ بوتنت و پیشی مردمانی احوال
 ۶ گذران و اشکناں ۶ عبرت حاصل نہ کنتش باچونکہ ہر دوزخی ۶ وتی وتی درجہ ۶ روع ۶ و ہدہ ۶ و ہر زیات بوان بیت۔ ہمشکا فرمائینت کہ ہر یکے ۶ عذاب دوسر
 بوان بیت الون عذاب ۶ شروعات ۶ شمارا انجام ۶ خبر نیست یعنی چہ پیشینانی عذاب ۶ دوسر کنگ ۶ شمارا زندیان ۶ ہچ شفا ۶ یا راحت حاصل نہ بیت اے
 بیان بہ ہما صورت ۶ انت کہ چہ لکل ضعف ۶ دوئی ٹولی مراد گرگ بہ بتت لیکن ابن کثیر ۶ نزدیک ۶ ماں اے آیت ۶ زندیگان ۶ ہزار کنگ بوتگ کہ بے شک ماہ

پیشگان ہر یکے آئی درجہ ہر روئے دوسرے عذاب ایرکتنگ۔ چوشکہ درگجاھے خیر دانگی الذین کفروا و صدوا عن سبیل اللہ۔
 ذنن ہم عذاب فوق العذاب (نحل رکوع ۱۲) ولحملن اثقالم و اثقالا مع اثقالم (عنکبوت رکوع ۱) ومن اوزار الذین یضلونہم بغیر علم (نحل رکوع ۳)۔
 ہا یعنی بہ مئے سزائے گیش کنگ، درخواست، در شمارا چے حاصل بوت؟ آیا بہ شے عذاب، چیز کے تخفیف بوت؟ آتا۔ شمارا ہم وتی کنگیں کارانی تمام چشگی
 انت۔ وک یعنی نہ ماں دینا، زندہ، پہ انسانی عملان، آسمانی قبولیت و رفعت حاصل انت و زمگ، بد اشانی ارواحان، بہ آسمان، سر کبگ، اجازت
 انت۔ ماں صحیح حدیث، انت کہ مرگ، پد کافر، روح، راجہ آسمان، جانب، بہ سبجین، نیمگ، تہلا نک دیگ بیت و مومن، روح داں، مفتی آسمان، سر
 کسیت۔ زبانیں گیش و گوار، حدیث، کتابان، پجارات۔ ۵ اے تعلق بالمحال، پیما ظاہر کنگ بوتگ ماں ہر یک زبان، بتلان چوشین مثال موجود انت کہ
 ماں آیاں کتام چیز، محال (مشکل) بوگ، دومی محال چیز، سر الوبحان کنان، ظاہر کنت یعنی، چوشکہ اے نامکن انت کہ ہشت تر بہ وتی بالاد و زندی، سرا

قائم بہ بیت و سوچن، دیک بہ ہے ڈول، تنگ و حور
 بہ بیت اشی، باوجود ہشت سوجن، دیک بہ داخل بہ
 بیت، ہے ہماے مکذب و متکبرانی ماں جنت،
 داخل بوگ محال و مشکل انت پرچا کہ حق تعالیٰ، ماں
 جہتم، اشانی، خلود، خیر دانگ و ماں اللہ پاک،
 علم، ہے سزایہ اشان مقرر کنگ بوتگ گڈا خدایہ علم
 و اخبار، خلاف چونکائی چیز، بہ وقوع، آحت کنت ۱۲
 (ہے صفحہ، فوائذ،) وک یعنی چہ ہر چہ ہر
 کڈراں آس آرمان پوشیت یک ہمنائے، ہم آرا
 قرار حاصل نہ بیت۔ وک لا نکلف نفسا الا وسعھا
 جملہ مغرضہ انت کہ چہ اشی، ماں در میان، ہم تراب
 دات کہ ایمان و عمل صالح کہ بہ آئی سر الیکر عظیم الشان
 صلہ عطا بیت چوشین مشکلیں چیزے نہ انت کہ چہ
 انسان، و س، و در بہ بیت یا اے مطلب انت کہ چہ
 ہر یک مردے، عمل صالح ہما حساب، مطلوب انت
 کہ ہنکر قدرت و طاقت، داروک بہ بیت چہ آئی،
 زیات، لوٹ کنگ تر بیگانت۔ وک چہ نزعنا ما
 فی صدور ہم من غل، یا و امراد ایش انت کہ ماں
 جنتان و ت ماں و ت، جنت، نعمتانی بارو، چھ
 ہمیں رشک و حسد نہ بیت ہر کس و تارا و دومی برات،
 کہ ہر چ مقامے، بہ بیت گندان، شاد کام و خوشنود
 بیت دوزخیانی قصہ اشی، برخلاف انت کہ آ

مصیبت، و ہدے، یک دومی، ٹوک و طالی کنت چوشک
 پیسے، گوست۔ و یا امراد ایشنت کہ ماں صالحین،
 میاچی، ماں دینا، کتام خفگی و چہ یک دومی، جانب
 دل تنگ بنت آکل ماں جنت، داخل بوگ، چہ
 پیسے، چہ دلان کشگ بنت اودے، کل گوں یک دومی،
 دل پہک بہ بیت۔ حضرت علی کرم اللہ وجہہ، فرماینت
 "منارا امیت انت کہ من و عثمان، طلحہ زبیر رضی اللہ تعالیٰ
 عنہم چہ ہے کساں بنیں، وک یعنی چہ خدائے توفیق و
 دستگیری، و چہ رسولانی راستیں سر و سوجان چوشین
 مزین شانیں درجہ، سر بوگ نصیب بوت اگر نہ
 ماکی و چوشین مرتبہ کجا۔ ۵ اے آواز دیوک چہ
 خدائے جانب، یک فرشتہ، بیت یعنی مروچی
 تمامیں عملی جد و جہد و محنت و زگیر بوت و ششما
 کوشست کنان، چہ خدائے مہربانی، وتی پت اوم
 ہر پیرا، پد مدامیکی دست کپیت، ماں حدیث، انت کہ، کتام شخصے، عمل ہجر آرا ماں جنت، داخل نہ کنت، آئی مطلب چوش انت کہ عمل دخول جنت
 حقیقی سبب نہ انت فقط ظاہری سبب انت، جنت، دخول، حقیقی سبب خدائے سر جیں رحمت انت، چوشکہ ماں صحیح حدیث، انت، الا ان یتخذنی اللہ برحمۃ
 چہ لفظان ظاہر بیت البت بندہ، سر اخدایہ رحمتانی ترول ہماق در، بیت کہ ہنکر ماں آئی، عمل، روح موجود بیت۔ خدام زری شیخ الہند، اے قول مزین
 قیمت داریت کہ گاڑی چہ خدایہ رحمت، زور، روڈک انت و عمل ہما بقرق انت کہ بہ آئی اشارہ، روانہ بیت و جلگ بیت۔ وک ماں اے آیتان ہما
 گپ درپ و سوال و جوابانی ذکر انت کہ آیاں جنتی و دوزخی و اعرف، جاہ منند کنت اولی و گڈی گفتگو کہ ماں جنتی و دوزخیانی میاچی، چہ ادا،
 یا چہ اودے، بین صاف ظاہر کنت کہ اے گپ و رپ ماں جنت یا دوزخ، داخل بوگ، پد بیگنت پمشکا کلام، رد و بند بہ اشی، لوٹ کنت کہ
 اصحاب اعرف، درمیانی گفتگو، ہم چہ اشی، رند تنگ بہ بیت۔ بہر حال جنتی ماں جنت، سر بان، وتی جاوڑ، سراوشی و دوزخیانی بزگی

دلوائناہ ۲۳۸ الاعراف

نَجْرِي الْمُجْرِمِينَ ﴿۳۶﴾ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ
 سزا دینیں ماگنہ گاراں۔ ہر آیاں چہ دوزخا چیر گیکر کنت و چہ سر بر۔ ہر دیوکنت وک

وَكَذَلِكَ نَجْرِي الظَّالِمِينَ ﴿۳۷﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 و ما چھو سزای دینیں ظالمان۔ دھماکسان کہ ایمانش آرت و نیکیں کارش کنت

لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا
 ما بار ایر نکینیں یہ کسے، سر امکر، رہائی طاقتا۔ ہشت انت بہشتانی واہند آماں اودا

خَالِدُونَ ﴿۳۸﴾ وَتَرَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ تَجْرِي مِنْ
 جہ متدبت وک و در کینیں ما ہر کینے کہ ماں آیانی دلا بہشتنت وک رنبتنت چہ

تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ ۚ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدانا لهذا ۖ وَكُنَّا
 آیانی چیرا جو و گوشت کہ ثنا و صفت ہما اللہ، کہ رسینتی ما راتا اے جاہ، و ما ہجر

لِنَهْتِدَىٰ لَوْلَا اَنْ هَدانا اللَّهُ لَقَدْ جَاءتْ رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ
 نہر سنگتیں (پہ اے خدا) اگر پہ راہا ہر پنتیں ما اللہ، بیشک نرنگ یازگت مے پروردگار، رسولان راستیں خبرت

وَنُودُوا اَنْ تِلْكَمُ الْجَنَّةُ اَوْرِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۳۹﴾ وَ
 و توار جنگ بنت کہ بہشتنت بہشت و ارث بوتن شما اشی، پہ وتی عملانی سببا وک

نَادَىٰ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ النَّارِ اَنْ قَدْ وَجَدْنَا ما وَعَدَنَا رَبُّنَا
 توار کنت بہشتیان دوزخیگان، کہ ہر بدین، آچیزیکہ وعدہ کنت گوں ما مئے

حَقًّا فاهلٌ وَجَدْتُمْ ما وَعَدَرِبْكُمْ حَقًّا ۚ اَلْوَا نَعْمُ ۚ فَاذَنْ
 پروردگار، گڈا نوں شما ہر بدیت آچیزیکہ وعدہ کنت شے پروردگار، گوشت کہ ہو۔ پد توار جنت

مُؤَدِّنٌ بَيْنَهُمْ اَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿۴۰﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ
 یک توار جنو کے ماں آیانی ہما کہ اللہ لعنتنت پہ اے ظالمانی سرا ہما کہ بندش کنت مردم

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا ۖ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَفُورُونَ ﴿۴۱﴾ وَ
 چہ اللہ، راہ، و شوہازش کت ماں آئی ہتا عیب واپہ آخرت، منکرنت وک

منزل ۲

پیشگان ہر یکے آئی درجہ ہر روئے دوسرے عذاب ایرکتنگ۔ چوشکہ درگجاھے خیر دانگی الذین کفروا و صدوا عن سبیل اللہ۔
 ذنن ہم عذاب فوق العذاب (نحل رکوع ۱۲) ولحملن اثقالم و اثقالا مع اثقالم (عنکبوت رکوع ۱) ومن اوزار الذین یضلونہم بغیر علم (نحل رکوع ۳)۔
 ہا یعنی بہ مئے سزائے گیش کنگ، درخواست، در شمارا چے حاصل بوت؟ آیا بہ شے عذاب، چیز کے تخفیف بوت؟ آتا۔ شمارا ہم وتی کنگیں کارانی تمام چشگی
 انت۔ وک یعنی نہ ماں دینا، زندہ، پہ انسانی عملان، آسمانی قبولیت و رفعت حاصل انت و زمگ، بد اشانی ارواحان، بہ آسمان، سر کبگ، اجازت
 انت۔ ماں صحیح حدیث، انت کہ مرگ، پد کافر، روح، راجہ آسمان، جانب، بہ سبجین، نیمگ، تہلا نک دیگ بیت و مومن، روح داں، مفتی آسمان، سر
 کسیت۔ زبانیں گیش و گوار، حدیث، کتابان، پجارات۔ ۵ اے تعلق بالمحال، پیما ظاہر کنگ بوتگ ماں ہر یک زبان، بتلان چوشین مثال موجود انت کہ
 ماں آیاں کتام چیز، محال (مشکل) بوگ، دومی محال چیز، سر الوبحان کنان، ظاہر کنت یعنی، چوشکہ اے نامکن انت کہ ہشت تر بہ وتی بالاد و زندی، سرا

..... و بدبختی و احوالاتی ظاہر کند و واسطہ گوشتت کہ ہرچ قول و قرارے حق تعالیٰ ہے یہ پیغمبرانی زبانی فرمان کتکت کہ ایمان یا امکان دائمی عیش و عشرت و نعمت رسنت ما و آیان ہے یہ و ت راست و برحق دیستنت۔ اے اہل جہنم! شما بگوشتت ان کہ بہ شے کفر و عصیان و رد اشارا ہرچ ہم تریے دیگ بوتکت شما ہم آیان راست و برحق دیستنت ظاہر انت کہ ماں پسہ و ابیدرچہ "نعم" و دگہ آچے گوشتت کتنت آوہد و خدا و یک منادی ہے ہر دو بینانی در میان و اوشتنان و جار جنت کہ (چونانی و گنہ گار و بازا نت مگر) خدا و مسزین لعنت بہ ہما ظالمانی سر انت کہ آوت گمراہ بوتنت وچہ آخرت و انجام و بہک و بے عم یوان و و گران و ہم چہ حقیس راہ و دورداشتش وچہ و تی چپ و چوٹیں بحث و مباحثہاں شپ و ریح بہ ہے شوہازہ انت کہ صاف و چکیں راہ و چوٹ ثابت بہ کتنت - ۱۲

ہے صفحہ و فوائد: فلجباب و معنی انت پردہ، ادہ پردہ و دیوال مراد انت کہ آئی گیش و گیوار ماں سورہ حدیدہ انت فصیر بے نہم بسورہ

باب اے دیوال جنت و نعمتانی لذت و داں دوزخ و دوزخ و در دوزخ و داں جنت و سر لوگ و مہن کنوک بیت آئی و تفصیل و زیات علم ما نڈاریں۔ فل ہما درمیانی دیوال و برزو بالا و جاگہ نام اعراف انت، اعراف و چونیں کس بنت اے بار و قرطیج و از دہ قول نقل کتکت یہ معنی خیال و راجح قول ہما انت کہ آچہ حضرت حذیفہ ابن عباس ابن مسعود رضی اللہ عنہم و پیس جلیل القدر صحابہ وچہ اکثر سلف و خلف و منقول انت یعنی چہ عملانی وزن و ہر کیکہ نیکیں عمل گران بنت آجنتی انت و ہر کیکہ بدیں عمل گران بنت آدوزخی بنت و ہر کیکہ حسنت و سیئات یک پیچ و بنت آ اعراف و خدا بند بنت چہ روایتان پدرا بیت کہ آخر کار اصحاب اعراف ماں جنت و دیم دیگ بنت و اے چونانی و ہم سر ظاہریں گپ ایت کہ و ہدیگہ گناہ گاریں مومن کہ آیانی سیئات غالب انت چہ جہنم و در آیان و لڈ و ماں جنت و داخل بنت تو اصحاب اعراف کہ آیانی حسنت و سیئات یک کج و کس اس انت ایشان چہ آیان بایدا نت کہ بیشتر داخل بہ بنت چوش بگوشت اصحاب اعراف و اصحاب الیمین و یک نزوریں و طرہ فہمگ لوٹیت چوشکہ سابقین مقررین در حقیقت اصحاب الیمین یک ہنجیں قسم ایت کہ آوتی محکمیں ارادہانی برکت و چہ ایگہ اصحاب الیمین و دما شتنت اشیء بالمقابل اصحاب اعراف یک کپتگیں قسم این کہ و تی عملانی بے نامی و سبب و چہ ایندگر اصحاب الیمین و چیز کے پدا ماننت اے مردماں جنتی و جہنمی مردمانی مباحی و لوگ و سبب ہر دو میں طبقہ مردمان و آیانی خاص نشانیاتی برکت و جاہ کارنتش جنیان و بہ سبب و آیانی اسپتیں و نورانی چہرہ و دوزخیان و آیانی روسیاسی و بیگاری و بہر حال ایشاں جنت و مردمان و گندران آیان و سلام عرض کتنت کہ آ مبارک باد و طرہ بیت و چونکہ و دیکر ماں جنت و داخل نہ بوتکت ہمشکا آئی طمع و واہگ دارنت کہ آخر کار اللہ پاک استانی اے واہگ و تمام کتنت۔ فل جنت و دوزخ و مباحی و بوگ و سبب و ایشانی جا و خوف و رجاء و مباحی و

بیت آنکر چارنت تو امینت دارنت و اینگر نگاہ کتنت تو چہ خدا و نرسان و پناہ لوٹنت کہ مارا ماں اے دوزخیانی زمرہ و شامل مکن ات۔ فل یعنی ماں دوزخ و عذاب و گرفتار بوگ و ابید چہ آیانی چہرہ و دوزخی بوگ و خاصین علامت پدرا بنت یا مطلب ایشنت کہ ایشاں ہنجیں مردم بنت ایشاں و اعراف و مردماں ماں دینا و دیت کتنت ہمشکا او دہ آیانی صورت و گندان جا ہش کارنت۔ وھ یعنی ماں اے مصیبت و ساعت و شے ہما جمعیت و راج چے بوتنت و ماں دینا و شما ہرچ پیے ہٹاک و ڈینگ ظاہر کتنت آئی نگو شتنت۔ فل اے بہ اہل جنت و طرف و اشارہ کنان و گوں دوزخیان گشگ بیت کہ ہما بزرگ و بد حالیں مسکیناں کہ آیان و شما بیگاری حساب کتنت کہ زانا خدا و مہربانی درستان و پشت و چکل دیان و بہ ایشانی سر بیت اہل و من اللہ علیہم من بیننا آیان مروچی گوشتک بوت ادخلوا الجنة لا خوف علیکم الخ (داخل بہ بنت ماں جنت و ابید چہ خوف و نرس) حالانکہ شما ماں اے عذاب و گرفتار ات - ۱۲

بَيْنَهُمَا جَبَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمِهِمْ
 آیانی در میان و بیت یک پردہ و پر اعراف و سرا بازی مردینت کہ تجاہ کارت ہر کیکہ راہ آیانی نشانیان
 وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ لَمَّا دَخَلُوا هُمْ
 و تو ار جنت بہشتیان و کہ السلام علیکم (سلامتی بات شما) نگو شتنت چو قتی ماہشتنا و آ
 يَطْمَعُونَ ﴿۳۷﴾ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا
 امیدوارنت و وقتیکہ گردینگ بیت آیانی نظر دیم و دوزخیان۔ گدا گوشت
 رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۳۸﴾ وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ
 کہ اے مے پروردگار ہوتہ ترین مارا گوں ظالمیں قوم و فل و تو ار جنت اعراف و نندوکان
 رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمِهِمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ
 لہتے ایڈولیں مردماں کہ تجاہ کارت بوتی نشانیان گوشتت کہ شے بیچ کار و نینا ہک شے جماعت و شے
 تَسْتَكْبِرُونَ ﴿۳۹﴾ أَهْلَ الْأَرْضِ الَّذِينَ اقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ
 متکبری وھ ہیں اڑے اے ہما کتنت کہ شما قسم و اتکت کہ نرسیت آیان و اللہ رحمت
 ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿۴۰﴾ وَنَادَى
 گوشتک بوتگ آیان کہ گوزرت ماہشتنا نرس ہستنت پر شے سر و نہ شما نمکین بیت فل و تو ار جنت
 أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْكُمْ مِنَ الْمَاءِ أَوْ
 دوزخیان بہشتیان و کہ بر بچت پر مے سرا کے آب یا
 مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۴۱﴾
 چہ ہما روزیکہ شمار اللہ و اہک گوشتت کہ اللہ حرام کتنت اہر دو پہ کافرانی سرا
 الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
 ہما کسان کہ کپتنتش و تی دین و را یک تما شے و لیبے و رد و اتگ آیان و دینا و زندگانی و
 فَالْيَوْمَ نَسَبُوهُمْ كَمَا نَسُوا الْقَاءَ يَوْمَ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا
 یاد کتیں ما آیان و پنچو کہ یاد کتنگ آیان مرو چکیں روج و گندگ۔ و پنچو کہ آپ مے آستان

۵۸

منزل ۲

وہ دوزخی بدحواس و لاپچار یوان، جتنی مردمانی دیبا سوال کنند کہ آس مارا سوچان انت کہیں آپ برعے نیماک، بریچ ات یا ہرچ نغنے کہ خدایہ شمارا دانگ چیزے بہ برعے نیماک، شہار بدسے ات، پستہ رسیت کہ پہ کافران اے چیزانی بندش انت، اے کافر ہما انت کہ اشان گون دین، لیب و تماشا کنگت و دنیاہ نعمتانی سر اگرتنگ انت و ہرے اشان ماں دنیاہ و شبیان کیاں، آخرت، شمشو شکار بوننت مروجی ماہم اشنانی صح خیال، نہ کہیں، و ہما و طرے کہ اشان مے آبتانی انکار کنوک انت مروجی ماہم اشنانی عرض و گورے، چہ منظور کنگ، انکار کہیں۔ فل قرآن، ہمیں کتاب، موجودگی، کہ ماں آئی، سر جہیں ضرورتانی عالمناہ بیان موجودانت و ہر یک خبرے، گون گیش و گوارے، بیان کنگ، بوننگ چنانچہ ایمان دار چہ آئی، شرف نفع گروک انت۔ ارمانی گیب ایت کہ اے سرکشین ذرمان، وئی انجام، سر اچھ فکر نہ جت گڈ اھونگیں لیشومانی مچ در دن وارت۔ فل ماں کتاب اللہ، عذاب، و ہرچ بہم تراپے دیگ بوننگ زانا اشان بہ ہمانی راہ چارانت کہ و ہرے ہے بہم تراپانی تاویل و ہما در اہ بیت گڈ اہ حق، قبول دارنت حالانکہ و ہر آتاویل و ہما در اہ بیت یعنی ماں خدایہ عذاب، گرفتار بنت تو ا و ہر قبولیت چھ سبیت نہ دنت ا و ہر سفارش کنوکانی شوہازے، بنت کہ آخدا، سزا، سفارش کنان، معاف بکنائینذنت و چونکہ کافران اے

طرے سفارشی دست، نہ کہیں تو گڈ اے آرزو کنگت کہ مارا دوبارہ ماں دنیاہ، دیم دیان چکا سگ بہ نہیں کہ چہیرونی کنگیں جرمانی برخلاف ماچے و طرے نیکی پر سبہ کاری، کاران، کہیں۔ ولیکن چہ اے آرزو، مچ حاصلات نہ بہت و ہر یکہ ساری چہرونی دستان و تارا بر باد کنگش و ہرچ و طرے دروغیں خیال اش ماں دل، و داشت کنگش اکل بے کار ثابت بنت۔ فل ماں پیشی آیت، معاد، ذکر ات ماں اے رکوع، مبداء، معرفت ظاہر کنگ بوننگ اودے، چہ قد جاعت دسل دینا بالحق، پیش وارگ بوننگ کہ ہما مردم کہ ماں دنیاہ چہ نبی و مرسل، دیم ترینوک انت انت ہم گون لاپچاری، پیغمبرانی تصدیق، کنگت اودے، بلطف اندازے، خدایہ حکومت، یاد، برنگ و انبیاء و رسولانی ضرورت، طرف، اشارہ کنگ، بدظہتیں نامداریں پیغمبرانی احوال و داستانانی ذکر بیان بکنائنت کہ آیانی تصدیق یا تکذیب کنوکانی چہ آخرت، پیش ماں سرزمین، انجام چون بوت چوش بگوش کہ لے رکوع آیوکیں یا زیں کوعانی تمہید و پیش لفظ انت۔ و یعنی ماں ہمنکر و ہدے، کہ آہ شش روچ، بروبر ات پیداکت پر چاکر اے مے جاہ یا بگوش روچ و شب گون روچ (آفتاب)، طلوع و غروب، تعلق دارنت و ہر یکہ ماں آمدت، آفتاب پیدانہ بوننگ نور و چ و شب چہ کجا بونین انت یا چوش گوشگ بر بیت کہ عالم شہادت، روچ و شب مراد نہ انت عالم غیب، روچ و شب مراد انت چوشک یک عارفے، فرمان کنگ، غیب را اے و ابے دیگر است، آسمان و آفتابے دیگر است، اولی جاوے، عالمانی پدا اختلاف انت کہ اودے، چوشش روچ، مے شش روچ مراد انت یا ہر ارسال، یک یک روچ چوشک فرمان انت و انت بوقاعدتہ کالف سننہ ممانعہ و ن، بہ منی گورے اے آخری زیات ترجیح داروک انت بہ حال مقصود چوشش کہ اے زمین و آسمان دفعتمہ بیکاری جوڑ کنگ، اوشتارنگ نہ بوننگ شاید اول سہرا اشنانی مادہ جوڑ بوننگ پدا بہ آئی استعدا و روچ، کہ کم، مختلف شکل و صورتانی تہا منتقل یوان بوننگ حتی کہ ماں شش روچ شش ہزار سال، آگوں وئی تہا متعلق داریں چیزاں بہ انوکیں ترتیب دانگیں شکل، موجود بوننت، چوشک مروجی ہم انسان و کل حیوانات و نباتات و غیرہ، تولید و تخلیق، روچ، کہ کم، جاری (سہرا) انت و اے آئی شان کن فیکون، منافی نہ انت پر چاکہ کن فیکون، مطلب و انتہا

ایکرا انت کہ خدایہ ہر چیزے، بہ وجود، ہرچ درجہ، بارگ لویت گون آئی ارادہ، آچیز بہ ہما درجہ، بہ وجود، کیت اے مطلب نہ انت کہ خدایک چیزے، چہ وجود، قسما قسمیں در جہاں گواہینک ارادہ نہ کنت بلکہیں ہر چیزے، اسباب و علت، ابید دفعتمہ موجود کنت۔ فل خدایعالی، صفات و افعال، رد اے خبر مدام یا دانگ لویت کہ قرآن، نصوص و حدیث، ہرچ لفظ حق تعالی، صفات، بیان کنگ، کار مرز بنت ماں آیان گیشتر ہمائنت کہ آیان، بہ مخلوق، صفاتی رد اہم کار مرز انت مثلاً خدایہ، جی، سمیع، بصیر، رشک، گوشگ بنت و ہر انسان، ہم اے لفظان، گوشنت تو اے ہر دوین موقعانی تہا کار مرزی، حیثیت بلکل جدا گانہ انت کتام مخلوقے، سمیع و بصیر گوشگ، مطلب چوش انت کہ بہ آئی گورے گندوبیں چم و اشکنوکیں گوش موجود انت نون ادا و چیز بوننت یکے ہما آ کہ آرا، جم، گوشنت کہ آگندگ، مبداء و ذریعہ جوڑ بیت دومی آئی نتیجہ و غرض و مطلب "گندگ" یعنی ہما خاص علم کہ چہ چم، گندگ، حال بوت مخلوق، و ہر "بصیر" گوشنت تو اے مبداء و انجام ہر دوین چیز معتبر بوننت و ہر دوینانی کیفیتان، ماہرا نوک بوتیں ولیکن ہم لفظ و ہر خدایہ نسبت، کار مرز کنگ بوت تو یقیناً ابدادی و جسمانی کیفیت مراد بیت نہ کنت کہ آچہ مخلوق خاصیتان تعلق دارنت کہ چہ ایشان خداوند قبول

بِمُحَدِّثِينَ ﴿۵۱﴾ وَلَقَدْ جِئْتُم بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى
منکر تبت فل و ماہر سببتگ آیانی گورا ایدوین کتابے کہ جدا جلدائیں بیان کنگ بہ خبر داری راہ پیش دار کنت
وَ رَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۵۲﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ
در حمت انت بہ ایمان داران فل چون آھے خبر منتظرنت کہ آئی حقیقت ظاہر بیت۔ ہماروچے
يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ
کہ ظاہر بیت آئی حقیقت گڈ گوشنت ہما کسان کہ چہ آئی، فراموشنت چہ پیسرا بیشک زرتگ آرتگ
رُسُلٌ رِبَّيْنَا بِالْحَقِّ فَمَلَّ لَنَا مِنْ شَفْعَاءِ فَيَشْفَعُونَ لَنَا أَوْ نُرَدُّ
مے رب، پیغمبران راستیں خبر۔ نون ہایں ہستنت پر ما سفارش کنوکے تاکہ سفارش بکننت پر ما یا پیغمبریک پیشیں
فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَ ضَلَّ عَنْهُمْ
تاکہ بکنیں غیر آعلی کہ ما کنگت بیشک تباہ کنگ آیان و تاراوت و کار بوننت چہ آیان
مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿۵۳﴾ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَ
آچیزیکہ آیان و تاراوت گڈ کنگت بیشک شمس رب اللہ انت ہما کہ پیدائی کنت آسمان و
الْأَرْضِ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى الْيَلْبُوتِ
زمین فل ماں شش روچ، پدا قرار گیت پد عرش، سہراک ماں پوشیت شب، را
النَّهَارِ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ
پہ روچ، آئی، رند کنگ پیداکنت بہ درگ و پیدائی کنت روچ و ماہ و استار تار بعدارنت
بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿۵۴﴾
آئی حکم، دنگوش کن ہمانی وئی کارنت پیداک کنگ حکم کنگ۔ برکت دارنت اللہ ہما کہ رب انت و ستیں جہاں
ادعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿۵۵﴾ وَ
نوار جنت انت دنی رب، بہ عاجزی و آہستگی آئیادوست نہنت ہما کہ گیشیں کنت فل، و
لَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَ
فساد دور مدیت ماں زمین، آئی شر کنگ، چہ رند و نوار پردیت آئی اہ پرتیں و

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

..... ہے کیفیت انت تو اید چہ اشیء کہ آئی گندگ مخلوق گندگ ہیم نہ انت دگر ماچے گوشت کنیں لیکن کفندہ شیء وھو
 السَّمِيعُ البَصِيرُ نہ تناسع و بصیر بلکین آئی تمامیں صفیان ہبھے ڈولا فہمگ لوطیت کہ صفت بہ اعتبار و فی اصل مبداء و غایت و ثابت انت مگر آئی چھ کیفیت
 بیان گنگ نہ بیت و نہ آسمانی شریعتان بندہ ہبھ اشیء مکلف گنگ کہ مردم اے پیس ماوراء عقل حقیقتانی تھا غور و خوض کنان پریشان بہ بیت اے رد اچھے خلاصہ
 ماماں سورہ مائدہ و زیر فائدہ و قالت الیھودی ید اللہ مغلو کة و بیان گزنگیں، و ہبھے پیما استواء علی العرش، ہ معنی ماں لغت عرب ہ معلوم
 انت و آیش انت کہ آتسار گیت و قی عرش ہ سر، و چہ ہبھے آیت و وچہ دگر آیات و روایتان اللہ تعالیٰ ہ ماں چہتے علوم ہ
 بوگ ثابت انت۔ و آئی عرش ہ سر اقرار گنگ ہ معنی ہم ہبھے پیمانہ انت کہ آئی ہ شان ہ لائق انت۔ ما آئی ہ حقیقت ہ نزائیں ہچو کہ
 ذات الہی انت و عام خدائی صفات انت۔ چو کہ صفت علم و حیات انت۔ و دست و پا دہ صفت انت و سمع و بصر ہ صفت
 کہ گوشگ بیت کہ مالشانہ حقیقت

و کیفیت ہ نزائیں ہر چہ مع علم و
 عقل محدود انت و اچھے ایشانی
 زانگ ہ عاجز انت البتہ مارا ہبھے
 عقیدہ دارگ لوطیت آذات پاک ہ
 تما میں صفات ہما ہیم انت کہ ہما ہ
 ذات ہ لائق دشایان شان و مناسب
 انت۔

طِعَاظِنَ رَحْمَتِ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۝۵۶ ۽ وَهُوَ الَّذِي
 اُمیت ہ بیشک اللہ رحمت نزدیک انت گون نکو کاران ڈا آھا انت کہ
 يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَتِ
 دیم دنت گوانان ہ خوشخبری دیگ ہبھے سرچہ ہور ہ تاھا وقتیکہ چست بکننت گوانان
 سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَهُ لِبَدَلِ مَيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا
 گرانیں جمبران گز اہٹکن دیم دین آئی ارا دیم ہنٹنگیں زمین پد ابر پیچیں چہما جمبران آب رندا کثیں
 بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۚ كَذٰلِكَ نَخْرِجُ الْمَوْتِ لِعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝۵۷
 چہ آئی ہر قسمیں نیبگ ہبھڈولا کثیں ماہرنگیناں تاکہ شما نصیحت ہگرت
 وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۗ وَالَّذِي خَبُثَ
 وھما زمینیکہ پاکیزہ انت در کیت آئی کشار پد آئی ہرت ہ حکم ہ وھما کہ سورگنت
 لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَجِسًا كَذٰلِكَ نَصْرَفُ الْأَيَّاتِ لِقَوْمٍ لَّيْشْكُرُونَ ۝۵۸
 درنبت مگر کہ نابود ہن ہبھڈولا بار بار گز دینیں بیان کنیں آیتان ہ ہما کسان کہ حق ہ قدر ہ زمانت
 لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
 بیشک دیم دات مانوح آئی ہ قوم ہ نیمگ رندا آئی ہ گوشت او منی قوم اللہ بندگی ہکن ات نیستنت
 مِنْ إِلَٰهِ غَيْرِهِ ۗ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝۵۹ ۽ قَالَ الْمَلَأُ
 شمارا دگر معبود آئی ہ چہ غیر ہن ترساں ہ شے سرا یک زندگی روح ہ عذاب ہ گوشت سردان
 مِنْ قَوْمِهِ ۗ إِنَّ الذِّكْرَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ ۖ قَالَ يَقَوْمِ لَيْسَ بِي
 چہ آئی ہ قوم ہ کہ ماگندگا ہن ترا ماں مگر اسی ہ تھا ظاہر ہن و گشتی او منی قوم منہ
 ضَلٰلَةٌ ۚ وَلٰكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعٰلَمِينَ ۖ أٰبَلْغَمْتُ رَسَلَتِ
 گمراہ نیاں لیکن من پیغمبر گنگ دیم دیگ بوتگاں چہ پروردگار عالم ہ نیمگ رسینان من شمارا دتی پروردگار
 رَبِّي ۚ وَأَنْصَرُّ لَكُمْ ۚ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۖ أَوْعَجَبْتُمْ
 ہ کلہماں و نصیحت کناں شمارا وزاناں چہ خدا ہ طرف ہما خبران کہ شما پیش نزان ات ہبیں شمارا ہن بوتنت

و یعنی شپ ہ ہما روکی
 گون روح ہ روشنائی ہاروج ہ روشنائی ہ گون شپ
 ہ ہما روکی ہ ماں پوشیت بہ اے ہیم کہ کئے دومی ہ
 دھیل ہ کیاں ہ گون نیزی ہ در روت انگو شپ ہلاس
 بوت انگو روج ہ سر و شناح کشت انت ہاروج تمام
 بوت توھما دمان ہ شپ حاضر بوت در میان ہ یک
 و قیقہ لے ہم وقفہ نہ بیت شاید ہ اشی ہ سر ہم ہیم
 تراپ ظاہر کت کہ ہبھے ڈول ہ کفر و ضلالت و ظلم و
 عدوان ہ ہما ریں شپ وھد عالم ہ ماں پوشیت آود ہ
 خداوند تعالیٰ گون ایمان و عرفان ہ آفتاب ہ چاریں
 کند ہ روشنائی ہ تالان کنت و داں وھدے کہ عالم
 ہ پوشوکیں آفتاب ہ روشنی ظاہر ہ بیت تو بوت ہ ماہ و
 استار ماں شپ ہ ہما روکی ہ ورہ شوئی ہ کارہ انجام
 و بیت ہ ہبھے استارے اید چہ آئی حکم ہ حرکت کت
 نہ کنت ہ و پیدا کنگ ہ خلق ہ انت و پیدا کنگ ہ پیدا
 نکو ہنی یا لشریعی حکمان ہ بیان کنگ ہ امر ہ انت و
 ہر دو ہن ہما ہ بقضہ و اختیار ہ انت ہ ہبھے پیما ہما ہ
 جند تمام خوبیاں و برکتانی سرچگ بوت ہ وھدے
 ہ عالم خلق و امر ہ مالکت و تما میں برکتانی سرچگ ہما

ذات و انت تو گزراوتی دیناوی و اخروی حاجتانی روا ہما ہ تو ابر برجن ات گون الحاح و اخلاص و خشوع ہ اید چہ ریاکاری ہ آہستہ آہستہ چہ اشی معلوم
 بوت کہ ماں دعاء اصل اخفاء انت و سلف ہ دستور ہمیش ات ماں لطین جاگھان ہ جہر و اعلان بہ تمام عارضے ہ سبب ہ بیت کنت کہ آئی زیادتیں گیش و گیوار
 ماں روح المعانی ہ موجود انت۔ و ل یعنی ماں دعاء ہ جہڑ ادب ہ سر مگوز بیت مثلاً ہر چیزیکہ عادتاً یا شرعاً محال انت ہمایا بی سوال ہ بکننت یا معاصی و
 بے کاریں چیزانی دعاء ہ بلوطیت ہ باہنجیں سوالے بکننت کہ آئی شان و حیثیت ہ مناسب نہ انت اے کل صورت ماں ہ اعداء فی الدعاء، ہ شامل انت۔ ۱۲
 اھمے صفحہ ہ فوائد ہ و ماں پیشی آیتان ہ ہر حاجت ہ خدا ہ تو ابر ہر جگ ہ رہ بند سوچ دات ماں اے آیت ہ خالق و مخلوق ہر دو بینانی حقوقانی
 رعایت دارگ ہ دستور پیش داشت یعنی وھدیکہ ماں دینا ہ معاملہ ہانی و ڈر درست بہ بیت تو شماں آباں ہبچ و تاب ماں ممکن ات و گون خوف و رجاء خدا ہ
 عبادت ہ گلایش بہ بیت نہ چہ آئی رحمت مایوس ہبے ات و نہ چہ آئی عذاب ہ ایمن و بے غم ہوان ہ ہر گناہاتی سر اد لہری ظاہر ہکن ات بہ منی خیال ہ ہبھے قول

راج انت کہ ادعاء ماں وادعوہ الخاء چہ دعاء، مراد عبادت گرگ بہ بیت چوشکہ صلوة تہجد، ردا فرمائیںت بخانی جنودہم
عن المضاجع یدعون ربہم خوفاً وطمعاً۔ فل ماں گوسنگیں آیتان گوں، استواء علی العرش، ماں فلکیات (ماہ روچ وغیرہ) کہ اخلائی تصرفات انت ہمایانی
بیان ات۔ ماں میاخی، بندگان، چیزے مناسبیں سرسوج دیک بوت نون سفلیات و کائنات الجو، بابت، وتی لہنیں تصرفانی ذکر، فرمان کنت ناکہ مردم سرید
یہ بنت کہ آسمان زمین وایے دو بینانی درمیانی حصہ، کامل حکومت تہنا ماں رب العالمین، قدرت، قضا، انت گوانائی کشینگ، ہور، گوارینگ قسم قسم، ثمرہ و
نیگ و دی کنگ ہمک زمین، بیچ، رو، کشار و سبزگان، رو دینگ اے کل ہمائی سرجمیں قدرت و کاملین حکمت، نشان انت بہ ہمے ردا مروت گانی مرگ، پیدرز نہ بوگ
وچہ قبران دریاگ، ہم رہ بند پیش داشت، حضرت شاہ صاحب فرمائیںت کہ، یکے وامر دگانی دریاگ ماں قیامت، انت ویکے ماں دنیا، یعنی جاہل و بزگ حالیں
مردماں (کہ آجہ حالت و ذلت، مرگ، منگنت) عظیم الشان نبی دیم دات و ایان، علم، دولت بخشات و دنیا، سر راجو رکت، گدرا خویش بیچ دارو کیں کمال حاصل کت و ہر کس بہ بیچ

ردا بدات آرا ہم فائدہ حاصل بوت کم تریں درجہ، چوش گوش
کہ ماں اے کلیں رکو، پیش داروک بوت کہ وہد آجہ وفت
مہربانی، ماں شبہ تہارو کی، چہ ماہ استار و روج، روشنی دنت
وحشکا و گ و ہد، زمین، سر سبز و آباد کنگ مہ انسان مجربانی
زندہ از باب ہدی کنگ چہ بزرگ ہور و دیم دنت لے چون بہت
کنت کہ خوشیں مہربانی خدا و فی مخلوق، چہ جہالت و کور آسی
تہارو کسان کشگ، واسطہ ماہ و روچ پیدا کنت و پنی آدم
روحانی غذا تیار کنگ دلائی کشاران، سیراپ کنگ حمت، باران
دیم دنت بلا شبہ آئی، ہمک زمانگ ضرورت وتی حکمت، رو
پیغمبران، دیم دات کہ چہ ایانی روشنیں سینگان ماں دنیا
روحانی روشنی تالان بوت وحی الہی، رندہ رند باران ایک شروع
بوت چنانچہ ماں دیم، بازیں روعانی تہا ہمے پیغمبرانی دیم دنگ ذکر
و بیان انت و چوشکہ ماں باران و زمین، مثال، اشارہ کنگ
بوت کہ جدا جدا زمین وتی بیچ و استعداد، رو، باران، اثر
قبول کنت بہ ہمے بہا بران انت کہ انباء علیہم السلام ہر جہ خیر و
برکتے گوں وت یارنت چہ آئی، نفع مگرگ ہم بسخ و استعداد
خوبی، ہر مو قوف انت ہر کس چہ نشان نفع نہ گزنت با سرجمیں
انتفاع نہ کنت ایان با بدانت کہ وتی بدیخی، سر اکر بوت سے
باران کہ در لطافت طبعش خلاف نیست، در باع لار و ریدر
شور بوم و خس، فل آدم علیہ السلام، قضا ماں سورہ شرمستا
و بیان بوت، چہ آئی، پید نوح علیہ السلام، مزق دل و
نامداریں رسولے انت کہ آروئے زمین، بہ مشرکانی ننگ، دیم دنگ
بوت اگر چہ بہ اعتناء وتی ہمیں شریعت، چو گونگ بہت
کنت کہ آرا بوتی قوم، طرف دیم دیک بوتگ۔ پدا ہم ہم بنیادی
اصولانی اعتبار، کہ ماں تمام نبیانی تعلیم، قدر مشترک انت
چوش ہم گوشگ بہت کنت کہ سرجمیں انسان ہر نبی، مخاطب
بنت مثلاً توحید و معاد، قرار، تعلیم ردا کل پیغمبریک راہ
و متفق اللسان انت توچوشیں چیزانی تگزب کنگ در حقیقت
تمامیں نبیانی تکذیب، طول، انت بہر حال نوح علیہ السلام
و توحید وغیرہ، عام دعوت دات، گوشتت کہ آدم علیہ السلام
و رندہ قرن ہیچیں گوست انت کہ تمامیں آدم، اولاد بہ کلمہ
توحید، سر اقام انت بت پرستی، ابتداء حضرت ابن
عباس، روایت، رو، چوش بوت کہ لہنیں صالحیں مردم، ہر ان بوت
انت کہ ایانی نام و د، سواع، بغوث، یعوق، نسر انت کہ
اشانی بیان ماہ سورہ نوح، انت، مردمان، اشانی تصویر
جو کنتت تاکہ اشانی احوال و عبادات، یا دگری ماں لایان

اَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا
و تاکہ ہر شمار جم کنگ بہ بیت فل پدا آئیںت دروغ بندکت رندا آئیں ستکارکت و ہما کہ گوں آئی، گوں انت ماں
الفَلَاکِ وَ اَخْرَقْنَا الَّذِیْنَ کَذَّبُوا بِآیَاتِنَا اِنَّهُمْ کَانُوْا قَوْمًا عٰمِیْنَ
بوجیگا وغیریں کنتت ہما کہ دروغ بندش کنتت مے آیات بیشک آگور دیں مردمنت فل
وَ اِلٰی عَادٍ اِخَاهُمْ هُوْدًا قَالَ یَقُوْمُ رَاعِبٌ وَّ اللّٰهُ مَالِكُمْ مِّنْ اِلٰہِ
و دیمیں دات قوم عاد و نیگ ایانی برات ہور، رگوشتی آومنی قوم اللہ بندگی، بکن ات نیستنت شمار حج مبدوع
غَیْرَہٗ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ
آئیچہ بغیر چون شما انکت نترست، گوشت کافرانی سریں مردمان چہ آئی، قوم، کہ ما
لذٰلِکَ فِی سَفَاہَۃٍ وَّاِنَّ لِّلنَّظِیْکِ مِنَ الْکٰذِبِیْنَ
گندگائیں ترا ماں بے دقونی، نہا و ما و گمان کیں ترا چہ دروغ بندان، گوشتی آومنی قوم نیستنت
فِی سَفَاہَۃٍ وَّلٰکِنِّیْ رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِیْنَ
منابع بے دقونی لیکن من دیم دیک بوتگان چہ پروردگار عالم، طرف، سینان من شمارا وتی پروردگار کلہا و
اِنَّ اِلٰکُمْ ناصِرٌ اٰمِیْنٌ
من شے خیر خواہاں دلجمیں و، ہں شماران بوتت چہ خبر کہ آنگ شے گورائیتے چہ شے رب، طرف، پزربانیا
رَجُلٍ مِّنْکُمْ لِيُنذِرْکُمْ وَاذْکُرُوْا اِذْ جَعَلْکُمْ خُلَفَآءَ مِنْۢ بَعْدِ قَوْمِ
یک مرد، کہ آچہ شمارا ومنت تاکہ ترسینت شمارا، و یاد بکن ات وفتیکہ جانشینی کت شمارا رندہ چہ فوج
نُوْحٍ وَّ زَادْکُمْ فِی الْخَلْقِ بَصۜطَةً فَاذْکُرُوْا اِلَّا اللّٰهَ لَعَلَّکُمْ تَقْلِحُوْنَ
قوم، ک و زیاتی کت ماں شے بندا کشادگی (قدوری) نون یاد بکن ات اللہ نعمتان تاکہ شما کامیاب بہت
قَالُوْا اجْعَلْنَا لِنَعْبُدَ اللّٰهَ وَاذْکُرْ مَا کَانَ یَعْبُدُ اٰبَاؤُنَا
گوشنتس کہ ہں تپہ ہمے سبب آنکے گوراکہ ماں بنگیں بکنیں اللہ، و انکار بکنیں ہمایان کہ عبادت کنتت مے بتان

تازہ بمابنت، چیز مدت، پیدلے صور زانی بنت تیار کنگ بوت انت دانکہ چیز و ہد، رند مخلوق، اشانی عبادت شروع کت، اے بت ہمے بزرگان نام، مشہور بوتنت ویدیکہ بت پرستی، مرض
تالان بوت توحق تعالیٰ، حضرت نوح، دیم دات، اے واجہ و چہ طوفان، پیش داں نوح پچاہ سال، وتی قوم، رات توحید و تقویٰ، دعوت دات، و اشان، چہ دنیا، و آخرت، عذاب ترسینت
بے مردمان آرا بدراہ و جاہل قرار دات و آئی، چ و طرہ ہر شمش گوش نداشتنت آخر طوفان، عذاب، اے کلان، بے بقی گے، آرت و چوشکہ واجہ نوح، دعا و توسلکت رب لاندز علی الارض من الکافرین
دیبا، بر سو زمین، سر اچ کا فرے پشت نکیت، بستانی، ماں، دائرۃ المعارف، یورپی محققانی اقوال طوفان و عمری طوفان، ردا نقل کر تگنت، وکے یعنی من حج بدراہ نہ بوتگان البت شمارا
بدراہ بان ان کہ خدا، پیغمبر ہم چاہ نیارت کہ گوں مزن فصتا، شمارا خدا پیغامان، سر کنگانت، بہ شمارا دروای ہویت شمارا خوب نصیحت کنت چہ خدا، ہما علم و ہدایت و تگنتی کہ چہ ایان شمارا بہر ات ۱۲
ہمے صفحہ، فوانگ، و یعنی ماں اشی، حیرانگی، حیرتی انت کہ چہ شے جزند، خدا، یک کیسے، بہ وتی قاصدی، دیکنت آخرائی، چہ کلیں مخلوق، بہ خلافت،
منصب آدم علیہ السلام، را بہ کتام خاصیں استعداد، سار، درجت توحش برجاتوت نکنت کہ آدم، اولاد، لہنیں کاملین استعداد دارو کیں و اجہان بہ بنوت و رسالت، منصب

گچین کنگ بہ بیت ناکہ آواجہ براہ راست چہ خدا فیض حاصل کنان و دگران و چہ آیانی انجام و آگاہ بکننت و اشان بہ اشئی و آگاہ
 و سر پد بان و و تارا چہ بدی و بر کیننت و لے و طرہ خدایہ رحم و کرم و حق دار جوڑ بہ بنت۔ فل یعنی حق و باطل و نفع و نقصان و اشان چہ ہم نہ کت۔ کوریوان و بر و بر بہ سر کشی
 و تکزیب و تا فرمانی و سر قائم مانت انت و چہ بت پرستی و غیرہ کاران و دست اش نہ کش ات تو ما چنت کتین مومنان و کینان و کہ آگاہ نوح علیہ السلام و بہ بوجیک
 و سوار بونگتنت باقی در ستین مگدین و عرفاق کت۔ نون ہر قدر انسان ماں دنیا و موجودانت آھے بوجیک و کشتو کین مردماں بلیکس تہنا نوح علیہ السلام و ذریات
 انت۔ فل «عاد، حضرت نوح علیہ السلام و نواسگ چہ ارم و چچکان انت اے قوم بہ صہائی نیمگ و منسوب انت اشان ماں «احقاف» (مین) و جاہ منند انت حضرت
 ہود علیہ السلام چہ ہمشان انت، اے حساب و آاشانی قومی و ملکی برات بوت۔ فل ماں اے مردمان بت پرستی تالان بونگت، پیر روزی دیگ، ہور گوارینگ، جاندراسی
 و ایدر کار و حاجتان اشان جد اجدات اش جوڑ کنگت کہ اشانی بندگی کنگنتش، ہود علیہ السلام و مردمان چہ اشانی عبادت و مہن کت و اے مزنن جرم و سزا و چہ اشان
 ترسیت۔ فل یعنی معاذ اللہ تو نے بے عقل کرینت پیر کی
 راہ بندہ بلدیان و چہ کلیں برادری و و ناگستاہ دارے و
 دروغ ہم بندے کوئی گفتاران و خدا و نیمگ و منسوب
 کنان و مفت و مخلوق و ترس پیش دارے۔ فل یعنی
 منی چہ خب بے عقلی و نہ انت البت قاصدی و ہر چ
 منصبہ منارا چہ خدا و جانب و دیگ بونگ ہمانی حق و انجام
 دیگاؤں اے شے کم عقلی انت کہ وئی حقیقی اس دور و اہان
 و کہ آیانی امانت داری و دیانت داری چہ پیش و دل جمعی و
 قابل انت بے عقل گوشان و تارا تاوان بار کن انت۔
 فل یعنی چہ نوح و یدماں روئے زمین و شے حکومت قائم
 کت و یہ آئی جاگہ و شمار آبا دکت شاید اے احسان و
 پیش داران بہ اشئی و سر زنش کنگی انت کہ بت پرستی و رسول
 و تکذیب و رد ہر چ انجام آیانی بوت چوش مہبت کہ شے
 انجام ہم بہ صہائی پیما بہ بیت۔ فل جسمانی قوت و
 طول ڈیل و رد اے قوم مشہورات۔ فل ہر چ احسان
 بیان بوتنت آوا اشان چہ اید خدا و دگر بازیں احسانت
 و یاد کنان و آئی شکر و منت و گروک بہ بت نہ چوش کہ
 وئی اصلی مہربان و نعمتانی بخشوک و جاہ مبارات و
 آئی خلاف بغاوت بکن انت۔ ۱۲

۲۲۳
 ولواتنا
 الاعراف
 فَاْتَابَا تَعْدُنَا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝۱۰۰ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْنَا
 نون اچہ بیارے گور اھما چیز کہ تو مار ایم دیے اگر تو راست گوشے فل گوشنی کہ نون کیت پے شے سرا
 مِّنْ رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَّغَضَبٌ اْتَجَادَ لُوْنِيْ فِي السَّمٰوٰتِ سَمِيْتُمْ وَّوَهَا
 چہ شے پروردگار طرف عذاب و غصہ فل پرچے شما جبرہ کن ات گون من چنے نامانی بابتا کہ بکننت آ
 اَنْتُمْ وَاٰبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ فَاَنْظُرُوْا اِلٰى
 شما و شے پتان ایرینارنگ اللہ پے آیان چہ ہمیں دیکے۔ نون شما انتظار بکن ات من
 مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ۝۱۰۱ فَاَنْجِيْنُهُ وَالَّذِيْنَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا
 ہں گون شما ہور انتظار کنان فل زندا راستگار کت آدھما کہ گون آئی گون انت چہ وئی مہربانی و
 وَقَطَعْنَا دَاۤیْرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰیٰتِنَا وَمَا كَانُوْا مُؤْمِنِيْنَ ۝۱۰۲
 و گڈنت ما اٹڈال صہائی کہ دروغ بندش کنت مے آیات و ایب اش نیارنگت فل
 وَاِلٰى ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صٰلِحًا قَالَ يٰقَوْمِ اَعْبُدُوْا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ
 و دیم دات ما قوم ثمود و نیمگ آیانی برات و صالحار گوشنی او منی قوم اللہ بندگی و بکن ات نیستنت شمارا چہ
 اِلٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ هَذِهِ نٰقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ اٰیَةٌ
 مہبود آئی چہ بغیر آتک رست شے گوراروشنیں دلیل چہ شے رب طرف و اے اللہ و اچی پرشمانتانی انت
 فَذُرُوْهَا تَاْكُلْ فِيْ اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَسُوْهُا سُوًءًا فَيَاْخُذْكُمْ عَذَابٌ
 نون بت آئیبار کہ تربت چریت ماں اللہ زمین و دست پر کن ات آئیبار پد بدی گڈ اگر بت شمارا عذاب
 اَلَيْمٌ ۝۱۰۳ وَاذْكُرُوْا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءً مِنْۢ بَعْدِ عَادٍ وَّبَوَّأَكُمْ فِي
 در دنا کیلی و یاد بکن ات وقتیکہ جانشینی کت شمارا زند چہ عادی قوم و و جاگاہی دات شمارا ماں
 الْاَرْضِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْ سَهْلِهَا قَصُوْرًا وَّتَنْحِتُوْنَ الْجِبَالَ
 زمین و کہ تیار کن ات چہ زمین زمین و ماڑی و تراشت اڈکن ات کوہان و
 بِيُوْتًا فَاذْكُرُوْا اِلَّا اللّٰهَ وَلَا تَعْتُوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ۝۱۰۴
 لوگ نون یاد بکن ات اللہ نعمتان و یاد مکن ات ماں زمین و فیاد ک

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 منزل ۲

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۲

فل ما راج قوم، ہمنکر تکبر کنویں سردار دیدواہ انتن اشان گوں غریب ویز کاریں مسلمانان، کلاگ گران، گوشتگنتش کہ شتا الم، زان ات کہ صباح
 خدا، دیم دانگ، مسلمانان، جواب دات بلے ماگوں دل، قبول کنان، بہ آئی، سہرا ایمان اورنگیں، تکبر کنویں سردار چہ اے جواب، میاری بوان، در آئینش
 کہ ہر چیزے، سہرا ایمان اورنگ ما آئی، نہ منیں ویداشے ہمیں بزرگ کارانی ایمان بارگ چونیں مزینیں کامیابی ایت۔ فل گوشتگنت آڈاچیک اینکر مزین لاپ
 و مزین بالادے ات کہ ہر جہنکے، پہ کاہے چرگ، شگت ایدرگہ دلوت چہ آئی، ترسان، درشتگنتت ویدے پہ آپ نوشگ، اشی، باری احتگت نو
 اشیجات، در اھیں آپ وازگنتت چوش بگوش ہجو کہ پیدائش دستورے روانات اشی، ورد و نوش ہم پہ دستورے روع، نہ ات آخر کار مخلوق بہ اشی،
 چیزے، بربونت وید اشی، کشگ، سہرا تیاق اش کت و بدبخت، قزار، آئی، گردن سست، زند، پہ صباح علیہ السلام، قتل، ہم تیار بونتت و اے پیما
 اشان خدا، حکمان کہ اوچہ صباح، و ناقہ، بارو،

انتن۔ چہ آیان دیم اش ترینت۔ فل اے ہمیں کلمات
 چہ انسان، دپ، ہما و ہدے، در کابنت و ہدیہ آچہ
 خدا، قہر و غضب، نہ ترسیت۔ عا داولی، پیما
 نمود، ہن اے حال، سہرا بوان خدا، عذاب، سہرا وار
 جوڑ بوت انت کہ آئی ذکر دیم پیراک انت۔ فل ماں
 دگر آیت، اشانی گوں صیحة (چہ مال) ہلاک
 لوگ بیان فرمائینگ۔ شاید چہ چہ زمین چنڈ
 بوتگ و چہ بزرگانا ہوں لٹاکیں چہ مال احتگ۔
 و گوشتگنت کہ حضرت صباح وئی قوم، ہلاکت، پد
 مکہ معظمہ یا بہ ملک شام، نیک، دیم دات وشت
 دروگ، و ہدے، لاشانی انبار، گندان، چوش خطا
 فرمائیت۔ یا و ہما پیما چوشگہ واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ
 وسلم، بدر، مقنولان، فرمائینگت و با محض وئی
 ارمان، در شان کنگ، واسطہ فرضی خطبے ات چوشگ
 شاعر دبار و کونھیں و برانگان وغیرہ، خطاب کنت
 و پھتین، گوشتگنت کہ اے خطاب چہ ہلاکت، پیش ات،
 ماں اے صورت، ماں بیان، احوالانی ترینت رعایت
 دارگ نہ بوتگ بہر حال ماں اے خطاب، دگران،
 اشکانینگ ات کہ وئی معتبریں دوزواہانی چہ قبول
 کنگ لازم انت و ہدیہ یک شخصے وئی دوزواہانی قدر
 نہ کنت تو کڈا آسہر ہجو ش بدظاہر بیت۔

فل حضرت لوط علیہ السلام حضرت ابراہیم
 علیہ السلام، برات زاد ات کو گوں ہمانی، چہ
 عراق، ہجرت کنان، ملک شام، تشریف
 آورش و چہ خدا، جانب، پہ، سدوم، وائی کرو
 گورے علاقہانی نیک، مبعوث بوت تا کہ اشانی
 اصلاح، بگنت و چہ ہما سلین فطرت، برخلاف
 و بے حیائی، کاران اشان، دور بداریت کہ ماں
 اے بدیں کار، اشان گرفتار انتت بلکیں تہنا
 ماں اے کار، گرفتار انتت بلکیں اے سلین
 کار، موجد ہمیش انتت، چہ اشان پیشتر ماں
 روئے زمین، چہ اے کار، کس سر پد نہ ات۔
 اول اول، اے ملعونیں کار شیطان، سدوم
 ہ مردمان، سوچ دات و چہ اے، بہ دگر جاگہاں
 تالان بوت، حضرت لوط علیہ السلام، مخلوق، چہ

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَضَعُّوا
 گوشتگنتت متکبرین سرداران چہ آئی، قوم، گوں غریبیں مردمان
 لِمَنْ اَمِنْ مِنْهُمْ اتَعْلَمُونَ اَنْ صَاحِبًا مَّرْسَلٌ مِّنْ رَبِّهِ ط قَالَ وَا
 ہما کہ ایمانیش یا رنگت چہ آیان آ یا شما زان ات کہ صاحب آئی، رب، دیم دانگین انت، گوشتگنت
 اِنَّا بَا اُرْسِلَ بِهٖ مُّؤْمِنُوْنَ ۝۵۰ قَالَ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوا اِنَّا
 ہر چیکہ آ یا زنگ آرتگ مارا پہ آ یا یقین انت۔ گوشتگنت ہما متکبران کہ ہر چیکہ
 بِالَّذِيْ اٰمَنْتُمْ بِهٖ كَفَرُوْنَ ۝۵۱ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ
 شتا پہ آئی، یقین کنگ ما آئی، رانمقیں و زندا گرت دوش دان ہما داچی برگشتہ بونتت چہ وئی رب
 رَبِّهِمْ وَقَالُوا صَاحِبًا مَّرْسَلًا اِنَّا نَحْنُ الْمُغْلِبُونَ ۝۵۲
 حکم، فل گوشتگنت او صاحب بیار پہے سہرا چہ چیز کہ تو مارا ہم دیئے اگر تو پیغمبرے، فل
 فَآخَذَتْهُمْ السَّرِجَةُ فَاَصْبَحُوا فِيْ دَارِهِمْ جُثَمِيْنَ ۝۵۳ فَتَوَلَّى
 پداگنتت آ زلزله، یا زندا بونتت صباح، برار وئی لوگ دیم پہ چہ کپتگیں فل نون صلی اللہ علیہ
 عَنْهُمْ وَقَالَ يٰ قَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُمْ رِسَالَةَ رَبِّيْ وَلَٰكِنَّكُمْ
 ماندات چہ آیان و گوشتی او منی قوم من رسینت شمارا وئی پروردگار، کڈا و غیر خواہیوں کت شے
 وَلٰكِنْ لَا تَحِبُّونَ النَّصِيْحَةَ ۝۵۴ وَلَوْ طَ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اَتَاتُوْنَ
 لیکن شمارا گوں خیر خواہان دوستی نیستنت و دیمیں دات لوط و فلیکہ گوشتی گوں وئی قوم، کہ ہن شاخشیں
 الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقْتُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ۝۵۵ اِنْتُمْ
 بے حیائیں کارکن ات کہ کنگ آچہ شما پیسر یکے، ہن ماں جہان، فل شما
 لَتَا تُوْنَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُوْنِ النِّسَاءِ ۝۵۶ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ
 کاپت مرد بینانی گورا پہ شہوت رنی بغیر چہ جنینان بلکیں شمایک قومیت کہ
 مُّسْرِفُوْنَ ۝۵۷ وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ اِلَّا اَنْ قَالُوا اَخْرِجُوْهُمْ
 چہ خدا گوشتگنت و وچ جواب ندات آئی، قوم، مگر ہشتش گوشتگنت کہ درکن ات آیان

اے بدیں کار، نتیجہ و اسرے ردا ہم تراپ دات و بدکاری، چہ دنیا، نابود کنگ ای لوطت۔ موجودہ اس بائبل، جمع کنو کانی شرمناک دلیری
 سہرا برس دارگ لوطیت کہ چوشیں پاکباز و معصوم پیغمبر، بابت، کہ آدینا، چہ بدکاری و بے حیائی، پاک کنگ، احتگت اے ہمیں بدیں و ناپاکیں
 حرکت منسوب کنتت کہ چہ اشانی اش کنگ، جیاداریں مردم، جان، پٹ چست بنت کبوت کلمتہ تخرج من افواہ ہجرات
 یقولون الا کذبنا۔ فل یعنی ایوک، اے نہ کہ شمایک کارے گناہ، کنگائت بلکیں اے فطرت، برخلاف کار، کنگ بہ اشی،
 دلیل انت کہ شما چہ انسانیت، ہدان ہم سر گوشتگنت ات۔ ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

مَنْ قَرَّبَكُمْ إِيَّاهُمْ أَنْ تَتَطَهَّرُوا ۖ فَانجِبْهُ وَأَهْلَهُ
 إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ۗ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا
 فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْجُورِ ۗ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ
 شُعَيْبًا ۗ قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۗ قَدْ
 جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا
 النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَفْسُدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ
 خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۗ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعَدُونَ
 وَتَصَدَّقُوا ۗ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ مَن أَمَنَ بِهِ وَتَبِعُوهَُا عَوجًا
 وَادْكُرُوا ۗ وَإِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَرْتُمْ ۗ وَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
 الْفَاسِقِينَ ۗ وَإِن كَانَ طَائِفَةٌ مِّنكُمْ أَمْنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُمْ
 طَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ۗ

یک جماعتی ایمان نیارت نون صبر کن تا کہ فیصلہ بکنت اللہ میگوشد میان و آخرتیں فیصلہ کنوکت و

منزل ۲

ہا یعنی گڈی خبراشانی ہمیش بوت کہ وھد مادراھان اشان گندگ زان انت ووتار پاک صاف، نوگڈا ماں گندگیں مردماں پاک و صافیں مردم ہے
 لوٹنت، پمشکا اشان، چرونی مینگ، کشک و درانگ بایرانت تا کہ روچ روچ، چھپرہ، بلاس بہ بیت آخر املعونان اشان، ہے پیمایکشتیں۔ البت
 حق تعالیٰ، لوط علیہ السلام و آیاتی تعلق داروکان، گون عزت و عافیت و بہ سلامتی چہ اے میتگان دراکت و اے میتگانی سرا عذاب دیم ذات کہ آئی
 ذکر دیم پیداک انت۔ چہ لوط علیہ السلام، تعلق داروکان تنہا آئی لوگ بانگ چہ و اجہ جدا بوت و گون ایدگہ مردمان ماں عذاب، ہلاک بوت پرچا کہ
 آئی ساز و باز گون ہمیشا ات۔ لوط علیہ السلام، گور، ہر مہمان و غیر ذالک کسے بیانیس آیانی اے احوال، ہمیشی، بہ مردمان، سرکنگت و پدا آیانی،
 بہ بدکاری، سکیں دانگنتی۔ باچوش کہ لھنیں واجہ نولیسنت کہ مردینانی پیمانہ جنیں آدمان ہم، مساحقہ، رواج گینگت، و اے زانک ماں ہمانی، گرفتار
 ات۔ بہر حال عذاب، ہما کلان، پتا نت کہ آماں اے مرض، گرفتار انت۔ و گون مزن بے شرمی، نبی و مقابلہ و اثر ادروغ بندگوشنگنتش۔ وک و گ
 جاگھے مذکور انت کہ میتگان چہی کنگ بوتنت و

ڈوکانی ہور گوارینگ بوت، لہنیں امامانی گور،
 مروچی ہم لوطی، سزایشنت کہ چہ کتام برزیں کوھے
 آخرا چکل دیگ بہ بیت و چہ برزا آخرا سنگ جنگ
 بہ بیت و سکیں گندگیں جاگھے، تہا آخرا قید کنگ
 بہ بیت۔ وک یعنی گناہ کنگ، وھد، آئی بدیں انجام
 و اسر، دیمایا بیت۔ جلدیاز بہ شہوت و لذت و غلبہ
 رداھما کار، کنت و پیش داریت کہ عقل و مردم گری
 و بر خلاق انت و لیکن عقل مند، لازم انت کہ آ
 دگرانی احوالان، اشکنان، عبرت حاصل بکنت و
 بدی، انجام، مدام برونی نگاہ، بیدار بیت۔
 وک ماں قرآن، وگ جاگھے حضرت شعیب علیہ السلام
 بہ طرف، اصحاب ایک، دیم دیگ مذکور انت اگر اہل
 مدین و اصحاب الایک یکیں قوم انت تو فیہا، و اگر
 دو جدا قوم انت تو گڈا بہ ہر دو عینانی نیما، و اجہ
 مبعوث بوتگ و ماں ہر دو عینانی تہا کم تور کنگ،
 مرض مشترک بوتگ، بہر حال حضرت شعیب علیہ
 السلام، چہ توجید و غیرہ، علاوہ مردمان، زندہ
 معاملہانی اصلاح و حقوق العباد و حفاظت و
 عمومی دعوت ذات چوشک ماں دیمی آیتان مذکور انت
 حضرت شعیب علیہ السلام، ماں فصاحت و مزن
 دسترس حاصل ات پمشکا آخرا خطیب الانبیاء،
 ہم لقب دیگ بوتگت۔ و یعنی منی صداقت و
 دلیل ظاہر بوت نون گون شہا سرج نصیحتی گے سبحان
 آخرا قبول بکن ات و چہ ہما خطر ناکیں آسراں شمارا
 سزانش بکناں گڈا اجہ آیایاں ہوشیار بہ بیت۔
 وک بندگانی حقوق و رعایت و دت ماں وکتے
 معاملہانی رداراستی اختیار کنگ کہ آئی نیما،
 مروچگیں دور، مزن پر سبیز گار ہم باز کم و گوشش
 گور کنتت بہ خدا، کتر، اینکزیات اھمیں خبر بیت
 کہ آخرا یک جلیل القدر پیغمبر، خاصیں و طیفہ قرار
 دیگ بوت کہ آئی مخالفت کنگ، و رد ایک توے تباہ
 کنگ بوت، ماں اے آیتان چہ حضرت شعیب
 زبان، مردمان، آگاہ کنگ بوت کہ مخلوق، ادنی
 تریں مالی نقصان رسیدگ و ماں ملک، اصلاحی جاو
 قائم بوگ، پذیرائی و فساد شنگ کنگ توری چہ کفر و

شرک و رہ بند، کنگ، بہ بیت یا ناقصین قتل و بل و یا بچ و غیرہ، رہ بند، اے کاریک ایمانداریں مردم، کار بیت تہ کنت۔ و بہ راھانی سرانندگ و سبب
 ات۔ راہ گوزان، ترسینان بہ ظلم، آیانی مال، بچ کرگ و مومنان، مہن کنگ کہ شعیب علیہ السلام، گور، مرونت و آئی دین، قبول مکنت و خدائی مذہب
 و سرا برادرگ و عیب جنگ، شوہاز، بوکنتت۔ وک یعنی ماں تعداد و دولت ہر دو عینان کم تر انتت خدا، ماں ہر دو عینان برکت ماں کت شے تعداد ہم زبان
 و شمار در ہم بوت ات خدا، اے احسانانی شکر، بگرات، و اھما وھد اد ابیت کنت کہ خدا، بندگانی حقوق، جاہ یاران، عملاً بہ اصلاح و کارانی بلگری
 و گلا بیش بے ات و بہ اے نعمتانی سر مغر و مہبت بلکین خرابی و فساد بر پاکوکانی سرج اسرے شہادت دیتگ آئی، و قتی دیم، داران، چہ خدا، گرفت و
 نرس ات۔ وک یعنی ہر چیزیکہ من بہ شے گور، آرتگون اگر شہا آخرا کل گون اتفاق، قبول نہ کن ات بلکین شہا بہ اختلاف، لاکت بستگو، تو کیں صبر بکن ات
 دانگہ چہ آسمان، منی و شے اختلاف، فیصلہ بہ بیت۔ ۱۲

ہا "عود" معنی چوش انت کہ یک برے چہ یک چیزے ۶ در آیک و پدا دوبارہ بہ آئی طرف ۶ روگ انت حضرت شعیب ۶ ہما اھانی روا لے لفظ حقیقہ راست بیت کنت پرچا کہ اشان چہ کفر ۶ در آیان ۶ ماں اسلام ۶ داخل بوتگنتت . باقی حضرت شعیب ۶ جرنہ بارو ۶ اے شعیبگ ہم بیت نہ کنت کہ آپسرا (معاذ اللہ) ملت کفر ۶ داخل ات رند ۶ مسلمان بوت ، لا محالہ یا واہ آئی اعتبار ۶ اے خطاب تغلیبا بیت . یعنی بہ عام مومنانی حق ۶ ہرچ لفظے کارمرز کنگ بوتگنتت غالبین اکثریت ۶ ترجیح دیان ۶ بہ حضرت شعیب ۶ جدا لفظ اش کارمرز نہ کنت دیا وا لے لفظ بہ آئی حق ۶ کافرانی وتی گمان ۶ پد ۶ ظاہر کنگ بوتگنتت پرچا کہ بعثت ۶ پیش دانکہ حضرت شعیب ۶ دعوت و تبلیغ شروع نہ کنت ات بہ مدین ۶ کفریات ۶ بابت ۶ آئی ۶ خاموسی ۶ گندان ۶ شاید اشان ہما فہمگ ات کہ لے ہم گوں مئے جاوڑ ۶ شامل و بہ مئے زاہ ورہبندان

راضی انت ویاہ عود ۶ مجاز بمعنی ۶ مطلق واپسی ۶ زورگ بہ بیت چوشکے طہنیں مفسران بیان کنگ .
 وک یعنی دلائل و ثبوتانی روشنی ۶ چہ شے اے ہلاک
 کنوکیں کفریات ۶ توری ماہر قدر بیزار و شزار بیٹیں
 آیا پدا ہم شہما اے زہر ۶ فدرح ۶ مارا پ زہرستی وارنگ
 لو طرات . وک یا طل و دروغیں مذہب ۶ برحق گوئنگ
 خدایہ سرافتراء و بہتان بندگ انت پدا چہ یک جلیل
 القدر ۶ بے چہ آئی ہر یک مخلصین تابع داراے چون
 بیت کنت کہ آ معاذ اللہ چہ راستی ۶ در آیان ۶ بہ
 دروغ ۶ نیمگ ۶ واتر بلگنتت و ہر قدر برحقین دعوی
 بہ وتی حقانیت یا مامور من اللہ بیگ ۶ کنگا انت
 آنکلائی ہم دروغ و افتراء ۶ قبول بلگنتت . وک یعنی ۶
 چہ ابتداء ۶ نجات دات کہ ماں آئی ۶ داخل بوگا نہ ہشتی
 چوشکے حضرت شعیب علیہ السلام ، ولہتین ۶ داخلی ۶
 پد چہ آئی ۶ درکت چوشکے عام مومن . وک یعنی بہ وتی
 اختیار ۶ یا چہ شے جہر و زور ۶ ممکن نہ انت کہ ما معاذ اللہ
 کفر ۶ نیمگ ۶ بیٹیں . البت اگر فرض کین خدایہ مشیت
 و رضا چہ ما کسے بہ بابت ۶ چوش بہ بیت تو آئی ۶ چہ آئی
 ارادہ ۶ کئے داشت کنت اگر آئی حکمت چوش بلوٹیت
 تو اودا کسے نہ کنت پرچا کہ آئی علم تم
 مصالحت و حکمتانی سرا حاوی و غالب انت بہ حال
 شے نہراں ماہج نرسیں چیا کہ مئے سرچیں اعتماد و بھرو
 یہ وتی بکین خدایہ سرا انت چہ کسے ۶ واہگ یا لوٹگ ۶
 چچ نبیت ہرچے بیت چہ ہائی ارادہ و مشیت ۶ روع ۶
 بیت ہمشکا ما بہ وتی و شے فیصلہ ۶ رد ۶ چہ ہائی ۶
 دعا لوٹیں پرچا کہ چوشیں قادر و علیم و حلیم ۶ بہتر
 کسے ۶ فیصلہ بیت نہ کنت چہ حضرت شعیب چلے
 لفظاں اندازہ جنگ بیت کہ نبیانی قلوب بہ حق تعالیٰ
 ۶ عظمت و جبروت و بہ وتی عبودیت و محتاجی ۶ چنگر
 مزین جہلیں احساس و ماترگ ۶ معمور نران پرانت و
 چہ بیجا ماں ہمک ساعت و دمان ۶ آیانی توکل و اعتماد
 چہ کلیں وسیلہاں ٹگلان ۶ ہما وحدہ لا شریک
 لہ ۶ ذات ۶ سرا چہ کوہ ۶ زیات مضبوط و محکم ترکت
 وک یعنی بیت و پیکر مذہب چہ دست ۶ شت ، اے
 واماں دین ۶ خرابی بوت و ماں تجارت ماپ و تول ۶

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعِبُ
 گوشت ہما سرداران کہ متکبرنتت چہ آئی ۶ قوم ۶ کہ ضرور درکنیں مازا او شعیب
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قُرْبَتِنَا أُولَئِكَ يَتُوبُونَ فِي مِلَّتِنَا قَالَ
 و ہمایان کہ ایمانش یازنگ گوں تو چہ وتی شہرا یا شابتتت ماے دین ۶ وک گوشتی
أُولَئِكَ كَرِهِينَ ۸۸ قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي
 ہاں اگر چہ مانا پسند کنوکیہ ہیں وک بیشک ما بہتان بست بہ اللہ ۶ سرا پد دروغ اگر ما پچ ہتریں ماں
مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّيْنَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ
 شے دین ۶ وک رند چہ اشیا کہ رستگار کت مارا اللہ چہ آیتا و باید نہ انت مارا ایک پچ ہتریں
فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى
 ماں آیتا مگر ایک بلوٹیت اللہ مئے پروردگار . ماں پوشنگ مئے پروردگار ۶ ہر چیز بہ وتی علما بہ
اللَّهُ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ
 اللہ ۶ سرا ما توکل کت لے مئے پروردگار فیصلہ کین میگ و مئے قوم ۶ در میان ۶ بہ انصاف و نوشتریزیں
الْفَاتِحِينَ ۸۹ وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ
 فیصلہ کنوکیہ و گوشت سرداران ہما کہ کافرنتت چہ آئی ۶ قوم ۶ اگر شما شعیب ۶
شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذْ الْخَيْرُونَ ۹۰ فَآخَذْتَهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا
 پیروی کین ات گدا چہ بیشک شہما زبان کارت وک زندا گیت آیانا زلزلیا گدا اصباح ۶ سرا
فِي دَارِهِمْ جَثِيمِينَ ۹۱ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا يَمُوتُونَ
 بوتنت ماوتی لوگاں دیم بہ چیر ۶ ہمایانکہ دروغ بندش کت شعیب گوشتے کہ ہر برآباد بوتگنتت
فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَيْرِينَ ۹۲ قَتَلُوا عَنْهُمْ
 اودا ہمایانکہ دروغ بندش کت شعیب ہمادت خراب بوتنتت و پدا ہشتی ماندتت
وَقَالَ يَقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ
 چہ آیان . و گوشتی اومنی قوم من سیننتت شہما اظہماں وتی پروردگار ۶ و شے خیر خواہیوں کت . نوں چہ پیمیا

راست کاٹی کت ایش دنیاوی تاوان بوت . وک چہ بازیں آیتان ۶ یک جا کنگ ۶ ظاہر بیت کہ اشانی سرا طلہ ، صیحہ ، رجفہ سہ و طہ ۶ عذاب احتنت ، یعنی
 اول سرا جہراں ساھیل کت کہ ماں آئی آس شعلہ و اشکر انتت پدا چہ آسمان ۶ سلکیں بیمنائیں و جگر سندوگیں توارے آحت و چہ چیرگ ۶ زمین چنڈگ
 بوت (ابن کثیر) . و اشان شعیب و آئی ہما ہان ۶ چہ مینگ ۶ در کنگ ۶ بیم تراپ دانگت نوں نہ امننتت و نہ آیانی مینگ . و اچیزیکہ گوشتگنتش
 کہ شعیب علیہ السلام ۶ رند گیری کنوک خراب بنت ، تو نوں و ت خراب ، ناکام و تاوان بار بوتنتت - ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

اِسْمٰى عَلٰى قَوْمٍ كٰفِرِيْنَ ۙ وَ مَا اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّبِيٍّ اِلَّا
 اَفْسَوْسَ بَدَنًاۙ يَّهْدِيْهِمْ سَبِيْلًا ۙ وَمَا دَعَاۤ اِبْرٰهِيْمَ لِنَدٰٓئِهِۦٓ مٰلٍۭ جَمِيْعًاۙ يٰۤاِبْرٰهِيْمُ كُنْ
 اَحْسَنُۙ لِّاٰهْلِهَاۙ بِالْبٰسِۙ وَالضَّرَّاءِۙ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُوْنَ ۙ ثُمَّ بَدَّلْنَا
 كَيْدَهُمْۙ فَاَخَذْنَا مِنْهُمُۙ بَغْتَةًۙ وَ هُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۙ وَ لَوْ اَنَّ اَهْلَ الْقَرْيَةِ
 اٰمَنُوْا وَ اتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمُۙ بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَآءِۙ وَ الْاَرْضِۙ وَ لٰكِنْ
 كَذَّبُوْا فَاَخَذْنَا مِنْهُمُۙ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۙ اَفَاَمِنَ اَهْلُ الْقَرْيَةِ اَنْ
 يَّاْتِيَهُمْۙ بِالْاَسْبَابِۙ اَتَا وَ هُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۙ اَوْ اَمِنَ اَهْلُ الْقَرْيَةِ اَنْ
 يَّاْتِيَهُمْۙ بِالْاَسْبَابِۙ وَ هُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۙ اَفَاَمِنُوْا مٰكْرَ اللّٰهِۙ فَلَا
 يٰۤاَمِنُ مٰكْرَ اللّٰهِۙ اِلَّا الْقَوْمُ الْخٰسِرُوْنَ ۙ اَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِيْنَ يَرْتُوْنَ
 اَلْاَرْضَۙ مِنْۢ بَعْدِ اَهْلِهَاۙ اَنْ لَّوْ شِئْنَاۙ وَ اَصْبَحْنَاۙ بِذُنُوْبِهِمْۙ وَ
 نَطَبْ عَلٰى قُلُوْبِهِمْۙ فَمَا لَيْسَمَعُوْنَ ۙ تِلْكَ الْقَرْيَةُ نَقِصُّ عَلٰىكَ

مہر جنیں پہ آیانی دلائل گڑا دل گوش نداشتن اے شہراں کہ ماقصدہ کیں گوں تو

مزل ۲

وا یعنی نوں بہ ہلاکی ۛ پد کسے چون افسوس بکنت کہ آراہر پیہم ۛ فہما ینگ۔ جوانیں پنت دیگ بوت۔ چہ آیوکیں انجام و آسر ۛ ترس ینگ بوتنت مگر
 اشان کسے ۛ جبر ۛ گوش نداشتن بلکس گوں وتی مخلصیں دوزواہاں ہوں دست و گریبان بوت۔ فل پیغمبرانی بعثت ۛ وھد ۛ وھدیکہ مردم عموما گوں نکلذیب
 و مقایلہ ۛ پیش یا بئنت توجہ خدا ۛ طرف ۛ بنگیجی ہم تراپ ۛ روانا در اسی ڈکال و دگر وڑوڑ ۛ سکی و سوریان گوں اے چکاسگ بنت تاکہ نکلذیب کنوک چابک
 وراں ۛ چہ ناشری ۛ دست ۛ بکننت و بارگاہ الہی ۛ نیمگ ۛ بکننت وھدے اے ہم تراپ اشانی سرا ۛ اترنہ کننت تو سکی و سوریان ۛ دورکنان ۛ خدا
 پہ اشان عیش ووش حالی دیم دنت تاکہ اشان یا چہ احسان ۛ شرمندہ و خجالت بہ بنت ۛ وتی پروردگار ۛ نیمگ ۛ دلگوش گور بکننت یا ماں عیش و عشرت
 ۛ تہا غرق یوان ۛ بلکل غافل و بد مست بہ بنت ۛ چوش بگوش کہ ہر جنبت اشان ماں جان وشی، اولاد و مال و زرہ ۛ بودناک بہ بنت ہما قدر ۛ اشان بہ غفلت
 و غروناکی ۛ جہلانکی ۛ سر و چہر بہ بنت دانکہ اشان گوستگیں سکیان ۛ فراموش کنان ۛ چوش ظاہر بکننت کہ تکلیف و راحت ۛ ردا چہ پیش ۛ کبان و سداک انت
 مع کفر و نکلذیب ۛ گوں اشی ۛ ہج واسطہ نیست انت

واگر نہ نوں چونکائی ماوش حال بوتیں۔ اے کل
 زمانگ ۛ گردش ۛ اثرات انت کہ گوں معے پیر بیان ۛ
 ہم ہنجوش دیما آیان بوتگنت۔ گڈا وھدے اشان
 چوشیں حدے ۛ سر بہنت کہ اناگت ۛ خدا ۛ عذاب
 اشان ایرموش کنت کہ وتی عیش و عشرت ۛ سبب ۛ
 اشان ۛ خبر ہم نہ بیت۔ حضرت شاہ صاحب ۛ اے
 ردا باز خوب نوشتہ کنگ کہ ۛ بندہ ۛ ماں دنیاء گناہ
 ۛ سزار سان بہ بیت تو امیت انت کہ توبہ بکننت و
 وھدے آرا گناہ بساچیت تو اے اللہ ۛ واپینگ
 انت گڈا ہلاکت ۛ ترس انت چوشکے کسے ۛ زہر وارت
 پدا آرا بشانیت تو آئی زندہ امیت دارگ بیت و
 اگر ہضمی کت تو مرگ ۛ ابناز کنت ۛ فل یعنی مارا
 گوں بندگان ہج ضدے نیست انت ہر کس ماں
 عذاب الہی ۛ گرفتار بنت اے آیانی وتی کنگیں کارانی
 آسر انت اگر اشان معے پیغمبر ان بمنیں وخی ۛ دیکھا
 وتی گردن اش بکلینتیں وچہ کفر و نکلذیب ۛ بہرین
 ۛ تقوی ۛ راہ ۛ اختیار بکنیں تو ما اشان ۛ چہ
 آسمانی وز مینی برکنان مال مال بکنیں، امام رازی
 رحمہ اللہ ۛ فرماینت کہ برکت ۛ لفظ یہ دو معنی ۛ
 کار مرزبیت کردی وادائی و باقی مانگیں خیر برکت
 ۛ نام ۛ تعبیر کنت و کردی زیات گیشیں نشانیانی
 ردا اے لفظ گوشک بیت ہمشکا آیت ۛ مراد چوش
 بیت کہ ایمان و تقوی اختیار کنگ ۛ سر اھما آسمانی
 وز مینی نعمتانی دروازگ پچ کنگ بہ بنت کہ آ
 دائمی و بندہ یوک نہ بنت یا کہ آیانی گیشیں نشانی باز
 زیات بہ بنت نہ اے ہمیں و شحالی کہ دروغ بند وکان
 چنت رویح بطور مہلت و اسندراج حاصل بیت
 و انجام کار ماں دنیاء ۛ واگر نہ ماں آخرت ۛ و الم
 ۛ آرا ماں جخال ۛ دور دنت۔ فل یعنی وھدے
 کہ ماں عیش و آرام ۛ بے خبری ۛ جاوڑ ۛ واب بہ بنت
 یا کہ دنیاء کار و بار ولیدہ تمام ۛ کلانیش بہ بنت
 آوھدے خدا ۛ عذاب اناگت ۛ اشان ۛ چک
 پروش بکننت، چہ اے جبر ۛ اشان پرچا دلبر و
 بے فکر یوان انت حالانکہ ہرچ و جوصانی بناء بہ
 گوستگیں تو مانی سرا عذاب احنکنت ہما سبب

ماں اشان ہم موجودانت یعنی کفر و نکلذیب و گوں سید الانبیاء ۛ مقابلہ و جنگ و جدال۔ وھ دنیوی و شہودی و عیش ۛ رند ہرچ خدائی اناگتی
 گرگ انت ہمارا مکر اللہ (خدائی مکر) فرماینت عیش و نعمتانی تہا کیان ۛ ہما مردم چہ خدا ۛ اناگتی گرفت ۛ بے فکر بہنت کہ آیانی عملاتی شامت ۛ
 آیان ۛ تیلانک دانگ۔ مومن ۛ نشان چوش انت کہ اے ہج جاوڑ ۛ خدا ۛ شمشوش کار نہ بیت ۛ ظفر اسکو آدمی نہ جانے گا گو ہو کیسا ہی صاحب
 فہم و ذکار ۛ جسے عیش میں یا خدا نہ رہی، جسے طیش میں خوف خدا نہ رہا۔ فل چوش کہ پیشی مردمان ۛ گرفتار کت بہ ہما پیما شمارا
 ہم گرفتار کت کنتے۔ ۱۲

وای یعنی ہر جہ خبرے کہ یک برس انکاوش کت گدا نوری چنکر نشانی بگدنن دنیا چہ اینگرے آنگر بہت ممکن نہ انت کہ آئی اقرار بکننت و ہدیہ حق تعالیٰ و مقابلہ
 ویک قومے و ضد و هط کنگ دا اے حدے سر بہت گدا عادتاً اصلاح احوال و حق و راقول کنگ و امکان باقی زمانیت چشیں جاوے و دلائی سر امہ جنگ
 بیت ادا گیش و گوارکت کہ چہ اللہ و جانب و دلائی سر امہ چونکائی جنگ بت (تذیبہ) چہ و لقد جاء تهم رسلهم بالبينات و معلوم ہوت کہ ہینکر
 انبیاء علیہم السلام قوم نوح، عاد، ثمود، قوم لوط و اہل مدین و مینگانی نیمگ و دیم دیگ بوننت آکل گوں سر ظاہرین نشانیان و دیم دیگ بوننت پدا ہور علیہ
 السلام و قوم و چوش گوشگ "باہود ماجدنتنا بسینة الخ محض بغض و کینک ایت - فل چه "عہد" و ممکن انت کہ عام عہود مراد بہ بنت یا
 "عہد الست" و ارادہ کنگ یونگ یا ہما عہد کہ آرا سکی و مصیبتنا فی و ہدے کنگنش کہ فلان سکی و چست بکن ماضور ایمان کاریں، چوش کہ فرعونیاں
 گوشتنگ لکن کشفنت عتالرجز لنؤمنن لک ولنرسلن معک بنی اسرائیل فلما کشفنا عنہم الرجز الی اجل هم بالغوه اذ اہم بینکون۔
 فل یعنی ہر جہ نبی و ذکر ساری و بوت (نوح، ہود

صالح، لوط، شعیب علیہم السلام / موسیٰ علیہ السلام
 چہ اے درستان و رند نشریف اورت۔ اے پیغمبرانی
 ذکر و پدماں میاخی و سننہ اللہ و بیان بوت کہ آدربابت
 و تکذیب کنوکائی جاری یوان و پیداک انت کہ ہے
 ردا کا فرانی ہونگیں جماعت و ہم نراپ دیگ بوت
 چہ اے میاخی و بیان و فارغ یوان و پدا بعثت
 رسل و یک عظیم الشان کڑی و ذکر و شروع کنت
 فل چہ آئی و سننیں فساد کنوک کئے بیت کنت آ
 خدا و قاصدان و دروغ بند بکننت اللہ و آینانی
 تکذیب و حق تلفی و کلامیش بہ بنت خدا و مخلوق و بہ
 وئی پرستش و بگوشنت۔ و میا ضروری احوالی ذکر و
 کنان و اے انجام و تفصیل پیشدارگ بوت۔
 و زیات نر مفسران و "حقیق" و معنی حدیث
 (الابق کنگ ہمشکار علی" بہ بار" و معنی زورگ
 یونگ یعنی بہ منی شان و ہے لائق انت کہ چہ خدای
 جانب و حج ناراسنیں و غلطیں خبرے مکان لہنیں و
 "حقیق" و "را بہ" حریص" و معنی و بیان کنگ و
 لیکن واجہ شیخ الہند و "حقیق" و راقائم و ثابت و
 معنی و بیان کنگ کہ آئی مطلب چوش بیت کہ من
 ادنائیں تزلزل و تذبذب و ابیدگوں سر جس مضبوطی
 و محکمہ و بہ اشی و قائم اوں کہ بغیر است و ذکر و حج
 سخن بہ زبان و سر امیا را اوں خدای پیغام و کمی پیشی
 و بغیر ہشمارا سر بکنوں و سبے تکذیب و ترس و سبب
 و کہیں ہم نروری مکنون۔ فل چونائی و موسیٰ علیہ السلام
 و فرعون و باز و پزنت و نصیحت و انت چوشکماں
 دگ آیتے و مذکور انت حقل ہل لک الی ان تنزک
 و اہدیك الی ربک فتحشی مگر یک ہز نہیں ضروری
 این گپ ایش ات کہ بنی اسرائیل و کہ اشان چہ نبیانی
 اولاد انت و اشان و فرعونیاں چو ذیلیں جناوران
 غلام چو کنگت چہ ظلم و زوران آزاد بکنائینت اے
 موقع و فرعون و دیم گورکنان و ہے چیز نیمگ و لگوش
 کت یعنی بنی اسرائیل و چہ قید و بندان و بیگارہ آرات
 بکنت تاکہ آگوں آزادی و بہ وئی پروردگار و عبادت و
 مشغول بہ بنت و بہ منی سہراہ و وئی اصلی ملک
 (شام) و برونت پرچاکہ آیانی بن پیرک حضرت ابراہیم
 خلیل اللہ چہ عراق و ہجرت کنان و ماں شام و ملک چہ مند بون رند زریہ یوسف علیہ السلام بیگی بنی اسرائیل ماں مصر و آباد بوننت نول چونکہ اید و قوم قبطیان و اشانی
 سر امزن مز نہیں ظلم و زور کنگائنت ضرورت انت کہ اشان و چہ قبطیانی غلامی و آزاد کنان و پت پیرکی ملک واپس کنگ بہ بیت وک کہ ماں آئی اژدہا توگ و ہج پیہیں
 شک و شبہ و گتی لکش نیست ات گوشتنت کہ اژدہا و دپ و بچ کنان و دیم و گون فرعون و کت آخر فرعون بدحواس یوان و چہ موسیٰ علیہ السلام و آئی گرگ و واسطہ
 دزبندی کت موسیٰ علیہ السلام و آئی و دست جنگ و شرط و آید اعصابوت۔ فل یعنی دست و ماں بغل و ماں کنان و پدا کشتی نومردماں دیست کہ آئی دست
 عجب و طرہ تر لوک و اسپیت ات اے روشنی و تریگ بہ اے سبب نہ ات کہ آبرص و غیرہ مرض و گرفتار ات بلکہیں ہوش معلوم ہوت کہ روشنیں دل و نورانیت بہ معجزہ و ہما بہ آئی
 دست و اوار بوننگ ات۔ و حق معلوم بیت کہ فرعون و چہ موسیٰ علیہ السلام و معجزہ ان و بیم زوران و مردمان و بچ کت و پیسرا آئی و بوت پدا چہ آئی پہنات و اید گمیر و معتبران و وئی
 فکر و چوش ظاہر کت کہ موسیٰ علیہ السلام (معاذ اللہ) یک زرد سنیں جادوگرے معلوم بیت ہر جا کہ چہ موسیٰ و دست و عادت و برخلاف کار ظاہر بوننت اشانی مارگ و رود و شہ

مِنْ أَنْبَاءِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْتُوا
 چیزے چہ آیانی حالتان و بیشک آتکنت آیانی گورا آیانی پیغمبر گوں نشانیان نول کدی چہ بوت کہ ایما
 بِمَا كَذَبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١١﴾
 بیان بہ ہما چیزے و سر کہ دروغ بندش کنگت چہ پیسرا۔ ہمد و لا مہر جنت اللہ بہ کافرانی دل و فل
 وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٢﴾
 و ما ندیت چہ گیشتریں ہر آیانی یک عہد و نایبے۔ و ما دینت گیشتریں حصہ آیانی نافرمان فل
 ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا
 پدا دیم دات ما رند چہ آیانی فل موسیٰ یا گوں وئی نشانیان فرعونیک آئی و سردارانی نیمگ نول مگر بوننت
 بِهَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٣﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ
 چہ آیتا نول بچار کہ چہ ہما بوت انجام مفسدان فل و گوشت موسیٰ یا
 يَفِرْعَوْنَ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤﴾ حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ
 کہ او فرعون من رسول کنگ دیم دیگ بوتگاں چہ رب العالمین طرف قائماں بہ اے خیر و سر کہ
 لَا أَقُولُ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ
 نگوشاں چہ اللہ طرف و مگر حقیق خبر من آرتگ شے گورانتانی چہ شے پروردگار نیمگ و فل
 فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٥﴾ قَالَ إِن كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَاتِ
 نول دیم دے گوں من بنی اسرائیل و فل گوشتی کہ اگر تو زنگ آرتگ یک نشانیے اچہ کنگ پیش
 بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ﴿١٦﴾ فَالْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ
 بکن آیتا اگر تو چہ راست گوئیں مردمان و رندا و رداں آئی و وئی عصا کنگ اہما دماں بوت آہر و
 مُّبِينٌ ﴿١٧﴾ وَنَزَعْنَاهُ فَاذَاهُ بِيضًا لِلنّٰظِرِیْنَ ﴿١٨﴾ قَالَ الْمَلَأُ
 زنگ ظاہرین کت و کشتی وئی دست چہ بظہیر کنگ اہما دماں و اسپیت تو پے کند و کاس فل گوشت سرداران
 مِنْ قَوْمٍ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا السِّحْرُ عَلِيمٌ ﴿١٩﴾ یُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُم
 چہ فرعون و قوم و کہ اے سکیں دانائیں جادوگرے فل لویت کہ در بکننت شمارا

جواد و بہ ہمت اشانی و انور بول بیت کنگت ۱۲

فل یعنی عجیب ساحرانہ کارسازی پیشدران مخلوق، وئی نیمگ، بکشتیت، وانجام کارماں ملک، پروت اثر و قوت پیداکنان، و ہنی اسرائیل، حمایت و آزادی نام، گران، قبطیان، کہ اد، اصلی نندوک انت چہ آیانی ملک وطن (مصر) لالتلق بکشتت اے جا و رانی روع، نون گوشات کہ شمع صلاح حی انت، وک و ت ماں و ت شور و صلاح، پیدایشان ہے فیصلہ دات کہ گول فرعون، درخواست کنگ بہ بیت کہ آاے ہر دو بینانی (موسی و ہارون) معاملہ، اشتاپ مکنت اشان، ماہما و ہد، نزور و لاجار کرت کنیں کہ نفرنا چینان، چہ تمامیں ملک، سحر و جادو و انوکس کا ملیں استاذان، جمع کنگ بہ بیت پیدایشانی گول موسی، مقابلہ کنا ینگ بہ بیت چنانچہ ہے بیما اے مقابلہ بوت، وک فرعون، ساحران، ان لکن لاجرا گوشان، چوش پیش داشت کہ انبیاء علیہم السلام کہ آیانی اولی لفظ، ما استکلمک علیہ من اجران اجری الی علی اللہ، بیت کٹ و کمائی کنوکیں مردم نہ انت بزاں نبوت اشانی پیشہ یا کسب و کمائی، رہ بند نہ انت انبیاء روتی مزد، چہ خدائے پاک، لوتنت، وک یعنی مزوچے چیزایت او اشمارا دیگ بیت چہ اشعی، مستریں گپ ایشنت کہ شمامنی دربار، خاص و ناسس مردمانی تہا داخل بیت۔

وہ ایش شاید ہے ردا گوشتیش کہ پیسرا حضرت موسی علیہ السلام، فرعون، روبرو، عصا، چکل دیان باذن اللہ اڑدیا جوڑ کنگت، وک یعنی ویدے شمارا اے مقابلہ قبول انت وہ ہمیشی، سر اشعی آخری فیصلہ، دار و مدار انت تو پیسرا اشماوتی جادو و ظاہر کنان، وئی قوت، پیش ہدارت پرچا کہ باطل، سرچیں پیداوری و زور آزمائی، پید و ہدیکہ حق و غلبہ دسرافضلی ہر رنگ، بہ مشاہدہ، کیت آامیت انت کہ زیات اثر داروک و دلانی تہا جاہ کنوک بیت و پدانی الحقیقت اے ظاہر کنگی ات کہ اے موسی، جانب، گول سحر، معجزہ، مقابلہ کنگ، اجازت نہ ات بلکیں چہ دو جاوران یک ہیچیں جاورے، کچینی ات کہ باطل، سرد کنوک و حق، غلبہ و آئی، سرافضلی، بہترین و موثر ترین جاور بیت کت کنت وک یعنی چہ وئی جادو، زور، نظر بندی کنان مچی، دل و ماغ، سوار بوتنت و مخلوق، اے و طرے ترسینتیش، ماں دومی آیت، انت کہ آیان وئی دار و سادان، زمین، سرچا چکل دانت انت کہ چہ اشعی، ہیچوش معلوم بوت کہ زمین، سرچا جاگ، مارانت کہ سرکانت یخیل الیہ من سحرہم انہا تسعی، چہ اے آیتان ظاہر بوت کہ فرعون، ساحران اودھد، ہرج سر و سازے پیش داشتگ ات ماں آئی، دراصل چیزانی ماہیت بدل نہ بوتگ بلکیں آمحض تخیل و نظر بندی ات، چہ اشعی، اے ہم لازم نہ بیت کہ جادو، تمام قسم بہ ہے رہ بند، محدود انت شاید اشان ہے گمان کہ کنگت کہ ما بہ ہیچو کیں کاروائی، موسی علیہ السلام، زیر دست کنیں، واگر اشان، دگر کیں موہے برستیں تو ممکن ات کہ چہ اے مزینیں سحر، انگت دگر مستریں سحرے ظاہر ش بکتیں، مگر حضرت موسی، معجزہ، اولی کیں جاہ، آیان، چک پروش کنوکیں شکست دت کہ پید آیان، چوشیں موہ نہ رست کہ مقابلہ، قائم ہدانت، یعنی واجہ حضرت موسی، عصا اڑدیا جوڑ بان، آیانی دار و سادان، ابر بوتنت و تمامیں ساز و سر اے بیما بہ خاک، آوار بوت کہ چہ اشعی، ساحران فہمت کہ اے چہ سحر، بالا نزدگ بہ سجدہ، کپنتت، گوشنت کہ واجہ حضرت موسی و حضرت ہارون بہ حق، کامیابی، سر اشکر، سجدہ اش ادا کت و ساحران اشانی زندگیری، وئی سر، بسجدہ برت، الفی السحر، لفظان پیش دارنت کہ چوشیں زور کیں جاورے بہ آیانی سراطاری بوت کہ آعاجز در ماندہ بوتنت وزیر منتی اش قبول کت، خدائے رحمتان، بجات کہ ہما کس ہنوں ہنوں گول خدائے پیغمبر، مقابلہ کنوک انت چہ سجدہ، سر، بالا کنان اولیاء اللہ و کامیوں عارف جوڑ بوتنت و چونکہ فرعون ہن بر وئی نسبت، انار بکم الاعلی گوشنت، شاید ہمشکا گول رب العالمین، رب موسی و ہارون، گوشنگ، احتیاج بوت ماں اشیا اے ہن اشارہ بوت کہ بے شک جہان، پروردگار ہما ذات بوت کنت کہ آئی، موسی و ہارون، راجہ وئی خاصیں ربوبیت، ظاہری اسباب و وسیلہانی بغیر دنیا، متکبران سر ہزارانی مچی، روبرو، اے ہمیں فتح و کامرانی بخشات، ۱۲

مَنْ اَرْضَكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ۱۱۰ قَالُوا اَرْجِهْ وَاخَاهُ وَاَرْسِلْ فِي الْبَدَايِ حٰشِرِيْنَ ۱۱۱ يٰتُوْكَ بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيْمٌ ۱۱۲ وَجَآءَ السَّحْرَةُ مَآں شَمْرَآن چِیرَاسِیَان کہ چَکنت بیارتی گورا ہر یک ہیشیاری جادو گر یا۔ آتنت ساحران فِرْعَوْنَ قَالُوْا اِنَّ لَنَا لَآجِرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغٰلِبِيْنَ ۱۱۳ قَالَ فِرْعَوْنُ گورا گوشنتش کہ مارا مزد ہستیں اگر ما گیش بوئیں وک گوشتی نَعَمْ وَاِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقْرَبِيْنَ ۱۱۴ قَالُوْا اَيُّوَسٰى اِمَّا اَنْ تُلْقٰى بِہُو وِبِشک شمامقرب بارگاہ بیت وک گوشنتش اوموسی یا تو دور بدیے وَاِمَّا اَنْ تَكُوْنَ نَحْنُ الْمُلْقِيْنَ ۱۱۵ قَالَ الْقَوٰمُ فَلَمَّا الْقَوٰسِحْرُوْا یاد ما پیسرا دور دئیں وک گوشتی کہ شما دور بیت پداوتیکہ آیان دور دات، چہ اَعْيُنَ النَّاسِ وَاَسْتَرْهَبُوْہُمْ وَجَآءُوْا بِسِحْرٍ عَظِيْمٍ ۱۱۶ وَاَوْحٰىنَا بِدٰغِش کنت مردم و ترسینتیش آ ویا رتیش مزینیں سحرے وک و ما حکم دیم دات اِلٰى مُوسٰى اَنْ اَلْقِ عَصٰکَ فَآذٰہِی تَلْقَفُ مَا یَأْفِكُوْنَ ۱۱۷ موسی، نیمگ، کہ دور بدے وئی عصا یا۔ نون انار آ لپنار کنگا کنت ہر چیکہ چنگ اڈکنگ آیان فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوْا یَعْمَلُوْنَ ۱۱۸ فَغَلَبُوْا هٰنٰلَکَ وَاَنْقَلَبُوْا نون ظاہر بوت حق و گاروت چیزیکہ آیان اڈکنگت۔ نون ہارائنت فرعون، پارٹیا ہمودا و پخترتت صٰغِرِيْنَ ۱۱۹ وَاَلْقٰى السَّحْرَةَ سٰجِدِيْنَ ۱۲۰ قَالُوْا اِمَّا بَرَبِیْ پیرسوائی و کپنتت ساحران پہ سجدیات گوشنتش کہ ما ایمان یارت پہ جہان الْعٰلَمِيْنَ ۱۲۱ رَبِّ مُوسٰى وَهٰرُوْنَ ۱۲۲ قَالَ فِرْعَوْنُ اِمْتَمُّ بِہِ پروردگار موسی، نیمگ و ہارون، پروردگار وک گوشنت فرعون، کہ شما ایمان یارت پہ آئیَا قَبْلِ اَنْ اَذِنَ لَکُمْ اِنَّ هٰذَا لَکَرۡہُۙ مَّا کَرۡہُوۙہُ فِی الْہٰدِیۙنَہِ پیر چہ منی اجازت، اے و مکر یکہ شماسازنگ ماں اے شہرا

مزل

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

و یعنی اے شے کلیں جادو گرانی ساز باز انت غالباً موسیٰ شے مستزب استناد بیت آرا کلاں ساری ء ویم دات پدا کلان وتی شکست ء نظر سکت تاکہ عوام الناس
متاثر بہ بنت چہ اے مزین ساز و باز ء شے مقصود ایشنت کہ اے ملک ء اصلی باشندگان ء بکش انت ووت مصر ء بادشاہت ء سمر قبضہ بکن ات اے گشتا تک
فرعون ء وتی ظاہرین شکست ء سمر اپرودہ دیگ و مردمان ء بے وقوف جوڑ کنگ ء نیت ء کزنگت (فاستخف قومہ فاطا عوہ) مگر چہ ہما چیز ء کہ فرعون و
فرعون ء ہما نورسکا گنتت آخر چہ تقدیر الہی ء ہما پیش آحت و نبری فرعون و ہما و جنود ہما منہم ما کناوا یحذرون (القصص رکوع ۱) ء سحر
چہ توجید و لقاء اللہ ء شراب ء مست بوگنتت جنت و دوزخ چوش بگوش کہ بہ آیانی چمانی دیما انتت گڈ اے نہرانی پرواہ ء آیانی چون بداشتین آیانی صاف
صافی ء پتہ دات کہ ہج باکے نہ انت ترا ہرچ زحہ جنگی انتت بجن پدا مارا بہ وتی رت ء گورا روگی انتت زاناں مے گناہان ء ہسم تو وتی چکت ء کنے چہ اور ء عذاب
اد ء نکلیف ارزان انت و ماں آئی رحمت ووشنودی ء راہ ء دینا ء مستزب چہ مستزب نکلیف و جنجال ء برداشت کنگ پہ عاشقان آسان انتت
ہنیئا الارباب النعم نعیمہم
وللعاشق المسکین ما یتجرع

قال الملاء

۲۵۰

الاعراف

قال یعنی ہمارت کئی ء نشانیان ء قبول کنگ ء چہ ماہ نبی
نگاہ ء گناہ گار توئیں ماچہ ہمارب ء دعا لوئیں کہ آہ
تئی سکی وگیشی آن ء مارا برداشت ء توفیق ء بدنت
وداں مرگ ء بہ اے اسلام ء سراقا عم بداربت چوش
مبیت کز نرساں ء یک جبر تسلیم ورضا ء برخلاف چہ
دپ ء در بکنیں ء و ہدیہ حق ء نشانیان گندان
جادو گر بہ سجدہ ء کپنتت و بنی اسرائیل ء موسیٰ علیہ
السلام ء مدد دیگ شروع کت بلکین لھتیں قبطی ہم
موسیٰ علیہ السلام ء طرف ء لینگ ء ولما نگ ہم
یوتنت تو فرعون ء سروک پریشان بوتنت و فرعون
ء سکین دیان ء گوشتنش کہ موسیٰ وائی قوم بنی اسرائیل
ء مہار ء چوشل مکن کہ آزاد بوان ء ملک ء تھا اس
روک بگنتت و مردمان ء بہ وتی نیگ ء لیٹا ینان ء
حکومت ء برخلاف بغاوت بگنتت ویم تر ء تنی وتی
تجویز کنگیں معبودانی عبادت ء انکار بگنتت ء فرعون
ء و نارا رت اعلیٰ مستزب پروردگار گشتگت غالباً
وتی مزنی ء قائم دارگ ء واسطہ امتاں بلکین لھتیں
قسم ء پروردگار ہم بہ وت تجویز کنگ انتت آیانی ادا
الہتک ء گوشت لھتیں ء گوشت کہ اے ما گیس گوک
وغیرہ جسم داریں تصور انتت لھتیں ء روج و استنارانی
ارادہ ظاہر کنگت لھتیں گوشتیت کہ ون فرعون ء وتی
جسم داریں تصویر بہ پنتش ء خاطر ء ماں مردمان بہر
گنتنتت ہرچ ہما بہ بیت اے جبرالم انت کہ آتیا
و نارا مستزب معبود گشتگت ء ما علمت لکم من اللہ
غیری گوشان ء خدا ء وجود انکاری ات (نعوذ باللہ)
وتی چہ موسیٰ علیہ السلام ء پیدائش ء پیسر ہم فرعون ء
بنی اسرائیل ء سراقا کنگت کہ بچکان ء کشتگتتی کہ
مبا د اے ہما کس مہبت کہ نجو میان پیشینگوئی کزنگت کہ
چہ بنی اسرائیل ء یک کسے پنتی حکومت ء زوال کاربت
و جنین بچکان پہ کار چلو بگ زندہ بلہ داتگت نون موسیٰ علیہ
السلام ء اثر و رسوخ ء گندان ء آئی ء اندیشہ ماں دل ء
نشت کہ چہ مہبت کہ چہ اشئی ء تربیت و ذرملکی ء بنی اسرائیل
قوت دار و زور مند بیتت ہمشکا بہ بنی اسرائیل ء دلاں
وتی پیشی زور و قوت ء نرس ء ننداری بگ ء خاطر پدا

۱۲
ع
۱۸
۳

۱۵
ع
۵

لِخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿۱۲۷﴾ لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ
تاکہ در بکن ات چلے شہر آئی ء باشندگان ء نون شمارا زوت معلوم بیتت من ضرور برآں شے دستاں
وَأَجْلَكُمْ مِّنْ خِلافٍ ثُمَّ لَأَصْلَبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۱۲۸﴾ قَالُوا إِنَّا
و شے پاوان چہ اے ویم آدمیا نندار اکشاں شما دستاں آیانی گوشت کہ مارا
إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿۱۲۹﴾ وَمَا نُنْقِمُ مِنْكَ إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِرَبِّنَا
و وتی پروردگار ء گورا واپس و گئی انتت ترا و گرو شینیہ گوں ما نیست مگر کہ گنتگت وتی پروردگار ء آیینان
لَسَاءَ تَنَا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقَّفْنَا مُسْلِمِينَ ﴿۱۳۰﴾
و قتیکہ رستنت مے گورا اے مے رت برنج پے مے سرا صبرا و مارا مون بد پہ مسلمانان ء حاننا
و قَالَ الْمَلَأَمِن قَوْمِ فرعون اَتَدْرُموسى قَوْله لِيَفْسُدُوا
و گوشت سرداران فرعون ء قوم ء کہ پرچے الے موسیٰ یا وائی ء قوم ء تاکہ کار خرابی
فِي الْأَرْضِ وَيَذُرَكَ وَالْهتِك ط قال سنقتل ابناءهم و
کنت ما زمین ء و انکار کنت ترا وتی بنان گوشتی کہ نون ماگشیں آیانی مردیں بچکان و
نَسْتَحْيِ نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ﴿۱۳۱﴾ قال موسى لِقَوْمِهِ
پشت گیجیں آیانی جنینان و ما بہ آیانی سرا زورا کیسے و گوشت موسیٰ یا گوں وتی قوم ء
اسْتَعِينُوا بِاللّٰهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلّٰهِ يُورِثُهَا مَنْ يَّشَاءُ
کہ مدد بلوئت چہ اللہ ء صبر بکن ات بیشک زمین اللہ کیگت آئی و ارث کنت ہر کسیا کہ بلوئت
مِن عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿۱۳۲﴾ قَالُوا أَوْزِينَا مِنْ قَبْلِ
چہ وقت بندگان گڈی کامیابی بہ ہما کسانیت کہ اللہ ترستنت گوشتنش کہ ما نکلیف دیگ بوئگیں پیسر
أَنْ تَأْتِينَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا ط قال عسى ربكم أن يهلك
چہ تئی آگ ء و رند چہ تئی آگ ء و گوشتی ترگیں کہ پروردگار شے ہلاک کنت
عَدُوَكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرْ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿۱۳۳﴾
شے دشمنان و جانشین کنت شمارا ماں زمین ء گڈا چاربت کہ شما چہ طور کن ات و

منزل ۲

وتی اولی رہ بندان ء کار مرز کنگ ء فیصلہ کت بنی اسرائیل چہ چوشین ظالمانہ تجویزانی اشکنگ اتم ء پریشان و خوف زدہ بوگنتت آئی علاج ء موسیٰ علیہ السلام ء ماں بی
آیت ء پیش دا شنگ ء یعنی پریشانی ء ہج حاجت نیست انت اللہ ء دیما کس زور نہ روت روتے زمین ء خدا بند ہما و ات انت ہر کس ء مناسب فہمیت آرا
بادشاہی عطا کنت ہمشکا بہ ظالم ء مقابلہ ء چہ ہما ممد بلوئت ات ہما ممد بلوئت ات ہما ممد بلوئت ات ہما ممد بلوئت ات ہما ممد بلوئت ات ہما ممد بلوئت ات ہما ممد بلوئت ات
بدارت کہ گڈی کامیابی تہنا متقیان ء حاصل بیتت ء یعنی مدام ماں رنج و دردانی جنت ء در شگ بوئگیں چہ تئی تشریف آوری ء پیش چہ ما بیکار ء کار گرگ بوگنتت و
مے بچکان کشتگتنش و ہمے پیم چہ تئی آگ ء پد ہم مے سرفرہن ظالم و ناحق کنگا گنتت اصلاح و شور کنگا گنتت کہ اشانی بچکان ء کشیں بگند باریں کہ ری ماچہ اے مصیبتان
ازات بنیں ء حضرت موسیٰ علیہ السلام ء اشان تسلی دات کہ زیات پریشان مہبت مدد تریک انتت شما چمان و ت گندان کہ شے دیما شے ڈر من ہلاک کنگ
بیت شمارا اشانی مال و املاک ء خدا بند جوڑ کنگ بیت تا نہ ہمارنگ مروجی گوں سکلی و غلامی ء شمارا چکا سگ بیگا گنتت آوہد ء وش حالی آزادی دیان ء

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقَصْنَا مِنَ الثَّمَرَاتِ
وگپنتت ما فرعون مردمان پہ فحط سالی و نقصان ماں ثمریان
لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿۱۳۱﴾ فَاذْجَأَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ

تاکہ آ عبرت بگرننت وقتیکہ رست آیان خوشحالی گوشتش کہے پرماوت لائقت

وَإِنْ تَصِبُّهُمْ سَيِّئَةٌ يَنْصُرُوا بِمُوسَىٰ وَآلِ هَارُونَ
و اگر رست آیان تکلیف گڑا بدفالی پیش گیت پہ موسیٰ یا وائی ہمارا ہاں دگوش کن

طَرَّهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۳۲﴾ وَقَالُوا مَهْمَا
آیاتی شومی اللہ کرانت بلے آیانی گشتیں مردم نرانت و گوشتش ہرچیکہ

تَأْتِيَاهُ مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَاهُمَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿۱۳۳﴾
تو ہمارے سے گوراجیک نشانیے تاکہ توجا دوکینے پہ سرپہمائی سببا ماوہ ہجرپہتی سرا ایمان نیاریں و

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجُرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ
پدا ماروانہ کت پہ آیاتی سرا طوفان و دمگ و بوٹ کی و پچکل

وَالدَّمَ آيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿۱۳۴﴾
و خون بازیں نشانیے جدا جدا تیں پداہن تکبرش کت و اکثہ پیشیں مردمنت و

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يُوسَىٰ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ
و اگر کپت پہ آیانی سرا عذابے گوشتش آدموسی دعا بکن پرماچہ فی پروردگار پہ عاڈو لیکہ آفری

عِنْدَكَ لَئِن كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ
کتگ گول ٹوٹی اگر تو دورکت چہ مٹے سرا عذاب گڑا ماضور ایمان کاریں پر تو و دیم و عیس

مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿۱۳۵﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ
گول تو بنی اسرائیل پہ پدا وقتیکہ ما دورکت چہ آیان عذاب تاں یک مدتے

مِنْهُمْ إِذْ هُمْ يُنْكثُونَ ﴿۱۳۶﴾ فَانقَبْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي
کہ آیان تاہما مدتا سگینت پہ عاڈو قاعہد شکینش کت رندا ما بیرگیت چہ آیمان نون غرقین کنتت ماں

الاعراف

منازل ۲

و ماں پیشی آیت فرمائنگت نزدیک انت کہ خدا شمعے دژمن ہلاک بکنت، چہ اداہما وعدہ کتگیں ہلاکی و رواہتیں خبرانی تفصیل شروع کنگ بونگ یعنی
بہما سنت اللہ و روع کہ آئی بیان ہے جزو اول سرے ماں آیت و ما ارسلا فی قریبۃ من نبی الا اخذنا اهلها بالاساءة والفتراء الخ و جبرہ کوست
خداوند تعالیٰ فرعون بیان اول سرے بیم تراب و یک خاطر فحط خشک سالی وغیرہ ماں ادنائیں تکلیفان گرفتار کت تا نکہ آجہ غفلت و اب و جاہ بسرت و واجہ
حضرت موسیٰ علیہ السلام پیغمبر انہ پنت و وعظہ قبول بکنت مگر آجوشین زانوگرو دانا نہ انتت آیان بیم ترابیانی ہی غرض ابرہ کت بلکیں چہ پیشہ زیات گستاخی و
شوخی ظاہر اش کت چناچہ شوبد لنا مکان السیعة الحسنۃ و ستورہ و ہد فحط وغیرہ دور یوان ارزانی ووشحالی بہ توین تو گوشتگشتش کہ ندرگ بکن ات
مے خوبیں طالع و سخاوری لائق اے و رے جا و رانت پدا اگر ماں میاخی کدی تاگیگیں گوں بدیں جاوے دوچار بوین انتت تو گڑا جوش گوشتگشتش (معاذ اللہ)
اے موسیٰ وائی ہمارا ہانی شومی و موسی انت حق تعالیٰ ہمیشہ پسیہ جوش دات الا انما طائرہم عند اللہ یعنی وئی بدبختی و شومی گوں نیکیں بندگان برجام
گریخ کن ات شمعے اے بدبختی راستیں سبب بے شک
یہ خدا علم انت و آنتے ظلم و زور کی بغاوت و سرکشی
انت ہے سبب ردا چہ خدا جانف اکیں وند شومی
بسنرا و بیم تراب پہما بہ شمعے چکے کپکانت باقی شمعے
ظلم و کفر اصلی شومی و نحوسی یعنی سرجمیں سنرا و اب اللہ
گورہ محفوظ انت کہ اماں دیناے یا ماں آخرت بہ وئی
و ہد چشکی انت کہ زیات تر مردم چہ اشی و احوال
انوں ناسر بدانت فل اشان موسیٰ علیہ السلام معجزہ
و نشانیان گندان جوش گوشتگت ات کہ توری ہمکنر
مسترس جاوے تو ظاہر بکن بمعے سر و بونوی خیال پدا
ہمکنر نشانیان مارا پیش بدار ماہیچ رنگ شمعے حبران
قبول دارنہ تیں و ہدیکہ اشان وئی اے آخری فیصلہ
دات و قبول حق اکیں دروازگ اشان بند کنتت نون
گڑا خدا بہ اشانی سرا چند قسم مزن شانیں بلاہان
یکے پدا دومی چکل دانت کہ آیانی کیش و گیوار بہ دمی
آیت پدا کت انت فل یعنی ہور و باران و ہار
طوفان یا و بارہ سبب موت و طوفان علی اختلاف
الاقوال راہی کت فل چہ قمل مراد کنگ انت
انچو شکہ و اجہ شیخ الہند ماں وئی ترجمہ نوشتنہ کنگ یا
مراد بوٹ انت باغلہ و وروکیں کرم نام انت کہ آغلہ
دانت و برباد کنت یعنی ماں بدن و گردان کنگ و
بوٹ کپنتت و غلہ کرم و ارتنت فل یعنی گوں مین
کین قفعہ اے کل نشانی پیش دارگ بوننت مگر آیان
ہنیں متکبر و سرکش و قدیمی گنہ گار انتت کہ اشان ہیچ
پہما متوک نہ انتت چہ سعید بن جبیر منقول انتت کہ
و ہدے فرعون موسیٰ علیہ السلام لوٹ (بنی اسرائیل
آزادی) قبول دارنہ بوت نوح تعالیٰ و ہور و باران
و طوفان دیم دات کہ چاشی کشارانی نقصان و نرس
ماں دلان پدا بوت آخر ریشان یوان گوں موسیٰ علیہ
السلام غرض اش کت کہ تو گوں وئی خدا گفت و گذار
کنان اے طوفان ہر بلا و دور بکنائیں تو ما بنی اسرائیل
آزادی دیان تے ہمارہمیش کنیں چہ موسیٰ علیہ السلام
دعا و ہور و باران بند بوت و نقصان بدل کتار
پدا و اہم زیات بوت فرعونی چہ عذاب بے غم یوان بہ وئی قول
سزا اوشتا انتت گڑا اللہ تعالیٰ تیاریں کشارانی سرا
مدگ راہی کت کہ چاشی گندان اشان و دگنوی کت
ہم دور کنگ بوت نو پدا بوت و نشنتت کل فی قول ویدہ اش فراموش کرتنت آخر و ہد غلہ اش برت ماں انبارہ جا کہ اش دات توجہ خدا حکم ماں غلہ کرم کت و آیان چو پگ
بوتنت پدا احتنت موسیٰ علیہ السلام گورہ و دعائش لوٹا عینت و محکمیں قول ویدہ اش کت بے و ہدیکہ آجا ورنہ منت پدا کشتی بدبختی اش ظاہر کت تو خدا اشانی چکے ہنیں ویلے راہی کت
کہ اشانی و ردو نوش براشان جنجال بوت خدا ہمکنر بگل پدا کت کہ اشانی ہر یک ہیرا نے چہ بگل خالی نہ انتت ہدیکہ یہ جبرہ یا ہر گے وئی دپ اش پانچ کنگت بگل سٹ کنگت ہمو اوسر بونگت
و چونائی اے جناورانی بازی اشانی زندہ بے بیک کنگت آنکو ہد آیش پرورگ زنگت پر دپ نیمگ زنگتس ہما آب چہ خدا حکم خون نرنگت خلاصہ ہمیش انت کہ اشان چرونی و رود
نوش ہم عاجز مانگ انتت بے اے کلیں عذابانی باوجود چرونی کہرتی و غروناکی و سنش نہ کشتت دانکہ ماں دریا قلمز و غرق بوتنت فل یعنی آئی و ترار اپد دعا ہر ہج جو این رہ بندہ سوچ
وانگ ہما و بند دعا بوٹ یا ہما عہد عندک اے مطلب انت کہ نبی اللہ بونگ چینیت دعا طلب بکن جوش بگوش کہ عہد و اطلاق بنوت ہر بوت چیا کہ خدا و نبی در میان یک

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

پیمہ قول قرار بیت کہ خدایہ را گون عزت و اعانت و شرف دار کنت و نبی بہ آئی قاصدی و ردا کوتاہی ز کنت ہم ممکن انت بمعہ عندک
 و چہ ہما عہد مراد بیت کہ آگن نبیانی معرفت و گون قومان کنگ بیت کہ اگر شہاچہ کفر و تکذیب دست و کشت تو خدائی عذاب چست کنگ بیت و اللہ اعلم۔ کچہ اے مدت و یا وادان
 موت و یا وادان غرق ہوگ و مدت مراد انت باچوش بیت کنت یک بلائے و پیدادان دومی بلائے و سر ہوگ و مدت مراد بہ بیت۔ ۱۲۔
 ہے صفحہ و فوائد۔ دل چہ رجز، و لہتین مفسرانی نزدیک طاعون نراں و ہما رادانت جوشک ماں لہتین حدیثان و اے لفظ بہ طاعون و معنی و گوشک ہوگ۔ لیکن
 لہتین مفسران اے آیتان و گوستگیں آیتانی بیان قرار دانگ ماں موضع القران، و انت کہ اے کل بلاہ بہ اشانی سرا یک ہفتگ و فرق و تفاوت و چہ احتنت پسر حضرت
 موسیٰ و فرعون حال دانگت کہ اللہ تعالیٰ سر اے بلاہ و دیم دنت پد ہما بلاہ احکمت۔ پدالچار ہوگتنت و حضرت موسیٰ و نیگ و رجوہ اش کنگت چناچہ آئی دعاء بلاہ کنگت۔
 پداوتی انکاری راہ بندش کنگت۔ آخر و پاکت، نیم شب و ماں تمانیں بازار و ہر شخصے و اولی چک بران بوت۔ آوتی مردگانی غم و گلا بئیش انت حضرت موسیٰ و قی قوم و زوران و چہ بازار و
 در کپت، پد بازار و روج و رند فرعون و لشکر کنتی کت دریا و
 قلم و سرفرعون و شنت بہ موسیٰ و کر و ونا سبنت۔ موسیٰ
 گون و قی مردمان بہ سلامتی و چہ دریا و در آحت و فرعون
 گون سر جہیں لشکر ماں دریا و غرق بوت۔ و ابی بنی
 اسرائیل۔ کل بزبات مفسرانی کر و چہ لے سر زمین ملک شام
 مراد انت کہ ماں آئی و حق تعالیٰ و بازیں طاہری باطنی برکت
 و دی کنگت جونائی و سر طاہر اے ملک باز سر سبز و شس
 ندرگ زر خیز و سیرین ملک ایت و ماں باطن و ہمشکا کہ اے
 ملک بازیں نبیانی مندر جاہ و مدفن انت، بنی اسرائیل چہ
 مصر و در کباب و داں یک مدتے و ماں تیرہ و بیابان سرگردان
 بوتنت جوشک ساری بیان بوت۔ رند ز گون حضرت یوشع و
 ہما ہی و اشان گون «عالمق» و جہاد کت و قی پت پیرکی
 ملک شام و وارث بوتنت۔ لہتین مفسر چہ اے زمین و ملک
 مصر مراد کنت یعنی فرعونیان و غرق کنان و ماں اسرائیل و
 مصر و دولت و وارث کت کہ گون آزادی چہ آئی و نفع بزوت
 کما قال تعالیٰ کہ تر کو امن جنات و عینون و ذر و و
 مقام کریم و نعمتہ کا نو فیہا فاکرہین کذ اللہ
 و اورنہا قوما آخرین (دخان رکوع ۱) و نرید ان من
 علی الذین استضعفوا فی الارض و جعلہم ائمة و
 جعلہم الوارثین و ہمکن لہم فی الارض و نری فرعون
 و ہما مان و جنود ہما منہم ما کا نو اجدون (القصر رکوع ۱)
 چہ لے گیش و گوار و مصر و طاہری برکات ہم و طاہر انت
 باطنی برکات چہ اے حساب و بنت کہ حضرت یوسف علیہ السلام
 ہمواد مدفون انت، حضرت یعقوب علیہ السلام بہ اود و تشریف
 برت، و آخر موسیٰ علیہ السلام و قی حوردی بگرتا و زانی بہ ہے
 سر زمین و گوازینت۔ امام لغوی اے ردا مفسرانی دو عین قولان
 و جمع کنان و بہ لے جا کہ نیگی مصر و شام و بینانی ارادہ بیان کنگ
 و اللہ اعلم۔ قی یعنی و ہما بنی اسرائیل و فرعونیان سکیں جو رو
 ظلمان و برداشت کنان صبر کت موسیٰ علیہ السلام و سوچ و سر و
 پداچہ خدای مدد طلب کت ہم خدای پیغمبر ہما ہی اش کت تو خدا
 و ہر سچ نیکیں مددے گون اشان کنگت (عسی ربکم ان
 یھلک عدوکم و نرید انہن علی الذین استضعفوا
 الخ) اگر پورہ کت پیش داشت فرعون و آئی قوم و قی مزنی و
 و سرفاضلی قائم دارگ و ردا ہر سچ ٹھگی س سازنگ ات آکل
 تباہ و بر باد بوت و آیانی بر زوبالائیں بان و ماڑی چہ پینت
 و گون خاک و اور بوتنت راستنت ان الملوك اذا خلوا

الاعراف

الَّذِينَ يَأْتِيهِمْ كَذِبًا يُبَايِعُونَ ۚ وَمَا يَكْتُمُونَ ۚ وَأُورِثُوا الْقَوْمَ
 الذِّينَ كَانُوا يَسْتَضَعِفُونَ مِشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا
 الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا ۖ وَكَلِمَاتُكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ
 بِمَا صَبَرُوا ۖ وَدَمَرْنَا مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ وَمَا
 كَانُوا يَعْرِشُونَ ۚ وَجُوزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ
 قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ ۚ قَالُوا يَا مُوسَىٰ اجْعَلْ لَنَا
 إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ ۚ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ۚ إِنَّ هَؤُلَاءِ
 مَتَكِبَرُونَ ۚ مَا هُمْ فِيهِ وَبِطْلٌ ۚ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ قَالَ أَخْبِرْ
 اللَّهُ أَبْعِيكُمْ إِلَهُاتِهِمْ ۚ وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۚ وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ
 مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ
 وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ ۚ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ ۚ وَمَنْ رَبُّكُمْ عَظِيمٌ ۚ

ماتزل

گوشت کہ لے قبیلہ لحم و مردم انت و لہتین کنعانی عالمق و نیگ و اشارہ کنگ گوشنت کہ اشانی بت و و طر جو ماد گس
 و اللہ اعلم۔ قی یعنی چہ حق تعالیٰ و من شانی، عظمت و چہ آئی تقدس بلکل جاہل معلوم بیت، اصل داستان اشنت کہ داں منہیں مدد و مصری بت پرستانی ہما سبکی و آیانی ہم چارنی و محتاجی
 سبب بنی اسرائیل و دلانی سر ہم بدین شکر کیہ رسائی و اہگ جاہ مندات اے نابکارین جاہلانہ درخواست ہم مصر و مردمانی ہیل و تب و اود و بت پرستین اجمالی صحبت و انزان و طاہر
 کزوت انت۔ حضرت شاہ صاحب نوسبت کہ «جاہلین مردم ہنا چہ بے صورتیں معبود و عبادت قرار حاصل نہ کنت داں و ہدے یک صورتے بہ آئی دیم و مبدیت اقوم و را
 دینش کہ مادگ صورت و پرستش گلا بئیش انت اشان و ہوس بوت آخر سہر و گو سکے بہ ووت جو طرش کت و آئی بندگی و پرستش شروع بوتنت۔ و یعنی اشانی بت پرستی و مذہب
 منی و اہل حق و دستان آئندگ تباہ و بر باد ہوگ انت و ہر سچ ٹھگی اشان و ت سازنگ انحض باطل غلط و رادانت۔ و یعنی خدای من شانی انعامی شکر گزار ہی زانا و ہند
 ہمیش انت کہ غیر اللہ پرستش کنان گون اللہ پاک بغاوت کنگ بہ بیت پدا من شمر و کپ ایت کہ ہما مخلوق کہ آرا پائیں پروردگار و برکلیں جہان و سرفضیلت دات آگن و قی

۱۲۔ ۱۳۔ ۱۴۔ ۱۵۔ ۱۶۔ ۱۷۔ ۱۸۔ ۱۹۔ ۲۰۔ ۲۱۔ ۲۲۔ ۲۳۔ ۲۴۔ ۲۵۔ ۲۶۔ ۲۷۔ ۲۸۔ ۲۹۔ ۳۰۔ ۳۱۔ ۳۲۔ ۳۳۔ ۳۴۔ ۳۵۔ ۳۶۔ ۳۷۔ ۳۸۔ ۳۹۔ ۴۰۔ ۴۱۔ ۴۲۔ ۴۳۔ ۴۴۔ ۴۵۔ ۴۶۔ ۴۷۔ ۴۸۔ ۴۹۔ ۵۰۔ ۵۱۔ ۵۲۔ ۵۳۔ ۵۴۔ ۵۵۔ ۵۶۔ ۵۷۔ ۵۸۔ ۵۹۔ ۶۰۔ ۶۱۔ ۶۲۔ ۶۳۔ ۶۴۔ ۶۵۔ ۶۶۔ ۶۷۔ ۶۸۔ ۶۹۔ ۷۰۔ ۷۱۔ ۷۲۔ ۷۳۔ ۷۴۔ ۷۵۔ ۷۶۔ ۷۷۔ ۷۸۔ ۷۹۔ ۸۰۔ ۸۱۔ ۸۲۔ ۸۳۔ ۸۴۔ ۸۵۔ ۸۶۔ ۸۷۔ ۸۸۔ ۸۹۔ ۹۰۔ ۹۱۔ ۹۲۔ ۹۳۔ ۹۴۔ ۹۵۔ ۹۶۔ ۹۷۔ ۹۸۔ ۹۹۔ ۱۰۰۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

وہد کئی اسرائیل، چہ ہرچ ہمیں اڑوجنلان وجمعی نصیب بوت تو ایان چہ موسیٰ علیہ السلام، درخواست کت کہ واجہر ہما یک آسمانی شریعتے بیار کہ ماہہ آئی سر عمل کنوک
 بشیں۔ واجہر موسیٰ علیہ السلام، اشانی سے واہگ بارگاہ الہی، پیش کت۔ خدا نے پاک، وعدہ کت کہ اگر تو کم، چہ کم سی روج وزیات، چہ زیات چہل روج رند پر رند روچک بدار
 وکوه طور، سر اعنکاف، بندے تو ترا کڈا تورات شریف دیگ بیت دومدانی (کم وزیات)، مفر کنگ شاید مطلب چوش ات کہ اگر ریاضت، دوران، عبادت، وظائف و
 نریگی رہ بندانی ادائیگی، رواج ہمیں کوتاہی کمی سرزد نہ بوت تو اقل مدت سی روج بس انت و اگر نہ چہل روج سرجم کنگ لازم بیت یا چہ شروع، سی روج ضروری و لازمی مدت،
 پیما بہ بنت و چہل روج تمام کنگ اختیاری و استجبانی رد اہر مدت، تمامی، بہ بنت چوشکہ حضرت شعب علیہ السلام، وتی جنک، نکاح، و ہد، فرمائینتگت علی ان تا جرنی
 تلخی حج فان انمت عشرامن عندک و ما ارید ان اشق علیک (الفصل رکوع ۳) و مئے دور، لھتیں فلم کاران چوش گوشنگ کہ اصل مدت چہل روجانی نیکت چوشکہ
 مال سورہ بقرہ، ہم ظاہر انت واد، ہم ماں فتم میقات ربہ اشارہ کنگ بوتگ اے ہما چہل روجانی بیان، یک پیے ایت کہ ما شتی روج، وعدہ کنگت کہ آگوں دگر دہ روجان سرجم
 بوتگتنت تا تکہ بہ اشی، اشارہ بہ بیت کہ یک ماہے پریں (ذیقعدہ)
 تمام کنان، دو می (ذی الحج)، دگر دہ روج زیات آوار کنگ
 بوتگت۔ اے حساب، چہ یکم ذیقعدہ، بگزتا دہ ذی الحج، یک چہ
 اے تمام بوت برھے ہما چہ اکثر سلف، منقول انت و اللہ اعلم
 ماں موضع القرآن، انت کہ حق تعالیٰ، آگوں موسیٰ علیہ السلام
 و قول کت کہ کوہ، سراسی شیب، خلوت کن تہی قوم، رتوت،
 دیان، مے مدت، یک روچے آئی، مسواک جت فرشتگان،
 چہ آئی وپ، بو، راحت رستگ ات آہد بوت ہما ہی عوض
 دہ روج کیش کنان، مدت سرجم کت، یعنی بہ منی با پشت
 مہی بہرے، کاران، ہم تو انجام بدر چوش بگوش کہ حکومت و
 ریاست، ہرچ اختیارے گوں حضرت موسیٰ، مخصوص انت
 آہارون علیہ السلام، عنان، دیگ بوتنت، چونکہ آئی، وتی
 قوم بنی اسرائیل، مزاج، چوٹی وسست اعتقاد ہی، ردا
 شری معلوم دارات ہمشکا گون مزن کڈن، ہارون علیہ السلام
 ہضریار کنگت کہ اگر منی با پشت، اے مردم چہ گڑھ چہل
 ویزیار کنگت کڈا تو اصلاح و بہ منی رہ بند، کار بند ہو، فسادی
 مردمانی رند گیری، ممکن، خدا، مشیت، نڈارگ کن کہ حضرت
 موسیٰ علیہ السلام اے وصیت کنان، بہ وتی مہم، سرگیت۔
 آنکوبنی اسرائیل، گوسک، عبادت بنا رکت حضرت ہارون
 علیہ السلام، اشان، سر بد کنان چوش گوشت یا قوم انما
 فتذتربہ وان ریکم الرحمن فاتبعونی و اطیعوا امری
 و اے پیما چہ اے کار، وتی بیاری، اعلان کت وتی برات، وصیت
 ردا، اشانی اصلاح حال اسکا کی کوشست، حق، ادا کت۔
 و چہل روج، میعاد سرجم کنگ، سراجی تعالیٰ، موسیٰ علیہ السلام
 ایک بے مٹیں و خاصیں جاوے، گپ وپ، سبب بخشات آ
 و ہد، حضرت موسیٰ علیہ السلام، کلام، الہی اشکنگ، چہ
 بے اندازہ لذت ووشنودی حاصل بوت و گوں مزن جہ و اہگ
 و اہگ دیدار، و اہگ ماں آئی دل، پیدابوت و انا کت
 عرضی کت دب ادنی انظر الیک اے پروردگار! منی و منی
 در میان، حجاب و پردگ، چست کن و وتی زوزنائیں مبارکین
 دیم، درابن تا تکہ یک نظرے بگندانی، کتا یعنی ماں دنیا،
 کتام مخلوتے، اے فانی وجود و فانی جسم و جان آذو الخلال و
 الاکرام ذات، چہ ازل، قائم الوجود و تا ابد، پشت کیوک انت
 آئی دیدار، برداشت کت بکنت چہ اشی، ثابت بوت کہ ماں
 دنیا، کسے، چہ مرگ، پیش خدا، دیدار، شرف حاصل بوگ
 شرعاً مہن (منفع) انت بہلی توری عقلاً ممکن بہ بیت پرچا کہ
 ہما درخواست چون کت کہ عقلاً محال انت اہل سنت و الجماعہ، ہد

و وَعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَّمْنَا بِالْعَشْرِ فَنَزَلْنَا بِرَبِّهِ
 وَعَدَهُ كِتَابًا مَّا كُنَّا بِمُؤَدِّيهِ إِلَّا بِرَحْمَةٍ مِنَّا لِيُبَيِّنَ لِقَوْمِهِ
 أَوَّلَ آيَاتِنَا وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَقَدَّمْنَا لَهُ
 آلِهَتَهُ لِيَكْتُمِبَ فِي هَيْئَةِ قَوْمِهِ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ
 وَسُلَيْمَانَ آلِهَةً مَّا يُرِيدُونَ وَجَعَلْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ
 أَسْدَادًا لِّلَّذِينَ يَشَاءُونَ وَجَعَلْنَا آلِهَتَهُمْ لِيَكْفُرُوا
 بِهَا وَلَقَدْ آتَيْنَا نُونًا مُّجِيبًا لِّمَنْ فِي بَطْنِ الْكَلْبِ
 لِيُبَيِّنَ لِقَوْمِهِ أَوَّلَ آيَاتِنَا وَلَقَدْ آتَيْنَا
 مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَقَدَّمْنَا لَهُ آلِهَتَهُ لِيَكْتُمِبَ فِي
 هَيْئَةِ قَوْمِهِ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ
 آلِهَةً مَّا يُرِيدُونَ وَجَعَلْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ
 أَسْدَادًا لِّلَّذِينَ يَشَاءُونَ وَجَعَلْنَا آلِهَتَهُمْ
 لِيَكْفُرُوا بِهَا وَلَقَدْ آتَيْنَا نُونًا مُّجِيبًا لِّمَنْ
 فِي بَطْنِ الْكَلْبِ لِيُبَيِّنَ لِقَوْمِهِ أَوَّلَ آيَاتِنَا

و وعدہ کت ماگوں موسیٰ یا سی شے و پوئیں کنت آپہ دگر دہ شیا رنداپورہ بوت آئی پروردگار
 اربعین لیلہ و قال موسیٰ لایخیه ہرون اخلفنی فی
 مدت پر چہل شپاٹ و گوشت موسیٰ یا گوں وتی برات، ہارون، کہ منی خلیفہ بو ماں
 قومی و اصلح و لا تتبع سبیل المفسدین و لکاجاء موسیٰ
 منی قوم، و ایان، شرکین و مفسدان رند گیری، مکتے کت و وقتیکہ آتک موسیٰ
 لیبیقائنا و کلمہ ربہ قال رب ارنی انظر الیک ط قال کن
 پر مئے وعدہ، جہا، و خبرت گوں آئی، رب، گوشتی، و منی رب تو وتی دیدار مانا پیش دار کہ من تریجا راں رگوشتی تو منا
 ترینی و لکن انظر الی الجبل فان استقر مکانہ فسوف
 ترا بینی و لکن انظر الی الجبل فان استقر مکانہ فسوف
 ترا بینی فلما تجلی ربہ للجبل جعلہ دکا و خر موسیٰ صعبا
 تو منا کنگت، پر وقتیکہ ظاہر بوت آئی، رب، پکوبا، کتی ہما کوہ ریزہ ریزہ و کت موسیٰ پہ بے ہوشی و
 فلما آفاق قال سبحنک ثبت الیک وانا اول المؤمنین
 پدا وقتیکہ پہ ہوش آتک گوشتی تہی ذات پاکنت من تو بہت پہ تہی نیگ، و من چہ درستان پیسر ایقین کت و
 قال یوموسیٰ انی اصطفیتک علی الناس برسلتی و بکلامی
 گوشتی آ موسیٰ من ترا درچت چہ درستیں مردمان پوتی پیغامانی دیگ و پوتی جہانی کنگ
 فخذ ما آتیتک و کن من الشکرین و کتبت لہ فی الالواح
 (گوں تو) نون بزور ہرچے من ترا ذات و چہ شکر کنوکانے بیوف و نبشتیں پر ایمان لوہانی سرا
 من کل شیء موعظہ و تفصیلا لکل شیء فخذہا بقوة
 ہر ہمیں پنت و ہر چیز، بیان کت نون مہر بکر ایان
 و امر قومک یاخذوا بحسنہا ساوریکم دار الفسقین
 و بفرمایین وتی قوم، کہ عمل بکننت پہ آئی، شترترین خبران۔ نون زوت پیش داراں شمارا نا فرمانی لوگ و

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

انسان چہ ایدگہ عظیم الخلق چیزانی مقابلہء باز کمزور واقع بوتگہ لخلق السموات والأرض اکبر من خلق الناس ولكن
 اکثر الناس لا يعلمون (المومن رکوع ۶۷) وخلق الانسان ضعيفا (نساء رکوع ۵) اے جاگہء موسیٰ علیہ السلام ء
 انسانی وجود ء ہمے کمزوری ء نیمگ ء دلگوش گورگناینگ بوتگہ . وحق تعالیٰ ء تجلیات باز قسمیگ انت ولے
 خدا ء ارادی فعل انت کہ ہر چیز ء بہ ہر رنگ ء بلوطیت تجلی بکنت . کوہ ء سراہرچ تجلی بے بوت آئی ء کوہ ء راریزہ ریزہ کنت
 موسیٰ علیہ السلام چونکہ بہ تجلی ء جاگہ ء نزدیک ء آت آئی ء سراہرچ اے جاگہ ء قریبی وکوہ ء بیمنانکیں ندرگ گندگ ء اثر اے
 بوت کہ کپت و بے ہوش بوت . بلا شک چوش بفہم کہ گروک ہر چیز ء سر اکیبت اثر اہما دمان ء سوچیت خاک سیاہ کنت و
 پداہ اے موقع ء ہر مردے کر و گورا بہ بیت باز بر آیان ء ہم کم و گیش تا وان رسیت . وک یعنی پاک انت چہ اے خبرا
 کہ کتام مخلوقے ء مشابہہ بہ بیت و اے فانی چیم آئی دیدار ء تھیل کت بکنت نئی پاک و بزرگی ء لوٹ ایش انت کہ نئی اجازت ء
 بمعیر چہ تو چ چیز طلب کنگ مہیت پمشکا من توبہ کتاں کہ شوق ء زیادتی ء اجازت ء ابیدیک ناوشیں در خواستے
 کتوں من وتی دور ء کلیں مردماں چہ پیش تئی عظمت و جلال ء یقین داراں و چہ ہمایاں اولی کس اوں کہ آئے کہ گوں
 ذوق ء سر ظاہر معلوم دار بوت کہ خداوند قدوس ء رویت ماں دنیا ء اے ظاہر ہی چتاں بیت نہ کنت .

۵ یعنی دیدار بازی نہ بوت . شر کہ نہ بوت بلے اے شرف و شان زانا کم انت کہ ماترارا پیغمبر جوڑ کنت و تورات
 شریف تر بخشند و پداگوں تو بلا واسطہ گپ رپ کت پمشکا ہمنکر داد و بخشش ترارست ہمشان ء ماں وتی
 گریخ ء بہ بند و گوں مئے ہمایندگان اوار بہو کہ آیان ء ماگوں «شاکرین» ء مڑاہ داریں لقب ء عزت
 بخشانگ . و لھتین گوشتند کہ تورات شریف ہمے لوحانی سرانہشتہ آت و لھتین زانوگرانی خیال انت کہ اے
 لوحاں چہ تورات ء ابیدانت کہ چہ تورات ء نزول ء پیش دیگ بوتگنت بہر جاورے ء چہ دیدار نہ بوگ ء سبب ء
 ہرچ دل پروشی ء حضرت موسیٰ ء بوتگنت آئی تلافی بزاں تا وان ء پورہ کنگ ء رد الوحان بخشگ بوتنت کہ ماں آیان
 ہمک ہمیں پنت و وعظ و تمام ضروری این حکم ماں انت (ابن کثیر) .

۶ یعنی وت ہم اے لوحان ء گون مضبوطی ء محکم بدارت کہ چہ دست ء مکینت و وتی قوم ء سر پدکن انت کہ
 آانے لوحانی خوبیں نصیحتانی سراگوں محکم ء عمل بکنت و اشان ء دست و ت بباد مدینت .
 (تنبیہ) چہ لفظ احسنہا یا و ابریشی ء بیم تراپ دیگی انت کہ ماں اشان چہ «احسن» ء ابیدگہ چہ نیست انت
 یا مطلب چوش انت کہ ہرچ حکمے دیگ بوتگنت چو نائی ء دراہ بہ وتی جاگہ ء «حسن» انت مگر لھتین چہ
 لھتین ء «احسن» بنت . مثلاً چہ ظالم ء بد لہ گرگ جائز و حسن انت و لیکن صبر کنگ و معاف کنگ احسن انت
 چوش بگوش کہ بنی اسرائیل ء بہ اشی ء تبار کنگ مقصدات کہ ماں جوانیں کارانی حاصل کنگ ء جہد
 بکنت و خدا ء کامیلس فرماں بردار و تارا جوڑ بکنت اگر نافرمانی کنت تو آیان ء نافرمانانی لوگ پیش دارگ
 بیت یعنی ماں آخرت ء دوزخ و ماں دنیا ء تباہی و رسوائی (اعاذنا اللہ منہما) ابن کثیر و بغوی
 و لھتین زانوگران چہ نافرمانانی لوگ ء شام یا مصر ء ملک مراد کنگ انت کہ آنا فرمان عمالقا یا فرعونیاں
 ملک ات . اے صورت ء اے آیت یہ بنی اسرائیل ء منانگ انت کہ اگر سرجمی ء فرمان برداری اختیار
 کن ات تو نافرمانانی ملک شمارا دیگ بنت . والراجح هو الاول کما رجحہ ابن کثیر . ۱۲

وای یعنی ہر کس خدا و پیغمبر، مقابلہ، ناخقی، تکبر، ظاہر کنت و غرور و ناکی و مزنی آرا نیلیت کہ خدا، حکمان، قبول دار بیت گد اما ہم آبیانی دل، چہ دتی آیتان بہ حجے سہما
 تر نہیں کہ دیم نرے آیان، چہ اشان نفع حاصل کنگ، نوبین نہ بیت۔ چشیں مردمانی کیفیت چوش کہ توری بہلی ہمنکر نشانیاں چمان و ت بگدنت و چکر آیتان،
 گوں دتی گوشان باشکنت اشانی دل حج گواہی نذنت، ہدایت، کشک چکر صاف ولسہ بہ بیت اشان بہ آئی سرگام جنوک نہ بنت البت بہ گمراہی، کشک،
 سرافسانی و اھگانی دُوب، تچان بنت چہ تکذیب، عادت و غفلت، اثران و ہدیہ دل سیاہ ترنت ہما و ہدے، مردم، حال چشوش بیت۔ فل یعنی خدائی
 حکمانی سر آیان، عمل کنگ، نوبین نہ بیت و ہر نہ کارے چہ دتی عقل، دینت آہ خدا، گورے مقبول نہ بنت ہرچے کشنت ہمانی بروردے، ورنہ باقی آبیانی بے
 ساہیں و مردگیں نیکیانی بدلہ ماں دینا، دیگ بیت۔ فل اے سحت و زیور کہ آپ کنگ، پدچہ آئی، یک گوسکے چوڑ کنگ بوت واصل، فرعون، قوم قبطیانی
 یگنتت کہ چہ آیان بنی اسرائیل، دست، کپتنت
 چوشکہ ماں سورہ طہ، انت حَمَلْنَا اَوْزَارًا مِّنْ زِينَةِ
 الْقَوْمِ فَلَمَّا سَوْره طہ، اے گوسگ، سرجمیں
 بیان پیدا ک انت ادا آبیانی کم عقلی بے وقوفی و ردا
 بیم تراپ دات کہ ماں دت گڑیں ساچک، چہ گوک
 نوار، اشکنگ، ردا اشان گنوک بوتنت گوسگ
 را خدا فہمتش حالانکہ ماں آئی بے مقصدیں نوار،
 نکپ ورپے ظاہر بوتنت نہ چہ اشی، دینی و دنیاوی
 رہ شونی بکیر، احتکنت اے وڑے، حشکیں صورت و
 حج کس، بہ النسیانیت، درجہ، سرہم بارت و سرت
 نہ کنت چہ جاھیکہ آرا بہ خالق بزراں خدائی درجہ، سر
 بر سینیت اے چکر مزنیں ظلم و بے سڑیں کارایت کہ
 یک ادانیں جناورے صورت، خدا ظاہر کنگ بہ بیت
 بن کپ البشنت کہ اے قوم، چہ پیش، بے سڑوں نہیں
 گپانی جنگ، عادت ات و چونائی پیسرا اجعل لنا
 الہا کما لہم الہتہ، در خواست چہ موسیٰ علیہ السلام
 کنگتشی۔ و چہ دتی کم عقلی نا سڑیدی، اشان یک
 ہنجیں بے سڑیں و نا بکاریں کارے کنگت کہ موسیٰ علیہ
 السلام، بیم تراپ، رند و ہدیہ باطل، چوش سرد
 بوت و عقل و ہوش بہ دتی جاگے، سر بوتنت تونوں اشان
 بہ دتی ناہودگیں کارے، سر اسک شہرت مبیاری بوتنت و
 پدا چوش مبیاری بوتنت کہ دتی دستان، گٹ پاچکش بنا
 کنت۔ یک ترس لزرگے اشانی جان، زرت گوشنتش
 نوں باریں مے عاقبت چون بیت اگر خدا، مے بزرگ
 دوران، توبہ و مغفرت، بیک لہے، سوچ ماراندات تو
 گڈ ایقینا مادائیم قائم ہلاکت و بربادی، جہلانکی،
 چکل دیگ بییں۔ فل پرچاکہ حق تعالیٰ، موسیٰ علیہ
 السلام، راہ کوہ، طور، سر اھال دات کہ سامری،
 نئی قوم، را گمراہ کنگ، چہ اشی، اشکنگ، موسیٰ علیہ
 السلام سک بہ درد و غضبناک بوت۔ فل اے خطاب
 گوں گوسک، عبادت کنوکان ات یعنی باپشت، شما
 منی قائم مقامی، حق، شراد اکت ہما جبر کہ من بہ آئی سر
 زیات زور پر دانگ ات (خدا، توجید) آئی بدل،
 شما گوسک، عبادت کنان، چوش گوشنت کہ ہذا
 الہکم والہ موسیٰ (در حقیقت ہمیش انت
 شے و موسیٰ، خدا) و چوش ہم بیت کنت کہ اے

سَاوَرُ عَنْ اٰتِي الَّذِيْنَ يَتَكَبَّرُوْنَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَ

من برگشتہ کنناں چہ دتی آیتان ہما بانا کہ تکبر کنت ماں زمین، بہ ناخقی

اِنْ يَّرُوْا كَلَّ اِيَةً لَا يُؤْمِنُوْا بِهَا وَاِنْ يَّرُوْا سَبِيْلَ الرَّسُوْلِ لَيَتَّخِذُوْهُ

اگر بگدنت تمامیں نشانیاں ایمان نیارنت بہ آیان و اگر بگدنت ہدایت راہ، نذورنت

سَبِيْلًا وَاِنْ يَّرُوْا سَبِيْلَ الْغٰیِّ يَتَّخِذُوْهُ سَبِيْلًا ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ

ہمراہ، و اگر بگدنت گمراہی، راہ، گڈ اگرنت ہماراہ، اے یہ ہجے سبب

كَذَّبُوْا بِآيَاتِنَا وَاَنْتَ اَعْتَمَدٌ غٰفِلِيْنَ ۝۱۷۶ وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيَاتِنَا

کہ دروغش حساب کنت مے آیت و بوتنت چہ آیان بے خبر فل و ہمایان کہ دروغش ترانتت مے آیات

وَلِقَاءِ الْاٰخِرَةِ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوْا

و قیامت، دہیا کنگ بر باد بوتنت آبیانی عملان جزا دیگ نہ بنت مگر ہما علیہ کہ آیان

يَعْمَلُوْنَ ۝۱۷۷ وَاَتَّخَذَ قَوْمُ مُوسٰى مِنْۢ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّمْ عَجَلًا

کنگت فل و اڈکت موسیٰ، قوم، رند چہ آئی چہ دتی زیوران گوسکے

جَسَدًا لِّلّٰهِ خُوَارٌ اَلَمْ يَّرُوْا اَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَحْدِيْهُمْ سَبِيْلًا

یک بدنہ کہ آئیار گوسکے آواز حسنت آیان نیت چہ کہ آخبر کنت گوں آیان و سوش نذنت راہے

اِتَّخَذُوْهُ وَاَنْتَ اَعْتَمَدٌ غٰفِلِيْنَ ۝۱۷۸ وَلَمَّا سَقَطَ فِيْ اَيْدِيْهِمْ وَاَوْا

دتی عبوش کت آئی و اظالمنت فل و وقتیکہ پشیمان بوتنت و زاننتش کہ

اَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوْا قَالُوْا لِيْنَ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُوْنَنَّ

نوں ماگراہ بوتیں گوشنتش کہ اگر ہم مکت پر ما مے پروردگار و مہ بخشیت مارا گڈ ابیشک

مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ۝۱۷۹ وَلَمَّا رَجَعَ مُوسٰى اِلٰى قَوْمِهِ غَضْبَانَ اَسْفَلًا

ماتباہ بییں و وقتیکہ پچرت موسیٰ دیم بہ دتی قوم، پرت چہ زہرا افسوں کنان

قَالَ بِسْمَا خَلَفْتُمُوْنِيْ مِنْۢ بَعْدِيْ اَعْجَلْتُمْ اَمْرًا رَّبِّكُمْ وَ

گوشنتی چہ بدیں جا نشینے کت شامنی رند چہ من فل پرچہ اشناپ کاری کت شما چہ دتی پروردگار حکم، و

منزل

خطاب بہ ہارون علیہ السلام، ہن بہ بیت کہ شما منی نامی، حق، بہ شری، سر انجام نہ دات دن اے فتنہ، گوں پامردی مقابلت۔ و یعنی
 من پ شیبگی چہ دتی پروردگار، شریعت حاصل کنگ، شنگتوں و خدا، پاشی، چہل روح، مدت ہن مقرر کنگت۔ شما اینکر ہم راہجاری نہ کنت کہ
 من دتی نذت، تمام بکنان و خدا، حکمان زوران، بہ شے گورے، سر بیاں۔ اے ردا منن زیات دیر نہ بوت کہ شما سر جنگ، بگت و چیں
 کارے بکن ات کہ آخرا، عذاب، دعوت دیوگ انت۔ اطفال علیکم العہد امر ارن شوان یحل علیکم غضب من
 رَبِّكُمْ فَاخَلَفْتُمْ مَّوْعِدِيْ (طلہ رکوع ۴) - ۱۲

ول حضرت موسیٰ علیہ السلام ؑ اے مشرکانہ ہنر ؑ گندان ؑ و ہارون علیہ السلام ؑ نرمی و سستی ؑ گمان ؑ کنان ؑ ہمکنر غضبناک ؑ و چہ دینی حمیت ؑ جوش ؑ باز بے قابو گایت کہ ہارون علیہ السلام ؑ نیمگ ؑ و دمی کنت و ایمانی زیبا تین گرمی ؑ جوش ؑ آئی ریش و سر ؑ مودانی دست جت معاذ اللہ ہارون ؑ بے عزتی ؑ نیتی نہ ات پرچاکہ ہارون دت نبی و پدا ماں عمر ؑ چہ آئی سہ سال مسنرات پدا چہ یک مزن شائیں پیغمبر ؑ ء اُمیت چونکائی دارگ بیت کہ دومی نبی ؑ کہ آئی برات ہم بہ بیت نشے ؑ قدر ؑ توہین ؑ ارادہ بکنت ۔ انا چہ موسیٰ علیہ السلام ؑ جانب ؑ اے معاملہ ہما و ہد ؑ بوت و ہد کہ آئی ؑ قوم ؑ سنگیں ردکاری ؑ بنا ؑ سرا بغض فی اللہ و چہ زہر بیگی چہ وتی اختیار ؑ بے اختیار بوتگت ۔ حضرت ہارون ؑ رد اے خیال ماں دل ؑ پیدا بیت کنت کہ شاید آئی ؑ احوال ؑ اصلاح ؑ نیمگ ؑ شری ؑ دلگوش گور نہ کت حالانکہ آرا بہ اصلاح ؑ بابت ؑ مزن کڈن کنگ بوتگت بے شک ہارون نبی و ماں عمر ؑ مزن ات مگر بہ درجہ بیگی و اجرہ موسیٰ ؑ مزنہ چہ آئی برزرات و سیاسی و انتظامی کارانی رد ہارون ؑ

الْقَى الْاَلْوَا حَ وَاخَذَ بِرَاسِ اَخِيهِ يَحْزَنُ اِلَيْهِ ط قَالَ ابْنُ اَمْرِ
 دوری داننت لوحان و گیتی و تی برات ؑ سرا و کشتی آپہ و تی نیمگ ط گوشت ہارون کہ اوٹی مانتا
 اِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّوْنِي وَكَادُوا يَقْتُلُوْنِي فَلَا تُشْمِتْ بِي
 بچ ۔ اے مردمان مناکر و زانتگ و نرینت کہ بکشت منا نون تو شادان مکن پینی
 الاعداء وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِيْنَ ۱۵۱ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي
 سرادشنان و حساب مکن منا گوں ظالمانی رد ا ف گوشتی او مٹی رب بہ بخش منا
 وَاِخِي وَاَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّحِيْمِيْنَ ۱۵۲ اِنَّ
 و مٹی برات ؑ و داخل بکن مارا ماں و تی رحمتا و توجہ درستان زیادہ رحم کنوک تر ؑ و بیشک
 الَّذِيْنَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنْالَهُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَبِّهِمْ وَذَلَّةٌ
 ہما گسان کہ گوکش و تی خدا کت رسیت آیان ؑ ہم غضب آیان پروردگار ؑ و رسوائی
 فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِيْنَ ۱۵۳ وَالَّذِيْنَ
 ماں دنیا ؑ زندگانی ؑ و ہی ڈولیں سزای دین ماوت گردیں مردمان ؑ و ہما گان کہ
 عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَاٰمَنُوْا اِنَّ رَبَّكَ مِنْ
 کتیش بدیں عمل پدا تو پیش کنت زند چہ آبدیں عملان و ایمانش آرت گڈا بیشک تہی پروردگار زند
 بَعْدَهَا الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ۱۵۴ وَلَبَّاسَكْتَ عَنْ مُّوسٰى الْغَضَبُ
 چہ تو بہا البتہ بخشوک مہربان انت ؑ و وقتیکہ ایرموش بوت موسیٰ ؑ غصہ
 اَخَذَ الْاَلْوَا حَ وَفِيْ نُصْحَتِهَا هُدٰى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِيْنَ هُمْ لِرَبِّهِمْ
 زرتنتی لوحان و نبشتگ ء آیان تہا ہدایت و رحمت بہ ہما گسان کہ آپہ وتی پروردگار ؑ
 يَرْهَبُوْنَ ۱۵۵ وَاخْتَارَ مُّوسٰى قَوْمَهُ سَبْعِيْنَ رَجُلًا لِّيَبْقٰتَنَّهُ
 خوف کنت ۔ و درچیت موسیٰ یا چہ وتی قوم ؑ ہفتاد نفر پہ مئے وعدہ جا گاھا
 فَلَمَّا اَخَذْتَهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ اَهْلَكْتَهُمْ مِّنْ قَبْلُ
 پدا وقتیکہ گیتنت زلزلہ یا گوشتی او مٹی رب اگر تو بوتیں گڈا تو مہر ہلاک کنت آیان

حضرت موسیٰ ؑ وزیر و نابعدار چو کنگ بوتگت بہ اے موقع ؑ حضرت موسیٰ علیہ السلام ؑ سیادت (سرداری) ؑ شان و حکمرانی ؑ و ط ظاہر بوت جوش بگوش چہ آئی جانب ؑ اے دار و گیر و تر ندیں جنت و با و است حضرت ہارون ؑ گمان بستنیں کوتاہی ؑ سرا فعلی ملا متے ات کہ چاشنی ؑ تمامیں قوم ؑ ہم تراپ دیگ بوت کہ پیغمبر ؑ قلب چہ توجید ؑ نشے ؑ چنکر دپادپ و چہ کفر و شرک ؑ تہا روکیان چنکر نفرت و بیزاری ظاہر کنوک انت کہ اے رد ادنی تریں نسایل یا خاموشی ہن برداشت ؑ قابل بیت کت نہ کت حتی کہ اگر یک نبی ؑ بابت ؑ چوشتیں وھے ہم پیدا بہ بیت کہ آئی ؑ شرک ؑ مقابل ؑ سرا بہ آواز کشگ ؑ رد کوتاہی کنگ تو آئی بزرگی و وجاہت خدا اللہ ہم چہ اے ہمیں تر ندیں دار و گیر ؑ دورداشت کت نہ کنت بہر حال موسیٰ علیہ السلام ماں چشیں جاوے شرعاً ہم معذورات ہے زیاتیں غضب و دار و گیر ؑ سر و چیران لوحان (ہما تختی کہ آپہ خدا ؑ جانب ؑ دیگ بوتگت) چہ آئی دست ؑ درشتنت کہ آرا عدم تحفظ ؑ سبب تغلیظا گوں «القاء» ؑ تعبیر فرمائینت پرچاکہ سر ظاہر ؑ «خذا بقوۃ» ؑ امثال اد ادر نہ بوت یا چوشکہ لہتیں مفسرانی خیال انت کہ ہارون ؑ نیمگ ؑ دیم ؑ کنتران ؑ و ستان ؑ ہو رک کنگ ارادہ ؑ گوں اشناپ ؑ لوحان ؑ یک کرے ؑ ایر کنت مگر چونکہ اے دین معاملہ ہانی سطح کہ ہارون یا لوحانی بابت ؑ در بوت صورتہ پسندیدہ نہ ات پہلی توری و اجرہ موسیٰ علیہ السلام نبیہ معذورات پمشکا آندگ ؑ دت اغفر لی الہ گوشان ؑ چہ حق تعالیٰ ؑ معافی ؑ درخواست کت واللہ سبحانہ و تعالیٰ اعلم ۔

قال اگرچہ ہارون علیہ السلام موسیٰ علیہ السلام ؑ یعنی برات انت مگر چہ مات ؑ نیمگ ؑ نسبت ؑ بیان کنگ ؑ مقصد ماں آئی دل ؑ نرمی و شفقت پیدا کنگ ات ماں اے آیت ؑ ہارون ؑ عذر و معذرت ؑ بیان ات خلاصہ البشتنت کہ من قدر و تی توفیق ؑ اشنان ؑ سر پد کت لیکن اشنان منی حقیقتیں گیاں دلگوش گور نہ کت بلکیں منی کشگ ؑ شوہاز ؑ بوتنت نون تولے بیجا مکن کہ اے مخلوق مارا پہ کندگ و کلاگ ؑ بزور بیت و تی زہر ؑ در شان کنان ؑ منارا ماں ظالمیں قوم ؑ شامل مکن ات ۔ فل یعنی زہر ؑ زیاتی ؑ سبب ؑ چہ منا سرج گیشی یا اجتہادی غلطی سر بوت پہلی توری منی نیت نیک بہ بیت شتا منارا پہل بکن ات وھے پیمانہ برات ہارون ؑ ہم معاف بکن ات بلکیں اے رد اجرہ آئی ؑ کہیں باز سستی و کوتاہی در بوتگت ۔ فل اے غضب ہما انت کہ آئی بیان سورہ بقرہ ؑ تہا راج جزالم ؑ زند گوست ۔ یعنی گو سک ؑ پرستش کنوکان ؑ ہما کس قتل بکنت کہ آیان اے حرکت نہ کنگ و دیگران ؑ مہن کنگ ؑ نہا ہر ش نہ گیت چہ اشنی ؑ ظاہر بوت کہ مرتد ؑ سزماں دینا ؑ قتل انت ۔ وھ یعنی بدیں کار حتی کہ کفر و شرک کنان پدا توبہ کار بوتنت و ایمانش آرت تو غفور رحیم ۔ ؑ گور ؑ رحمت و معافی ؑ کی چہ نیستنت اے معافی وغیرہ ؑ تعلق گوں آخرت ؑ انت جوش بگوش اشارہ فرمائینت کہ گو سک ؑ پرستاران ؑ ہر جہ قتل ؑ سزا دیگ بوت آہ اشانی حق ؑ توبہ ؑ قبول کنگ ؑ شرط ہمگ بوتگت ۔ نُوَلِّوْا لِحِبَارِكُمْ فَاَقْتُلُوْا اَنْفُسَكُمْ (بقرہ) نون بہ اشانی سرا خروی گرفت باقی نہ مانن دیناوی سزای پدا خروی جاوے بیان بہ لے جا کہ جوش انت ہچو شکہ دگ جلاھے السَّارِقِ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوْا اَيْدِيَهُمَا اَلْبَعْدُ مَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَاَصْلَحَ فَاِنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ

۱۲۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

أُولَٰئِكَ هُمُ الْبٰغِلُونَ ﴿۱۵۷﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ

آہشت کا میا ہیں مردمان بگوشش او مردمان من اللہ رسولان دیم دیگ بوتگاں پشے

جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيِي وَ

درستانی نیمگہ ہما کہ آئی بادشاہی انت بل آسمان وز مین عہج معبود نیستنت بچہ آیانہ زدرگنت

يُمِيتُ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ النَّبِيِّ الَّذِي يُوْمِنُ بِاللّٰهِ

و کشتیت نول ایمان بیارت پد اللہ و پد آئی دیم داتگیں پیبر اناد اندیہ ہما کہ آوت یقین کنت پد اللہ

وَكَلِمَتِهِ وَاَتَّبِعُوْهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿۱۵۸﴾ وَمِنْ قَوْمِ مُوسٰى اُمَّةٍ

دپہ آئی خبرن و آئی تابعداری بکن ات تاکر پراہا بکت و چہ موسی قوم ایک جماعتی

يَهْتَدُوْنَ بِالْحَقِّ وَاِذْ يٰۤاٰمِنُوْنَ ﴿۱۵۹﴾ وَقَطَعْنٰهُمْ اَشْتٰى عَشْرَةَ

کر پراہا سو جہنیت پد حق و پد ہمانی موافقات ہن نصاف کنت و جد اجد کنت ما آیان پد دوازده

اَسْبَاطًا اَمْبَاطًا وَاَوْحَيْنَا اِلٰى مُوسٰى اِذْ اسْتَسْقٰهُ قَوْمُهٗ

قیبہا فرقہ فرق و حکمیں دیم دات پد موسی یا وقتیکہ آپ لویت چہ آیی آئی قوم

اَنْ اَضْرِبَ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اَشْتٰى عَشْرَةَ

اے کہ بجن و تی عصایا پد ڈوکا گڈا در بکت چہ آیی دوازده

عِيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنْاَسٍ مَّشْرٰكُمۡ وَاظْلَمْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ

چمگ بچہ آرت ہر یک قیلبہا و تی آپ و رگ جاگہ وساہگیں کت پد آیان سر جنبرے

وَاَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّٰى وَالسَّلٰوٰى طُكُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ

د دیمیں دات پد آیان سر انرجین و سیسگ بورت چہ پاکیزیں چیزاں ہما کہ شے روزگیں کنت

وَمَا ظَلَمُوْنَا وَلٰكِنْ كَانُوْا اَنْفُسُهُمْ يٰظْلِمُوْنَ ﴿۱۶۰﴾ وَاِذْ قِيْلَ

و آیان مارچ نقصانات لیکن و تی چندانی نقصان دیگہ کنت و وقتیکہ گوشگ بوت

لَهُمْ اَسْكِنُوْا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوْا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُوْلُوْا

آیان کہ بندت ماں اے شہرا کی بورت چہ ادا چہ ہر جاہیکہ شے دل بکشتیت و بگوش

آیان کہ بندت ماں اے شہرا کی بورت چہ ادا چہ ہر جاہیکہ شے دل بکشتیت و بگوش

و یعنی واجہ پد بعثت پد سرجمیں و نبیاء عام انت پد
عرب و عامیان یادان ہرود و نصاریء محدودہ انت
ہیچوش کہ خداوند تعالیٰ مطلق شہنشاہ انت واجہ
آئی مطلق رسول انت نول ہدایت و نجات و جاوہ
ابید چہ اشیء و گہچ ہیبت نہ کنت کہ کامل تریں عالمگیر
صداقت و زندگی کنگ بہ بیت کہ آرا و اجرو آوزنگ
اے ہما پیغمبر انت کہ پد آئی سر ایمان یارگ تمام ہی و
مرسلین و تمام کتب آسمانی سر ایمان و یارگ حساب
انت۔ و اگرچہ گیشتر ہرود سرکشی و نا انصافی و رادہ
اختیار کنت پد اہم جنت سعید روح ہستنت
کہ اگر ان و بہ حق و نیمگ و دعوت دینت و بذات
خود حق و انصاف و کشک و کام جنوک انت مثلاً
عبداللہ بن سلام وغیرہ۔ و یعنی بہ اصلاح و بندو
بست و خاطر آیان دوازده ٹولیان کہ ادا دوازده ہرکائی
اولاد انت جد اجد کنگ پونگنت پد اہر جماعتیک
نقیبہ مقرر فرمائیت کہ اشانی جاواری چارو گزار و اصلاح
و نیمگ و دلگوش گور بکت، و بعثنا منہم اشنی
عشر نقیباً۔ و چہ اے شہر و مراد زیات ترے
» اربعاء، گینگ - ۱۲

حَطَّةٌ وَاَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ سُنِّدُوا
 کہ مارا بخش و بگوزت ملا دروازا سجده کنان گڑا بخشش شے گناہان البتہ بخشش دینا
 الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۶۱﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ
 نیک عملانا فل بدابدل کت ہمایان کہ ظالمنت چہ آیان پہ در کلفظ بغیر چہ ہما لفظیکہ آیان گوشک
 لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿۱۶۲﴾
 بوتگت رنداد بپس دات پہ آیان سرا عذاب چہ آسان آیان نافرمانیانی سیاٹ
 وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ
 و پرس چہ آیان حالہما آبادیے کماں دریایے کناریایت فل وقتیکہ چہ اگوزگا لگنت
 فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ
 ماں شنبہ روچہ وقتیکہ آیک لگنت آیان گورماہیگان شنبہ روچہ آب سربرا روچیکہ
 لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿۱۶۳﴾
 شنبہ نبوت گڑا تیا لگنت اے ڈولا آیان آزمائشیں کت پیرچیکہ نافرمانتنت فل
 وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعْبُدُونَ قَوْمًا لَللَّهِ مَهْلِكُهُمْ أَوْ
 ڈ وقتیکہ گوشت یک فرقیہا چہ آیان کہ پیرچہ نصیحت کن ان شما ایڈولین میسا کہ اللہ تباہ کنگی انت یا
 مَعَذِبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ أَلَى رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ
 عذاب کنگی انت پہ سختیں عذابے گوشش پہ وتی بے مبارکنگ شے پروردگار دجا وشاید کہ
 يَتَّقُونَ ﴿۱۶۴﴾ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ
 ترسنت فل پدا وقتیکہ بے ترانگ بونت چہ ہما نصیحتیا کہنگ بوتگنت رشتگاریں کنت ہمایان کہ منہش کت
 عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعُنُقِهِمْ وَبُهِتُوا
 چہ بدیں کارا و گرفتاریں کنت گنہگار ان پہ زندیں عذابے پہ آیان
 يَفْسُقُونَ ﴿۱۶۵﴾ فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ نَاصِيحَتِنَا ظَلَمُوا أَعْوَابَ أَمْثَلِ
 نافرمانیانی سب پدا وقتیکہ چہ خدا و یکا لگنت چہ ہما چیزے کہ منہ کنگ بوتگنت گوششیں کہ بیت شادو

منزل ۲

فلا یعنی ہنوں یک شہرستانے فتح بوت دیم ترے دراہیں ملک سے سراقضہ کن ات یا اے مطلب انت کہ خطا معاف کنان سے نیکو کارانی اجر و ثواب و بخش کنیں کذا
 فی عامۃ الکتب۔ فل اے واقعات وادی نیمہ بیگنت کہ آسانی بیان سورہ بقرہ، ربع جزالم و بدگوست۔ ماں اودے فائدہ و تفصیل چارگ بہ بنت۔ فل یعنی چہ وتی
 زمانگ و ہودے تنبیہ و بیم نراپ و طریگی ماں ہما میتنگ و نندوکیں ہودے قصہ و جست بگر کہ آماں داود علیہ السلام و زمانگ و پیش احت اکثر مفسرانی نزدیک
 چہ اے میتنگ و مراد ایلہ انت کہ بحر فلزم و کنارہ و مدین و طور و مباحی و واقع ات اودے مردماں دریا و قرب و سبب و ماہیگ و شکار و ہبیلدار انتنت۔
 فل حق تعالیٰ و ہودے سرا بہ شنبہ روچہ ماہیگ و شکار و حرام کنگت۔ ایلہ و باشدگان و نافرمانی و روزنابی و عادت ات چہ خدا و جانب و بہ اشانی سرا
 ترندیں چکا سے بنا ربوت کہ شنبہ روچہ ماں دریا و ماہیگ زیات بوتگنت کہ دریا و برز و نریل بوتگنت و ایدر روچاں اشاں گار بوتگنت چہ اے مردماں
 صبر نبوت۔ صریح خدا و حکم و خلاف اشکن نیمون بنا رکت دریا و بران اپش آورت و ہدیکہ شنبہ روچہ ماہیگان بہ اشانی حوض و تلاوگان جمع بوتگنت
 تو اشان در آیک و راہ و بند کنگت و دومی روچہ بزراں
 یک شنبہ و شنگ و ماہیگان و شکارش کنگت۔

تا ناکہ شنبہ روچہ اشان شکار کنوک حساب کنگ
 مینت، چوش بگوش کہ اشان وتی چہ اے رہ بہت و
 معاذ اللہ خدا و فریب دیگ بوتگنت۔ آخر اشان و
 ماں دینا و وتی فریب و ہنر و سزارست کہ اشانی
 دیم و مسخ کنان و اشان شاد و جوڑ کنگ بوتگنت
 چہ اشانی و ظاہر بوت کہ جیلہ سازی و مکاری خدا و حکم
 و دیم و سود مند نہ انت۔ و معلوم بیت کہ و ہدی
 اشان خدا وندی حکم و برخلاف جیلہ بازی شروع
 کت تو شہرستان و مردم ٹک ٹک و تقسیم بوتگنت
 چوش کہ عموما بہ پیش جاوے و مدام ہنچوش بیت۔ یک
 ٹکے ہما ات کہ آیان اے جیلہ و پردگ و چہ خدا وندی
 حکم و صریح خلاف عملش کت و دومی ٹک پنت و سرور
 سوچ دیوکانی ٹیگت کہ اشان داں آخر و مردمان سرریش
 کت و بہ امر بالمعروف و کلامیشت انتنت سومی ٹک
 ہمایان ٹیگت کہ اشان یک دور و مخلوق و سوچ و
 سرکت پدا و ہم برش و یک کت بوتگنت، چہ ہما ٹک
 و ہما مردم انتنت کہ نہ اے بدیں کار و شریک انتنت
 و نہ بہن کنگ و وتی زبانش کار بستنت اشان یک
 کربان و خاموشی اختیار کت۔ رندگیں ٹکان و گوں
 پنت و وعظ کنوکاں و زانا گوشنگ کہ گوں اے
 سرکشان پیرچہ مغزنی کنان و وتی دماغ و خشک
 کن ات کہ چہ اشان چھ توقع نیست کہ اشان حق و
 قبول دار بہ بنت اشانی ردا و معلوم بیت کہ چہ دو
 خبراں یک جبرے ضرور پیش آمدنی انت یا خدا اشان
 و بلکل تباہ و برباد بگنت و یا کتام سک تریں عذابے
 و اشان و گرفتار بگنت پیرچہ کہ اے مخلوق بہ نصیحت
 اشکنگ و ہجرتیا ربوک نہ انت۔ فل یعنی شاید
 بہ سر بدکنگ و چیزے ترس انت و چہ وتی سلیس
 حرکمان و نادور بدارنت و اگر نہ کم و چہ کم مابرتی پروردگار
 و دیم اے عذر و آورت کت کنیں کہ خدا یا ما و آگوں
 اشان و داں آخر سرسرت کہ اشان پہ راہ و بیانت
 پلے اشان نہ من ات نوں معے سراچے میار انت۔ چوش
 بگوش کہ اے ناصح بلکل نا امید نہ انتنت دومی بہ عزیمت
 و سرا عمل کنوک انتنت کہ نا امید و باوجود اشانی

میں اش یلوندات۔ فل یعنی و ہدی آنا لاقان و نما میں نصیحتان و پشت گوش کت و چوش کہ گوشتے اشان چھ نہ اش کنگت تو گڑا ما نصیحت
 کنوکاں و ردوبان و ظالمان و ماں ترندیں عذاب و گرفتار کت الذین ینہون عن السوء لفظانی عمومیت دلالت کنت کہ ہما کس کہ چہ نصیحت و
 دم بران و لم تعظون قوما الہ گوشت بنا لئش کت و ہما کسان کہ اشان داں گڑے و عظ و نصیحت و کار و جاری داشت اے ہر دو عیناں و
 نجات رست تہنا ظالمہ گرگ بوتگنت ہمیش چہ عکرمہ و منقول انت و ابن عباس و آئی ہم وزانگ و مرچا گوشنگ۔ باقی ہما مردم کہ چہ اول و داں
 آخر بلکل خاموش انتنت خدا و آسانی ذکر و ہما خاموشی کنگ۔ ابن کثیر و باز خوب نوشتہ کنگ۔ فنص علی نجات التاہین و ہلاکت
 الظالمین و سکت عن الساکتین لان الجزء من جنس العمل فہم لا یستحقون مدحاً فیمدحوا ولا ارتکبوا عظیماً فیذموا
 (ابن کثیر ط ۵) ورجع بعد ذالک قول عکرمہ واللہ اعلم۔ ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فلما يدبر سبباً دگر مذابے بلکس آحتک وهدد چہ جدہ ہما دیما گوسنتت گڈا رسوا میں ش دو جوڑ کنگ بوتنت یا فلما عنوا الیہ گوئنگیں آیت فلما نسوا ما ذکر وہ الیہ تفسیر قرار دیگ بہ بیت یعنی ہما، عذاب بئیس، ہمے اشان ء شاد و جوڑ کنگ ات واجہ شاہ صاحب فرماینت کہ مہن کنوکان گوں شکار کنوکان ء دوچار کیگ انکار کت و توک ء دیوارش چست کت یک روچے صحب ء پاد احننت نو دومی طرف ء مردمانی دیانی تواریش نہ اشکت و دیوار ء سرا لک کیان ء چارنش دیننش کہ ماں ہر یک لوکے ء شاد وانت آیان مردمان ء جاہ باران ء و تی مردمانی یادانی سرا و تی سرش دور دات و گر لوگ بنا لش کت۔ آخر ماں ہمے سلکس جاوے ماں سے روچہ ء مرننت۔ فل یعنی چہ خدا ء جانب ء یکمائیں جارنگ بوتنت کہ یہود اگر تورات ء حکمانی سرا عمل کنگ ء انکار کنتت تو حق تعالیٰ داں قرب قیامت ء وهدد بہ وهدد ء اشانی سرا ہیچیں کسان ء مسلط کنان بیت کہ آیان اشان ء ماں بدیں عذاب ء گرفتار کنان بنت، بدیں عذاب ادے محکومی ء زندہ گوشگ بوت چنانچہ یہود ء قوم کدی یونانی و کلدانی بادشاہانی زیر دست انتت کدی بخت نصر، وغیرہ مردمانی دست ء وار و رسوا بوتنت آخر ء داں واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ء مبارکیں عہد ء مجوسیانے باجگزار انتت۔ پدا مسلمان حاکمان ء خدا ء بر اشانی سرا مسلط فرماینت۔ غرض چہ ہما وهدد بگرداں مروچی ء اشان ء من جبت القوم عزت و آزادی ء زند نصیب نہ بوت بلکس ہر جاگہ ء کہ بوتنت اکثر چہ حاکم و بادشاہانی دست مدام ذلیل فرسوائیں زندش گوازینت۔ اشانی مال دولت وغیرہ چہ چیز ء اشان ء چہ اے غلامی و محکومی ء زندہ رستگار کت نہ کت و زنداں قیامت ء اشان رستگار کت کت گڈ سر ء وهددیکہ اشان دجال ء مردگار بوان ء سرکشنت تو حضرت مسیح علیہ السلام ء ہمراہیں مسلمانانی دست ء نہ تیخ کنگ بنت کماورد فی الحدیث۔ فل یعنی ہر کس چہ ناشری ء دست ء مکشیت باز رہے پے آئی سرا ماں دنیا ء زوت عذاب ء راہی کنت و چنکر شو میں گنہگارے اگر توبہ بکنت پشیمان بوان خدا ء پاک ء نیمگ رجوع بکنت تو آئی بخشش و رحمت ہم بے حساب انت معاف کنگ ہم چہ دیر نہ کنت۔ فل یعنی یہود ء دست ء مال فراوان تویک دگرے مخالفت ء رواہر کیے ء ویم پے یک گورے ء دات اشان ء پیشیں اجتماعی قوت و دبہرے ہم دست ء نہ کیت بلکس جدا جدا ٹولیانی تھا بہر و بانگ بوتنت اے احوال ہمے امت ء پے عبرت نیگی اشکنا بنگ بوگانت۔

قال للملا ۹۱
۲۶۰ الاعراف

حَسْبُكَ ۱۶۱ **وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيُبَعَثَنَّ عَلَيْكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ**
بے عزتیں و ڈھما وقتا یاد کن کہ خبروات تہی پروردگار ء کہ ضرور یک کشادیم دنت پے یہودیانی سرا قیامت
مَنْ لَّسُوهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ۱۶۲ **وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَمْبًا مِّنْهُمْ الصَّالِحُونَ**
روچہ ء۔ ایڈو کیں کسیا کہ دیان بکنت آیان ء بدیں عذاب فل بیشک تہی پروردگار زوت عذاب گوئنت و بیشک
بخشش و رحمت ہم بے حساب انت معاف کنگ ہم چہ دیر نہ کنت۔ فل یعنی یہود ء دست ء مال فراوان تویک دگرے مخالفت ء رواہر کیے ء ویم پے یک گورے ء دات اشان ء پیشیں اجتماعی قوت و دبہرے ہم دست ء نہ کیت بلکس جدا جدا ٹولیانی تھا بہر و بانگ بوتنت اے احوال ہمے امت ء پے عبرت نیگی اشکنا بنگ بوگانت۔

بیتے دگر ہمیں انتت ڈ آزمائشیں کنتت آپے و شجایان و بدحالیان تاکہ آ
پدا برنتت و رندا آیبانی پشت پد بوتنت ناخلفان ہماکہ وارث بوتنت کتاب ء
گرنٹ سامان ء اے ادنائیں زندگانی ء (پے دین فرشی عوضا) و گوشتت کہ باخشک بئیں و اگر
پدا بیت آیبانی گورائے ہمیں سامان گڈا آیبان زورنت و زاناں ماں کتاب چہ آیان عہد گرگ
بوتنت ء کہ مگوشتت پے اللہ ء مگر حقین خبرا و آیان ونگ ہر جیکہ کتاب بختنتگ
وآخرت ء لوگ شر ترانت پے خدا ترسان آیشما سر پد بتت و ہما کسان کہ
محکم دارگ عینت کتاب ء و قائم دارنت نمازا۔ بیشک مایکو کارانی ثواب ء گار نکنیں و
و فنیکہ چسپنیں کت کوه پے آیبانی سرا گوشے کہ آسائیلیت و گمانش کت کہ آکپیت پے آیبانی

ما و اهداء اولاد و آئی دوست انتت۔ ماتوری ہرچے بکنیں آچر مئے ناجا ہی کاران ضرور دگر کنت ہمے عقیدہ ء بنا ء سرایتارنت گنتت کہ ویم نر ء وهددیکہ سوب برسیت پدارشوت زوران ء و تی بے ایمانی ء دوبارہ ظاہر بکنیں۔ چوش بگوش کہ بجاہیکہ اشان پرتی کارانی سرا پشومان بہنت ویم نر ء واسطہ و تی ارادہ ء ظاہر بکنیں کہ پدا چوشیں گناہ نہ کنیں مگر چہ خدا ء ایمن بوان ء و تی ناشریان ء قائم دارگ ء خواہش اش ظاہر کت چہ اشعی زیات اجمعی بے حیائی چہ بیت۔ فل یعنی ماں تورات ء چہ اشان ہرچ عہد و پیمانے گرگ بوتنت کہ خدا ء جانب ء بغیر چہ راست ء دگر چہ نسبت نہ کنتت۔ زانا آ اشان ء معلوم زانت کہ ماں آئی کتاب حکمان ء کمی گیشیں کنان یے آئی سرا افترا کنگ اش بنا کنگ۔ حالانکہ کتاب اللہ (تورات) ء اے مردم و انتت و دگران ء و ایننت گڈا چون گوشگ بیت کہ آئی بنتناک آیان ء معلوم زانت یا یاد نہ انت حقیقت ہما انت کہ دنیا ء فانی متناع ء عوض ء اشان و تی دین ایمان ء بہاکت و چہ آخرت و راحت ء چم اش نرا و زنتت انکر ہم نہ زانتش کہ ہما مردم کہ چہ خدا ء نرسان تقویٰ ء راہ ء اختیار کنتت پے آیان آخرت ء لوگ اود ء عیش و نعمت چہ دنیا ء و ش حالی ء بازار ف و اعلیٰ انت دیچنا اشان انگت ہوش بکنتت۔ فل یعنی توبہ و اصلاح ء دروازگ انگت تیخ انت ہر کس ناشری بید دیان ء تورات ء اصلی ہدایت ء محکم ہدایت و ہما کی ہدایت و

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٤٤﴾
 وَاذْخُرْ بِكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَ
 وَوَقْتِكَ ذُنُوبَكَ تَنْتَبِهُ بِرُوحِكَ أَهْلِي آيَاتِي أُولَادٍ
 أَشْهَدُهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمُ الْكُفْرَ بِرَبِّكَمُ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا
 أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿٤٥﴾ أَوْ تَقُولُوا
 إِنَّا أَشْرَكَ آبَاءَنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ
 أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْبُاطِلُونَ ﴿٤٦﴾ وَكَذَلِكَ نَقُصُّ الْآيَاتِ
 لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٧﴾ وَآتِلْ عَلَيْهِمُ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا
 فَانْسَلَخْنَا مِنْهَا فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٨﴾ وَكُلُوا
 شَيْئًا لَمْ يَنْزِلْ عَلَيْهَا لِكْفٌ لَهَا وَخَلَدُوا إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعُوا هَوَاهُ
 فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ
 يَلْهَثُ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا آيَاتِنَا فَاقْصُصْ

ہستیت اے مثال انت ہمارو دمانی کہ دروغ بندش کنت مے آیت نون بیان کن

منزل ۲

وہیٹن کوئی ورواے وھدہ قرآن کریم و دامن مضبوط بدارت و خدار بندگی (نماز وغیرہ) حق و راست راست و سرانجام
 بدینت عرض و فی وایدگرانی اصلاح و نیماح و لگوش و گور بکننت خدائے پاک اشانی محنت و بریادکننت اشان بے شک فی مزد و شکر نہیں نام و چشوک بنت ۱۲
 ھے صفحہ و خواند: دل یعنی ہرچ میثاق الکتاب (عہد و اقرار) اشان و یاد و یائینگ بوگائنت اگوں ہنجیں بست و بند کرگ۔ بوگنت کہ کوہ و
 چست کنان برآبانی سرالونجان کنگ بوت ویدا اشان و گوشک بوت کہ ہرچ شمار ادیک بوگائنت (نورات وغیرہ) آراگوں مضبوطی و عزیمت بکرات و آئی نصیحتان و
 مدام یاد بدارت و اگر نہ انکار و جاور و خدائے پاک اے کوہ و شے سراد و رویان و ہلاک کنت گون ایگر اہتمام و ترس پیش دارگ و کڈن و ہرچ قول و قرارے کرگ
 بوگنت افسوس انت کہ آراہک و فراموش کنگ بوت اے کوہ و لک کنگ و قصہ ماں سورہ بقرہ و ربع جزرا لم و پدگوسنگ اے بیان ہمو داچارگ بہیت۔ حل و میثاق
 خاص و پدچہ ادا و میثاق عام و ذکر و کنت تمام خقیقہ و آسمانی دینانی بنیادی سنگ ایثنت کہ انسان خدایہ ہستی و آئی عمومی ربوبیت و سر اعتقاد و
 محکم بدارت مذہب و سرجمیں عمارت ھے بنیادی

سنگ و سرالک بیت داں وھدہ کئے اعتقاد مہیت
 ماں مذہب و میدان و عقل و فکر و ہوشی و انبیا و
 سولانی سر و سوچ و نفع و ات کت نہ کنت اگر گول پورہ
 غور و فکر و چارگ بہیت تو آسمانی مذہب تمامیں اصول
 و فروع بالآخر خدایہ و عمومی ربوبیت و ھے عقیدہ و سرا
 سرجم بنت بلکیں دراہیں عقیدہ گون ہیشی و اسطرات
 عقل سلیم و وحی والہام ھے اجمال و گیش و گوار و کنت
 پمشکا ضروری ات کئے ہدایت و تخم کہ آراکل آسمانی
 تعلیمات و ابتداء و انتہا و تمام رتانی سر و سوچانی مجمل و جو
 گوشک بیدانت گون مزین فیاضی و انسانی جنس و تمام
 مردمانی نہما شنگ تالان کنگ بہیت ناکم ہر یک مردے گون
 و فی عقل و فہم و وحی والہام و ایاری و برکت و اے تخم و
 داں ایمان و توحید و شجرہ و درجہ و بھارت و سرکنت اگر
 چہ قدرت و جانب و ماں بنی آدم و قلوب و ابتداء اے تخم
 ریجک مہوئیں جیلے کل زبان بنیادی و جوہری گرنجانی پاچ
 کنگ و کار و عقل و فکر و حوالہ کنگ بہیت تو یقیناً اے
 مسئلہ ہم منطقی و لیلانی جاچایانی گرواب و نیت و دوران و
 یک نظری مسئلہ و پیما سر کنت کہ بہ اشئی کل و ول کن
 زیات تر مردم و تیا فی ظاہر نہ کنگ چوشک تجر بہ پیش دارت
 کہ فکر و استدلال و گرویل و زیات تر نیاتی و بدل و فکرانی
 اختلاف و نیماح و فی سرکنت پمشکا قدرت و جاھیک
 غور و فکر و قوت و نوروحی والہام و قبول کنگ قابلیت ماں
 بنی آدم و پیداکنگ انت، جیلے بنیادی عقیدہ و تعلیم و
 آیان و فطرہ بہرہات کہ ماں آئی اجمالی بیان و کل آسمانی
 ہدایات و روشنی و گیش و گوار و دربر کنت کہ چر آئی و
 بغیر مذہب و عمارت و ڈبلی (پیل یا) نون انت کہ لک
 بہ بوئیں۔ اے ہما ازلی و خدائی تعلیم و برکت انت کہ آدم و
 اولاد ہر قرن و ھمک کڈن و حق تعالیٰ و عمومی ربوبیت و
 عقیدہ و سرالک نہ یک وڑے و متفق بوگنت پیداک
 انت و ہما چنت مردمان کتام عقلی کمزوری یارو حانی
 نادراہی و سبب و اے عمومی فطری احساس بر خلاف
 آوازش بندکت آانجام کار دنیا و دیما بلکیں و فی جزند
 نظر و ہم ہما دروغ بند ثابت بوئنت، چوشک یک تب
 وغیرہ و مرصی لذت داریں ووش و شین و رگان تلخ وے تام
 گوشک و دروغ بندیت کنت ہر حال چہ ابتداء و آفریش و
 بگرداں روح مروچی و ہر درجہ و طبقہ و انسانی خدای ربوبیت کبری و سرعام اتفاقی و اجماع بہ اشئی زبردستیں دلیل انت کہ لے عقیدہ عقل و فکر و دار و درمان و چہ پیسر حقیقی
 پیداکنوئیں و جانب آدم و اولاد و رابلا واسطہ تلقین کنگ بوگنت اگر نہ چہ فکر و استدلال و رہ بندے اے ہمیں نیاق و پیداکنوگ تقریباً ممکن نہ انت قرآن کریم و اے
 امتیازی خاصیت انت کہ آئی و ماں ھے آیت و عقیدہ و اے فطری یکسانیت و رداصلی راز و ظاہر کت بلاشبہ مارا یاد نہ انت کہ اے بنیادی عقیدہ و تعلیم کردی و
 کجا وہ چونیں ماحول و دیگر بوت پدایم چوشک یک اسناد وے و دیک فلم کارے و یقین انت کہ ضرور آرا ماں ابتدائی عمر و کسے لفظانی گوشک سوچ دانگ کہ چہ آئی و
 و بودناگی حاصل کنان مروچی بہ اے حد و سر بوگنت۔ پہلی توری اولی لفظ پیش داروک و پیش دارگ و وھدہ جاگ و دگر خصوصیات بلکیں پیش دارگ و جزند ہم آرا یاد
 نہ بیت پدایم چہ آئی ہنوزگیں اثران یقین داریت کہ البت چوش الم و بوگنت۔ بہ ھے وڑے بنی نوع انسان و علی اختلاف الاقوام و الاجیال و عقیدہ ربوبیت الہی و پدایم
 متفق بوگنت بہ اشئی و یک سرچیں شہادت آیت کہ اے چیز ماں فطرت و بندر و یک معلی و برکت و بہ آئی و سر بوگنت باقی تعلیم خصوصیات و احوالان و یاد نہ کنگ اشئی و

بابت ویرکائی کو رازہ تقلید و عذر و دیمہ کا ریت برآئی مقابلہ و سرخداہ سے محکمیں حجت کہاں آئی و انسانی فطرت و اصل و نیگ و دنگوش گورکنا ینگ بوئنگ فیصلہ کنو کس جواب و شکل و پیش کنگ بیت حضرت شاہ صاحب فرمائینت کہ اللہ تعالیٰ و چہ حضرت آدم و پشت و آسانی اولاد و چہ آیان آسانی اولاد و درکت چہ درستان اقرار گیت بہ وقتی خدائی و پدا نشان و پشت و داخل کت چہ اشی و مدعا ایشنت کہ خدا ورت مطلق منگ و رد اہر کس فت کفایت کنت پت و تقلید برآئی نہ انت اگر پت شرک کنت چک و لازم انت کہ ایمان بیاربت اگر کسے و شہید بہ بیت کہ آعہد منار ایا دزانت گڈا چہ اشی و چہ حاصل بیت و تو ایشرا چوش سر پد ہو کہ آئی نشان ماں ہر کس و دل و موجود انت و بد رستانی زبان و سر مشہور انت کہ کلائی خالق اللہ انت و کلیں جہاں ایشرا منوک انت و اگر کسے انکار کنت یا شرک کنت گڈا چہ وقتی ناقص عقل و سبب و وتاروت دروغ بند کنت۔ قل ماں موضع القرآن و انت کہ قصہ یہود و را اش کنا عینت کہ آیان ہم چہ وقتی عہد و قول و ترنگنت چوش کہ مشرک برتروک انت ۱۲

ہے صفحہ و فوائد و گیشتر مفسرانی نزدیک آئے آیتان بلعم بن باعور اور ہتی و نازل بوتنت کہ ایک عالم و تصرف و خدا بند درویشی ات۔ رندترے اللہ و آیتان و ہدایتان و انکار کنان جنین و اغوار و چہ مال دولت و لاج و حضرت موسیٰ و مقابلہ و وقتی تصرفان و کار مرز کنان و ونا یا کیں رہ بندانی ظاہر کنگ و تیار بوت۔ آخر آئی و حضرت موسیٰ علیہ السلام و چہ نقصان دات کت نہ کت و ت ابدی مرو و جوڑ بوت آیتان اللہ و ہر چ علی بلعم و نصیب بوتنت اگر خدا و بواھتیں نو آئی برکت و آرا بہ اعلانیں درجہ و فائز بکرتیں اے صما و ہدے تو ننگ بوتنت کہ آرا بہ وقتی علم و سر عمل آیتان اللہ و رند گیری و توفیق بزوتیں لیکن چوش نہ بوت پرچاکہ آوت چہ آسمانی برکتان و آیتان دم و تاب دیان و زمینی شہوت و لذتانی نیگ و لیٹ و ارتکات و ہم شیطان آئی دمب کتنت۔ دانکہ پکائیں کچہ دوکان و گمراہانی قطار و شامل بوت۔ آ و ہدے آئی حال جو ہما سگ ترنگت کہ آئی زبان در الوجنا و برو بر ہسک ہنیان بہ بیت، اگر فرض بکن آئی سر بار بلطیں یا ہکل بدیں یا آرا چہ مگو شیں و چوش میل بکنیں بہ ہر جاوڑ و ہسیت و زبان و لوئجان کنت چہا کہ طبعی وڑ و دل و کمزوری و سبب گریں گوات و در اچکل دیگ و سارتیں و ناز گیں گوات و نوک و کشک سرابہ آسانی و قادر زانت ہمہ ہما بہ سفلی خواہ نشان دپ جو کیں سگ و احوال بوت کہ اخلاقی نزوریانی سبب آیتان اللہ و دیا ینگ و و نہ دیا ینگ، یا بیم تراب کنگ و نہ کنگ و دین جاوری آئی حق و برو بوتنت۔ سوا و علیہم و اندزنتہم امر کمہ نذرتہم لا یومنون ہ چہ دنیا و حرص و آئی زبان در الوجنا بوت و چہ آیتانی شرک کنگ گرائی بدحواسی پریشان حالی و نقشہ برو ہر ہیسک و ہنیانی، و صورت و ظاہر بوت ممکن انت کہ بلعم، و باطنی و معنوی جاوڑ و ظاہر کنگ و واسطہ ایوک بہ یک مثالی و وڑ و اے مضمون (ان تحمل علیہ یلھت او تترکہ یلھت) ذکر کنگ بوئنگ، و چوش بیت کنت کہ ظاہری و حسی و وڑ و چو سگ زبان دن و در بیت و دم چو پریشان، بدحواس و ترسو کیں مردم و ہیسک و ہنیان بہ بیت العیاذ باللہ آیتانی نشان نزول توری ہر چہ بہ بیت بہ ہر جاوڑ و انچوشیں ہو ایشرستانی بدیں انجام بیان کنگ بوئنگ کہ آحق و قبول کنگ یا آرا بر جمعی زانگ و پد محض نیادی طمع و سفلی اہشانی دمب کیان و احکام الہی و ول کنان بہ شیطان و اشارہ و کام گیوک بہ بنت و خدا و عہد و میناق و غرض و ہر چہ مدارنت چوش بگوش کہ یہود و ہم ہم تراب دیگ بوت کہ نہنا کتاب و علم ہر نفع دیوک بیت نہ کنت دانکہ راستیں معنی و آئی رند گیری و مکتنت مثل الذین حملوا التوراة ثم لم يحملوها کمثل الحماد یحمل اسفاراً (الجمعه رکوع ۱) یہ علماء سورہ و ماں اے آیتان مزین عبرتنا کیں سبق موجود انت اگر دگوش گورکنت۔ فل بشر کاں و غیرہانی رد و قرآن و عنکبوت ذباب (مکویہ ملسک) و غیرہانی مثال بیان فرمائینگ۔ مگر لے مردمانی مثال چوش بدانت کہ کتا غیر تمدن مردم (دانکہ آئی وں برو) آرا بروی سرا چسبان کنگ تیار نہ بیت و ہر چہ جاوڑ و غداریں مردم آرا بروی جاوڑ و چسپا کنت گڈا آہننا و ناوان باکنت۔ قل علم و فضل ہم انسان و ہما و ہدے نفع دنت کہ چہ خدا و ہدایت و دستگیری و صحیحین علم و رو و کام گیجگ و توفیق ای بہ بیت و ہر کس و آہر بچکیں راہ و کام گیجگ و توفیق و مدنت تو گڈا توری پہلی مزین علمی فضیلت و قابلیت و خدا بند بہ بیت، چوش بغم کہ آرا چہ نقصان و ناوان و ابیدر گچہ بدست و نیت۔ پمشکا انسان و لازم انت کہ بروی علم و فضل و سر مغرور بہ بیت بلکیں

قال البلا ۹ ۲۶۲ الاعراف ۷

الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۱۴۶﴾ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِنَا وَانفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿۱۴۷﴾ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي وَمَنْ يُضِلِّ فَإِنَّهُ مِنَ الْخٰسِرِينَ ﴿۱۴۸﴾ وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَالْإِنعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَلْعَلُونَ ﴿۱۴۹﴾ وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذُرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۵۰﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿۱۵۱﴾ الَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۵۲﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿۱۵۳﴾ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا اسْكَنُ

اے حالان تاکہ آ فکر بکننت و بدیں مثال ات ہم مردمانی کہ گڈا آراہ و گندیت و ہر کسبکہ چہ راہ و رکت گڈا آہشت زبان کاران و لا یفقیون بہا و لہم اعین لا یبصرون بہا و لہم اذان کہ نفہنت پہ آیان و آیان چہ پرت کہ نکندت پہ آیان و آیان و گوش ہسنت لا یسمعون بہا و لہم اولیک کالانعام بل ہم اضل اولیک کہ نیشکنت پہ آیان آچار پادیں جانورانی پیمانیت بلکیں چہ آیان گمراہ ترنت ہم شانت ہم الغفلون و اللہ الاسماء الحسنی فادعوه بہا و ذروا الذین یلحدون فی اسمائہ س یجزون ما کانوا یعملون و ہما کسان کہ کجروی کنت ماں آئی و نامان وقتی کتگیں کارانی جز ایش زوت رسیت و و مممن خلقنا امۃ یهدون بالحق و بہ یعدلون و چہ ہما کسان کہ ما پیداک کنتت یک ایڈولیں اتہے ہسنت کہ حقیں راہ و ایش دانت و ہماں ہر انصافی کنتت الذین کذبوا بآیتنا سنستدرجہم من حیث لا یعلمون و ہما کسان کہ دروغ بندش کنتت مع آیتان آہستہ آہستہ گرفتے ہش کاریں چہ ہما جاگہیکہ آیان خرم نہیت و املی لہم ان کیدی متین و اولم یفکروا اسکن

من آیان و ہلت دیاں بیشک منی حید محکم انت و آیا آیان فکر نکت منزل ۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

..... فلہدایت و ضلالت ہر چیز خدایہ قبضہء انت و املوئیت تو ہدایت و سرجمیں از باب ہج نفع و ات کت نہ کنت البت عادیۃ اھم و ہدایت و توفیق و دت و ہدے بندہ و توفیق کسب و اختیار و بہ آراہ و سرار و ک بلوئیت باقی ہر کس پر زانت کاری و بدی ناشری و ہر بندہ بزورین تو خدا ہم راہ سوچ دیگہ پد آراہ ہما جا و ر و ویل کنت . فلک پیش و ماں عسی ان یکون قد اقترب اجلہم ، ہما قوم و اجل (مرگ) و ذکر ات کہ آیان و معلوم نہ انت کہ اجل کدی کیت اداہ کلیں دنیا و اجل (قیامت) و بابت و سرزنش فرمائیت کہ و ہدے کسے خصوصاً ہر توفیق کدی کیت کڈ اسر جمیں دنیا و مرگ و احوال کے دات کنت کہ فلان تاریخ و فلاں ماہ و سال کیت آئی یقینی علم و ہر خدایہ سوا کہ اعلام الغیوب انت دگہ کس نرانت ہما تہ جزندہ مقررین و ہدے آراہ ظاہر کنت کہ بہ خدایہ علم و آئی و ہدایش ات ماں آسمان و زمین و ایک مزین گرائیں واقعے بیت و آئی علم ہم مزین گران بیت کہ ابید چہ خدایہ دگہ کس حاصل نہ بیت اگر چہ آ واقعہ و باز نشانان و بیان خصوصاً مئے پیغمبر آخر الزمان صلی اللہ علیہ وسلم و بیان فرمائیت کنت پداہم اے تم ایس علامتانی ظاہری و پد و ہدے قیامت واقع بیت تو بلکل بہ بے خبری و جا و ر و یک پارگی ظاہر بیت چو شکہ بخاری وغیرہ حدیثانی

الاعراف ،

قال الملاء

وَبَشِّرِ الْقَوْمِ الْيَاسِينَ ﴿۱۸۸﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا جَانِبًا وَعَدَّتْ بِهَا فَأَثَمًا أَنَّهَا وَتَى بَعْرًا وَأَمَّا أَنَّهَا كَرِهَتْ أَسْبَاطَهُمْ فَدَخَلَ فِي رُجُلِهِمْ نَسَمًا فَذُكِرُوا بِهِ بِالضُّلْمِ ﴿۱۸۹﴾

وَبَشِّرِ الْقَوْمِ الْيَاسِينَ ﴿۱۸۸﴾ ہوا الذی خلقکم من نفس واحدہ و جعل منہا زوجہا لیسکن الیہا فلما تغشاہا جانبا و عدت بہا فاثمًا انہا و توی بعرًا و اما انہا کرہت اسباطہم فدخل فی روجلہم نسمًا فذکروا بہ بالظلم ﴿۱۸۹﴾

لَمَّا جَعَلْنَا لِقَوْمِ الْيَاسِينَ إِيْمَانًا فَذُكِرُوا بِهِ بِالضُّلْمِ ﴿۱۹۰﴾

لَمَّا جَعَلْنَا لِقَوْمِ الْيَاسِينَ إِيْمَانًا فَذُكِرُوا بِهِ بِالضُّلْمِ ﴿۱۹۰﴾

لَمَّا جَعَلْنَا لِقَوْمِ الْيَاسِينَ إِيْمَانًا فَذُكِرُوا بِهِ بِالضُّلْمِ ﴿۱۹۱﴾

لَمَّا جَعَلْنَا لِقَوْمِ الْيَاسِينَ إِيْمَانًا فَذُكِرُوا بِهِ بِالضُّلْمِ ﴿۱۹۲﴾

لَمَّا جَعَلْنَا لِقَوْمِ الْيَاسِينَ إِيْمَانًا فَذُكِرُوا بِهِ بِالضُّلْمِ ﴿۱۹۳﴾

لَمَّا جَعَلْنَا لِقَوْمِ الْيَاسِينَ إِيْمَانًا فَذُكِرُوا بِهِ بِالضُّلْمِ ﴿۱۹۴﴾

لَمَّا جَعَلْنَا لِقَوْمِ الْيَاسِينَ إِيْمَانًا فَذُكِرُوا بِهِ بِالضُّلْمِ ﴿۱۹۵﴾

لَمَّا جَعَلْنَا لِقَوْمِ الْيَاسِينَ إِيْمَانًا فَذُكِرُوا بِهِ بِالضُّلْمِ ﴿۱۹۶﴾

لَمَّا جَعَلْنَا لِقَوْمِ الْيَاسِينَ إِيْمَانًا فَذُكِرُوا بِهِ بِالضُّلْمِ ﴿۱۹۷﴾

لَمَّا جَعَلْنَا لِقَوْمِ الْيَاسِينَ إِيْمَانًا فَذُكِرُوا بِهِ بِالضُّلْمِ ﴿۱۹۸﴾

لَمَّا جَعَلْنَا لِقَوْمِ الْيَاسِينَ إِيْمَانًا فَذُكِرُوا بِهِ بِالضُّلْمِ ﴿۱۹۹﴾

لَمَّا جَعَلْنَا لِقَوْمِ الْيَاسِينَ إِيْمَانًا فَذُكِرُوا بِهِ بِالضُّلْمِ ﴿۲۰۰﴾

تہما تفصیلاً مذکور انت . و ہجہ اے مردمانی سوال و طرے و ہجے ظاہر بیت کہ چوش بگوش کہ آیان شے بابت و ہجے شوش فہمت کہ شما ہن اے مسئلہ و تحقیق و بیٹ و لوٹ و گلاٹیش بوتگے و شوہاز و پدراں کہ آئی علم و شمارسانی حاصل کنتگ حالانکہ اے علم گوں حق تعالیٰ شانہ مخصوص انت انبیاء علیہم السلام بہ ہما چیز و رندا نہ کنت کہ چہ آئی و خدایہ بہ و توفیق مصالحتانی ردا و دردا شنگ نہ آیان و اختیارے حاصل انت کہ ہرچے بلوئیت کوشست کنان و آراہ آلم و بزانت انت در حقیقت و آیان منصب ایشنت کہ ہر قدرے حساب علوم و ہرگز و ہرگز خدایہ جانب گیش دیان بہ بیت گوں شکر و منت و آراہ قبول کنوک بہ بنت مگر اے حیران و گیشتر عوام کا لانعام چون بزانت انت . فل ماں آیت شریفہ و پیش دارگ بوتگ کہ یک بندھے نوری ہر قدر مزین و مستر بہ بیت نہ و توفیق توک مستقل اختیار دار بیت و نہ احاطہ کنوکیں علم سیدر الانبیاء صلی اللہ علیہ وسلم کہ اولی و آخری علمانی داروک و زمینی خزانگانہ چاہیانی امین (امانت دار) جوڑ کنگ بوتگ آراہ چوش جارنگ و حکم انت کہ دگران و بل من و توفیق جزندہ ہج نفع نونان کہ پدراں و زونار چہ نقصان و رکھیت کت کنان مگر ہمہ مگر اللہ بلوئیت و منار قدرت چہ و توفیق مہربانی و بدنت و اگر من غیب ہر یک خبرے و بزانتیں تو بازین ہما خیر و کامیابیان و ہم حاصل کنتوں کہ بہ علم غیب نہ بوتگ و سبب فوت بنت و ہم منارا کدی تاگیگیں جا و ر پیش نیا کنگ مثلاً "انک" و واقعہ و اں چکر روچ و چہ و حوی نہ آیک و سبب و اجہ پریشان بوت . ماں حجتہ الوداع و اجہ پیغمبر و صاف صاف گوشت "لو استقبلت من امری ما استنبذت" لہما سفت الہدی ، (اگر من چہ پیش و بزانتیں کہ رندہ چہ پیش آگی انت تو ہجر من ہدی و جانور بہ و توفیق ہمراہی و نہ زرنگت) اے ہمیں بازین واقعہ ہستنت کہ چہ علم محیط و برکت و چہ آیان و تارا و دردارگ گوں مزین آسانی و ممکن ات چہ اشان در ستاں زیات حیران کنوکیں واقعہ ایشنت کہ "حدیث جبرئیل" و ماں ہننیں روایتان و اجہ و ہر حجتہ فرمائیت کہ اے اولی موقع انت کہ من جبرئیل و اں و ایسی و جاہ نیارت . و ہدی کہ آباد ااحت شنت نورندہ معلوم بوت کہ آ جبرئیل ات . اے واقعہ ہر مجربین و گیش و گبور و ر و ہر بلکل

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

مازل

واجر و عمر و گڈ سرنگت . ماں اشی و بہ قیامت و سوال و ردا ما المسؤل عنہا با علم من المسائل ، ارشاد فرمائیت یعنی پیشدارگ بوت کہ احاطہ دار و کیس علم ابید چہ خدایہ دگہ کس و حاصل نہ انت و علم غیب و توفیق جا کہ انت ، محسوسات و مبصرات و سرجمیں علم ہن چہ خدایہ بخشش و حاصل بیت آ کدی ملوئیت تو ما محسوسات و ادراک کنگ نونیں . بہر جا و ر و ماں اے آیت و صاف صاف پیشدارگ بوت کہ "اختیار مستقل" یا "علم محیط" چہ نبوت و لوازم و نہ انت چو شکہ لہنیں جاہلان ہجوش فہمتگت البت شرعی علم کہ آگوں نبیانی منصب و تعلق داریت آئی علم کامل بوتگ لوئیت و تکوینیات و علم و خدایہ کس و ہر قدر بلوئیت عطا فرمائیت . ماں اے بابت و مئے سردارین و اجہ تمام اولین و آخرین و سرافضل و بالاتر انت و اجہ و ہر کسبہ شمار علوم و معارف حق تعالیٰ و عطا فرمائیت کنت کہ انتان و بگیر و یارگ و طاقت ہج مخلوق نہار بیت ۱۲

ہے صفحہ و فوائد :- فل خدایہ کل انسانان و چہ آدم و پدراکت . بہ آدم و دل و قرار و دل جمعی چہ ہما تہ جزندہ ہما تہ جزوی (جٹ) (حوا) جوڑ کت پداہ ہر دوینان نسل رھوار بوت و ہدی کہ مرد و چہ جنین و توفیق فطری و اھگ و پورہ کت توجہن حاملہ (لاپ پڑ) بوت حمل و شروعات و آئی و ہج گرائی نہ مارت جنین چو پیش و رو و آ و ترو تباب

..... کت وھدیگر لاپ مستزوت وایشراکے ، زانتگت کہ ماں آئی توکے ، چہ چیز پوشیدہ انت پمشکا مردوجنیں ہر دو دینان ، حق تعالیٰ ، بارگاہ ، عرض کت کہ اگر شما ہوتی مہربانی ، سلامتیں بودی چکے بہ بخشے تو مادوئیں (بلکس مئے نسل ہم) نئی شکرے گران بنیں۔ خدایا وھدیگ اشانی اے واھگ سرحم کت تو مئے داتگیں چیزے نہادگرانی بہرکشگ اش شروع کت مثلاً کسے ، وتی عقیدہ چوش ظاہر کت کہ لے اولاد فلان زندہ یا مردہ مخلوق ، مارادانگ کسے ، اے عقیدہ ، نہداشت لے آئی ، عملاً نذر و نیاز بنا رکت یا چک ، پیشانی بہ آئی ویماجہل کت یا چک نام چھوش پرست کہ چہ آئی شرک ظاہر بیت مثلاً عبد العزیز ، عبد الشمس وغیرہ۔ غرض صریح حقے کہ حتیٰ ایس خدا بندگیگ آرا اعتقاد یا قولاً یا فعلاً دگران ، دیگ بوت ، شریزان ات حق تعالیٰ چہ شرک ، نما میں قسماں بالا و بزرانت ماں اے آیتان حسن بصری وغیرہ ، فکر ، روء ، خاص آدم و حواء ، بلکس عام انسانانی نقشہ بیان کنگ بوتگ بے شک ابتداء ماں ، ھو الذی خلقکم من نفس واحدہ و جعل منجھار و وجھہا ، ، بنگیجی ہما آدم و حواء ذکر ات مگر چہ آئی ، پدمطلقا مردوجنیں ، ذکر ، نیمگ ، واتری بوت وچوش بازجاگ ہم بیت کہ چہ یک شخصے ، ذکر ، جنس ، ذکر ، نیمگ ، واتری بیت چوشکہ ماں ولقد زینا السماء الذی بنا بصیرا بیح و جعلنا ہا رجوماً للشیطین ، ، ہما استاران ، ، مصابیح ، ، فرمائینگت کہ

اور شویکس استار نہ انت کہ چہ آبان رجم شیطاں بیت۔ مگر ادراجہ مصابیح ، ، جند ، ، مصابیح ، ، جنس ، ، نیمگ ، ، کلام ، ، منتقل کنگ بوت اے تفسیر ، روء ، ماں ، ، جعلنا لہ شرکاء ، ، ہج اشکال دراند بیت مگر چہ سلف ، ، زیات ترھے منقول انت کہ ماں اے آیتان تہنا آدم و حواء قصہ بیان فرمائینگت۔ گوشنت کہ ابلیس ماں نیکیں مخلوقنے ، صورت ، ، بہ حواء گور ، ، آحت و فریب دیان ، ، چہ آئی قول بیت کہ اگر بچکے پیدا بوت تو آئی نام ، ، عبد الحارث بکن۔ حواء آدم ہم بہ اشی رضامند کت۔ وھدیگر چک پیدا بوت تو ہر دو دینان عبد الحارث نام ایرکت (حارث) ابلیس نام ات کہ ماں فرشتگانی ٹولی ، ، گوں مھے نام ، ، توارجنگ بوتگت (ظاہر انت کہ ماں اسماء اعلام ، ، لغوی معنی معتبر نہ بنت و اگر توری معتبر نہ بنت تو عبد ، ، اضافت بہ حارث ، ، نیمگ ، ، الشرا لازم نہ کنت کہ حارث ، ، راعماذ اللہ معبود قرار دیگ بہ بیت یک مہمان جلیں شخصے ، ، کہ وتی مہمان ، ، شریساٹیت و خاطر تواضع کنت عرب آرا ، ، عبد الضیف ، ، گوشنت (یعنی مہمان غلام) اشی ، ، مطلب ہج چوش نہ بیت کہ بزیاں مہمان مہمان ، ، عبادت ، ، کنت گداگر ، ، عبد الحارث ، ، نام پر بندگ اے واقعہ راست انت تو چوش گوشنگ بیت نہ کنت کہ آدم علیہ السلام ، ، معاذ اللہ حقیقتہ شرک ، ، ارتکاب کت کہ لے خبر نیسانی شان ، ، برخلاف انت البت چک ، ، چشیں غیر موزوں نام پر بندگ کہ چہ آئی ، ، بظاہر شرک ، ، بوکیت معصوم نبی ، ، اعلامیں شان ، ، توجید ، ، جذبگ مناسب نہ ات قرآن کریم ، ، عادت انت کہ مقررین نبیانی حورید لغزش و کتربیں شتورورگ ، ، حسنات الابرار سیئات المقربین ، ، قاعدہ ، ، روء ، ، اکثر گوں ترندیں سرگال (عنوان) ، ، تعبیر کنت چوشکہ ماں یونس علیہ السلام ، ، قصہ ، ، بیان فرمائینگت فظن ان لن نقدر علیہ ، ، یا فرمائینگت ، ، حتی اذا استنبتس الرسول وظنوا انھم قد کذبوا ، ، بہ لہتیں مفسران توجیہہ روا۔ مھے ہما ادا آدم علیہ السلام ، ، مرتبہ ، ، لحاظ ، ، لے وھم یا دکیں شرک تغلیظا بہ اے لفظان ظاہر کت جعلنا لہ شرکاء ، ، فیما اناھا (خدایا داتگیں چیزے تہا حصہ دار جو کنگ بنائش کت) یعنی آئی شان بہ اشی ، ، نہ کرزت کہ چشیں نام پر بہ بندیت کہ چہ آئی ، ، شرک ، ، بو ظاہر بیت

اَمْ لَہُمْ اِذْ اَنْ یَّسْمَعُوْنَ بِہَا قُلْ اَدْعُوا شُرکاءَکُمْ ثُمَّ کیدُوْنَ یَا آیان ، ، گوش پرنت کہ پھارگوشا یا شکنت گوش کہ توارجن ات وتی شریاران ، زندامنی ضروریگی جلیا بکن

فَلَا تَنْظُرُوْنَ ۱۵ اِنَّ وِلٰیَّ اللّٰهُ الَّذِیْ نَزَلَ الْکِتٰبَ وَہُوَ کَذٰبٌ مَّہْلٰکٌ مَّذٰیبٌ وَا بَشِکَ مَنی نگہبان الشرائت ہما کہ دیگی داتگ کت اب و آ

یَتَوَلٰی الصّٰلِحِیْنَ ۱۶ وَالَّذِیْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِہٖ لَا یَسْتَطِیْعُوْنَ نَہِیْہَا کنت نیکیں بندیا نیاف و ہما کسان کہ تواریش کن ات شتابغیر چہ آیتا آکت نکنت

نَصْرَکُمْ وَلَا اَنْفُسَہُمْ یَنْصُرُوْنَ ۱۷ وَاَنْ تَدْعُوْہُمْ اِلٰی الْہُدٰی شے مڈتا و نوتی مڈت دات کنت ، ، و اگر توارجن ات آیان ، ، پر راہ ، ، نیمگ ، ، لَا یَسْمَعُوْا وَ تَرٰہُمْ یَنْظُرُوْنَ اِلَیْکَ وَہُمْ لَا یَبْصُرُوْنَ ۱۸ خِذْ ہج نیش کنت و گندے تو آیان ، ، چار گابنت تھی نیمگ ، ، و آنکندنت و عادت

الْعَفْوُ وَاْمُرٌ بِالْعُرْفِ وَاَعْرٰضٌ عَنِ الْجَہْلِیْنَ ۱۹ وَاَقْبِلْ زَعْنٰکَ بکن درگزشت کنگ و حکم کن نیکیں کہ کنگ ویک کنارہ ہوجہ جا صلان و اگر برا نیگختہ کنت

مِنَ الشَّیْطٰنِ نَزَعٌ فَاَسْعَدُ بِاللّٰهِ اِنَّہٗ سَمِیْعٌ عَلِیْمٌ ۲۰ اِنَّ شیطانے وسوسے گداپناہ بلوط چہ اللہ ، ، ہما وینت اشکنوک زانوک کت بے شک

الَّذِیْنَ اتَّقَوْا اِذَا مَسَّہُمْ ظِلْمٌ مِّنَ الشَّیْطٰنِ تَذٰکُرًا فَاِذَا ہُمْ مَبْصُرُوْنَ ۲۱ وَاِخْوَانُہُمْ یَمِیْدُوْنَ وَہُمْ فِی الْغٰیِّ ثُمَّ لَا یَقْصُرُوْنَ آیانی چہ ہج بنت و شیطانانی براتان گز کنت بزنت آیان ، ، شیطاں ماں گرا ہی تہا پیدا آ کوتاہی نکنت و

وَ اِذَا مَرَّتْہُمْ یَاۤیۃٌ قَالُوْا لَوْلَا اَجْتَبٰہَا قُلْ اِنَّہَا اَشْیَءٌ مَّا وَ وفتیکہ تو نبرہ آیانی گور ات نیے گدا گوشنت کہ پرچے چہ وتی طرف ، ، نساہ ، ، آبارا ، ، گوش کہ من پیروی کتاں ہما

یُوْحٰی اِلَیَّ مِنْ رَبِّیْ ہٰذَا بَصٰیْرٌ مِّنْ رَبِّکُمْ وَہُدٰی وَرَحْمۃٌ چیزے کہ حکم کنگ بیت پھنی نیمگ چہ مٹی رت ، ، طرف ، ، اے روشیں دیلنت چہ شے رت ، ، طرف وھدایت و رحمت انت

مذلل ۲

بہلی توری حقیقتہ شرک نہ انت شاید ہمیشکا فقد اشراکا وغیرہ گونڈیں عبارت و بیل کتاں اے دراجیں عنوان ، ، جعلنا لہ شرکاء ، ، فیما اناھا ، ، اختیار فرمائینگت ، ، واللہ اعلم (تفسیر) حافظ عماد الدین ابن کثیر ، ، بیان کنگ کہ عبد الحارث نام ایر کنگ حدیث مرفوع کہ ماں ترمذی ، ، انت آہ سبب معلول انت ، ، باقی پشت کت آثار آغا الباجہ اہل کتاب ، ، روایتان ماخوذانت ، ، واللہ اعلم بالصواب کل پیش یک طے ، ، شرک ذکر ات چہ ہمائی مناسب ، ، ماں لے آیتان بت پرستی ، ، روء ، ، ہما فرمائینگت یعنی ہر کس کہ وگرسے ، ، پیدا کت مکنت بلکس آئی جرنڈ شے اڈ کنگیں بہ بیت آ شے معبود یا خدا چون بیت کنت - ۱۲

ہے صفحہ ، ، فوائد ، ، ہما آیتان ، ، کہ شما معبود قرار داتگ و آیان ، ، خدائی حق داتگ آیان بہ وتی جند ، ، حفاظت ، ، ہم قدرت نہ داشت و مخلوق بوگ ، ، باوجود چہ (چہ آ) کمال و شرف ، ، نہ بہر انت کہ چہ آیانی ، ، برکت ، ، یک مخلوق بہ دومی مخلوق ، ، سراچیزے بزری و بزرگی حاصل کت کنت اگر چہ آیانی ظاہری دست ، ، پاد ، ، چم ، ، گوش کل ، ، شہما جو کس ات لیکن ماں اے اعضا یاں ہما فون ماں نہ انت کہ چہ آیانی برکت ، ، آیان اعضا ، ، گوشنگ بہ بیت ، ، نہ پر شے

شمار ایستہ دیوک نہ انت شمابہ اشانی دہما کور کارکن ات باخاموش بی ات ہر دو عین جاو ریک پیمانہ نہ چاشنی فاندگ نہ چہ آئی و نفع
 حیرانی خبرے کہ ہر چیزے کہ ماں مملوک مخلوق بوگ مثل شماعا جزو بزرگ بہ بیت بلکین بہ وتی وجود و کمالات و وجود و رواجہ شماعا گندہ تر بہ بنت ہمایان و خدا سازگ بہ بیت
 و ہر کسے کہ ایشرار در قرار بدنت آراہیم نراب دیگ بہ بیت کہ ماتر انقصان دین چنانچہ مکہ مشرکان گوں واجہ پیغمبر گوسنتگ کہ قومے بنانی بے ادبی کنگ و انکار کن و اگر نہ
 بارے چے آفتی سرانازل مکننت و یخو فونک بالذین من ذونہ (زمر رکوع ۷) ہمیشی جواب چہ «قل ادعوا شرکاء کو الخ» و دیگ بون یعنی شماوتی کلیے
 شریکان و توار پزنجن ات و منی خلاف وتی تدبیر و ہر بندان و کار مرزکن ات گذارنا ریک مانے ہم مہلت مدارت من چاران بارے شمانا راجے نقصان دات کن ات
 و یعنی ہماذات و کہ منی سرآتابی نازل کن و منارای پیغمبری و منصب بختت ہماذات بہ کلیے نیارہ مقابلہ منی حمایت و حفاظت گنت پرچہ کہ وتی نیکن بندہانی حفاظت و
 اعانت ہماذات کنت۔ قل یعنی سرطاہر و جم اش ہستنت مگر چہ بینائی و محروم انت۔ فلا حد العفو و بازین معنای کنگ بونگنت۔ اکثرہ حاصل ایشنت کہ چہ نزدی
 و سک گیری و پھر بزرنگ بہ بیت۔ واجہ مترجمہ ہمشکا اشی و
 معنی چہ «در گذر» و تعبیر فرمائینگت۔ ماں گوسنگیں آیت
 بت پرستان خوار و ذلیل و احمق و جاہل قرار دیگ بونگنت
 باز ممکن ات کہ جاہلیں مشرکان چہ ایے خبران زہر گران کتنام
 یک نامنا سبب حرکتے بکتیں یا چہ زبان و سلیں سخنے بکتیں
 ہمشکا ہدایت کنگ بوت کہ چہ عفو و در گذر کنگ ہیل و عادت
 و کارگرات چہ نصیحت و ہنت و دستناں مدارت۔ خوبں خبران
 مدام گوشاں بیے ات چہ جاہلاں یک گری اختیار کن ات
 یعنی بہ آیانی جاہلانہ گپ رپانی سرمدام تعرض مکن ات
 و ہدیہ مقررین مدت کیت ماں کیں وقت و ایے دستانی
 حساب کتاب کیشینگ بنت و اگر کدی بشری لوٹ و روا
 آیانی کتنام بدیں حرکتے و سر از ہر و غصہ بکت و لغنتی شیطا
 بلوطیت کہ چہ دورے اس روک کتنام شمارا بہ ہیچن کارے
 آمادہ بکننت کہ امصاحت بر خلاف انت یا کرتی
 خلق عظیم تی علم و وزن داری بونگ بکننت توچشیں
 ساعت شمار وقت چہ اللہ پناہ طلب کن ات
 شے عصمت و جاہت مقابلہ آئی مگر چہ کارگر نہ بیت پرچہ کہ
 قادرین خدا ہر یک پناہ طلب کنوک خبرہ اشکنوک ہر جاو و
 علم داروک انت ہمانی شے حفاظت و ذمہ بہ وتی سر ازنگ۔
 و ہر پسر تہنا واجہ پیغمبر خطاب ات اگر چہ ماں استعاذہ و حکم
 کل شامل انت نون عام تقوی دارانی جاو و بیان فرمائینت
 یعنی عام تقوی دارانی حق لے مجال نیست کہ شیطان و گذر آیانی بنگ
 بہ بیت و گورگندش بجنبت البت متقی مردمانی شان ایشنت
 کہ چہ شیطان و اغوار و ماں دراج کشیں غفلت و نہ کینت
 بلکین ادنایں غفلتے بوت تو اچہ درہان و خدا یاد کنت
 سر پاوش و ارت کہ فوراً وتی جرنندش داشت و پدا و نادرگ
 شرط و چمانش بیچ بنت و غفلت و پردہ لگوشتیکو بدی
 گذر دہما گندگ کیت و توارا پدا چہ بدیں کارا پھر پزانت۔
 باقی غیر متقین (کہ ماں آیانی دل و خدا و ترس نیستنت بلکین
 چوش بگوش کہ آشیطان و ذر برار انت) آیانی احوال چوش
 انت کہ شیطان مدام آیان ماں گراہی تہلانک دیان بیت
 و گورگند جنگ رواج ہمیں کوتاہی نہ کنت پدا بنگولے مردم
 ہم بہ آئی رند گیری و ہیچ ہمیں کوتاہی نہ کنت بہ لے و طرہ
 ہما شیطانانی غرور و سرکشی و ہم انگت زیات تر کنان بنت
 بہر جاو و متقی و شان ایشنت کہ و ہد آرا شیطان شزار
 بکننت ہما دمان و چہ خدا پناہ طلب بکننت اے روادیر ہیچ

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝۱۰۶ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا
 پہ ہما کسان کہ مومننت و وقتیکہ وانگ بیت قرآن گدا گوشادارت آئی طرف و خاموش بہت
 لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ ۝۱۰۷ وَادْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَ
 تاکہ پر شے سر رحم کنگ بہت و یاد کن وتی پروردگار ماں وتی دل و پر عاجزی و
 خِيفَةً ۝۱۰۸ وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَ
 پترس و پھنشین آوازیا کہ چہ سک بزرنگ کتر بہت کماں صباح و بیگاہا و
 لَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ ۝۱۰۹ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
 مہو چہ بے خبران ہمشک ہما کرتی پروردگار و گورایت تکبر بکننت آیان
 عَنِ عِبَادَتِهِ ۝۱۱۰ وَيَسْبِغُونَ لَهُ وَالْجِبَدُونَ ۝۱۱۱
 چہ آئی و بندگی و یاد کنت آئی و پاکیں ذات و ہمایا را سجدہ کنت
 سِوَةَ الْأَنْفَالِ مَدْفُورَةٌ هِيَ خَمْسٌ مِّنْ سِتِّينَ آيَةً وَعَشْرٌ مِّنْ رُّكُوعٍ
 سورہ انفال مدینہ نازل بونگ و آئی تہا ہفتاد و بیچ آیات و دہ رکوعنت
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 شروع کناں گوں خدا نام و ہما کہ بے اندازہ ہر بان زبریں رحم کنوک آیت
 يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَأَتَقُوا
 جست کنت ترا چہ غنیمتانی حکما بگوش غنیمت و مالان اللہ تیگ رسول و گنت نون بہت
 اللَّهُ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ
 چہ اللہ و صلح کن ات وت ماوت و اللہ تیگ و آئی رسول و حکم و بہت ات اگر شما
 مُؤْمِنِينَ ۝۱۱۲ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ
 مومینت بے شک ایماندارن ہما کساننت کہ وقتیکہ اللہ نام گورگ بیت گدا ترسنت
 قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
 آیانی دلان وقتیکہ وانگ بیت پہ آیانی سر آئی و کلام گدا زیادہ بیت آیانی ایما و پرتی پروردگار و سر

۱۰۶
۱۰۷
۱۰۸
۱۰۹
۱۱۰
۱۱۱
۱۱۲

مکننت و اگر نہ ماں دراج کشیں غفلت کیان و آرا رجوع الی اللہ و توفیق ہم نصیب نہ بہت۔ ۱۲
 ہے صفحہ و فوائد: و ہدیہ و وحی و ایک گدی دیر بونگت تو کافران مسخرہ کنان و گوں واجہ پیغمبر و در ایبتگتیش کہ نون پرچہ ایک ون گڑھیں آیتے تونیارے۔ آخر
 تمامین قرآن تووت جو کنگ (العیاذ باللہ) ہم پیمانگ کنگ بہ بیت و ہنیں ہیچیں نشان یعنی معجزات طلب کزنگتیش کہ خدا بہ وتی حکمت و روء آیان و پیش دارگ
 نہ لوٹنگت۔ و ہدیہ پیغمبر و بہ اشانی پیش دارگ و انکار بکنیں۔ تو اشان ایستہ دانگت «لولا اجتبیبتھا» یعنی گوں وتی خدا و عرض و گور کنان مے طلب کنکین نشانی
 پرچہ درجت و نیارت اے ہر دو عین خبرانی پسر چوش دات قل انما اتبع ما بوحی الی من ربی» یعنی اشان و بگوش کہ نبی و اے کار نہ انت کہ چہ وت خدا و سر انترار
 بکننت یا بہ مردمانی سر بنگ سر اقدام کنان و چہ خدا و ہما چہ بلوطیت کہ آئی دیگ آئی و حکمت و برخلاف انت یا آئی و طلب کنگ اجازت نیست) آئی وظیفہ تہنا ایشنت
 کہ خدا ہر ج و وحی دیم بدنت قبول بکننت آرا آئی و سر عمل کنوک بہ بیت و دگران ہم بہ آئی سر عمل کنگ دعوت بدنت باقی تر بلیدہ یا بلوینہ آیات کہ شما چہ من طلب کنگ لوٹ ات

... تو چہ قرآن و افضل تر کجام آیات بنت و حیرائی زریات عظیم الشان معجزہ کجام بیت کنت کہ آپہ تمام جہان و زریات بصیرت داروک، حقیقتان و نصیحتانی خزانہ و پیمان یار و کان خاصین و ذریعہ ہدایت و رحمت و انبار ماں و تاداروک بہ بیت آثر اشما قبول دار بؤگ و گدی تیار بوتے کہ شہا فرمائی آیتان و قبول دار بیت۔ وگ ویدے کہ قرآن اے دایں بے بہائیں دولت و علم و ہدایت و معدن امت تو آئی قرأت و حق گو شدار و کانی سرایش آت کہ گوں سرچیں فکر و دلگوشی و بہ آئی نینگ و گوشان و بدانت آئی ہدایتان و گوں قبول کتو کیں گوشاں بہ اشکنت و ہر و ڈر و گپ و تران، جاک مصلوات بند کنان و گوں ادب و خاموشی اختیار کنت تاکہ اشان خدایہ رحمت و رحم و کرم و حقدار جوڑ بہ بنت۔ اگن کافر قرآن و برائے داب و با شکنت تو حج نامکن نہ انت کہ آپہ خدایہ رحمت و مسلمان بہ بنت و اگن چہ پیسہ و مسلمان انت تو اللہ و ولی جوڑ بہ بنت یا کم و چہ گم چہ عمل و اجر و ثواب و حاصل کنوک بہ بنت چہ آیت و بازیں عالمان اے مسئلہ در کنگ کہ ماں نماز و ویدے امام قرأت بکنت تو خاموش بے ات (ادالے مسئلہ و پتو شکہ ابو موسیٰ و ابو ہریرہ و حدیث و ابہ پیغمبر و فرمان انت «وَلَا تَقْرَأُوا الْقُرْآنَ حَتَّىٰ تَوَاضَعُوا» (وہدے ماں نماز امام قرأت بکنت تو خاموش بے ات) ادالے مسئلہ و گیش و گیوار کنگ و موہ نہ انت ماں صحیح مسلم و شرح و اے بابت و شری و اے رد ابحت و تران کنگ و مستریں ذکر تو قرآن کریم و انت آئی ادب و انوں بیان بوت، نوں عام ذکر اللہ و چیزے آداب بیان فرمائینت یعنی ذکر اللہ و اصلی روح ایش انت کہ ہر چیکہ چہ زبان و در بکنت و بگو شیت گوں دل بہ آئی نینگ و دلگوشی ہم گور بکنت تاکہ ذکر و سرچیں نفع حاصل بہ بیت، و زبان و دل ہر دو میں عضو ماں خدایہ یاد و گلا نیش بہ بنت ذکر کنگ و ویدے ماں دل و رقت بؤگ الہی انت گوں راستیں رغبت و ترس و خدایہ توار بہ بکنت چو شکہ کجام خوشامد کنوک ترستگیں مردے کسے و توار کنت ماں ذکر کنوک و لہجہ و آواز و ہیئت و عاجزی و خوف و رنگ در شان بہ بیت چہ ذکر و مذکورہ جلال و عظمت و آواز و جہل بؤگ قدرتی چیزایت و خَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا۔ پیشکازیات جاک جنگ و ممانعت انت گوں نرس توار و چیر کانی یا سر ظاہر و خدایہ ذکر و بکنت تو خدایہ ذکر کنت گڈا چریشی و زریات عاشق و نیک بختی و گہر بیت کنت۔ وگ یعنی شیب و روح خصوصاً صاحب و بیگاہ و ویدے چہ آئی یاد و غافل مہو و ہدے مقرب (نرنگ ترین) فرشتہ چہ آئی و بندگی و شرم نہ کنت بلکین تمایں و ہدے بہ آئی یاد و گلا نیش انت ہمانی و سجدہ کنت تو انسان و انگت زریات لازم انت کہ چہ آئی ذکر و عبادت و سجدہ و غافل مہیت و ہجے آیت و ہر سجدہ کنگ بہ بیت و اے مدنی سورت ایت چہ جنگ بدر و پد نازل بوت۔ ماں مکہ و سیزدہ سالہ زندگی و مشرکان و ہر بیج در و ناکیں و ہوش و کار کنو کیں ظلم مکین مسلمانان سرور داشت و مظلوم مسلمانان و ہر قدر صبر و استقلال و معجزہ دار و کیں جو انردی و لہیت و رند بہ زنداں ۱۳ سال و ہجے خطر ناکیں مصیبتان و تکلیفان و برداشت کت آماں دنیا و تاریخ و یک بے میں واقعات قریش و آئی روز و ہا ہاں و کجام صورت و ظلم و ستم یلہ نرات پد اہم مسلمانان و حق تعالیٰ شانہ و ہدے جنگلی ظالمانی مقابلہ و دست چست کنگ و اجازت نہ دات، صبر و برداشت و آخری حد ایش ات کہ مسلمانان مقدس عزیزیں وطن و سیاد و ارثان اہل و عیال مال دولت کل چیزان یلہ دیان و خالصیہ خدایہ رسول و شنودی و رد اسر گران و چہ لوگانے در کپنت و ہدے مشرکانی ظلم و تکبر و مسلمانان بڑگی و بیکی چہ حد و گوست۔ آنگو ایمان دارانی قلوب و وطن و قوم، زن و فرزند، مال و دولت غرض ہر یک چہ ماسوی اللہ و رشتک و خالی و پاک بوان و محض خدایہ رسول و دوستی و چہ توحید و دولت و اخلاص و پتو کامل و سرچم بوتنت چو ش بگوش کہ غیر اللہ و ماں آییاں ہج گنجائش پشت نہ کنت۔ پد اہم مظلومان و کہ آییاں و ہر سیزدہ سال و پد ماں پد کافرانی ہر و ڈر و حملہاں و برداشت کنگا کنت و وئی وطن و یلہ و یک و سر اہم امن و اطمین حاصل کت نہ کتس گوں ظالمان جنگ کنگ و بدلہ گرگ و اشان و اجازت رس ات۔ اِذْ نَالُوا الْبَيْتَ يُقَاتُونَ بِأَنفُسِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ عَلَىٰ نَفْسِهِمْ لَقَدْ يُرِيدُونَ الْإِخْرَاجُ مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقِّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ (الحج رکوع ۶) مکہ و ادب جلوک (مانع) ات کہ مسلمان شروعات و اودا حملہ بکنت پیشکاز چہ ہجرت و بعد داں سالے و نیم و دستورش ہمیش ات، مکہ و مشرکانی تجارتی کار و بارانی ردا کہ اشان گوں شام و یمن و ہر جاہ انت شکست دیان و ظالمانی کار و باری جاوے کمزور و مسلمانان مالی جاوے مضبوط کنگ بہ بیت ہجرت و اولی سال و «ابوا» بواطہ عشرہ و غیرہ گونڈیں گونڈیں غزوات و سرا یا کہ آییاں گیش و گیوار ماں حدیث و سیر و کتابان موجود انت بہ ہجے ردا سرکشوک بوتنت ماں ستر و وادہ و معلوم بوت کہ یک مزین تجارتی ہجے ابوسفیان و سر وکی و شام و روگانت ابوسفیان و اے تجارتی قافلہ گوں آئی و تقریباً شصت قریشی یک ہزار اشتر و پنجہ ہزار دینار و مال انت و ہدے چہ شام و دم بہ مکہ و واتر بوتنت تو وادہ بنی کریم و حال سر بوت صحیح مسلم و ایک روایت ورو و وادہ پیغمبر و گوں صحابہاں شور و مصلحت کت کہ آییا گوں اے جماعت و گرو چیل بکنیں، طبری و بیان ورو و بازیں مردمان و ماں اے ہم و و تاراد و برداشت پرچاکہ آییاں کجام یک مستریں جنگ و خطر نہ ات کہ پرائی و مزین مچی و میٹری و بست و بند کنگ بہ بیت دومی «انصار» بہ نسبت و اے ہم خیال داروک انت کہ آییاں گوں رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نصرت و حمایت و معاہدہ ماں ہما جاوے و کنگت کہ اگن کجام راجہ مدینہ و سرار ش بکنت یا وادہ و سر حملہ بکنت۔ شروعات و قدم زوران و روگ توری بہ ہر ج و ڈر و بہ بیت بہ آییاں معاہدہ و شامل نہ ات۔ مجمع و اے جاوے گندان و ابو بکر و عمر و انصار و رئیس سعد بن عبادہ و ولیدی دیو کیں گپ جت گڈا سر وادہ نبی و چہ سہ صد و گیش مردم زرت و قافلہ و نینگ و شت چونکہ کجام یک مزین سلاح بندی لشکرے و مقابلہ کنگی نہ ات پیشکاز زیادہ مردم و سامان و سلاحانے بست و بند کنگ نہ بوت۔ ہما ساعت ہر کس جمع بوتنت گوں معمولی ساز و سامانان ربا دگ بوتنت پیشکاز ماں بخاری و روایت و وادہ کعب بن مالک گو شیت کہ «ہما مردم کہ ماں غزوہ بدر و شریک نہ بوتنت آییاں سرا ہج سرزنش نہ بوت پرچاکہ وادہ بنی کریم تیوگ و بہ تجارتی ہم و ارادہ و سر کپنگ اتفاقا خدایہ جنگ و صورت پیدا فرمائینت، ابوسفیان و وادہ ارادہ و حال و گیت آئی و ہما دمان و نفر مکہ و دم دات چہ وادہ قریشی یک ہزار و لشکر کہ ماں آییاں قریش و مزین سردار ہم گوں انت گوں سرچیں مال و اسباباں مدینہ و نینگ و روانہ بوتنت حضور ماں مقام صفراء و ات و ہدے معلوم بوت کہ ابو جہل و غیرہ مزین کفر و سر و کانی کماشی و مشرکانی لشکر بیچار کنان و پیدا کنت چہ اے ناموافقین جاوے ورو و وادہ پیغمبر و صحابہاں و حال دم دات کہ اے ساعت و شے دیمان و جماعت انت یکے تجارتی قافلہ و دومی فوجی لشکر خدایہ وعدہ انت کہ شہا چہ ہر دو میناں یکے و سر غلبہ دنت شہا بگوش ات کہ گوں کجام جماعت و مقابلہ کنگ لوٹ ات، چونکہ

ماں اے لشکر و مقابلہ و اشان ہیج و طرہ تیاری نہ کتکت، پمشکاوتی تعداد و سامانانی کمی و خیال و گورکنان و لھتے و اجہاں اے مشورہ دات کہ تجارتی قافلہ و سرا
 حملہ کنگ زیات سوب مند و ارزان انت مگر و اجہ پیغمبر برے شور و وش نہ ات، و اجہ ابو بکر و عمر و مقداد بن الاسود و جوش دیو کیس پسہ دانت و پداچہ حضرت سعد بن
 معاذ و گپاں زندہ سے فیصلہ بوت کہ فوجی مہم و مردمان مقابلہ کنگ بہ بیت و وئی جوان مردی درشان کنگ بہ بیت۔ چنانچہ بدر و جاگہ و ہر دو فوجاں مقابلہ کت،
 حق تعالیٰ و مسلمانان و عظیم الشان فتح دات کا فرانی ہفتاد نامداریں سردار کنگ بوتنت و ہفتاد نفر قید کنگ بوتنت، اسے داب و کفر و زور و قوت پریش و پریش
 بوت، ماں اے سورت و عموما بہ ہے واقعہ و رواد استان و متعلقات بیان بوتنت ہر مردمانی اسے خیال انت کہ ماں اے سفر و اجہ پیغمبر چہ بندر و فوجی لشکر و
 مقابلہ کنگ و در کتکت کہ آسرمینہ و وت کام گیجان و پیداک ات، تجارتی قافلہ و سرا حملہ کنگ و اجہ پیغمبر و نیت چہ اول و بگرداں آخر و انجام و ہد و ہجر نہ کت۔ آ
 در حقیقت و وئی یک و ت گریں اصولے و سر تا میں ذخیرہ حدیث و سیر و اشارات قرآنیہ و قربان کنگ بوتنت۔ اسے منطق مے سمجھ (فہم) و نیت کہ کفار مجاہدین کہ چہ
 آیانی ظلم و زور و مسلمانانی جان و مال ہیج چیز محفوظ نہ ات و نہ دیمتر (آئندگ) محفوظ ہوگ و امیدات، آیان و جانی و بدنی نقصان رسیدگ و جائزہ زانگ بہ بیت
 بے تجارتی و مالی نقصان و رسیدگ تہذیب و انسانیت و خلاف بہ بیت۔ یعنی آیانی جان و ظلم شرارت و کفر و کشتی و وجہ و محفوظ مہنت بے اموال ہما پیہ و محفوظ بہ بیت
 گو یا چہ زندگی و حق و محروم بہ بیت بے زندگی و سامانان چہ محروم مہنت ان ہذا الاشیء عجائب۔ باقی اسے دعویٰ کہ ہر چ مردے کہ حملہ آور نہ بوتگ انت، آیانی سرا
 مسلمانان و از خود حملہ کنگ جائز نہ انت پر چاکہ و قاتلو فی سبیل اللہ الذین یقاتلو نکو و خلاف بیت۔ قطع نظر چہ اشیء کہ اسے مسئلہ و چہ موجودہ واقعہ
 تعلقہ نیست پر چاکہ مکہ و کافران اول و ہر پیہم و حملہ مسلمانانی سرا کنگ و آئندگ واسطہ ہن باقاعدہ ہم تراب دیگ انت بلکین اسے بارہ و آیانی سازش و مراسلت جاری انت۔
 فی نفسہ ہن صحیح نہ انت۔ پر چاکہ اسے آیت ہجرت و اول سرا نازل بوتگ بر آتی و زند و گہ آیات کہ ماں آیایا مطلق قتال و حکم انت نازل بوتنت پدا اسے ہن قابل غور انت کہ نیوگ
 رانچو گوشتگ ہے کہ آرش (حملہ) کنو کانی مدافعت و ہکن ات، اسے لازم نیت کہ کجام ہم حالت و حملہ کنگ و اجازت نہ انت۔ اسے مسئلہ تفصیل منی عزیز مولوی محمد عیسیٰ سلمہ و کہ آ
 فوائد و تحریر کنگ و منی ملک کار انت وئی رسالہ «الجماد البکیر» و بنشتگ و احقر ہن چیزے خلاصہ رسالہ «الشہاب» و تہا بنشتہ کنگ و موقع بموقع ماں فوائد ہن
 نیسیگ نیت۔ انشاء اللہ۔

ہاں بدر، ہرج غنیمت، مالے دست، کینتگ آئی بابت، ماں صحابہاں جھڑپہ ات ہرج ورنائے کہ ماں جنگ، دیما انتن آکل غنیمت، مال، ووتی حق گوشکا انتن۔ کوہنیں مردم کہ آوزنایانی پشت، آوشنوک انتن آیانی گوشکا البش ات کہ چہ مئے پشتیبانی، کامیابی حاصل بوت پمشکا غنیمت مارا برسیت دگر یک جماعتی کہ آپہ نبی اکرم صلی اللہ علیہ وسلم، حفاظت، مامورات آہ اے مال، ہر سراتی حق، ثابت کنگایت، ماں اے آیتان پیش داشت کہ فتح تہنا چہ خدا، مدد، انت کسے، پشتیبانی و زورچہ کاروات نہ کنت پمشکا مال، خدا بند خداوت انت پیغمبر آئی ناب انت ہرج پیغم، اللہ تعالیٰ ہر ووتی رسول، معرفت، حکم بدنت ہما پیما غنیمت تقسیم وونڈ کنگ بہ بیت (اے حکم، تفصیل دیما کیت) پکائیں مسلمانانی کار ہمیشنت کہ ماں ہر یک معاملہ، چہ خدا، ترس انت دن ماں وناگون صلح وایمنی بنذنت ادنائیں خبرانی سرگروچیل مکننت دتی فکر وواھکان، یک گور، چگل دیان، محض خدا ورسول، حکم، قبول بکننت وھد خدا، نام در میان، بیت چہ ترس وھیبیت، آیانی

بدن، لرزگ بکپیت، آیات و خدائی حکمان، اشکنان، آیانی ایمان و یقین زبات مضبوط بہ بیت اشانی ایمانی قوت ہمنکر مضبوط بہ بیت کہ ماں حکم معاملہ، آیانی اصلی بھوسہ و اعتماد ابید چہ خدا، دگر کسے، سر پشت مکپیت ہمانی دیما بندگی، سر اچھکیننت، ہمانی نام، سر مال، زران، خرچ کنوک بہ بنت غرض چہ عقیدہ، خلق، عمل و مال وچہ حکم چیز، خدا، وشنودی حاصل کنگ، شوہاز، بہ بنت، ہمے ڈولامردمان، پکائیں راستیں ایماندار گوشکا بیت کہ آہ خدا، گور، ووتی دتی درجہ، زور، مزین مزین مقامات و قرب، درجہانی سرانمان بنت چہ آیانی ادنائیں نزوریان درگذر کنان، آیان عزت، روزی دیگ بیت، رزقنا اللہ منہ بفضلہ و منہ۔ فل یعنی شہر سچارت کہ ماں اے جنگ (بدر)، چہ شروع، بگرداں آخر، چونکائی حق تعالیٰ، امداد و نصرت و توفیق بہ مسلمانان، دستگیر بوت، بے شک اے خدا و ت ات کہ آئی، برحقین دین، نصرت، خاطر، وعدہ کنان، نبی، راہ امر حق یعنی گون کافران جہاد کناٹینگ، ردا چہ مدینہ، در بہ بدر، میدان، ہما وقت، سرت وھدیکہ یک جماعتی مسلمانانی گون قریش، لشکر، بہ جنگ، راضی نہ ات، اے مردمان بہ یک ہنچیں راستیں، گیش وگیوار بوتگیں کارے، تہا پس وپیش کنگایت، جنت دیما بار کابنت کہ آئی بابت، بہ نبی، معرفت، آیان، معلوم بوتگت کہ آیقینا خدا، فرمائینگیں پکائیں خبرانت (یعنی اسلام و اسلام، پیروان، جہاد، برکت، غالب کامیاب بوگ) گون ابو جہل، لشکر، مقابلہ کنگ آیان ہمنکر گران ات چوشکہ یک شخصے، چمان، و ت گندان، ماں موت، پ، روگ گران کپیت، پرا ہم خدا، چہ ووتی توفیق، آیان، بہ جنگ، میدان، سرت وچہ ووتی امداد، آیان، کامیاب و کامران واپس یارت نون چونکہ چہ خدا، امداد، از اول تا آخر، اے ہم بہ ووتی انجام، رست غنیمت مال، ہم ہمانی زانگ لازم انت اچہ ووتی پیغمبر، ذریعہ، ہر جاگہ، شون بدنت ہمودا خرچ بکن ات۔ فل مسلمانان ہمے بوتگت کہ تجارنی قافلہ، سر حملہ بہ بیت کہ کنگ ہم نہ لگیت و بازی غنیمت، مال بدست، سر بہ بیت، لیکن خدا، مرضی چوش ات کہ گونڈیں بے سروسامانیں جماعت گون کثیر التعداد و شوکت داریں لشکر، جنگ دیان، چہ ووتی خبران راست، راست پیش بداریت و مکہ، کافران ہندال، چہ بن، ولگوچ بکننت تاکہ اے ڈول آئی قول ووعدیانی راستی مخلوق، جیران کنوکیں پیچے، نظر ہر بوان، راست، ودروغ، دروغ کنگ کافران، صاف، گندگ، بیت، چنا پھر بوت ہم پھوچش ماں بدر، قریش، ہفتاد سردار کشک بوتنت کہ ماں آیان ابو جہل ہم آوارات و ہفتاد قید ہم بوتنت اے پیما کفر، سرین دوتل بوت و مکہ، مشرکانی بنیاد کمزور بوت۔ فللہ الحمد والھنۃ - ۱۲

يَتَوَكَّلُونَ ۝ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيَمَارِقُونَ ۝ يَتَّقُونَ ۝
 توکل کنت۔ ہما کسان کہ قائم دارنت نماز، وچہما رزقنا کہ ما یان دانگ خرچ کنت۔
 اُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ ۝
 ہما یانت حقین ایمانداران درجہ ہستنت آیانی پروردگار، گورا و بخشگ
 وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝ كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَ
 و باغزتیں رزق ط، بچو کہ کشت ترا تھی پروردگار، چہ تھی لوگ، پے حقین کارا و
 إِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَرِهُونَ ۝ يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ
 یک جماعتی چہ مسلمانان راضی نہ نینتت آیان جگہ کت گون تو ہما حقین خبرا
 بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَاتِبًا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۝
 آئی، ظاہر بوگ، چہ زند گوشے کہ گلینگ دیم دیگ بنت پر مرتگہ نیمگ، واپہ ہم ظاہر گندگ، بیت و
 وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ أَحَدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ
 و وقتیکہ گون شما وعدہ کنگ بیت اللہ چہ دو ہیں جماعتان ییکار کہ آشمینگت و شما بوت کہ
 غَيْرِ ذَاتِ الشُّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ
 غیر سلاح بستہ (یعنی قافلہ) شمارا برسیت واللہ لوٹت ایکہ ثابت بکننت حق، را
 بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعُ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ۝ لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ
 پوتی خبران و بگڈیت بیچ، کافرانے تاکہ راست بکننت حق، و دروغ بکننت
 الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۝ إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ
 باطل، را و اگر چیز ناراض بنت گنہ کاران ط وقتیکہ شما فریاد کنگ لگیت گون و تارت
 فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ ۝
 گڈا آرت پے شے فریادا کہ من پے شے مدت، دیم دیان ہزار فرشتہ پدماں پدا آ بوکنت
 وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ ۝
 و نہ کت اے اللہ، مگر خوشخبری و تاکہ حکم بہ بنت پے اشیا شے دلان و

گون کثیر التعداد و شوکت داریں لشکر، جنگ دیان، چہ ووتی خبران راست، راست پیش بداریت و مکہ، کافران ہندال، چہ بن، ولگوچ بکننت تاکہ اے ڈول آئی قول ووعدیانی راستی مخلوق، جیران کنوکیں پیچے، نظر ہر بوان، راست، ودروغ، دروغ کنگ کافران، صاف، گندگ، بیت، چنا پھر بوت ہم پھوچش ماں بدر، قریش، ہفتاد سردار کشک بوتنت کہ ماں آیان ابو جہل ہم آوارات و ہفتاد قید ہم بوتنت اے پیما کفر، سرین دوتل بوت و مکہ، مشرکانی بنیاد کمزور بوت۔ فللہ الحمد والھنۃ - ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

و احمے پیمیں آیتے "ال عمران" جزء "لن تنالوا" رابع "سرا گوشت" اودرے فائدہ چارگ لوطیت البت اودا فرشتگانے شمار چہ سہ و بگرداں پنج ہزار بیان کنگ
 بوٹنگ اگر واقعہ یکین انت تو گوشتگ بیت کنت کہ اول سرا یک ہزار و دستہ آحتہ بوٹنگ پدا چہ آئی و رندو کہ دستہ آحتہ بوٹنگ کہ آبابی شمار چہ سہ و داں پنج ہزار سر بوت
 شاید ماں لفظ "سرد فین" ۶۰۰۰ ہجے بار و اشارہ بیت ۔ فل بدرے جنگ چوپ فی الحقیقت چہ مسلمانان مزین ترندیں چکاس و عظیم الشان امتحان ہر موقع آت
 آیان ماں تعداد و کم انتت ۔ لش و لش ہم زور انتت یہ فوج و مقابلہ و تیاری کنان و چہ لوگ سر نہ گینگ انتت اشانی دیمادڑ من سہ ہر شمارے زیات آت کہ یہ ساز و سامان
 سرجم و گون مزین گردناکی و چہ وئی جاگہ رهاگ بوٹنگ ۔ اے مسلمانان و کافرانی میابجی و اولی مقابلہ آت پدا جاو و جوش بوت کہ کافران پیش کپنتت یہ و تا جو انہیں جاگہ دست
 گیت و آپ سر اہم قابض بوٹنت ۔ مسلمان ماں جہلگ انتت جاگہ چہ ریک پیرات کہ تروتاب و ہدے پا و ماں اشان ایریک انتت گرد و غبارے جدا بد حال کرنگت چہ
 آپ نہ رسگ یک نیمکے یہ غسل و وضوء مردم دل سیاہ انتت پدا یہ درگ ہم آپ و تنگی آت بہ چوشیں جاو و گندگ مسلمانان ترسنتت کہ سر ظاہرے اے دراہ شکست آثار
 انتت ۔ شیطان و دلائی تو کا وسوسہ پیدا کت کہ اگر واقعی شما
 خدایہ مقبول بندہ یہ یونینے تو ضرور ازیدی تا یہ نیمک
 و بوٹنگ و چوشیں پریشان کنوکیں جاو و پیدا نہ بوٹنگ تو ہجے
 و ہدے حق تعالیٰ و یک زور اکین ہو و کیم دات کہ چہ آئی و
 برکت و میدان ریک ترند بوت ۔ یہ غسل و وضوء آپ و
 فراوانی بوت و یہ ورگ ہم آپ شری و دست کیت ۔ و
 کافرانی جاگہ و چہ بوت کہ چہ اشی و شترگ و ترس پیدا بوت
 و ہدیکے ظاہری پریشانی دور بوٹنت تو حق تعالیٰ و
 مسلمانانی سرا یک کو چند گے ماں پوش ات ، چم اش سچ کنتت
 تو گڈ اچہ دلاں نما میں ترس و لرز غائب آت ماں لھتیں
 روایتان انتت کہ واجہ پیغمبر و ابو بکر صدیق دراپن شپ و
 ماں "عریش" و دعاء کلا عیش ما نننت آخر و واجہ و
 سرا سبکیں کو چند گے رھو ار بوت و ہدیکہ چہ آئی سچ لرزت
 تو فرما ینتی و شنو دے ات کہ جسہ بل شے مدد و پیدا
 کنت چہ "عریش" در آحت تو واجہ و مبارکیں زبان و
 سرا سبھز مر الجمع و یو لوک الذہر جاری ات
 بہر جاو و آباران رحمت بدن و چہ ترس و دلاں و
 چہ شیطان و وسوسہ ماں پاک کت ۔ انگو چہ ریکانی ندرگ
 سر ظاہرے پادا ترند ترنتت و چہ لوگ ترس در آیان و دل
 مضبوط بوٹنت ۔ فل بدرے جنگ ہمات و اندازہ
 چہ اشی و جنگ بیت کہ ماں اے جنگ و ت ابلیس
 لعین کنانہ و سردار اعظم سرا قرین مالک مدلی شکیل
 دت و ہمشکل کنان و ابو جہل و گور و آحت و مشرکان
 و دلبری دات کہ مروچی شے سرا کسے غالب بیت کنت
 من گون و تی قبیلے گون شے در کلمی تیاریوں ابلیس و
 بیرق و چہر اشیطانانی مزین جمعیتے ساڈی ات ۔ اے
 واقعہ دیکر کیت ، بہ اشی و جواب حق تعالیٰ و بہ
 مسلمانانی ملک خاطر و شاہی فوج و جمعیتان جسہ بل
 و میکائیل سپاہ سالاری و جوش پسہ دیان و دیم
 دات کہ من گون شما وں (اگر شیطین ماں انسانی شکل
 صورت گران و کافران دل بڑی دیکانت و چہ آبابی طرف
 و جنگ تیاری انت و ماں مسلمانانی دل و وسوسہ دور
 دیان و آبابی دل و بیم دور دیکانت تو شما مظلوم و
 زوریں مسلمانانی دلاں و مضبوط یکین ات انگو شما
 اشان و ہیمات ہدیت انگو من ماں کافرانی دلاں بیم
 و ترس چکل دیان شما گون مسلمانانی ہمراہی اے ظالمانی

مَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۱۰ اِذْ
 بَسَمْتِ مَدَتْ مگر چہ اللہ طرفہ بلیشک اللہ زور کنت دانانت و وقتیکہ
 يُغَشِّيْكُمْ النَّعَاسَ اَمْنَةً مِّنْهُ وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ
 دوری دات پشے سرا کو چند گے پہ آرام دیگ چہ وئی طرف و اپری گیت یہ شے سرا چہ آسمان و
 مَاءً لِّيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَ
 آپ تا کرباک کنت شمارا پہ آجیا و دور بکنت چہ شما شیطان و پلبیتی و
 لِيُرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْاَقْدَامَ ۱۱ اِذْ يُوحِي رَبُّكَ
 مضبوط بکنت شے دلاں و محکم بکنت پہ آجیا شے پادان و وقتیکہ حکم دات نی پر و گڈ
 اِلَى الْمَلِكَةِ اِنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا سَالِقِيْنَ فِي
 فرشتیا نی نیمگ کہ من گون شما یاں نون شما دل جم کین ات مسلمانان و من دور دیان ماں
 قُلُوبِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا الرَّعْبَ فَاضْرِبُوْا فَوْقَ الْاَعْنَاقِ
 کافرانی دلاں بہم نون بجن ات پہ گردانان
 وَاَضْرِبُوْا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ۱۲ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَاقُوْا اللّٰهَ وَ
 و بکنت آبابی بند بوگان اے یہ ہجے سبب کہ مخالف بوٹنت اللہ و
 رَسُوْلَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ فَانَّ اللّٰهَ شَدِيْدٌ
 آئی و رسول و ہر کسبکہ مخالف بہ بیت اللہ و آئی و رسول و گڈ ابیشک اللہ و عذاب
 الْعِقَابِ ۱۳ ذٰلِكُمْ فَذُوقُوْهُ وَاِنَّ لِلْكَافِرِيْنَ عَذَابَ النَّارِ
 سکت انت شما شیا بچشت و بزانت کہ پہ کافران دورخ و عذاب ہستنت فل
 يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا لَقِيْتُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا زَحٰفًا
 او مسلمانان ! وقتیکہ ڈک بکنت شما گون کافران ماں جنگ میدان
 فَلَا تُولُوْهُمْ الْاَدْبَارَ ۱۴ وَمَنْ يُّوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ
 گڈ انکر دین ات وئی پشت چہ آیان و ہر کسبکہ گردینیت آروچی وئی پشت و

مخالف چوین ترندیں سراء و دو چار کپنت ماں آخرت و اشان ہرج منزائے دیگ بیت اصل و ہما انت لیکن ماں دینا ہم آئی کیں غونگ بگندنت عذاب الہی چہ ناک
 و بچشت ۔ ماں روایتان انتت کہ ماں بدرے مرد ماں فرشتگان و گون وئی چماں دیستگنتت اشانی جنگیں کافران چہ مردمانی جنگیں کافران و جدا جاہ باز نکنتش خداوند تعالیٰ
 اے یک غونگے پیش داشت کہ اگر کردی شیطین الجن و الانس جوش یہ پیغمبری طور و حق و مقابل جمع بہ بنت نواذات ، حتی برست و مقبول بندگان و چوشیں شانداریں رہ بندے فرشتگان ملک و
 دیم دیگ تو نیت باقی چو نامی و فتح و غلبہ بلکیں ہمک حور و مزین کا چہ خدایہ مشیت و قدرت انجام گرت نہ آفرشتگان کی حاجت انتت نہ مردمانی ، و اگر آچہ فرشتگان ہنسنا کار کپنت
 تو آیان ہما قدرت و دنت کہ تہنایک فرشتہ مزین میں میتگان چست کنت و اگر چکل دنت ادا و تکلیف اسباب عالم و ادنا میں بیم تراب و طرے شیطا طین و درگ دور و پسہ دیگی
 ات و بس ۔ فل فرار من الزحف (چہ جہاد و تپجگ و کافران پشت دیان در روگ) سک مزین گناہ و چہ اکر الکبار و انت اگر چہ مسلمانانی شمار و دوسر بہنت و ان چوشیں حالت و

ع
۱
۱۵

مائل

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَى فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ

مگر ایک پشتا مان تربیت پہ جنگ یا پناہ بگرت پر لشکر گڑا اگر تو گوں غضب
مَنْ لِلَّهِ وَمَا لَهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿۱۶﴾ فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ

اللہ کے لئے اور جو دوزخ انت و آبدیں جاگے فلا نون شما کشتنت آ
وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ

لیکن اللہ کشتنت تو دوزخات پیچہ خاک وقتیکہ تو دوزخات و لیکن اللہ
رَحِيٍّ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ

دور دات و تاکہ آزمائش بکنت پر مومنانی سرا چہ و تو طرف و دشمن آزمائش بیشک اللہ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۷﴾ ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ ﴿۱۸﴾

اشکوک زانو کنت فلا اے و بوت و وزیر اللہ سست کنت کافرانی مکر و
إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ وَإِنْ تَنْتَهُوا فهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ

اگر شما لوٹت فیصلہ آچہ گڑا رستگ شے گورا فیصلہ و اگر شما بس بکن ات گڑا آپر شما شتر انت
وَإِنْ تَعُدُّوا نَعْدًا وَلَنْ نَعْنِي عَنْكُمْ فَمَتَكُمْ شَيْئًا وَلَوْ

و اگر شما پدا بخوش کنت دوبارگہ بخوش کنیں و شے حج کار و نیت شے شکر
كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۹﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

آ باز بیت و بز ان کہ اللہ گوں مومنان انت و
اطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنَّهُ وَ أَنْتُمْ تَسْمَعُونَ ﴿۲۰﴾

حکم و بمت اللہ و آئی رسول و و چائی و مترت و شما اشکنت و
وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿۲۱﴾

و میت ہا یانی پیا کہ گوشتن کہ ما اشکنت و آیت کنت و بیشک
شَرَّ الدِّنِّ وَآبٍ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿۲۲﴾

بذریں جانوران اللہ نزدیک و ہاکر و گنگنت کہ سر پد نہ بنت و
منزل ۲

وہا یعنی اگر پدکنزگ چہ کت نام جنگی مصلحت و رد ابیت مثلاً پداکنزگ حملہ کنگ زیات مؤثر انت یا یک جماعتی فوج چہ مرکزی فوج و جدابوت
آپہ و تی حفاظت و خاطر و پشت گنران و گوں مرکز و شامل بوگ لوٹیت نوچشیں پدکنزگ جرم نہ انت گناہ ہما و ہدہ بیت و ہدیگہ پدکنزگ محض چہ جنگ جان دزان و
نچگ نیت بہ بیت فلا و ہدیگہ جنگ بہ نرنری و سرکشت نو و اچہ پیغمبر و یک مشتے سنگر زہہ بہ کافرانی نیمگ ہتر مال کنتت و سر زنا شاہت الوجوہ فرماینتی چہ قدرت و
اے سنگر زہہ ہر یک کافرے و جم و سر بوتنت آکل چانی مشگ گلا نیش بوتنت انگو مسلمانان تر ندیں حملے کت آخر یازیں کافرے کشگ بوت ہمیشگی بیان کنت کہ اگرچہ
سر ظاہر و سنگان و شما گوں و تی دست ہتر مال کنتت و لیکن کت نام بشر اے فعل عادیہ چوش بیت نہ کنت کہ یک مشتے سنگر زہہ ہر یک سپاہی اے جم و کپان یک سلاح بندیں
لشکر و شکست و سبب جوڑ بہ بیت اے ابوگ و خدائی دست ات کہ آئی و چہ یک مشتے سنگر زہانی برکت فوج و دیم و تربیت و شہاے وسیلہ قبیل التعداد مسلمانان تھا اینک قدرت
کجائات کہ محض شے باسکانی قوت و کافران و چوشیں
شکست رست اے فقط قدرت و کار فرمائی ات کہ آئی اے
پہیں سرکشان و گوں موت دوچار کنت البت اے خبر پدا
انت کہ چشمے دست و کار گرگ بوت و ماں آبان ہما
فوق العادیہ قوت ظاہر کت کہ آرا شہاہ و تی کسب و
اختیار و حاصل کنگ نتونت کت اے ہمشکا کنگ
بوت تا نکر خدایہ قدرت ظاہر بہ بیت و مسلمانان سر اورو
مہربانی و خوہیں و رے احسان در اکنگ بہ بیت بیشک
خدا مومنانی دعا و فریاد و اشکنت و آبان احوال و
افعال و سخنی زانت و اے ہم زانت کہ و تی مقبولیں
بندگانی سر اگری و چونکائی احسان کنگ جوان مناسب
انت فلا یعنی او ہدہ ہم خدایہ مکر و کافرانی تمابیں
بند و بوجان و گوں خاک و اوار کت و دیم تر و صحن آوانی
رفق و ہنران و ترور کنت فلا اے دیم گوری (خطا)
بہ مکر و کافران انت آبان چہ صحت و پیش گوں و اجنبی
گوشنگ متی ہذا الفتح ان کت تو صدقین
یعنی مینگ و شمنیک میا سخی و اے فیصلہ کدی بیت نون
سر جمیں فیصلہ و قیامت و روح و بیت مکر یک و رے
فیصلہ مروچی ماں بدر جنگ و میدان و ہم شما دیست کہ
چونکائی لہتیں رہ بندانی خلاف شمار اچہ کمزوریں مسلمانان
دست و ستر است نون اگر نبی علیہ السلام و مخالفت و
چہ کفر و شرک و و نا بجل ات تو گڑا پد شما انت دنیا و آخرت
و ہتہری و اگر نہ پدا ہم بخوش بہ جنگ و ہرین و بندرات نو
ما ہم پدا ہرے رنگ و مسلمانان و مرد و عیب و گڑا سر شما
وار و ہوا بیت و ہدہ خدایہ امداد گوں مسلمانان انت تو
شے ٹولی و جماعت توری ہر قدر بہ بنت حج در و نہ و زنت
ماں لہتیں روایتان انت کہ ابو جہل وغیرہ و چہ مکر و روانگی
و ہدہ کعبہ پر دگان و داران و دعا کنتت کہ خداوند
ماں ہر دوہیں فریقان ہر کس اعلی و اکرم انت ارفح
عطا بکن و فساد کنوک و ناکام و نامر ا بکن ماں فقد
جاء کہ الفتح و پسہ و یک بوت کہ ہر کس و افتحہ اعلی و
افضل ات آبان و فتح حاصل بوت و مفسدان رسوا و
ذلیل بوتنت و ساری و فرماینتت کہ اللہ گوں
ایمانداران انت نون ایمانداران و ہدایت
فرماینتت کہ آبانی معاملہ گوں خدا و رسول و چون بوگ
لوٹیت کہ چہ آئی و اخذ و نصرت و حمایت و مستحق بہ بنت

۱۲ - انکنت
۱۳ - انکنت
۱۴ - انکنت
۱۵ - انکنت
۱۶ - انکنت
۱۷ - انکنت
۱۸ - انکنت
۱۹ - انکنت
۲۰ - انکنت
۲۱ - انکنت
۲۲ - انکنت
۲۳ - انکنت
۲۴ - انکنت
۲۵ - انکنت
۲۶ - انکنت
۲۷ - انکنت
۲۸ - انکنت
۲۹ - انکنت
۳۰ - انکنت
۳۱ - انکنت
۳۲ - انکنت
۳۳ - انکنت
۳۴ - انکنت
۳۵ - انکنت
۳۶ - انکنت
۳۷ - انکنت
۳۸ - انکنت
۳۹ - انکنت
۴۰ - انکنت
۴۱ - انکنت
۴۲ - انکنت
۴۳ - انکنت
۴۴ - انکنت
۴۵ - انکنت
۴۶ - انکنت
۴۷ - انکنت
۴۸ - انکنت
۴۹ - انکنت
۵۰ - انکنت
۵۱ - انکنت
۵۲ - انکنت
۵۳ - انکنت
۵۴ - انکنت
۵۵ - انکنت
۵۶ - انکنت
۵۷ - انکنت
۵۸ - انکنت
۵۹ - انکنت
۶۰ - انکنت
۶۱ - انکنت
۶۲ - انکنت
۶۳ - انکنت
۶۴ - انکنت
۶۵ - انکنت
۶۶ - انکنت
۶۷ - انکنت
۶۸ - انکنت
۶۹ - انکنت
۷۰ - انکنت
۷۱ - انکنت
۷۲ - انکنت
۷۳ - انکنت
۷۴ - انکنت
۷۵ - انکنت
۷۶ - انکنت
۷۷ - انکنت
۷۸ - انکنت
۷۹ - انکنت
۸۰ - انکنت
۸۱ - انکنت
۸۲ - انکنت
۸۳ - انکنت
۸۴ - انکنت
۸۵ - انکنت
۸۶ - انکنت
۸۷ - انکنت
۸۸ - انکنت
۸۹ - انکنت
۹۰ - انکنت
۹۱ - انکنت
۹۲ - انکنت
۹۳ - انکنت
۹۴ - انکنت
۹۵ - انکنت
۹۶ - انکنت
۹۷ - انکنت
۹۸ - انکنت
۹۹ - انکنت
۱۰۰ - انکنت

ہا یعنی اسل ایشت کہ اشانی تہا خبر ہندال نیست پرچہ کہ حقیقی خیر انسان ہما وہد دست کبیت وہدیکہ ماں آئی دل و طلب حق و راستین و اھاگ ہدایت نور و قبول کتت قابیت بہ بیت ہرج تو بیکہ چہ طلب حق و روح و یکم خالی بو تگت اس پھا خدا ہمختنا نگین توان چہ وتی دست با و دانگ کم کم ماں آئی و حق و قبول کتت لیاقت باقی نہ مابیت ہمیشی و کہ اللہ پاک ماں آیانی دل و خیر و ہدایت و لیاقت نہ لیسٹ اگر ماں آیان چیز کے ہم لیاقت بدستین تو وتی ہیصل و عادت و روع و ضرور اشان و وتی آیتان و اشکنا آیتان و راہ سوچ و دانگ ات باقی ہنو گین جاوہر اگر آیات اشکنا کینگ راہ سوچ دیگ بہ بیت تو اسے خدی و سرکشین مردم سر پر پوان ہم قبول کنوک نہ انت ہا یعنی خدا و رسول شمارا بہ ہرج کارے و نیمگ دعوت دینت (مثلا جہاد وغیرہ) ماں آئی و چہ سر و بگزناں پادہ پشما خیرانت آیانی دعوتی پیغام پشما ماں دینا و عزت و دل جمعی و زبردگی و ماں آخرت و ابدی حیات پیغام انت ہشکا مومنین شان ایشت کہ خدا و رسول تو اورے سرفورا لبتیک بگوشتت ہر و ہدے و ہر نیمگ اتوار پرجنت کلبس کاران و دل کنان و ہمواد نارہ سینت۔ ہا یعنی ماں حکم پورہ کتت سستی ممکن ات شاہدیکیں دیر و پردل چوش مہبت کہ مردم و قیضہ ہوتی دل و سر امہبت پرچہ کہ دل بہ خدا و اختیار انت ہر نیمگ بلوطیت آرا بہ ترین ایت بے شک آچہ وتی رحمت کسے و دل و

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَآلَاءُ اللَّهِ بَرًّا لِيَتَذَكَّرُوا وَلِيَؤْتُوا حَقَّهُمْ وَلَا يَرْجُوا الْفِتْنَةَ وَأَنْتُمْ بِاللَّهِ عَاكِفُونَ أَنْ يَمُنَّ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ فَتَتَّقُوا لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝۲۵

و اگر اللہ بزانہیں ماں آیانی تہا چیزے خیر گدا آئی اشکنا سینت۔ اگر نونا بشکنا اینیت آیان گدا او نیشنا و ہم معروضون ۲۵ یایہا الذین امنوا استجبوا لله و ماں دینت تچنت و او ایمانداران خیرا بگرت اللہ و للرسول اذ ادعاکم لیا محییکم و اعلموا ان اللہ یحول رسول و وقتیکہ تو اربکت شمارا پھو نہیں کسے طرفہ کرما آئی ہما زندگ انت و بزانت کہ اللہ تو کا کبیت بین المرء و قلبہ و انہ الیہ تحشرون ۲۶ و اتقوا فتنہ در میان انسان و آئی و دل و و اسے کہ ہما پوراشما کتت کنگ بیت و و پیچنت و ناراجہ فسادیا کہ لا تصیبن الذین ظلموا منکم خاصہ و اعلموا ان اللہ شدد العقاب ۲۵ و اذکروا انکم قلیل مستضعفون اللہ عذاب سکنت و یاد کن ات وقتیکہ شمارا کتت کمزورنت فی الارض تخافون ان یتخطفکم الناس فاوکم و ماں ملک و تہا ترستو کہ چلا پینت شمارا مردمان پدا آئی جاگردت شمارا و ایدکم بنصرہ و رزقکم من الطیب لعلکم تشکرون ۲۶ فتوق دات شمارا پوروتی دت و روزی دات شمارا چہ پکیزیں چیزان تاکہ شمارا بگرت و یایہا الذین امنوا لا تخونوا اللہ و الرسول و تخونوا امنیکم او ایمانداران خیانت ممکن ات اللہ و رسول و خیانت ممکن ات گون بیکر اتی امانت و انتم تعلمون ۲۵ و اعلموا انما اموالکم و اولادکم فتنہ و شمای زانت و بزانت کہ بیشک شے مال و اولاد آزمائش و چیزانت و ان اللہ عندہ اجر عظیم ۲۵ یایہا الذین امنوا ان تتقوا و اسے کہ اللہ گورا مزین ثواب انت و او ایمانداران اگر شمارا برست چہ

ابتداء نہ جلالت نہ آئی سر امہر جنت البت بندہ وہدیکہ بہ حکم و بند گیری سستی و کاہلی کنت تو آئی جزا و جلیبتی۔ یا حق پستی و بل کنان ضد و عناد و اختیار بکنت تو آرا مہر جنت۔ کذا فی الوضح لھتین و یحول بین المرء و قلبہ ۲۶ پورے بیان زرتنگ۔ یعنی حق تعالی گون بندہ ہمنکر فریب انت کہ آئی دل ہم چہ آئی و خوش قریب نہ انت ۲۶ سخن اقرب الیہ من جبل الورد (ق رکوع ۲۶) تو خوارہ حکم برداری گون راستین دل بکن ات خدا چہ شمارا یات ترشمے دل احوال رازان معلوم دار انت خیانت بہ آئی گورہ سببت دات کنت۔ ہما آئی گورہ درستان و بچ بو گئی انت او تمام سر بستگین اسرار و احوال ظاہر کنگ بنت۔ ہا یعنی حساب کن یک راجے و گیشتریں مردمان پظلم و عصیان لانگ بستنگ۔ لھتین مردمان کہ چہ اشان ذناراد در داشت آیان و تی چہم زکینت نہ نصیحتش کت و نہ بیزاری اش ظاہر کت تو اسے یک فتنہ ایت کہ آئی زورہ ہما ظالم و اسے خاموش چہ بند کنوک در راہ کا بیت و ہدے عذاب کیت تو وتی درجہ حساب کل ماں آئی و شامل بنت کسے ہم سنگار نہ بیت گون اسے تفسیر و روع آیت و مقصود چوش بیت کہ خدا و رسول و فرمان برداری و ت تیار بہ بیت و نا فرمانان نصیحت و پادتراب بدنت آ اگر ممتنت تو شمارا تی بیزاری ظاہر کن ات۔ باقی و اجر شاہ صحت آیت و مطلب چوش کینگ کہ مسلمانان و چہ چوشین گناہان بالخصوص بہر زکنگ لوپیت کہ آئی بدیں اثر چہ گناہ کنوک ذات و سرگوزان دال دوچی رسیت ساری و فرمائینگ ات کہ ماں خدا و رسول و حکم و متگ ادنائین ناخیر مکنت چوش مہبت کہ چہ تاخیر و دل بہ کنریت نون تنبیه کنت اگر نیکیں مردم کاہلی کن انت تو عام مردم نیکی و کارے بہک بل کنت تو اسے و روع ہدی رسم تالان بیت کہ آئی و بال پہ کلانی سر کبیت چوشک ماں جنگ اگر دیر سستی کن انت تو نامر و چہ میدان و تچنت شکست و جاوہر و دلیر ہم پادان و داشت کت نکنت۔ و ہا یعنی وتی کم نفری و زوروی و ماں دل و داران ماں خدا و (جہاد و) حکم و متگ سستی ممکن ات بگند چہ ہجرت پیش بلکین چہ آئی و ہدہ شے نفری کم ات۔ سامان ہم شے گورہ نیست ات۔ شے زوروی و گندان مردمان شمارا ہضم کنگ و شوہار و بوتنت شمارا ہر و ہدے ترس ات کہ اسلام و دژ من شمارا کار و کم ممکن انت مگر خدا شمارا ماں مدینہ و جاگردت ماں انصار و مہاجرانی میا نچی و مو اجات و و شنگ حکم کت

۳۹۱۴

پدا ماں بدر جنگ چوین ظاہرین ظاہرین غیبی مدد سرکت کافرانی ہندال بزرگ بوتنت۔ شمارا جدات غنیمت مال بند بانی فدیہ و مال جدات غرض حلال طیب پاک صافیں چیز و قسمیا قسمیں نعمت شمارا بخشات۔ تاکہ شمارا آئی شکر گورکین بندہ و تارا ثابت کن ات۔ و خدا و رسول و خیانت ایشت کہ آیانی حکمانی خلاف مردم عمل بکنت گون زبان و و تا مسلمان ظاہر بکنت و کاراں کافرانی بکنت باہرچ کارے و سر خدا و رسول و مامور کنگ ماں آئی سر و چہ بکنت یا ماں غنیمت مال و ذری بکنت و غیر ذالک۔ بہر جاوہر و ماں ہما ناما میں امانتا کہ چہ خدا و رسول یا چہ بند گانی جانب بہ شے حوالہ کنگ بہ بنت چہ خیانت پھر بزکن ات ماں اشی و ہمک پیس حقوق اللہ و حقوق العباد احتنت ماں روایتان انت کہ ہر و ہدی قریظہ ہدے گون و اجر نبی صلح و در خواست کت ایک گون آئی ہما معاملہ کنگ بہ بیت کہ گون بنی نصیر و کنگ بوت تو و اجہ ارشاد فرمائینت۔ اتا من شمارا ہمنکر حق و یاں کہ سعد بن معاذ و حد جو طبعن ات ہرچ فیصلے شے بابت و آ بدنت شمارا منظور کنگ لوپیت۔ آیات و اجر نبی و اجازت و ابولبابہ و وتی گورہ لوپیت و دریافت کتت کہ شے ماں اسے معاملہ و فدیہ انت ما سعد بن معاذ و حکم گری قبول بکین یا مکین۔ ابولبابہ و اموال و اہل عیال بنی قریظہ گورہ انت ہشکا آدو رواہ ات اشانی۔ آئی و وتی حلقوم و نیمگ گون دست و

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

اشارہ کت یعنی اگر سعد بن معاذ حکم گری قبول کن ات گذ ابران شما و ناروت حلال کت ابولبابہ اشارہ و کت مگر ہمدان دل، جت کہ من گوں خدا و رسول، خیانت کت واپس آحت و نارا گوں پیل پائے، بستی و قول ای کت کہ ہیج نوران و ہیج نہ نوشتان دانکہ موت بعیت یا اللہ تعالیٰ منی توبہ، قبول بکنت ہفت ہشت روجھے ہیما بند بوت چہ شد بے ہوش بوت آخر بشارت رست کہ حق تعالیٰ، نئی توبہ قبول فرماینت گوشتی قسم بخدا من و ناروت نہ بوجاں دانکہ وت واجہ نبی گوں وتی مبارکیے دست، منی سادہ، بیوجیت، واجہ، تشریف آوردت و گوں وتی دست، وتی بندی، آزاد کت (ابن عبدالبر، دعوی انت کہ اے واقعہ ماں غزوہ تبوک شریک نہ لوگ، بنا، پیش احتگت - واللہ اعلم بالصواب، ف مردم زیاد تر مال و اولاد و خاطر خدا و بندگانی دزی کنت پیشکایم تراز دات کہ امانت داری، ہر ج قیمت بخدا، گورانت آاد، مال و اولاد وغیرہ، چہ درستان زیات تر انت - ۱۲

(ہے صفحہ، فوائد) یعنی اگر چہ خدا، نریمان، تقوی، راہ، اختیار کن ات تو خدا ماں شہ و شہی مخالفانی در میان فیصلہ کنت ماں دیتا، ہم شمار شرف دنت، آیان، ذلیل یا ہلک کنت چوشکہ ماں بدر، کت پیش داشت و ماں آخرت، ہم شمار دانی نعمتانی تہا جاہ مندر بخت، و آسانی ہنگین دوزخ بیت و امتاز و الیوم آتھا المجرمون (بیس رکوع ۴) ہذا ایوم الفصل (المسودت رکوع ۱۶) دومی گب اشنت کہ چہ تقوی، برکت، حق تعالیٰ ماں شہی دل یک نور ماں گچیت کہ چہ آئی، شہاد و قوا و وجدانا حق و باطل و نیک و بد فیصلہ کنت کن ات ابید چہ اشئ یک گبے واجہ شاہ صاحب نوشتہ کنگ کہ شاید ماں بدر، فتح، ماں مسلمانانی دل احتگت کہ اے فتح اتفاقی انت چہ واجہ نبی چہ کانی بہ کافرانی سرا احسانے بکنیں کہ مئے لوگ جاگہاں و اہل عیال، ماں مکہ، دل سیاہ مکننت، پیشکامان پیشی آیت، بابت خیانت، مہن کت دومی آیت، تسلط دان کہ دیم تر، فیصلہ بیت شہی لوگ و جاگہ ماں کافرانی دست، نہ کینت، چہ جرت، پیشتر مکہ کافرانی ماں دارالندوہ، مچ بوان وت ماں وت شور کت کہ محمد (صلی اللہ علیہ وسلم) بارو، چہ کنگ لوطیت لے واجہ، تمامیں راج، پریشانی و بد حال کنگ، ہٹنیں دری مرد ہم ماں اشئ فریب گرفتار بو گابنت چہ مہبت کہ کم، لے واجہ مزین طاقت و رب بیت کہ زید گوں آئی مقابہ ہم یہ ماگراں بکینت، آوہدی ہر یکے، وتی وتی پچاسوچ و سر کت کسے، گوشنت کہ اے واجہ قید کنگ بہ بیت و پدر شری کنگ بہ بیت کسے، گوشنت کہ آئی چہ ملک کنگ بہ بیت نانکہ ماچہ مدام، گروچیل، آزاد بہ بیس گد سر، ابو جہل، و تجوزہ سر فیصلہ بوت کہ چہ تمامیں عرب قبائل یک یک و زمانے پچین کنگ بہ بیت و اشکل مچ بوان، یکپارگی آئی سر گوں وتی زحمان حملہ بکننت نانکہ بنو ہاشم گوں تمامیں عرب قبائل جنگ کنگ متون انت و دیت دیک و ہدے ہر قبیلہ وتی و ندے وت اد ابکنت ادا لے بے سخت لے شور کنگ انت اودے بہ انسانی شور پر روشک خدا بہترین و لطیف تدبیر ات واجہ نبی فرشتہ حال دات، واجہ، بیوتی گندل، سر حضرت علی و ایپیان، عہد چہ چمانی دیماکہ بہ واجہ، قتل جمع بوتگت خاک ماں کنان، در انشرف برتی، واجہ نبی حضرت علی یک موڈ طالے ہم نقصان نہ بوت و دشمن ناکام و نامراد بوت بد کسے، پتہنی قتل کنگ، مسوچ و سر کنگت آوت ماں بدر، جنگ، کنگ بوت، چہ اشئ پیش دارگ بوت کہ ہر کس ہمراہ خدا انت آرا کس تاوان دات کت نکنت و چوشکہ ہماذات، وتی پیغمبر رسنگار کت شہی لوگ و جاگہ و جن و چکانی کہ آماں مکہ انت

آیانی حفاظت ہم کت کت، دشمن اگر قوی است نگہبان قوی تر است۔ و نضر بن الحارث، مدام گوشنتگت کہ اگر ما بلوئیں تو قرآن، و ڈولیں کلام جوڑ بکنیں ماں اشئ، ابید چہ قصہ و داستانان دگر چہ ماں انت مگر قرآن و دراہیں جھیر ہاں فیصلہ، چہ خبر، سر ایر کنگ گذ اشان پر اشئ پر چارضا مند نہ بوتنت، ہیج شخصے، یک سر در آئینت کہ منی اسپ اگر بوت کیس روج، لندن، سر بیت بلے نہ روت، بہر جا و پیشی تو مانی احوال اشکنان گوشنتگت کہ اے کل قصہ و داستان انت نوں ماں بدر، دیشش کہ محض آزماںک نہ انت عذاب، وعدہ بہ شہی سر ہم احت چوشکہ پیشی مردمانی سر احتگت، فل ما لے آیت، مکہ، مشرکانی مزین جاہلی و بد بختی، اظہار کنگ بوتگت، یعنی اشان گوشنتگت کہ خدا و ندا اگر واقعہ اے دین برحق انت کہ آئی ماگوں اینکرتنا خیر و مزین ترندی تگزیب کنگائیں تو گد ایدرو مہنلی، چہ سبب انت چہ پیشی تو مان مئے سراد و کانی مور پر چانہ گواریت باھے ہیں ماں دگر عذاب، ہر چہ ماں اگر رفتار نہ کنت مئے بیج و بن و لوگ نہ کنت گوشنت کہ اے دعا، ابو جہل، چہ مکہ، در ایک، و ہدے، کعبہ، دیما کت آخر ہر چہ لوطنگتشی آئی، یک نمونے ماں بدر، دیشش آوت گوں ۶۹ سرداران نزوریں و بے و میں مسلمانانی دست، کنگ بوت ہفتا دسر در بندی بوان، ذلیل بوتنت ہمے پچا خدا، انسانی بیخ و بن، و ولوچ کت

اللہ یجعل لکم فرقاناً و یکفر عنکم نیاتکم و یغفر لکم اللہ گذ اکت پر شہا فیصلہ و دور کنت چہ شہا شہی گناہان و بخشیت شمارا - واللہ ذو الفضل العظیم ۲۹ و اذ یمکر بک الذین کفروا واللہ احسان مزین انت وقتیکہ سازش کت تہی بارہ، کافران لیثبتوک او یقتلوک او یخرجوک و یمکرون و یمکر اللہ تاکر تر ابید بکننت یا ترا بکش انت یا ترا شہر بدر بکننت و آیان مکرک و اللہ عن مکرک واللہ خیر البکرین ۳۰ و اذ اتتلی علیہم ایتنا قالوا قد والله مکر چہ در ستاینکا شہر ترنت و وقتیکہ وانگ بنت یہ آیانی سر مئے آیات گذ گوشنت کہ سبعا لونساء لقلنا مثل هذا ان هذا الا اساطیر ما شکت اگر ما بلوئیں گوشیں ہیہ پیما اے ہیج نہیت مگر کہ قصہ بیت الاولین ۳۱ و اذ قالوا اللهم ان كان هذا هو الحق من پیشگیں مردمانی و وقتیکہ گوشکا لگنت کہ یا اللہ اگر ہیہ دین حق انت چہ عندک فامطر علینا حجارة من السماء و انت باعداب تیخ طرف انت گذ ابگوار بن یہ مئے سر اسنگ چہ آسمان، یا بیار یہ مئے سر عذاب الیم ۳۲ و ما کان اللہ لیعذبہم و انت فیہم و ما کان اللہ دردنا کینک و اللہ کدی آیان، عذاب نہ کنت تا وقتیکہ تو ماں آیانی تہا، و اللہ کدی آیان، معذبہم و ہم یمستغفرون ۳۳ و ما لہم الا یعذبہم اللہ و ہم عذاب نکنت تا وقتیکہ معافی لوئنت و چہ ہستنت پر آیان اے کہ اللہ آیان سزا دنت در حالیکہ یصدون عن المسجد الحرام و ما کانوا اولیاءہ ان اولیاءہ منع کنت مردمان، چہ مسجد حرام، حالانکہ آیان آئی، (مسجد حرام) متولی نہیت، نہیت آئی، متولی الا المتقون و لکن اکثرہم لا یعلمون ۳۴ و ما کان صلاحہم مگر پر ہیز گاران لیکن آیانی گیشتر بیان تر انت و نہیت آیانی نماز منزل

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

..... سنت اللہ ہمیشہ انت کہ وہ ایک قوم سے سرانجامی تکذیب و عذاب نازل کنت تو توئی پیغمبر چہ آبان جدا کنت، خدایا و ہد حضرت محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم چہ مکہ، جدالت گدا مکہ، مردمان ماں بدر، عذاب گرفتار بوتنت۔ و چہ عذاب، نازل بوگ دو چیز مہن کنوک انت یکے چہ آبان ہمیشہ انت کہ ماں آبان در میان پیغمبر موجود انت۔ دومی استغفار یعنی مال مکہ، واجہ پیغمبر قدمانی برکت، عذاب دور انت بلے نول پہ آبان سر عذاب احت ہے پیمانہ گناہ گار شومان بہ بیت و توبہ کتان بہ بیت تو گدا اگر گ پر نہ بیت بہلی توری مسترین گناہ بہ بیت، واجہ نبی، فرمائیت کہ گناہ گاران پناہ دیوک دو چیز انت یکے منی وجود و دومی استغفار، کذا فی الموضع۔ (تنبیہ) و ماکان اللہ لیسعدن بھہ، ہر ج معنائے ماں ترجمہ کنگ بوگ آھتین مفسرانی موافق انت و لیکن اکثرہ گورہ آئی مطلب چوش انت کہ مشرکین ہر ج و طرہ خارق عبادت عذاب طلب کنگا کنتت کہ قوم، قوم سرجم، و لگوج بہ بیت یہ آبان سر چشمین عذاب دیم دیگ دو چیز مہن کنوک انت یکے واجہ نبی وجود باوجودیکہ آئی برکت اے امت، سر بہلی توری آئی امت دعوت ہن پر چاہیبت چشمین خارق عادت و لگوج کنوکین عذاب نیت چونکائی کردی دوچار کسان سرایتت تو آشی، برخلاف قرار دیگ نہ بیت، دومی استغفار کنوکائی موجودگی توری

آسمان بہ بنت یا غیر مسلم چونکہ منقول انت کہ مشرکین مکہ ہماں تلبیہ و طواف وغیرہ، غفرانک، غفرانک گشوک بوگ کنتت، باقی غیر خارق معمولی عذاب (مثلاً قحط یا وبا یا قتل وغیرہ) آئی نزول پیغمبر یا مستغفرین موجودگی ممکن انت آخر وہدیکہ نشان ناشری کنتت تو خدایا جانب ہم تراپ پر چا دیگ مہبت۔ دیم ترہ ہے چیز، بیان کنگ بوگ۔ و یعنی عذاب نہ آیک سبب ہما دوئیں جہر انت کہ برز آبان بوتنت و اگر نہ شے ناشری بدبختی، روع عذاب فوراً یا نگیں۔ چہ اشی مسترین ظلم جے بیت کنتت کہ موحدان، ماں حرم شریف آیک یا چہ عبادت، دور دارگ واسطہ قسما قسمین نیون تراشگ بہ بنت بلکین اشان چہ و تے وطن (مکہ معظمہ) بہ ہے سجاد کنگ کوشست کنگ بہ بیت کہ لے پاکبازین عبادت گذارین بندہ دوبارہ ادا احت کنت مکنتت فد کہ مسترین ظلم ایشنت کہ و تے ظلم، جائز قرار دیگ واسطہ اے عذر، دیم کارنت کہ ما حرم شریف یا اختیار متولی ایں ہر کس بلوٹیں آئی، ماں حرم و داخل بوگ بہتیں ہر کس بلوٹیں آرا مہلیں پر چا کہ لے مے حق انت حالانکہ اول لے حق و متولی، ہم نیستنت کہ ماں مسیت، مخلوق و چہ نماز و عبادت مہن بکننت، دومی ایش کہ تولیت، حق دار ہم آ نہ انت حرم شریف متولی تہنا متقی و پرہیزگار بیت کنتت مشرک بہ معاشین مردم آئی خقدار بیت نہ کنتت لیکن چہ اشان زیات تر جاہل چوش فہمت کہ ما ابراہیم، اولادین و چہ فلاں قبیلہ، تعلق دارین کعبہ، تولیت مے موروثی حق انت کہ پر ایشگی ہے ڈولیں قید و بندہ حاجت نیست انت ہمشکا نول پیشدارگ بوت کہ چہ اولاد ابراہیم، ہما کس متولی بیت کنتت کہ آپرہیزگارے بہ بیت چوشین بے انصافی حق نہ انت کہ چہ ہر کس نارضا بوتنت آزاروگ مہن بکننت۔ ۱۲ (ہے صفحہ فوائد) و یعنی حقیقی نمازیان، چہ مسیت، دور دارنت آبان و تے جہندہ نمازانی حال ایشنت کہ برہنہ بو ان کعبہ طواف کنگ و ذکر اللہ بدل شیرازگ و چا چنگ چوشکہ مروجی ہم باز قومانی تہا دستور انت کہ آگھٹی و طلو جنگ مزین عبادت زان انت الغرض نہ و ت خدایا عبادت و بندگی، کنتت و نہ دیگران عبادت، کنتت۔ لھتین، گوشتنگ کہ اشان شیرازگ چا پ بہ ہے واسطہ جنگت تا نکہ مسلمانانی عبادت، خراب بکننت۔ و ماں بدر، دوازده سرداران، یک یک روچے و خرچ، بہ و تے دیم، زرتنگ کہ ہر روچ یک شخصے لشکر، رادرگ وار نیت۔

عِنْدَ الْبَيْتِ الْأَمْكَاءِ وَتَصَدِيَةً فذوقوا العذاب بما كنتم تكفرون ﴿۱۵﴾
 خانہ کعبہ، گورا مگر سستی یک و چا پ، جنگ۔ نول بچشت عذاب، پے و تے
 کفر، بدل، و ط بیشک ہما کہ کافر بوتنت خرچ کنتت و تے مالان تاکہ بند بکننت
 عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ فسيئقونها ثم تكون عليهم حسرة ثم يغلبونك والذين كفروا الى جهنم يحشرون ﴿۱۶﴾
 چہ اللہ، راہ، و نول پراہن خرچ کنتت و تے مالان رندا بنت آماں پہ آبان سر افسوس آخر
 آشکست و زنت۔ و ہما کہ کافرنت آروزخ، نیمگ، سردیگ بنت و تاکہ جدا بکننت اللہ
 الْحَبِيثِ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلُ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَى بَعْضٍ
 ناپاکا، چہ پاک، و کنت ناپاک، یکے پے دگرے، چنگا
 فَيُرَكَّبُكُمْ جَمِيعًا فَيَجْعَلُ فِيْ جَهَنَّمَ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۱۷﴾
 پرا یکجا کرچ کنت آدرستان رندا و زنت آدرستان ماں دوزخ، ہمشنت ماں نقصان، تہا
 قُلْ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِنْ يَنْتَهُوْا يُغْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ
 تو بگوش کافران، کہ اگر آہس بکننت، بخشگ بیت آبان، ہر چیکہ پیش، بوگ و
 وَاِنْ يَّعُوْدُوْا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۱۸﴾ وَقَاتِلُوْهُمْ
 و اگر آدوبارہ چوش کنت گدا کوننگ راہ پیشگینانی و جنگ بکن ان گویان
 حَتّٰى لَا تَكُوْنَ فِتْنَةً وَّيَكُوْنَ الدِّيْنُ كُلُّهُ لِلّٰهِ فَاِنْ
 تاکہ پشت مکپیت فساد و بہ بیت حکم تمام اللہ و پرا اگر
 اَنْتُمْ هُوَ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا يَعْملُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿۱۹﴾ وَاِنْ تَوَلَّوْا
 آہس بکننت گدا اللہ آبان کاران گندیت و اگر آمتنت
 فَاعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ مَوْلٰكُمْ نِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيْرُ ﴿۲۰﴾
 گدا بزانت کہ اللہ شے واجہ انت۔ آچونین ہترین واجہے و چونین ہترین مددگارے

چنانچہ وہ ہشتترہمک روچ چہ یک کسے، جانب، و ذبح بوگ کنتت گدا وہد جنگ شکستش وارت تو شکست و ازگیں جمع، مکہ، سر بوگ و ہد گول ابوسفیان وغیرہ، گوشت کہ تجارتی قافلہ، ہر ج مالے آوزنگ اکل، چہ محمد (صلی اللہ علیہ وسلم) انتقام گرگ خرچ کنگ بہ بیت چنانچہ دراہ پہ اشی، راضی بوتنت ادا، ہے ہمیں خرچ کنگ بیان انت و ہدیکہ ماں دنیا، مغلوب ماں آخرت، عذاب دیگ بنت گدا افسوس و ران و تے دستان، گٹ پاچنت کہ مال ہم شنت و سوب ہم نہرست چنانچہ اول ماں بدر، پرا ماں احد وغیرہ، جنگ کل مالی و جسمی طاقت خرچ کنتش و لیستش کہ ما ہج کرت نہ کت آخر ہلاک بار سوا بوتنت یا شومان بو ان چہ کفر، توبہ کار بوتنت۔ و ماں موضع القرآن، انت کہ کم کم، اللہ تعالیٰ اسلام، غلبہ دنت ہے در میان، کافروقی جان مال خرچ کنگ ردا و تے زور، چکا ست تاکہ نیک بہد بہ بنت یعنی ہر کس، نصیب اسلام نہشتہ انت اکل مسلمان بہنت و ہر کس کفر، سر امرگی انت ایکپارگی ہم، برونت۔ و یعنی دنیاوی و آخروی دوئیں قسم، نقصان تا و انش ماں سر، کپیت۔ یعنی اگر ہنوں ہم چہ کفر و چہ اسلام و تہنی، دست بردارنت و واجہ پیغمبر رندگیری، بکننت تو پیسر ماں کفر، حالت، ہر ج گناہش کنگ اکل معاف کنگ بنت الاسلام بہد ماکان قبلہ، حقوق العباد معاف نہ بنت آبان مسئلہ جدالت

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَ
 لِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ
 إِن كُنتُمْ أُمَّتُكُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ
 يَوْمَ التَّقِيٍّ جَمَعْنَا اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۚ إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدَّةِ
 وَالنَّبَاؤِ هُمْ بِالْعُدَّةِ الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبِ أَسْفَلَ مِنْكُمْ
 وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لِاخْتِلَافِ الْمُبْعَدِ ۚ وَلَكِنْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ
 أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ
 مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ۚ إِذْ يَرِيكُمْ
 اللَّهُ فِي مَنَامِكُمْ قَلِيلًا ۚ وَلَوْ أَرَاكُمْ كَثِيرًا لَفُشِلْتُمْ وَ
 لَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
 الصُّدُورِ ۚ وَإِذْ يَرِيكُمْ هُمْ إِذِ التَّقِيَّتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ
 خَيْرًا ۚ وَوَقْتِكُمْ بِشَيْءٍ أَشْتَتَا هُمَا فَوْجٌ مَقَابِلَةٌ ۚ وَمَا كُنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ۚ وَوَقْتِكُمْ بِشَيْءٍ أَشْتَتَا هُمَا فَوْجٌ مَقَابِلَةٌ ۚ وَمَا كُنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ۚ

منزل ۲

کے یعنی ہوشیار کہ پیشی مردم چہ پیغمبرانی تکذیب دشمن داری بنیاد بوننت البش ہم ہما ڈول بناہ بنت یا مطلب چوش انت کہ ہوش کہ
 ماں بدرے آسانی ذریہ داران و سزا دیک بون ہما داب اشان ہم سزا دیک بیت - ۵ یعنی کافرانی زوز باقی نہ ما بنیت کہ مخلوق چہ ایمان بارگ ہنن بکننت یا برحقین
 مذہب ہیم نراپ بدینت کہ آتی مرگ عوت ہلاسن بیت جو شکہ تاریخ گواہ انت کہ ہر وہد کافران و غلبہ حاصل بوننت مسلمان بناہ و بریاد کنگ بوننت یا مزند جوڑ کنگ بوننت بہر جا در و جدال و قتال و اولین مقصد
 مثال دینا و دیما موجود انت کہ چونکائی قوت و سوب رسگ بناہ مسلمان بناہ بوننت یا مزند جوڑ کنگ بوننت بہر جا در و جدال و قتال و اولین مقصد
 ہمیش انت کہ اهل اسلام گوں امن و امان و جمعے خدای بندگی و کت بکننت و ایمان دولت و توحید بن مال چہ کافرانی ظلم و زور و محفوظ پر بیت (چنانچہ فتنہ و ہمے تفسیر
 ابن عمر وغیرہ و چرید کہ صحابہاں رضی اللہ تعالی عنہم و ماں حدیث و کتابان منقول انت - ۶ اے جہاد گڈی مقصد انت کہ کفر و نشان و شوکت مر ما بنیت و حکم ہنا خدای
 پاک پر بیت برحقین دین کل دینانی سرا غلبہ حاصل بکننت (لِيُظْهِرُوا عَلَى الدِّينِ كَلِمَةً) توری ماں دومی باطلین بینانی موجودگی چہ ہوش کہ ماں خلقے راشدین وغیر ہم و عہدہ
 بوننت یا کل باطلین مذہب ختم کناں چوش کہ حضرت مسیح
 علیہ السلام و نزول و و ہدہ بیت بہر جا در و اے آیت
 چہ اشی صاف مظاہرین دلیل آیت کہ جہاد و قتال توری
 ہجومی پر بیت یا کہ دفاعی پر مسلمانانی حق و داں ہما و ہدہ
 بروبر شروع انت دانکہ لے دوئیں مقصد و مراد حاصل
 بنیت ہمشکا ما صحیح حدیث انت الجہاد ماضی الی یوم القیامۃ
 (جہاد و احکام و اید گہ شرطان ماں فقہ و کتابان و چارگ
 باید انت) - ۷ یعنی ہر کس بہر سزا ظاہر چہ وئی کفر و ناشری
 دست بردار پر بیت گوں آیات قتال نیستنت آسانی دلے
 احوال و مستقبل و جا دران بہ خدای سپرد کنگ بیت ہر ج
 پیہیں کارے بکننت آکار چہ خدای پوشیدہ بیت نہ کننت
 مسلمان ہنا سزا ظاہرین احوالانی روء کار کنگ واسطہ
 مکلف انت و ماں صحیح حدیث و انت "أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ
 النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَإِذَا قَالُوا هَذَا
 عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّهَا وَ
 حَسَابَهُمْ عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ - ۸ یعنی مسلمانان
 لازم انت کہ خدای مدد و حمایت و سزا بھروسہ کناں و جہاد
 بکننت چہ کافرانی زیادتی و چر اید گہ ساز و سامانان ترس
 انت چوش کہ اشان ماں بدرے جنگ ووت دیست کہ مسلمانانی
 مدد و خدای چون بخوبی و کت و پیش داشت - ۱۲
 ہمے صفحہ و فوائد) ۱۱ ماں سورۃ و اول سرے
 فرمائنت گت قبل الانفال لِّلَّهِ وَالرَّسُولِ اِذْ يَأْتِي
 لَيْسَ كَيْفَ لِكُلِّ رَجُلٍ مِّنْكُمْ أَنْ يَأْتِيَ بِنِجْمٍ
 غَنِيمَةٍ ۚ وَمَا يَلْبِسُ غَنِيمَتَهُ لِيَنبِتَ فِيهَا
 سَبْطًا ۚ وَنَبِيٌّ مِّنْكُمْ يَبْلُغُهُمْ آيَاتِ اللَّهِ
 وَيُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ
 اللَّهِ وَرِضْوَانِهِ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
 ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

بہر جا در و جدال و قتال و اولین مقصد
 ہمیش انت کہ اهل اسلام گوں امن و امان و جمعے خدای بندگی و کت بکننت و ایمان دولت و توحید بن مال چہ کافرانی ظلم و زور و محفوظ پر بیت (چنانچہ فتنہ و ہمے تفسیر
 ابن عمر وغیرہ و چرید کہ صحابہاں رضی اللہ تعالی عنہم و ماں حدیث و کتابان منقول انت - ۶ اے جہاد گڈی مقصد انت کہ کفر و نشان و شوکت مر ما بنیت و حکم ہنا خدای
 پاک پر بیت برحقین دین کل دینانی سرا غلبہ حاصل بکننت (لِيُظْهِرُوا عَلَى الدِّينِ كَلِمَةً) توری ماں دومی باطلین بینانی موجودگی چہ ہوش کہ ماں خلقے راشدین وغیر ہم و عہدہ
 بوننت یا کل باطلین مذہب ختم کناں چوش کہ حضرت مسیح
 علیہ السلام و نزول و و ہدہ بیت بہر جا در و اے آیت
 چہ اشی صاف مظاہرین دلیل آیت کہ جہاد و قتال توری
 ہجومی پر بیت یا کہ دفاعی پر مسلمانانی حق و داں ہما و ہدہ
 بروبر شروع انت دانکہ لے دوئیں مقصد و مراد حاصل
 بنیت ہمشکا ما صحیح حدیث انت الجہاد ماضی الی یوم القیامۃ
 (جہاد و احکام و اید گہ شرطان ماں فقہ و کتابان و چارگ
 باید انت) - ۷ یعنی ہر کس بہر سزا ظاہر چہ وئی کفر و ناشری
 دست بردار پر بیت گوں آیات قتال نیستنت آسانی دلے
 احوال و مستقبل و جا دران بہ خدای سپرد کنگ بیت ہر ج
 پیہیں کارے بکننت آکار چہ خدای پوشیدہ بیت نہ کننت
 مسلمان ہنا سزا ظاہرین احوالانی روء کار کنگ واسطہ
 مکلف انت و ماں صحیح حدیث و انت "أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ
 النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَإِذَا قَالُوا هَذَا
 عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّهَا وَ
 حَسَابَهُمْ عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ - ۸ یعنی مسلمانان
 لازم انت کہ خدای مدد و حمایت و سزا بھروسہ کناں و جہاد
 بکننت چہ کافرانی زیادتی و چر اید گہ ساز و سامانان ترس
 انت چوش کہ اشان ماں بدرے جنگ ووت دیست کہ مسلمانانی
 مدد و خدای چون بخوبی و کت و پیش داشت - ۱۲
 ہمے صفحہ و فوائد) ۱۱ ماں سورۃ و اول سرے
 فرمائنت گت قبل الانفال لِّلَّهِ وَالرَّسُولِ اِذْ يَأْتِي
 لَيْسَ كَيْفَ لِكُلِّ رَجُلٍ مِّنْكُمْ أَنْ يَأْتِيَ بِنِجْمٍ
 غَنِيمَةٍ ۚ وَمَا يَلْبِسُ غَنِيمَتَهُ لِيَنبِتَ فِيهَا
 سَبْطًا ۚ وَنَبِيٌّ مِّنْكُمْ يَبْلُغُهُمْ آيَاتِ اللَّهِ
 وَيُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ
 اللَّهِ وَرِضْوَانِهِ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
 ۱۲

..... اننت آنگو ماں کافرانی دل پر مسلمانانہ حقیقت خدا پرستی و دلیری بھیم پینکت ہر دو عینان ماں جنگ دور کنگ با ذمہ داری قبول کنگ گڑنی بون کس
 ف یعنی قریش بہ ونی قافلہ مدوہ، اخلگنت شہما بن قافلہ سراجہ کنگ بنت، قافلہ رکت و دولشکر یک میدانے اسے سر و آسرا بچ بوننت، یکے، دومی، ہیچ احوال معلوم نہات اے تدبیر
 اللہ ٹیک ات اگر شہما یہ زانت برقیں انت تو جوش بہ و ہدے سر نہ بونگنت چہ اے فتح، پد کافرانی دل، سر اپنی غیر، حقیقت نشنت ہر کس کہ مرث آرا ہم یقین بون ہر کس زندگ مانت
 آئی، ہم برحق زانت، تاکہ اللہ الزام سر ہم بہ بیت کذانی الموضع، جوش بیت کنت کہ چہ مرگ زندگ مراد کفر و ایمان بہ بنت یعنی نوں ہر کس ایمان بیاربت و ہر کس کفر اختیار بکننت
 دو عینانی ایمان یا کفر حق، گیش دیوار، پد بہ بیت، یعنی اللہ پاک کمزور و مظلوم، فریات، اشکوک انت و ہم زانت کہ چونکائی اشان مدد دیگ بہ بیت بگند ماں بدر، مسلمانانہ
 فریات، چون اشکتی و آیان چونیں مدوے واتی، یعنی مسلمانان لازم انت کہ خدا مدد و نصرت، سر ہم و سر کنان، جہا بکننت چہ کافرانی مچی و چہ ایدگہ ساز و سامان،
 مترس انت جوشک ماں بدر، جنگ دینش کہ خدا، چون شری، سر مسلمانان مدد دات، یعنی آیانی نفری زیات گندان کسے بہ جنگ تیار نہ بونگنت اسے بیما اختلاف بوان کارا و جہا
 و وڈالی بونگت، بلے خدے پاک و اجر پیغمبر علیہ السلام، ماں و اب

۲۷۶
 الانفال
 واعلموا
 قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا
 کم و کمی پیش داشت شمارا ماں آیانی چھاں تاکہ تمام بخت اللہ ہا کارے، کنگ گت
 وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿۳۶﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ
 و یہ اللہ نیمگ، گدیگ بنت و شری کارا، مسلمانان اومتیکہ ڈیک دیت شہما
 فِئَةً فَأَبْتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۳۷﴾
 گونیک فوجیا گد اپاداں بدارت و یاد کنت اللہ، باز ف تاکہ شہما کامیاب بت
 وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ
 و حکما بمنت اللہیک و آئی رسول، و جیڑہ مکنت تموتا گد اکثر بت و در کپیت و روت
 رِيحَكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿۳۸﴾ وَلَا تَكُونُوا
 شیع گوات قلا و صبر بکننت بیشک اللہ گون صبر کنو کارن قلا و مپت
 كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَ
 ہا کسانیا پیما کہ در کپنت چہ ونی لوگاں پہ مغروری و پہ پیش دارگ، مردمانی و
 يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ حَاسِبٌ ﴿۳۹﴾
 و منہش کت چہ اللہ راہ، اللہ تباوایت ہر چیکہ آکنت و
 وَإِذْ زَيْنٌ لَّهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَغَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ
 و وقتیکہ ڈولدار کنت شیطان، آیانی چھاں آیانی عمل و گوشتی گیش نہ بیت پر شہما سر و چگیں
 مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتِ الْفِئَتَيْنِ
 روچا ہیچ کس چہ مردماں و من مدد کاراں شہما پدا و متے کہ دیم پدیم بوننت دوی فوج
 نَكَصَ عَلَى عَقْبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أُمِّي
 پچرت پہ ونی پادانی پونزا و گوشتی کہ من بیزاراں چہ شہما من گندراں
 مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۴۰﴾
 اچیرے، کہ شہما گنت من ترساں چہ اللہ، اللہ عذاب سنگ انت و وقتیکہ

کبیں نفری پیش داراں شمارا چہ بزدلی و وت ماں ونی شدت ان
 آرات کت آذات، شر زانت کہ چہ کتام چیز، ماں دلان جوش
 و شجاعت چست بیت و چہ کتام خبر، نامردی بزدلی سر کشتیت ۱۲
 (ہمے صفحہ، فواند)، و اباجہ نبی، ماں و اب، کافر کبیں
 نظر، اخلگنت مسلمانان بہ مقابلہ، و ہدے، تاکہ دلیری جنگ
 بکننت، واجہ نبی و اب غلط نہات ماں آباں کافر پشت کپوک
 حقیقت، کم انت اکثر جہا انت کہ آرز تر، مسلمان بوننت و
 و اب، تعبیر جوش ہم بیت کنت کہ چہ کبیں نفری مقصود ہمے بہ
 بیت کہ ماں جنگ کافر شکست و رنت باقی کافرانی نگاہ،
 مسلمان کم پیش دارگ بوننت کہ حقیقت بہ شمار، (حساب) کم انت
 اے ہما و ہدے واقعہ انت کہ و ہدے ہر دو ہیں فوج اول سرادیم پدیم
 بوننت پدا و ہدے مسلمانان گون دلیری حملہ کت و فرشتگان
 لشکر بہ مدد، سر بوت او ہدے کافران، مسلمان دوسر گندگ
 اخلگنت کمانی ال عمران، و آخری کافر تیر و تہم مثلہم
 رَأَى الْعَيْنِ (ال عمران رکوع ۲۴)، فل ماں اشی نماز، دعا،
 تکبیر و ہمک دایں ذکر اللہ شامل انت، ذکر اللہ، و تاشیر
 ایشنت کہ ذکر، دل مضبوط و دل جمع بیت کہ آئی ماں جہاد
 زیات ضرورت انت صحابہ رضی اللہ تعالی عنہ، چہ در سنان
 مسترین سلاح ہمیش ات، الَّذِينَ آمَنُوا وَنَطْمِنُ
 قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ
 الْقُلُوبُ (رعد رکوع ۴)، فل یعنی چہ گوات، و دایگ
 رعب اقبال کم تربیت و ہدے کہ رعب شت گد فتح چطور حاصل
 بیت، فل برج سکے سوری جہاد، و ہدے پیش بیانت آبان
 گون صبر و جوان مردی برداشت بکن ات ہمات، دور
 مدعبت، نبل مشہور انت کہ ہمت مردان مدد خدا، ماں اے
 آیت، مسلمانان، پیش دارگ بونگ کہ کامیابی کلبت چہ
 انت معلوم بون کہ چہ دولت، لشکر و سلاح وغیرہ، فتح و نصرت
 حاصل نہ بیت بلکیں اے چیز چہ ثابت تدمی، صبر و استقلال قوت
 و دلجمعی یاد الہی خدا و رسول و آئی قائم مقام سردارانی اطاعت
 و فرمان برداری و وت ماں ونی تپانی، حاصل بیت لے روا
 دل کشتیت کہ بے ساختہ صحابہ رضی اللہ تعالی عنہم، بابت، ابن
 کثیر، چنت لفظان نقل بکنان کہ آچہ اخلاص ایمان مزینیں
 جہلا نکی و اخلگنت، و قد کان للصحابة رضی اللہ عنہم فی
 باب الشجاعة والاكتساب ما لم یکن لاحد من الامم والقرون
 امثال ما ارشدہم الیہ ما لم یکن لاحد من الامم والقرون
 قبلہم ولا یکن لاحد من بعدہم فانہم ببرکة الرسول صلی اللہ علیہ وسلم و طاعنہ فیما امرہم فتح القلوب الا قلیبہم و شرفا وغربا فی المدۃ البسیرة مع قتلہ عدوہم بالنسبة الی جیوش
 سائر الا قلیبہم من الروم و الفرس و الترتک و الصفا البتہ و البربر و الجیوش و اصناف السوادان و القبط و طوائف بنی آدم قہر و الجمع حتی علت کلمتہ اللہ و ظہر دینہ علی سائر الادیان و امتد
 الممالک الاسلامیہ فی مشارق الارض و معاربہا فی اخل من ثلاثین سنۃ فرضی اللہ عنہم و ارضاہم اجمعین و حشرنا فی زمرتہم انہ کریم توآب، و ابو جہل لشکر زوران، مزین و غیرہ
 و حل باجراتی ہر مکر، و اخلگنت تاکہ مسلمانان سر و تی حمت، بندارینت، اید کہ عرب قبیلہاں سر امشر کانی رعب قائم بہ بیت ماں راہ، آئی، البوسفیان، پیغام سر بوت کہ قافلہ چہ
 خطرہ، جاگہ، سر گوسنگ نوں تو مکر، و اتر بہو ابو جہل، مزین غروناکی پسہ دیم دان کہ ماہما و ہدی و ایس، بکس و ہدے کہ ما ماں بدر، چمگ سر بوان، اودا رقص سر و دے قائم بکنیں،
 رقص کنو کبیں جنینان مئے کامیابی شعران، و دیکال بکننت شراب بوننت عبیش و مستی، نام، پچشت، پدا و اں سر و چ، اشتر فریح کنان، ما عرب قبائل مہمانی، بکنیں تاکہ لے
 روچ ماں عرب قبائل، یاد گارین روچے حساب بہ بیت، اندرہ، واسطہ لے، مشتہ پر مسلمانان حوصلہ پست نہریت کہ دگر برے مئے مقابلہ، جرات، کت مکننت، آراچے معلوم ات کہ

مازل
 More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرْهًا وَعَدُوًّا
 كُفْرًا وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۳۹﴾
 گوشت منافقان و ہماکسان کہ ماں آبیانی دلائی تہا بیہمی انت کہ شانی دینا آبیان مغرور
 دینہم و من یتوکل علی اللہ فان اللہ عزیز حکیم ﴿۳۹﴾
 کنگ و ہر سیکہ توکل بکنت پہ اللہ گڈ بیشک اللہ زبردست انت دانا انت ط
 و لو تری اذیتوی الذین کفروا الملکۃ یضربون
 و اگر تو بگندے وقتیکہ کافرانی اروا قبض کنت فرشتگان جنت
 و وجوہہم و اذباہم و ذوقوا عذاب الحریق ﴿۴۰﴾
 آبیانی دیمان و آبیانی پشتاں و گوشت کہ پچشت سوچو کیں عذابا و اے
 بما قد مت ایدیکم و ان اللہ لیس بظلام للعبید ﴿۴۱﴾
 بدلت ہما علیہ کہ شاپیشا دیداتگ پہ و تی دستاں و اے کہ اللہ ظلم نہ کنت پہ بند بیانی سراقا
 کذاب ال فرعون و الذین من قبلہم کفروا یا ایہ اللہ
 فرعون و مردمانی داب و ہما کہ چہ آیاں پیش بو گنت کہ منکر بوتنت چہ اللہ آیتاں
 فاخذہم اللہ بذنوبہم ان اللہ قوی شدید العقاب ﴿۴۲﴾
 گڈ اگنتت آ اللہ پہ آبیانی گناہانی سببا بیشک اللہ زوراک انت سک عذاب کنوک انت و
 ذلک بان اللہ لکم یک مغیرا نعمۃ انعمہا علی قوم حتی
 ایشے سبب ہمیشہ کہ اللہ کدی بدل نکنت ہما نعمتے کہ آتیا داتگ پہ یک قومیا تا وقتیکہ
 یغیروا ما بانفسہم و ان اللہ سمیع علیم ﴿۴۳﴾ کذاب ال فرعون
 ہماوت بدل نکنت و تی دلائی بیتاں و اے کہ اللہ کنوک زانوکت انت فرعون و قوم داب و
 و الذین من قبلہم کذبوا یا ایہ اللہ ان اللہ قوی شدید العقاب
 و ہما کہ چہ آیاں پیش بو گنت کہ دروغ بندیش کنت و تی پروردگار آیتاں گڈ اہلاکت کنت آبیان پہ آبیانی
 و اغرقنا ال فرعون و کل کانا ظالمین ﴿۴۴﴾ ان شر الذاب
 گناہانگی۔ و غرق کت مافرعون و قومارا۔ و درستاں ظالمتنت و چہ درستاں بدترین جانور

مزل ۲

..... آہرچ فکرے جنکانت و ہر تی تجوزے کنکانت آدرہ ماں خداے پاک اخبار انت انسان بہ انجام سر بکنت یا بہ انجام سر لوگ میلنت
 بلکس اگر بلوطیت لے بندو بوجان بہ ہمایانی چنگ دور بدنت چنانچہ ہنجوش بوت بدرے آپ شراب جام بدل آبیان موت جام ورگ کبت رقص و سرور و محفل اش قائم گت و ازکت
 البت گر لوگ زار جنگ پیرس اش چہ بدرے بگرداں مکہ اشان و دارگ کبت ہرچ مال زرسہ ہر تی نام و نمود و اشان گوں و تے آوزنگت آہ مسلمانانی دست بطور غنیمت
 مال کبت اے رنگ امر الہی ایمان توجیدہ داعی غلیہ بن روی سنگ ماں بدرے میدان کنگ بوت چوش بگوش بہ یک حسابے ماں اے گونڈیں سر زمین چند کھے خدا تعالیٰ
 رو زمین ملت و قومانی قسمتانی فیصلہ فرمائنت ہر جا و رماں اے آبت مسلمانان آگاہ کنگ بوتگ کہ جہاد تہنا کشت و خون و نام نہ انت بلکس ایک مزن شائیں عبادت ایت یہ
 عبادت سر اہل یکن انت یا پیریانی یکن انت تو قبول نہ بیت پمشکا شہا بہ مرنی و غروناکی یا پیر نامیکی کافرانی دسپاندہ مزورات۔ و قریش و تی نفری قوت و سرانازات لیکن گوں ہنی کتا
 آیاہ گر و چیل چہ پیش ہستنت اشان ترس انت کہ چو مہبت کہ ہنی کتا نہ مے کامیابی راہ و ڈنگرے ثابت بہ بیت ہما و ماں شیطان پہ اشانی ہیماں و وینگ خاطرہ کتا نہ سرور اعظم سرور
 بن مالک شکل و تی ذریات و فوجا زوران و دراون ابو جہل
 وغیرہ و دل بڈی دات کہ ماکل تی مدد و حمایت اوشتا نکیں
 چہ کتا نہ نیمگ بے فکر ہوں ہم گوں شما ہستناں۔ و ہدیہ ماں
 بدرے جنگ سر پر زندگی کشت و شیطاں چہ ہم یہ جبریل گوں
 ایدرہ فرشتگان سر کبت توجہ ابو جہل دست و تی دست چہ جڈان
 پشتکانی چنگ لکت ابو جہل و گوشت سراقا ماں جنگ
 در میان و عادیان کجا نگو رو گائے۔ در اینتی کگوں شما من
 جلت کت تکناں من ہما چیزان گندگیاں کہ شمائش دیست
 نکن انت (یعنی فرشتہ خدا) (یعنی چہ اے خدائی) ترس منی
 دل و ایرتو گانت نوں من ادا جلت کت تکناں چوش مہبت کہ
 گر اینیں عذابے تہا گر قاریاں قتادہ گوشت کہ ملعون و
 دروغ بست ماں آئی دل خدا ترس نیست ات البت آئی
 زانگت کہ نوں قریش لشکر و ہم پہ ہلاکت بر بادی انت چہ قوت
 آرا رکھنت کت نہ کنت لے آئی کوہیں عادت ایت کہ و تی
 نابعداران و رویان و مان بر بادی و گرفتار کنان عین و ہدیہ
 لکل وارت ہما داب اراہم عمل کتی۔ بعدہم و یمت بہم
 و ما بعدہم الشیطن الا عرورا (نساء رکوع ۸) کمثل
 الشیطن اذ قال للانس ان کفروا فلما کفروا قال انی بری
 منک انی اخاف اللہ رب العالمین (الحشر رکوع ۲) وقال
 الشیطن لما قضی الامر ان اللہ وعدکم و وعد الحق و
 وعدتکم فاخلفکم و ما کان لی علیکم من سلطان الا
 ان دعوتکم فاستجبتم لی فلا تلمون و لو مو انفسکم
 ما انا بمرسلکم و ما ائتکم بمرسخی دانی کفرت بہما
 اشرکتون من قبل ان الظالمین لکھم عذاب الیم

(ابراہیم رکوع ۱۲)
 ہمے صفحہ خواہد:- و مسلمانان کیں جمعیت و آ
 ہم بے سوسا مان و پدراہی اشی سرچشیں دیرمی بہادری گندان
 منافق و کمزور دلیں کلمہ گوشوکان چوش گوشگ بناہ کنگت کہ لے
 مسلمان ہر تی دین و حقانیت خیال سرور ناک انت کہ لے سببا
 و تاراماں موت دپ چکل دینت حق تعالیٰ اشی پسر دات کہ
 لے غور و ناکی نے نہ انت توکل انت ہر س خدا زبردست قدرت
 سراہم و سہ بہت یقین بدایت کہ ہر چیکہ چہ آجانہ بیت عین
 حکمت برحق بیت آپ حق و معاملہ ہمے پیمانہ جگر و دیر بیت۔
 و یعنی جنان و گوشت کہ نوں اشی بزیرات و جہنم و عذاب و
 دیم ترہ بچش ات، باز مفسران الشراہم ماں بدرے واقعہ شامل کنگ
 یعنی آو ہدیہ ہرچ کافرے کشگ بو گنت گوں آیاں فرشتگان ہمے

معاملات مکرآیت الفایہ کل کافر ان (ما انت پمشکا زیات ترجیحی کپ ایش معلوم بیت کہ لے واقعہ عالم برزخ بنگت نوں گوں بدرے واقعہ اشی تعلق چوش بیت کہ ماں دینا اے کافر چو رسوا و
 بزرگ بو نت ماں برزخ ایش بیت و آخرت عذاب ہر تی جاگہ ایرنت۔ و یعنی لے کل شے نکلیں کانی نرانت و اگر نہ خدا کرے ظلم و ہج صورت نیستنت اگر معاذ اللہ انکو کہ نشے ظلم امکان بہ
 بیت نوگڈا و تی عظمت شان و لحاظ ظلم نہ بلکس ظلام و ادرگرت ہرچاکہ کاپس ذات ہم صفت ہم کامل بوگ لو طیت۔ و یعنی بن قدیم ہمے دستور کیاں بیداک انت کہ وہ مرد ماں آیات اللہ
 و نکذیب انکار یا گوں بساں جنگ کنگ و سر اھش کت تو اللہ پاک آبیان کتا نہ تمام عذاب گرتار کت۔ و یعنی و ہدیہ مردم چہ و تی کجروی غلط کاری نیک فطری صلاحیت و بدل کنگ
 شوہار و بنت خدا و بخشا نکیں اخلی یا خارجی نعمتاں آئی سورج و انگیں رہ بندہ روہ کا مرنز نہ کنت بلکس چیکانی ماں آئی مخالفت خریج کنگ گلا ٹیش بنت توجیشیں جاوہ حق تعالیٰ و تی نعمت
 بچ گرت و الغام و شان گوں انتقام بدل کنت آنگانی کل خبر ان شکنت تمام جاوہ سر بدانت چہ آتی و ہج چیز پوشیدہ نہ انت پمشکا گوں ہر کس ہرچ ہمیں معاملہ کنت آبلکل بر محل برحق انت
 حضرت شاہ صاحب نوشتہ کنت کہ دنا و ہدی کہ نیت اعتقاد بدل مہبت تو اللہ و انگیں نعمت رنگ نہ بیت چوش بگوش چہ ما بانفسہم، خاص نیت و اعتقاد مراد گیت چوشکہ چہ ترجمہ ہم درایت

فلہر کس پر کفر و ایمانی، سزاہٹ کت و چہ آسہ، بلکل بے غرض بوان غدار ی بد عہدی اش ظاہر کت آخرا، نزدیک گنہگار جانوران فرعونیاں حال ماں بد عہدی غدار ی
 ہے بیات۔ ولقا وقع علیہم الرجز قالوا یا موسیٰ ادع لنا ربک بما عہد عندک لئن کشفنا عننا الرجز لکنؤمنن لک ولترسلن معک بنی اسرائیل
 فلما کشفنا عنہم الرجز الی اجل ھذا بالغوہ اذا ھم یسکتون ۵ (اعراف رکوع ۱۶) وماں واجبیغیر صلی اللہ علیہ وسلم، زمانہ، یہودی قریظہ وغیرہ، ہے عادت ات
 کہ گوں واجبہ قول فریش کپتنگت کہ ما مکہ، مشرکان مدد نہ کنیں پرا آیان مددش دانگت و گونگتنت کہ مارا واتی قول یاد نہ اجنگت۔ ھمک برا پچوش اش کنگت دیم، ہے عادت ات
 کہ گوں اے پیمن غداراں چون معاملہ کنگ لازم انت۔ فل یعنی اگر لے دغا باز غدار وتی عہد و قراراں سر ظاہر، پروشان، بہ تخی مقابل، بہ جنگ میدان، بیابیت تو اشان، ہے چنیس
 نزدیک سزلے بد کہ چہ آئی گندگ اشانی پشت جلوک با چہ اشان، پرا بویس نسل ہم عبرت حاصل بکننت و عہد شکنی، جرات، کدی ہم مکننت و اگر یک توے سر ظاہر، دغا بازی نہ
 کنگ البت آثار و قیاس پیش دارنت کہ آپہ عہد شکنی، لانگ بند کا گنت تو شمارا اجازت انت کہ مصلحت زانے تو آبیانی عہد، و اگر کن چہ معاہدہ، دست کشگ احوال سر کنان، خوہیں
 کاروائی انجام دیک، تاکہ فریقین کو سنگیں قول و قرارانی ردا ماں

شک و ہے، مہرنت ہر دو میں برابری، فذو کس اس سر پد و آگاہ
 بوان بہ وتی جنگ تیار ی گلائیش بہ بنت شے جانب ر و کاری
 یا خیانت ظاہر مہرنت کل معاملہ صاف صاف، گیش و گیار بہ
 بیت حق تعالیٰ خیانت، کاروائی پہلی توری گوں کافران بہ بیت
 پسند نہ کنت۔ ماں سن روایت انت کہ امیر معاویہ رضی اللہ عنہ
 و میان روم بیعادی یک معاہدہ ہستنت، ہے بیعادی نوک،
 امیر معاویہ و تی لشکر، بہ روم، سرحد، نینگ، پیش قدمی،
 حکم دات، مقصد الش ات کہ گوں رومیان سرحد، ما قریب
 بہ بنیں و بہ جنگ پیش تیار بوشتیں کہ بیعادی ہلاسی شرط، ما
 فوراً فوج کشی کنیں۔ ہما و ہدہ کہ اے کاروائی بوکا گنت یک
 نیچے سواری سراچوش گشان آحت۔ اللہ اکبر اللہ اکبر و فاء
 لا غدرأ، یعنی و تی عہد، سر قائم بوشتے و عہد شکنی مکن انت
 و اجر رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم، فرمان انت کہ ہر و ہدہ شے
 گوں یک توے، معاہدہ بہ بیت تو آئی یک گرچے ہم سچ کنگ
 مہرنت نہ گرچے بندگ بہ بیت دانکہ معاہدہ، مدت تمام بہ
 بیت یاد دمی فریق، گوں برابری فذو کس اس معاہدہ واپس
 کنگ بہ بیت، حضرت معاویہ، و ہدہ کہ لے حال سر بوت تو
 پرا و تریوت زندہ کہ شری چار بیت نو دیتی کہ اے شیخ حضرت
 عمرو بن عبسہ رضی اللہ عنہ ات۔ فل عہد، واپسی ر و ہرج
 حکمے برزبان بوت ممکن ات کہ کافران اشقی را مسلمانانی
 سادہ لوحی فرار دیان، دش ہونین انت کہ و ہدہ بہ اشانی
 گور، خیانت و غدر جان نہ انت تو مارا خبر دار و آگاہ بوگ،
 پد پورہ میں موقع رسیت کہ ما و تی تیار ی سرجم کنیں۔ آئی جواب
 دیگ بوت کہ شہما توری ہر قدر تیار ی مکن ات و ہدہ مسلمانانی
 دست، خدا شمارا مغلوب رسوا کنگ بو اھیت تو گد ابہ ہج
 تدبیر، آرا عاجز کنگ نون ات نہ چہ آئی دست، قدرت،
 درشت کن ات یا تنگ کن ات چوش بگوش کہ مسلمانان
 تسلی دیگ بوت کہ آخرا، سر بھر وسہ بکننت آئی، حکمانی
 رند گیری، بکننت تو شمارا دستانی سرا غالب بت۔ فل یعنی
 خدا، ذات، سر بھر وسہ کنگ مطلب چوش نہ انت کہ ضروری
 جائزین کاران ترک دیگ بہ بیت اتا چوش نہ انت مسلمانانی
 سر فرض انت کہ دانکہ شمارا قدرت بہ بیت بہ جہاد، سامان
 مچ مکن ات نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم، مبارکین عہد، اسپ
 سواری شمشیر زنی و نیر اندازی وغیرہ، مشق کنگ جہاد،
 سامان ات مروچی توپ، تفنگ، بالی گراب، آبدوزین بوچیک

عند اللہ الذین کفروا فہم لا یؤمنون ۵۵ الذین عہدت
 اللہ نزیجا ہما کشت کہ منکر بوتت پدا آیمان بیابنت حاکمان کہ تو عہد کت
 منہم ثم ینقضون عہدہم فی کل مرۃ و ہم لا یتقون ۵۶
 گوں آیمان زندا پر و شنت و تی عہد، ہر بہر، آیمان، ترس نیسننت و
 فاما لتتقنہم فی الحرب فشر بہم من خلفہم لعلہم
 پرا کدی اگر تو دیک بدیے گوں آیمان ماں جنگ، گد آیمان، پچوشیں سزا بد کہ پخت آیبانی زندگیں مرد ماں تاکہ آ
 ید کروون ۵۷ و اما تخافن من قوم خیانۃ فانذر الیہم
 یاد بکننت، و اگر تر خوف بیت چہ یک تو یا دغا کنگ گد اورید آیبانی عہد ایمانی نینگا
 علی سواہ ان اللہ لا یحب الخائنین ۵۸ ولا یحسبن الذین
 ہے بیما کہ آوتھا بر بہت، بیشک اللہ دوست نہ دایت دغا بازین مردمان، گن مہرنت
 کفروا سبقوا انہم لا یجزون ۵۹ و اعدوا الہم ما استطعتم
 کافران کہ آچر مے دست در لنگ شنت کدی مارا دم بر لکنت کنگت، و نیاری مکن ات بہ آیمان ہر چیکہ کت کن ات
 من قوۃ و من رباط الخیل ترہبون بہ عدو اللہ و
 چہ جنگی سامانان و چہ بند استگیں اسپاں فل کہ چہ آیبایم دور بیت بہ اللہ، دشمنانی سرا و
 عدوکم و اخرین من دونہم لاتعلونہم اللہ یعلمہم
 بہ و تی دشمنانی سرا و بہ دگرانی سرا بغیر چہ آیمان کہ شمارا ش نزان ات اللہ آیمان، زانت
 و ما تنفقوا من شیء فی سبیل اللہ یوف الیکم و انتم
 و آپیزیکہ شمارا خرچ کن ات ماں اللہ، راہ، آئی، جزا پورہ رسیت شمارا و پر شے سرا
 لا تطکون ۶۰ و ان جحوا للسلام فاجنم لہا و توکل علی
 ظلم کنگ نہ بیت فل و اگر آما تل بہت بہ صلاح، گد تو ہم ماں بو بر آیبی و پرا اللہ، سر توکل
 اللہ انہ هو السميع العليم ۶۱ و ان یرید و ان ینخدوک
 مکن، بیشک ہما و ننت اشکنوک زانوک فل و اگر آو ننت کہ ترارد بدیننت

۳

آہن پوشین خلاصی وغیرہ تیار کنگ، جنگی علم، دربرگ بلکیں ورزش وغیرہ کنگ کل جہاد، از باب انت ہے ڈول دیم تر، ہرچ سلا پہ جنگ تیار بہ بنت انشاء اللہ دراہ ماں
 آیت، منشأ و لو ط، داخل ات باقی اسپ، ر و وا، و تی قول صحیح و ثابت نت الخیل معقود فی نواصبہا الخیر الی یوم القیامت کہ داں قیامت خدائے پاک ماں اشقی پیشانی، خیر
 ایر کنگ، و ماں حدیث، انت کہ ہر کیکہ اسپ، بہ جہاد، نیت، ر و دینیت آرا پورگ، نوشگ، بلکیں بہ ہر قدم، چست کنگ، اجر رسیت و آئی خوراک وغیرہ قیامت ر و ج، ماں شاہیم،
 وزن کنگ بنت، فل یعنی اے کل اسباب تیار ی نہنا بہ دشمن سر رعب نہ دارینگ، بیم دور دیگ، یک ظاہر میں نیمون انت باقی فتح و ظفر، اصلی سبب خدا، و تی مدد انت کہ پیسر ایبان
 بوت و ہما کس کہ آیمان شہما بالتعین نزان ات اختلف انت کہ آیمان مسلمانانی، چہا در پوشتگت باہنی قریظہ، ہودیاروم یا فارس وغیرہ آکل قوم کہ آئندہ گوں آیمان مقابلہ بوگ ات، فل اے
 بہ مالی جہاد، نینگ، اشارہ انت یعنی جہاد، تیار ی ہر قدر مال خرچ کن ات آئی پورہ پورہ بدلہ دیگ بیت یعنی یک در ہے، ہفت صد در ہم واللہ بیضا عطف لمن یشاء و باز بر ماں دنیا،
 چہ اشقی ہم باز بہت معاوضہ رسیت، فل مسلمانانی جنگی چن لا یخ و مجاہدانہ قربانیان، گذران چوش ہم بیت کنت کہ کافر عوب بوان، بصلح قرآن، و تی دست، دراج بکننت

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

تو واجہ اور شادانت کہ صواب دیدہ و رد و توہم دست و صلح و دراج بکن پرچا کہ چہ جہاد و خون ریزی مقصود نہ انت بلکس چہ اشیء اعلیٰ کلمۃ اللہ
 فتنہ و دفع کنگ مقصود انت اگر چہ خون ریزی بغیر مقصد حاصل بہ بیت تو مفت چہ خون ریجک چے فائدہ رسبت۔ اگر چشیں احتمالے بہ بیت کہ شاید کافر صلح نام و مارا فریب
 دیگر لوٹت توجہ غرض مدار اللہ سربا بھر و سربا کب آشنائی نیت و شہزانت آشنائی توکے نلی شور بان اشکنت آئی حمایت مقابل آشنائی بد نیتی حج تاوان دات نہ کنت شہادتی بیت جوان بکن ات
 ہے صفحہ و فوائد ۱۔ فل اگر صلح کنان آمد دکت و سز ظاہر چہ جان شاد و سرفروشیں مسلمانان شے تا نیک کنا نیت۔ فل چہ اسلام و پیش ماں عرب جلال و قتال و نامتانی و دول
 بے کار کنت حمائی و ماں بدر و شے غیبی امد دکت و سز ظاہر چہ جان شاد و سرفروشیں مسلمانان شے تا نیک کنا نیت۔ فل چہ اسلام و پیش ماں عرب جلال و قتال و نامتانی و دول
 آزاری بازار گرم ات بہ ادنائیں خیرانی سربا قبیلے گوں دومی و میر بزنگت۔ ماں دو طماں و ہد جنگ آس روک بو نکت تو تا صد با سالان آئی آس نہ تستگت، مدینہ و دوزر دست
 قبیلہ آں «اوس و خزرج» و دشمنی و کوهنیں حسد و کینک رد حج و ولا ہلاس نہ بو نکت یکے دومی و خون و نینگ عزت و آبرو و گرگ مدام شوہاز و ات ماں اے جاوران آقائی نامدار

محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم توجید و معرفت براتی و اتحاد و
 گوں عالمگیر پیغام و ظاہر بوت مرد ماں آراہم یک طے
 قرار دات و درستان ہو یوں و مخالفت و دیم و بہ ہما ئے
 نیماک تربیت و تو کوهنیں دشمنی و کست و کینگان و انگار
 کنان ہر پیغم کہ ماننگ ات بہ پیغمبر مقابل لاکش بست
 اشان چہ واجہ و بنت و نصیحت و پریشان بو نکت و چہ
 واجہ و سایک و تارادورش داشتگت ماں دنیا و چشیں
 حج طاقے نہ ات کہ اماں و زندگانی ام و دولوتانی کلک معرفت
 الہی و حبت نبوی و روح و ماں گجان و توجید و شراب شیدائی
 جوڑ کنان و درستان یکدم ماں براتی و مہر و اہگ زنجیر بہ
 بندیت و ہما مقدس ہستی و درہم نا خریدہ غلام فجان تار
 جوڑ بکت کہ چہ آئی زبات چنت روح و پیش بہ آیانی گور و
 دل خرابیں مرد کس نہ ات بلا شہر روئے زمین و نمایں خزانگانی
 خرچ و درج و پد چشیں مقصد حاصل نہ بو نکت ات کہ آچہ اللہ
 و مہربانی و اعانت چوش بہ ارزانی و حاصل بوت خدائے چہ
 حقیق برانان زبات یکے و محبت ماں دومی دل و اواد کنت و
 پدا درستانی مہر و واہگانی اجتماعی مرکز واجہ نورانی ذات
 (کہ ابرکت و چمگ ات) جوڑ کنت دلان و چوشکائی تربیت
 بے شک خدائے زبردستی قوت و ظاہر کونک انت و چشیں ضرورت
 و ہد و درستان مہر و واہگ یک نقطہ و سراج کنگ آئی
 کمال حکمت و ظاہر کونک انت۔ فل اشیء و دو معنی بیت
 کنت اکثر سلف و اشیء معنای چوش بیان کنگ کہ اے
 پیغمبر! خدا ترا وئی ہما راہان و بس انت یعنی چہ شمار و
 قلت و بے سروسامانی و ماں دل و پریشان مہر و وھتیں
 عالماں چوش معنی بیان کنگ کہ اے پیغمبر! ترا فی الحقیقت
 یکس خدا کانی انت و ظاہری اسباب و رد و مخلص مسلمانانی
 جماعت بہلی توری کم بہ بیت پر تو کانی انت۔ پیش ہر چہ فرما
 کنت انت ایتک بنصوہ و باطو مینین چوش بگوش اے آئی
 خلاص بوت۔ فل اے مسلمانان و چہ جہاد و ترغیب و شوق
 دیبا ننگ انت کہ اگر کم ہم بہ بنت نودل و دور مدینت چہ
 خدائے مہربانی و دہ سز زباتیں دشمن سربا ہم غلبہ حاصل کنت
 سبب ایشنت کہ مسلمان محض بہ خدائے رضا و جنگ کنت آ
 خدا و آئی مرضی و سربد یوں و و اے زانان و ماں جنگ و
 میدان پادان و ایر کنت کہ ماں خدائے راہ و مرگ اصل زند
 انت آرا یقین انت کہ منی تمام قربانیانی برورد ماں آخرت
 الم و سگی انت توری ماں غالب بیاں یا مغلوب بیاں۔ و چہ

فَإِنْ حَسِبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ۝
 گدا اللہ و ترا بس انت ہمایا ترا زور مندکت پہ و تو مدت و و بہ مومنان فل
 وَالْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَ
 و دوستی دور دات ماں آیانی دلان۔ اگر تو خرچ بکتیں چیزیکہ ماں زمین انت درست دوستی دور دات کنت
 بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝
 کنتگت تو ماں آیانی دلان لیکن اللہ دوستی دور دات ماں آیان۔ ہما و نت زوراک حکمتانی صاحب
 يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسِبَكَ اللَّهُ وَمَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝
 او پیغمبر بس انت ترا اللہ و ہما کہ نئی ہما ہمت چہ مومنان فل
 يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ
 او پیغمبر شوق پد مسلمانان پہ جنگ و اگر بنت چہ شما
 عَشْرُونَ صَبْرُونَ يَغْلِبُوا إِمَّاتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ
 بیست نفر صبر کونکس گدا گیش بنت پہ دوسد و سربا و اگر بنت چہ شما صد نفر
 يَغْلِبُوا الْقَافِلِينَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِهِمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۝
 گدا گیش بنت بہ ہزار و سربا چہ کافران پہ ہے سبب و کہ آمد دمان فہمت فل نون بار سبکت
 اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ
 اللہ چہ شے چکا و زانتی کہ بیشک ماں شے تہا سستی۔ پدا نون اگر بنت چہ شما یک صد نفر
 صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا إِمَّاتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفِينَ
 صبر کونکس گدا گیش بنت پہ دوسد و سربا و اگر بنت چہ شما ہزار نفر گدا گیش بنت پہ دوسد و سربا
 بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝
 پہ اللہ حکم و اللہ گوں صبر کونکان انت و پیغمبر اباید انت کہ بدایت وئی گورا
 أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يَتَّخِذَ فِي الْأَرْضِ ثَرْوً وَيُرِيدُوا عَرْضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ
 قیدیان تا وقتیکہ خونری مکت ماں زمین و لوٹت شما دنیا سامان و اللہ

اعلائے کلمۃ الحق و منار اہر حج تکلف رسبت آدر حقیقت و منار ادائی و شوی ابدی و شہودی سر کونک انت مسلمان و ہد بہ لے و طرہ ارادہ و جنگ کنت تو تا نیکر تانی مددگار بیت و چہ
 مرگ ماں دل و نرس پیدا نہ بیت پیشکا گوں سرجیں دلیری بہادری و جنگ کنت۔ کافر چونکہ چنے حقیقت تا سربدانت پیشکا تہنا پہ ادنائیں ناپائنداریں دنیاوی غرض جوڑ لوتان جنگ
 کنت و چہ قلبی قوت و غیبی امداد و زہر بیت بناء علیہ خبر و فرود و پیمانہ حکم دیگر بوت کہ مومنان چہ و تادہ سز زباتیں دشمن و مقابلہ و گوں ثابت قدمی و جنگ کنگ لوٹیت اگر مسلمان
 بیست بنت نود و صد و مقابلہ پدا مکنزنت و اگر صد بہ بنت تو ہزار و مقابلہ بکننت (تنبیہ) بیست و صد و وعدہ و شاید پیشکا بیان فرمائینتی کہ او ہد و مسلمانانی شمار و رو و
 ماں سربہ و کم از کم بیست ماں جیش و یک صد عسکری بو نکت دمی آیت چہ مدنے و پدا نازل بوت او ہدی مسلمانانی تعداد زیادہ بو نکت ات پیشکا سربہ کم و چہ کم یک صد و
 جیش یک ہزار و بیت ماں ہر دو ہیں آیتاں بیان و نسبت و وقت و عدوانی اے تفاوت ظاہر کنت کہ دمی آیت نزول و ہد و مسلمانانی مردم شماری زبات بو نکت۔ فل ماں
 بخاری و چہ ابن عباس منقول انت پیشی آیت کہ ماں آئی و مسلمانان دہ سربا فرانی مقابلہ ثابت قدم بوگ حکم ات و ہدی کہ مردمان اے گران معلوم بوت توجہ آئی و پدا نے آیت نازل بوت

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

مسلمان بہ لنگکان حساب بوگننت کہ آیانی قوت و ترندی معلوم ات چیزے مدت، رند چہ اشنان باز کس پیر و زور بوتنت و ماں نوکس نسل کوھنیں ہوجا۔
 و انصار، پچھا بصیرت، استغامت و تسلیم و رضا، جو ہر نیست ات چہ نفریانی گیشی، نایک درجے، واتی کثرت، نظر و ماں، توکل علی اللہ، قدرے کمی پیدا بیت نہ کنت و
 چو نائی، ہم انسانی تب خاصیت انت کہ ہرچ گرائیں کارے پچند مردمانی سرا بلکیت نو کار کونوکانی تہا جوش و خروش زیات پیدا بیت و ہر کس چہ وتی وس زیات کارکنگ، چہدے
 کنت لیکن ہما کار الیک مزین مجمع (مچی) ہر سراجکل دیگ بہ بیت تو ہر یکے دومی و راہ، چار بیت، وھے گمان کنت کہ آخر من تہنا اے کار، ذمہ وارنوں، گڈا ہما انداز، جوش و ہیما
 ہ تہا کی کنت، حضرت شاہ صاحب فرمائینت کہ، پیشی مسلمان بہ یقین کامل انت، یہ آبان، حکم بوگنت کہ چہ و نادہ سر کافراں گوں مقابلہ کن ات، رندی مسلمان یک قدرے پشت
 انت، گڈاھے حکم ہون کہ گوں دوسراں جہاد کن ات، ہے حکم ہوں باقی انت اگر چہ دو، گیش، ہر سراجکل بگننت تو من اجرائت و اجہ پیغمبر، دور، ہر اسلمانان گوں ہشتاد ہزار
 جنگ کنگت ماں، غزوہ موتہ، ہر سہ ہزار مسلمانان دو لکھ کافراںی مقابلہ، ڈو بوتنت چہ لے پیس و افغانان اسلام، نوارنج، محمد اللہ پرائنت - ۱۲

ہے صفحہ، فوائد، ۱۔ ماں بدر، جنگ ہفتاد کافر
 مسلمانانی دست، قیدی بوت و احتنت، حق تعالیٰ، درایت
 اشانی دو صورت بہ مسلمانانی دیما پیش کت (۱) قتل کنگ
 (۲) یا ذریہ گرگ و یل دیگ بر اے شرط ہر سراجکل دیے سال،
 بہ ہے مقدار، شے مرد قتل کنگ بنت در حقیقت چہ خدا
 جانب اے دوہیں صورنانی پچہ گیشی، پیش کنگ امتحان و
 چکا سگ رہ بند پچھا ات ناکہ ظاہر بہ بیت کہ مسلمان برونی
 فکر و تب حساب گچا نیمگ، لیٹ انت جوشک ازواج
 مطہرات، ماں دو صورنانی یکے، قول کنگ اختیار دیگ
 بوگنت ان کنتن نردن الحیوة الدنیا
 و زینتھا فتعالین الی آخر الیہ (الاحزاب رکوع ۴)
 یا ماں معراج، واجہ پیغمبر، دیما خم و لبن (شراب و شیر) ۶
 دو ہیران پیش کنگ بوگنت، اجہ، شیر، راقول
 فرمائینت، جبرئیل علیہ السلام، گوشت بند، خیر
 (بالفرض) اگر واجہ، شراب اختیار بکنیں توئی امت کسر
 بوگنت، بہر جاد و اجہ بی، چہ صحابہاں مشورہ گیت
 بوکر صدیق رضی اللہ تعالیٰ عنہ، فرمائینت کہ یا رسول اللہ
 اے کلین فیزی مے وتی خویش سیاد و عازیز انت بہتر
 ہمیش انت کہ ذریہ گران، اشنان یل دیگ بہ بنت چہ لے
 زریں سلوک احسان، رند ممکن انت کہ چہ اشنان لھنیر
 مسلمان بو ان آبان و آیانی اولاد مے دست و بازو
 جوڑ بہ بنت و چہ اشی، ہم ہرچ نقدیں زتے وصول
 بیت چہ اے زراں جہاد وغیرہ و ماں دینی کاران دزکلی
 حاصل بیت باقی دیم، سال، مے ہفتاد کس اگر شہید
 بنت ماں اشی، باکے نیست انت کہ چہ اشی درجہ شہادت
 نصیب بیت، واجہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم، میلان ہم
 فطری رحمہ و شفقت و صلہ رحمی بنا، ہے مشورہ
 نیمگ، ات بلکیں زیات صحابہانی شور و مصلحت ہم
 ہے جانب ات لھنیں ہما سببانی بنا، کہ واجہ ابو بکر
 بیان کنت و لھنیں محض مالی فائدہانی سبب، گوں
 اے رائے، ہم شور انت (کما یظہر من قولہ تعالیٰ
 تَرَبُّدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا صَاحِبِ الْحَافِظِ ابْنِ حَجْرٍ
 و ابْنِ الْقَيْسِ رَحِمَهُمَا اللَّهُ) حضرت عمر و سعد بن
 معاذ، چہ اے شور، مصلحت، اختلاف کت، حضرت
 عمر، گوشت کہ یا رسول اللہ! اے قیدی کفر، پیشوا و
 مشرکانی سردار انت اشنان ختم کنگ بہ بیت نو کفر و شرک

و اعلموا ۱۰
 ۲۸۰
 الانفال ۸
 ویرید الاخرة ط و اللہ عزیز حکیم ۱۶ لولا کتب من اللہ سبق
 لو بیت آخرت، واللہ زور کنت حکمتانی صاحبنت، اگر موتیں یک نوشتی چہ اللہ طرف، پیسرا
 لیسکم فمما اخذتم عذاب عظیم ۱۸ فکلوا مما غنمتم حلالا
 گڈا رستگت شمارا چہ گے گرگا، مزین عذابے، کتوں بوت چہ ہما چیزیا کہ شہا پل کنگ حلال
 طیباً و اتقوا اللہ ان اللہ غفور رحیم ۱۹ یا ایہا النبی قل
 پاکیزہ و ترست چہ اللہ، بیشک اللہ بخشوک مہربانت و او پیغمبر بخوش
 لمن فی ایدیکم من الاسری ان یعلم اللہ فی قلوبکم خیرا
 گوں ہما کسان کہ ماں شے دستا بیت چہ قیدیان، اگر بزانت اللہ ماں شے دلان نیکی
 یوتکم خیرا مما اخذ منکم و یغفر لکم واللہ غفور رحیم ۲۰
 گڈا دنت شمارا شتر چہ چیزیا کہ گے گرگ بوگت چہ شہا و بخشیت شمارا، واللہ بخشوک مہربانت
 و ان یرید و اخیانک فقد خانوا اللہ من قبل فامکن
 و اگر بلو بیت تئی ردویکا، گڈا آبان دغا کنگ گوں اللہ چہ لے و وفا پیسرا پدا آئی گرفتار
 منهم و اللہ علیہم حکیم ۲۱ ان الذین امنوا و ہاجر و
 کنائبتنت و اللہ دانائنت حکمت و واجہنت کت ہما کسان کہ ایمانش آرت و چہ ملکاد رکپنتنت
 و جہاد و ابا موالہم و انفسہم فی سبیل اللہ و الذین
 و جنگش کت گوں وتی مالان و جانان، ماں اللہ راہ، و ہما کسان کہ
 او و انصروا اولیک بعضہم اولیاء بعض و الذین
 جاگش و ات و تیش کت ہمشاں گوں یل دیگرا دوستنت و ہما کسان کہ
 امنوا و لکم فیہا جروا ما لکم من و لایتہم من شیء حتی
 ایمانش آرت و در نکپنتنت چہ ملکائنتنت شمارا چہ آیانی ہمرہ داری، ہج کارے تا وقتیکہ
 یہاجر و ان استنصروکم فی الدین فعلیکم النصر
 چہ ملکاد رکپنتنت، و اگر آچہ شہادت بلو بیت دین، بابت، گڈا شمارا لازمت آیانی مدت دیگ

مزل ۲

ہر سہر شیت تمام مشرکانی سر امے رعب و ہیبت کپیت دیم نرے، مسلمانان سو کی کنگ چہ خدا راہ، اشنان دور دارگ، ہیما اش نہ بیت و خدا راہ گورے، ہم جوش ظاہر بیت کہ
 ماں کافراں سر جیں و کامیں بغض و دشمنی دارو کیں پرچا کہ خدا، معاملہ، نوک، ماوی کس و وارثی و سیادی ہم پرواہ، نہ داشت ہمشکا شتر تراش انت کہ ماں اے قیدیان
 بہ کسے چہ مے مردمانی کس و وارث انت ہما ہی دست و ت وتی کس عازیز، قتل بگنت، الغرض من گپ تران و بخت و مباحثہ، رند حضرت ابو بکر، مشورہ، سر عمل بوت
 یہ چا کہ ربات مردمانی مشورہ بہ ہما نیمگ، ات پیدا واجہ نبی چہ وتی رحمہ و صلہ رحمی بنا، ہے مشورہ
 بہتر و جوان تر معلوم بوت لیکن آوہد، اسلام گوں ہرچ پیس جاوران دو چار ات، بہ اشنانی سر اگر نظر دور دیگ بہ بیت تو وقتی لوٹ ہمیش ات کہ کافراںی مقابلہ تر ندین
 سرین پر نیو کیں کاروائی کنگ ہونیں سینزدہ سال، واری و تری کشک پدا اے اولی موقع ات کہ اشنان شیطانی قوتانی سر اثابت بگننت کہ شے رشتک و وارثی، مال دولت
 نہاغت و کردہ ندری وغیرہ چہ چیز چہ خدا، انتقام، شمارا رکھیں یا پناہ دات کت نہ کنت، شروعات، ایک سہ ظالمیں مشرکانی سر امے رعب، ہم ندرائینگ، پد نر میں سلوک و صلہ رحمی

..... کارمیزیء دیم تر خوہیں موہ رسگ ء اُہمیت باقی پیدا بوتگت ۔ او دا پہ ہفتاد مسلمانانی قتل ء راضی بوگ ہم ادنائیں گپے نہ ات پمشکا اے رائے ء اختیار کنگ پہ وقتی مصلحت و ہنگامی حیثیت ء حق تعالیٰ ء گورے پسندیدہ نہ بوت ۔ ماں ۔ مَا كَانَ لِابْنِي أَنْ يَكُونَ كَذَا شَرِي حَتَّى يُنْجُو فِي الْأَرْضِ ء ہا ہمے ناپسندیدگی ء طرف ء اشارہ انت ۔ صحابہ رضی اللہ تعالیٰ عنہم ء اے یک سکیں خطرناک اجتہادی غلطیے شمار بوت و ہما لھنن کسان زیات تر بہ مال و دولت ء لالچ ء رداگوں اے تجویز ء وقتی تپاتی کنگت آیان ء قرآن پاک صافیں رہ بندے گوں ۔ ترید و ن عرض الدینا ء دیم گور کنت ۔ یعنی شہابہ فانی دنیا ء چیزانی سر نظر دار کثایت حالانکہ مومن ء نظر انجام ء سرا بوگ لو طیت ۔ خدا ء حکمت ء مفقضی بیت ۔ تو آشمے کاران ء چہ وقتی قدرت ء زور ء ظاہری از بابان ء بغیر ہم کت کنت بہر جا ورفدیہ گران ء بلدیگ آوہد ء احوال انانی رو ء یک مزین غلطیے قرار دیگ بوت اینکریا دارگ ضروری انت چہ روایتان حضور ء نسبت ء ایوک ء ہمنکر ثابت بیت کہ واجہ ء محض صلہ رحمی و رحمہلہ بنا ء پہ رائے ء نیمگ ء رجحان داشتگت ۔ البت ماں صحابہاں لھتیں کس تھنا پہ مالی فائدہاں و اکثر واجھاں پہ دگ مصلحتانی بنیاد ء توری مصلحت دینی انت یا اخلاقی مصلحت ء پیش نظر داران ء مالی فوائد ء خاطر اے رائے ء حمایتی انت ۔ چوش بگوش کہ ماں صحابہانی مشورہ ء کلاً یا جُزاً مالی حیثیت ضرور زیر نظر ہستنت ۔ کتام یک درجہ ء بہ مالی فوائد ء خیال ء ماں ۔ بغض فی اللہ ء کوتاہی کنگ و چہ جہاد ء اصل مقصد ء کوتاہی کنگ و ہفتاد مسلمانانی قتل ء وقتی رضا مندی ء پدرا کنگ صحابہ ء پیمیں مقربانی عالی شان و مزن منصبی ء منافی زانگ بوت پمشکا ماں آیتان سکیں عتاب دار وکیں لہجہ اختیار کنگ بوتگت ۔ ماں حدیث ء انت کہ ماں جنگ ء یک مردے ء سر پٹی بوت آرا غسل ء حاجت پیش آحت ۔ سر ء سرا آپ ء کارمزی سک مہمک ات چہ ہما ہاں مسئلہ جُست کنگ بوت آیان جواب دات کہ آپ ء موجودگی ء ماہر تود کہ راہ نہ گندیں آئی ء غسل کت و پدیران بوت واجہ پیغمبر ء و ہدے اے حال سر بوت تو فرمائینتی ۔ قتلہ قتلہ اللہ ۔ الحدیث ۔ چہ اشئی ء ظاہر بوت کہ اجتہادی غلطی اگر زیات واضح و خطرناک بہ بیت تو بہ اشئی ء عتاب بیت چوش بگوش اے زانگ بیت کہ مجتہد ء پورہ ٹیں قوت ماں اجتہاد ء خرچ کنگ ء ردا کوتاہی کت ۔ ول یعنی اے غلطی و ادت ہمنکر مزینے ات سکیں سزا ہما کسان ء دیگ بیوتین کہ ہمایان دنیا وی سامانانی خیال ء داران ء چشیں مشورہ دات مگر چہ سزا دیگ ء ہما چہ مہن کنوک انت کہ آرا خدا ء چہ پیش ء نوشتہ کنگ و فیصلہ کنگ و آبازیں خبر بیت کنت (۱) مجتہد ء اے پیمیں اجتہادی خطا ء سرا عذاب نہ بیت (۲) خدا امرًا و حکماً کتام یک چیزے ء حکم ء صاف صاف بیان مکنت داں آوہدے آئی مرتکب ء عذاب ندرت (۳) اہل بدر ء خطایان ء خدا ء معاف کرتگت (۴) چہ غلط کاری ء ہر ج رہ بندے چہ وقت ء پیش اختیار کنگ بوتگ یعنی فدیہ گران ء قیدی آن ء آرات کنگ ماں خدا ء علم ء گیشینگ بوتگت کہ آندگ ء آئی اجازت بیت ۔ فاما متابعدا و اما فداء ۔

(۵) اے صم فیصلہ بوتگ کہ داں آوہدیکہ واجہ پیغمبر ماں اشانی ہما موجود انت یا مردم گوں صدق دل استغفار کنت نیت ۔ (۶) چہ اے قیزیان بازیئے ء قسمت ء سلام یارگ نیسیگ بوتگت الغرض اگر چشیں موانع بیوتین اتنت تو اے غلطی ہمنکر عظیم و ثقیل ات کہ باید انت سکیں عذابے بیاتکین ۔ ماں یک روایتے ء انت کہ اے قولی تنبیہ ء پد ہما عذاب کہ بہ اے پیمیں خوفناکیں غلطی ء سرا آجگی ات واجہ پیغمبر ء دیم ء گون مزن قریب ء پیش دارگ بوت چوش بگوش کہ اے قولی تنبیہ ء زیات اثر دار کنگ ء یک صورتے ات واجہ پیغمبر ء و ہدیکہ اے منظر دبست توارد ۔ زارگریوگ ء بنائی کت ۔ حضرت عمر ء سبب جُست کت تو واجہ پیغمبر ء جواب دات کہ منی دیما آیانی عذاب پیش دارگ بوتگ یعنی ہما عذاب کہ آئی ء اشانی سرا آجگی ات ۔ اگر برزایان بوتگین موانع بیوتین اتنت یا دارگ لازم انت کہ واجہ پیغمبر ء دیما اے پیش دارگ بہ ہمارنگ ء ات چوش کہ صلوة کسوف ادا کنگ ء و ہدے واجہ ء دیما جنت و دوزخ ماں قبلہ ء دیوار ء مشتمل کنگ بوتگت ۔ یعنی ہما آیوکیں عذاب ء ندرارگ کنگی ات و بس ۔ ول چہ گوستگیں عتاب و ہتکل ء مسلمان نرسنت کہ غنیمت ء مال ء کہ ماں آئی ء قیزیانی فدیہ ہم شامل انت نوں دست جنگ باید نہ انت ماں اے آیت ء تسلا دیگ بوت کہ آ اللہ پاک ء عطا و بخشش انت آرا بہ شئی نوش جان کن ات البت بہ جہاد ء ردا غنیمت ء مال وغیرہ ء سرا وقتی چمان ء سک مدے ات یا آرا اینکراہیت دیگ نہ لو طیت کہ چہ اشئی ء اعلیٰ و بالائیں مقصدان چم پوشی بیت بے شک وقتی جا ورو احوالان و مصلحتانی اعتبار ء شمایک غلطیں رہ بندے اختیار کت مگر نفس مال ء تہا چہ خرابی نیسننت چہ خدا ء نرسان بیت تو آپاکیں ذات چہ وقتی مہربانی ء شمسے غلط کاریان ء معاف کنت ۔ ول لھتیں قیزیان وقتی اسلام ء ظاہر کنگت (مثلاً حضرت عباس رضی اللہ عنہ وغیرہ) گوں آیان گوشگ بوت کہ اللہ پاک چاربت کہ واقعی ماں شمسے دل ء ایمان و باوری موجود انت تو ہر چیکہ فدیہ ء زرچہ شہا اے و ہدے وصول کنگ بوتگت چہ آئی ء باز زیات و شتر تر شمارا بخشیت و چہ شمسے پیشی گناہان ہم درگزر کنت و اگر چہ اسلام ء ظاہری ء تہنا واجہ پیغمبر ء ردا دیگ مقصود انت یا بہ دعا بازی ء ارادہ داریت تو گوں خدا ء پاک ء ہرچ دعا بازی ء پسر اکرنگو یعنی عہدالست ء فطری قول و قرارانی برخلاف عمل کزنگو یا لھتیں بنی ہاشم کہ آیان ماں ابوطالب ء زندے عہدکنان بہ واجہ پیغمبر ء حمایت ء وقتی ہم تپاتی ظاہر ش کنگت پدانوں کافرانی ہمرائی ء اختلگنت آئی انجام و آسرد بسینو کہ مروچی چونکائی ماں مسلمانانی دست ء قیدانت آندگ ہم دعا بازی ء سزا بہ ہمے ڈول ء رسیت شہا چہ خدائے تعالیٰ ء وقتی دلانی و نینتانی احوال ء چیر دات کت نہ کن ات و نہ آئی حکیمانہ بست و بدان ء جلّت کت کن ات ۔ حضرت شاہ صاحب نو بیست ۔ خدا ء وعدہ سرجم بوت چہ اشان ہر کس مسلمان بوتنت آیان ء اللہ تعالیٰ ء بے شمار زر و دولت بخشیت و ہر کس مسلمان نہ بوت آیان خراب و برباد بوتنت ۔ ۱۲

ہاں چہ قید بیان لھتیں بہ خنی و دل مسلمان اتنت مگر چہ مکہ و گون واجہ پیغمبر ہجرت اش کنت نہ کنت و گون ناکیگی بہ کافرانی ہمار ہی ماں بدرہ احننت ماں اے آیتان اے پیش دارگی انت کہ چشیں مسلمانانی باروے چہ حکم انت ہ حضرت شاہ صاحب نویسیت کہ واجہ اصحاب دو ٹولی اتنت مہاجرین و انصار مہاجر خاندان و لوگان و بلہ دیوک و انصار جاگ دیوک مدد دیوک انت اے ہر دو عینانی میانجی و واجہ پیغمبر مؤاخاۃ (دزبرداری) قائم کزنگت آیت مضمون چوش بوت کہ ہمنکر مسلمان گون واجہ ہ ہمار انت آکلانی صلح و جنگ یک انت و پدا اشانی رشتنگ ہمنکر حکم و مضبوطات کہ ماں ہجرت و آغاز مؤاخاۃ و رشتنگ روایک دومی سے میراث ہ ہم وارث ہونگ انت و ہرچ مسلمانے ماں و فی ملک پشت کنت کہ اودا کافرانی زور و قبضہ ات یعنی چہ دار الحرب ہجرت اش نہ کنت آیانی صلح و جنگ ہنہ دارالاسلام ہ نند و کیں مسلمان (مہاجر و انصار) تہر یک نہ انت اگر دار الحرب مسلمانان و گون کنام کافرانی جماعت و صلح و تزان کزنگ تو دارالاسلام ہ آزاد مسلمان معاہدہ ہ پابند بوت نہ کنت بلکیں کل آیان و فی جا و رانی رد و جنگ کنت البت اے ضرورت کہ دار الحرب ہ مسلمان ہر و ہد ماں دینی معاملہ ہ چہ ازادیں مسلمانان مدد طلب بکننت تو آیان و فی قدرہ مرد کنگ لوٹیت مگر گون ہرچ جملعے ہ اے ازادیں مسلمانانی معاہدہ ہونگ بہ آئی مقابلہ ہ تا عہدہ قائمی ہ دار الحرب مسلمانانی

الاعلیٰ قوم بینکم و بینکم میناق و اللہ بہا تعملون بصیر و
 مگر بقایا ہما تو میسے کہ شمیگ و آیانی در میان عہد سنتت و اللہ چیزیکہ شمای کن ات گذریت آیات
 و الذین کفروا بعضہم اولیاء بعض الا تفعلوہ تکن فتنہ
 و ہما کہ کافر بوتنت آ گون یکد گرد و سنتنت اگر شمای ہما نکن ات گذر فتنہ بچت بیت
 فی الارض و فساد کبیر و الذین امنوا و ہاجر و
 ماں ملکا و مزین فساد بیت و ہما کسان کہ ایمانش آت و لگرتش چہ روتی ملکا
 و جہد و فی سبیل اللہ و الذین اووا و نصر و اولیک ہم
 و جنگش کت ماں اللہ راہ ہ و ہما کسان کہ ایمانش جاگد اتنت آیانی تشرکت ہما بیت
 المؤمنون حقا لهم مغفرة و رزق کریم و الذین
 حقین مسلمان ہ پر ایمان بخشگنت و رزقت عزت دارے و ہما کسان کہ
 امنوا من بعد و ہاجر و اووا و جہد و امعکم فاولیک منکم
 ایمانش آت اشئی چہ رند و لگرتش چہ روتی ملکا و جنگش کت گون شہا ہور گذر آیان چہ شہا بیت
 و اولوا الارحام بعضہم اولی بعض فی کتب اللہ ان
 و رشتہ داران و تموتا زیادہ حقارت یکے دگرے ہ ماں اللہ کتاب و کت بیشک
 اللہ بکل شیء علیہ
 اللہ ہر چیزا خبر دارنت و
 و کتب اللہ بہا و اولوا الارحام بعضہم اولی بعض فی کتب اللہ ان
 سورت توبہ ماں مدینہ ہ نازل ہونگ و آئی ہ یکصد و بیست نہ آیات و شش رکوعنت
 براءۃ من اللہ و رسولہ الی الذین عہد تو من المشرکین
 بیزاری انت چہ اللہ و آئی ہ رسول ہ طرفہ در حق ہما مشرکان کہ شمارا گون آیان عہد و قرار ہونگ
 فسیحووا فی الارض اربعۃ اشھر و اعلموا انکم غیر معجزی
 نون بگردت ماں ملکا تا چار ماہ و بزانت کہ شہا عاجر کت نکن ات
 منزل ۲

امداد کنگ نہ بیت ہم ماں و فی وراثت ہ و راکہ آماں انصار و مہاجر ان قائم ات ماں آئی ہ ہم دار الحرب مسلمان شامل نہ انتت و فی یعنی ماں کافر و مسلم ہ در میان ہ حقیقی دوزوہای ہست و نہ ایک دگرے ہ وارث چوڑ بیت کنت البت کافر کافر ہ دوزوہ و وارث انت بلکیں درستی کافر گون تو دشمنی دارگ یک انت ہر و ہد اشان ہ موہ برسیت نزوریں مسلمان سوکی کنت اشئی ہ بالمقابل اگر مسلمان یک دومی ہ دوزوہ و مددگار نہ بنت یا نزوریں مسلمان و تارا ماں ازادیں مسلمان ہ ہمار ہی دوزوہای ہ یارگ جہد نہ کنت تو سکین خرابی و فتنہ سرکشنت یعنی ضعیفیں مسلمان گون ایمنی ہ نشنت نہ کنت بلکیں بیت کنت کہ چہ روتی ایمان ہم دست بردار بہ بنت و فی یعنی ماں دنیاء ہم و ماں آخرت ہ ہم گون سردار ہ ساہ بہر کتو کیں مسلمان اعلیٰ انت ماں لوگ نند و کانی مقابل ہ ماں آخرت ہ پر ایمان مزین داد و بخشش انت و ماں دنیاء عزت ہ روزی یعنی غنیمت و دگر اعلا میں حقوق و مراعات اشان ہ حاصل بنت و فی یعنی ماں مہاجرانی جماعت ہ ہمنکر رند ہ شامل ہون بہ بنت اکل احکام ہ اعتبار ہ بہ اولی مہاجرانی ہ دزبرداری ہ ہمنکر بیخ انت چہ ہجرت ہ پد و پیشی ہ سلب ہ صلح و جنگ یا توریث و غیرہ ہ احکامانی سراہج اثر نہ کپیت البت اگر تو قیم مہاجرین ہ یک سیاہ رند ہ مسلمان بوت یارند ہجرتی کنت و آحت تو آہما قیم مہاجر ہ میراث ہ زبات حقار انت ہلی توری قیم رفاقت گون دگران ہونگ و فی ہما زانت کہ کئی حتی چنکر بوگ لوٹیت لہذا آئی حکام سر اسر علم و حکمت ہ سر امینی انت و فی سورت انفال ماں ہجرت ہ شروعات و اے سورت براءۃ ماں ہجرت ہ گد سر ہ نازل ہونگ واجہ پیغمبر عادت چوش ات کہ قرآن ہ ہرچ آیتے نازل ہونیں فرمانی کنت کہ ابشر فلاں سورہ ہ فلاں جاہ ہ جاگ بدنت اے آیتانی بابت ہ (کہ اشان ہ نون سورہ ہ توبہ ہ یا سورت براءۃ ہ گوشک بیت) واجہ ہ ہچ ہمیں گیش و گیوار نہ کت کہ اشئی ماں کتام سورہ ہ درج کنگ بہ بیت کہ چہ اشئی ہ اظاہر بیت کہ اے و ت ہدائیں سورت بیت دگر سورت ہ جزہ نہ انت بلے جوانی ہ دستورایش ات کہ و ہد کتو کیں سورت نازل ہونیں تو چہ پیشی سورت ہ آئی ہ جد کنگ واسطہ ہ بسم اللہ ہ احننت سورت توبہ ہ شروعات ہ بسم اللہ نہ احت کہ اے دلالت بہ اشئی کنت کہ اے سورہ جدا گانہ سورت نہ انت ہ ہر لے سببانی بناء ہ ماں مصحف عثمانیہ ہ اشئی شروعات ہ بسم اللہ نویسگ ہونگ لیکن ماں کتابت ہ آئی و انفال میانجی فصل کنگ ہونگ تا کہ نہ سرچی اشئی استقلال پدرا بہ بیت و نہ اے زانگ بہ بیت کہ اے سورہ دومی ہ جزہ انت باقی گون انفال متصل ہمشکا کنگ ہونگ کہ انفال ماں نزول ہ مقدم انت خاصیں وجہ ہ بغیر ہر جاہ مؤخر کنگ ہونیں و پدا ہر دو عینانی ہشتاناک و ت ماں و ت ہمنکر ہمنکر بیخ انت کہ چوش گوش کہ براءۃ سورت انفال ہ تکلمہ و تمام کنوک انت سورت انفال تمامیں غزوہ بدر و گون آئی متعلقات ہ سر شامل انت یوم بدر قرآن ہ یوم الفرقان قرار دنگ ہرچا کہ آئی حتی و باطل ہ اسلام و کفر و محیدیں و مشرکانی جاوہ ہ بلکل جدا جدا کنگ ہ پیش داشتگ ہ بدر ہ جنگ در حقیقت ہ خالص اسلام ہ عالمگیر و طاقتوریں دزبرداری ہ تعمیر ہ بنیادی سنگ حکومت الہی ہ تاسیس (بن حشمت) ہ پیش کال ات ماں ہ و الذین کفروا بعضہم اولیاء بعض ہ ہ مقابلہ ہ ہرچ ہمیں خالص اسلامی دزبرداری ہ قائمی ہنمگ انفال گد سر ہ الا تفعلوہ تکن فتنہ فی الارض و فساد کبیر ہ گوشان دگوش کور کنا یبنت اشئی صافیں لوٹگ ہمیش انت کہ اے عالمگیریں دزبرداری ہ یک طاقتوریں محکمیں مرکزہ ہسی صورت قائم بوگ لازمی انت کہ آتر ہر کس جاہ بیاربت و لے ہم طاہرں یک بیت

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

..... کہ اے مرکزِ جزیرۃ العرب، ابید گدھے جاگے بیت نہ کنت کہ آئی صدر مقام مکہ معظمہ انت ماں انفال، آخراً، اے پیش دارگ بوتگت کہ ہر مسلمان چہ مکہ وغیرہ، ہجرت نہ کنتگ و بنا ختگ و کافرانی ساہگ، چیرے، وتی زندہ، گوازیبکانت دارالاسلام، آزادین مسلمانانی سرائشانی ولایت ورفاقت، چھ ڈولیں ذمہ واری نیستند، قالکھون ولا یتھون شیبی، حتی یھاجرُوا، البت بہوتی توفیق، قدرے، پہ آیان دینی مدد سرکنگ لازمی انت چہ اشی، اے نتیجہ درکیت کہ ماں اسلام، مرکز، موالاة و ذبرداری، زمزیران (زنجیران)، گوں سرجمیں مضبوطی، آوارکنگ، واسطہ چہ دوخبران یکتے، بوگ المی انت یا تمایں عرب، مسلمان وطن، ترک دیان، مدینہ، بیابنت و ماں اسلامی ذبرداری، شامل بہ بنت و با آزادین مسلمان چہ وتی مجاہدانہ قربانیان کفر، زور، پروشان، جزیرۃ العرب، سرزمین، ہنجوش صاف و پلگار بکننت کہ کتام یک مسلمانے، ہجرت، ضرورت ہم پشت مکپیت - یعنی تقریباً تمایں جزیرۃ العرب خالص اسلامی ذبرداری، ہنجوشیں یک محکمیں مرکز و یک دریں جاہ منند جوڑ بہ بیت کہ گوں آئی دامن، عالمگیریں اسلامی ذبرداری، مزین محکم و شانداریں مستقبل ہنگرچ بہ بیت اے دومی جاوڑیک ہنجیں جاوڑے ات کہ چہ اشی، برکت، روج، پروجی فتنہ و فساد چہ بن و بیخ، گوجگ تونگ بوتگ انت، اسلامی مرکز چہ کافرانی اندرونی فتنہ، بالکل پاک و صاف و چہ ہر روجی بد عمدی و ظلم و زوران گوں سرجمی، ایمین بوڈان، تمایں دنیا، ماں وتی عالمگیریں ذبرداری، داخل بوگ، دعوت دات کرنگتگی۔

پہھے اعلیٰ و پاکیں مقصد، خاطر، مسلمانان، سلمہ ہجری، اولی قدم بہ بدر، میدان، نیمگ، چست کرنگت کہ آخر کار سلمہ، آئی، وتی سر بہ مکہ، فتح، صورت، کشت، اے روا ہرج فتنہ، اسلام، تالانی یا آئی، حفاظت، راہ، اڑ و جبال ثابت بوتگنت مکہ، فتح، اشانی سرائیں کارے کت ہنجوش کہ تیشگ گوں دار، کنت، لیکن ضرورت ات کہ وفاتلوہو حتی لا تکتون فتنۃ (انفال رکوع ۵۶) چیدگی، روع، اسلامی ذبرداری، مرکز و حکومت الہیہ، منندہ جاہ (جزیرۃ العرب)، چہ فتنہ، جراثیم بالکلیہ صاف و پلگار کنگ بہ بیت تانکہ چہ اودا تمایں روئے زمین، اسلامی دیانت و حقیقی تہذیب، دعوت دیگ، و ہدے، تقریباً کلیں جزیرۃ العرب یک جان و یک زبان بہ بیت و کتام اندورنی کمزوری و گروچیل گوں بیرونی اڑ و جبالان آوار اے مقصد، تاوان دات مکننت پمشکا جزیرۃ العرب، چہ ہمک ڈولیں فتنہ و فساد، پاک کنگ و عالمگیریں اسلامی دعوت، برزتریج مقام، سرائوشتا رینگ، واسطہ لازم بوت کہ اسلامی دعوت، مرکز خالص (یک دریں) ماں اسلامیت، رنگ، رنگدار بہ بیت چہ آئی قلب و جگر، چہ حق، صداء، ابید گدھے چھ پیمیں نوارے بہ دنیا، گوشاں مکپیت، کلیں جزیرہ سرجمیں عالم، معلم و راہ شون دیوک جوڑ بہ بیت و ایمان و کفر، گروچیل پہ مدامیگی چہ ادا ہلاکس بہ بیت سورہ براءت، نشتانکافی حاصل ہمیش انت چنانچہ ماں چنت روچانتے تہا چہ خدا، مہربانی و چہ راستی، قوت، اسلام، مرکز چہ ہر قسم، کفر و شرک، فتنہ کاریان پاک و صاف بوت و تمایں عرب یک جان بوڈان، مثل یک مردے، ماں تمایں عالم، ہدایت، نور و اسلام، عالمگیریں ذبرداری، تالان کنگ، کفیل و ضامن ثابت ت۔ قلنہ الحمد علی ذالک۔ خلاصہ ایشتنت کہ ماں سورہ انفال، ہر چیزیکہ ابتداءت ماں سورہ توبہ (براغۃ) آئی، انتہا انت پمشکا، اول باخر نبتے دارد، موافق براءت، گوں انفال، بطور تکملہ پچینگ بوتگ و دگہ ہم مناسبت ہست انت کہ عالمان،

اشان، ماں تفسیران بیان کنگ - ۱۲

فلا مائتہ ہجری، حدیبیہ، نامیں جاگے، وہی نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم وقریش، میانجی صلح، معاہدہ سرجم بوت تو بنی خزاعہ مسلمانانہ و بنی بکر قریش، حلیف جوڑ بوت، بنی بکر، معاہدہ پر رواہ ندران، بنی خزاعہ، سرجم کت و قریش، گوں و فی سلاحا اے فالمان مدد کت۔ اے ڈول، قریش، آیانی حلیف ہر دو عینان معاہدہ حدیبیہ، سراقا تم نہ بوتنت پیشکا اشانی خلاف کاروائی کنان شہ، بنی کریم صلی اللہ علیہ وسلم، انگت، حملہ کنان، مکہ معظمہ، گوں آسانی، فتح کت۔ اے قبیلہان، ابید گوں، دگر عرب قبائل مسلمانانہ میبعاہی یا غیر میبعاہی معاہدہ ہم ہستنت کہ جبہ اشان لھتین پر و فی معاہدہ، سراقا تم بوتنت بازیں قبائل ہما انتنت کہ گوں آیان ہیچ ہمیں معاہدہ نہ بوتنت۔ اے سورۃ جدا جدا آیات جدا جدا قبیلہانی بابت، نازل بوتنت ماں شر و عاقی آیتان غالباً ہما مشرکانی ذکرنت کہ گوں آیان معاہدہ ات مگر میبعاہی نہ ات آیان، حال دیگر بوت کہ مادیم تر، معاہدہ، قائم دارگ نہ نوٹیں۔ شمار چار ماہ ہلت دیگر بیت کہ ماں اے مدت، توک ماں اسلامی ذر برادری شامل یہ بیت یا وطن، بیکہ کنان مرکز ایمان و توحید، چہ وجود، خالی کن ات و یا چہ جنگی مقابلہ، تیار بہ بیت۔ لیکن البشرا بہ شری، بز ان ات کہ شما خدا، مشیت، جنگ نتون ات اگر شما اسلام، قبول نہ کت تو آشتار ماں دنیا، آخرت، رسوا کنوک انت شما گوں و فی تدرید جلد بازبان آرا عاجز کت نہ کن ات باقی گوں اید کہ قبیلہان کہ گوں آیان ہیچ معاہدہ نے نیست ات ممکن انت کہ آیان، ہم چار ماہ، ہلت دیگر بوتنت، اے و اشی، زندگی آیتانی عام اعلان ۹۰ ماں حج، موقع، تمایں عرب قبیلہانی دیما حضرت علی کرم اللہ وجہہ، کت۔ فل حج، را اکبر نام پیشکا دیگر بوت کہ عمر حج اصغر انت و چہ ویوم الحج الکبیر، مراد دھمی تاریخ عبدالصغی، روج انت یا ہی تاریخ عمر فر، روج مرآت۔ فل اے جار غالباً ہما قبائل عرق، ات کہ آیان میبعاہی معاہدہ کت پداوت آئی برخلاف عمل اش کت مثلاً بنی بکر یا قریش وغیرہم، یعنی گوں اے ڈولیں مردماں نوں ہیچ قسم، معاہدہ باقی نہ ماننت اگر اے درست چہ کفر و شرک تو یہ کار بہ بنت تو اشانی دنیا و آخرت ہر دو ڈولار بنت اگر نہ خدا فی ارادہ (ظہیر جزیرۃ العرب)، سرجم کت تو ہیچ طاقت و تدبیرے آرا زیر کت نتون بیت و کافران، آیانی کفر و بد عہدی، سزا الہ، سبت (تنبیہ) اے قبیلہانی عہد شکنی اگر چہ، چہ فتح مکہ، پیش بوتنت بلکہ یہ ہمیشی جواب مکہ فتح کنگ بوت پدا ہم ۹۰ بہ حج، موقع، اشی عام جار جنائنگ بوت تا نہ صاف صاف دراہ بیت کہ اے ڈولیں ہم نکر مردم انت کہ گوں آیان ہیچ قسم، معاہدہ باقی نہ ماننت۔ فل اے استنثار، پہما قبائل انت کہ آیانی معاہدہ میبعاہی ات و پدا آیان بہ اشی، سراقا تم ماننت و بہ عہد، رواج ہیچ ہمیں کونا ہی اش نہ کت و نہ و ت بد عہدی اش کت و نہ دگر بد عہدیں مردماں اش مدد دات۔ (مثلاً بنی ضمہ و بنی مدج) اشانی بابت، جار جنگ بوت کہ دا کت معاہدہ، میبعاہی ختم بوتنگ مسلمان ہم برورے معاہدہ، احترام، بکننت البت میبعاہی اس بہ بیت تو کت اشی و تجدید، مکننت آوہد، پہ اشان ہم ہمارا انت کہ اگر فی راہ انت۔ فل چہ استثناء، فارغ بو ان، پدا مستثنی منہ، حکم، بیان فرمائینت۔ یعنی گوں اے عہد شکنی کنوکان اگر چہ نوں ہیچ معاہدہ باقی نہ ماننت، پیشکا گوں اشان ہی ساعت، جنگ تونگ بیت پدا ہم، اشہر حرہ، رعایت جن کنوک انت کہ اشانی سراقا حملہ کنگ بہ بیت توری ہی سبب کہ داں آوہد، اشہر حرہ، ابتداء قتال کنگ ممنوع (مہن) بیت یا مصالحتا کہ پہ ادنائیں خبرے، تمام مردمانی تہا پر چاشورے برپا بہ بیت یہ چیا کہ ماں اے ماہاں قتال، حرمت بہ آیانی گور، ہم معروف و متنگ قابل بو ان و پدا کت

اللہ وَاَنَّ اللہَ مُخْزِی الْکَافِرِیْنَ ۝۲۰ وَاذَانَ اللہِ وَرَسُولِهِ اِلَى اللہِ ۝ وَاِے کہ اللہ رسوا کنت کافران، و خردار کنگی انت چہ اللہ وائی رسول، طرف، الناس یوم الحج الاکبر ان اللہ بری عن من الشریکین ۝ مردمان، ماں مزین حج، روج، فل کہ اللہ بیزارنت چہ مشرکان و رسولہ فان تبتم فهو خیر لکم وان تولیتم فاعلموا وائی رسول، نوں اگر توبہ کن ات گدا آپر شما شر تر انت و اگر محنت گدا بز ان ات انکم غیر معجزی اللہ وکفر الذین کفروا بعد اب الیم ۝ کہ شما عاجز کت نکن ات اللہ، و مؤزده بدے کافران دردناکین عذاب، فل الا الذین عہدتم من الشریکین ثم لم ینقصوکم شیئا مگر ہما مشرکان کہ قول و قرارش کنگ گوں شما رندا ہیچ قصور کت آیان گوں شما و لم یظاہروا علیکم احدا فانتوا الیہم عہدہم الی مددہم و مدتش نکت پہ شے سراج کیسے پدانوں تمام کن ات آیانی قول و قرار تا آیانی مدتنا ان اللہ یحب المتقین ۝ فاذا اسلخہ الاشہر الحرم ۝ بیشک اللہ دوست داریت پر سیز کنوکان کی پدا وقتیکہ بگوزنت ماہان امان فاقبلوا الشریکین حیث وجدتموہم وخذوہم واحصروہم گدا بگوشات مشرکان ہر جاگہ بگندش و بگرت و بندش بکن ات واقعدوا الہم کل مرصد فان تابوا واقاموا الصلوۃ واتوا وبنزت ہر جاگہ ماں آیانی پاس پدا اگر توبہ بکننت و قائم بدارنت نمازا وادابکننت السکوۃ فخلوا سبیلہم ان اللہ غفور رحیم ۝ وان احد زکات، گدا بید کن آیانی راہ، بیشک اللہ بخشوک مہربانت و اگر یکے من الشریکین استجارک فاجرہ حتی یسمع کلام اللہ ثم چہ مشرکان پناہ بلوٹیت چہ تو گدا آیانی پناہ بدے تاکہ ابکننت اللہ کلام، رندا

کہ ہر ڈول بلوٹنت فی بست بندہ بکننت چرائی، پدا جزیرۃ العرب، ظہیر، روج، جنگ، ابیدرگ، حج راہ نیستنت ہرچ سلوکت ماں جنگ، بیت (جنگ)، گرگ، چپے چاگر دے، بندر کنگ، ریک کنگ ماں پاس نندگ) آکل بیت البت اگر لظاہر چہ کفر، توبہ کنان، ماں اسلامی ذر برادری داخل بہنت کہ آئی مسترس علامت نمازاد کنگ زکوۃ دیگر انت تو گدا مسلمانانہ اجازت نیست انت کہ گوں آیان کار بدارنت با آیانی راہ، بہ بندنت، پشت کیت باطن حساب داد آہ خدا، سپارنت انت مسلمانانہ حساب داد آیانی ظاہری جاوہر، تعلق دارنت چہلے آیت معلوم بوت کہ اگر یک کسے کلمہ اسلام، و انان نماز، مواہبت یا زکوۃ مدننت تو مسلمان آئی سر بسنت کنتنت، امام احمد، امام شافعی، امام مالک، و نزدیک اسلامی حکومت سراقا انت کہ تارک صلوۃ اگر توبہ بکننت تو آرا قتل بکننت (امام احمد، نزدیک رذہ و مالک و شافعی، نزدیک حد و تغذیر) امام ابوحنیفہ در فرمان کنت کہ اگر اشترک و کت بکن ات بندہی خانہ و چکل سبکات حتی بیون اونوب (دانکہ بہریت یا توبہ بکننت) بہر جاوہر تخلیہ سبیل کس قبول دارنت انت پشت کیت زکوۃ نہ دیوکانی حساب داد حکومت چہ آیانی مال، زبردستی زکوۃ وصول بکننت و اگر آیان گوں حکومت، جنگ بکننت تو بہ آیانی سرکوبی حکومت گوں آیان جنگ بکننت۔ حضرت ابو بکر صدیق، زکوۃ نہ دیوکان گوں جنگ کت چہ آیان زکوۃ وصول کت لے واقعہ حدیث ماں تاریخ، کتابان مشہور و معروف انت - ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

وٹاری، فرمایا ننگت کہ اگرچہ وہی کفر و توبہ کنان، اسلام، داخل بہ بنت تو آئین آنٹ ممکن ات کہ کسے چہ اسلام، اصول ورہ بنڈاں سر پد مہبت و آپ پٹ
 و لوٹ و ننگت مشکوکانی رفع کنگ، غرض، بہ مسلمانانی گور، ایک لوٹت۔ آئی ردو فرمایا ننگت کہ چشیں مردمان، ماں و تہی پناہ، زوران، خدای، کلام و اسلام
 برد آیان، دلیل و ثبوت، پیش کن ات اگر قبول دار مہبت تو آیان، نقل ممکن ات بلکیں آیان، ہنجیں جاگے سر کن ات کہ اودا آیان گوں ایمنی و مجمع، جاہ مندر
 بہ بنت چہ آئی، پد آیان مثل لے دگر کافر ان برابر بنت اے امن و پناہ دیگر، حکم پیشکا انت کہ گوں اسلامی اصول و حقیقتان اے مردم سر پد نہ انت لہذا بہ اشانی
 رو برو، حق، را بہ شری، گیش و گوار کن ات۔ اگرچہ آئی، پد ہم ڈر منی ظاہر بکننت تو، تَبَيَّنَ الرَّشْدُ مِنَ الْغَيِّ، پد ماں دین، ہجج اگرہ نیست انت۔

وٹ ماں پیشی آیان برآوہ ردو ہرج اعلانی کنگ بونگت ادا آئی حکمت، بیان فرمایا ننگت۔ یعنی گوں اے عرب، مشرکان چے عہد قائم بیت کنت و آئندگ، چے صلح
 بیت کنت کہ آبیانی احوال گوں شہا مسلمانان ایش انت کہ اگر کدی بہ شے سرا کیں غلبہ حاصل بکننت تو تاوان و سوکی کنگ، ردانہ اشان، قربت دارین و زاشان
 و تی قول و قرارانی لحاظ، دارنت چونکہ اشان، اتفاقاً

شے سرا غلبہ و قابو حاصل نہ انت پیشکا محض زبانی قول
 و قراران، گوں شماراوش کنگ لوٹت و اگر نہ اشانی
 دل یک دمانے ہم بہ اے عہد، سر راضی نہ انت، مہاک
 عہد شکنی، واسطہ نیمون شوہاز کنان، سر سر جنت
 چونکہ ماں اشان زیات تر مردم غدار و بد عہد انت اگر
 چہ اشان چند حسابی مردم و فائے عہد، خیال، دارنت
 تو کثرت، مقابلہ، اشانی جہ کس پر واہ، نڈا بیت
 بہر جا و رگوں چشیں دغا باز و بد عہدیں قوم، خدا و رسول
 ہجج عہد بیت کنت البت گوں ہما قبیلہاں خصوصاً کہ
 مسجد حرام، گور، شہا گوں اشان معاہدہ کنگ نور
 شروعات کنان، اے معاہدہ، پروشوگ مہبت، دنا
 و ہد بکہ اشان گوں وفاداری، بہ تجکس راہ، رووک
 بہ بنت شہا ہم گوں اشان تجک بہ بنت و مزین دلگوش
 گور کن ات کہ کدی ادنا، چہ اذنا میں خبرے چشیں ظاہر
 مہبت کہ چہ آئی، تنہی دامن چہ بد عہدی، کنگی و انڈار
 بہ بیت خدای، ہما کس دوست بنت کہ آہ شری، خیال
 گور کنت چہ ناچہ بنو کنانہ وغیرہ قبیلہاں گوں مسلمانان
 بد عہدی نہ کنگت مسلمانان، مزین دیانتداری و
 خیال داری گوں اشان و تی قول و قرار، تمام کنت۔
 اعلان برآوہ، و ہد، اشانی معاہدہ، ہلاسی، تہ
 ماہ باقی مانگنت کہ ماں اے تہ ماہاں معاہدہ،
 سر جی پابندی کنگ بوت۔ وٹ یعنی اے مشرک
 ہما مردم انت کہ اشان بہ دنیا، کیں سبیت و نفع،
 خاطر، و تی واہلگان دہب، کبان، خدای حکمان
 و آیتان، رد کنت اے پیمائش ان وت ہم بہ خدای راہ،
 رووک نہ بوننت و دگر انش ہم جت کہ خدای راہ، فروت
 ہر کس ماں چشیں بد تری و سبیں کارانی تہا گرفتار
 بہ بنت و خدای ترس اش مہبت آیان چہ عہد شکنی
 و وبال، پیر چاہترس انت و پیر جا و تی قول و قرارانی
 سرا بوننت۔ وٹ یعنی تہنا گوں توجش نہ کنت
 بلکیں اشان، گوں مسلمان، نام، سرا کنت انت
 کسے مسلمان بہ بیت و اشان، موہ برسیت نوآئی
 نقصان، ہجج تجک و پد نہ بنت نہ اشان سیادی و
 وارنی داشت کنت و نہ اشان، قول و قرار مہبت کنت
 اے ردو اشانی ظلم و زور چہ ہد، زیات سر گوستگ۔

أَبْلَغَهُ وَمَأْمَنَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ۖ كَيْفَ يَكُونُ

برسین آئی، امان، جاہا، اے پے سبب کہ آتا دین مردمنت و چہ پیمائش

لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عٰهَدْتُمْ

پہ مشرکان عہد اللہ، گور، و آئی، رسول، گور، مگر ہما کسان کہ عہد کنگ شہا گوں آیان

عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ

مسجد، حرام، گور، نون نا وقتیکہ آتجک بنت گوں شہا، شہا تجک بہت گوں آیان، بیشک

اللَّهُ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۖ كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا

اللہ دوست داریت پر بہر کنوکان چہ پیمائش بیت و اگر آقا و بکننت پشے سرا گڈا شے بندش نڈا بیت

فِيكُمْ إِلَّا وَاذِمَّةً يَرْضَوْنَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ

سیارے و نہ عہدے، شمار راضی کنت بہ و تی دیان و منت دل آبیانی

وَأَكْثَرُهُمْ فَسِقُونَ ۗ اٰشْتَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا

و گیشتر آبیانی بد عہدنت وٹ بہا کس کنت اللہ، احکام بہ کیں قیمتے پد سر بندش کنت

عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۙ لَا يَرْقُبُونَ فِي

چہ آئی، راہ، بیشک اے بدیں کارنت کہ آیش کنت وٹ بندش نڈا بیت

مُؤْمِنٍ إِلَّا وَاذِمَّةً وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ۗ فَإِنْ

مسلمانانی سیارے و نہ عہدے و ہمہ انت بہ زیادتی، سرا وٹ پدا اگر

تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَآخَواكُمْ فِي الدِّينِ

توبہ بکننت و قائم بدارنت نماز و ادا بکننت زکات گڈا شے برانت ماں شریعت، وٹ

وَنَقِصُّ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۗ وَإِنْ تَكَثُرُوا مِنْهُمْ

و ما شریعت کیں حکمان پہ ہما مردمان کہ زانت و اگر پروشت و تی قسمان

مِّنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَهْلَ

رند چہ و تی عہد وٹگان بکننت ماں شے دین، گڈا جنگ کن ات گوں کفر

مازل ۲

وٹ یعنی ہنوں ہم اگرچہ کفر، توبہ کنان، دینی حکمان (نماز زکوٰۃ وغیرہ) سرا عمل کنوک بہ بنت تو نہ ایوک، ایش کہ پے آئندگ، اشان
 محفوظ و ایمن بیت بلکیں ماں اسلامی و زبرداری، اوار بوان ہما حقوقانی مستحق بنت کہ آ حقوق ایدرگ مسلمانان، حاصل انت ہر ج بد عہدی
 و نا شری، چہ اشی، پیش کنگتس آکل معاف کنگ بنت۔ حضرت شاہ صاحب نوشتہ کنت کہ، اے فرمان کہ اشان برات انت
 ماں شریعت، حکم، چہ اشی، سر پد بہ بنت کہ ہر کسے چہ قرینہ، معلوم بہ بیت کہ سر ظاہر، آ مسلمان انت و گوں دل، یقین داروک نہ
 انت آرا ماں ظاہری حکم، مسلمان حساب بکنیں مگر اعتمادی و دوست بکنیں ۱۲۰

ہا یعنی اگر قول مشران و پستت چنگ بدینت (چونکہ بنی بکرہ قول بر خلاف نبی خزاہ سر بلغارکت و قریش یلغار کنوکان امدادوات وچہ کفر و دست اش نہ کینت بلکین برحقین دین و بابت و ٹوک ٹالی و شکان پکان اش جنگ بنا رکت نوچوش بز ان ان کلمے پھیں مرم ائمۃ الکفر (کفر پشونک) انت پرچاکہ اشانی حرکت و خبر گندان و باز کس اشانی دہب و کینت گوں چشیں سروکان شرعی مقابلہ کن ات چیا کہ آیانی ہیج قول و قرار و سوگند پاتی پشت نہ کینت ممکن انت کہ چہ تھی دست و چیزے سرزنش بگدننت پچہ ناشریان و وئی دست بگشتنت و قریش وئی سوگند و معاہدہ آن بروشتنت پرچاکہ وئی قول و قرار و برخلاف بنو خزاعہ و مقابلہ بنو بکرہ امدادش کت وچہ ہجرت و پیش واجہ پیغمبر علیہ السلام وچہ وئی پاکین وطن (مکہ معظمہ) و درکنگ روا فکرش کت و ہمیشٹان در ایک عصب ہم جوڑ بوتنت انی اخرجہ الذین کفرو اتانی اشین الایۃ ماں مکہ و مفت ناخنی و بے گناہیں مسلمانانی سرا وئی ظلم و زورانی ابتدائش کت و ہدیکہ ابوسفیان بخاری قافلہ بہ سلامتی و وئی منزل و سر بوت تو وئی مرنی و سرا فضلی ظاہر کنگ واسطہ ماں بدر و میدان و گوں مسلمانان جنگ و شتنت صلح حدیبیہ و بدر ہم اشان و ت عہد شکنی کت کہ مسلمانانی خلیف خزاعہ و مقابلہ و بنو بکرہ پشت پناہی اش کت و آیان و جنگی ازباب و

سلاح اش دات آتہر کا مسلمانان و گوں اشان جنگ کنگ کینت و مکہ معظمہ وچہ مشرکانی قبضہ و آرات اش کت چہ الا نقاتلون قوما و غرض اے معلوم بیت کہ ہرج قومی و احوال ہر اے ہما بہ بنت مسلمانان و یادانت کہ گوں آیان جنگ کنگ ہیج پھیں پس پیش یا سستی بکننت اگر شمارا چہ آیانی طاقت و جمعیت و ساز و سامانانی ترس بہ بیت تو مو مینن یادینت کہ آچہ خدا و زیات تر ترس انت و ہدیکہ ماں دل و خدا و خوف پیدا بیت تو ایدرگہ باقی مانگیں خوف و تاوت کار بخت ایمان و لوٹ ایش انت کہ بندہ چہ خدا و نافرمانی و ترس بیت وچہ آئی تو و غضب و مدام بن ترس و زور و بیت چیا کہ نفع و ضرر کل بہ ہمانی اختیار انت ہیج مخلوئے ہیج قسم و ضرر بغیر چہ آئی مشیت ہیج کس دات کت رکت و ماں اے آیت و جہاد و مشروعت و اصلی حکمت و رد اسرزنش کنگ بوتگ ماں قرآن پاک و پیشی تو مانی ہرج قصہ بیان فرماینگ چہ آیان بدر بیت کہ و ہرے ہرج قومی کفر و ناشری و ماں نبیانی دشمنی و دروغ بندکنگ وچہ ہدیہ سرگوستنت تو چہ قدرت و جانب و یک تباہ کنویں آسمانی عذابے بہ آیانی سرنازل کنگ بوتگت کہ چہ آئی و آیانی تمایں ظلم و زوریک پارگی بلاس بوتگت فکلاً اخذنا بآبائنا فمیتھو من اوردنا علیہ خاصباً و منھو من اخذتہ الصبیحۃ و منھو من خسفنا بہ الارض و منھو من اخرجنا و ما کان اللہ یظلمھم و لکن کالوا انفسھم یظلمون (عنکبوت رکوع ۴) ماں اشی ہیج شک نیستنت کہ عذاب و اے قسم بازسک ہلاک کنوگ پر آیو کیں نسلان عبرت دیوگ انت لیکن ماں اے جاوران عذاب سر بوٹوکان و ماں دینا و نندان وئی ذلت و رسوائی و ندرگ کنگ نہ کینتگ و نہ بہ دیم تر و تو بہ و رجوع الی اللہ و تمام امکنے باقی پشت کینتگ جہاد و مشروعت و اصلی غرض ایش انت کہ دروغ بندکنوکان و کنت داروکان و حق تعالی بلا واسطہ عذاب دیگ بدل و چہ وئی مخلص و فادارین بندھانی دست و سزا بدنت سزا دہی و ماں اے جاور و مجرمانی رسوائی و مخلصانی قدر دانی زیادہ انت و فادارین بندھانی نصرت و غلبہ سر ظاہر و

۲۸۶ واعلموا ۱۰ التوبہ ۱۰

الکفر انھم لا ایمان لھم لعلھم ینتھون ۱۰ الا تقاتلون ۱۰

پشونکان بیشک ہیج قسم نیستنت آیان تاکہ آتس بکننت و شما جنگ کن ات چہ قومات کتو آیانھم و ہتو باخراہ الرسول و ہم بد و وکم گوں ہنجوشیں مردمان کہ بروشتنت وئی قسم و قصد کینت یہ رسول و درکنگ و آیان گوں جنگ شمارا اول مرۃ اٹخونھم فاللہ احق ان تخشوہ ان کنتم اولی برا - ہیں اشا ترست چہ آیان آچہ اللہ زیادہ حق دارنت کہ چہ آیتا ترست اگر شما مؤمنین ۱۰ قاتلوھم یعدبھم اللہ بائدیکم و یخزھم و ایمان دارت و جنگ کن ات گوں آیان تاکہ عذاب بکنت آیان اللہ چہ شے دستا و رسوائش کن ات و ینصرکم علیھم و یثیف صدور قوم مؤمنین ۱۰ و یذهب مدت بدنت شمارا پر آیانی سرا و سارت بکنت دل و مسلمانانی قوم و و بارت غیظ قلوبھم و یتوب اللہ علی من یشاء و اللہ علیہ آیانی دل و عصیان و توبہ نصیب کنت اللہ ہر کسیا کہ بلوٹیت و اللہ زانو کنت حکیم ۱۰ ام حسبتم ان تترکوا و لبا یعلم اللہ الذین جھدوا حکمتانی صاحبنت - ہیں شاما کن کنگ کہ یلہ دیگ بہت حالانکہ معلوم نکتگت چہ و فی اللہ ہما غزایش کنگ منکم و کم یخذوا من دون اللہ و لا رسولہ و لا المؤمنین چہ شما و نکتگش - جز چہ اللہ و آئی و رسول و مسلمان ہیج ولیجۃ و اللہ خبیر بہا تعملون ۱۰ ما کان للشرکین ان یعروا رازدارے و اللہ خبرت ہر جیکہ شما کن ات و مشرکانی کار نہ انت اے کہ آباد بکننت مسجد اللہ شہدین علی انفسھم بالکفر اولیک حیطت اللہ مسیتان اقرار کنگ وینت پر وئی سرا کفر و اے ہشتنت کہ آیانی عمل اعبالھم و فی النارھم خلدون ۱۰ انہا یعمر مسجد اللہ من بیکار بوتنت و آماں دوزخ و ہمیشہ ماننت - بیشک آباد کنت اللہ مسیتان ہما کسے کہ منزل ۲

پدرایت آیانی دل بہ اشی و سر بدنت کہ واں زری و ہر کس گوں آیان ظلم و زور کی کنگت یا آیان کہ کلاک زرنگت مروچی چہ خدائے تائید و رحمت و ہما مردم بہ مٹے رحم و کرم و سرا بلہ دیگ بوتگت کفر و شرک و شان و شوکت و گندان ہرج اہل حق ماں دل جھشتگتت بہر نزویریں و کمزوریں مسلمانے چہ کافران ہر گرگ و بے وس ات انت آیان بہ وئی دل و ٹوک و جوش و ران و خاموش بوتگتت چہ جہاد فی سبیل اللہ و برکت و اشانی دل و تسلا و سکون حاصل بوتگت و گدھی جہالیش انت کہ گنہ گارانی وئی جہاد ہیج و ہم سزا دیگ و اے رہ بند نسبتا زیات نفع دیوگ انت جیا کہ سزا رسگ پد ہم رجوع و توبہ و دروازگ ہیج انت باز ممکن انت کہ احوالان عبرت حاصل کنان و بازیں گنہ گاران و توبہ نصیب بہ بیت چنانچہ واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و زمانگ و ہنجوش بوت کہ ماں کیوں روچاں تمایں عرب گوں صدق و دل و خدائی دین شامل بوتنت و ہی یعنی ہر یکہ جاورہ زانان و حکمت و معاملہ کنت و ماں ہر دورہ بہ ہما حساب و حکمان و سر کنت - ہی جہاد و مشروعت و رد ایک دگہ حکمتے بیان فرماینت یعنی ایمان و بندگی و سز زبانی دعوی دار و باز انت و لیکن یہ چکا سگ و سنگ و سردانگہ چیزے گیشینگ مہبت اصلی و نقلی پدرانہ بیت بہ جہاد و رہ بند خدائے گندگ لوٹیت کہ چنگر مسلمان چشیں انت

..... کہ ماں آئی راہ، دنی جان مال، قربان کنگ، تیارنت وغیرہ خدا و رسول و مسلمانان کس را وتی راز دار جوڑ کنگ، ہم تیارنت و نہ کسے، وتی خاص و ناسیب دوست جوڑ کنگ، واہگ دارنت، ملی توری آئی اثنائی قریبی سیاد وارث بیت، اے ہما مبعار و چکاس انت کہ چہ اشئی، مومنین، ایمان کنگ بیت داں و ہد عملی جہاد بیت نہنا چہ زبانی دعویٰ، کامیابی حاصل بیت نہ کنت پدا ہرچ عملی ہم کنگی آئی خبر خدای، انت کہ اے عمل گوں صدق و اخلاص، بوٹنگ یا گوں نمود و ریاء، کنگ بوٹنگ ہرچ ہمیں عمل بیت گوں آئی، ہما ڈولیں معاملہ کنگ بیت - ۱۲

ہمے صفحہ ۲۸۷: ول پیرا فرمایئنگت کہ مسلمان ابید چہ امتحان مفت، بلکہ دیگر نہ بنت بلکس ماں مزین عملاں (مثلاً جہاد وغیرہ) آئیانی ثابت قدمی چارگ بیت ایکہ نما میں دینا، تعلقات، ردا چونکائی خدا و رسول، نیمگ لپٹ انت ماں اے رکوع، اے پیش داشتنگ کہ خدا، مسجد (عبادت، جاگہ) حقیقتاً گوں ہما مسلمانان آباد بیت کنت کہ آیان عزم و ارادہ، داروک انت مسجدانی حقیقی آبادی، اے پیمانہ انت کہ ماں آیان خدا، واحد عبادت آئی شان، لائق بہ بیت، ذکر اللہ، کنوک گوں کثرت، موجود بہ بنت کہ آیان اٹو و ججال، ابید خدای، یاد بکننت، چہ خرافات و لغویات، آجاگہ پاک و صاف، ارگ بہ بنت اے مطلب، مراد چہ کافران و مشرکان چونکائی حاصل بیت کنت، بچار مکہ، مشرکان مزین بہر بستنگت کہ آیان مسجد الحرام، متولی و خادم انت مگر آئیانی مستربین خدمت گذاری ایش ات کہ ڈوک، صدھائی بت ماں کعبہ، نوک، ایرش کنگت بہ ہما یان نذر و نیاز اش مننگت باز کس، گوں جاندارائی، طوان کنگت ذکر اللہ بدل شیراز ننگش، چاپ اش بستنگت، و خدا، واحد و خفیب عبادت گزاران، دان او دارسگ، اجازت نہا تک اتش انت آئیانی مستربین عبادت ایش ات کہ بہ حاجیان آئی سبیل اش جوڑ کت یا ماں حرم شریف، چراغانش روک کنتت یا کعبہ، سرا، غلاف اش پر کنگت، یا کدی ضرورت تو پر و شنگین جاگہ ان، دوبارہ او و شتر اش کنتت مگر اے اعمال نہنا بے سادہ و بے جان انت پر چاکہ مشرک، و ہد خدا، صحیح معرفت حاصل نہ بیت تو ماں ہج عمل، آئی توجہ، قبلہ و اخلاص، مرکز خدا، و خدا، لاشریک لہ، ذات کمالات، چمگ بیت نہ کنت بمشکا کافر، ہج عمل خدای، گور، زندہ و وزن دار قرار دیگر نہ بیت (ہمیشی را گوں حبطت اعمالہم، تعبیرات، الغرض کافر و مشرک کہ چہ وتی قول و عمل، وتی کفر و شرک، شہادت وت دنت بہ اشئی، لائق نہ انت کہ گوں آیان مساجد اللہ خصوصاً مسجد الحرام، حقیقی تعبیر (آبادی) کنت بکننت اے کار، نہنا ہما کس کنت کنت کہ آ گوں دل، خدای، واحد و بہ آخری روح، سرایقین دارنت کہ گوں وتی دست پادان نماز، عمل، قائم دارنت چہ ملاں باقا، زکوٰۃ در کنتت و ابید چہ خدا، گہ کس چہ سترس انت بمشکا بہ مسجدانی حفاظت و نظہیر، واسطہ بہ جہاد، مدام تیار انت چشیں مومنان کہ آ گوں دل زبان دست، یاد مال دولت و گوں ہر چہ خدای، فرمان برداری، گل آیش انت آئیانی منصبی فرض انت کہ مسجدان، آباد بکننت، مسجدی بند و کانی دروغیں دعویٰ داریں مشرکان، توری شے وارث بہ بنت چہ او دست بکن انت پر چاکہ اثنائی موجودگی مسجدی آبیادی نہ انت بلکس مسجدی آبیادی انت، ول مکہ، مشرکان بہ اشئی، بہر بستنگت کہ آیان حاجیان خدمت کنوک، آیان، آب و آریوک، خوراک، پوشاک، یوک، مسجد الحرام، سنگانہ بند کنوک یا کعبہ، غلاف پوشا، کنوک، چراغانی روک کنگ وغیرہ، بند و بست کنوک انت اگر مسلمان بہ وتی جہاد و ہجرت، سرا، طہل کنوک انت تویسے گور، چشیں عبادان، بن مال موجود انت یک زمانیکہ، حضرت عباس رضی اللہ عنہ، حضرت علی کرم اللہ وجہہ، نقابل، ہمے ڈولیں بکننت کنگت بلکس ماں صحیح مسلم، انت کہ یک برس چند

مسلمان وت ماں وت، چہرہ کنگا کنتت کسے، گوشتنگت کہ بہ منی گور، اسلام یارگ پدا حاجیان، آپ و آرینگ، چہ زبانی بہتر ہج عبادت نہ انت دومی، گوشت بہ منی خیال، اسلام، پد شتریں عمل مسجد حرام، خدمت کنگا انت (مثلاً روپک جنگ چراغان وغیرہ، روک کنگ، سومی، ڈرائینت کہ جہاد وتی سبیل اللہ، چہ نما میں عبادانان افضل و اشرف انت حضرت عمرؓ، آیان، ہکل دات کہ شہا جمعہ، روپ، پیغمبر خدا، منبر، کز، ندان چشیں بخت کنگاے، یکس صبر بکن ات و ہد، واجہ چہ جمعہ، نماز، دست، و گشتاد کنت چہ واجہ، اے بابت، سوال کنگ بیت، چہ ناچہ جمعہ، پدا چہ واجہ پیغمبر، جسٹ کنگ بوت تو گڈ لھے آیات نازل بوتنت آجعلنتہ سقایۃ الحاج و عمارۃ المسجد الحرام الخ یعنی حاجیان، آپ و آرینگ، مسجد الحرام، سرا، طہر، آباد کنگ چہ ایمان باللہ و جہاد وتی سبیل اللہ، بروبری، کنت نہ کنتت (افضل بوگ تو وتی جاگہ، انت) ادا گوں جہاد، ایمان باللہ، ذکر با و اپمشکا کنگ بوت کہ مشرکانی غرور و تکبر، جواب ہم بہ بیت کہ تئاس عبادتانی روح ایمان باللہ انت ابید چہ اے روح، آپ و آرینگ، مسجد الحرام، خدمت کنگ بلکل مروگین عمل انت تو اے بے جانیں مروگین عمل یک زندگین دایمیں عمل بروبری چونکائی کنت و ما یستوی الایحاء و لا الاموات (فاطر، رکوع ۳) و اگر بوک، مومنانی عملانی وت مال و نامقابلہ کنگی انت تو ایمان باللہ، ذکر جہاد وتی سبیل اللہ، تمہید، نمونگ بیت

واعلوا ۱۰

۲۸۷

التوبة ۹

اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتٰى الزَّكٰوةَ وَاٰتٰى بِالْحَسَنٰتِ

یعنی کت بہ اللہ، و بہ آخرت، و روپ، و قائمی کت نماز، و کتشی اتی زکات و نترستی

اِلَّا اللّٰهُ فَعَسٰى اَوْلٰٓئِكَ اَنْ يَّكُوْنُوْا مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ ۝۱۸ اَجَعَلْتُمْ

بجز چہ اللہ، پدانوں اثنان ابید وارنت کہ بہ بنت چہ ہما کسان کہ بہ ہدایت، سرایت ہیں برابر کنگ شہا

سِقٰیةَ الْحٰجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ مِمَّنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَاٰتٰى بِالْحَسَنٰتِ

حاجیان آپ و آرینگ، مسجد الحرام، آباد کنگ گوں ہما کسیا کہ ایمانی آرت بہ اللہ، و

اِلَّا اللّٰهُ فَعَسٰى اَوْلٰٓئِكَ اَنْ يَّكُوْنُوْا مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ ۝۱۹ اَجَعَلْتُمْ

بہ آخرت، روپ، و جنگی کت ماں اللہ، راہ، برابر نہ بیت اللہ، گورا۔

اِلَّا اللّٰهُ فَعَسٰى اَوْلٰٓئِكَ اَنْ يَّكُوْنُوْا مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ ۝۲۰ اَجَعَلْتُمْ

اللہ، راہ، نہ پیرینیت ظالمیں مردمان، ہما کسان کہ ایمانش آرت و وتی ملکش انکار کنتت

وَجٰهِدُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ اَعْظَمُ دَرَجَةً

و جنگش کت ماں اللہ، راہ، بہ وتی مالان و سران، پیرایان مزین درجہ انت

عِنْدَ اللّٰهِ وَاَوْلٰٓئِكَ هُمُ الْفٰزِيْنَ ۝۲۱ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

اللہ، گورا و ہمشاننت کامیابیں مردمان، بشارت دنت آیان، پروردگار آییانی مہربانی،

مِنْهُ وَاَرْضٰوٰنَ وَاٰتٰى فِيْهَا نَعِيْمًا مُّقِيْمًا ۝۲۲ خٰلِدِيْنَ

چہ وتی طرف و رضا مندی، و یاغانی کہ ماں آئیانی تہا پیرایان آمنت ہمیشگی، جہ منند نہنت

فِيْهَا اَبَدًا اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهُ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ۝۲۳ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

ماں آئیانی تہا مدام، بیشک اللہ، کرا، مزین ثوابنت ول او مسلمانان

لَا تَتَّخِذُوْا اٰبَآءَكُمْ وَاِخْوَانَكُمْ اَوْلِيَآءَ اِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ

مگرت وتی پتان و براتان دوست اگر آپسند بکننت کفرا

عَلٰى الْاِيْمَانِ وَاَمَنْتُمْ مِّنْكُمْ فَاَوْلٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُوْنَ ۝۲۴

بہ ایمان، سرا، و ہر کسیکہ دوستی بکننت گوں آیان یکے چہ شما گڈ آا ہمشاننت ظالمان ول

منزل ۲

مسلمان وت ماں وت، چہرہ کنگا کنتت کسے، گوشتنگت کہ بہ منی گور، اسلام یارگ پدا حاجیان، آپ و آرینگ، چہ زبانی بہتر ہج عبادت نہ انت دومی، گوشت بہ منی خیال، اسلام، پد شتریں عمل مسجد حرام، خدمت کنگا انت (مثلاً روپک جنگ چراغان وغیرہ، روک کنگ، سومی، ڈرائینت کہ جہاد وتی سبیل اللہ، چہ نما میں عبادانان افضل و اشرف انت حضرت عمرؓ، آیان، ہکل دات کہ شہا جمعہ، روپ، پیغمبر خدا، منبر، کز، ندان چشیں بخت کنگاے، یکس صبر بکن ات و ہد، واجہ چہ جمعہ، نماز، دست، و گشتاد کنت چہ واجہ، اے بابت، سوال کنگ بیت، چہ ناچہ جمعہ، پدا چہ واجہ پیغمبر، جسٹ کنگ بوت تو گڈ لھے آیات نازل بوتنت آجعلنتہ سقایۃ الحاج و عمارۃ المسجد الحرام الخ یعنی حاجیان، آپ و آرینگ، مسجد الحرام، سرا، طہر، آباد کنگ چہ ایمان باللہ و جہاد وتی سبیل اللہ، بروبری، کنت نہ کنتت (افضل بوگ تو وتی جاگہ، انت) ادا گوں جہاد، ایمان باللہ، ذکر با و اپمشکا کنگ بوت کہ مشرکانی غرور و تکبر، جواب ہم بہ بیت کہ تئاس عبادتانی روح ایمان باللہ انت ابید چہ اے روح، آپ و آرینگ، مسجد الحرام، خدمت کنگ بلکل مروگین عمل انت تو اے بے جانیں مروگین عمل یک زندگین دایمیں عمل بروبری چونکائی کنت و ما یستوی الایحاء و لا الاموات (فاطر، رکوع ۳) و اگر بوک، مومنانی عملانی وت مال و نامقابلہ کنگی انت تو ایمان باللہ، ذکر جہاد وتی سبیل اللہ، تمہید، نمونگ بیت

اسلام میں فہم و خداوندان ظالمان، چشتیں موہ نرسیت کہ آہ اے حقیقتاں سر بہ بنت۔ و یعنی بہ آئی گورے ثواب و درجات، ہج کمی نیستنت ہر سہ ہنک بلوینت آغا رحمت کنت ماں پیشی آیت و سہ جزائی ذکر ات ایمان، جہاد، ہجرت بر اے سر آئی سر اسہ چیزائی بشارت ہم دانی۔ رحمت، ضوان، خلون فی الحدیث ابو جیان و نوشتہ کنگ کہ رحمت و دار و مدار ایمان و سر انت، ایمان مبنیت تو ماں آخرت و روح و چہ خدا و رحمت مہربانی و ہج بہرے نرسیت۔ و ضوان (کہ آبازا علی مقام انت) جہاد فی سبیل اللہ بدلہ انت مجاہد فی سبیل اللہ تمام نفسانی و اہکان و درشتگان ہلاک و یان و ماں خدا و راہ و جان و مال و قربان کنان و خدایہ و شوری حاصل کنگ و واسطہ مزین قربانی پیش کنت۔ ہمشکا آئی بدلہ ہم مزین اعلیٰ لوگ لویت و آخ تقالی شانہ و رضا مقام انت باقی مانت ہجرت آپ خدا کی و فی دوستنا کین وطن لوگ جاگہاں ہلاک دیگ و نام انت ہمشکا مہاجر و مزدہ دیگ ہونگ کہ چینی وطن و تراشترین و وطن چینی لوگ تراہترین لوگ ترا راسیت کہ ماں آئی و ہمدایگی گوں اعلیٰ درجہ و رہائش و راحت و ننگ و سوب سیت کہ پدا چہ آئی و کدی ہم ہجرت و نوبت نبیت۔ و ماں پیشی آیتان پیش داشتگت کہ جہاد و ہجرت مسترین و شتر ترین عمل انت باز بر اچوش بیت کہ ماں اے ہر دوین عملان و فی تخریش و وارث خاندان دزبرداری و رشنگ خلل دور دینت ہمشکا فرمائینتی کہ ہر کس چہ ایمان زبان کفر عزیز انت یک موئے چونکائی آیان و عزیز داشت کنت مسلمان و اے خربزب زدنٹ کہ گوں آیان دوستی و دوز و اسی بکنت و پدا و اے ہجرت و اے رشنگ آغا جہاد و ہجرت و مہن کنوک بہ بنت اے چین مردم گناہ کار بوان و بہ و فی جانان گوں ظلم کنت ۱۲۔

قُلْ اِنْ كَانَ اٰبَاؤُكُمْ وَاٰبَاؤُكُمْ وَاٰبَاؤُكُمْ وَاٰبَاؤُكُمْ وَاٰبَاؤُكُمْ
 تو بگو کہ اگر تمہارے پستان و چچکان و براتان و جتان و
 عَشِيرَتُكُمْ وَاَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا
 سیادان و ہما مالیکہ شما کنتگت و ہما سوداگری و کہ چہ آئی و بند بوز کا ترست شما
 وَمَسٰكِنٌ تَرْضَوْنَهَا اَحَبَّ اِلَيْكُمْ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ وَجِهَادٍ
 و ہما لوگان کہ شما یسند کنان دوست نرسنت شمارا چہ اللہ و چہ آئی و رسول و چہ جنگ کنگ
 فِي سَبِيْلِهِ فَتَرْبُّوْا حَتّٰى يٰتِيَ اللّٰهُ بِاَمْرٍ وَّ اللّٰهُ لَا يَهْدِي
 ماں اللہ و راہ و گڈ انتظار کنان تاکہ ڈیم بدنت اللہ و فی حکما۔ واللہ و راہ و نہ پرینیت
 الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ۱۲ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ فِيْ مَوٰطِنٍ كَثِيْرَةٍ
 نافرمانیں مردمان و مدت دانگ شمارا اللہ و ماں باز جاگاھا
 وَيَوْمَ حُنَيْنٍ اِذْ اَجْبَثْتُمْ كَثِيْرًا فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا
 و حنین و روح و وقتیکہ مغرور کت شمارا شمش بازی پدا آتھے کارا نیانک و چھ
 وَضَاقَتْ عَلَيْكُمْ الْاَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِيْنَ ۱۳
 و تنگ بوت زمین پر شمشے سرا گوں و فی فراخی و رندا پشت و ذات چسنت۔
 ثُمَّ اَنْزَلَ اللّٰهُ سٰكِنَتَهُ عَلٰى رَسُوْلِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَاَنْزَلَ
 رندا یم دات اللہ و چہ و فی نیم گادل اوی پر و فی رسول و و پہ مومنان و ایری گیت
 جُنُوْدًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَاُوْدِكَ جَزَاءُ
 بازیں لشکرے کہ شما نیستنت و عذاب کنت کافران و ہمشنت کافران
 الْكٰفِرِيْنَ ۱۴ ثُمَّ يَتُوْبُ اللّٰهُ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ عَلٰى مَنْ يَّشَاءُ
 سزا و پدا توبہ نصیب کنت اللہ و چہ اشیا ہر کیا کہ بلوینت۔
 وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۱۵ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اِنَّ اللّٰهَ لَشٰكِرٌ
 واللہ بخشوک مہربانت و مسلمانان بیشک مشرکان

وارث خاندان دزبرداری و رشنگ خلل دور دینت ہمشکا فرمائینتی کہ ہر کس چہ ایمان زبان کفر عزیز انت یک موئے چونکائی آیان و عزیز داشت کنت مسلمان و اے خربزب زدنٹ کہ گوں آیان دوستی و دوز و اسی بکنت و پدا و اے ہجرت و اے رشنگ آغا جہاد و ہجرت و مہن کنوک بہ بنت اے چین مردم گناہ کار بوان و بہ و فی جانان گوں ظلم کنت ۱۲۔

ہمے صفحہ و فوائد: و یعنی اگر خدا و رسول و حکمانی رندگیری و ہجرت یا جہاد اے خیال مہن کنوک بہ بیت کہ راج و دزبرداری و سنگ کپیت مال بر باد و نقصان بنت تجارت سست مانت یا بند بیت چہ آسودگی لوگ جاگہاں درکیان بے آرامیں زندگوارینگ بیت تولے جاوے و خدا و جانب سزا و حکم و راہ چار بیت کہ آاے آرام طلبی و دنیا طلبی و سر آئی انت ہر کس مشرکانی دوستی یا ماں دنیاوی و اہکان و گرفتار بوان و احکام الہیہ و زندگیری و نہ کنت آیان و حقیقی کامیابی و راہ دست نرسنت ماصحیح حدیث انت کہ وہد شما کار بگرانی و میل و داران و کشار و سر راضی بیت و جہاد و یلہ و عت تو خدا شمشے سر اہنجیں ذلتے چکل دنت کہ چرائی و شمشا ح در ایک نتون ات دانگ شما بدلہ و فی دین (جہاد فی سبیل اللہ) و جانب و از بکن ات۔

و ماں گوسنگیں آیت و بیم تراپ دیگ ہونگت کہ جہاد فی سبیل اللہ و ہد و مومنان و باید نہ انت کہ چمان و راج دزبرداری، مال و ملکیت وغیرہ چیزائی سراسک بکنت ادا آگاہ فرمائینگت کہ مجاہدان و وت و فی فوجی جمعیت زیادتی و سر اغروناکی باید نہ انت نصرت و کامیابی تہنا چہ خدا و جانب و حاصل بیت کہ آئی تجربہ چہ اشے پیش شما ماں بازیں جنکماں کزنگ مابدر، قریطہ و نصیر و حدیبیہ وغیرہ ہر نتیجے ظاہر ہونگت آحض امداد الہی و فنا عید غیبی و کرشمہ ات نول گڈ سر و غز و حنین و واقعہ تہنا یک ہنجیں ظاہر ہیں و عجیب و غریبیں نشانی آسمانی مددینگت کہ آئی و اقرار و فریض و دشمن ہم کنگ و لاچار انت مکہ و فتح و رند نور و واجہ و حال سر بوت کہ ہوازن و ثقیف و غیرہ بازیں عرب قبیلہاں و یک جزایں لشکرے تیار کنان و مسلمانان سر حملہ و چن و لایح و انت لے احوال و رسک و شرط و واجہ پیغمبر و ہزار مسلمانان لشکرے انصار و و مہاجرانی کہ چہ مدینہ و بہ مکہ و فتح کنگ احتگ انت انت اشان و زوران و طائف و نیمگ کوچ گت۔ دو ہزار دگ نفر (طلقاً) ہم کہ اشان مکہ و فتح و ہد و مسلمان ہوننت

واجہ و ہمراہ انت اے اولی رندت کہ دوازہ ہزار و عظیم الشان جمعیت گوں ساز و سامان زہم و اسپران بہ جنگ میدان و راحت انت اے ندرگ گندان لہتیں صحابہاں گوسنت کہ وہدیکہ ماں کم آتیں آوہدی مادام غالب مانتیں۔ تو مروجی مے اینکر نہیں شمار کیسے شکست نورت۔ اے جملہ چہ مردان و فوجیہ دے در ایک ماں ہار کاہ احدیت و ناپسند بوت ہوں چہ مکہ و کبیس دور رشنگ انت کہ دوین لشکر مقابل ہوننت مخالف فریق و جمعیت چار ہزار ات آیان بہ و فی سر و کفن بندان و وکل جنین و چکان و زوران یک فیصلہ کنزکیں جنگے گوں سرچیں نیاری و راحتگنت۔ استر، اسپ دولت و لوگ ایدر کہ سوچن بند بجان و زوران ہما ہش زرتگت۔ ہوازن و قبیلہ ماں تیر اندازی ماں تمام عرب ملکماں ندر ات آئی مزین ماہرین تیر اندازی دستے بہ جنین کوہالی تہنا پاس جانان نشنگنت۔ ماں صحیح براء بن عازب روایت انت کہ اول سر ماں جنگ کافران شکست بوت آیان بازیں مال پشتن عیلہ دیان و پسا بوتنت اے ندرگ گندان و مسلمان فوجی غینمت و نیمگ و لیش وارت۔ ہما و ہد و ہوازن و تیر انداز و فی مشد جاہ و در آیان و یکبارگی حملہ آور ہوننت ہما و ماں چہ چاریں طرفان ہمنکر تیر بارنش گت کہ پہ مسلمانان و فی پادان و ارگ گران کپت۔ پسا طلقاً و نیمگ بنا و کت آخر کار ایدر گران ہم پسا بوتنت زمین و فی فراخی و ہا وجود تنگ نرسنت

کہ اشان حج جاگہ پناہ نرسنت۔ واپس نبی گوں وئی لطین رفیقان ماں دشمن گیر انتت، ابو بکر، عمر، عباس، علی، عبد اللہ بن مسعود وغیرہ رضی اللہ عنہم نزد صدیابشتناد صحابہ بلکس لختیں اهل سیر و گیش و گوار و روء کھل دہ قدری نفوس (عشرہ کاملہ) ماں جنگ و میدان باقی اوشوگ انتت کہ اشان چہ کوہ و زیات محکم و مضبوط انتت لے خاصیں موقع ات و ہدیہ دنیا و پیغمبر از صداقت و توکل و معجزانہ شجاعت و یک ہوش بروکیں ندر گے گوں اے ظاہری جہان و نیست و اپس نبی اسپینیں کاتل و سوار انتت عباس کاتل و یک رکاب و سفیان بن الحارث و دومی رکاب و کھن و اشنگت چار ہزار و سلاح بنزیر لشکر گوں مزین جوش و خروش سٹان و ہما مقابلہ کنت چہاں بنیمگ تیرانی ہور گوار کانتت ہمراہ دراہ یک یک بوتگنت مگر رفیق اعلیٰ و اجر و مددگار انتت، ربانی تائید و آسمانی سلکینہ و جہاں چہ اندیم ہور و اجر و سراوی چند حساسی رفیقانی سرا چکا کنتت کہ آئی اثر آخرت جو کانی سرا ہم کپست۔ چہ ہور واکر ہوزان و ثقیف ہار و سیلاب دیم و کنز اننت اجر و سواری و دیم و آوہد ہم بہ ہمانیمگ انتت ہمانیمگ و بیمار و گ خاطر و کاتل و ہشونگ کانتت چہ دل رشتنگ گوں خدا قائم انتت و گوں زبان مزین دجعی گوشان انتت اننا البنی لا کذب اننا ابن عبد المطلب۔ یعنی بے شک من برحقین نبی اول عبد المطلب اولاد اوں۔ ہے جاوہ و اجر و دنی بیل و ہمدان تو ارجت الی عباد اللہ الی اننا رسول اللہ، خدایہ بندھان اینگو بیائت ادا بیائت کہ من خدایہ رسول اول

اللہ، خدایہ بندھان اینگو بیائت ادا بیائت کہ من خدایہ رسول اول
 پدا و اجر و ہدایت و روء حضرت عباس ؑ کہ آسک مزین تواریں
 مردے ات (سمرقہ و خدایان تو ارجت کہ اشان درخت و من و
 گوں و اجر و بیعت جہا و کتگت، نور و ماں گوشاں کپک ات کہ
 تچو کان و تی سوار بانی دیم بہ جنگ میدان و نیمگ تیرتت ہر کس
 اشتر و دیم تیرنگ و یرکت آئی و تی گت و تی اسپر لو بخان کنان
 چہ اشتر و درکت و سواری یل دیان دیم بہ اجر و درکش بستتھے
 در بیان واپس نبی کیں خاک و کسا کیں ڈوک زوران کافرانی
 لشکر نیمگ اشانک انتت کہ چہ خدایہ قدرت و آہر یک کافرے
 دیم و جہاں کپنتت آشکو حق تعالیٰ بچہ آسمان فرشتگان فی جے
 دیم دات کہ اشانی نزول و چہ مسلمانان قوت و طاقت حاصل بوت
 و کافرانی سرا عرب ترس کپت۔ گداچی بوت کافران چہ کتکرائی اثر
 و تی جہانی کنار گے و لگوش انتت۔ ہر چ مسلمانے کہ اشانی نزدیک
 اوشوگ انتت ایان دیم تیرتت و حملہ اشکت ہما دماں میدان
 صاف بوت بازیں تچو کیں مسلمان و اتز تو ان و اجر نبی در بار
 حاضر بوتنت و دبیستش کہ جنگ ہلاس انتت ہزارانی حساب قیدی
 بندیک انتت و اجر و دیما اوشا کتگت و غنیمت مال و انبار چ
 انتت فسبحان من بیدہ ملکوت کل شئی۔ اے ہما کافران
 و ماں دنیا سزا دیک بوت۔ فل چنا چہ ہوا زن و غیر ذلک
 چائی و پد توبہ نصیب بوت و زیاد تر مسلمان بوتنت۔ ۱۲
 ہے صفحہ و فوائد۔ فل و ہدیہ حق تعالیٰ و شرک زور و
 قوت پریشان جزیرہ العرب صدر مقام (مکہ معظمہ) فتح کنا تیرتت و
 عرب قبائل ٹولی در ٹولی ماں اسلام و داغہ و داخل بوگ لگنتت
 گدا واپس نبی ۹ ہرے اے جار تیرتت کہ آندرگ کتام مشرکے
 (یا کافر) مسجد الحرام و داخل بیت بلکس آئی نزدیک یعنی ماں حرم
 حدود و داخل بیت، پرچیا کہ اشانی دل چہ کفر و شرک و نجاست
 اینکر بیت و گندگ انتت کہ اے چہ درستان مسترس پائیں جاگہ و ماں
 توجید و مرکز و داخل قابل انتت۔ صحیحین حدیثان ثابت انتت کہ واپ
 نبی چہ جزیرہ العرب کل مشرک کافران و درکنگ حکم دات چنا چہ
 واپس نبی و آخری وصیت و روء حضرت عمر و خلافت و دورے
 حکم عملاً نافذ بوت نون بہ مسلمانان اے روانہ انتت کہ کافران اجازت
 بدینت کہ اودا وطن چور کتگت البت احنا نزدیک یک کافرین مسافر
 اودا ہما و اجازت و شت کنت بشرطیکہ امام الشرا مصلحت و
 خلاف قرار دنت باقی حج و عمرہ و واسطہ اشان و اجازت نیست
 کما ورد فی الحدیث الا لا یجوز ان بعد العام مشرک۔
 فل ماں حرم شریف مشرکانی روء و آہ بند کنگ چہ مسلمانان و

۲۸۹ التوبۃ ۹ واعلموا ۱۰

نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عِلْمِهِمْ هَذَا وَإِنْ
 پلینتت نون مسجد الحرام و نزدیک میابنت رند چہ اے سال و اگر
 خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ ط
 ترست شما چہ تنگستی و گدا غنقریب دو تمند کنت شمارا اللہ چہ و تی رحمت و اگر بلو طیت
 إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۱۸ قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ
 بیشک اللہ زانو کنت حکمتانی و اجہنت و جنگ کن ات گوں ہما کسان کہ ایمان نیارنت بہ اللہ و
 لَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَ
 نہ بہ قیامت و روج و و حرام نزاننت آچیزی کہ حرام کتگ اللہ و آئی رسول و
 لَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا
 قبول نکنتت حقین دین و چہ ہما کسانیکہ اهل کتابنت تاکہ بدینت
 الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ۱۹ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ
 جزیرا چہ و تی دستان در حالیکہ آہ عزتنت کا و گوشت یہودان کہ عزیر
 ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ
 اللہ و بیچ انتت کا و گوشت نصاریان کہ مسیح اللہ بیچ انتت اے جہان کنتت
 بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهَوْنَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَتَلَهُمُ
 یہ و تی دیان۔ مشابہت کنتت گوں ہما کسان جہا کہ کافر بوتگنت چہ پیسراف ہلاک کنتت آیان
 اللَّهُ أَنِّي يُؤْفِكُونَ ۲۰ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا
 اللہ۔ کجا چہ برگشتہ بنت و خدایش ٹاھینتنت و تی عالمان و درویشان
 مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا
 اللہ و چہ بغیر و مسیح مریم و بیچ ہن۔ و حکم کنگ بوتگنتت مگر اے کہ بکیتن عبود
 إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَ عَنَّا يُشْرِكُونَ ۲۱
 عبادت و بکنتت۔ نیستنت چہ کہ بندگی بجز چہ ہما پائنتت آچہ چیزیا کہ گوں آیا شریک کنتت۔

مآذ ۲

ترس پیدا بوت کہ اے ڈولا تجارت و غیرہ و مزین نقصان بیت ہر حج تجارتی مال و سبب اشان آوزنگت نون آئی ایک بند بیت پیشکا تسلی دات کہ چہ اشئی و پریشان مبیت شمسے غنی کنگ بر آئی مشیت و
 سرا موقوف انتت اگر آئی بلو طیت تو چہ دیر نہ لگتت چنا چہ ہوش بوت خدایہ کلیں ملک مسلمان کنت چہ جدا جدا ملک و علاقہ تان تجارتی مال سامان ایک شروع بوت ہور و باران شر بوت کہ چہ اشئی میدوار
 زیات ترزت فتوحات و مال غنیمت و واسطہ خدایہ دروازگان و بیچ کت۔ چہ اهل کتابان جزیرہ و زروصول بوگ بنا بوتنت غرض قسما قسبیں حق تعالیٰ و غنا و سامان جمع کنتت۔ بے شک خدایہ حج
 حکمے چہ حکمت و خالی دانت۔ فل و ہدیہ مشرکانی قصہ ہر جم بوت و ملکی احوال قدر بہتر بوتنت تو حکم بوت کہ اهل کتاب (یہود و نصاری) و قوت زور و چٹ چٹ کتگت انتت چہ مشرکانی وجود و بلکل
 و بے پاک کنگ مقصودات لیکن یہود و نصاری بابت و آوہد ہنا ہمکر مطلب مرادات کہ اسلام و مقابلہ اشان و قوت و غلبہ حاصل مبیت آئی ہونانکی و دیمروی راہ و اشان او و ججال پیدا
 مکنتت پیشکا اے اجازت دیک بوت کہ اگر اشان زیر دستنی قبول کنان و جزیرہ ادا بکنتت تو گدا گوں ایان دگر حج کار مدارنت، اے جاوہ و اسلامی حکومت اشانی جان و مالانی حفاظت و ذمہ واریت دومی
 جاوہ گوں اشان چہ مشرکانی بیجا پیش بیائت (یعنی مجاہدہ قتال و جنگ) پرچہا کہ اشان ہم اللہ و یوم آخرت ہر سرا چونکہ لازم انتت ایمان نیارنت۔ و نہ خدا و رسول و حکمانی پرواہ و وارنت رسول کریم صلی اللہ

اشانی گوشت ہمیشہ انت کہ خدا نے پاک روک کر لگیں برائے چہرتی ھے پکشتن (گل بکشت) اسے ڈولیں کوردیں نالافتان اگر ہنچو کائی ویل کنگ بہنت تو گڈامان ملک عفتہ وفساد وکشتی آس لب چست بوان بنت۔ وک چہروایتان پدرا بہنت کہ آوہد و لھتین بہود اے عقیدہ ات کہ عزیر خدا ھچک انت لیکن اے عقیدہ سرچس بہود نرات۔ ورنہ زمانہ و لھتین عالمان نوشتہ کنگ کرون ھچ بہودی پیش عقیدہ داروک باقی نامانگ۔ اگر ماں واجر پیغمبر و ہدے بہود و کلام لولی بے راشی ھنوک میوتین توالمی ات کہ آوہد بہود قرآن اے حکایت کرد بکتیں چوشکہ ائخذوا اخباء کھو و دھبا لھو ادبانا من دون اللہ و اشکانہ عدی بن حاتم اعراض کنگت کہ اجبار و رھبان کس رب نہ منیت۔ اشی پستہ واجرنی ذات کہ دیم تر پیداکنت۔ نوزیر و عقیقہ بر اشانی نمک منسوب کنگ اشانی ھچ ڈولا اعراض وانکار کنگ بر اشانی دلیل انت کہ الم آوہد اے عقیدہ مردم موجود انت البت چہ زمانگ گوزگ چوشکہ بازس لولی مذہاب بے نام و نشان بونگت چوش بیت کنت کہ لولی مردم نابود بے گواہ بونگت۔ باقی چہرے مردمان یک مزن تقریرگ (حاجی امیر شاہ خان مرحوم) بیان کنت کہ فلسطین وغیرہ ملکانی دورہ دوران منا لھتیں بہود پھیں ہم دوچار کپنت کہ ایمان ھے عقیدہ نسبت عزیزی گوشگ بیت و اللہ اعلم۔ یعنی انیت یا الوہیت مسیح وغیرہ عقیدہ چوکھیں مشرکانی عقیدہ بیجا انت بلکین ماں ہمایانی تعلیدہ ایشرا ختیارش کنگ

چوشکہ ماں سورہ مادہ فوائد بیان گوشت۔ و یعنی خدا اشان نگار و کسا بکنت توجیدہ صافیں و تریوکیں تین تریوکیں روشنی و سر بوگ پد کجا نگو ماں تہارو کی و سر جنکانت۔ و اشانی ملا و عالمان ہرج مسلم بے چہرتی جاتبع ماہیت کنگت توری حلال و حرام و حرام حلالش جو پکنتین اشان ہمایا رسدرا سنگت کہ بس لوں چہ خدا گرفت و ما آرات بوتیں۔ گو آسمانی کتاباں ھچ غرض نہ داشتگ ات۔ ابوک اجار و رھبانی حکمانی رندگری اش کنگت، و اشانی اے حال ات کہ کیں مالی منفعت با مزی سنگت توشرعت حکم بدل اش کنگت چوشکہ ماں رندی دوسہ آبنانی تہا بیان کیت لوں ہرج نصیب خدا کنگت (یعنی حلال و حرام و کیش و گوار) آ ملا و عالمان دست کیت۔ ہمشکا فرماینت کہ اشان عالم و درویشان خدا قرار دات نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم عدی بن حاتم و اعتراض جواب دیان ھے ہما گیش گوار فرماینت۔ و چہ حضرت خذیفہ ہم ھے ڈول و منقول انت حضرت شاہ صاحب نوشتہ کنت، عالم قول پر مخلوق و سدان انت و انکہ اچہ شرع و نہمان و بگوشت۔ و ہدے معلوم بوت کہ چہرتی جانب گوستگی گڈائی قول سند پشت نہ کپیت۔ ۱۲

ھے صفحہ فوائد۔ و یعنی خالص توجید و اسلام و آفتاب ھد تیریت گڈا منافقانہ رفتار و مشرکاتہ دعوی چوشکہ سروشاخ کشتن اے کوششت کہ بے بنیادیں خبر جو کنگان و مفتیں بحث و تکرار کنگان خنی و نور کوردیم بکنت ایشی مثال چوش انت کہ کلام یک بے وقفہ چہرہ ھے کنگان ماہ یاریج و روشنائی و کورناک بکنت یا سست بکنت یادگرگ لوطیت توری اشان ھنکر سچنت مگر خدا اسلام و روشنائی ھے ہریم ماننگ شنگ نالان کنت۔ و اسلام ھے غلبہ ایگر دینیانی سراچر حجت و دلیل اعتبار اے و چک زمانگ و محمد اللہ بہ جوانیں رہ بندے حاصل بوان بونگ۔ باقی چہ حکومت و سلطنت اعتبار اے مقصد ھما و ہدے حاصل بونگ دیم تر و بہت و ہدیکہ مسلمان اسلام و رہ بندانی سراجی عمل کونگ و ماں ایمان نقوی و راہانی بر مضبوطی قائم داروک ماں جہاد فی سبیل اللہ ثابت قدم انت یادیم تر بہ بنت و حقیق دین و پیش غلبہ کہ باطلیں ادیان و مغلوب کنگان اشان فنا بکنت اے چہ مسیح علیہ السلام نزول و پید قیامت و نزدیک بیت۔ و یعنی زر و وصول کنگان و شریعت و حکمان

يُرِيدُونَ اَنْ يُطْفِئُوا نُوْرَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَيَاْبٰى اللّٰهُ اِنَّ اَنْتَ
 لَبُرِّسَةٌ اِیْرَ اٰیْنٰتِ اللّٰهِ و روشنی و پھرتی دیان و نمیت اللہ مگر اے کہ
 یٰتِمُّ نُوْرَهُ و لُوْکِرَهُ الْکُفْرُوْنَ ۝۱۵ هُوَ الَّذِیْ اَرْسَلَ رَسُوْلَهُ
 پورہ بکنت و روشنی اگر چہوش سمیت کافران و ہمایا دیم دانت و تی رسول
 بِالْهُدٰی وَ دِیْنِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَ عَلٰی الدِّیْنِ كَلِمَةَ و لُوْکِرَهُ
 گوں ہدایت و حقیق دین و غلبہ بدت آیتا پدیش دینیانی سرا اگر چہوش سمیت
 الشِّرْکُوْنَ ۝۱۶ یٰۤاَيُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اِنْ کَثِیْرًا مِّنَ الْاَخْبَارِ
 مشرکان و مسلمانان بیشک بازیخہ چہ عالمان
 وَ الرَّهْبٰنِ لَیَا کُلُوْنَ اَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ و یَصُدُّوْنَ
 و درویشان (کتبانی) و رنت مردمانی مالان پناحق و بند کنت
 عَنِ سَبِیْلِ اللّٰهِ وَ الَّذِیْنَ یُکْذِبُوْنَ الذَّهَبَ وَ الْفِضَّةَ وَ
 چہ اللہ راہ و ہما کسان کپچ کنت ایر کنت طلاہ و نقرہ و
 لَآ یَنْفِقُوْنَہَا فِی سَبِیْلِ اللّٰهِ فَبَشِّرْہُمْ بِعَذَابِ الْیَوْمِ ۝۱۷
 خرچ نکنت آیتا ماں اللہ راہ گڈا مژدہ بد آیان پدعذابے درونکین و
 یَوْمَ یُحْمٰی عَلَیْہَا فِی نَارٍ جَہَنَّمَ فَتُکْوٰی بِہَا جِبٰہُہُمْ وَ جُنُوْبُہُمْ
 ہماروچی کہ گرم کنگ بنت ہمال ماں دوزخ و آس یلداغ دیک بنت پدھمالا آیبانی پیشتا نیگان و کنگان
 وَ ظُہُوْرُہُمْ هٰذَا مَا کُنْتُمْ لَآنْفُسِکُمْ فَذُوْ قُوْا مَا کُنْتُمْ
 و پستان (گوشگ بیت کہ) ھشنت آچیزیکہ شپاچ کنگ پدروتی جندان نون بچشت و تی مال و چ
 تَکْذِبُوْنَ ۝۱۸ اِنَّ عِدَّةَ الشُّهُوْرِ عِنْدَ اللّٰهِ اثنَا عَشَرَ شَهْرًا
 کنگ و مزیاہ بیشک ماہانی حساب اللہ گورا دوازده ماہنت
 فِیْ کِتٰبِ اللّٰهِ یَوْمَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ مِنْ اَرْبَعَةٍ
 ماں اللہ کتاب چہ ہماروچی کہ پیدگی کنت آسمان و زمین چہ آیان چار ماہنت

بدل کنت آنکو مخلوق و اشان (چوشک ساری و بیان بوت) خدائی و درج مانگ ہرچیکہ غلط و ردین خبر گوشتن پر اشان اے غلطین ہرچہ انت اے ڈولیں ملا و عالم تحفہ و منت و چیزان وصول کنگان و زرچ کنگان و تی سرداری و جمعداری و قائم دارگ مخلوق و فریب دینت و ماں و تی دام و گرفتار کنت تاکہ چہرتی و راہ و زہر بہ بنت پرچاکہ اگر مخلوق چہ اشانی دام و رستگار بہ بنت و حقیق دین و کشک بگرتن تو اشانی آمدنی و راہ بندیت اے حال مسلمانان اشکانی کنگ بوت کہ ہوشیار بہ بنت کہ امتانی خرابی تہا ہی مسترین سبب سہما عتانی خراب و بدراہ بوگ انت ملا و عالم۔ مالدار و سردار چہ اشان دو و ذکر پیرا گوست۔ سبھی جماعت رؤساء و بیان نوک کیت اے رد ابن المبارک عجب گوشگ و ھل اھسد الدین الا ملوک و اخباء و سوء و وجبا نہا۔ و کس زر جمع بکنت توری برحالیس رہ بندے مگر بہ خدا راہ و آرا خرچ مکنت (مثلا ذکوۃ ادا مکنت و واجی خقان و درکنت) اشانی سزا ھشنت توجیہ جبر ہما اجبار و رھبانی انجام و اسرہ معلوم کین ات کہ آیان ختی جبر دیان یا بدل کنگان ذر شپاچ کنگ۔ و سرداری قائم دارگ لایچ و مخلوق چہ خدا و دور دارنت بہر جا و زر ہما خوب انت کہ آماں آخرت و وبال سمیت۔ و گوں مالداریں بخیل و ہدیکہ بہ خدا راہ و خرچ کنگ و واسطہ گوشگ بیت تو آئی و پیشانی و سر اگرچہک درابنت زیات اگر بگوشتے تو دیم و تاب دیان

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

دگر تیکے دلگوش کو کنت اگر اب پیاسم آرات نبوت تو پشت دیان و رها دگ بیت پیشکا سپہ و نقرہ و حرم کنان و ہے سہاں جاہان اجمن است و
 پست و سردار و دیگر بنت ناکہ آئی کنگ و کل کنگ و نام و بچشیت ۱۲
 ہے صفحہ و فوائد: و ماں پیشی رکوع و چہ مشرکان و پدگوں اہل کتاب (یہود و نصاری) و جہاد کنگ و حکم دات پدا اے رکوع و شروعات و پیش داشت کد اشان
 عقیدہ و راہ و رہ بند ہم چہ مشرکان انت اشانی عزیر و مسیح و خدا و چک گوشگ ہنجوش انت کہ چونکہ مشرکان ملائکتان و خدا و چک گوشگت، بلکس ماں نصاری و
 ابنیت عقیدہ چہ مشرکانی تغلید و کنگ۔ آبان بنان و خدائی در جہر دینت، اشان مسیح و روح القدس خدا جو کنت، کتاب و خدا بند بؤگ و با وجود اشانی اجبار و راہبان
 شریعت و حکمان و بدل کت۔ یعنی اجبار و رہبان و کوشوت گران و حرام مال و ران و آسمانی حکمانی بدل و حلال و حرام و حرام و حلال پیش داشتگت۔ مشرکانی ہم
 رہ بند ہنجوش ات اشانی سرداران ہر چیز و کہ لوتگت حلال و حرام قرار دیان و خدا و نیمگ و نسبت دانگتس کہ آئی ذکر ماں «انعام» و مفصل بیان بوت۔ واد اہم
 آئی و یک مثالے بیان کنگ بیت، ماں عرب و چہ قدیم و

حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَزْلَمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ
 ادب و ہمشفت راستین دین و کڈا ظلم مکن ات ماں آیانی تھا پہ و تی سرا
 وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا
 و جنگ بکن ات گون مشرکان درستان، ہنجو کہ آجنگ کنت گون شمار درستان۔ و بزانت
 أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۝ إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ
 کہ اند گون پر ہیزگار انت و اے پد و پیش کنگ (ماہانی حرمت و) زیادتی انت ماں کفر
 يُضِلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا
 ماں گمراہی و کینت چہ اشی و کافران حلال کنت اما ہر ایک سا و حرام گردینت آئی ادا کہ سالے
 لِيُؤْطَوْا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيَحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ
 تاکہ پورہ بکنت ہما ماہانی حسابا کہ اللہ و ادب مقرر کنت پدا حلال کنت ہما ماہا کہ اللہ حرام کنگ و اول در کنگ
 لَهُمْ سَوْءٌ أَعْبَاهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝ يَأْتِيهَا
 بونگت پر یانی چمان آیانی بدیں عملان و اللہ پر راہا نہ پرینیت کافریں قوم و قل او
 الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 مسلمانان چہ بوت شمارا وقتیکہ گوشگ بیت شمارا کہ در کپت (پر غزایا) ماں اللہ راہ و
 إِثَّا قُلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ
 کڈا ابر جکت پر زمین و نیمگ و آبا پسند و کت دنیا و زندگانی چہ آخرت و
 فَمَا تَأْمُرُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ۝ إِلَّا تَتَفَرَّوْا
 نونایتنت فائدہ و گرگ دنیا و زندگانی و ماں آخرت و مقابلیا مگر گتے و اگر در بکت (ماں اللہ راہ و)
 يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَ
 کڈا عذاب دنت شمارا یک عذابے دردناکیں و شمشے بدلا کابت دگہ یک غیر قومے و
 لَا تَصْرُوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ إِلَّا تَنْصُرُوهُ
 چہ ضرورت نمن ات شمارا یارا۔ و اللہ ہر چیزا قادر انت و اگر شمارت بدیت رسول

۵۸

مذلل ۲

دستورات کہ چہ سال و دوازده ماہاں چار ماہ «اشہر حرم»
 (بزانت ادب و احرام و ماہ) انت ذوالقعدہ ذوالحجہ۔
 محرم و رجب۔ ماں اشان خونریزی جنگ و چوب (قتال)
 وغیرہ بلکل بند کنگ بونگت پیرج و عمرہ و تجارتی کاروبار و
 گون امن و ایمنی و آزادی و سفرش کنگت۔ ہج کسے
 ماں اے ماہاں گون و تی پت و قاتل و ہم کارنداشتگت
 بلکس لھتیں عالماں نوشتہ کنگ۔ کہ ماں اصل ملت
 ابراہیمی و اے چار ماہ اشہر حرم قرار دیگ بونگتنت۔
 چہ اسلام و پیش و ہدیکہ ماں سرزمین و عرب و حشت
 و جہالت چہ حد و سرگوست۔ ووت ماں و تی جنگ و قتال و
 اشان و تی درنگی و سیرگرگ و جذبہ ہج آسمانی بازینی
 قانون و پابندنا انتت، تو اشان «نسی» و رسم پدا کت۔
 یعنی و ہدیے یک زور و اوریں قبیلہ و ارادہ ماں محرم و ماہ
 و جنگ کنگے بوت تو یک سردارے و جارجت کہ امبری ما
 محرم و ماہ چہ اشہر حرم و در کنگ و ماں حلال و ماہ و
 شامل کنگ و صفر و ماہ حرام قرار داتگ پدا و بی سال
 اعلان کت کہ چہ ہر قدیمی دستور و رو و محرم و ماہ حرام و
 صفر و ماہ حلال انت اے و اول اشان چار ماہانے
 حساب و سرجم داشتگت لیکن ماں اشانی تعیین و و تی
 مرضی و در دو بدل اش کنگت۔ ابن کثیر و تحقیق و رو و
 «نسی» (ماہ و پد و پیش کنگ) و رسم تہنا ماں محرم و صفر
 و ماہاں بونگت و آئی جا و رہا ات کہ ہر زابان بوت۔
 امام مغازی محمد ابن اسحاق و نوشتہ کنگ کہ اولی شخص
 کہ آئی و اے رسم جاری کت «قلمس» کنانی ات پدا آئی
 و اولاد در اولادھے پجا بواں بوت کڈا سر و چہ ہمانی و
 نسل و ابو ثامر جنادہ بن عوف کنانی و ات کہ ہمک
 سال ماں حج و موسم و جاری پرینتگت کہ امبری محرم ما
 «اشہر حرم» و داخل بیت یا کہ صفر۔ ہجے پجا چہ محرم
 و صفر و ماہاں ہر یک ماہے برے حرام بونگت ات برے
 حلال۔ و چہ آئی مردماں اے جار و قبول ہم کنگت چوش
 بگوش کہ ماں جاہلیت و عہد و کافرائی کفر و گمراہی و گیش
 کنگ یک چیزے ہجے ہم ہسنت کہ خدا و حلال یا حرام کنگیں
 ماہ و بدل کنگ و حتی کنانہ و یک سردارے و سپرد کنگ
 بونگت۔ بلکل ہجے و اول و یہود و نصاری و جا و رات کہ
 آبان و تحلیل و تحريم و حکام لاجی ایں ووت غرضیں اجبار

و رہبان و دستان و انت ہر دو میں جماعتانی مشابہت و ظاہر کنگ و خاطر «نسی» و رسم و ذکر ادا بیان کنگ بوت و انت عذۃ الشہور عند اللہ الخ آئی رد و تمہید انت
 یعنی چہ مروچ و نہ بلکہ چہ ہما و ہدیہ کہ آسمان زمین پیدا بونگت خدا و گور و بازیں شرعی احکام جاری کنگ و واسطہ سال و دوازده ماہ ایر کنگ بونگت کہ چہ آبان چار
 ماہ «اشہر حرم» (ادب و ماہ) انت کہ ماں آبان و دنارا چہ گناہ و ظلم و رکینگ و زیات اہتمام کنگ بایدانت سے تجکس دین ابراہیم علیہ السلام بیگنت۔ و حضرت
 شاہ صاحب نوشتہ کنت کہ چہ اے آیت و معلوم بیت کہ گون کافران جنگ مدام روانت (چنانچہ غزوہ تبوک کہ آئی ذکر دیا پدا ک انت) ووت ماں ووت و ظلم
 کنگ مدام گناہ انت ماں اے ماہاں گیشتر۔ اکثر عالمانی رائے ہمیش انت لیکن بہتر انت کہ اگر یک کافرے اے ماہانی ادب و بکنت تو ماہم گون آئی جنگ بنگیج مکنیں۔
 قل یعنی بدیں کار و شتر زانت و ہدیکہ فہم چہ بتریت تونکی و راہ و چونکائی گندنت ماں اے آیت و «نسی» و رسم و ذکر و راہر چیکہ فرما عینت آئی گیش و گوارا پیشی
 آیت ذالک الدین القیم و گوست۔ و چہ ادا پر غزوہ و تبوک و مسلمانان و جوش دیگ بونگت چہ گوستگیں رکوع و ماہ پیشی رکوع و چہ قاتلوا الذین لا یؤمنون

بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ الْحِزْبُ بِهِ اهل کتاب، مقابلہ، جہاد کنگ، نزعیہ دیگر بونگت ماں میانجی، ہرچ ذیلی بنشتا تک احتنت آیانی ربط برونی موقع، ظاہر کنگ بوتگ، چوش بگوش کہ آکل اے حاضرین رکوع، تمہیدات وحاضرین رکوع غزوہ تبوک، بیان، تمہیدانت چہ فتح مکہ وغزوہ جنین، پیدائش، واجہ پیغمبر، معلوم یون کہ شام، نصرانی بادشاہ (ملک غسان) گون قیصر روم، مدد، ہمدینہ، سر اجملہ کنگ انت واجہ، مناسب زانت کہ ماوت شام، عدانی سرا اقدام کنگ، آئی پیسہ، بدیں، پمشکا واجہ، جارہ پینت کہ پرے جہاد، ہر کس تیاری بکنت گرمی ہم زیات آت ملک، دکال ات خرماگ، فصل پختہ یوان آت اشانی ساہگ دل، کشوک آت پیدا اینک دراجین سفر، راہ، بزرگ وروگ ویدانہ تہنا ملک غسان بلکن قیصر روم، فوج، کہ گون سازد سامانان سپاہ دارنت مقابلہ کنگ یک لبیب وندارگے نہ ات چشین ہم، تہا مخلصیں مومنان چہ اید کئی طاقت انت کہ وئی پادان، دو بکنت ودر بیت چنانچہ منافقان ودر وغبین نیمین تراشان، وئی جان، بلاس کناینت لھتیں مسلمان ہم چشین گرانیں ودر اجیں سفر، سرازگ، روے ویدے اش کت کہ چہ اشان آخر کار باز ودر گپنت بلے چنت مردہ پستت، ماننت کہ اشان سستی وندرگ، چہ اے شرف

واعلموا

التوبة ۹

فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيًا إِثْنَيْنِ إِذْ كَفَرُوا
 گدا آئی، مدت اللہ، وٹ کنگ ہماوتی کہ کشنتگ کافران کہ آدمی گت دو میں کسانو وقتی کہ
هَذَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا
 اہرو ماں غارینت وفتیکہ آگوشکایت گون وئی ہماہا کہ غم ممکن کہ بیشک اللہ گون ماںت
فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَ
 پدایر گیت اللہ، چہ وئی نیگا دلہی پدائی، سرا ویدائی، مدت، پنجشیں فوجے دیم دات کہ شہا آنڈیستنت
جَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا
 وچیسری تربنت خبر کافرانی واللہ، خبر ہمیشہ بہ سرائنت
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
 واللہ زور اکت حکمتانی صاحبنت در کپت ات بہ سبکباری وگرانباری کت و جنگ بین ات
بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ
 پمالان وجانان وئی ماں اللہ، راہ، اے شرتنت پشما اگر
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
 شمای زانت کت اگر بوتیں ماں نزدیک و سفر آسان
لَا تَبْغُوا
 گداضو راتنی ہماہر بوتنت بلکن دور معلوم بوت پدایانی نظراہ کت و نوناقسما ورت اللہ
لَوْ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
 کہ اگر مارا جوازہ بوتیں گدا ضرور کتیں گون شہا، ہلاک کنت وئی چندان واللہ زانت
إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ
 کہ آدووع بندنت اللہ، ترا بختت پچے تو اجازت دانت آتا کہ
يَتَّبِعَنَّ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمُ الْكٰذِبِينَ
 ظاہر بوتیننت پرتو راست گو شوکان و بزانتنت تو دروغ بندان کت

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ہمہ صفر، فوائد، ط یعنی بند خیر، اگر شہا واجہ پیغمبر، مدد زدن ات، مکن ات آئی سوب و پیروزی حاصل کنگ بہ شہا موقوف زانت واجہ، سراز و پیش یک ہنچیں سا عتے گوسنگ کہ اید چہ یک کسے وگر چ کس گون واجہ، ماں غار، ہماہر نہ ات۔ چنت مسلمانان چہ مکہ، مردمانی ظلم و زورائی، تنگ یوان، ہجرت اش کت آخر واجہ نبی ہم ہجرت بوت۔ مشرکانی گڈی شور ہمیش ات کہ چہ ہز فیلبہ، یک یک ورنائے پچیں کنگ بہ بہت واکل ہور یوان، یکبارگی واجہ، سراز گون زہم، حمل بکننت نانا کہ خون بہا دیگر بکینت واعرماں کلین قبیلہاں خون بہا تقسیم بہ بیت۔ ونبی ہاشم، چوشیں ہتے مہبت کہ گون کلین عرب قبیلہاں جنگ بکنت ماں ہاشم، کہ اے ناپاکیں کارگزاری کنگی ات واجہ نبی ماں وئی بستر، سراز حضرت علی، واجہ مہبت نانا کہ اے واجہ مردمانی اما نشان، ہر کس گون خیالدارئی سر بکنت، وواجہ، حضرت علی تسللی دات کہ اشان تراز راہ ناوان دات کت نہ کنت۔ ویدوا واجہ وئی جندہ ظالمانی مچی، توک، شاہت الوجہ، گوشان، وایانی چمان، خاک ماں کنان، صاف صاف چہ ایانی دیمادر آحت وشت، حضرت ابو بکر صدیق، وئی ہماہر زرت وچہ مکہ، چنت میل دور ماں غار ثور، قیام کت، اے غار کوہ، بالادی، نینگ، یک گرانیں حوز کیں غار بیت کہ ماں آئی، داخل بوگ، راہ ہم یک بیت۔ ویدوا پنجوش تنگ انت کہ انسان اوشنتائی یا شند کائی ماں آئی، داخل بوت نکنت تہنا لبیب ووران، داخل بوگ ممکن ات ساری، حضرت ابو بکر صدیق توک، شت و جاہی صاف و پکار کت

مازل ۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

کلی سوراخ بزاں تنگان ء گوں پچان بند کرت کہ کرے یا لولکے نقصان دات کت مکنت یک تنگے پشت کیت ماں آئی ء و قی پادی اڑ پنت۔
 سر جمیں بست و بند ء پد و اجہ نبی ء پیر توک ء ایک ء تو اڑجت۔ واجہ نبی حضرت ابو بکر صدیق ء وان ء سر آرام کننگایت کہ مار ء واجہ ابو بکر ء پاد ء ڈنگ متکر واجہ صدیق ء پاد ء را
 حرکت نذات مبادا کہ واجہ ء واب خراب مہیت و بدے واجہ ء جم پوج بوت و نصہ معلوم بوت تو واجہ ء وئی لبز ابو بکر صدیق ء پاد ء مشیت کہ چہ اشئی ء فوراً شفا حاصل بوت۔
 آنکو کافران گوں قائف ء ء زوران ء کہ ماں پاد ء نشانانی جاہ یارک ء سک بلدات واجہ ء شوہاز ء ء راحنت آئی ء وان غار ثور ء پاد ء نشانان ء جاہ پارت
 مگر خدا ء قدرت ء بچار کہ غار ء دروازگ ء سرامو کو ء کڈام بست و جنگلی کیو در ء ہیک دات انت اشان ء گندان ء درستان ء قائف دروغ بندگت و گوسنش
 کہ موکو ء کڈام ء محمد (صلی اللہ علیہ وسلم) ء پیدائش ء چہ ہم پیسر یگین انت اگر کسے داخل ہونین تو اے کڈام ء و اے ہیک چون سلامت پشت کینگنت ء ابو بکر صدیق ء
 چہ نوک ء کافرانی پادان ء دینت آئی ء فکر بوت کہ چہ وئی جان ء زیات محبوب کہ پیر آئی خاطر ء وئی ہر چیز قربان کنگت ء دشمنان ء نظر ء معیت ترسان ء گوشتی یا رسول
 اللہ اگر اشان گردن ء جہل یکننت تو مارا گندنت ء واجہ

نبی ء پس دات کہ ابو بکر تنی خیال چی انت ہما دو کسان
 بابت ء کہ آیانی سیمی کس اللہ انت یعنی و ہدیہ کہ خدا مے ہمراہ
 انت تو کڈا پچ مترس۔ ہے و ہد ء حق تعالی ء یک خاصین
 قسم ء راحت و سکون ء جا و حضور نبی ء مبارکین دل ء سرا
 و چہ آئی برکت ء پیر ابو بکر ء مبارکین دل ء سر انازل فرمائنت
 و گوں فرشتگان فوج ء اشانی حفاظت کت ء اے ہمانی غیبی
 مددات کہ موکو ء کڈام کہ آرا ء اوہن البیوت ء گوشتگ
 بوتگ۔ مزین مزین محکمین قلاتان ء چیزیات حفاظت ء
 جوڑ بوت اے پیمانہ ء کافرانی خبر جہل کت و آبانی تدبیر
 ء نامراد کت۔ واجہ سر روچ ماں غار ء قیام کنان گوں خبر و
 عاقبت ء مدینہ طیبہ ء سر بوت بے شک گڈی کامرانی ء خولاند
 خدائے پاک و انت۔ آہر چیز ء سر غالب انت و آئی پچ
 کارچ حکمت ء ہورک زانت۔ (تنبیہ) بعضے عالمان
 و آیتدہ مجنوں کہ ترفہا بدر و جنین وغیرہ کہ فرشتانی
 نزول بیتگ مراد کینتگ ظاہر پیشی ہمائنت کہ مابیان
 کنگ۔ فل یعنی پیادگ و سوار فقیر و غنی و دنا و پیریں ہرچ جاوے
 بہنت بہ خدا ء راہ ء و بریکنت۔ عمومی ہمار ء و ہد ء پچ ہمیں عذر
 و ایمارنت۔ فل یعنی چہ دنیاوی و اخروی ہر حیثیت ء۔
 فل اے منافقان ء فرمائنت کہ اگر سفر سبک ہونین و بے
 محنت غنیمت مال دست ء ایک سبب ہونین تو زوت ہمراہ
 بوتگنت لیکن چشیں سکیں منزلانی برک پد اشان چون ممکن
 بیت کنت۔ فل یا چہ در ایک ء پیش قسم و ان ء قسمائیں
 نیون دیمان کارنت کہ شما آیان ء ماں مدینہ ء جگ ء اجازت
 عطا کن ات و یا شے و اتزی ء پد دروغیں سوگند و ان خبران ء
 دپ ماں دپ وینت تانکہ وئی منافقی ء سر ابرہہ پوسنت
 حالانکہ چہ خدا ء اشانی دروغ و نفاق پچ پوشیدہ بیت نکنت
 اے نفاق و فریب کاری و دروغیں سوگند ء ورگ گڈسے بہ
 ہمیشانی حق ء جان ء ویاں ثابت بیت۔ فل منافقان
 دروغیں عذر پیش کنان و بدے مدینہ ء جگ اجازت طلب اش
 بکنیں تو واجہ چہ اشانی مکر و نفاق ء جم ء بند کنان ء و اے
 فہمان ء کہ اشانی ہمراہی ابید چہ فساد ء دگر پچ بہتری نیست
 اشان ء اجازت دانتگ۔ اے روا اللہ ء فرمائنت کہ اگر شما
 اجازت مدائیں تو زیات بہتر ات ہرچاکہ ہما و ہد ء ظاہر نکنت
 کہ اشان نہ روگ ء نہ ہنا پتئی اجازت ء سر اہتل نہ کنگ
 روگ ء توفیق و اشان ء پچ جاوے ہر نکنت البت اشانی

واعلموا ۱۰
 ۲۹۳
 التوبة ۹
لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ
 رخصت نکنت چہ تو ہما کسانیکہ ایمان کارنت پیر اللہ ء ڈپہ قیامت ء روح ء چہ
يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَالِمُ الْمُتَّقِينَ ﴿۳۶﴾
 اے جہرا کہ جنگ یکننت پیر قی مالان و جانان و اللہ شہ زانت خدا ترسین مردمان۔
إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
 بیشک رخصت لوئنت چہ تو ہما کسان کہ ایمان نیارنت پیر اللہ ء و پیر آخرت ء روح ء
وَأَتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿۳۷﴾
 و ماں شکا کینتگ دل آیانی نون آماں وئی شک ء تہا سرگردانت و ڈاگر
أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ
 آیانی ارادہ ہونیں و ریکگ ء گڈا ضروری ء نیاری اش کنگت چہ چیزے سامان لیکن ناپسند بوت اللہ ء
اتَّبَعَتْهُمْ فَتَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿۳۸﴾
 آیانی چست بوگ نون داشتنتی و حکم بوت کہ بندت گوں نہ دوکان و
لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمُ إِلَّا خَبَالًا وَلَا أَوْضَعُوا خِلْفًا لَّكُمْ
 اگر در کپتینت گوں شما گڈا کیشش نکنت پیر شما مگر فسادے و ضرور اسپش تاجیتنت ماں شے نہا
بِغَوْنِكُمْ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمْعُونُ لَهُمُ وَاللَّهُ عَلِيمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿۳۹﴾
 فتنہ کنائیکے شوہاز ء فل و ماں شے تہا ہتے جا سوسنت آیانی ء اللہ شہ زانت ظالمان و
لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّىٰ
 آیان فتنہ اندازی ء شوہاز ء بوتگت چہ پیسرا و سر و چش کنگت تہی کار تاکہ
جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرِهُونُ ﴿۴۰﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ
 آتگ دست حقین و عدو گیش بوت اللہ ء حکم و آیان دش نہ بوت و ڈہنتے چہ آیان
يَقُولُ أَعِزُّنِّي وَلَا تَفْتِنِّي أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا ط
 گوشتت کہ منا رخصت بدے و ماں گمراہی دور مدے منا۔ بشکن آو ماں گمراہی تہا کینتگ۔ و

مائل ۲

راست و دروغ تنی و ہما ظاہر بوتگت۔ پشکا اجازت دیگ پچ گناہ نہ آت البت اجازت نہ دیگ انوکس مصلحتانی ردایات شہرت بوتگت اے اعلانیں و کامل نہیں جاوے ترک ء
 سبب خطاب گوں «عَفَا اللَّهُ عَنْكَ» شہر و فرمائنت عفو لفظ لازم نہ انت کہ بہ گناہ ء مقابدے کار مرز بہ بیت لہتیں محققان ء «عَفَا اللَّهُ عَنْكَ» اے محمد ء ماں کلام ء اول سرا
 محض پیر دعا و تعظیم ء روے کینتگ چہ شکہ ماں عربانی بنلائی تہا شنگ تالان آت مگر چہ سلف ء ہما نقل انت کہ ما پیسر ایبان کت و لفظ «لَوْ أَنْتَ لَهْمُ» آئی موافقت کنت۔ ۱۲
 ہے صفحہ ء ہوا کڈ۔ فل یعنی ماں ہر کسے دل ء ایمان و تقوی ء نور موجود انت آیانی اے شان نہ انت کہ چہ جاوے یک کہ بوگ خاطر ء چہ تو اجازت و اذن طلب یکننت آیانی
 حال و ہمانت کہ ماں اے جز ء آخر ء بیان بوت تو گوا و اعیبہم نقیبص من الدمع حزننا الیحد و امانیفقون۔ یعنی چہ بے سر و سامانی عذر ء اگر چہ جہاد فی سبیل
 اللہ ء شرف ء زہر بہ بنت تو چہ اے فضل ء زہری آیانی جم چہ ایں ء پیر بنت بے حیائی ء قبول کنان ء چہ جہاد ء یک کہ می قبول کنگ ہمیشانی دستور انت کہ اشان بہ خدا ء و عدیانی
 سر ایقین داروگ نہ انت نہ آخرت ء زندمانی ء برحق زانوگ انت حق تعالی ء اسلام و مسلمانی غلبہ منصور ی ء رواہرچ خبرے دانتگ اشانی بابت ء مدام ماں شک و شہدے گرفتارنت

More Books Visit : iqbalalmati.blogspot.com

فل اشانی ارادہ چہ لوگ، در ایک، و اگر اے ردا چہ نیاری و ضرور کنگتشی جہاد، حکم، اشکان گوں دروغیں عذران چوش
 درکش نوزنگت۔ حقیقت چوش انت کہ خدای اشانی ماں جہاد، شریک بوگ ناپسندانت اگر اشان پستین انتت تو اشان او افساد، آس، روک کزنگت۔ ماں نروگ
 جاوے اشان، و ت معلوم بیت کہ مومنان، چہ خدای فضل، آیانی امداد، حج غرض نیستت پمشکا خدای اشان، ماں مجاہدانی صفائی توک شامل بوگ، و دور داشت اے
 کہ دور جلگ، و وبال ہم، ہمیشانی سر اکیبت چوش بگوش کہ اشان، و نکوینا چوش گوشک بوت کہ بروان مثل جنین آدم، چک و لنگانی بیما لوگانی باهوٹ بہ بیت۔ فل یعنی اگر
 اشان گوں شما در بیابکینتت تو توئی بزودی و نامروی، بنا، ایدگر انش ہم بزدل جوڑ کنگت۔ ووت ماں ونا ساز یا زکنا، و مسلمانانی توک تفریق دور دیگ، و جہش کزنگت و
 دروغیں گیان، بال دیان چہ دشمن مسلمانان، و ترسیبتگتشی خلاصہ ہمیشنت کہ چہ اشانی وجود، خیر، اُمت حج نیستت البت چہ اشان بدی و فتنہ انگیزی، و زوزیات بوکنت۔
 همے سببانی رو، خدای اشان، و توفیق روگ، و نذات۔ فل یعنی ہنوں ہم اشانی جاسوس یا ہتھیں ہنجیں ساگیں مردم ماں شے توک موجود انت کہ آیانی خبراں اشکنت و پیدا اثر

زورنت (ابن کثیر) اگر چہ چوش فتنہ و فسادے بر پاکت نہ
 کنت چوشکہ اے ناشرانی وجود، بر یا توک بوکنت۔ بلکین
 یک حسابے، اے ڈولیں جاسوسانی ہمراہ بوگ فائدہ مند
 انت کہ اشان گوں و تی چماں مسلمانانی بہادری، و گندان، و
 اے خبران، و دشمن، و بیابان کنتت و اے بیما مسلمانانی
 رعب و ہیبت بہ اشانی دل، و سر قائم بیت۔ فل ہما و ہد
 کہ و اجیر پیغمبر مدینہ، چاہ مند بوت بہ و منافقان مدینہ،
 و اجیر، و برخلاف قسم قسم، و ساز و باز کنگ بناش کت و
 اسلام، و بودنکی، و کشکان، و بند کنگ، خاطر، اشان باز رو
 چری، و شوہارے، و ننت بلے ماں بدر، و کفر و شرک، و مزین
 مزینیں و بیکی کیت و پرشتت و عجب رنگے، اسلام، و سر فضلی
 پدرا بوت تو منافقانی سردار عبداللہ بن ابی وائی ہمراہانی
 دیا چروت دراحت ان ہذا امر قد توجہ کہ اے
 چیز گوں حج کس جلگ نہ بیت چہ ناچہ باز کس چہ مسلمانانی ترس
 سر زبانی کلمہ و انگ شروع اش کت مگر چونکہ ماں اشانی
 دل، و کفر و شرک چیرات پمشکا ہر جنت اسلام و مسلمانان
 و غلبہ و سرفضلی حاصل بوکنت۔ اشان لاپ لیٹ و ارتگت
 و دل، و تہاجرتگ انتت خلاصہ ہمیشنت کہ اشانی مکاری
 و فتنہ پر دازی یک توکین گپے نہ ات چہ بگنج، و اشانی دستور
 ہمیش ات ماں اُحد، و جنگ، و اشان گوں و تی مردمان راہ
 و نیم، و مسلمانان، و بلہ دات واپس بوکنت بلے کڈ سرا
 دیتش کہ حق چون کائی غالب مابنت و باطل چون کائی ذلیل
 و رسوایت۔ ۱۲

ہمے صفحہ، و فواید، و ایک مزین منافعہ جہ
 ابن قیس، گوشت کہ و اجہ منارا ہمدابل ات روم، و جنین سک
 خوبصورت انتت من آیان، و گندان، و تی دل، و قابو کنگ
 نتوان نہ منارا او دایران، و ماں گمراہی، و دور مدیت
 فرمائنت کہ چہ اے لفظ، و گوشک، اے مرد، و تی بزودی و
 دروغیں پر ہیز گاری، و سر امفتیں پردہ پوشان، و تارا
 ماں گمراہی، و ہونڈ، و چکل دات و دیم نر، و کفر و منافقی، و
 و جہ، ماں دوزخ، و ہونڈ، و چکل دیگ بیت لھتیں عالماں
 آیت، و عام منافقانی حق، و کنگ، و لا تفتنی، و مطلب اش
 چوش گبتگ کہ مارا گوں ونا بران، و ماں وغیرہ، و ردا تادان
 بار مکن ات آئی پسہ گوں الا فی الفتنۃ سقطوا، و دیگ
 بوت۔ فل منافقانی ہیل و عادت ات و ہدیگہ مسلمانان، و
 غلبہ و کامیابی حاصل بوتیں تو لاپ سوچ اش و ارتگ و

ان جہنم لحيطة بالكافرين (۴۹) ان تصيبك حسنة
 بیشک دوزخ چپ چاگردا گریت کافران فل اگر برسیت ترا خوشیے
 تسوهم وان تصيبك مصيبة يقولوا قد اخذنا
 گڈا بدلیگت آیانا۔ اگر برسیت ترا سختیے گڈا گوشت کہ ماوتی کار، و ادگیری
 امرنا من قبل ويتولوا وهم فرحون (۵۰) قل لئن يصبينا
 گبتگ چہ پیسرا و پستت، و مانیتت روت و اگل کنا انتت فل بگوش، و بجز نرسیت مارا
 الا ما كتب الله لنا هو مولنا وعلى الله فليتوكل
 مگر ہما چیزیکہ نبشتت کنگ اللہ، ہما ہیے مے کار ساز۔ و پ اللہ، بایرنت توکل بکننت
 المؤمنون (۵۱) قل هل تترصون بنا الا احدى الحسنين
 مسلمانان بگوش کہ آیا انتظار کن ات شما، پیگی مگر پیگے چہ دوشتریں کارا۔
 ونحن نترص بكم ان يصببكم الله بعداب من عنده
 و ما انتظار کنیں پی شمیگی اے کہ برسینیت شما را اللہ عذابے چہ و تی طرف، و
 او بايدينا فترصوا انامعكم مترصون (۵۲) قل
 یا چہ مے دستان۔ نونا انتظار کن ات شما ماہں گوں شما انتظار کنوکیں فل بگوش
 انفقوا طوعا او كرها لن يتقبل منكم انكم كنتم
 مال خرچ کمن ات پیوشی یا پیہ نادلکشی، و بجز قبول نہ بیت چہ شما بیشک شما
 قوما فسقين (۵۳) وما منعهم ان تقبل منهم نفقتهم
 نافرمانیں قومیت فل و منع نکتگ آیانی خرچ، و قبول بوگا
 الا انهم كفروا بالله و برسوله ولا ياتون الصلوة الا
 مگر لے خبر کہ آیان منکر بوتت چہ اللہ، و جہ آئی، و رسول، و نکتنت نمازا مگر
 وهم كسالى ولا ينفقون الا وهم كرهون (۵۴) فلا تعجبك
 پیہ کاہلی و خرچ نکتنت مگر پیہ نادلکشی فل نونا عجب مکن

دل، و جشتگ انتت و اگر کدی یک ناگیگیں جاوے سر اکیبتیں مثلاً چیزے مسلمان شہید یا پی بہترین انتت تو گوں مزین پیر، و گوشتگتشی کہ ماساری، و دور
 اندیشی کنان، و تی رکھینگ، و بند و بست و ت کنگت ما معلوم ات کہ و ل ایگی انتت پمشکا ما اشانی ہمراہی، و ہم نہ نشتیں۔ الغرض تر و شاپ کنان، و وجہ گل، و
 بغلی جنان، و چہ و تی مجلساں و تی لوگان، و دائرش کنگت۔ فل یعنی سکی یا نرمی ہرچہ کہ مقدر، و نوشتت انتت اگل بیت نہ کنت و نہ ماں دینا، و کسے و تارا دو پیے
 کنت مگر چونکہ ما ظاہر و باطن ہر دو ہیں جاوران خدای، و تی حقیقی مولا و مالک زانیں پمشکا مے گردن آئی ہر یک حکمے، و دیمبا جہل بیوک انتت حج ڈولیں کی مارا چہ
 آئی فرماں برداری، و دور داشت کت نکتت و بہ ہمانی سر مارا بھر و سر انتت کہ آہدار کی سکی، و ماں آخرت، و بگا و باز برے، ماں دینا، ہم گوں راحت و شاد کامی، و
 بدل کنت اے صورت، و شما مے بابت، و چہ دو خبران یکے، اُمت، و داشت کت کن ات اگر ماہ خدای راہ، و کشک ببنایں نوشہادت و جنت و اگر واپس بیائیں تو
 اجر یا غنیمت، و مال یکادست، و کیت چوشکہ ماں حدیث، و حق تعالی، و مجاہد، و بابت، اے چیزانی ضمانت، و رنگ، اشی، و برخلاف، بہ شے بابت، و مارا چہ ایں کہ چہ دو

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

خزایاں یک خرابی نے ضرور شمارا سگی انت بانفاق یا شرارت و وجہ بلا واسطہ چہ قدرت و جانب و کتام عدلے شمع چکت و کبیت
 باچہ مئے دست و خدا شمارا سکیں منزائے دیانیت کہ آرسوا کنان و شمع منافق و پردہ و پاشک کنت بہر جا و رع و شما و ما و دینان و یکدگرے و انجام و احوال و معلوم
 کنگ و راہ چارگ لویت گذرے و موت معلوم بیت کہ چہ دویناں کئے دورانیش و انجام و چاروک آت فلک جمد بن قیس و رومی زاکانی فتنہ و نیمون و کنان و چوش ہم
 گوشتگت کہ منی جندوت رفت کت زکنت لیکن من مالی امدادات کنان آئی و پستریگ بوت کہ بے اعتقاد و مال ہم قبول نہ انت توری گوں و شنودی و خرچ بکنت یا بغیر
 و شنودی یعنی گوں و شنودی و خدا راہ و خرچ کنگ توفیق آیان و چون بیت۔ وَلَا يَنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارَهُونَ هَذَا هُمْ كَارَهُونَ هَذَا هُمْ كَارَهُونَ هَذَا
 کنت آئی و سبب ماں دینی آیت بیان بیت۔ و عدم قبول و اصلی سبب و اشانی کفر انت چوشک ما پیرا بازبر و اشارہ کنگ کہ کافر ہر یک عمل مردہ و بے جان انت باقی ماں
 نماز و گوں بے تمبلی و ایک یا گوں بدولی و خرچ کنگ لے

کل کفر و ظاہری نشانی انت۔ ۱۲

ہمے صفحہ و فوائد :- و ادا شہید بیت کنت
 کہ و ہدے اشان اینکر مردود انت تو اشان و مال اولاد
 وغیرہ نعمت پر چا دیگ بو تگنت آئی جواب دات کر اے نعمتان
 بہ اشانی حق و مزین عذاب انت چوشکریک لذت داریں شہین
 غذائے تندرستیں مردم و صحت و قوت و گیش کنت و روانی
 مرض و گرفتاریں نادراہ و گوں موت و قریب ترکنت ہے
 احوال اے دنیاوی نعمت مالانی بگنت بہ یک کافرے و
 حق اے چیزان و تی بد مزاجی و سبب ہلاک کنو کیں زہر انت
 چونکہ کافران دینا و دوستی و حرص و تہا غرق انت پمشکا تر و عا
 بہ آئی جمع کنگ مزین کوفت و ججال برداشت کنت پدا
 لیکن تاوان یاد کر گئے اشان و رسیت تو ہر قدر محبت و
 دوستی اشان و گوں اے چیزان انت ہما قدر اشان غمناک
 بنت و ہجہ برچہ اشانی فکر و غم و اشانی ذہن خانی یا ہورک نہ
 بیت و پدا و ہدیہ موت چہ اے چیزان اشان و ہداجہ انت تو
 آوہد و صدمہ و افسوس و اندازہ جنگ با مشکل انت غرض
 دینا و عاشق و حریص ہجہ بر سکون و دل جمعی حاصل نیستنت
 چنانچہ یورپ امریکہ وغیرہ مزین منہیں سرمایہ دارانی اقوال بہ شی
 و گواہ انت باقی مومنان کہ مال و دولت و اولاد و معبود و زندگ
 و اصل نصب العین نہ فہمت چونکہ ماں اشانی دل و دینا و جب و
 مرض نیستنت پمشکا اے چیزان بہ اشانی حق و نعمت و دین و
 اعانت و ذریعہ جوڑ بنت ایسہ چہ اشانی و گیشتر کافر مال و اولاد و
 زیادتی و سرامغور و توان ماں کفر و سرکشی و اگنت زیان سکت ترت
 پر ہے سبب اشان داں آخری و ہدہ کافرمانت ہم مدینہ و
 منافقان کہ بہ اشانی حق و اے آیتان نازل بو تگنت اشانی
 احوال چوش آت کہ گوں نادل کشی جہاد وغیرہ و موقع و گوں ریا
 و نفاق و مال خرچ کنگتس و ماں اشانی اولادان لہتیں کس
 مخلصین مسلمان توان و واجبیغیر ہجہ ہمراہی جہاد و شامل
 بو تگنت اے ہر دو میں چیزان و منافقان ہجہ پسند نہ کنگت
 اے چہ مال اولاد بہ اشان ماں دینا و عذاب جوڑ بو تگنت
 حضرت شاہ صاحب نوشتہ کنت یعنی چوش حیران ہو کہ بے دین
 و اللہ نعمت پر چادات بے دین و حق و مال و اولاد و وبال انت
 کہ اشانی رندادل پریشان مانت و چہ اشانی فکر و ما آزاد زہیت
 داں مرگ بیت چہ اشانی فکر و ہما و ہدہ رسنگار بیت کہ تو بہ
 بکنت بانیکی و اختیار بکنت۔ فل یعنی محض چہ اے ترس کر وئی

۱۲۔ کفر و ظاہری نشانی انت۔ ۱۲

أَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَادَهُمْ إِنَّا نرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِمَا فِي
 الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ أَنفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ۵۵ وَيَحْلِفُونَ
 بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ
 يَفْرُقُونَ ۵۶ لَوْ يَجِدُونَ مَلَأًا أَوْ مَغْرَبًا أَوْ مَدًّا خَلًا
 لَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ۵۷ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَلْمِزُكَ
 فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا
 مِنْهَا إِذْ هُمْ يُسْخَطُونَ ۵۸ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ
 وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ
 فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ۵۹ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ
 لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ
 قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَرْمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ
 وَكَرُونًا لِّأُولِي الْأَرْحَامِ وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ وَمَا
 رِجَالًا لِّجَاهِ اللَّهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
 الْعِقَابِ ۶۰

کفر و ظاہری بکنت تو گوں آیان چو کافران معاملہ کنگ بیت سو گند و رنت کہ ما گوں شمع عت (مسلمانان) و شاملیں حالانکہ لے بلکل رد گوشتنت اگر مروچی اشان و پناہ جاگھے برسیت یا بہ کتام
 غارے و وئی سر و چیر دات کنت بکنت یا کم و چہ کم وئی سر و پتر نیگ و اسطہ جاگھے دست و بکپیت الغرض اشان اسلامی حکومت و ترس مہبت توکل و عوایان و یکدکناں و ہما گوندگان بزورنت چو کہ
 گوں اسلامی حکومت و مفاد بلد و زور نداشت و نہ جاگھے و اشان پناہ جاگھے ہجہ و ایکانت پمشکا سو گندوران و دروغیں جبر سازنت۔ فل لہتیں منافق و لہتیں اعواب (بزان بدو) صدقات و
 غنیمت مالانی تقسیم و ہدہ دینا و حریص و خود غرضی پدا و واجبیغیر بارو و ٹوک طالی کنگتس کہ تقسیم و ہدہ گوں انصاف و کارگرگ نہونگ۔ بلے اے اعتراض داں ہما و ہدہ آت دانکہ بہ اشانی مرضی
 روع اشان بہر مرتیں اگر اشان و بہ اشانی تب روع یا حرص و پدا بہر تیں نوش بو تگنت اعتراض ہم پشنت نہ کنگت چوش بگوش کہ ہمک باء مال و دولت وئی قبل جوڑ کنگت۔ دیم تر و پیش داریں کہ
 ایمان و دعوی دارے لازم نہ انت کہ چوش حرص لالچ بکنت۔ فل یعنی جوان ترین دستور پشنت کہ ہر چیکہ خدا چہ پیغمبر دست و بدیا بنیت مردم بہ ہمائی سر راضی و شکر گزار بہ بیت و تہنا بہ خدا و سر اتوکل
 بکنت۔ و ہے بزانت کہ اگر ابلو بیت تو دیم تر چہ وئی فضل با زوات کنت الغرض دینا و فانی متاع و وئی مقصد جوڑ مکتس تہنا خدا و رضا طلبگار بہ بیت و ہرچ ظاہری و باطنی دولت بہ خدا و

فل چونکہ ماں صدقات و بہر کنگ و رد او اجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و سر لوک جنگ بوتگ ات پشکا تنبیہ فرماینت کہ صدقت و بہر کنگ و دستور خدا مقرر کتگین انت آئی صدقا وغیرہ و خرچان و عوت گیش و گیوار کنان و نیت و اجہ نبی و دست و دست و کنگ و اجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ہمائی و روء تقسیم کنت۔ کسے و مرضی و رند گیری و آواجہ کت نہ کنت۔ و اجہ ماں حدیث و فرماینت کہ خدایا صدقت (زکوٰۃ) و تقسیم پہ نبی یا غیر نبی کسے و مرضی و سر ایزد کنگ بلکین آئی و فی جرنڈ آئی خرچان و کیشینت کت کہ آ ہشت انت فقرا یعنی ہا کس کہ آئی گور و حج نیست (۲) مساکین کہ آئی گور و بقدر حاجت چیز بیت (۳) عاملین (کہ اشانی اسلامی حکومت و طرف و صدقات وغیرہ کارانی سر اموالانت) (۴) مؤلفہ القلوب (کہ اشانی اسلام بارگ و امیت بیت یا ماں اسلام و نزوزت وغیرہ ذالک۔ زیات عالمانی گوشگ ہمیشنت کہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم مرگ و پد لے پشت نہ کپت) (۵) رقاب (یعنی غلامان و بدل کتابت ادا کنان آزاد کتا تینگ بہر بیت یا خرید کنان آزاد کتا تینگ بہر بنت یا قیدیانی فدیہ دیان و چہ قید و رستگار کنگ بہر بنت۔ (۶) غارین (کہ آئیانی سراویل کیت و دادار بوتنت یا کسے و مضات و روء چیر ترنت) (۷) سبیل اللہ (جہاد وغیرہ و روء کانی مالی اعانت کنگ بیت) (۸) ابن السبیل (مسافر کہ بہ سفر و حالت و نصاب و خدایا نہ انت اگر چہ بہر و فی لوگ و مالدار بہر بیت) حنفیہ و گور و تملیک ضروری انت و فقر شرط انت۔ تفصیل ماں فقہ و چارگ بیت و منافقان و تانندان و اسلام و اسلام و پیغمبر و بار و بد کلامی اش کنگت۔ و ہدے کسے بگوشن کہ مے اے خیراں بہ پیغمبر علیہ السلام و سر بنت تو گوشگتیش چہ پرواہ انت آئی و دیما داروغین ناویل کنان و رستگار کنیں پر چاکہ آج گوشنت ہر چیکہ آکنت فوراً قبول کنت آئی و ماں خبر و دش کنگ ہج مشکل نہ انت دراصل ایشنت کہ واجہ پیغمبر چہ و فی دو قار و کریم نفسی و رخ بند و رخ و زانگتی پد اہم آرا کران و ملامت کنگتی۔ چہ و فی عظیمین خلق و عادات و بنا و گوں چشم پوشی و کار کسبت کنگت۔ آ

احمقاں چہ خیال کنگت کہ واجہ ہج سر پد بوتگ۔ حق تعالیٰ و آئی پتہ ات کہ اگر گوشنت تو پہ شے دوزخ و خاطر نبی و اے ہیل پہ شے حق و بہتر انت اگر ناں اول سر و شاگرگ بیت و اے ہم ممکن انت کہ واجہ نبی و اے چشم پوشی و خلق عظیم و سر اکی شہار حال بگیت و شمار ہدایت نصیب بہر بیت شے دروغین خبرانی سرانی علیہ السلام و خاموشی بہر سبب نہ انت کہ آئی و وافعی شے گپ و سر ایقین کنگ آئی یقین بہ اللہ ذات و سر انت و بہ ایمان داری سر انت البت بہر شہ ایمان دعویٰ دار انت پہ آئی حق و واجہ و خاموشی و چشم پوشی یک ہمیں رحمت انت کہ فی الحال دیم پہ دیم دروغ بند کنان و اشان و رسوا کنگ نہ بیت۔ باقی منافقانی سلسل قصہ و کار چہ خدایا چہر نہ انت۔ رسول و بائیت ہرچ بد گوئی گنت یا ہواذن گوشان و واجہ و ایذا دینت اے رد آیان و باید انت کہ سکیں سزائے و واسطہ راہ چار بہر بنت۔ فل حضرت شاہ صاحب فرماینت کہ و ہدیجہ واجہ پیغمبر اشانی و غابازی بگتیں تو مسلمانانی روبرو سوگندش و ارتکک کہ مے دل و ہدی نیستنت تا کہ اشان و راضی کنان و فی طرفدار جوڑ بکننت چوش نزانیں کہ اے فریب بازی گوں خدایا رسول و

وَابْنِ السَّبِيلِ ط فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝۱۰
 و مسافرانی مقرر بوتگ چہ اللہ طرف و اللہ زانو کنت حکم و واجہنت ط و
 مِّنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ ذُنُّهُ ۝۱۱
 لہتے چہ آیاں ہا کنت کہ پیغمبر و بد گوئی کنت و گوشنت کہ آہر ہمیں خبر گوشداریت بگوش کہ
 اذُنٌ خَيْرٌ لَّكُمْ يَوْمَئِذٍ بِاللَّهِ وَيَوْمَئِذٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ
 آ گوشدار و کنت شہر و خبر و شہایقین کنت بہ اللہ و باور کنت مسلمانانی خبراں و رحمتت
 لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ
 پہ ہا کساں کہ ایمانش آرتگ چہ شہا۔ و ہا کساں کہ بد گوئی کنت اللہ رسول و پر آیاں
 عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۱۲
 دردناک عذاب انت فل اللہ قسم و ورنٹ شے دیما تا کہ شمارا دش بکننت و اللہ و
 رَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ۝۱۳
 آئی و رسول حقدار تر انت پہ و ش کنگ اگر آ ایمان دار انت فل آیاں نزانگت
 أَنَّهُ مَن يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا
 کہ ہر کسے اللہ و آئی رسول و مخالفت و بکننت گڈا پر آتیا دوزخ و آس انت دائم و ہا
 فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ۝۱۴
 آئی تہا انت ہمیشنت مزین رسوائی فل ترس انت منافقاں
 أَنْ تُنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ
 چہ اے خبر کہ نازل بیت پہ مسلمانانی سر سوتے کہ خبر دار کنت آیاں و چہ ہا چیز چیکہ ماں افغانی دل انت
 قُلْ اسْتَهْزِئُوا إِنَّا لِلَّهِ مُخْرِجُونَ مَا تَحْذَرُونَ ۝۱۵
 بگوش کہ مسخرہ بکننت شہا اللہ ضرور ظاہر کنت ہا چیز کہ شمار ترست و
 لَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ
 اگر تو آیاں و جنت بجنے گڈا گوشنت کہ ما و گپ رپ و خوش طبعی کنگ فل بگوش

مازل ۲

بچ درد نہ وارت۔ اگر بہ ایمان و دعویٰ و قبوقعی راست انت تو اشان و لازم انت کہ اے دگران و یکنان و خدایا رسول و رضامندی و شوہازہ بہر بنت۔ فل یعنی چہ ہمار رسوائی و بچگ و خاطر اے تعاق و راہش اختیار کنگ چرائی و ستریں رسوائی ہمیش انت۔ و منافقاں ماں و فی دیوانی تہا اسلام و سلام پیغمبر و بار و بد کلامی اش کنگت۔ راست بازی مومناں ہر و ش کنگ ات و پہ کلا گش زرتگت۔ دین و کارانی سر مسخرہ کنگتیش۔ پدا و ہد خیالش بکتیں کہ چوش مہبت اے خیراں پہ واجہ پیغمبر و سر بہر بنت تو در ایشنتگش چہ پرواہ انت آ و تنہا گوش و خدایا نہ انت ما آئی دیما ہرچ پیچے تاویل و مطلبہ در شان کنیں واجہ آرا اشکنان و قبول کنت مگر چونکہ باز رہ و حی خدایا و ذریعہ اشانی نفاق و بد نبی و راز پاشک لبوان بوتگت ہمیشکا اے ترسش ہم مدام بوتگ ات کہ کتام سورتے ماں قرآن و چشمیں نازل مہبت کہ چرائی و ذریعہ مے دل و راز و پوشیدہ این نیت و ارادہ پاشک کنگ بہر بنت اصل گپ ایشنت کہ منافقانی دل چہ بز دلی و نزوری و سبب و یک خبر و سر اقامت نہ بوتگت۔ اشانی دل و مدام و سوسر پیدا بوتگت۔ برے برے واجہ پیغمبر و چشم پوشی و کریم نفسی

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

شان و گدازان و قی دل و راستی و انگشتش مگر قرآنی گروک و توارء چه پدا اشانی دل و لرزگی زرتکت پیشکش فرما بینتی شما کلاگ مگر ات و ٹوک و ٹالی و مسخرہ کنگ و عمل را ہوار بکن ات و واجہ پیغمبر بابت و ہواذن گو شان و قی دل و قی بدے ات لکن ہا چیز ضرور ظاہر کنت کہ چرائی و شتا تر سوک ات کہ آستے مکر و طحلی و ریشگان و یک یک و گیشینیت - فل ماں تبوک و روگ و و ہد و لہتین منافقان مسخرہ کنان و گوشت اے واجہ (واجہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم) و بجات کہ شام و محلات و روم و ملکائی فتح کنگ و اب و کند گانت آئی و رویانی جنگ و چو عربانی جنگ و سراقیاس گزنگ - من یقین کنان کہ با نذا ماکل رومیانی دینا ماں ساداں بندگ و اوشتا رنگ بسیں - اے مئے قرار (صحابہ رضی اللہ عنہم) مزن لاپ، دروغ بند و بزدل چونکائی روم و آرمودہ کاریں فوج و جت کت کنت و غیر ذالک دگ لہتیں نامہ و گیس گفتار کہ چریشاں مسلمان چہ رویا مرعوب و ہیبت زدہ بہ بنت و دل پرورش بہ بنت - واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خدمت و نقل کنگ

بوتنت واجہ و اشان و لوٹا بینت و جت مہا و انت کت تو اشاں پستہ دات کہ واجہ امارا ناحق و دل چنیں یقین داریں - ما یو کا پہ و ش گئی و روا اے کپ جتنت تا ناکہ جبرانی سبب و سفر گوں آسانی برگ بہ بیت - (ہے تاکد بیعہ فوائدا) فل یعنی آیا و ش گئی و و شنودی و موقع و جاگہ ہیبتنت کہ اللہ و رسول و گوں آئی و حکماں مسخرہ کنگ بہ بیت - خدا و رسول و کلاگ گرگ و احکام خدا و ندی و جہل جنگ و ہما چیز انت کہ اگر تنہا گوں زبان و و ش گئی کنگ بہ بیت ہم متریں کفر انت، چہ جاگہ کہ مثل منافقان بہ شرارت و کور دل و چشیں کارے کنگ بہ بیت - فل یعنی نوں چہ دروغیں عذرانی زرتنگ و حیلہ و نیون کنگ و حج سیت نیستنت ہر کس نفاق و کلاگ گرگ و سزا رسی انت آئی و ضرور سزا رسیت - البت ہر کس ہنوں ہم گوں صدق دل و توبہ کنان و چہ و قی جبرماں دست و کشتن آبان و خدا معاف فرما بینت یا ہر کس چہ پلشع کفر و نفاق و با وجود اے ہمیں ناشدنی و استہزار و و تارا دورش داشتنگ، آیایاں استہزار و کلاگ و سزا ادا نہ رسیت فل یعنی چہ درشتاں مسترین فرمان ہے کور دیں منافق انت کہ اشانی مروین و جنیں زبانی اقرار و قی اسلام و اظہار و با وجود شیب و ریح ماں ہے درک و دور و کلا ٹیش انت کہ ہک پیم و حیلہ و نیون کنان مردمان و چہ خوبیں کاراں بنیاد و پستیں کاراں ہشتو بدینت، خرق کنگ و حقیں و ہداں ہم و قی دست و پنجگان و بند کنت - غرض اشاں کلمہ و انان بوتنت و بسکن نہ چریشانی زبان و کسے خیر حاصل بوت و نہ چریشانی مال و کسے و سیت رسیت - و ہدیجہ اشاں خدائے بہ اے پھیالہ دات تو خدائے ہم اشان و بہ اشانی حال و سزا لہ دات - یلہ دیان و اشان و کجا چکل دات آئی و سیاں ماں دینی آیت و پیداکنت - فل یعنی اے سزا ہنکارا قی و بس انت کہ چرائی و رند دگ سزائے و حاجت باقی نہ مانیت - و شاید اشی و مطلب چوش بیت کہ ماں دنیا و ہم خدائے لعنت و اثر بر و برسان بیت یا اولی جملہ و تاکید انت - واللہ اعلم بالصواب -

فل یعنی دنیاوی لذتانی ہرچ بہ سکر یہ اشاں مقدر ات چرائی و قی بہر اش گیت و گدی انجام و بار و و چ و کشر نہ کت - وک یعنی شتا ہم بہ آیانی پھیالہ گدی انجام و تصویر و غافل ہوان و چہ دنیا و فانی و متاع ہم کرمقدرات انت بہر گزگانت و کلیں رفتار شے بہ ہمایانی پھیالنت - نوں شہر زبان ات کہ ہرچ انجامے آیانی بوت ہما انجام شے ہم بیت کنت حالانکہ بہ آیانی گور و شے مقابلہ و زور و قوت زیات ات، مال و اولاد و چہ شتا گیش انت - پدا ہم آیایاں چہ خدائی گرفت و تارا رکینت کت نہ کت - نوں باریں شتا پہ کئی بھروسہ و چہ خدائے سزائے اینکرے فکری و بے غرضی ظاہر کنگانت -

اَبِاللّٰهِ وَاٰيٰتِهِ وَّرَسُوْلِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۱۵﴾ لَا تَعْتَدِرُوْا
 کہ چہ گوں اللہ و آئی و حکماں و گوں آئی و رسول و شتا گوش کند کنگ و عذر میرات
 قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ اٰيٰمَانِكُمْ اِنْ تَعْفُ عَنْ طٰٓئِفَةٍ مِّنْكُمْ
 شتا و کافر بوتنت ایمان و ظاہر کنگ و چہ رند اگر معاف بکنیں چہ شتا یک جماعت و
 نَعْدَبُ طٰٓئِفَةً بِاَنَّهُمْ كَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ﴿۱۶﴾ اَلْبٰنِفِقُوْنَ
 گڈا ضرور عذاب ہن گنیں یک جماعت و پراے سبب کہ آگہ گار انت و منافقین مرداں
 وَاَلْبٰنِفِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يٰۤاَمْرُوْنَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ
 و منافقین جنیناں آوت ماں و تاجنت پیش دانت بدیں کار و منع کنت
 عَنِ الْمَعْرُوْفِ وَيَقْبِضُوْنَ اَيْدِيَهُمْ نَسُوْا اللّٰهَ فَنَسِيْهُمْ
 چہ نیکیں کارا و و چیت کنت قی و شتا نا خیال بوتنت چہ اللہ پرا اللہ ہن چہ آیایاں خیال بوت
 اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿۱۷﴾ وَعَدَّ اللّٰهُ الْمُنٰفِقِيْنَ وَ
 یقینا منافقان ہماوت نافرمان انت و وعدہ کنگ اللہ گوں منافقین مرداں و
 الْمُنٰفِقَاتِ وَالْكُفٰرِ نَارَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا هِيَ حَسْبُهُمْ
 منافقین جنیناں و گوں کافراں دوزخ و آس ہمیشہ ماننت ماں آئی و تہا ہماوت بس انت آیایاں
 وَاَلْعَنَهُمُ اللّٰهُ وَاَلْعَنَ اَوْلِيَآئِهِمْ وَاَلْعَنَ الَّذِيْنَ يٰۤاٰمُرُوْنَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ
 و دور داشتنت اللہ و چہ قی و شتا پرا آیایاں دائمی عذابت و (و منافقان) ہچو کہ چہ شتا پیشگیں مردماں
 كَانُوْا اَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَاَكْثَرًا مَّاوَالًا وَاَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوْا
 زوراک ترنت چہ شتا و گیشتر مال اولادش ہست ات پدا فائدہ گیت آیایاں
 بِمَخْلٰقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِمَخْلٰقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعْتُمُ الَّذِيْنَ مِنْ
 چہ قی بہرا پدا فائدہ گیت شتا چہ قی بہرا ہچو کہ فائدہ چست کت چہ شتا
 قَبْلِكُمْ بِمَخْلٰقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِيْ خٰضُوْا اَوْلٰٓئِكَ
 پیشگیناں چہ قی بہرا و داخل بوت انت شتا (ما بگوشیا) ہچو کہ داخل بوتنت کت ہے مردماں

بیت

منزل ۲

فل یعنی آیان و حج دنیاوی و اخروی برکت و کرامت نصیب نہ ہوت۔ باقی دنیاوی لذتانی ہرچ بہر بظاہر و در کپیت آدر حقیقت و بہ اشانی رسوائی و عذاب ات چوشکہ دور کوع پیش فلا لَتَجِبَنَّكَ اَمْوَالُهُمْ وَلَا اَوْلَادُهُمْ الْجَزَاءُ فَوَانْدَعُ گوست۔ فل نوح علیہ السلام قوم چہ طوفان و عادی چہ گوات و نمود چہ صیغہ (چہہال) و صلاک بوتنت۔ ابراہیم علیہ السلام حق تعالیٰ و عجب پیمائیل و عادتانی خلاف رہ بنڈاں مددکت کہ چریشاں آئی و قوم رسوا و نامراد بوت آیبانی بادشاہ غرود گون من رسوائیں موتے و دوچار بوت۔ مَدْرِن و نندوکان صیغہ (چہہال) رجفہ (زین چنڈم) وغیرہ و تنباہ بوتنت۔ لوط و قوم و مہیتگان چپ کنگ بوتنت و چہ ہرزا سنگانی ہور و گورت۔ اسے کلیں قومانی قصہ (ابید چہ ابراہیم و قوم) ماں سورہ اعراف گوست۔

فل یعنی خدا کسے و مفت و بے موقع سزاندنت۔ مردم و تھنچیں جبران و کثنت کہ چرایاں پرخدا و عذاب آیک المی انت۔ فل رکوع و شرعات و منافقان و اوصاف بیان بوتنت یعنی منافقان و ہدیہ مردمان و چہ نیکی و کاراں مہن کنان بری و ترغیب دینت مومناں چہ بری و سندان و مردمان و نیکیں کاراں تیار کثنت منافقانی پنجگ بندانت مومنانی دست بیچ انت آیان چہ خلی خرفچ کنگ و رہ بنڈاں نزاننت اشاں چہ وئی مالان دستور و روع و حقوق (زکوٰۃ وغیرہ) ادا کثنت۔ آیان چہ خدایاں بالکل شمشو شکارنت۔ اشاں، اشاں پنجوقت خدایاں کثنت و ماں سچیں کاراں خدا و رسول و حکمانی زندگسری و کثنت پیشکا آیان لعنت و مستحق بوتنت و اشاں خاصیں رحمانی امید و اقرار دیک بوتنت

وہ یعنی چہ دنیاوی و اخروی کلیں نعمتاں گیش ترختقا و رضا و وشنودی انت۔ جنت ہم پیشکا مطلوب انت کہ آرضاء الہی و جاگہ انت۔ حق تعالیٰ مومنان و ماں جنت و ہمک پیمیں جسمانی و روحانی نعمت نشاد کامی بخشیت مگر چہ درستان مستسرس نعمت حقیقی محبوب و دائمی رضائیت۔ ماں صحیح حدیث و انت کہ حق تعالیٰ اہل جنت و توار پردنت، جنتی لبتیک گوستنت۔ واجہ حُبت کنت هَلْ رَضِيتُمْ یعنی نون شما راضی بوتنت۔ جواب دینت کہ پروردگارا راضی ہوگے چہ سبب و ہدیہ شما مارا مستسرس و مستسرس انعام عطا فرمائینگ۔ هل اعطیکم افضل من ذلك یعنی ہرچیک دنے و ہدیہ دیک بوتگ آیا چہ اے درستان ہم مستسرس چیز زورگ لوٹت جنتی سوال کثنت کہ اے پروردگار آپریشی و افضل دگہ چہ چہر بیت کثنت اے و ہدیہ فرمان کثنت احد علیکم رضوانی فلا اسخط علیکم بعدہ ابدًا۔ وئی دائمی رضا و وشنودی و بہ شے سرا نازل کنان کہ چرائی و پد کردی خفگی و نا و وشنودی نسبت (بخاری و مسلم) رزقنا اللہ و سائر المؤمنین ہذہ الکرامۃ العظیمۃ الباہورۃ۔

حِطَّتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ

بیکار بوتنت آیبانی عملاں ماں دنیا و آخرت و وہمایاں و

الْخٰسِرُوْنَ ۱۹ اَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَاُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ

تاواں بارنت و آیان و نرسنگ چہ خبرھاگ نیکہ چہ آیان پیسیر بوتگنت نوح و قوم

وَعَادٍ وَثُبُوْدَهُ وَّقَوْمِ اِبْرٰهِيْمَ وَاَصْحٰبِ مَدْيَنَ وَاَلْوَتَفَكَّتْ

و عادی و نمود و ابراہیم و قوم و مدین و باشدگان و سر و چہر کتگیں مہیتگان و

اَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلٰكِن

آتگنت آیبانی گورا آیبانی پیسیر گون روشن دیلاں۔ پدا اللہ و ظلم کنگی نیت بہ آیبانی سرا لیکن

كَانُوْا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ۲۰ وَاَلْمُؤْمِنُوْنَ وَاَلْمُؤْمِنٰتُ

آیاں بہ وئی سراوت ظلم کتگت و ایمانداریں مرداں و ایمانداریں جنیناں

بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يٰۤاَمْرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهَوْنَ

گون بیکد گرا مددگارنت فرمائینت بہ نیکیں کارا و مہن کثنت

عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُوْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَيَطِيعُوْنَ

چہ بدیں کاراں و قائم دارنت نماز و دینت زکوٰۃ و اللہ و آئی و

اللّٰهِ وَرَسُوْلَهُ اُولٰٓئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ۲۱

رسول و حکم و منتت ہمائنت کہ زوت رحم کثنت اللہ پرایاں بیشکل شد زور کثنت حکمت و واجبت

وَعَدَ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ وَاَلْمُؤْمِنٰتِ جَنَّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا

وعدہ کتگ اللہ گون ایمانداریں مرداں و گون ایمانداریں جنیناں ایڈولیں باغانی کہ رنبتت چہ آیبانی چیرا

الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَمَسْكِنٌ طَيِّبٌ فِيْ جَنَّٰتِ عَدْنٍ

جو ہمیشہ ماننت ماں آیبانی تہا و پاکیزیں مکان ماں مقیمی باغناں

وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ اَكْبَرُ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۲۲ يٰۤاَيُّهَا

و رضامندی اللہ (چہ اے دران) سترنت و ہیشتت مزینں کامیابی او

توبہ

۱۵

فل جہاد لفظی معنی انت یکا پسندیدگیں چیزے ۽ دور لنگ سک باز کوشست کنگ۔ اسے کوشست کہ گون سلاح ۽ بیت کہی گون بان کہی گون تلم کہی گون کہ یک ہند ۽ منافقان کہ گون زبان ۽ اسلام ظاہر کنت و گون دل ۽ مسلمان مہنت، بہ اشانی مقابلہ جہاد بابت جہادرت ۽ گور۔ نہ انت نہ پیغمبر ۽ عہدہ چوشین اقمہ نے بوت پیشکا جہاد لفظ مال اسے آیت ۽ عام کنگ بوتنگ یعنی گون زہم ۽ گون زبان ۽ گون تلم ۽ ہر وہ کہہ کہے ۽ مقابلہ ۽ ہر میں مصطلحے گنرات جہاد کنت انت۔ لھتیں عالم جوش کوشست اگر منافقان نفاق بالکل ظاہر بہ بیت تو گون آیات جہاد بابت کنگ بیت۔ بہر حال ۽ غزوہ تبوک چونکہ منافقان نفاق بالکل دراننگت پیشکا اسے آیت آیانی بابت ۽ کہیں تندی سلوک کنگ ۽ سوچ دیگ بوتنگ۔ واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم فطرہ سک باز زم مزایے ات فیما رحمۃ من اللہ لنت لہم ولو کنت فظا غلیظ القلب لا نفصوا من حولک (آل عمران رکوع ۱۷) پد اچ حق تعالیٰ ۽ جانب ۽ حکم ات و اخفص جناحک لمن اتبعک من المؤمنین (شعرا ۱۱) چونکہ منافقان ہم سر ظاہر ۽ مومنانی ٹولی ۽ شامل حساب بوتنگت پیشکا واجہ پیغمبر گون اشان در گور، چشم پوشی و نرمی ۽ معاملہ فرماستگت۔ تبوک ۽ موقع ۽ وہد یہ منافقان سڑچیں بے حیائی، عناد و دشمنی ۽ رہندان ۽ اختیار کت تو حکم بوت کہ نون بہ اشانی معاملہ سکیں دستور اختیار کنت انت۔ اسے ناشتریں مردم گون خوش خلقی و نرمی ۽ ہجر متوک انت۔ فک منافقان باشت ۽ پیغمبر علیہ السلام و دین اسلام ۽ بدی ظاہر کنت کت جوشک ماں سورہ منافقون ۽ کیت۔ وہد یہ یک مسلمانے اشانی خبران ۽ بہ پیغمبر علیہ السلام ۽ سر بختیں تو آرا دروغ بند کرتگت و سوگندشس و ازنگت کہ فلاں خبر مانہ کرتگت۔ حق تعالیٰ ۽ مسلمان بیان کنو کافی خبرانی تصدیق فرمائیت کہ بے شک اشان اسے خبران ۽ چہ زبان ۽ در کنتگت و اسلام ۽ دعویٰ ۽ بد اسلام و اسلام ۽ پیغمبر بابت ۽ ہا کلمات کوشنگت کہ آیات ۽ تنہا اسلام ۽ منکر چہ زبان کشت کت کنت۔ فل چہ غزوہ تبوک ۽ واپسی ۽ وہد ۽ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم چہ شکر سر سندان ۽ یک کو ہی کتے ۽ سرار و گانت تقریباً دوازدہ منافقان و تی دیبان ۽ چیر دیان ۽ ماں شب ۽ تہار وکی ۽ لو طت کہ واجہ ۽ سراسر حملہ کنت و آرا چوکوہ ۽ جہگ ۽ دور بدینت حضرت حذیفہ و عمار واجہ ۽ ہمراہ انت۔ عمار ۽ اشان ۽ چپ و جاگرد کت و داشت مگر حذیفہ جان و ہکلان ۽ اشانی اشترانی دیم ترینت۔ چونکہ اشان و تی دیم گپتگت پیشکا حذیفہ و دگر کسے ۽ اشان ۽ جاہ نیارت۔ رند تر ۽ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ۽ حذیفہ و عمار رضی اللہ عنہما ۽ رانام بنام آہانی علامت و نشان سوچ و انت بلے مہن ای کت کہ کسے ۽ سراسر اسے نامان ظاہر کنت۔ بہ سہے واقعہ ۽ نینگ ۽ و ہتوا لہما لکرمینا لواء اشان ۽ انت کہ ہرج ناپاک لہا دہے آیات داشتگت آتمام نبوت لھتیں عالم جوش کوشست کہ بہ یک موقع ۽ ماں اسلامی شکر ۽ خانہ جنگی ۽ بوتگت منافقان اغوا کنت ۽ ماں جہاد و انصار ۽ ناتپائی پیدا کنگ ۽ کوشست کت مگر نام بوتنت واجہ ۽ صلح کنا نیت۔ چوشک ماں سورہ منافقون ۽ آئی ۽ بیان کیت فل یعنی چہ واجہ پیغمبر ۽ دعا ۽ خد ۽ اشان ۽ مالدار کت چہ وامانی بار ۽ آزات بوتنت۔ گون مسلمانان ہور تہور بوگ ۽

التَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَأَبْأُولِهِمْ
 پیغمبر! جنگ بکن گون کافران و منافقان و تندی بکن پہ آیانی سرا و آیانی جاگہ
 جَهَنَّمَ وَيَسَّ الْمَبِصِيرُ ۵۶ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ
 دوزخ انت و آبدیں جاگہ ۽ اللہ قسم ۽ ورت کہ آیات (بدیں) خبر ننگ حالانکہ
 قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَتُّوا بِمَا
 گوشتک آیات کفر ۽ لفظ و کافر بوتنت رند چہ اسلام ۽ ظاہر کنگ ۽ کت و قصد کت پہ ہما
 كُمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ
 چیزیکہ دشمنی ز سیت و کینکنداشت مگر پہ چہ خبر کہ ہستگار کنت اللہ و آئی ۽ رسول ۽ چہ
 فَضْلِهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا يَكُ خَيْرًا لَّهُمْ وَإِنْ تَوَلَّوْا يَعْذِبُهُمْ
 و تی ہرمانی ۽۔ پد اگر تو بہ جنت گد اشتر تر انت پر آیات و اگر منت گد اعداب کنت آیات ۽
 اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
 اللہ پر دردناکین عذابے ماں دنیا یا و آخرت ۽ نیستیں پر آیات ماں روی زمین ۽
 مِنْ وَّلِيِّ وَلَا نَصِيرٍ ۵۷ وَمِنْهُمْ مَنْ عٰهَدَ لَنَا
 بچ بار و مددگار سے کت و ہتے چہ آیات ہما کس انت کہ وعدنی کنت گون اللہ کہ اگر بدنت ہا
 مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ ۵۸ فَلَمَّا
 چہ و تی درگاہ ۽ گد اما ضرور خیرات کیں و ضرور ہیں چہ نی کو کاراں پدا وقتیکہ
 أَنَّهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ۵۹
 دانت اللہ چہ و تی بچیں در اگد بچیش کت پہ آیات و بختت و آ (چہ پیرا) روگردانیں مردنت
 فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا
 پدا پہ آیانی سزا یا ایری کت نفاق ماں آیانی دلاں داں ہما روچیکہ ڈیک ورت گون آئی پہ سہ سہا
 اللَّهُ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ۶۰ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ
 کہ خلافش کت گون اللہ ہما وعدہ ۽ گون آیش کنت و وہ سہا کہ دروغش بنگت آیات زانتگت چہ

چونکہ منافقان ہم سر ظاہر ۽ مومنانی ٹولی ۽ شامل حساب بوتنگت پیشکا واجہ پیغمبر گون اشان در گور، چشم پوشی و نرمی ۽ معاملہ فرماستگت۔ تبوک ۽ موقع ۽ وہد یہ منافقان سڑچیں بے حیائی، عناد و دشمنی ۽ رہندان ۽ اختیار کت تو حکم بوت کہ نون بہ اشانی معاملہ سکیں دستور اختیار کنت انت۔ اسے ناشتریں مردم گون خوش خلقی و نرمی ۽ ہجر متوک انت۔ فک منافقان باشت ۽ پیغمبر علیہ السلام و دین اسلام ۽ بدی ظاہر کنت کت جوشک ماں سورہ منافقون ۽ کیت۔ وہد یہ یک مسلمانے اشانی خبران ۽ بہ پیغمبر علیہ السلام ۽ سر بختیں تو آرا دروغ بند کرتگت و سوگندشس و ازنگت کہ فلاں خبر مانہ کرتگت۔ حق تعالیٰ ۽ مسلمان بیان کنو کافی خبرانی تصدیق فرمائیت کہ بے شک اشان اسے خبران ۽ چہ زبان ۽ در کنتگت و اسلام ۽ دعویٰ ۽ بد اسلام و اسلام ۽ پیغمبر بابت ۽ ہا کلمات کوشنگت کہ آیات ۽ تنہا اسلام ۽ منکر چہ زبان کشت کت کنت۔ فل چہ غزوہ تبوک ۽ واپسی ۽ وہد ۽ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم چہ شکر سر سندان ۽ یک کو ہی کتے ۽ سرار و گانت تقریباً دوازدہ منافقان و تی دیبان ۽ چیر دیان ۽ ماں شب ۽ تہار وکی ۽ لو طت کہ واجہ ۽ سراسر حملہ کنت و آرا چوکوہ ۽ جہگ ۽ دور بدینت حضرت حذیفہ و عمار واجہ ۽ ہمراہ انت۔ عمار ۽ اشان ۽ چپ و جاگرد کت و داشت مگر حذیفہ جان و ہکلان ۽ اشانی اشترانی دیم ترینت۔ چونکہ اشان و تی دیم گپتگت پیشکا حذیفہ و دگر کسے ۽ اشان ۽ جاہ نیارت۔ رند تر ۽ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ۽ حذیفہ و عمار رضی اللہ عنہما ۽ رانام بنام آہانی علامت و نشان سوچ و انت بلے مہن ای کت کہ کسے ۽ سراسر اسے نامان ظاہر کنت۔ بہ سہے واقعہ ۽ نینگ ۽ و ہتوا لہما لکرمینا لواء اشان ۽ انت کہ ہرج ناپاک لہا دہے آیات داشتگت آتمام نبوت لھتیں عالم جوش کوشست کہ بہ یک موقع ۽ ماں اسلامی شکر ۽ خانہ جنگی ۽ بوتگت منافقان اغوا کنت ۽ ماں جہاد و انصار ۽ ناتپائی پیدا کنگ ۽ کوشست کت مگر نام بوتنت واجہ ۽ صلح کنا نیت۔ چوشک ماں سورہ منافقون ۽ آئی ۽ بیان کیت فل یعنی چہ واجہ پیغمبر ۽ دعا ۽ خد ۽ اشان ۽ مالدار کت چہ وامانی بار ۽ آزات بوتنت۔ گون مسلمانان ہور تہور بوگ ۽

سبب چہ غنیمت ۽ مال ۽ اشانی و تی و ندر ۽ رساں بوت چہ واجہ ۽ وجود ۽ برکت ۽ پیداوار ہم بخوبی بوت اسے احسانانی بدلہ اشش چوش دات کہ گون خدا و رسول ۽ دعا بازی گلائیش بوتنت و بہ ہر پیما پیغمبر علیہ السلام و اید کہ مسلمان ۽ دل سیاہ کنگ ۽ واسطہ و تی لائکش بستنت۔ ہنوں ہم اگر توبہ کناں ۽ چہ و تی ناشتریاں دست و بختت توبہ اشانی حق ۽ جوان انت و اگر نہ ماں دنیا و آخرت ۽ اشان ۽ ہما سزا ۽ بدنت کہ چرائی ۽ کینوک بہ رتے زمین ۽ کس پیدا نہ بیت چہ لھتیں روایتاں در ابیت کہ "جلسا" نامی یک مرد سے اسے آیتان ۽ اشکان گون صدق دل ۽ توبہ کار بوت وہ آمدگ ۽ و تی زندہ رہا پہ اسلام ۽ خدمت ۽ قربان کت۔ وہ یک مرد ۽ ثعلبہ بن حاطب انصاری ۽ گون واجہ پیغمبر ۽ عرض کت کہ یہ منی حق ۽ مالدار بوگ ۽ دعا کنت انت واجہ ۽ در آیتت تعلیم کیں چیز کہ برائی تو خدا ۽ شکر ادا کئے چہ ہا زیاد ہیں چیز ۽ شر ترنت کہ آیانی حقوق ۽ تو ادا کت مکے آید و بارہ پدا سے عرض ۽ کت واجہ ۽ پتہ دات کہ اسے ثعلبہ! آیات ترا ۽ دوست نہ بیت کہ منی قدمانی پدانی سرا و تی قدمان ایری کئے واجہ انکار ۽ سرا آیتاں زیات اصرار کت آئی ۽ وعدہ کت کہ اگر خدا من ۽ را ماں بدنت من اشتر ۽ حقوق ۽ سر جمعی ادا کناں۔ آخر کار واجہ پیغمبر ۽

دعا فرمائیںت ماں آئی، پس ہنکرت بکت بوت کہ آچار بوت چہ مدینہ، ماں یک میتی مقیم بہ بیت ویدا آئی اے مال ہمیںکریات شنگ تالان بوگ، لگت کہ کم کم آئی جمعہ وجماعت نماز ان آئی ہم ترک دات۔ چنت روح، بعد چہ واجہ پیغمبر نیک زکوٰۃ وصول کنوک آہت توگوں آئی، گوشتی کہ زکوٰۃ وجزیرہ ہنگام معلوم بہت۔ یک دو برا ہنخور دوسے وپدے کنان، لگت سراچہ زکوٰۃ ادا نیگی، انکاری کت واجہ پیغمبر سہہ برافرا مینت "ویح ثعلبہ" دے آیتاں نازل بوتنت۔ وہہ ایشرا الیشی لہتیں سیاداں اے حال سرت نہ گوں ناوشیں دل، گوں زکوٰۃ مالان حاضر بوت واجہ فرمائیںت کہ خدایا منار ابئی زکوٰۃ زورگ، مہن کنگ چیشی، اشنگ آئی، باز او یلاکت۔ پرچاکہ واجہ زکوٰۃ قبول نہ کنگ پکئی، مزمن مشرمی خبرے ات۔ چہ بدنامی، خیال، وئی سراخاک لیکگ لگت بے ماں دل، نفاقی داشتگت چہ واجہ پیغمبر، پدا بوکر صدیقی خدمت، گوں زکوٰۃ مالان حاضر بوت آئی، ہم چہ زکوٰۃ قبولی انکارکت۔ پدا حضرت عمر، چیرانی، پدا حضرت عثمان، خدمت، زکوٰۃ پیشس کئی ہر دو میناں انکارکت ہر یکے، ہر چہ پیغمبر، روکت آئی، قبول کت نہیں آخر چہ نفاق، پدا حضرت عثمان، دور آئی، خاتمہ بوت۔

التوبة ۹

۳۰۰

واعلموا

اللّٰهُ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ ۗ وَاَنَّ اللّٰهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۝۷
 کہ اللہ زانت آیانی رازے، و آیانی مشورت، و اے کہ اللہ شرزانت پوشیدہ نہیں خبراں
 الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ
 ہماکساں کہ کلاگ گزنت ہما مسلماناں کہ یہ کتادہ دلی خیرات کسنت
 وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ الْجَهْدَ مِنْهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ
 و ہماکساں کہ ننگدنت مگروتی محنت، مزدوری، پدا آ مسخرہ کسنت گوں آییاں مسخرہ کنگ
 اللّٰهُ مِنْهُمْ ۗ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۸ اَسْتَغْفِرُ لَهُمْ اَوْ
 اللہ گوں آییاں ویر آییاں دردناکیں عذاب انت، تو پر آییاں معافی بلوٹ یا
 لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ اِنْ تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ
 معافی ملوٹ۔ اگر معافی بلوٹے تو پر آییاں ہفتاد برا پدا ہن ہجر
 يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ ۗ وَاللّٰهُ
 نہ بخشیت آییاں، اللہ، اے پہے سببا کہ منکر بوتنت چہ اللہ، وچہ آئی، رسول، واللہ
 لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِينَ ۝۹ فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِ هِمِّ
 پہ راہ، نپرسر بنیت سرشیں مردمان، کل بوتنت پشتکپتگیں مردمان پہ وئی بندگ،
 خَلْفَ رَسُولِ اللّٰهِ وَكَرِهُوا اَنْ يُجَاهِدُوا بِاَمْوَالِهِمْ
 رند چہ رسول اللہ، وناپسندش داشت اے کہ جنگ بکنت، وئی مالان و
 اَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيْلِ اللّٰهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ
 جاناں، ماں اللہ، راہ، و گوشتش کہ کوچ مکنت ماں گرمی، و کئی بگوش
 نَارٍ جَهَنَّمَ اَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُوْنَ ۝۱۰ فليَضْحَكُوا
 کہ دوزخ، آس گرم ترانت، اگر آس پر بوتینت و نون بکند انت
 قَلِيْلًا وَلَيَبْكَوْا كَثِيْرًا ۗ جَزَاءً لِّمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۝۱۱ فَاِنْ
 کے و بگريونت باز، پہ عوض، وئی کتگیں کارانی ک نون اگر

۱۲
 یعنی گوں خدایا صریح وعدہ خلائی کنگ، و دروغ نیک
 سزا آئی نخل و روگردانی، اثر اے بوت کہ ہم مدگی نفاق، و
 ہنڈال ماں آیانی دل، حکم بوت کہ داں مرگ، در نہ کپت و
 سنتہ اللہ ہم ہمیش انت کہ وہہ یک مہے شتریں یا بدیں
 ہیل و عادتے و ت اختیار کنت تو زیاتیں گروچیل، آ
 ہیل و عادت دائمی جوڑ بیت سلیں ہیل و عادت، ہے
 دوام و استحکام، ہے برے گوں ختم و طبع (مہر جنگ) لفظا
 تعبیر کسنت۔
 ۱۲
 مے صفحہ فوائد: و یعنی توری ہر ہمیں وعدے
 بکسنت۔ خیال دپ ماں دپ بدینت یا چہ لاچار، ماں
 پیشس بکسنت خدایا پاک ایشانی نیت و ارادیاں، شرزانت
 و گوں وئی ہم جلسان، زندان، ہرچ مشورے کسنت آباکیں
 ذات بہ سزجی، معلوم دارانت آزانت کہ لکنتا قن
 و لکنتون من الصلحین، وعدہ ویدارنٹان بان،
 زکوٰۃ، حاضر کنگ گوں چونکائی وچونین نیت، آت۔
 و لیکرے واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم، مسلمانان،
 صدقہ دیگ، ترغیب دات حضرت عبدالرحمن بن عوف
 و چار ہزار (دینار یا درہم) حاضر کسنت عاصم بن عدی
 یک صد و سق خرماگ کہ آہانی قیمت چار ہزار درہم آت
 پیشس کت منافقان، گوشت کہ اشاں پہ وئی نام و نمود
 انکر زردا تک۔ یک غریبیں صحابی ابو عقیل، جواب دات
 کہ آئی، محنت و دل سیاہی چیزے کما سینگت چیرانی،
 یک صاع تمہ صدقہ کت تو اشاں کلاگ گرگ شروع کت کہ اے
 مفت، ہر وئی زور کی خون جنان، ماں شہیدان داخل
 بوگ لو بیت۔ چیشی، یک صاع تمہ، چہ کار شربت۔
 الغرض کم دیوک و زیات خرچ کنوک ہیج کس چیشانی زبان
 لوک و طالبی، سلامت پشت نہ کپتگت۔ حق تالی، فرمائیںت
 سخرا اللہ منہم (خدایا گوں اشاں لوک مالی کت) یعنی
 ایشانی شکان و یگان و کلاگ، بدلہ دات۔ سر ظاہر،
 اشاں پہ چنت ریح، و ول کنگ بوتنت کہ لوکالی بکسنت بے
 در حقیقت، توک و تلال اشانی دلانی قرار چند چنڈ بان
 انتت کہ و تارا پہ دردناکیں عذاب، تیارش کت۔
 و یعنی پہ منافقانی حق، توری شہاچنگر بر استغفار کت
 پہ اشاں اے بالکل بے کار و بے فائدہ انت خدایا اے
 بد بخت و کافر و نافرمانان، گری ہم معاذ کنت۔ قصہ جوش بوت

۱۱

مذلل

کہ مدینہ، رئیس المنا مقیم عبد اللہ بن ابی ہرانت بوت واجہ پیغمبر وئی پشک آرا پہ کفن، دات وئی مبارکیں لعاب ماں آئی، دپ، مان کت، خازہ، نماز و انت و مغفرت، دعائی لوٹت حضرت عمر، اے بابت، انکنت و گوشتی یا رسول اللہ، اے و ہا خبیت انت کہ آئی، فلاں و ہد و ہد، اے اے ہمیں نالائقس حرکت کسنت، بہ کفر و نفاق، ہد
 پیش پیش ات آیایشی، بابت حق تعالیٰ، فرمان نہ کنگ کہ استغفر لہم اولا، استغفر لہم سبعین مرۃ، فلن یغفر اللہ لہم۔ واجہ ارشاد
 فرمائیںت اے عمر! منار چہ استغفار، مہن کنگ، تو کس زاد وارگ بو کنگ استغفار، کجاں یا لکناں، آخرا، فعل انت کہ اشان، و معاکنت یعنی بہ ایشانی حق، منی استغفار دیوک مینت (ایشانی
 حق، نفع بدنت ممکن انت، پدا گرائی حق، منی اے عمل کار آمدناں، بیت ایدگ مردم چہ درسناں ستریں دشمن، حق، واجہ پیغمبر، اے مزن تصدق و زیادہیں شفقت، گندان اسلام و پیغمبر اسلام
 شہدائی بہ بنت چنانچہ ہنوش بوت) ماں صحیح بخاری، روایت، واجہ فرمان کت کہ اگر من برانتیں کہ چہ ہفتاد و بر، زیات استغفار کنگ، چہ آئی، مغفرت بیت کنت تو من چہ ہفتاد و بر، زیات
 استغفار کنگت، جوش جوش ماں آجلہ، نبی صلی اللہ علیہ وسلم، خبردار کت کہ چہ حضرت عمر واجہ، ہم ماں آئی، حق، استغفار بے فائدہ زانگت فرق انقدر انت کہ حضرت عمر، نظر ماں بغض فی اللہ

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

جوشِ ذہنِ ہے لفظء کارمزنگت و اجنبی کرم چہ میت، فائدہ سرزدان تمام پیغمبر از شفقت انہاروزنگانی فائدہ خیال داشتگت لیکن آخر کار وحی الہی ولا تصل علی احد منہم مات ابدًا ولا تقم علی قبرہ و صاحبنا منافقانی جنازہ نماز وانگ یا آبیانی کفن دفن کردارانی وغیرہ سہا بہر زورگ بالکل ممانعت پرچاکہ چہ رہ بند منافقان دل بڈی و مومنان و دلپوشی بوگ و احتمال ات چہ ہا و ہد بگر واجنبی یک منافقے ہم جنازہ نماز نہ و نت۔ فلک اے سہا منافقانی بابت انت کہ آیاں ماں غزوہ تبوک شامل نبوت یعنی منافقین موم و احوال ایشنت کہ بری و عیب و کارنگ چہ و شنود بیت چہ نیکی بدل بوان دورتحت۔ و چونکہ پیش بیان بوت و گون ہورے توارش جنت چشم قوم گون نی استغفار ہے فائدہ حامل بیت چر دانگ کار و بد اعتقادی و میان فرق معلوم بیت چشم کت مگناہ انت کہ چہ پیغمبر بخشا نیگ و بخشگ میت و لو انہم اذ ظلموا انفسہم جاءوك فاستغفروا اللہ و استغفر لہم الرسول لوجہ و اللہ تو ابا رحیمہ (النساء رکوع ۹) و لیکن بد اعتقاد پیغمبر ہفتاد برے استغفار فائدہ نذرت۔ و منافقان و ت ماں و نایک گرسے و گوستگتس و یا گون لھتس مومنانش گوستگت تاکہ اشانی دل نزور بہ بنت۔ فل یعنی اگر

رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِّنْهُمْ فَاسْتَأذَنُوكَ لِلخُرُوجِ
 واپس ببارت ترا اللہ یک جماعتے و نیگ چہ آیاں و پدا اجازت بلونت چہ تو بہ در کپکے
 فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ ابَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ
 بگوش بجز در کپت گون من کدی و بجز جنگ مکت منی ہمراھی و گون چ دشمنے و شتا و
 رَضِيْتُمْ بِالْقُعُودِ اَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخُلَفَاءِ
 راضی بوتت پہ ننگ و اولی برا نون بنیت گون پشت کپتگیں مرد ماں و
 وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰ أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّاتَ ابَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهِ
 و نماز موان پہ یکے و سراجہ اے منافقان کہ بمریت کدی۔ و موشنت آئی و قبرہ سرا و
 إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَسِقُونَ ﴿۳۷﴾
 او منکر بوتنت چہ اللہ و چہ آئی و رسول و و امرتت پہ نافرمانی و حالت و ک و
 لَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّا نَرِيكَ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ
 ماں جبرانی و تہاد و مریت ترا آبیانی ماں و اولاد کچھ بھنت بجز چہ ایشاک اللہ لویت کہ آیاں عذاب جنت
 بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ أَنفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿۳۸﴾ وَإِذَا أَنْزَلَتْ
 پہے چیزانگی ماں نیایا و در کپیت آبیانی نفس و اماں کفر و حالت و انت و وقتیکہ نازل بیت
 سُورَةٌ أَنْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَجَاهَدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنُوكَ
 سور (پہ مطلب) کہ ایمان بیت پہ اللہ و غزا بکنت گون آئی و رسول و ہمراھی و رخصت لویت چہ تو
 أُولَاطِلُولٍ مِّنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقُعْدِيْنَ ﴿۳۹﴾
 ہستگارین موم چہ آیاں و گوستت کہ بل مارا کہ پشت بچیس گون پشت کپتگیں مرد ماں
 رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿۴۰﴾
 و ش بوتنت کہ بندنت ہورشت کپتگیں جنینانی و مہر جنگ بوگ پہ آبیانی دلال نون آن فہمت و
 لَكِنَّ الرَّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
 لیکن رسول و ہماک اس کہ ایمانش آرتگ گون آبیانی غزایش کت پہ و تی مالاں و جاناں

مثال ۲

اشاں بزانتس تو خیالش کنگت کہ چہ ادہ گرمی و تارا ریان
 ہما گرمی و نیگ و سر کپتگت آواز زیات سک ترنت اے
 و اہما مثال بوت کہ چہ روتاب و تجان و آس و باہوٹ کسے
 بہ بیت ماں حدیث انت کہ ہمہ آس نیب آس و شصت
 و نہ درجہ کپت تر انت نعوذ باللہ منہا۔ و یعنی جنت روج
 پہ و تی کنگس کاراں و شنود بہ بیت و بگندرات پدا بہ اے
 کارانی سزا و مدامیگی و گریوگ انت۔ ۱۲
 ہے صفحہ و فوائد: و واجہ ماں بوگ ات و منافق ما
 بدینہ و ممکن ات کہ لھتس منافق چہ نبی و واتری پیش مرگ و
 گورانا ز بکنت پیش کا الی طائفتہ منہم فرمان کت
 و یعنی اگر نون اے مردم تمام دگ غزوہ وے و روگ و اجازت
 و بلوٹ انت تو شہا اشاں و بگوش ات کہ بس! شے شیری
 و بہادری و راز ترکت۔ و شے دلانی احوال اول سر و ظاہر بوٹ
 نہ شتا نون کدی بہ مے ہمراہی و در کپت کت کن ات و نہ
 اسلام و دشمنانی مقابلہ و تی بہادری و جوہر ان پیش
 داشت کت کن ات۔ لہذا نون شمارا چ تکلیف کنگ و عن
 ضرورتہ انت گون جنیل آدماں، زھگاں، ننگاں و نزوریں مزا
 ماں لوگان و پتہراں بہ بیت و ہما چہرے کہ اول سر و بہ و تاپند
 کتگت۔ بہتر انت کہ بہ ہما جا و رے ہمرات تاکہ خدا و عذاب و
 بہ شتری و سر اچش ات۔ فل یعنی بہ دعا و استغفار و یا پہ
 دفن و بند و بست و فلک اے آیت عبد اللہ بن ابی و
 واقعہ و پید نازل بوت جوش ک پیش و مفصل بیان ہم بوت
 چہ آیت و بعد منافقان و جنازہ نماز و وانگ پہک
 ممنوع بوت امیر المؤمنین حضرت عمر فاروق رضی اللہ عنہ بہ
 احتیاط و ردا ہما شخصہ و جنازہ نماز و انگلی کہ ماں
 آئی نماز و حذفہ گون بوگت۔ پرچاکہ واجنبی اشی و را
 منافقانی ناماں و یک یک گوستگت ہے و اے واجہ و لقب
 صاحب سر رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم قرار گیت۔
 و چار رکوع پیش ہے بیان ساری و گوستگ آئی فائدہ
 ہمود ابوان ات۔ فل یعنی قرآن و کتاب سورت و ہدیجہ خبر دار کنگ
 بیت کہ بہ سزجی و گون خلوص و یقین و ایمان بیارات کہ آئی
 مسترس اثر ہے ظاہر بوتس کہ پیغمبر اسلام و ہمراھی و بہ خدا و
 راہ و جہاد بکنت ہے اے منافقان جان جو دوزگ بنا کنت
 و چرٹاں شتنگ و چہ زور ہم دروغس عذر تراشان و
 اجازت طلب کنگ کا بیت کہ واجہ اگر ارا ہمد ماں مدینہ

جنگ و اجازت بدے چوش بگوش کہ گون مزن بے غیرتی و بے شرمی و پریشی راضی انت کہ جنگ با ترس و نام و اشکان و خانہ نند و کیں جنینانی پیمان ماں لوگاں
 بندنت۔ البت و ہدیجہ جنگ و غرہ و خطرہ باقی نہ بیت و امن و ایمنی و زمانہ بہ بیت تو جبران و گروگ و چو مفراض و زبان و کار بند و توک چہ دستاں دیماتر انت
 فَاذْجَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يُنْظَرُونَ وَإِلَيْكَ تُدْورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذُهِبَ الْحُوقُ سَلَقُوكُمْ بِالْحَسَنَةِ حِدَادٍ
 (الاحزاب رکوع ۲۶) و یعنی کذب و نفاق، بحول عن الجهاد و تخلف عن الرسول و شامت و چہ اشانی دلانی سر ماہر جنگ بوگ کہ نون زندیس زندیس عیب ہم
 اشان و عیب نظر نیابت و گون مزن بے غیرتی و بزولی و شرمندگی و بدل گل و پهل ظاہر کنت۔ ۱۲

دل منافقانی مقابلہ عداا اخلاص دار و کس مؤمنانی بیان انت کہ بجات با خدای و فاداری بندہ ایش انت کہ بہ آئی راہ و وئی جان و مال و خرچ کنگ و سچ کجک پد نہ بنت - خطوہ و ہریمیں موقع بہ بیت بہ سلام و حمایت و پیغمبر اسلام و ہر اھی کمدام تیار اوشتوک انت اگر بہ چشینیان کامیابی و کامرانی نہ بیت گدا یہ کئے بیت ۔ وک یعنی چوشک ماں مدینہ و نذوکان منافق ہم ہست انت و مخلصین ہم سے و طرہ و بجات و بد و دانی تہا ہمک پیچے مردم بہست انت چرایاں ادا و قسمانی ذکر فرمائینت ۔ مخلصین دیجاتی مردمانی ذکر اے رکوع و کسرے ماں و من الاغراب من یؤمن باللہ والیومہ الآخر الخ و کیت ادا دیجات و نذوکانی دو جماعتی ذکر انت (معذورون) (۲) قاعدون) چرایاں اولی جماعت (معذورون) و مصداق و بردا پیشی مفت اختلاف دارنت کہ آیا پیشی و مراد دروغ بند و کس نمون کونکس منافق انت یا راستی و عذر کونکس مسلمان کہ آدر حقیقت و چہ جہاد و شرکت معذوران انت اگن اولی شق اختیار کنگ بہ بیت تو ماں آیت و منافقانی دو قسمانی بیان بیت "معذورون" و اہما کس تو نشت کہ آیاں تفاق و باوجود محض ظاہری رسم و تمام کنگ و بردا

واعلموا ۱۰۰۲
 ۳۰۲
 التوبة ۹

وَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۸۸﴾ اَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ
 وپہ ہشتانت ہریمیں نیکیاں و ہشتانت رستگیاں بہ مراداں تیار کنگ اللہ پر آیاں
 جَدَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ
 باغ کہ رنبت چہ آیانی چیرا جو ہمیشہ مانند ماں آیانی تہا ہیشنت کامیابی
 الْعَظِيمُ ﴿۸۹﴾ وَجَاءَ الْمُعَذَّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ
 مزین ط و آگنت عذر آروکس مردماں چہ حراشینیان تاکہ آیان و رخصت بر بیت و
 قَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ
 نشتنت ہما کہ دروغش بستگت گون اللہ و گون آئی و رسول زوت بیت ہائی کک کافرنت چہ آیان
 عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۹۰﴾ لَيْسَ عَلَى الضُّعْفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى
 درد یو کس عذاب و نینشتت بہ کزورانی سرا و نہ بیماری سرا و نہ بہ
 الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرْجٌ إِذْ انصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولَهُ مَا
 ہمایانی سرا کہ نیست آیانی گورا چہ کہ خرچ بکنت گناہ و قتی کہ آیانی دل بیت بہ اللہ و کس آئی و رسول
 عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۹۱﴾ وَلَا عَلَى
 نیستت پد نیکوکاراں سرا ہما کنگ و سچ راہ و اللہ بخشونت بہر بیان انت و نہ پر آیانی
 الَّذِينَ إِذَا مَا اتَّوَكَّلْتَ لْتَخْلِفْهُمُ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أُحْمِلُهُمْ عَلَيْهِ
 سرا و قتی کہ گورا آگنت تاکہ تو آیان سوار بکنے تو گوشت کینشتت منی کرا سچ اولکے کہ من سوار بجان آئی سرا
 تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ ﴿۹۲﴾
 گدا آئی بچترنت و چہ آیانی چماں اس رنبت چہ ہمے غم و کینشتت آیانی کرا چہ کہ خرچ بکنت و
 إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنَاءُ رِضْوَانًا
 میارے کنگ و راہ خاص بہ ہما کسان سرا انت کہ رخصت لو نشتت چہ تو بہ نذوکان و اما لدرنت راضی بوتنت بہ آ
 يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۹۳﴾
 خبر کہ بندنت ہور پشت کپتگیاں جنیناں و مہرت اللہ پر آیانی دلاں نوں آنزانت و

دروغیں حیلہ سازان و جدا واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و اجازت
 اش طلب کنگت و چہ "قاعدون" و ہما منافق مراد انت
 کہ آیاں اول سرے ماں اسلام یارگ و دعوی و دروغ ایش
 بست پد خبر داری و غرض ایش ہم نداشتت جہاد و نذوکان
 اشکنان و ماں و قی لوکان نشتنت بلکل بے پرواہ و بیجا
 بو ان و بہ عذر کنگ ہم دراند بوتنت اسے جا و رے سرا
 سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَنْهُمْ ہر دو میں جماعتان و
 شامل بیت و معنی چوش بیت کہ ہر کس چہ دو میں جماعتان
 بہ کفر و سراداں آخر قائم کینتت کہنتت پہ ہمایاں درناکس
 عذاب انت ہر کس توبہ و توفیق بیت آیاں ماں اے و عید و
 چیرے داخل نہ بنت ۔ و اگن چہ "معذورون" و مخلصین
 مو من مراد گرگ بہ بنت کہ آیاں بہ حق و دل معذوران انت تو
 گدا چہ "قاعدون" و مراد منافق بنت و سَيُصِيبُ
 الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ و عید
 تھنا بہ ہمایانی حق و بیت اولی جماعت و ذکر چوش گوش
 عذر و قبول کنگ و ردا بیت ۔ وک دروغیں عذر پیش
 کنوکان و نذوکان ایش عذر دار و کانی بیان فرمائینت ۔ حاصل
 چوش انت کہ عذر و کس شکی بیتت و قی ذات و لازم بیت
 مثلاً پیراں سری و کمزوری کہ عداہ کس ہم چہ انسان و جدا
 بیت نہ کنت و کس عاضی (بدارگی) ۔ پدا عارضی یا بدنی انت
 چوش کہ بیماری و غیرہ یا مالی چوش کہ تنگستی و سفر و اسبابانی
 فقدان ۔ چونکہ ہوک و غزوہ و مزین دراجیں سفر و بزرگ و رسی
 ات ہمشکا اولاک و ہنوگ و عذر ہم معتبر و مقبول ہنک بوت
 چوش کہ دیما پیداکنت ۔ وک یعنی ہما کہ دراصل و معذور و ہوس
 انت اگن اشانی دل صبا بہ بنت و گون خدا و رسول و راست و
 تخگیں معاملہ بکنت ۔ مثلاً اگن و ت شت کت نکنتت تو رو کانی
 دلاں مپوش انت بلکس داں اشانی و س برتو اشاں نیکی کنگ و
 و قی اخلاص و ثبوت پیش کنگ تیار بہ بنت ۔ ماں جہاد و شرکت
 نہ کنگ و رداہ اشانی سرا چہ ہمیں الزام نیست انت گون اسے
 و طرہ مخلصین مردماں اگن بشری تقاضا (لوٹ) و روجہ تہا
 بہ بیت تو چہ حق تعالی و بخشش مہربانی و امیت انت کہ درگذر
 کنت و پہل کنت ۔ و سبجان اللہ و اجنبی کریم صلی اللہ
 علیہ وسلم و صحبت و برکت و صحابہ رضی اللہ عنہم و دلائی تہا
 خدا و شق ہمنکہ جا کہ کنگ انت کہ آئی مثال و دنیا و سچ
 قوم و ملت و تواضع پیش کت نہ کنت ۔ قدرت دار و کس

مالداریں صحابہ و بجات کہ جان و مال و گون ہمک چیزے بہ خدا راہ و قربان و تیار انت و گر انین و پر گران ترین قربانی و ہدے گون مزین جوش و واہگ و دیماکنزان انت و کسے و قدرت
 نیست انت کہ مرے غم و گریوان و قی مال و قی دل و جور انت کہ مارا ایک قدرت پر چانہ بوت کہ حقیقی محبوب و راہ و قربان بوگ و قی جان و پیش کت کینس ۔ ماں حدیث صحیح و روع و اجنبی
 صلی اللہ علیہ وسلم و مجاہدین و دیم گورکنان و فرمائینت کہ شاماں مدینہ و یک ہنچیں جاعتے پشت و بلہ دانگ کہ آہر قدم و سر شے ثواب و شامل انت شما بہ خدا راہ و ہرچ قدمے چست
 کن ات یا جنگے راہ و بجات یا بہ یک چہے و سرار و ان بیتت آجاعت برو بہر موقع و گون شہا ہمراہ انت اسے ہما مردم انت کہ اشان و واقعہ مجبوریاں پشت و داشت و گول شما
 اہتس نہ کت ۔ حسن و مرمل روایت انت کہ اسے مضمون و بیان کنگ پد و اجہ و اسے آیت و لا علی الذین اذا اتواک لتخلفہم قلت لا اجد ما احملاوت فرمائینت
 وک یعنی قدرت و حیثیت دارگ و باوجود چہ جہاد و جان و دوزانت و گون مزین بے شرمی اسے شکان و قبول کنتت کہ چو جنیں و ماں دست و سنگہ ماں کنان و ماں لوکان بندنت ۔ چہ گناہ و مشق و
 انسان و دل ہنچوش و سیاہ تریت کہ آرا نیک بد و درمیان و فرق کنگ و سچ تمیز و قی پشت نہ کپیت و ہر بے غیرتی و قبول کنان یک شخصے ایک گونگی ظاہر کنت کہ پشومانی و بش بوش و رگ و بدل و

مازل ۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

۱۳ - چھپائی تاز و حوصل پیداکنتت تو گورا بخشبران آئی و دل و سرا خدا و ہر چنگ

فل یعنی تبرک و روانگی و ہدے منافقان و قسا قسبیں نمون پیش کت۔ و ہدیہ شامہ مدینہ و اترکن ات تو ہا و ہدے اے مردم دروغیں عذر پیش کناں شمارا و لجمع کنگ لونت سوگند و رنت کہ واجہ ما پکا ارادہ داشتگت کہ گوں تو ہمراہ بیٹیں مگر فلاں فلاں کاراں دزگت بوگ و سبب و ماناے وں پوتیں شمارا اشان و بجوش ات کہ دروغیں خبر جوڑ کنگ چہ بیج فائدہ نیست۔ شے تمایں عذر مفتیں بیکار انت مارا حق نقا و شے کذب و نفاق و بار وء حالے دانگ۔ بگڑا چون کائی ماشے بیکاریں خبران و باور کت کنیں نون گوستگیں قصہ میل دینت دینتر شے عمل عرہ بند چارگ بیت کہ شما وئی دعویٰ و سرا بہ کتام حد وء قائم بیئت شے راست و دروغ کل و ت ظاہر بیت بہر جا و رء چہ آ عالم الغیب الشہادہ و عوچ راز و عمل یا بیئت چہ بیت نہ کنت بہ ہائی گورہ درستان و روتی انت و آبدلہ دیگ و ہدے شے ہر کیسائیں و مزین ظاہری و باطنی عمل و کچ کناں شے دیما ایر کنت و بہ ہا حساب و شمارا بدلہ دیگ بیت۔ فل چہ تبرک و اتری پد منافقان دروغیں سوگندوران و ہرچ عنیبے پیش کنگت آئی و عرض ہمیش ات کہ پیغمبر علیہ السلام و مسلمانان و چہ وئی قسم و چہ بانی و کراضی و دجمع بکننت تاکہ چہ واجہ پیغمبر و بہ آیایں ہرچ ہمیں عتاب ملائے یا گرو چیلے بیئت مثل پیش معاملہ ہنچو مشکوک بہ بیت کہ مسلمان گوں آیایں ہرچ جہل و برزے مکنت۔ حق تعالیٰ

فرماینت کہ بھڑانت شمارا اشان جہل و برزکن ات لیکن اے چشم پوشی و لا پرواہی راضی و لجمع بوگ و سرا نہ انت بلکین آیایں پلیدی و ناشری و سبب انت اے مردم ہمہنگر گنگ انت کہ اشانی پاک صاف بوگ و لجمع امیت پشت نہ کنتگ پیشکا اے غلاظت و نہا دور جگ دیگ و چرٹاں یک گوری اخت یا رنگ بہتر انت خداوت گوں اشان راہے روت و اشانی مزین کوشست ہمیش انت کہ گوں مکرو فریب و دروغ و مسلمانان ووش نو دیکنت۔ بند جبرہ اگر گوں چہرین خبران مخلوق راضی بیئت تو چون نفع رست کنت۔ و ہدیہ خدا گوں اشان راضی نہ بیت خدا و دیما چہ ڈول و وغا بازی و جالاکا کاروات نہ کنت۔ چوش بجوش کہ اشان و خبرا کنگ بو کہ گوں ہرقومے و خدا راضی نہ بیت گڈا ثابت قدیم مومن چون کائی راضی بیت کنت پیشکا چہ دروغیں خبران پیغمبر و آئی ہماہاں و شنود کنگ و خطب اشان و چہ وئی مغز و کنگ لوٹت اگر گوں اشان تغافل و چشم پوشی و معاملہ کنگ بوت تو ایش پریشی و دلیل نہ انت کہ مسلمان گوں اشان و شنود و دجمع انت۔ حضرت شاہ صاحب نوشتہ کنت کہ ہر کس حال معلوم بہ بیت کہ منافق انت چہ آئی جانب و تغافل روا انت دیکن دوستی و محبت و نپاتی روانہ انت۔

فلک داں ادا مدینہ و منافق و اخلاص دار و کین مومنانی احوال بیان بوت۔ نون چیزے حال ماں ڈیہاں نند و کین بدوئی ذکر فرماینت کہ ماں اشان و ہم باز ہمیں مردم انت : کافر، منافق و مخلصین مسلمان۔ چونکہ ڈیہاں نند و کین مردم قدرتی طورے عموماً ترند ہیل و سکین تب دار و ک بنت (چونکہ ماں حدیث و ہست من سکن البادیۃ جفا۔ چہ علم و حکمت و دیواناں و دور جنگ و سبب و تہذیب و خوبیل اثر و علم و عرفان و روشنی و باز کم قبول کنت پیشکا اشانی کفر و نفاق چہ شہر بازار و نند و کین کافر و منافقان انگت سک تربیت۔ اشان و چوش مودہ نہسیت کہ علم و زانت دار و کین مردمانی صحبت و نندان و دینداری و خویش رہ بندانی ہما قاعدہ و دستور معلوم بکننت کہ آیایں خدا تعالیٰ و بہ پیغمبر علیہ السلام و سرا نازل کنت۔ علم و معرفت و اصل ہما چیز انت کہ آسان و دل و نرم کنت و جلوہ ناک جوڑ بکننت ہر کس اینقدر ماں جاہلی و عنقری انت لازمی انت کہ

يعتذرون ۱۱

۳۰۳

التوبة ۹

بِعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذْ رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُونَ

عذر کانت شے گورہ و قنیک شمارا واپس کانت آیایں نیک وء، بگوش عذر میا رت

لَنْ تُؤْمِنُوا لَكُمْ قَدْ بَانَ اللَّهُ مِنْ أَعْيَابِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ

ما کدی باور نہ کنیں شے خبر، مارا و خبر دانگ اللہ چہ شے حالاں۔ نون گندیت اللہ شے کارے

وَرَسُولُهُ أَتَى بَنِي إِسْرَائِيلَ فَاعْتَدُوا وَاسْتَوَى عَلَى السُّورِ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ اللَّهِ

و آئی رسول، پدا پچترینگ بت ہاکے و نیک وء کہ چیریں و ظاہرین خبران زانت، پدا خبرا کنت شمارا

بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۹۳﴾ سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذْ انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ

پہ ہر کارے کہ شمارا کنت۔ فل نون اللہ قسم و رنت شے دیما وقت یک پچترت دیم بہ آیایں

لَتَعْرِضُوهُنَّ لَكُمْ فَاكْفُرْ لَهُمْ إِنْ تَوَلَّوْهُنَّ وَمَا لَهُنَّ

تاکہ سرگوزت شمارا آیایں، نون شمارا بگوزت چہ آیایں۔ بیشک کہ آپلینت و آیایں جاگ

جَهَنَّمَ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۹۴﴾ يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا

دوزخ انت پہ بدیا وئی کتگیں کارانی۔ فل سوگند و رنت شے دیما تاکہ راضی بیت شمارا

عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ

چہ آیایں۔ نون اگر راضی بیت شمارا آیایں گڈا اللہ و راضی نہ بیت چہ نافرمانیں

الْفَاسِقِينَ ﴿۹۵﴾ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا

قوم وء۔ فل صحرائشیاں کافر ترنت و منافق ترنت و لائق انت پہ اے خبر وء کہ

يَعْلَمُوا حَدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۹۶﴾

مزاننت اللہ ہما (شریحتی) قانونان کہ دیی دانگت پہ وئی رسول وء و اللہ زانو ک حکمت و واجہ انت و

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُبْفِقُ مَغْرَمًا وَيَدْرَبُ بِكُمْ

دلچتہ چہ صحرائشیاں ہا کس رت کہ خرچ کنگ وء تاوانے حساب کنت و انتظار کنت پہ شمارا

الدَّوَابِّ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۹۷﴾

زمانہ و گردشاں۔ پہ آیایں سرا بہ بیت بدیں گردش۔ و اللہ شنوک و زانو کنت۔ فل و

آیایں دل ہم سک بہ بنت و اشان کفر و نفاق و ہر راہے و بگرت مثل دولت و ستران کور کائی دیما روانہ بنت۔ اعراب و سنگلی و احوال ماں بازی حدیثاں اہتگ۔ ماں یک حدیثی ہست کہ یک اعرابی و گوں واجہ نبلی اللہ علیہ وسلم و عرض کت کہ شمارا وئی چکاں بوسہ دینت خدا سوگند انت کہ من کدی وئی چکاں نہ چکنگت۔ واجہ نبی و فرماینت کہ من چے بکناں اگن خدا چہ تئی دل و وئی رحمت در کنگ۔ فل یعنی آئی و علم نبی آدم و ہر یک طبقے وء چپ و چاگد کونک انت گوں ہر یک طبقے وء بہ آئی قوت و قابلیت و روت و معاملہ کنت۔ حضرت شاہ صاحب نوشتہ کنت ماں اعراب و طبیعت وء مسکی، خود غرضی و جاہلی سک زبات بیت پیشکا اللہ حکمت و خدا بند انت۔ چہ آیایں آمشکلیں کار و گرگ ہم نہ لوٹت و بلندیں درجہ ایش ہم نہ دنت۔ فل یعنی ماں اعراب و منافقان ہما کس ہم شامل انت کہ اگر کدی اشان و خدا راہ و چہ خرچ کنگ کسبت تو ہنچوش گوں بدلی و خرچ کنت گوشے یک ملائے یا ناوانے ادا کنت۔ آیایں دیکہ بریشی و راہ چارنت کہ مسلمانان دنیا و کتام یک گرتے و گرفتار بہ بنت تو ما وئی و شنودی و ظاہر بکنیں آیایں اے خبر نیست کہ آیایں وئی قیمت ماں گردش انت۔ اسلام و اغلب و سر بلند بیت و اے منافق ذلیل و رسوا بنت خدا ہر یکے خبران دعیایں شکنت معلوم دارا انت کہ کئے عزت و کامرانی و

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

مل ادا قرآن کریم و معجزہ اتر دینی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و تعلیم حیران کنوں جاوے پیش داشتگ کہ ماں ہے ترند مزاج، سنگدل، سہل ہیل و عادتیں بدواں کہ اشان چہ وقتی کفر و نفاق جاہلی و سرکشی و سبب و اسے قابل نہ انتت کہ خدا و سوچ و انگین ادب و دستوران سر پد بوگ تبون انت، و اجہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم و تعلیم و قرآن کریم و توارہ ہنہی عارف و اخلاص دار و کیں نفر جوڑ کنتت کہ آیاں بہ مبد ا و معاد کل چیزانی سرا ایمان دارنت و بہ خدا راہ ہرچے خرچ کنتت خالص خدا و قرب و حاصل کنگ و واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و دعاء زورگ و ردا خرچ کنتت۔ حق تعالیٰ اشان و بشارت دات کہ بیشک اسے کساں ماں وقتی امتیاں حق و سرا انت یقیناً ہا چیز الم و آیاں دست کسیت کہ پرائی نیت اش کنگ (یعنی خدا و قرب) و خدا ضرور اشان و ماں وقتی رحمتاں جاگہ دنت۔ پشت کسیت واجہ پیغمبر علیہ السلام و دعاء آراوا اشان گوں وقتی گوشاں اشکنتت و گوں چھاں گزندت کہ و ہدے کسے صدقہ و زوریت و کسیت حاضر بیت تو واجہ آرا و عدلے خیر دنت۔ واجہ و دعاء برورد ہم ہم رحمت و خدا و قرب انت کہ آئی و وعدہ ساری و کنگ بوتگ و صحر الشینیں مومنان و چہ پید مناسب لوم بوت کہ نامی اس و خاصیں مومنانی ہم چیزے ذکر و بیان بہ بیت ہما ہا جہراں کہ آیاں باں ہجرت و اول سر و پیش کنگ و شرف اش حاصل کت و ہما انصار و کہ آیاں ماں نصرت و پیش پیش بوتنت، غرض ہما کساں کاشاں ماں حق و قبول کنگ و سلام و خدمت کنگ و ہر قدر زیات و چہ زیات بہر گیت۔ پدا ہما کساں کہ اشان چہ وقتی نکو کاری و نیکیں پنت و ہما پیش رو و کانی رند گیری اش کت اسے کلآن و درجہ بدرجہ خدا و شنودی و حقیقی کامیابی حاصل بوت ہنچوش کہ اشان و گوں سر جمیں و شدنی و دل و پراہی و حق تعالیٰ و تشہی احکام و کونہی قضاء و دیماونی گردن جہل کر تزت ہے سیم خدا اشان و وقتی رضا و شنودی و قبض و دیان و گوں بے شمار انعام و شرف اکر تزت۔ تنبیہ :- سلف و مسترانی اقوال ماں السبقون الاوتون و تعیین و جدا جدا انت لہتیں و گوشنگ کہ چیشاں ہا جہر و انصار مرادنت کہ اشان چہ ہجرت بہ پیش گوں اسلام و شرف اکر بوتنت لہتیں و نزدیک و ہما گس مراد انت کہ اشان ہر دو ہیں (کعبہ و بیت المقدس) قبلہانی نیمگ و نماز داشتگ۔ لہتیں گوشیت کہ داں جناب بر و شامل بیو کیں مسلمان سابقین اولین انت۔ لہتیں داں حدیبیہ و اسلام یار و کانا و اشی و مصداق قرار دینت و لہتیں مسترانی فکر ایش انت کہ تمام ہما جہر و انصار و پھناتانی مسلمان و رند و آیو کیں نسل و اعتبار و سابقین اولین انت۔ مے خیال و ماں اسے قولانی نہا چیزان تعارض نیست انت۔ سبقت و اولیت اضافی چیز انت یکیں شخص یا جماعت کسے و اعتبار و سابق و دومی و اعتبار و لاحق بیت کنت چوست کہ ماں فائدہ و اشارہ ہم کت ہر کس یا جماعت بہ ہر درجہ و سابق و اول بیت ہما قدر و رضائے الہی و حقیقی کامیابی و حاصل کنگ بیت پرچاکہ چہ سبقت و اولیت و رضا و کامیابی و ہم باز درجات بیت کنتت۔ واللہ اعلم۔

بعتذرون ۱۱ ۳۰۴ التوبة ۹

مِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا
 چہ صحرا نشیناں ہما کس انت کہ ایمان کاریت پہ اللہ و پے قیامت و رجبہ و خرچ کنگ و را بازیں
 يُنْفِقُ قُرْبَتِ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ إِلَّا أَنهَا قُرْبَةٌ
 درجہ عے حساب کنت اللہ و گورا و رسول و دعای خیر۔ و گوش کن او مزین درجہ عے
 لَهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۱۱
 پرایاں داخل کنت آیان و اللہ ماں وقتی رحمت و۔ بیشک اللہ بخشوک و مہربان انت۔ و
 وَالسَّبِقُونَ الْأُولُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ
 و اولیگیں پیش کپو کاں، چہ ہجرت کتو کاں (ماں اللہ راہ و) و مدت دیو کاں و ہما کساں کہ
 اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ
 آیانی پیروی اش کت پے نیکی۔ رضا بوت اللہ چہ آیان رضا بوتنت آچہ اللہ و تیار کت (اللہ و)
 لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
 پرایاں اسے ہمیں باغ کر رنبتت چہ آیانی چیز جو، جہ منند بنت ماں آیانی نہا ہمیشہ
 ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۱۲ وَمَنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ مُنْفِقُونَ
 ہتیں مزین کامیابی و لہتے چہ ہما ہرا نشیناں کہ شے کر و گوران انت منافقت
 وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ
 و لہتے چہ مدینہ و مرد ماں۔ سرکش بوتگنت ماں منافق و۔ تو آیان و درست نکتے۔ ما ایش
 نَعْلَمُهُمْ سَنَعْدُ بِهِمْ مَقْرَتَيْنِ ثُمَّ يَرُدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ۱۳
 درست کتیں و ما آیان و عذاب دتیں دو بر و پدا کر دیگ بنت دیم پے عذابے زندیں۔ و
 وَآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ
 و دگ لہتیں انت کہ اقرارش کنگ پہ وقتی گناہاں او ایش کنگ یک نیکیں کارے گوں دگ
 سَيِّئًا عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۱۴
 بدیں کارے و۔ امید انت کہ اللہ منافقت آیان و۔ بیشک اللہ بخشوک و مہربان انت۔ و

۱۲
 ۱۱
 مع
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

مدینہ و مرد ماں و آئی ارد گرد نند و کانا پہ نفاق و ہیل اش کنگ و ہمیشہ و ہما ہرا ہٹ اش ہم کنگ لکن انفاق ہنکر جہل و نہا انت کہ اشانی جاگہانی نزکی و واجہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم و مزین فرست و ہوشیاری و باوجود واجہ و جہرند چہ علامتاں گوں پکائی و بہ اشانی نفاق و ہما ہرا ہٹ نہ وارت و سر پد نہ بوت۔ اشانی تیجک و رہتیں حساب تمنا بہ خدائے علم و گور و انت۔ چوست کہ عام منافقانی علامت و نشان۔ چہ ہند و ساز و جہر و حال و مردم و اشان و زانتگ (وَلَوْ شِئْنَا لَآرَيْنَهُمْ فَلَعَرَضْتُمْهُمْ وَلَعَرَضْتُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ) اشانی نفاق ہنکر بہ جہلا کی و سر بوتگ کہ اسے قسمیں ظاہری علامت اشانی پر دگ و پاشک کت نکنتت۔ و مسترس عذاب دوز خیکنتت إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ (نساء رکوع ۲۱) چیشی و پیش کم چہ کم دور و ضرور ماں عذاب و گرفتار کنگ بنت قبر و عذاب دومی ہما عذاب انت کہ آماں ہے دنیاوی زندہ بہ آئی و سر بیت مثلاً ابن عباس و یک روایتے و رو و واجہ نبی و جمعہ و روح و منبر و سرا و نشان و تقریباً سی و شش مردمان و نام بنام توارجت و فرما بیئت اُخْرَجَ فَإِنَّكَ مُنَافِقٌ یعنی تو منافقتے ہے چہ مسجد و در برو۔ اسے رسوائی یک ہمیں

عذاب ات یا پیش آت ماں ہے سورت و گوشت کہ اشانی مال و اولاد ان حق تبارے آت پہ اشانی حق و عذاب جوڑ گت (فلا تعجبك) اموالهم ولا اولادهم انما يريد الله ليغذيهم بها في الحيوٰة الدنيا الم) یا چرایاں لھتیں ماں شد و غیرہ زمین و آسمانی آفتاں گرفتار بوان و رسوائی و مرگ و مرگت آت یا اسلام و بودناکی و سر بلندی و گزندان و ترہرورگ و دندان در شک، اسے ہم اشانی روح و جو سواہان و بروک آت۔ منی خیال آتے اے گل عذاب بہ صرتین و ذیلی و داخل انت و دو عدد یا اچنائی و بہ شمار بردا انت چوشک شرف ارجع البصر کتر تین و ویاچہ دو برہ و نوعی انینیت انت یعنی قبر عذاب و عذاب عذاب چہ مرگ و پیش انت و اللہ اعلم۔ وہ چہ مدینہ و سندوکس مردماں اگن یک نیگے اے منافق و کرکشیں مردم انت کہ چہ وئی ناشری و گناہاں ماں نفاق و پردگ و چہر دیاں و آباںی سراگون کھٹ کنت توددی نیگ و لھتیں ہماں سلمانان انت کہ چریشاں بشری لوٹ و رو و یک خطا و قصورے پدرا بہ بیت تویشیمان بوان ہماں دماں و وئی گناہانی اعتراف و کنت آباںی نیکی و بدی ہور ہور انت بدی و امثلا

ہمیش کہ عوامی چارہ با وجود واجہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و دعوت و سرغزوہ تبوک و حاضر نہ بوت انت رند تروہ پر اے غیر حاضری و سراچہ دل و پشتون افسوس و رگ و ظاہر و باطناً توبہ کنگ و دگہ نیکیں عمل (نماز، روچک، زکوٰۃ، حج یا ماں دگہ غزوات و شریک بوگ وغیرہ) سوجھی و تمام کنگ اکل ماں آباںی نیکی و لڑتے شامل انت جھیں واجہان و حق تعالیٰ و پہل کنگ و امیت دیا بینگ۔ مفسران ہشتہ گرتگ کہ اے آیت حضرت ابولبابہ و آئی و چنت ہماں ہانی حق و نازل بوت کہ اشاں ایوک چہ وئی سستی و جان دڑی و رد اماں تبوک و شریک نہ بوتنت بلے و ہدیہ اشاں معلوم بوت کہ واجہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم چہ تبوک و وائر بوگ تواتاں گوں نیکیں پشتونانی و وئی جہندان و گوں مسجد و ستوناں بست و سوگندش وارت کہ داں واجہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم اے گناہگار و قیدیماں معاف کناں چہ وئی مبارکیں دست و اشان نہ بوحت اشاں ہے وڑ و بستگیں جا وڑ و اوشوک بنت۔ واجہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و آت احوال و گزندان و فرمائینت و اللہ دانگہ خدایہ اشانی بوگ و حکم کنت من نتوناں کہ اشان و بوجاں۔ آخر ہے آیت نازل بوت۔ گدا واجہ و اشان و بوتگ و توبہ و قبولی و مژدہ دات۔ گوشنت کہ اشاں بوگ و پد توبہ و سرجمی و رداچیرے مال و رتس و واجہ و خدمت و پد صدقہ و پیش کت۔ اے رداچی آیت نازل بوت۔ ۱۲ (ھے صفحہ و فوائد) و لھتیں واجہاں چہ صدقہ و زکوٰۃ مراد گپنگ۔ لیکن اگن اے لفظ عمومی معنی و کار مرز کنگ بیت توگدا اے لفظ زکوٰۃ و نفلی صدقہ و غیرہ درستان و شامل بیت کہ اے پیمانہ تر و بہتر انت۔ اکثر روایتانی رو و اے آیت ہماں واجہانی حق و نازل بوتگ کہ معانی و پد توبہ و سرجمی و پد صدقہ دوران و حاضر بوگنت چوشک صنوں ماں ہے گوشنتگیں فائدہ و بیان بوت۔ وٹ چہ توبہ کنگ و گناہ معاف بیت یعنی بہ آئی و سرنوں گرفت پشت نہ نکیت لیکن اے رداک پیس رو حانی بشیش (کدوت) و تارچی و غیرہ کہ گناہ و طبعی اثر انت ہے ممکن انت کہ پشت بکنت کہ اشاں خصوصاً صدقہ و نیکیں کارانی کنگ و چہ دور بنت ہے سبب و گوشنت کنیں کہ صد چہ گناہانی اثر و پاک و صاف کنت و مالانی برکت و بارز کنت (زکوٰۃ و نفوی معنی انت نما یعنی گیش بوگ) و یک مستریں فادرے ماں صدقہ کنگ و ایش انت کہ صدقہ کنوکاں واجہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و دعام دانگ انت کہ چریشی و صدقہ کنوکاںی دل و دتگت و سکون و دل جمعی ایش رتگت بلکیں واجہ و دیما و برکت و ازداں دیوک و اولاد در اولاد و سر بوتگت ہنوں ہم ائمہ و گورہ مشرع انت کہ ہر کس صدقہ باریت مسلمانانی امام نبی و وارث و حیثیت و پرانی دعا بکنت۔ البت جمہوریہ گوشک و رو و لفظ صلوة و کار مرز کنت کہ آپتہ و مخصوص حق آت۔ وٹ یعنی توبہ و صدقات و قبول کنگ تھما ماں خدا و اختیار و انت پرچاکہ آوت زانت کہ کئے گوں قلبی اخلاص و شرطی قبول داری و رعایت و داران و توبہ کت یا صدقہ دات چنانچہ ساری و لھتیں و سر اعتبار بوتگ کہ بہ مددگی چرایاں زکوٰۃ گرگ بندگ بوت و منافقان و صدقات مرد و قرار دیگ بوت وہ آباںی حق و دعام و استغفار ہم بہ بیت پیش دارگ بوت بلکیں بہن کنگ بوت کہ اشانی جنازہ و نماز و ہم موان آت ہکسانی کہ ادا کر انت آباںی توبہ و قبول کت و صدقات و قبول کنگ و حکم دیگ بوت و اے ہم کہ واجہ نبی بہ اشانی حق و (حیا و میتا) دعام بکنت۔ وٹ یعنی چہ توبہ و غیرہ و گوشنتگیں خطا معاف بوتنت بلے دیم تر و چارگ بیت کہ شاداں کتام صدقہ وئی رستی و دین و سر محکم و ثبوت و پیش کن ات۔ ماں اے جہاد و کوتاہی بوت تودیم تر و دگہ جہاد ہم بنت

بعتذرون ۱۱ ۳۰۵ التوبة ۹

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۰۳﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۱۰۴﴾ وَقُلْ أَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ تَوْبَةً يَقبُولُ كَتُوبَ مَهْرِيان و دگوش کہ عمل بہ کن ات پداز و ناگزیت اللہ شے عملان و رسولہ و المؤمنون و ستردون الی علم الغیب و آئیے رسول و سلمان۔ و زوتاگر دیگ برگ بت ہماکے نیگ و کہ چیریں و الشہادۃ فینبئکم بما کنتم تعملون ﴿۱۰۵﴾ و اخرون و ظاہرین خبران زانت، پد اجردنت شمارا پد ہر کارے کہ شما کت و و دگہ لھتینت و مرجون لامر اللہ اما بعد بہم و اما يتوب علیہم و کہ موقوف دارگ بوگنت پہ اللہ حکم و یا عذابش بدنت یا آباںی توبہ و قبول کنت۔

وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۱۰۶﴾ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِنْ صَادُوا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا

مزل ۲

جہاں بہت سے لوگ آئے اور انہیں کھانا پکھا دیا اور انہیں کھانا کھانے کے لیے بلایا۔ اس وقت تک کہ انہیں کھانا کھانے سے روکا گیا۔ اس وقت تک کہ انہیں کھانا کھانے سے روکا گیا۔ اس وقت تک کہ انہیں کھانا کھانے سے روکا گیا۔

دوسرا انتہا کثیر تھا اتنت کہ اشان و ہدی و اتری و حال سربوت و تاراگون مسجد و ستونان بست کہ اشانی ذکر ماں پیشی آیت بوت ایوک و چریشاں سہ مردمانی ہاجامت ات کہ اشان و تاراگون مسجد و ستونان بست و تری و قسم و عذرو معذرت اش پیش کت۔ بس ہرج و واقفے بوتگت ہرج کوتاہی ہے چریشاں بوتگت آٹراف صاف کمی و کیشی و بغیر واجہ نبی و خدمت و عرض کت۔ اشانی بار و آیت و آخر و مَرَجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ الْإِنزَالِ بوت یعنی اشانی معاملہ تنقیحہ مفضل و ارگ بوتگ چند ریح بہ خدایہ حکم و راہ چار بیثیت۔ توری اشان ہر سزادنت یا پہل بکنت ہر چیکہ آئی علم و حکمت و لوٹ بیت ہما یما کنت۔ واجہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و داں حکم الہی و ایک اشان ادب و یک و مردمانان و حکم دات کہ گون اشان ہج تعلق و کار مدارات۔ داں پنجاہ ریح اشانی معاملہ ہنجوش ہنشل مانت پدا اشان و معافی رست، اشانی داستان و ہر سنیانی نام نشان بیان دی رکوع و گد سہر پیداک انت - ۱۲ (ہے فاکدیمہ و فوائد) و ساری و ہما کسانی ذکر ات کہ ہر اباں سطر ہر یک بدیں کارے بوت (تخلف عن الجہاد) مگر اشان و جوانیں عقیدہ و وقی خطا و متنگ و سرامعانی رست ادا یک

ہیں جماعتی و بیان انت کہ اشان سطر ہر و خوبیں کارے کت (مسجد و بندگ) و لیکن بدیں عقیدہ و ردا و بانی جوڑ بوت اشانی و قصہ چوش انت کہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و ہر کت و ہجرت کت و اہت تو اول سہر و مدینہ و در بنی عمر بن عوف و میتگ و جبل ات۔ پدا چنت ریح و رندا ماں شہر (مدینہ) و تشریف ہرت و مسجد نبوی ہستی۔ ماں ہما میتگ و کہ اودا واجہ و ساری و نماز و اشنگت اود و مردمان مسجد تیار کنت کہ گون مسجد قبائ نام و مشہورات۔ واجہ زیات تر شنبہ و ریح و اودا اشنگت و دور کعت نماز و اشنگت و مزین فضیلت اشنی و بیان کرنگتی۔ لھتیں منافقان لوٹ کہ پیشی مردمانی فندہ و ردا ہمانی و نزدیک و ایک دگہ لوگے مسجد و نام و بندیں و وقی جماعت و جد ماں آئی و بداریں و لھتیں صلح لین مسلمانان چہ قبائ مسجد و سندان و انگو بیاریں۔ در حقیقت و اے ناپاکیں تجویز و صلی محرک یک شخصے ابو عامر یا سب خزر جرات چہ ہجرت و پیش اے مرد و اشانی مذہب و اختیار کنان راہیانہ زندگی گوازینت۔ وینہ و آئی و کر تگور و مردمان خصوصاً قبیلہ خزرج آئی و زھد و درویشی و مخفقات و مزین احترامش کت۔ واجہ و ایک و ہر و ہدی ما مدینہ و ایما و عرفان و آفتاب تربت ات تو اے ڈولیں درویشانی راز پانک بوت۔ آفتاب و نور و دیما و دریں چراغ و کتے جہنت کنت۔ ابو عامر و اے نقشہ دہیت چہ زھد و گوات کیت۔ واجہ پیغمبر و آرا اسلام و دعوت دات و فریادتی کہ من خالص ملت ابراہیمی رنگ و آوزنگ، آئی و درابینت کہ من چہ پیش و ہمیشی و سراقا تم اوں۔ بل شاما چہ دنی طرف و ماں ابراہیمی ملت و آئی و خلاف چہ و اخل کت کنت۔ واجہ پیغمبر و گون نرنیدی و تر دید فرما بینت آخرو چہ ہمانی زبان و در اہت کہ چہ ماہر کس دروغ بندوک انت خدا آٹرا چہ وطن و دور و تہنا و عزت وے کسی و موت و بکشیت واجہ و فرما بینت آمین۔ خدا ہنجوش بخت۔ بدر و جنگ و پد و ہدیہ اسلام و ہنڈال محکم بوتنت و مسلمانانی بلند اقبالی حاسدانی چماں کور اسک کہ گات، ابو عامر و اشنی و برداشت نہ بوت۔ تجان و مکہ و شنت تا مکہ مکہ و کافران آباد بکنت کہ آپ مدینہ و سزا و شس بکنت۔ چنا کجہ ماں احد و جنگ و گون قریش و ہمرانی و آہت۔ چہ جنگ و شروع بوگ و پیش دیماکنزان و انصار مدینہ و کہ ماں جاہلیت و دور و آئی و مزین متوک و معتقد انت دیم گور کنان و وقی نمگ و لیدنگ لوٹ اے احمق و چوش سر کج نہ وارت کہ سبغہ انہ کما لہ و دیمانوں اکو ہنیں جا و چون اوشتا کنت۔ آخر انصار و کہ ساری آرا راہب لقب و تواری پر داکتشی، پتہ دات او فاسقین خدا و دشمن انتی عجمان و خدا کی سرد مکنت آیا رسول خدا و مقابلہ و ماتر الکنیں۔ انصار و چشیں خشکیں پتہ و شنگ و پد آرا اکیں ہوش آہت و ماں جوش و آیان و درابینتی کہ اے محمد (صلی اللہ علیہ وسلم) آتنگ ہرج قوم و قبیلہ و تئی مقابلہ و پاد کیت من برو برائی و ہمرانی و کنان چنا چہ داں خنیں و جنگ و ماں ہک معرکہ و ماں کافران شامل بو ان و گون مسلمانان جنگی کت۔ ماں احد و چہ ہمیشی و ناشری و واجہ دیم مبارک ٹپی بوت دوتیں صفائی میاجی و آئی و چہ کانی لھتیں کھل جنا بینت ات ہمو دوا واجہ و دیم و ٹپی بوگ و مبارکیں و تنانانی شہید بوگ و واقعہ پیش اہت۔ جنین و پد و ہدیہ کہ ابو عامر و ہمار ات کہ نوں عرب و کتام یک طاقتے اسلام و زیر کنگ نتوزینت تو تجان و شام و ملک و سربوت و مدینہ و منافقان و یک کما گے بنشہ کتی کہ من گون روم و معتر و دپ کپان و یک زبردستیں لشکرے محمد (صلی اللہ علیہ وسلم) و مقابلہ و یار و ک آں کہ آپس چہ چہ و جنگ و آئی و تمایں منصوبیاں گون خاک و آوار کنت و مسلمانان و پھک و لکتمال کنان و نبیست و نابود کنت (ابو ہدیہ)

۱۳
ع
۲

إِلَّا الْحَسَنَى وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۱۰﴾ لَا تَقُمْ فِيهِ دگر ارادہ نبوتگ۔ و اللہ گواہی دنت کہ آدروغ بندنت و مراوشت ما آئی و تہا ابدأ المسجد ائیس علی التقوی من اول يوم کدی۔ اللہ ہما مسیتے کہ آئی و ہنزد ایر کنگ بوتگ بہ ہر ہر یگاری و سراجہ اولیکیں روج و احق ان تقوم فيه فيه رجال يحبون ان يتطهروا آلا تبق انت کہ تو ماں آئی و تہا بوشتے۔ ماں آئی تہا اے ہمیں مردانت کہ دوست دارنت پاک بوگ و را وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ ﴿۱۱﴾ اَفَمَنْ اَسَسَ بِنِيَانَةٍ عَلٰى وَاللہ دوست دارنت ہما کسان کہ و پاک دارنت وک ایا کیکہ بن روی ایر کنگ و وقی بنا یسے تقوی من الله و رضوان خیر ام من اسس بنیانه اللہ و ترس و سرا و پد آئی و رضامنڈیا، شر تر انت یا ہما کیکہ بن روی ایر کنگ و وقی بنایے علی شفا جرف هار فانهار به في نار جهنم وَاللَّهُ پد رودے کہ کما کہ لیکگی کنگی انت پدا لبت کیت گون آئی و ماں دوزخ و آس و اللہ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۱۲﴾ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الٰذِي پد راہ و نہ پرنیت ظالمیں قوم و مکہ ہمیشہ مانیت چہ آیبانی بنا یا کہ آییاں بنوا ريبه في قلوبهم الا ان تقطع قلوبهم وَاللَّهُ بنگ، شک ماں آیبانی دلاں۔ مگر اے کہ کج ہجرت آیبانی دلاں۔ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۱۳﴾ اِنَّ اللّٰهَ اشترى من المؤمنين انفسهم زانوک، حکمت و صا طبت و اللہ و بہا کپنت چہ مسلمانان آیانی جان و اموالهم بان لهم الجنة يقاتلون في سبيل الله و مال پد اے قیمت و کہ پرایاں بہشت انت۔ جنگ بکنت ماں اللہ و راہ و فيقتلون ويقتلون وَعَدَّ عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ رندا بکشت و کنگ بینت۔ راستیں وعدہ انت پد آئی و (اللہ و) سراماں تورات و منزل

منزل ۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

بکنیں ماں ہوروسارتی وغیرہ بالخصوص نادراہ ونا تو انیں ودگہ حاجت مندانا ء داں قبائے مسجد ء روگ ء مشکل کسیت پمشکا اے مسجد بندگ بوتگ تاکہ نمازیانی سہولت بیت وقبائے مسجد ء مردمان ء جاگہ ء تنگی ء شکایت ہم بیت واجہیک برسے قدم رنج کنان ء اودا بیت ونماز بوایت توپہ بابرکت و سعادت ء سبب بیت اے پمشکا کہ واجہ ء اے طرز عمل ء گندان ء لھتیں صاف دلین مسلمان حسن ظن ء وجہ ء ماں اشانی لوب ء گرفتار بہ بنت۔ واجہ کہ آدھدہ پہ تبوک ء روگ ء پادی ماں رکاب ء انت، فرماینت کہ اللہ اگن واہت تو وازی ء وھدہ چوش بیت کنت۔ وھدیکہ واجہ چہ تبوک ء وازی لوان ء بالکل بدینہ ء نزدیک رست گڈا جبرئیل ء اے آیتان ء زرت واہت کہ مرثاں منافقانی ناپاکین ء اھگانی رداحال دیان ء مسیضرار ء راز ء پاشک کنگ بوت۔ واجہ ء مالک بن وشم و معن بن عدی ء حکم دات کہ اے جاگہ ء (کہ آئی ء نام پہ فریب بگ ء مسجد ایرکنگ بوتگ) پرودشان ء گول زمین ء بر و بکننت، اشان ہما دیان ء حکم ء پیروی کت و اجاگ آس دیان ء گارد گسارکت۔ اے پیمانانق و بکاریں ابو عامر ء کل ارمان ماں دل ء پشت کپت انت و ابو عامر و فی دعا و واجہ نبی ء آمین ء رو ء قنسرین (شام ء ملک) ء تنہا سکنیں بے کسی ء

مرگ ء دھارکت و بران بوت فَطَّعَ دَابِرَ الْتَوَّابِ
الَّذِينَ ظَلَمُوا اِنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ -

ماں آیت ء چہ من حارب اللہ ورسولہ ء مراد ہے فاسقین ابو عامر انت۔ فل یعنی ماں اے مسجد ء کہ آئی ء بنیاد ایوک ء ضد، کفر و نفاق، اسلام دشمنی و خدا و رسول ء مخالفت ء رد ایرکنگ بوتگ شہاں آئی ء کدی یہ نماز ء نیت ء مہاوشے۔ شے نماز ء لائق ہما مسجد انت کہ آئی ء

بنیاد چہ اولی روح ء بہ تقویٰ و پرہیزگاری ء سراقام بوت (توری مسجد نبوی بیت یا مسجد قبا) آئی ء نمازی چہ گناہ و ناشری وھمک ہمیں پلٹیاں و فی ظاہر و باطن ء پاک و صاف دارگ ء بند و بست کنت پمشکا خدائے پاک

اشان ء محبوب داربت۔ ماں حدیث ء انت کہ واجہ پیغمبرؐ ایک برسے چہ قبائے مردمان جنت کپت کہ شہا طہارت و پاکیزگی ء چو نہیں بند و بست کن ات کہ حق تعالیٰ ء شے

پاکیزگی ء توصیف داتگ آیاں گوشت کہ چھوڑ ء استعمال ء بعد ماں آں ء استنجائیں۔ یعنی ظاہری و باطنی طہارت

اسد اے مردم اے نیمگ ء چہ دستور عادت ء زیات دگوش گورکنت و ونا پاک صاف دارنت۔ چریشی ء پدرا بیت کہ ماں آیت ء قبائے مسجد ء ذکر انت و لیکن ماں لھتیں روایتاں صرح انت کہ چہ لمسجد اسیس علی التقویٰ ء مراد مسجد نبوی انت۔ عالماں ماں آں

روا من سر و چرکتگ۔ ماں اے رد اشرح صحیح مسلم ء و فی ناقصیں رائے ظاہر کتگ و روایات تطبیق داتگنت کہ پٹ و لوٹ کنوک ہمواد دگوش گورکنت۔ ء یعنی ہرج کار ء بنیاد تقویٰ، یقین و اخلاص و خدا ء رضا ء

سرا بہ بیت آمزن محکم و پاندار بیت برخلاف اشی، ہرج کارے ء بنا رشک و نفاق و مکرو فریب ء سرا بہ بیت آہ و فی ناپانڈاری، بے تاملی و بدیں انجام ء حساب ء

ھنجوش انت چوش کہ بک جاگہ بے یک کھڑے ء کنارہ ء بندگ بہ بیت کہ ہمیں زمین ء چڈرات یا آب ء گورگندے جت تھامیں جاگاہ ڈریت و جھلگ ء ماں دوزخ ء روت ء کپت۔ فل یعنی بہ سر ظاہر ء

یکت سکیں کارے ہم بکننت (چوش کہ مسجد ء بندگ) چہ ظلم و نا انصافی ء نحوست ء کار شہر نہ بنت۔

وہ ”رببہ“ ء ترجمہ ادا گوں ”شہبہ“ ء کنگ بوتگ کہ چرائی مراد نفاق انت۔ یعنی اے بدیں عمل ء اثر

فی قولہم الی یومہ یلقونہ بیا اخلقوا اللہ ما وعدوہ و بما کسوا کذبون۔ لھتیں ترجمہاں ریبہ ء معنی کتگ ”دل ء جنگ“ یعنی ہرج عمارتے اشان بہ و فی ناپاکین مطلب جوڑ کتگ ات کہ حق تعالیٰ و فی پیغمبرؐ سہ پکنان ء آیانی سرجمیں پلٹیں غصاں ختم کت۔ اشی ء خیال ملام ماں اشانی دل ء مثل کتگ ء لگان

بیت والراجح هو الاول کما حکى ابن کثیر (ھے صفحہ فوائد) و چریشی ء منسرس نفع و یوکیں تجارت و مڑاہ داریں کامیابی چہ بیت کنت کہ مئے ادنائیں جان و فنا یوکیں مال ء خداوند قدوس خریدار بہ بیت مئے جان و مال کہ کہ آد حقیقت ء ہمانی ء ملکیت و مخلوق انت محض گوں مولیٰ تعلق مئے نیمگ ء نسبت کنان ء بیع ”قراردات کہ آماں عقد بیع ء مقصود بالذات بیت و جنت و دوزخ اعلیٰ تیں مقام آئی ء ”نہن“ پیشداشت کہ اے داں بیع ء رسگ ء وسیلہ انت۔ ماں حدیث ء نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم ء فرماینت کہ ماں جنت ء ہانمت بنت کہ اشان ء نہ چقاں

وَالْاٰیٰتِ الْكٰرِیْمٰتِ وَالْقُرْاٰنِ ط وَمَنْ اَوْفٰی بِعَهْدِهٖ مِنْ اللّٰهِ

و انجیل ء و قرآن ء دے انت وفا کنوک تر پہ و فی وعدہ یا چہ اللہ ء فاستبشروا ببيعکم الذی بايعتم به و ذلك هو نون شادمانی بجنّت پہ و فی ہمے سودایا کہ شہا گوں آئی ء کتگ و ہمیشہ انت

الفوز العظيم ۱۱ التائبون العبدون الحمدون الشائمون مزین کامیابی ط آتوبہ کنوک انت، بندگی کنوکاں شکر گزاراں روچک اروکاں ط

الزكعون السجدون الامرون بالمعروف والنهون رکوع کنوکاں سجدہ کنوکاں حکم کنوکاں پہ نیکیں کاراں و منہ کنوکاں

عن المنكر والحفظون لحدود الله و بشير المؤمنين ۱۲ چہ بدیں کاراں ط دنگہدار و کاں پہ اللہ ء مقرر کتگیں حد و خوش خبری بدے تو مومناں ط

ما كان للنبي والذين امنوا ان يستغفروا للمشركين لائق نہ انت پہ پیغمبرؐ و پہ مسلماناں کہ بخنک ء دعایا بلوطنت پہ مشرکاں

ولو كانوا اولي قربي من بعد ما تبين لهم انهؤ اصحاب الجحيم ۱۳ د اگر چہ آیانی نزدیکیں رشتہ دار بہ بنت رندچہ اے خبر ء کہ ظاہر بوت پہ آیاں کہ آ

الا عن موعده و وعدها اياه فلما تبين له انه عدو لله مگر چہ وعدہ بے ء سبب ء کہ وعدہ فی کتگت گوں آئی ء پدا وقتیکہ ظاہر بوت پہ ابراہیم ء کہ اللہ ء

لله تبرأ منه ۱۴ ان ابراهيم لاواه حلیم ۱۵ و ما كان دشمن انت گڈا چائی ء بیزار بوت۔ بیشک ابراہیم مزین نرم دلے اوپار کنوکیت فی واللہ اے پیمان

الله ليضل قومًا بعد اذ هداهم حتى يبين لهم ما نہ انت کہ گمراہ بکنت یک قومے ء، رندچہ وقتیا کہ پہ راہ ء ءے پرنینت نا وقتیکہ ظاہر مکنت پرایا ہاچہ

مازل ۲

اے بوت کہ پہ مدامیگی ماں اشانی دل ء (ادانگہ مرگ اشان ء کب کپ مکنت) نفاق قائم بیت چوش کہ ماں ہے سورہ ء ساری ء گوست فاعقبهم نفاقا فی قولہم الی یومہ یلقونہ بیا اخلقوا اللہ ما وعدوہ و بما کسوا کذبون۔ لھتیں ترجمہاں ریبہ ء معنی کتگ ”دل ء جنگ“ یعنی ہرج عمارتے اشان بہ و فی ناپاکین مطلب جوڑ کتگ ات کہ حق تعالیٰ و فی پیغمبرؐ سہ پکنان ء آیانی سرجمیں پلٹیں غصاں ختم کت۔ اشی ء خیال ملام ماں اشانی دل ء مثل کتگ ء لگان

بیت والراجح هو الاول کما حکى ابن کثیر (ھے صفحہ فوائد) و چریشی ء منسرس نفع و یوکیں تجارت و مڑاہ داریں کامیابی چہ بیت کنت کہ مئے ادنائیں جان و فنا یوکیں مال ء خداوند قدوس خریدار بہ بیت مئے جان و مال کہ کہ آد حقیقت ء ہمانی ء ملکیت و مخلوق انت محض گوں مولیٰ تعلق مئے نیمگ ء نسبت کنان ء بیع ”قراردات کہ آماں عقد بیع ء مقصود بالذات بیت و جنت و دوزخ اعلیٰ تیں مقام آئی ء ”نہن“ پیشداشت کہ اے داں بیع ء رسگ ء وسیلہ انت۔ ماں حدیث ء نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم ء فرماینت کہ ماں جنت ء ہانمت بنت کہ اشان ء نہ چقاں

بیت والراجح هو الاول کما حکى ابن کثیر (ھے صفحہ فوائد) و چریشی ء منسرس نفع و یوکیں تجارت و مڑاہ داریں کامیابی چہ بیت کنت کہ مئے ادنائیں جان و فنا یوکیں مال ء خداوند قدوس خریدار بہ بیت مئے جان و مال کہ کہ آد حقیقت ء ہمانی ء ملکیت و مخلوق انت محض گوں مولیٰ تعلق مئے نیمگ ء نسبت کنان ء بیع ”قراردات کہ آماں عقد بیع ء مقصود بالذات بیت و جنت و دوزخ اعلیٰ تیں مقام آئی ء ”نہن“ پیشداشت کہ اے داں بیع ء رسگ ء وسیلہ انت۔ ماں حدیث ء نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم ء فرماینت کہ ماں جنت ء ہانمت بنت کہ اشان ء نہ چقاں

بیت والراجح هو الاول کما حکى ابن کثیر (ھے صفحہ فوائد) و چریشی ء منسرس نفع و یوکیں تجارت و مڑاہ داریں کامیابی چہ بیت کنت کہ مئے ادنائیں جان و فنا یوکیں مال ء خداوند قدوس خریدار بہ بیت مئے جان و مال کہ کہ آد حقیقت ء ہمانی ء ملکیت و مخلوق انت محض گوں مولیٰ تعلق مئے نیمگ ء نسبت کنان ء بیع ”قراردات کہ آماں عقد بیع ء مقصود بالذات بیت و جنت و دوزخ اعلیٰ تیں مقام آئی ء ”نہن“ پیشداشت کہ اے داں بیع ء رسگ ء وسیلہ انت۔ ماں حدیث ء نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم ء فرماینت کہ ماں جنت ء ہانمت بنت کہ اشان ء نہ چقاں

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

دیتنگ و نہ گوشاں اشکتگ و نہ کتام بشرے و دل و تہا اشانی خیال پیدا بوتگ۔ نون خیال کن انت کہ جان و مال بہ نایگی پیمانہ مذانت۔ اشان و جنت و نمن جوڑ نہ کنت نہ چوش گوشت کہ حق تعالیٰ "بائع" و ما مشتری میں۔ لطف و بخشش و حدوت کہ اے ڈولیس ادنائیں چیز (حالانکہ در حقیقت اے ہم ہائیگ انت) عوض جنت ہمیں لازوال و قیمتی چیز پیمانہ مخصوص کت چوش کہ بالجنۃ "و جاگہ و بان کہم الجنتہ" فرمان کنگ و چہ ظاہر بیت سہ نیم جان بستاند و صد جان دہد: آنچه در بہمت نیاید آن ہمد۔ پدا اے ہم چوش نہ انت کہ مع جان و مال خرید کنگ بوتنت تو فوراً اشان و چہ مے قبضہ و در کنگ بہ بیت ایوک و این کہ مطلوب انت کہ و ہمد موقع لے پیش بہت جان و مال بہ خدایہ راہ و دیگ و تیار بہ بیٹ بہ اشانی دیگ و بخلی مکین توری آزوریت یا مہ زوریت ہائی و گور و ایریکینس۔ پش کافر مائنت یقاتلون فی سبیل اللہ فیقتلون و یقتلون۔ یعنی مقصود بہ خدایہ راہ و جان و مال و حاضر کنگ رند و بجنس یا کہ جنگ بہ بیت ماں ہر دو میں جا و راں عقیدع سرجم بوت و یعنی پیمانہ مستحق جوڑ بوتیں۔ ممکن انت کہ کسے و دل و وسوسہ لے پیدا بوتیں کہ معاملہ و ابے شک بازسیت دیوک و فائدہ بخشوک انت لیکن نمن نقد زسیت، آئی پتہ دات و وعدہ اعلیہ حقایق التوریتہ و الہنجیل و القرآن۔ یعنی شے نمن و زرائی تاوانی و خطرہ ہج برپیدانہ بیت کہ واجہیں خدایہ گون مزن تاکید و کڈن و پکائیں قبلاہ نبتہ کنگ کہ آئی و برخلاف ممکن نہ انت آیا چہ خدایہم کسے مسترین صدق القول، راستباز و قول و پکا بوت کنت ہجبر بوت نہ کنت پش کا آئی و دام ہم چہ دگرانی نفت و ہزاراں درجہ پختہ و بھرت بیت۔ پدا بہ مومن و شہود بوگ و موی قسمت و سراطھل کنگ و چہ ریشی و شتر تر کتام بوت کنت کہ و ت رب العزت اشانی خریدار بہ بیت و گون چشیش شان و خریدار بہ بیت۔ عبداللہ بن رواحہ و راست گوشت کہ اے ہما بیع انت کہ چرائی و بعد اقالہ و ہج صورت باقی دارگ مانہ لوٹیں۔ حق تعالیٰ چہ و فی فضل و چومے ہمیں ناتواناں ہم بہ اے مومنان و زمرہ و مے محشر و کنت، آمین۔ و لہتیں و چہ "سائحون" و روچک داروک مراد گپتگ انت پرچاکہ روچک داروک چہ و رد و نوش و غیرہ لذتاں و وش واریاں بے تعلق بو ان و روحانی مدارج و ملکوتی مقامانی سبیل و کنت۔ لہتیں و کر و اے لفظ و مصداق مہاجر انت کہ اشان چہ و فی لوگ و جاگہاں بے تعلق بو ان و ماں دارالاسلام و جاہ مندر بوتگت۔ لہتیں و مجاہدین مراد گپتگت کہ مجاہد چہ و فی جان و بے تعلق بو ان و بہ خدایہ راہ و قربان بوگ و در کیت لہتیں چہ لفظ و طالب سلم مراد گپتگت کہ اشان چہ وطن، کنبہ، خاندان، راحت و آرام در ستاں یلہ دیان و یہ علم و طلب و در کیت۔ حضرت شاہ صاحب و فرمانیت کہ شاید چہ بے تعلق بوگ و مراد ایشنت کہ ماں دنیا و دل و مشغول مکنت۔ و لہتیں پسر اوتار اچک کنت و گداپہ دگرانی پچی و گلانیس بنت۔ چوش بگوش کہ اشانی کار انت حق و عبادت و مخلوق و دوز و اھی۔ و لہتیں نیکی و بدی و ہر چہ حق تعالیٰ مقرر فرمائینگ چرائیاں سرگزیت۔ خلاصہ چوش بوت کہ شریعت و حکم و ابید ہج گامے چست مکنت۔ اے کل صفات ہما مومنانینگت کہ اشان و فی جان و مال خدایہ دست و بہا کتگت۔ و ماں مومنان و بدیکہ گون جان و مال و بہ خدایہ دست و بہا بوتگت تو ضروری انت کہ اشان تہناپہ ہما نیگی و فی زندہ بگواز بننت اعداء اللہ و گون کہ اشانی خدایہ دشمن و ہسنی بوگ معلوم بوتگ۔ دوز و اھی و مہربانی و واسطہ مدارنت، پتی توری اے خدایہ دشمن اشانی مات و پت، ناگو و خاص و ناصیہ برات و کس و وارث پرچا بہنت۔ ہر کسے کہ خدایہ باغی و دشمن بہ بیت آچون کائی اشانی دوست بیت کنت۔ نون ہر کسی بابت و معلوم بہ بیت کہ باقیین آدوزخی انت، توری خدائی و می و ذریعہ و چہ یا اے پچا کہ سر ظاہر و آب کفر و شرک و سرا بران بوتگ، بہ آئی و حق و استغفار کنگ و بخشش طلب کنگ مہن انت۔ ماں لہتیں روایتاں بہت کہ اے واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و والدہ بی بی آمنہ و بابت و نازل بوتگ لہتیں حدیثاں ذکر انت کہ واجہ و ناگو ابوطالب و بار و نازل بوتگ و لہتیں و نبتہ کنگ کہ مسلماناں لوٹ کہ پو و فی شکرین پتاں کہ مرگتنت استغفار کنت ماں اے آیت و اشان و مہن کنگ بوت۔ بہر جا و در و اشان نزول ہر چہ بہ بیت حکم ہمیش انت کہ کافر و مشرک و حق و آئیانی خانہ کفر و شرک و سر و بوگ معلوم بہت استغفار جائز نہ انت۔ (تنبیہ) واجہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم و والدین و بابت و عالمانی رائے مختلف انت۔ لہتیں و اشان و مومن و ناجی ثابت کنگ و واسطہ مستقل رسالہ نبتہ کنگ انت۔ و حدیث و شرح کنوکان محترمانہ و متکلمانہ بحث کرنگ۔ احتیاط و سلامت روی و راہ بندے بابت و ایش انت کہ مردم و فی زبان و اے راہ بند بکنت و چشیں نازکین مسئلہ و تہا غور و غوض کنت۔ راستیں احوال و اے بابت و خداوت زانت و آوت تمامیں مسئلہانی راست راست و فیصلہ کنوک انت۔

و ماں سورہ مریم و بہت کہ و ہمدے حضرت ابراہیم علیہ السلام و پت و چہ حق و قبول کنگ و دیم ترینت و چہ ضد و عناد و سبب و حضرت ابراہیم و قتل کنگ و بیم تراپ دات تو واجہ و والدین و ادب و لحاظ داران و فرمانیت سلام و علیک ساسنتقم لک ربی انہ کان بی حقیقا۔ یعنی من پر تو چہ خدایہ دعا و استغفار کنان اے وعدہ و روعہ واجہ (ابراہیم علیہ السلام) بروہر استغفار کنان ات۔ چنانچہ دگہ جاہے و اغفر لاکئی فرمائینگ و گیش و گیوار انت۔ اشی و مطلب چوش نہ ات کہ ابراہیم علیہ السلام یک مشرک و بہ شرک و جاوہر و قائم بو ان و پرائی مغفرت طلب کتگت، اتا۔ آئی و غرض ایش انت کہ ایشرا توفیق بدے کہ چہ شرک و جاوہر و در کپان و اسلام و آغوش و بیٹ و اسلام و قبول کنگ آئی و خطابیانی معاف کنگ و سبب جوڑ بہ بیت۔ ان الاسلام بیہدم ماکان قبلہ۔ ابراہیم علیہ السلام و استغفار و ماں قرآن و دانان و لہتیں صحابہانی دل و آہت کہ ماپہ و فی مشرکین مات و پتانی حق و استغفار کچیں آئی و جواب حق تعالیٰ دات کہ ابراہیم و بہ و فی قول و پدا ایوک و داں و ہمد و پو و فی پت و استغفار کت کہ داں آوہد و اے خبر صاف نہ بوتگت کہ آرا بہ شرک و کفر و خدایہ دشمنی و سرا برگی انت پرچاکہ چہ مرگ و پیش ممکن ات کہ توبہ کنان و اسلام و قبول کنت و پدا بخشگ بہ بیت۔ پدا و بدیکہ آئی و کفر و شرک و سرا خاتمہ یقینی بوت تو ابراہیم علیہ السلام و چرائی بالکل یک گوری و بیزاری ظاہر کت و دعا و استغفار ترک دات۔ ساری گون نرم دلی و شفقت و دعا و طلب کتگت و ہر کسے توبہ و رجوع و احتمال ہلاس بوت انت تو واجہ و چہ آئی دوز و اھی و و فی دست کشات و اے رنج و گون پیغمبرانہ صبر و تحمل و برداشت کت۔ ماں حدیث و انت کہ ماں محشر و واجہ ابراہیم علیہ السلام عرض کنت خداوند اتی و وعدہ انت کہ من و را رسوانہ کنتے۔ مگر چہ ریشی و مسترین رسوائی تھی بیت کنت کہ مروچی منی پت در ستانی دیم و ماں دوزخ و چکل دیگ بیت۔ ہما دمان و آئی و پت و صورت بدل بو ان صنیع (سہقاہ) و شکل و تربیت و فرشتگ آرا اگر ان و ماں جہنم و دور دینت۔ شاید اے پیامت کنگ بیت کہ مخلوق آرا جاہ میاربت پرچاکہ رسوائی و دار و مدار پر جاہ یارگ و سرا انت۔ و ہمدے جاہ یارگ نہ بیت کہ چہ چیز ماں دوزخ و چکل و یگ بوت گدا چک و رسوائی و ہج مطلب نہ بوت۔ ۱۳

و یعنی چه حجت و تمامی حق و ظاہری و پیش خدائے پاک کسے و گمراہ نہ کنت۔ گمراہی اشیا انت کہ وہ خداوتی حکماں مضاف و گیشیان و بیان کت۔ رندا
اشانی رندگری کنگ مہبت۔ چوش بگوش کہ اشارہ کت کہ ہر کس چہ مہن کنگ و سر یہ مشرکان استغفار کنگ آیانی سر حساب داد نیست۔ لیکن نول حال سر بوگ و رند
چوش کنگ گمراہی انت۔ و ہرے حکومت بہائیک انت تو حکم ہم ہائی و بہ بیت۔ آتی بہ وتی سر ہمیں و کاملین قدرت و ہرچ حکمے بکنت بند بانی کار ہمیش انت
کہ پد و پیش و بغیر حکم و سر عمل کنت کسے و رورعایت و اے ردا دخل مہبت پرچہ کہ خدایا ابید چ کس کار و نہ نہرت۔ و چہ تنگی و ساعت و مراد غزوہ تبوک و
زمانگ انت کہ آوہد و باز نہت گیس و مشکلیں کار یکبارگی جمع بوتنت۔ سگیں گری، دلاجیں سفر، خرماگ و موسم ہما زمانگ و مزین شانیں حکومت و برخلاف و فوج کشی
پدا ظاہری بے سروسامانی و جا و چوش انت کہ یک یک خرماگے ہر رچ بہ دو فوجی و سر اہر بوتنت۔ گد سر و جا و چوش بوت کہ باز مجاہدان ہی تکیں خرماگے و گدگ و

باری باری و چوش بگوش و آپش بکت و دانگت۔ پدا
آپ و نہ بوگ و سبب و اشتراکی آلاش و برنجان و
وتی تن اش پر وشتگت۔ سواری و خط اسے و طوائف
کہ دہ دہ مردم رند یہ رند یہ یک اشترے و سر اجماز
بوان و دیار و ان اتنت۔ اسے ہما قربانی و فدکاری و
مزن بہائیں جذبہ ات کہ اشئی و اسے چند مردمانی جماعت و
تمامیں دنیا و قومانی سرا غالب و سر فضل کت فسد الحمد
و المنة۔ و خدایا مہربانی واجہ پیغمبر و سر ابے شمارت
و پدا واجہ و برکت و مہاجر و انصار و سر ہم حق تعالی و
خاصیں دنگوشی و مہربانی بوت کہ اشان و گوں ایمان و
عرفان و شرفدار کت۔ نبی و رندگیری و جہاد فی سبیل اللہ
و گرائیں کارانی سر انجام دیگ و ہمت و توفیق دات۔ گدا
مان ہنچیں سگیں و ہدی و ہدی کہ لھتیں مومنانی قلوب سگی و
سواریانی ہجوم و گندان و لرزگ و لگنت و کلے منتگ
انت کہ چہ واجہ و ہمراہی و وتی دستاں بکنت حق تعالی و
دوبارہ مہربانی و دزگیری فرما بکنت کہ اشان و چوشیں
و سوساں و گردشاں محفوظ داشت و مومنانی ہمت و
مضبوط و ارادہاں و بلب بالاکت۔ و اسے ستیں
شخص کعب بن مالک، بلال بن امیہ و مرارہ بن الربیع
انت کہ اشان مخلصین مومن بوگ و با وجود محض سستی
و کالی ردا عذر شرعی و بغیر چہ تبوک و شرکت و زجر بوتگنت
و ہدی کہ واجہ نبی و وارتکت تو اشان نہ چومناقتاں
در و غیب عذر و معذرت پیش کت و نہ چو ہنصحا بہاں
و تارا گوں ستونان بست، ہرچ داستاے بوتگت آتہ
صاف صاف و بیان کت و وتی کوتاہی و تفصیر و جاہر و ظاہر
کت۔ نتیجہ چوش بوت کہ چہ منافقانی نیگ و ظاہر و
چنان و بندکان و آیانی باطنی احوال و خدایا سپرد
کنگ بوت "اصحاب سواری" یعنی ہما کساں کہ گوں
مسجد و ستونان و تارش بستگ ات) توبہ قبول کنگ
بوت و اسے ستیں کانی فیصلہ سبق دیگ و خاطر
پہ کمیں و ہدی مہبت کنگ بوت۔ پنجاہ روح کوزگ و
پدا اشانی توبہ قبول بوت۔ پشت و دارگ و مطلب
ہمیش انت چوش کہ مان بخاری و وت چہ کعب بن
مالک و روایت انت۔ و چہ سستیں کساں حضرت
کعب بن مالک و وتی قصہ گوں سجمی و شترس و طے و
سیان کنگ۔ صحیح بخاری وغیرہ و جاہرگ باہر انت۔ ادا

بعترون ۱۱

۳۰۵

التوبة ۹

يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۱۰﴾ إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ
 السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُوْنِ
 اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَلَا نَصِيْرٍ ﴿۱۱﴾ لَقَدْ تَابَ اللّٰهُ عَلٰى النَّبِيِّ
 وَالْمُهٰجِرِيْنَ وَالْاَنْصَارِ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُ فِىْ سَاعَةِ الْعُسْرَةِ
 مِنْۢ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيْغُ قُلُوْبَ فَرِيْقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ
 عَلَيْهِمْ اِنَّهٗ بِهَمِّ رَعُوْفٍ رَّحِيْمٌ ﴿۱۲﴾ وَعَلَى الثَّلَاثَةِ
 الَّذِيْنَ خَلَفُوْا حَتّٰى اِذَا ضَاقتْ عَلَيْهِمُ الْاَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ
 وَضَاقتْ عَلَيْهِمْ اَنْفُسُهُمْ وَظَنُوْا اَنْ لَّا مَلْجَا مِنَ اللّٰهِ
 اِلَّا اِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوْا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ
 الرَّحِيْمُ ﴿۱۳﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَكُونُوا مَعَ
 الصّٰدِقِيْنَ ﴿۱۴﴾ مَا كَانَ لِاَهْلِ الْمَدِيْنَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ
 رَحْمَ كُنُوْكَ

مزل ۲

آنی و چہ جزے اجزاء نفل کنگ بہت۔ کعب بن مالک فرما بکنت کہ تبوک و ہم چونکہ سگ و دشوارات، واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و دراہیں صحابہاں و حکم دات کہ
تیار بکنت ہر کس کہ وتی جوازت و توفیق و سفر و سامان و تیاری و گلایش ات مگر بنی غم اتان منی خیال ات کہ ہادمان و تیاری کناں و گوں اشان ہمراہ بیاں و سر گراں۔
پرچہ کہ خدایا مہربانی و آوہد و ہک و طے و ساز و سامان گوزن موجودات، بیجے و بدل و منی گور و دوسواری اتنت من ہیے ہما چہ سستی و کاہلی و کار گراں و
آنکو واجہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم و سسی ہزار مجاہدین سلام و پہ کون کنگ حکم دات۔ منی انگت خیال ات کہ واجہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم روانہ بوتگ توجی بیت دیمی منزل و
من و تا پہ واجہ نبی و سر سیناں۔ مروچی برواں، باندا برواں۔ ماں سے مرو باندا و و ہدی دست و درشت۔ واجہ نبی و تبوک و سر بوگ و و ہدی فرما بکنت مافعل
کعب بن مالک (کعب بن مالک جی بوت) بنی سلمہ و یک واجہ و گوشت یا رسول اللہ! آتی عیش پسندی، غرور و مزنی و آتہ آدر ایک نہ ہشت۔ معاذ
بن جبشل و گوشت توبہ سستیں خبرے کت۔ قسم بخدا من آتی ابید چہ شترس و دگہ چ نہ نیست۔ واجہ نبی اسے گفتگو اشکنگ پدا خاموش

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

بوت۔ کعب گوشتیت کہ واجہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم، تشریف برگ، پذیریات وحشت ناکس گپ ایش ات کہ ماں کلیں ہینہ پکائیں منافق یا معذوریں مسلماناں ابید من، بیچ جاگہ، مردیں آدم بہ نظر، نہ کپت۔ بہر جا ورنوں ماں دل، تقسیمیں دروغیں نیونانی رو و آبنابوت کہ ولجہ و واتریٰ فساں عذر، پیش کناں و نارستگار کناں۔ مگر ہا و ہدہ کہ معلوم بوت کہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم، نخر و عافیت و اتربونگ چہ دل، تمامیں فریب و دروغ غائب بوتنت و دل، جرم بوتان کہ ابید چہ راست، دگر سچ چیز ماں آئی بارگاہ، نجات دیوک نہ انت۔ واجہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم، ماں مسیہ، نذوک ات اصحاب، و مچی ات، منافق دروغیں نیون پیش کناں، چہ ظاہری گرفت، آزاد بوان انتت کہ من واجہ، دیما اہتوں، منی سلام کنگ، سہرا واجہ، غضبناکیں بچکن گ، فرمائیت وغیر حاضری، سبب معلوم کت۔ من عرض کت یا رسول اللہ! اگر اے و ہدہ چہ دنیا داراں من دگر کسے، دیما ہوتیناں تو شما بدیستیں کہ چونکائی گوں چرپ زبانی و سرزوری، دروغیں حبیلہ و نیون پیش کناں، و نارارستگار بکتیں۔ مگر ادا واجہ معاملہ گوں یکھنیں مقدس ذلت، انت کہ اگر دروغ بندان، من آرا رضی ہم بکناں لیکن کیں دیر، پرخدا آرا رستیں خبر، احوال، دیان، چہ من ناراض کنت، برخلاف چرے خبر، کہ ماں راست گوشگ، اگر چہ پکیں دیر، تنی ناراضگی برداشت کنگ کپیت لیکن امیت داراں کہ چہ خدا، جانب، آئی، انجام بہتر و آخر کار راست گوشگ من، و چہ خدا و رسول، غضب، نجات دیا تینیت۔ یا رسول اللہ! (صلی اللہ علیہ وسلم) قصہ چوشر، انت کہ گور من یہ غیر حاضری، و ہج عذر نیست، انت۔ ہا و ہدہ کہ من چہ واجہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم، ہر کابی، زہر بوتان چہ آدھد، زیات فراخی و قدرت من، و راپیش، چو حال نہ ات، من گنہ گاراں واجہ اختیار داریت منی حق، ہر چہ فیصلہ لے لوٹے کت کتے۔ واجہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم، فرمائیت کہ اے شخص، انت کہ آئی، راست رستیں گپ جت شر برو و فدائی فیصلہ، و راہ چارہو۔ من چہ اودا پادا ہتوں۔ چہ تحقیق، معلوم بوت کہ (ہلال بن امیہ و مرارہ بن الربیع) اے دو تیں کس ہم چو منی ڈول انت، پہ ماسبتیں کناں واجہ، حکم دات کہ کسے گوں ماگپ و رپ مجنت، گل چہ ماونا دور بدارت چنا پچ مسلانے، گوں ماگپ و رپ نہ جت و نہ سلام، و پتہ دات۔ آدو تینان، و تا را و اماں و تی لوگ، بندکت۔ شپ و رچ آیانی گریوگ و آہ و زاری ات من کیں ڈو و سک دل اتوں ماں مسجد، پہ نماز، شتگتوں واجہ، سلام دیان، و بے شوہار، اتوں کباریں پہ پتہ، واجہ، و لنت سرائت یا نہ سرت۔ و ہدے کہ من بہ واجہ نبی، و نیمگ، چارگ، و لگتگتوں تو واجہ، و تی دیم ترینگت خاص و ناسیں خویش و وارثان ہم چو بیگانگان چارنگت۔ (مسلسل) ہے میا جی، و یک روچے یک مردے، و بادشاہ "غسان" و کاگد منادات کہ ماں آئی، و منی مصیبت، و سہرا بردی ظاہر کنگ، و پد دعوت داتگتی کہ من بہائی، و ملک، و برواں و اودا منی مزین خاطر داری و عزت کنگ بیت من اے کاگد، و اوانان گوشت کہ اے ہم یک جدا تیں چچاس ایت۔ آخر آکاگد، من ماں آس، و چگل دات چہل رچ، و پد چہ واجہ نبی، و سرکار، و حکم بمن رست کہ من چہ و تی لوگ بانک، و ہم علیحدگی، انت تیار بکناں۔ چنا پچ من گوں و تی لوگ بانک، و گوشت کہ بہ و تی مات و پت، و لوگ، و بروت و دانکہ منی فیصلہ چہ خدا، جانب، نہ بیت ہمو و اجلیت، چہ درستان ستریں فکر منار ایش ات کہ اگر ہے درمیان، و من مروتوں تو واجہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم منی جنازہ، و نماز، ہم نہ وایت و بندے جبر، ماں ہے روچاں واجہ، و فات بوت تو مسلمان پہ داماگی گوں من ہے معاملہ، و دارنت، منی میت، و نزدیک، ہم کسے نہ بیت۔ غرض پناہ روچ ماں ہے جاوڑ، گوشت کہ خدا، زمین بہ و تی فراخی، و باوجود تنگ ات بلکیں زند ہم چہ من شزار بوتگت، زند چہ مرگ، و زیات سکا ات کہ ناگت، و چہ سلع، و کوہ، اے تو راہت یا کعب بن مالک ابشر۔ (اے کعب بن مالک و شنود جو) من ایش، و اشکان، و سیرہ، و کپتوں۔ معلوم بوت کہ شپ، و آخر، چہ حق تھا، طرف، و واجہ پیغمبر علیہ السلام، و خبر دیگ بوت کہ مئے توبہ مقبول، انت۔ واجہ، و فجر، نماز، و پی و تی صحابہ، و حال دات۔ یک سوارے، و بہ منی نیمگ، و درک زرت کہ منارا مستاگ بدنت مگر دگسے، و چہ کوہ، و سہرا کو کارکت آئی، و توار چہ سوار، و پیش سر بوت و من و تی جان، و گدان، و کشت و توار جنوک، و داننت پدا واجہ، و خدمت، و حاضر بوتوں مردم، و بر آیان بوتنت و منارا مبارک بادش دات چہ مہاجران حضرت طلحہ پادا اہت و گوں من مصافحہ کت۔ واجہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم، و دیم چہ و شی، و مثل نوک، و ترپگانت۔ واجہ، و فرمائیت کہ خدا، تنی توبہ قبول فرمائیت، من عرض کت کہ اے توبہ، و تمہ و تکمیل ایش، انت کہ من و تی کل مال و جاگیر، بہ خدا، راہ، و صدقہ کناں۔ واجہ، و فرمائیت کہ کل مال، و اتاں چیزے پہ و تا بجل چنا پچ من خیر، و بھر گیشینت و اید کہ کل مال صدقہ کرت۔ چونکہ محض چہ رستی، و برکت، و منارا نجات حاصل بوت پمشکا من عہد کرت کہ بتی توری ہرچے بہ بیت من دیم تر، و کدی دروغ نہ بنداں اے عہد، و پد من مزین امتحان دیم، و اہت انت مگر الحمد للہ من چہ راست کدی نہ شترتاں و نہ انشا، اللہ تاں زندگی، و شترتاں اے ہا و واقعہ، انت کہ اے بابت، و مرے آیتاں اثار، کنگ بوتگ چوشر کہ اے ستینانی سہرا خدا، و اولی مہربانی ہمیش ات کہ اشان، و ایمان و اخلاص بخش و چہ نفاق، و دور داشت نون نوکیں مہربانی ایش بوت کہ توبہ، و نصوح، و توفیق دیان، و پدا بہ و تی نیمگ، اشان کشت و اشان کوناہیان، و مٹا کت۔ و یعنی گوں رستیں مردماں نند و نیاد بکن ات و ہمایانی پمیں کاران، و بکن ات۔ اے ستیں کس راستی، و برت، و بخشگ بوتنت و مقبول قرار دیگ بوتنت منافقاں چہ دروغ، و کار بست و خدا، ترس چہ و تی دل، و کشتش تو اسفلین درک، و مستحق جوڑ بوتنت۔ ۱۲

مِّنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْجِعُوا

بِأَنفُسِهِمْ عَن نَّفْسِهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ

وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَؤُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ

وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوِّنَا إِلَّا الْآكُتِبَ لَهُم بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ

اللَّهَ لَا يُضَيِّعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ وَلَا يَنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَ

لَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُم لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ

أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَمَا كَانَ الْبُؤْسُ لِيَنْفِرُوا كَأَفْ

فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَ

لِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ يَا أَيُّهَا

الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا

فِيكُمْ غُلَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا

مِنْ آيَاتِنَا تَأْوِيلُهَا لِرَبِّهَا وَمَا كُنَّا بِمُحْسَبِينَ

عَلَيْهَا وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا مِنْ آيَاتِنَا تَأْوِيلُهَا لِرَبِّهَا وَمَا كُنَّا بِمُحْسَبِينَ

عَلَيْهَا وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا مِنْ آيَاتِنَا تَأْوِيلُهَا لِرَبِّهَا وَمَا كُنَّا بِمُحْسَبِينَ

عَلَيْهَا وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا مِنْ آيَاتِنَا تَأْوِيلُهَا لِرَبِّهَا وَمَا كُنَّا بِمُحْسَبِينَ

عَلَيْهَا وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا مِنْ آيَاتِنَا تَأْوِيلُهَا لِرَبِّهَا وَمَا كُنَّا بِمُحْسَبِينَ

عَلَيْهَا وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا مِنْ آيَاتِنَا تَأْوِيلُهَا لِرَبِّهَا وَمَا كُنَّا بِمُحْسَبِينَ

عَلَيْهَا وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا مِنْ آيَاتِنَا تَأْوِيلُهَا لِرَبِّهَا وَمَا كُنَّا بِمُحْسَبِينَ

عَلَيْهَا وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا مِنْ آيَاتِنَا تَأْوِيلُهَا لِرَبِّهَا وَمَا كُنَّا بِمُحْسَبِينَ

عَلَيْهَا وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا مِنْ آيَاتِنَا تَأْوِيلُهَا لِرَبِّهَا وَمَا كُنَّا بِمُحْسَبِينَ

فل یعنی خدا و رسول و سوریان و برداشت بکنت و مالون آرام و بندید، چوش باید ز انت میان حدیث و هست که ابوخیثمہ ہم ماں غزوة تبوک و پشت و پشت کپنگت واجه و کوانگی پید ماں باغ و پشت اودا دل کشیں ساہگ موجودات و دیما خوبصورتیں لوگ بانگ ات، زمین و سر آب چند ذات و آراسک سارت گت مگر د چیرگیٹنگ، نوکیں خرماگانی خوشگے دیما ایرکت دسر دین و شیرکنیں آپ حاضرکت۔ اسے عیش سامان و گندان و ناگت و ابوخیثمہ و دل و گوشتے گزندے تجاں بوت گوشتی حیف انت پرے زندہ کہ من ماں ساتیں ساہگ، ساتیں آپ و باغ و بہار و دشیباں چہ دل و دوش کنان و خدائے محبوبیں پیغمبر چشیں تیزدیں لواری گری و توت و جاوے کوہ و بیابان و رودک انت۔ بہ بے خیال و ایک و سواری لوٹا نینت زہم و بہ و تی بغل و دور دات نیزہ بی زرت و واجہ نبی و پیدانی پشت و رہ گپت۔ فہری چو گوات و تیز روگات و آخرشت گوں لشکر و آوار بوت واجہ نبی چہ دور و گندان و فرمائینتی کہ کسے ربیکا کی چپانی سراجہری و تاجیدیان و سیداک انت فرمائینتی کن اباخیثمہ (ابوخیثمہ بیانے) کہیں دیر و پید درستان دیست کہ ابوخیثمہ و جرن دات رضی اللہ عنہ و عن سائر الصحابة۔

فل یعنی باوجودیکہ چریشاں اکثر چیز (مثلاً شد و توت و گرگ یارچ و رسک) اختیار کی کار سے نہ انت۔ پر ایم چہ جہاد و نیت و برکت و اسے غیر اختیار کی چیزانی مقابلہ نیکیں عمل ماں آیانی و قرآن نبیٹنگ بنت کہ بریشانی سرا خدائے پاک نیکیں اجر عطا فرمائینت۔

فل خرچ کنگ یا پٹ و میدان و بیٹنگ و ت نیکیں کار و اختیار کی عمل ایٹ پمشکا ادا الا کتب لہم فرمائینت گوستکیں آیت و پیمایا الا کتب بہ عمل صلح ارشاد نہ بوت۔ اسے روا ابن کثیر و اش راہ کنگ۔

فل یعنی شریعتیں عمل و شہر جزا دت۔ و پیشی رکوعانی تہا ماں جہاد و در ایک و فضیلت و نہ در ایک و سراملامت و بیان ات۔ ممکن ات کہ کسے خوش سرید بہ بیت کہ مدام ماں ہمک جہاد و تمام مسلمانانی سردار ایک فرض عین انت مرے آیت و فرمان کت کہ نہ ہمیشہ اسے ضروری انت نہ مصلحت انت کہ

درستیں مسلمان یکدم بہ جہاد و در یکجک انت مناسب و ہمیشہ انت کہ چہ ہر قبیلہ و قوم و ایک جاعتے در حکمت ایڈگہ مردم ماں دگہ کاراں گلانیٹش بہ بنت، نون گری کریم صلے اللہ علیہ وسلم و تی جرنید بہ جہاد و سرگروک انت توجہ ہر یک قوم و ہر جاعتے کہ گوں واجہ و سرگروک واجہ و صحبت و برکت و وجہ دگہ صد ہا قصہ و احوال اسر

گوزان و دین و دینی حکمانی سرسوج و حال کنت و پیدا وتر کنان و و تی ایڈگہ باقی مردمان و و تی زیاد ہیں علم و تجربہ و در داچہ نیک و بد و آگاہ کنت و بندے خیر و اگر واجہ نبی و جرنید ماں مدینہ و داروک بوت تو باقی منتگیں مردم کہ آماں جہاد و در نہ کپنت چہ واجہ نبی و

خدمت و حاضر دیان چہ دین و خبراں و تا معلولہ کنت و مجاہدانی غیر حاضری و وحی و معرفت و ہر ج خبر گوشدارنت و اتزی و پد چرے خبراں مجاہدان سرید و معلوم دار کنت ماں آیت و لفظاں چہ عربی ترکیب و اعتبار و دو میں احتمال انت کما فی روح المعانی وغیرہ۔ حضرت شاہ صاحب نوشتہ کنت کہ چہ ہر قوم و

باید انت کہ لھتیں ماں پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و صحبت و بیانیت تا کہ دین و علم و در بہ برنت و رند بیگان و پیش بردنت نون پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ماں اسے دنیا و موجود نہ انت و لیکن دین و علم و عالم موجود نہ انت، علم و طلب فرض کفایہ انت و جہاد ہم فرض کفایہ انت۔ البت اگر کدی چہ امام و بیگ و عام اعلان بییت تو گد جہاد فرض عین بیت۔ ماں تبوک و ہجے جاو رات۔ پمشکاپشت و لشکیوکان و جنت و باواست کنگ بوت۔ واللہ اعلم۔ ابو حیان و زنگ اسے آیت بہ جہاد و نہ انت، طلب علم و بار و انت۔ جہاد و طلب علم و آیاتی تہا مناسب ایٹش انت کہ ماں ہر دو تیناں خروج فی سبیل اللہ انت و دو تیناں غرض دین و احیاء و سر بلندی انت ماں یکے و چہ نرم و ماں دومی و چہ زبان وغیرہ و۔ فل جہاد فرض کفایہ انت کہ آطبعی ترتیب و رداساری و گوں ہا کافران و کنگ بہ بیت کہ او اں گوں مسلماناں قریب تر انت رند تر گوں ہا و ان و قریب و۔

بے ڈول و کم و جہاد و حلقہ و دراج کش کنگ بیت۔ واجہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و خلفائے راشدین و جہاد بہ ہجے ترتیب و بوتنت۔ ماں دفاعی جہاد ہم فقہاء ہجے ترتیب و ایر کنگ کہ ہر ج اسلامی ملک و سر کافر جملہ بکنت اود و مسلمانانی سرادفاع واجب انت اگر کافی مہنت یا سستی بکنت تو گوں ہایابی متصل

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ إِنَّا نَزَّلْنَاهُ سُبْحَانَ

الَّذِينَ آمَنُوا فزادتهم إيماناً وهم يستبشرون

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فزادتهم رجساً إلى رجسهم

كفرون ۱۲۵) أُولَئِكَ يَفْتَنُونَ فِي كُلِّ مَسْجِدٍ

مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَكَّرُونَ

سورة نظر بعضهم إلى بعض هل يرى من أحد ثم انصرفوا

صرفت الله قلوبهم بأنهم قوم لا يفقهون ۱۲۶) لقد

جاءكم رسول من أنفسكم عزيز عليه ما عنتم

حريص عليكم بالمؤمنين رؤوف رحيم ۱۲۷) فإن تولوا

فقل حسبى الله لا اله الا هو عليه توكلت وهو

رب العرش العظيم ۱۲۸)

رب العرش العظيم ۱۲۹)

رب العرش العظيم ۱۳۰)

رب العرش العظيم ۱۳۱)

رب العرش العظيم ۱۳۲)

رب العرش العظيم ۱۳۳)

رب العرش العظيم ۱۳۴)

رب العرش العظيم ۱۳۵)

رب العرش العظيم ۱۳۶)

رب العرش العظيم ۱۳۷)

باران که در لطافت طبعش خلاف نیست

در باغ لاله روید و در شوره بوم و خس

واجب شاه صاحب آیت و تقریر دگر پیچیدگی

کلام الهی گوی هرچ مسلمان در دل و تب و مطابق بیعت

اکل بوان و گوشت که سبحان الله ای آیت و منی این

ولیفین و انگ گشت کرت - چه میا اگر ما کرام آیت و

منافقان چیرس عیب ظاهر کنگ بنت تو آچه شرمندگی و پیش

بوان و گوشت بے شک ای کلام و می یقین ایمان

زیاده کت بکن چونکه ای گوشت گوی و شی و دل جمعی انت

مخص پشرمندگی و رخ کنگ گوشت گشتش بپشکا اشان ای

توفیق و بولگت که دم تر و توبه کنگ گوی راستی دل و حق و

زندگی و بکننت بکنی چه پیش زیات و تی عیبانی حیر

دیگ و گلاش بولگنت همیشه انت گندگی و سرگندگی -

عیب دار و لازم انت نصیحت و گوشه داران و و تی

اصلاح و بکننت نه ای که چپکائی چه نصیحت کنوک و و تی

عیب و چیر بدنت - فل یعنی هر سال کم ای چه کم یک دو بار

ای منافقان ما فتنه و چکاس و دور دیگ بنت مثلاً قط

نادر ای و غیره کتام زینی یا آسمانی آفته و گرفتار بنت یا چه

پیغمبر علیه السلام و زبان و اشرافی نفاق و ظاهر کنان عاشاره

رسوا کنگ بنت یا جنگ و جهاد و نوب اشرافی بزدلی و کور

دلی پدر کنگ بیت مگر اشان هنجی بے جا و کور دل انت

که تازیانه (چابک) و رگ و پید گوشت اشرافی گوشس و

مورس نه وارت، نه پیشی گنن با تو به کار بنت و نه به آئنه و

نصیحت گرت - فل هر و هدرے نازل بوتهی و منافقان

ماں مجلس و نندوک به بنت تو کلام الهی اشکنگ پریاں

گران گوشگ انت خصوصاً ہا آیات که ماں آیان اشرافی

عیبان و ظاهر کنگ بولگت ہا و هدرے گوی یک دگرے و

گول چماں اشرافه اش بکرتیں و اینگر و آنکر چمان و شاک

دینت که باریں کتام مسلمانی و جم پر ماسک انت - پدا

نظر و رده و پدے کنان و چه مجلس و در و رونت

فل یعنی چه پیغمبری مجلس چون بر گردنت خدای آیانی دلال

بر گردینت که آیانی چه و تی جاہلی و احمق و ایمان و یقین و

خبران و فہمگ و قبول کنگ نه لوٹ انت -

و ک که آئی و حسب و نسب، اخلاق، هیل و عادت، دیانت و امانت و شتاب شتری و معلومدار انت - فل چه ہر چیز و شمار تکلیف یا سکی بر بیت آواجہ و سر امرن

گران انت - ہر ہم منتگ آواجہ سے لوٹیت کہ امت و سر آسانی بہ بیت و چه دنیاوی و اخروی عذاب و دستگار بہ بیت - پمشکا ہرچ دینے کہ واجہ و گوی و انت و آونگ

آہم سبک نرم انت و افسران و واجہ و مدام جوش نصیحت فرمائینتگ یسروا و لا تقصروا (گوی آسانی و کار بکرات، سکی و ترندی و چه و ت و دور بدارت) فل یعنی پی شے و وزو ہا

و نفع رسائی و آئی و دل مدام تلوسیت - مردم بہ دوزخ و نینگ و جنت واجہ اشرافی سرین و گران و اشان و دور ہر مال کنت - واجہ و مسترس گوشست و دل و واجہ ہمیش انت

خدای بندہ اہلی خیر و حقین کامیابی حاصل بکننت جہاد و غیرہ و مقصد خونریزی نہ انت بلکنیں بہ لا چاری و جاور و گرانہا پریشنے و ذریعہ و سنی نوع انسان و فاسدیں و ستر تکلیف اعضاء و

بزان و ذراہیں جہا اشیان تباہ کنان و امت و رتب و مزاج و صحت و تندرستی و راہ و گنجگ انت - فل و ہدیگہ واجہ بہ سر جمیں جہان و اینقدر دوزواہ انت تو خاص

ایمانداری احوال و سر اظہار انت کہ چنقدر شفیق و مہربان بیت - فل اگر مردم واجہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و عظیم اشان شفقت، دوزواہی و دل سوزی و قدر و نہ کنت

بعتن دون ۱۱ (توبہ رکع ۸) وفي الحديث انه صلى الله عليه وسلم قال انا الضحوك القتال كما في ابن كثير - يعني چه خدای تر سوک و چه یک کافرین قوسے و تر سگ زبردستی قبول کنگ نه لوٹیت - ہر و هدرے ہر قدر مسلمان چه خدای تر سان انت خدایے پاک و آوان و داں ہما و ہدرے کافرانی سر و غلبہ و سر فضلی دات - حق تھا ماں مئے دلاں و تی خوف و ترس و پیدا بکننت - ۱۲ (ہمے تاکدیم و فوائد) فل و ہدیگہ یک قرآنی سورتے نازل بوگت تو منافقان گوی و ماں و نیا گوی لھتیں ہما دہ دلیں مسلماناں پہ کلاگ و مسخرہ و رائینتگ اشک کہ چول واجہ اچہ شاکئی کئی ایمان ایے سورتے زیات کت - مطلب ایشانت کہ (معاذ اللہ) مرے سورتے ہی بہت انت، کرام حقائق و معارف انت کہ اشان ایمان و یقین و زیات کت بکننت، حق تو لے آیت دات کہ بے شک چه خدای کلام و اشکنگ و مومنانی ایمان و تر و تازگی پیدا بیت و دلالی تہا و ششودنی و شاد کامی جاہ منند بیت - البت ہما کس کہ ماں آیانی دلاں کفر و نفاق و نادر ای و گندگی بہت انت ماں آیانی گندگی و نادر ای و زیادتی بیت - دانکہ ایے نادر ای آیان پہ مرگ و رسینیت و باران کہ در لطافت طبعش خلاف نیست در باغ لاله روید و در شوره بوم و خس واجب شاه صاحب آیت و تقریر دگر پیچیدگی یعنی کلام الهی گوی ہرچ مسلمان در دل و تب و مطابق بیعت اکل بوان و گوشت کہ سبحان الله ای آیت و منی این ولیفین و انگ گشت کرت - چه میا اگر ما کرام آیت و منافقان چیرس عیب ظاهر کنگ بنت تو آچه شرمندگی و پیش بوان و گوشت بے شک ای کلام و می یقین ایمان زیاده کت بکن چونکہ ای گوشت گوی و شی و دل جمعی انت مخص پشرمندگی و رخ کنگ گوشت گشتش بپشکا اشان ای توفیق و بولگت کہ دم تر و توبه کنگ گوی راستی دل و حق و زندگی و بکننت بکنی چه پیش زیات و تی عیبانی حیر دیگ و گلاش بولگنت همیشه انت گندگی و سرگندگی - عیب دار و لازم انت نصیحت و گوشه داران و و تی اصلاح و بکننت نه ای کہ چپکائی چه نصیحت کنوک و و تی عیب و چیر بدنت - فل یعنی ہر سال کم ای چه کم یک دو بار ای منافقان ما فتنه و چکاس و دور دیگ بنت مثلاً قط نادر ای و غیره کتام زینی یا آسمانی آفته و گرفتار بنت یا چه پیغمبر علیه السلام و زبان و اشرافی نفاق و ظاهر کنان عاشاره رسوا کنگ بنت یا جنگ و جهاد و نوب اشرافی بزدلی و کور دلی پدر کنگ بیت مگر اشان ہنجی بے جا و کور دل انت کہ تازیانه (چابک) و رگ و پید گوشت اشرافی گوشس و مورس نه وارت، نه پیشی گنن با تو به کار بنت و نه به آئنه و نصیحت گرت - فل ہر و هدرے نازل بوتهی و منافقان ماں مجلس و نندوک بہ بنت تو کلام الهی اشکنگ پریاں گران گوشگ انت خصوصاً ہا آیات کہ ماں آیان اشرافی عیبان و ظاهر کنگ بولگت ہا و هدرے گوی یک دگرے و گول چماں اشرافه اش بکرتیں و اینگر و آنکر چمان و شاک دینت کہ باریں کتام مسلمانی و جم پر ماسک انت - پدا نظر و رده و پدے کنان و چه مجلس و در و رونت فل یعنی چه پیغمبری مجلس چون بر گردنت خدای آیانی دلال بر گردینت کہ آیانی چه و تی جاہلی و احمق و ایمان و یقین و خبران و فہمگ و قبول کنگ نه لوٹ انت - و ک کہ آئی و حسب و نسب، اخلاق، هیل و عادت، دیانت و امانت و شتاب شتری و معلومدار انت - فل چه ہر چیز و شمار تکلیف یا سکی بر بیت آواجہ و سر امرن گران انت - ہر ہم منتگ آواجہ سے لوٹیت کہ امت و سر آسانی بہ بیت و چه دنیاوی و اخروی عذاب و دستگار بہ بیت - پمشکا ہرچ دینے کہ واجہ و گوی و انت و آونگ آہم سبک نرم انت و افسران و واجہ و مدام جوش نصیحت فرمائینتگ یسروا و لا تقصروا (گوی آسانی و کار بکرات، سکی و ترندی و چه و ت و دور بدارت) فل یعنی پی شے و وزو ہا و نفع رسائی و آئی و دل مدام تلوسیت - مردم بہ دوزخ و نینگ و جنت واجہ اشرافی سرین و گران و اشان و دور ہر مال کنت - واجہ و مسترس گوشست و دل و واجہ ہمیش انت خدای بندہ اہلی خیر و حقین کامیابی حاصل بکننت جہاد و غیرہ و مقصد خونریزی نہ انت بلکنیں بہ لا چاری و جاور و گرانہا پریشنے و ذریعہ و سنی نوع انسان و فاسدیں و ستر تکلیف اعضاء و بزان و ذراہیں جہا اشیان تباہ کنان و امت و رتب و مزاج و صحت و تندرستی و راہ و گنجگ انت - فل و ہدیگہ واجہ بہ سر جمیں جہان و اینقدر دوزواہ انت تو خاص ایماندرانی احوال و سر اظہار انت کہ چنقدر شفیق و مہربان بیت - فل اگر مردم واجہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و عظیم اشان شفقت، دوزواہی و دل سوزی و قدر و نہ کنت

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۚ بَوَانِيَتْ خَدَائِي ۚ تَمَائِيْسُ غَمِّ وَوَرِيْشَانِيَانِ بَسْ وَكَانِي بَيْتِ - باقی عرش و عظمت و ردا اگر زیات گیش و گیوار لوٹے تو روح المعانی ہے آیت و بیان و بوان - تنسورة التوبة بفضل الله وحسن توفيقه اللهم تب علي واجعل لي براءة من النار انك انت التواب الرحيم - ۱۲

(ہے تاکدیم و فوائد) آیتوں ایک ہنچیں محکم و مضبوطیں کتاب میگنت کہ آئی و ہر خبر حکم و پختہ ات۔ لفظ ہمیشہ کہ یہ ہدایگی چہ تحریف و تبدیل و محفوظ ماننت علوم پیشہ کا تمام تر عقل و حکمت و موافق ات، احکام، پے سبب و کہ دیم تردگینج نسخ کنویں کتاب آیوک نہ انت۔ احوال و قصہ بہ ہے و طرہ راست راست احوالانی مطابق ات و چوش پرچامیت و ہدیجہ علم و حکمیں خدایا آراہ و فی کاملیں علم و زور و برکت و ایر گیشنگ۔ ک یعنی مریشی حیرانی و خبر جی انت کہ یہ انسانی سرسوج و اصلح و حق تگتا

یک دگر انسانے و مقرر بکنت و آئی و نینگ و ہما پیغام و دیم بدنت کہ آئی دگران و بلا واسطہ خبر مہیت۔ آتما میں مردمان و خدا و نافرمانی کنگ و گندگیں و برباد کنویں گدسرو انجام و معلوم دار منت۔ و خدا و خبران و متوک مردمان و متناگ و مردہ سر بکنت و رب العزت و گور و نیکیں عملانی برکت و آسانی چکر رتبہ و مزین درجہ و بلند انت و چو نیں نیک بختی و کلیانی چہ ازل و پرایاں نیسیگ بوتگ۔ ک یعنی قرآنی وحی و چہ حد و گیش اثر دارگ و سبب و اشان آراہ اجاد و قرار دینت و آئی و یاروک و جادو گر گوشت -

فک یعنی ماں ہنکر و ہدیجہ کہ آتشش روح و برورات۔ و ابن عباس نے تفسیر و روے یک روچے یک ہزار سال و کچ و حساب کنگ بیت۔ چوش بگوش کہ ماں شش ہزار سال و زمین و آسمان تیار بوتنت۔ بے شک حق تعالیٰ برسی ہی و قادر ات کہ ماں بچیں دمان و تمامیں مخلوقات و ودی بختیں و لیکن حکمت و لوط ہمیشہ ات کہ کم کم و درجہ وار پیدا کنگ بہ بنت شاید و فی بنڈیان و سبق دیگر مقصود بہ بیت کہ قدرت و باوجود ہمہ کار و فک کنان و گون تاخیر و طرہ اداری و بجننت ہمہ ماں تدریجی پیدا نشہ بہ نسبت یکبارگی پیدا کنگ و اسے خبر شتر ظاہر بیت کہ حق تعالیٰ ہما کار ساز ات کہ کار و ہدیجہ اضطراب و بے وسی آئی و کر و چہ ہم نہ جنت بلکہیں ہک چیز وجود کلیتہ گون آئی و مشیت و اختیار و تعلق داریت - ہر وہ کد بوطیت و ہر ہم بوطیت پیدا کنت -

کے ماں سورہ اعراف و ہفتمی رکوع و شرع و ہے و طرہ آیت گوسنگ آئی و فائدہ چارگ بہ بیت - ک یعنی مخلوق و تمامیں کارانی تدریج و بند و بست ماں ہائی دست و انت - ک یعنی شریدار و حصہ دار و ماں آئی خدائی و چون بہ بیت یہ سفارش و ہم ابید چہ آئی اذن و کے کنتان و سر بکنت کت نہ کنت -

ک یعنی خیال و گور کین ات کہ ابید چہ چشمیں رب و کہ آئی و صفات بالا بیان بوتنت دگر کے بیت کنت کہ آئی و بندگی و عبادت کنگ بہ بیت - گڈا شمارا چون کانی جرات بیت کہ آخالق و شہنشاہیں مالک علی الاطلاق و برحقین حکیم پیغام یار و کان و آیوک یہ وہم و گمان و ردا دروغ بندش کین ات -

ک یعنی چہ ہائی و برکت و شے کلانی ابتدا بوت

۳۱۳

يعتذرون ۱۱ یونس ۱۰

وَسَيَكْفُرُ يونس ۱۰

سورة يونس مكيه و اے يك صد و نو آيات و يازده ركوع انت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع كنان گون خدایا نام و ہما کہ بے اندازہ مہربان ز بریں رحم كنوك

الرَّتِّ تَكِ ایت الكتب الحكيم ۱

اے آیات انت محکمیں کتاب و آیاتوت بہ مردمان تعجبے ایک مادھی دیم دات

إلى رجل منهم أن أنذر الناس وبشر الذين آمنوا أن لهم

پہ یک مرد و سر چہ رایاں، ایک تو تبرئین مردمان و لبشارت بده آکسان و کایا نش آرتہ ایک بیت بہ آیات

قد صدق عند ربهم قال الكفرون إن هذا السحر مبين

راستیں مرتبہ آسانی رب و گور و ک گوشت کافران کہ اے البت جادو گرے ظاہریں ک

إن ربكم الله الذي خلق السموات والأرض في ستة أيام

بیشک شے رب اللہ ہا ذات انت کہ پیداگ کت آسمان و زمین و را ماں شش روج و تو کا ک

ثم استوى على العرش يدبر الأمر من شفيع إلا من بعد إذن

رندا قائم بوت عرش و سراف بند و بست کت کاراں کت کسے سفارش کت کنت ابید چہ آئی و اجازت کت

ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ أَفَلَا تَكْفُرُونَ ۚ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا

آیت اللہ شے رب انت گڈا ہائی و عبادت کین ات، آیا شامفیت کت آئی ہائی و ہنگاشے دستانی و اتزی انت و

وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا

اللہ حقین وعدہ انت۔ بیشک ہا ذات اول برہ پیداگ کنت پدا و ات کنت آئی و تاکہ بدر بدنت آکسان کرایاں آرتا

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ لِيَمَّا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۚ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً

و لیکیں کارش کت بہ انصاف و کت و آکسان کہ کفر کتہ پہ آیاں لہڑ دا تگیں نوشگی آپ ہست و درددیو کین عذاب ہست بوض آئی کہ آیاں انکار کت۔ آہا ذات انت کہ جوڑی کت روج و راروشنا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

منزل ۳

وہ ہائی و نینگ و انجام کار و دستان و روگی انت۔ گڈا چہ آئی و حکماں و آئی و وکیلاں دیم ترینگ چوں روایت کنت -

ک یعنی چہ خورد و خورد تریں نیکی ہم بباد مہیت - ۱۲

دل لہتینانی گورے نور عام انت۔ چہ ضیاء ء ضیاء خاص ہما نور گوشتت کہ آزیات تیز و چمکدار بہ بیت۔ لہتین گوشتت کہ ہر جی ء روشنی ذاتی بہ بیت آضیاء
 انت و ہر روشنی کے چہ درگے ء حاصل کنگ بہ بیت آثر نور گوشتت۔ روج ء روشنی ماں عالم سباب ء چہ دومی کرد ء حاصل نہ بوت۔ ماہ ء روشنی
 البت چہ روج ء استفاد انت و لہتین محققاں ماں ہر دو بیناں اے فرق بیان کنگ کہ نور مطلق روشنی ء گوشتت۔ ضیاء وضوء آتی ء انتشار بزبان شنگ
 و تالانی ء گوشتت۔ روج ء روشنی ء تالانی چونکہ زیات انت پشکا ایشرا ضیاء ء نام دیگر بوت و اللہ اعلم۔ فل یعنی ہر روج کم ء کم و گیش پوان بیت
 وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَا مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْوَةِ الْقَدِيمِ (یس رکوع ۳۴) علم ہیئت ء زائوگراں آتی ء گردش ء تقسیم کنان ء ۲۸ منزل مقرر کنگت
 کہ آیاں ماں دوازده برجان ء بہر انت۔ ماں قرآن خاص اشانی اصطلاحاً مقصود نہ انت مطلق تر و تاب و مسافت ء درجہ مقصود انت۔ فل یعنی تالانی شمار و
 ماہانی و روجانی گونڈیس و زندیس حساب درست گون

ماہ و روج ء رفتار ء ہمگر کنگت۔ اگر روج و ماہ
 مسبت تورچ و شب قمری و شمسی ماہ و سال چونکہ کانی
 متعین بنت۔ حالانکہ ابید چہ دنیاوی زند و معاشی
 کار و بار ء ماں شریعت ء بازیں محماں و ہدیہ مقررہ ء
 ضرورت انت۔ فل یعنی فلکیات ء نظام ء روج
 و ط ء انت ہی بہت انت، چوش نہ انت بلکہین مزن
 عظیم الشان نظام و تدبیر ء چہرہ دہزارانی حساب ء
 فائدہ ہاں و حکمتاں شامل انت۔ فل یعنی ہمیدہ تیں
 مردم مصنوعات ء اے نظام ء گندان ء خداوند قادر و
 حکیم ء ہستی ء نشان ء حاصل کنگت و چہ مادیات ء
 بست و بند ء روحانیت ء بار ء ہم اندازہ جنت
 کہ ماں اود ء دنیا ء باریں چونیں ماہ و روج خداوند
 قدوس ء پیداکنگت ہمیشاں انبیا و مرسلین بفہم۔
 فل بے شک ماں دنیا ء ہر یک خورد و مزن چیز ء خدا
 ہستی و وحدانیت ء دلائل موجود انت۔

وفي كل شيء له آية ۞ تدل على انه واحد
 ماں سورہ بقرہ ء جزء سيقول ء ربع ء قریب ایک آیتے گوشتت
 کہ ماں آتی ء گون زیاتیں گیش گوار ء قدرت ء اے
 نشانیان بیان کنگ بوتگت۔ فل یعنی ماں دنیا ء سنجش
 گرفتار بوتگت کہ آخرت ء و خدا ء گور ء روگ ء اشاں
 ہج خبر نہ بوت۔ سچ جنت روچیں زند ء راوتی مقصود و
 مرادش جو حرکت و قدرت ء ہرچ نشانیان کہ بالابیان
 بوتگت ماں آیاں کدی فکر و چار و بچارش نہ کت کہ
 اے و ط ء مضبوط و حکیمانہ نظام ہیچ کانی مفت نہ ہینگ
 نہ بوتگ۔ الم ء اے سچمیں کارخانہ یک مقصد دارت
 گڈا ہما ذات کہ آتی ء اولی براچوشیں عجیب و غریب مخلوقاں
 ودی کنگت پہ آتی اشان ء دوبارہ ودی کنگ چون
 مشکل کپیت۔ فل یعنی گونل و دماغ ء گون دست و
 پاد ء ہر چہ کہ اشاں کٹ و کمائی کت آتی ء بدلہ دوجہ
 آس انت۔ فل یعنی ایمان ء برکت ء آتی ء روشنی
 حق تعالیٰ مومنان ء داں اصلی مقصد (جنت) ء سرکنت
 فل جنتی جنت ء نعمتاں و خدا ء فضل و احسان ء گندان
 سبحان اللہ توار ء گوشتت و وہدیہ چہ خدا ء چہرے
 لوٹگ ء دلانگ بنت مثلاً یک مرغے یا نیکیہ دینش و
 دل ء اشانی ننگ ء رغبت کت توبسبحانک اللہم

وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ ۗ
 دماہ ء راتر پوک و مقرر کت پہ آتی منزل و تاکہ بزبان ان سالانی شمارا و حساب ء
 مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝
 اے تمامیناں اللہ پیداکت مگر گون تدبیر ء ہی بیان کنت نشانیان پہ آتوے ء کہ بزانت
 إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 بیشک ماں بدل بوگ ء شب و روجانی و ہر آچیزے کہ پیداک کنگ اللہ ماں آسماناں و زمین ء
 لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا
 البت نشانی ہست اقوم ء واسطاکہ تبرہیت بیشک آگساں کہ امید نداشت مئے دپ کپگ ء و راضی بوتگت
 بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَأُطْمَأْنِنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ۝
 بہ دنیا ء زندگی ء و دلچ بوتگت پہ آتی ء آیتاں کہ چہ مئے آیتاں بے خبر انت
 أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 ہمایت کہ آیتاں جانکہ آس انت بہ آیتاں کنگیں کارانی بدلہ ء بیشک آیاں کہ ایمان آرت و کتس
 الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُم بِآيَاتِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي
 نیکیں کار راہ پیش آرت آیتاں ء آیتاں رب بربانی ایمان ء سبب رنہیت آیتاں (باغانی و ماٹیلیانی) چہراجو ماں
 جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ۝ دَعْوُهُمْ فِيهَا سَبْحًا لِلَّهِ وَمِنْهُمْ فِيهَا نَسَمٌ ۝
 آرام والا تیں باغان۔ آیتاں دعا اودا اشنت اے اللہ تہی ذات پاک انت فل و تحفہ آیتاں اودا سلام انت فل
 وَأُخْرُ دَعْوُهُمْ أَنَّ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ وَكُلُّ يَجْعَلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ
 ورنہی دعا آیتاں اشنت کہ تہایں توسیب و ثنا اللہ ء واسطہ انت کہ تمام جہاں رودینو کنت فل و اگر زوت برسیت خلد مزان
 الشَّرِّ اسْتَجَابَ لَهُمْ بِالْخَيْرِ لِقَضَىٰ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يُرْجُونَ
 خرابی ء ہنجو کہ جلدی لوٹنت آخوبی ء را اللہ تہم کنگ بوتگت آیتاں عمر۔ گڈا امید دین آگساں کہ اہمیت نداشت
 لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَا
 مئے دپ کپگ، ماں وتی سرکشی ء تہر سرگردان و وہدیہ برسیت انسان ء تکلیف، توار جنت مارا

گوشتت۔ اشی ء اشکنگ ء شرط ء فرشتہ ہما چیز ء ہما دماں ء حاضر کنگت۔ جوش بگوش سچیکیں لفظ تمام دعایانی قائم مقام بیت۔ مرے دنیا ء ہم مزین مردمانی
 گورے دستور انت کہ ہماں اگر کتام چیزے ء پسند کنان ء کے آرا توصیف بدت تو غیرت مندیں ہماں جل گوشتت کنت کہ ہما چیزے پہ ہماں ء جریدہ بکنت۔ فل جنتی ملاقات
 و ہدیہ یک دومی ء سلام کنگت چوشکہ ماں دنیا ء مسلمانانی دستور انت ہم فرشتگان جنیتان ء سلام کنگ۔ بلکیں وت چہ خداوند رب العالمین ء طرف ء سلام
 تحفہ ء ایک ماں قرآن ء نص موجود انت سلام قول آمین رَبِّ زَكِيٍّ وَبِطِينٍ (یس رکوع ۳۴) وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ سَلَامًا عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ (بقرہ ۲۵۵)
 فل جنت ء سرپوان ء و ہدیہ دنیاوی تمکرات و جنالانی خاتمہ بیت و محض بہ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ ء گوشتت ء سرہمک جزبہ دل ء رب ء رسیت تو اشاں وتی دعا ء گورے اللہ بَدَلَهُ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ گوشان بنت و طبعاً باید انت کہ سنجوش بہ بیت۔ و لا چہرہ آیت ء پیش فرمائنتگت کہ ہر کس کہ غفلت ء زند بسر کنگت و گون ماملقات ء اہمیت نداشت
 آیتاں ٹھکانہ دوزخ انت۔ ادا اے پیشدارگ مقصود انت کہ خدا چشیں گنہگار ان دماں دنیا ء گرفت نہ کنت بلکیں اشان ء مہلت دنت حالانکہ مخلوق ء احوال

چو شانت کدی بے شرم و بے جیابوان ءوت بہ وتی جرنہ سرازوت عذاب ءد دعوت دینت مثلاً گوشتت کہ اللہم ان کان
 هذا هو الحق من عندك فامطر علينا اجاراً من السماء (انفال: ۳۴) کدی چہ دنیاوی ججالان تنگ بوان ءوتی یا بہ وتی اولاد وغیرہ حق ءبد دعا کنگ بناء کنت چو شگ
 تجربہ پیش داریت نوں اگر خدا تعالیٰ آیانی درخواست ودعاء روع ہمدان ایک عذابے یا ویلے ہنکر زوت اشانی سرادیم بدنت کہ ہر قدر زوت اشان خیر رسگ ءد وادھش
 دارنت تو چہ بدی ءد وبال ءد اشان یک ساعتے ہم فرصت مریت و اشانی زندہ رشتگ سدان ءد ہمدان ءد مرگ ءد انباز بکنت مگر خدا ءد گورے نیکی و بدی ماں ہر دو بینان
 مصلحت ءد ردا تاخیر و تمہیل لحاظ دارگ بیت تا نیکیں مردم تربیت حاصل بکنت و بدکار ماں غفلت ءد کپان ءد وتی ناشری ءد توک ءد زیات میک بورت ۔
 ہے تاکد یم ءد فوائد : فل یعنی انسان اول سراچہ وتی بے پرواھی ءد عذاب ءد طلب کنت و بدی ءد دپ وت لو طیت مگر کمزور و شل ہمکنارنت کہ و ہدے

کتیں تکلیف ءد گذرت بے وس بوان ءد مارا توار چنت
 دانکہ تکلیف ہست آت کشکائی، نذکائی وادشتکائی
 بہر جاور ءد خدا ءد توار کنان بوت ۔ و ہدیہ تکلیف دور
 کنگ بوت درستیں کوکار و فریادان ءد شمشیت
 گوشے کہ آرا کدی گوں خداے پاک ءد کار نہ کستگ بہا
 غرور و کاہلی، ہما سرکشی پشت کپت کہ پیش ماں آئی ءد
 گرفت رات ۔ ماں حدیث ءد ہست کہ تو خدا ءد ماں وتی
 عیش و آرام ءد یاد کن خدا تراستی سکی و مصیبت ءد وہدے
 یاد کنت ۔ مؤمن ءد شان ایش انت کہ کدی ہم چہ خدا ءد
 شمشیت کار مصیبت سکی ءد وہدے صبر و فراخی ءد وہدے خدا ءد
 شکر ءد ادا بکنت ۔ اسے ہما چیز انت کہ آئی توفیق چہ مؤمن ءد
 امیددگس نبیت ۔ فل یعنی اگر آیانی گوشگ بر ءد
 جلد عذاب نہ اہت یا تکلیف و ججال آیا آہاں ٹکلت
 توانسان ءد بے فکر بوگ نہ لو طیت ۔ ظلم و ناشری و
 بے ایمانی ءد سرازوت یا بدیرالم ءد کیت ۔ چہ قدیم ءد اللہ
 دستور ہمیش انت کہ وہدے مردم نبی و رسولانی ظاہری سے
 نشانیاں ءد گندگ ءد پد ہم ظلم و نذیب ءد سراسرین بند
 بو ٹکنت و ہج بہا بہ ایمان و فرمان برداری ءد نیگ ءد میل شہ
 نداشتگ تو گڈا آسمانی عذاب ءد اشان ءد ہلاک کت ملام
 گناہ کاران ءد بہ یک پیسے ءد سزار سنگ ۔

فل یعنی پیشی مردمانی جا کہ ءوں شمارا بہ زمین ءد سارا آباد
 کنگ تا نیکہ پد بہ بیت کہ شاداں کتام جلد ءد خالق و مخلوق ءد
 حقان ءد جاہ یارات و گوں خدا ءد پیغمبرال چون پیش کایت
 نیک و بد ہرچ ہمیں عمل کن ات بہ ہما حساب ءد گوں شہا
 رواداری کنگ بیت ۔ دیم ہما معاملہ ءد ذکر انت کہ آیان
 قرآن کریم یا پیغمبر علیہ السلام یا گوں خداوند قدوس ءد کت
 فل قرآن کریم ءد چونائی بند و وعظ ءد باز کس ءد دست
 داشتگت لیکن بت پرستی یا آیانی خاصیں رسماں و
 عقب رہان ءد رد و مردود کنگ ءد اشان بد ٹکنت و گوں
 زہر کنگی گوں رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ءد گوشگتگش کہ
 گوں وتی خدا ءد بگوشش کہ اسے قرآن ءد بدل ءد ذکر کرے
 نازل بکنت کہ ماں آئی ءد اسے نشتانگ شامل مبت و
 اگر قرآن ہمیش انت تو بت پرستی ءد ردا ہرچ بیانے
 ہست انت مریشاں ترمیم براں رد و بدل کن ۔ ہما
 بد نصیبان کہ آیان سنگ ءد بتان ءد خدائی اختیار بہر
 کت گنتت چریشانی ذہن ءد ہج بعیدہ انت کہ ایک

لِحَبْنِهِ اَوْ قَاعِدًا اَوْ قَابِلًا قَلْبًا كَشَفْنَا عَنْهُ صُورَهُ مَرَّكَانٍ
 کشکائی یا نذکا یا پے اوشتکا پدا و ہدیہ مادور کنیں آئی ءد تکلیف براہ گپت گوشے کہ
 لَمْ يَدْعُنَا اِلَى ضُرْمَسَةٍ كَذَلِكَ زَيْنٌ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۱۷
 آئی ءد مارا توار نہ تنگ ہج مصیبت ءد کہ آئی ءد رشتگ ۔ ہمیدول ءد برہنک کنگ بوت زیادتی کنوکائی اعمال فل
 وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكَ لِيَاظْمُوا وَاَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
 ویشک ماہلاک کنگ انت چہ شہا پیسہ کنیں تو مانا و ہدیہ آیان ظالم بوتنت و آنت انت آیانی گورے آیانی رسول
 بِالْبَيِّنَاتِ وَاكَانُوا يُوْبِنُوْا كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ۱۸
 گوں دسیلاں ونبوتت ایمان آروک ۔ ہجے داب ءد ماجزا دین گنہگارین قوم ءد فل پدا
 جَعَلْنَاكُمْ خَلِيفَ فِي الْاَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ۱۹
 کت ماشارا پشید ماں سرزمین ءد چہ آیان بعد تاکہ ماں بچاریں کہ شہا چے کن ات و
 وَاذَاتُّلَى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ لِقَاءَنَا اِنْتِ
 و ہدیہ وانگ بنت آیانی سرماستے روشنائیں آیات گوشتت آکساں کہ اہمیت نذرنت میں ملاقات، بیار
 بِقُرْاٰنٍ غَيْرِ هٰذَا اَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُوْنُ لِيْ اَنْ اُبَدِّلَهٗ مِنْ
 قرآنے ابیدرچہ اشی ءد یا بدل کن اشی ءد فل تو بگوش کہ منی کار نہ انت کہ من اشی ءد را بدل کنان چہ
 تَلْقَائِيْ نَفْسِيْ اِنْ اَتَّبِعْ اِلَّا مَا يُوْحٰى اِلَيَّ اِنِّيْ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ
 وتی نیگ ءد ۔ من تا بجداری کنان ہمانی ءد کہ منی طرف ءد حکم کنگ بیت ۔ من ترساں اگر من نافرمانی کت
 رَبِّيْ عَذَابٌ يُّومٍ عَظِيْمٍ ۲۰ قُلْ لَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا تَلَوْتُمْ عَلَيْهِمْ وَلَا اَدْرَاكُمْ
 وتی رب ءد ہج عذاب ءد مزین رچے ءد ہی بگوش کہ اگر اللہ ءد بلوٹتیں من اشی ءد رانہ و ٹکنت شہہ دیمانہ من شہا ناخبر
 بِهٖ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيْكُمْ عُمْرًا مِّنْ قَبْلِهٖ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۲۱ فَمَنْ اَظْلَمُ
 دات اشی ءد پرچے کہ من بوتگان شہہ تو کا مزین عمرے چریشی ءد پیسہ آگاہ اشا سر پرست فل گڈا چہ آکس مسترین ظالم کے
 مِمَّنْ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيَاتِهٖ اِنَّهٗ لَافْعَلُهُ الْمُجْرِمُوْنَ ۲۲
 انت کہ آجوت بکنت اللہ ءد پشنت ءد دروغ یا دروغ حساب بکنت آئی ءد آیان ۔ بیشک گنہگار رشتگار نہ بنت و

پیغمبر ءد اسے ہم ءد سر و چیر کنگ ءد یا اختیار دارگ ءد مالک و مستر بفہمنت یا اشان محض بہ الزام و کلاگ گرگ ءد ردا چو ش درشاں کنگ ۔ بہر جاور ءد اشی ءد جواب
 ماں دیمی آیت ءد دیک بوتنگ ۔ فل یعنی کتام فرشتہ یا پیغمبر ءد اسے کار نہ انت کہ چہ وتی نیگ ءد ماں خدا ءد کلام ءد ترمیم کنان یک چنڈے ہم بدل کت بکنت ۔ پیغمبر ءد
 فرض ایشنت کہ ہرچ وحی نے کہ چہ خدا ءد جانب ءد کیت کمی و بیشی ءد بغیرہ آئی ءد حکم ءد کار بکنت آخدا ءد وحی ءد تابع بیت خدا آئی ءد تابع نہ بیت کہ ہرچ و طر ءد کلام شہا
 بلوٹ ات شہہ دیمایاریت و پیش بکنت ۔ ماں خدائی وحی ءد ادنی ءد چہ ادنی تریں سر و چیری و قطع و برید (کپ کنگ و بڑگ) سلکین مزین گناہ ایت ۔ پدا ہما معصومیں
 بندگان کہ آچہ خدا ءد زیات ترس داروک انت (انبا علیہم السلام) آچہ پیش نافرمانی ءد نیک ءد چون رفت کنت ۔ ماں اِنِّيْ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابٌ يُّوْمٍ عَظِيْمٍ
 ءد چو ش بگوش (گویا) کہ بہ ہما فضولیں فرمائش کنوکائی سرازادگرگ بوت کہ چشیں سکین فرمانی کنان ءد شمارا چہ مزین رچے ءد عذاب ءد ترسگ لازم انت
 فل یعنی ہرچیکہ خدا لو طیت ہمانی ءد من بہ شہہ دیم ءد واناں و ہر قدر آلو طیت چہ منی ذریعہ شمارا سر پدی دنت ۔ اگر آئی ءد اشی ءد بر خلاف بواہتیں تو منی

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

جی طاقت انت کہ چہ وقتی طرف ایک کلامے جو رکناں بہ آئی نام، منسوب کنناں۔ آخر منی عمر چہل سال بہ شتے
 دیم گوست انت اینک دراجیں مدت شمارا بہ منی احوالانی باروہ ہمکت ہمیں تجربہ ہم بونگ منی راستی دیکر امنی، امانت و دیانتداری وغیرہ جوانیہیل و عادات جو
 بتلے بہ زبانانی سربوتگنت۔ منی عامی لوگ و کلام ظاہریں استادے ۽ دیما پست گردی ۽ رد اکونڈانی نہ جنگ یک سرفاہریں خبرایت۔ پداواں چہل سال ۽ نہ آئی
 قصیدہ نے نوشتتکت و نہ شاعرانی دیوان ۽ پ مشاعرہ شامل بوت نہ کدی آئی ۽ کتاب ۽ دپ پچ کت و نہ کدی قلم ماں دست ۽ گپتگ نہ ماں کتام درگاہے
 کدی نشت ایکپارگی ہنیں کلامے جو بکنت و بیاریت کہ آہ و تی فصاحت و بلاغت و شوکت خوہیں طریزیان آسانی دروانی، جن و انس ۽ راعا جز بکنت آئی علوم
 و حقائق ۽ مقابله ۽ تمام دنیا ۽ معارف و زانت جو کرک ۽ تاک ۽ زرد بہ بنت یک ہنیں سزہیں عالمگیریں قانون ہدایت پہ انسانانی دست ۽ بچیت کہ آئی دیما
 گوستگیں تمایں قانون رد شمار بہ بنت مزن مزن قوم

و ملکانی ماں مرداریں قالب ۽ تازہ این روح مان گجیان ۽
 ابدی جیات و نوکیں زند ۽ از باباں جریدہ بکنت اے خبر
 کئی ذہین ۽ نشت کنت شمارا فکر جنگ لازم انت کہ
 ہاپاک نہیں انسان ۽ تاں چہل سال ۽ کتام انسانے
 ۽ سردروسے نہ بست آئیکیارگی آپنیں دلیری کت
 کنت کہ معاذ اللہ خداوند قدوس ۽ سردروسے بہ بندیت و
 بہتان بکنت۔ لا چاری ۽ متگ کسیت کہ ہرج خدائی
 کلام من شمارا اشکنا نیناں آئی ۽ جوڑ کنگ یا سر کنگ
 من ۽ ما اصلاً اختیار نہ انت خدا ہر جیک لو طیت منی
 زبان ۽ شمارا اشکنا سبیت یک نقطہ ۽ یازیر زبردل
 کنگ ۽ کتام مخلوقے ۽ حق حاصل نہ انت۔
 یعنی گناہ کاراں و مجرمان ۽ حقیقی کامیابی حاصل
 بیت نہ کنت نون شادوت فیصلہ سخن ات کہ ظالم و مجرم
 کے انت اگر (بند خبرے) من دروغ بندان ۽ خدا ۽
 نیگ ۽ خبر ۽ تاب دیان توجہ من ۽ مستریں ظالم کس
 بیت نہ کنت و لیکن ماں گوستگیں آیت ۽ ہرج دلیلے
 بیان کنگ بوت چرائی ۽ ثابت بوت کہ اے احتمال بلکل
 باطل انت نون و ہرے منی راستی ثابت انت و شمارا وقتی
 جاہلی یا کنت ۽ خدا ۽ کلام ۽ دروغ بند کن ات تو نون
 برے روئے زمین ۽ چہ شامتریں ظالم کس بیت نہ کنت
 (ھے صفحہ ۱۰۰) فل ۽ معاملہ گون خدا و
 پیغمبر ات۔ نون اشانی خدا پرستی ۽ احوال ۽ باشکرت کہ
 خدا ۽ بید دیان ۽ ہنیں جزانی عبادت ۽ کنت کہ ماں
 آیانی قدرت ۽ نفع و نقصان نوح نیست و ہرے چریشاں
 اے باروہ جت بیت تو گوستنت کہ بے شک منیر خدا
 و ایک ایت کہ آئی ۽ زمین و آسمان و دی کنگت مگر اے
 بتاں وغیرہ ۽ وش کنگ پیشکا ضروری انت کہ اشاں
 سفارش کنان ۽ چہ مستریں خدا ۽ ماں دنیا ۽ منے گرانیں
 کاراں شرکنا سبنت و موت ۽ پداگر دوبارہ زندگ بوتیں
 گدا اوداہم منے سفارشی بنت۔ باقی ایند کہ خوردیں کار کہ
 اشانی اختیار ہمشانی دست ۽ انت اے گون ہمشاں
 تعلق دارنت پیشکا مارا لازم انت کہ اشانی عبادت ۽
 بکنیں۔ فل یعنی بتانی سفارشی لوگ و سفارشی ۽ عبادت
 ۽ مستحق لوگ ہر دو میں دعوی غلط و بے بنیاد انت و
 ظاہر انت کہ ماں خدا ۽ علم ۽ ہما چیز بیت کہ چہ بندر بیت

و یَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ
 و اے عبادت کنت ابید چہ اللہ ۽ ہما چیز کہ نہ آیان نقصان دات کنت و نہ فائدہ و گوستنت کہ اے
 شَفَعَاءُ وَنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلُوبٌ لَا تَبْصُرُ أَيْ شَأْنًا اللَّهُ مَعْلُومٌ كُنْ ات ہما چیز کہ نہ آراوت معلوم نہ انت آسمانی
 الْأَرْضِ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۱۸ وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً
 و زمین ۽ توکا۔ آذات پاک انت و برز ترانت چہ آجزان کہ گوانی شریک کنت و مردمان نہ انت مگر یک
 وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا ۱۹ لَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا
 مئے گدا ایک یک بوتنت۔ و اگر پیسہ بوتیں گپتنی رب ۽ اللہ فیصلہ بوت آیانی درمیان ۽ آجزیہ
 فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۲۰ وَيَقُولُونَ لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا آيَةً مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ
 کہ چیزہ کنت و گوستنت پہ ایریگ بوت آئی ۽ سرا چہ آئی ۽ رب ۽ یک نانی یہ۔ تو بگوش
 إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانظُرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنظِرِينَ ۲۱ وَإِذَا
 کہ چریں گپاں اللہ زانت گدا شمارہ چار بہت من ہم گون شمارہ چاراں و وہر یک
 أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُمْ إِذِ الْهَمُّ تَكَرَّرَ فِي
 بچا شینیں نامردمان ۽ چہ رحمتاں، رند چہ بلیغی ۽ کہ رس ات آیان ۽ ناگت ۽ حید کنت ماں
 آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكَرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَكْرَهُونَ ۲۲
 مئے قدرتاں۔ بگوش کہ اللہ چہ درت تازوت ترجید اذک کنت۔ بیشک مئے فرشتہ لو سبت شے حید بازاں و
 هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّى إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَ
 آہماذات انت کہ گردینت شمارا ماں جنگ ۽ و دریا یا۔ تا آوقتیکہ شما ماں بوجیک ۽ نشت ات و
 جَرِينَ بِهَمِّ بَرِيٍّ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمْ
 و آشت گون شما گون و شیں گواتے و آچر شیں ۽ وش بوتنت اشک آیانی گورے تریں گولے و اشک آیانی سرا
 الْمَوْجِ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُوا أَنَّهُمْ أَحِيطَ بِهِمْ دَعَاؤُ اللَّهِ الْخَالِصِينَ
 موج چہ ہر جاگے و آیان زانت کہ پت چاگرد ۽ گرگ بوتنت، توارش کت اللہ ۽ خالص کتس

پیشکا خدا ۽ علم و زانگ ۽ برخلاف اے بے نہیں و دت گریں دستور ثابت کنگ چوش بگوش (گو یا) خدا تعالیٰ ۽ ہنیں چیزانی سرزد لوگ ۽ احوال دیگر انت کہ ماں زمین و
 آسمان ۽ ہج جاگہ ہم آیانی سرزد لوگ آرا معلوم نہ انت۔ یعنی ہج جاگہ آیانی وجود نیست۔ اگر اشانی وجود بوتیں تو ضرور آرا معلوم بوتیں گدا چور کانی چا کارانی کنگ ۽
 مہن ای بکتیں۔ فل ممکن ات مشرکاں بگوشنیں کہ خدا ۽ بکنیں ماں شے دین ۽ مہن کنگ ماں مئے دین ۽ مہن نہ کنگ آئی ۽ پستہ دات کہ اللہ ۽ دین چہ مدام ۽ یکسایت
 ماں برحقیں اعتقاداں ہج فرقے نیست۔ میا سچی ۽ مدام مردم گراہ ہوان ۽ جدا جدا بوتنت خدا ۽ بریشانی سر پد کنگ و حقیں دین ۽ سرا یارگ ۽ نبیان ۽ دیم دات،
 ہج زمانگ و ہج مذہب ۽ خدا ۽ شرک ۽ جائز قرار نہ دات۔ باقی مردمانی و ت ماں وقتی اختلافاں زبردستی پیشکا نیست و نا بود کنگ نہ بوت کہ چہ پیش ۽ ماں خدا ۽ علم ۽
 اے خبر ۽ گیش و گوار بوتگ ات کہ اے دنیا دار العمل انت۔ اے پچا مں و گدی فیصلہ ۽ جاگہ نہ انت۔ ادا انسانان ۽ پہ کٹ و کمانی و ہر ہنیں کارانی کنگ ۽ واسطہ

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

لَهُ الدِّينَ ۚ لَئِنْ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿۳۱﴾

پہ آئی عبادت و را، اگر تو مارا نجات دات چہ اے مصیبت و البتہ ما شکر گزار ہیں

فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ

گداؤ ہدیہ نجات دات آیا ئے ناگہاں سرکشی کشش ماں زمین و ناحق و ط او مردماں !

إِنَّمَا بَغَيْتُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ

شے ناشری و تاوان پہ شے جنڈان انت، نفع بگرات ماں دنیا و زندگی و۔ پدا منے گورے شے و اتری انت

فَنَنْبئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۳۲﴾ إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ

گدا ما معلوم دارکنیں بچنے کے شائل کنگ و بیشک دنیا و زندگی و مثال ماں آ پے کہ ایرگیت آرا ما

مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ

چہ آسمان و گدا اوار بوان و در اکتلت سبزی زمین و چہ آ چیزاں کہ ورتت مردم

وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازْبَيَّتْ وَطْنَ

و دولت و طا تا کر و ہرے کہ زمین رونق دار بوت و براھناک بوت و گمان کت

أَهْلَهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ عَلَيْهِمُ آيَاتُهَا أَمْرًا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا

زمین و نندو کاں کہ حے دست انت کشار و ناگہاں آتک منے حکم شپ و یار وچ و گدا کت ما آئی ورا

حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَبْ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ

رہنگیں گوشے کہ زمیں روح و ادا آبادی نبوت۔ ہے داب و مایاں کنیں تی نشانیاں پہ آمدماں

يَتَفَكَّرُونَ ﴿۳۳﴾ وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ

کہ غور و فکر کنت و اللہ توار کنت سلامتی و لوگ و نیگ و وراہ پیش داریت ہر کئے بلوئیت

إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۳۴﴾ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ

تچکیں راہ و جانب و وپہ آکاں کہ نیکی اش کت خوبی بہت و گیشتر ہم و نہ پوشیت

وَجُوهَهُمْ قَدَرٌ وَلَا ذَلَّةٌ ﴿۳۵﴾ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۳۶﴾

آیاتی دیم و سیاہی و نہ سودانی۔ آییاں جتنی انت و آئی و تو کا دائم ماننت

آزاد بلہ دیگ بوتگ کہ آہر کشے و سراشت کنت بہ آئی و سرا گام بہنت۔ اگر اے خبر و فیصلہ چہ پیش و بہوتیں
تو گدا تمہا میں اختلافانی فیصلہ ہما ساعت و ہما دماں و بوتگت۔ وک یعنی ہرچ نشانیاں کہ آییاں فرشتہ کزنگت چہ آییاں یک نشانی و پے چہ ایرگیجک نبوت
جواب و حاصل ایشتت کہ صداقت و شہادیت و شہادت و نہ ضروری انت۔ دیم ترہ پے خدا و مصلحت بیت آ نشان و پیش
داریت آئی و علم خدا و حاصل انت کہ دیم و پے نشان و چہ ہمیں نشان ظاہر کنت۔ نون شہادہ چار بہیت ماہم انتظار کنیں۔ ماں موضح القرآن و بہت یعنی اگر گوسنت کہ
ماچون بزانیں کہ تنہی خبر راست انت، فرماہنت کہ راہ چار بہیت کہ حق تقالے اے دین و روشن کنت و مخالف رسواہنت و برابہنت، چنانچہ ہنچوش بوت۔ راست و نشانی
پہ یک زندے کافی انت و ہک زندے مخالف رسواہ بنت تو فیصلہ و ت بیت۔ حالانکہ فیصلہ و فرچ ماں دنیا و نہ انت۔ وک مگہ و مردمانی سرا حق تقالے و ہفت سال

و کال دیم دات و ہدیہ ہلاکت و قریب بوتنت تو ہوس
بوان و گوں و اجہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم و پے دعاء و عرضش
کت و وعدہ اش کت کہ اگر چہ اے عذاب و رستگار
بہتیں تو ما ایمان کاریں۔ چہ واجہ و دعاء و برکت و خدا و
خیرکت، و کال و بلا دور بوت تو گدا اشیاں پدا ہما نشانیاں
بنا۔ کت خدا و آیتاں و دروغ بندکت و آئی و قدرت و
رحمت و سرا نظرش ایر نہ کت بلکیں خداوندی انعاماں
ظاہری اسباب و حیلہ و خشکیں بے بنیادیں خیال و
و ہم اش درشان کت۔ ہمیشاں و اے پتہ خدا و دات
کہ شہادہ اشیاں جوئی مکر و حیلہ سازی کجیاں ات مگر اشیا
خوب یاد ہلاکت کہ شے حیلہ بازیان یک یک نویسگ بیگا
انت۔ آتقا میں دفتر قیامت و روح و شے دیم ایر کنگ
بنت۔ گدا و ہرے شے حیلہ بازی چہ فرشتگان
چہ نہ انت آچہ خدا و محیطیں علم و چونکائی در بیت کنت۔
شہادہ و تی مکر و حیلہ سازی و سرا پہل کنت حالانکہ خدا و
جوئی مکر (تدبیر) چہ شے مکر و تدبیر و زیات تیز و سریع الہ
انت۔ آ مجرم و واگ و ہنکر سست یلہ دنت کہ مجرم
ماں عقلت و نشہ و مسرت بوان و سرا خیال ہم بہ آئی
ذہن و نہ بیت۔ و ہرے کہ بد بختی و پیمانہ سر تیج بیت
تو آرا ایک رگی گرت و تزیں سزادنت۔ لہذا عاقل و
باید انت کہ چہ خدا و نرمی و او پار و گندان و مغفور بہت
نہ معلوم نرمی و پد چوئیں تندی یے بہت چوشکد دیم تر و
ماں در بیانی سفر و جاوہر بیان فرماہنت۔ شاہ صاحب
فرماہنت کہ سگی و ہدیہ انسان و نظر ظاہری
رہ بندانی بدل و بہ خدا و سرا کت بنت و ہدیہ سگی ہلس
بوت و کار شہوت پدا خدا و شہوتان و پے رہ بند و سببان
نیگ لہیت و نہ ترسیت کہ مبادا خدا چشیں سگی بے
منی سرا دیم دنت۔ تمام رہ بند و از بابانی خداوند،
واجہ خداوت انت۔ ہر چیز و ورگ بہ ہائی و دست و
انت چنانچہ ماں در بیانی سفر و جاوہر آئی یک مثلے و
بیان کنت۔ ۱۲

(ہمے صفحہ و فوائد) و یعنی اول سر و گوت
وش و ش و ہوافق کشگانت مسافر گوں گل چل روکانت
انت کہ انکت و یک طوفانی گواتے و سر کشت و چہ چاریں
نیمکاں موجانی کوہ چست بوان و بوجیگ و سرا کیگ و
کنتت و ہدیہ سر پد بوتنت کہ چہ ہر نیگ و سر گ و
و تی تزیں چنگل مے سرا کت کنتت چک و سلامتی پر مانوں نیست انت گدا نون تمام نقلی معبودان و ویل کنان و یکیں خدا و توار پر جنتت کہ انسانی فطرت و
اصل لوت ہم ہمیشاں ات چہ ہر یک چیز و دل و شہودان و خالص خدا و غلامی و راہش گپت و پکتا میں قول و قرارش کت کہ اگر چہ مصیبت و خدا و مارا نجات
دات تو ما مدام ہمانی و منت و شکر و گریں ہجر آئی ناشکری نہ کنیں لیکن ہما ساعت و دماں و کہ اشاں امن و سلامتی حاصل بوت۔ پے تیاب و سرا پادش کپنتت
گدا و بارہ ناشری و ناسریدی و راہ بناں پدا بہ و تی دست کپنتت۔ پے کیں و ہدیہ ہم و تی قول و سرا نہ اوشتانتت۔ تنبیس: مرے آیت و پے ہما اسلام و
دعوی داران منن عبرت موجود انت کہ بوجیگ و بہ شترنگ و طوفان و دوچار کیگ و جاوہر یکیں خدا و بلہ کنان غیر اللہ و یہ مدد و توار پر جنتت۔ مگہ و فتح و زندہ بوجہل و چک

عکرمہ مسلمان نہ ہوگت چہ مکہ ء تچان ء دریائی سفر ء ربا دگ بوت کمیس دیر روگ ء پد طوفانی گواتاں بوجیگ ء اے دیم و آدم کت ۔ ناخدا ء گوں مسازاں گوشت کہ یکس خدا ء تو اتر پچن ات ، ادا شے معبود پچ در دنہ ورنٹ عکرمہ ء گوشت کہ اے و اہا خدا انت کہ آئی ء نیمگ ء محمد (صلی اللہ علیہ وسلم) مارا دعوت دت اگر ماں دریاء چہ محمد (صلی اللہ علیہ وسلم) ء رب ء بغیر نجات نہ سیت تو ماں حشکا وگ ء ہم چہ آئی ء دستگیری و مدد ء ابید نجات حاصل کنگ شکل انت ۔

اے خدا! اگر تو مارا چہ اے مصیبت ء کشت ات تو من و انرکان ء و اہر محمد صلی اللہ علیہ وسلم ء دست ء سراوتی دست ء ایرکناں ۔ من ء امیت انت کہ آچہ وقتی کریمانہ ہیل و عادت ء منی گناہان ء مچا کنت ۔ چنانچہ عکرمہ و اہر نبی صلی اللہ علیہ وسلم ء خدمت ء حاضر ہواں ء و تارا گوں سلام یارگ ء شرفدارکت ۔ رضی اللہ عنہ و یعنی شے ناشریانی و بال بہ شے چگ ء کیت ۔ اگر چنت روح ناشری کنان ء دنیا ء چیزے کٹ و کماتی شما حاصل کت بلے پدا ہم گد سر ء شے و اتری بہ خدا ء گور ء بیت ، اودا شے کل کتگین کار شے دیم ء حاضر کنگ بنت ۔ خداوند رب العزت سزا دیان ء پیشداریت کہ شے چونس کردار ہوگت و لہتیس و اہا فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْاَرْضِ مَعْنٰی زِیَاتٍ پیدوار کنگ پرچاکہ و ہرے زمین ء پیدوار زیات قوی بیت تو بزی ء سبب ء یک جزے گوں دومی ء ہو رہیت و مانپوشیت آرا لہتیس و اہاں بلے ء با ء پے مصاحبت ء زوران ء چوشش معنی بیان کونگ کہ زمین ء سبب گوں آپ ء ہو رہی ہو رہیت پرچاکہ نباتات آئی ء جزان ء بہ وقتی توگ ء جذب کنت و چوش کہ ورگ انسان ء بدن ء جز جو رہیت ہے پیمآپ ۔ چوشش بگوش کہ نباتات غذا جو رہیت ۔ ترجمہ کنوکیں و اجکار ء لفظ پیشدارنت کہ آئی چہ اختلاط اے مراد گرت کہ زمین و آپ ء اختلاط ء ہرچ سبب گے ر دیت ماں آئی جانور و مردمانی و راک مخلوط (ہو رہی ہو رہیت) بیت مثلاً گندم ء درخت ء دانہ "بیت کہ انسان ء بیت انت و چرائی پنگ پیابیت کہ آجا و رانی غذا بنت ہے پیمادرتانی ثمرہ و تاک انت کہ چریشاں ہریکے ء و راک جدا جدا انت ۔ وکے یعنی ہمک رنگ و صورت ء نباتات (سبزیاں) ء زمین ء ڈولدار و سپاہ دارکت و کتار ہنچش تیار بوت کہ مالکان ء کاملیں بھروسہ بوت کہ نوں چریشی سنجیس نفع حاصل کنگ ء موسم اہتگ رستگ وکے یعنی اناگت ء چہ خدا ء حکم ء روج ء یاشپ ء کتام آفتے کیت (مثلاً طوفانی گواتے اہت یا ترونکل کتنت یا مدگانی لشکرے کیت و علیٰ ہذا القیاس) آئی تماہیں کتار ہنچو صاف کت گوشے ادا کردی کا ہے ہم نہ رتگ بالکل بہ ہے پیمادینیا ء زند ء مثال انت کہ توری بی ہر قدر حسین و ڈولدار نظر بیٹ دانکہ احمقیں مردم بہ آئی حسن و درباری ء سر اشیدائی ہواں ء اصل حقیقت ء شمشو کار بنت لیکن ایشی ء سر سبزی و تر و تازگی و زیب و زینت محض بہ چنت روچان انت کہ سبک زوت زوال و فنا ء دستاں بیگواہ بیت ۔ و اہر شاہ صاحب ء اے مثال ء مزین لطیفیں ڈولیس خاص بہ انسانی زند ء پ دیا ینتگ یعنی چو آپ آئی روح چہ آسمان (عالم بالا) ء اہت خاکی قالب ء ہو رہی ہواں ء آئی ء قوت و توانائی حاصل کت ۔ چہ ہر دو بینائی ہو رہی انسان جو رہت ۔ پدا انسانی و حیوانی ہر دو ہیں پیمیں کارائی ء کنت و ہد بہ ہر پیمیں ہنر ء بائل بوت و آئی متعلقین ء را بہ آئی ء سر اہر ہوسہ بوت اناگت ء موت سر بوت کہ آئی ء یکدم تماہیں قصہ جم کت پدا ہنچوش بے نام و نشان بوت کہ گوشے آئی ء کردی بہ سر زمین ء پادیم ایر نہ کتگت ۔

فَاعْلَا :۔ کَلْبًا اَوْ نَهَارًا (شپ ء یار روج ء) شاید پیشکار نینت کہ شپ غفلت ء و ہدانت و روج و عموما مردم بیدار بنت ۔ مطلب چوشش بوت کہ وہد خدا ء حکم سر بیت گدا و پنگ یا آگاہ انت غافل یا بیدار انت ، سچ کسے بہ سچ جاورد ء آرا داشت کت نہ کنت ۔ وکے یعنی بہ دنیاوی زند ء فریفتہ مہبتت کہ فانی انت بہ دار السلام (جنت) ء نیمگ ء بیانات خدا شمارا بہ سلامتی ء لوگ ء طرف ء دعوت دت و داں اودا آئیگ ء کشک ء ہم سوچ دت ۔ اے ہالوگ انت کہ اود ء نزدک چہ ہر پیمیں رنج و غم ، پریشانی ، تکلیف و نقصان ، آفت و فنا و زوال وغیرہ ء سلامت محفوظ بنت ، فرشتہ آیان ء سلام کنت ۔ و ت چہ رب العزت ء نیمگ ء اشان ء سلام ء تحفہ دیگ بیت ۔ وکے شتریں کار کنوکان ء اودا ہم شتریں جاگہ بیت (یعنی جنت) و چریشی ء ہم زیادہ رسیت یعنی حق تعالیٰ ء رضا و آئی ء دیدار ۔ زیادہ "تفسیر چہ دیدار مبارک ء ماں بازیں حدیثاں بیان بوتگ و چہ بازیں صحابہ و تابعین رضی اللہ عنہم ء منقول انت و اہر صہیب رضی اللہ عنہ فرماینت کہ و اہر رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ء لے آیت ء وانت و پدا فرماینتی و ہدیجہ جنتی ماں جنت ء و دورخی ماں دوزخ ء داخل بیت تو یک جار جنو کے جار جنت "اے اہل جنت ! یہ شما خدا ء یک وعدہ ء باقی پشت کیتگ کہ آرا نوں تمام کنگ لوہیت جنتی جنت گرت کہ آچی انت ؟ آیا خدا ء چہ وقتی مہربانی ء معنی نیکیانی پلو ء گران نہ کت آیا آئی ء مئے دیم (چہرہ) ء اسپت و نورانی جو رہت کت ؟ آیا آئی ء مارا چہ جہنم ء آس ء رکینان ء جنت ء ڈولیس جاگہ نہات ؟ (اے دراہ و ابوتنت نوں باریں چہ چریشت کیتگ) ہمنچک ء حجاب چست کنگ بیت و جنتی بہ حق تعالیٰ ء نیمگ ء نظر ء شاک دینت گدا و قسم بجا چشیں ، سچ نعمتے کہ آیان ء دیگ بوتگ چہ دیدار ء دولت ء زیات محبوب بیت نہ چریشی ء زیات ترکدام چیزے آیانی چجان ء سارت کنوک بیت کنت رزقنا اللہ سبحانہ و تعالیٰ و فضلہ وکے یعنی محشر ء حساب داد و مدت ء ہنچوش کہ کافر و بدکارانی دیم ء مزین نلت و تہاری ما نشانان بیت ، جنتیانی دیمآشانی برخلا برخلاف بیت ، ذلت و تہاری ء بدل ء اودا ہر جاگہ نور ء سرانور و رونق ء سرار و رونق بیت ۔ ۱۲

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ
 و آکس کت بدیں کار پہ آپاں بدیں مزدہست ہمانی برابر و پوشیت آیان رسوائی
 مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَانُوا غَشِيَتِمْ وَجُوهَهُمْ قَطَعًا مِّنَ
 و نہ بیت پہ آیان چہ اللہ عذاب و کینوگے۔ گوشے کہ پوشگ بوتہ آیان دیم و تہاریں
 الْبَيْلِ مُظْلِمًا ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۳۱﴾ وَيَوْمَ
 شب و ٹگرے و آیان جہستی انت آئی تہادائم ماننت واروچا
 نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ
 جمع کینیا آدرستان رندا گوشیں ماپہ آیان کہ شرک کنگش کہ وئی جاگہا و تار ابدارات شامد شے شرکان کا
 فَزَلَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاءُؤُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَاعِدُونَ ﴿۳۲﴾ فَكَفَى
 پدا ما آیان در میان دوستی و ختم کین و گوشنت آیان شریک آیان و شامد عبادت و ننگ۔ گڈا کافی
 بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغْفِيلِينَ ﴿۳۳﴾
 انت اللہ پشہدی مئے و شے در میان و مارا چہ شے عبادت و خیر نہ ات کی
 هٰذَا لِكَيْ تَبْلُغُوا أَكْلَ نَفْسِكُمْ وَأَسْلَفْتُمْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مُؤَلِّمِ الْحَقِّ وَ
 ہودا چکاسیت ہر نفسے آعلے کہ آئی و کنگ و واپس کنگ بنت اللہ نیمگا کہ آیان پتائیں واجہ انت و
 ضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿۳۴﴾ قُلْ مَنْ يُزِرُّكُمْ مِنَ السَّمَاءِ
 گا ربیت چہ آیان آ چیزے کہ ٹاھینتگش و تو بگوش کئے شمار روزی دنت چہ آسمان
 وَالْأَرْضِ أَمْ مِنْ يَدَيْكَ السَّمْعُ وَالْأَبْصَارُ وَمِنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ
 وزمین و فلا کئے مالک انت گوش و چتانی ک و کئے در کنت زندگی چہ
 الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ
 مُرَدُّكُمْ و در کنت مُردگ و چہ زندگی و فلا کئے کارانی تدبیر و کنت و گڈا گوشنت
 اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿۳۵﴾ فَذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ الْحَقُّ فَإِذَا
 اللہ۔ گڈا تو بگوش آیا شامد ترس ات۔ گڈا اے اللہ انت رب شے برحقیں۔ گڈا چہ بیت

منزل ۳

فل یعنی چہ بدی و زیات نہ بیت کم سزا بہنت یا لھتیں بدیان و پہ کہ معاف بکنت اختیار داریت۔ فل یعنی آیان چہ اس کر سیاہ و تہار بنت کہ گوشے
 تہاریں شب و تلان و یہ آیان سزا بچینگ بوتگنت
 کتگت یا ہماک ان و کت شام آیان و خدایہ نچ و چنگ گوشنتگت مثلاً مسیح علیہ السلام کہ آہ نصاریٰ و گورہ "ابن اللہ" بلکین "عین اللہ" ات یا ملائکہ اللہ یا
 اچار و رہبان کہ اتاں ہن یہ یک حسابے و خدائی منصب اش دانگت یا اصنام و اوٹان کہ بہ اشان و مکہ و مشرکان خدائی اختیارات بہر و وند

کر تگنت درستان و پیہ وئی وئی جاگہاں اوشتگت و
 حکم بوت۔ فل یعنی آوہد و عجب نفسی نفسی و
 پریشانی و عالم بیت۔ عابدان و معبودان و نیام و فرق
 و خدائی بیت و ماں دنیا و بیوتی و ہم و گمان و روع
 ہرچ رشتگی ما قائم و اشتگت و گریخ بستگت آکل
 سنگ و پروشگ بنت ماں آہوت کین ساعت
 و بدیہ مشرکان و چہ وئی ساز بچیں خدایاں بازامیت
 داشتگت آیان آیان اشان و صاف صاف جواب
 دینت کہ شے گوں ماچونیں رشتگی ہست شامد روع بندت
 کہ شامدے بندگی و پرستش کنگ (شما بہ وئی خفیدہ و
 روع ہر چیزے و کہ بندگی کنگت پہ ہمایاں شامد ہرچ
 خدائی صفت تجویز کر تگنت کہ آدر حقیقت ماں آیان
 موجود نہ انتت تو در حقیقت عبادت و بندگی
 فی الواقع "مسیح" یا ملائکہ "نہ بوت و نہ در حقیقت بے ساه
 داریں بتانی بندگی ات۔ محض چہ وئی خیال و وہم و
 یا شیطان نعین و بندگی و فرشتہ یابی یا نیکیں
 انسان یا کتام تصور و غیرہ و نامزد کر تگش (خدا
 گواہ انت کہ چہ مئے رضایا مئے اذن و شامد حرکت
 نہ کت مارا چہ خبرات کہ مزن احمقی و نادانی ظاہر کنان و
 خدایہ مقابلہ و مارا شامد موجود کن ات۔

تندیہ: اے گفت گو اگر حضرت مسیح وغیرہ
 ذوی العقول مخلوق ہر طرف و منگ بہ بیت توج
 اشکال نیست انت و اصنام (بتانی) و جانب و
 بہ بیت تو ہن بعد نہ انت کہ حق تعالیٰ مشرکانی
 سک زیات نامرادی و بزرگی و ظاہر کنگ و چہ وئی
 کا ملیں قدرت و بتان و خیر کنگ و قوت عطا
 کنت قالوا انطقنا اللہ الذی انطق کل
 شیء (حکم السجدہ رکوع ۳)

و یعنی دروغیں و بے بنیادیں وہم درست کافور بنت
 ہر شخص گوں وئی چماں گند بیت کہ ابید چہ آہر حقیں مالک
 و نیمگ و رجوع کنگ و دگر چہ ٹھکانہ نیست انت
 دہر انسان و وئی نیک و بد تمام عملانی اندازہ معلوم
 بیت کہ چینکر وزن داریت۔ فل چہ آسمان و طرف و
 ہور و شمسی گر مالش و غیرہ سر بہنت و زمینی مواد
 گوں آئی و ہور بہنت نوں پہ انسان و روزی تیار
 بیت۔ فل یعنی چشیں عجب حیران کنوکیں رہ بند و

کئے و گوش و چم پیدا کنتت پدا آیان حفاظت و سامان و جبریدہ کت کئے انت ہماکس کہ اے تم میں انسانی قوی و حقیقی مالک انت کہ ہر وہد بلویٹیت
 نہ فریبیت دہر وہد کہ بو اھیت پہ بگریت و مثلاً چہ "نطفہ" یا "ہیک" و جاندار و پدا چہ جاندار و نطفہ و ہیک کشیت یار و حانی و معنوی پیا ہر شخصے
 یا توئے مُردگ بوت چرائی و زندہ دلیں نفران و پیدا کنت و زندہ قومانی پشت پدا (اخلاف) و سزا چہ آیان بد بختی و موت و رہوار کنت۔
 فل یعنی دنیا و تم میں کارانی تدبیر و راہ بُری و کئے انجام دنت۔ ۱۲

والمشرك ايشى قبول دارانتت كه اے سب جمیں كاروبار و مزین شانیں كاران اے ابید چه الله ءدگه كس كنت نه كنت پمیش كافر مابینتی كه وهكه اصلی خالق و مالك و تمام عالم ءكار ساز همانی ءقبول كن ات پدا چرے خبره نترس ات كه چه آتی ء ابید در گران ء معبود جو بر جن ات معبود و همانی ء بولگ لوطیت كه اكل ء خالق مالك الملك رب مطلق و وئی مرضی ء هر چیزیکه بواهییت كت بگنت - اے خبرانی اقرار ء بد كجا نگو چكائی و اتر كنگاكت ، وهدیكه آراست و برحق انت تو راست ء پدا چه دروغ ء ابید دگه بیچ نماینت راست ء وبل كنان ء دروغین و همانی نیش ء سرخنگ عاقل ء كار نه انت - و یعنی الله چه شرفعات ء اے سرکش ء بدكارانی نصیب ء ایمان نبش نه كتگ كه آتی سوب به خدایه پاک ء علم ء آیانی سرکشنی و نافرمانی انت - بر اے دستور ء خدایه پاک ء نبشته كتگیں فسق و نافرمانی ء سبب ء راست بوت -

بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿۳۶﴾ كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَاتُ رَبِّكَ
 رند چه حق ء مگر گمراهی - گدا گدا شامگر دینگ بت و هے داب ء ثابت بوت خبرتی رب ء
 عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۳۷﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ
 نافرمانانی سرا كه آ ایمان نیارنت و تو بگوش كه آیا چه شے شریداران
 مَنْ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يَعْبُدُوهُ قُلْ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يَعْبُدُوهُ
 كسه هست كه اول پیداك بگنت مخلوق ء پدا و اتر بگنت آتی ء تو بگوش الله اول ء پیداك كنت مخلوق پدا و اتر بگنت
 فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿۳۸﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ
 آتی ء پدا گدا واپس گر دینگ بت تو بگوش آیا چه شے شریداران كسه هست كه حق ء راه ء پیش بارایت
 قُلْ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ
 تو بگوش الله پیشداریت راه ء حق ء - آیا پدا كسه كه راه پیشداریت حق ء زیاده حقداریت كه آتی ء تابواری
 لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِيَ فَكُلُّكُمْ فَكَيْفَ تُحْكُمُونَ ﴿۳۹﴾ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ
 كنگ بیت یا هما كس و راه ء نكند بیت مگر كه آتی ء راه سوج دینگ بیت كه اچه تو بخار اچون فصله كنگت و رندگه كنگت گیشو ایا
 الْأَطْغَاةَ إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا
 مگر گمان ء - بیشك گمان كار ندنت حق ء مقابله ء بیچ چیزه و بیشك الله معلوم دارانت به اچیزه
 يَفْعَلُونَ ﴿۴۰﴾ وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ
 كه آكنت و نه انت اے قرآن كه جوړ كنگ به بیت بغیر چه الله و
 وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ
 و لكن متوك انت چه آتی پیسر ء كتاباں و دیان كنت اچیزه كه نویسك بو تر نیت آتی ء تهاشك
 مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۴۱﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ
 كه چه پروردگار ء نیگا آنگ و آیا اے كوشنت كه آتی ء ووت اذ كنگ قرآن - بگوش كه آیا بیك سورتے آتی منقذ ء
 وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۴۲﴾ بَلْ
 و توار بكن ات هر كسه ء كه قدرت داریت ابید چه خدایه اگر شما راست كوش ات و بلكین

فك داں اے حده منبره بابت ء بیان و گیش و گوار
 ات نون "معاد" ء بیان انت - یعنی ویدے كه اشان
 قبول دار بوتنت كه زمین و آسمان ، سمع و بصر ، موت و
 حیات در اهیسانی پیداك نوك و جلكوك هما ذات بز ان خدا
 و انت تو طوا سر انت كه مخلوق ء چه مرگ ء پدا دوباره
 پیداك و بیچ ترینگ هم همانی ء فعل بیت كنت - پدا
 انبیا علیهم السلام ء زبانی ویدے كه اوت اے
 بیچ ترینگ ء خبر ء دنت تو ماں آتی ء قبول كنگ چی
 عذر بیت كنت - مبد ء اقرار ء كنان ء چه معاد ء
 دیم ء تریمان ء كجا نگو سرگردان بگنت -
 فك "مبد" و "معاد" ء رند در میانی وساطت ء
 بیان ء كنت یعنی چویش كه اولی پیداك نوك و دوباره
 زنده دلوك هما خداوت انت - به هے پیمان معاد ء
 ننگ ء صحیح در استیں راه سوج دلوك هم دگه كس
 نه انت خداوت و تی بندگان ء راستیں و حقیں همانی
 كت كنت ماں مخلوق ء مزینیں یا كستریں در راه
 همانی ره نمائی ء روه درستان ء روگ باید و لازم
 انت مسكینیں بت "ماں كنام شماره انت كه به
 كسه ء سر و سوج ء سر اهم به روگ ء توفیق ندرانت
 مزین مزینیں مقرب (نبی و فرشتگان) هم برور اے
 اقرار ء كنان ء و پیداك انت كه بغیر چه خدایه دستگیری
 و كنگ ء كایك قدرے دیماچست كت نه كینیں - اشانی
 ره نمائی هم پیشكابه بندگانانی حق ء قابل قبول انت
 كه خدایا و واسطه اشانی ره نمائی ء كنت كه اے
 چنگر نا انسانی انت كه انسان آر حقین هادی ء بله
 كنان ء باطل و نزوریں پناھے شو با ز بخت یا مثلاً
 اجار و ره بان ، برهن و ت گرس ملایانی ره نمائی ء
 پدا كور كانی قدم بخت -
 ف و ویدیکه زانگ بوت كه "مبدی" و "معاد" و
 "هادی" هما اللدوت انت تو آتی بر خلاف شرک ء
 راه ء كنام محمیدیں دلیل ایت كه آتی سبب ء توحید ء
 مضبوطیں قدیم و قائمیں ره بند ء وبل كنان ء مگر اری ء
 جهلانچیں جات ء دیم كنان ء روگانت راست و
 بنیش انت كه به اشانی گور ء بغیر و هم و گمان قیاس
 جنگ ء دگه بیچ چیز نیست انت كه اطلکل و قیاس ء

درستگیں تیر حق و صداقت ء راه چون داشت كت كنت - و ماں گوستگیں آیتاں فرماینت كه مشركان محض ظن و اطلکل ء رند گبیری ء كنتت حالانكه رندگیری ء
 قابل همانی ء خبر بیت كنت كه اچگیں راه ء سون ء بگنت چه هے مناسبت ء ادا قرآن كرم ء ذكر شروع كت كه مروچی ماں دنیا ء هے یجین كتاب یچگیں راه پیشدار و ك
 و ظن و اطلکائی مقابله ء راستیں گفتاراں ء پیشدار و ك انت ، آتی ء علوم و معارف ، احكام و قوانین و معجزانه فصاحت و بلاغت ء سر اچش انك جان ء
 گوشك كپت كه اے قرآن اكتب نه انت كه خداوند قدوس ء ابید دگه بیک كسه آراپیش كنگ ء ردا تمایں جن و انسان عاجز انت چویش كه ماں دینی آیت ء نی
 پیداك انت - و قرآن ء كلام الهی بولگ چرے خبره ظاهر بیت كه اتمام پیشی آسمانی كتابانی سرالصدیق ء مهر و جنت آیانی اصل نبش تا نكانی حفاظت و آیانی پیشگو نیانی

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

كذَّبُوا بِالْمُحْيِطِ وَالْبَاطِلِ كَذِبًا كَذِبًا كَذِبًا

کذبتے ہیں جو اپنے علم پر غرور کرتے ہیں اور کفر کی باتیں کہتے ہیں۔

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ۝ وَمِنْهُمْ مَن

جو ان سے پہلے تھے انہیں دیکھ لو کہ ظالموں کی کیا حالت ہوئی۔ ان میں سے کئی

يُؤْمِنُ بِهِ ۝ وَمِنْهُمْ مَن لَّا يُؤْمِنُ بِهِ ۝ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ۝

اسے ماننے والے ہیں اور ان میں سے کئی اسے نہیں ماننے والے ہیں۔ اور تمہارا رب ان لوگوں کو

وَأَن كَذَّبُوا فَقُلْ لِي عَمَلٌ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَن تَمَّ بِرَبِّكُمْ مِمَّا

کہا کرتے تھے اور انہیں کفر سے روکو۔ تمہارے رب کے ساتھ تمہاری اپنی اپنی

أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ۝ وَمِنْهُمْ مَن يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ ۝

کام کرتے ہیں اور میں ان سے بے نیاز ہوں۔ ان میں سے کئی تم سے

أَفَأَنْتَ تَسْمَعُ الصَّمَّةَ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ۝ وَمِنْهُمْ مَن يَنْظُرُ

تو تم نے سنا ہے کہ وہ بولتے ہیں اور انہیں دیکھو کہ انہیں

إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْىَ وَلَوْ كَانُوا لَا يَبْصُرُونَ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ

کچھ ہے اور انہیں دیکھو کہ انہیں دیکھو کہ انہیں دیکھو کہ انہیں

النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ

انہیں دیکھو کہ انہیں دیکھو کہ انہیں دیکھو کہ انہیں دیکھو کہ انہیں

كَانُوا لَمْ يَلْبَسُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهْرِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ

انہیں دیکھو کہ انہیں دیکھو کہ انہیں دیکھو کہ انہیں دیکھو کہ انہیں

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ يَوْمَ يَكْفُرُ بِكُفْرِهِمْ وَأَمَّا نُرُوتُكَ بَعْضَ

انہیں دیکھو کہ انہیں دیکھو کہ انہیں دیکھو کہ انہیں دیکھو کہ انہیں

الَّذِي نَعَدُهُمْ أَوْ تَوَفِّيكَ فَأَلَيْنَا مَرْجِعَهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا

انہیں دیکھو کہ انہیں دیکھو کہ انہیں دیکھو کہ انہیں دیکھو کہ انہیں

مزل ۳

صدقت ہے ہم جبار جنت۔ یعنی خدائی احکام و ہدایت و معارف کے ماں پیشی کتاباں ہر گونہ صورتوں سے مذکور انتہائی بیانی بیان و سرجمی و پیشی کنت حق و ہمیشہ کماں اسے کتاب و عقل مندر شک و شبہ و پوچھ و پڑھ بلکل گنجائش و درنہ کپت چویشیں کامل و سنجیں پر محنتیں و جہ ہدایت و روشنائی پر ہیں کلام رب العالمین و دنی بیت کنت۔ یعنی اگر من جوڑ بکناں تو شہا ہم منی ہمیں بشر ات درست صہر بوان و مثل یک سور سے دنی پیش بکناں ات کل مخلوق و دعوت بد سے ات جن و انس و حج بکناں ات کلیں جہان و زبان زانت و کوا نس و انتزہ و بے و اندرہ یک جا بوان و یک گونڈیں کلامے مثل قرآن و پیش بکناں ات تو گڈ افہمگ بیت کہ قرآن ہم یک بشر سے و کلام انت کہ آئی و مثل و دگر کس ہم آورت کنت۔ مگر محال انت کہ داں ابدال آیا دکتا ہم یک مخلوقے چتیں ہیما تے بکنت

قرآن کریم ہما کتا سب انت کہ ماں آئی ہیل و عاداتاں ڈول داری، تمدن، راجی زندگی، حکومت و سیاست معرفت و روحانیت، نفوس و پاکیزگی دل و روشنائی غرضیکہ بہ اللہ و جانب و وصول و مخلوق و نسبت و بند و دل جمعی و رد لے سنجیں رہ بند موجودات کہ چرایاں عالم و پیدائش و غرض و مطلب سرحم بیت کہ آئی و ترتیب و بلگیری و چہ یک عامی قوم و عامی فرد و کدی امیت دارگ بیت کنت اپرا اے تمامیں علوم و ہدایتانی ظاہری و گون اسے کتاب و بلاغت و فصاحت و انداز و ترازاں بیان و ہمیں و دل و ندر و کیں تران چو دریا و چیت بیو کیں لہر و شش بیانی و روانی و بے در و آئی و لذت و شیرینی و شہنشاہ جاہ و مرتبہ اسے کل بچیں چیز انت کہ اشاں گون مزنی دغدغہ و زور و شور و سرجمیں جہان بہ مقابلہ و پاد تراب دا تک چہ ہمار و چ کہ قرآن و دنی جمال و روشنائی دراکت و آدم و اولاد و چرونی جرنہ و روشناس کت آئی برو برو دعوی ہے بوان پیداک انت کہ من خدائے قدوس و کلام اوں و پچوشس کہ چو خدایہ زمین و یک زمینے خدایہ ہمیں یک روچے و خدایہ آسمان و ہمیں آسمانے پیداکنگ و دنیا عا جزو بے وس انت چہ پیمانہ خدایہ قرآن و ہمیں قرآنے جوڑ کنگ و ہن دنیا عا جزو مانیت۔ قرآن و گارم کنگ و واسطہ مردم سازش کنت مگر چوڑ کنت اشی و مقابلہ و ردا و تا کو شاربنت و در و دوچ کنت بہ و دنی کنگ و دنیا و مزنی و دو لبان و دعوت دینت و ہمیں حیلہ، تدبیر، مکر و فریب و واپشت نہ بکنت و تارا و انے دگر مردمان و ماں جنجال و چکل و دینت کلیں رنج و مصیبتانی بچیلی بہ اشان ممکن بیت مگر قرآن و یک گونڈیں سور سے و ڈولیں چیزے پیش کنگ ممکن نہ بیت قُلْ لَنْ أَجْمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا - (بنی اسرائیل رکوع ۱۰) اے ردا ما اعجاز القرآن و نام و یک رسالہ سے نوشتہ کرتگ کہ اگر کسے و شوق ماں دل و ہست انت تو آترا بوانیت - ۱۲

ہے صفحہ و فوائد: یعنی قرآن و مفتری بہ ہوش و ماش و ردا اتا بلکیں محض جہالت و احمقی و بے زانگی و ردا مفتری گوشنت۔ اشانی ضد و کنت اشان و اجازت نذرت کہ گون ساریں دل و قرآن و حقائق و غور و فکر بکنت۔ بد فہمی یا ہوش و ماش و قویا بیانی راست کافی کار مرز نہ کنگ و چہ و ہر قرآن پاک و دلیل و بے دروری و بے شری و زانت کشش نہ کت تو گوشنتش کہ اے درو عین کتاب ایت۔ کل لہتیں مفسراں تاویل و معنی تفسیر کرتگ یعنی قرآنی مطلب ماں آیانی دماغ و نہ نشنت و لہتیں و قرآنی پیشینگونی مراد کتگ یعنی تکذیب و یک سببہ پہ سادہ لوچیں مردمان اے ہم ہست کہ قرآن و مستقبل و بارہ ہر خبرے کہ دا تک آیانی و وقوع و ہد انکت نہ سنگ لہذا منتظر انت کہ آیانی ظہور کی کت بیت۔ مگر فکرتگ لوٹیت کہ اے چطور و جہر تکذیب بوت کنت،

زیادہ چہ زیادہ توقف و وجہ اگر بہریت تو بت کنت - وک یعنی دیم ترے چریشاں لھتیں مردم امان کارنت و مسلمان بنت اشان و اول کنان و ایدگہ مردم بہ وقتی
 ناشری و سراقا م بنت، خدا درستان و شترزانت موقع و سراقا اشان و موت سزادنت - وک یعنی اگر چوشیں دلیل و حجت اشکنگ و پدیم اشان شمارا دروغ
 بندوک بگوشنت تو شتا اشان و بگوشنت ات کہ باوقی فرض و انجام دات، تو سریدی دیگ و باوجود سریدینہ بیت تو نون منی و شتے کشک جدا جدا انت شتابہ و تی عمل و جواب
 دیوک ات و من و تی عمل و ہرکس و آئی و کتگیں کارانی بر و عمرہ رسیت، حضرت شاہ صاحب نوشتہ کنت کہ (معاذ اللہ) اگر اللہ حکم و غلط سر بکناں تو من گنہگاروں
 دمن راست راست و بگوشاں و شتا قبول در مبنت بہر جا و رے قبول کنگ و صورت و شمارا پچ تاوان رسیت - وک لھتیں مردم سزادنت قرآن شریف و تی

گفتاران و گوشدار انت و شتے محضات و کمالات و
 چنان و ت گزندت مگر گندگ و اشکنگ بہانف دنت
 کہ آئی و تعلق چہ دل و گوشاں و دل و چاں ببیت
 اسے خبر شتے اختیار نہ انت کہ شتا دل و کران و و تی خبر
 باشکنا تین ات در انجا یکہ آسکیں کزی و سبب و سبب
 کسے و کلام و سریدینہ بنت یاد دل و کوران و حق و
 راہ و پیشس بدرات و بدیکہ آیاں سج دیت نہ کنت!
 ماں موضح القرآن ہست یعنی گوشدار انت یا نگاہ کنت
 پہ بے امیت و کہ شتا منے دل و بترین ات چوش کہ
 لھتینانی دل ترنت - نون اسے خبر بہ خدا و اختیار
 انت لھتیں مفسراں چہ لا یعقلون و مطلق عقل و
 و چہ لا یبصرون و بصیرت و نفی مراد گیتگ
 مطلب چوش انت کہ چشیں کور و کر کہ ابید چہ اشکنگ
 و نہ گندگ و چہ ہمک ہما فہم و زانگ و زہر انت آیاں
 شتا چونکائی اشکنا بینان و پیشداران و بہ و تی راہ و
 آورت کن ات - وک یعنی بہرکس و دل و اثر نبیت
 اسے ہمایانی و تی گناد انت، چہ و تی غلط کاروں بدرہ و تی
 آیاں و تی قوت اورا کیہ تباہ کنگ و اگر چہ اصل فطرت
 ہرک انسنے و خدا و فہم قبول کنگ و صلاحیت
 بخشگ - وک یعنی محشر ہوناکیں ندرگان و وہد
 کہ گزندت تو گدا اشان و دنیا و عیش و آرام ہرک حقیر
 معلوم بیت کہ گوشے ماں دنیا و یک ساعتے و زیات
 اشان نہ جلتگ، و افسوس کنت کہ تمام عمر
 چونکائی فضول و مفت و گوشت چوش کہ انسانے
 کلاکے دو کلاک پنچوش ماں گپ و رپ و بیکار
 وقت و برباد بکنت و ہم اود و ترندیں اور و جنجال
 گنران و خیال کنت کہ گوشے ماں دنیا و بیج مدت
 قیام نہ کت کہ گوں اسے و ہر و دمان و دو چار کنتت
 ساعتے دوشت اودا باریں جلتگ بوت کہ ماں اسے
 جنجال و گرفتار بوتنت در بچا کہ اود و قیام و مدت
 کمیں دراج کش بوتیں تو اسے روج چوش زوتکائی
 مانہ دیستگت لھتیں مفسراں گوشکنگ کہ ماں
 برزخ (قبر) و جلتگ و مدت و یک ساعتے شمار کنتت
 واللہ اعلم - وک مگر حج مدت دات نہ کنت نفسی
 عالم بیت، نہ برات برات و کار و کیت و نہ جگت و
 نیمگ و دلگوش گور کنتت فلا انساب بینہم

يَفْعَلُونَ ﴿۳۶﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قَضِيَ بَيْنَهُمْ

کاراں و ہر فرقے کے لئے رسول ہستت پدا وقتیکہ رسالت آیاں گور آیاں رسول فیصلہ بوت آیاں در میان
 بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۳۷﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ

پہ انصاف و پہ آیاں سزا ظلم نہ بیت وک و گوشنت کہ کدیگت اسے وعدہ، اگر شتا
 صَادِقِينَ ﴿۳۸﴾ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ

راست گوش انت بگوش من و پہ و تی نفس و ضرر و دور کنگ و فائدہ رسیدگ اختیار نبیت انت مگر ہر چہ
 اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً

بواہیت اللہ ہر فرقے کے لئے مقرر ہے وقت ہستت - وقتیکہ ببیت آیاں ہا وقت گدا نہ پشت بہت کنت یک ملنے
 وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿۳۹﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابٌ بَيِّنًا أَوْ

و نہ دیم نہ کنت کنت وک بگوش جہر بہت اگر ببیت شتے گور و آئی و عذاب شب و یا
 نَهَارًا مَآذًا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْجُرْمُونَ ﴿۴۰﴾ أَلَمْ إِذْ مَا وَقَعَ أَمْنَهُمْ

ماں روج و گدا چہ پیڑ چہ ہما عذاب و اشتہابی لوشت گنہگاروں آیا پدا وقتیکہ عذاب بکیت گدا آئی یقین کن
 بِهِ النَّارَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿۴۱﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ

نوکئی خما ایمان آورت و شتا آپہ اشتہابی لوشتگت وک زندا گوشگ بیت
 ظَلَمُوا ذُو قُوَّةٍ عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْرُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿۴۲﴾

گنہگاروں و کہ بچش انت دائمی عذاب و - جزا دیگ نہ بت مگر پہ ہمانی و کہ شتا کائی کتہ بوتگت
 وَيَسْتَبْشِرُونَ أَحَقَّ هُوَ قَوْلِي وَإِنَّ لِحَقَّ وَمَا أَنْتُمْ

دچہ تو جت گرت کہ اسے خبر حقی انت - بگوش ہوسم انت و تی پروردگار کہ اسے حق انت و شتا عاجز کت
 بِمُعْجِزِينَ ﴿۴۳﴾ وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ

نہ کن ات وک و اگر ببیت گنہگاریں شخصے و گور و ہے قدرال کرمان روز میں ہستت ضرورتی و تی خلق
 بِرَبِّهِ وَالنَّارُ وَالنَّدَامَةُ لِمِثَارٍ وَالْعَذَابُ وَقَضِيَ بَيْنَهُمْ

بدل وک و چیر دینت پشیمانی و وقتیکہ گزندت عذاب وک و فیصلہ بیت آیاں در میان وک

يَوْمَئِذٍ وَلَا يَنْتَسَاءُونَ (المؤمنون رکوع ۶) يَوْمَ يَفْتَرُ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ - (عبس رکوع ۱)
 وک باقی ہرکس و لقاء اللہ و تصدیق کت و باوری داشت و چکیں راہ و گام جان بوتنت آیاں باکل بیت گروک انت - ۱۲
 ہے صفحہ و فوائد : وک یعنی ما کافران و عذاب دیگ و سلام و غالب و سرفصل کنگ و ردا ہرچ وعدہ کے کنگ انت توری چرایاں لھتیں وعدہ ماں
 تی زندہ تمام کنگ بہ بنت چوش کہ ماں بدر و غیرہ و پیش داشت یا شتے وفات بہ بیت پیش چرایاں لھتیں وعدہ بہ شتے دیمانظہر مبنت بہر جا و رے یقینی انت
 کہ آکل تمام کنگ بنت - اگر کنم یک مصلحتے و روء کافران و ماں دنیا سزا دیگ نہ بوت تو گدا اشان و ماں آخرت و سزا رسیت، چہ ما و تارا ر دویان و

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

کجا نگورفت کنت درستان ء مئے نیمگ ء وائرکنگی انت آیانی تمام اعمال مئے دیما موجود انت۔ حضرت شاہ صاحب نوشتہ کنت کہ اسلام ء غلبہ چیزے ہوا ہے
نبی صلی اللہ علیہ وسلم ء روبرو ء بوت و باقی واجہ ء وفات ء پد چہ خلفاء ء دستاں بوت، چوشکہ ماں نَتَقَ فَيَتَّكُ اے نیمگ ء اشارہ انت۔ واللہ اعلم۔

فک ساری ء اے امت و آئی ء رسول اکرم صلی اللہ علیہ وسلم ء مبارکین ذکرات نون عام قوم و امتانی بابت ء دستور شون دنت کہ ہمک راج و جماعت ء گور ء خدائے
حکمان ء سرکونک دیم دیگ بوتگنت کہ اشان ء ”رسول“ گوشت تا نکلہ خدائے حجت تمام بہ بیت۔ چہ حجت ء تمامی ء پیشی ہج کس ء عذاب دیگ نہ بیت، مردم
چہ پیشی عمل کنت مگرماں دنیا ء آیان ء سزا رسول ء سربوگ و حجت تمام کنگ ء پد دیگ بیت۔ خدائے گور ء چشیں ظلم و نا انصافی نیست کہ چہ آگاہ کنگ و ملزم
ثابت بوگ ء پیشی مجرمان ء فیصلہ اشکانینگ بہ بیت۔ ماں قیامت ء خدائے روبرو ء باقاعدہ پیشی بیت الزام یک یک ء ثابت کنگ بنت گواہ پیشی بنت، گوں
ہمک آیانی پیغمبر موجود بنت آیانی بیانات وغیرہ ء زندگوں مزین انصاف ء فیصلہ دیگ بیت وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَحِجَّتِ
بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ (الزمر رکوع ۷) مجاہد وغیر ذالک ء آیت بہ قیامت ء احوالاتی شون دیوگ قرار دینگ۔

فک یعنی عذاب ایک ء ہرچ بیم ترپے دیت اے دروغ و بے بنیادیں گپ انت۔ اگن حق ات و پد دل شمار است گوش ات تو آتیا پر چا نیاریت آخر آ
وعدہ کدی سرجم بیت۔ فک یعنی عذاب وغیرہ دیم دیگ خدائے کار انت بہنی فیصلہ و اختیار ء نہ انت من وت و قی نفع و نقصان ء ایوک ہما قدر ایک
و اختیار دار و کماں، ہر قدر کہ خدا بلوطیت گدا گدانی سدا شری یگانگی سرکنگ ء پکاتیں اختیار مانا چونکائی حاصل بوت پہ ہر قوم ء ایک مدتے و میعادے
خدائے علم ء مقرر انت و ہدے میعاد پورہ ہواں ء آئی ء وہد تمام بیت یک مانے آپشت ء نہ کنزیت۔ خلاصہ ہمیشہ انت کہ پہ عذاب ء اشتاپ کاری کنگ
بیچ سیت دنت ماں خدائے علم ء ہرچ وقتے مقرر انت چرائی یک لحظے اے دیم آدم ء کنزینگ نہ بیت۔ ز محشری ء نزدیک ء لَاسْتَقْدِرُونَ وَلَا يَسْتَأْخِرُونَ
چہ خبر ء کنایہ انت کہ عذاب ء بہ وتی مقررین وقت ء ایک پچا انت، کنایہ ء تہا حقیقت دیم و پد، نفی و اثبات ء اعتبار نیستنت۔

فک یعنی بہ شپ ء واب ء توک ء یا بہ روج ء و ہدے شتابہ وتی کار و بار ء مشغول بت اگر خدائے عذاب اناگت ء بکسیت تو مجرم اشتاپ اشتاپ ء
وتار چونکائی رکینت گت کنت و ہدے و تار رکینت گت نہ کنت تو گدا وقت ء جت کنگ ء چی فائدہ ؟ مفسراں اے آیت ء معنی گیشینگ کہ ماں
خدائے عذاب ء ایک ء کتا مچشیں و شنودی و لذتی گپ ایت کہ پرے سبب ء مجرم آرا زوت زوت ء لوٹوگ انت یا ایت کہ حیرانی خبرے ایت کہ مجرمان پہ
چونیں سگیں خوفناکیں چیزے ء اشتاپ کنگ انت حالانکہ یک مجرم ء حق ء اے بہتر ات کہ بہ لوکس عذاب ء ترس ء آئی ء جان ء لرزگے بڑتیں و پد لہاک
ہوتیں فک یعنی بہ عذاب ء ہمیشہ کا چوش جلدی کنت کہ اشان ء عذاب ء ایک ء یقین نیست، اے وقت ء یقین بہوتیں تو اشان ء اے فائدہ بوتگت

کہ چرائی ء و تار کینگ ء بھدش کرتگت۔ عذاب ایک ء پد اگر یقین بیٹ تو چریشی ء چے فائدہ حاصل بیت آوہد ء چہ خدائے نیمگ ء گوشگ بیت کہ شرنوں قبول دار
بوتگے و ساری ء دروغ بند کرتگو پر چاکہ تقاضا و لوٹ کنگ ء و ہدے اشانی نیت ہے بوتگ کہ اشان پہ کلاگ بزورنت و دروغ بند کنت آوہد ء چہ اقرار ء
ہج نفع نہ سیت فلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدَّاهُ وَكَلَّمْنَا مَا كُنَّا بِيهِ مُشْرِكِينَ فَلَمْ يَكُنْ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ بِمَا رَأَوْا بِأَسْنَا سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ
خَلَقَتْ فِي عِبَادِهِ وَنَخِّرْ هُنَا لِلْكَافِرُونَ (المؤمن رکوع ۹) فک ہرچ کفرے و شرکے کہ شاکرتگت نون پہ مدامیگی آئی ء تمام ء چشوک بیٹیت۔ اے

لفظاں ماں قیامت گوشگ بنت۔ فک یعنی ماں غفلت ء نشہ ء بدست ہواں چہ تعجب و حیرت ء جت کنت کہ آیا اے راست انت کہ ماچہ مرگ ء پد
دوبارہ زندگ کنگ بتیں و دائمی عذاب ء نام ء چشیں ؟ آیا واقعی ریزہ ریزہ ہواں و ماں خاک ء اوار ہواں ء پد دوبارہ مارا موجود کنگ بیت ؟ شتاب گوش ات کہ
میشی ء تعجب ء خبر جی انت۔ اے خبر و یقینا پیشی آئی انت شے بہ خاک ء اوار بوگ و چنڈ چنڈ بوگ خدائے چہ خبر ء عاجزکت نہ کنت کہ چہ پیشی شمار دوبارہ
زندگ حکمت و شے ناشربانی سزا شمار بنت، ممکن نہ انت کہ چہ آئی ء قبضہ ء در ہواں ء نتیجہ ات۔ تنبیہ :- اے آیت ء مشابہ دو آیت ماں قرآن ء موجود
انت یکے ماں سورہ ”سبا“ ء وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ“ دومی ماں ”تخابن“ ء ”رَعِمَ الَّذِينَ كَفَرُوا
أَنْ لَّنْ يَسْبَعُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَبْعَنَّ شَمَّ لَتَنْبَعُونَ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ“ قیامت و معاد ء بابت ء انت، بہ ہے مناسبت ء حافظ
ابن کثیر ء اے آیت ء ”رأمعاد“ ء بارہ ء گوشگت۔ فک یعنی بند خبر ء اگر روئے زمین ء تمام خزانہ ماں آئی ء قبضہ ء بہ بنت تو کوشش کنت کہ اے

درستان بلدیان ء وتی جان ء چہ خدائے عذاب ء آرات بخت - ۱۲

فل ماں دل و چہ وئی کاراں پشومان بنت و لو طنت کہ فرود چہ پشانی پشومانی ء معلوم دار منبت مگر تاکہ بہ کہیں دیر وئی پشومانی اثران ء ظاہر لوگ نیلنت آخر بے اختیار و تاوت ظاہر بیت، آوہد ء ذرا بئنت یحسرتی علی ما حطرت فی جنب اللہ و یا ویکننا قد کتافی عقلة من ہذا فل یعنی ماں کلیں جہان ء بادشاہی ایوک ء اللہ نیگت گوں ہر کس ء انصاف کنگ بیت ہیج مجرم نہ جاگے تنگ کنت نہ رشوت دیان ء وئی جزا زات کنت کنت۔ فل یعنی چہ وئی نابزانتی، بد فہمی و غفلت ء گیت تر مردم اے حقیقتان ء زانت کنت نہ کنت ہمیشہ کاہر چہ زبان ء کیت و رشانی کنت و ہر چہ دل بچشیت ہا پیماکار کنت۔ فل زندہ کنگ و کنگ و ہدے ہائی ء کارانت تو دوبارہ زندگ کنگ پرانی چون کافی مشعل انت۔

بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۳۷﴾ الْآرِضِ الْأَرْضِ وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَ

یہ انصاف و آیاتی سر اظلم نہ بیت دل و لگوش دار، اللہ و تیگت ہر جگہ یاں آسمان انت
الْأَرْضِ الْأَرْضِ وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَ
وہاں زمین انت۔ د لگوش دار، بیشک اللہ و عدجی انت کل بے باز مردم نزاننت فل

هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۳۸﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ

ہاوت زندگ کنت و کشتیت، و ہائی ء نیگ ء پر ترنت فل او مردمان! پر تحقیق
جَاءَ شِكْمُ مَوْعِظَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ لَا

آسنگ شے گور نصیحت چہ شے پروردگار ء نیگ و تندرستی پہ دلانی بیمار یاں
وَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿۳۹﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ

وہدایت و رحمت پہ مومناں فل بگوش چہ اللہ احسان ء و چہ آئی ء مہربانی ء
فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿۴۰﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا

پہ ہمیشہ ء بایدانت کہ آوشدل بنت فل آشر زانت چہ ہا چیزان کہ چنت چش کنت فل بگوش شرس شامگنت آچر نہ
أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّن رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِّنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ

روانہ کنگ اللہ پر شہا رزق پدانوں شہا چہ آئی ء چہ حرام و چہ حلال کنت۔ بگوش
اللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ﴿۴۱﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ

ہیں، اللہ شمارا اجازت دانگ یا بوزت پہ اللہ سر (درغء) فل و پے خیال انت بے کسان کہ درغ بنت
عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَ

پہ اللہ سرا ماں قیامت ء روج فل بیشک اللہ احسان کنت پہ مردمانی سرا
لَكِنِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿۴۲﴾ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ

بے زیادہ تر کہ آشکر نگرنت فل و بے تو ماں ہیج حالتیہ تھا و نہ وانے تو چہ ہائی ء
مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ

چہ قرآن ء و نکت شہا چہ کارے مگر کہ ما حاضرین بہ شے سرا وقت یک مشغول بت

فل اے کل صفات قرآن کریم نیگت۔ قرآن چہ اول تا آخر پنت نصیحت انت کہ مردمان ء چہ نادان و پر باد کنویں کاراں دوردارت، بہ دلانی نادراہیاں شفاء ء نسخہ انت، وصول الی اللہ و رضائے خداوندی ء راہ ء سوچ و نت و وئی منوکان ء بہ دنیا و آخرت ء پروردگار ء رحمتانی حقدار جوڑ کنت۔ ہفتیں محققانی گوشت ء پدے ماں اے آیت ء انسان ء کمال مرتبہ و درجہ بانی نیگ ء اشارہ انت یعنی ہر کس قرآن کریم محکم بدایت اے تمہایں مرتبہ یاں ء حاصل کنوک بیت۔ (۱) وئی ظاہر ء چہ نالائقیں کاراں پاک کنگ۔ ماں لفظ موعظہ ء بہ سے طرف ء اشارہ انت، (۲) باطن ء چہ فاسدیں عقیدہ یاوردیں کاراں ہو رک دارگ کہ آچہ شفاء ء کفی الصدور ء زانگ بیت، (۳) نفس ء گوں راستیں عقیدہ یاں و جوانیں ہیل و عادتاں زبیدار کنگ، کہ پرانی لفظ ”ہدیٰ“ زیات مناسب انت، وک ظاہر و باطن ء بہ راہ آیک ء پد رحمت خداوندی ء انوار ء نفس ء سرانوار فانی کنگ کہ ”رحمۃ“ لفظ مدلول انت۔

فل (دشس بوگ) جوان انت وہم بدانت بہ کتا م یک نعمتے ء سرا بہ اے زانگ ء دشس بوگ کہ چہ خدا ء فضل و کرم ء اے نعمت رستگ اے محمود زان جوان انت چوشت کہ ادا فرما بئنت فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا و دنیا ء مال و دولت ء سراوشس بوگ و ہل کنگ ماں دل ء اے خیال ء آران ء کہ اے مال منارا چہ منی لیاقت ء دست کپتنگ اے سک مذموم یعنی بدانت قارون بہ وئی مال و دولت ء رد اچوش گشوک ات اِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ مِّنْ عِنْدِي ۖ هَيْهَاتَ وَرَاءَ مَا يَحْكُمُونَ لَكَ لَنْ نَّبْرَحَ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰرِثِيْنَ وَابْتَغَ فِيمَا اٰتٰكَ اللّٰهُ الدّٰرَ الْاٰخِرَةَ وَلا تَنسَ نَصِيْبَكَ مِنَ الدُّنْيَا ۗ اِنَّكَ عِنْدَ اللّٰهِ لَعَمَلِكُ
ک یعنی اصل چیز خدا ء فضل و رحمت انت، انسان ہمیشہ تلاش کنگ تو طیت۔ مال و دولت، شان و شوکت دراہ بہ آئی مقابلہ ء رزق از شے ندرنت۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي

السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۝۱۱

ان آسمان و زمین پر درو گارہ قدر ذرہ کے ماں زمین و ماں آسمان

ان اولياء الله لا خوف عليهم ولا هم يحزنون ۝۱۲

كانوا يتقون ۝۱۳ لهم البشري في الحياة الدنيا وفي الآخرة

لا تبدل يكلمت الله ذلك هو الفوز العظيم ۝۱۴ ولا يحزنك

قولهم ان العزة لله جميعا هو السميع العليم ۝۱۵

الله من في السموات ومن في الارض وما يتبع الذين

يدعون من دون الله شركاء ان يتبعون الا الظن و

ان هم الا يخربون ۝۱۶ هو الذي جعل لكم الليل لتسكنوا

فيه والنهار مبصر لان في ذلك لايت لقوم لسمعون ۝۱۷

قالوا اتخذ الله ولدا سبحانه هو الغني له ما في السموات و

الارض وما بينهما وما في الصلوات و

الارض وما بينهما وما في الصلوات و

الارض وما بينهما وما في الصلوات و

الارض وما بينهما وما في الصلوات و

الارض وما بينهما وما في الصلوات و

الارض وما بينهما وما في الصلوات و

الارض وما بينهما وما في الصلوات و

الارض وما بينهما وما في الصلوات و

دارت کہ گوں اشان معاملہ چون بیت اشان گوں تندی و گرگ بنت یاوش و سبک و رستگار بنت ، عذاب کنگ بنت یاکنہ ماں چوئیں خیالان گرفتار انت ۔ اشان و باید انت کہ یاد بکننت کہ یہ اشان دردناکس عذاب انت کہ برائی و سچ گلگ نیست انت ۔ فل یعنی خدا چہ وقتی بہر بانی و ماں دنیا و مزین بہلت دنت چہ بازیں خطایاں در گذرکنت و لیکن بازیں مردم نرمی و چشم پوشی و گذران و شکر گذاری و بدل و انگت بشر تردلی و بی خوف بنت آخر اشان و سزا دیک بنت ۔ سہ جلم حق با تو مواس با کند چہ چون تو از حد بگذری رسوا کند ۔ ہمے تاکدیم و فوائد : مٹھاری و قرآن کریم و صفتان و بیان کت کہ آسرا سر نور ہدایت قلوب و شفقاہ اعلا پس نعمت و مزین شائیں رحمت انت

یہ اشارہ کت کہ ہدایت و بصیرت و صفائیں پوشی و بدیہ دیان و مردم وقتی دہم و خیالانی تہار و کی و سر سر جنت و خدا و سزا افترا و کنان و آئی و نعمتانی ناقدری کن انت مرے آیت و ہم تراب دات کہ مردم بہ چوئیں جاوڑ و انت ، و اجر پیغمبر علیہ السلام چکر مزین شائیں واجہ آیت ، واجہ شپ و روف و وقتی حقیقی مالک و وفاداری و مخلوق و ہمدردی مزین شائیں علامت و چیدگ آیت خصوصاً واجہ و ہا جاوڑ کہ فتنہ آئی کریم و انیت یا و انیت مزین توسیپ کرزبت ۔ یعنی قرآن و ذریعہ و واجہ ہرچ جہاد و کنگ انت آچہ خدا و چہ پوشیدہ نہ انت و مردم گوں واجہ و ہرچ نیکیں یا گذرکس معاملہ کنت آ ہم خدائے پاک و معلوم انت ہر وہ کہ مخلوق یک کارے کنت و ماں ہا کارے مشغول بیت توری آرا خدا و تصور ماں دل و مہیت و لیکن خدائے پاک آرا و بر گذرت فان لمتکن تراہ فاتہ یراک ماں زمین و آسمان و سچ جاگہ و یک ذرہ کے یا چرائی کسان و مزین چشیں سچ چیزے نیست کہ آچہ آئی و احاطہ کنوئیں علم و غائب بیت بلکیں چہ علم خداوندی و چہل آیرکیان و آتمام "ماکان و ماکیون" و حال ماں کتابیین (لوح محفوظ) و ثبت انت کہ آرا ماں "تدیر عالم" و ردا علم خداوندی و "صحیفہ گوشتگ لویت" و ہدے چہ حق تعالی و ادنی چہ ادنی تریں چیزے ہم چہ پوشیدہ نہ انت تو اسے دروغ بند کنوئیں و سرکشانی احوال چہ خدا و چون کانی چہ پوشیدہ بیت کنت پدار و جزا حساب داد و ردا بازیں چوئیں خیال کنگ انت ۔ آہاں بادر انت کہ شر بفہمت کہ آیانی ہر یک گوندیں و مزین حرکت بہ خدا و دیما موجود انت اوداچ و طرہ و خیانت و ڈڈی کار دات نہ کنت و انجوش کہ درنا معاملات بہ آئی و دیما یرنت آیانی بالمقابل دوستانی ذرہ ذرہ حال ہم بہ آئی و علم و انت ۔ ماں دیجی آیت آیان و بشارت دیک بوگ ۔

فل ابن کثیر حدیثی روایتانی بنیاد و سرایشی و مطلب چوش بیان کنگ کہ اولیا اللہ (خدا و دوستان) و ماں آخرت و مشرہ ہونیا کیانی ردا و چ ترس نہ بیت و نہ چہ دنیا و روگ و بردا گلین بنت لہتیں مفسران و آیت نام داشتگت یعنی بہ آیانی سزا ترناکس حوادث و وقوع نہ ماں دنیا و بیت و نہ ماں آخرت و ۔ و نہ یک مطلوبے و فوت بوگ و ردا غمناک بنت ۔ چوش نجوش چہ خوف و خوف حق یا چہ غم و غم آخرت و نفی مقصود نہ انت بلکیں ماں دنیا و دنیاوی خوف و غم و نفی مراد انت کہ آئی احتمال چہ اعداء و غیرہ و مخالفت و بیت کنت آکاملیں مومنان نہ بیت ہر وقت و آیانی اعتماد بہ خدا و ذات و سزا انت و ہمک ہیما کنوئیں واقعات و چہ حکمت و خالی نہ بوگ و سزا اعتماد دارنت اسے اعتماد و اعتماد بہ موجودگی و سبب آیانی خوف و غم سچ پریشان کرت نکنت ۔ بہتیی نریک و لا خوف علیہم و مطلب اسے گرگ بہ بیت کہ اولیا اللہ سزا سچ ترناکس چیز ماں دنیا و آخرت و کپوک نہ بیت اگر بند خبر و ماں دنیا و صورتہ چیزے نقصان ہم بہ بیت تو چونکہ نتیجہ آیانی حق و مزین نفع و

نہ انت

منزل ۳

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

مَا فِي الْأَرْضِ طِينَ إِلَّا عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطِنٍ بِهَذَا اتَّقُولُونَ عَلَى
 اللَّهُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۱۸﴾ قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ
 لَا يَفْلِحُونَ ﴿۱۹﴾ مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُنزِقُهُمْ
 الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿۲۰﴾ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ
 إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَاقَوْمِ إِن كَانَ كُفْرُكُمْ بِمَا أَنبَأَكُم بِهِ
 بَيِّنَاتٍ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ
 لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ ﴿۲۱﴾
 فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ
 وَأَمْرٌ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۲۲﴾ فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَ
 جَعَلْنَاهُ فِي الْغُلُقَاتِ فَاسْتَمِعْ لَهُمْ وَاسْمِعْ لَهُمْ
 كَذْبَهُمْ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ
 وَأَمْرٌ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۲۳﴾ فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَ
 جَعَلْنَاهُ فِي الْغُلُقَاتِ فَاسْتَمِعْ لَهُمْ وَاسْمِعْ لَهُمْ

مذلل

ول مریخی عیسایانی شرک و رد انت کہ اشان حضرت مسیح علیہ السلام ع خدا چک قرار دانگت۔ فہمگی گپ ایش انت کہ اگر اشان واقعہ مسیح ع خدا ع
 دنفوذ باللہ صلیبی چک زانتت تو جہیشی ع مستریں گت نامی جی بیت خداوند قدوس بداہتہ چہ جن و چکاں پاک انت و اگر چہ چکت و نامزدیں چک مراد انت
 تو خدا ع کام کار بریشی ع گت بوت کہ یک مخلوق ع وونی چک نامزد بخت آیا معاذ اللہ آترا پہ اولاد ع حسرت و ارمان ات یا اسے فکرات کہ چرائی ع رند آئی ہال و
 دولت و وارث و آئی نام ع روشن کنوک کے بیت یا اسے کہ ماں پیری و بے وسی ع جاوڑ چہ بکھے ع در کمکی حاصل بکنت (العیاذ باللہ) آذات جہے درشاں
 بے نیاز انت و ایدر گل ہر و ہد آئی و مخرج انت آترا چک و نماسگ یا متنبی و غیرہ ع محتاج چونکائی بیت کنت کل چیز آئی مملوک و مخلوق انت گڈ مالک و

مملوک، خالق و مخلوق و درمیان ع اسے نسبی رشتگانی
 گنجی نشس چونکابیت کنت در حقیقت ع اسے مزنیں
 دپار انت کہ اشان وادنگ کہ محض چہ وونی جہالت ع
 خدا ع نسبت ع چشیں دروغیں و بے بنیادیں گپ
 جنگ بے بیت۔ فل یعنی خدا ع سردار و غبندوک
 توری ماں دنیا ع ہر قدر زوراک و طاقتور بے بنت و
 ونی ساز و سامانانی سر اسہل کنوک بے بنت لیکن اشان
 حقیقی کامیابی و نیکی چہر حاصل نہ بیت پہ کمیں رجاں
 ماں دنیا ع عیش بکنت انجام کار آسانی معاملہ خدا ع نیک ع
 و اتر کنگ بیت کہ چہ او دا بہ وونی کنت گین سہو دیں
 کارانی سبب ع سگس عذاب ع مگر قدر بنت۔
 فل یعنی مکہ ع جاہ منندان ع نوح و آئی ع قوم
 احوال ع سکر ناکہ معلوم بے بیت کہ نکریب ع
 افترا کنوکان ع حقیقی کامیابی حاصل بیت
 نہ کنت آسانی ترو شاپ و گڑو گاپ محض بے چنت روج
 انت کہ آئی ع گڈ سر ہلاکت و بربادی انت مکہ ع مردمان
 بلکیں واجہ نوح ع قصہ شکنان ع عبرت حاصل
 بکنتت کہ اگر اشان چہ واجہ پیغمبر ع دروغ بند
 کنگ ع دست نہ کشتت تو گڈ اشانی انجام مثل
 ہمایاں بے تباہی ع سرکشیت و ہم مریخی ع واجہ
 پیغمبر ع دلا سہ و تسلے دیگی انت کہ تئیں نبی پرشانی
 عداوت و ذمینی ع دل تنگ مے ہر یک نبی گوں
 اسے ہمیں جاوراں دوچار کیتگ۔ گڈ آخسہ ع
 حق و صداقت ع غلبہ و سرفاضلی حاصل بوتگ۔
 وحق و صداقت ع دشمن تباہ و برباد کنگ بوتگت
 و چونائی ع عوام الناس ع ہم چہرے داستان
 اسے سبق رسیت کہ نبی عربی صلی اللہ علیہ وسلم ع عامی
 بوگ ع با وجود ویک کسے ع ویم ع پہ یک دمانے ہم
 شاگرد نہ بوگ ع با وجود ویک کسے ع ویم ع یک دمانے
 ہم شاگرد نہ بوگ ع با وجود ویک کسے تو مانی اینکر
 راستیں و پختہ اس احوالان ع بیان فرمایا بیدیت کہ
 ظاہر ع علم و دراج کشیں محنت ع ممکن نہ انت
 ناچار سگی بیت کہ واجہ نبی ع معلم تمام انسانے نہ انت
 بلکیں درستیں انسانانی بیداک کنوک انت و اسے ہم
 واجہ ع برحق نبی بوگ ع بک دلیسے بیت۔
 فل یعنی شے وشی ونا وشی یا موافقت و مخالفت ع

منارا ہج پر واہ نیست مثل ایدر کہ پیغمبران منی بھروسہ تہنابہ کییں خدا ع سرائت اگر شہابی نصیحت ع بد ببرات توتب دارات۔ من چہ وونی منصب فرض ع ادائیگی ع
 ہج کوتاہی کنت نکناں، شہا بدبران ع گوں من توری و شہمنی جن ات و نقصان و تاوان دیگ بلوط ات تو اے چیزاں منی ارادہ ع داشت کنت نہ کنتت ہر چہ شہا
 تون ات آرا بکن ات، وونی ہمبیل و بیلاں بلکیں وونی و ت گڑ میں معبودان ع ہم جمع کنان ع یک صافیں راہے پہ و نامقرر کن ات و پدارند ایک شور لبوان ع گوں وونی آواریں
 قوت ع آرا ب عمل ع بیارات و منارا یک دمانے ع مہلت ہم مدیت، گڈ اندازہ بکن ات کہ پیغمبر انے استقامت و توکل ع کوہ تمام دنیا ع طاقت و بدبران ع
 لگتال کنان ع آیان ع چونکائی چنڈ چنڈ کنت و پیشس داریت۔ و یعنی بے شے متقابلہ ع نہ من چہ جانی و بدنی تکلیفاں پریشان باں و نہ مالی تاوانے ع فکر ع

داران، پرچاکہ من چہ شتابلیغ و دعوت و خدمت و معاوضہ و بیح طلب نہ کنان کہ منان را ماں دل و ترس پیدا بہ بیت کہ بلکس شمانی وظیفہ و را بند کن ات یا کم از کم شہلا چوشش گوشگ و موقع دست و کپتنگ کہ منی اے کلیں خدو جہد بہ مال و حرص و کل را رانی واسطہ و انت ہائی و کار و من کنکاؤں و حکم و سرجم کنکاؤں یہ ہائی و ذمہ منی مزدانت و ہدیجہ من آئی و فرمان برداران و سپردگت گین خدمت و بے ترس و خوف و انجام دیاں تو چوش چون بیت کنت کہ آوتی فضل و رحمت و دروازگان و پے من ہیج نہ کنت۔ فل یعنی کسے کہ عبرت دار و کس چائی خدا بندانت آجہا ریت کہ تکزیب کتوکانی انجام چون بد بوت آیان و حضرت نوح علیہ السلام و صدانی سال نصیحت کت چہ سبت و تاوان و آیان و معلوم دارکت و ہدیجہ ہیج خبرے اثر دار نہ بوت بلکس ضد و کنت کیشتر لبوان بوت آودھد

خدا و سکتیں طوفانی آپے دیم دات در اہیں تکزیب کنوکاں آب و عرق بونتت، اوک و نوح علیہ السلام و ہاجنت نفر کماں بوجگ و سوار انت سلامت منتت، حمشاں انسانی نسل دیما شنگ و تالان بوت و عرق بیوکیں مردمانی جاگہاں ہمیشاں دست نگینتت۔ نوح علیہ السلام و ہمیں قصہ ماں سورہ اعراف و ہم گوست - ۱۲

ہے تاکدیمر و فوائد :- فل یعنی چہ نوح علیہ السلام و پد ہود، صالح، لوط، ابراہیم، شعیب وغیرہ نبیان و ظاہرین نشانی دیاں و بہ وتی وتی قوم و نیگ و دیم دات، لیکن انسانی قوم و ہم اشان و مثل پیشی مردمان تکزیب کت و اشان و دروغ بنداش کت انت و اشان و چشیں توفیق نہ بوت کہ نبیانی آیک و پد اشانی خبر اش بگتیں و ایمانش بیارتیں اے در ستان اے نبیان و قبول نہ کت و یک برے چریشانی دپ و "اتا" و آتک گد اچوش منکن نہ بوت کہ اشان کدی بے اے ہم در شان بگتیں۔ چنانچہ اشان بہ وتی لے ایمانی و تکزیب و سرداں آخر و قائم منتنت و گمراہ بونتت۔

فل ہر کس ماں حق و تکزیب و عداوت و چہ حد و سرگزنت آیبانی دلانی سرا ہر جنگ و جا و رہنچوش بیت کہ اول سرا آیان تکزیب کنت پدا آئی و سرا ضد و کنت کنان و سر و یہ دشمنی و کشتت دانکہ اشانی دلانی جہر فاسد ترزیت و حق و قبول کنگ و جوہر باقی نہ مانیت۔ فل یعنی اشانی کسب و کار گناہانی کتگ انت، نافرمانی و ہیل و عادت آیان و چونکائی اجازت بداتیں کہ اشان حق و قبول بکنتت، تکبر و نہشت انت کہ خدا و نشانان و گندان و آئی و سفیرانی دیمادنی گردن و جہل بکنتت و جحد و ابہا و استتقتنتھا ظلمنا و علونا (المنزل رکوع ۲) اے ہے تکبر ات کہ آئی و چہ فرعون و ب و اے لفظان و کشتت اکم فریک فینا و لید ا و کشتت فینا من عمرك سینین (الشعراء- رکوع ۲) فل یعنی عصا و دید ہینار و غیرہ و معجزہ یان و گندان و موسی علیہ السلام و

بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا

دیم دات مارند چہ نوح و بازین پیغمبرے پہ آیبانی قوم و نیگ و پدا آتشر آیبانی گور و ظاہرین نشانیانوں چہ

كَانُوا يَوْمَئِذٍ مُّوَابِقًا ذُرِّيَّتَهُ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نُنزِلُ عَلَى

آیان اے نبوت کہ ایمان بیارتت پہ ہاخر ہر سرا کہ دروغ بندیش کنت اچہ سپر ای ہمدول و ما ہر جت پہ

قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ﴿۳۷﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمُ مُّوسَى وَهَارُونَ إِلَى

ہا کسانی دلاں کہ چہ حد و کت گنتت پدا مادیم دات رند چہ آپ پیغمبران موسی و ہارون و

فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا فَجُورِينَ ﴿۳۸﴾

فرعون و آئی و سرداران نیگ و گون و تانیان گد اکبرش کت و انکھ گاریں مردم انتت کا

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿۳۹﴾

پدا وقتیکہ آتک آیبانی کرا حق چہ منے طرف و گوشگ و گتنت کہ اے و سحرے ظاہرین ہی

قَالَ مُوسَى اتَّقُوا اللَّهَ لَأَنْتُمْ لِحَقِّكُمْ فَجَاءَكُمْ مِنْ هَذَا آيَاتُهُ لِيُفْلِحَ

گوشنت موسی و ہیں، گوش ات حق و رادقتیکہ رس ات شمارا۔ ہیں سحرے اشی۔ و کامیتا بننت

السَّحْرُونَ ﴿۴۰﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَكَ وَأَجِدْنَا آبَاءَنَا

جادو گراں و گوشنت ہیں، تو آتکے تاکہ مارا برکتہ بگتے چہ ہمارا ہے و کہ ما دین گنتت آئی و سرواتی پت و پرکا

وَتَكُونُ لَكُمْ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَنْحُنْ لَكُمْ آيَاتٍ مُّبِينِينَ ﴿۴۱﴾

وہر بیت منی (مشراری) پہ شا ہر دو کاں ماں زمین و۔ و نیتیں ما کہ شمارا ہمتیں ط

وَقَالَ فِرْعَوْنُ اتُّوْنِي بِكُلِّ سِحْرٍ عَلَيَّ ﴿۴۲﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحْرَةُ قَالَ

وگوشنت فرعون و کہ بیارت منی کرا ہر دانائیں جادوگرے و پدا وقتیکہ رشتت جادوگر گوشنت

لَهُمْ مُّوسَى الْقَوْمَا أَنْتُمْ قُلُوبُونَ ﴿۴۳﴾ فَلَمَّا الْقَوَا قَالَ مُّوسَى مَا

گون آیان موسی و کہ دور دیتت ہر چکیشمارا دور دیک انت و پدا وقتیکہ آیان دور دات گوشنت موسی و گنا

جِئْتُمْ بِهِ السَّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يَصْلِحُ عَمَلَ

چیزیکہ شمارتگ آو سحرے و اللہ نون زوت باطل کنت اشی را بیشک اللہ درست نکنت کار و

دل و نند و کیں خبراں اشکنان و اشان گوشنت کہ ظاہرین جادو وایت پرچاکہ بہ آیبانی خیال و فوق العادات تمامیں چیزانی آخری درجہ جادو بیت کنت۔ و یعنی شہاقت و را جادو گوش ات آبا جادو اے پیمائیت و آبا جادو کنوک نبوت و دعوی کنان و چہ حق و باطل و گر و چیل و گون کامیاب در اہت کنتت۔ سحر و مجزہ و میانی و فرق و تفاوت نہ کنگ ہاکم زانوکانی کارانت کہ اطلا و پیتل و توک و فرق کت نہ کنتت۔ پیغمبر و نورانی جہرہ، پاک صافین اخلاق و عادات نور تقوی، شوکت و دبدبہ دار و کیں احوالاتی تہا بدیجی شہادت بر شعی و موجود انتت کہ چہ جادوگری و پیم بندی و آیان و ہیج سر و کار نیست۔ پدا پیغمبر و ساحر گوشگ چہ حد و در بیجائی یا گنوک ایت۔ فل یعنی معاذ اللہ شہادینا و لاچی و بد نیتیں مردم ات، یک سیاسی تحریکے و بہ مذہبی رنگ پیش من ات، شے

غرض اسے معلوم بیت کہ گوں وقتی مذہبی حیثیت سے ایک مزین انقلابی یاران سے مرے ملک سے سر اوتی حاکی و سرکاری سے قائم بدارات وادے قدیم سرداران (قبطیاں) سے ایک کڑے چکل بدیت، ہمیشہ کا شریک کتنی اسے واہگ کدی سرجم نہ بیت، ماہجرتی خبران سے قبول ارادہ ہتیں و نہ تھی بزرگی سے متیں۔
 وک اسے موسیٰ علیہ السلام سے تقریر سے جواب ات۔ یعنی سحر و معجزہ سے جیڑہ سے فیصلہ سے ماوت کتیں کہ اسے ملک سے مزین نہیں جادو گر جمع کنگ سے بہت گداشتا آیانی جادوانی مفتا بله وقتی معجزہ پاں پیش بدارات، دنیا گندیت کہ شاپیغیرات یا معاذ اللہ جادو گرات بریشی سے فرعون سے ہر جاگہ سے نگر گوں فرمان سے دیم دات، زانتکار و ہوشیاریں جادو گر ہر جاگہ سے بہت آیان سے فوراً حاضر کنگ سے بہت۔ ایسی سے سرجمیں بیان ماں سورہ اعراف سے گو سنگ۔

تھوٹ دگہ جاہے بیان انت کہ ساحراں سے موسیٰ (علیہ السلام) سے جست گیت کہ وقتی علم و ہنر سے ساری سے پیش دار ات یا ما پیش جس جس۔ بریشی سے موسیٰ (علیہ السلام) سے جواب دات کہ ہر جیکہ شارا پیش دارگی انت آرا پیش بدارات، پر جاگہ باطل سے سزجیں زور و قوت و درشانی سے بدحتی سے ظاہر ہوگ و باطل سے دیم سے چرکنان سے آرا گار و گسار کنگ حتی سے شتر گتیش و گوار کونک و سر فضل کونکانت بیت۔ وک جادو گراں وقتی دار و سادان سے زمین سے رادور دانت، نظر بندی و چم بندی سے ہنچوش معلوم بوت گوشے تمامیں سے چہ زندگیں ماران سے انت۔ موسیٰ علیہ السلام سے فرمائیت کہ جادو سے ہمیشہ سے، جادو سے ات کہ آرا فرعون و آئی سے دیار وارا جادو قرار دانت۔ ۱۲

سے تاکدیم سے فوائد :- وک یعنی بس شہا وقتی زور چکا ست نون ہوشیار بیت کہ خدائے پاک سے وقتی قدرت و مہربانی سے غمے و ت گرس لب و گوازیں چونکائی خراب کنت، کہ آپدہ منی مقابلہ سے ایک سے ہات سے ہم کت نہ کنت پر جاگہ سے خدائے حکمت و مصلحت سے برخلا انت کہ مصلح و مفسد سے مقابلہ سے و ہد سے وہر کیکہ چرائی مقصود خالص حجت سے قائم دارگی انت مفسد و ناشوران سے سوب بدنت و جھیں کلمہ سے پست و مخلوب بخت۔ وک بنی اسرائیل سے فرعون سے مردمانی دست سے سک بزرگ و ذلیل انت و کوہنیں پیشنگو تیان سے رداراہ چار انت کہ سے فرعون سے ظلمان سے ہلاسی سے خدائے پیغمبر وارا ظاہر کنت۔ چنانچہ حضرت موسیٰ علیہ السلام سے ہاشان و شوکت سے تشریف یاروک بوت سے چوٹہ آیان انتظارات ہمیشہ کا تمامیں بنی اسرائیل حضرت موسیٰ علیہ السلام سے تشریف آوری مزین نعتے زانت۔ آیان گوں دل و جان سے موسیٰ سے برحقیں بنی زانتات و آئی سے عزت شش کتنگ مگر زیات تر مردم سے فرعون و سے آئی سے مردمان سے ہم سے دلاب انت پمشکا اول سے اپر شتری ایمانش نیادرت وراہ چار بوتنت کہ ہر دیں حتی غالب بیت ما ایمان کاریں۔ چنانچہ بنی اسرائیل سے لہنیں ورنایاں ہیما ت کنان سے چہ

الْمُفْسِدِينَ ۝ وَيُحَقِّقُ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۝
 مفسدانی وک و ثابت کنت اللہ حق سے را پرتی و عدیانی سبب سے اگر سے و ش بیت گنہگاراں
 فَمَا آمَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِّنْ
 پدا ایمان نیارت کسے سے موسیٰ سے سرانگہ چنے بچکان سے آئی سے قوم سے وک سے ترس لرز سے
 فَرْعُونَ وَمَلَأْنَاهُمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ ۖ وَإِنْ فَرَعُونَ لَعَالٍ فِي
 فرعون و وہ آیان سرداران کہ آیان سے تکلیف مدیت وک و بیشک فرعون نون سر اشنگ ماں
 الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ السُّرَفِينَ ۝ وَقَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ
 زمین سے و آچہ حد سے سرگوز و کان ات وک و گوشت موسیٰ سے کہ او منی قوم
 إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ۝
 اگر شہا ایمان آرتنگ سے اللہ سے گدا ہائی سے سرتوکل کن ات اگر شہا فرمان بردار ات
 فَقَالُوا عَلَىٰ اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝
 نون آیان گوشت کہ ماہ سے اللہ سے سرتوکل کت۔ اسے سے پروردگار از ماش سخن سے سراسے ظالمین قوم سے زور وک
 وَبِحَنَاءٍ بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ
 و نجات سے مارا سے وقتی مہربانی سے چہ سے کافرین قوم سے وک و ما حکم دیم دات سے موسیٰ سے
 وَأَخِيهِ أَنْ تَبُوا الْقَوْمَ يَكْفُرُونَ لَأَجْعَلَنَّ أَبْيُوتَكُمْ قِبَلَهُ وَ
 و آئی سے برات سے نیک سے کہ (جدا) بدنت سے وقتی قوم سے ماں سے ہر سے تنہا لوگ وک و ادھن ات وقتی لوگاں سے قبلہ رو و
 أَقِمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ
 نماز سے پابندی کن ات وک و بشارت سے بدہ ایمان داراں وک و گوشت موسیٰ سے اسے سے پروردگار تودانتگ
 فَرْعُونَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوْا عَن
 فرعون سے و آئی سے سرداران زینت و مال ماں دنیا سے زندگی سے وک اسے سے پروردگار تاکہ اگر ہ کنت (مردمان) سے
 سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا
 تھی راہ سے وک اسے سے پروردگار نیست و نابود کن آیان ماں سے کن آیان دلاں تاکہ ایمان مبارنت

فرعون سے ترس سے باوجود وقتی ایمان یارگ سے جار شش پریت۔ لہتیں حسابی چند نفر سے قبطیاں سے فرعون سے قوم سے انت انتاں ہم ایمان آورت۔ گد سے وہر سے موسیٰ علیہ السلام سے اثر و حق سے شور و توار زیات بوت گدا سرجمیں قوم بنی اسرائیل سے کہ تقریباً شش لکھ بالغیں مردنیانی سراسما مل ات مسلمان بوت ادا انت رانی قصہ بیان بوت۔ وک سے سرداران مراد یاو فرعون سے حاکم و عمال انت یا بنی اسرائیل سے ہما سردار مراد انت کہ سے فرعون سے ترس یا عرض دلا سے بنا سے وقتی قوم سے مردمان سے فرعون سے برخلائی سے سبتگت شش۔ وراہ سے درد و یک سے مطلب ایشنت کہ فرعون ایمان یارگ سے حال سے اشنگ سے پید سک سے زانت و چرائی ترسان سے بلکیں لہتیں کمزور دیں مردم سے چھیں راہ سے لغزش بورت و رویں راہ سے بکپنت۔ وک یعنی آیان ترس ہم مفت سے نہ ات پر جاگہ

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

آوہدی فرعون ۽ مادی قوت و زور سک بازات وائی ۽ ظلم و سگ گیری و سرکشی چہ حد ۽ سرگوستگت و کمزوران ۽ سوکی کنگ ۽ واسطہ آئی ۽ دست مزین را جنتت
وہ یعنی ترس و لرز ۽ ضرورت نہ انت یک فرمانبرداریں مؤمنین ۽ کار ہمیشنت کہ آدی ملک ۽ زور راگی ۽ سر بھر و بکنت کسے پہ خدے پاک ۽ لامحدود قدرت و رحمت ۽ یقین
بدریت آیقی تا ہر یک معاملہ ۽ روا خدائے سر اعتماد و بھروسہ کنت و اے اعتماد ۽ ظاہری ہما و ہد ۽ بیت کنت و ہدیکہ بندہ و تارا بالکل خدائے حوالہ بکنت
بہ ہائی ۽ حکم ۽ سراعل بکنت و وتی تمایں جد و جہداں بہ ہائی ۽ ذات ۽ سرانگاہ ۽ بدریت۔ وک موسیٰ علیہ السلام ۽ سر و سوج ۽ سر آباں وتی اخلاص ظاہر کنت
کہ بے شک مئے بھروسہ خالص خدائے ذات ۽ سر انت چہ ہائی ۽ دعا لوٹیں کہ مارا چہے ظالمانی ظلم ۽ نشانگ جوڑ کمن کہ اشاں چہ وتی زور راگی ۽ مئے سر اجور و جہا بکنت و ما اشاں
بچ گوشت کت مکھیں۔ اے جاوہر مئے دین و ایمان ہم ماں خطرہ ۽ کپنت و پدارے ظالمان ۽ یاد کہ ندرہ کنوکان ۽ چشیں بٹاک جنگ ۽ موہ رسیت کہ اگر
ماحن ۽ سرامبوتینیں کڈا چو نکانی مارا شے سراغلبہ و سر افضلی حاصل بوت و شما اینکر وار و ذلیل پر چا بوتت چشیں خیالانی آیک ۽ اے بے دین
زیات گمراہ بنت۔ چوش بگوش کہ یک حسابے ۽ مئے وجود پہ ایشاں فتنہ جوڑ بیت۔ وک یعنی مارا چہریشانی غلامی و محکومی ۽ نجات بدے و چہ و آزادی ۽
دولت ۽ مارا و شنود بجن۔ وک واجہ شاہ صاحب نوشتہ کنت ”وہ فرعون ۽ ہلاکت ۽ وقت نزدیک بوت تو حکم بوت کہ وتی قوم بنی اسرائیل ۽
گوں اشاں آوار کمن۔ وتی میتگ ۽ جدا آباد بکن ات کہ دیم ترابہ اشانی سرا آفت و عذاب آگی انت۔ آوہد ۽ تئی قوم ظاہر ۽ چہے آفتاں و تارا دور
بدریت۔ مفسراں چہ ”تَبَوُّا لِقَوْمِكُمْ بِمِصْرَ بَيْتُوتَا“ ۽ مراد اے گپنتگ کہ ماں وتی لوگاں بجلت و لھتیں ۽ چہریشاں پہ عبادت ۽ مخصوص بکن ات۔
و فرعون ۽ مسجد و عبادت ۽ جاگھان ۽ خراب کر تگت، کسے ڈن ۽ در آیان ۽ خدائے عبادتی کت نہ کت۔ بہ لا چاری ۽ جاوہر حکم بوت کہ ماں وتی لوگ ۽
یک جاگھے پہ نماز ۽ خاص بکن ات کہ آقبہ رخ بہ بیت، نماز ۽ ترک مدیت کہ چہ آئی ۽ برکت ۽ خدائے مدد کیت وَاَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ
چہ ہجرت ۽ پیش ماں مکہ ۽ مسلمانانی احوال ہے رنگ ۽ ات۔ وک ماں دنیا ۽ اشان ۽ مژدہ بات فتح و نصرت ۽ و ماں آخرت ۽ اشاں مژدہ بیات نجات
و خدائے رضامنہ دی۔ وک یعنی ہمک پیما رونق ۽ سامان و راحت ۽ چہر اشان ۽ ذات مثلاً شرنگی، سواری و زینبنا کیں کچ و پوشاک، لوگی ساز و سامان وغیرہ
مال و دولت ۽ خزانہ طلا و نقرہ ۽ معدن عطا فرماینت۔ وک اگر ماں ”لِيُضِلُّوْا“ ۽ لام تعلیل گرگ بہ بیت تو مطلب چوش بیت کہ بہ تکوینی حساب ۽
اے سامان اے نابکاران ۽ پیش کا دیگ بوتگ کہ مغرور بان ۽ گمراہی ۽ کشک ۽ بچنت و دیگران ہم گمراہ بکنت گوں مزین آزادی ۽ زور و جہان ۽ گڈ ستر
گنڈنت کہ آئی بچ درد ۽ نہ وارت و ہدیکہ خیر و شر ۽ خالق خدائے انت و ظاہرات کہ آئی ۽ بچ کارے چہ حکمت ۽ خالی بیت نہ کنت لامحالہ ماں ”خلق شر“ ۽ ہم
چہ کل عالم ۽ اعتبار ۽ یک حکمتہ الم ۽ بیت ہما حکمت ناشران ۽ اینکر ساز و سامان دیگ ۽ تہا پڈرا بیت۔ کَلَّا نَسِيْدُهُمْ اَوْلَادًا مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ
(بنی اسرائیل رکوع ۲) اِنَّمَا اُنْمِيْطُ لَهُمْ لِيُزَادُوْا اِثْمًا (ال عمران رکوع ۱۸) لھتیں مفسراں ماں ”لِيُضِلُّوْا“ ۽ لام عاقبت رُزنگ، چوشکہ فَالْتَقَطَهُ
اَلْفِرْعَوْنُ لِيَكُوْنَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا ۽ تہا لام عاقبت انت۔ نوں ایشی ۽ مطلب چوش بیت کہ اے سامان ہمیشکا دیگ بوتگنت کہ اشان ۽
ماں نیکیں کاراں غریح بکنت و نعمتانی کار مرزی ۽ و ہد ۽ نعمتانی دیوک ۽ ہم جاہ بیارنت و آئی ۽ شکر و احسان ۽ بمنتت مگراشی ۽ برخلاف
اشاں چہ وتی بد بختی ۽ خدائے داتگیں نعمت ان ۽ بہ مردمانی گمراہی و بیدراہی ۽ سر ہنچوش بہ حساب خراج گرت کہ گوشے اے نعمتاں اشان پہ ہے کار ۽ دیگ
بوتگنت۔ وک تفسیر ۽ سراچ اشکالے وارد نہ بیت۔ ۱۲

حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿۳۸﴾ قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمْ فَاستَقِيمَا
 چہ ہوا وقتے کہ بگندنت در دیو کیس عذاب و فراتینتی کہ تبول بوت شے دعائی نون ثابت قدا بیت
 وَلَا تَتَّبِعَنَّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۹﴾ وَجُوزْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ
 دمروت ہماگانی راہ و کہ آنزانت و گوازینتت مایعقوب و اولاد
 الْبَحْرَ فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجَنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ
 چہ دریایا پدا ایانی رندا کپت فرعون و آئی و شکر پسرکشی و ظلم - چہ ہوا وقتے کہ غرق
 الْغَرَقُ قَالَ أَمِنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ
 بوگ و لکت گوشتی کہ من یقین کت کہ حج معبود نیست انت مگر ہماگانی ایمان آرنگ آئی و سرانی اسرائیل و
 وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۴۰﴾ أَلَمْ يَكُنْ لَهُ آيَاتٌ أَنْ يَسْمَعُوا
 و من چہ فرمان بردارانہ نوکی (ایمان کارے) و پییمانا فرمانی کنگ توجہ پسر و تو بوتنگے
 مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿۴۱﴾ فَالْيَوْمَ نُنجِيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ
 چہ مفسدان کل نون مرد چیکس روح و دن و کشین تی جون و تاکہ سے تو پہ زندگیں مردیاں چہ وت
 آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَفِلُونَ ﴿۴۲﴾ وَلَقَدْ بَوَّأْنَا
 یکشانی بے و بیشک بازیں مردے چہ مے آیتاں سکا خیال انت و پہ یقین جاگہ دات ما
 بَنِي إِسْرَائِيلَ مَبَآئِدَ مَبَآئِدِي وَرَفَعْنَا مِنْهُمُ الظُّلُمَاتِ فَاخْتَلَفُوا
 بنی اسرائیل و را جوانیں جاگہ و رزقیں دانتت چہ پاکیزہ میں چیزاں نون یکدگر و اختلاف نکت
 حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ
 تاہا وقتے کہ رسات آیانی گور و علم - بیشک تی پروردگار فیصہ کنت آیانی در میان و ماں
 الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۴۳﴾ فَإِنْ كُنْتَ فِي شكٍ
 قیامت و روج و ہما چیزہ کماں آئی و بابت و اختلاف کنگت و نون اگر تو شک و کہ پتنگے
 مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْئَلِ الَّذِينَ يُقْرَأُونَ الْكُتُبَ مِنْ
 چہ ہما چیزے کہ ما ایر گپتنگ تھی نینگے گرا اچہ جہت یکن چہ ہماگانی کہ دانتت کتاب و چہ

منزل ۳

فل و ہدے موسیٰ علیہ السلام داں دراجیں مدتے ہمک ہمیں ہدایت دات و سرسوج کت و مزین شانیں معجزات ہم پیشہ اشنتت مگر مخالفانی انکار و دشمنی روج
 بروج گیش بوان بوت حتی کہ چہ تجربہ و دراجیں مدتے و ہور تہوری یا چہ خدائی وحی و بشری و ثابت بوت کہ اسے مردم کدی ہم ایمان باروک نہ انت گرا
 حضرت موسیٰ علیہ السلام و پہ اشانی ہلاکت و بد دعاکت تا نکہ چہ اشانی گندگی و دنیا جلد پاک و صاف بہ بیت و پہ و گراں اشان درس عبتہ جوڑ بہ بت
 واجہ و جوش بد دعاکت : اسے خداوند اشانی مال و تباہ و نیست و نابود کن و اشانی دلائل بخشیں ترنگہ گریچ بہ بند کہ ماں اشان کدی ہم نور ایمان شنت نکنت
 بس اشان و ہما و ہدے یقین حاصل بہت کہ وہ اشان در دنیا کیس عذاب و گوں و تی چھاں بگندنت - اسے دعا و بہ اشانی بابت و ہنجوش بزآن چہ شکہ البیس و
 بابت و "لعنة الله" یا کافرانی بابت و اخذ لھما اللہ
 گوشگ بیت - حالانکہ اشانی ملعونیت و خذلان و
 پکاہیں فیصلہ چہ ساری و کنگ بوٹنگ
 حضرت شاہ صاحب و آیت و تقریر و گوں دگہ
 ڈولے و گرتنگ فرمائیت کہ راستیں ایمان و چہ راہاں
 امیت نیست ات مگر وہ قدرے آفت کپتنگت
 تو گوں دروغیں زبانش گوشگت کہ نون ماقبولہ دار
 بتیں - مریشی و چہ عذاب و بند بوگ و خیر فیصلہ
 نہ تو تکت پیشکادعائی لوٹت کہ اشان دروغیں ایمان
 میارنت و دلش سک بہ بیت تا نکہ عذاب بچیت
 و فیصلہ بہ بیت -

فل چہ روایتاں معلوم بہت کہ حضرت موسیٰ دعا لوطان
 ات و حضرت ہارون علیہ السلام آمین گوشان ات
 بہ سبب و "دعوتکم" فرمائیت -
 فل یعنی و تی کار و گوں ترندی و کھی و انجام دیان
 بیئت اگر دعا قبولی و آثار و علامات چہ در و
 ظاہر بہت تو مثل ناداناں اشتاپ کاری ممکن
 و تی مقتریں و ہدے اسے وت ظاہر بہت ، چہ
 پریشانی و راج سیت حاصل نہ بیت -
 فل موسیٰ علیہ السلام لکھا تی حساب و بنی اسرائیل و
 ہما ہی و چہ مصر و در کپت ، فرعون و حال و گپت
 تو آتیاں مزین شکرے زوران و حضرت موسیٰ و
 رند و کپت تاکہ آئی چہ فرعون و ظلم و زورانی و بیچگان
 آزاد بہت - بنی اسرائیل و ہدے بحر قلم و تیاب
 سر بوت تو اشان سک حیران منتت ، دیما دریا
 پشتت و فرعون گوں و تی شکر و پیداکت - موسیٰ
 علیہ السلام و تی راج تسلی دات و و تی عصا دریا و
 سراجتی ، دریا و آب اسے دیم و آدم بوت و در میان
 خدائے دوازده کشک خشکیں جوڑ کنتت اشان
 چہ دریا و گوزان و ہما دیم و بوتنت چانگو فرعون
 گوں و تی شکر و دریا و کنارہ و رست ، خشکیں
 کشکان و گندان و آیاں ہم و تی اسپان و آیانی ہما
 تاچیننت ، و ہدیہ تمایں فوج ماں دریا و میاچی
 سر بوت آپ و حکم بوت کہ ڈگ بوارت - فوراً آب و
 طبقات وت ماں وت و ہور بوتنت کلین شکر
 و ساماناں دریا و موجاں چکا پنتت و غرق کنتت

و فرعون و دیست کہ نون من غرق بیگاؤں آوہد و پریشان بوان و ایمان و اسلام و لفظ بہ زبان و سرایا و رتی کہ شتید بنی اسرائیل و خدا ایمان
 لفظ و اشکان و چہ دریا و موجاں در بہت بریشی و چہ خدائے نینگے ارشاد بوت کہ اذن و قد عصیت قبل الخ یعنی تمام عمر مخالفت کنان و گراہی
 تالان کت و ناشریں کا رت کت نون عذاب و گندان و یقین ایمان کارے ! اسے وقت و ایمان چونکائی معتبر بہت کنت فلکم یکم یفعممہم ایما تھم
 لتاروا و باسناستہ اللہ الی قد دخلت فی عبادہ و خسرھنا لک الکفر وون (المومن رکوع ۹) - شیخ عبدالوہاب شعرائی و کتاب البیواقی و الجواہر و
 تہا چہ فتوحات مکیہ عبارت نقل کتگ کہ آئی و تہا فرعون و ایمان و بارہ و اسے صراحت ہست و دیباچہ و تہا ہشتہ انت کہ فتوحات مکیہ و نسخیانی تہا

ملحدان و زندیقان بازیں عبارتے داخل کنگ - منی نزدیک ء ہما مستند و معتبر نسخہ کہ موجود انت آیانی تہا اے عبارتانی وجود نیستند۔
تنبیہ :- روح قبض ء وعذاب ء گندگ ء وقت ء ایمان یارگ "ایمان غفرہ" یا "ایمان یاس" یا "یاس ء ایمان" گوشگ بیت
کہ اہل سنت و الجماعت ء نزدیک ء نفع دیوک نہ انت -

خاتمہ :- ماں آخری وقت چہ فرعون ء دپ ء لفظ " اَمَدْتُ " در شان کنان ء حضرت موسی ء دعا فَلَایَوْمِ مَوْتُوا حَتّٰی یُرَوُّوا الْعَذَابَ
الْاَلِیْمَ ء قبولیت ء خدا شون و نشان دیگا انت -

و موضح القرآن ء نوشتہ انت کہ چونکہ بے وقت ایمان یارگ بے سبت بیت بہ ہے ہما اللہ پاک ء چہ مرگ ء پدائی ء لاش دریا ء
ڈن کنان ء بیک ٹیپے ء سراجگل دات کہ بنی اسرائیل چہ آئی ء گندگ ء خدا ء شکر ء بگریت ورنہ ء آبوکیں مردم چہ آئی ء اے ڈولیس حال
عسبر حاصل بکننت - وک یعنی فرعون ء راج و قوم ء ہلاک کنان ء اول ء مصر ء ملک دات پدا چیرے مدت ء پد چہ شام ء ملک ء
عمالقة قوم ء رادر کنان اشاں شام ء ملک دیگ بوت ہر دو میں ملک سر سبز و شاداب انت کہ اوداپاک و صافیں چیز بے شمار انت - خلاصہ
ہمیش انت کہ بنی اسرائیل گون حلال و طیبیں چیزاں و شنود کنگ بوننت - وک یعنی مادی اکرام و انعام ء گون ہور دینی و روحانی نعمت ء
ہن شرف دات کہ شمار تورات داتی کہ ماں آئی ء دین ء شروع و اصول بیان بوتگنت و ماں آئی ء پیشی ورنہ مادی بابت ء احوال ماں ات
چشیں صاف صاف حقیقتانی زانگ ء پد مناسب نہ ات کہ ماں گیش گوار کتگیں حکمانی تہا اختلاف پیدا کنان ء وت ماں وت ء نقرہ
پیدا کنان ات ، فرقہ بندی و ٹک ٹک ء حجال ء و نار اگر رفتار کنان ات - مگر اشاں راستیں علم و حقیں احوال سر بوگ ء با وجود قسما قسمیں اختلافان
ماں وتی نوک ء جاگہ دات ماں طہتیں حکماں گون وتی جنہ ء پیغمبر موسیٰ علیہ السلام ء حجت اش بنا رکت چوشکہ ماں ذبح بقرہ ء قصہ ء بیان
گوست - رند ء آبوکیں پیغمبران خصوصاً خاتم النبیین صلی اللہ علیہ وسلم ء طہتیں یہوداں تصدیق کت و گیشتران تکذیب کت حالانکہ آئی ء بابت
چہ بازیں پیشگوئیانی آیان معلوم دار ہم بوتگنت بلکیں چہ بعثت محمدی ء پیش آیان نبی آخر الزمان ء راہ چار انت و گون مشرکاں گوشگلش
کہ ماگون آخر الزمان ء نبی ء ہمراہی ء شمارا جستان گریں - نہ تہا اشاں ماں ہے مسئلہ ء اختلاف کت بلکیں ماں وتی جنہ ء مذہب ء تحریف و تبدیلی
کنان ء اصول و فروع اش بدل کرتنت و کم کم ء ماں باز فرقہ و ٹولی پیدا بوتنت - چہ مسیح علیہ السلام ء سہ صد سال پد فلسطین اعظم کہ ایک فلسفی بادشاہ
ات بہ نفاق و فساد ء نیت ء ماں نصرانیت ء دین ء شامل بوت توپادری و ملایاں بہ ہائی ء خاطر طہتیں نوکیں قانون جوڑ کرتنت و نوکیں
شریعتش ادکت ، آئی ء پے اشاں مزین عبادت جاہ و کلیسا بندائنت و آئی ء اے نوکیں مسیحی مذہب کہ کوہنیں مسیحی مذہب ء رد و بدل
کنان ء تیار کرتنت خوب شنک و نالان بوت ابید چہ تارک الدنیا راہباں کہ آچہ میتگ ء بازار ء دور ماں گیا باناں و کوهاں روگا کنتت ہج کس
اصلی مسیحی دین ء سرانام نہ ات صلیب ء عبادت مشرقی پہناد ء نماز وانگ ماں کلیسا با مسیح و مریم وغیرہ ء تصویرانی پرستش کنگ ، خنزیر
وغیرہ ء حلال کنگ و ہے پیمیں تحریف و رد و بدلی ء حقیں مسیحی دین باکل مسخ کرتنت - و ہے مسخ بوتگیں مسیحیت ماں تہا میں نیان شنک و نالان بوت -
اے ہما دورات کہ ملک شام ، بیت المقدس ، جزیرہ و بلاد روم ء سرانصار الحاکم انتت تا آنکہ ماں فاروق اعظم ء دور ء صحابہ رضی اللہ عنہم ء اے
ممالک چہ نصاریٰ ء دست ء کوچ گپنتت - ولله الحمد والمآلہ - ۱۲

قَبَلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۱۳ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ ۱۴ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَاتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ۱۵ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۱۶

تو ساری ہے۔ بیشک آتنگ تھی گورہ حق چہ تھی پروردگار ہمگ نون گڑا تو مچ مبو چہ

شک کنوکاں ۱۳ ومبو چہ ہماک ن کہ دروع بندش کت گنت اللہ آبات

گڑا چہ زبان کاران ہے بیشک ہماکان کتھی پروردگار خبرہ آیانی سرائت ابوتگ

ایمان نیارنت اگر چہ بریت آیان ہر ڈولیں نشانی تا وقت یکہ دردناکین عذاب نکذرت و

گڑا پر چہ نبوت شہرے کہ ایمانی بیارنیں پداکارہ بیارنیں آئی راہانی ایمانگ یونس قوم وقتیکہ

ایمانش آرت دورکت ماچہ آیانی سراسوائی عذاب ماں دینا زندگانی وفادہ رسینت ما آیان

تایک وقتے و اگر بو اھتیں تھی پروردگار بیشک ایمان آرنگت ہر سیکہ ماروی زمین انت درستاں تمام

چے تو نون زبردستی کنے ہر دمانی سرائتا کہ مسلمان بنت و چہ ہچس و نبیت اے

کہ ایمان بیارنت مگر یہ اللہ حکم ہے۔ و درودنت (کفر) پلیتیاں پدھماک نی سرا

کہ بے عقلی کنت و بگوش بجات کہ چے چہ چیز ہستنت ماں آسماناں و ماں زمین ہے و بچ

کارہ نبایت نشانیاں و زینوکاں پدھماک ن کہ نمذنت ہ نون پچے انتظار نکذنت

دل سبظاہر ہے اے دیم گوری (خطاب) واجہ پیغمبر انت لیکن درحقیقت واجہ دیم گورکان و ایدگران و اشکانینگ مقصود انت کہ آباں چہ یک عامی ہن مرے زبان و چشمیں شانداریں حقائق و واقعات اشکان و بہ منتگنت و چہ و تی جالی و ضد و دراماں اشانی راستی و شک و تردش ظاہر کتگت و اگر نہ ظاہری کت ایت کہ کئے و تی یا ورتگیں چیزانی بابت و شک و شبہ کت و پداپہ اشانی نینگ و تمامیں دینا دعوت بدنت و چہ کوہ و زیات مضبوط و محکمیں یقین ماں اشکنوکانی دل و پیدابخت آئی و چہ و تی دپ و چونکائی دروع بگوشیت چند آیتان و پدھماک فرماینت قل یا ایہا الناس ان کنتم ف شک من دینی الخ اے آیت صاف صاف پیشس داریت کہ شک کنوک دگر مردم انت کہ بہ آیانی مقابلہ و واجہ و تی پختہ اس و پکا تیں

عقیدہ و جارہ پرینگانت بہر جا و رے ماں اے آیتاں چہ پیغمبر زبان و قرآن و ہر کس و ہم تراب دات کہ کفر و تکذیب و مرض چہ شک و بگوش بیت اگر شمارا ماں قرآن و بیان کتگیں جبرانی تہاشک پیدا بہ بیت تو آئی فوراً علاج و کمن ات یعنی ہر کس پیشی کت بانی علم دارنت چہ ایان حقیقت معلوم بکن ات آخر ماں آیان چہ مرے مردم راست و انصاف پسند ہم بنت آوت شمارا پیش دارنت کہ نبی اُمی و ہر چہ کہ بیان فرماینتگ داں کجا حد و راست انت بلاشبہ ہر چہ واجہ و آوتگ و آابد چہ راست و دگر ہچ نہ انت، آپروردگار دیم داتگیں انت کہ مریشی و شک و شبہ و بچ گتشی اش نیست اگر نابکاریں شک و علاج کنگ مہبت تو ماں جنت روح و شک زیات بوان امتراہ (جنگ و جدل) و پدا امتراہ گیش بوان و داں تکذیب و سر و کشیت کہ آئی و نتیجہ خسران و فرالی ابیدرگ ہچ نہ انت تکذیب و نزدیک دگر درجے کیت کہ آودا سر بوان و دل و سر اہر لگیت، تکذیب و برو ہجاری دارگ و چہ انسان قبول حق و قابلیت و استعداد ہم بر باد بیت اے ہمیں مردم اگر دنیا و تمامیں نشانیان و بگذرت پدا ہم ایمان نیارنت آتر اھما و ہدہ یقین کیت کہ دردناکین عذاب و چم و ت بگذرت فائدہ : چہ کلیمہ ربک (رب و خبر) و مراد ہمانت کہ دگر جاگے فرماینت لا ملکن جھتم من الجنۃ و الناس اجمعین یعنی دوزخ و چہ جن و انس و پورکان، ہما مردمانی سرا کہ بد بختی، سوء استعداد و شومی اعمال چہ علم الہی و ثابت انت ادا ہمایانی ذکر انت۔ و یعنی ہمیں کڈیھ و میتگ نبیانی تکذیب و ناشریانی رد عذاب و خدار بو تگت چہ ایان یکے ہر اے و رے ایمان نیادرت کہ آچہ عذاب و کیتگ بہ بنت تہنا یونس علیہ السلام و قوم یک مثلے ہچیں انت کہ آئی ایمان یاران و تارا چہ آسمانی عذاب و محفوظ داشت کہ آبالکل بہ آیانی سرائی سرا ظاہر بو تگت۔ خدائے پاک و ایمان و برکت و ماں دینا وی زندہ چہ ایانی سرا یوکیں عذاب

تکلیفنت و داں ہنکر روجہ و آیان و ماں دینا زندگوانینگ ات چہ ادر کار آمدیں چیزاں نفعش حاصل کت۔ مفسرانی بیان انت کہ حضرت یونس علیہ السلام ماں موصل و سرزمین و بہ "نینوی" و نندوکانی نینگ و دیم دیک بو تگت کہ اود و مردم بتانی عبادت کنوک انت۔ حضرت یونس علیہ السلام و ہفت سال برور (متواتر) اشان و سر و سوچ کت، وعظ و بند و نصیحت دات مگر آیان ہچ غرض ہم ایرکت آیانی انکار و تکذیب روح پر روج گیش بوان بوان آخر کار حضرت یونس علیہ السلام شزار بوان و آیان و ڈاہ دات کہ اگر شمارا پد نبوتے تو خدائے پاک و عذاب سہ روح و توک و الم و آ یوک انت و ہدیہ سومی شب بوت یونس علیہ السلام نیم شب و گوزگ و پد چہ میتگ و در کیت۔ صحب و عذاب و علامات پدرا بوتنت آسمان و سیاہیر

ترسناکین جبرائیل ماں پرشت کہ چرائی ء زبانت دوت درآیک بنا ربوت وہے دوت مردمانی لوگانی نیمگ ء قریب بوان بوت دانکہ اشانی لوگانی بان بالکل تہاروکی پوش انتت اے علامتان ء گندان ء وہدیکہ آیان ء وتی ہلاکت یقینی بوت تو آیایاں حضرت یونس علیہ السلام ء شوہازکت آدست نکپت تو دستیں مردم گوں جن وچچکاں بلکیں وتی مال ودلوتان ء زوران ء جنگل ء شنتت وگوں راستیں دل ء خدائے نیمگ ء رجوع ایش گت چہ ترس ء اشانی چہہال وگریوگ ء شوچہت بوت وگوں مزین اخلاص وعاجزی ء خدائے ثوار جنگا شنتت چاریں گنڈاں زار و فریاد ء آواز بالا بواگانت وگوشان انتت کہ امانا ہما جآء یونس ہرچیکہ یونس علیہ السلام ء یا وزنگ ماہ آئی ایمان کاریں۔ حق تعلق ء بہ آیانی فریاد وزاری ء سرا بواگ بوت ء عذاب ء علامتا کہ ظاہر بوتگنتت آیان ء دورگت اے موقع ء رد اپشتی عالمانی دو قول انت اکثر عالم ہے گوشنت کہ آیانی دیما اہل عذاب ظاہر بوتگت فقط آثار و نشانی پدرا بوتگنتت چشتیں وھد ء ایمان شرعاً معتبر و نفع دیوک انت ”ایمان یاس“ کہ آ معتبر و مقبول نہ انت چرائی ء مراد ایشنت کہ عین عذاب ء گندان و ماں آئی گرفتار بوان ء ایمان بیاریت چوشکہ فرعون ء ماں دریائی موجان ء گرفتار بوان ء اقرار کرتگت۔ لھتیں عالم گوشنت کہ قوم یونس ء ایمان ہم فرعون ء ڈول ء ایمان یاس ات کہ چرنائی ء عام دستور ء رو ء نافع بوگ نہ لوٹیت و لیکن حق تعالیٰ ء محض چہ وتی مہربانی ء دستور ء بر خفا استثنائی صورت ء لے قوم ء ایمان ء معتبر قرار دات۔ فرعون ء ایمان ء پیم ء آیانی ایمان رد نہ کت پدا اختلاف بوت کہ آیا آیانی ایمان ء معتبر بوگ تہناداں دنیاوی زند ء محدود ات کہ ماں دنیا ء عذاب ٹگت یا ماں آخرت ء ہم نجات دیوک بیت کنت۔ ابن کثیر ء دومی احتمال ء ترجیح داتگ یعنی ماں دنیا و آخرت دوئیں جاگہاں نفع دیوک بیت، واللہ اعلم۔ واجہ شاہ صاحب ء مزین عجیب لطیف طرز ء آیت ء تفسیر کنگت یعنی ماں دنیا ء عذاب ء گندان ایمان یارگ ء کس نفع نہ دات مگر قوم یونس نہ ہے سبب کہ آیان ء حکم عذاب ء سرا بوتگت حضرت یونس ء اشتاپ کاری ء محض عذاب ء صورت پدرا بوتگت (تاکہ ماں آیانی نظر ء حضرت یونس ء خبر دروغ مہبت) آیایاں ایمان یا ورت ورسنگار بوتنت و عذاب ء صورت چست کنگ بوت ہے پیم ء مگر و مشرکان کہ ماں فتح مکہ ء اسلامی لشکر بہ آیانی سر اکپت پہ قتل و غارت گری ء لیکن آیانی ایمان قبول کنگ بوت و امانش رست۔ حضرت یونس ء قصہ ء باقی پشت کپتگیں بہر ماں سورہ صفت و غیرہ ء پیدا کنت۔ ۳ یعنی شمارا اے قدرت نیست کہ زبردستی ماں کسے ء دل ء ایمان ء جاگہ بدے، خدا بلوٹیت تو بے شک درستیں مردمانی دلاں ایمان ماں کت کنت مگر چوشکہ پیسرا باز جاگہاں بیان بوتگ چوش کنگ آئی ء حکمت و مصلحت ء بر خفا انت ہمیشکا چوشی نہ گت۔ وک خدائے مشیت و توفیق و حکم ء ابید کسے ایمان یا ورت کت نہ کنت و اے حکم و توفیق ہمایانی حق ء بیت کہ آخدا ء نشانی نیانی تہا غور و فکر بکننت و چہ عقل و فہم ء کار بگرت ہر کس فکر و تدبیر کار نہ بندیت خداوند و شا آیان ماں کفر و شرک ء پلیدی ء داران کنت۔ ۵ یعنی فکر و تدبیر ء چہ کار گر و کیں مردمانی واسطہ ماں آسمان و زمین ء خدائے قدرت و حکمت و توحید ء رد ابا زین نشانی موجود انت بلکیں ذرہ ذرہ یک تاک بہ آئی ء توحید ء شون دیوک انت لیکن کسے یک خبر ء قبول دار مہبت پرایاں اے کلیں دلیل و نشانی بے کارنت و ترسینو کیں پیغمبرانی ہم تراپ و ترسینگ گل اے بے کار ثابت بنت۔ ۱۲

الْأَمْثَلِ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فانتظروا إني

مگر مثل ہماکانی روچاں کہ گوستگنت چہ آیام ساری ء۔ بگوش نون شما انتظار کن ات، من ہم

مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ۱۷ ثُمَّ نُنزِلُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا

گوں شما انتظار کسان فل رزلما رستگار کنین ذقی رسولان و ہماکسان کہ ایمانش آرتنگ

كَذَلِكَ حَقَّقْنَا لِنَجْمِ الْمُؤْمِنِينَ ۱۸ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ

ہے ڈول ء پے منے ذمہ رستگار کنگ انت مومنان فل بگوش او مردماں! اگر شما

فِي شَكِّكَ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

شک کن ات چہ منی دین ء گڈا من عبادت نکنان ہماکسان کہ شما نش عبادت کن ات بغیر چہ اللہ ء

وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَقَّعُكُمْ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُنْمِنِينَ ۱۹

لیکن من اللہ ء عبادت ء نکنان ہما کہ قبض کننتے منی ء من ء حکم تو تگ کہ بباں چہ ایمانداراں

وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۲۰

و اے کہ راست بکن ذی دیم ء پے دین ء پے خالصی - و مہو چہ شرک کنوکاں

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ

و توار پے مردے اللہ ء چہ بغیر اے پیمیناں کہ نہ فائدہ دینت ترا و نہ نقصان - پدا اگر

فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ ۲۱ وَإِنْ يَسْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ

تو اے ڈول ء کت گڈا تو ہم آدتی چہ ظالماں کیسے فل و اگر برینیت ترا اللہ چیزے تکلیف

فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ

گڈا ہیچ دور کنو کے نیستت آتیا راگر ہادت - و اگر بواہیت پرتو نیکی ہے گڈا ہیچ گردینو کے نیست انت

لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ

آتی ء مہربانی ء۔ رینیت وتی مہربانیا ہر کسے ء را کہ بلوٹیت چہ وتی بندیاں - و جانن بخشوک

الرَّحِيمُ ۲۲ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ

مہربان فل بگوش او مردماں! آتک رس ات شما را حق چہ شے پروردگار ء تگ

مذیل ۳

فل پر چشیں ضدی و ناسرمدیں قوم ء ہیچ پیمیں دلیل و نشانی ء قبول نہ کننت پرانی ء و گہ ہج راہ نیست ابید چریشی ء کہ گوستگنیں تکذیب کنوکاںی سر ہرچ دو لبی
آفات و بلاہ نازل بو تگنت ہتیا تانی اے مردم ہن راہ چار بہ بنت نون بہتر ہمیش انت کہ شما و مادوتیں ہما و ہدے چاری ء بکنیں تاکہ صادق و کاذب ء گڈی فیصلہ
دیبا دراپہ بیت - فل یعنی ہنجوش گوں پیشی قوماں منے عادت بو تگ کہ مامکڑین ء ہلاک و پر باد کنان ء پیغمبر و مومنین ء رستگار کنگ ہے داب ء موجود
و آئندہ ء آیو کیں مومنانی بابت ء منے وعدہ انت کہ

اشان ء نجات دینے ماں آخرت ء چہ در دنیا کیں
عذاب ء و ماں دنیا ء چہ کافرانی ظلم و زوراں - البت
شرط ہمیشنت کہ مومنین در حقیقت مومنین بہ بنت
یعنی ہما صفات و عاداتانی خدا بند بہ بنت کہ ماں قرآن
و حدیث ء مومنین ء بابت ء بیان بو تگنت -

فل یعنی اگر منی دینی راہ و راہ بند بہ شے فہم ء
نیابت پر چاکہ شما ماں شک و شبہات ء مگر قمار
ات تو من شما را وتی دین ء اصل اصول (کہ اخلاصیں
توحید انت) ء شما را پیش داراں - خلاصہ چوش انت
کہ من چہ شے اے وت مگر میں مجبوتانی عبادت ء سک بری
و بزاراں کہ کدی ہم ماں وتی دل ء اے خبر ء میارات
کہ من اشانی بندگی ء کنان - منی بندگی خالص بہ خداوند
قدوس ء انت کہ ماں آتی ء قبضہ ء شے درستانی ساہ
انت کہ ہر قدر بلوٹیت ہے ساہ ء ماں شے جان ء
بلیت و ہر و ہرے بلوٹیت یکدم اے ساہ ء چہ شے
جان ء بکشیت - چوش بگوش کہ موت و حیات ء رشتنگ
ہر کس ء اختیار ء انت بندگی ہمانی بہ بیت نہ تنہا چہ
دست و اعضا یاں آتی ء بندگی کنگ بہ بیت
بلکیں ضروری انت کہ ماں دل ء آتی ء توحید و
تفرید ء سراپورہ یقین و ایمان بہ بیت و ظاہر و باطن
ء ہما دین حنیف ء سہرا کہ آبراہیم خلیل اللہ ء دین
انت گون مزین ہمت و دلگوشی ء و تا مستقیم داران
چہ شرک مخفی و جلی ء و تا را دور بدارت چہ شرک عبادت
تنہا ہمانی ء بجنیں ہے پیم ء پے استعانت (مدد طلب
کنگ) ء ہمانی ء توار بر بجنیں پر چاکہ ہک قسم ء نفع و
نقصان، خبر و بدتنہا ماں ہمانی ء اختیار ء انت -
مثل مشرکاں چشیں چیزان ء پے مددگی توار جنگ
کہ ہیچ نفع و نقصان ء مالک مہنت سکت ناہو دینیں
خبر بلکیں مستترین ظلم ء یک شاخے - اگر بند خبر ء چنبی
چشیں حرکتے ظاہر بہ بیت تو آتی ء عظیم اشان
شخصیت ء حساب ء ایش عظیمیں ظلمے بیت -

۱۵

۱۶

۱۷

۱۸

۱۹

۲۰

۲۱

۲۲

سہرا کامل و مستقیم اختیار و قبضہ داروک انت کہ آتی ء دیم دانگیں تکلیف ء ماں دنیا ء کس دورکت کننت و کسے ء سہرا فضل و رحمت کنگ بلوٹیت گڈا کسے ء
طاقت نہ انت کہ آتی ء نہ بہرکت بکننت - ۱۲

ول یعنی حق گوں صاف صافیں دلیل و ثبوت و شمار اس بروت کہ پہ آئی و قبول نہ کنگ و سچ کس و گور و سچ پیمیں عذر نیست خدا و آخری و گدڑی
 حجت بندگانی تمام بوت نون ہر کس و نفع و نقصان و بار و اوت بچاریت۔ ہر کس خدا پیش داشتگیں راہ و سراروت ماں دنیا و آخرت و
 کامیاب بیت و ہر کس کہ آراہ و دردیان و اینگر و آنگر سرسرجنت و ت پریشان، و بار و بزرگ بیت، نیک و بد و ہر کس بشری و فکر جان و و نفع
 مستقبل و انتظام و بکنت و ہرچ رہے دوست کنت آئی و اختیار بکنت، پیغمبر کسے و وکیل جوڑ کنگ و ویم و یک نہ بوتگ انت کہ پہ شے کاراں
 جواب دار و ذمہ دار بہ بنت، آیانی کارایوک و شمار آداه دیگ و راہ و پیش دار کنت، بہ آئی و سرار و گ آروک و و نفع کار انت۔

ول مریشی و واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و
 دلا سہ و تسلی دیگ بوتگ کہ اگر اے مرد ماں حق و
 قبول دار مبتت تو شتا و نارا پریشان و غم و ہلاک
 ممکن ات، شتا خدا تعالیٰ حکمانی زندگی و گلابیش
 بہ بت و تبلیغ و غیرہ و کار و تمام بجن ات و ہرچ
 تکلیف مہ راہ و گندے بہ آئی و سر اصبر بجن۔

بد و الہی ایذار و تکلیفان برداشت بکن دانکہ خدا
 شے و آیانی در میان و بہترین فیصلہ بکنت۔

یعنی و نفع و عدہ و رو و شمار اناب و سر فضل بکنت
 یا جہاد و حکم و راہی بکنت۔ تمت سورۃ یونس
 علیہ السلام بمنہ تعالیٰ و فضلہ فذلہ الحمد والمثنیٰ

ول یعنی اے قرآن پاک ہمازن شانیں و جلیل القدر
 کتاب انت کہ آئی و آیتان لفظی و معنوی ہمک
 حساب و زیات زور داروک و سک باز وزن
 داروک انت۔ نہ ماں ایشاں تناقض موجود انت
 نہ کتاب مضمون و بیانی حکمت یا واقع و برخلاف
 ہست انت و بنا اعتبار فصاحت و بلاغت آئی و ہر یک
 حرفے و سرا ایراد گرگ و گنجائش در کسیت۔ ہرچ
 مضمون و ماں بچیں ردانک و ادانک کہ محال انت
 کہ چیرانی و بہتر تعبیر بیت بکنت لفظانی قبا
 معنایانی حساب و ہرچوش و دچک بوت کہ آنتگ
 انت و نہ مثل انت ہرچ اصول و فروع اخلاق و
 اعمال و گوہر قیمتی پنت و بصیحتانی سرا اے آیات
 شامل انت و یہ دعویٰ و ثابتی و ہرچ دلیل و
 حجت کار مرز کنگ بوتگنت آدرست ماں علم و حکمت
 شہیم و وزن کنگ بوتگنت، قرآنی حقائق و دلائل
 ہندک حکم و مضبوط انت کہ زمانہ بلی توری ہوت
 سر و چیر بہ بیت آیانی بدل بوگ یا رد بوگ و ہرچ امکان
 نیست۔ عالم و تب و سرجمی و لحاظ داران و و داں
 قیامت و پیش آ یو کس سدی و بدلی و ہمک پیا
 چکا سان و سنجیں سبگ و ابدی روح و غذا چہ
 قرآن دستور خوان و پیش کنگ بوتگ کہ پہ نوش جان
 کنو کاں ہر و بد و ہر جا و در و مناسب و ملامت بہ بیت۔ اے
 تمام حکیمانہ خوبانی با وجود چوش نہ انت کہ مختصر و گوند و ہرچ پیا
 بیامانی و کتاب چاچا و چیتان و پیا پرا بوتگ بلکیں
 معاش (زندگوارینگ و رہ بند) و معاد (دوبارہ زندگ

۱۱
ع
۱۶

فَمِنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا

یضلل علیہا، وما انا علیکم بکلیل و اتبع ما یوحی الیک

و اصبر حتیٰ یحکم اللہ و هو خیر الحکمین

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الر کتب احکمت ایتہ ثم فصلت من لدن حکیم خبیر

تعبد و الا اللہ اننی لکم منہ نذیر و بشیر و ان استغفروا

ربکم ثم توبوا الیہ یتبعکم متابا حسنا الی اجل مستی و

یؤت کل ذی فضل فضلا و ان تولوا فانی اخاف علیکم

عذاب یوم کبیر الی اللہ مرجعکم و هو علی کل شیء قذیر

الا انهم یشنون صدورہم لیستخفوا منہ الاحبین لیستغشون

ثیابہم یعلم ما یسرون و ما یعلنون انہ علیم بیدات الصدور

الاحبین لیستغشون

ثیابہم یعلم ما یسرون و ما یعلنون انہ علیم بیدات الصدور

الاحبین لیستغشون

ثیابہم یعلم ما یسرون و ما یعلنون انہ علیم بیدات الصدور

الاحبین لیستغشون

ثیابہم یعلم ما یسرون و ما یعلنون انہ علیم بیدات الصدور

الاحبین لیستغشون

ثیابہم یعلم ما یسرون و ما یعلنون انہ علیم بیدات الصدور

الاحبین لیستغشون

ثیابہم یعلم ما یسرون و ما یعلنون انہ علیم بیدات الصدور

الاحبین لیستغشون

ثیابہم یعلم ما یسرون و ما یعلنون انہ علیم بیدات الصدور

بوتگ و دستور و تمامیں ہمان و بشری و گیش و گوار کنگ بوتگ۔ و جاگہ بہ جاگہ توحید و دلائل احکام۔ مواظ و وقصہ ہمک چیز گوں مزین و دلداری و بیان بوتگنت و گوں خوبصورتی
 جدا جدا ست کنگ بوتگنت و تمام ضرورتانی بیان گوں تفصیل و بوتگ۔ قرآن و نزول ہم یک پارگی نہ بوتگ بلکیں وقتا و وقتا موقع و مصلحتان و لحاظ داران نازل کنگ بوتگنت
 ماں قرآن و اے تمام باریکیان و یکجا گندگ و ہرچ مردم حیران مانت مگر ماں ایشی و حیرانی و خبر ہرچ نیست اگر ماں حکم مطلق و جہیں خبر و کلام و کلیں حکمت و خوبیاں جمع مینت تو گد کجا
 کلام و ایشانی امید دارگ بہ بیت۔ وک یعنی اے محکمیں و تفصیلی بیان کنو کیں کتاب و نازل کنگ و مسترین مقصد ہمیش انت کہ دنیا و را ایوک و بچیں خدا و عبادت و نیمگ و
 دعوت دیگ بہ بیت و آئی و رہ بند سوج دیگ بہ بنت۔ پہ ہے عظیم و جلیس مقصد و خاطر و پیش و انبیا و دیم دیگ بوتگنت و ما آرسلنا من قبلك من ترسول الا

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

تَوَحَّيْ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ (الانبیاء رکوع ۲) وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا
الطَّاغُوتَ (النحل رکوع ۵)

۵ یعنی ہر کسے کتاب ء قبولدار بہ بیت و شرک ء یلہ کنان ء خدائے واحد ء عبادت ء بخت آرا دارین ء فلاح ء مردہ سرکنگ بہ بیت
وہر کس کہ قبول دار نہ بیت و کفر و شرک ء اختیار بخت آرا چہ خدا ء عذاب ء ترسینیں۔

۶ ہر کس گوستگیں گناہان ء معاف بخائینیت و پے آسنگ ء گوں دل ء بہ خدا ء نیمگ ء رجوع بکنت تو اے ایڈول ء دنیا ء زندہ خوبی گوزیت
پر چاکہ قانتیں مومن بہر جاور ء بہ بیت مگر خدا ء فضل و کرم ء مزین امتیان ء داروک بیت آپہ حق تعالیٰ ء رضا جوئی و مستقبل ء عظیم الشان و شخالی ء
خیال ء اینک دلجم بیت کہ ادء گران گران سکیان ء ہج ماں دل ء نیارت آوہریم خیال کنت کہ من وئی زندہ ء فرضان ء بہ راستیں پیمانجام
دیگاؤں کہ آئی ء صلہ (بدلہ) منار ضروریک روچے چہ عرش ء خدا بند ء رسی انت تو وئی کامیابی و حق تعالیٰ ء وعدہ ہانی سراجہ رسہ کنان آئی ء دل
چہ گل ء سٹک جنت آرا ماں دنیا ء مکس بن مال ء ہما قلبی سکون و باطنی راحت نصیب بیت کہ چوشیں وشی بادشاہان ء بے شمار سازوسامان
ماں و خزانگان ء باوجود ہم حاصل بیت نہ کنت بلکین کدی کدی ادء چنت روچی تکلیف و سکیانی نہا ہما لذت و لطف محسوس کنت کہ عنی و بادشاہ
ماں وئی عیش و نعمانی نہا چہ چوشیں لذتاں زبھر انت یک وطن دوشیں سیاسی قیدی ء اگر بند خبر ء یقین بہ بیت کہ چہ منی اسیری ء ملک چہ بیگانگی
غلامی ء آزاد بیت و منار چہ قید ء ہلا سہوان ء ملک ء جمہوریت ء صدر جوڑ کنگ بیت تو گڈ ازانانا آئی ء ماں جیل خانہ ء بندیں و تاگ ء چہ بہا
بادشاہ ء زیات وشی و شاد کامی حاصل نہ بیت کہ پے آئی ء ہک رنگ ء عیش و عشرت ء سازوسامان موجودانت مگر ماں دل فی ترس سوار انت کہ آرا ماں
یک ہفتے ء نوک ء گوں رسوائی ء چہ بادشاہی تخت ء دو چکل دیگ بیت۔ بہ ہے پیمانماں دنیا ء قید خانہ ء یک قانتیں مومن ء زندہ قیاس
بکن ات۔ وک ہر کس ہمیںچوک زیات عمل کنت ہما اندازہ ء چہ خدا ء فضل ء زیات بہر گروک بیت ہما آخرت ء اجر و ثواب و ماں دنیا ء
زیاتیں دلجمی حاصل کنوک بیت۔

۷ یعنی منی خبر ء قبول دار نہ بنیت توقیامت ء عذاب یقینی انت باقی چوش فرمان کنگ کہ ”من ترساں“ چریشی ء مقصود واجبہ نبی ء عام شفقت
و دوزواہی ء ظاہر کنگ انت۔

۸ پے سزا دیگ ء لازم انت کہ مجرم حاضر بہ بیت۔ حاکم سزا دیگ ء سرجمیں قدرت و کاملیں اختیار داروک بہ بیت۔ مجرمانی کلیں قصہ و کاران
سرید و معاومدار بہ بیت۔ ماں ”الْبَیْرَ مَرَجِعُكُمْ“ ء پیش داریت کہ مجرم و غیر مجرم درستان ء خدا ء گور ء حاضر دیگی انت۔ ماں ”وَهُوَ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ“ ء قدرت و اختیار ء عموم ء بیان فرمائینیت۔ ”وَجِبَ الْأَئِمَّةُ يَتَّبِعُونَ صِدْقًا وَدَهْمًا“ ء ”دَاں بِذَاتِ الصُّدُورِ“ ء
آئی ء احاطہ کنوکیں علم ء پراہی ء ظاہرکت کہ خدا ہک ظاہرین و پوشیدہ تیں چیزان ء یکسان (یکیں پیم) زانت حتی کہ ماں دلانی توک تلان ء ہرج
خیالات ارادہ و نیت پوشیدہ انت چہ آیان ء واقف معلوم دارانت گڈ ایک مجرمے وئی جرم ء چونکائی چہ آئی ء چیردبان ء نجات حاصل کنت
تنبیہ : ماں اے آیتانی شان نزول ء مفسران اختلاف دارنت صحیح ترین روایت ابن عباس ء ماں بخاری ء انت کہ لہتیں مسلمانان سر ”حیا“ ء
اینک چہ حد ء زیات غلبہ بوت کہ استغیا یا جماع و غیرہ انسانی ضرورتانی بدن ء کتام حصہ ء چہ برہنہ کنگ (لوشت کنگ) ء میارش کرنگت کہ آسمان ء واجہ ہلا
گذرت ہسنگی ء و ہد ء وئی سینگ اش دوتل کرنگت اے پیمیں آثار کدی کدی گوں اللہ ء زیاتیں ادب و چہ غلبہ جیا ء پیدا بوت کنت و چسپ مردمان
صوفیہ ”مغلوب الحبال غشوت چونکہ صحابہ رضی اللہ عنہم ء کتام یک مسئلے ء تہا اے و رغلو و تعمق دیم تر ء پے امت ء تنگی پیدا کنگ ء سوب بیت کنت
پیشک قرآن ء پے ”الْأَحْيَيْنَ يَسْتَنْغِشُونَ نِيَابَهُمْ“ اشانی اصلاح فرمائینیت۔ یعنی اگر ضرورت ء وقت ء ماں بدن جان درانگ ء چہ خدا ء حیا وارد بہ بیت
پیشک و تارا جکیں ات تو غور و فکر بکن ات کہ پوشاک گور ء کنگ ء و ہد ء شے ظاہر و باطن زانا خدا ء دیبانہ انت۔ و ہدیکہ انسان چہ آئی ء ہجر پوشیدہ
بیت نہ کنت تو گڈ ابشری ضرورتانی و ہد ء اینک غلو ء چہ کار کرگ شرنہ انت۔ ۱۲

فل پیش اللہ پاک و علم و وسعت (پراہی) بیان بوت۔ اے ہا مضمون و گد سرانت یعنی بہ زمین و سر اسراہ دار کہ آرزو رزق و روزی و احتیاج بحکیت آرزو روزی سرکنگ خدائے پاک و محض چہ وقتی مہربانی و بہ وقتی ذمہ و لازم کرکنگ بمکر روزی بہ ہر کس و مقدر بوتگ یقیناً ہما کس و آرزو روزی رست۔ ہرچ و سائل و ذرائع بندہ اش اختیار کنت آرزو سر بوگ و دروازہ انت۔ اگر مردم و نظر سباب و نذا بیر اختیار کنگ و وہد و مستبب الاسباب و سرابہ بیت تو اشی توکل و منافی (برخلاف) نہ انت البت اے ضروری انت کہ خدایہ قدرت و ارا ماں اے رواج کینگیں سببانی تہا معصور و بند زمانگ مبیبت آزات کردی کہی سببانی کڑی و یلہ کنان و ہم روزی سر کنت یا دگہ پیماکار و انجام دنت بہر جا و رہد ریکہ تمام جاندارانی حسب الاستوراد غذا و روزی سرکنگ حق تعالیٰ و کارانت تو اے ردا ضروری انت کہ آئی علم اے درستان

احاطہ کنوک (چپ و چاگر دکنوک) بہ بیت و اگر نہ اشانی روزی و خبر گیری و چونکائی انجام دات کنت۔
 فل حضرت شاہ صاحب نوشتہ کنت مستقر جاہیکہ قرار گرت (بہشت و دوزخ و مستودع (جاہیکہ حوالہ کنت بیت) آئی قبر انت۔ پیش و ماں و ماہی و دآبۃ الحیاء دنیاوی زندہ بیان ات ادا برزخ و آفرت و بیان بوت۔ مطلب چوش بوت کہ خدایہ ابتداء تا آخر شے ہستی و بابت و علم و داروک انت۔
 "مستقر و مستودع" و یقین و رد افسرانی اقوال مختلف انت اے ردا چرے احوال پیش و ماں سورہ انعام و بیان ہم بوتگ۔ ابن کثیر و گوشتگ کہ ماں زمین داں ہر جاہیکہ تر و تاب بخت آئی و تر و تاب و گد سر و مستقر و تر و گد و گد پد ہما جاگہ و کہ بخلیت آرزو "مستودع" گوشتگ۔ ابن عباس و گوشتگ انت کہ ماں دتی زندہ ہر جاگہ و بہ بیت اے آئی و مستقر انت و موت و پد ہر جاگہ و کہ دفن کنتگ بہ بیت اے آئی و "مستودع" انت۔ مجاہد گوشتگ کہ چہ مستقر و مراد مات و رحمان و چہ مستودع بت و صلب مراد انت۔ عطاء و ایشی و عکس دعوی کنتگ۔

بعض متفلسفانی خیال انت کہ زمین و تہا حیوانانی جاگہ مستقر انت، و آیانی موجودیں حالتاں و پسر کہ ہما مردماں و جاگہاں کہ بوتگ و آنتگ انت آیایں مستودع گوشتگ بوتگ، یعنی حق تعالیٰ آتما میں مختلفیں چیزاں و حالات و دورانی عالم انت کہ چہ آیانی تہا حیوان گوشتگ و وقتی موجودیں حالت و رستگ، و بہاوت چہ وقتی محیطیں علم و ہر مرتبہ وجود و تہا استعدادے مناسب وجود و کالان و ایرگیان کنت۔

فل یعنی ماں "روح محفوظ" و کہ علم الہی و صحیفہ انت گد اماں اللہ تعالیٰ و علم و چوں ہر چیز بہ بیت فل چرے علم و پد قدرت و بیان انت، ایشی و تفسیر ماں سورہ اعراف و معنی رکوع بیان بوت وہ یعنی چہ آسمان و زمین و پیدائش و پیش آپ مخلوق بوت کہ آدم ترا پیدا ہوگیں چیزاں و زندگی بخشوک انت جوڑ بوگی ات و جعلنا من الماء کل شئی و حتی (الانبیاء۔ رکوع ۳) آوہد و عرش خداوندی بہ ہائی و سرات چوش کہ مروچاں سموت و سرات چوش

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رُزْقُهَا وَ

و نیستیں بیچ سرندهے ماں زمین و مگر کہ پہ اللہ و سر انت آئی و روزی و ی علم مستقرها و مستودعها کل فی کتب مبین

زانت آئی و معنی جاگہ و وہد ارکی جاگہ و کنت درست (موجود انت) ماں زمین و تہا

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَ

د اہما انت کہ پید اگی کنت آسمان و زمین ماں شش روج و تہا و

كَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَ

آئی و تخت پہ آپ و سر آت و تاکہ آزمائش بکنت شمارا کہ کجا کجا چہ شامتر تر عمل کنت و

لَئِنْ قُلْتُمْ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ

اگر تو بگو شے کہ شمارنگ کنگ بت زند چہ مرگ و گد ضرور کانراں گوشتگ

كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ وَلَئِنْ أَخَذْنَا عنهم

کہ زانت اے مگر ظاہریں جادوے و اگر تاخیر بکنیں چہ آیایں

الْعَذَابِ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولَنَّ مَا يَحْبِسُهُ إِلَّا

عذاب و را تا یک مدتے معلومیں گد اگر گوشتگ کہ چہ چیز بند کنتگ ہما عذاب۔ دگوش

يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا

روچے کہ بیت پہ آیانی سر اگر آتینگ نہ بیت چہ آیایں و چہ ہر نیک گرت آیایں ہما عذاب کہ پہ

بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ

آئی و سر اسخر کنتگ و اگر چہ شینیں انسان و را چہ وقتی طرف و رحمت، زند

نَزَعْنَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَكْفُرُ ۖ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نِعْمًا بَعْدَ

پچی بگریں چہ آئی و گد (بجاریے کہ) آنا میت و ناشکرت و اگر چہ شینیں آئی و را آرام زند چہ

ضَرَاءٍ مَسْتَهْزِئَةٍ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ

تلفیغ کہ آئی و رستگت گد ضرور گوشتگ کہ دور بوتنت درستیں سختیاں چہ من۔ بیشک آوت کلا

بگوش کہ یک صورتے ات کہ اے حقیقت و ظاہر کنگاٹ مادہ و زند و سیدہ بالکلیہ رب العرش و تسلط و تقنہ و قیومیت مطلقہ و چہ انت و اللہ اعلم۔
 فل یعنی چہ اے کلیں نظام و پیدائش و ترتیب و مقصود شے ادا آباد کنگ و چکا سگ انت کہ داں کجا حد و اے عجیب نظام و دراج کنتیں اذکتگیں چیزانی تہا غور و فکرنان و خالق و مالک و صحیح معرفت حاصل کن ات و چہ ارضی و سماوی مخلوقات و نفع زوران و محسن شناسی و منت واری و فطری فرض و سر انجام دیت اے جاگہ شے من چکا سگ و جاگہ انت حقیقی و اھند چاریت کہ چہ شاکجا انعام گوں صدق و اخلاص و دستور و روع و جوانیں کار کنت و بندگی و فضان و تمام کنت وک و ہدے اے دنیا امتحان و چکا س و جاگہ انت تو ضروری انت کہ چہ شیشی و پد مجازات (العام و انتقام) کڑی بہ بیت تاکہ شاکر و کافر و وقتی کنتگیں

فَخُورُ ۱۰ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
 مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۱۱ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضُ مَا يُوْحَىٰ إِلَيْكَ
 وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كُتُبٌ
 جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۱۲
 أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ
 وَإِذَا سَأَلَ عَنْ آيَاتِ الْكِتَابِ الَّذِينَ كَفَرُوا قُلْ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ شَيْءٌ سِوَىٰ مَا تُبَيِّنُ
 لِلنَّاسِ مَا هُمْ لَا يَفْقَهُونَ ۱۳
 فَالَّذِينَ يَسْتَجِيبُوا الْكُفْرَ فَأَعْلَمُوا إِنَّمَا أُنزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۱۴ مَنْ كَانَ يَرْجُوا
 الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّتْهَا نُوفًا لِيَهُمُ أَعْمَالُهُمْ فِيهَا وَهُمْ
 فِيهَا لَا يَبْخُسُونَ ۱۵ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا
 النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبِطُلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۱۶

منزل ۳

کارانی برورد دز بچیت پیشکا اداعت بعد الموت ذکر کنگ بوت۔ یعنی مکہ کا فران یقین نہ سیت کہ مرگ پید دوباره چست کنگ بنت و وتی کتگیں
 جرمانی سناز و روک بنت و هدے اشان ماں قرآن آ یاچہ واجہ پیغمبر زبان آ باعث بعد الموت آ مرز انژ داروکیں بیان آ اشکنت تو گوشت کہ تھی
 اے بیان چہ سحر کم تر دانت کہ ایشی آ بازینی سزا از کنگ بے واجہ یاد بکن کہ مئے سراتی ہیچ اثر نہ کنت (ابن کثیر)
 ف و هدیکہ بہ اشانی ناشریں کارانی رد آ اشان آ چہ خدای عذاب آ تر سینگ بیت مکر خدای حکمت عذاب آ پہ یک خاصیں مدتے آ جللیت تو تکذیب و
 کلاگ آ رد گوشت کہ ہا عذاب کجا انت آ آخر پرچانہ بیت ہ کد ام چیز آ آرا کپتنگ و داشتنگ۔ فرمائیت چو نہیں سخرہ کن ات، مقرریں و هدے آ

وقتیکہ عذاب کیت گڈاچہ کسے آ ٹکلینگ نہ ٹکلیت
 و ہر نیگ آ چپ و چاگردگان آ تباہ و برباد کنت
 و یعنی نون و گوشت عذاب کجا انت پرچانہ بیت
 و لیکن انسان ہنکرنا سر پد و بے زانت انت کہ اگر
 خدایہ چنر و وج آ چہ وتی مہربانی آ عیش و آرام آ زند
 تنگی و سکی آ گرفتار بخت تو گوشتگیں مہربانیان آ
 ہم فراموش کنت و نامیت بوان آ پہ دیم آ وتی
 مایوسی آ ظاہر کنت گوشتگیں نعمتی ردانا شکر
 و چہ دیم آ زندہ مایوسی ہمیش انت اے انسان آ
 زندہ برورد و نمرہ انت ۱۲

بے صفحہ آ فو اڈ : و یعنی چہ مصیبت آ
 زند اگر خدای پاک راحت و آسائش نصیب بخت
 تو انجوش نہیبت کہ گوشتے پرانی سکی و سوری پہ مایگی
 ہا اس بوتنگت، گوشتگیں سکی و سوری آ روح نون
 کدی و اتزہ بنت گڈا ہا و هدے غافل و سرکش
 بوان آ بٹاک جنت و تکبر کنان پھر بندیت جالانہ آرا
 لازم ات کہ وتی پیشی حالت آ یاد کنیان خدای شکر بکتیں
 و آئی آ احسان آ دیما وتی سری بچکینتیں۔

و یعنی برزاعام انسانانی ہرچہ حالیکہ بیان بوت
 چرائی آ اللہ ہا بندہ مستثنی انت کہ آیای تکلیف و
 مصیبت آ مقابلہ گون شکر گزاری آ کنت و امن
 و ایمنی آ وقت آ گون شکر گزاری بہ نیکی کارن گلا پیش
 انت۔ اے ہمیں صاحب عزم و فادارانی جاعت تہنا
 غظیم الشان داد و بخشش آ مستحق انت۔

و مکہ آ مشرک چہ شرک و بت پرستی آ تردید آ سک
 غضبناک بوتنگت مشرکانہ بدکاریانی رد اہر قدر آیای
 احن و جاہل کنگ بوتنگت ہا قدر آ آیای زہر و کنگ آ
 زیات جتگت برے برے ایشان کوشست کرنگت
 کہ واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم اے بابت آ کمیں سستی
 بکت و چہ درستان مسترس و بنیادی مسئلہ آ تبلیغ آ
 رد اگون نرمی و سبک رفتاری آ کار بکرت۔ و ہدے
 اے بار و اشان آ کامیابی نہ بوت و نا امید بوتنت
 نہ محض واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم آ تنگ کنگ و وسط
 عجیب و نا ہودگیں فرمائش اش شروع کنت مثلاً کدی
 گوشتگتس کہ اگر تو بر حقیں پیغمبر بے توگوں تو چہ
 خدای طرف آ مال و دولت آ خزائے آیک لو بیٹ

یاچہ آسمان آ فرشتہ آے بیابگیں کہ آیتھی تصدیق آ ہر یک نیگے آ بشتیں۔ کولاً انزل علیہ کت آوجاء معہ ملک۔ (ہود۔ دکن ۲) چوش بگوش تی ہر
 سبزی و بر حقی آ نہ گون تو مادی طاقت ہست انت و نہ روحانی۔ گڈا ما چونکائی ترار قبول بچیں۔ چنا نچہ چرے نا ہودگیں و مفتیں فرمائش واجہ سک
 دل تنگ بوتنگت، ممکن انت کدی چشیں خیالے ماں دل آ پیدا بوتنگ کہ ماں اشانی معبودانی معاملہ آ اگر چہ خدای جانب آ اینکر تزدی کنگ آ حکم موتیں
 بلکیں اے رد اچیزے نرمی و گون رواداری آ کار گرگ بہ بیت تو شاید زیات اثر داروک و فائدہ مند بہ بیت یا ہرچ ڈولیں اشان فرمائش کنت تاکہ ہدے آ
 اشانی فرمائش آ بہ اشانی ضد آ رد اچیزے کنگ بہ بیت، بلکیں اے مردم مسلمان بہ بنت۔ بہر جا و آیک چشیں نازر کیں و خطر ناکیں و ہدے آت کہ ماں تہایں

دنیاء باطل پرستی پر شور و شغب سک زبات ات تہنا واجہ ویکس ذات ات کہ چہ آئی و گت ع حق و توار دریاں ماں باطل و قلاتاں لرزگ پیداکنگات
 واجہ و چارین نینگ و دژمنان چپ و چاگردگرتگت کسے و واجہ و دروغ بندکتگت کسے و واجہ و ٹوک ٹالی گتگت کسے و کلاگ گتگت۔ غرض
 آگت گس ماحول و شبنین و بکن ات و پدا ہا مسبلع اعظم و قلبی قوت و مردانگی و کس و بے وقتی دل و بیارات کہ آئی تمامیں توکل و بھروسہ چہ ظہری
 سبباں و تارا دور داران و بہ خدائے پاک و عدیانی سرات۔ و ہدے شامنگ و پریشان بوتگتے تو ایوک و چہ وقتی پور دگا و آواز و تلی
 گر وک و دلجم برتگت۔ و بہ دنیا و مقابلہ و نوکس دم پرکان اوشتانگتے ہے رد اے آیات نازل بوتنت کہ آیانی خلاصہ چوش انت کہ آ
 منی پیغمبر شہاچہ اے مردمانی ناہودگیں گپان و فرمائشان اینکہ فکر مند و دلپروش مہیئت و نہ اشان و چیزے رعایت دیگ و خیال و ماں وقتی دل
 بیارات مکی چوش بیت کنت کہ وحی الہی و ہرچ چیزے ترا سوج و انگنت و ہما پیم و بے خوف و خطر ہیں تسلیم و حکم دانگ آئی و چنت حصہ و راجنے
 مردمانی ناہودگیں خبراں تنگدل ہوان و یلمکن ات و ہدیچ چوش بیت نہ کنت پرچا کہ پیغمبرانہ عصمت و اولوالعزمی اے کار و منع کنت تو چہ تنگدلی
 چے فائدہ و سیت حاصل بیت شے کار ایوک و چہ نیک و بد و آگاہ کنگ انت آیانی ہدایت و ذمہ داری پے تھی سرانہ انت خدا تک کہ آئی و ذمہ
 ہما کجی انت اشانی معاملہ و ہم بہ ہمانی و سپرد کن۔ و گوں صبر و استقامت و تبلیغ دین و فرض و انجام دیان بہو۔

وگ یعنی زمانتی معجزہ طلب کنت کہ اشانی دیگ مصلحت نہ انت و چہ درستان مستر پیغمبر (قرآن) اشانی دیا موجود انت امر قبول نہ کنت
 و گوشت اے و (معاذ اللہ) تہی و ت گرٹین کتاب انت آئی پستہ تی ذات کہ شہا پیم آخر عرب ات، فصاحت و بلاغت و دعوی دار وک ات
 شاکل ہور ہوان و چشیں دہ سورت و ت گرٹیں اڈیکن ات و بیارات و پرے کار و چہ تمام مخلوق و پے مدوع، بلکس وقتی معبودان و ہم توار بجن ات
 و بیارت کہ آیان و ماں خدائی شہا شریک فہرت۔ اگر گت نہ کت و ہجرت نہ کن ات تو زبان ات کہ چشیں کلام ایوک و خالق و وقتی بیت
 کنت کہ آئی و مثل و یارگ و چہ تمام مخلوق عاجز و بے وس انت تو گت ایقینا اے ہما کلام انت کہ خدائے بے وقتی کاملین علم و ردا بہ وقتی پیغمبر و سر و
 نازل گت۔ بیشک ہر کس و کلام و مثل بیت نہ کنت ماں آئی و ذات و صفات و کئے شریک بیت کنت۔ چشیں بے مثالیں کلام ہما بے مثالیں
 خدائیکنت کہ آئی و کس شریک نہ انت۔ آیا چشیں صافیں دلیمان و پد ہم مسلمان بوگ و خدائے حکم بردار بوگ و ردا کلام چیزے و انتظار و
 مہتل ات۔

تنبیہ: قرآن و اعجاز و چیزے تفصیل ماں سورہ یونس و گوشت۔ ابتداء تمامیں قرآن مقابلہ و بارہ و گوشت بوتگت پداہ سورتانی پدایک
 سورتے ہنجوش کہ ماں بقرہ و یونس و گوشت گویا آیانی عاجزی آہستہ آہستہ نمایاں کنگ بوتگ۔ یعنی چشیں صافیں ثبوت پد ہر کس بہ قرآن و سرا امانت
 آئی و سوج و انگیں کنگ و سرانہ روت بلکس دنیا و چند روزی زند و فنا ہو کیشان و شوکت و مقصود داران و علاحد و جہد کنت اگر بظاہر و نیکی کارے مثلاً خیرات وغیرہ کنت تو
 چرائی و ہم آخرت و بہتری خدائے رضاء و دیماناریت محض نیاداری و خاطر و دنیائی فائدہ یانی شوہار و انت چشیں مردمانی بابت و توری آہود و نصاری بہ بنت یا
 مشرک منافق یا دنیا و رندا کو کیں ریاکارین مسلمان۔ ایڈولیس مردمانی حساب داد ماں دنیا و کنگ بیت ہرچ عمل و کوششے آپنیہ خاطر و آئی و منفعت و کنت آیانی
 آیانی مقدار و کیفیت و لحاظ و داران و خدا و تہا چہ علم و حکمت و روء ہر قدر مناسب زانت و دیگ لوطیت اشان و ہمدادنت۔ چہ حدیثاں معلوم بیت کہ کافر ہرچ نیکیں
 کارے خیرات وغیرہ کنت آئی اے فانی و صورتی حسنات کہ آچہ روح ایمان و یکسر خالی انت ماں دنیا و رانگاں نہ بنت بہ اشانی بدل و خدا تہا تہستی مال اولاد
 عزت و حکومت وغیرہ دیان و اشانی دہشیں کھانہ (حساب و دفتر) بے باق کنت۔ چہ مرگ پدماں دومی زند و ہج چیز اسیت دیوک بیت۔ پے ہر یک کافر و ہر ہمیں سزا
 تجویز بوتگ آہر چرائی نہ ٹکلیت و نہ کم تریت۔ مَن کَانَ یُرِیدُ الْعَاجِلَةَ نُحَلِّئْ لَهُ فِیْهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِیدُ نَحْنُ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ یَصْلُحُهَا مَذْمُومًا مَذْمُومًا
 (بنی اسرائیل رکوع) ریا و دنیا پرستش کنو کیں علم، متصدق و مہبلا و حق و ہرچ و عیسہ اہنگ آئی و حاصل ہم ہمیشہ انت کہ گوں آییاں ماں مشرک و گوشت بیت کہ
 پے ہرچ غرضہ و تو علم و انینت یا صدقہ و جہاد و عمل کرتنت اماں دنیا و ترا حاصل بوتنت نوں پنہیگی مئے گور و ہج نیست فرشتیاں حکم دیگ بیت کہ اشانی و ماں ہمنہ

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

اَفَسِنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ

شہد، ایک کیلئے آپہ راستیں راہے سرانست چہ دتی رب و نیگہ و آئی و زندگونی گوں یک گولہ چاہد طرف

قَبْلَهُ كَتَبَ مُوسَىٰ اِمَامًا وَرَحْمَةً اُولَٰئِكَ يَوْمًا مِّنْهُمْ

دچہ اشی و پیسہ گواہت موسیٰ و کتاب در حالیکہ آپیشو کے درجئے (پسے گوں دگران برانست) ہماہنت ایمان کانت پہ قرآن

وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْاِحْزَابِ فَالتَّارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي

دہرکے منکر بیت چائی و چہ دستیں فرقیان گڑا دروخ آئی و ٹکانست ط تونوں

مَرِيَةٍ مِّنْهُ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ

شکی مہوچہ آئی و۔ پرچیکہ آحق انت چہ تہی پروردگار و طرف و بلے گیشتر مردمان

لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

یقین نہ کنتت و کے انت ظالم ترچہ ہماکس کہ بندیت پہ اللہ و سہ دروخ و

اُولَٰئِكَ يَعْزُوزُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْاَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ الَّذِيْنَ

ہمیشاں پیش کنگ بنت دتی پروردگار و روبرو و گوشتن شاہراں (ملائکتاں کہ ہمیش انت ہماکس

كَذَّبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ اَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِيْنَ ۝ الَّذِيْنَ

کہ دروخ بستگت پہ دتی رب و سراہ بکننت اللہ و لعنت پشت انت پہ ظالماں ہما کہ

يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَعْتَدُوا عِوَجًا وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ

نہ کنتت (مردمان) چہ اللہ و راہ و دجے راہ و چوٹ ثابت کنگ و شوہاز انت۔ و ہمیشنت کہ چہ آفرت و

هُمْ كَفِرُونَ ۝ اُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُجْرِمِيْنَ فِي الْاَرْضِ وَمَا

منکرنت۔ و و ایشاں نہنت عاجر کتوک اللہ و (پہ چچک و چیر لوگ) ماں روی زمین و نیست

كَانَ لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ اَوْلِيَاءٍ يُضَعِفُ لَهُمْ الْعَذَابَ

انت پر ایشاں اللہ و چہ بغیر دگہ چچ پشت پناہے و دوچند کنگ بیت پر ایشاں عذاب و

مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ۝ اُولَٰئِكَ الَّذِيْنَ

دطاقتش نبونگ پہ اشکگ و نہ دینگ اشس و آ ہماکس انت

منزل ۲

ول یعنی اے شخص و ہمارا کاربن دنیا دار کہ آئی ذکر ساری بہوت آیا برابر بیت کنتت۔ چہ ”بَيِّنَةٌ“ (صافیں کشک) و ہما کشک مراد انت کہ بہ آئی و سر انسان و فی فطرت و راستیں فطرت و موافق روگ لو طبت بشر طیکہ چہ گرو پیش و احوال و جاواراں متاثر مہبت و توحید۔ اسلام۔ و قرآن و کشک انت فَاَقْرَبُ وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّيْنُ الْقَيُّمُ (روم رکوع) و فی الحدیث کُلُّ مَوْلُوْدٍ يُوْلَدُ عَلٰی الْفِطْرَةِ فَابْوَاهُ يَهُودًا اَوْ نَصْرَانًا اَوْ يَنْجَسَانَهُ اِلَّا وَسَّاهِدٌ مِنْهُ (گواہ چہ اللہ و جانب) قرآن کریم انت کہ آگواہی دنت کہ ”دین فطرت“ (توحید و اسلام) و سر عمل کنوک بیشک بہ تجکیں راہ و گام جنوک انت و آقرآن و فی حقانیت و ہم و ت گواہ انت سے آفتاب آمد و سبیل آفتاب چونکہ قرآن و یاروک جبرئیل امین و زوروک و اجر محمد صلی اللہ علیہ وسلم انت کہ بہ اسے اعتبار و آیان و ہم

شاهد گو شک بیت کنت بلکیں و اجر پیغمبر و شان ایش انت کہ و اجر و اخلاق و عادات، معجزات، زبان مبارک، نورانی چہرہ و غیرض چہ آئی و ہمک چیز و شہادت رسیت کہ ہما دین و ستاد روک ات آبرحقین دین ایت و مین قبلہ کتب موسیٰ اماما و رحمة و مطلب ایش انت کہ چہ قرآن و پیشس ہرج و می بیہ بہ کتام نبی و سرا نازل کنگ بوت آہم بہ دین فطرت و صداقت و درادگواہی دیوک ات خصوصاً موسیٰ علیہ السلام و سر ہرج من شانیں کتاب (تورات) و ہم دیگ بوت چہ قرآن و پیش آثر ایک مزینیں گواہے ہما مردمانی حقانیت و گو شک لو طبت کہ آیا دین فطرت و صافیں کشک و سر گام جنوک انت و یعنی یہود، نصاریٰ، بت پرست، مجوس، عرب، عجم، یورپ، ایشیا چہ ہر قوم و ٹنگ و جماعت و تعلق بدارت دانکہ تکران و نہ منت نجات حاصل کت نہ کنتت و اے دیم گوری (خطاب) بہ ہر کس انت کہ آقرآن و اشکنت یا و اجر پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و محی طہ کینان و دگران اشکنا نینگ مقصود انت کہ ماں قرآن و صداقت و بیچ ہمیں شک و شبہ نیست انت ہر کس کہ آمرانہ منتیت آ بزاں احمق و دشمن دین انت۔

و یعنی تکران و تکرانیں و دروغ نہ انت خدایہ راستیں پیغام انت کہ آرا قبول کنگ ضروری انت شری و سر کچ بورات کہ چہ امر و مسترین ظلم بیت نہ کنت کہ آہ خدایہ سرادروغے بہ بندیت مثلاً آئی و کلام مہبت و بچو شیت کہ اے ہماں و کلام انت یا واقعی ہماں و کلام بہ بیت و خدا ہر رب و فرمان بکننت کہ اے منی کلام انت بچو روشنائیں و سبیلانی باوجود آمرادروغ بند کنت و بچو شیت کہ آئی و کلام نہ انت۔

و یعنی ماں محشر و ہدیہ مخلوق و دیما پیش بنت و اشانی شرازانانی دفتہ چچ کنگ بنت آوہد و گواہی دیوک (ملائکہ، انبیاء، صالحین بلکیں و اشانی دست زیاد) گوشتنت کہ اے ہما بندخت و ظالم انت کہ ایشاں دتی پروردگار و بابت و دروغ بستگت و اے حق تعالیٰ و فرمان انت یعنی ہر کس گولہ سلم و نا انصافی و خدایہ کلام و دروغ بند کنت و چہ درستان مسترین گپ ایش انت کہ آفرت و منکرات و دگران و

بہ تجکیں راہ و روگ و من کنت و ماں اے شوہاز و انت کہ تجکیں راہ و چوٹ ثابت بکننت چشیر ظالمانی سر خدایہ خاصیں لعنت انت۔ و یعنی اینقدر ماں دراجیں زمین تچان و نہ جاگے و نا را چیر دات کنت و نہ حمایتی و مددگارے رست کت کنت کہ اشان و چہ خدایہ عذاب و برکینیت۔ و ہا پرچاکہ و ت گمراہ بو تنت و دگر اشس گمراہ کت۔ و یعنی ماں دنیا چوش کور و کر بو تنت کہ نہ حقین خبر و اشکگ و تیار انت نہ خدایہ نشانانی چارگ و آبادہ انت کہ اشانی گندگ و بلکیں ہدایت و راہیں بدستیں و اجر شاہ صاحب و اشی و مطلب چوش کپنگ کہ اللہ و سرادروغ بستش، بے اصل و بنا ہو دگیں گپ بہ آئی و نیگ منسوب کتس۔ اشان و چہ کجا و رنگتی۔ چہ غیب اشکان و بنا ہتگ نیب و راگد و ک نہ بوتگ۔ گڈا اے گپان و چونکائی جنت۔ لے پائی بن زہ کجا گور انت۔

ول جان بیا دیگ و معنی ایشنت ہے کہ ماں ابدی عذاب و گرفتار بوتنت و درستی دروغی اودا سرلوان و گار و گسار بوتنت ۔
 وک ادا منکرانی بدین انجام و مقابلہ و مومنانی نیکیں انجام و بیان فرمائنت ، اشانی عاجزی خدای دوست بوت پیشکاوتی دائمی و دشنودی و مقام داتی ۔
 وک یعنی منکراں و کور و کرات چوشکہ دوسہ آیت ساری و فرمائنتنگ ما کائوا یستطیعون السمع و ما کائوا یبصرون ۵ گدا آکس کہوت ہیج مکنیت نہ دومی و خبر و اشنگک
 قابل انت آتی و آغاز و انجام چونکائی ہماروشن ضمیر داروکیں ایماندارانی برابر ہی بیت کنت کہ آیاں گوں بصیرت و چچاں ماں حق و باطل و دنیگ و بد و فرق و تفاوت کنوک انت و
 وتی ہدایت دیوکائی خبران و گوں دل و گوش دارنت چارگی خبر
 ایت کہ ہر دو مینانی انجام چونکائی و برابر ہی بیت کنت ۹ دیم و
 حضرت نوح علیہ السلام و قصہ بہ ہی مضمون و تاہیہ و
 پیش کنت ۔ وک یعنی گوں مزین گیش و گوار و ہما چہیہ
 پیش داران کہ آچہ آئی و کنگ و شاماں گرانیں عذاب و گرفتار
 بیٹیت ۔ یا شمارا ہمارہ بنڈان و سوج دیاں کہ شہاچہ عذاب
 رکینگ بیٹیت ۔ وک یعنی وڈ ، سوار ، بیغوت ، یعوق و شہر
 عبادت و مکن ات کہ آئی و ذکر ماں سورہ نوح و پیدا کنت
 وک یعنی چہ غیر اللہ و بندگی و نادور نہ دارگ و جاور و سکین
 عذاب و آئیگ و خطرہ انت ۔ چہ درناکین روح و ہما
 روح مراد انت کہ ماں آئی درناکین و رنج دیوکین حوادث
 ظاہر بندت مثلاً قیامت و رنج یا ہمارنج کہ ماں آرج و
 نوح و قوم غرقاب کنگ بوت ۔ وک یعنی رسول و چہ ایدگ
 قومانی مقابلہ و چہیہ گیشگیں خصوصیات بوگ لوٹیت تے
 کہ انسانی گردن آئی و رور و بچکنت ، پدا توجشیں
 بشرے ہم نے کہ چہ ماں افضلین و ڈوٹیں مردے بیے مثلاً تو
 مزین مالدارے ہو تینے یا جاہ و حکومت و خدا بندہ ہو تینے
 ہرکس کہ تہی زندگی کنوک انت اہم ماشاء اللہ درست غریب
 بزرگ و کم ذاتیں مردم انت کہ گوں آیاں نند و نیاد و دیوان
 کنگ بہ ماننگی و شرمی گت ایت ۔ زاناں ماں تمامین خدائی و
 تو منتگ کہ خدا و سفارتی کار بہ تہی ذمہ و دیگ بوت ۔ آخر ما
 چہ توحب و نسب ، مال و دولت ، راج و قوم و زانا کمترین
 کہ رہے منصب و مازورگ بوتیں ۔ کم و ناکام و تہی زندگی
 کنوکین مردم شریف و مزین ذات و ڈلگین مردم
 بیوتیننت تو گڈ اہم یک خبرے ات نون تووت بگوش کہ آ
 سرسایوک (حجام) و گوش دوچانی ہما ہی و تو سپا ہدارے
 یا تہی درجہ و شرف گیش بوتگ ۔ و اشانی ایمان یارگ
 چونکائی تہی صداقت و دلیل بیت کنت ۔ چشیں واریں
 مردم کہ اشانی بزرگی و غریبی بالکل ظاہر انت اشانی چار و
 بچار و سوج و سر و بغیر و حاجی ایمان یارگ پر توجشیں
 کمالے ظاہر نہ کنت بلکین ما و چوش گوشیں کہ تو و تہی ہما
 درست دروغ بندت تو یک خبرے جو کنت و تہی ہما ہاں
 تہی خبرے گراں گوں تو ہمشور و ہم صلح بوتنت تاکہ اسے
 پیہم و یک شورشے چست کنیت و شہ نام و توار بجک بیت
 ایشنت اسے ہما ملعونانی تقریر و خلاصہ ، نوح علیہ السلام
 اشان و پیسہ دات کہ آئی و بیان دیم و پیدا کنت ۔ ۱۲

خسروا انفسهم و ضل عنہم ما کائوا یفترون ۱۱ لاجرم

کہ نقصان ش دات و تارا و گار بوتنت چہ آیاں ہما دروغے کہ بستگت ایشنت ہیج شکنیتنت

انہم فی الآخرۃ ہم الا خسرون ۱۲ ان الذین امنوا و عملوا

کہ آیاں ماں آخرت و ہمیش انت کہ چہ درستیاں زیادہ نقصان کنت البتہ ہما کساں کہ ایمان ش آرت و نیکیں عمل ش

الصلحت و اخبثوا الی ربہم اولیک اصعب الجتہ ہم فیہا

کت و عاجزی ایش کنتی پروردگار و دیم و ہمیشاں ہستی انت آیاں ہا اودا

خلدون ۱۳ مثل الفریقین کالاعمی و الا صبر و البصیر و

مدام پشنت کنت و اسے ہر دو کیں نہ قیاتی مثال ہنجو کہ یکے کور و کور و دگرے گندیت و

السبیع هل یستویین مثلاً افلات ذکر وون ۱۴ و لقد

اشکنت ۔ ہیں اہر دوکانی مثال برابرنت ۹ نون آیا شہا نصیحت قبول نہ کن ات وک و پر یقین

ارسلنا نوحا الی قومہ ائی لکم نذیر مبین ۱۵ ان لا تعبدوا

دیم دات نوح و را آئی و قوم و نیک و کم من پر شہا ظاہرین ترسیں نوکیوں وک کر ہیج کسے عبادت مکن ات

الا اللہ ائی اخاف علیکم عذاب یوم الیم ۱۶ فقال البلا

اللہ چہ بغیر و من ترسوں پہ شہہ سرا چہ درناکین روچے عذاب وک پدا گوشت سرداراں

الذین کفروا من قومہ ما نرک الا بشر امثلنا و ما نرک

ہما کہ کافر انت چہ آئی و قوم و کہ ما نہ گندین ترا مکر یک مردے مئے ڈولیں و ما نہ گندین کہ کسے

اتبعک الا الذین ہما اراذلنا بادی الساری و ما نری

تہی پیروی و بکنت مگر ہما کہ چہ مالک ذاتیں مردم انت (وہے نابجاری ہم فقط) پہ سرسری فکر و سرا و مانگین دیں

لکم علینا من فضل بل نظکم کذبین ۱۷ قال یقوم

شمار ایک مزنی تے پہ مئے سرا بلکین مئے خیال و شہا درست دروغ بندت وک گوشتی او قوم!

ارے یتم ان کنت علی بینہ من ربی و اتنی رحمۃ من

بچارات اگر من پہ راستیں رہے و سرا یوں چہ وتی پروردگار و طرف و دیمی دنگ پر من رحمت چہ

عِنْدِهِ فَعَمِيَّتْ عَلَيْكُمْ أَنْ لَزِمْتُمْ كُفُوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كِرْهُونَ ۝۳۸

وئی نیگہ آید آجیرانت چہ شے جہاں، ایاکرا آئی آہ زور پہ شہا بلچینیں دشہارا آوش نییت و

وَيَقُومُوا لَكُمْ عَلَيْهِ مَا لَأَنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ

داومی قوم! من سوال نہ کنوں چہ شہا پہ آئی آہ سہا چیزے مال۔ نیئ منی مزدوری مگر پہ اللہ سہا

وَمَا أَنْ بَطَّارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلْقُوا رَبَّهُمْ وَلَكِنِّي أُنذِرُ

ومن بگلیبوں (چہ وئی کرے) مسلماناں۔ آیاں ملاقات کنت گون تی پروردگارہ لیکن من گندوں کہ شہا

قَوْمًا تَجْهَلُونَ ۝۳۹ وَيَقُومُ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتَهُمْ

توے ات کہ جاہلی کنت و اوئی قوم اکے من چٹا نییت چہ اللہ گرفت آہ اگر من بگلیبوں آیاں۔

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝۴۰ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ

شہا سر پد نہت چہ ؟ و من بگوشوں گون شہا کہ اللہ خزانہ منی کر اینت ،

وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبُ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مُلْكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ

و نہ غیبی خبران زانوں و نہ گوشوں کہ من فرشتیوں و نہ گوشوں ہاگساں کہ

تَزِدْرِي أَعْيَبُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي

پہ شے جہاں حفیرنت کہ ہجر اللہ آیاں آہ خیر نہنت۔ اللہ شہا زانت ہر چہ جہاں

أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۝۴۱ قَالُوا إِنِّي نَحْنُ الَّذِينَ

آیاں دلاں بہنت (اگر چہ بگلیبوں) گرا آوتی من چہ ظالماں بچوں گشتش انور تو گون با جگر اکتگ

فَأَكْثَرَتْ جَدَّ النَّافِلَاتِ بِأَتَعْدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝۴۲

و با جگر اکتگ تو گون ما۔ نوں بیار پہ منے سہا عذابے آہ کہ تو ترسانینے مارا، اگر تو چہ راس گویانے و

قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ۝۴۳

گوشی آئی اللہوت کاریت اگر بلوٹیت دشہا عاجز کنت من ات و

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصُرَ لَكُمْ إِنْ

دشہہ کارے نییت منی خیر خواہی اگر بلوٹوں کہ شے خیر خواہی بکنوں اگر

و یعنی اے خبر راست انت کہ پیغمبر چہ ایند کہ مردمان سرفضل و ممتاز لوگ لوٹتے آسرفضلی ماں مال و دولت، ملک و حکومت ماں دنیا و پیش نہ انت بلکین اعلیٰ خلاق، بہتر ہیں و رہ بند، تقویٰ، جلال تری، حق پرستی، گون خدایہ مخلوق آہ ہمدی کنگہ ہا آیات و نشانیان پیش کنگ چہ سرفضل بہریت کہ حق تھا چہ اشانی معرفت آہ تمام حجت آہ جاوہرہ ظاہر کنگ لوٹیت، آیاں ماں خدائی وحی و ربانی دلیلاں ثبوتانی روشنائی آہ صافین آہ آہ گام جنوک انت و شپہ روح خدایہ خاصیں رحمت آیانی سر امدام گوارنت، نوح علیہ السلام آہ فرمائیت کہ اگر دیش چیز منی لوگ بظاہر موجود انت و یقیناً منی توک موجود انت لیکن چوشکہ کورہ ماں ریح آہ روشنائی آہ سچ نظر نییت شے جہاں ہن چہرے خدائی نورہ کنگہ عاجز ہما ننت تو آیا ما زبردستی کنتان آہ نور و رحمت آہ اقرارہ چہ شہا بگریں کہ چرائی آہ شہا اینک نرفت کنتان دور چچک لوٹت کہ چان آہ کنگ آئی آہ چارگ آہ ہن پہ وت آہ شات نہ کن انت۔ خلاصہ چوش بوت کہ منی بزرگی و سرفضل کہ شہا انظر نییت آئی آہ سبب ایشنت کہ شے دل آہ ہم کورنت

یا بند انت۔ و یعنی من پہ دین آہ تبلیغ آہ چہ شہا مزدوری و وظیفہ لوٹاں کہ شہا راشہ بیت کہ لے مرد بہ مال آہ لاچ آہ تبلیغ کنت۔ من و تی پروردگارہ نوکراں من آہ مزدوری چہ ہائی آہ دربارہ رسیت۔ خدایہ دادہ برکت آہ نہ من آہ شے مال آہ طلب بہت نہ حاجت گراغریاں یا کنتان آہ مالدارانی نیگہ آہ پر چاہلیساں۔ اگر شہا منی زندگیری آہ ایوک آہ آہ غریبانی سبب آہ حقیر و ذلیل زان ات تو شہر معلوم دار بیست کہ من آدمہ نہاں کہ ایمان آہ دولت داروکیں مال دارانی ظاہری واری و بزرگی آہ سبب آہ آیاں آہ مثل جاوران نیلاک دیان آہ چہ وتا دور بچناں، یک روچے کیت کہ اشان گون و تی رت آہ ملاقات کنت آیای منی شکایت آہ ماں آئی آہ دربارہ کنت کہ منی پیغمبر آہ متکبرین و نپادارانی خاطرہ ماغریبیں وفاداران آہ چہ وتا دور اشنگ و گلیننگ۔ ماں ظاہری جاوہرہ گندان آہ چون گوشت کتا کہ اشانی ایمان محض ظاہری ورواجی انت۔ دلاں تل کنگ و چارگ منی کار نہ انت اشی آہ حقیقت بہ خدایہ گورہ معلوم بہت و ہدیہ ما آئی آہ دیما پیش بہتیں۔ و یعنی چہ تی جاہلی و احمق آہ بہ و تی انجام آہ سر آہ نظر نہ دارنت۔ ایوک آہ آیانی ظاہری بزرگی آہ گندان آہ اشان آہ حقیر و بزرگ حساب کنت و ہنچ میں ناہودگیں درخواست کنت کہ اشان چہ وتا دور بدارنوں ماتھی کرے کائیں۔ آیا غریبی و حلالیں کسب و کار یک عیب ایت! سچے چیزانت کہ اشان آہ حق آہ قبول کنگ ہچ اڑ و جنجال پیش نییت۔ عموماً دولت و جاہ آہ نشر انسان آہ چہ حق آہ قبول کنگ آہ محروم دارنت۔ سبب انت کہ ماں ہرقل آہ حدیث آہ انت کہ نبیانی زندگیری کنگ ضعیف و بزرگ بنت بہر جاوہرہ شہانہ زان ات کہ درستان خدایہ پاک آہ گورہ جمع بوگی انت۔ او داسر بوان آہ معلوم بہت کہ وتا راچہ آیای بہتر زانگ شے جاہلانہ تکبر و مغروری ات۔ و یعنی من چہ شے جاہلی و تکبر آہ متاثر بوان آہ وتا راچون نقصان بدیاں، اگر شے رعایت آہ داران آہ من خدایہ مخلصین بندگان آہ چہ وتا را دور بداران توجہ آئی آہ سزا گرفت آہ من آہ راکے لباس کنت کنت۔ و کافراں نوح علیہ السلام آہ راکوشتگت کہ تو منے ہمیں بشریے، راج، قوم، مال و دولت آہ ہم چہ ما گیش نئے۔ آئی نپتہ آہ گون مزن مڑا ہاری و انصاف آہ

دنت کہ ہرچ ہمیں مرنی و فسرلی آہ شہا شوہازہ ات چہ آچراں یکے ہم من نہ داراں۔ بے شک من مثل شہا بشرے آن فرشتہ نے نہاں، نہ خدایہ تمامیں خزانگان آہ بمعنی دست آہ دانگنت کہ ہرچ پیماں بلوٹاں آیای آہ خرچ دورچ بچناں۔ نہ تمامیں غیب آہ خبرانی من احوال آہ داراں۔ و لیکن تمامیں خبران آہ متگ آہ باوجود چو شہا من کدی چوش گوٹاں کہ ہا مردمان کہ بہ شے نگاہ آہ آوار و بزرگ انت (یعنی من و منی بیل و منی بیل و ہمبلان) آیای آہ خدایہ بجزیر (خوبی و شہری) نہ دنت۔ مثلاً چشمانکے آہ بنوت و حکمت عطا کنت و ایدگران آہ ایمان و عرفان آہ دولت آہ بخشیت۔ بہ شہری آہ سر بہرہت کہ خداوند تعالیٰ چہ آیانی دلانی صلاحیت و احوال خوب سر بہرہ و معلوم دار انت۔ برکس آہ آہ صلاحیت آہ حساب آہ آہ فیض سر کنت و باطنی احوالانی رو آہ سلوک کنت آئی آہ منی یا منی ہر بلانی سر ہرچ ہمیں مہربانی نے فرمائینگت آہ شے جہاں چیرا نہت

اگر من چویش بگوشاں کہ ہا کساں کہ شنا سطرہ ہر بد حال و بزرگ گند گائے ، خدا تعالیٰ نے کہ اباطن بہ حال زانوگ انت ایان ء ہیج شرف و عزت نہ بخشگ تو من بے اصولی و نا انصافی گپے بیت ۔ ول حضرت نوح علیہ السلام چہ طوفان ء پیش نہ صد و پنجاہ سال ماں وتی قوم ء کرا جلت تبلیغ کت شب و روج چیر کائی و علائقہ ایان ء نصیحت کت ہر یک شبہ ء پتہ ذاتی تبلیغ ۔ سرسوج و سجت و تران ء کڑی دراج کش بوتگ ماں بے جیڑہ صد ہا سال گو سنتت کافران ء آخر چہ حقانی بحث و ترازاں عاجز بلوان ء گوشت کہ اسے دراج کشیں کڑی (زنجیر) ء جمید ابدار بس اگاں تورا ست نے تو ہا عذاب ء کہ مدام آئی ء ہم تراپ ء تو دریاں بوتگے ہتہلی مکن آئی ء نوراً ایار تاکہ اسے ہمک روجی جڑہ پلاس بہ بیت ۔ ول یعنی اسے چیر منی اختیار نہ انت ۔ خدا ہر و بد ء بہ وتی حکمت ء روء لو طیت عذاب نازل کنت مئے فرض ایوک ء ہمیش ات کہ ماشارا آگاہ بجنیں ۔ باقی عذاب تو آفرین ہوناک و عظیم الشانیں کاریت کہ آئی ء یارگ و دفع

کَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ط
اللہ شے گمراہ کنگ ء ارادہ یا بکنت بہا انت شے رب و بہائی ء نیگک شمارار وگی انت ول
أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَىٰ إِجْرَامِي وَ
ایا گوشتت کر تکی اڈ کنگ اسے قرآن ول بگوش کر اگر من اڈ کنگ اگر اپنی سر انت منی گناہ و
أَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تُجْرَمُونَ ؕ وَأَوْحِيَ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ
من ذمہ دار نیوں ہر گناہیکہ شبہائی کن ات ول و حکم بوت پہ نوح ء نیگک ء کہ ہرگز ایمان نیاریت چہ
مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَآ كَانُوا يَفْعَلُونَ ؕ
تسی قوم ء مگر ہا کسے کہ پیسرا ایمانی آرتگ ۔ نوں نیگین مہو پہ ہا کاراں کہ آنت گائنت ول
وَأَصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحِينَا وَلَا تَخَاطَبُنِي فِي الَّذِينَ
و اڈ بکن بوجیگ ء مئے روبر ء و پہ مئے حکم ء و گفت گو مکن گوں من در حقے
ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ؕ وَيَصْنَعِ الْفُلْكَ وَكَلَّمَا مَرْعِيهٖ
ظالماں بیشک آغرق بنت ۵ و اڈ کنگایت بوجیگ ء ول دہر بر کہ گوشت اودا
مَلَأْنَا مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالُوا إِنَّا نَسْخَرُهُمْ وَإِنَّمَا كُنَّا
سردارے چہ آئی ء قوم ء مذاقش کت گوں آئی ء ول گوشتی کہ اگر شامسخو کن ات گوں ما اگر ما ہم
نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ؕ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ
مسخرہ کنیں گوں شما ہنچو کہ شما مسخرہ کن ات ۵ نوں زوت زان انت کہ پہ کئی سرا
يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ؕ
کیت عذاب کہ رسوا کنت آئی ء (ماں دنیا یا) و ایر کیت پہ آئی ء سر عذاب دائمی (ماں آخرت) ء ول
حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ
چہ ہماوتی کہ اتک مئے حکم جوش ارت آپ ء چہ ترون ء ول گوشتیں کہ سوار کن ماں بوجیگ ء چہ
كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
ہر قسم ء جفت دودار (یک نرے یک مادگے ول) (سوار کن) وتی لوگ مرد ما مگر ہا کسے کہ پیسرا بوتگ (آئی ء غرق بوگے حکم

بکنت ۔ ۱۲
ہمے صفحہ ء فوائد : ول یعنی بہ کفر ء سر ائیکر
ضد و ہٹ کنگ و گوں مزین شوخی و بے شرمی پہ عذاب ء
نزول ء استدعا کنگ اسے گل پدرا کنتت کہ خدا ء ارادہ
ہمیش انت کہ شمارا ماں گمراہی ء بجلیت و گڈ سر شمارا
ہلاک بکنت گڈا اگر شامسخو بد کرداری ء سبب ء خلا
پہ شامسخو بواہیت تو من توری ہر قدر نصیحت بکنناں ،
شے خیر خواہی و دوزا ہی ء بلوٹاں منی نصیحت و دوزا ہی
چہ نفع و سیت دات نہ کنت شے رب ہماوت انت کہ
ماں آئی ء میلک و تصرف ء ہمک چیز انت گوں ہر کس ء
ہر ہمیں معاملہ بکنت کسے آئی ء داشت نہ کنت ۔ دوتاں
بہائی ء نیگک ء وا تر کنگی انت ہماوت در ستان ء
آیانی عملانی جزا و سزاوت دنت ۔

(ربط) حضرت شاہ صاحبؒ نوشتہ کنت ” داں ادا
ہمن کرسولات و اعترافات انتت چویش بگوش کہ اسے
درتیں جواب و پتہ ہمیشاں ء دیگ بوت یکے اشانی
دعویٰ نو کینے ات کہ آرتماں دیم ء قصہ ء در میان ء بیبا
کنت ۔ ول اسے گفت گو مکہ ء کافراں گوں واجہ پیغمبر ء
کت کہ اسے قرآن نووت اڈ کر تگ و آرتگ ، خدا ء
کلام نہ انت ۔ حضرت نوح علیہ السلام ء کتاب نیار تگ
ات کہ آئی ء قوم ء اسے خبر بکتیں (کذا فی الموضح) لیکن
لھتیں مفتراں اسے آیت ء ہن نوح ء قصہ ء خبر پیش
داشت تگت یعنی آئی ء قوم ء گوشت کہ ہما خبراں ء نوح
ء بہ خدا ء نیگک ء نسبت دانگنت آخراں ء استی ء دت
ساز اتگ انت و گڑ تگنت ، لھتیں ء گوشت کہ گفتگو
مکہ ء مردمانی گوں واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ء ات مگر اشی
ء تعلق خاص گوں نوح قصہ ء ات چویش بگوش کہ آیات گوشتگ
ات کہ اسے داستان شتاوت گڑ تگ ۔ در حقیقت
اسے قصہ ہائی ہیج بنیادے نیست ۔

ول قرآن ء ” مفتتری ” گوشتگ ء تحقیقی جواب ماہے
سورت ء یک رکوعے ساری ء گوشت ۔ ادا آخری
و گڈی پتہ دات ۔ یعنی قرآن ء خداوندی کلام بوگ
گوں نہایت واضح و محکیں دلیلاں ہمگ بر اثابت کنگ بوتگ ۔ اسے ڈولیں روش نامیں چیز ء تکذیب کناں ء شامسخو قسم ء گناہ بہ وتی سر زور گائنت آئی ء
دباں یک روجے بہ شے چکت ء کیت ہمائی فکر ء بکن ات من باز تبلیغ کناں ء وتا را بے مبار کنگ ۔ نوں ہرچ رد کاری ء شامسخو ات بہ آئی ء من جواب دار نیوں ۔ البت
اگر بند جزا ایشی رامن وت گڑ تگ تو آئی ء گناہ منی چکت ء کیت نہ کنت ۔ ول وہ کہ قوم ء چہ حد ء زیات حضرت نوح سوکی کت و تکلیف دات تو نوح علیہ السلام ء
حد ہا سالانی دلاں آپ کنو کنی ظلمان ء بر داشت کنگ ء پد بہ خدا ء دربار ء شکوہ کت ” ایتی مغلوب فالتصویر ” کہ من مغلوب و نزوراں شما چریشاں بد بہ بگرات ،
ارثا دبت کہ ہرچ حسابی مردمانی نصیب ء ایمان ہست ات آیات ایمان قبول کت ۔ آنت رگ ء چریشاں کسے ایمان یاروک نہ انت پیش کا نوں چہ اشانی دشمنی و تکذیب

و دل سو کیء غمگیں مہو۔ عنقریب خدا چریشاں تہی انتقام (بیر) جہتاں کنوک انت۔ کہ چہ آئی تہا میں ناشرو بدکارانی خاتمہ بیت۔
 و حق تعالیٰ ء گون نوح علیہ السلام ء گوشت کہ یک بوجیگے مئے روبرو (یعنی مئے نگرانی ء) مئے حکم و تعلیم و الہام ء روء اڈکین پرچا کہ ہے زوناں آپ ء
 یک خوفناکین طوفانے آیوک انت کہ ماں آئی ء توک ء یقینا اے ظالم و تکذیب کنوک کل غرق بنت فون بہ اشانی حق ء اے فیصلہ الم ء بہ عمل ء کیت
 شما در حق ء یک ظالمے ء ہم گون من سفارش و غیرہ ممکن ات۔ آیوکین عذاب پیکاکیت حضرت ابراہیم علیہ السلام ء وہ کہ بہ لوط ء قوم ء حق ء جبرہ بنا رکت آت
 ہم بہ ہے داب ء گوشت بوتگت یابڑا ہیئم اعرض عن ہذا انتہ قد جاء امر ربک و انتہم ایتہم عذابک غیر مردود (ہود۔ رکوع ۷)
 و بیان کنندت کہ کشتی ماں چنت سال ء پید تیار بوت، بوجیگے نہ انت بلکہیں یک مزین جہازے ات کہ آئی در جہم جہا جہا انت۔ مفسر ایشی ء تفصیل ء رد ا
 باز ما لہو آمیر و عجیب و غریبیں روایات بیان کرنگنت کہ گیشتر چریشاں اسرائیلی روایات انت۔

و کہ بچار اچہ پیغمبر ء نون تو اوستا کارے بوتے۔ کہی یک عجیب چیزے گندان ء چہ نوح علیہ السلام ء جہتتش گپت کہ اے چہ چنے اڈکنگائے واجہ ء
 پستہ و اکت کہ یک لوگے اڈکنگاؤں کہ آپ ء سر ء روت و چہ غرق بوتگ ء رکینیت۔ چریشی ء اشکنگ ء آیاں پہ طنز و کلاگ زرتخت کہ ماں خشکیں زمین ء سرا
 چہ عنرق بوگ ء رداوتی رکینگ ء گلایش انت

و حضرت شاہ صاحب رکیت: آکنڈ گانتت کہ خشکیں زمین ء سرا چہ غرق بوگ ء حفاظت ء ساماں کنگا انت، اے کنڈ گانت اے خبر ء سر
 کہ موت سرا اوشتاگ و اے کنڈت۔ ہے تفسیر ء مطابق ء مترجم محقق ء فانا نسخر منکم الخ ء ترجمہ گون حال ء صیغہ ء کنگ۔ ابن کثیر
 و غیرہ نسخر منکم ء تہا استقبال ء معنی مراد گرت، یعنی مروچی شما مارا الحق گوشت و کنڈت لیکن آ زمانگ نزدیک انت کہ آئی ء جواب
 تھے حماقت و بیوقوفی ء سرا مارا کنڈگ ء موقع رسیت وقتیکہ شما وتی جہرمانی سبب ء سرا یاب بت

و یعنی نون ہج تاخیر نہ بیت، زوت ظاہر بیت کہ دنیا ء رسوا کنوکیں و آخرت ء دائمی عذاب بہ کسی سرا رکیت۔
 و یعنی نوح علیہ السلام بوجیگے اڈکنان بوت دانکہ وعدہ ء مطابق ء طوفان ء و ہدایت و سربوت، حکم بوت جہیران ء کہ بگوارنت و زمین ء
 کہ وتی توک ء آپ ء ڈن ء بچنڈ و فرشتگان ء کہ عذاب دیگ ء رداوتی وتی فرض ء انجام بدینت۔ آخر چہ بڑنا ہور ء گوارت و چہ چیر ء زمین ء
 وتی آپ مثل چنگانی آپ ء جوش دیان ء دراکشت، دانکہ چہ نان پچوکیں تن وراں آپ ء ٹنگار بست۔

(تبدیلہ) ماں تنور ء معنی ء اختلاف انت لہتیں چہ تنور ء مطلق نان پچوکیں تنور مراد گرت لہتیں گوشت کہ یک تنورے چہ بی بی حواء
 دست بدست ہواں ء حضرت نوح علیہ السلام ء دست ء کپتگت، چہ ہے تنور ء و ہدیہ آپ چست بہ بیت گڈ ازاں طوفان ء و ہدیہ
 بوتگ و شما مردم ماں بوجیگے ء سوار بیہیت۔ لہتیں گوشت تنور خاصیں چہ تھے ء کہ ماں کوفہ ء ات یا ماں جزیرہ ء ات، لہتیں ء دعویٰ کنگ
 کہ تنور صحب ء سفیدی و روشنائی ء گوشت یعنی صحب ء روشنی شربت بیت۔ ابو حیان گوشت "فادالنتور" ممکن انت کہ ظاہری عذاب ء ترس ء
 گیشی ء چہ کنایہ انت۔ چہ ابن عباس ء منقول انت کہ تنور ء معنی "و جہارض (زمین ء بالائی حصہ) انت۔ بڑا ما تفسیر کہ کنگ ہے معنی معنی مقدم کنگ و
 لہتیں و کہ معنایانی طرف ء ہم اشارہ کنگ۔ حافظ ابن کثیر ء ہے تفسیر ء رند گوشتگ ہذا قول جمہور السلف۔

لہو یعنی ہرچ جنارے ء ضرورت انت و آئی ء نسل ء باقی دارگی انت چہ یاں یک یک جوڑی ء (نر و مادہ) ہم ماں بوجیگے ء سوار بکن ات
 و یعنی مفت در بوتگ کہ آیاں ظالمانی پت و ہماہی ء سبب ء غرق کنگ بہ بنت و لآت مخاطب بینی فی الذین ظلموا انہم معرفون
 چریشی ء مراد نوح ء چک "یام" انت کہ بہ کنعان ء لقب ء نامدار ات و کنعان ء والدہ "واعلہ" چہ لوگ ء مرد ماں اتاں و تارا یک کر داشت و ماں
 طوفان ء غرق بوتنت - ۱۲

فل یعنی ہشتاد مردم یا کم و گیش۔ فل نوح علیہ السلام ء گوں وتی ہیراں گوشت کہ خدای نام گران ء ماں بوجیگ ء سوار بیت ہیج غم مکن ات۔ اشی
 رُوگ و جلگ درست چہ خدای حکم و فرمان و چہ آئی ء نام ء برکت ء انت ء غرقابی ء ہیج فکر نیست، منی پروردگار مومنانی سر امرن مہربان انت آچہ وتی فضل و
 کرم ء مارا صحیح و سلامت ایر گجیت چہرے آیت ء معلوم بیت کہ کشتی وغیرہ ء سوار بوجگ ء وہد ء بسما اللہ ء گوشت لوٹیت۔
 فل یعنی بوجیگ کہ کوہ ء موحاں چہر ان ء بے ترس ء دیم ء روان ات۔ سوار بوجگ ء پید نوح علیہ السلام ء وتی چک "یام" (کنعان) کہ آئی ء وتی پت، برات

وغیرہ کلیں عیال ء چہ جدا بوان ء و کافرانی ٹولی ء
 اوشتوک ات، تواری پر جت کہ اے بد بختیں کافرانی
 ہما ہی ء بل گوں ماں بوجیگ ء سوار ہوتا نہ کہ تو چہرے
 مزین مصیبت ء در دست (رستگار) بنے۔
 تنبیہ یا و نوح علیہ السلام آئی ء رامون زانگا
 پیش کا توری پر جت توری بندر ء بی آمون ات
 یا آرا کافر زانتگی مگر پے اے امیت ء کہ ہونا کیں
 نشانان ء جم وت گذران ء بلکیں مسلمان
 بہ بیت یا "واهلک" ء عمومی معنی ء گران ء چہ پدیری
 شفقت ء جوش ء جوشی کت و الاکمن سبق علیہ
 القول ء مجمل بوجگ ء سبب ء آئی ء سہرا چہاں
 کنگ نہ فہمی واللہ اعلم۔

فل آئی چہ وتی جاہلی و کن ذہنی ء نون ہے خیال
 کنگا کت کہ ہنجوش ماں ادنائیں سیلاب و طوفان ء
 مردم باز برابر زیں کوہاں لک کپنت و وتی ساہ ء کپنت
 من ہم بر زیں کوہے ء سہرا لک کیاں ء وتی ساہ ء در دست
 کناں۔ فل یعنی ماں کتام چرت ء کپنتے اے ادنائیں
 سیلاب نہ انت خداوندی عذاب ء طوفان انت، کوہ چہ
 چیزیت مروچی ہیچ چیز چہ خدای عذاب ء در دست کت کنت
 البت خدای کے ء سہرا مہربان بہ بیت آدر دست بیت
 کنت، مگر چشیں ہنگامہ ء گروچیل و انتقام ء موقع ء
 رحم ء سوال نہ بیت پت و چک ء اے گفت گو سر جم نہ
 بوتگت کہ آپ ء یک چولے ء در میان ء کیاں پے مدامگی
 ہر دو بینان ء چہ یک دگر ء جدا کت۔

فل داں یک مدتے ء ہنکر ہورے گورت گوشے کہ آسمان ء
 کلین پ ہیچ بوتگت وز میں ہر جاگہ ء پاٹ ء ارتگ و ترنگتگ
 تمامیں کوہ ماں آپ ء غرق ترزتت ابید چہ بوجیگ سواریں
 ایدگ مردمان کہ در بابت ء آیانی نوح علیہ السلام ء دعا کرتگت
 رَبِّ لَا تَذَرْنَا عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دِيَارًا (نوح رُوگ)
 غرق بوتنت۔ آدمان ء خداوند قدوس ء زمین حکم دات کہ وتی
 آپ ایر بر سر جنبران ء فرمان کت کہ آپ ریچک بند کین ات گدا آئی
 مجال ات کہ ہر دو بینان بہ آئی حکم ء رندگری ء یک مانے تاخیر
 بختیں۔ چنانچہ آپ خشک بوجگ ء لگت کشتی (بوجیگ) بہ کوہ چوہ
 ڈک ات کہ ہشتینانی گوشت ء پید آمان موصل ء ات و ہرچ کار
 کہ خدای واہبت (مجرمان ء سزا دیگ) آسرحم بوت۔ بہ ظالمانی
 حق ء گوشت بوت کہ چہ خدای رحمتاں زہر بوان پے مدامگی ماں

وَمَنْ أَمِنَ ط وَمَا أَمِنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ۝ وَقَالَ ارْكَبُوا
 (سوار کیں) ہا کسا کہ ایمانش ارتگ ایمانیا رنگ گوں آئی ء مگر کتے ء۔ فل
 فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ جَبْرِيهَا وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ
 ماں بوجیگ پر اللہ نام ء انت آئی ء روان بوجگ و آئی ء ننگر بوجگ۔ بیشک منی پروردگار بخشوک
 رَحِيمٌ ۝ وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى
 مہربان انت فل و آئی زرنتت رباہہ گرگ ء لگت گوں آیاں ماں ایڈ ویس چولانی تہا کہ کوہانی پیمانیت۔ وتوار
 نُوحٌ ابْنُهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يُبْنِي أَرْكَبَ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ
 جت نوح ء وتی چک آئی گوشے یا ات کہ اومنی چک اسوار بوجگت ما و مسبو
 مَعَ الْكَافِرِينَ ۝ قَالَ سَاوِي إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ ط
 کافرانی ہمراہ فل گوشتی زوت پناہ گروں من یک کوہے ء سہرا کہ پچینیت منار چہ آپ ء غرق بوجگ
 قَالَ لَأَعَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ
 گوشتی ہیچ پچینیک نیستت مرد چکیں روح ء چہ اللہ حکم ء مگر یہ ہمانی ء سہرا کہ رحم کنت و دیماں بوت
 بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْبُغْرِقِينَ ۝ وَقِيلَ يَا أَرْضُ
 آہر دوکانی در میان ء چول پدا بوت چہ عنق بوتگیناں و حکم بوت کہ اوز میں
 ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَسْمَاءِ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ
 ایر بہر وتی آپ ء و او آسمان بس کن (گوارگ ء) وحشک بوت آپ و تمام بوت کار
 وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعِدَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝
 بوجیگ اوشتات پے جودی ء کوہ ء سہرا گوشت بوت کہ دور بیتت ظالمیں قوم
 وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ
 وتوار جت نوح ء وتی پروردگار گوشتی ای منی رب منی چک چہ منی بوجگ ء مردمان انت وتی
 وَعْدُكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَكَمِينَ ۝ قَالَ يَبْنَؤُا زُرَّاتٍ
 دعدہ بیشک راست انت و تو چہ در ستاں مستربن حاکمے۔ گوشتی اونوں آئیں چہ تری

و ما من دآبۃ ۱۲
 حضرت یحییٰ علیہ السلام

۱۲

ہلاکت و مصیبت ء غار بکپ ات۔ تنبیہ: ماں ایشی ء اختلاف انت کہ طوفان نوح ماں تمامیں دنیا ء اہت یا ماں خاصیں ملکاں۔ آئی ء فیصلہ ء اے موقع نہ انت مگر یاد آرگ
 لوٹیت کہ ماں "دائرة المعارف" نامی کتاب ء لھتیں یورپی محققانی ہنچیں اقوال و دلائل نقل کنگ بوتگت کہ طوفان ء عمومیت ء سہرا انت۔ چہر یاں اکثر خیال ہمیشنت کہ موجودہ
 دنیا ء کل انسان حضرت نوح علیہ السلام ء سٹیں چک "سام، حام، یامث" ء اولاد انت و جَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمْ الْبَاطِلِينَ چہ طوفان ء ہا چک و حیوانات کہ ہلاک بوتنت آیانی
 ہلاکت بہ تقدیب ء ر دانت بلکیں جوش کہ خدای دگر طبعی سببانی ذریعہ بہ آیانی سلاموت ء کاریت و آظلم حساب نہ بیت۔ ہے پیمانیشانی اے موت چہ ہے ذریعہ ء وار د بوت
 آخر ماں روئے زمین ء طوفان و سیلاب مدام کابنت و ماں اشاں باز چک و دولت ہلاک بنت۔ ۱۲

مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِ مَا لَيْسَ

لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّيْ أَعْظُكَ أَنْ تَكُونِ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿۱۰﴾

ترجمہ: اے نبی! وہ عمل خراب ہے۔ تو نہ سوال کر کہ جس چیز کے بارے میں تو کو علم نہیں ہے۔

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنُ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿۱۱﴾ قِيلَ يٰ هُودُ

اگر میں نے تجھ سے اس سے زیادہ مانگا تو تو میری تلافی کر۔ اور اگر میں نے اس سے زیادہ مانگا تو تو میری تلافی کر۔

أَهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ ﴿۱۲﴾

اور ہمیں سے امن و برکت کے ساتھ اترنا اور ان لوگوں کے ساتھ جو تم سے ہیں۔

وَأُمَّمٍ سَبَقَتْهُمُ إِثْمَانًا وَعَدُوًّا لَّنَا فَأَنْزَلْنَاكَ مِنْ أَجْلِ الْيَوْمِ الَّذِي تَأْتِيهِمْ

اور ان لوگوں کے لئے جو تم سے پہلے گناہ کیا اور ہمارے دشمن ہیں۔

وَأَنْبَاءَ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ

اور ان لوگوں کے لئے جو تم سے پہلے گناہ کیا اور ہمارے دشمن ہیں۔

وَلَا قَوْلِكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿۱۳﴾

اور ان لوگوں کے لئے جو تم سے پہلے گناہ کیا اور ہمارے دشمن ہیں۔

وَالِي عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ

اور ان لوگوں کے لئے جو تم سے پہلے گناہ کیا اور ہمارے دشمن ہیں۔

إِلَهٍ غَيْرُهُ إِن أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿۱۴﴾ يَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ

اور ان لوگوں کے لئے جو تم سے پہلے گناہ کیا اور ہمارے دشمن ہیں۔

عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۱۵﴾

اور ان لوگوں کے لئے جو تم سے پہلے گناہ کیا اور ہمارے دشمن ہیں۔

فل نوح عليه السلام ء اے عرض تمام وہ دعوت گوت، چہ کنعائ غرق بیگ پیش یا غرق بوگ پد۔ دوہیں خمال ہستنت۔ ہم کنعان و منافق شکل و صورت و رفتارانی بناؤ انرا مومن نہنگاٹت یا کافر نہان ماں رب العزت بارگاہ ء اے عرض کت دوہیں خبرانی امکان انت۔ اگر مومن نہان چہ غرق بیگ ء پیش عرض کتگی تو مقصود چہ پیشی و فی ذاتی اضطراب ء الہارات وچہ خدائ فریاد کنان ء آئی ء رکینگ ء واسطہ انتظام کنگی ات داگر غرقانی پید اے گفتگوت تو محض معاملہ ء اصل حقیقت ء معلوم کنگ ء ردا دتی بقراری ظاہر کنگی ات۔ یعنی خدایا! تو وعدہ کرتگت کہ منی اہل کینے و کنعان مومن بوگ ء سبب ء ” اَلَا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ ” ء استثناء ء نہا بظاہر داخل نہ انت کہ اتی ء غرقابی ء رازچی انت ہ بے شک تھی وعدہ برحق انت کہسے ء دل پریشی نہ جنت کہ معاذ اللہ تو وعدہ خلافی کنگ۔ شہا حکم الحاکمین و شہنشاہ مطلق ات، ہم ء بیعت یا بیعت کسے ء حق نہ رسیت کہ تھی فیصلہ ء دیم ء ان بکنت یا شماراہ وعدہ خلافی ء سمرل مجبور بکنت نہ کسے ء چوش زبانت کہ تھی گوشتگیں حلم ء بہت ء

یک ڈولے ء نکتہ چینی بکنت فقط یہ وقتی دل ء تلاء اے قصہ ء راز ء زانگ لوٹاں۔ جواب دیگ بوت اے چہ لوگی مردمان نہ ات کہ بریاں رکینگ ء وعدہ کنگ بوٹگت بلکین اے کس ماں ” اَلَا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ ” ء شامل انت پرچا کہ آئی ء عمل خراب انت ترا آئی ء کفر و شرک ء حقیقت ہج معلوم نہ انت جیرانگی گپت انت کہ پیغمبرانہ فرست ء روشنی ء باوجود آئی صریح کفر چہ تو مخفی انت و ترا اشتباہ بوٹگ۔ آکسے ء کہ حقیقی احوال ترا معلوم نہ انت آئی ء بابت ء چہ ماچس نامنا سبب نہ تھا طلب کن۔ مقربان ء چوش نہ براہیت کہ بے زانگ فہمگ ادب ناشناسیں جاہلانی پیم ء گپ بکت۔ آیت ء اے تقریر ہما جاوے انت کہ نوح علیہ السلام کنعائ مومن نہ انت داگر آرا کا فرزانگی توش ایدے سوال و درخواست ء مطلب چوش بہ بیت کہ ماں ” انجاء ” ء ذکر ء ” اہل ” ء لفظ ء چونکہ عام مومناں جدا بیان کنگ بوٹگت چریشی نوح علیہ السلام ء ہمی خیال کت کہ منی اہل ء چرے دنیاوی عذاب ء رکینگ ایمان شرط نہ انت۔ ” اَلَا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ ” مجمل ات، پیشکا نتوہیت کہ آئی ء مصداق ء متعین بکت۔ بنا ء علیہ ماں شقیقت پدیری ء چوش آییاں عرض کت کہ الا العالمین امنی حکم یقینا منی اہل ء داخل انت کہ آئی رکینگ ء شہا وعدہ کرتگت کہ اتی اے چونکہ اتی غرق بو ان انت یا غرق کنگ بوت۔ پستہ دیگ بوت کہ تھی اولی مقدمہ (ان ابی من اہلی) ردا انت۔ ہما اہل ء رکینگ ء وعدہ ات، ماں آئی ء اے داخل نہ انت پرچا کہ آئی کر توت سک خراب انت و ہم ترا ” اَلَا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ ” ء مصداق ء علم نیست کہ اتام کس انت، گدا ہر چیز ء کہ شہا علم ندر ات آئی ء بابت ء ماں چشیں محاسبہ ء رنگ ء سوال کنگ یا عرض و گوش کنگ ترا نہ براہیت۔ فل حضرت شاہ صاحب نوہیت کہ ” مردم ہما چیز ء جنت کنت کہ نزانگی لیکن مرضی معلوم بیگ باید انت۔ اے کار جاہل نیگنت کہ مستترین ء مرضی ء محبت ء نیگ ء دنگوش گور مکت و پدا محبت بکت کہ ” مرضی پرچے نہ ات؟ اے گوشتگیں فائدہ ء نہا بیان بوٹگ۔ فل حضرت نوح علیہ السلام ء لرزگے ڈرت توہ کتی، لیکن چوش نہ گوشتی کہ پدا چوش نکناں کہ مریشی ء دعویٰ ء معنی ظاہر بیت بندہ ء راچے مقدور ہست، باید انت کہ چہ ہائی پناہ بلوٹت کہ چہ من ء دوبارہ اے خطا سرزد ہست و ماں دل ء نہ کنگ

مقامی وقت علی فاظہر حسن البق

بکن ات - پریشانی و تنگدل مہبت چوت کہ حضرت نوح علیہ السلام نے صد و پنجاہ سال صبر کت۔ ک کہ بنگ و بہت ہم اختیار داروک حکم بلکہ معبودانت۔ ماں سورہ اعراف
 ہود و قوم و داستان گوست۔ و یعنی من وراثت مال پکارہ انت منی پیدا کنوک و دنیاوی حاجت و افری نواب و اجراء دیوک انت۔ اے گپ ہر یک پیغمبر و وقی
 راج و قوم و گوشت تا نکر بند و نصیحت بے طع و اثر داروک بہ بیت، مخلوق آئی و محنت و پے دنیاوی للچ و بردا حساب کننت۔ و یعنی ہم کر شتا گنٹ ذہن ات کہ چشم مزین
 گپتے ہم سر پد بخت نہ کن ات کہ یک کسے بے طع و بے لاچ و تنہا چہ دوزو اہی و درد مندی و خاطر شے دارین و فلاح و گپ و کنت شتا آئی و وقی دشمن و بدخواہ زاناں گون
 آئی جنگ بنا کن ات - ۱۲

(ہم صفحہ و فوائد)

ول ہے سورت و شروعات و اے جملہ و تفسیر بیان بوت
 و یعنی و ہد پے و ہد خوب ہو گوار بنیت۔ ا قوم چونکہ کشتا
 باغات جنگ و واسطہ باز ہد و ناک ات ہمیشہ کا ایمان یارگ
 ظاہری فوائد و برکات ہم بیان کننت کہ در بابت آیانی حق و
 زیاد رغبت و شوق یاروک ثابت بہ بنت۔ نوشتہ کننت کہ
 چہ ستر سال و اشانی علاقہ و ہور و نہ گوارنگت و ملک خشک سالی
 شکارا ت ہود علیہ السلام و وعدہ کت کہ ایمان یاران و
 بہ خدا و نیک و رجوع کن ات اے مصیبت دور بیت۔
 و یعنی شے مالی و بدنی قوت و گیش کننت، ماں اولادان
 برکت دنت ماں و شحالی و شتر بنیت۔ گون مادی قوت و
 ہور شے روحانی و ایمانی قوت ہم زیات کنگ بیت بنظر یک
 خدا تعالیٰ و نیک و رجوع کنان و ماں آئی اطاعت و مثل
 مجراں دیمانترین ات۔

فک ایش آیانی سطر اہرین ہٹ و مضد ات کہ گوشت گشتن کشتا
 بہ وقی پیغمبری و بردا چشم حکمیں ہوتے و دلیل ہم نیا رنگ کہ
 ما شتا لاپ پیغمبر زانین خدا ہر کس و پیغمبری در جہدنت با بدانت
 کہ آئی و تقرری و کاگد و قبض ہم دیگ بہ بیت۔ چنانچہ ماں
 حدیث و انت کہ ہر چ نبی نے مبعوث بوت گون آئی انھیں
 صافین نشان دیم دیگ بوتنت کرائی و سرا کسے ایمان
 یارگ بلو بیت تو ایمان آرت کنت ہمیشہ کا گون یقین و
 گوشتک بیت کنت کہ ہود علیہ السلام و ہن نشان پیش
 کنگت مگر اشاں بہ وقی ہٹ و مضد سبب و ہمیشہ گوشتش
 کہ شتا ظاہرین نشانے نیا و رنگ (شاید اشانی مراد چوش بیت
 کہ در ستانی گردناں گران و بہ ایمان یارگ و مجبور بکنت)
 بہر حال ما فقط چہ تہی گوشتک و تی معبود (بتان) و بیل دات
 کنت نہ کنیں و نہ کہ تی رسالت پیغمبری و قبول راہتیں۔
 و یعنی ایش کہ توبے سر و ہنیں گپ جے و کنگناں بیوقوف
 کناں وقی دشمن جوڑ بنیتے مے مخال چوش انت کہ چہ مے معبودا
 یے و تی سرا آسیب یل داتگ کہ تونوں مجنون و گنوک بوتے
 (العیاذ باللہ) تو کہ جہ اشانی عبادت و مردمان و ہن کن ات
 و اشاں و بدورد گوشتے اشاں اے ادبی و سزا ترا داتگ
 کہ نون تو مثل گنوکاں و گپ و رپ جننے۔

و یعنی آبر کارس ڈوک و بتان من و راپے تا وان دات
 کت کنت شتا کہ مزین شہزور و طاقت و در نظر کاریت وقی
 معبودانی نوح و شتاں ہوان و منی ہمیں یک و تنہا ہنیں
 مردے و سرا گون وقی تمہیں قوت و انا گتی جملہ بے بخت ات

وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ

ذات قوم اگنا ہاں بخشائینت چہ وقی پروردگار و رند و رجوع کن ات آئی نیک و ط روانہ کنت چہ آسمان و

عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا

پہ شے سرا بر دیوکیں ہور و گیش کنت شے زور و پے زور و چکت و ودیم و مگر دین ات

مُجْرِمِينَ ﴿۵۷﴾ قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَاتٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي

پہ گنہگاری و گوشتش او ہود نیا رنگ تو مے گور و روشنیں دلیلے۔ و ما انکار نہ کنیں

الْهَيْتَنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿۵۸﴾ اِنْ نَقُولُ

وقی خدایاں پہ تی خبر و ما ترا نہ متیں فک ما و ہمیشہ گوشتیں

اِلَّا اَعْتَرِكُ بَعْضُ الْهَيْتِنَا بِسُوءٍ ط قَالَ اِنِّي اَشْهَدُ اللّٰهَ

کہ ضرر داتگ ترا ہتے و چہ مے خدایاں پہ ہدی و گوشتی من گواہ کنوں اللہ و

وَأَشْهَدُ وَاِنِّي بَرِيٌّ مِّمَّا تَشْرِكُونَ ﴿۵۹﴾ مِنْ دُونِ فَكَيْدِنِي

و شتا گواہ بہت کہ من بیزاروں چہ ہمایاں کہ شتایش شریک کن ات آئی و چہ بے نون ہدی کن ات شتا

جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنظِرُونَ ﴿۶۰﴾ اِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ ط

در حق من رندا من و مہلت مردے ات من توکل کنگ پہ اللہ و سرا کہ منینگ و شے رب انت

مَا مِنْ دَابَّةٍ اِلَّا هُوَ اخَذَ بِنَاصِيَتِهَا اِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ

نیستیں و چہ سُرندے مگر کہ اللہ دست و انت آئی و پیشانی۔ بیشک منی رب پہ راستیں راہ و

مُسْتَقِيمٍ ﴿۶۱﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ ابْلَغْتُمْ مَا اُرْسَلْتُ بِهِ اِلَيْكُمْ ط

سرا انت و پدا اگر دیم و بہترین ات گرا من رسینگ پہ شتا ہر چیکہ گون گون کنگ بوتگ پہ شے نیگا

وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوْنَهُ شَيْئًا اِنَّ رَبِّي

(پہ شے جاگہ و) منی پروردگار دگر تو مے و ماں زمین و شتا آئی و لاچ نقصان دات نکت۔ بیشک منی پروردگار

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿۶۲﴾ وَلَسَاجِدًا اٰمُرًا بِحَيْثُ اٰهَوْدُ وَالَّذِينَ

ہر چہ سزا نگیہانی و کنت و و ہر وقت کہ رست مے حکم پچینت ماہود و و ہما ک اں کہ

شتمانی یک مودے ہم سرینت نہ کن ات۔ گوش بدار ات من خدائے گواہ کنان و جار جاناں و شتاچ بریشی و ہم گواہ ات کہ من چہ شے و ت گزویں خدایاں بالکل بری و بیزاراں۔ شتا
 کل من و راہرچ تاوانے دات کت کن ات بدیت مریشی و نہ چ کوتاہی کن ات و نہ من و را دمانے مہلت بدیت و شتر بز ان ات کہ منی بھروسہ پہ خدائے و خدے لا شریک لہ و
 سرا انت کہ آ منی رب انت و آ ہم شے حاکم و مالک انت بے چہ وقی کور دلی و اے گپت و سر پد بیت کت نہ کن ات نہ تنہا من و شتا بلکیں ہر یک کسانیں و مزین چیز کہ زمین و
 سرا تر و ناب کنت خالص بہ ہمانی و تصرف قبضہ و انت۔ چوش بگوش کہ اشانی سر و مود ہم بہ آئی و دست و انت ہر نیک و بلو بیت کہ ایمان و بدست و یاران و بکشتیت اش
 کسے و مجال نہ انت کہ چہ آئی قبضہ و در بکشتیت یا بہ پچیت، نہ ظالم چہ آئی و گرفت و در لگو شتیت و نہ راستیں مردم ماں آئی و پناہ و بزرگ و رسوا بیت۔ بے شک منی پروردگار

بہ عدل و انصاف و تجلیں راہ و سرائت، نہ آئی گور و ظلم انت و نہ آئی موقع و انعام دت و تی بندگان و نیکی و خیر و ہرچ راہے آئی و سورج و آنگ بے شک بہ ہارہ و
سراگام جنگ و آذر کپیت و ہماراہ و سرار و وکان و آوت بریشانی حفاظت و مدام و ت اوداموجود انت - وک یعنی چشیں نقدریں و صافیں خبرانی اشکنگ و پید
ہم اگن نہ من ات تو نون پین ہج تاوان نہ انت من تبلیغ و فرض سرجم و اداکت شانوں و تی فکر و بیئے ات، لازمی انت کہ بہ چشیں ہٹ و ضدکنگ و عذاب چہ آسمان و
بیت و شمارہلاک بخت - خدا و زمین چہ شے ویرانی و تباہ نہ بیت آدگ کسان و شے مال و میراث و دت - یادکن ات کہ چہ شے ہلاکت و خدا یا پیغمبر و ہج تاوان
نہ سیت، نہ آئی و ملک ویران تریت و ہدیہ آوت ہر چیز و محافظ و نگہبان انت تو ہر یک حفاظت و قابل چیز و گوری و آچہ و تی کاملین قدرت و ت انجام دت - ۱۲

ہمے صفحہ فوائد: وک یعنی ہفت شب ہشت
روح بر و بر طوفانی گواتے آہت چو شکر ماں سورہ اعراف
بیان بوت، لوگ کپنتت، بانانی سر گوات و بر تریت
در چک چہ بن و لگنچ ہوان و دور و دور کپنتت، گوات
ہنجوش چہ زھر و پرات کہ چہ پوز و لاپ و داخل ہوان و
چہ جلا و در کپنگ ات و جسم و راتل تل کر تگتی چہ
ہون کپیں عذاب و ماہود علیہ السلام و آئی ہماہاں رستگار
کت کہ چار ہزار نفر انت و ایمان و نیکیں عمل و برکت آیان
چہ آخرت و گرانیں عذاب و نجات دات
وک یعنی آیانی ویرانی و گونگیں جاگہاں و گون عبرت و ہم و
بجارات کہ لے ہما عادی قوم ات کہ اشانی بزرگان و گون
مزن دغذہ و تی پروردگار و خبرانی مقابلت و آئی و
پیغمبرانی نافرمانی کت و کترینان مسترس شیطانانی
زندگیری کت آخر ہر دو میں تباہ و برباد بوتنت -
(تنبیہ) رسکد شاید ہمیشکا فرمانیت کہ یکے و
تکذیب درستی پیغمبرانی تکذیب انت پر چاکہ ماں توبہ
و غیرہ دین و اصولانی تہا متفق و یک دومی و تصدیق یعنی
با و کونک انت -

وک یعنی خدا و لغنت (سپ) ماں دنیا و اشانی دمب و
جنگ بوت کہ ہر جلسہ برونت آ لعت اشانی دمب و
کیان بیت و داں قیامت و ہر وہدے کہ اشانی ذکر بیت
آہم گون لغنت نراں گون ہٹ و پٹ و بیت بلکین تبت
زند ہم آچہ اشانی سر و نہ کپیت لغنت و طوق بہ مدائی
اشانی گٹ و درنگ بیت -
وک لغتیں مغت راں گوننت کہ بہ قیامت و روح و چوش
توار ہر جنگ بیت الا ان عاد اکفروا الخ (تنبیہ) گون
"عاد" و قوم ہود و لفظ
و ہمیشکا گیش کنگ بونگ کہ دو بینانی شبینگ (قصور) بہ
اشکنوکانی دماغ و یکپارگی بیت یعنی "ہود" و چہ حال
ات و اے ہمانی و قوم انت کہ آئی و انجام چوش بد بوت
و اے ہم ممکن انت کہ بریشی و ہزار کنگی انت کہ "عاد"
دوا انت اولی و آخری ہمیشکا یک جاگے چوش فرمان کت
و انہ اھلک عاد و الاولی (النجم - رکوع ۳)
ادا عاد اولی "مراد انت کہ بہ آئی و نیمگ و ہود" دیم
دیگ بونگت - واللہ اعلم
وک اشانی قصہ ماں سورہ اعراف و گوست -

۳۴۹

ہودا

وما من دآیة ۱۲

۱۰

۱۱

۱۲

۱۳

۱۴

۱۵

۱۶

۱۷

۱۸

۱۹

۲۰

۲۱

۲۲

۲۳

۲۴

۲۵

۲۶

۲۷

۲۸

۲۹

۳۰

۳۱

۳۲

۳۳

۳۴

۳۵

۳۶

۳۷

۳۸

۳۹

۴۰

۴۱

۴۲

۴۳

۴۴

۴۵

۴۶

۴۷

۴۸

۴۹

۵۰

۵۱

۵۲

۵۳

۵۴

۵۵

۵۶

۵۷

۵۸

۵۹

۶۰

۶۱

۶۲

۶۳

۶۴

۶۵

۶۶

۶۷

۶۸

۶۹

۷۰

۷۱

۷۲

۷۳

۷۴

۷۵

۷۶

۷۷

۷۸

۷۹

۸۰

۸۱

۸۲

۸۳

۸۴

۸۵

۸۶

۸۷

۸۸

۸۹

۹۰

۹۱

۹۲

۹۳

۹۴

۹۵

۹۶

۹۷

۹۸

۹۹

۱۰۰

منزل ۳

وک یعنی اول سراج حضرت آدم چہ کل بہ پیداکت و پید چہ زمین و ہما و راک پیداکتت کہ چہ ایان لطفہ و غیرہ جوڑ بیت کہ آمادہ انت انسان و پیدایش و
وک یعنی پیداکت ان و باقی و شتی - بقاء سامان اذکت، زمین و آبادکنگ و رہ بند سورج دانتت، الہام و دستور فرمان کت و ہدیہ کہ آذات چشیں نعمتانی دیوک و
احسانانی کنوک انت تو لازم انت کہ مردم بہ ہمانی نیمگ گون ایمان و اطاعت و رجوع بکنت و کفر و شرک و غیرہ ہرچ گناہے کر تگی آیانی معافی و بلوطیت - آچہ ما با لکل نزدیک
انت، ہر خبر و ت اشکت و ہرچ توبہ و استغفارے گون راستی دل و کنگ بہ بیت آئی و اشکنان و قبول کنت -
وک یعنی چہ تو ما بے امیت داشت کہ تو دیمتر مزن شرفدار و کیں نیکیں مردے بے کہ مردم ترا بزرگانی نشان زاناں سرانی بان و ترا بندینت، چہ تھی جبین و رشو

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

ہدایت و علامات پیداوار انت درستان چہ تو ہے امیت ات کہ چہ تراراج و مزین نفع و سیتے رسیت چہ وئی شور و سرسوجان و وئی براتانی پیشونکی و کنان آیایاں قوت بخشنے و آیایاں مذہبی راہ و دستورانی تائید و حمایت و کئے۔ اے جبر راست انت کہ شروعات و تو تارا چہ بتیاں دور داشتگت و توجہ راج و قوم و مذہب و فتار ایک کر کتگت پداہم مارا چہ تی ہنم و تران اے چہ امیت ات کہ دیم ترے و ہدیجہ تران عقل و ہوش و پختگی حاصل بیت توگوں ماہدا اہل و مل سے ویت پیرکی راہ بندے کاٹے۔ بلے افسوس کہ یکبارگی تو ہنچیں گیان و جان کت کہ ماچہ تو بچک و نامیت بوئیں۔ شنامے پت پیرکی قدیمی دین و برخلاف علانیہ جہاد شروع کنان و مئے و اہگانی قلات گوں خاک و آوارکت، زانا تو چوشس لوٹے کہ مایکین خدائے قبول کنان و وئی کلیں قدیمی معبودان و بیلہ بچیں۔ مئے نزدیک و بزرگانی راہ بندے ویل کنان و لوکیں رہ بند

اختیار رنگ سکیں شبہ و کارایت کہ مئے دل ایشرا ہجر

اللہ ان عصبیتہ فبا تزید و ننی غیر تمخسیر و یقوم
 اللہ اگر آئی و نافرمانی و کینوں و نون شما زیادہ ندرت بغیر چہ نقصان دیگ و ط و او قوم!
 ہذہ ناکۃ اللہ لکم ایۃ فذروہا تا کل فی ارض اللہ و
 اے اللہ و اچہ انت نشانی انت پر شما نون بل ات آئی و کت ریت چریت ماں زمین و اللہ و
 لا تسوہا بسو و فی اخذکم عذاب قریب و فقر و ہا فقال
 دست پر مکن ات آئی و پیر بدی گڑا گرت شمارا عذاب زوت۔ پدا آئی و پداوش گوتنت نون گوشتی
 تمتعوا فی دارکم ثلاثۃ ایام ذلک وعد غیر مکذوب و
 کہ فائدہ چست بکن ات ماں وئی لوگاں سے روج و۔ اے وعدہ مئے کہ دروغ نہ بیت و
 فلما جاء امرنا بنجینا صلحا و الذین امنوا معہ برحمتہ
 پداوتے کہ ریت مئے حکم نجاتیں دات صلح و ہاک کہ ایمانش آرنگت گوں آئی و چہ وئی بہرانی و
 منا و من خزئی یومئذ ان ربک ہو القوی العزیز و
 وچہ ہمار روج و رسوائی و و بیشک نئی رب دنت زبردست زوراک و
 اخذ الذین ظلموا الصبیحۃ فاصبحوا فی دیار ہم جہنم
 بگت انت اے ظالماں یک ترسناکین آوازے و پدا بوتنت ماں وئی لوگاں دیمپہ چہ کپتگیں۔
 کان لم یغنوا فیہا الا ان تمودا کفروا انہم ط الا بعدا
 گوشے کہ موجود نہ بوتگت اودا و بشکن، نمود منکر بوت چہ وئی پروردگار و۔ بشکن لغت پشتین
 لشمود و ولقد جاءت رسلنا ابراہیم بالبری قالوا
 پہ نمود و ضرور رستنت قاصداں ابراہیم و گوراگوں بشارت و۔ آیایاں (رسگ و وقت)
 سلما قال سلم فبا لبت ان جاء بعجل حنید و
 سلام دات، ابراہیم و ہم سلام دات۔ پدا دیری نگوست کہ ریت گوں گوکے کباب کتگیں و
 فلما را ایدیہم لا تصل الیہ نکرہم و اوجس منہم
 پداوتے دیتی کہ آیایاں دست تچک نبیت پیر و رگ و آئی و دل و جت و آیایاں ترسی ماں دل و

قبولدار نہ بیت - ۱۲
 ہمے صفحہ و فوائد : و یعنی ہشے شک و شبہ و
 جران من یک صافین کشکے و چونکائی ویل بکناں خدائے پاک و
 من و رافہم دات و چہ رحمتانی برکت و من و رافہم دات و چہ
 منصب عطا کت تو اگر بندہ جبر و من آئی و نافرمانی و بکناں
 و ہاکارانی سرکنگ و من و راحکم دانتی ایمان و سر
 مکنان تو گدا من و راجہ آئی و سزائے کئے رکبت کت کت
 و یعنی بہ عوض و ایشی و کہ وئی راستیں دوڑواہ و محس و
 شما قدر دانی بچتیں من و راجہ دعوت و تبلیغ و کار و دست
 کشک و مشورہ دیان و من و راتاوان و نقصان دیگ و
 شوہازے ات۔ ہتیں سلف و اے جملہ و مطلب چوشس
 گتگ کہ چہ شمشے گفت گو و من و راجہ زیادہیں چہ
 دست و کپیت ابید چہ یعنی گت و شما و تارا تاوان بار
 کن ات مگر چہ سیاق و مناسبت و اولی معنی مناسبت
 و چہ حضرت صلح علیہ السلام و قوم و مجزہ طلب کتگت
 آ مجزہ آیایاں و پیش دارگ بوت۔ اے داستان و
 سرجمیں بیان و لفظانی گیش و گوارا ماں ہستی جز و آخر و
 ماں سورہ اعراف و گو سنگ اودا چارگ لوٹیت۔
 و یعنی و ہدے عذاب و حکم سر بوت تو ما صلح علیہ السلام
 و آئی و ہر اباں و رستگار کت و چونکائی رستگار کت،
 چہ آرمج و رسوائی و "و من خزئی یومئذ" "تجینا" و
 شرح و گیش و گوارا انت۔
 و یعنی ہر کس و بلوٹیت ہلاک بکنت و ہر کس بلوٹیت
 رستگار بکنت۔ و یعنی بے نام و نشان بوتنت۔
 حضرت شاہ صاحب نوشتہ کنت "اشانی سرعذاب
 اہت بہ اے پیا کہ اشان شب و و اب اتنت فرشتہ و
 چہ ہال جت درستانی جگر تر کتنت ہتیں آیایاں و رحفہ و
 لفظ بیان بوگت یعنی زلزلہ یا چہ چنڈینگ و ہلاک بوتنت
 ماں سورہ اعراف و ما اے بابت و مطابقت و صورت و
 گیش و گوارا کنگ۔ و یعنی ہر کس چہ وئی پروردگار و
 آیایاں و مکن منکر بیت آہ ہے داب و ملامتی بیت
 و ہنچش یعنی تریت کہ چرائی و کشک و ہر کس عبرت حاصل
 بکنت۔ و اے سورہ و قصہ ہانی ترتیب سورہ اعراف و
 ترتیب و موافق انت۔ ایوک و چہ قوم لوط و قصہ و
 پیش ادا ابراہیم علیہ السلام و کتیں قصہ بیان

۱۱

ذماتینگ مگر تعبیر ہے دستور انت کہ چرائی و ظاہر بیت کہ اصلی مقصود حضرت لوط علیہ السلام و قصہ بیان کتگی انت چون کہ ماں آئی و ماں حضرت ابراہیم علیہ السلام و قصہ و
 بازی مناسبت و رشتہ موجود ات ہمیشہ کا تمہید و توطیہ و ردا حضرت ابراہیم و قصہ بیان بوت، لوط علیہ السلام حضرت ابراہیم علیہ السلام و ترور اتکیں برات
 انت کہ آئی چہ عراق و ہجرت کنان و حضرت ابراہیم و ہمرائی و اہت۔ فرشتہ تیاں یکیں جماعت ہر دو نیاں گور و دیم دیگ بوت۔ حضرت ابراہیم و قوم لوط و ہلاکت
 بابت و گوں فرشتیاں بحث کت کہ دیم آئی و بیان پیداکنت۔ اے فرشتہ مزین حسین و جمیل ورنایاں شکل و لوط علیہ السلام و نینگ و سرگران و حضرت ابراہیم و
 گور و مستانگے یا رتس کہ حق تھلا و آرا وئی خلیل کنگ و آرا ماں پیراں سالی و چہ حضرت سارہ و بطن و یک مردیں چکے عطا کنوک انت و ہم ایک چہ قوم لوط و

بدمعاش و بدکرداران و وجود دنیا پاک و صاف کنگ بیت کہ ماں ایشی حضرت لوط و حضرت ابراہیمؑ زندگاری کنوکان ء ہیج ڈول ء تاوان نہ رسیت۔ فرشتگان حضرت ابراہیمؑ سلام کت واجہ پستہ دات مگر اول سراشان ء جاہ یارت نہ کتنی چونکہ حضرت لوط ء ہم شروعات ء اشان ء جاہ نیارت (بلکہ ماں صحیحین ء حدیث ء ہیست کہ یک برس جبریل بہ انسانی شکل ء گوں واجہ پیغمبر ء سوال جواب کنگ بناکت و ہدیہ کشتی مان دات وشت گدا واجہ ء گوشتک بوت کہ اے جبریل ات) چوش بگوش کہ پریشی ء تنبیہ کت کہ نبی ء ہم فرشتہ وغیرہ ء ضروری علم چہ خدا ء نیمگ ء دیگر بیت آکری پوشیدہ دارگ بلوئیت توکسے ء قدرت نہ انت کہ معلوم کت بکت بہہ حال حضرت ابراہیم علیہ السلام ء آیان ء انسان نہان ء پہ مہانداری پاد اہت و مزن پڑ ویریں گوکی تلتگیں گوشت آدرت مہانانی دیم ء حاضر کت۔

(ہے صفحہ ء فوائد)

دل کہ آخر اے چہ کس انت، چہ مطلب ء مئے گور ء اہنگنت ہ ما اشانی دیم اورگ ایرکتگ اشان ورگاں دست نہ جنت۔ آوہد ء دستور ء رو ء ہرچ مہانے چہ ورگ ء ورگ ء انکار بکت تو گدا ازانگ بوتکت کہ اے کس بہ جوانیں ارادہ نئے ء نیاہنگ۔ ابراہیم علیہ السلام پریشان بوت کہ اگر اشان انسان انت تو چہ ورگ ء ورگ ء انکار ضرور طلبے داریت و اگر فرشتہ انت تو باریں بہ چہ غرض راہی کنگ بوتکت، باریں چہ من ء رڈیں کارے بوتکت یا بہ منی قوم ء بابت ء یک ناوشیں چیزے اشان گوں وت آورنگ ماں ہیچ شش و پنج ء تہا ات کہ چہ زبان ء درانی کت "انما منکم و جلون" (سورہ حجر کوع ۴) یعنی مارا چہ شمارتس انت۔ عموماً مفسران ء ابراہیم علیہ السلام ء ترس ء بے توجیہات کنگنت مگر حضرت شاہ صاحب ء منی نزدیک یک مزن لطیفیں تو جیسے کنگ "گوں فرشتیاں ہرچ عذاب الہی ات و شان غضب و پیرگرگ ء علامت ہوان ء بہ لوط ء قوم ء نیمگ ء رڈگی انت اتی ء طبعی اثر اشانت کہ حضرت ابراہیم علیہ السلام ء قلب ء سرا یک پیمیں خون و ترس ء کیفیت درابوت کہ آئی ء اظہار آئی ء چوش کت کہ "انما منکم و جلون" یعنی من ء چہ شمارتس انت و اللہ اعلم۔ دل یعنی ترس ء خبر ہیچ نیست مافرشتگیں کہ مای لوط ء قوم ء ہلاک کنگ ء دیم دیگر بوتگیں شہما ہیج خوف و خطرہ ماں دل ء میاریت۔ دل یعنی حضرت سارہ کہ آپ مہانانی خدمتگزاری یا بہ دگر کارے ء اود ء اوشتوک ات چہ اے ترس ء دفع بوگ ء سرا کندگے حتی حتی تھا ء برس وشی ء سرا آرایک دگر وشی خبری نئے دات کہ ترا ماں اے عمر ء یک مردیں ہیجے بیت (اسحق علیہ السلام) و چہ آئی نسل ء یک نواسگے یعقوب علیہ السلام عطا بیت کہ چرائی ء یک مزن نامداریں تو مے، ہی اسراہیل پیدا بیت اے بشارت شاید بی بی سارہ ء ہمیشکا اشکانیک بوت کہ حضرت ابراہیم ء یک چچکے (اسماعیل علیہ السلام) چہ چاہرہ ء بطن ء ساری ء موجودات، سارہ ء دل ء دلگ ات کہ من ء را ہم چکے بہ بیت مگر چہ پیراں سالی ء سبب ء نامیت ات۔ آوہد ء اشرا بشارت دیگر بوت۔ بعض علماں حضرت سارہ ء کندگ ء دگر توجیہتا ہم کنگ مگر ظاہر سہانت کہ ما بیان کنگ۔ علماں من و را ہیچ یعقوب ء

خِيفَةً قَالُوا لَا تَنْخَفُ اِنَّا اُرْسِلْنَا اِلَى قَوْمٍ لُّوطٍ ۝ وَاَمْرًاۙ
 رشت و گوشتش کہ مترس مارا ہی کنگ بوتگیں بہ لوط ء قوم ء نیمگ ء و آئی ء جبریل (بی بی سارہ)
 قَائِمَةً فَضَحِكْتُ فَبَشَّرْنَاهَا بِاسْحٰقٍ ۝ وَمِنْ وَّرَآءِ اسْحٰقَ
 یک برسے (اوشتا کت) (اشکتی) پدا آکندگ لگت۔ بشارتیں دات آئی ء راہی اسحق ء پدا بوگ ء و در نہرچ اسحق ء
 يَعْقُوبَ ۝ قَالَتْ يُوَيْدِلْتِي ء اَلِدُ وَاَنَا عَجُوزٌ وَاَبْعَلِي شَيْخًا
 یعقوب ء و گوشتی زار من بات من چککاروں چہ حالانکہ من پیرزا لوں و اے منی مردیں کہ پیرانت کی
 اِنَّ هٰذَا الشَّيْءُ عَجِيبٌ ۝ قَالُوا اَتَعْجِبِينَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ
 اے و عجیب خبرے و گوشتش تو حیران مکنے چہ اللہ ء حکم ء
 رَحْمَتُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ اِنَّهٗ حَمِيدٌ
 اللہ ء رحمت و آئی ء برکتاں پہ شے سراہنت او (ابراہیم ء) لوگ ء مرد ماں بیشک اللہ تعالیٰ ہیچیں
 فَجَبِدٌ ۝ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ اِبْرٰهِيْمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرٰى
 بزرگیانی واجہ انت۔ پدا وقتیکہ دور بوت چہ ابراہیم ء ترس و آتک پہ آئی ء خوش خبری
 يُجَادِلُنَا فِى قَوْمِ لُّوطٍ ۝ اِنَّ اِبْرٰهِيْمَ لَكَلِيْمٌ اَوْ اَهٗ مِّنْبِى ۝
 جگرہ کنگ لگت گوں ماہ قوم لوط ء حق ء بیشک ابراہیم مزنیں بربارے نرم دے رجوع کنوکے (اللہ طرف)
 يَا اِبْرٰهِيْمُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا اِنَّهٗ قَدْ جَاءَ اَمْرٌ رَّبِّكَ وَاَنْتُمْ
 او ابراہیم بل اے جگر یا۔ اشنت کہ رشتت ہی پروردگار ء حکم و پہ آیان سرا
 اَتِيْمٌ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُوْدٍ ۝ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا
 پیدا کنت عذاب کہ پدا اگر دینگ نبیت کی و وقتیکہ رشتت مئے قامداں لوط ء گور ء
 سِىٔ ء بِهٖمُ وَضَاقَ بِهٖمُ ذُرْعًا وَاَقَالَ هٰذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ۝
 غمگیں بوت پرایانی ایک ونگ دل بوت بہ آیانگی و گوشتی مردچی گرائیں روپے
 وَجَاءَهُ قَوْمُهٗ يُهْرَعُونَ اِلَيْهٖ ۝ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوْا يَعْمَلُونَ
 و رشتت آئی ء گور ء آئی ء قوم تچان ء دیم پہ آئی ء و چہ ایشی ء ساری ء کت گتس

چہ استدلالش کنگ کہ حضرت اسحق ذبیح نہ ات، اسماعیل علیہ السلام ات۔ (ابن کثیر بچار) فل ادا یوئکتی ء پنچوش انت چوش بہ مئے گا لواراں یک زلکے بہ گوشتیت کہ منی پیمیں "بے بخت" مرے پیراں سرے ء چک کاریت۔ گوشتت کہ اے و ہدیہ بی بی سارہ ء عمر نوو نہ (۹۹) سال ات و حضرت ابراہیم صدسالہ یا چہ صدسال ء انگت بڑزات۔ ہی یعنی چوش ببیت تو بالکل یک عجیب و حیرانی کیجے بیت۔ دل یعنی بہ ہما خاندان ء سرا خدائے پاک ء اینکر رحمت و برکت نازل ہوان انت و مہایاں مدام معجزات و دستور ء برخلاف احوال چہان وت دیستگنت آیا اے کپ پریشان تعجبی خبرایت پر چاکہ اشانی تعجب کنگ وت تعجب ء قابیں کپ ایت کہ بشارت ء اشکانان ء تعجب ء بدل ء خدا ء بزرگی و شان ستا بدینت کہ درست بزرگی و خوبیانی مرکز آئی ء وتی ذات انت۔ (تنبیہ) ہتیں محققانی گوشتک انت کہ ماں نمازاں ہسرح

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

درود شریفے وانگ بیت آئی و الفاظ چہ آیت و زورگ بوتگت۔ ک یعنی وہدیکہ چہ وقتی بابت و دلجم بوت تو فوراً بہ لوط و قوم و مسئلہ و بابت و گوں فرشتیاں بجی شروع کت کہ آئی و خلاصہ ماں سورہ عنکبوت و بیان فرمائینت کہ فرشتیاں حضرت ابراہیم حال دات کہ ماہے میتگان و تباہ کنگ و آہنگیں۔ ابراہیم علیہ السلام و پستہ دات کہ ماں اود و لوط علیہ السلام و ت موجود انت (گڈ ایک پیغمبر و ماں آباں موجود بوگ و جاوڑ و آچوں ہلاک کنگ بیت فرشتیاں جواب دات کہ اود و نذو کاں گلان و ماراں۔ لوط و آئی و متعلقین و چہ اود و یک گورکنان و عذاب نازل کنگ بیت۔ ماں تفسیراں اے بحث و ہرچ تفصیلے بیان بوتگ خدا برزانت داں کجا حد و صحیح انت۔ بہر جاوڑ و ہے بحث و مبالغتہ گوں لفظ "مجادلنا" تعبیر فرمائینتگ کہ چریشی مناگیش کیوار بیت کہ ابراہیم علیہ السلام چہ وقتی فطری شفقت و نرم دلی و

بہ اقوم و سرا بزرگ و ران و حق تعالیٰ و بارگاہ و چہرے سفارش کنگ لوتگت ہمائی و پستہ دیگ بوت کہ اے خیال و ویل کن اے ظالمانی قدر سر سرج بوتگ۔ نون خداوند تعالیٰ و حکم و اثر نہ بیت، عذاب بہ اشانی سرا الم و آئی انت کہ اچہ سفارش یا دعاء نہ نکلیت۔ و بہ فرشتگ سک حسین و جمیل بے ریش و برودت ورنایانی شکل و انت۔ شروعات و لوط و نہ نانت کہ اے فرشتہ انت ہنچو نائیں ہمائی زانت۔ چانگو آ قوم و بے حیاتی و بدیں ہیل و معلوم دارات، سک حیران و فکر مند بوت کہ اے بدکار اے ہمانانی دمب و کینت۔ ہمانان و یل دیگ ہم گران و چہرے خبیثاں و تاراستہ گار کنگ ہم مشکل ات۔ اچوش بچوش کہ سرجیں قوم و دشمنی و بہ بہار و زورگ انت۔ ۱۲ ہمہ صفحہ و فوائد : و یعنی اقوم و کہ ناہو گی کار و فطرت و خلاف بدکاریانی ہرچ عادتے ماں جان و ہست ات آباں چون کانی آرام نشت کت۔ آباں جنیں خوب روئیں ورنایانی حال و اشکگ و سرا بے اختیار و درگان و زرت و دنارا بہ لوط علیہ السلام و جاگہ و رینت و گرش بست کہ ہمان آباں حوالہ کنگ بہ بنت پر جاگہ مارتار اساری و ڈاہ دانگ کہ تو بچ ہمان و وتی جاگہ مدار و آبان و ہر وہ کہ کابینت بہ مئے حوالہ آسں کن ماہر چہ کہ لوٹیں کنیں۔ و حضرت لوط و ہمانانی آبر و رکینگ و واسطہ مزین چہ کت، گڈی خبر گوں شہوت برستاں ایش گوشتی کہ ظالماں اے منی دختر بہ شہا حضرت گوں ایشاں نکاح و پد چلا لیں رہ بند چریشاں متع کن ات چہ خدائے بہترس ات کہ چشیں جائزیں و جلالیں رہ بند و ول کنان و فطرت و بر خلاف ناپائیں کار و گلایش مہیے ات کم از کم منی لحاظ و کن ات کہ من اے خانوادہیں ہمانانی دیم و میاری و رسوا مہاں۔

پر جاگہ ہمان و بے عزتی ہمان جن و بے عزتی حیا بیت زانا ماں شہا چشیں یک کے ہم نیست انت کہ چکیں راہ و قبول دار بیت۔ گڈا آباں ہنچس بے شرم و بے غیرت انت کہ حضرت لوط علیہ السلام و خبر و پیچ ہم و اشکگ و تیار نہ بوتنت و بہ ہمانانی برگ و ہنچس کت۔ (تنبیہ) چہ ہولو لاء بنکائی مراد عام طور آئی و قوم جنیں چک مراد انت کہ آباں و تجوزا جنیں چک گوشت بوت پر چہ کہ پیغمبر امت و حق و روحانی پتہ بیت و عام طور قوم و

السَّيِّئَاتِ ط قَالَ يَقَوْمِ هُوَ لِابْنَاتِي هُنَّ اطهر لکم فائقوا

بدکاری و گوشتی اقوم اے منی جنکاں حاضرانت اے پاک ترنت پر شما۔ نون برتنت

اللہ و لا تخزون فی ضیغی الیس منکم رجل رشید

چہ اللہ و رسوا مکن ات من و در حق منی ہماناں ایباک مردے چہ شمار استیں نیست انت و

قالوا لقد علمت ما لنا فی بنیک من حق و انک لتعلم ما

گوشتش تو و زانیے نیست ماں گوں تھی جنکاں بیچ مطلبے و تو زانیے آچیزے کہ

نرید قال لو ان لی بکم قوۃ او اونی الی رکن شدید

ما لوئیں و گوشتی در پختیں کہ بوتیں من و بہ شے مقابلہ زورے یا جاگا ہوں بکتیں یاں یک مضطرب نہ و جاہے

قالوا یلوط انارسل ربک لن یصلوا الیک فاسر باہک

گوشتش اولوط ماتی پر در دگار و قاصدیں ہجر برت نکنت یہ تو و نون بزرگ و تکی لوگ و مردما

بقطع من الیل و لا یلتفت منکم احد الا امراتک

ماں یک پاسے و چہ شب و دچک و محنت چہریت یکے چہ شما مگر تھی لوگی

انہ مصیبہا ما اصابہم ان موعدهم الصبہ و الیس الصبہ

ضرور سیت آئی و آچیزے کہ آئی و رار سگی انت و بیشک آباںی در اہی و سر صبح و وقت انت۔ صبح

بقریب فلما جاء امرنا جعلنا علیہا سافلہا و امنظنا

زیگ انتیچ و پدا و تیکہ رست مئے حکم کتیں آئی و سر پر چسیرا و گوارینتیں

علیہا حجارۃ من سجیل منضود مسومۃ عند ربک

یہ آشہر و سر و ڈوگ چہ گل و سنگ و پیمیں و پدماں پدا و نشاندار کت گیں تھی پر در دگار و گورنی

وما ہی من الظلمین ببعید و الی مدین اخاہم شعیب

و نہیں آسیتگ چہ ظالماں دور و پد مہرین و نیمگ دیم دات ما آباںی برات شعیب

قال یقوم اعبدوا اللہ ما لکم من الہ غیرہ و لا تنقصوا

گوشتی اقوم اللہ و بندگی و کن ات نیستیں شمارا اچ مہودے بغیر جہ آئی و و کم مکن ات

مزنیں پیرن مرد در ستانی جنیں چکان و وتی چک گوشت و توارش کت کنتت، و اگر خاص لوط علیہ السلام و جنیں چک مراد بیت تو شاید آباںی تہلٹے شریں مردمانی نکاح و واسطہ پیش کنتت۔ آدنی کافر و نکاح گوں مسلمان جنیناں جائز ات۔ بعض مفسران گوشتگ کہ لوط علیہ السلام و مقصد چنے خبر و نکاح و غیرہ بیچ نہ ات بلکیں جنیانی زیادتیاں عاجز لو ان و ہمانانی آبر و تحفظ و خاطر گوں انتہائی تواضع و اے لفظ و گوشت تاکہ آباںی تہا اگر بیت و جانتے بیت و آدمیت و ذرہ ٹے ہن اگر موجود بیت تو چہ اے لفظ و اشکگ و نرمی اختیار کنتت و چہ وقتی حرکت و باز بیانت لیکن آچشیں جاوڑ گڈا انت آباںی گوشاں مورے ہم نہ وارت و چہ اول و زیادہ بے باکی و بے غیرتی کنگ و مظاہرہ اشک کت۔ و گڈا ایگر تکرار و جیڑہ پر چا کنگاے تاکہ مئے لوط سرجم نہ بیت ما چہ ادا چ

الْبَيْكَالِ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أُرِيكُمْ خَيْرَ وَرَأْيِي أَخَافُ عَلَيْكُمْ

کیل و تول و من گندوں شمارا آسودہ حال و ترسوں من پہ شے سرا

عَذَابٌ يَوْمٍ مُّحِيطٌ ۱۳ وَيَقَوْمِ أَقْوَامٍ الْبَيْكَالِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ

چہ گردا گردا کر دیکھو پچھو عذاباں و او منی قوم پورا کن ات کیل و تول و پہ انصاف و

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ

و کم مدیت مردمان و آیانی چیزاں و ہر پانکس ات نماں زمین و

مُفْسِدِينَ ۱۴ بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ مَوْمِنِينَ ۱۵ وَمَا

فساد و ہا کہ بچیت چہ اللہ و انگیناں آشرزت پر شہا اگر شہا ایماندار ات و من پہ

إِنَّا عَلَيْكُمْ مَحْفِظُونَ ۱۶ قَالُوا شُعَيْبُ أَصْلُوكَ تَأْمُرُكَ أَنْ

سرا نگہبان نیوں کی گوشتش او شیب آیاتی نماز فرمائیت ترا کہ

تَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَأَنْ تَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا أَشْوَاطَ

انگا رہکنیں ہمایاں کہ عبادت کنگت مٹے پت ویرکاں یا اے کہ کنیں ماں و قی مالاں ہر پیم و کہ ما بلوئیں

إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَكِيمُ الرَّشِيدُ ۱۷ قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ

تو و او پارکشویں راستیں مروی و گوشتی او قوم شما بچا رات کہ اگر من

عَلَى بَيْتَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أَرِيدُ

پہ حق و سرا یوں چہ و تی پروردگار و نیک و ہمانی و روزی دات من و ترس روزی و من نہ کوئوں

أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَكُمْ عَنْهُ إِن أَرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ

کہ من دن بکنوں ہا کارے و کہ شمارا منہ کنوں چہ آئی و ق منی مطلب اصلاح کنگ ات بس

مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ

ہر چیز کہ من کت بکنوں و منی کامیابی پہ اللہ مدت و سرا ات - پہ ہمانی و سرا توکل کت من و ہمانی و نیک و

أُنِيبُ ۱۸ وَيَقَوْمٍ لَا يَجْرِمُكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا

من جمع کنگی ات و او منی قوم برا نگینتہ مکنت شمارا منی دشمنی پہ اے خبر و سر و کہ بر رسیت شمارا مثل آچیز و

مِنْ جِوعٍ كُنْتُمْ لَهَا سَعِيدٌ ۱۹

و منی جوع کنگی ات و او منی قوم برا نگینتہ مکنت شمارا منی دشمنی پہ اے خبر و سر و کہ بر رسیت شمارا مثل آچیز و

مزل ۳

نہ لکھیں۔ و کہ چہ لوط علیہ السلام و زبان و سکت یات پریشانی و جاو و اے لفظ بساختہ در کیت ات کہ در پختا منارا تہنا گوں شما مقابلہ و تاب طاقت بہ توئیں یا کتام مضبوط و زوراکیں پناہ دیو کے بہ توئیں۔ یعنی منی راج و قوم ادا بہ بوئینت۔ حدیث و نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و فرمائیت بر حمد اللہ لوطاً لقد کان بأوی الی رکن شدید۔ خدا و اچہ لوط و سزا رحم بکت بے شک و مضبوط و مکنیں پناہ گاہے و شہداء ات یعنی خداوند قدوس و مگر او ہر و من ترس و پریشانی و جاو و دھن کار نہ کت یکبارگی ظاہری جزائی نیک نگاہی شت۔ چہ لوط علیہ السلام و پد ہرج نبی یے دیم دیگ بوئنت آراج و قومانی خدا بند اتنت۔ و وہدیکہ لوط و ترس و پریشانی چہ حد و در بوت گڈا ہماناں گوشت و اجرا تو چونیں پچے و کنگتے و حج پریشاں مبنے ماخدا و دیم داتگیں فرشتہ ای کہ ما ایشانی ہلاک و نباہ کنگ و اہتگیں۔ اے خبیث مارا و حج تا وان دات کت نکنت و نہ تی چیزے خراب

کت کنت۔ ماں تفسیراں ہست کہ اے ناشریں مردمان دروازگ و پروشان و یا چہ دیوار و دورکان و توک و داخل بوگ شس لوطت، ہمیشکا جبریل و چہ خدا و اذن و لوط علیہ السلام یک کرا بندارینت و وقی بازلے اے ملعونانی نیک و شریعت کہ اے کلین شوم چہ چاں کور بوئنت و در آئینت کہ بچے کہ لوط و ہمان منن جاو و مگر معلوم بنت۔ و یعنی صباح و عذاب آئیگی ات و ہدے کہ شپ کمیں شت بکسیت شما و وقی تعلقداریں مردمان و زوران چہ ادا در بچ ات و دگہ جاہے بروات و وقی مردمان و سرسوج بکن کہ جلدی بکننت و پشت و چگ مجننت و مجارت۔ البت تی لوگ بانک کہ آیشانی ہما ہی و مروت یا پشت و چگ جنت و چاربت گڈاماں ہا عذاب و بچ و کیت کہ درستی قوم و ماں و وقی و حج و یاروک ات۔ گوشت کہ ہے جنین و قوم و ہمانانی ایک و ہال داتگت و یعنی دل و پے قرار بکن نوں اے ظالم زوت ہلاک بوگی ات، صبح و سراج پریشاں یکے ہم پشت گبگ نہ بیت۔ و جبریل علیہ السلام و آیتگاں جنت کمان و آسمان و نزدیک و برت جہل و چکل دات۔ اے ہما کلین میتگ سر و چہ بوئنت پدا پہ ایشانی زیاتیں رسوائی و، چہ برز و ڈوک و کت کر و ہور پریشانی سرا گوارینت چہ شہر و آبادی و یک کہ اے قوم و ہرج مردم جلوک اتنت ہودا گوں ڈوکاں ہلاک کنگ بوئنت (العیاذ باللہ)

تنبیہ: ہرج سزائے اے قوم و برز و جہل کنگ و رس ات آیشانی سلس حرکتاں گوں ظاہری مناسبت ہم داریت و منضود و معنی ہتیں و اجہاں تل ماں تل حرکت و ہتیں و ایشانی لفظ و معنی و "رند پیرند" کنگ۔

ق یعنی اے ڈوکاں سرا خاصیں علامت ہست ات کہ چہ ایدگ ڈوکاں ایشاں جتا کنت کہ اے ڈوک خدا و عذاب ڈوک ات۔ ہتیں گوشتت کہ اے ڈوکاں سرا ہما مردمان نام نوشتہ ات کہ ہر کس اے ڈوک لگی ات۔ واللہ اعلم و یعنی بہ اعتبار زمانہ ہم قریب ات پرچہ کہ عاد و حمود و قوم نوح و پدا اے واقعہ بوت و بہ اعتبار مکان ہم قریب ات کہ اے میتگاں شام و مدینہ و میاچی و اتنت گوزو کیں قافلہ ایشانی پرشگیں و درتگیں جاگہاں و دیستگتس یا اے جملہ و معنی چوش ہم بیت کنت کہ اے ہمیں عذاب چہ چشم ظالماں چ ہم دور نہ ات مدام چہ خدا و غضب و ترسگ لازم ات۔ ۱۲

ہمے صفحہ و فوائد: و اے قصہ ہم ماں سورہ اعراف و گوست۔ و یعنی شمارا خدا آسودگی و مال فراوان داتگ تو چہ آئی و مدام ترسان بیے ات۔ چوش مہبت کہ چہ نافرمانی و قی ماں و چہ شہا بچ بگرت و آسودگی و وش حالی و بباد بدے ات۔ گڈاماں دنیاوی یا اخروی عذاب و شمارا گرفتار مہبت۔ و یعنی داں انوک ظلم و ناحق و ہرج رہ بندے ہست ات آئی و اصلاح و بکن ات۔ و یعنی تہنا ماں تو روک کنگ و نہ بلکیں ماں بچ چیز و گوں مردمان حق تلفی مکن ات۔ و یعنی گوں کفر و شرک و یا کم تورگ و یا دگر ہما مردمانی حق و جان و ظلم و ستم کمان و ماں زمین و فساد مکن ات۔ گوشتت کہ ایشاں مردمانی مالاں مل و پانچ کنگت و ماں امانت و خیانت ایش ہم کنگ ات۔ و پہ یک ایماندار ہر مردے و چہ اللہ و ائیکس مال و کہ حق آئی و بہ راست راست و ادا کنگ بوئنگ آکیں پت تکبتگیں ماں چہ ہا بازیں ماں و باز بہتر ات کہ اچہ حرامیں رہ بندہ و حال کنگ بوئنگ و یعنی من شمارا نیکس و سوج کت، دیمترامن ذمہ داریاں کہ شمارا زبردستی بہ عمل و ہم سر بگیاں۔ و اے پہ کلاگ گرگ و مسخرہ کنگا اتنت کہ بس زیات بزرگ بوگ و

کوشش ممکن زمانہ میں قوم و نہا یکس تو من عقل مند، مڑا دار و نیکو کار پشت کتنے۔ باقی ماوے بزرگ رہتی گوشتک درست جاہل و الحق بوتگت حضرت شعیب علیہ السلام پر
 حد زیا نماز و انتگت اسے رد گوشتگت بلکین انائی نماز ترا جوش فرمائیت کہ مارا چہ مے پت و پیر کی قدیمی دین و بسندائینے و مارا ماں مے مالان مال کا حقوے ہم حال مہیت بشر ترا
 گوں وئی نماز ان کپتگ شمارا بے مے مذہبی دنیاوی کار و باراں و تور وکیل دست مان کنگ و ہج ضرورت نیست۔ حضرت شاہ صاحب نوشتہ کنت کہ جاہلانی دستور انت کہ نیکانی کاراں و تکت مکتت
 پداگوں ہمایاں دست جنکائی و کلا شس بنت۔ دراصل کفر و ہیل عادت بہ ہمیدول انت۔ لھتیں مفتراں انت لانت الحلیم الرشدی و لاپہ کلاگ کرگ و معنی و زرتگ بلکین بہ
 واقیت و معنی و مراد کپتگ۔ یعنی شمایک ہمیدہ۔ مڑا دار و نیکو کاراں مردے ایت گدا چشیں بے موقعیں گپ پر چاکنے جو شکہ صالح علیہ السلام و راگوشتگت اش قد کنت

فینا مروجوا قبل هذا آتينا ان نعبد ما يعبد
 اباؤنا الخ۔ و یا و چریشی و ظاہری روزی مراد
 انت یعنی ماں تور وکیل و ابید چہ کمی و بیشی و چہ حلالین رہ بند
 روزی مرحمت فرمائیت یا چریشی و باطنی روزی براں علم
 و حکمت و نبوت عطا کت۔ خلاصہ ایشنت کہ اگر حق تالے و
 من و را فہم و بصیرت دیان و ہا چکیں اہ پیش داشت کہ آراہ
 شمارا بہ نظر نیئت و من و را ہم مال و دولت بخش انت کہ
 چرائی و شے نصیب و ہج نیست گدا زانا ایشی و رہ بند جوش
 انت کہ من معاذ اللہ مثل شمایچاں بند بجاں و چہ خدا و حکم
 سر و تاب و دیاں یا چہ شے کلاگ و ٹولیاں و لگراں بیاں،
 نصیحت کنگ و نیکیں راہ و سون و چہ دست و بکشاں۔
 جوش ہج بیت نہ کنت۔ فل یعنی چہ ہا بدیں خبراں شمارا
 مہن کناں۔ مہنی اے واہگ نہ انت کہ چہ شمایک کہ یوان
 آکاراں و موت انجام بدیاں، مثلاً شمارا تارک الدنیا جوڑ
 بجاں ووت دنیا مع کناں ووتی لوگ چہ زر و پرتختاں
 جوش نہ انت بلکین ہرچ ہمیں نصیحتے شمارا کناں ساری و
 من و ت آئی و پابندی و کناں۔ شمامن و را جوش میار بار
 کت نکن انت کہ منی نصیحت بہ خود غرضی و نفسانی و اہرگانی
 سرا محمول انت۔ واک مہنی تمایں جہد و کوششت بہ
 غرض و انت کہ شے دینی و دنیاوی جا و خوب بہ بنت چہ
 ہنوگیں رو دین جاوے در بیان و ایمان و عرفان و بزرگترین
 درجہ و سر باطل بیئت۔ چہ اصلاحی مقصد و ابید مہنی
 دگہ ہج مقصد نہ انت و دانکہ مہنی وس و بیت من چہ
 کار و دست و نہ کشاں۔ باقی پشت کپت اے جہر کہ
 من بہ وتی مقصد کامیاب بیاں اے کل خداوند قدوس
 قبضہ انت چہ ہائی و امداد و توفیق و درتیں کار انجام
 گرت، مہنی بھروسہ ہم بہ ہائی و ذات و سرا انت و ماں
 ہر معاملہ و من بہ ہائی و نیک و رجوع کناں۔ ۱۲
 ہے صفحہ و فواصل: و یعنی بہ مہنی ضد و کینگ و
 جوش و چشیں کارے ممکن انت کہ شمائل پیشی قوماں ماں
 سکیں عذاب و گرتار بیئت۔ نوح، ہود و صالح علیہم السلام
 امتانی سرا تگزیب عداوت و سبب و ہرج عذاب اہت
 آچہ ہج کس و پوشیدہ نہ انت۔ و لوط علیہ السلام و قصہ
 چریشاں و رنداں ہے زوتاں واقع ہوگت کہ بلکین آئی و یادما
 شے سینگ انگت نوک انت۔ چہ اے وولیں داستاناں
 فراموش بیئت۔ و چوین قدیمی و کٹر گناہگارے بیئت

اصاب قوم نوح او قوم ہود او قوم صلہ و ما قوم لوط
 کہ رستگ نوح و قوم و یا ہود و قوم و یا صالح و قوم و لوط و قوم
 منکم ببعید ۱۱ و استغفر وارکم ثم توبوا الیہ ان ربی
 چہ شہا و در نہ انت و معافی بلوٹ انت چہ و تی پڑ دگار و زنا رجوع کن انت آئی و نیک و بیشک مہنی بہ
 رحیم و ودود ۱۲ قالوا شعیب ما نفقہ کثیرا مماتقول وانا
 ہرمان انت دوستی کت و گوشتش او شعیب ماسہ پرنیں بازیں خبرے چہ ہمایاں کہ تو اش گوشہ و ما
 لذیک فینا ضعیفا و لولا رھطک لرجمناک و ما انت علینا
 ترا ماں و تی تہا کمزور گندیں و اگر مہنیت تہی و ازناں ما و ترا سنگار کنگت شے تو مے گور و
 بعزیز ۱۳ قال یقوم ا رھطی اعز علیکم من اللہ و اتخذتموہ
 عزت دار و گوشتی او قوم آیا مہنی و ازناں عزت دار ترنت شے گور و چہ اللہ و گتگ دور دہنگ
 و راءکم ظھریا ان ربی بہا تعملون محیط ۱۴ و یقوم اعلموا
 ماں و تی پد پشت و۔ بیشک مہنی رب و قابوہ انت شے عملاں و اومنی قوم شہا کار بکنت
 علی مکانتکم انی عامل سوف تعلمون من یاتیک عذاب
 ماں و تی جاگہ و من ہم کار کون زوت شملا معلوم بیئت کہ بہ کئی سرا کیت عذاب
 یخزیہ و من ہو کاذب و ارتقبوا انی معکم رقیب ۱۵ و لھا
 رسوا کنویں و کئے بہ دروغ و سرا انت و شہا انتظار کبناں من ہم انتظار کنو کون ہور شہا و دقتیکہ
 جاء امرنا بنجینا شعیبا و الذین امنوا معہ برحمة منا
 رست مے حکم پچینتیں شعیب و ہا کسانیکہ ایمانش آرتگت گوں آئی و بہ و تی مہر بائی و
 و اخذت الذین ظلموا الصیحة و اصبعوا فی دیارہم
 دگپنتت ہا کساں کہ ظلمت کنگت، ہینا کیں آواز و گدا بوتنت صباح و سرا ماں و تی لوگا
 جثین ۱۶ کان لم یغنوا فیھا الا بعد المدین کما بعدت
 دیم بہ چہر کپتیں گوشتیکہ آباد ہوگتت ما اودا و بشکنت دوری انت بہ مدین و مردماں چہ دوری انت

و ہدیہ بہ صدق دل آئی و بارگاہ و رجوع کناں و معافی بلوٹیت آذات چہ و تی مہر بائی و آرا مہان کت بلکین گوں آئی و دوستی ہم کنت۔ فل زانگ و درستش زانگت لیکن بہ
 عناد و چہ حق و رگردانی و سبب و جوش گوشتگت کہ ماتی خبراں و سرید نہ بتیں، نہ معلوم جو گونو کاں چہ کنگاے (العیاذ باللہ) و الحقیقہ آیاں چشیں چکیں خبراں و سرید
 نہ ہوگتت بہ سبب نادگوشی یا کند ذہنی و گدا اے کلام بہ و تی ظاہری معنی و سرا محمول بیت۔ فل یعنی یک کمزور و بے وسیں مرد مفت و کلین جہاں و و تی دشمن جوڑ مکت۔
 باید انت کہ و تی حال و سرا ہم بخت ناحق و و تارا مرگ و دپ و مدنت۔ (تنبیہ) لھتیں سلف و مردماں چہ "ضعف" و "ظفر البصر" (ناہینا) و معنی گپتگ۔ شاید یک
 خاصیں دہد و عارضی طور و واجہ چہانی بیسائی ہلاس ہوگت، چوشکہ ماں یوسف علیہ السلام و فراق و یعقوب علیہ السلام و حال تو گت۔

More Books Visit : iqbalalmati.blogspot.com

۵ یعنی تہی ٹک ورج مردم گوں ماگون انت ہمایانی لحاظء ماراواشتنگ
 اگہ نہ تنیکہ ماتر اسنگسارہ کتیں۔ وک یعنی افسوس و حیرانی گپت ایت کہ منی خاندان ۽ سبب ۽ شامنی لحاظء دارات پرے سبب ۽ شامنی لحاظء نکتے کہ من خدا ۽ دم و انگیں
 پیغمبرے آن و صافین و گیش گوار کر تکیں نشان ۽ دتی برحق ۽ ردا شاپیش دار گایاں، نا نامنی خاندان ۽ عزت و زور چہ خدا ۽ زیات انت خدا ۽ عظمت و بزرگی ۽ ہنچو شمس

شوشکار بوتے کہ کدی شمارا آئی ۽ شہینگ ہم نہ بیت۔ ہرچ
 قوتے کہ خداوند پاک ۽ شمشان (معاذ اللہ) بد ۽ نشتی نیمگ ۽
 دور بدنت آرا یاد کنگ لوطیت کہ آئی ۽ تمامیں افعال و اعمال
 ۽ علم خدا ۽ قبضہ ۽ انت۔ شمشا ہرچ ہمیں کارے بکن انت ماں
 ہرچ جاوے ۽ بیٹے ات پر یک دمانے ہم شمشا آئی قابو
 در نیٹے ات۔ وک یعنی شمشا، شمشا ہے دستور ۽ دتی ہٹ
 و ضد ۽ سرا بوشت ات، من چہ خدا ۽ توفیق ۽ بہ ہدایت
 کشک ۽ سرا اوشتوکان، زوت شمارا معلوم بیت کہ چہ ما
 کئے را خدا ۽ عذاب رسوا بزرگ کنت کئے دروغ بندوگ
 ثابت بیت۔ نون ماوشما ہر دو تیں آسمانی فیصلہ ۽ راہ ۽
 چاروگ بنیں۔ وک ادا قوم شعیب ۽ چہ فرشتہ ۽ چہ ہمال
 ہلاک بوگ بیان بوت و ماں اعوان ۽ "رحفہ" ۽
 لفظ اہتگ یعنی چہ زمین چنڈ (زلزلہ) ۽ ہلاک بوتنت
 و ماں سورہ شعراء ۽ عذاب یوم الظلہ اہتگ کہ آئی
 مطلب چوش انت کہ جنہانی عذاب ۽ مثل خیر آیان ۽
 مانپوش کنت۔ ابن کثیر نوشتہ کنت کہ اے سہ اس عذاب
 پرے قوم ۽ حتی جمع کنگ بوتگنت۔ پدا ماں ہر یک
 سورت ۽ اود ۽ سیاق ۽ مناسبت ۽ عذاب ۽ ذکر
 کنگ بوت۔ ماں اعوان ۽ ات کہ آمر ماں گوں شعیب
 علیہ السلام ۽ گوشت کہ ماتر اونی ہما راں چہ دتی زمین ۽
 در کسیں، اودا گوشگ بوت کہ چہ ہرچ زمین ۽ آیان کشگ
 لوط ات چہ ہماں زمین چنڈ ۽ ہلاک بوتنت ادا آیبانی
 ترندس گت و ربانی (مفالات) ۽ ذکر ات پمشکا اشی ۽
 بالمقابل آسمانی صیمہ (چہ ہمال) ۽ ذکر فرمائیت یعنی ماں
 خدائی عذاب ۽ یک چہ ہمالے ۽ آیان درست بے ترک و
 بے توار بوتنت۔ ماں سورہ شعراء آیبانی قول چوش فقل
 کنگ بوتگ فاسفط علینا کسفا من السماء ان کنت
 من الصدقین۔ یعنی اگر تو برحقیں پیغمبرے بے تو مئے
 سرا آسمان ۽ یک ٹھہرے چگل بدے۔ بہ آئی ۽ مقابلہ ۽
 عذاب یوم الظلہ ۽ تذکرہ فرمائیت - ۱۳
 ہمے صفحہ ۽ فوائد: وک یعنی ہر دو تیں قوم
 چہ صیمہ ۽ سبب ۽ ہلاک بوتنت۔ وک چہ نشانیاں
 غالباً معجزات و ہمانہ آیات مراد انت کہ آیان ذکر ماں ولقد
 اتینا موسیٰ تسعة آیت ۽ بوتگ۔ چہ آیان عصا ۽ معجزہ
 کہ آسک ظاہر و زور اکین معجزہ ۽ ات شاید اے اشارہ ہمانی
 نیمگ ۽ انت یا چہ سلطان مبین ۽ ہمارو ششیل مراد

وما من دآیۃ ۱۳

۳۵۵

ہود ۱۱

۸

ثمود ۱۱) وَلَقَدْ ارسلنا موسیٰ بایتنا و سلطن مبین ۱۱
 پہ ثمود ط و تحقیق ویمیں دات موسیٰ گوں نشانیاں و تی وغلیبا ظاہریں و
 الی فرعون و ملائکہ فاتبعوا امر فرعون و ما امر فرعون
 فرعون ۽ داتی ۽ سردارانی نیمگ ۽ پدا آفرعون ۽ حکم ۽ رندا شتنت و فرعون ۽ کار روانی
 برشید ۱۲) یقدم قومہ یوم القیمۃ فاوردهم النار و بس
 پہ راستی ۽ نیش وک دیم ۽ بیت و تی قوم ۽ ماں قیامت ۽ روج ۽ پدا داخلش کنت ماں اس ۽ بدیں
 الورد المورود ۱۳) و اتبعوا فی ہذہ لعنۃ و یوم القیمۃ
 آپسے ہما کہ داخل بوتنت ماں آئی تہاگ و آیبانی رندا کتنگ ۽ اے دنیا لعنت و قیامت ۽ روج ۽
 بس الرقد المرفود ۱۴) ذلک من ابناء القری نقصہ علیک
 بدیں اغاے کہ آیان رس ات وک اے چہ میتگانی خیراں نت کہ قصہ بس کتیں گوں تو
 منہا قائم و حصید ۱۵) و ما ظلمنہم و لکن ظلموا انفسہم
 چیزے چہ آیان کت انت و چیزے در لیتہ کتنگ و ماہ آیان ظلم نہ کت بکن آیان پہ دتی سہ اظلم کت
 فما اغنت عنہم الہتمم التی یدعون من دون اللہ
 پدا آیبانی کار ۽ نیانگنت آیبانی معبوداں ہما کہ توارش جننت اللہ ۽ چہ بغیر
 من شیء لہا جاء امر ربک و ما زادوہم غیر تبیب ۱۶)
 پہ ہچا وقتیکہ آتک تہی پروردگار ۽ حکم وک گیشش نہ کت درحق بغیر ہلاک کنگ و
 وکذک اخذ ربک اذا اخذ القری و ہی ظالمة ان اخذہ
 و ہجہ ۽ ولانت گرفت تہی پروردگار ۽ وقتیکہ بگیست میتگان و آیبانی باشندہ ظالم بنت بیشکائی ۽ کزنت
 الیم شدید ۱۷) ان فی ذلک لآیۃ لمن خاف عذاب
 درد دیوک انت سگ انت وک بیشک ماں اشی ۽ تہا نشانیاں انت پہ ہما کس ۽ کہ بتسیت چہ سخت ۽
 الآخرۃ ط ذلک یوم مجموع لہ الناس و ذلک یوم مشہود ۱۸)
 عذاب ۽ فلا ہنچیں روج کہ درتیں مرد ماں آئی ۽ تہا چ کنگ بنت و ہنچیں روج کہ در حاکم کنگ بنت

۳ منزل

بنت کہ آیان ۽ حضرت موسیٰ علیہ السلام ۽ فرعون ۽ روبرو ۽ خدا تعالیٰ ۽ وجود و توحید و غیرہ ۽ ردا پیش کنت کہ آیبانی بیان دگہ جاگے ۽ گیت۔ و ہم بیت کنت کہ چہ
 سلطان مبین ۽ آئی ۽ لغوی معنی مراد گت بوتگنت یعنی ظاہریں غلبہ و سہ افضلی۔ پرچا کہ بہ فرعونیاں فی مقابلہ ۽ حضرت موسیٰ ۽ بہک بر اظاہریں غلبہ و فتح مبین حاصل ہوان
 بوت۔ وک یعنی ظاہریں نشانیاں گندگ ۽ باوجود فرعونیاں پیغمبر ۽ خبر نہ گت ہما خدا ۽ دشمن ۽ زندگی گیری ایش کت۔ حالانکہ آئی ۽ خیراں ہج پہ رہ بند ۽ نہ انت کہ انسان آیان
 ہمتیت و کامیاب بہ بیت۔ وک چوش کہ ادا ماں کفر و تکذیب ۽ آیبانی امام و سروک ات قیامت ۽ روج ۽ ہم آیبانی امام و سروک بیت۔ ہر کس ماں دنیا ۽ کورکائی آئی ۽
 دمب ۽ کتگنت اشاں بہ ہمانی رند ۽ روان ۽ دال آخری منزل (جہنم) ۽ سر بنت۔ اے ہما جاگہ انت کہ ادا ساتیں آپ ۽ بدل ۽ پلو شو کیں کتیں اس رسیت۔

ف یعنی دانکہ دنیا ہست انت مردم بہ فرعون و فرعونیاں سرالعت دیم دیان بنت پدماں قیامت ء ملائکہ اللہ و اہل موقف ء جانب ء اثنانی سرالعت کنان بیت عرض لعنت ء اے کڑی مسلسل اثنانی سرالچان بیت بزاں اے انعام انت کہ اثنانی کارانی بدل ء اثنان ء دیگ بیت ۔ ط یعنی پیشی قومانی قصہ کہ شہلا اشکن میتنگ بوتنت کہ چونکانی آیایں سببانی تکذیب و بے ادبی کت پدا چونکانی تباہ بوتنت چرایاں لھتیں کسانی میتنگ و جاگہ ہنوں ہم آباد انت چوشکہ مصرکہ آفرعون ء جاگہ ات وھتیں ویران بوتنت مگر آیانی چیزے نشانی باقی انت چوشکہ لوط ء قوم ء میتنگ و جاگہ وھتیں جاگہانی نام و نشان ہم بھک ء گزندگ نہ بنت ۔ وک یعنی خدائے ہیج کس بے گناہ ء سزائے دانگ و ہدیگہ آیایں گناہانی تہ چہ حد ء سرکوستنت و اے پیمانہ بالکل سرظاھر ء و تارا سزائے مستحق چوش کت گدا بریشاں خدائے

عذاب احت ۔ نوں چارگی خبرایش انت کہ ہامصودان ء اثنان پوتامن ڈکی فہتنگ و گوں اثنان مزین نہیں امیت کش بستگت آیایں بہ چشیں سکی ء وھد ء اثنانی مدد ء نیاھنتت ۔ ط باطلیں مجبوداچ درد ء نہ ورتت بلکیں برعکس ہلاکت ء سبب جوڑ بنت حالانکہ آیایں اثنان برفع و ضرر ء و اھنر زانت گوں اثنان امیت اثنان بست بریشانی نام ء قربانی اثنان کت و تعظیم اثنان دانتت پدا ہم اثنان ء اے بدیں روچ نصیب ء بوتنت ۔ نبیانی تکذیب وغیرہ ء عذاب ء سرالشک و تبت پرستی ء عذاب انگت گیشتر بوت ۔ ط یعنی ظالماں داں یک حدے ء مہلت دیگ بنت ، و ہدیگہ ہیچ پیمانہ دست نہ کشنت تو گڑا اثنان بہ گرفت ء یاران ء سزادیک بنت ۔ گناہ گار لوٹیت کہ آئی سکی کم بہ بیت یا پھک چہ سکی ء رستگار لوآن دربروت بلے ع ” این خیال است و محال است و جنون “

فل یعنی دنیا کہ دارالعمل انت و ہدیگہ اداشرک و کفر و نبیانی تکذیب ء سرالسزاسیت و پدا اینکر سبکیں سزاسیت تو اے چیزاے شون ء دنت کہ ماں آخرت ء کہ آئیگدیں دارالجزا انت اے کارانی رد ء چونیں سبکیں سزائے حقدار بیت و چونکانی آادارستگاری محال کنت ۔ یہ عقل منڈیں مردم ء کہ آوقی کارانی انجام ء سرالنگاہ داروک انت ماں اے رد از نہیں عبرت و نصیحت انت ۔ ط یعنی تمہاں دنیا ء فیصلہ بیکر اماں ہاروچ بیت و ہدیگہ کل اولی و گڈی مردم جمع کنگ بنت ویک کسے ہم آروچ ء غیر حاضر بیت نہ کنت چوش بگوش کہ خدائی عدالت چہ درستان مسترس پیشی ء آروچ بیت ۱۲ ہے صفحہ ء فوائد : ط یعنی بہ اللہ ء علم ء ہرچ میعادے مقرر انت آتمام بیت گڈا آروچ کیت چہ تاخیر ء چوش مفہمت کہ خشکیں فرضی و وہمی گپ انت ط یعنی ہیچ کسے یک نفع دیوکیں و شرکیں خیرے بغیر چہ آئی اذن ء کت نکنت و ماں محشر ء لھتیں جاگھاں مطلقاً یک حرفے امید چہ اذن ء دپ ء درکنگ نہ بہت ۔

فل اے آیتانی دو معنی بیت کنت ، یکے اے کہ ہم نہ کدیت ء ماں دنیا ء زمین و آسمان باقی ماننت ہمکر مدت ء اختیار ماں دوزخ ء و سعدار ماں جنت ء ماننت مگر و ہدیگہ تہی رب زیات مدت ء بلوٹیت تو اے چہرہانی ء و تی جرنڈ معلوم انت پرچیا کہ و ہدے ماں طویل ء چہ

وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مُّعَدُّودٍ ۖ يَوْمَ يُرَايَاتُ اَلتَّكْوِمَاتُ اَلنَّفْسُ اَلْاِ

وما کو دیر نہ داریں آڑا مگر اے ایک مقرر مدت ء سبب ء کی ہاروچ کہ کیت خبر کنت ہیچ کسے مگر

بِاٰذِنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيْدٌ ۚ فَاَمَّا الَّذِيْنَ شَقُوْا فِى السَّارِ

پہ آئی ء اجازت ء نوں چیزے چہ آیایں بہ کنتت و لھتے نیک بخت پدا ہا کساں کہ بد بختنت آماں آس ء تہا بیت

لَهُمْ فِيْهَا زَفِيْرٌ وَ شَهِيْقٌ ۚ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوٰتُ

آیاں ماں اودا (خزہ پیمانہ) سترگ دگرگ انت ہمیشہ پشت کپنت اودا تا وقتیکہ باقی ماننت آسمان

وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ اِنَّ رَبَّكَ فَعّٰلٌ لِّمَا يَّرِيْدُ ۚ وَ

و زمین مگر ہرچیکہ بلوٹیت تہی پروردگار بیشک تہی پروردگار کنت ہر کارے ء کہ بلوٹیت و

اَمَّا الَّذِيْنَ سَعَدُوْا فِى الْجَنَّةِ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوٰتُ

لیکن ہا کساں کہ نیک بخت انت آماں جنت ء انت ہمیشہ پشت کپنت ماں اودا تا وقتیکہ باقی ماننت آسمان

وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرُ مَجْدُوْدٍ ۚ فَلَا تُكْفِرُ

و زمین مگر ہرچیکہ بلوٹیت تہی پروردگار ۔ بخشے کہ نکنتت و ماں تو مکپ ماں

مَرِيَةً مِّمَّا يَعْبُدُوْنَ هُوَ اَلَّذِيْ طَمَعُوْا مِنْ اِلٰكٍ يَّعْبُدُوْنَ اَبَآؤُهُمْ

شک ء تہا چہ ہا چیزے ء کہ عباد کنت آئی ء اثنان ۔ عباد نکنتت آگر ہرچیکہ عبادت کنگ آیانی بت پرکان

مِّنْ قَبْلِ وَاِنَّ لِمَوْفُوْقِهِمْ نَصِيْبًا مِّنْ غَيْرِ مَنقُوْصٍ ۚ وَ لَقَدْ اٰتَيْنَا

چہ پیشے ء واپورہ دینے آیایں ء بہرہ آیانی (چہ عذاب) بغیر چہ کئی ء و تحقیق دانگت ما

مُوسٰى الْكِتٰبَ فَاخْتَلَفَ فِيْهِ ۚ وَلَوْ اَلَّا كَلِمَةً سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ

موسی ء کتاب (تورات) پدا اختلاف پیدا کنت پیداک کت ماں آئی ء تہا ہا کربوتیں لفظ کہ پیشے گوشتگت تہی پروردگار

لِقَضٰى بَيْنَهُمْ وَاِنَّهُمْ لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيْبٍ ۚ وَاِنَّ كَلٰلَةَ السَّ

گڑا و فیصلہ بوتگت آیانی دربان ء و آچہ اشی ء ماں سکیں شے ء تہا کپنتگت و درنیں کسا ہا وقتی

اٰوِيْقِيْنَهُمْ رَبُّكَ اَعْمٰلَهُمْ اِنَّهٗ بِمَا يَّعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ۚ فَاسْتَقِمْ

پورہ دنت آیایں تہی پروردگار آیانی عملانی جزایا ۔ بیشک آئی ء خبرنت ہرچیکہ اکبنتت و ماں نوں ہوسیدا

وَاَنْتَ عَلٰى سِرْتِ رَبِّكَ فَاصْبِرْ ۚ

طویل زمانہ ء شبینگ ء کنیں توجہ مے و تی چاگرد ء اعتبار ء مسترس مدت بہ خیال ء سہے کیت ، ہمیشہ کا مادامت السموات و الارض وغیرہ ء لفظ ماں عرب ء گفتاراں دوام ء مفہوم ء ظاھر کنگ ء واسطہ کار مرز بنت ۔ باقی دوام و ابدیت اصلی کنت کہ آرا لامحدود زمانہ گوشتگت باہدانت آتہنا گوں حق تعالی ء و تی غیر متناہی علم ء مختص انت کہ آرا گوں ما شاء ء کت اذاتی کت ۔ دومی معنی آیت ء چوش ہم بیت کنت کہ لفظ مادامت السموات و الارض ء کناہیہ دوام ء معنی ء گرگ بہ بنت یا چہ آسمان و زمین ء آخرت ء زمین و آسمان مراد گرگ بہ بنت چوشکہ فرمائنتت اَلْاَرْضُ غَيْرِ الْاَرْضِ وَالسَّمٰوٰتُ (ابراہیم ۔ رکوع ۷) مطلب چوش بوت کہ استقیاء ماں دوزخ ء و سعدار ماں جنت ء داں ہا و ہدے ماننت دانگہ آخرت ء زمین و آسمان باقی ماننت یعنی ہمیشہ ۔ مگر و ہدیگہ تہی رب بلوٹیت تو موقوف

بکنت، اودا پر مدامیگی پشت مکیجیت چیا کہ جنتیانی و دوزخیانی خلودیم بہ ہائی مشیت و اختیار تعلق وارت لیکن آئی و لوگ ہمیش انت کہ کفار و مشرکین و عذاب و اہل جنت و ثواب کدی ہم موقوف نہ بیت چنانچہ فرمائیت و ماہمہم بخارجین من النار (بقرہ- رکوع ۲۰) و یزیدون ان ینخرن جوامن النار و ماہمہم بخارجین منہا (مائدہ- رکوع ۶) و لا یخفف عنہم العذاب و لا ہم ینظرون (بقرہ- رکوع ۱۹) ان الله لا یغفر ان یشرک بہ و یغفر ما دُونَ ذلک لمن یشاء (نساء- رکوع ۱۸) بہ ہمیشی و سرانجام اہل اسلام و اجاع انت۔ و می ز مانگ و بعض مفتیں و نام نہادیں مفسران کہ چیزی ایسی و خلوات پیش کنگ یا او آروایات موضوعین انت یا تاویل کت گیں قولنت، یا بعض آیات و احادیث انت کہ کوتاہ نظری یا بد فہمی و سبب و غلط فہمک بو تگنت۔ اگر خدائی توفیق شامل حال بہ بیت مستقلین تفسیرے نویگ و نوبت آنگ آئی تہا مفصل کلام کنگ بیت۔ اخضار و وجہ و ادانگناش نیست انت۔ باقی پشت کپت عصاة موحدین و مسئلہ یعنی ہرچ مسلمانے بگناہانی سبب و دوزخ و مان کنگ بنت (العیاذ باللہ) اے رد اصحیح حدیث و مارا چہ مشیت خداوندی و سریدی دانگ کہ یک روچے ضرور آیاں چہ جہنم و درکنان و جنت و سرکنگ بنت کہ چہ اودا ہیج جنتی و در کپگی نہ انت۔ شاید ہمیشکا ماں جنتیانی ذکر و عطاء غیر عجز و ذم و ماں اشقیاء ذکر و انت مکتبک فقال کما یزیدہ ارشاد بولت تا کہ معلوم بہ بیت کہ لہتیں اشقیاء چہ دوزخ و کنگ بنت مگر چہ سعیدان ہیج کس چہ جنت و درکنگ نہ بیت۔ (تنبیہ) چہ الا ماشاء ربک و ہم تراب دات کہ خدایہ دائم مانگ و مخلوق و دائم مانگ و فرق انت۔ کد ام یک مخلوق و دائم مانگ ہر بابت و خدایہ مرضی و سراموقوف انت کہ ہر وہ و بلوٹیت فنا کنگ توانیت ہم اے خیر ظاہر کت کہ جزا و سزا دیگ بہ ہائی و اختیار و مشیت و تابع انت۔ آری سماج و غیرہ و عقیدہ و روء و آبریشی و مجبور نہ انت وک یعنی اینکہ مخلوق و شرک و بت پرستی و راہ قبول کنگ و ذنیگ اشانی چہ سزا و کینگ چشیں چیزے نہ انت کہ چرائی و کسے فریب و ران و ماں شبہ و بکپیت۔ اے مردماں و تی پت پیرکانی کورکانی دُعب و رووک انت آدر و عین معبودان آیبانی کجا کارے اہنتت کہ اے معبود اشانی کاراں شرکنت؟ یقیناً اے کلان و ماں آخرت و سر جہیں عذاب رسیت کہ ماں آئی و ہیج کمی نہ بیت یا نہ کدی کم کنگ بیت۔ چوش بگوش کہ لفظ غیر منقوص "عطاء غیر عجز و ذم" و مقابل بولت۔ لہتیں مفسر گوشتت کہ ماں دنیا و اشانی رزق و نصیب اشان و پورہ دیگ بیت گدا شرک و سزا ہم پورہ رسینش۔

و موسیٰ علیہ السلام و تورات دات و ماں دنیا و دیم دات تو اشان و ت ماں و تافرقہ فرقہ بوتنت۔ لہتیں و قبول کت لہتیں و قبول نہ کت، چوش کہ مروجی قرآن عظیم و بابت ہم ہیج اختلاف بو گانت۔ بے شک خدایہ راقدرت ہست انت کہ اے اختلاف و فرقہ بندی و شرک و کشتی و ہشتینی یا سرکشت و پید تمام کذب کنوکان و فوراً و لگوج کنان و اے جڑہ و فیصلہ بکتیں مگر آئی و حکمت تکوینی و ایشرا نہ لوٹت۔ یک خبرے بہ آئی و گور و چہ پیش و فیصلہ بو تگ کہ انسان و راداں یک خاصیت حدی و کسب و اختیار و آزادی دیان و بچکاسیت کہ آہ کتام کشت و سرگرت آیا خالق و مخلوق و حق و راست و جاہ یا ران و خدایہ رحمت و کرامت و تاراستی جو کنت باچپ و چوٹی و ردیں کاراں چہ فطرت و راستیں سرسوج و ویل کنان و فنا را غضب و صہبت و آماج جو کنت۔ لیب لوکم ایتکم احسن عملاً ہے مقصد دیم و داران و انسان و بنا دٹ ہنجوش اڈکت کہ آہ نیکی یا بدی و اختیار کنگ و ہیج بے وس و لاچار مہبت۔ ایسی و لازمی نتیجہ اے بیت کہ ماں دنیا و خیر و شر و نیک و بد و ت ماں و ت گر و چیل جاری مہانت رند تر و رحمت کت گیں و غضب کت گیں چہ دگر و جدا جدا کنگ بنت تا نہ الا من رحمت ربک گوں لا ملکن جہنم من الجنة و الناس و طر و گپ ہم سر ہم بہ بیت۔ غالباً اے ہما کلمہ (لفظ) انت کہ اگر اے پیش و گوشگ مہوتیں تو تمام اختلافانی سیرا فیصلہ بو تگت۔ چوٹائی و مردم چشیں حکمان و نہ نعمت و ماں شک و کپتگنت کہ باریں دیم نر و اے اختلافانی فیصلہ بیت یا نہ بیت

و یعنی دنیا و وقت نہ اہتگ کہ ہر کس و عملانی بدلہ دیگ بہ بیت بلے و ہدے کہ وقت کیت توفیق نادرہ ذرہ و حساب گیشینگ بیت چہ عذاب و تاخیر و چوش مہبت کہ آئیائے عملانی خبر نیست

فل یعنی شما ماں اے مشرکانی گروچیلان مکپ ات شمارا دہاکسان ء کہ آیاں چہ کفر وغیرہ توبہ کنان ء تنہی ہرہی ایش قبول کت وحی تعالیٰ ء نینگ ء رجوع ایش کت۔ خدائی حکمانی سدا وتارا محکم بدارات۔ عقیدہ اخلاق، عبادات، معاملات و تبلیغ وغیرہ ہر یک کارے ء تھا چہ افراط و تفریط ء پھر نیاں ء توکی راہ ء محکم گران ء تچک تچک بردات ماں کت م کارے ء افراط و تفریط ء نینگ ء میل داران چہ حدء سرگوزگات ودل ء یقین کنن ات کہ حق تعالیٰ ہر وہد ء شے عملان ء گنڈیت۔

فل ساری ء ماں لا تَطْغَوْا ء چہ حدء سرگوزگ ء من کت نون پیش داریت کہ ہر کس ظالم انت آیانی نینگ ء کے ہم میل و رجوع کنگ ء و تی دل ء میار ات چہ آیانی دوستی، دیوان، ادب و احترام، توسیپ و تعریف، ظاہری ہم شکلی، دزمکی واید کہ چہ حکم کارے وتارا دور بدارات چوش مہیت کہ آس ء لمب شمارا بگریت گذرانہ ابید چہ خدائے شمارا کسے مددگارے رسیت ونہ چہ خدائے طرف ء شمارا ملک رسیت۔

کَمَا أُمِرْتُ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

بصیرۃ ۱۱۱ وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَمَا تَسْكُمُ التَّارُوتَ مَا

لَكُمْ مِنَ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءٍ ثُمَّ لَا تُنصِرُونَ ۱۱۲ وَأَقِمِ

الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنْ الْيَلْتِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبُنَّ

السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّكْرَيْنِ ۱۱۳ وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ

لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۱۱۴ فَلَوْ لَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ

قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا

مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَ

كَانُوا مُجْرِمِينَ ۱۱۵ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَ

أَهْلَهَا مُصْلِحُونَ ۱۱۶ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً

وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ مَخْتَلِفِينَ ۱۱۷ إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ

فل ظالمانی نینگ ء لیٹ مہ ورات بلکین خدائے وحدہ لا شریک لہ ء نینگ ء بلیٹ ات یعنی صحب و بیگاہ دماں شب ء تہار وکی ء گون خوشوع و خضوع ء نمازاں ادا کنن ات کہ ہمیش یک مزین ذریعہ ات خدائے مدد حاصل کنگ ء۔ (تنبیہ) روج ء دوہین طرف یعنی چہ طلوع و غروب ء پیش فجر و عصر ء نماز مراد انت یا یک نینگ فجر و دومی نینگ ء مغرب ء ایر کنگ بہریت کہ آج بالکل غروب ء متصل بیت و ہتیں سلف ء گوشگ ء روج ماں ایشی ء فجر، ظہر و عصر سہ این نماز داخل انت۔ چوش نجوش روج ء دوہر کنان ء ماں اولی بہر ء فجر و ماں دومی بہر ء کہ آج نصف النہار ء شروع ہوان ء بہ غروب ء ختم بیت دوہین نماز (ظہر و عصر) ء راتھا کت۔ وچہ زلفا من اللیل " ء فقط عشا یا مغرب و عشا ہر دو مراد انت۔ ابن کثیر ء اے احوال ہم بکتگ کہ چہ "طرفی النهار" ء فجر و عصر وچہ زلفا من اللیل ء تہجد مراد بہریت پرچہ کہ ماں اسلام ء ابتدائی روجاں سہ سہ این نماز فرض بوگنت۔ رند ء تہجد ء فرضیت منسوخ بوت و باقی گون دو ء سہ نماز زیات کنگ بوت۔ واللہ اعلم

فل یعنی نمازاں ء قائم دارگ خدائے یاد گاری انت چوش کہ ماں دگر جاہے نماں کنت اقم الصلوة لیکرچی یا مطلب چوش انت کہ یہ "ان الحسنات یذہبن السیئات" ء ضابطہ یاد کاران ء اے چہر یاد دارگی انت کہ آرا فراموش کنگ باید نہ انت پرچہ کہ چہ رہ بند ء مومن ء بہ نیکیانی نینگ ء خاص شوق پیدا بیت۔ حضرت شاہ صاحب فرشتہ کنت کہ نیکیاں دور کنت بدیاں ء بہ سہ وڑے۔ ہر کسے نیکی بکنت آئی ء بدی معاف بنت و ہر کسے نیکیاں اختیار بکنت چرائی ء جان بدی ء خصلت در کبیت و ماں ہرچ ملک ء نیکیانی روج بہریت اودا ہدایت کبیت و بدراہی ہلاس بیت۔ بلے برسہ این جاگھاں وزن سہ افضل (غالب) بہریت ہمنکر گدانی لیکاری بیت ہمنکر صابون در کار بیت و ماں قرآن پاک ء غور کنگ و فکر کنگ ء چہ ظاہر بیت کہ حق تعالیٰ ء امداد و اعانت حاصل کنگ ء ردا

مذلل ۳

دو چیزان ء خاص دخل انت صلوة و صبر۔ (استیعینوا بالصبر و الصلوة) (بقوہ) ادا ء ہم چہ صلوة ء پید صبر ء حکم دات۔ مطلب ایش انت کہ مومن بہ خدائے عبادت و فرمانبرداری ثابت قدم بہریت و ہج در د ورج ء پرواہ ء مدار بیت گذارند نصرت و مدد حاصل بیت بہر آئی ء در بار ء کت نام نیکو کار ء نیکی بر باد نہ بیت بلکین چہ ہم زیات دیوک انت۔ فل اے گوستگیں امتانی احوال ء اشکان ء واجہ علیہ الصلوة و السلام ء امت ء سکین دیگ بوت کہ ماں ایشاں امر بالمعروف و نہی من المنکر ء کار ء سر انجام دیگ ء مردم زیات بہریت۔ پیشی تو ماں ہمیشکاتبہ بوتنت کہ عام طور مخلوق ماں عیش و عشرت ء کاراں مست ہوان گنہہ تہا عرق اتنت و مزین راج واجہ و اثر دار و کیں مردماں کہ آیانی تہا خیریں کار ء اثر ہم ہست ات اشکان ء مہن کنگ و دل کت۔ اے پیمانہ کفر و عصیان و ظلم و عنید

دورء کہ ہر کس ماں گندگیں کاراں گلانیش ات ایشانی شریء لوٹوک یا جاو رانی اصلاح کنوک کس موجود نہ ات لہتیں کیں مردمان ء امر بالمعروف ء توارء کئے اشکنوک ات ۔ آخر نتیجہ ایش بوت کہ آہن کنوک چہ عذاب ء رکینگ بوتنت باقی سرچیں قوم تباہ بوت ۔ شاہ صاحب نوشتہ کنت « نیکیں مردم زیات بویننت تو قوم ہلاک نہونگت ۔ ایشاں وت کمین اتنت ہمیشکاوت سلامت ماننتت » ماں صحیح حدیث انت کہ وہدے ظالم ء دست چہ ظلم ء دارگ مہبت و مردم امر بالمعروف ونہی عن المنکر ء یل بکننت تو قریب انت کہ خدا تعالیٰ اہنجیں عام عذاب ویم بدنت کہ آکس ء ہم نہ بخشیت (العیاذ باللہ)

ک یعنی ہامینگ و بازار ء نندو کیں مردم وتی اعمال ء درستی ء نیگ ء دلگوش گورکننت، نیکی ء رواج بدینت، ظلم و فساد کی کاراں بند بکننت تو خداوند قدوس ء شان نہ انت کہ مفت ء ایشاں ء ماں ہلاکت ء چگل بدنت عذاب ہما وہدے کیت کہ وفتے مردم ماں کفر و عصیان و ظلم و طغیان ء چہ حد ء سر بگوزنت ۔

ک یعنی چوت کہ پسر ء باز بر ء نیسگ بوتگ خدا تعالیٰ ء تکوینی حکمت ایشرا نہ لویت کہ سرچیں دنیا پہ یکس کشک ء گام جنوک بیت ہمیشکا ماں حق ء قبول کنگ و نہ تنگ ء مدام اختلاف پیدا بوتگ و ہم بیت ۔ مگر در حقیقت اختلاف و تفرق دور دیوک ہما مردم انت کہ آیاں متا و گیتگیں فطرت ء خلاف حق ء را دروغ بندکت اگر درست فطرت سلیم ء رو ء گام جنوک بہ بنت تو ہیج اختلاف پیدا نہ بیت ہمیشکا الا من رجبہ ربت ء تنبیہ فرمائنت کہ ہر کس ء سرا خدا بہ آیانی حق پرستی ء ردارحم کت آیاں چہ اختلاف دارو کاں مستثنیٰ انت ۔ ۱۲

(ہمے صفحہ ء فوائد)

ک یعنی چہ دنیا بہ پیدائش ء غرض ہمیش انت کہ حق تعالیٰ ء ہر ہمیں جالیہ و قہر بہ صفات ظاہر بہ بنت ہمیشکا مظاہر ء مختلف بوگ ضروری انت تاکہ یک جماعت بہ وتی مالک ء وفاداری و اطاعت ء پیش داران ء رحمت و کرم و رضوان و غفران ء مظہر قرار بگرت کہ الا من رجبہ ربت ء مصداق انت و دومی جماعت چہ وتی بغاوت و غداری ء آئی صفت عدل و انتقام ء مظہر جوڑ بوان ء دائمی سزا ء حقدار جوڑ بہ بیت کہ بریشی ء خدائے اے جبر سرجم بیت لامکنن جہنم من الجنة و الناس اجمعین ۵۔ بہر جا ور عالم ء پیدائش ء تشبیعی مقصد عبادت و غلامی انت و ما خلقت الجن و الا نسا الا لیعبدن (الزاریات۔ ۳۷) و تکوینی غرض ایشنت کہ تشریحی مقصد ء گوں دومی و اختیار ء پورہ کنوک و نہ کنوکیں دو ٹولی چشیں موجود بہ بنت کہ آحق تعالیٰ ء جلالیہ و جالیہ ء صفات یا بہ دگر لفظاں لطف و قہر ء مورد و مظہر جوڑ بہ بنت ۷ درکار خانہ عشق از کفر ناگزیر است دوزخ کرا بسوزد گر بولہب نباشد بدالطف و کرم ء مظاہر ہم بہ وتی درجہ حساب و عمل ء اعتبار ء مختلف بنت ۸

گہائے رنگ رنگ ہے رنگی چمن : اے ذوق اس جہاں کو ہر ذوق مختلف

ک برنا باز بنی و پیغمبرانی قصہ ذکر کنگ بوتنت نون سورت ء گڈ سر ء قصہ ہانی ذکر ء چنت فوائد بیان فرمائینت یعنی پیشی تو مانی و پیغمبرانی داستان ء اشکان ء واجہ نبی ء دل زیات ء چہ زیات سکن و دل جم بیت و پدا امت ء ہم چیزے تحقیقی احوال معلوم بیت کہ مرثیاں نصیحت و پست ء مزین سامان موجود انت ۔ انسان و ہدے اشکنت کہ منی جلس ء مردماں و ہدیہ فلاں فلاں گناہنی پاداش ء ہلاک بوتگت تو وتارا چہر اگناہاں زد دیگ ء کوششت کنت و وہدیہ گنبت کہ چہ فلاں راہ ء ختیا کنگ ء پیشی مردماں رستگاری حاصل بوت تو انسانی فطرت ء رو ء ہمانیگ ء آوت ہم درکان ء زوریت ۔ درحقیقت ماں قرآن کریم ء قصص ء بھر ہنکر ماں ل اثر کنوک و خدا ء یاد ء نیگ ء پرنوک انت کہ ہر کس کہ چہ آئی ء انسانیت ء بو پدرا بیت و خدا ء ترس ماں دل ء داریت چرسے گپائی اشکنگ ء آئی ء دل الم ء اثر قبول

خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۱۱۹

پیداگی کتگت و پورہ بوت تی پروردگار ء خبر کہ ضرور من پر کنوں دوزخ ء چہ جہاں و مردماں یجاگہ دل و درستان قصہ کنیں گوں تو چہ پیغمبرانی حالاں کہ چہ

نُثِّبْتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ۱۲۰

ہمائی ء تہی بدینتی دل ء دآبگ تہی گورء ماں اے سورت ء حقیق خبر و نصیحت و یادداشت

إِنَّا عَمِلُونَ ۱۲۱ وَأَنْتَظِرُونَ إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ۱۲۲

ما ہم کارکنیں دشما انتظار بکن ات ما ہم انتظار کنگ ء میں ک اللہ ء گورانت پوشیدہ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَوَدَّ خَيْرَ الْإِنْسَانِ أَنْ يُسَمَّيَ بِهِ فَمَنْ سَمَّاهُ فَاعْبُدْهُ ۱۲۳

خبر ان آسمانی و زمین ء دہمائی ء نیگ ء وا تر کنگ بنت درستیں کاراں نون آئی ء بندگی ء بکن

تَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۱۲۴

آئی سر ء توکل بکن و نیب تہی پروردگار نا خیال چہ ہما کاریکہ شمائی کن ات ک

سُورَةُ يُوسُفَ مَكِّيَّةٌ مِّنْ أَحَدِ عَشْرَةَ آيَاتٍ وَأَشْرِكُوا لَكُمْ سُبُوٰحًا ۱۲۵

سورہ یوسف ماں مکیا ایرھتگ آئی ء تہا یکصد و یازدہ آیات و دوازده رکوع انت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع گوں گوں اللہ ء نام ء ہما کہ ز برین بخشوک بے اندازہ مہربان

الرَّتِّكَ اٰیٰتِ الْكِتٰبِ الْمُبِیْنِ ۱۲۶ اِنَّا اَنْزَلْنٰهُ قُرْءٰنًا عَرَبِیًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ۱۲۷

اے آیات انت روشن کتاب ء ہما ایرگپنگ قرآن پہ عربی زبان ء تاکہ شما

بفہمت ک بابیان کنیں گوں تو شر ترین بیان چہ ہے سبب کہ دیم داتگ ما

کنت۔ باقی قصہ یاد کہ مضمونانی تکرار کہ ماں قرآن کریم و نہا گندگ کا بیت اشانی سرما القاسم رسالہ و ابتدائی دورہ ایک متقلین مضمونے لکنگ آئی چارگ لویت
 وک اے مضمون و آیات پیش ماں ہے سورت و گو سنگت مطلب اش انت کہ اگر شامنی جبر و قبولدار نہ بیٹت تو شر بہ دتی ضد و سر قائم بہ بیٹت من بہ دتی
 تجلیں راہ و سرا اوشو کیں ہم شمارا ہ چار بیٹت کہ زمانہ من و کدی تاوان بار کنت من ہم شے بدیل انجام و راہ چاراں۔ ماں چنت روج و حقیقت معلوم
 بیت کہ ظالمانی اشتراکی کش و مذہبیت۔ یَتَرَكُصُ بِكُمْ الدَّوَابُّ عَلَيْهِمْ ذَاتُ الشَّوَابِ۔
 وک یعنی شاپر اشانی کفر و شرک و دیگر مبدیبت، شاگوں و تی کار و کار بدار ات۔ اشانی فیصلہ و بخدا و حوالہ سخن ات چہ آئی و زمین و آسمان و ہج خبر پوشیدہ نہ انت
 کلیں معاملات اے دیم و آدیم ہوان و پہ ہمانی خدمت و

پیش بنت اود و اشان ووت حال معلوم بیت کہ
 آیات چنکر رد و ارتگ۔ شاگوں دل و جان و دتی رت
 بندگی و آئی و فرمانبرداری و گلانیس بیٹت۔ و تنہا بہ
 ہمانی و اعانت و بھر و سہ کن ات آذات چہ شے مخلصانہ
 عملان بے خبر نہ انت ہمیشانی مناسبت و گوں شما
 معاملہ کنت۔ ماں حدیث و انت کہ صحابہ رضی اللہ عنہم و
 چہ واجہ و سوال کت کہ یا رسول اللہ ترا پیری و گور جنگ
 واجہ و فرمان کت شیبٹی ہود و اخواتہا۔ سورہ ہود
 و آئی و گہاراں منارا پیرکت لہتیں علماں نشتہ کرتگ
 کہ سورہ ہود و ہرج آیتے و واجہ و پیرکت آیشات
 فَاسْتَقَمَّ كَمَا أَمَرْتُ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا
 تَطْغَوْا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
 رزقنا اللہ سبحانہ و تعالیٰ الاستقامتہ علی دینہ و سنہ
 نبیہ صلی اللہ علیہ وسلم
 سورہ ہود چہ آئی مہربانی و منت و سرجم پوت
 و کہ آئی و من عند اللہ لوگ بالکل ظاہر انت و ہرج حکام
 و شرائع یا پنت و نصیحتاں شامل انت آسک باز
 روشن و صاف انت۔
 وک یعنی عربی زبان کہ چہ کلیں زبانان زیات فصیح و وسیع
 تا مدار و شانداریں زبان ایت پہ قرآن و نزول و گچین
 کنگ بوت و ہدے و ت واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم
 عربی انت کہ ماں دنیا و چہ درستان و پیش آول سرا
 عرب قوم و دیم گور (خطاب) کنت پرا چہ عربانی ذریعہ و
 اے روشنی بہ چار کنت ان تالان بیت۔ بہ ہے نیمگ و
 ماں لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ و اشارہ فرمائنت کہ ماں شے
 زبان و نازل کنگ و یک سبب ہمیش انت کہ شاپر پیغمبر و
 ہم تو میاں اول اول و آئی و علم و معرفتانی تام و پیش انت
 چنانچہ ہے پیمابوت۔ ابن کثیر اے بابت و نشتہ کنت
 انزل اشرف الکتب باشرف اللغات علی اشرف الرسل
 بسفارة اشرف الملائكة و کان ذلك فی اشرف بقاع
 الارض و ابتداء انزالہ فی اشرف شہور السنہ و هو
 رمضان فکمل من کل الوجوه - ۱۲
 (ہمے صفحہ و فوائد)

دما من دآبۃ ۱۲
 ۳۶۰
 یوسف ۱۲
إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنُ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الْعَافِينَ
 پہ تئی نیمگ اے قرآن و اگر پوتگے تو چہ اشیا پیش چہ بے خبراں و
إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كُتُبًا
 یاد کن) ہما وقتیکہ گوشت یوسف و گوں دتی پت و کہ اومنی پت دینت من یازدہ استار و
السَّمْسِ وَالْقَمَرِ رَأَيْتُ لِي سِجْدِينَ قَالَ يُبْنَىٰ لَكَ تَقْصُصُ
 روج و ماہ دینتوں آکمن و سجدہ کنگا بیت و گوشتی اومنی نہج بیان مکن
رَعِيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُ لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ
 دتی و اب و پت و تی براتاں پدا آسازنت در حق تو یک جلدے بیشک شیطان پہ انسان و
عَدُوٌّ مُّبِينٌ و كذلك يجتبيك ربك ويعلمك من تأويل
 ظاہرین دشمنے و و پیڑول و بزرگید کنت ترا تئی پروردگار کی و پیشداریت ترا تعبیر و
الْأَحَادِيثِ وَيَتَّبِعْ نِعْمَتَكَ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا اتَّهَمَ عَلَىٰ
 و ابانی و پورہ کنت دتی نعمت و پروردگار یوسف و اولاد و پت ہجو کہ پوری کنگ آپہ
أَبِيكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
 تئی دویں پت پیرکاں چہ پیش و یعنی پہ ابراہیم و اسحاق و ک بیشک تئی پروردگار خبردار انت حکمت و واجہ و
لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ إِذْ قَالَ الْيُوسُفُ
 بیشک یوسف و آئی و براتانی قصیا بازنشانی انت پہ جنت کنوکان و وقتیکہ گوشتش البتہ یوسف
وَإِخْوَهُ أَحَبُّ إِلَىٰ آبَائِنَا مِنْ عَصَبَةٍ إِنَّ آبَاءَنَا لَفِي ضَلَالٍ
 و آئی و حقیقی برات دوستاں ترانت مئے پت و گور چہ ما و ما جماعتے ان بیشک مئے پت ماں ظاہرین
مُبِينٍ اَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهَ أَبِيكُمْ
 غلطی و سرانت و بخش ات یوسف یاد دور دینت آئی و را ماں یک ٹلکے خالی بمائنت پر شتا تو جہ شے پت و
وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا
 و پت رند چہ اشیا قومے نیو کاریں وک گوشت یک خبر کنو کے و چہ آیات مکش ات

منزل ۲
 اشکا تینیں کہ چہ آئی و مثل دتی قوم و راج و شام دیک بے خبر ات۔ اگر چہ اے واقعہ تواریخی کتاب و ماں بائبل و پیش و مذکور ات مگر محض یک داستانی شکل و
 موجودات۔ قرآن کریم و آئی ضروری و فائدہ مندیں بہر ان و بیک ہنجیں عجیب ترتیب و راہ بند و دلکشیں اندازے و بیان فرمائنت کہ چہ آئی و برکت و نہ تنہا مخلوق تذکرہ
 نبیو کالی کوتا ہیان و معلوم دار بوت بلکہیں موقع بہ موقع مزین شانداریں نتیجیاتی نیمگ و ہم رہشونی کت۔ و ماں قصہ و بردا علوم و ہدایتانی ابواب (دروازگ) ہج کنگ
 بوتنت۔ اے خبر کہ خداوند قدوس و تقدیر و ہج چیز داشت نہ کنت و وہدے خدا کسے و سر اہر بان بیت تو تمہا میں جہاں یک راہ ہوان ہم و تی امکانی تدریسی باجو
 آسرا حرم کت نہ کنت۔ صبر و جوامر دی دنیاوی و اخروی کامیابی و کلیت انت۔ حسد و عداوت و گد و سر ابید چہ رسوائی و تاوان و دگ ہج در انت۔ اشانی عقل یک مزین
 شرفداریں گوہر ایت کہ آئی و برکت و انسان بازی گرانہی کارانی سر اغاب کیت و دتی زندہ کامیاب و کامران کنت۔ جو انہیں جیل و عداوت و پاکد امی انسان و را ماں حاسدانی نظر و ہم آخر کار مڑا ہر

وشر فدا کرتے۔ اسے وائے ڈولیں دگرے شمار حقیقت انت کہ اشانی بابت و ماں اے احسن القصص بطور تشبیہ کنگ بوتگنت مفسران اے سورت و شان نزول و چنت روایات نقل کتگنت کہ اشان و دت ماں و نارد و بند دیک معلوم بیت کہ یہود و چہ مکہ و مشکان و ذریعہ و چہ چکاس و خاطر اے اسے سوال کت کہ حضرت ابراہیم و آئی و اولاد و ماں شام نذوک انتت گد ابنی اسرائیل چونکائی مصر سے سر بوتنت کہ موسیٰ علیہ السلام و گوں فرعون و مقابلہ و نوبت پیش اہت۔ شاید مسلمانان ہم یک تفصیلی تواریحی واقعہ کہ آجرت و نصیحتانی داروک انت اشکنگ و شوق و ماں دل و جاہ جنگ۔ انگوماں اے قصہ و دردا ہرج احوال و تذکرہ ہوئی ات آہ چنت نمونہ گوں نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و آئی و قوم و احوالان مشابحت داروک انتت و آیانی ذکر درحق و پیغمبر تکین دلاسر و درحق و آئی و قوم و سبب ات۔ بہ ہئے سببانی ردا اے سرچھین واقعہ بہ شتریں جو این بندہ مال قرآن کریم و بیافزائیت تاکہ حجت کنوکان و معلوم بیت کہ اسرائیل (یعنی حضرت یعقوب علیہ السلام و آئی اولاد و چہ شام و بہ مصر و ایک و سبب حضرت یوسف علیہ السلام و آئی و ناکر اہت و قی راج و چہ فرعون و قطبیانی غلامی و آزات کت۔ وک یعنی یازدہ استار و ماہ و روج منی دیا جگکان و جہل بوان انت۔ اے و اب و آئی و ماں قی خوردی و دیستگت وک یعنی شیطان ہر وہدہ مکین گاہ و نشنگ تاکہ و قی گوم و راست بکنت و انسان و نقصان بدنت چوش مہیت کہ و سوسہ دور دیان و براتان نئی خلاف سبکین بدنت چیکہ و اب و تعبیر و بالکل ظاہرات و چہ یوسف علیہ السلام و براتان (کہ آہم چہ نبی و خاندان و انتت) چشیں صافیں و اب و سر پد بوگ و چہ مشکل نہ ات کہ یازدہ استار یازدہ ہیں برات انت و ماہ و روج مات پت انت چوش کہ یک روچے ہنیں کیت کہ اے کل حضرت یوسف علیہ السلام و مزن شانی و دیم و قی سراپہ جہلک جہنت چنانچہ ماں سورت و آخر و یابت ہند انا و ییل روئیای من قبل قد جعلنا ذوق حقا۔ گوشان و سہے نیمگ و اشارہ کت۔ معلوم بیت کہ حضرت یعقوب علیہ السلام و اب و پیش و ت ہم چوش مارگات پر چاکر گوں یوسف علیہ السلام و پت و خاصیں محبت و گندان و آئی و علاقی برات ماں جشنگنت۔ نون آئی و خیال کت کہ اگر لے و اب بہ آیانی گوش و بحسبت تو شیطان حد و آس و ماں آیانی دل و روک کنت و چہ حد و جوش چان و بندکنان ممکن انت کہ آچشیں کارے بکنت کہ چرائی یوسف و راج و بہ آیان رسوائی و سبب بہ بیت ہمیشہ کا حضرت یعقوب علیہ السلام و من کت کہ و قی و اب و براتانی روبر و ظاہر ممکن۔ یوسف و یک حتی این برات "بنیامین" ات آئی و دیم ہم ذکر کنگ و مہنی کت اگر چہ آئی و نیمگ بدی و بیچ ترس ہم نیست ات بے چوش ممکن ات کہ آئی اشکنگ و پد گوں دگرال گپ و رب بکنت و اے خبر ہر جاگہ تالان بہ بیت۔ حافظ ابن تیمیہ رحمہ اللہ و یک تہنابیں رسالے و تہنابنت کہ قرآن و لغت و عقلی اعتبارانی بیچ چیرے لے خیال و تائید نہ کنت کہ یوسف علیہ السلام و برات پت پیغمبر بوتگنت و نزول کریم صلی اللہ علیہ وسلم و آئی و خبر داگ و نہ صحابیانی تہا کسے اشی و قابل بینگ، ایات و ماتانی نافرمانی، قطع رحمی، مسلمانیں براتے و کشگ و تیار بوگ و آئی غلام بنائینگ بہانگ و کافرانی ملک و دیم دیک پدا ظاہری دروغ بندگ و حیلہ کنگ و غیرہ ہنیں بدی حرکتانی کنوک پیغمبرے و طرف و نسبت کنگ بنت، خواہ پیش چہ نبوت بہ بیت ہرگز نہ العیاذ باللہ۔ ہام درماں کہ یوسف علیہ السلام و براتانی طرف و نبوت و خیال ظاہر کنگ آیانی گور و سولے لفظ اسباط دگر بیچ دلیل نیست انت، حالانکہ اسباط صلبی اولاد نہ گوشتت بلکہ قوم و امتان گوشتت۔ و نبی اسرائیل و اسباط و تقسیم حضرت موسیٰ علیہ السلام و زمانہ و بوتگ۔ وک یعنی چوش کہ ترارا شتریں و ابے پیش دست۔ ہنیں چہ یماخص چہ و قی رحمت و وی ترامن قرب (نزیکی) عطا فرمائیت چنانچہ رندا و اجہ و نبوت و منصب حاصل بوت۔ قسما قسمیں ظاہری و باطنی نعمات و انتنی۔ وک مثلاً روایہ تعبیر یعنی و اب و اشکنگ و پد آئی و مطلب و چہ و قی ذہن و اے ہنیں و اب و مقصد پد را بہ بیت یا ہریک و خبر و موقع و محل و سر پد بوگ و معاملہ بانی انجام و نتیجہ و فوراً سرچ و رگ یا خدا و پیغمبرانی فرمودات قوم و امتانی قصہ ہای و نازل بوتگیں کتابانی مضمونانی داں بون و بیچ و رسانی حاصل کنگ۔ اے کلین چیزان تاویل الاحادیث و ذیل و آتک کت کنت۔ وک یعنی گوں اخروی نعمتاں دنیاوی نعمت ہم دنت گوں نبوت و ماں بادشاہت و بہر دنت و چہ رنج و فکران پلاسی دیان و شندوی و فارغ البالی و زند عطا کنت یعقوب و خاندان و چہ دنیاوی تکلیفاں رستگار کنت و دیم و و چہ آئی و نسل و نامداریں پیغمبر و بادشاہ پیدا کنت۔ وک حضرت یعقوب و نسا و قی نام و نہ گپت و قی پت حضرت اسحق و آئی پت حضرت ابراہیم و نام و گپت حضرت ابراہیم و قی خلیل و نبی جو رکت آئی درمن غرود و ہلاک کت آس و لمیان و پرائی گلزار کت حضرت اسحق و نبوت عطا کت پدا چہ آئی و پشت و حضرت یعقوب یتیمیں نبی پیدا کت کہ چہ آئی و تمام نبی اسرائیل و بنیانی کڑی رہ گپت۔ ماں صحیحین حدیث و انت این الکریم ابن الکریم ابن الکریم یوسف بن یعقوب بن اسحاق۔ (تشبیہ) حضرت یعقوب علیہ السلام و ہرچ پیشین گوئی لے کتگنت آئی چیزے بہر تو غالباً چہ حضرت یوسف و اب و ہنہتی و ہم چہ خبر و کہ ماں اینکہ کسان عمری و چشیں مبارکیں و ابے دیست و چیزے چہ یوسف و ہیل و عاداتاں یا باریں چہ وحی الہی و معلومدار بوتگت وک یعنی آبرکت داریں ذات چہ ہر یک و قابلیت و استعداد و باخبرانت چہ و قی حکمت و ہما حساب و ہکس فیض دیان کنت۔ وک یعنی ہما کس کہ اے ہمیں استان و ردا جست کتا و حکمت و نقش محکم بیت نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و صداقت و سرچشیں نبوت و زکیت کہ و اجہ اچی بوگ و باوجود ہم چہ یک کتابے یا استاذے و استفادہ نہ گران و چشیں صافیں چھین تاریخی حقیقتان و درشان کنان انت کہ اشانی بیان و امید چہ ربانی سر و سوج و دگر بیچ توجیہ میت نہ کنت خصوصاً یہ مکہ و قریش (کہ چہ یہود و سکین و اشان اے قصہ و بابت و چہ و اجہ نبی و سوال کنگ انتت) و مرے واقعہ و مزن عشر دیوکیں سبق موجود انت کہ ہنیں چوش حضرت یوسف و براتان و چہ لوگ و کثرت چہ حدیگی و اجہ و فعل یا اجلا وطن کنگ و مشورہ اش کت تہر تہر و ایدائش دات و اجہ و بے عزتی و بلذامی و ردا بازیں رہ بندیش درگیتک۔ آخر ہما روج ہم اہت کہ یوسف و گور و یشومان و محتاج جوان و رستنت یوسف علیہ السلام و خداوند کریم و ماں دین و دنیا و مزن شانیں منصب و سر بائک کت و آئی و قی عروج و سر بلندی و دوران و چہ و قی براتانی گناہانی سر چمان و بندکت و گوں مزن دریا دلی و آیانی قصور معاف کنتت بالکل بہ ہنیں پیارا ست راست و حضرت محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم و برادری و درحق و واجہ و ناپاکیں سازشے کت تکلیف اش دات عزت و آبرو و سر بلخارش کت دانکہ واجہ بے وس بوان و قی وطن و ہم و ویل کت لیکن آروچ زوت آئی ات و ہدیہ چہ وطن و سیدان و واجہ و کامیابی و مزن شانی و آفتاب در پشتوک بوت و چنت سال و بعد کہ و فتح و ہما تواریحی روج اہت و سر بوت۔ و دیکہ واجہ پیغمبر و قومی و وطنی براتانی گوستگیں تقصیران و مثل یوسف علیہ السلام و گفتار و لاکت نذیب علیکم الیوم ہر گوشان و پھل و معاف کت۔ وک حضرت یعقوب علیہ السلام و گوں یوسف و آئی و حتی این برات بنیامین و زیات دوستی داشتگت چیا کہ اے ہر دو ہیں چہ و قی علاقی براتان کتسر انتت و وید اشانی وفات ہم سیران بوتگت و خصوصاً حضرت یوسف و نسبت و چہ و قی فراست و نور یا چہ الہام ربانی و زانگتگی کہ اشی و مستقبل سکندار و تزویک انت و نبوت و خاندانی رشتہ گوں ہمیشی و ذات و وابستہ ہوئی انت۔ وک یوسف علیہ السلام و ظاہری جسم و ریت و ظاہری باطنی کالائ و پد ریزر گوار و برہنہی نیمگ زیات دلگوش گورنگ و سرچو کنگت۔ ایگہ براتان آچیز و پد ریزر کنگت آیان گوشنگت کسکی و وہد و گت و گت و کنوک و اوتیں مے یک طاقتوریں جاعتے ست انت کہ پت و صنفی و آکار دیوگ بیت کنت، چہ گونڈ وانی دست و کام کار شربت کنت و چہ جاورانی رو و قی بزرگیں پت و بارو و گوشنگتس کہ آمرے بابت و غلطی و سررات و قی نفع و نقصان و راستی گیش و کیوار و کنگ تنونیت۔ وک یعنی رشک و حد و آس توکل و دل و روک بوان بوت و ت ماں و تا شور و مشورہ اش کت کہ یوسف و موجودگی و اے ممکن نہ انت کہ بزرگیں پت مے نیمگ خصوصی دلگوش گورنگت ہمیشہ کا چہ بن اشی و قصہ پلاس کنگ الہی انت توری آرا جش ات یا بہ دور دراجیں حلقہ ہویے آرا چکل بدنت کہ چہ او دپدا اہت محنت۔ و دیکہ آباتی نمائیت تو گڈا و اجہیں پت تہنما مے نیمگ و دلگوش گور کنت مے سر مہربان بیت۔ بنیامین و معاملہ و غالباً آیان زیات اہمیت نذات۔ چوش گوش کہ آئی دوستی ہم واجہ یوسف و دوستی و وسیل ات۔ وک یعنی بہ اے قتل و غیرہ گناہ و قی سر زورگ کپیت چرائی و فراغت حاصل کنگ پد توبہ کار میں و خوب کار میں۔ بہنیں مفسران و کتو قی اہن بعد و قی اصل چہین و مطلب و معنی چوش کپتگ کہ چہ یوسف و زندی و دستیار و بار شربت چیا کہ بزرگوار پت و شفقت و دست چہ یوسف و نا اہمیت بوان و تہنما مے سرمانیت - ۱۲

فلانے گشوگ "یہودا" ات یعنی قتل کنگ سک فریض خبرایت ومنے مقصد جبرانی ابید ہم حال بیت کنت اگر شتا یوسف چہ ادا یک کر کنگ لوٹت تو انی آسان صورت ایشنت کہ آتی ہے چہ بیتک ۷ باز دور یک گناہیں چاہتے چکل بدتیت۔ ابو حیان ۷ چہ لھتیں لغت ۷ زانو گران نفل کنگ کہ غیبت الجب ہما طاقہ وغیرہ ۷ گوشتت کہ ماں چات ۷ چہ آپ ۷ مکین برز بنگ بیت۔ غرض اے بوت کہ ماہفت ناحق ۷ زانتکاری ۷ ہلاک کنگ ۷ گناہ پر چہ برہوتی سر ۷ زوریں۔ ماں چشیں چاہے چکل دیگ بدتیت کنت کہ لھتیں مسافر چہ اودا بگوزنت و حال ۷ معلوم بہ بنت و آرا گون و تابہ بنت۔ اے جاوڑے منے مقصد ہم حال بیت و چہ ناخیں خون ۷ ہم مارستگار نہیں۔ چوش گوش کہ مار ہم بمریت و لٹ ہم سپر و شیت۔ فل چریشی ۷ معلوم بیت کہ ساری ہم چہ پت ۷ اے ہمیں درخواست تکلتش کو اجہ ۷ دل بریشی راضی نہ بوت کہ یوسف ۷ گون براتان ہم بدت۔ فل یعنی چشیں شر رنگیں چک ۷ دست پاد خشکیں ننگ ۷ بیجا بہنت مناسب ہمیش انت کہ ایشرا منے ہمراہی پسانی چارینگ ماں چکل ہم بدے۔

اودا جنگل ۷ در چکانی بر و ثمریاں بہ بشری ۷ وارت و تر و تاب لب جہانی ورنش ہم بخوبی ۷ بیت۔ بیان کنتت کہ اشانی لب چکل، در گانی زورگ تیر اندازی ات و چوانی ہم پچکان ان مناسب حدے ۷ لب کنگ چوشک ابو حیان ۷ گوشتت و شنودی و پچ بنگی کاریت۔ الغرض ایشاں یوسف ۷ گون و تابرگ ۷ زور داریں درخواستت و گون مزن دلہی ۷ واجہش یقین وات کہ ماہر براتی ۷ حفاظت کنیں۔ مفسران چوش ہم بنشتہ کنگ کہ یوسف ۷ جرنہ جدا گانہ طوہم ایشاں پر سر گرگ و ہمراہ بوگ ۷ واسطہ تر غیبت ات کہ چہ پت ۷ آت ہم اجازت بگریت۔ فل یعنی یوسف ۷ جدائی و گون شتا ہر ای شینگ من ۷ راغلیکن کنت و اے رد اے ترس ہم ماں دل ۷ پیدا بیت کہ یوسف چکل، چہ پتے خبری و لا پراہی آرا کر کے وغیرہ رستہ موارت کہ ماں اجنگل ۷ گرگ بازہست ات حضرت شاہ صاحب نوشتہ کنت کہ آیان ۷ دیم تر ۷ گرگ ۷ نیمون ماں دل ۷ ہست ات۔ ہمیشکا ماں واجہ ۷ دل ۷ ہستے خوف ۷ جاہ جت۔ لھتیں مہفانی خیال ایشنت آخاٹ ان تا کنگ الذب فرما بنگ حضرت یعقوب علی السلام ۷ ڈولیں پیغمبر ۷ در جہر توکل و تقویٰ ۷ کپوں کہتے ات۔ آتی ۷ پستہ چوش رست کہ بران مچکاں چہ ہائی دپ ۷ خبر گیت، ہرچ ترے آتی ۷ ظاہر کت ہائی ۷ را داستا نے جوڑش کت و پت ۷ را حالش دات۔ فل یعنی اگر منے ہمیں یک طاقتوریں جمعیتے ۷ موجودگی خودیں برات ۷ گرگ بوارت تو گڑا چوش بران کہ چہ مادہ گنا بودتیں مردم بیت نہ کنت۔ چریشی ۷ مستریں تاوان دگہے بیت کہ وہ بارزہ زور مندیں براتانی جتانی دیما یک کم زوریں چکلے یک گرگے ۷ دما رہ بیت اگر چوش بوت تو اہم ۷ ماتاوان و نقصان چست کنوک بوتیں۔ فل زانوگریں مفسران ۷ بائیں درمیانی قصہاں مزن درد پیدا کنوکیں دل ۷ لرزینوکیں اندازے ۷ نفل کر تکلت کہ آسانی اشکبگ ۷ سنگ ۷ جگر ہم موم بتسرت۔ خدا برانت کہ آسانی ان کجا حد ۷ راست ات۔ قرآن کریم چہ وتی خاصیں نصب العین ۷ اعتبار ۷ اے قسم ۷ تفصیلان ۷ زبایت و نگوش گور نہ کنت و نہ ایشاں ۷ ذکر ۷ قابل قرار دنت جیا کہ چشیں گناہ جو انہیں مقصد درانہ بیت۔ قرآن کریم ماں وتی اشکوکانی دل ۷ ہمارت پیدا کنگ لوٹت کہ آتی ۷ منشا و مقصد خاص ایمان و عرفان بہ بیت عمومی رقت کہ ماں ہر یک کافر مومن بلکیں ان ماں حیوانان طبعاً مشترکات بہ آتی سراچہ عام و اعظا زبایت زور پر ندنت ادا ہم آتی ۷ درمیانی داستاناں ۷ ویل کنان ۷ گڈی خبر ۷ بیان کت کہ یوسف ۷ براتان یوسف ۷ یک جوانیں جیلے ۷ سر اہرت و وتی پیشی قرار داد ۷ را

یوسف والقوه فی غیبت الجب یلتقطہ بعض السیارۃ ان یوسف ۷ دور دبت آتی ۷ ماں جھلیں چلے ۷ کہ چنت بارت آتی ۷ را لھتے چہ مسافراں اگر کنتم فعلین ۱۱ قالوا یا بانا مالک لا تاتنا علی یوسف وانا شمارا کنگ انت فل گوشتش اودت چوین ترا کہ باور نہ کنے منے خبر ۷ یوسف ۷ سرا و ماو لہ لنصون ۱۲ ارسله معنا غدا یرتعر ویلعب وانا لہ لحفظون آتی ۷ پکاہیں خبر خواہیں فل دیم بدے آتی ۷ را گون ما باندا چنت بوارت و گوازی بکت ماو آتی ۷ نگہ پائیں فل قال انی لیخزنی ان تدھوا بہ و اخاف ان یاکلہ الذئب و انتم گوشتی نگیں بوں من کہ شتا آتی ۷ را بہرت و ترسوں کہ بوارت آتی ۷ کر کے و شتا عنہ غفلون ۱۳ قالوا لئن اکلہ الذئب ونحن عصبة انا اذا چہ آتی ۷ بے دگوش بیت فل گوشتش اگر آتی ۷ را اگر بوارت و ماہر زوریں جاغتیں گڑا ۷ ماہر ماہرک لخسرون ۱۴ فلما ذھبوا بہ واجمعوا ان یجعلوہ فی غیبت زیا نکاریں فل پدا وقتیکہ کرش شنت و اتفاقش کت کہ دور بدتیت آتی ۷ ماں جھلیں الجب و اوحینا الیہ لتبئنا ہم بافرہم هذا وہم لایشعرون چلے ۷ و ما فرماں دیم دات آتی نینگ کہ تو آیان ۷ خبرا کنے یہ آسانی بے کار ۷ آیان ۷ خبر نکیت فل و جاء و اباہم عشاء یتکون ۱۵ قالوا یا بانا انا ذھبنا لتبتق و واکلت و تی پت ۷ گور ۷ ماں شپ ۷ کر یوانت فل گوشتش او منے پت ماشیں کہ تچکانی بلکیں و ترکنا یوسف عند متاعنا فاکلہ الذئب و ما انت بمؤمن لنا اشتیں یوسف ۷ را و تی سامانی کر ۷ پدا وارت گرگ ۷ فل و تو باور نکنے منے خبر ۷ ولو کنا صدقین ۱۶ و جاء و علی قبصہ بدم کذب ط قال بل اگر چہ ماراست گوہیں و آرتش پہ آتی ۷ پتک ۷ سرا لکینتگتتس دروغیں خون فل گوشتی ہر گز نہ سولت لکم انفسکم امرا فصبر جمیل و اللہ المستعان و علی بلکیں سازنگ شتا ماں و تی دلاں یک خبرے نوں صبر شترانت و چہ اللہ مدت لوٹاں پہ ہما

بیت

ماں چاہے چکل دیگ فیصلہ اش کت اودہ ۷ ما یوسف را اشارہ کت کہ اید گران ایشی ۷ مطلقا خبر نبوت کہ پریشا موبیک ۷ ہدھنیں کیت کہ اے درستیں کار پدان ۷ تو آیان یاد دیارینے و اوقت ۷ تو یہ یک مزین منصب و بلندیں درجے ۷ سرفا ترے ۷ ایشاں ترا جاہ یارت کت نکنت یا دراج کشیں مدتے ۷ سبب ترا شناخت کنگ نونت۔ اے خدائی اشارہ ماں و اب بوت یا ما بیداری بطریق الہام بوت یا گون فرشتہ ۷ ذریعہ۔ اے رد قرآن چ تفصیل پیش ندرایت۔ البت لفظانی ظاہریں جاوڑ پیش داریت کہ وحی ۷ آیک بہ چہل سال ۷ عمر ۷ سر مو قون نہ انت جیا کہ حضرت یوسف آوہدی سک کسان ات۔ واللہ اعلم۔ فل یاد لوگ ۷ رساں رساں ۷ تہاری ۷ ما نشانٹ یا بہ زانتکاری تہاری ۷ و دہد ۷ اھنتت کہ ماں روج ۷ روشنی ۷ پت ۷ را دیم پیش دار گنیات مشکل ات و شپ ۷ تہاریں چادر ۷ بے جانی۔ سنگدی و دروغیں گریہ و زاری ۷ داں یک حدے ۷ پردہ داری کنگ نونت۔ اعمش ۷ شر گوشتک کہ یوسف ۷ براتانی گریہ و زاری اشکبگ ۷ پرمنا چہ ارسا نی رے چکل ۷ راست گوزانت نکیں۔ فل یعنی ماں حفاظت ۷ مانچ ہمیں کوتاہی نہ کت منے ساز و سامان گڈے اے دگ

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

قابل حفاظت چیزانی گورے ما آئرنڈارینت ویک دومی ماں تچک ء ما دیما گوازینگ ء رد امارک ددر شروع کت۔ بزماں ما کتیں چماں اندر بوتیں کہ گرک ء یوسف چک پرورش کت، آموغ ء چشیں کتکیں احمالے ہم نیست ات کہ گرک چوش زوت کیت ء یوسف ء شکار کت۔ و یعنی ماں یوسف ء معاملہ توچہ پیش ء مٹے نینگ ء بدگمانی دارے اگر تھی کر اما بالکل راستگو ہم بیٹیں پدایم ماے خاصیں معاملہ ء حج بیما مے گپ ء سرائتو نے یقین کئے۔ فل یک پے یا اسکے ذبح کنان ء آئی ء خون یوسف ء گوانی سرا درزش دانگت، آدروغیں خونان ء پیشس داران ء یقین دیا نینگ بناشس کت کہ چہ گرک ء طہی کنگ ء اے شک ء سرخون رینگت ویتاریں بونگ۔

ہمے صفحہ ء فوائد : فل سیل یکن ہماکس کہ ماں شام ء نندان ء چہ مصر ء یوسف ء پشک ء وشبوئی ء مارگات آپس ء خونانی سرا یوسف ء خون ء

گمان ء کدی داروک بیت کنت آئی ء اشکنگ ء شرطہ گوشت کہ اے دروغ۔ و ہنجوش کہ ماں طہیں تفسیراں ہست گوشتی کہ آگرک مزن بر دبار و گراں مہذبے ات کہ آئی ء یوسف ء رابرت و خون لیتاریں پشک مہج و سالم چہ جان ء کشت و ہمودا ایرکت۔ راست انت کہ ”دروغ گورا حافظہ نباشد“ خونانی درزش دات بلے پشک ء درگ ء شمشکار بوتنت حضرت یعقوب علیہ السلام ء صاف صاف ء فرمان کت کہ اے درست سازش و شے دلانی ترا تگیں خیرانت۔

بہر جاور من صبر جمیل ء اختیار کنان کہ ماں اے رہ بندہ نہ غیر دیماش کوه و گلہ بیت و نہ چہ شہا انتقام و بدلہ ء کوشست بیت من ایوک ء چہ خدا دعا و فریاد کنان کہ مرے صبر ء منی مدد ء کنت و چہ وتی غیبی امداد ء ہرچ خبر کہ شہا گوشت آیبانی حقیقت ء چوش ظاہر بخت کہ گوں سلامتی ء یوسف ء دوبارہ دو چار بچیاں معلوم بیت کہ یعقوب علیہ السلام ء حال دیگ بوتنت کہ ماں ہما امتحان ء کہ آگر فکار کنگ بوتنگ آ تمام بوتنت ویک مقررین مدتے ء پد چہ مصیبت ء نجات حاصل بیت اے و ہد ء چہ شوہاز کنگ ء یا بیرو بدلہ گرگ ء بچ سیت حاصل نہ بیت۔ اے وقت ء یوسف دست ء نہ کسیت البت ایگ تھی چک ماں کلیں جہان ء بدنام بنت و ممکن انت کہ ماں ہستیں ء آیاں یعقوب علیہ السلام ء جرنہ ایذا دیگ جو جہد ء کنت کذا قال الامام الرازی فی الکبیر واللہ اعلم۔

فل گوشت کہ یوسف علیہ السلام سرچہ ء ماں چات ء مانت قدرت ء چہ وتی مہربانی حفاظت کت یک براتے یہود ء دل ء اے خیر پیدائی کت و آہر رونج بہ چات شت و آراورگ دات خونانی ء ہم کلیں براتانی منکر ایش ات کہ آمہ مریت دگر ملکہ ء مسافر ایشا بزورنت و گوں و تاب سیرت تاکہ چہ مٹے توک ء اے کنگ در کسیت و دگر جاسے سر بہ بیت۔ راست انت کہ ہ

”کل است سعدی و در چشم دشمنان خارا است“

آخر چہ مدین ء بہ مصر ء روکیں یک قافلے چہ اودا گوشت آیاں چاتے دیت وتی مردمش پہ آپ ء یارگ ء دیم دات آیاں طول جہل ء چکل دات۔

یوسف علیہ السلام خوردات ماں ڈول ء نشت سادی ماں دست ء مہر داشت۔ کشوک ء و ہدیہ آئی ء حسن و

دما من دآبۃ ۱۲

۳۶۳

یوسف ۱۲

ما تصفون ۱۵ و جاءت سيارة فاسلوا واردهم فادلى دلوہ ط

چیزے ء سرکشایا کن اٹ و اتک کارمانے پد ہمیش دات وتی آپ پرنوک آیبایا ایردات وتی ڈول

قال بيشري هذا علم واسرؤه بضاعة واللہ عليم بما

گوشتک لگت مزديے خیرانت کہ آچکے و دپرش دات تجارت ء مالش حساب کت واللہ شرمعلوم انت ہرچکے

يعملون ۱۹ و شرؤه بئمن بحس دراهم معدودة و كانوا فيه

آکنت و دہاش کت پرینتے ناقصیں پہ چنتے پاوول حساب کتگیں و بوتنت چہ آئی ء

من الزاهدين ۲۰ وقال الذي اشترىه من مصر لاهراته اكرمي

بیزار فل و گوشت ہماکس ء کہ بہ بہائی گپنت چہ مصر ء گوں وتی جن ء بہ عزت ء سرا

مثوه عسى ان ينفعا او نتخذة ولدا و كذلك مکتا ليوسف

جاگہ بدے آئی ء شاید کہ مے کار ء بیت یا بگریں آئی ء را بہ چکے و دہمیدول ء جاگہ دات ما یوسف را

في الارض ولنعلمه من تاويل الاحاديث واللہ غالب على

ماں ہما ملک ء دتا کہ پیش بدریں آئی ء را بہ وتی جاگہ ء تاویل مومنی خبرنی و اللہ زبردست انت پہ وتی

امرہ ولكن اكثر الناس لا يعلمون ۲۱ ولتابلغ اشدہ اتينہ

کار ء لیکن گیشتر مردماں نزاننت و وقتیکہ رست چہ توت ء دات ما آئی ء

حكما وعلما و كذلك نجزي المحسنين ۲۲ وراودته التي هو

رادانائی و علم فل دہمیدول ء جزای دتیں نیکو کاراں و درخواست کت چہ آئی ء ہما جنیے

في بيتها عن نفسه وغلقت الابواب وقالت هيت لك ط

کہ آماں بہائی ء لوگ ات دل بریل کنگ چہ آئی ء بندی کنت در وادہ و گوشتی کہ زوت بی

قال معاذ اللہ انہ ربی احسن مثواى انہ لا یفلی الظلمون ۲۳

گوشتی خدا پناہ بدنت بیشک منی واجہ انت شری یے سرا جاگہ ای دنگ من بیشک کا یاب بنت ہما کہ بے انفا انت

ولقد همت به وهم بها لولا ان را برهان ربہ کذاک

البتہ فکر کت جنبن ء آئی ء و فکر کت آئی جنبن ء فلا اگر مدیتیں آئی ء وتی پروردگار ء قدرت و ہما ہمیدول ء

مزل ۳

جال دیست چہ گل ء کو کار کتی کہ اے واخوہیں بچک ایت شرمیت یاریت۔ فل یعنی آپ کشوک ء اے واقعہ چہ ایگ ہما ہاں چیر دیگ لوٹ ات اگر دگران ء حال بگرت تو شہر پیدار بنت شاید چوش ظاہر کت کہ اے غلام ء واجہ ء منار ادا ننگ تاکہ ماں مصر ء بازار ء ایشا بہا بکناں۔ فل یعنی براتان آرا چہ وطن ء بے وطن کنگ لوٹ ات و قافلہ ء مردماں دلمانگ انت کہ آرا بہا کنان ء قیمت وصول بکتیں و خدا تعالیٰ آرا مصر ء خزانگانہ خدا بند جوڑ کنگ لوٹ ات۔ اگر آئی بلوٹیں تو اے تمہایں کاروائیاں ء ہما دماں ء محفل بکتیں ولیکن آئی مسلحت ماں تاخیرات ہمیشکا سرجمیں جاوراں زانان ء اشان ء مہلت داتی۔ فل براتان ء حال سر بوت کہ قافلہ ء مردماں آرا کشت و برت و تارا تچک اشی ء ہیل و عادت انت ہمیشکا نون ما ایشا دارگ نہ لوہیں اگر شہا لوٹے ایشا پہ بہارت کن ات مگر خیالی زیات بکن ات کہ پد اہم تچیت۔ گوشت کہ آیاں یوسف ء بہ ۱۸ دریم

یا کم گیش بہاکت و نہ این کساں وت ماں وت ء دو دو درمبش بہر بانگ کت بزناں ہر کیے ء قدہشت آنہ ء بہر بوت البت یہود ء چرے کار ء وتارا دورداشت ووقی بہرئی دست نہ گپت ۔ فل یعنی اینکہ بہر انراں بہاکنگ ء چہ حیران مہیت آیاں چرائی مہنکر شناری انتت کہ بہر مفت دیگ ء چہ ہم چک وپد بنوگتنت ۔ ہرچ زرے دست کت آرا مفتی مال اش زانت بہتیں مفسرانی گوشگ انت ماں آیت ء ہماہج ء ذکر انت کہ قافلہ ء مرد ماں مصر ء رسگ ء وھد ء آرا انجام دات اگرچہش بہر بیت توہے گوشگ بیت کہ اشاں چتگیں چنر ء قدر ء نزانت و اے ترش اش بوت کہ رنداگہ کسے مہیت واشی ء ملکیت ء دعوی ء مکننت و ہم اشاں آبق (تجوکیں) ء بارو ء اشکنگت پیشکار زانتش بہاکت و الظاہر ہولاول ۔ واللہ اعلم فل گوشگت کہ بہر مصر ء رسگ ء وھد ء آرا نیلام اش کت ۔ مصر ء عزیز کہ اودا حاکم ات آئی واک ء سرا معاملہ فیصلہ بوت آئی ء گون وتی لوگ بانک (زیلیا یا راعیل) ء گوشگت کہ سگ شرنگیں دوستناکیں زہگے معلوم بیت ایشراگوں مزین غرت و آبرو ء گوری مکن چہ غلاماں گون اشی ء سلوک مکن شاید مزین بہر بیت مٹے کار ء بنیٹ ماوتی کار و باران ء بہر ہمیشی ء حوالہ ء بجنیں یا اگر اولاد نہ بوت تو آرا وتی چک ء بدل کنیں ۔

۱۱ یعنی ماچہ کاملین قدرت و جوانیں ردہ بنان یوسف ء چہ براتانی حاسدانہ سکیاں وچات ء قید و بندان ء ہلاکس کنان ء مصر ء عزیز ء گور ء سر ء کت پد ماں آئی دل ء پہ یوسف بیگی دوز واہی ماں کت اے پیا آرا ماں مصر ء مایک غرت داروکیں جاگھے دات و ماں مصر ء مردمانی دل ء آرا دوستناک و شرفدار کت تاکہ اے چیز دیم ترے بہر آئی سربندی ء راہاں بچ کنوک ثابت بہر بنت و بنی اسرائیل ء ماں مصر ء آبادکنگ ء ذریعہ جوڑ بہر بیت اے ہم مارا منظور ات کہ ماں مصر ء جلاں ء آرا سردار معتبرانی جلس دیوان نصیب بہر بیت تانکہ سلطنت ء رموز و کار و باران ء نہگ و زانگ ء ہم آرا رہ بند و دستور بہر شری ء معلوم بہر بنت ۔

(تندیہ) تاویل الاحادیث ء معنی و مطلب پیش ء بیان بوت ہموچارگ بہر بیت ۔ فل یعنی براتان حضرت یوسف جہل دور دیگ لوٹت خداوند کریم ء آرا آسمانی برزی ء سر اسینت زیات تر مردم چہ وتی کوتاہ نظری ء سبب ء نہ گذنت کہ انسانی تدبیرانی مقابلہ ء چونکائی خدائی بست و غالب بیت ۔ فل یعنی وہدیچہ یوسف ء تمامیں قوی بہر حد کمال ء سر بوتنت تو چہ خدا جانب ء مزین شائیں علم و حکمت آرا دیگ بوت ، مزین پیچیدگیں مگرچنان ء چہ خدائی داتگیں فہم و زانگ آئی ء گیش دیگوارنگ بناکت و گون مزین دانائی ء مخلوق ء جنگ و جہیز بان ء بابت ء فیصلہ دات دین ء بار یکیاں ء رد اسریدی حاصل کت ہرچے چہ زبان ء گوشگی ہا وڑ ء عمل ہم کرتی چہ سٹیں ہیل و عاداتاں بالکل پاک و صاف ات وچہ شریعت ء علم ء سرجی ء معلوم دارات و ربانی تعبیر ء علم گوشے تنہا خدا ہائی ء بخشاگت ۔ فل ہر کس فطرت ء رہ شونی یا چہ صالحیں مردمانی تقلید ازلی توفیق ء مصیبت و حوادث ء سر اصبر کنان ء جوانیں اخلاق و نیکیں رہ بند ء اختیار کننت حق تعالی بہر اشانی سر لہے پیمانہ انعام فرمائینت و داد و بخشش اش عنایت کنت ۔ فل چانگو نبی الطاف حضرت یوسف گون عجیب رہ بند ء تربیت ورہ شونی کنگا کنتت انگو عزیز ء لوگی (زیلیا) ء آئی دیما یک زندگیں

۱۲ یاد شترگی کارے در صورت ء چکاسگ ء اوشتا ربنت یعنی حضرت یوسف ء حسن و جمال ء زلیخا ء رانوک و شیدائی جوڑ کت و دلکشی و مستی ء ہمک ہمیں سامانان ء جمع کنان ء لوٹتی کہ یوسف ء دل ء چہ آئی قابو ء در بکنت یک نیمگے عیش و نشاط سامان ، نفسانی و اہلگانی ردا ہر قسم ء آسانی ، یوسف علیہ السلام ء ہر وھد ء ماں لوگ موجود بوگ ، آئی ء گون مزین دوزاہی دوست دارگ و پد انتہائی ء وقت ء جرنہ ء نیمگ ء یک واگے ء بے تابانہ ظاہر کنگ و پد ایک در آمدے ء روگ و آگ ء تمام دروازگ بنا انت دومی نیمگ ء وزنائی ء عمر ۔ زور و قوت ء زمانہ ۔ مزاج ء برجی ۔ لندی ء زند اے تمامیں کار و اسباب ہنچیں انتت کہ گون چشیں جادوان ء دوچار کنگ ء وہد ء

۱۳ مترین ء چہ مسترین زاھد ء پرہیزگاری ء قلات جہل ء لمبیت و کپیت مگر ہر کس ء خدا محسن قرار دیان ء آرا علم و حکمت ء رنگ ء رنگدار کنگ پیغمبرانہ پاکبازی ء اعلائیں درجہ ء بائل کرنگ پرائی چہ مجال کہ شیطان ء قابو کارگ بہر بیت ۔ آئی ء یک لفظے گوشگت محاذ اللہ (خدا ء پناہ) و شیطانی دام ء تمام لوپ چنڈ چنڈ بوتنت پرچاکہ آئی ء ہما خدا ء پناہ گپت کہ آئی ء دیما ہر کس بے وس و زور رانت ۔ فل یعنی خدا پناہ بدنت من چشیں سٹیں کارے چتور کت کنان ۔ امید چریشی ء عزیز منی مرتبی و محسن انت کہ آئی ء مناراگوں غرت و آرام ء جاگہ دانگ ، من وتی محسن ء ناموس ء سردار منی بجان چشیں محسن گوشگ و نا انصافی کنوک ہجر کامرانی و کامیابی ء منزل ء سر بہت نہ کنت ۔ وہم و ہدیکہ ظاہر منی محسن و مرتبی ء خیال ء ما اینکر داریں تو زانگ بہر بیت کہ چہ تحقیقی پروردگار ء مارا چنڈ شرم و جیاکنگ لوٹیت کہ آئی ء محض چہ وتی مہربانی مارا تربیت دات و رودینت ووقی بندگان ء یہ مٹے خدمت و آرام دیگ ء اوشتا ربنت ۔

۱۴ تندیہ :- بہتیں مفسران اِنَّ رَبِّيْ وَ ضَمِيرٌ بِرَبِّهِ اللہ طرف ء راجع کنگ ۔ فل یعنی زالک ء آرا ماں لوپ ء یارگ ء فکر کت و آئی ء فکر کت کہ جنین ء حیلہ کارگربیت اگر وتی رب ء حجت و قدرت ء مدیستیں تو برائی ء ثابت و قدم بوگ و وتارا رکنگ مشکل بوتگت ۔ بہتیں مفسران وَ هَمَّ بِهَا ء راجع وَ لَقَدْ هَمَّتْ بِہم ء جدا کنان ء گون كَوْلَا اَنْ رَاَى بُرْهَانَ رَبِّہٖ ء چپان کنگ ۔ چوشکہ ان کا دت کتبدی بہم كَوْلَا اَنْ رَاَى بُرْهَانَ رَبِّہٖ ء علی قلبہا ء ترکیب انت ۔ اے وقت ء ماں یوسف ء حق ء ”ہم“ ء ثابت کنگ نہر انت بلکیں نفی مطلوب انت ۔ ترجمہ چوش بیت کہ زالک ء یوسف ء ارادہ کت و یوسف ء ہم زالک ء ارادہ بختیں اگر وتی پروردگار ء حجت و قدرت ء مدیستیں ، بہتیں ء ماں ”وَ هَمَّ بِهَا“ ہم ء لفظ ء میل و رغبت دارگ ء معنی گپتگت یعنی ما یوسف ء دل ء چیزے میل و رغبت بے اختیار ء پیدا بوت چوشکہ روزہ دار ء ماں گرمی ء بہر میں آپ ء نیمگ طبعاً رغبت پیدا بیت بے آنہ آپ ورگ ء ارادہ کنت و نہ اے بے اختیار ہی میل و رغبت بہر روچگ ء نقصان دیوگ انت بلکیں طبعی میل دارگ ء باوجود چرائی ء وتارا کینگ دور دارگ زیاتیں اجر و ثواب ء یاروگ انت ہے پیمانہ ان ات کہ چہ چشیں مغنہ طبعی اسبابانی موجودگی ء بشری طبع ء و بلا اختیار

۱۵ ارادہ یوسف علیہ السلام ء دل ء کتام ڈول ء میل و رغبت ء ظاہر بوگ نہ عصمت ء برغلا انت و نہ آئی ء مرتبہ کم کنوک انت بلکیں ماں صحیح مسلم ء ابوہریرہ ء حدیث انت کہ اگر بندہ ء میل بہر کتام یک بدی یے طرف ء بوت بے آئی سر عمل نہ کتی تو آئی حستانہ دفتر ء یک نیکی ء بنسنگ بیت خدا فرمائینت کہ آئی ء (میل و رغبت ء باوجود) چہ منی ترس ء آبدی دست نہ جت بہر جاوڑ لفظی اشتراک ء باوجود زیخا ء ”ہم“ و یوسف ء ”ہم“ ء میانگی ء زمین و آسمان ء فرق انت پیشکار قرآن کریم ء ہر دو بیانی ”ہم“ ء ماں یکیں لفظ ء جمع نہ کت و نہ زیخا ء ”ہم“ ء پیمانہ یوسف ء ”ہم“ ء سر ارام و ”قَدْ“ داخل کنگ بوت بلکیں ماں سیاق و لہجاء ء بازی لائل بہر یوسف علیہ السلام ء طہارت و پاکد امی ء سراق تم کنت کہ آچہ فکر جنوکانی چم ء چہر نہر انت ۔ زیاتیں گیش دیگوار ماں روح المعانی و تفسیر کبیر موجود انت ۔ فل برہان دلیل و حجت ء گوشگت یعنی اگر یوسف علیہ السلام ء آوھد ء وتی رب ء دلیل ء مدیستیں تو وتی دل ء میل ء کار انجام دانگت دلیل جمی ات ؟ نہر حجت و کندگی ء ہمایین یعین کہ حق تعالی ء آرا عطا فرمائینت یا ہما دلیل کہ آئی وتی جرنہ ء زیخا ء مقابلہ ء اِنَّ رَبِّيْ اَحْسَنُ مَثَلًا اِنَّہٗ لَا یُفْلِحُ الظَّالِمُوْنَ گوشگت گوشگان ء پیشگت بہتیں گوشگت کہ چہ قوت خدا ہما سات حضرت

لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿۳۶﴾

بوت تاکہ دور کیں چہ آئی بری البتہ آپ سے برکزیدہ ہیں بندگان انت ول

وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَبِيضَهُ مِنْ دُبُرٍ وَالْفَيَّاسُ يَدَّهَا

دہر دوکان میدان کت دیم پہ دروازگ و درت جنین آئی بپشک چہ پشٹی نیگ و ہر دوکان دیکارت گون جنین ہر

لَدَا الْبَابِ ط قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ

دروازگ و گورء ول گوشت جنین نیست گزج سزایہ ہا کس کہ ارادہ بکنت گونئی لوگ بدی ہر گز کہ فیرنگت بیت

أَوْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿۳۷﴾ قَالَتْ هِيَ رَأُوذَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ

یا درگ عذاب دردناکین ول گوشت یوسف و جنین و خواہش کت گون من کمن قی دل بیکنوں و گواہی دات یک گواہی

مِنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَبِيضُهُ قَدْ مِنْ قَبْلِ فَصَدَقَتْ وَ

چہ جنین ہر مرداں ول کہ اگر پشک یوسف و درتگ چہ دیمی نیگ و گور اجنین راست گوشتیت

هُوَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿۳۸﴾ وَإِنْ كَانَ قَبِيضُهُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ

و آ دروغ بندیت و اگر پشک یوسف و درتگ چہ پشٹی نیگ و

فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿۳۹﴾ فَلَمَّا رَاقَبِيضَهُ قَدْ مِنْ

گور جنین دروغ بندیت و راست گوشتیت ہر وقتیکہ دیت عزیزہ یوسف و پشک و رنگت چہ

دُبُرٍ قَالَتْ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنِ إِنْ كَيْدُكَ عَظِيْمٌ ﴿۴۰﴾ يٰوَسْفُ اعْرَضْ

پشٹی نیگ و گوشتی بیشک اے شے مکرانت بیشک شے مکر مزن انت - یوسف تو سر بگوز

عَنْ هٰذَا اسْتَغْفِرِيْ لِذَنْبِكِ اِنَّكَ كُنْتِ مِنَ الْخٰطِيْنَ ﴿۴۱﴾ وَ

چہ اے خبرء - او جنین تو قوی گناہ و معافی و بلوط پرچہ کہ گنہگار تو وتے ول

ول یعنی اے برہان پیشدارگ چویش پدا آرا ثابت قدم دارگ ہمیشکات کہ یوسف چہ مئے در چنگیں بندگان انت لہذا کتم حورویں یا مزین گناہ توری ارادہ و درجہ بہ بیت یا عمل وء داں او وء مرسیت - ول واجر یوسف دیجات کہ زوت زوت و دروازگ بکنت و دربروت و پشٹت و زلیخا آئی دمم و تجان ات کہ آرا بگریت و بداریت انفاقا یوسف و پشک و پشٹی لب زلیخا دست و کپت آئی و پشک و لمب گران و قوی نیگ و ہر جت، ہر گز و چیل و پشک و رت مگر یوسف و ہر نیم کہ بوت دتا را چہ لوگ و درگت - این گولے دوہیں بد و دیم بہ دروازگ و سر بوت چانکو جنین و لوگ واجر عزیز مصر ہم آہنگ رست زانگ ہما دمان و خبرہ سر و تاب دیگ بناکت - ول زانگ و یوسف و سر تھمت بست کہ ایشی من گون بدیں نیت و چارتگ - چشیں کس و سزا ہمیشنت کہ اے ما بندی خانہ و دیم دیگ بہ بیت یا درگ سزائے دیگ بہ بیت - ول نون یوسف و قصہ پدا راکت کہ زانگ و منی نفس بے قابو کنگ لوٹت من تجان و قوی جزر کنت اے جبرہ انکت فیصلہ نہ بوتگت کہ زانگ و قوی جزر و خاندان و یک گواہی و یوسف و حتی و گواہی دیگ شروع کت چہ لہتیں روایتاں پدا راکت کہ ایک خیرواریں چکے ات کہ آ

چہ قدر خدایہ یوسف و بے گناہی و خدائی عظمت و ظاہر کنگت گپ جت و لھتیں عالمانی گوشگت کہ چکے ذات بلکین کی دانائیں مردے ات کہ آئی و یک رتیں گپے جت - و اللہ اعلم

ول اگر گواہ شیرواریں چکے ات چو شک لھتیں معتبریں روایتاں بے معلوم بیت تو گز آئی کپ جنگ و چشیں گواہی دیگ کہ انجم و روء بہ یوسف و حتی و فاندہ مند بہ بیت و مت نقل دلیلے ات

پہ یوسف و راستبازی - پشک و چہ دیم یا پشٹت و درگ چہ شہادت و دریک گیشیں نبوت و علامت زانگ بہ بیت

و اگر گواہ یک دانائیں مردے ات تو سر ظاہر چویش معلوم بیت کہ چہ خارجی رہ بندہ بہ حقیقت حال و معلوم دار بوتگت مگر

آئی و گون مزن ہوشیاری و دانائی و بے یک ہنچیں راہ بندہ گواہی دات کہ آدفتہ بسکے و جانب داری و نیگ و سٹون

دیوک نہ ات و آخر کار چہ رہ بندہ یوسف و بے گناہی و تناوت ظاہر بیت - قصہ و بے یک ہنچیں رنگے و آئی و بیاض

کت کہ آغیر جانبداران و کرء سک مناسب و معقول ات جی و کہ اگر زانگ و دعوی و روء یوسف و (معاذ اللہ) آئی و سرا

دست درازی کنگت تو آئی و دیم ہم پھانی (زلیخا) و نیگ و بہوتیں، و اے گز و چیل و ظاہر انت کہ پشک چہ دیمی نیگ و

بدرتیں - و اگر یوسف و گپ راست انت کہ زانگ و من و را بہ قوی نیگ و لوٹنگ من پیشکار دروازگ و نیگ و درگان

زرت و آئی بہ برگ و نیت و منی دمم و کپت تو ظاہریں خبرے کہ پشک چہ پشٹت و بدیت چیا کہ اے جاور و یوسف و

دیم بہ آئی طرف و نہ ات بلکہ پشٹت دیان و آچوک ات بہر حال و ہدیہ تپا سگ بوت کہ پشک چہ دیم و بدل و پشٹی نیگ و

درنگ تو عزیز مصر معلوم کت کہ اے درست زانگ و قوی مکر و فریب انت، یوسف قصو وار نہ انت - چنا چہ آئی و صاف صاف و

گوشت کہ زلیخا و پرمکریں کاروائی ہما مثال انت کہ چشیں کاران و عموما جنین آدم کونک انت آئی و بہ یوسف و گوشت

کہ ہر چیکہ بوگی ات او بوت بے دیم ترے اے خبر نام و مگر کہ چریشی و منی مزن رسوائی و بدنامی بیت و گون زانگ و

گوشتی کہ چہ یوسف یا چہ خدایہ قوی تصور و معافی و بلوط، جزمانی جزر گناہ گار انت - ول یعنی کم کم و اے خبر تالان

بوت و بازار و جنس آدمان و ت ماں و ت و گوشت کہ عزیز و لوگ بانک و قوی غلام و سرفرہیت انت، لوٹت کہ آئی و نفس بے قابو بہ کنت، غلام و محبت ماں آئی و دل و توک ایرتنگت

حالانکہ پہ چشیں مروے و لوگ بانک و اے چیز سک سترمی

۳۶

منزل ۳

گپت ایت کہ آہ غلام و چک و بکپیت - ماگوشیں کہ اے نابت و آئی و سک و دروارنگ - ول جنینانی گفتگو و مگر ہمیشکا گوشگ بوت کہ چو مکاراں چرکائی گپ و رپش جنگت و زلیخا و سر طعن کنان و بزاں و قوی پارسانی و پدا رانگ مقصودات حالانکہ یوسف و حسن و جمال و قصہ ہر کس و بے شکتیں آئی و دل یوسف و گندگ و بقرار بوتگت چہ بعید نہ ات کہ زلیخا و لوگ و طالی و نکتہ چینی کونکائی دل و اے عرض یوسف شیدہ بہ بیت کہ زلیخا چو رتنگان و زھر گران و یک ہنچیں کارے بکنت کہ مارا یوسف و دیدار نصیب بیت یا ماں زلیخا و دل و پے آئی گت پدا رانگ و آرا بہ قوی نیگ و بے کتیں و چویش ہم بوت کنت کہ زلیخا و اے بابت و لھتیں جنینان و قوی رازدار جوڑ کنگت و آیاں رازداری و برل و اے خبرش تالان کنگت شروع کت - بہر حال آیانی گفتگو گون مکر و لفظ و ادا بیان کنگ و تھا اے کل احتمالات موجود انت - ۱۲

فل یعنی دعوت و نامہ اجنبیان و برہوتی گوزہ لوٹا یسنتی و درونوش و در یک مجلسے جوڑکت کہ چرایاں لہتیں چیزان و گول چاقو و تراشگ و پدورگ و آت۔ چناچہ ورگ و نیگ و غیرہ
 آیانی دیم و ایرکنان و ہر یکے دست و یک یک چاقو ہم دیک بوت تاکہ تراشگی چیزان و آیای گول آسانی و بتر اشنت۔ اے کلین سلمانان و راست راست و ایرکنگ و زند آئی و
 یوسف علیہ السلام توارجت کہ ہودانزیک و ماں یک کارے و گلاٹیش ات آئی در آتیک و شرط و گوشے گروک و شہم جبت تمامیں جنیں آدماں یوسف و حسن و جمال و یکبارگی گند
 چہ ہوش و ماش و زہر بوتنت ماں بیہوشی و عالم و نیبگانی بدل و وئی لنگش برتنت۔ چوش بچش کہ قدرت و اے محکمیں دیل یوسف علیہ السلام و پاکدامنی و راستبازی و سراقتم فرمائیت
 کہ آئی بے درویریں جمال و گندان و زالکان فی ہوش و ماش و زہر بوتنت بجالیکہ یوسف علیہ السلام و چہ جبت ہم نہکت و آیانی حسن و جمال و زانہ چار ات۔ تو یقیناً قصہ ہم سچے پیمانوت کہ زلیخا

آئی و حسن و جمال و گندگ چہ ہوش و تراشگ و زہر بوت و امعقویں
 فرشتہ و ہم و وئی پاکدامنی حفاظت کنان و صاف صاف و درشت
 فل یعنی چہ وئی حسن و جمال و نورانی چہ و اعتبار و فرشتہ معلوم
 بوت۔ یک گوشے و ووش گوشے شک
 قومہ اذا قبولوا کانا ملاما لکة
 حسناً، وان قوتلوا کانا عفارینا
 یا حیا و پاکدامنی کہ آچہ چہرہ و جمال و رفتار و ظاہرات آرا
 گندان و درائیش کہ اے مردے نہ انت بلکہیں یک معصوبیں
 فرشتہ معلوم بیت۔ فل نون زلیخا و سوب رس ات کہ
 جنیں آدمانی لوک طالی دار و کیں تیراں پدایہ ہایانی نیگ و شاک
 بدنت۔ چوش بچش فذلک الذی کنت فیہ ط
 گوشان و آریان حال چوش گوشان ات
 این ہست کہ خون خوردہ و دل بردہ بے را
 بسم اللہ، اگر تاپ نظر سبت کسے را
 فل مچی و شوقی و گندان و زلیخا و وئی دل و خبر در شان گنت کہ
 بے شک من ایشی و دل لوٹت مگر خدا و بندہ و وئی دل گوشے و ط
 تہ داشت کہ بیچ پیمانہ لیسیت۔ اے بیہوشی بازار و جنیں
 آدمانی مع و حضرت یوسف علیہ السلام و مزین پاکدامنی و اعلا
 درجہ و معصوبیت و راستبازی و اقبالی ثبوت پیش کنائیت
 زلیخا و حال اے و ہدی چوش ات کہ اے رد و یکے و سکشر
 گوشگ

لا تخف ما صنعت بك الاشواق
 و اشرح هواك فکنا عشاق
 و زلیخا اے گفتگو و تہا جنیں آدمانی سراقوی معذوری و
 نامرادی و در شان کنگ و انت و دومی نیگ و یوسف
 علیہ السلام و ٹرینگ و ات کہ آنون آئی مطلب و حصول و
 رد و حیل و حجت مکت، حالانکہ
 عنقا شکار کس نہ شود، دام باز چین
 کاجا ہمیشہ باد بستت دام را
 فل معلوم بیت کہ زلیخا و یوسف و زہر و مظلومی بیان و و ط
 آئی و ہم جنسانی سراق و در و یوک بوت یا چہ پیش اے رد و
 چہ ساز باز بہ بیت بہر حال اے بابت و نشہ انت کہ نون
 زالکان و یوسف و سرید کنگ بناکت کہ ترا وئی خدا بند و محمد و
 خبر نیگ لوٹت آخر اے بیوس و سراقیکہ ظلم تو پر چاکنے۔
 پدایہم شہر چار کہ نافرمانی و گد سرتی ہی حق و شہر بیت مفت و
 و تالامان و جمال و دور مدے کہ ماں ایشی و بیچ فائدہ نیست

ارسلت الیہن و اعدت لہن منک و انت کل واحد
 دیجی دات قاصد ہا جنینانی نیگ و تیاری کت چرایاں یک مجلسے و داتی ماں ہر یکے دست و

منہن سکننا و قالت اخرج علیہن فلما رأیتہ اکبرتہ
 چہ آیای کارچے و گوشتی یوسف در کپ آیانی دیم و پد او تیکہ دیتش جیران منتنت

و قطعن ایدیہن و قلن حاش للہ ما ہذا بشر اظ
 و برتنش وئی دست و و گوشتش پاک انت اللہ اشی انے نہیں

ان ہذا الاملک کریمہ قالت فذلک الذی لبتنی
 اے و فرشتہ بزرگی و گوشت عزیز و جہر اچہ ہمیشہ ہا کہے کہ ملاک شامان و

فیہ و لقد راودتہ عن نفسہ فاستعصم و لکن لم
 در حق آئی و من و ت لوٹگ چہ آئی و آئی و سراق پد آئی و تانہر داشت کی و اگر آگنت

یفعل ما امرہ لیسجنن و لیکون من الصغیرین قال
 ہا کاریکہ من آئی و را حکم کنوں گرا آقید کنگ بیت و بے عزت بیت و گوشت یوسف

رب السجن احب الی مما یدعوننی الیہ و الا تصرف عنی
 کہ یارب قید بند ترین من و چہ ہا کارے و کہ توار جننت من جنیناں پد آئی و۔ و اگر تو دور مکنے چہ من

کیدہن اصب الیہن و اکن من الجہلین فاستجاب لہ
 آیانی مکرو گرا من میل کنوں آیانی نیگ و چہ جاہلاں بوں و پد قبول کت آئی و دعا

ربہ فصرف عنہ کیدہن انہ هو السید العظیم ثم
 آئی و رب و گدا دوری کت چہ آئی و فریب جنینانی و بیشک ات انت شکون خبر دار و زندا

بد الہم من بعد ما را و الایت لیسجننہ حتی حیث
 ظاہر بوت پرایاں زندہ نشانی گندگ و (اے خبر) کہ قید بکننت یوسف و تا یک مرتے و

و دخل معہ السجن فتین قال احدهما انی ارئی اعصر
 و پترت گوں آئی و ماں قید خانہ و دو لوجواں گوشت یکے و چہ آیای کہ من گند گاؤں ماں و اب کہن پر چکاؤں

گوشت کہ چہ ظہری از لہجاء و اسطفا شنگانت کردل ہر یکے یوسف و وئی طرف مائل کنگ و دلاگ ات۔ یوسف و ہدی افتخہ دیت کہ اے جنیں آدمان سک خراب لانک بشگ و اشان خرابی لوٹنت
 تو لوں آئی و بارگاہ خداوندی و فریاد کت و گوشتی کہ اے رب من را چہ ایشانی مکرو فریب بہ بچانین۔ گناہ کنگ چہ بہتر ہمیشہ کہ من قید ہاں، اے رب اگر شہادتگیری کت تو منارا تر شدنت کہ من ایشانی مکرو فریبانی تہا
 گر قنار ہاں چہ معلوم بوت کہ نبیانی عصمت و حفاظت ہم خداے پاک و دستگیری و محتاج انت و پد ایش کہ آیای بہ وئی عصمت و سراق و زناک بہنت بلکہ عصمت و ہر چہ منشا و مراد انت ہماں و سراق آیانی
 نگاہ بیت۔ فل یعنی آئی و عصمت و پاکدامنی سراسر جی و قائم داشت۔ اے ردا بچ کس و فریب کار گند بوت۔ فل یعنی درستانی دعایاں اشکنت خبر داریت حضرت شاہ صاحب نوشتہ کنت
 ظاہر معلوم بیت کہ آچہ وئی دعا و برکت و بندی بوت بلکہ اللہ تعالیٰ و ہمہ قبول فرمائیت کہ آیانی فریب تی دفع کت۔ باقی قید بوگ زانماں قسمت و ہست ات۔ انسان و لازم انت کہ

خبراً وقال الآخر انا اربني احميل فوق راسي خبزاً اكل

شراب و گوشت آذکرء کہ من گندگاؤں ماں و اب ء کہ من چیت کنگاؤں و تی سرء بان ء ننگ کرور گائیت الطیر منہ نبتنا بتاویلہ انا نرک من المحسنین قال

چہ آئی ء مرغ خبر بے مارا چہ آئی ء معنایا مائندگیں ترا چہ نیک کرداران ول گوشتی لا یاتیکما طعام ترزقنہ الا بئنا تکما بتاویلہ قبل ان

نیست شے گورء و رگ ہاکہ روزانہ شمارا رسبت مگر کہ خبر دیوں شمارا پہ آئی ء معنایا پیش چہ آئی ء یاتیکما ذلکما مما علمنی ربی انا ترکت ملۃ قوم

آئیگ ء اے ہما علمے کہ پیشداشنگت من ء منی رب ء من ترک دانتگ دین ہما قومے ء لا یؤمنون باللہ و هم بالآخرۃ ہم کفرون و اتبعۃ ملۃ

کہ ایمان نہارنت پہ اللہ ء آ چہ آخرت ء ہم مستکرات فل و گیت من دین ابائی ابرہیم واسحق و یعقوب طاکان لنا ان نلک باللہ

و تی بت پرکانی ابراہیم ء واسحق ء و یعقوب ء نیستیں مارا کہ شریک بکنیں گوں اللہ ء من شیء طاک من فضل اللہ علینا و علی الناس و لکن اکثر

یک چیزے ء اے اللہ مہربانی انت پہ مئے سراوہہ دستیں مردمانی سرا و لیکن بیشتر الناس لا یشکرون اصاحبی السجین ء ارباب منتفرون خیر

مردمان شکر نہ کرتے فل او ہر اہاں قید خانہ ء شتریں باز خدا جہادیں بہتر انت امر اللہ الواحد القهار طاکتعدون من دونہ الا اسماء سمیتموھا

یا یک یگانہیں خدا زبردستیں فل عبادت نمکن ات شما بغیر چہ آئی ء مگر چنتے ناماں کہ بتگنت شما انتم و اباءکم مما انزل اللہ بہا من سلطان ان الحکم الا

و شے بت پرکاں - ایرنہ نگتگ اللہ پہ آیاں ہج دیلے و حکومت ہج کسے ء نینتخز للہ امر الاتعدوا الا آیاتہ طاک ذلك الدین القیم و لکن اکثر

چہ اللہ ء فرمائیتگی کہ عبادت نمکن ات گر ہائی ء و ت ہمیشیں راہ تچکیں لیکن بیشتر منزل ۳

پریشان ہوا ء بروتی حق ء بدی لوٹیت ۔ سرچی خیر بلوطیت اگر چہ بیت ہما کہ ماں قسمت ء نبشتہ انت ۔ ماں ترمزی ء انت کہ یک مردے ء واجہ ء اے دعا لوٹان ء اشکت اللہ انی اسئلک الصبر (اے اللہ من چہ تو صبر ء لوٹاں) واجہ ء فرمائیت سائلک البلاء فاسئلہ العافیۃ (تو چہ اللہ بلاء لوٹت پر چاکہ صبر چہ بلاء آئیگ ء پد بیت ، نون تو چہ آیبا عافیت بلوٹ و یعنی با وجودیکہ حضرت یوسف ء بے گناہی و پاکرامنی ء بازیں نشانی اش دیستنت پداہم آیانی مصلحت سے بوت کہ یوسف ء پہ یک مدتے ء ماں قید خانہ ء بندکنگ بہ بیت تاکہ اوس سے بزانت کہ یوسف قصور وارات زانک بزکارمفت ء بدنام بوت ۔ چوش بجوش کہ زانک ء بہ قیدکنگ ء ردا ہرچ ہم ترپے دانتگ آپورہکنگ بوت آمدمانی غرض چریشی ء ایش ات کہ چہ جنیں آدم ء اے بدنامی دور بہ بیت ۔ ہم تاکہ یک مدتے یوسف چہ آئی ء نظر ء بتگتیت ، و

زانک ء چریشی ء مقصد اے بوت کنت کہ چہ قید و بندہ سکیاں یوسف بلکیں نرم بہتریت ۔ اے ڈول ء منی غرض ہم تمام بیت ۔

(ہمے صفحہ کسے فوائد)

فل یعنی ماں ہما زانگ ء دو قیدی ماں بندی خانہ ء یارگ بوتنت کہ چرایاں یکے بادشاہ مصر (ایان بن الولید) ء نان پچوک ات و دو می آئی سانی (شراب واریونک) ات ۔ اے ہردو ہی بادشاہ ء زہر واریونگ ء الزام ء گرفت رکنگ بوتگنتت ۔ ماں قید خانہ ء یوسف ء جو امر دی ، امانت ، راستبازی ، حسن اخلاق ۔ عبادت ء زیادہی ، ہمدردی و وابانی تعبیر ء قصہ پہ ہر کس ء زبان ء سرا انتت اے دو ہی قیدی ہم گوں واجہ یوسف علیہ السلام ء ہم مانوس و جاہ یار بوتنت و مزن دوزواہی ء مظاہرہ اشکت یک روچے اے ہردو بیناں و تی و تی و ابان ء حضرت یوسف ء دیما بیان کت ۔ سانی ء گوشت کہ من و اب گندا کہ من بادشاہ ء شراب واریونگیاں ۔ نان پچوک ء گوشت کہ منی سرے بازیں کپات انت کہ چرایاں مرغ چب چنان ء نان و رگانتت یوسف علیہ السلام ء بزرگ متان ء چہ آئی و ابانی تعبیرش جست گیت ۔

فل یوسف علیہ السلام ء اول سرے آیان ء تلادات کہ بے شک چہ و ابانی تعبیر ء شمارا زوت معلومدار کناں ۔ ہمک روچ شمارا ہر چیکہ بہ ورگ ء دیگ بیت چہ آئی ء رنگ ء پیش من شمارا و ابانی تعبیر ء گوشاں ۔ بلے چہ و اب تعبیر ء زیات ضروری و فائدہ مندین چیزے شمارا سریدکنگ لوٹاں آایش کہ و ابانی تعبیر وغیرہ ء اے علم منارا چونکائی حاصل بوت ۔ نون یاد دارات کہ نجومی یا کہنت منی پیشہ نہ انت بلکہ منی علم ء سرتجک وحی و الہام ربانی انت کہ اشان ء حق تعالی ء پرے کار ء برکت ء منارا عطا فرمائیت کہ من مدام کافر و باطل پرستان ء دین و مذہب ء چہ و تارا دور داشت و تی پاکبازیں بت و سپرکا (حضرت ابراہیم ، حضرت اسحق حضرت یعقوب) ء ہمیں پیغمبرانی دین توحید ء سراگام گبجوک بوتان و آیانی مبارکیں رہ ہذا اختیاروں کت ۔ مئے چہ درستاں اولی مقصد ہمیشہ انت کہ دنیا ء کام ہم یک چیزے ء بہ یک ادناہیں درجے ء خدا ء شریک جوڑ متکین نہ ماں ذات ء زماں صفات ء نہ ماں افعال ء و نہ ماں

ربوبیت و معبودیت ء ۔ تہنا ما بہائی دیما و تی سرے سجدہ ء بسریں ۔ و تی محبت ء گوں ہائی ظاہر بکنیں ، بہ ہائی ذات ء سرا تا توکل و بھروسہ بکنیں و تی زرد و مرگ کل ء ہائی ء حوالہ بکنیں بہر حال یوسف علیہ السلام ء مناسبتیں سوب گندان ء ماں خوبیں و طے ء آقیدیان ء ایمان و توحید ء نیمگ ء آئیگ ء مبارکیں دعوت و ات پیغمبرانی و اکار مدام ہمیشہ بیت کہ دعوت و تبلیغ ء یک جوانیں سوبے اشان ء بہ دست ء بہ کپیت آرا مفت ء بہاد مدینت ۔ حضرت یوسف علیہ السلام ء دوسرت کہ اے قیدیانی دل منی نیمگ ء میل دارنت و چہ من ء اشان شہیدار و رامگ بوتگنتت قید ء مصیبت ء گرفتار ہوان ء بلکیں اشانی دل ء تہاکیں نرمی و عاجزی پیدا بوتگ اچا بیماں چشیں جاوے ء تبلیغ ء فرض ء ادا کنان ء گوں اشان چیزے فائدہ تی گپ بجاں اول ء اشان ء دین ء خبرانی سر و سوج ء بکناں زندا اشان

دبابی تعبیر ہم معلوم دار بجان۔ چونائی، ایشان، اول سراسر اتسلائی دات کہ داں ورگانی ایک، پیش شمارا و ابانی تعبیر معلوم بیت تاکہ ایشان چہ نصیحت، شزار و سزار بیت
 لتلیہ: باز تفسیر کنو کاں لایا تیکہ طعم کتوز قنہ الخ، معنی چوش زرتگ انت کہ کدی بہ شے گورہ ورگ نہ بیت مگر من چہ آتی ہر سر لوگ، پیش
 آتی، حقیقت ہر بار و شمار معلوم دار کناں یعنی مروچی کتام ورگ کیت، چہ ہمیں ورگے بیت۔ گڈ تعبیر بیان کنگ چون شکل و گران انت۔ چوش بگوش کہ
 حضرت یوسف علیہ السلام، وقی معجزہ ہر نینگ، آیان، دگوش کور کنا نیت دتی پنمبیری، یقین آیان دیا نینگ لوٹی تانہ دیم تر، آہرچ نصیحت کنگ بہ لوٹی
 آتر تر اردار بیت و ماں دل، جاگہ کنوک بہ بیت۔ ہر اسے حساب، و اجہ یوسف، اسے معجزہ ہر مثال ہما بیت کہ چوش حضرت یوحنا، فرمائینگ ات و انبیکم ہما تا کلون

وَمَا تَذَكَّرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ - مگر واجہ مترجم محقق
 اولی تفسیر ہر ہر ہندہ اختیار کنگ۔ واللہ اعلم
 حضرت شاہ عبدالقادر نے کنت۔ حق تعالیٰ ماں قیدہ
 اسے حکمت ایرکت کہ آتی دل چہ کافرانی محبت۔ (یعنی کافر
 کہ گون آتی محبت و شریں سلوکش کت چرائی، شزاری
 بوت تو آتی ہر دل ہر سراسر علم روزنا بوت،
 لوٹی کہ اول سر آیان دین ہر سو سوچ، بکت پدا
 و اب ہر تعبیر بیان بکت ہمیشہ کاشان، اتسلائی
 دات تاکہ ہر شان مہبت و گوتشتی کہ داں ورگ ہر
 و ہر آراہم شمار معلوم دار کناں۔
 قل یعنی مئے خالص توحید و ملت ابراہیمی ہر سراق
 بوگ نہ تنہا اسے مئے حق، بلکیں بہ تمام جہان ہر حق
 رحمت و فضل انت پر چاکہ چہ ابراہیم ہر خاندان ہر
 چراغ، کلیں مردم وقی دلائی چراغ، روز ناکت کنت
 و لیکن افسوس انت کہ باز مردم خدایہ اسے مزین
 نعمت ہر قدر نہ کنت۔ باید ہمیشہ ات کہ آتی احسان
 قبول کناں توحید ہر کشش بہ گپتیں بلے آیان چکانی
 عمل کناں، ناشکری، راہ، گام جان انت و اسے
 دڑ، و تار ماں شرک و گناہ، مگر فکار کنگ، انت۔
 قل یعنی قسم قسم ہر شکل و صورت خوردیں و مزین بتاں
 کہ آیان، شمار خدائی اختیارات بہر و بانگ کت کنت
 گون ایشان دوستی دارگ شراحت یا کہ گون ایکتا ہر
 خدایہ کہ آتی، کلیں مخلوق ہر سراسر کامل اختیار و قبضہ حال
 انت کہ آتی دیمانہ کسی حکم کار گربیت و نہ اختیار و
 نہ کسے چہ آتی قبضہ، درشت کنت و نہ کسے گون آتی
 مقابلہ کنگ، توفیق دار بیت شتاوت فکر بکن ات کہ
 وقی بندگی ہر سراسر کئی دیمانہ بجانیں۔
 و یعنی ہر چوش کانی بے ثبوت، لہتیں بتان نامش
 بت کنت کہ آیان ہر حقیقتہ ندر انت، ہمیشہ عبادت
 گلایش انت کہ ہر چشیں کاراں انسان شرم آیک
 لوٹ ایت۔
 قل یعنی چہ بن قدیم، نبیانی زبان، ہر حکم و دیم دیاں
 کت کہ ماں خدایہ عبادت، کسے، راضیک مکن ات
 وَأَسْأَلُ مَنْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا
 لَهُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ
 (الزخرف۔ دکنہ ۳)

النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝۱۳۰ يٰصَاحِبِ السِّجْنِ اِمَّا اَحَدُكُمْ اَفِيسْقَى رَبِّكَ
 مردماں نزاننت و او ہر اہاں قید خانہ ہر ہم منگ یکے چہ شمارا و بیناں و نوشا نیت وقی واجہ
 خمرًا وَاِمَّا الْاٰخَرُ فَيَصْلُبُ فَتَاكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَاسِهِ ۝۱۳۱ قُضِيَ
 شراب و آدمی کہ ہستیں نوں آو دار کنگ بیت پدورنت مرغاں چہ آتی ہر سرا فیصلہ بوت
 الْاَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيْنَ ۝۱۳۲ وَقَالَ الَّذِي ظَنَّ اَنَّهٗ نَاجٍ
 ہاخرے، کہ شمارا چہ آتی ہر جت کت و گوتشت یوسف، گون ہمانی، کہ گمانی کنگ آرستگار بیت
 مِنْهُمَا اذْكَرُنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَانْسِبُ الشَّيْطٰنُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَيْتَ
 چہ آو بیناں کہ من، یاد بکن دتی واجہ گورہ، قل پدا آشمو شائنت شیطان، یاد کنگ گون وقی واجہ پدا نیت کیت
 فِي السِّجْنِ بَضْعَ سِنِيْنَ ۝۱۳۳ وَقَالَ الْمَلِكُ اِنِّيْ اَرَى سَبْعَ بَقَرٰتٍ
 ماں قید خانیا چنتے سال، و گوتشت بادشاہ، کہ من گندوں ماں و اب ہر ہفت گوگ
 سِمٰنٍ يَّاكُلُهِنَّ سَبْعُ عِجَافٍ ۝۱۳۴ وَسَبْعٌ سُنْبُلٰتٍ خُضْرٍ وَاٰخَرُ بَيْسٍ
 پزوریں کہ وارت آیان، ہفت گوگ لاغریں و ہفت خوشہ سبزین و ہفت دگر خشکیں
 يٰاَيُّهَا الْمَلَا اِفْتَوِيْ فِيْ رُءُيَايَ اِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ۝۱۳۵
 اے دربار ہر مردماں معنایا کن ات منی و اب، اگر شمارا و اب، معنایا بیان کن ات
 قَالُوْا اضْغَاثٌ اَحْلَامٍ وَاَمْ نَحْنُ بِتَاوِيْلِ الْاَحْلَامِ بِعٰلَمِيْنَ ۝۱۳۶
 گوشتش کہ اسے پر آگندہ تیں اب انت و ماں ڈولیں و ابانی معنایا نزانیں
 وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَاذْكَرْ بَعْدَ اُمَّةٍ اَنَا اَنْبِئُكُمْ بِتَاوِيْلِهٖ
 دگوتشت ہمانی، کہ چتنگ چہ ہما و بیناں و یاد کیت زند چہ مدتے، کہ من خبر دیوں شمارا چہ آتی ہر معنایا
 فَارْسَلُوْنَ ۝۱۳۷ يٰوَسْفُ اِنِّهَا الصِّدِّيقُ اَفْتِنَا فِيْ سَبْعِ بَقَرٰتٍ
 نوں من، دیم بدت و ہشت گوتشتی او یوسف راستگو، سوچ بدے مارا (اسے و اب معنایا) کہ ہفت گوگ کنت
 سِمٰنٍ يَّاكُلُهِنَّ سَبْعُ عِجَافٍ ۝۱۳۸ وَسَبْعٌ سُنْبُلٰتٍ خُضْرٍ وَاٰخَرُ
 پزوریں کہ وارت آیان، ہفت گوگ لاغریں و ہفت خوشگ انت سبزین و ہفت دگر انت

۱۳۵

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

ہم صفحہ ہر فوائد :- قل یعنی ماں توحید ہر صاف و چکیں راہ، ہر تقسیم ہر چپ و چوٹی نیست۔ اشی چشیں چکیں راہ ایت کہ بریشی ہر سراسر گام جان ہر
 مرد ہر ترس، داں خدایہ رسائی حاصل کنت بلے باز کس چہ وقی اجتی یا کنت ہر ردا چشیں خبر، ہم سر پد نہ بنت۔ قل فرض تبلیغ، ادا کنگ پد یوسف علیہ السلام
 ابانی تعبیر بیان کت کہ ہر کس، ماں و اب، شراب دار نینگ، دیت آتی تعبیر ہمیشہ انت کہ ماں بیداری (آگاہی)، بادشاہ، شراب دار نیت و ہر کس، و اب
 دیت کہ جانور چہ آتی ہر سر، ناناں، و ورگ انت آتی مطلب ہمیشہ انت کہ آپہ وار (پاہو)، کشک بیت گڈ اجا نور بہ آتی سر، چنبت جان، و انت تقدیر ہر فیصلہ
 ہر وڑ، انت کہ نوں چہ کسے ہر دست، ٹگلینگ نہ بیت ہر چہ کہ شمارا جت گیت من شمارا حال دات چوش بزبان ات کہ اسے ردا فیصلہ بوت و نوں آتی ہر برخلانی ہر ہجر

نہ بیت چنانچہ بوت ہم ہنچوش۔ ساتی چہ زہر وارینگ و الزام و آزاد بوت و نان پچوک و جرم ثابت بوگ و سبب و سزائے موت دیگ بوت۔ وک اے جاگہ و ظن یقین و معنی کونٹ چوش کہ ماں الذین یظنون انہم ملقوا ربہم و تہا ہم ظن یقین و معنی و دنت یعنی یوسف علیہ السلام و چہ دو تیناں ہرکس و بابت و یقین ات کہ آزاد بیت و ہدیجہ آچہ قید خانہ و در کیت تو آرا گوشتی و قے بادشاہ و خدمت و معنی ذکر و بکن کہ یک چشیں مردے بے گناہ و ماں قید خانہ و چہ باز سالان بند انت۔ مبالغہ و حاجت نہ انت منی ہرچ حالتہ تو دیسنگ آرا کم و گیش کنگ و بغیر بیان بکن۔

وک یعنی شیطان و چہ بندی خانہ و ہلاس بیوکیں قیدی و دل و تسما تسمیں خیالات و وسوسہ بان و جاگہ دیان آرا ہمہ کر غافل کت کہ آرا آرا خبر بھک شموشت کہ بادشاہ و دیم و قی و نام و بگریت۔ اشی و نتیجہ چوش بوت کہ یوسف علیہ السلام و ماں بندی خانہ و انگ چنت سال دگر ننگ کیت۔ در اہیں مدنے و پد و ہدیجہ بادشاہ و یک و ابے دیست و آئی و تعبیر کت بیان کت نہ کت گدا اے مرد یوسف علیہ السلام و یاد و کیت، چوش کہ دیما پیدا کنت "و قال الذی نجھا منها و اذکر بعد امة" الخ شموشگ و نسبت شیطان و نیمگ و ہمیشہ کنگ بوت کہ وسوسہ وغیرہ و دور دیگ ہائی و کار انت کہ آرا بیان و سبب بیت۔ حضرت موسیٰ و سفر و رفیق و ہم گوشتگت و ما انسنیہ الا الشیطن ان اذکرہ (کہم رکوع) بلے ہریک ناشری کارے و تہا حق تعالیٰ خیر و پہناتے ہم ایر کنت۔ ادا ہم اگر چہ اے نسیان و نتیجہ بہ دراج کشیں قید و صورت و پد رابوت پدا ہم حضرت شاہ صاحب و نکتہ آفرینی و رو و مریشی و اے تنبیہ بوت کہ یک پیغمبر و دل و ظاہری ساز و سامان و جاگہ کنگ نہ لوٹیت بلکیں ابن جریر و علامہ لغوی وغیرہ و چہ لہتیں سلف و نقل کت کہ آیات فَاَنْسَلْنَاهُ الشَّيْطَانَ ذِكْرًا رَبِّهِمْ وَ ضَمِيرُهُ يُوْسُفَ وَ طَرَفُهُ رَاجِعٌ كُنْتُمْ۔ چوش بگوش کہ "اَذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ" گوشتگ یک ڈولیں غفلتے ات کہ یوسف علیہ السلام و دیما اہت آئی و قیدی و راگوشت کہ گوں و قی و واجہ معنی ذکر و بکن! حالانکہ باید ایش ات کہ کل ظاہری اسبابان و دلیل کنان و آئی و گوں و قی رب و فریاد بکتیں۔ بیشک کئی و ہدیجہ چہ مخلوق و ظاہری استغانت و اسبابانی کارمرزی مطلقاً حرام نہ انت لیکن ابرار و حسنات مقرر بانی ستات بنت۔ ہرچ خبر عامۃ الناس بے ترس و کت کنت انبیاء علیہم السلام و مزین شائیں منصب و اعتبار و ہما خبر یک تعصیرے جوڑ بیت امتحان و چکاسگ و موقع و سر انبیانی مزین شانی و لوٹ ایش انت کہ بہ رخصت و سرانظر و مدارنت بلکیں انتہائی عزیمت و راہ و بگریت۔ چونکہ یوسف و اذکر فی عند ربک گوشتگ عزیمت و برخلاف ات ہمیشہ کا عتاب آمیزیں تنبیہ دیگ بوت کہ داں باز سال و ماں قید خانہ و بندی بوت ہمیشہ کا انسا و نسبت بہ شیطان و نیمگ و لیٹنگ بوت واللہ اعلم بالصواب۔ زیاتیں تفصیل ماں روح المعانی انت۔ و آخکیں ہوشگ سبزیں ہوشگانی چک و کپنت و آہم خشک ترنت اے و اب مصر و بادشاہ ریان بن الولید و دیست کہ آخر کار و اب حضرت یوسف علیہ السلام و چہ قید و آزادی و بلند اقبالی و سبب بوت ماں یوسف علیہ السلام و قصہ و جاگہ جاگہ و بریشی و تنبیہ فرمائینگ کہ خدا و پدے یک خبرے بلوٹیت انکت و بیک ہنچیں رھ بندے و آئی اسبابان و ودی کنت کہ آیانی نیمگ و انسانی ذہن ہم دیم مہ کنت۔

وک یعنی اگر و اب و علم و دار ات تو منی و اب و تعبیر و بکن ات۔
وک معلوم بیت کہ اشاں چرے علم و جاہل انت و قی جاہلی و ماں صاف لفظاں اقرار کنگ و چہ میاری بوتنت تو خبرش چوش دپ دات کہ اے ولے نہ انت بلکہ پریشانیں خیالات انت۔ باز بر و انساں ماں و اب و انسان چشیں خیالی چیزان و گذریت کہ دلگوش گوشتگ و قابل نہ انت و نہ ما اے پیس و ابانی تعبیر و زانیں۔ چیا کہ چشیں و اب تعبیر و بیا و علم و اصول و چہر و نیابت

وک نول و اب گندگ و ردا ساتی و کہ چہ بنی خانہ و بلہ کنان و احتگت مدنے و پد حضرت یوسف و تران و کیت آئی و گوں بادشاہ و دربار و مردمان گوشت کہ اگر شامارا روگ و اجازت بدے تو من اے و اب و تعبیر کت کناں۔ ماں قید خانہ و فرشتہ صورتیں مردے موجود انت کہ تعبیر و علم و سک بلد انت (بیت کنت کہ آئی و قی و اب و قصہ ہم بیان نکتگ) من پہ و اب و تعبیر آئی خدمت و رواں۔ چنانچہ آرا اجازت دیگ بوت آئی و یوسف علیہ السلام و خدمت و حاضر ہواں چیزیکہ عرض کت آئی دیما پیدا کنت۔

وک چرے لفظ و گوشتگ غرض ایش ات کہ شامارا و برحق گوشتگ ات ہرچ خبرے کہ چہ تہی دپ و در کیت آراست و برحق ثابت بوت۔ امیت انت کہ اے و اب و ہرچ تعبیرے تو بیان بکنے آہم راست ثابت بیت۔ اے لفظ و ظاہر کنت کہ انبیاء علیہم السلام و صدق و دیانت و نقشہ چون کاتی عام و خاص ہرکے و قلوب و سرا و قی اثران و منداریت۔ ۱۲

یہ یعنی واپس تعبیر پیدا ہے آئی برکت و نئی قدر و شان ہم برائت - فل یوسف علیہ السلام ماں واپس تعبیر گشگ و دیر پچ دکت نہ چیزے شرط پیش کمی نہ آمد و جرد و شہرت و میاری کت کہ این مدت زندگی اہل اہت چہ لشیء بنیانی بردباری و مزن اخلاقی پدرا بیت پدا آتہناداب و تعبیر لوطوک ات حضرت یوسف آرزو ہے عطا کت تعبیر تدبیر و تبشیر - واجہ و گفتگو و خلاصہ چوش انت کہ ہفت زندگی کوک و ہفت ہوشگ و چہ مراد ہفت سال انت کہ ماں اشاں مردم و دولت و شس حال و خوشنود بنت ماں کشاراں پیداوار سک زیات بیت حیوانات و نباتات ہم زیات بنت چرائی و پد ہفت سال و ڈ کال (قسط) بیت کہ مرے ہفتیں سال کل جمع کنگیں نعت و رگ و ہلا س کنگ بنت فقط حکم و خاطر و چیزے دان نشت گجگ بیت اے ہفتیں سال لاغریں کوک و حشکیں ہوشگ انت کہ آپروریں کوکاں و سہزیں ہوشگان و ہضم کننت - تعبیر بیان کنگ دوران حضرت یوسف بہ مخلوق و ہمدردی و شفقت و ہر ایک تدبیرے ہم سوجی دات کہ ماں اولی ہفت سال و ہر چ نعت کہ پیدا بہ بیت آئی و گوں حفاظت و ایر کب ات و چہ کفایت شعاری و کار کجرات پہ ورگ و چرگ ہر قدر غلہ درکار

يَسِّرْ لِعَلِيٍّ اَرْجِعْ اِلَى التَّاْسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُوْنَ ۙ قَالَ
 خشکیں تاکر من زوروں بردوں آئی و مردمانی نیگ و تاکہ آ برائنت و گوشتی
 تَزْرَعُوْنَ سَبْعَ سِنِيْنَ دَاَبَا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوْهُ فِيْ سُنْبُلِهِ
 کوشاکش رکن ات ہفت سال و پدا پدا پد چیکہ درو کنت بل ات آئی و راماں و قی خوشگ و
 اِلَّا قَلِيْلًا مِّمَّا تَاْكُلُوْنَ ۙ ثُمَّ يَأْتِيْ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ سَبْعُ شَدَادٍ
 مگر کتے چہ چیزے و کوشا و رات پدا کیت رند چہ آئی و ہفت سال سختیں
 يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ اِلَّا قَلِيْلًا مِّمَّا تَحْضِنُوْنَ ۙ ثُمَّ يَأْتِيْ
 درنت ہر چیکہ شاہچہ ایر کنگ پہ آیاں مگر کتے کہ ایر کن ات پہ ہضم و پدا کیت
 مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ اَمْرٌ فِیْهِ يَغَاثُ التَّاْسُ وَفِیْهِ يَعْصِرُوْنَ ۙ وَقَالَ
 رند چہ اشیا یک سلے کہ ماں آئی و تہا ہو رگواریت پہ مردماں و ما آئی و تہا شیرگرت و گوشت
 الْمَلِكُ اَتُوْنِيْ بِهٖ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُوْلُ قَالَ اَرْجِعْ اِلٰی رَبِّكَ
 بادشاہ و کہ بیارت مہی گور و یوسف و پدا وقتیکہ آنگ آئی و گور و قاصد گوشتی پچتر برو و قی واجہ و گور و
 فَسْئَلُهٗ مَا بَالَ النَّسُوۃِ الَّتِیْ قَطَعْنَ اِیۡدِیۡنِیْ اِنَّ رَبِّيْ بَكِيۡدٌ هٰنَ
 نون جت کبکی آئی و کہ چہ حال انت ہاجینانی کہ برتکنش و قی دستاں و پیشک مہی واجہ پہ آیانی طنج و
 عَلِيۡمٌ ۙ قَالَ مَا خَطْبُکَ ۙ اِذْ رَاوَدۡنَکَ یُوْسُفُ عَنْ نَفْسِهٖ ۙ قُلۡنَ
 خبر و رانت و گوشت بادشاہ و گوں جنیناں کہ چہ حال انت شے و قتی کہ شمار دیک لوطی یوسف و قی لغز و
 حٰشَ لِلّٰہِ مَا عَلِمْنَا عَلَیۡہِ مِنْ سُوۡۤءٍ ۙ قَالَتِ اُمَّرَاۃُ الْعَزِیۡزِ الْغَنِیِّ
 پاک انت اللہ مارا خبر نیں بہ آئی و بیچ بدی یے گوشت عزیز و جن و کہ نوس
 حَصَّصَ الْحَقُّ اَنۡ اُرَاوَدۡتِہٖ عَنْ نَفْسِہٖ ۙ وَاِنَّہٗ لَیِّنَ الصّٰدِقِیۡنَ ۙ
 ظاہر بوت حق من آئی و فریب دیک لوطت چہ آئی و جند و آراستہ گو انت و
 ذٰلِكَ لَیَعْلَمَ اِنۡیْ لَمۡ اُخَذۡ بِالْغَیۡبِ وَاَنَّ اللّٰہَ لَیٰہِدِیْ کَیۡدَ الْخٰیۡنِیۡنَ ۙ
 (یوسف گوشت) اے پہے سبب کہ زرنیزانت کہ من آئی و خیانت نک نک پاشت و ایلا اللہ کامیاب کنت جیلہ و خیانت کونکانی . و

بہ بیت آرا جدا حفاظت ایر کن ات و گوں احتیاط و کم و کم کار مزی
 بکن ات منگنیں غلہ بل ات کہ ماں ہوشگان انت تاکہ بہ اے
 بیماچہ کرم وغیرہ و محفوظ بہ بیت و ہفت سال و پیداوار چہ ہارہ
 سال و بس بہ بیت اگر چوش رکن ات تو گد پدہ شتاق قطعہ مقابلہ
 سک گراں گوزیت - اے تعبیر و تدبیر اشکا نیگ و پدا آرایک
 مڑھے ہم شکنا نینتی کہ غالباً اے خبر واجہ یوسف و چروچی و
 معلوم بوت یعنی ہفت سال قسط و پد ہر چ سالے کہ کیت کہ ماں
 آسال چہ حق تلے و جانب و فریاد رہی و امداد بیت شہود
 و باراں بیت، کشت و کشار وغیرہ نیگ و پیداوار سک
 زیات بیت جنوارانی ماہگ چہ شیر و پر ریح بنت چہ انگوڑ و
 چیزاں مردم شراب کشت - اے گڈی خبر ساکل و تب ہوا
 ات پر چاکہ آئی کاروبار ہمیشہ ات - قبادشاہ چیزے
 پیسر چہ ساتی و مذکرہ و یوسف و معتقد بوت نکت نون کہ چشیں
 جوانیں و دل و نند و کیں واپس تعبیر و رعایا ہمدردی و گتی
 اشکتنت تو آئی و علم و فضل و غل و زانگ و جوانیل خلاق و پکائی و
 بلئی دل و سر اجا ہش کت نور حکمی دات کہ چشیں مرد و منی کر و
 بیار آتا کہ چرائی زیات بہرے بجان آئی و تر قلوبیت و آئی و عزت
 و بکنان قاصد شاہی پیام و زوران حضرت یوسف علیہ السلام و
 خدمت و حاضری دات مگر بہ یوسف و نگاہ و قی دینی خلاق و
 و جابرت و برتری و صفائی چہ دنیاوی علی و چہ علی ترس عزت و تیرہ
 مقابلہ زیادہ اہمیت دار و کت - واجہ و زانتک کہ پیسر خدا و
 نسبت عمر دانی ادنی ترس بدگانی ماں ہدایت و ارشاد و کار و
 مسترس اڑ و جملے بیت - اگر من مروچی فرمان و مطابق گوں
 خاموشی و چہ بندی خانہ و در سیاہی ہمدردی ہمیت بردا
 سالانی سال من بندی نونان آئی گوں پکائی ہڈال گو جگ ہمیت
 تو بازمکن نیک بازنا سر پدیں مردم منی بے گناہی و در اماں شک و شہ و
 بکنت پدا حاسدیں مردم چیزے مدت و پدے بے صلین خراب بنیا
 جو طرکناں و دگر یک ساڑھے منی بر خلا لک کنت سے مصلحتی
 سرانگاہ و داران و واجہ یوسف و بادشاہی حکم و رند گری چواشتانی
 نہ کت بلکین مزن ہمدردستقلال ظاہر کناں قاصد را گوشتی کہ تو و ترکین
 و چہ قی خدا بند و جت ہجر کہ ترا ہما زالکانی قصہ و حقیقت چیزے
 معلوم انت کہ آیاں دعوت و موقع و سرو قی دستاں و تبرات
 حضرت یوسف آجینانی نامانی تفصیل چونکا کی معلوم بہ بیت
 ہمیشہ کلھے خیالی بوتگ کہ ہوا واقہ ما مردم بلکین مت نام کینگ
 و مشہور بوتگ ہمیشہ کا واقہ یک مزن چیزے (دستانی برگ) و نام
 گراں بادشاہ و دگوش کنا نینت کہ نام دپ بوتگیں قصہ و حاجت و باواست بکت و حقیقت عزانت غالباً نون ہاجیناں و رستیں گپت جنت کہ گناہ کینگ انت، نبی کرم و واجہ یوسف و کمال صبر
 راچوش و دادات لولبت فی السجن مالبت یوسف لاجبت الداعی (اگر من نیک مدت ماں بند غناہ و ہوتیناں ہمینکہ کہ یوسف بوتہ تو دعوت لیک و گوشتک و سرامن لبتیک کنگت) و آئی و ہمراہ
 توختوں - محققین گوشت کہ مہ اشئی و واجہ یوسف و صبر و تعریف ماں لطیفیں ڈولے و قی عبودیت کاملہ و اطہار ہم ہستنت - فل حضرت یوسف و درستانی فریب فرما نینت چیکہ فریب دیکے و کت و باقی
 کل آئی و در دگار انت اصل فریب لیک نام فی شایر حق پرورش و صعب و نہ گیت، حیا و وجہ و خبری گوں ہول کت پر چاکہ آئی و زانتک کہ اصل حقیقت المہ و دیادت پدرا بیت - کذافی الموضع
 و بادشاہ و جت بہرے بیما کیت کہ گوشے آچہ پیش معلوم دات تاکہ اشاں آرد و رخ میند و ہم اشانی سر یوسف علیہ السلام و صبر و پادرا و از کیت کہ چرتی بیگناہی و ثابتی و ابیدہ قید خانہ و در ایک
 نوبل در نہ انت ان رقی بکید کن علیہ گوشتان و اشانی فریب ظاہر گناہ آت چانگو ساتی وغیرہ و شاید داستاں گوشتک کہ چریشی و یوسف و پاکد امنی و زالکانی محاری پدا بوتگ . فل درستیں
 زالکانی متفقہ شہادت و پد زینجا و قی جرنند ہم قبول رابوت کہ قصور منیگ انت یوسف بالکل راستگوار انت بیشک من لوطت کہ آراہ و قی نیما ماں کناں لیکن آئی منی فریب و آیکوین مردے نہ ات

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

یوسف ۱۲ یوسف ۱۲ دما من د آبتہ ۱۲ ۳۷۰ یوسف ۱۲

وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا أَرَادَ رَبِّي
 وَ مِنْ پاك نگوشتاں وئی نفسا بیشک نفس امر کنو کنت پہ بدیا مگر ہا کہ رحمت منی رہتا۔
إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ۵۶ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ اَسْتَخِصَّةُ
 بیشک منی رب بخشو کنت مہربانت فل و گوشت بادشاہا بیارت آئیار منی گورا من خالص کناں آئیارا
لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدِينَا كَلِيمٌ ۵۷
 پہ وئی کارا فل پیدا و تینکہ گفتگوئی کت گوں آئیار کوشتی پہ راستی کہ تو چہم و چگیں رو چاہی گورا عزت دارے منبرے
قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْمُ ۵۸ وَكَذَلِكَ
 گوشت یوسف کہ مقرر کن منا پہ ملکہ خزانیانی سرا۔ من نگہدار و کال زانو کال فل ڈھیلولا
مَكَانًا لِيُوسَفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ
 جا کہ دات مایوسف را ماں ہما زمین جا گاھی گیت چہ آئیار جا کہ کوشتی فل۔ رسیں ما
وَمِنْ رَحْمَتِنَا مِمَّا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۵۹ وَكَذَلِكَ
 وئی رحمتا ہر کسار کہ بلوئیں۔ وگا رنکیں مژدہ بیکو کارانی و آخرت ثواب
خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۶۰ وَجَاءَ إِخْوَةَ يُوسُفَ
 شہزانت پہ ہما کسان کہ ایمان شرت و پرہیزگاریش کت فل و آنکنت یوسف ہر اتان
فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ۶۱ وَلَمَّا جَهَّزَهُمُ
 پیدا داخل بوننت آئی و گورا کہ آجاہ آرتت یوسف و آباں یوسف پجاہ نیارت فل و وقتیکہ تیاری کت پر آباں
مَجْهَازِهِمْ قَالَ ائْتُونِي بِآخِ لَكُمْ مِنْ آبَائِكُمْ أَتْرُونَ ۶۲
 آباںی سامان گوشتی بیارت منی گورا وئی جد مادریں برانا کہ چشمیت و نیمگاننت۔ شما نگدنت کہ من
أَوْ فِي الْكَيْلِ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ۶۳ فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ
 پورہ کیل کناں دیاں و شہری ہر سراجہانداری کناں فل پیدا اگر شما آئیانیارت منی گورا پیدا شمارا کیل
لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ ۶۴ قَالُوا سَنُؤَدُّعُنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا
 نیست منی کرا و منی نریکیامیارت فل گوشتش درخواست کنیں چہ آئی ہر پت و وائے کارے

و چونکہ حضرت یوسف وئی بے گناہی ہر سرازایت زور پردات ممکن ات کہ کتام سبک سربس مردے چریشی ہر پھر بزرگ و پھل کنگ وغروری شبہ ہر
 بکنت پمشکا وئی پاکرامنی ہر حقیقت و تراکنت کہ من بٹاک نہ جتاں و نہ وئی صفائی و پاکیزگی ہر بابت و وئی نفس ہر سرا بھروسہ کت کناں اے
 محض خدایہ رحمت و اعانت انت کہ ایک نفسے ہر چہ بدیں کاراں رکینیت ہیے رحمت خاصیں عصمت انبیاء علیہم السلام ہر ضامن و کفیل انت ورنہ انسانی
 نفس عموماً پہ بدی ہر کارے ترغیب دنت خدا تعالیٰ ہر خصوصی توفیق و دستگیری مینویں تو منی نفس ہم ایڈر کہ انسانی نفسانی بیجا بونکت چہ " اِنَّ رَبِّي غَفُورٌ
 رَحِيمٌ " انا رہ کنت کہ نفس امارہ و ہدیہ کہ تو بہ کناں " نفس لوامہ " بیت تو خدا تعالیٰ آئی پیشی گناہان ہر معاف کنت بلکین کم کم ہر چہ وئی
 مہربانی ہر آراداں نفس مطمئنہ درجہ ہر سرکنت۔

تنبیہ :- حافظ ابن تیمیہ و ابن کثیر وغیرہ ہر چہ
 " ذَا الَّذِیْ لَیَعْلَمُوْا اَنِّیْ لَکُمْ اَخْتٌ " ہر دان " غَفُورٌ
 رَحِيمٌ " زینجا ہر گفتار قرار دانگ یعنی زلیخا ہر
 انا داؤتہ عن نفسہ " اقرار کناں ہر گوشت کہ
 چہ اقرار و اعتراف ہر عزیز ہر گوش ہر اے خیر جنگی
 ات کہ من آئی بائشت ہر چشیں مزینں خیلنتے ہم
 کرتگوں بے شک من یوسف ہر دو دیک لوٹت مگر
 منی فریب اے روا کار گرنہ بوت، اکن من خیانتے
 بزرتیں تو آلم ہر آئی پردگ ہر پاشک بونکت ہر چہ کہ
 خدا خائن و دعا باز ہر پدمراد ہر سر نہ کنت البت من
 وئی نفس ہر بے میار نہ کناں۔ کمیں باز غلطی چہ من بونگ
 من آئی اقرار ہر کناں جو ایڈر کہ مردمان چہ نفس ہر
 ناشہری ہر من و تارا پاک کت نہ کناں۔ چریشی ہر
 یوسف علیہ السلام ہر ہمیں پاکبازیں انسانے محفوظ
 بیت کنت کہ آئی ہر سرا خدایہ خاص رحمت و مہربانی
 انت ابو جیان ہر ہم البشر از لیخا ہر گفتار قرار دانگ۔
 بلے لَیَعْلَمُوْا و لَکُمْ اَخْتٌ ہر ضمیر ان ہر عزیز ہر بدل ہر
 یوسف ہر نیمگ ہر راجح کنگ۔ یعنی وئی خطا ہر صاف
 صاف ہر اقرار بیشکا کنگایان کہ یوسف ہر معلوم
 پہ بیت کہ من بہ آئی غیر حاضری ہر کتام غلطیں خبر نہ
 کنگوں و نہ وئی جرم ہر بہ آئی نیمگ ہر منسوب کرتگوں
 واللہ اعلم۔ فل یعنی منی خاصیں مشیر بیت۔
 فل چیز چہ پیش ہر معتقد بونکت روبرو خبر و ہدیہ
 بالکل آئی فدائی بوت و حکم دانی کہ چہ مروچی ہر تو منی کرتے
 یک معتبر و امانت دارے ہر حیثیت ہر جلی۔ حضرت شاہ
 صاحب بنشتہ کنت کہ نون عزیز ہر رشتنگ سنگ بوت
 و آرا بادشاہ پہ وئی صحبت ہر داشت۔ فل یعنی دولت
 ہر حفاظت ہر ہم کناں وائی آمد و خرچ ہر رہ بندان و
 چہ حساب و کتاب ہر ہم شہر معلوم داران۔ یوسف ہر
 وٹ پیش کش کناں و تارا مالیات ہر افسر جوڑ کناں بینت۔
 کہ چہ رہ بندے عام مخلوق ہر نفع رسائینگ آئی مقصد
 و مراد ات خصوصاً ماں آبو کیں قحط ہر گوں مزین خوبیں
 انتظام ہر مخلوقی ہر حال شوئی و حکومت ہر مالی حالت ہر
 حکم دارگی لوٹت چریشی ہر اے خبر ہر گیش و گیوار ہر شہری
 بوت کہ انبیاء علیہم السلام ماں دنیاوی کار و باران ہر

ہم کا بلین عقل دارو ک انت وائے ہم پدرا بوت کہ پہ اولس ہر ہمدردی ہر ردے مالیات ہر کارے انجام دیگ شان نبوت یا بزرگی ہر برخلاف قرار ندینت۔ و ہم اگں یک نیکیں
 مردے اے بزاننت کہ من فلان منصب قابل آں و چہ دیگر اں اے کار سرجی ہر بیت نہ کنت تو مسلمانانی دوزواہی و نفع رسائی ہر رد ابرے کارے وئی واہش یادخواست
 پیش کت کنت و اکن ضرورت ہر ردا وئی چیزے نیکیں خصلتان و توسیعی و صفائی تذکرہ ہر بکنت تو چشیں کارنا جا نریں مدح سرائی ہر داخل نہ بیت چہ عبدالرحمن بنے
 سمرو ہر یک حدیثے معلوم بیت کہ ہر کس وٹ امارت طلب بکنت تو آئی بار بہ ہماں کو پگانی سراد وریگ بیت (غیبی اعانت آرا حاصل نہ بیت) اے ہر ہما و ہدانت کہ
 و ہدیہ طلب کنگ محض نفس پروری و جاہ پسندی ہر غرض ہر بیت واللہ اعلم۔ فل ہر جا کہ بلوٹتی ہر بشتیں و ہر ہر کارے بلوٹتی تو آرا بکنتی چوش بگوش کہ ربیان بن الولید

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

بہ نامیگی بادشاہ آت حقیقت ہے یوسف علیہ السلام بادشاہی کنکائت و عزیز نام ہے مردمان آئر انوار پر جنگت چو شک دیما پیداکنت، لھتیں علماں نبشنتہ گزنگ کہ بادشاہ بہ واجر دست و مسلمان بوت ہم ماں ہمار و چاں عزیز مصر پیران بوت تو آئی لوگ بانگ زلیخا، گوں واجر یوسف علیہ السلام، شکاح کنت و اللہ اعلم، محمدین بریشی، سراسر اعتماد نہ کنت۔ فل ہر کس خیر و نیکی راہ، اخیار بکنت۔ خدا آئر ماں دنیا، ہم جوانیں برو شمرات عطا فرمائینت توری آئر دولت و حکومت بدنت یا عیش و لذت پاکس زرد و غنائی قلبی بدنت باقی پشت کبت آخرت، اجر تو گدا آپیک ایماندار و پرہیزگار، چہ دنیا، اجر، سک باز زیات انت، حضرت شاہ صاحب نوبسبت اسے پس بوت ہما کسان سوالات کہ جتتش کبت کہ حضرت ابراہیم، اولاد چہ شام، چون بہ مصر، رستنت و بیان بوت کہ براتان حضرت یوسف چہ لوگ، دور برت و چکل دات تا نگر بزرگ و ذیل بہ بیت، اللہ عزت دات و ملک، سراسر اختیار دات، مع واجر پیغمبر، احوال ہم پچوش بوت۔ فل ماں موضع القرآن، انت و ہدیہ حضرت یوسف علیہ السلام مصر، ملک سراسر خود مختار بوت و اب، روع، داں ہفت سال، شرآبادی و کشارش کنت و ملک، نعمتیش ماں انباران مچ کنتت پدا ماں فخط، ہفتیں سالان یک توکی نرخی بست و نعمت اش بہا کنتنت و تی اہل ملک اش نعمت دات و ہم پردیسی ملکائی نند و گان، نعمتیش دات بلے پردیسی مردمان، چہ یک اشتہے، بار، زیات ندانش مرے رہ بند، مخلوق چہ فخط و جہالان رکت و پدا بادشاہ، خزانہ چہ مال و دولت، پیر بوت اسے حال ماں چارین کڈاں نالان بوت کہ ماں مصر، گندیم ارزان انت آئی برات ہم بہ گندیم، گرگ، احتنت، آبیانی جال و رفتار بر و عاداتی تہا مزہبیں تبدیلی نہ احتنت، آنکو حضرت یوسف علیہ السلام برو برونی پت و براتانی بار و ماں دل سوگ کنان بوتگ و ہدیہ اشان اودا سر بوتنت اشانی نام و نشانانی تم، جتت و پرسی گزنگ، چو شک گوں بادشاہ و حاکن دوچار کبگ، و ہدیہ حال و احوال گرگ بیت چنانچہ لھتیں تفسیر نوشتہ کنت کہ اشان گوں یوسف، و تی نام و نسب دراہ بیان کزنت البت یوسف علیہ السلام جدائی و ہدیہ چو نگر باز کسان آت و پدا براتانی چہ پیش، آسنگ و خیال نہشت نہ بادشاہانی دیم، ہر کس، جرات بیت کنت کہ آئی نام و نسب و غیرہ، جتت بکنت پمشکا آیان واجر یوسف علیہ السلام، براہ نیارت۔ حضرت یوسف علیہ السلام، و تی براتان، شر شر قرار کت و مہمانی کت یک یک کس، کت شتر، بار دان دات اسے خاصیں مہربانی و جوانیں اخلاق، گندان، آیان عرض کت کہ مے یک علاقائی براتے (بنیامین)، پیر برے غمز و ہیبیت، بہ و تی دمجی و تسلی، واسطہ و تی کراداشتگ پرچا کہ آئی و تی جند، برات (یوسف) کہ بت، سک دوست آت باز بدنت بیت کہ ماں جھکل، پیران بوت اگن بنیامین، بہرے گندیم مارا بدے توتسی مزین مہربانی بیت، یوسف علیہ السلام، پستہ دات کہ اسے ڈول، غائبیں مردم، غلہ دیک دستور، برخلاف انت و ہدیہ کہ شہاد گبرے بیایت آئی، بہ و تی پاداں بیارت گدا شمار آئی بہرے گندیم سم رستنت۔ منی اخلاق و مہمان داری، حال شہا گوں و تی چمان و ت دیشنگ اشی پد ہم شمارا بہ و تی کستر برات، یارگ، زانا ترود بیت کنت۔

لَفَعَلُونَ ﴿۳۱﴾ وَقَالَ لِفَتِينِهِ اجْعَلُوا بِيضَاعَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّكُمْ
 مَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ وَكَوْشَنِي كُنُوزِي نُوْرًا لِيُخْبِرَ بِيهَا مَلِكًا ۝ وَكَوْشَنِي كُنُوزِي نُوْرًا لِيُخْبِرَ بِيهَا مَلِكًا ۝
 يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۳۲﴾ فَلَمَّا رَجَعُوا
 إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانًا
 نَكْتَلْ ۖ وَإِنَّا لَنَحْفُظُونَ ۖ قَالَ هَلْ أَمِنَكُمُ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمِنَكُمُ
 عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ ۖ قَالَ اللَّهُ خَيْرَ حِفْظًا ۖ وَهُوَ رَحِمٌ رَحِيمٌ ﴿۳۳﴾ وَلَمَّا
 فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا
 مَا نَبْغِي هَذِهِ بِيضَاعَنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَعِدُكَ آخَانًا
 وَنَزِدُكَ كَيْلًا بَعِيرٍ ذَلِكُ كَيْلُ يَسِيرٍ ﴿۳۴﴾ قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ
 حَتَّىٰ تَتَوَدَّعُوا مُوْتَقًا مِّنَ اللَّهِ لَتَأْتُنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَبَكُمْ
 فَلَمَّا اتَّوَعُّوا مَوْتَقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَيَّ مَا نَقُولُ وَكَيْلٌ ﴿۳۵﴾ وَقَالَ يُبْنِيُّ
 لَاتَدْخُلُوا مِن بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ وَمَا
 مَيْمَنَةٌ (مگوزت) چہ یک دروازگیا و بگوزت چہ جدا جدا مین دروازگان۔ و من

بہ نامیگی بادشاہ آت حقیقت ہے یوسف علیہ السلام بادشاہی کنکائت و عزیز نام ہے مردمان آئر انوار پر جنگت چو شک دیما پیداکنت، لھتیں علماں نبشنتہ گزنگ کہ بادشاہ بہ واجر دست و مسلمان بوت ہم ماں ہمار و چاں عزیز مصر پیران بوت تو آئی لوگ بانگ زلیخا، گوں واجر یوسف علیہ السلام، شکاح کنت و اللہ اعلم، محمدین بریشی، سراسر اعتماد نہ کنت۔ فل ہر کس خیر و نیکی راہ، اخیار بکنت۔ خدا آئر ماں دنیا، ہم جوانیں برو شمرات عطا فرمائینت توری آئر دولت و حکومت بدنت یا عیش و لذت پاکس زرد و غنائی قلبی بدنت باقی پشت کبت آخرت، اجر تو گدا آپیک ایماندار و پرہیزگار، چہ دنیا، اجر، سک باز زیات انت، حضرت شاہ صاحب نوبسبت اسے پس بوت ہما کسان سوالات کہ جتتش کبت کہ حضرت ابراہیم، اولاد چہ شام، چون بہ مصر، رستنت و بیان بوت کہ براتان حضرت یوسف چہ لوگ، دور برت و چکل دات تا نگر بزرگ و ذیل بہ بیت، اللہ عزت دات و ملک، سراسر اختیار دات، مع واجر پیغمبر، احوال ہم پچوش بوت۔ فل ماں موضع القرآن، انت و ہدیہ حضرت یوسف علیہ السلام مصر، ملک سراسر خود مختار بوت و اب، روع، داں ہفت سال، شرآبادی و کشارش کنت و ملک، نعمتیش ماں انباران مچ کنتت پدا ماں فخط، ہفتیں سالان یک توکی نرخی بست و نعمت اش بہا کنتنت و تی اہل ملک اش نعمت دات و ہم پردیسی ملکائی نند و گان، نعمتیش دات بلے پردیسی مردمان، چہ یک اشتہے، بار، زیات ندانش مرے رہ بند، مخلوق چہ فخط و جہالان رکت و پدا بادشاہ، خزانہ چہ مال و دولت، پیر بوت اسے حال ماں چارین کڈاں نالان بوت کہ ماں مصر، گندیم ارزان انت آئی برات ہم بہ گندیم، گرگ، احتنت، آبیانی جال و رفتار بر و عاداتی تہا مزہبیں تبدیلی نہ احتنت، آنکو حضرت یوسف علیہ السلام برو برونی پت و براتانی بار و ماں دل سوگ کنان بوتگ و ہدیہ اشان اودا سر بوتنت اشانی نام و نشانانی تم، جتت و پرسی گزنگ، چو شک گوں بادشاہ و حاکن دوچار کبگ، و ہدیہ حال و احوال گرگ بیت چنانچہ لھتیں تفسیر نوشتہ کنت کہ اشان گوں یوسف، و تی نام و نسب دراہ بیان کزنت البت یوسف علیہ السلام جدائی و ہدیہ چو نگر باز کسان آت و پدا براتانی چہ پیش، آسنگ و خیال نہشت نہ بادشاہانی دیم، ہر کس، جرات بیت کنت کہ آئی نام و نسب و غیرہ، جتت بکنت پمشکا آیان واجر یوسف علیہ السلام، براہ نیارت۔ حضرت یوسف علیہ السلام، و تی براتان، شر شر قرار کت و مہمانی کت یک یک کس، کت شتر، بار دان دات اسے خاصیں مہربانی و جوانیں اخلاق، گندان، آیان عرض کت کہ مے یک علاقائی براتے (بنیامین)، پیر برے غمز و ہیبیت، بہ و تی دمجی و تسلی، واسطہ و تی کراداشتگ پرچا کہ آئی و تی جند، برات (یوسف) کہ بت، سک دوست آت باز بدنت بیت کہ ماں جھکل، پیران بوت اگن بنیامین، بہرے گندیم مارا بدے توتسی مزین مہربانی بیت، یوسف علیہ السلام، پستہ دات کہ اسے ڈول، غائبیں مردم، غلہ دیک دستور، برخلاف انت و ہدیہ کہ شہاد گبرے بیایت آئی، بہ و تی پاداں بیارت گدا شمار آئی بہرے گندیم سم رستنت۔ منی اخلاق و مہمان داری، حال شہا گوں و تی چمان و ت دیشنگ اشی پد ہم شمارا بہ و تی کستر برات، یارگ، زانا ترود بیت کنت۔

دروغ و فریب دیان، یک زبانیں اشتہے بار دان برگ لوتی اشی سراسر ایش بیت کہ شمار ہم شہے بہر دیک نہت بلکس شمارا لے ہم اجازت نہت کہ ماں منی ملک سز مین، و تی قدم و ایر کنت ات ۱۲ ہے صفحہ و خواہد :- فل یعنی اگرچہ چہ پت، آئی جدائی گرائیں کارایت پدا ہم ما کو شست کنبیں کہ یک پیجے، آئی پت، راضی بکنیں ائبت انت کہ بہر پیج ما ننگ ماں و تی مقصد، کامیاب نہیں۔ فل یعنی ہرچ بن مالے آیان بہ غلہ خرید، داتگت حکمی دات کہ آزران، ماں ہیشتانی سامانانی تہا واپس ایر کنت ات تا نگر و ہدیہ ماں لوگ، و تی سامانان، پناج بکنتت و بگندنت کہ گون غلہ، قیمت ہم واپس کنگ بوتگ تو گدا اشان، دوبارہ اینکو ایک، واسطہ زیات شوق ماں دل، پدا بہر بیت کہ چشیں سخی اس بادشاہ کجا بیت کنت یا ممکن انت کہ قیمت نہ ہوگ، سوب، دوبارہ ایک، پمشکا یوسف علیہ السلام، قیمت واپس کنگ، حکم دات لھتیں گو شبت کہ یوسف علیہ السلام، چہ براتان

More Books Visit : iqbalalmati.blogspot.com

عُنِيَ عَنْكُمْ مِّنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ

تریت کت کنناں چہ شے سراچہ الشرع تقدیرا چہ۔ نیست حکم مگر یہ اللہ ہے۔ آپ آئی ہر سزا توکل کت۔

وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿۳۷﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ

وہ آئی ہر سزا بیدار کت کہ ہر سزا بکنت توکل کوکان کا وقتیکہ پرتت چہ ہما جاہے کہ گوشتنگ

أَبْوَهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَتِي فِي نَفْسِ

آیانی پت ۳۷۔ چہ چیزا تریت کت کنناں چہ آئی ہر سزا تقدیرا چہ مگر یک واہگت ماں یعقوب

يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

دلا کہ پوری کت۔ واد خبردارت ہر چیکہ ما آئی اسوج دانگت لیکن گیشتر بن مردماناں

لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۸﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي

خبر نہ انت قل وقتیکہ تہاشنتت یوسف گورا وکی کتے نہینت وکی برات گوشتی نجین من

أَنَا خَوْكُ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۳۹﴾ فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ

تئی براتوں نوں توغم مکن پہ ہما کارانی سرکاراں کتنگت تک پدا وقتیکہ تباری کت برآیاں آیانی سامان

جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رِجْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذِنَ مَوْزِنَ أَيْتِهَا الْعِيدِ

ایری کت آپ واری ماں وکی برات ہر اردا رندا توار کت یک توار کوکبا کہ اوفاند ہر مردماں

إِنَّكُمْ لَسَرِقُونَ ﴿۴۰﴾ قَالُوا وَقَبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقَدُونَ ﴿۴۱﴾

شما ووزارت ہ گوشتنگا لگنت چکش تریت آیانی نیما کہ شما چہ کارنگت و

قَالُوا نَفَقْدُ صَوَاعَ الْبَيْكِ وَلَمِنَ جَاءَ بِهِ حَمْلٌ بَعِيرٌ وَأَنَا بِهِ

گوشتی مانگندیں بادشاہ ہیران ہر سیکہ بیارت آئی پرا گیا ہشتے بارے و من آئی ہ

زَعِيمٌ ﴿۴۲﴾ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ

ضامنوں کا گوشتش بخدا قسم (خدا قسم انت) شما را و معلوم انت کہ ما پہ شرارت کنگا تالگس ماں زمین ہ

وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ﴿۴۳﴾ قَالُوا فَمَا جَزَاءُ إِنْ كُنْتُمْ كَذِبِينَ ﴿۴۴﴾

وگاہے ما ذری ننگت و گوشتش کہ گدا چہ سزا انت آئی ہ اگر شما دروغ بند بہت و

غدر قیمت زورگ مناسب نہ زانت کہ السانیت و مروت ہ برخلاف کارانت۔ قل یعنی جو یوسف ہ اشی ہ بارو ہ ماں دل ہ شک بیار نوں ماہوشیار بو نگیں آئی بہ شرعی حفاظت ہ کنیں۔
فل یعنی ہے لفظان "وَأَنَّهُ لَحَافِظُونَ" ہ یوسف ہ گوں و ت برگ ہ و ہر ہ گوشتنگنت گدا بہ شے وعدہ ہ سزا کتے ہ اعتبار بہ بیت۔ البت اے و ہر ہ ضرورت زور
دارنت کہ چرائی ہ مردم چہ ہ بندگرت نکت پشکا ضروری انت کہ گوں شے ہمراہی ہ دیم دیگ بہ بیت نوں من آئی ہ ہ خدا ہ حفاظت ہ دیاں ہماذات چہ وکی ہر بانی ہ آئی حفاظت
کنت و منا چہ یوسف ہ جدائی ہ پد چہ دگ درد و رنجان رکینیت۔ قل یعنی بنیامین ہ اشترا ہ ہر ہ ہم دست گریں۔ قل یعنی چشیں آسانیں غلہا ہنی اشترا ہ بار ہ مفت ہ ہ یاد دیگ
نلوٹیت۔ ہر ہ ہم ہ مانگ بنیامین ہ منی ہمراہی دیم بد۔ لھتین ہ و ذ اللہ کیل یسیر ہ ہ اشارہ پیسر گیں غلہا ہنی نگت کرنگ۔ و یسیر ہ بمعنی ہ قلیل ہ گنگ۔ یعنی ہر یک
ماساری ہ آوزنگ آخرچ و حاجت ہ رو ہ کم انت قوط ہ زمانگ

دان چنکر لبس بیت کنت، پشکا ضروری انت کہ ہرچ ڈول بیت
کہ ما دوبارہ بروئیں درستانی ہر ہ ہگریں و بیاریں۔ قل یعنی
اگں چہ تقدیرا الہی یک چس خبرے دیماحت کہ شما درست ماں
آئی ہ گرفتار بہ بنیت و چرائی رستگاری ہ دگ ہرچ نوبت
نہ بیت تو گدا اے رد ماں چہ گوشت کناں ہ البت داں
شے وس روت شما ماں بنیامین ہ حفاظت و چار و گند ہ
ردا کوتاہی نہ کن انت اے سختہ اس قول و قرار و سوند دیاں ہ
زیات کڈن و تاکید رد اگوشتی کہ "وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ
وَكَيْلٌ" یعنی ہرچ قول و قرار ما ہ و ہر ہ کنگا ہیں اکل بہ
خدا ہ حوالہ انت اگں کسے ہ خیانت و بد عہدی کت گدا سزا
دیو کہ ہماذات و ت انت یا الیش کہ ماہ وکی متن ہ قول قرار
پنگا ہیں کنگا ہیں لیکن اے خبرانی اصلی مقصد نہنا چہ خدا ہ
حفاظت ہ ہرچ بیت۔ خدا اگں ملوٹیت تو گدا اتما ہیں اسباب
و تدبیر لپشت کینت و اچ نہ بیت۔ حضرت شاہ صاحب مشنہ
کنت "ظاہری سببانی رد اہم پکائی کت و پدا ہر ہ ہر
خدا ہ ذات ہ سزا برکت" و ہ حکم انت ہر کس ۱۲

ہے صفحہ ہ فوائد؛ قل یوسف علیہ السلام
براناں اولی برہ و ہر یک ہ مصر ہ شتگنت جو عام مسافراں
ردا بغیر چہ خاصیں حسابے ہ ماں شہر ہ داخل بو گنتت
لیکن یوسف علیہ السلام ہ خاصیں خیال داری و ہر بانی ہ
گندان ہ جز ما اود ہ مردمانی نظر ان پہ آیانی نیما چاروک
بو گنتت نوں دوبارہ روگ گوں مطراہ داری ہ بلکہ ہ
چوش گوشتنگ لوٹیت کہ چیری آیانی یوسف علیہ السلام ہ
دعوت ہ سزا شتگنت۔ بنیامین کہ آئی حفاظت و
دوستداری ہ و اجر یعقوب علیہ السلام بعد چہ یوسف
علیہ السلام زیات د لگوش گور کنگا ت براتانی ہ سمرہ ات۔
یعقوب علیہ السلام ہ دل ہ خیال احن کہ یک پت ہ یازدہ
گرو و خوبصورتیں چکانی گوں خاصیں شان ہ یکپارگی ماں
شہر ہ داخل بوگ خصوصاً ہما سلوک ہ چہ پد کہ مصر ہ عزیز ہ
جانب ہ مردماں پیش ہ جم ہ و ت دبستگت یک ہ چس چیزا ہ
کہ نیما ہر کس شگاہ الم ہ چست بنت "العین حق" منظر ہ
لگ یک حقیقت ایت۔ یعقوب علیہ السلام ہ چکان ہ چہ
بدی نظر و حسد و غیرہ مکر و ہاز ہ رکینگ واسطہ اے ظاہری
تدبیر و تلقین کت کہ یک یک ہوان ہ معمولی شہری مرد ہ چشیت ہ
چہ شہر ہ مختلف دروازگان داخل بہ بنت تاکہ ہ مفت ہ اولس ہ

چنان بہ آیانی سر امکنیت۔ گوں ایشی ہ ہور الیشرا ہم پدا کت کہ من یک تدبیرے کناں قضا و قدر ہ فیصلہ ان ہ دورگرت نہ کناں۔ ماں سرچس کل ثنات ہ نہنا خدا ہ حکم روک انت مے
کلبس بند و بسنت پہ خدا ہ حکم ہ مقابلہ ہے کارانت البت تدبیر کنگت راہ ہم ہما ہ ہ سوج دانگت جا ت قرار دانگ انسان ہ لازم انت کہ وکی رکینگت تدبیر ہ بکنت بلے ہر وسر خدا ہ
سرا بکنت چوش بگوش کہ چکان ہ گو شمالی کتی کہ چو منیگ شما گوں دل ہ خدا ہ حفاظت ہ ہر ہ ہر وسر بکن ات وکی تدبیرانی سزا عورناک ہسے ات۔ قل یعنی چہ جدا جدا دروازگان یک یک ہ۔
قل یعنی ہرچ و طے ہ کہ بیت ہ گوشتنگت ہما حساب ہ داخل ہوننت اگر چہ اشان ہ نظر بد ہ نہ بیت۔ بلے قضا ہ چہ دگ نیچے ہ گپنتت (بنیامین ہ را ماں سز ہ رد اوارگ ہوت)
تقدیر ہ ہشتہ دفع نہ بیت نوں ہر کس کہ زانوگ انت آیانی ہ تقدیر ہ یقین اسبابانی لکل (بچاؤ) ہر دو ہیں حاصل بنت لیکن چہ بے علم ہ یک کارے بہ بیت تو دو می بیت نہ کنت بالکل اسبابانی

سرا ہوسہ کنان، تقدیر، الکفار، کنت یا تقدیر، سرا یعنی دارگ، معنی، چوش گریٹ کہ اسباب، ہمتل کنت البت عارف بالشر و زانگرمین مردم تقدیر و تدبیر، یک جامع کنت کنت ہر یک ماں ہمائی درجہ برقرار دارنت۔ فلک حضرت یوسف، گوں بنیا میں خاصیں سلوک کنت و خلوقی کنت و گوشتی کنت من ہی حقی این برات (یوسف) آن۔ ہرچ ظلمے کہ علانی برانان گوں من شر کرتنگ من، چہ بیت، سندان، ماں چات، چنگل دات غلام کنان منانا ہا ہائش کنت و منی بیت و برات، ماں فراق، صدمہ، گرفتار ش کنت نون اد، آگ، و ہد، گوں تو تیزی، اثرت چہ جبران غمگین مہزون ہما و ہداحتگ کہ مئے نما میں رنج و غم ہلا س بہنت و سکیان، پدالتر تعالی آرام و راحت نصیب بکنت، حضرت شاہ صاحب رحمۃ اللہ علیہ بنشتہ کنت، اے برات، کہ یوسف، گوں دل، و اہلگ، توارجت و تی کر، سندارینت ایدگرانی دل، و ہمد، بجاہ جت۔ ماں اے سفر، ہر و ہد، آٹرا ٹوک، شکان جنان گوں نہراں ہم ماں بستگت۔ نون حضرت یوسف، تسلٹی دات۔ و ہد، چہ حضرت یوسف

علیہ السلام، حکم، آیانی نکلہ بارکنگ بوننت و سفر، سامان تیار بوننت تو یک نفرھی، آخو رے و تی برات بنیا میں، سامانانی نہا چیرکائی مان کنت۔ و ہدی کہ قافلہ ربا دگ بوت۔ محافظان آخو رے تلاش کنت آخر آیانی شہ بہ ہمے قافلہ، سرا بوت۔ قافلہ کیں دور شنگت کہ محافظان چہ یکے، توارجت بچگت، شمایفینا درمملو بیٹت۔ (تنبیہ) اگن اے لفظ چہ حضرت یوسف، حکم، گوشتگ بوننت تو مطلبی چوش بیت کہ کسے مال دزی کنت شمای ہما کس ات کہ آیانی بت، دزی کنان، برات، بہا کت۔ و یعنی ماراقت، دزیر چا چوڑکن ات اگن شے کار بوننت تو آئی نشان، ہد، ما ہد ایں بیات مئے اسبابان، پیٹ و لوٹ بکن ات۔ و محافظان در ائینت بادشاہ، آخو رے باغلہ تورکنگ، کیلو غائب انت اگن کسے اید چہ جبل و جنت، آٹرا حاضر بکنت تو آٹرا اشترے بارے غلام انعام دیگ بیت۔ و یعنی ماں مصر، مئے ہیل و عادت ہر کس معلوم انت زانا کسے گوشت کنت کہ ادا ماکری ناشرس کارکنگ، ادا مان بہ ناشری اگلیں نہ ماچہ دز و ٹیکانی خاندان، تعلق دار بہ۔ و محافظان پس دات کہ شمایفولیں جنت پرچاکن ات اگن دزنگیں مال چہ شے ارد، در کپت گڈاشما چون کن ات۔ ۱۲۹ ہمے صفحہ، فوادل، و اے ماں شریعت، ابراہیمی دز، سزات یعنی ہر کس، گور، دزی، مال در کپت آداں یک سالے غلام، ہما کار بکنت، یوسف، براتان و تی شرعی قانون، روع ہما و مان، سزاء ذکر، کت چا کہ آیانی پورہ یقین ات کہ ما دزنگیں، و نوزی، مال چہ مادریکت کنت اے ہما گوں و تی افواہ و ت گرگ بوننت۔ و یعنی چہ گفتگو، پد محافظان، اشنا، عزیز مصر (یوسف علیہ السلام) گور، بوننت، و تم میں قضاہ اش اشکنائین آئی، پیٹ و لوٹ، حکم دات اول، اید کہ براتانی زنبیل و غیرہ، چارنت، آخو رے در نہ کپت، آخر، بنیا میں، سامانانی تلاش بوننت، چنا چہ، آخو رے چہماں سامانان در کپت، و اے وڑ، تدبیر کت ما یوسف، واسطہ۔ و یعنی براتانی دپ، و ت در کپت کہ چہ ہر کس ارداں مال در کپت آٹرا پے سالے، غلام بکن ات پمشکا پے جہ گرگ بوننت و اگر نہ مصر، حکومت، قانون چوش نہ ات اگن چوشیں دستور و ت شون مدانین اشان جلدگ بنوننت پرچا کہ ملکی چوشیں قانونی نیست ات کہ بنیا میں جنگ ہونیں۔ و یعنی ہر کس بلوٹیں حکمت و تدبیر پیش بداریں یا گوں و تی لطیفیں تدبیر، آٹرا سرفراز

قَالُوا جَزَاءُ مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي

گوشتش آئی، سزا ہمیشہ انت کہ چہ کسے اردا کہ گندگ بیت ہماوت آئی، بدلہ برتو، ہمد و لا سزای دین ما

الظالمين ﴿۵۰﴾ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وَعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا

ظالماں و پدا شروع کنت یوسف، آیانی ارد، پیگ پیش چہ تی برات، ارد، زندا کشتی ہما ہیبران

مِنْ وَعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَٰط مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ

چہ تی برات، ارد، و ہمد و لا جیلہ میں سو جرات یوسف، ہرگز گنت کنت ننگت آئی، و تی برات

فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّن نَّشَاءُ

ماں ہما بادشاہ، قانون، مگر چہ جیکہ بلوٹیت اللہ، وک بلنکین و جیا ہر کسے کہ بلوٹیں و

وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿۵۱﴾ قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخُو لَهُ

وچہ ہر عالمی بالترہستنت دگر عالمے و گوشتش اگر اشیا دزی کنگ گڈا دزی کنگ آئی، یک براتی

مِنْ قَبْلُ فَاسْرَاهَا يُوْسُفَٰط فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ

چہ و پیش و گڈا آہستہ گوشت یوسف، ماں و تی دلا و ظاہری نکت گوں آیانی گوشتی ماں دلا

أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿۵۲﴾ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ

کہ شما بدترت ماں درجیا، و اللہ شتر زانت ہر جیکہ شما بیان کن ات و گوشتش او عزیز

إِنَّ لَكَ أَبًا سَيْنًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدًا مَّكَانَهُ إِنْ أَنْتَ مِنْ

آپا ہر پتے ہستنت پریں مزن عمریں نون بگر کتیا چہ ما آئی، جاہا، ماگدیں نزارا کہ تو

الْمُحْسِنِينَ ﴿۵۳﴾ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا

احسان کو کیں ہر دینے و گوشتی خدا پے بدنت کہ مادگر یا بگریں مگر ہا کیا کہ دیتیں

مَتَاعًا عِنْدَهُ إِنْ أَذَّ الظَّالِمُونَ ﴿۵۴﴾ فَلَمَّا اسْتِيسُوا مِنْهُ خَلُّوا

و تی سامان آئی، گوران گڈا آچہ ما مزیں بے انصافیں، پدا و فیکہ نا امید بوننت چاٹیا یک گوراشت نشتنت

نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا

پہ خلونا، گوشت آسانی مسترا شمارا معلوم نہ انت چہ کہ شے پت، گپتگ چہ شما ہمد

۹
۱۱
۱۳

بکنیں، سبیل بکن ہما مرد ماں کہ آیانی پت، دزی، چہ یوسف علیہ السلام، بہ چنت در ہم، بہا کنتگ مروچی یوسف علیہ السلام، و دیمات و ذرائی حیثیت، اوشتنا کنت شاید اے بیجا آیانی پیشی ردیانی کفارہ ادا بہ بیت۔ و یعنی ماں دنیا، چہ یک مردے، دو می مردم چہ دو می، سبھی مردم زیات زانوک انت، کہ آٹرا عالم الغیب و الشہادۃ، گوشتت (تنبیہ) سر پد بوگ بایرانت کہ ماں اے سرچیں داستان، چہ حضرت یوسف، زبان، واقعہ، برخلاف یک لفظی ہم و راحت نہ کتام یک کارے شرع، برخلاف بوت زیات، چہ زیات آئی، تور یہ، کت، تور یہ، مطلب انت، بخشیں خبر، گوشتگ با خبر، کنگ کہ جرائی، گندوک یا اشکنوک، و ذہن، یک ظاہری معنی، آئی مراد باز دور انت اگن اے تور یہ بہ یک نیکیں کارے یا مقصدے، کنگ بہ بیت تو آئی جائز بلکیں محمود بوگ، تہا ہج شک نیست انت و اگن بہ کتام پد

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

مَنْ اللَّهُ وَمِنْ قَبْلِ مَا فَرَضْتُمْ فِي يَوْسُفَ فَلَنْ أُبْرَحَ الْأَرْضَ

اللہ سے اور جو پیش سے ہر کوئی ہے کہ شما کنگ ماں یوسف سے حقا۔ نون من ہجرت گلوں چہ از زمین
حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ۝۸۵ اِرْجِعُوا

تا ہوا وقتیکہ اجازت بدت منار منی پت یا فیصلہ بکنت اللہ منی حقا و اچہ درستان شتریں فیصلہ کنوے کہ پت برت بروت

إِلَىٰ آبَيْكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا

وقتی پت و نیمگا و بگوشت کرای پت نئی چکا دزی کت و ماگواہی نہا کت مگر پت ہما چیزیکہ

عَلَيْنَا وَمَا كُنَّا لِنُغِيبَ حَفِظِينَ ۝۸۶ وَسَعَلَ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا

مارا خبر پتگ و نبوتگیس ما غیبے یاد کنوک و و جت بکن چہ ہما شہر یا کہ ما بوتگیس

فِيهَا وَالْعَيْدِ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ۝۸۷ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ

اودا و چہ ہما کاروانیا کہ ما ماں ہما آئینا کنگس، و ما راست گوشیں و گوشی چو نہیں اوتنگ

لَكُمْ أَنْفُسَكُمْ أَمْرًا فَصَدْرُكُمْ أَجْمَلُ ۝۸۸ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ

شما ماں و تی دلان یک جہرے۔ نون صبر شتر زانت۔ شاید کہ اللہ بیارت منی گورا آیاں

جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝۸۹ وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَعْدُ عَلَىٰ

درستان۔ ہما و نت خہ در حکمتانی واجہ وک۔ و پستی ماں زینت چہ آیاں و گوشی ہائے افسوس پت

يُوسُفَ وَأَبِصْرُ عَيْنٍ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ۝۹۰ قَالُوا تَاللَّهِ

یوسف سے و اسیت بوننت آئی ہر چہاں چہ غافل نون و تی غصہ ای برت و کت گتنگا کنگت قسم بخدا (صدرا لہرنت)

تَفْتَوُا تَذَكَّرْ يَوْسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ۝۹۱

تو انکار کنگے یوسف سے یادا تاکہ تو ابر برچے (دل پ بے) یا بھرے

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝۹۲

گوشی من ظاہر کناں و تی پریشا نبیاد نما اللہ سے دجا و زاناں چہ اللہ طرفا چیزیکہ شمائی نزان ات

يَبْنِي أَذْهَبُوا فَحَسُّوا مِنْ يَوْسُفَ وَآخِيهِ وَلَا تَأْسُوا مِنْ رُوحِ

اومنی چکا بروت و جت پُرسا بکن ات یوسف سے و آئی برات و و نا امیدت چہ اللہ سے

وسلیں غرض سے کنگ بہ بیت تو آتو رہ نہ انت بلکیں دھوکہ و فریب انت ادع حق تعالیٰ سے منظورات کہ یعقوب علیہ السلام سے امتحان و چکاس سے تکمیل بہ بیت چہ یوسف سے پد
بنیامین ہم چہ آئی جد بہ بیت آنکو چہ مزین مدتنے و پد و حقی این براتان سے سوب بر سبت کہ آوت ماں و نا دو چار بکینت واجہ یوسف سے چہ چکاسگ سے شیاں کنگ سے پد اول
علاقہ براتان پدا حقی این برات پدا بزرگواریں پت و گون خاندان سے اید کہ مرد ماں کم کم سے دو چار بکینت، دو می نیک سے چہ یوسف سے براتان ہر چہ روی سے بونگت چیزے رنج و غم گران آیان
ہم عفو و رحم سے دروازگ سے سر بہ بنت و نہ معلوم چہ چہ حکمت بنت کہ چرائی سے یوسف علیہ سے کنگ سے توریہ سے کنگ سے ہدایت بوت آئی سے آنچورہ و تی برات سے خرچین سے ماں کت پدا کسی سے
سر از می سے الزام جتی و نہ چوش کوشنی کہ مافلائی سے بہ دزی سے سر اگر فرار کینس۔ خبراں و ت ہنجشیں راہ گینت کہ چنایان بنیامین سے بہ و تی برات گور سے جلگ و راحت سے ننگ سے

سبیل پانچ بوت مصلحتا آئی سے لھتیں ہنجیں لفظ ہم کار مرز
کرتنت کہ آیانی معنی مراد نہ انتت یا بعضے چیزانی سر واجہ سے
سکوت اختیار کت آگس چیزے بگوشتینی تو راز پاشک بوان سے
اصل مقصد فوت بونگت و اللہ اعلم بالصواب۔ کت لے اشارہ
یوسف علیہ السلام سے نیمگ سے ات۔ و تی پاکبازی سے ظاہر کنگ سے
مخص بہ کست و کینگی بنیامین سے جرم اش بونگت و ابکرت سے
رندیم سے مصو میں یوسف سے سر از روغین نہمت بنگ سے روا
مباری نہ بوننت۔ مفسران سے اے موقع سے باریں قصہ بیان
کرتنگت کہ بہ آیانی نیمگ سے یوسف سے براتان ماں دزی سے لفظ سے
اشارہ کرتنگت لے آیانی ادا نقل کنگ سے ضرورت نہ انت۔
و ۵۱ چشیں بدیں لفظ سے اشکنگ سے ہم واجہ یوسف علیہ السلام
لے فابو نہ بوت چیا کہ مصلحت خداوندی ہمیش ات کہ راز پاشک
مہ بیت حضرت یوسف علیہ السلام سے اے خبر ماں دل دشت
پستہ دیان سے آیانی تہمت سے حقیقت سے رافا نہ کت۔ البت
ماں و تی دل سے گوشی سے ائتو شتر کما نا و اللہ اعلم بما تصفون
یعنی چیکا تی دز حد بند سے ہم تراب دنت۔ منار از دزیدرا کنگے
حالا کتک شہا پچیں دزی سے کت کہ برات سے چہ پت سے دوزان سے
بہا کت باقی منی دزی سے حال سے اللہ پاک بہتر زانت۔ لھتیں
مفسران قال ائتو شتر کما نا الخ مطلب جوش کنگت کہ
یوسف علیہ السلام سے آیان سے دیم گور کناں سے گوشت کہ شہا باز
سلیں مردم بیت۔ ہنوں شہا گوشکائت سے و ما کنا ساریقین سے
ماچہ دزانی نہیں و ہدیہ یک برانے سے سامان مال و راحت سے
گون آئی سے دو می برات سے ہم ماں بیج ات جوش بگوش کدزی
شہہ خاندانی پیشگ انت (العیب اذبا شہہ) خدا خوب زانت
کہ شما ماں و تی خبراں چنکر راست گوشکائت ات شہا رابشہ
غلطیں خبرانی سر از دنت۔ و ۹۱ یعنی پیریں پت سک پدرد
بیت آئی سے ما کلاں اثر او آئی برات یوسف سے دوست
داروک ات یوسف سے چہ پد نون گون ہمیشی و تی دل سے نسلی
دنت شہا کنگ آئی بدل سے چہ مارا یکے سے بجل ات توشہ مزن
مہربانی بیت شہا ملام بہ مخلوق سے سر احسانات کنوک ات و
مئے سر ہم نئی خاصیں مہربانی انت ات بیت انت کہ شہا مارا
چہ و تی مہربانی سے زہر نہ کن ات۔ فل یعنی خدا پناہ بدنت
کہ ما کسے سے رابے سبب سے دو می سے بدل سے گرفتار بکنیں ماہنا
ہما مرد سے جلسیں کہ مئے چیز بہ آئی کت سے دراننگ (آ بنیامین
انت کہ حقی این برات سے سبب سے مئے گور سے داریت) لے
ردا ہم سے الا من وجدنا متاعنا عندہ سے بدل سے الا

مَنْ سَرَقَ۔ بگوشی آنحضرت چیا کہ حقیقت سے برخلاف ات۔ و یعنی مجرم سے بدل سے بے گناہ سے گرفتار بکنیں توشہ خیال ذفانوں سے رو سے مابے انصاف قرار گریں۔ ۱۲
ہمے صفحہ سے فوائد؛ فل و ہدیہ حضرت یوسف سے پستہ سے اشکنان سے اول ایکم بوننت نون یک کر بوان سے و ت ماں و ت سے شور و مصلحتش کت۔ گیشتر سے
مشورہ ہمیش ات کہ و تی وطن روگ لوٹیت۔ چہ ہمایان مسترین سے (عمر مزن ات یا کہ عقل سے) درائینت کہ پت سے رو برو سے ماگوں کجام دیما رویں۔ آئی سے ہر چہ قول و قرار سے چہ
ما کپنگت ما آئی چہ جواب دات کنبیں یک تفصیر سے ما پیش سے بہ یوسف سے معاملہ سے و تی سر از رنگ سے آئی اثر داں مروچہ سے موجود انت نون بنیامین سے و یل کناں سے درستانی
روگ سلیں بزدلی سے کار سے بیت۔ نون شماتہ دارات من چہ ادا پادان دوز کناں۔ الا ایش کہ منی بزرگواریں پت منار چہ ادا روگ سے حکم سے بدنت یا لے مینا جی سے قدرت سے

طرف سے فیصلہ ہے بہ بیت مثلاً امر الہی من ہمید ابمرال باچہ خدا حکم بنیامین رستگار بہ بیت۔ (تنبیہ) اے گشوگ غالباً ہمارا ت کہ آئی ہے یوسف علیہ السلام معاملہ ہم نہیں مشورہ دانتکت یعنی لا تفتتوا یوسف۔ کل یعنی من ہمید ابل ات وشما درست بروات وگوں پتہ عرض کن ات کہ چشیں خبرے پیش آہت کہ آئی پیش آیک ہے ہیج امیت نیست ات۔ حضرت شاہ صاحب ہنشنہ کنت یعنی شمارا قول دانتکت بہ وتی زانگہ روء کے خبرات کہ بنیامین دزی کنت وگرفتار بیت یاد ترہ گزگہ فتویٰ دات بہ وتی دین مطابقیہ۔ ماچوش نہ زانت کہ مئے وتی برات دزانت۔ کل یعنی شمایک معتبرے دیم بدے ات چہ ہما مینگہ مردمان احوال معلوم کن ات کہ ماں اودا اے قصہ بوت و ہم چہ اے دگہ کاروانے مردمان جست کنت کن ات کہ مئے ہمراہ انتت ویدا وتر بوت انت شمارا معلوم بیت کہ ماہرچی گوشگائیں آکل راست انت۔ کل اولی بے اعتباری رداچیرا ہم یعقوب علیہ السلام چکانی خبرہ سرا اعتبار نہ کنت لیکن نبی کلام دروغ نہ انت چکانی دت گزپیں خبرات۔ حضرت یوسف ہم چک ات۔ کذافی الموضع۔ چوش بگوش لکھہ دیم گوری جنس ابناء نیگہ بوت۔ والشرا علم۔ لھتیں مفسرانہ مطلب چوش گینگ کہ شما چہ ادہ حفاظت ہے چو نہیں وعدہ گوں ہٹ کنانہ بنیامین دہ رات اودہ چہ شے دپ ہے چوش ہم در نہ آہت کہ چہ آب خورہ دہر کپگہ دزی چون ثابت بوت بلکیں دگہ یکے چہر دانتکت۔ شما مدافعت وانہ کرت بلکیں چکانی آئی برات دہ را ہم دز قرار دات و جرم ہے پختہ کرت ماں شے دل دہ دغا مہوتیں گڈا شما چوش نہ کرتکت نول خبران دپ ماں دپ دیگہ منی کرا احتگو۔ بہر جا ورم دہ را چہ صبرہ دگہ ہیج علاج نیست۔ کتام شکایت ہے جہرے چہ دپ دہ در نہ کنان چہ خدا قدرت و رحمت ہے ہیج بعد نہ انت کہ یوسف بنیامین و ہمارا ت کہ بہ بنیامین ہوا طرہ ہوا پشت کنگ در ستانہ بہ منی گورہ جمع بکنت آچہ کلانی احوال معلوم دارنت وگوں ہر کس دہ وتی حکمت روء معاملہ کنت چہ اشہ اندازہ جنگ بیت کہ ہمگ پیس نا اہیتی درا کنوکیں جاو دہ زمانگہ ہرورہ رند ہم بنیامی قلوب بابوس بیت نہ کنت آمدام خدا وسیع رحمتانی سرا اعتماد کنت و آئی لطف و منتانی امیدوار سنت۔ دہ چہ نوکیں ٹپ دہرگہ کھنیں ٹپ پدا تازہ بوت بے اختیار چہ دپ دہ در شانی کنت۔ یا اسفلی علی یوسف۔ (ہائے افسوس یوسف)۔

۱۷ یعنی بے رونق یا بے نور بوت انت کہ اے ردا دہ قول انت جدا جدا۔ وک ماں حدیث ہے انت نحن معاشر الانبیاء اشد بلاء شو الامثل فالامثل۔ یعنی نبیانی جماعت چہ حق تعالیٰ طرف دہ ماں سکت نہیں چکا سان گرفتار کنگ بیت پدا چکاس ہر باقسم انت ہر یک نبی دہ حق تعالیٰ بہ وتی حکمت و آئی قابلیت روء ہر چہ دابیں چکاس بلوٹیت گرفتار کنت ماں یعقوب علیہ السلام قلب دہ بہ یوسفی فوق العادت دوزوا ہی ماں گت پدا چشیر دوستنکیں و قابلیں چکہ کہ ابراہیمی خاندان دہ چم و چراغ انت بہ اے پیجا درد ناکیں جاو دہ جدا کنگ بوت غم زدگیں و ٹپ وازنگیں یعقوب دہ جگر دہ لے روح کشوکیں صدمہ دہ وازنگت آئی ہیج مخلوق دہ دیما نہ گل وگوا ہی کرتکت چہ کسے دہ پیر گرگہ شو ہاز دہ ات وند وتی دلی زہر کدی در شان کرتنت۔ غم دہ خبر چہ دپ دہ در نیاننگت البت و ہدیکہ وتی دل دہ دردی گرختنگ ات تودل دہ دونان دہ چہ چتان بہ ارس ہر صورت دہ پٹ پٹ دہ کپتنگنت داں بستانی سال گر یوگیں چماں و برتنگیں سینگہ باوجود فرضانی ادائیگی یا ماں حقوقانی انجام دیگہ نہما ہیچ پیس کوننا ہی نہ کنگ ات آئی دل ہنکر ماں یوسف دہ فراق دہ گریوان ات ہنکر ماں خدا حضورہ زیات فریات وزاری کونک ات چہ درد و غم دہ بازی وارسانی گیشی دہ ہر قدر آئی بصارت دہ نرود کنان ات ہما قدرہ آئی بصیرت دہ نور زیات ہوان ات بے تاب و بے قراری ہر قدر تر نہیں طوفانے دہ بکشیتن دل دہ سر زور پر دیان و کلیجہ دہ درد ہر داشت کنان دہ چہ زبان دہ اقا دگہ ہم نہ کش انت۔ چہ بنیامین دہ جدائی دہ و ہدیکہ کھنیں ٹپ دہ نوکیں نشترے لگت ات تو گڈا بہ چشیں جاو دہ بے اختیار۔ یا اسفلی علی یوسف۔ ہمے لفظان درانتکت بقول حضرت شاہ صاحب چشیں درد دہ بے اینکر درا جیں مدنے دہ ایر برگہ دہ ابید چہ پیغمبر دہ دگہ کت کنت۔

۱۸ ماں موضع القرآن انت یعنی چہ شما منا را صبرہ سوچ دے ات بے صبر ہما انت کہ مخلوق دہ دیم خالق دہ دیم دانتگیں درد دہ گلہ بکنت من گوں ہمانی دہ فریات کنان کہ آدر دہ دیوک انت دہ اے ہم زانان کہ (یوسف زندگ انت الم دہ دوچار کپیت و آئی داب چہ خدا حکم دہ پورہ بیت) اے بہ منی سرا چکا سگ انت چاراں باریں داں کجا حدہ سرا کشتیت۔ ۱۲

دل یعنی چہ حق تعالیٰ و مہربانی وائی فیض و نامیت بود کافرانی دستزانت کہ اشان وائی وسیع رحمت و کاملین قدرت و راستین معرفت حاصل نہ بیت۔ یک مسلمانہ کارایش انت کہ آگن کوهانی لادیاں و دریاہ لہرائی کرد اشان نامیت کنوکیں احوال پیش بیانیت پداہم اخذاء رحمت و امیت واریت و دانکر آئی و س روت وئی یست ہمتی و ظاہر نہ کنت۔ بروات کوشست کنان و یوسف و شوہازہ بہ بیت وائی برات بنیامین و ہلاس کنگ و رہ بندان و ہم تلاش ہمکن انت ہج مشکل نہ انت کہ حق تعالیٰ مارا درستان پدا جمع بکنت۔ سیمی برات و ذکر شاہد ہمشکانہ کرتی کہ چہ وئی مرضی و پربنیامین نیگی آئی و اوداوت جلت۔ بنیامین رستگار بیت گڈا آ او دا پرچا جل محل بکنت۔ فل پت و گو شک و سرمصر و رھا دگ بوننت پرچا کہ اشان و یوسف و نام و نشان ہج معلوم نہ انت زاناماں دلش اہتگ کہ ہر کس و نشان مارا معلوم انت

ساری ہمائی فکر و کنیں یعنی بنیامین و وڈ کال و سو ب و غلہ ہم پکارنت۔ ربیشی و گون عزیز و عرض گورزے ہم کنیں آگن آئی و بہ گرد و بگ و ردازیں سلوک کنت نو گڈا آگن آئی بہ بنیامین و بار و ہم گپ جنیں۔ چنانچہ اولی جبرایان گون یوسف علیہ السلام و ہمے کنت کہ آے عزیز مصر! مردیاں ڈ کال و تنگدستی و سو ب و مئے لوگ مردم کل پریشانی و روحان و تہلانک دیگا انت، لوگ و دستیں سامان بہا بولگنت۔ کمیں بن مال گون ما پشت کپتگ آرا ما پہ غلہ و خریداری و آوزنگیں چہ بی بنکیں ہیل و عاذناں و مہربانی و امیت کشیں کہ شامے ادناہیں مالان و ماں دل و بیارے و مارا گون مئے کمیں مالان و غلہ بہ گوشتیں حساب و دے۔ اے رعایت در حقیقت و یک خیراتے بین کہ مارا شاد مینی یا چیشی و ابید مارا چہ وئی جانب و چہ خیرات بدے۔ خدای خیر قبول کنت۔ اے گیانی اشکنگ و سراج حضرت یوسف علیہ السلام گریوگی بوت، شفقت و رحمدلی و چگ ماں دل و جوش و روان و چہ چمانی راہ و رنگ و لگت، اے و ہد و خدای حکم و پدا و تارا طاہر کنتی کہ من کیاں و شما گون من ہرچ معاملے کنگت چرائی و مدمن بہ کتام مرتبہ و سر بوتوں، ماں دیجی آیت و ہمے چیز و پیش گال انت۔ (تنبیہ) لھتیں و نصدق و معنی مطلق احسان زرتگ۔ چو شک ماں نضر صلوة و حدیث و صدقہ نصدق اللہ بہا علیکو۔ فل یعنی ہر دو عینان و جد اکت و گون ہر دو عینان ڈر منی داشت۔ فل اللہ اکبر صبر و مڑاہ داری و اخلاق و حدیث کہ تمام زندہ براتانی شکایت و یک لفظ ہم چہ دپ و در نہ کت اے جنت ہم ہمشکاکت کہ اشان ماں وئی ذہن و بیستانی سال پیسیر و احوال و یک برے نوک بکنت تا کہ چہ ماضی حال و مقابلہ و خداتعالیٰ و ہما احسانانی حقیقت پدا رہا بہ بیت کہ آچرے گرد و چیلان و پد بہ یوسف و سرا گوشتنت کہ آیانی نیگ و دیما یوکیں آیت لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا و ہما اشارہ انت پدا جنت و اندازہ و خوش نرم اختیار کت کہ ماں آئی و جبرایانی جرم و معذرت و معنی زیات پدا انت یعنی ہرچ خطائے چہ شے دست و آو ہد و بوت آچہ نادانی و کم زانگی و بوت شمارا چہ معلوم آت کہ یوسف و اب سرجم بیت و نوک یک روچے بدر کامل و شکلی و درا بیت۔ فل بیت کنت کہ چہ جنت و اشان پریشان

وما آبرئ ۱۳

۳۷۷

یوسف ۱۲

اللَّهُ إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمَ الْكَافِرُونَ ﴿۸۷﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسْنَا وَأَهْلْنَا الضَّرُّ وَجُنَّا بِيضَاعَةَ دَاخِل بَوْتت آئی و گورا گوشتنش او عزیز رستگ مارا وے لوگ و مردماں سختی و آرتگیں سرمایہ مَرْجَمَةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿۸۸﴾ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿۸۹﴾ قَالُوا أَإِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا شَيْمَانُ نَارًا نَنْتَ فَكُوشْتَنش ہیں پر راستی توے یوسف و گوشتی مناں یوسف و اے منی اَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَعْمَالَ الْمُتَّقِينَ ﴿۹۰﴾ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ أَشْرَكْنَا اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ ﴿۹۱﴾ قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ بِعَظْمِ سِرِّهِمْ أَشَدُّ حَسِبٌ ﴿۹۲﴾ إِذْ هَبُوا بَقِيصَتِي هَذَا فَالْقُوَّةَ عَلَى وَجْهِ أَبِي دَرَسِينَ جرم کنوکان جرم کنوکت بہرت منی اے پشکا و دور بدیت آئی ارمینی پت و دیما بَاتِ بِصِدْرٍ آوَاتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۹۳﴾ وَلَمَّا فَصَلَ الْعَيْدُ قَالَ بِنِيَامِي بَيْتٍ . و بیارت منی گورا وئی لوگ و مردماں درستان و وفتیکہ جبرایوت قافلہ (چہ صرا) گوشت اَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رَحْمَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تَفَدُّونِ ﴿۹۴﴾ قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَآيَاتِي بَيْتٍ و لگت منارا یوسف و بو و ا اگر گوشت منارا کہ پیر در طیت و گوشتنش اللہ قسمیں کہ تو

مازل ۳

بوتگنت کہ اینکرمز و پداے کتام مئے لوگ و رازدار ظاہر بوت پدا مصر و عزیز و گون یوسف و قصہ و چہ غرض دار بیت۔ زیاتیں مہربانی و گون بنیامین خاصیں سلوک اشان گون وئی چماں پیش و گندگانتنت اے جنت و اناگت و اشانی ذہن و انگر منتقل گت، بلکیں یوسف کہ ما آئی و گون مصری قافلہ و بہا کت ہمیشہ بیت و ہدیو اینگر زیات و لگوش اش گورکت تو گون فکر و چارتنش یا بیت کنت کہ یوسف و چیسرا و تارا شتر پدا راکت ملک و ملک گوشتی کہ من یوسف آں۔ الغرض آسک ہجک بیان و جنت اش گپت و اناگت لانت یوسف، راست راست و بگوش کہ توے یوسف!۔ فل یعنی چہ ہما کس منارا جدا کتو آ مروجی منی کش و نشنگ۔ فل جدائی و گون ہوری و ذلت و گون عزت و رنج و گون راحت و تنگی و گون عیش و بدل کنت ہما کس کہ غلام جوہر کنان و بہ چنت و درہم و بہا کت مروجی آرا خدای ملک مصر و

حکومت بخشنانگ و حضرت شاہ صاحب بنشینتہ کنت کسے سرسراخ بکپیت و آچہ شرع و درمبیت مہم پریشان مہبت تو آخرچہ بلاء عطا زیات دنت . و یعنی نزارا بہ ہلک و طرہ ضعیلت دانت و توہمے قابل اتے مے غلطی نادانی ات کہ تھی قدرے نزارا تیں آخرتھی و اب راست بوت و مے حسد بے کار ثابت بوت . و یوسف علیہ السلام چہ برانانی دپ ۱۷۱ سخانی اشکنگ ۱۷۲ ہم تیار نہ ات و فرماینتی اے ذکرے نون انگار بکن ات مروچی من شے سراخ الزام نہ جناں من چہ شے دستیں ردیاں سرگوشنگوں ہرج لفظ من گوشت آحض حق تعالیٰ ۱۷۳ احسان و پدا صبر و تقویٰ ۱۷۴ گڈ سرے ظاہر کنگ پدا گوشتوں چہ مروچی ۱۷۵ پد شے تقصیر ۱۷۶ بابت ۱۷۷ ہج گپ رپ نہ بیت من دعا کناں کہ شہا خدا تعالیٰ ۱۷۸ ہرچ خطلے کزنک ۱۷۹ ہم شمارا معاف بکنت ۱۸۰ مہربانی ہم ہربانی ہم ہربانی ۱۸۱ ایک شہم ایت ۱۸۲ یعنی من گون ہو گویں جاوران نونان کہ شام ۱۸۳ سفرے سرگراں ، شماروات

مات و پت ۱۸۴ ایدگ دستیں کس و ارشان ۱۸۵ ادا ۱۸۶ بیارات چونکہ در بابت ۱۸۷ و تھی پت ۱۸۸ چہ وحی بارانانی دپ ۱۸۹ معلوم دار بوتگت کہ آئی بینائی پشت نہ کپتگ یا مان نگاہ ۱۹۰ فرق اہنگ ہمشکا و تی پشتک (جاگک) ۱۹۱ دیان ۱۹۲ فرماینتی کہ ایشرا بہ آئی چمانی سرا بلگاش ات بینائی و نرکنت . حضرت شاہ صاحب بنشینتہ کنت . ہر مرض ۱۹۳ اللہ ۱۹۴ کرادوا انت . چمانی شنتت چہ شخصے ۱۹۵ فراق (جدائی) ۱۹۶ چہ ہمانے بدن ۱۹۷ چیزے لگاشگ و ش بوتنت اے کرامت ات حضرت یوسف علیہ السلام ۱۹۸ و ان کرامت مگوشیں پدا ہم مردجاں واقعات و مشاہدات پیش دارنت کہ کتام سکیں صدمہ یا زیاتیں وشی (خوشی) ۱۹۹ سبب ۲۰۰ اناگت ۲۰۱ چمانی بینائی و نر بوتگت ۲۰۲ خدا ۲۰۳ قدرت یوسف ماں مصر ۲۰۴ موجودانت کردی ہم نکوشتی کہ یوسف ۲۰۵ بوبیداگ انت پرچیا کہ خدا پرچاس سرجم کنگی ات نون کہ فیصلہ پہ لوٹا بینکے بوت تو انگو قافلہ گوں یوسف ۲۰۶ پشتک چہ مصر ۲۰۷ روانہ بوت و آنکو یوسف ۲۰۸ جاگک و شبوتی ۲۰۹ آئی جان مسامان مارت . نہ تہنا ہے یکس جبر بلکیں اے نماہیں اقعہ قدرت ۲۱۰ عجائب ۲۱۱ یک داستان ایت یعقوب ۲۱۲ ہمیں نامداریں پیغمبر ماں شام ۲۱۳ بہ بیت یوسف ۲۱۴ ہمیں مزین شایں و اچھے ماں مصر ۲۱۵ بادشاہت بکنت یوسف ۲۱۶ برات بازبرے ماں مصر ۲۱۷ بہا پنت . و ت یوسف ۲۱۸ مہمان بہ بنت آئی باوجود خداوند فرس ۲۱۹ پوشیدہ حکمت و رضا ۲۲۰ دست پنت ۲۲۱ راجچک داں بیستہ سال جدا بدارت و خون ۲۲۲ ارس ۲۲۳ شلان ۲۲۴ امتحان ۲۲۵ کار ۲۲۶ سرجم کنا عینت جلت قدرانہ و عجز سلطانہ ۲۲۷ کا یعنی چہ اے جبرے گوشتگ ۲۲۸ ہنز کناں چہا کہ شے ہم ۲۲۹ اے جبر نہ عینت . چوش مہبت کہ شہا بگوش ات کہ پیر مرد ۲۳۰ ہوش پرتگ - ۱۲

ہمے صفحہ ۲۳۱ فوائد : و یعنی یوسف ۲۳۲ و محبت آئی زندہ بوگ و دوبارہ دوچار کپگ ۲۳۳ یقین ماں تھی دل ۲۳۴ شتگ انت اے ہما کہ نہیں خیالات انت کہ یوسف ۲۳۵ خوشبو ۲۳۶ ماں تھی داغان سرکنت . و یعنی بینائی ۲۳۷ و نرکنت دوبارہ چہ پیش ۲۳۸ گندگ ۲۳۹ لگت . و یعنی من نہ گوشتنگت یوسف ۲۴۰ و شبو پیداک انت آخر راست بوت یاچکائی گوشتنگت کہ یوسف ۲۴۱ شوہاز بکن ات چہ اللہ ۲۴۲ رحمت ۲۴۳ ہج بعید نہ انت کہ مارا دوبارہ پدا یک جاہ بکنت . بیارات کہ ہما ڈول ۲۴۴ بوت . و یعنی و لگوش گو بکن و دعا کناں چہ خدا ۲۴۵ مے گناہان ۲۴۶ معاف بکنا تیں چہ مے

۱۲ یوسف ۳۷۸ دما آبرئی ۱۳

لَقِيَ ضَلَاكَ الْقَدِيمِ ﴿١٥﴾ فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ الْقَبْرَ عَلَى وَجْهِهِ وَتَى قَدِيمِي غَلِيظِي سَرَاءَ ۱۵ پدا وقتیکہ رسن خوشخبری دیوک دوری دات ہما فیص پائی ۱۶ دپا

فَارْتَدَّ بِصِدْرٍ ۱۶ قَالَ الْمَ اَقْلُ لَكُمْ اِنِّي اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ ۱۶ پدا دوبارہ بینا بوت و گوشتی من نکوشنگت شمارا کمن زاناں چہ اللہ ۱۷ طرفا آچیری کہ شمائی نزارا ات

قَالُوا يَا بَانَ اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا اِنَّا كُنَّا خٰطِئِينَ ﴿١٧﴾ قَالَ سَوْفَ ۱۷ گوشتش آئی مے پت بہ بخشنا تیں مے گناہان مارا کپتگیں ۱۸ گوشتی زوت

اسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَبِّي اِنَّهُ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿١٨﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلٰی ۱۸ معافی لوٹاں پر شہا چہ و تی پروردگارا ہما دنت بخشوک مہربان ۱۹ پدا وقتیکہ داخل بوتنت

يُوسُفَ اَوْى اِلَيْهِ اَبُوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوْا مِصْرَ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ ۱۹ یوسف ۲۰ گورا جاگی انت ذنی گورا و تی مات پت و گوشتی کہ بگوزت ماں مصر اگر خدا رضا بہ بیت

اِمْدِيْنَ ﴿١٩﴾ وَرَفَعَ اَبُوَيْهِ عَلٰی الْعَرْشِ وَخَرُّوْا لَهٗ سُجَّدًا ۱۹ وَقَالَ ۲۰ بہ دلجی ۲۱ و برزی نہ پنتنت و تی مات پت بہ تختے سرا ۲۲ و کپنتت آئی ۲۳ دپا ماں سحر بائی و گوشتی

يٰۤاَبَتِ هٰذَا تَاوِيْلُ رُءُيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلْتُ لِيْ حَقًا ۲۱ اونی پت ہمیش انت معنی منی ہما پیشگیں و اب ۲۲ منی پروردگارا ہما و اب راست کت ۲۳

وَقَدْ اَحْسَنَ بِيْ اِذَا خَرَجْتَنِيْ مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ ۲۲ واحسانی کت بہ منی سرا وقتیکہ کشتی منا چہ قید خانیا ۲۳ و آرتی شمارا چہ گیا بان ۲۴

مِنْۢ بَعْدِ اَنْ تَزْعُمَ الشَّيْطٰنُ بَيْنِيْ وَبَيْنَ اِخْوَتِيْ اِنَّ رَبِّيْ ۲۲ رند چہ اے خبرا کہ جگر ادوروات شیطان ۲۳ منیگ و منی برانانی درمیان ۲۴ بیشک منی پروردگارا

لَطِيْفٌ لِّمَآ اَشَاءُ ۲۳ اِنَّهُ هُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ﴿٢٠﴾ رَبِّ قَدْ اَتَيْتَنِيْ ۲۰ پتدیر کنت ہرچیکہ بلوطیت ہما دنت دانا ۲۱ پختہ کار و آئی پروردگارا زودات منارا

مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ وَعَلَّمَتَنِيْ مِنْ تَاوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ ۲۰ چیزے حکومت و پیش داشت منا ۲۱ چیزے چہ جبران معنی یا ۲۲ ای پیداک کنوک آسمانانیک

مَنْزِل ۳

دست ۲۰ زندیں خطلے بوت مطلب البش ات کہ ساری ۲۱ نومارا پہل بکن پدا دل ۲۲ صاف کناں ۲۳ چہ بارگاہ ۲۴ رب العزت ۲۵ مارا معاف کنا تیں پرچیا کہ آوت و ہدی نہ بخشیت آچہ خدا ۲۶ چون بخشنا تیں ۲۷ یعنی قبولیت ۲۸ ساعت بلی کہ تیت آوہرے و تی مہربانی ۲۹ خدا ۳۰ دپا پشیمگی سنان ۳۱ بالا دکناں ۳۲ گوشتت جمعہ ۳۳ شب ۳۴ یا بعد نماز ۳۵ راہ چار ات ۳۶ چہ شہر ۳۷ در بہ پیشوکی ۳۸ در کپت مات و پت ۳۹ و تی کرے جاگ دات (مریشی ۴۰ مفسرانی اختلاف انت . لہتین ۴۱ قول انت کہ حضرت یوسف ۴۲ والدہ پیش ۴۳ بیران بوتگ ات چوت کہ پیش ماں فوادمے گوشت . ادے تروے ذکر انت و لہتین گوشتت کہ ماتی زندگ ات و گوں حضرت یعقوب علیہ السلام ۴۴ مصر ۴۵ تشریف آورنگتی . درستانی گوشتت کہ ماں شہر سنان ۴۶ بیارات . ڈکال وغیرہ ۴۷ بابت ۴۸ ہج ترس ماں دل ۴۹ مبارات انشاء اللہ ۵۰ شہا گوں دلجی و راحت و آرام ۵۱ جاہ منند بیت

وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَرَبِّي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تُؤَقِّنِي مُسْلِمًا وَالحَقِّنِي
 بِالصَّالِحِينَ ۝۱۱۰ ذلک من انباء الغیب نوحيہ الیک وما کنت
 لذلک بمرسلاً الا من وراء حجاب ۝۱۱۱
 لَدَيْهِمْ اِذَا جَمَعُوا امْرُؤَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ۝۱۱۲ وَمَا أَكْثَرَ النَّاسِ
 لَا يَرْجِعُونَ ۝۱۱۳
 لَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ۝۱۱۴ وَمَا سَأَلْتَهُمْ عَلَيْهِ مِنْ اجْرٍ اِنْ هُوَ
 اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ۝۱۱۵ وَكَآيِنٌ مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ
 لِيُذَكَّرَ بِهَا وَهُمْ عَنَّا مُعْرِضُونَ ۝۱۱۶ وَمَا يُؤْمِنُ اَكْثَرُهُمْ
 بِاللّٰهِ اِلَّا وَّهُمْ مُّشْرِكُونَ ۝۱۱۷ اَفَاَمِنُوا اِنْ تَاْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ
 اللّٰهِ اَوْ تَاْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝۱۱۸ قُلْ هٰذِهِ
 سَبِيلِيْ اَدْعُوْا اِلَى اللّٰهِ عَلٰى بَصِيْرَةٍ اَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِ ۝۱۱۹ وَسُبْحٰنَ اللّٰهِ
 مَنۡ رَّاهَ نَوَارِجَ مِثَالِ يَاسٰجِيْنٍ يَتَّبِعُهُمُ الْوَيْهٰنُ يُحْمَلُوْنَ فِي سُرَابِجٍ مِّثَالِ مَعٰيۡنٍ
 يُدۡفَعُونَ فِيْهَا مِنْ اَحۡمَرِ الْغَلَقِ وَيَتَّبِعُهُمُ الْخٰزِرُ يُحۡمَلُوْنَ فِيْهَا مِنْ اَسۡوَدِ الْوَابۡسِ
 يُجۡرَوْنَ فِيْهَا مِنْۢ مَّوۡجِ السَّيۡدِ وَيُجۡرَوْنَ فِيْهَا مِنَ الصَّخۡرِ طَوۡفًا مَّحۡمُومًا
 يَتَّبِعُهُمُ الْوَيْهٰنُ يُحۡمَلُوْنَ فِي سُرَابِجٍ مِّثَالِ مَعٰيۡنٍ يُدۡفَعُونَ فِيْهَا مِنْ اَحۡمَرِ الْغَلَقِ
 وَيَتَّبِعُهُمُ الْخٰزِرُ يُحۡمَلُوْنَ فِيْهَا مِنْ اَسۡوَدِ الْوَابۡسِ يُجۡرَوْنَ فِيْهَا مِنْۢ مَّوۡجِ
 السَّيۡدِ وَيُجۡرَوْنَ فِيْهَا مِنَ الصَّخۡرِ طَوۡفًا مَّحۡمُومًا
 وَمَا اَنۡزَلۡنَا مِنْۢ مَّوۡجِ سَيۡدٍ اِلَّا زَبَابٌ مِّثَالِ الْبُرۡجۡ

۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹

لھتیں مفسران گوشتنت کہ اے لفظان ہما وھدی گوشتنتی وھدی کہ ماں شہرستان و داخل بوت چو بگوش کہ اذ خلوا مضر الخ معنی بوت کہ ماں مصر و بجل انت بے نرس ء۔
وکی یوسف علیہ السلام چہ ونی بہنات ء والدین ء تعظیم کت تحت ء سرا آیان نندارینت لیکن خدایا یوسف ء تعظیم دیگ مقصودات آت؄ یوسف ء چون دور دارگ نون ات ہما
وھدی ء دستور ء روع مات وپت ودرستیں برات یوسف ء دیما ماں سجدہ ء کپنتت اے سجدہ تعظیمی ات کہ بقول حافظ عماد الدین ابن کثیر چہ آدم علیہ السلام ء زمانگ ء بگرداں
حضرت مسیح علیہ السلام ء ہدیہ جائز مات البت شریعت محمدیہ ء احترام و ممنوع قراردات چو شکہ حادثہ بریشی ء گواہ انت بلکس حضرت شاہ عبد القادر رحمہ اللہ چہ "وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ
لِلَّهِ الْخَالِقِ" حذیت اشارہ کش اتنگ لھتیں مفسران ء اے جاگہ ء سجدہ ء معنی متبادر مراد نہ زرتنگ محض جنگ مراد گپنگ۔ لھتیں گوشتنت کہ اے سجدہ پیر یوسف ء نہ ات بلکس یوسف
عزت و عظمت ء گدان خدایا دیما سجدہ شکر ادا کت لے تقدیر ء
روع ماں "وَحَرَ وَاللَّهُ" ء لام سببیت یعنی چہ یوسف ء
عروج و اتقدار سبب ء خدایا دیما سجدہ ء کپنتت۔

(تلبیہ) تعظیم و عبادت دو جدا جدا ہیں چیزان غیر اللہ
ء تعظیم کلید ممنوع نہ انت البت غیر اللہ عبادت شرک حلی
انت کہ اتی اجازت یک دمانے ہم دیگ نبوت و نہ دیگ بیت
کتت۔ "سجد عبادت" یعنی غیر اللہ ء برکام درجہ نفع و
ضرر مستقل مالک زماناں ء سجدہ کنگ شرک حلی انت کہ اتی
ہج برکام سماوی ملت ء نہ دانگ البت سجد تعظیم یعنی چہ
عقیدہ بالا ء خالی بان ء ایوک ء بر تعظیم و بکریم خاطر ء
سر سجدہ بگ ماں پیشی شریعتان جائز ات شریعت محمدیہ
علی صاحبہا الصلوٰۃ و التسلیم ء اشی ء ہندال ء چہ بن ء
گوٹنگ و چکل اے رد حضرت شاہ ولی اللہ ء ماں حمد اللہ
البالذہ ء شرک ء قسمانی سراجوائیں سچے گزننگ آٹرا چارگ
ضروری انت۔ کت یعنی مریشی ء منی ہج کارستانی نہ انت۔
واب ء تعبیر سرجم بگ اتی آت آخداے پاک ء و ت پورہ کت
پیش داشت و خدا تعالیٰ ء احسانان ء بیان کت دائی
لطیف تدبیر ء نیمگ ء دلگوش گورکنا یعنی کہ چونکائی مناجحہ
بندی خانہ ء درکنان ء ملک ء مختارین حاکم جوڑ کت و چہ
ہما جھیرہ ء پیکر شیطان ء با براتانی توک ء دور دانگت
وھدی کہ دوبارہ دوچار کنگ ہج ایت ہم پشت نہ کپنتت۔
چطور کہ اتی پاکس پروردگار ء مئے ملاقات ء سببان ء ودی
فرمانیت اے موقع ء نہ ونی رنج و دردان ء درشان کت
ز شکایتے لفظی چہ وپ ء درکنت بلکس براتانی داستان ء
نیمگ ہم گوں یک ہنچیں سر حال ء اشارہ کت کہ کتام فرنیہ زیادتی
یا کو تاہی ظاہر بسیت مبادا برات چرائی اشنگ ء شہرت
بہ بنت اللہ کبشر خلاق امید چہ پیغمبر دگ کتام کس ء
بیت کنت۔ کت اشی ء تفسیر سورۃ اول سر بیان بوت ۱۲
ہم صفحہ ء حوا کند: فل یا والقاء اللہ شوق ء
نی الحال مرگ ء واھگی ظاہر کت یا اے مطلب انت کہ ہر وہ
مرگ بئیت آ بے اسلام ء سر بئیت۔ (تلبیہ) ماں حدیث
انت کہ کتام کسے چہ مصیبت و رنج ء پریشان بان ء مرگ ء
واھگ ء کنت چریشی ء ہمے مفہوم بیت کہ لقاء اللہ ء حبت
بادگ کتام جو انیس غرض ء موت ء واھگ ء کت کت چونکہ
فرعون ء ساحران ء دعا کت "وَبُنَا اَفْرَحَ عَلَيْنَا صَبْرًا وَ
تَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ" یا حضرت مریم ء گوشتنت "یا کئینی عبت

قَبْلَ هٰذَا وَكُنْتُ لَسِيًّا مَنَسِيًّا"۔ و ماں معاذ ء حدیث ء انت واذا اردت بقوم فتنہ فاقبضنی الیک غیر مفتون و ماں مسند احمد ء حدیث انت یکرہ
الموت و الموت خیر للہو من من الفتق حضرت علی با زین فتنہائی گندگ ء دھدی دعا لوت اللہم خذنی الیک فقد سمعتہم و سمونی امام بخاری ء وھدی گوں
خراسان ء اُمید ء جھیرہ ء کیت توچوش دعائی لوت: اللہم توفینی الیک" ماں حدیث انت کہ وجال ء در پگ ء وھدی یک شخصے بہ یک قبر ء سراجوزیت آفتہ وزمین چندان
گدان ء چوش گوشتنت یا لبنتی مکانک "دیچنا من تئی جاگہ ء بوتیناں۔ کت اے ہما وڑے لفظا انت چونکہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم ء مرض الموت ء فرمائنتگ انت۔
اشھہ فی الرفیق الاعلیٰ" حضرت شاہ صاحب نبشتہ کت۔ کابلین علم ء خدا بند بوت۔ کمال مال و دولت کستی کیت نون شوقی ء ماں دل ء جاہ جت کہ ونی بت پیر کی مرتبہ ء سربال"

پوش بگوش کہ چہ الحفنی بالصالحین .. اے عرض ات کہ منی مرتبہ گوں اسحاق و ابراہیم مرتبہ اوارکن داں حضرت یعقوب زندمانی ء ملکی بست و بندہ مشغول بوت اتی مرگ
 پدگوں وتی مرضی چہ حکومتی کاران دست بردار بوت مفسران نبث نہ کننت کہ حضرت یعقوب ء وصیت فرمائینتگت کہ منی لاش ء ماں شام ء دفن کن ات چنانچہ اتی جنازہ اش ہمو دا
 برت حضرت یوسف ء فرمائینتگت کہ یک دورے کنت کہ منی اسرائیل چہ مصر ء در کینت گڈا ہا و ہدہ منی لاش ء ہم گوں و تا برنت چنانچہ حضرت موسیٰ علیہ السلام و ہدیہ گوں ہی اسرائیل
 ہما ہی چہ مصر ء در کینت تو حضرت یوسف ء ناون ء را ہم گوں و تا برت . و اللہ اعلم قل یعنی یوسف ء براتان و ہدے آئی ء چہ پت ء سنگ و مال پجات ء دور دیگ ء شور و مصلحت کنکا کنت
 نئیں واجبی بہ آیانی کر ء او شتوک نہ اتے کہ آیانی جبران ء باشکتیں احوالان ء چنان وت بدستیں . پد اچشیں صحیح واقعات ابید چہ وحی الہی ء شمارا کئے ء سوچ دات شما

رسمًا وانگ و نیسگ چہ ہم نابلدات چہ کتام ظاہری
 استاذے ء استفادہ ء نوبت ہم نہ بوت گڈا اے
 حقیقتان کہ اشانی گیش و گوارماں بائیل (انجیل) ء ہم
 نیست شمارا ابید چہ خلاء و گڈے پیش داشت کنت
 قل یعنی باوجودیکہ ہشے صداقت ء رد اچشیں صافیت
 دلیلان موجود انت پد ہم زیات تر مردم ہما کس انت کہ
 آیان ہیچ بیما ایمان یاروک نہ انت . و یعنی اگن اشان
 قبول دار نہ بنت بلی نہ بنت ترا ہیچ ناوان نہ بیت تبلیغ ء
 رد اشا جرایان چیزے موجب و ظیفہ طلبگار نہ انت کہ
 آیال وتی موجب ء نون بند کنت نصیحت و سرزنش ات
 المشر او اشما انجام دات و دیگائے . و یعنی ہجو شکہ چہ
 ننز بلی آیتانی اشکنگ ہشے سر ایمان نیارنت ہمے دول ء
 نکوبنی آیتان ء گندان ء خدایے توجید ء سبق ء حاصل
 نہ کنت اصل خبر ایش انت کہ اشانی اشکنگ چارگ محض
 سر بر چارگ انت ماں اللہ آیتان ء چیزے خورد نکوش
 بکرتیں تو بکس اشان ء چیزے فائدہ ہونیں . و ہدیہ
 دلگوش گور نہ کنت ایمان چہ کج کیت ک یعنی جہان ء
 درست گوشت کہ خالق و مالک اللہ تعالیٰ انت مگر اشی ء
 باوجودیکہ بتان ء خدائی ء توک حصہ دار جوڑ کنت چنانچہ
 عرب ء مشرکان ماں "تلبیہ" ء اے لفظا نش گوشتگت .
 لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ إِلَّا شَرِيكَاهُوك
 نملاک و ما ملک . کسے پرائی بچک جنکان تجوڑ کنت کسے
 آرا روح و مادہ ء محتاج پیش داریت کسے اجار و رہبان ء
 خدائی اختیار دانگنت باز کس تعز بہرستی ، قبرستی ، پرستی
 کاہ و لڑان چہ توجید ء صافیں چگڈ پونگ کنگا عنت چہ
 ریا و ہوا پرستی ء باریں چنکر موجود انت کہ باک صاف بنت عرض
 ایمان ء زبانی دعویٰ کنان باز کم انت کہ آیان ماں عقیدہ یا
 ماں عمل ء درجہ ء شرک جلی یا شرک خفی ء کاران ء انجام دیک
 نہ انت (اعاذنا اللہ من سائر انواع الشکر) و یعنی چشیں
 بے فکر و بے خوف پر جا بوگا کنت زانا اشان چہ عذاب الہی یا
 چہ قیامت ء ہولناکیں گرد چیلان و نا محفوظ دارگ ء چیزے
 بست بند کرنگش . و یعنی منی کشک ہمیش خالص توجید ء
 کشک انت من تمام دنیا ء دعوت دیاں کہ درست خیالات و
 ادھام ء ویل کنان ء یکس خدایے نیک بیات اتی توجید
 آئی صفات و کمالات و آئی حکمان وغیرہ ء صحیح معرفت چہ چکیں
 کشک حاصل کن ات من و منی ہمراہ اے چکیں کشک سرا

كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكُدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ

بوتگ انجام کار ہما مردانی کہ چہ پیشے بوتگت . و آخرتے لوگ شر تر انت

اتَّقُوا أَفْلا تَعْقِلُونَ ۱۰ حَتَّى إِذَا اسْتَيْسَرَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ

پرہیز گاران . شما سر بد نیت چہ داتا ہا وقتیکہ دل میکیم بوتنت پیغمبران و خیال کنکا لگنت کہ گوں آیان

قَدْ كُنْ بَوَاجِءَهُمْ نَصْرًا فَفَنَجَىٰ مِنْ نَشَأِهِمْ وَلَا يَرُدُّ بَأْسَهُنَّ

در رخ بندگ بوتگت رست آیانی گورائے مدت . پد رستگار کنگ بوتنت ہما کسبک مالوت و گور دیک نبیت مے عذاب چہ

الْقَوْمِ الْبَاطِلِينَ ۱۱ لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِأُولِي الْأَلْبَابِ

گنہ گارین قوم باطل البتہ ماں آیانی قصبیان عبرتے سبق انت بہ غفلندان قل

مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَ

نہ انت اڈکتیں خبرے لیکن موافق انت گوں ہما کلامیا کہ چہ آیتا پیسر انت و

تَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۱۲

بیان انت ہر چیزے ڈھدایت انت و رحمت انت بہ ہما مردماں کہ ایمان کارنت و

سورة الرعد مکیا نازل بوتگ و آئی ء چل و سے آیات و ششش رکوع انت .

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع کنان گوں اللہ نام ء ہما کہ بے اندازہ مہربان باز رحم کنوک انت

الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ آيَاتٍ يُدْعَىٰ بِهَا الْحَقُّ

اے آیانت کتاب ء و ہر جیکہ ایرگیگ بوتگ پنتی نیمکا چنتی پروردگار نیگا آخنت انت

وَلَكِنَّ أَكْثَر النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ۱ اللّٰهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمٰوٰتِ

لیکن گیشتر مردماں نمنت و اللہ ہا ذات انت کہ بزرگی چست کنت آسمان

بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرْوِنَهَا ثُمَّ اسْتَوٰی عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

بے پا پیلا کہ گندشش و زندا قائم بوت پر عرش ء سراک ڈوپے کارے لگیننت روح ڈوماہ

بہ جنت برہان بصیرت و وجدان ء روشنائی کام کیجکیں . خدایے سارا یک نورے دات کہ چرائی ء برکت ء دستیں ہما رہانی دماغ روشنا بوتنت ادے کسے ء گورائے تقلید نہ انت خالصیہ
 توجید راہ رووک ہر قدم ء سرمان فی باطن معرفت و بصیرت ء خاصیں روشنی و عبودیت ء محضہ ء خاصیں لذت و فرحت محسوس کنان ء ذوات کو کار کنت " سبحان اللہ و ما انامن المشرکین " ۱۲
 ہمے صفحہ ء فوائد : - و یعنی پیش ء ہم ما آسمان ء فرشتگان نبی جوڑ کت و دیم ندات . پیشی تمام نبیان ہمے شہر و بازارانی نند و کیں مردانت گڈا بگندرات
 آیان ء در رخ بندگ کونانی ماں دنیا ء انجام چون بد بوت حالانکہ ماں دنیا ء کافران ء ہم باز بر ء عیش نصیب بیت و آخرت بہتری و خالص بہ ہما کسان انت کہ آیان چہ
 کفر و شرک پر بیز کنت اے سرزنش بہ مکہ ء کافران انت کہ چہ پیشی مردمانی احوالان عبرت حاصل بکنت (تنبیہ) چہ آیت ء معلوم بیت کہ صحیح جنیں آدمے نبی جوڑ

کنگ نہ بوت حضرت مریم ؑ، ہم قرآن ؑ صدیقہ ؑ درجہ دانگ ؑ ہم چہ آیت ؑ پدرا بیت کہ چہ اہل بوادی (جنگلی بدوان) ؑ کتا م نبی سے مبعوث نہ بوت۔
 وک یعنی چہ عذاب ؑ تاخیر ؑ زدہ ورات پیشی تو مان ؑ دراجیں دراجیں مہلت دیگ بوتگ و ماں عذاب ؑ آیک ؑ ہمکر دیر بوت کہ منکر ان بالکل بے فکر
 بو ان ؑ زیات ؑ چہ زیات ناشری کنگ ؑ لگنت اے جاوران ؑ گندان ؑ پیغمبران ؑ بہ اشانی ایمان آرگ ؑ ہج امیت نہ داشت آنکو چہ خدا ؑ جانب ؑ اشان ؑ
 ہمکر زیات مہلت رست کہ داں دراجیں مدنے ؑ عذاب ؑ ہج نشانی ہم نظر ؑ نہ اہتگنت غرض ہر دوئیں نیمگانی احوال و علامات پر پیغمبران نا امید کنوک اتنت
 اے ندرگ ؑ گندان ؑ کافران دلچم بوتنت کہ گوں انبیاء ہرچ وعدے پہ آسانی نصرت و مئے ہلاکت ؑ کنگ بوتگنت آدر و غیر خبرانت عذاب وغیرہ ؑ ٹھکی ایوک ؑ
 پتر سینگ ؑ ات ہج بید نہ ات کہ ماں چشیں نا امیت ولاچار کنوکیں جاور ؑ بہ بیانی قلوب ؑ تھا ہم اے پیمیں خیالات جاگہ بگنت کہ عذاب ؑ وعدہ ؑ بہ
 ہرچ رینگ ؑ ماسر پد بوتگتیں اصبح نہ ات یا دسواس ؑ رد ماں دلش اے ہم اور تگت کہ مئے نصرت و کافران ہلاکت ؑ ہرچ وعدہ ؑ کنگ بوتگت زانا آیان
 تمام کنگ نہ بت چوتشکہ ماں دگہ جاھے ارشاد انت و زلزلو احتی بقول الرسول وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرَ اللَّهُ (بقدرہ رکوع ۲۲)
 وھدیگہ مجرمانی بے خوفی و بیانی تشویش بہ اے حد ؑ رست آوھد ؑ اناگت ؑ چہ آسمان ؑ مدرس بوت گڈا ہر کس ؑ خدا ؑ واھت (یعنی فرمانبردارین مومنان ؑ)
 سلامت داشت و مجرمانی ہندال ؑ و لگوج گرت۔ (تنبیہ) چہ اللہ تعالیٰ ؑ غیر محدود رحمت و مہربانی ؑ نا امیتی کفرانت بلے چہ ظاہری احوال و سببانی اعتبار
 نا امیتی کفر نہ انت یعنی چوش گوشگ بیت کنت کہ چہ فلاں چیز ؑ طرف ؑ داں حدیکہ ظاہری سببانی تعلق انت مایوسی انت و لیکن چہ حق تعالیٰ ؑ کاملیں
 رحمت ؑ مایوسی نیست ماں آیت حتی اذ استیأس الرسول ؑ ءھے مایوسی مراد انت کہ آئی گوں ظاہری احوال و آثار ؑ تعلق داروک بہ بیت و آگن نہ پیغمبر چہ خدائے
 رحمت ؑ کدی مایوس بیت کنت۔ (تنبیہ) کفر ؑ وسوسہ کفر نہ انت نہ بہ کتا م درجہ ؑ ایمان با عصمت ؑ برخلاف انت ماں حدیث ؑ احتگ کہ صحابہ رضی
 اللہ عنہم ؑ عرض کت یا رسول اللہ ماں وئی دلاں ؑ چشیں چیزان ؑ (بے اختیار) ماریں کہ آیبانی بہ زبان ؑ سر آیک ؑ بدل ؑ بہتر انت کہ ماسچان ؑ
 سیاہیں اشکر بنیں۔ و اجہ ؑ جسٹ گیت آیا ہنجوش مارت ؑ عرض کت "ھو" فرمائنتی ذالک صریح الا یحسان سرچیں ایمان ہمیش انت۔
 وک یعنی ایش آزمانگ یا قصہ نہ انت تواریخی حقیقت انت کہ چہ اشان ؑ عقلمندان ؑ سبقت حاصل کنگ لوٹیت۔ وک یعنی قرآن کریم کہ ماں آئی اے
 قصص (قصہ) بیان بوتگت کتا م و نگڑیں خبر نہ انت بلکیں تمام پیشی حقیق خبرانی تصدیق کنوک و ہر یک ضروری ایں چہر ؑ تل بیچ کتا م ؑ بیان کنوک
 انت چونکہ ایمان دار چہ ایشی ؑ نفع حاصل کنت بہ اے لحاظ ؑ مآیبانی حق ؑ خصوصاً ہدایت و رحمت ؑ ذریعہ انت۔ نفعنا اللہ بحلومہ و رزقنا
 تلاوتہ اناء اللیل واناء النهار وجعلہ حجة لنا ولا علینا آمین۔ سقر سورہ یوسف علیہ السلام ربعون اللہ تعالیٰ۔
 وک یعنی ماں اے سورت ؑ چیزیکہ دانگ بیت آمرن شانیں کتاب ؑ آیات انت اے کتاب کہ تئی سرچتئی پرور دگار ؑ نیمگ ؑ نازل بوتگ یقیناً
 برحق و راستی ؑ انت ہجکتئی خبرایت کہ چہ چشیں صاف و گیشینتگیں حقیقت ؑ متگ ؑ ہم باز مردم انکار کنت۔ وک
 وک یعنی اے دنیا ؑ چشیں عظیم الشان، بلند و مضبوطیں بانے خدا ؑ جوڑ گت کہ آثر اشماوت گندگائے ویدا عجیبیں گپ ایش انت کہ ہج پیل پاء یا
 منگت وغیرہ بہ چم ؑ گند ؑ نیت کہ بہ آئی سرچشیں مزین بوجھ (بار) اوشتارینگ بوتگ بجز ایشی ؑ دگر چی گوشگ بیت کہ محض قدرت ؑ غیر مرنی پیل پاء
 ؑ ٹیک (تک) دیگ ؑ آئی قائم انت و یفسک السماء ان تقع علی الارض الا باذنہ (حج رکوع ۹) کشش اجسام ؑ نظریہ آگن صحیح انت تو آئی، بے
 آیت ؑ منافی نہ انت پرچا کہ کشش ؑ عرفا عمد نہ گوشنت و آگن آثر عمد گوشگ ہم بہ بیت تو آئی مرنی نہ انت۔ دوی عن ابن عباس و مجاہد والحسن
 وقتادہ وغیر واحد انھم قالوا لها عمد و لکن لا نری (ابن کثیر) یعنی اے بزرگان گوشگ ہمیش انت کہ آسمان پیل پاردارت بلے مالش نہ گندیں واللہ اعلم
 وک استواء علی العرش ؑ بیان ماں سورہ اعراف ؑ گوست ھو داچارگ بہ بیت۔ ۱۲

دھرے ماں اے زندہ مطیع و عاصی، میا سخی، ماچیش
 صافیں فرق و تفاوتے نہ گندیں، توجڑ ماٹنگ کپیت کپیت
 زندہ بعدیک دگر زندے ہست کہ ماں آئی، درستان آسمانی
 عدالت و دیبا حاضر یوان، وئی عمر، کزنکین کارانی نام، بچشت
 و یعنی کوہ کہ بکین جاگے، لک انت و دریا کہ ہر و ہر و ہر و ہر
 انت۔ وک یعنی جو روزن شکر و ترپش، سیاہ و اسپت
 گرم و سرد و نوکین تحقیق، روع، ماں ہر یک، نرو مادہ، موجود
 و اشی، معنی، مراد ماں سورہ اعراف، گوشت، ہمواد چار
 لازم انت۔ وک بالائیں آسمان، مقابل، پستیں زمین،
 ذکرکت، گول آسمان ماہ و روچ، بیان بوتکت کہ ہر کی
 رفتار جدا انت و ہر کی وئی کار ہم جدا انت، یکی، گرم و زین
 شہان ہر چ کارے کہ کنت چہ دومی، سازین، سبکین، شون
 اکاردات کنت ہیے حساب، اے زمین، مختلف و جدا جدا
 جا و روگوں آئی، تعلق دارین مختلف چیزان، بیان کت
 جاگے کوہ لک انت جاگے دریا روک و چوک انت ہر چ نیگے
 کہ پیدا بیت ما بیان ہم شکل و صورت، رنگ، نام، خورد و
 مزین، نرو مادہ، اختلاف انت کہی زمین چہ روچ، کوئی،
 روشنا بیت کہی شب، سیاہیں نقاب، وئی دیبا، پوشت
 پیدا عجیب تماشا ایش انت کہ چنت زمین، لکر کت ماں و نا
 ہم دپ انت گول بکین آب، سیراپ بنت یکیں روچ،
 شہمان درستان، سربنت یکیں گوات درستانی سرکشیت
 اشی، باوجود اینقدر جدا جدا بر و ٹمرہ کارنت ووت ماں وئی
 پیدا و ارے کمی زیادتی، اینقدر فرق و تفاوت انت کہ آگد و کان
 ماں حیرت و عجب، دور دنت غور و فکر جوک اے نشانان،
 گذران، شری، زانت کہ ماں یکیں ابرجت، آبیاری، یا
 یکیں روچ، ہدایت، موجودگی، انسانانی مادی و روحانی
 احوالاتی اختلاف ہم چچیش گرانیں خبرے نہ انت و ابکہ
 لا محدود قدرت، یک زبردستیں دستے چہ آسمان، بگردان زمین
 تمامیں مخلوق، ترکیبی نظام، ماں وئی دست، جلوک انت
 کہ آئی، ہر چیز، استعداد، روع، آئی اثر و عمل، دائرہ
 مزین مضبوطی، حد بندی، کزنک گڈا پچیش لامتناہی قدرت
 و اختیار دار و کیں خدا، چون مشکل بیت کہ مار مرگ، پد دوبارہ
 زندگ بکنت و اے عالم، اداریں عنصرانی کیمیا و سی تحلیل کنان
 ہر یک خیر و شر، آئی جاگے (مستقر) سر بکنت۔
 و یعنی چریشی، مستزین عجیبیں جبر چ بیت کنت کہ ہر کس،
 اول سر، یک چیزے اڈکت آد دوبارہ پرائی اڈکنگ، قدر

و یعنی روچ وئی دورہ ماں سال، و ماہ یک ماہ، تمام کنت یا، لاجلِ مُسَمَّی، معنی داں مقررہ وقت، زورگ بہ بیت تو اے مطلب بیت کہ ماہ و روچ ہمے پیا
 گردش کنان بنت داں قیامت، یعنی ہماذات، چشیں عظیم الشان مخلوقات، پیدا کزنک پے آئی شے دوبارہ پیدا کنگ چون مشکل بیت ہم یک سر پدی، تدبیر کزنک و
 مدد ابگی واقف کار و طاقتوریں حکومت وئی ملک، باغی و سرکشان، پچوش آزاد و بیل نہ کنت و نہ چہ وفادار و امن پسندیں رعیت، راحت و آرام، چمان، بند کرت کنت۔
 گڈا چون ممکن انت کہ خداوند قدوس کہ آ زمین و آسمان، سخت و تہنا و ت خدا بند و چہ وئی تدبیر و حکمت، تمامیں مخلوقات، علوی و سفلی، انتظام، سچو ہیں رہ بندہ قائم
 دار و کیں واجہ انت مطیع و عاصی، را پچوش مفت، بکنت المی انت کہ یک روچ و وفاداران، وفاداری، صلہ بر سبت و عاصی و گنہ گار، آئی جرم، سزا بر سبت گڈا

كُلُّ يَجْرِي لِاجَلٍ مُّسَمًّى ۚ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
 ہر یکے گردیت پے مقررین و فتاوا انجام دنت کارا ظاہر کنت نشانیاں کت یاد شہا
 بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ۖ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا
 پے وئی پروردگار، دیدار، یقین کین انت و اہماذات انت چیری گیت زمین، وایری کنت پے آئی، سرا
 رِوَابٍ وَأَنْهَارٍ ۚ وَمِنْ كُلِّ الشَّجَرِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ
 کوہ و جوی، و چہ ہر میویا آدی کت ماں آئی، تھما جنت دو دو قسم،
 يُعْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۗ وَ
 ماں پوشت رو چار پے شب، بیشک ماں اشی تہا نشانی انت پے ہما کسان کہ فکر کنت،
 فِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مَّتَجَوِّرَاتٍ وَجَدَّتْ مِنْ أَعْنَابٍ وَزَّرَعٌ وَنَخِيلٌ
 ماں زمین، کزنت (ڈگارت)، نرک پے نرک و باغنت چہ انگور، و کشار انت و چچ انت
 صِنَوَانٍ وَغَيْرِ صِنَوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفِضِلُ بَعْضَهَا
 چکما تیں و بے حمل (ایوان تیں) سیراپ کنگ بنت پیک آپے و ماشر کیں بہتیا
 عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۙ
 پے ہتے دگر، سرا ماں ناما میویا، بیشک ماں اشی نشانی انت پے ہما کسان کہ سر پدنت و
 وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ ۖ إِذْ كُنَّا تَرَابًا ۚ إِنَّ الْفِي خَلْقِ جَدِيدٍ
 و اگر تو حیران مانے گڈا حیرانی خبرے آبیانی اے گوشتگ کہ ایات تیکہ ماخاک تیں، یا از سر نو پیدا کنگ تیں ک
 أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَغْلَىٰ فِي أَعْيُنِنَا
 ہمشتت ہما کسان کہ منکر بوتنت چہ وئی پروردگار، و ہمشتت کہ لوپ ماں آبیانی کت، بیت۔
 وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۗ وَكَسَبُوا بِسُوءِ
 و ہمشتت دوزخیاں، آماں ادا ہمیشہ ماننت، و اشتاپ لوشتت چہ تو
 بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ ۚ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْبَثَلَةُ ۚ
 بدبارا، پیسر چہ نیکیا، و گوشتگ شتگ چہ آباں پیسر بازیں عذابے۔ و

مذلل ۳
 مہبت (العباد بائد)۔ و پچوش بچوش کہ اے مرد ماں، بحث بعد اطوت، انکار کنان، چہ خداوند قدوس، شہنشاہ، منکرانت توجشیں باغبانی انجام ہمے بوگ لوٹیت کہ
 ماں گٹ، و طوق و ماں دست و پادان ہتکدی و زمزبل ماں کنان ابدی بندی خاند، چکل دیگ بہ بنت کہ آدر حقیقت، پے پچیش گناہ گاران جو کنگ، بوٹنگ۔
 و یعنی حق، قبول نہ کنت کہ چرائی، برکت، دنیا و آخرت، شری دست بکپیت و گوشتت کہ عذاب، بیار، ۱۲

More Books Visit : iqbalalmati.blogspot.com

اِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِّلنَّاسِ عَلٰی ظَلَمِهِمْ وَاِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ

بے شک تیری پروردگار معافی ہم دنت مردمان باوجود آبیانی ظلماً و تیری پروردگار عذاب ہم

العقاب ۱۰ وِیَقُولُ الَّذِیْنَ كَفَرُوا لَوْلَا اَنْزَلَ عَلَیْهِ آیَةً مِّنْ رَبِّهِ

سگت انت طا و گوشتت کافران کہ پرچہ ایرگیج نہ بوت پہ آئی ہر نشانے چہ آئی پروردگار طرف

اِنَّآ اَنْتَ مُنذِرٌ وَّلِکُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ۱۱ اَللّٰهُ یَعْلَمُ مَا تَحْبِلُ ۱۲ کُلُّ

تیری کار تیم ہر پیرنگ انت ڈیہ ہر قومارے نشان دیو کے بوٹنگ انت ہر چیکہ ماں لایا داریت ہرچ

اَنْتَی وَمَا تَغِیْضُ الْاَرْحَامُ وَمَا تَزِدُّا د وکُلِّ شَیْءٍ عِنْدَکَ

ما دینے طا ڈ چیزیکہ کم کنت چکدان و چیزیکہ پر کنت و ہر چیز آئی ہر گوارا ہر اندازہ

بِمَقْدَارٍ ۱۳ عِلْمُ الْغَیْبِ وَالشَّهَادَةُ الْکَبِیْرُ الْمَتَعَالٰی ۱۴ سَوَاءٌ

انت و ہر زانو کہ پوشیدہ میں و ظاہر میں خبرانی چہ درستان مستر بندتوں برابر انت

مِّنْکُمْ مَّنْ اَسْرَ الْقَوْلِ وَمَنْ جَھَرَ بِهٖ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّیْلِ

چہ شما ہر کسیکہ آہستہ خبر کنت و کسیکہ سک خبر کنت و ہر کسیکہ چہریت ماں شب و

وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ۱۵ لَهُ مَعْقِبَتٌ مِّنْ بَیْنِ یَدَیْہِ وَمِنْ خَلْفِہٖ

ڈ تنکاں گردیت ماں روچاٹ آئیہا فرشتہ تینت رندیہ رند کانت بندہ ہر دیم ہر نیمکا و آئی ہر پشت و ہرنگ

یَحْفَظُوْنَہٗ مِّنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ لَا یَغۡیُرُ مَا یَقُوْمُ حَتّٰی یُغۡیِرُوْا

و آئی ہر نگہ اپنا کنت پہ اللہ حکماٹ اللہ بدل کنت ہرچ تو میہ حالتا تا وقتیکہ بدل کنتت آجیز یا کہ

مَا بِاَنْفُسِہِمۡ وَاِذَا ارَادَ اللّٰهُ بِقَوْمٍ سُوۡءًا اَفَلَا مَرَدُّ لَہٗ وَمَا لَہُمۡ

ماں آبیانی دلاہ مستنت و وقتیکہ بلوٹیت اللہ پہ یک تو میہ سرا مصیبت پہ آگرو دیک نہ بیت و نیست پر آبان

مِّنْ دُوْنِہٖ مِنْ وَّالٍ ۱۶ هُوَ الَّذِیْ یُرِیْکُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا

بنیر چہ آئیہا ہرچ مددگار و ہا ذات انت کہ پیش داریت شمارا گروکا پہ ترسا و امینا

وِیُنۡشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ۱۷ وَیَسۡجِرُ الرُّعُدَ یُحۡدِثُہٗ وَالمَلِیۡکَۃُ

و چست کنت گرا نیں جبران وک و تسبیح گوشتت گرنہ پہ آئی ہر خوبیاں و فرشتیان

۱۸

منزل ۳

والبعضی پیش بازین قومانی سرا اللہ عذاب آوزنگ بہ شے سرا باری یعنی برائی ہرچ مشکل نہ آت . جہر فقط ہمہ کنکرت کہ تیری پروردگار چہرتی علم و غور و نشان ہر ایک خوردین مزین جرم ہر سر گرفت نہ کنت امردمانی ظلم و ستم ہر بے گوں معانی و در گذر کنگ کارگر بیت دانکہ اشانی ظلم و ناشری ہر زمزلی (زنجیر) سک دراج کش بیت ہما و ہدے گڈا ہر کس چہ آئی تباہ کنوکیں عذاب ہر سنگار بیت نہ کنت وک یعنی ہرچ نشانی ہے کہ ما لو میں آیر چہ ایرگیج نہ بوت کہ چرائی گندگ ہر ماہ ایمان آرگ ہر لاجار بوٹکتیں وک یعنی آیتانی دیم دیگ ماں تیری قبضہ نہ انت اے تو خدا ہر کارانت ہرچ آیتے پہ پیغمبر ہر باور کنگ ہر مناسب بیت آتزا پیش داریت شے فرض ابو کہ ہمہ کنکرت کردوزو اسی و گپ ہر بکن چہ بدیں کارانی خطرناک انجام ہر مخلوق سر پہ بکن . ساری ہر ہم ہر ایک قوم ہر نیمگ ہادی (راہ پیش داردک) و نذر ہر (ترسا بیزوک) آبان بوٹکتت چر ایایاں کسے ہرچیش دعوایے نہ کرت کہ ہرچ نشانی ڈرمن

طلب کنتت آلم ہر پیش دارگ بیت البت خدا ہر راہ ہر پیش دارگ آبیانی کارانت ہما کار شمیگ انت . بے آپہ خاص خاصیں قوماں ہادی اتنت شما پہ دینا ہر قوم ہر ہادی ایت . طا کہ لاپ ہر چک نرانت یا مادگ سے تمام انت یا نیم بندگ انت شرانت یا سئل انت و غیر ذلک چہ احوال . وک یعنی ماں لاپ پیری ہر لاپ ہر چک یک ایت یا زیادہ انت تمام بوٹنگ یا نا تمام انت ماں کیں مدت ہر چک مات بیت یا زیات مدت ہر چک مات بیت غرض لاپ ہر نز آیک ہر و بیچ روگ ہر تہا میں اسرار و اسبابان اوقات و احوالان ہر سرجمی زانت و تی فراوانیں علم ہر رد ہر چیز ہر ماں ہر جاوہر آئی مقدار و برداشت ہر رد اجلیت و قائم داریت ہر ہر ہر آئی ہر ہرچ آیتے پہ بنیانی تصدیق (باور کنگ) ہر ایرگتکتنت ماں آبان خاصیں اندازہ مصلحت و اسرارانی حساب دارگ بوٹنگ . ہر و ہدے ہر نذر بنی آدم ہر استعداد و صلاحیت ہر رد انشانانی ظاہر کنگ مصلحت آت ماں آئی کمی کنگ نہ بوت باقی قبول کنگ و نفع گرگ ہر رد امردمانی اختلاف ہما ہمیں انت چوشکہ چہ لاپ پیریانی لاپ ہر پیدا ہوکیں چکاتی احوال و تفاوت استعداد و تربیت ہر رد و مختلف بنت وک اے خدائی علم ہر لا محدود فراوانی و آئی احاطہ ہر بیان بوت یعنی دینا ہرچ ظاہر میں پوشیدہ ایں چیز چہ آئی ہر چیز نہ انت و نمایں عالم آئی تصرف و اقتدار ہر چہرگ ہر انت . وک علم الہی ہر عموم ہر بیان کنان ہر خاصیں مقام ہر مناسب ہر رد امکلفانی احوال ہر بابت ہر پیش داریت کہ شے ہر ایک قول و فعل ہر چہ چاگر دے ہر فراوانیں علم احاطہ کنوگ انت . چہر چک شہا ماں دل ہر چہریت ات یا میزان میزان ہر بکن ات و چیزیکہ سر ظاہری بگوش ات و ہم کاریکہ شما ماں شب ہر تہا روکی ہر ہر ڈز کائی بکن ات و ہرچ کاریکہ ماں روچ رحمان انجام بدے ات ہر دو بینانی حساب خدائی علم ہر رو ہر یک ہر انت لہتیں مفسران ہر آیت ہر ماں مردمانی سر جماعت ہر گرتنگ من اسر القول (ہر کس جہر چہریت) من جہر بہ (ہر کس ظاہر کنت) من ہر مستخف باللیل و سارب بالنہار (ہر کس وتی کار ہر شب ہر ہر ڈز کائی بکنت مثلا شب ہر ڈز کائی روچ ہر و تارا در ا بکنت مثلا نماز و انگ) اے کل اللہ تعالی ہر یک ہر ما معلوم انت .

و یعنی گوں ہر بندہ اللہ فرشتہ ماورانت کہ چر ایایاں لہتیں آئی پیشی و رندی کل عملان ہر نبشہ کنت و لہتیں چہ خدا ہر حکم ہر ہما بلایان ہر دور کنتت کہ خدا چر ایان بندہ ہر حفاظت کنگ لوٹیت . ہرچو شکہ ماں اے عالم ہر خدا ہر عام عادت انت کہ ہرچے پیدا کنگ بلوٹیت آئی ظاہری سببان ہر جہریدہ کنت ہر ہر آئی ہر چیز باطنی سبب ذریعہ ان و دی (پیدا) کرتنگ انت کہ آبان ہر ہرچے جم دیت نہ کنت لیکن مشیت ہر خدا وندی آبان ہر نافذ کنگ لوٹیت . وک یعنی اللہ تعالی چہرتی مہربانی و نگہبانی ہر کہ آدمام چہ آئی طرف جاری انت ہرچ قوم ہر زہر نہ کنت دانکہ آوتی رفتار گوں اللہ بدل کنت و ہر یک بدل کنت گڈا آت و رنج سر نیت گڈا آت ہر ہرچہر ٹکنتت و نہ چیش جاوہر کسے ہر مدد کار کبت (تنبیہ) ادے قومانی عروج و زوال ہر قانون پیش داشت انت نہ اشیا من افرادانی . قومانی شری و حرابی ہر حکم ہر واسطہ اکثریت ہر کاران ہر چارگ و لحاظ دارگ سین .

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فنا ساری بندھانی حفاظت و ذکرات پدا چرید عملی آبو کیں مصیبتانی بیان بوت۔ معلوم بوت کہ خدا و ذات انعام و انتقام ہر دو عینانی جامع انت ہے مناسبت و ادا قدرت و لہنیں بچیں نشانانی شون دیگ بوت کہ چرایان بہ یکیں امید و خوف و دو متضاد جاو پدا کنگ و صلاحیت موجود انت یعنی و ہدیگہ گروک شہم جنت تو اہمیت بیت کہ ہور کیت و پدا نرس ہم ماں دل و پدا بیت کہ مبادا اشعی مع ہلاکت و سامان گون بیت سیاہ بزیں جنہر چہ آب و پُر پوان و ہدرے کابنت توانان راحت محسوس کنت کہ باران رحمت و نزول بیت گون اشعی ہور و فکر و انگیر بیت کہ آب و طوفان مثبت بالکل بہ ہے پیا انسان و بایدانت کہ رحمت الہی و امیدوار بیت مگر چہ اللہ پیکر ایمن و بے فکر ہم بیت۔ ۱۲

ہے صفحہ و خوائد: ول یعنی توار کشتو کیں

مَنْ خِيفَتْهُ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَ
 چر آئی و ترسا و دیم دنت پیراں پدا و برش دنت پیراں کسے سراسر کہ بلو بیت و
 هُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحِجَالِ ۱۴ لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَ
 آجگرہ کنت ماں اللہ بارہ و آئی و گرفت سکت انت و آئی توار پیردیگ حق انت و
 الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ شَيْءٌ إِلَّا
 ہما کساں کہ توار پیردینت بغیر چہ آئی آئیانی کارا آئیانت پیر ہج پیا مگر
 كَاسِطٍ كَفَيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِالْعِجْءِ وَمَا دَعَا
 مثال کسیدہ دراج بکت و فی دستاں پیر آپ و نیمگا تاکہ بیت بر بیت ماں آئی و پدا و بجزر بیت پیر آئی و نہنت توار چہ پیا
 الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۱۵ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 کافرانی مگر باطل و گمراہ و پیر اللہ سجدہ کنت ہر کسیدہ ہست انت ماں آسمانان و ماں زمین و
 طُوعًا وَكَرْهًا وَظُلْمًا بِالْغُدُوِّ وَالْأَصَالِ ۱۶ قُلْ مَنْ رَبُّ
 پیروشنی و پیرا دلکشی و آئیانی ساہگان صباح و بیگاہ و بگوش کہ کئے انت رب
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ قُلْ أَفَاتُخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
 آسمانانیک و زمین و بگوش کہ اللہ انت بگوش آئیانی شہا کنگ بغیر چہ آئیانی اید و پیرا مددگار
 لَا يَلْبِطُونَ لَأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى
 کہ دنی نفع و نقصان و مالک نہینت و بگوش ہیں برابرنت کور
 وَالْبَصِيرَ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ
 و بینا۔ یا کدی برابرنت تہاری و روشنائی و ایامقرش کنگ پیر اللہ
 شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهُ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلْ اللَّهُ خَالِقُ
 شریک کہ پیداک کنگ آئیانی مخلوق چو کہ اللہ پیداک کنگ پیرا شتہ پیرا پیدائش پیر آئیانی نظر بگوش اللہ انت ہر چیزے
 كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۱۷ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيًا
 پیداک کنگ و ہماوت انت یگانہ زبردست و ایری گپت چہ آسمان آپ پدا چگا لکنت کور

جنہر (استون) یا فرشتہ چہ زبان حال و یا قال و حق تعالیٰ تسبیح و تہجد و کنت و ان من شئی و الایسبح بحمدہ و لکن لا نفقہون تسبیحہم (بجی اسرائیل۔ رکوع ۵) و نمایاں فرشتہ گون نرس و لرزہ ماں آئی حمد و ثنا و تسبیح و تہجد و مشغول بنت (تنبیہ) رعد و برق وغیرہ و بابت و ہر چہ کیں دور و تحقیق ایش انت کہ جنہرانی تہا "قوت کبر بائی موجبہ" موجود انت و ماں زمین "قوت کبر بائی سالہ" ہر چہ جنہرے زمین و زیات تر یک بیت ماں آئی و کدی کدی زمین "سالہ کبر بائیہ" شامل بیت پدا ہما جنہر و سر برہ باز برہ ہما جنہر گوزنت کہ ماں آئی "کبر بائیہ موجبہ" موجود انت و اے قاعدہ چہ تجربہ و معلوم بوتگ کہ جدا جدا قسم کبر بائیہ دار و کیں و جسم و ہدیگہ دیم پیرم بنت تو ہر یکے ماں آئی و کدی دومی و کبر بائیہ و جذب کنت تا کہ ہر دو عینانی قوت کبر بائیہ متحدہ بنت۔ چہ ہے قاعدہ و برزی و چیری جنہر و ہدیگہ یک دگرے و کبر بائیہ قوت و برونی نیگ و چکنت تو چہ دو عینانی یک جا ہی و تر ندیں حرارت (گرمی) پیرا بیت و چہ تر ندیں حرارت و حجم و ہناسبت یک آتشی شہے ظ ہر بیت کہ اثر از صاعقہ گوشت سے صاعقہ و چمک و روژنائی و نام "برق" انت و ماں گوات و چہ آئی سرایت کنگ (شامل لوگ) ہر چہ توارے در کیت "رعد" انت کبر بائیہ ہے آتشی شرارہ برے جنہر ان و گواتان و دران و جہل و کبیت کہ آئی و مزین عجیبی افعال و آثار گندگ بوتگنت اید چہ شئی آلوگان ڈربینت کو ہان و دو کیت کنت و جناورانی ہلاکت و سبب چوڑ بیت۔ باز برا گندگ بوتگ کہ آئی و گون مزین خیال داری و یک مردے و جان و گران و کشتان یک در چکے و مثال و سرا پیر کنت مگر گور کونوک و جسم و ہج خراشے ہم نہ رسات (دائرة المعارف فرید و جدی)۔ چہ شئی گندگ و ہے خیال پیرا بیت کہ برق و ہرے آتشی شعلہ (شہم) و کتام ذی شعور و ذی اختیار قوت غیر مرئی رہ بندے کار کنت ما را ضرورت نہ انت کہ بالا بیان بوتگیں نظریہ و انکار و کنبیں۔ و لیکن اے بیان کونوک و توار کنت کہ مثل "روح" و "قوت کبر بائیہ" و اصل حقیقت دیکہ پردہ و چیرگ و انت۔ انبیا علیہم السلام و شہود دار و کیں اجمالی بیان انت کہ ماں عالم و تمام نظام و ظاہری اسبابان و اید باطنی اسبابانی یک عظیم الشان ہیں زنجیر کار کونوک انت۔ ہر چہ کہ ماں آگندس آلوگ یک صورت انت بلے مرے صورت و ہر چہ غیر مرئی حقیقت پو شیدہ انت عام مردم آرا ادراک کنت نہ کنت تہنا باطنی چہانی خدا بندا آرا دیست کنت آخر شہا ہر چہ نظریہ کے بیان کن ات (مثلاً ہے قوت کبر بائیہ و قوت سالہ لوگ وغیرہ) آئی علم ہم اید چہ پھتیں طبعیات و زانوگران بلا واسطہ دگہ ہج کس و حاصل نہ انت کم از کم ہنکر یقین نبیانی مشاہدات و تجربات و سر کنگ بہر بیت تو بازیں اختلافات و تفاوت ہلاست بنت چہ احادیث و معلوم بیت کہ اید کہ تو امبیس و پیا جنہر و ہورانی بسنت و بندے سرا ہم فرشتگانہ جماعت مقرر انت کہ جنہر ان و مناسب جاگہ و سر کنگ و چرایان ضرورت و مصلحت و ردا کار گرگ و تدبیر کنت آگن چہ شے

دار و کیں اجمالی بیان انت کہ ماں عالم و تمام نظام و ظاہری اسبابان و اید باطنی اسبابانی یک عظیم الشان ہیں زنجیر کار کونوک انت۔ ہر چہ کہ ماں آگندس آلوگ یک صورت انت بلے مرے صورت و ہر چہ غیر مرئی حقیقت پو شیدہ انت عام مردم آرا ادراک کنت نہ کنت تہنا باطنی چہانی خدا بندا آرا دیست کنت آخر شہا ہر چہ نظریہ کے بیان کن ات (مثلاً ہے قوت کبر بائیہ و قوت سالہ لوگ وغیرہ) آئی علم ہم اید چہ پھتیں طبعیات و زانوگران بلا واسطہ دگہ ہج کس و حاصل نہ انت کم از کم ہنکر یقین نبیانی مشاہدات و تجربات و سر کنگ بہر بیت تو بازیں اختلافات و تفاوت ہلاست بنت چہ احادیث و معلوم بیت کہ اید کہ تو امبیس و پیا جنہر و ہورانی بسنت و بندے سرا ہم فرشتگانہ جماعت مقرر انت کہ جنہر ان و مناسب جاگہ و سر کنگ و چرایان ضرورت و مصلحت و ردا کار گرگ و تدبیر کنت آگن چہ شے

بیان ہے روئے جنبروزین وغیرہ، کبریا بیہ، مدبر کتام غیر مرئی فرشتہ سے بہ بیت تو ماں اشیء انکار ہے ہیج وجہ نیست کہ آثر اشما، شرارہ کبریا تبہ، نام دعت چونکہ آچہ فرشتہ تصرف و ظاہر بیت لہذا آثر ماں، وحی، زبان، مخاریق من نار (فرشتگان آتشین چابک) گوشگ بوتنگ کہ چوش مشک و قیامت واقع نہ بیت چہ آئی شدت و سکتیں شہم جنگ، ہرچ گروک و توارے پیدا بیت اگن حقیقت و لحاظ داران، آثر فرشتہ، بیم و تراپ، گوں تعبیر کنگ بوت تو اسے داخوبیں تعبیر انت۔ بہر حال سائنس، ہر چیز، محض صورت، زانت وحی، آئی روح و حقیقت، بار و سر پدی ظاہر کت نول چہ ضرورت انت کہ یکے، دومی، حریف مقابلہ کنوک قرار دیگ بہ بیت۔ علامہ محمود آلوسی، مال سورہ بقرہ، شروع، اسے رد معقولیں سمجھنے کنگ ہمو داچارگ بایدا انت۔

ول اسے بیڑہ کنوکانی سربرق، عذاب، دور مدے، ماں حدیث، انت کہ واجہ پیغمبر، عرب، یک غرور ناکیں رئیسے، گور، یک مردے دیم دات کہ آئی، منی گور، ہمارا کن و بیار قاصد، آثر گوشت کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ترا لو طبت۔ درائیننی کہ رسول اللہ کئے انت؟ و اللہ ہی چیز بیت؟ سہر بیگنت یا نقرہ، یارود، (البیاض باللہ) سہ براھے گفتگوئی کت سیمی بر، و ہدی کہ آھے گستاخانہ لفظان، در شان کنگائت یک جنبرے چست بوت ہما دمان گروک کت و آئی کاسگ (گھوڑی)، چہ سر، جد اکت، ماں لھتیں روایتان انت کہ عامر بن طفیل و اربدین ربیعہ، واجہ خدمت، حاضر بوان، گوشتنش کہ ما سلام، قبول کنیں بے شرط ہمیش انت کہ چہ تراپد خلافت مارا برسیت واجہ، انکار کت ہر دو نمیناں چوش گوشان، یاد احننت کہ ما، ماں مدینہ و وادی (شیب) بے نئی مقابلہ، چہ پیادہ و سواران، پور کنیں واجہ، پستہ دات کہ اللہ آثر ادر جلالت و مدینہ، انصار آثر جلالت آہر دو نمیں و انتر بوتنت، ماں راہ، اربد، سرا گروک کت و عامر چہ طاعون، مرض، ہلاک بوت۔

(فائدہ) استون، توار، اشکان، چوش گوشگ لو طبت «سُبْحَانَ مَنْ يُسَبِّحُ الشَّرْعُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ اللَّهُمَّ لَا تَقْتُلْنَا بَغْضَاكَ وَلَا تَهْلِكْنَا بَعْدَ اِبْدِكَ وَعَاذْنَا قَبْلَ ذَٰلِكَ»

ول ہمائی، توار جنگ لو طبت کہ ہمک قسم، نفع و ضرر، مالک انت۔ عاجز، توار پر جنگ، ہیج حاصل نہ بیت ابید چہ اللہ، دگئے انت کہ ماں آئی قبضہ، مٹے یاد گرانی نفع و ضرر انت؟ غیر اللہ، بہ وئی مدد، توار جنگ چوش انت چوشک تئی عے چات، کڈے، اوشتنان، چات، نیمگ، دستا بشہار بیت و خوش آمد بگنت کہ آپ منی دپ، جبار، ظاہر انت کہ داں قیامت، آپ بہ آئی فریاد، نہ بیت بلکیں اگن آپ ماں آئی پیچگ، بہ بیت پدا ہم و ت سرگران، بہ آئی دپ، سر نہ بیت۔ حضرت شاہ صاحب نوشہ کنت کہ کافر ہر کس، توار پر جنت لھتے خشکیں و ہم و خیالات انت لھتے جن و شباطین انت و لھتیں چیز انت کہ ماں آبان چیزے خاصیت ہست۔ لیکن وئی خاصیت، مالک نہ انت گدا چہ اشانی توار پر جنگ، چہ حاصل؟ چوش کہ آسس یا آپ و شاید استنا ہم ماں آھے قسم، شامل انت۔

ول حضرت شاہ صاحب بنشتہ کنت، ہر کس، اللہ، سرا ایمان آورت گوں و شنودی، سر، بہ آئی حکم، رد ایبر کنت و ہر کس، ایمان نیار ورت آخر بہ آئی سرا ہم بے اختیار ہمائی حکم جاری بیت، و صعب و بیگاہ، ساہگان زمین، سرا پیچ روان بنت ہمیش انت آبان سجدہ۔ مطلب ایش انت کہ جواہر بہ بنت یا اعراض ہیج چیز چہ اللہ، نگوینی حکم، در بیت نہ کنت۔ آئی اقتدار و قدرت، ہر دیمادرست فرماں بردار و سر بسجود انت۔ ساہگ، کم ترگ و گیش بوگ راست و چپ، لیٹ و رگ کل چہ ہمائی ارادہ و مرضی، انت صعب و بیگاہ، ذکر شاید پمشکا کنت کہ ماں اسے وقتان زمین، سرا پیچ روگ شتر ظاہر بیت۔ وہ یعنی و ہرے ربو بیت، آقرار، ایوک پہ خدائے کن انت گدا پہ مددی اید کہ حمایتی چونکائی تجوز کتو۔ حالانکہ آبان ذرہ بر و بری، نفع و نقصان مستقل اختیار نہ دارنت، ول یعنی موحد و مشرک، فرق، چوش بز ان، چوش کہ مینا و نابینا، توک، فرق انت۔ توجید و مشرک، مقابلہ، چوش بفہم چوش کہ نور، گوں ظلمت، نول آبا یک کو رب مشرکے کہ ماں تہار و کیان سر سر جنت۔ آہ ہما مقام، سر بیت کنت کہ او دے، یک موحدے، سر بوگی انت کہ آماں فہم و بصیرت و ایمان و عرفان، روشنی، انسانی فطرت، چکیں راہ، گام گجوک انت؟ ہجر ہر دو نمیں بہ یکیں نتیجہ، سر نہ بنت و یعنی ہنجیں مخلوقاتے کہ خدائے پیدا کر تگنت آبا شے و نگڑیں مبعودان، چشیں چیزے پیدا کر تگ کہ چہ آئی گندگ، بہ اشانی سرا خدائی، شبہ بہ بیت آدایک ملکے، بانزل و یک پیشگے، پادے ہم اڈ کنگ نون انت بلکیں مثل اید کہ تمنا میں چیزان و ت ہم ہماز بردستیں خدائے مخلوق انت، گدا چشیں عاجز و بے وسیں چیزان، خدائی، تخت، سرا اندارینگ چکر گتاخی و گہرتی بیت۔ ۱۲

و لچه آسمان، ہورے گوارت کہ چرائی برکت، کور و جو رنگ لگنتت ماں ہر یک جوہ آئی پراہی (فرانی) و گنجائش و روع خدای ہر قدر آپ لوٹت آپ مرنیت ماں خود دیناں کم تر آپ و ماں مسترینان و زیات آپ، آپ و ہرے ماں زمین و سر رنگ و لگنتت تو چہ حاک و لگنتت و پیش و آوری کیں حراب بوت پدا میل و گنج گوان گران و سر برے اہت چوش کہ ماں تر ندیں آس، نفہ، رود و آسن و اید کہ معدنیات و آب کنتت نانکہ چہ اشاں سہت، ہیران (رزان) و سلاح و غیروتیا بکنتت، ماں اشی و ہرے و گنج چست بیت مگر کیں دیر و رند گنج خشک یا تالان بوان گنج کار بیت و ہر چیکہ اصلی چیز ات (یعنی آپ یا آپ بو تگیں معدن) ہوائی ماں زمین و یازمین و نند و کانی دست و سر باقی مانیت کہ چہ آیاں مردم قسما قسبیں نفع گرت سے مثال و بہ حق و باطل و ردا بزاں و ہدی کہ آسمانی وحی

حقیق دین و زوران و نازل بیت تو بنی آدم و قلوب و تی گنجائش و پراہی و روع فیض حاصل کنتت پدا حق و باطل و ت ماں و تا گنجائش بنت تو چریشی و میل (بوہنگ) سر کشتیت سر ظاہر و باطل جو گنج و حق و چہ تر بیت، لیکن اشی و چوش عارضی و بے بنیادانت کیں دیر و ہرے و گنج و تاوت کا بیت اصلی چیز کہ گنجانی چہرے گارات (یعنی حق و راستی) بس ہما مانیت۔ بچارات خدای بیان کر تگیں مثال و چون مکانی بے عجیب ڈولے و ہر کس و ذہن و خبر و نندار بیتت کہ مدام حق و باطل و ت ماں و تا مقابل بیتت و سر ظاہر و باطل بالا و گندگ و سر گرتنگ لیکن گد سر و باطل نیست و تا بود حق اعلیٰ و بالا بیت، یک مومنے و باید نہ انت کہ آچہ باطل و عارضی شان و شوکت و فریب موارت ہرے و رے ماں یک انسانے و دل و و ہدی کہ حق جاگہ کنت تو وہم و وسوسہ آراچپ و جاگرد کنتت تو چریشی و آرا بایدانت کہ پریشان مہیت کیں دیر و چوش چوش و خروش و تاوت گار بنت و خاص حق ثابت و قائم بیت ماں گوستگیں آیتاں چونکہ توحید و شرک و مقابلہ کنگ بو تگت ماں اے مثال و حق و باطل و مقابلہ و کیفیت و بیان کت دیما پدا اشانی انجام و شر تر گیش و گیوار کنگ بیت۔ و یعنی ایمانش آورت و نیکیں کارش کت پرایان دنیا و آخرت و خوبی انت حقیقی و شہودی و دل و قرارا بید چہ اشان دگر کس و حاصل نہ بیت۔ و یعنی ادا و غیر ہر پجا بگوزیت بے ماں آخرت و آھنگر پریشان بنت کہ آگس تمامیں دنیا و خزانہ بے آسانی گورے ببیت بلکیں ہمنکر و گھم بہ بیت تو واھگ کنت کہ اے درستان و ماں فدیہ و دیان و وقی جرد و چہ عذاب و آزات بکنتت بے چوش نہ بیت۔ و یعنی ماں حساب و ہرچہ ہمیں رورعایت نہ بیت یک جہرے و حساب و کتاب دیگ کپیت۔ و ہر مومن و کافر و ہر دینانی انجام و ہر جاد بیان کنگ و رند بیم تر آپ دنت کہ چوش بوگ عقل و حکمت عین مطابق انت حج عقل مند چوش گوشت نہ کنت کہ یک بہکیں گورے کہ حج نگندین ہرچوش سر و ت ماں نہار و کس و سر سر جنت ہما مرد و ہر و بری و کنت کہ آئی چھاں روژ نا انت و گوں سر جیں بصیرت و چہ حق و

بِقَدْرِهَا فَحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ

بہ وقی اندازیا پدا چست کنتت ہارا گنج پہ آپے سرا۔ و چہ ہما چیز کہ روک کنتت

فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِّثْلَهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ

ماں آس و پہ زیور و اڈ کنگ یا سامان و ماں آئی و تہا گنج آپ ہیرا و ہیرا و لا بیان کنت اللہ

الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ ۚ فَاَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً ۚ وَاَمَّا مَا يَنْفَعُ

حق و باطل۔ نون ہما گنج پدا خشک بیت روت۔ و ہما کہ فائدہ دنت

النَّاسَ فَيَمَكْتُ فِي الْاَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْاَمْثَالَ ۝۱۵

مردمان و آ پنت کپیت ماں زمین و ہیرا و لا بیان کنت اللہ مثالان و

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْحَسَنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا

ہما کسان کہ وقی رب و حکمش من انت پرایان جزا و خیر انت۔ و ہما کہ آئی و حکمش نمکنت

لَهُ لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا مِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا

اگر پرایان بہ بیت ہر چیکہ ماں روع زمین و انت تمام و دگر ہینک گوں آئی گدا و درستان دینت بہ

بِهٖ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ ۚ وَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ جَهَنَّمُ وَاُولٰٓئِكَ

و قی بلا ہما بیت پرایان ہست انت بدیں حساب و آسانی جاگہ دوزخ انت۔ و آ بدیں

الْبِهَادِ ۝۱۶ اَفَمَنْ يَعْلَمُ اَنَّمَا اُنزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ الْحَقُّ

جاگہ۔ شرانت نون ہما کیکہ زانت کہ ہر چیزے کہ نازل بو تگ پتی نیمگا چہ تہی رب و طرفا حق انت

كَمَنْ هُوَ اَعْمٰی اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُو الْاَلْبَابِ ۝۱۷ الَّذِينَ يُوَفُّونَ

آبر برانت گوں ہما کسا کہ کورانت بیشک سر بیتت ہما کہ آیان و عقل ہست انت و ہما کہ پورہ کنتت

بِعَهْدِ اللّٰهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْبَيْثَاقَ ۝۱۸ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا

اللہ و عہدا و پنداشت ہما عہدا و ہما کہ لگنتت ہما چیز یا کہ

اَمْرًا اللّٰهُ بِهِ اَنْ يُّوَصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ۝۱۹

امر کنگ اللہ بہ آئی و لگنگا و ترسنت چہ وقی رب و خوف کنتت چہ بدیں حساب و

روژ نا ئی و استفادہ کنوک انت۔ و یعنی گوں اللہ ہر ج عہدے ماں ازل و بو تگ (السنٹ و عہد) کہ پریشی و سر انسان فطرت و ت گواہ انت و بنیانی بابت و کر تگیں زبانی قول و قراران و درستان و پورہ کنتت۔ چریشان یکے و را ہم نہ پر و شنت و ہم و ت اشان ماں کتام معاظرے و گوں خدا و یا گوں مخلوق و ہر ج قول و قرارے کنتت (بشر طیکہ معصیت مہبت) آئی برخلاف و عمل نکنتت۔ و یعنی صلہ رحمی کنتت یا کہ ایمان و گوں عمل و یا حقوق العباد و گوں حقوق اللہ و اوار کنتت یا اسلامی رشتنگ و قائم دارنت یا ماں انبیار علیہم السلام و ہر فرق و تفاوت نہ کنتت کہ یکے و را قبول دار بہ بنت و دومی و انکار و بکنتت و یعنی حق تعالیٰ و عظمت و جلال و ماں دل و تصور داران و ترسنت و فکر جنتت کہ گندیں باریں اود و و ہرے ذرہ ذرہ و حساب بیت ہما چونیں صورتے پیش کیت۔ ۱۲

واللبنی درد و تکلیف و دنیا و جلالی سراگوں صبر و کاش گپت چہ تمام سکی پریشان بوان چہ فرمانبرداری و کشک و سرش ناب ندات۔ ونہ بہ گناہ و نینگ و جکتنت داسے صبر و ثابت قدمی و محض بہ حق تعالیٰ رضا و شوقی حاصل کنگ و پیش داشت نہ پیاے سو ب و کہ دنیا اشان و صابر و ثابت قدم بگوشیت ونہ پیاے سو ب و کہ ابید چہ صبر و پیاشان دگر رہ بند نیست آت بے وس بوتنت تو صبرش کت و نشنت۔ وک پوشیدہ و پیشکاساری و آورت کہ پوشیدہ خیرات کنگ افضل امت الہی کہ شرعی مصلحتے ماں علائہ دیگر و نہا بہ بیت۔ وک یعنی بدی و جواب و گون نیکی و دینت تندی و فقا بد و گون نرمی و کنت کسے ظلم کنت اشان معاف کنت (بشرطیکہ چہ معافی و بدی و توک و گیشی و ترس پیدا مینت) چہ بدی پرہیز کنان و نیکی و سرگام گیوک انت اکن کدی چہ اشان دست و خطے بہ بیت تو بہ آئی مقابلہ خیر و

کار و انجام دینت وک یعنی ماں آیایں مدام نزدک بنت۔ وک آباء و لفظ تغلیبا کار مرز بونگ کہ ماں آئی و اتہات (ماں) ہم آوارانت اے گون جنت و بشارت زیبا تیں و شیں متناگ ایت کہ اے ہمیں خوبی داروکان (کا طران) کہ آیایی خصلت برز آیایں بوتنت آیایں و ماں جنت و یک نعمتے ایش حاصل بیت کہ آیایں و آیایی مات دینت اولاد لوگ بانکان کہ وئی نیکیانی برکت و جنت و داخل لوگ و حقدار بنت اشان گلان یک جا مقیم بنت دانکہ چہ تعلق داران اکن کسے ماں زنبہ و کم تر بہ بیت توئی نتا چہ وئی مہربانی و آئی درجہ و سزای کنان آثر بہ اکاملین مرد و نریک و جاگ دنت و الذین آمنوا و تبعنہم ذریتہم بایمان الحفنا بہم ذریتہم (طرح) چہ ریشی و معلوم ہوت کہ ابید چہ ایمان و صالحین عمل و نہنا کاملین مردمانی سیادی کار ندنت البت ایمان و عمل صالح موجود بہ بیت تو چہ سیادی و کبیں درجا و بلذری ممکن انت و اللہ اعلم۔ وک ماں صحیح حدیث و جنت و ہشت دروازگ بیان بوتنت مطلب خوش انت کہ پہما کاملین مردمانی نکریم و نعظیم و خدا پناکین فرشتہ چہ ہرنیمگ و تحفہ و سوغات کارنت ماں حدیثان ماں انت کہ چہ خلق اللہ ساری و ہما فقیرین ہما جران ماں جنت و داخل بنت کہ سکیانی و جنگانی و ہدے و تے پامردی اش ظاہر کنت۔ ہر و ہدے اشان ہر ہمیں حکمے سنگت پہ آئی تعمیل و مدام حاضر بوتنت۔ دنیا و حاجت و وئی دل و ارمانان و ماں دل و داران و چہ دنیا و رخصت بوتنت، قیامت و روح و حق تعالیٰ فرمان کنت کہ منی ہما بندہ کجا انت (حاضر بہ بنت) کہ ایمان بہ منی راہ و جنگ اش کت بہ منی خاطر و زحمت اش کنت و جہا داش کت بروات ماں جنت و بے ترس و خوف و داخل بہ بیت۔ پدافرشتگان و حکم بیت کہ منی اے بندگانی گور و حاضر بوان اشان و سلام بکن ات۔ آیایں عرض کنت خدا و ندا امانتی شتریز مخلوقی این۔ آیایں بارگاہ و نریک و جلوکان و شما فرمان کن ات کہ لے زمین با شندگانی گور و حاضر بوان اشان و سلام بکنیں ارشاد بیت ہو! اے منی ہما بندہ انت کہ اشان توحید و سراوتی جان و قربان کت۔ دنیا و کل ارمانان و ماں وئی سنگ و داران و چہ دنیا و لذات اش۔ منی راہ و

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا
 و ہما ک صبرش کنگ پہ وق رب و خوشنودی و وق تمش داشتگ نماز و خریش کنگ
 مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْعُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَئِكَ
 چہ ہما رزقا کہ دانگت پہ چری و ظاہری و کنت بدی و مقابلہ نیکی و ہمایت کہ
 لَهُمْ عَقَبَى الدَّارِ ۲۶ جَنَّتٌ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ
 پرایان ہست انت آخرتہ و لوگ۔ باغت ندرگے وک گوزنت ماں آیایی تہا ہما کسید نیک بوتنت چہ
 آبَائِهِمْ وَأَنْرُ وَاوجہم و ذریتہم و الملیکۃ یَدْخُلُونَ عَلَیْهِمْ
 آیایی بت پیرکان و آیایی جنان و چکان و فرشتہ داخل بنت آیایی گورا
 مِنْ كُلِّ بَابٍ ۲۷ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ۲۸
 چہ ہر دروازگا۔ گوشتت سلامتی بات پہ شے سراپہ ہے خبر کہ شما صبرکت نون جوان انت آخرت و کس
 وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ
 و ہمایاں کہ پروشتت اللہ عہدا رند چہ آئی و مضبوط کنگا و برنت
 مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ
 ہما خبر بند کہ اللہ امر کنگ پہ آئی و لگینکا و فساد چست کنت ماں ملکا ایڈوہیں کسان
 لَهُمُ الْعَذَابُ وَلَهُمْ سَوْءُ الدَّارِ ۲۹ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
 پرایان لعنت انت و پیران ہست انت خرابیں لوگ اللہ کشادہ کنت روز پاپہ ہر کسا کہ بلو شیت
 وَيَقْدِرُ وَفِرْحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ
 و ننگ کنت و ووشدنت پہ دنیا و زندگانی و دنیا و زندگانی چہ نہ انت آخرتے دنیا
 الْأَمْتَاءُ ۳۰ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا الْوَلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ
 مگر باوہیں سناک و گوشتت کافران کہ چہچی ایرکتیت پہ آئی و سرانشانی چہ
 رَبِّهِ قُلْ إِنْ اللَّهُ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَرَادَ
 آئی و رب و طرفا۔ بگوش اللہ گمراہ کنت ہر کسا کہ بلو شیت و راہا پیش داربت پہ وئی نیمگا ہر کسے کہ جردیت وک

اشان جہاد کت و ہر یک در دے و سخ و گون و شوقی و بہ وئی سرش زرت اے شکنان و فرشتہ چہ ہرنیمگ و ماں آیایی خدمت و حاضر بنت و گوشتت و سلام و علیکم بہما صبرنتو فنعوم عقی الدار، ماں حدیث و انت کہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم ہمک سال و شروعات و شہیدانی قرانی سر اشنگت و فرمانی کنتت سلام علیکم بہما صبرنتو فنعوم عقی الدار، سے رہ بند و اجہ ابوبکر و عمر و عثمان نیگنت رضی اللہ عنہم لہ وک سعدامہ و مقابلہ و ادانتقا و کردار و عادت و انجام و بیان کنت۔ اشان کار انت کہ گون حق تعالیٰ و بد عہدی بکنت ہما کارانی و صل و ہور کنگ و حکم ات آیایں و جتا و یک یک کنت ماں ملک و فتنہ و فساد و اس روک بکنت وئی جان و سرا و ہم دگرانی سرا چہ ظلم کنگ و پتہل نہ بنت اے ہما مردم انت کہ چہ خدا و رحمت و دور دارگ بوتنت و بدترین جاگ و سر ہوک انت۔ وک یعنی دنیا و

۱۴- حدیث صحیحہ

عیش و خوشنودی، بازی و گندان، سعادت و شقاوت، فیصلہ نہ بیت و نہ اے ضروری انت کہ ماں دینا، ہر کس، خدا، رزق و زریات دانگ آئی ماں خدایا بارگاہ، مقبول بہ بیت، باز مقبول و دوست تنائیں بندہ بہ امتحانیگی ادا تنگدستی و بزرگی، زندہ، گوازیں گانت و مرد و دین گنہ کاران، اداہمت دیگ بیت کہ آیاں عیش و عشرت بکننت ہے بہ اے خبر، دلیل انت کہ اے زندہ پد یک دگر زندے هست انت کہ اودا ہر کس، آئی نیکیں و بدیں کارانی ثمرہ رسیت بہر جاوردینا، تنگی و فراخی مقبول و مرد و دودگ، میبار بیت نہ کنت۔ دل یعنی ہمیشی، مقصود زمانان، ٹھل کنت و گہرئی کنت حالانکہ آخرت، مقابلہ، دنیا، زندہ ہیچ چیز نہ انت چو شک یک مردے وئی لنگ، ماں دریا، مان بکننت تو ہاتھ تری کہ آئی، لنگ، تر کنت بہ دریا، مقابلہ، چہ حقیقت داریت، دنیا، بہ آخرت، مقابلہ،

ہنکر ہم حقیقت نیست انت پمشکا عقل مندرے با بدانت کہ فانی، سرباتی، دیما تر بیاریت راستیں گپ ایش انت کہ دنیا آخرت، کشار جاہ انت آئی جز زرقصود نہ انت چہ ادا، چیزان ہے پیماکار بگرات کہ اشان آخرت، کامیابی، ذریعہ جوڑ بہ بنت چوشک و اجہ پیغمبر، اصحابان کت و پیشداشت۔ فل صدہانی نشان، چاروک انتت مگر اشی، باوجود گرش بستگ آت کہ ہرچ نشانے مالوئیں ہمانی، مارا پیش بدار مثلا مکہ، کوہان، کمیں کزنین، پے کشت و کشار، زمین، پراح بکن یا کوہ، پروشان آب، چمگ با جو بکش یا مے قدیمی بزرگان، دوبارہ زندگ بکن تا کہ مالوں آیان، گپ ور پے بجنیں غرضیکہ ہنچیں نشانی، مارا پیش بدار کہ ما بے وس لوآن، ایمان بیاریں۔ اشی، پستہ دات کہ بے شک خدا چو ایش نشانانی پیش دارگ، قدرت داریت لیکن آئی، حکمت و عادت چوش نہ لوٹیت کہ شے فرمائشان، پورہ بکننت، پیغمبرانی تصدیق، ہر قدر نشانی، ضرورت انت چہ آیان زیات نشانی پیشداشتگ ہم پیشدار گانت اید کہ صدہا مجرھان، چہ چمان، تاب دیان تہنا قرآن، وئی جز ند چو ایش عظیم الشان نشانی انت بہ پیغمبر، برحق، و ہدیگہ شہا اے نشانیان و گندان، ہم بہ راہ راست، بنائے و حق، نیمگ، رجوع نہ بوتے تو معلوم بوت کہ قریمیں فالون، رو، خدایا منشا ہمیش انت کہ شمارا بہ شے پسند کر نیگیں گمراہی، نہا دیل بکننت ماں اشی، ہیچ شک نیست آگن شہا بنگر مزق شانیں نشان، گندان، بہ آئی نیمگ، رجوع بکر تہیں تو آئی، بہ وئی دستور، رو، شمارا و بجا ہم رہ شونی کرنگ آت و حقیقی کامیابی، راہان، پرشہا آسان کرنگ آت و ہدیگہ شہادت پریشی، لوٹوک نہ بوتے تو آئی حکمت ہم ہمیشی، لوٹیت کہ شمارا مجبور بکننت گدا فرمائی نشان پیشدارگ، حاجت چون پشنت کپت۔ بلکیں ماں پیش نہ دارگ، شے جز ند، فائدہ انت پرچا کہ سنہ انترا ایش انت کہ فرمائشی نشان ہما و ہدے، پیش دارگ بنت و ہدے یک قومے، راتباہ کنگ مقصود بیت۔ ماں حدیث، انت کہ حق تعالیٰ، فرمائیت، اے محمد! آگن تو بلوٹے تو ما اشان، فرمائشی نشان، پیش داریں آگن بہ اشی

الذین امنوا و تطہیر قلوبہم بذكر الله الا بذكر الله تطہیرن ہما کسان کہ ایمان ش آت و فرار گنت آیانی دل بہ اللہ، یاد ا ط بشکن بہ اللہ، یاد ا قرار گنت القلوب الذین امنوا و عملوا الصلحہ طوبی اہم و حسن باب دل فل ہما کسانکہ ایمان ش آت و نیکیں عملش کت و ش دل انت پریمان و شریں جاگت کذلک ارسلناک فی امہ قد خلت من قبلہا امم لتتلوا علیہم ہمید و لا بدرات ما ترا مال یک امتیا کہ گونگ شتگنت چہ آیایا پیش باز آت تا کہ تو بوانے پر آیانی سرا الذی اوحینا الیک و ہم یكفرون بالرحمن ط فل هو ساری ہما حکیمکہ دیمیں داگنت تہی نیمگ وئی و آ انکار کنت چہ رحمن، و وٹ تو بگوئش کہ ہمانت منی رب لا الہ الا هو علیہ توکلت و الیہ متاب و لو ان قراننا ہیچ موجود نیستنت بغیر چہ آیایا، آئی، سران تو کت و بہ ہمانی نیمگ منی گرد گنت۔ و اگر یک قرآنے بوئیں سیرت بہ الجبال او قطعت بہ الارض او کلمہ بہ الموتی ط کہ روانہ بہ بنت چہ آیایا کوہ یا ٹھل مگر بیت چہ آیایا زمین یا خبرنگ، بکننت چہ آیایا و کان گدا بل للہ الامر جمیعاً اقلم یا ئس الذین امنوا ان لویشاء اللہ لہدی الناس جمیعاً ولا یزال الذین کفروا تصیبہم اللہ و لہذا ضرور بہ راستیں راہی بریننت دہنیں مردمانیک کشارسیت کافران بہ آیانی کردارانی سببا بما صنعوا قارعة او تحل قریباً من دارہم حتی یاتی وعد سرکوبی یا ایر کسیت چہ آیانی لو گانی نزیکا تاکہ بیت اللہ اللہ ان اللہ لا یخلف الیعاد و لقد استہزی برسول وعدہ۔ بیشک اللہ وعدہ خلافی کنت و کلاک گرگ بوگنت چہ قدر رسول من قبک فاملیت للذین کفروا ثم اخذتہم فکنت چہ تو پیش پدا من مہلت داگنت منکر زندا کپنتوں۔ نول چہ پیامیت منزل

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

ہم قبول دار نہ بنت تو ہنچیں عذاب دیم دیگ بیت کہ چوشیں ماں دینا، بہ کسے، سرانیا تلگ۔ و آگن شہا بلوٹے تو رحمت و توبہ، دروازگان، داروک بیس واجہ، دومی گپ قبول فرمائیت چنا چہ ہمے معاندانہ فرمائش کوزکان باز کس زندا مسلمان بوتنت۔ ۱۲ ہمے صفحہ، خواہد۔ ول اے خدا، نیمگ، رجوع کوزکانی بیان بوت یعنی اشان، ایمان، دولت نصیب بیت و چہ ذکر اللہ، دلجمی و سکون حاصل کنت چیا کہ مستریں ذکر قرآن انت۔ انا نحن نزلنا الذکر و انا لہ لحافظون۔ چہ اشی، وانگ، ماں آیانی دل، یقین، جاوردیاد بیت شبہات و شیطانی و سوسہ دور بان، قرار و دل جمعی، نقشہ قائم بیت یک نیمگ آگن حق تعالیٰ، عظمت و بزرگی ماں دل، خوف و ترس،

در کنت تو دومی نیمگ، بے شمار رحمت و مغفرت، قلبی ذکر سکون و راحت، سببان، حریرہ کنت مطلب ایس انت کہ اشانی دل چہ ہر نیمگ، سندان، خدا، طرف، رجوع کنت و ذکر اللہ، نورچہ اشانی دلاں بہک ہمیں دینا وی ترس و لرز، دور کنت۔
 ک یعنی مال و زر حکومت و منصب۔ جاہ و جاگیر یا فرماشی نشانان، گندگ، ہیچ چیز انسان، حقیقی دل جمعی دات نہ کنت ایوک، چہ اللہ، یاد، ہر ہیچ تعلقے کول اللہ، قائم بیت چہ اشی، دلانی پریشانی و وحشت دور بیت۔

ک ادا طوبی، لغوی معنی زورگ، بونگ، ماں ہمیشی، جنت، ہما در چک ہم احت کہ آرا ماں حدیث، «طوبی»، نام دیگر بونگ۔
 ک یعنی ہنچوشش کہ ماوتی نیمگ، رجوع کنوکان، کامیابی، راہ، شون د میں ہلے پیمایہ اے امت، رہ شون، ماترارا دیم داتنگ تا تک ہرچ کتابے ماچہ وئی کا ملیں رحمت، بہ نئی سرار ہی گرت شما آ کتاب، اشان، وانان، باش کنائیں۔ ترارا پیغمبر کنگ و دیم دیگر یک نوکیسے گپے نہ انت پیشی امتنالی نیمگ، ہم بازیں پیغمبرے دیم دیگر بونگ۔ گدا اشان، دروغ بند کنوکانی ہرچ انجائے بوت بایدانت کہ ہما خبر، اے مردم بہ وئی نگاہانی دیم بدارنت۔

وہ یعنی رحمان، چہ وئی مہربانی، قرآن ایر گیتنگ، «الترحمین عذو القرآن»، و شمار، «رحمة للعالمین»، کت و دیم دات مگر آیان سک ناشکری و نعمتانی ناسپاسی، سرالانکش بست چہ رحمن، حق، قول کنگ، منکر بوتنت بلکیں چہ اے نام، وئی وحشت و بیزاری اشس محسوس کت بمشکا ماں «حدیبیہ»، صلحنامہ، بسم اللہ الرحمن الرحیم، بنشہ کنگ، سر جبرہ اشش کت و اذ اقبل لکم اسجدوا للرحمن قالوا وما للرحمن (ضرقان رکوع ۵)

ک یعنی ہما رحمان، کہ شما منکرات ہمائی منی رب انت و ہمائی اللہ انت کہ آئی شریک ہیچ کس نہ انت قل ادعوا للہ او ادعوا
 الترحمین آیات دعو اخلہ الا سماء الحسنى (بنی اسرائیل۔ رکوع ۱۲) منی آغاز و انجام درست بہ ہمائی، دست، انت منی بھروسہ بہ ہمائی ذات، سر انت نہ چہ شے انکار و تکذیب، منارا ضرر رسرت نہ چہ آئی امداد و دوز مکی، نا اہمیت آن۔
 ک ادا چہ قرآن، مراد عام کتاب انت چو شکہ ماں یک صحیح حدیث، «نہ اور»، سر الفظ قرآن گو شگ بونگ یعنی اگن یک کتابے چشیں دیم دیگر ہونیں کہ چہ آئی، شے اے فرماشی نشان سرجم بہ بیت تو آ ایدر چہ اے قرآن دگہ چہ بونگت۔ اے ہما قرآن انت کہ آئی، روحانی طور، مثل کوہان لکین مردمان، چہ آیانی جا کہان کنرینیت انسانی قلوب، زمین، دران، چہ آیان خدائی معرفت، چگ ربیننت وصول الی اللہ، راہان، سالانی بدل، کیں ساعتان جت و گواریننت ماں مردگیں و دلاں، ابدی زندمان گیتنگ و ہدے چہ چشیں قرآن، ترارا شفا و ہدایت نصیب نہ بوت تو بند خبر، شے طلب، روء، اگن اے قرآن مادی و حسی طور، ہم آ درست چیزان، پیش بداریت کہ آیانی شما فرماشی، کن انت پداہم کے، اہمیت بدارشیں کہ شما ایمان کارات و نوکیں حجت و چپ و چوہیں بحث و تکرار ان کلاہیں نہ بیت شما ہنچوششیں کنتی و سرکش، واجرات کہ کتام نشان، گندان، کدی ہم ایمان یاروک نہ انت اصل چوشش انت کہ درسنیں کار (ہدایت و ضلالت) ماں اللہ، دست، انت ہر کس، آ ملوٹیت داں قیامت، آرا ہدایت حاصل نہ بیت بلے آھا کس، لوٹیت کہ آچہ وئی جانب، حق، قول کنگ، واہگ، داروک انت۔

وہ شاید ہتیں مسلمانان، ماں دل، خیال گوٹنگ کہ یک برے اے کافرانی فرماشی سرجم کنگ بہ بیت بلکیں ایمان بیارنت خدایے پاک اشان، سر پدی دنت کہ وئی خاطر، جمع بکن ات اگن خدا بلوٹیت تو اید چہ یک نشانے، پیش دارگ، درستان، بہ تجکیں راہ، بیاربت بلے اے آئی، عادت و حکمت، برخلاف انت آئی، انسان، داں یک حدے، وئی کسب و کارانی واسطہ اختیار و آزادی دیان، ہدایت، بازیں سامان جمع کرنگت بلوٹیت چہ آیان سوت حاصل کت کنت چہ ضرورت انت کہ آیانی فرماشی سرجم کنگ بہ بیت ہدایت، سامانانی زیادتی، باوجود اگن سرکشیں مردم ایمان بیارنت و وئی ایمان یارگ، بہ ناھودگیں فرماشی سرادرنخت تو مع ارادہ ہم چوشش نہ انت کہ ماتما میں دنیا، قبول دار بکنائیں کہ آلم، ایمان بیارنت لاهلن جہنم من الجنة والناس اجمعین، گوشتیں خبر، ہم واپورہ کنگی انت۔

ک یعنی مکہ، کافرانی گو فرماشی نشان ایمان بیارنت البت اے پیمایمان کارنت کہ بروبریک آنتے یا مصیبتے اشانی وئی جرند، سرا یا اشانی کرد گورانی نندوکانی سرا کپان بہ بیت کہ چہ آئی، گندگ، اشان، عبرت حاصل بہ بیت مثلاً ماں ہما، چہ چیزے نفرچہ مسلمانانی دست، کٹنگ بہ بنت چیزے قید کنگ بہ بیت چیزے ماں یک دگہ جنجالے، گرفتار بہ بنت اے سسلہ یک ڈٹے، بہ بیت دانکہ خدایے وعدہ سرجم بہ بیت یعنی مکہ فتح بہ بیت و جزیرۃ العرب چہ شرک، گندگی، صاف و پلگاد بہ بیت بلے شک خدایے وعدہ پکا انت وئی و ہد، سرانجام بیت۔ لہتیں مفسران، ماں «او تحل قریباً من دارہم»، رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم، نیمگ، خطاب کنگ، متنگ یعنی شما آیانی میتنگ، نزدیک، ایرکپ انت چو شکہ ماں حدیبیہ، بوت۔ اے ڈول، گدا چہ «قارعت»، مراد ہما سرا یا بنت کہ ماں آیان، پیغمبر، جرند گون نہ بونگ۔ چہ لہتیں سلف، منقول انت کہ اے آیت در بابت تمام کافرانی انت ماں اشی، مکہ، نندوکان، خصوصیت حاصل نہ انت۔ و اللہ اعلم ۱۲

فلا یعنی ماں سزا رسگ، تاخیر بہ بیت توجوش گمان مبررات کہ رستگاری حاصل بوت پیشی گنہ کاران، ہم مہلت دیگ بوت بلے و ہدیہ گرگ بوتنت تو آسانی انجام، شہادت است
 داں مروچی، اشانی تباہی و بربادی، داستان زبانانی سرائنت۔ فلا یعنی ہما خدا کہ آہر کس ہر یک عملے، ہر و ہدے، چوکسی، کنت یک دمانے، چہرے، غافل نہ انت،
 کہیں کسے ناشری بکنت ہما ساعت، آٹرا نڈہ گنہ کنت و سزادات کنت، آیا مجرم چہ آئی دست، تچان، دگر جائے، شت کنت یا چو خدا و کانی صہابت بیت کنت
 کہ آن گذرنت نہ اشکنت نہ بہ وئی یادگرے، نفع و ضرر، اختیار داروک انت مزن جیرانی کپ ایت کہ چشیں خدایہ موجودگی، انسان انحر یک عاجز وادنا نہیں چیز دہما
 سرے، جمل بکنت و آٹرا خدائی اختیاران، حوالہ بکنت در حقیقت اے مستریں ظلم ایت کہ کل چیزانی علم داروک و تمام وصف داروکیں خدایہ شریک صہا
 کس بہ بنت کہ آیان، وئی جرندہ وجود، ہم خبر نیست

اے خبر، شرزان ات کہ ہرچے ماچیر کائی یا ستر ظاہرے،
 کہیں درست خدایہ چمانی دہما حاضر انت مردمانی چہ
 چشیں گہز نبیاں آذات بے خبر نہ انت زوت یا بدیر سزا
 الم، دنت۔ فلا یعنی کہیں دہما کتران، ہمانی خدایہ
 شریکائی نام، بگریات و آسانی دس و نشان، ظاہر
 بکن ات آیا خداوند قدوس، اے وصفان، اشکنتان
 کہ بر زبان بیان بوتنت یک جیاداریں مردے اے ڈوکائی
 نام، گپت کنت و چہ بے شرمی، رلات، و غزنی،
 نام، بگریات تو آیا یک عقلمندے آنکو دلگوش گورہم
 کنت۔ فلا یعنی خدایہ تمام روئے زمین، سراتی
 خدائی، ہج شریکے معلوم نہ انت (پرچا کہ نیست گڈا
 معلوم بہ بیت، آیا شہا آٹرا ہما چیزے، پیش داریات
 کہ ہمانی آند زانت (العیاذ باللہ)

(تنبیہ) زمین، قید پمشکا جنگ بوت کہ بت
 پرستان نزدیک، شرکار بتانی، دارگ، جاگہ ہھے
 زمین ات۔ ابو حیان، "لا یعلم"، ضمیر، "ما"۔
 ینگ، و انز کنگ۔ یعنی زانا خدایہ، پیش داریت کہ
 شہ خدائی، شری دار ہما بت انت کہ ادنا نہیں علم ہم
 ندرانت۔ و ساری، فرمائینتگی کہ باریں ہما
 شری دارانی نام، بگریات پدا تنبیہ دیان، فرمائینتی
 کہ ہما چیزے حقیقت ہج مہبت آئی نام چونکائی گرگ
 بیت کنت نوں فرمان کنت کہ یک چیزے، خدایہ
 شریک قرار دیگ حور کیں لفظ و مفتیں صوت انت کہ
 ہج حقیقت ندرانت چہ حش کیں گمان، اکل و بطلیں
 و ہماں چنت بے معنائیں لفظ معنی داروک بیت
 نہ کنت شاید کہ "بظاہر من القول"، اے اشارہ
 ہم بہ بیت کہ ہر ج مشرکانہ خبر اشاں کنت اگن چہ
 کورانہ تقلید و تعصب، حورک بوان، بہ وئی ضمیر
 نیمگ، رجوع بکنت تو اشانی ضمیر و ت ہم چہ شیں
 ناہودگیں گیاں انکار کنت پمشکا گوشگ لو طیت کہ اے
 درست سر سبری کپ و تران انت کہ اشان، آسانی
 ضمیر و انسانی فطرت ہر دو بیناں مردود قرار دانت
 فلا یعنی ہج حقیقت ندرانت۔ ماں شرک، حمایت،
 اشانی ابتر تزدی و ماں توجید، مقابلہ، ابتر دست
 و پاد جنگ حش کیں نفس، رد و رگ و شیطان

كَانَ عِقَابٌ ۳۶۰ اَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَ
 مَنى سزا، فلا شرانت نوں ہما ذاتیکہ اوشتا تک پہ یک کسے، ہر ہر چیکہ آئی کنگ (بتا گوں آئی بار برنت؟)
 جَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَبُّوهُمْ اَمْ يُنْبِئُوكُمْ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي
 و مقررش کنگ پہ اللہ شریک، بگوش آسانی ناما بگوت فلا، باللہ خبر دار کنت، ہر ہما چیزیکہ آنزانت ماں
 الْاَرْضِ اَمْ يَبْظَاهِرُ مِنَ الْقَوْلِ بَلْ زَيْنٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ
 زمین، فلا یا کنت سر سبری خبر و، چوش نہ انت بلکیں ڈولدار کنگ بونگ پہ کافرائی چا آسانی
 وَصَدُّوا عَنِ السَّبِيلِ ۳۶۱ وَمَنْ يُضِلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۳۶۲
 و بند کنگ بونگنت چہ راہا فلا، و ہر کسبکہ اللہ تبارک و تعالیٰ بکنت گڈا نیستنت آئی ہا ہج ہدایت دیوے فلا
 لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَبْوَةِ الدُّنْيَا وَلِعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَقُّ ۳۶۳ وَمَا
 آسانزای رعبت ماں دنیا، زندگانیاں، و آخرت، سزاکران ترانت، نیستنت
 لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّاقٍ ۳۶۴ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ۳۶۵
 آسانا چہ اللہ، ہج بچینو کے فلا، صفت ہما بہشتیہ کہ وعدہ دیگ بوت کنت پر ہر ہر کار
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ وَاكْلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ
 (جنت کہ) تجت چہ آئی چہرا جو، آئی، ہر ہر یک کشاہستنت فلا و ساہگ ہم فلا اے
 عُقْبَى الَّذِيْنَ اتَّقَوْا ۳۶۶ وَعُقْبَى الْكٰفِرِيْنَ النَّارُ ۳۶۷ وَالَّذِيْنَ
 جزانت ہما کسانیکہ (اللہ) ترانت و جزا منکرانی دوزخ انت فلا، و ہما کس کہ
 اَتَيْنَهُمُ الْكِتٰبَ يَفْرَحُوْنَ بِمَا اُنزِلَ اِلَيْكَ وَمِنَ الْاَحْزَابِ
 دانگنتیں کتاب و ش بنت پہ ہما چیزیکہ نازل کنگ بوتنتی نیمگ، و لہتے فرقہ
 مَنْ يُنْكِرْ بَعْضَهُ قُلْ اِنَّمَا اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ وَلَا اَشْرِكُ
 نہیت آئی، چیزے خبر و، بگوش منا حکم بونگ کہ اللہ، بندگی بکنوں و شریک مکنوں کسبیا گوں
 بِهٖ ۳۶۸ اَدْعُوْا اِلَيْهِ مَا ب ۳۶۹ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ حِكْمًا
 آسا، و ہمانی طرف توار کوں و ہمانی نیمگ منی گردگ انت، و ہدیہ و لا ویدرا تک مالے قرآن یک فرمانے

مزل ۳
 فریب انت ہے جہر، اشان، چہ راستیں راہ، دور داشتگ، یعنی ہر کس، کہ خدا ہدایت، توفیق مدنت آٹرا پہ راستیں راہ، کئے آورت کنت و آ
 ہما کس، توفیق دنت کہ چہ وئی اختیار، بہ و ت ہدایت، دروازگان بند کنت، یعنی چہ مجا ہدائی دست، یا بلا واسطہ چہ قدرت، نیمگ، سزا
 دیگ بنت فلا یعنی سزا دیگ، بغیر اشان بلہ نہ بنت پدا و د، سزا چہ جست، درانت فلا کہ آئی عہد جنس کدی خلاص نہ بہت و مدام ہما چیز دست
 کہنت کہ آئی، جنتی لو طنت لَمْ قَطُوْعَةٍ وَلَا مَمْنُوْعَةٍ (واقعة رکوع ۱)۔ فلا یعنی ساہگ ہم ہدایگی راحت و آرام دیوے بیت، نہ کدی روناب، گرمی بیت و نہ
 سارتی، تکلیف لایرون فیہا شمسًا و لا ذمہریرا (دھو رکوع ۱) فلا یعنی خدایہ ترسان، شرک و کفرش بلہ دات، فلا اہل اسلام و اہل باطل، انجام بہ یک

دومی و مقابلہ بیان فرمائیں۔ فلک ہر کس، نون قرآن دیگر بونگ (یعنی مسلمان) و ہر کس، ساری، تورات و انجیل وغیرہ دیگر بوت (یعنی یہود و نصاریٰ) چیزے اشکان و شندوبنت کہ آپہ تھی سرانازل کنگ بونگ مسلمانانی و شتود بونگ تو ظاہر انت کہ آہاں ہے کتاب، داریں، کامیابی، کلید زانگت۔ باقی ماں یہود و نصاریٰ، ہر کس اہل علم انصاف، طلبکار و حتی، لو لوگ انتت پہ ہمایان ہم پر حسابے، شاد کامی، جاگہ آت پرچاکہ آیان گندوک انتت کہ قرآن کریم چونکائی گوں مزین دلی آیبانی اصلی کتاب، تصدیق و آیانی نبیانی تعظیم و تکریم، تر زمان انتت بلکین راستیں اجبار و رہبانانی وجود، ہم بتوسیپی رنگ، بیان کنت، ذالک باتت منہم قسبیسین و رہباناناً۔ چنانچہ ہے یہا انصاف پسند و حتی پرستیں یہودیان، اسلام، را قبول کنت و شاد کام بوتنت۔ وھا یعنی ماں یہود و نصاریٰ یا ماں

عرب، جاہلاں ہماجماعت ہم ہست انتت کہ آیاں چہ قرآن، ہمیشکا وش نہ انتت کہ آیاں چہ آئی لھتیں چیزان انکار کنوک انتت و اے ہما چیزان انتت کہ آیانی تحریف و تبدیل یارائے و واہگانی برخلاف قرآن، بیان کرتگت۔ وھا یعنی کسے، وش بہ بیت یا ہیت من و اھا خدائے وحدہ لا شریک لہ، بندگی و غلامی، کناں کر آئی، تمام نبیان و مذہبان و فی خدامتوک بونگ و پیداک انتت بہ ہمانی احکام و مرضیات، نیمگ، تمامیں دنیا، دعوت دیاں و خوب زاناں کہ منی انجام بہ ہمانی دست، انتت من بہ ہمانی نیمگ، رجوع کناں ہمو دامن ٹھکانہ انتت ہمانی آخر کار منار غالب و سرافضل و مخالفان، زیر دست و رسوا کنت ہمیشکا کسی، برخلافی و انکار، غرض، من ہج ندران۔ ۱۲

ہمے صفحہ، فوائداں، و یعنی خوشکہ ساری، دگر کتابان ہم نازل بوتگتت، اے و ہدی اے قرآن، نازل کنت کہ آمزن شانیں معارف و حکمتان، شامل و حتی و باطل، میابخی، فیصلہ کنوک انتت پدا چوشکہ ہریک پیغمبر، ماں ہمانی زبان، کتاب دیگر بونگ کہ آئی ہمانی زبان آت ہمایما واجہ محمد عربی صلی اللہ علیہ وسلم، عربی قرآن دیگر بوت بے شک قرآن، ہمیں بے دروین و نزیار و کیں کتاب ماں یک ہنجیں زبانے، بایدانت نازل بہ بیت کہ آمزن بلیغ و پراح نزیاروک، محکم، صاف پر مغز و رشوک بونگ، سبب، امرالا لسنة و مملکت اللغات قرار دیگر، حفزار انتت۔ وک یعنی کسی، انکار یا ناوشی، ہج غرض، مدار، حتی تقالی، ہرچ مزین شانیں علم تزارا داتگ ہمانی زندگی، بکن اگن بندہ جبر، شما اے مردمانی واہگانی نیمگ، لیٹ و ارت توجہ اشئی، وبال، شمارا کئے رکھینیت، اے دیم گوری پھر ہما کس، انتت کہ آحق، طلبکار انتت۔ واگن واجہ پیغمبر مخاطب انتت تو واجہ، دیماداران، دگران، اشکانا نیمگ مقصود انتت چونکہ اے ہمیں بازیں مثال پیش گوسنگتت۔ وک یعنی پیغمبر عربی صلی اللہ علیہ وسلم، نوکیں کتاب نوکیں احکام دیم دیگر چونکائی یک عجیب خبرے بوت کہ مردم اینکر حجت در کنگانتت آخر چہ اے واجہ، پیش ہم ماہرچ پیغمبر روانہ کرتگتت آیان آسمان، فرشتہ نہ انتت ہمے دنیا، نند و کیں مردم انتت کہ ورتگتت ورتگتت و فی حاجتان، گوں

دستان اش تمام کرتگتت و جن و جگت اش ہم اسنت ات چہ آیاں کسے، پیشیں قدرتے نیست ات کہ مردمان ہرچ ہمیں نشانی تے بلوٹیں آئی، اتم، پیش داشتگتت۔ بلکین ہونگیں پیغمبر، ہمایاں ہمک چیزے، خدا، اذن، راہ چاروک بوتگتت اشان ہمانشان پیش بدانتیں و ہما حکمان اش باشکانا بینتیں کہ آئی، اذن چہ خدا، طرف، بتوئیں، خدائی اذن، احوال ایش انتت کہ بآئی گورے، ہمک زمانہ و ہر دور، مناسب، جداگانہ حکم نبشتگتت و یک عہدہ، قرار انتت کہ آثرانہ کتنام نبی بدل کنت نہ فرشتہ پدا و ہدی کہ ہریک پیغمبرے و فی دور، مناسب، حکمان، بیاریت و ماں و فی صدانت، نشانا پیش دارگ، مردمانی واہگانی پابند نہ ماننت و نہ تاراجہ انسانی حاجتان جدا و بزر ظاہر کنگتت تو ہمے چیزانی ماں واجہ محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم، موجود بونگ چونکائی نبوت، انکار، دلیل بیت کنت۔ وک یعنی بہ و فی حکمت، روء، ہرچ حکمے، بلوٹیت منسوخ کنتت و ہرچے بلوٹیت باقی بداریت ہرچے توے، بواہیت آثراننا کنت ہر کس، بواہیت بآئی جاگہ، قائم کنتت ہرچ نبیانی تاثیر، بلوٹیت بدل کنتت و ہرچے، بواہیت بدل اش

عَرَبِيًّا وَلَٰكِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ

پہ عربی زبان، و اگر تو بروے آیبانی واہستانی رندا رندچہ ہما علمیا کہ ترا رستگ۔

مَّا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن قَوْلٍ وَلَا نِجْوَىٰ ۗ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا

گدا نیستنت ترا پہ اللہ، مقابلہ ہج مدگارے و بچینوے وک۔ و دیداتگ ما بازیں رسولے

مِّن قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ آزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً ۗ وَمَا كَانَ لِلرَّسُولِ

چہ تو پیش و داتگ ما آیبانا جن و جگت۔ و نبوتگ ہج رسولے دستا

أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ۗ يَمْحُو اللَّهُ

کہ بیاریت یک نشانے مگر پہ اللہ، اجازت، ہر ہریک وقتیا حکمے نوشتار کنت۔ فلک نابود کنت اللہ

مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَيُضِلُّ ۗ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ۗ وَإِنْ مَا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ

ہر جیکہ بلوٹیت و باقی پشت گجیت و ہمال، کتر انتت اصل کتاب فلک و اگر پیش بداریں ترا لھتے چہ ہما و عدیاں

الَّذِي نَعَدُهُمْ أَوْ تُتَوَقَّعُ فَآتِمَّا عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَعَلَيْنَا

کہ ماگوں آیاں کنگ یا (ساری) چست کبکین ترا گدا تھی سرا و رسیدگ انتت وے سرا

الْحِسَابِ ۗ أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ

حساب کرگ انتت ہا آنگوتت چہ؟ کہ ما کبکین ماں زمین، کہ کم کبکین آیبارا چہ آئیے

أَطْرَافِهَا ۗ وَاللَّهُ يَحْكُمُ لِمَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۗ

گورا و اللہ حکم کنت ہج کسے نیستنت کہ پشنادوربت آئی، حکم و آذوت گریت حساب، وک

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلَئِمَّا يَكْفُرُونَ لِيَشِئُوا

وہ تحقیق کرکے ہما کسان کہچہ آیاں پیش بوتگتت نون اللہ، دستا بیت تمامیں مکروٹ زانت ہر چیزیکہ

تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ ۗ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَن عُقِبِيَ الدَّارِ ۗ وَ

کنت ہر کسے فلک و ذوت زانتت کافران کہ پرکئے انتت آخرت، لوگ وک۔ و

يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسَتْ مُرْسَلًا ۗ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا

گوشتت کافران کہ تو دیم دیگر ہونگے۔ بگوش اللہ کافی انتت پہ گواہیا

مَنْزِل ۲

مکنت ہرچ وعدہ بلوٹیت ماں شرطانی موجودگی و ہدے بلوٹیت شرطانی موجودگی صورت و بکنت الغرض ہمک ڈول و تبدیلی و تغیر حکمانی محو اثبات و نسخ کنگ ماں
 ہمانی اختیار و انت قضا و قدر و تمام دپتر ہمانی و قبضہ انت و تمام گیش و گیرار دپترانی بیج و بن کہ آرا ام الکتاب گوشگ لوٹیت بہ ہمانی کر و انت یعنی ازل جیب و چاگرد و
 زانویں علم کہ ہر یک ہمیں تغیر و تبدل و بہک صاف و چہ عیب و آزاد و لوح محفوظ و ماخذ (چمک) انت۔ حضرت شاہ صاحب نوشہ کنت کہ ماں دنیا و ہمک کار چہ
 سببانی رد ماں وجود و کابنت لھتیں اسباب ظاہر انت و لھتیں چہ پویشیدہ انت سببانی ناشر و یک طبعی اندازے است انت ہر و ہدے خدا بلوٹیت آئی ناشر و چہ اندازہ و
 کم یا زیات بکنت ہر و ہدے بلوٹیت ہما مقدار و ہداریت انسان کدی چہ یک سنگ ریزہ و مریت و کدی چہ یک تیرے و لگک و ہم سلامت مانیت و یک مقدارے ماں خدا و حکم و
 است انت کہ آہجہ بدل نہ بیت ہے اندازہ و تقدیر گوشنت اے دو تقدیر لوٹنت یکے بدل بیت و دومی بدل نہ بیت ہما تقدیر بدل بیت آ معلق انت و آ کہ بدل نہ بیت آرا

مہرم گوشنت، ماں ہما حدیث و آثاراں کہ چنایاں بعض
 فاضلان و قضاء مہرم و بدلگ و شہہ بیتگ آیانی منقلق و
 تفصیل و موقح ذات آیانی بارہ و ان شاء اللہ مستقبلین
 تفسیرے و تہا لگک بت اگر خدا با توفیق دات و هو الموفق
 و المستعان۔ یعنی ہرچ قول و قرارے گوں اثناں
 کنگ بوٹگ مارا اختیار انت کہ چہ آیاناں لھتے شے روبرو و پورہ
 بکنیں یا شے و قات و پد ظاہر بکنیں نوشمارا بہ آیانی ظاہر
 بوٹگ و فکر کنگ لوٹیت و نہ تاخیر و مہلت و گندان و
 اے مردمان و فکر دامنگیر بہ بیت ماں خدا و علم و بہ
 ہر یک چیز و مناسب و ہدے مقرر انت کہ بہ وقی و ہدے
 سرا ضروری پد رانی و کنت شما و تی تبلیغ و فرض و انجام
 بدے ات تکذیب کونکانی حساب و گیش و گیرار و ماوت کنبیں۔
 و یعنی مکہ و سرزمین و کر و گور و اسلام و اثر نالان
 بوان بیت و کفر و زور کم تران بیت مزین مزین قبیلہاں
 و مردمانی دلانی سرا اسلام و رعب جاگ کنان انت اوس
 و خرچ و دل حق و صداقت و دیما نرم تران انت اے
 پیم و ما کم کم و کفر و حکومت و زور کنان ایں۔ باریں اے
 روڑ تاہیں نشانی دروغ بندان و بریشی و شون نہ دینت
 کہ خدا فیصلہ اشانی مستقبل و بارہ و چہ بوٹگ یک عظیمت
 زانت کنت کہ اسلام مروچی گوں ہرچ رفتار و دیما قدم
 جنان انت آرا چ طاق جلت کت نہ کنت لہذا عاقبت
 خیر ماں ہمیشی و انت کہ آیو کیں چیز و رار است بفہمیں۔
 و یعنی آئی نکوینی حکم و فیصلہ و تی جاگ محکم انت و ہدے
 آئی و سنگیں و ہد کنت تو کس و راطاقت نیست کہ آرا
 بہ ٹکینیت۔ یعنی و ہدے کہ حساب و ساعت کنت
 سر بیت گڈا دیر نہ بیت یا ہر چیز کہ پکا آئی انت آرا ہوش
 بزانت کہ زوت سر بیت۔ یعنی آملوٹیت نوشہ
 فریبے کار بنت یا ایش کہ خدا اشانی فریب و پریشان
 کنت مکر۔ دراصل خفیہ تدبیر و گوشنت اگن بہ بدی و
 کنگ بہ بیت تو بدانت و اگن بدی و دور کنگ و واسطہ
 کنگ بہ بیت گڈا اثر انت یعنی آیاناں و چہ کائی نا پاکین تدبیرش
 کنت لیکن خدا و تدبیر و ستانی سرا غالب بوت آئی و ہے
 تدبیران و آیانی سرا چیکائی چکل دات و لا یجیتق المکر
 السببی الا باہلہ (فاطر رکوع ۵)۔ یعنی چہ ہر کس و
 ہج ہمیں حرکت و سکون و سرچیں و چہیں کار پوشیدہ نہ انت
 آئی دیما کس و مکر چہ نکائی کامیاب بیت کنت آراے مکاران و

بِئْتِي وَيُنْكُمُومَنْ عِنْدَكَ عِلْمُ الْكِتَابِ

مینگ و شے در میاناف و ہما کیکہ آیاناں علم ہستنت کتاب و ک

سورة ابراہیم مکتوبہ و ہی اثنت و خمسون ایتراق کسود و مکتوبہ

سورة ابراہیم ماں مکتوبہ ایتراق و ہی پنجہ دو آیات و ہنت رکعت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع کناں گوں اللہ نام و ہما کہ بے اندازہ مہربان باز رحم کز کنت

الذّٰلکتاب انزلناه الیک لتخرج الناس من الظلمات الی

اے یک کتاب کہ ما دیم و تاگ پڑھی ننگ تاکہ تو در بکنے مردمان چہ تہا ریان پر روشناں

التوریاذین ربهم الی صراط العزیز الحمید اللّٰہ الذی لہ

ننگ پڑھی ربت و حکمات پر راہا ہا زبردستے تعریف کنگین و ہما اللہ کہ ہما ٹیکنت

ما فی السموت و ما فی الارض و ویل للکفرین من عذاب

ہر چیکہ موجودنت ماں آسماناں ماں زمین و فلک و ہلا کنت بہ کافراں چہ سختیں

شدید الذین یستحبون الحیوة الدنیاء علی الآخرة و

عذاب و ہما کہ دو ستادزنت دنیا و زندگانیا پر آخرت و سرا و

یصدون عن سبیل اللّٰہ و یبغونها عوجا و لیک فی

بند کنت چہ اللہ راہا و شوہاز کنت آئی و چوٹیا۔ ہمانیت ماں

ضلل بعید و ما ارسلنا من رسول الا یلسان قومہ

دوریں گراہی و تہا فل و دیم ندادگ ما ہج پیغمبرے مگر بہ آئی و قومی زبان و

لین لہم فیض اللّٰہ من یشاء و یهدی من یشاء و

تاکہ بیان بکنت پرایان و پدا چہ راہار د کنت اللہ ہر کسبکہ بلوٹیت و پراہا پرتینیت ہر کسبکہ بلوٹیت۔ و

ہو العزیز الحکیم و لقد ارسلنا موسیٰ بالایتنا ان اخرج

ہما و نتنت زبردست حکمتانی و اجر فی و یہ تحقیق ما دیم دات موسیٰ گوں و تی نشانیان کہ در بکنت

آیانی مکر و مزہ و شرچا شنیدنت۔ و یعنی ہچش پیشی مردمان و و تی مکر و انجام چش ات۔ ہنویں کافراں و ہم زوت عانیت و قدر معلوم بودگی انت۔ ۱۲
 ہے صفحہ فواحد۔ و یعنی چہ شے دروغ بند کنگ و ہج نہ بیت، و ہدیکہ خدا و نذوق منی صداقت و ٹوہ ٹوہیں نشان پیش داربنت قرآن کہ آئی کلام انت
 ہچش آوتی خدائی کلام و بوگ و شہادت و دنت ہے پچا آئی پیغمبر برحق بوگ و گواہی و ہم دنت اگن چمان و بیچ کناں و بچارت تو ما سکیں ناموافقیں جاوران راست
 گوں اے نشان و سنگ و نالان بوگ ماں ذرمنانی دلانی جاگ کنگ و دروغ و مغلوب زبردست بوان و نر آئیگ چہ خدا و جانب و مٹی حمانیت و سرچیں گواہی انت۔
 و یعنی ہر کس و قرآن و علم و آئی حقیقتانی احوال معلوم انت آہم گوں دل و گواہ انت کہ من ہج دروغ اڈ نکنگ۔ ہم ہما کساں کہ آیاناں و پیشی آسمانی کتابان و آیانس
 پیشین گوئیانی اطلاع است انت آیانی دل گواہی دینت کہ واجہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم بروبر ہما پیشین گوئیانی روع ظاہر بوٹگ کہ اشانی احوال و واجہ موسیٰ و عیسیٰ مسیح و صرہا

سال ساریء دانگ علیہا وعلی نبینا الصلوٰۃ والسلام۔ اے خدا! تو گواہ ہو کہ ہر چیزے گواہی تو تھی کتابانی خدا بندگان دات، اے مسکینیں بندہ ہم
گوں صدق آئی گواہیء دنت۔ تمت سورۃ الترحد بعون اللہ وحسن توفیقہ۔

۷۱ یعنی کتاب، شانِ عمرنی، اندازہ چلے خیر، جنگ بیت کہ مائی ابرہہ کیوں دشمے ہمیں مزین شائیں واجہ آئی چست کنوک انت و مقصد ہم ہمنکر اعلیٰ و
وبالا انت کہ چرائی اعلیٰ مقصد ہم بیت نہ کنت آپوش کہ گول خدا، حکم و توفیق، تمام دنیا، مردم توری عرب بہ بنت یا عجم سیاہ بہ بنت یا گورگ مزور بہ بنت
یا زردار شاہ بہ بنت بار عایا درستان، چہ جہالت، سیاہیں ہمار وکیان، کشان، معرفت و بصیرت و ایمان و یقین، روزنی، اوشتا رینگ، کوشست
کنگ بہ بنت۔

۷۲ یعنی ماں راستیں روزنی، بہ ہماکشک، سرگرت کہ آزر دست و سرا فضل خوبیں تو سپیانی خدا بند خود مختاریں شہنشاہ و مالک الكل خدا،
پیش داشتگیں و آئی رضا، سرکنوک بہ بیت۔ وہ یعنی ہر کس چشیں کتاب نازل ہوگ، پدچہ کفر و شرک و جہالت و گمراہی، ہمار وکی، در نہ کپت انت
آیان، سکیں عذاب و برباد کنو کیں مصیبت، چک، کپت ماں آخرت، وہم ماں دنیا۔

۷۳ اے کافرانی احوال بیان فرمائیں کہ آیانی چیزج و پردیوکھے دنیا انت آخرت، مقابلہ، ہمیشی، پسند کنت و بہتر لیکھت شپ و روح ماں
ہمیشی، دوستی، عرق انت و چوش ہم لوٹنت کہ اے دگران، ہم بہ ہما، دوستی، گرفت رکناں، چہ خداوند تعالیٰ، دشمنی، زہر بکننت پمشکاھے
شورہاز، انت کہ ماں خدا، دین، عیب بکننت و چکیں راہ، چوٹ ثابت بکننت و در حقیقت چشیں مردم چہ چکیں راہ، لغزش و ران، دور درشتگ انت
کراشانی و اتری، امیت دارگ نہ بیت خدا، تر ندیں دستش بہ لگنت گڈا بلکیں ہوش بکننت۔

۷۴ یعنی چوش کہ ماں راہ مردمانی ہدایت، اے مزین شائیں کتاب عطا کنت۔ پیش، ہم ماھے و طء ہدایت، سامان جریدہ کرتگیں، چونکہ وتی تب،
ترتیب، رد اہر یک پیغمبر، اول مخاطب ہما، وتی قوم انت کہ ایرایان ہما پیغمبر یاد کنگ بیت پمشکا ماں ہمایانی قومی زبان، وحی دیم دیگ بوتگ تا کہ خداوندی
حکمانی سر پد ہوگ، ہما جوان آسانی بہ بیت، ماں نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم، امت دعوت، اگن چہ تمام جن و انس شامل انت پد ہم چہ ہما قوم، کہ واجہ
پاد کنگ بوت آیانی زبان عربی ات و تب، ترتیب، روا ہدایت، نالانی، ہما جاوہر مقدرات، کہ واجہ نبی، اولی مخاطب و پیشی شاگردوں ہنجیں آسانی و
جوانی، قرآنی تعلیمات و اسراران، سر پد بہ بنت و یادش بگرت کہ چہ آیانی برکت، تمامیں دنیا، قوم و آیو کیں نسل درجہ بدرجہ ماں قرآن، رنگ، رنگ
بگرت چنانچہ ہنجوش بوت عرباں ماں وتی نبی، صحبت، نندان ماں وتی قومی زبان، کراشان پے آئی، سک ہدوناک انت قرآنی علمانی سر امرن
قدرت اش حاصل کنت پداشال ماں مشرق و مغرب، شنگ بوتنت و روم و فارس، سرا قبضہ اش کنت ہما و ہد، قدرت، ماں عجی قوماں
ہنجیں زبردستیں جوش کلام الہی، معرفت و عربی زبان، مہارت حاصل کنگ، پیدافر مائیت کہ مکیں مدت، پد آیایاں ماں قرآنی علوم، شرح و گیش و
گیوار، چہ وتی ہم عصریں عرباں ہم باج بگرت۔ بلکیں عموماً دینی و ادبی علوم، مدار داں ثریا، بال کنگ، شرف ہم عجیبان رسیت۔ اے ڈول خدا، حجت
پہ بندہانی سرا سرحم بو ان بوت و وقتاً فوقتاً گوں قرآنی ہدایتان فائدہ گرگ، از باب جریدہ بو ان بوتنت فالحمہ لشر علی ذالک۔ بہر جاوہر، خاتم الانبیار
صلی اللہ علیہ وسلم، خاص ماں عرب قوم، پاد کنگ، اگن لھنیں از باب موجودانت و یقیناً موجودانت تو ہما ازبانی نتیجہ، رد اے سوال، پسہ ہم وت کبت
کہ قرآن، ماں عربی زبان، ایرگیجان، خداوند عالم، عربانی رعایت پر چا کنت۔

۷۵ یعنی گیش و گیوار، سامانانی جریدہ کنت انت گڈا ہر کس چہ اے سامان کٹ حاصل کنگ لوٹ انت آئی مدد کنان، اثر ارہ، شون دات
و ہر کس، دیم، تاب دات آٹرا ماں گمراہی، و بل کنت آذات زبردست و غالب انت بلوٹیت تو زبردستی کنان درستان، ہدایت نصیب
کنت، لیکن آئی حکمت، لوٹ ہمیش بوت کہ انسان، بہ وتی کٹ و کما، و ردا اختیار داں یک حدے، دیگ بیت آزادی دیان، رحمت و غضب، کشکان،
ماں دنیا، باقی پشت بگیجیت۔ ۱۲

دل نشانیان، دیان، یعنی معجزان، دیان، کہ آگوں، آیات تسعہ، نام، مشہور انت یا آیات تورات مراد بہ بیت و یاد بدیائین آیان، روحان، اللہ، یعنی ہمارو چانی داستانان، اشان، یاد بدیائین و ہدیہ اشان سراسکی وسوریائی گرائیں کہہ کیت انت پدا اللہ تعالیٰ، چہ آیان نجات دات و چوتی ہربانی، دنگوش گوردات، پرجا کہ ہر دوسنسمانی احوالاتی اشنگ، صابر و شاکرین بندگان، عبرت حاصل بیت کہ سکی، و ہدیہ پیرشان بوگ ووشی و ہدیہ، ٹھل کنگ زیب نہ دنت ہر کس پیش، کامیاب بو تگنت آیان سیکانی سراسبر و اللہ نعمتانی سراسر گرگ، سراسر فضل بو تگنت و تمت کلمۃ ربک الحسنى علی بنی اسرائیل بما صبروا و دمرنا ما کان یصنع فرعون و قومه و ما کانوا یعربشون (اعراف رکوع ۱۱۲)۔ فل مثلأ شماراوتی غلامش جوڑ کر تگنت و سکیں بیگار ش کینگ ات۔

فل کہ شمارا چہ غلامی، ذلت، درکت و گوں آزادی، دولت، سرفراز گت، بلاء، اصلی معنی انت آزمائش، سکی راحت ماں ہر دوہیں جا ذران بندہ، صبر و شکر، آزمائش انت و نبلو کوب الشتر و الخیر فتنۃ (الا نبیاء رکوع ۳) و بلونا هوب بالحسنات و السیئات (اعراف رکوع ۲۱) چونکہ چہ فرعونیان نجات حاصل کنگ مزین نعتی ات تو ادا آزمائش گوں انعام، بوت پمشکا مترجم محقق، حاصل معنی، رواجہ لفظ " عدد، " تعبیر گت۔ اے قسم، آیت ماں سورہ بقرہ و اعراف، گوستگ ہمانا تہ چارگ لو تگنت۔ فل موسی علیہ السلام، گفتار انت یعنی ہما و ہدیہ ہم یاد بکن ات و ہدیہ شے پروردگار، جارحت کہ اگن احسان، عفتان، گوں زبان و دل، منی نعمتانی شکر، گرات تو دگر زیات نعمت شمارا دیگ بنت۔ جسمانی و روحانی، دنیوی و اخروی ہمک ہمیں۔ وہ ہنو گیں نعمت پچ گرگ بنت و ناشکری، سزا جدا رسیت ماں حدیث، انت کہ واجر نبی، خدمت، ایک سوالی، آہت واجر، آٹرا یک دانگے نا، دات آئی، نہ زرت یا کہ دور داتی۔ پدا دومی سوالی آہت آٹرا ہم یک دانگے نا، داتی آئی، گوشت، سبحان اللہ تمرۃ من رسول اللہ، یعنی اے رسول اللہ تبرک انت واجر، جارہ، حکم دات کہ اتم سلمہ، گور، ایریں چہل درسمان، اے (شکر گزاریں) سوالی، بدے۔ فل نعمتانی ناشکری، ضرر شے چک، کبیت خدای، ہیج تاوان نہ رسیت آئی، شے شکرانی چہ غرض انت کسے شکر، ادا بکنت یا کہ مکنت بہر جا و ر، آئی ماں حمید و محمود بوگ، ہیج کمی نہ آیت ماں صحیح مسلم، حدیث قدسی انت کہ ماں آئی، حق تعالیٰ، فرمائیت، اے منی بندگان! اگن شے پیشی ورنزی جن و انس درستانی درست یک اعلیٰ درجہ، متقی شخصے، نمونہ، وونی زندہ، بگوازی بندت توجہ اشی، ماں منی ملک، ہیج گیشی نہ بیت و اگن درست پیشی ورنزی جن و انس ہور بوان، بندے جبر، یک بدترین انسانے، پیما بہ بنت (العیاذ باللہ) توجہ اشی، ماں منی ملک، ذرہ، قدے، کمی واقع نہ بیت۔ ک اے موسی علیہ السلام، گڈی خبر انت یا چوش بگوش حق تعالیٰ، اے امت، دیم گور گرتنگ بہر جا و ر، ماں اشی، گوشتگ بو تگ کہ ہرچ بے شمار قوم پیش، گوشتگ آیبانی تفصیلی نام و

قَوْلِكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكَرَهُمْ بِأَيْدِي اللَّهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ⑤ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِشْيَاءَ نَشَانِي أَنْتَ بِصَبْرِكُنْوَكَ وَشُكْرِكُنْوَكَ فَلَوْ قَتَلْتُمْ مَوْسَى، گوں دتی قوم، اذکر و انعمۃ اللہ علیکم اذ انجکم من آل فرعون یسومونکم کیادکن انت اللہ احسان پشے سرا وفتیکہ خلاصی گت شمارا چہ فرعون، قوم، رسیتش پشما سوء العذاب ویذبحون ابناءکم ویستخون نساءکم بدیں مذاب فل و حلاش کنت شے سجان و زندگی اشنتت شے جنیان۔ و فی ذلکم بلاء من ربکم عظیم ⑥ واذ تاذن ربکم و ماں اشیا آزمائش انت چہ شے رب، طرفا زندگی فل و وفتیکہ خبر دات شے پروردگار، لئن شکرتکم لازیدتکم ولئن کفرتکم ان عذابی لشدید ⑦ اگر شکر، گرت گڈا ضرور گیشیں دیان شمارا، اگر ناشکری کن ات گڈا منی عذاب باز سخت انت، و قال موسی ان تکفروا انتم و من فی الارض جمیعا، و گوشت موسی، اگر کفر کن ات شمارا و بر سیکہ ماں روی زمین، انت تمام۔ فان اللہ لغنی حمید ⑧ الم یاتکم نبوا الذین من قبلکم گڈا و اللہ بے حاجت انت توفیقانی و اجرائت، آیانر سنگت شمارا چہ خبر ہمایانی کہ پیش، گوشتگت چہ شمارا قوم نوح و عاد و ثمود، و الذین من بعدہم لا یعلمہم الا اللہ جاءتهم رسلهم بالبینات فردوا ابداہم فی مگر اللہ، آتگنت آیبانی گورا پیغمبر آیبانی گوں نشانیان پدا رفتش دتی داستان، ماں اقواہم و قالوا انما کفرنا بما ارسلتم بہ و انما لفی شکرتنا و تی دیان، و گوشتش مائیں آچیز یا کہ شمارش رہد انگ گوں آیبان، ماں شکت ہمایانی چہ ہما را ہما کہ منزل ۳

ع ۱۳ مع ۶

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

نشان، بجز چہ خدای، دگہ کس معلوم نہ انت البت چنت قوماں کہ آیان عربانی گور، زیات نامدار انت آیبانی نام، گران، وایدگران، ماں و الذین من بعدہم و اور کنان، گوشتالی فرمائیت کہ اے قوماں ہرچ انجائے بوت زانا آشمارا معلوم نہ انت۔ حیرانی کپ ایت اینکہ قوماں ساری، تباہ بو تگنت و چہ آیبانی احوال، انکنت شمارا ہیج عبرت حاصل نہ بو تگ۔ (تنبیہ) ابن عباس، لا یعلمہم الا اللہ، وانا ان فرمان گت کذب النساءون، یعنی انساب، ہر سچیں علم دارو کان دروغ بندانت۔ عروہ بن الزبیر فرمان کنت کہ ماچشیں ہیج شخصے نہ دیست کہ آچہ معین عدنان، زیات نسب، مالان، پیش دارو ک انت و اللہ تعالیٰ اعلم، یعنی کاقران چہ زیاتیں زہر، و تی لنکان، گڈ پاجنت چوشکہ ماں دگہ جاھے ہست انت عضو علیکم الا نامل من الغیظ یا نبیانی خبران، اشکان، چہ زیاتیں حیرانچی، و تی داستان، بہ و تی دپ، ایر کنت، یادستان، بہ دپ، ہنمگ، بران، اشارہ کت کہ بس لوں چپ بکن یا چہ مے، اے زبان، ابید چہ اے جواب، دگہ ہیج امیت مدار کہ

آدمی پیدا کرتے یا پیغمبر خیران، اشکان، کنش و کرمی کنگ، چپر پر دوش کنگ، وئی دستش پر دپ، برت، داسے ہم ممکن انت کہ آید ہوں، ضمیر کفار، نیمگ، و احوال ہوں، ضمیر رسول، طرف، راجع بہ بیت یعنی ملعونان، وئی دستان، ماں پیغمبرانی دپ، سیک دانتت کہ بالکل حج مکوشنت یا سردو عین ضمیر رسول طرف بہت یعنی سیکس گستاخی کنان، نبیانی دستان، ماں ہمایانی دپ، سیک دانتت لھتیں واجر گوشتت اد، چر، ایدی، مراد نعمت انت یعنی ہرچ مزین شائیں نعمت نبیان، پیش کرتنت مثلاً شراخ الہم وغیرہ آبان، بہ ناقدری، ہمایانی نیمگ، تریننت حج، را قبول اش نہ کت چوشکہ ماں میے بتلان، گوشتت کہ من فلانی، داتگیں چیز، ہمانی، دیم، بحت، بھر حال ہرچ معنائے گرگ درستانی خلاصہ ایش انت کہ اشان خدایہ نعمتانی ناقدری کرت و انبیاء علیہم السلام، دعوت اش قبول نہ کت گوں آبان مزین گستاخی، پیش اھنتت - ۱۲

ہمے صفحہ، فوائدا: دل یعنی خدایہ ہستی و

وحدانیت توچشیں چیزے نہ انت کہ ماں آئی شک و شبہ،

گنجی نش بہ بیت انسانی فظن و ت خدایہ سرا گواد انت

علویات و سفلیات، عجیب و غریبیں نظام شہادت دنت

کہ اے ماشیں پر زہان، ماں وجود، قالب، یاروک

پدا آبان اڈکنان مزین محکمیں رہ بند، کار کوگ مزین

زبردستیں طاقت ایت کہ آئی، مزین سر جیس حکمت،

عالم، ماشیں، بہ وئی قابو، داشتگ پمشکا متزین

مشک، ہم یک نہ یک پیما ماں خبر، منگ، دگہ علاج

نیست کہ مسترین خدایہ آئی، زمین و آسمان وغیرہ پدا

کرنگت ہمابیت کنت کہ آچہ حوروس خدایان برز تر و

بالا، جاہ منند بہ بیت، نبیانی تعلیم ایش انت کہ وھد

انسانی فطرت، یک زاوگر حکیم و قادر و زوراکیں منبع

الکمالات خدایہ راجاہ یارت پدا ماں ادھام و گمانانی

پچکل، مان دیان، اے سادھیں فطری عقیدہ، را

چیستان یا لیوک پر چا جو کنگ بیت وجدان و ت گواہی

دنت کہ ماں یک قادر مطلق و عالم الکل خدایہ موجودگی

یک ڈوک یا درجک یا انسانی تصویر یا آسمانی سیارہ یادگ

کتام مخلوق، ماں الوہیت، شریک کنگ، پچگیں و

راستیں فطرت، آواز، لگتال یا بد ڈول کنگ، ہم معنی

انت، آبا ماں خدا و زقروس، ذات و صفات، معاذ

اللہ، چیزے کسی مارگ بوت کہ آئی، مخلوق چہ خدایانی

جمعیت، تلالی کنگ لوٹیت، دل یعنی ماتوار رز جنیں

در اصل چہ مے برکت، آسما را وئی طرف، تواریجنگ کانت

کہ توحید و ایمان، راہ، کام گجان، آئی مقام، قرب،

سر بہ بیت، اگن شما چہ وئی حرکتان دست، کشان،

ایمان و ایقان، راہ بند، اختیار بکن انت توجہ ایمان

یارگ، پیشتر دستیں گناہان (بجز حقوق و زواجی)،

معاف کنت پدا ایمان یارگ، پدہر ہمیں عمل کن انت گوں

شما ہما ہمیں معاملہ کنت، دل یعنی بہ کفر و شرارت، سرا

جلگ، صورت، ہرچ تاوانے شمارا رگی ات چہ آئی،

شما امان دیگ بیت وھمکر مدت ماں دنیا، مان ات

سکون و دلجی، زند، گواہین ات، یتبختکو متنا

حسنا، و فلدحیبتہ حیوۃ طیبۃ، وغیرہ نصوص،

موانق، دل یعنی خوب خدایہ بحث خبر، ویل بکن -

شما درابت، وئی، بگوش ات آبا شما آسمان،

فرشتہ ایت یا چہ انسانی جنس، ابید، جنسے ات وھدے کہ شہادگ، حج نہ ات مے دابیں انسانے، تو آخر ماچو شکائی بہ تخی خبرانی سرا یقین بکنیں نئی واھگ چوش

بیت کہ مارا چہ قریبی مذہب، سندان، وئی تابع، بکنے، تو دلچم ہو کہ ہجر چوش نہ بیت آگن شہادتی سرا فضلی، ثابت کنگ و ماں وئی مقصد، کامیاب بوگ لوٹات تو

یک ہنجیں سز ظاہری نشان یا خدائی قبائلے پیش بردار کہ آئی دیما لوٹگ نہ لوٹگ ہر یکے، گردن حمل بہ بیت و اے ہما وھدے بیت کنت وھدیکہ بہ مے فرمائش، رد،

شما مجزہ پیش بردارے، دل یعنی شے اے کپ راست انت کہ مانہ فرشتہ اس نہ دگہ مخلوقے بلکیں ما بشریت، مثل شما اس۔ لیکن ماں انسانی فردانی جنس، احوال و

درجہانی اعتبار، آبا زمین و آسمان، کد، فرق و تفاوت نہ انت آخر اینکروا اشاوت مشاھدہ کن انت کہ خی تعالیٰ، چہ جسمانی دماغی اخلاقی و معاشی جادوانی اعتبار،

طہیں انسانان، لھتیں انسانانی سرا چنکر فضیلت داتگ پدا اگن چوش گوشتگ بہ بیت کہ خدایہ وئی لھتیں بندھان، آبا فی نظری قابلیت و اعلیٰ ملکات بہرکت، روحانی

تَدْعُونَا اِلَيْهِ مُرِيبٌ ۱۰ قَالَتْ رُسُلُهُمْ اِنِى اللّٰهُ شَكُّ فَاِطِرْ

شما مارا توارجن انت پدا، نیمگ، ما، ما، وئی دل، گوشتت آبان پیغمبران کہ اللہ بارہ، شک انت چہ؟ ہما کپداگ

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَدْعُوْكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ

کونکت آسمانیک و زمین، دل آ توارجنت شمارا تہا کہ بختیت بہ شما چیزے چشے گناہان و

وَيُوْخِرْكُمْ اِلَىٰ اَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ قَالُوْا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا اَشْرٰكٌ مُّشْرِكٰٓءٌ

و مہلت بدنت شمارا تاں یک مدتے مقرر تگیں و گوشتت شما و ہنجوشیں مردم ات مے ہمیں -

تُرِيْدُوْنَ اَنْ تَصَدُّوْا عَمَّا كَانِ يَعْبُدُ اٰبَاؤُنَا فَاْتُوْنَا

لوٹیت کہ بندکن انت مارا چہ ہما چیزان کہ عبادت کنتت مے پت پیر کان نور بیارت

بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۚ قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ اِنْ تَخٰنُ الْاَشْرٰكُ

دیسلے روشنیں وگ، گوشتت آبان رسولان گوں آبان ما و ہنجوشیں مردمیں

مِثْلَكُمْ وَاَلَيْسَ لِلّٰهِ يَسُنُّ عَلٰى مَنْ يَّشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ

شے ہمیں لیکن اللہ احسان کنت بہ ہر کسے سر کہ بلوٹیت چہ وئی بندیان و وے کار نہ انت

لَنَا اَنْ نَّاتِيْكُمْ بِسُلْطٰنٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَعَلٰى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ

کہ بیاریں شے گورا سندے مگر بہ اللہ حکما، وہ اللہ سرا بیدانت کہ توکل بکنت

الْمُؤْمِنُوْنَ ۗ وَمَا لَنَا اَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلٰى اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰٓنَا

ایمانداران و چون انت مارا کہ توکل مکنیں بہ اللہ سرا حالانکہ سوچی و کنتت مارا

سُبْحٰنًا وَاَنْصَرِيْنَ عَلٰى مَا اٰذَيْتُمُوْنَا وَعَلٰى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ

درستیں راہ و ماصبر کنیں بہ ہما تکلیفان کہ شمائش دیتت مارا، وہ اللہ سرا بیدانت کہ توکل بکنت

الْمُتَوَكِّلُوْنَ ۚ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا رُسُلُهُمْ اَنْخُرْجُوْكُمْ

توکل کنو کاں و گوشتت کافران گوں وئی رسولان کہ ما درکنیں شمارا

مِّنْ اَرْضِنَا اَوْ لِنَعُوْدَنَّ فِىْ مِلَّتِنَا فَاَوْسٰى اِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ

چہ وئی زمین، یا پچرتت ماں مے دین وگ گڈ احکم رہدات آبان گورا آبان رب،

کمال و باطنی قرب و ہما اعلیٰ مقام و سرگزنگ کر آٹرا "مقام نبوت" یا "منصب رسالت" گوشت تو ماں اشیء مشکلیں گپ جی انت ہر جا و رء چہ دعویٰ نبوت اے لازم نہ بیت کہ ماچہ وتی بشری نسبت و ابید ماگوں دگہ جسے دے ہوگے دعویٰ کنیں۔ البتہ اینکرت ثابت بیت کہ حق تعالیٰ چہ وتی بندہاں لھنیں ہر سرا یک خاصیں اجسانے فرمائیت کہ آہ دگرانی سرانہ بیت۔ وک یعنی نوں پشت کیت سند و ثبوت پیش کنگ ہر قصہ۔ گڈ اچہ خدا ہر حکم و ماساری و وتی نبوت ہر سند و نشانیاں ہر ثبوت د آئیں کما قال جاء تلهو رسکھو بالیبیات ہر انسانے منگ بلوٹیت پہ آئی دلیجی گڈ ابس انت باقی شے فرمائشان و تمام کنگ تو اے جہرہ مئے قدرت و نہ انت نہ مئے نصرتی عقلا بہ آلی سر اموقوف انت خدا تعالیٰ وتی حکمت ہر روء ہر ج سند و نشانے بلوٹیت شمارا پیش داریت۔ چہ فرمائشی نشانیاں پیش دارگ و ایمان حاصل نہ بیت البتہ چہ خدا ہر بخشگ و آ حاصل بیت لہذا یک ایماندارے ہر آئی ذات ہر دوسرہ کنگ لوٹیت اگن شمارا قبول دار نہ بیت وہ مئے عداوت و نادان دیگ و لانا ک

لَهُلِكُنَّ الظَّالِمِينَ ۱۳ وَلَسُكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ
 کہ ما غارت کنیں اے ظالماں و آباد کنیں شمارا ماں ہما زمین و رند چہ آیان و
 ذٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِي ۱۴ وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ
 اے سبیت ہما کسا کہ ترسیت چہی ہم و اوشنگ و ترسیت چہی عذاب ہر سیا۔ و کا میا پیش لوٹیت پیمان و نامرادوت
 كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ۱۵ مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَى مِنْ مَاءٍ
 ہر یک سرکٹے ضدیے و آئی ہر دجما دوزخ انت و دارینگ بیت آبارا
 صَدِيدٍ ۱۶ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ
 ریم ہر آپ ہر گٹ گٹ ابر بارت آیا و چہ گئی ابر بارت نکنت و کیت آبارا موت
 مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَهُوَ بِمِيتَةٍ ۱۷ مِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ۱۸
 چہ ہر طرف و آ امریت و آئی ہر دیمانت سختیں عذاب و
 مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ
 حال ہما ک نیک منکر بوتنت چہ وتی رب و آ یا نی عملان ہما ہر پیمانیت کہ سکت کش ات پہ آئی ہر سرفوات
 فِي يَوْمٍ عَصِيفٍ لَا يَاقِدُونَ مِنْهَا كَسْبًا عَلٰى شَيْءٍ ۱۹ ذٰلِكَ هُوَ
 ماں ترندیں گوتیے روج و پہ سچ ہر سراقدرش نیست چہ وتی کٹ کتیناں۔ ہمیش انت
 الصَّلٰى الْبَعِيدِ ۲۰ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
 رد ہوگ چہ را ہا دور کنگ و تو کنگرے چہ کہ اللہ پیدا کنگت آسمان و زمین
 بِالْحَقِّ اِنَّ يَسْأَلُكَ رَبُّكَ عَنْ يَوْمٍ جَدِيدٍ ۲۱ وَمَا ذٰلِكَ
 پہ حق۔ اگر بلوٹیت بارت شمارا و کاریت دگہ مخلوقے نوکس و اے
 عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيزٍ ۲۲ وَبَرُّوا اللّٰهَ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعُفٰۗءُ الَّذِينَ
 پہ اللہ ہر مشکل نہ انت و اللہ ہر دجما دکنیت اوشنتت دت پہ گوشت کمزوران گوں ہما کنگ
 اسْتَكَبَرُوا اِنَّكُمْ تَكْفُرُوْنَ ۲۳ اَنْتُمْ مَعْنُونَ عَنَّا مِنْ
 مزں اش حساب کنگ و نار ما و شے نا بعدار بوتیں آیا شمارا چہنت کن ات مارا چہ

بسنگو تو مئے بھروسہ ہما خدا ہر بانی و امداد ہر سراقم
 ما نوک انت وک یعنی حق تعالیٰ و مارا توحید و عرفان ہر
 شربت و نوشا مینان و حقیقی کامیابی ہر کشگ ترینگ
 گڈ اچون ممکن انت کہ ما بہ آئی ذات و توکل ممکنیں۔
 وک یعنی شمارا توری ہر قدرت زاوان و تکلیف بد بیت چہ
 خدا فضل ہر مئے توکل ہر تہا فرق پیدا نہ بیت متوکلائی کار
 ابش نہ انت کہ سکتی سوریان و گندان ہر چہ توکل استقامت
 ہر کشگ و پشت و بکنز انت۔ وک یعنی وتی توکل وغیرہ ہر
 گپ و ہن زیاتیں بزرگی ظاہر ممکن بس نوں چہ دوسرہ ہر
 یکے قبول دار نہ بیت۔ یا شمارا چہ بعثت و پیش ہر پیمان گوں ما
 ہو ترہور بہ بیت و ہر کس شمارا بدراہ کرنگت آیان پدا مئے
 گوہنیں دین و داتر بکننت و اگن نہ شمارا رستان ہر چہ
 ملک و جلا وطن کنگ بیت۔ ۱۲
 ہمے صفحہ و فوائد۔ وک یعنی اشان شمارا چون
 درکننت ماوت اے ظالماں و تباہ و برباد کنان ہر ہر مہر امیگی
 چہ ادا ہر خوش درکنیں کہ پدا کدی و اترکت نہ کننت و آیان
 بدل و شمارا و شے مخلصیں و قاداتاران و ماں سر زمین ہر
 آباد کنیں۔ گند مکہ و کافران و نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و
 مسلمانان ہر چہ مکہ و ہر مہر امیگی درنگ لوٹیت ہما دارا یک ہر
 آخر انجام اے بوت کہ اودا اسلام و مسلمانانی دائمی قبضہ
 بوت و کافر نام و نشان ہم اودا باقی نہ مانے۔ وک یعنی ہر برا
 بیان بوٹیں کامیابی ہر ہما مردمان انت کہ آچہ خدا ترسنت
 چوش خیال کنان و کہ آ مئے تمام کاران ہر ہر بگنیت و یک
 روچے ہر حساب دیگ و آئی رو برو و اوشنگ کیت کہ اودا چہ
 آئی زبردستیں عذاب و کہے پناہ دیوگ ہم نہ بیت۔ وک یعنی
 پیغمبران چہ خدا ہر مدد طلب کت و فیصلہ اش لوٹیت چنا نچو نوح
 علیہ السلام ہر چوش گوشتگت فاقح بینی و بنیہم و ذخا و
 نحتی الخ لوط علیہ السلام ہر فرمائیت رب نحتی و اهلنی و ما
 یعملون۔ شعیب علیہ السلام ہر عرض کت ربنا افخ بیننا
 و بین قومنا بالحق موسیٰ علیہ السلام ہر چوش دعا کت
 رَبَّنَا اِنَّكَ اَتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَاةَ الْاِخْوَاعِ وَكَافِرَانَ
 و ہدیگ دبت کہ چہ ابکر دراجیں مدنے ہر مارا عذاب ہر
 ہر دیان انت بلے آئی آثار و نشانیاں چہ ظاہر ہر ہر گنگ
 نہ بیت تو پہ کلاگ و مسخرہ و گوشتگ و لکننت ربنا نحتل
 تَنَا قَطْنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ (ص رکوع ۲) وَاللّٰهُ
 اِنَّ كَانَ هٰذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَامْطُرْ عَلَيْنَا

حِجَادَةٌ مِنَ السَّمَاءِ اَوْ اَتَيْنَا بَعْدَ ابِ الْبَحْرِ (انفال رکوع ۴) اے واقفیش ہر گفنا رانت نوح ہر قوم ہر چوش گوشتگت فاقح بیننا ہر شعیب ہر قوم ہر گوشت
 فَاَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا و غیر ذالک غرض چہ ہر دوسری طرفاں زون فیصلہ کنگ و واہگ بیت۔ وک یعنی پیغمبران خدا ہر توار کنگ ہر سرامد سر بوت۔ و ہر یک سرکش و ضدی
 نامراد بوت ہر چہ ہمیں خیال و سوڑگ اشان ماں دل و داشتگت یک دمانے ہر کافر بوتنت نہ آوت ماننت نہ آ یا نی خیال و سوڑگ پشت کیت انت ماں یکس دمان ہر
 درست سر و چہ بوتنت۔ وک یعنی اے و ادر و عذاب ات چہ آئی ہر دوزخ ہر ہر کس نہ دارگ انت کہ اودا ترندیں تن و ہدیگ آیان و ریم یاریم ہر آپ و ارینگ بیت۔
 وک یعنی چہ دوسری طرفاں واری کننت ماں حدیث ہر انت کہ فرشتہ اس ہر گرز و سر و جنان ہر زبردستی ماں دپ اش ماں کننت و ہدیگ اشان دپ ہر نزدیک ہر ابرت چہ زیاتیں
 گرماش و داں دماغ ہر پوست لڑان ہر جہل ہر لوچان بیت ماں دپ ہر سر ہوان ہر گت ہر بند گریت گوں مزں گرہ چیل و جہاں ہر یک یک گٹ ہر چہ بزننت و ہدیگ اے ماں

لاپ (شکم) سے سرنبت تو روزانہ ایک بک، پھر ان دنوں چکل دنت و سقوا ماء حیمما فقطع امعاءہم (محمد رکوع ۲) "وَأَنْ تَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهُ" (کہف رکوع ۴) (اعاذنا اللہ منها و سائر اوطامین)۔ وہ یعنی چہ آئی نوشگ و چہ بیت نوشگ و چہ ایں کنڈاں آٹرا و تی موت کندگ و کیت چہ سر و بگر دال یاداں ہر عضو سرنبت و سکرات طاری بیت چہ ششیں طرفاں ہلاک کنویں عذاب آئی و سر بلغار کنت۔ چہ اے زندہ آشزار و سرنار و بان و موت تریج و بیت لیکن موت ہم نیت کہ آیاں چہ کلین تکلیفان نجات بدنت یک عذابے و پدردگ نوکیں عذابے سر و شاخ کشیت کما نضجت جلودہم بد لذہم جلودا اعیزہا لید و قوا العذاب (سارغ) شعو لا موت فیہا ولا یحیی (اعلیٰ ع) اللہوا حفظنا۔ وہ لہنیں کافران اے خیال ماں دل و بلکیں بیٹ کہ آخر ماں دنیا ماں بازنیکیں کار ہم کر تگیں۔ جاگے خیرات و صدقہ و انگلیں کسے و کشاد کر تگیں، منی خوش اخلاقی و اباز مشهورات کہ گوں ہر کس بہ شتری و دیما در احکوں۔ یک نہ یک ڈو لیا خدای عبادت ہم کر تگتوں آیا اے دستیں کار او ہدے و چہ کار نہ دینت

آئی پستہ ماں اے مثال و دیگر بونگ یعنی ہر کس خدای صحیح معرفت حاصل نیست محض فرضی و وحی خدای عبادت و کنت آئی تمام اعمال بالکل بے روح و بے وزن آئی اعمال ماں محشر ہنجوش مال کنتت چوش کہ طوفانیں گوات پوران و بال دنت کہ آبیانی نام و نشان ہم پشت نہ کیت۔ آروح و چہ نیکیں عمل و کافر و دست ہو کر بنت حالانکہ آموچ و نیکیں عمل و سک زیات ضرورت بیت الشراکرا اے چہ نیں حسرت و افسوس و ہدیت کہ ہر سچ عملان و ما قرب و موجب زانگت آپرانی جب و پیمانہ ہما و ہدے بے حقیقت ثابت بنت و ہدیہ اے دگر مردم چہ و تی نیکیں کارانی بردردان و تی بالاد و شہود کنوک بنت۔ وہ یعنی بلکیں کافران و ماں دل و اے خیال پیدا بہ بیت کہ درست ماں خاک و آوار بان و خاک بنت گدا دوبارہ زندگی چہ کجا، قیامت و عذاب و ثواب وغیرہ کل قصہ انت، آیات و پیش دارگ بوت کہ ہما خدای کہ آئی و آسمان و زمین گوں کا لیں قدرت و حکمت و پیدا کر تگت پد آئی و شمار از سر نو دوبارہ پیدا کنگ یاد کر مخلوقے و بہ شے جاگے آرگ ہج مشکل نہ انت آگن زمین و آسمان و محکمیں نظام گندان و اے یقین بیت کہ آئی پیدا کنوک قائم داروک یک حکمت داروکیں کار بگرے چوشک ماں لفظ "بالحق" و تنبیہ کت تو چونکا کی گوشگ بیت کنت کہ آئی و اشرف المخلوقات (الانسان) و ہفت و پیدا کر تگت و چہ آئی تخلیق و ایجاد و ہج مزین شایں مفسدے وابستہ نہ انت یقینا چہ اے زندہ پدید دگر زندگی و لوگ لوٹیت کہ ماں آئی و آدم پیدا شہ و مفسد بہ یک جوان و شترتیں راہ بندے و پدرا و ظاہر بہ بیت و یعنی چہ درستان مسترس عدالت و پیشی بیت ۱۲۔

ہمے صفحہ و فواہد۔ و اے زندگی گیری کنوکاں گوں و تی واجہان و گوشتت یعنی ماں دنیا و شہا مسترو کما شاتے و مادام شے زندگی گیری کر تگت مروچی اے سکے ساعت و مکیں مے مدد و بکن ات باریں چوش بیت کنت کہ خدادندی عذاب و کتام بہرے و پر ما کیں سبک بکن ات اشان ماں دوزخ و روگ و پد گوشتت یا حشر و میدان و ابن کثیر و اولی مطلب و ترجیح و اتنگ لقولہ تعالیٰ و اذ یبتخا حون فی النار فیقول الضعفاء لئذین استکبروا انا کنا نکتکم نبعاً لآیة و غیر ذلک من الآیات۔ واللہ اعلم و یعنی آگن خدای ماں دنیا و مارا ہدایت و توفیق بداتیں تو ما ہم شمارا بہ تجکیں راہ و بہترین۔ لیکن ما سر یاد و ارت و کپتیں و شے حقان و ما ہم زرتنت یا مطلبی چوش انت

عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ط قَالُوا لَوْ هَدَنَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرَعْنَا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ ۚ وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَلَّآ أَقْضَى الْأَمْرَ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ وَتُبَدَّلْتُمُ الرِّبَا فِي بَيْتِ اللَّهِ وَعَدْتُمْ عِدَّةً وَمِنْ وَعْدِكُمْ لَأُنْتَبِهَنَّكُمْ فَانْحَلَفْتُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلَوْلَمُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنَا بِمُصْرِخِي وَإِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ وَأَدْخَلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ عَمَلِ كُنُكْتِ مَاں باغان کہ تجنت چہ آبیانی چہ سراجو ہمیشہ مانند ماں اودا پوتی رِبِّهِمْ تَحِيَّةً فِيهَا سَلَامٌ ۚ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً بَرُّوْكَارِ حَكْمٌ آبیانی ملاقات ماں اودا با یکدیگر سلام و دیگانت۔ تو ندیت کہ چہ طور بیان کت اللہ مثال پاکیزیں طِبَّةٌ كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ۚ خَبْرٌ و مثال پاکیزیں درجک انت کہ بن آئی و محکم انت و آئی و شاخاں ماں آسمانیت و تَوْتِي أَكَلَهَا كُلٌّ حِينَ يُادِنُ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ دنت و تی ثمریا ہر موسم و پوتی پروردگار حکم و ف و بیان کنت اللہ مثالان

کہ اے و ہدے آگن خدای تعالیٰ ماں چہ اے عذاب و در آیک و یک راھے سوچ بدنت تو ما شمار ہم ہمارا و سوچ دانتگت نون ماوت ہم مثل شہا عذاب و گرفتاریں۔ و عذاب ہم ہنیں بیت کہ چہ آئی و رسنگاری و ہج رہ بند نیست انت نہ چہ صبر و خاموشی و چیزے فائدہ رسبت نہ داویلا و فریاد کنگ و چیزے حاصل بیت۔ و یعنی حسرت و کتاب و پد و ہدیہ جننی و ماں جنت و دوزخی و ماں دوزخ و روگ و فیصلہ بیت آو ہدے کافران و روان و یا چہ داخل بونگ و پیش ابلیس یعنی الزام جنت کہ مردود دنیا تو مے راہ بست و گمراہ کت و مروچی ماں بہ چشیں عذاب و گرفتار کنائیت نون کتام تدبیر مثلاً سفارش و غیرہ و بست و بندے بکن تا کہ ما خدای چہ لے عذاب و رسنگار بہ نہیں۔ گدا ابلیس اشانی دیما گشتانک دنت کہ آئی خلاصہ ابلیس انت کہ بے شک خدای تعالیٰ و صادق القول پیغمبرانی معرفت و ثواب و عقاب

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

جنت و دوزخ و بابت و برحقین وعدہ فرمائینگت، کہ آیانی راستی ماں دنیا، گوں دلیل و ثبوت و موجودات و مردچی گوں چم ظاہر، ہم گندگ بیت۔ من بہ آئی مقابل و لھتیں دروغ بست و دروغیں وعدہ کرتوں کہ آیانی دروغ بہ کمیں فکر و رند او و ہم دت ظاہر بوتگت و اد و چمانی دیما موجود انت منی گور و نہ دلیلے هست نہ ثبوتے و نہ مناچشیں قوتے هست آت کہ زبردستی شمارا بہ یک دروغیں خبرے و قبول داری و لاچار بکتیں البت من بدی و یک تحریکے کت و شمارا بہ وئی مقصد و تواریج توں شہادت بہ دشی و درکان و زرت و آھتے من شمارا ہرچ کارے فرمائینت شما آکار و دستاں و انجام دات۔ اگن من شمارا اغواء بکرتیں گڈا شمارا چاچان و بندگرت و بنیر دلیل و ثبوت و منی دھب و سچان بوت ات، انصاف ہمیش انت کہ منی بدل و وئی نفسان و ملامت بکنے منی جرم اغواء و ویل بکنے لیکن منارا جرم حساب کنان و شمارا چونکائی دت بری الذمہ بیت کن ات مردچی شمارا مدد دیگ درکنار۔ چہ شے جرمند و مددگرگ ہم ممکن انت من دشمار دست دتی جرم و رو و گرفتار کنگ بوتگیں کسے یک دگرے و فریاد و ہچ گرت نہ کنت شہادت چہ وئی احمق و منارا خدائی و شریک جوڑ کرنگت (یعنی لھتیں و براہ راست شیطان و عبادت و بندگی کت و بازین و آئی جہان و ہنجوش قبول کت کہ ہنجوش مردم خدای حکمان و قبول دار بنت) بہر جا و رہ چہ وئی جاہلی و نادانی و شمارا ہرچ شرکے کرنگت اے و ہدی من چہ آئی انکار و دتی بیزاری و ظاہر کنان یا بہ بعا شکر کتوئی، و تھا یا ع سببیت مراد انت گڈا مطلبی چوش بیت کہ شمارا خدائی رتبہ دات ہمیشکا من ہم کافر بوتوں۔ اگر منی خبرانی نیمگ و کسے و دل گوش گور متگیں تو من چونکائی و ماں کفر و طغیان و اے درجہ و سربوتگتوں نوں ہر یک ظالم و مشرک و وئی کتگیں کارانی دردناکیں عذاب چشمگ لوٹیت و او یلا کنگ و الزام جنگ و نوں ہچ سببیت حاصل نہ بیت ماں گوستگیں آیت و ضعفاء و مستکبرین (اولس و سرداران) و گفتگو نقل کنگ بوتگت ہما مناسبت و اد و دوزخانی مستزب سردار (ابلیس لعین) و گشتانک نقل فرمائینت چونکہ اولس و الزام و آیانی فریاد ہر دو میں جاگہاں بکتیں پیمات شاید ہمیشکا شیطان و گفتگو و ہدی و آئی ذکر اتی زانگ نہ بوت و اللہ علم اے گپ و ترانانی بیان کنگ مقصود ایش انت کہ مردم ہمار و ہج و نفسا نفسی و نقشہ و شہین و دیما داران و چہ جن و انس شیطانانی رند گیری و دتا راد و بردارنت۔

وگ اے بطور مقابلہ کافرانی سزا و پدمونانی انجام و بیان انت۔ و حضرت شاہ صاحب نوشتہ کنت کہ ماں دنیا و سلام، دعاء انت سلامتی لوٹگ و اد و سلام، گوشتگ مبارکبادی انت، سلامتی حاصل کنگ و سرا۔ و یعنی پجارات و فکر بجن ات چو نہیں با موقع و معنی درشان کنوکیں مثال ایت عقل مند ماں آئی و ہر قدر فکر جنت صدہانی حساب و ماں آئی و باریکیاں سرو شاح کشت۔ و ماں خوبیں گپ و کلمہ توجید و معرفت الہی و گپ مراد انت ماں اشی و ایمان و ایمانیات قرآن حمد و ثنا تسبیح و تہلیل راست گوشتگ کل داخل انت۔ و ماں گیشتر آثار و روایتان اد و چہ خوبیں درچک و مصداق مچ و قرار دیگ بوتگ اگن چہ دگہ خوبیں درچک ہم ماں اشی و تحت و آتک کنت۔

و یعنی آئی ہنڈال ماں زمین جہلانکیان نالان بہ بنت کہ زور و طوفانیں گوات ہم آرا چہ من و لگوج کت مکنت و مل آئی و آسمان و سک بہ بیت یعنی آئی شاخ سک بر زوبالاد چہ زمینی ایلنگیاں دور بہ بنت۔ و یعنی ہچ فصلے چہ بزدیگ و خالی مروت یا بندہ خبر و دوازده ماہ صعب و بیگاہ آئی سراتازگیں نیوگ بہ لگنت - ۱۲

لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۲۵﴾ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ

پہر مردمان تاکہ (آفکر کینت و) پنت بزورت۔ ڈگندگیں خبر۔ مثال و گندگیں

خَبِيثَةٍ ۱۲ اجْتَنَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿۲۶﴾ يَتَّبِعُ

درچک و پیمانہ کہ گوجک بونگ چہ زمین۔ سرا و نینت آیار اقرار و مضبوط کنت

اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي

اللہ مسلمانان و پیمکین خبر ماں دنیا و زندگانی و ماں

الْآخِرَةِ ۱۲ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿۲۷﴾

آخرت و ک و گمراہ کنت اللہ ظالمان و کنت اللہ ہرچیکہ بلوئیت و

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الَّذِينَ يَدْعُونَ لِيُحَلُّوا أَوْلَادَهُمْ

توندینت چہ ہما کسان کہ بدیش کنت اللہ نعمت کہ کفر و اولاد قومہم

دَارِ الْبُورِ ۱۲ جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا وَيُبْسِئُونَ الْقُرْآنَ ﴿۲۸﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ

ماں نہاسی لوگ (یعنی) ماں دوزخ و پترت ماں آئی و تھا و ادبیں جاگیے۔ و مقرش کت یہ اللہ

أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ ۱۲ قُلْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا مَصِيدَ كَوْمٍ إِلَى

شریک تاکہ بدراہ بکننت چہ آئی و راہا و بگوش کہ مزہ بکن ات بدگروگی انت شمارا یہ آس

التَّارِ ۱۲ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا

نیگ و ک و بگوش منی بندہ آن ہما کہ ایمانش آرتگ کہ قائم بدانت نمازا و خرچ بکننت

مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمَ لَا بَرَّ

چہے داتگیں روزا یہ چیری و ظاہری و پسر چہ اشی و کہ بیئت ہمارو چہ کہ نہ سودا ہستنت

فِيهِ وَلَا خَلَّةٌ ﴿۲۹﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْزَلَ

ماں آئی و تھا و دوتی و اللہ ہانت کہ پیدائی کنتنت آسمان و زمین و آیری گنتگ

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ

چہ آسمان و آپ و پدائش انہی چہ آئی و ثمرہ روزی پہ شاملا و پہ شے فرمانے کنگ

مذلل ۲

وَلِكَلِمَةٍ كَفَرٍ دَرُوعٌ غَيْرُ هَرَبِكُمْ كَلَامَهُ كَأَخْدَانِ تَعَالَى مَرَضِي بِرُخْلَاقِ بَيْتِ مَا لَمْ يَخْبِيْتُهُ ۱۲ دَاخِلِ انْتِ . وَلِأَكْثَرِ مَفْسَرَانِ چہ اشی و حنظل مراد گنتگ جنائی و
نفظ و عمومیت و روع و ماں اشی و ہر یک خرابیں در چک شتا مل بیت کنت۔ وک یعنی ہندال ہج بیت گوں اشارہ و چہ بن و و لگوج یہ بیت چوش بگوش کہ
آئی بے ڈولی و نایا نداری و ظاہر فرما بیت ہر دو میں مثالی حاصل ایش بوت کہ مسلمانانی توحید و ایمان و دعویٰ بیکا و راست انت کہ آئی دلائل صاف و روشن
و مضبوط انت چونکہ آسانی فطرت و موافق انت ہمیشکا آئی ہندال ماں دل و جہلا نکیان اثر کنت و خو بی عملانی شتا جوں مطرا داری آسمان و نیگ و
سر کشتنت۔ اَللّٰهُمَّ بَصِّعِدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ بِرَفْعَةِ (فاطر کو ۲۷) چہ آئی و لطیف و شیرین بران موحیدین و دپ و نک مدام لذت گروک بنت
نغرض حتی و صداقت، توحید و معرفت و ابدی سرسبز در چک روج پہ روج روم و ران و گوں مزین پانڈاری و بالا روان بیت آئی و برخلاف دروغیں خبر و کفر و شرک و

باطلس دعویٰ و ہندال و بنیاد ہج دروہ نہ وارت یہ کیس
ہر جنگ و در سبت ماں نا حقیں خبر و ثابت کنگ و توری
ہر قدر زور چکا سگ یہ بیت لیکن انسانی فطرت و ضمیر و
بر خلاف لوگ و سبب و آئی ہندال ماں دل و جہلا نکیان
اثر کنگ نہ بنت۔ یہ کیس دگوش گور کنگ و رد و غلط
معلوم بنت ہمیشکا مشہور انت کہ دروغ و یاد نہ بیت یعنی
راست و پیمانوں و تی پادان رفت نہ کنت نہ چہ آئی و ماں دل
نور پیدا بیت۔ امام فخر الدین رازی و صوفیانی پیمانے مثالی
بیان باز دراج کش کنگ ادا آئی نقل و گنجی نش نیست۔
وک یعنی حتی تعالیٰ چہ توحید و ایمان و خیران مومنان و ماں
دنیا و آخرت و مضبوط و ثابت قدم کنت پشت کیت قرہ
منزل کہ آماں دنیا و آخرت و مباحی و برخ انت آراہینگو
یا ہما گور نیگ و بلوٹیس شمار بکنیں چنانچہ چہ سلف ہر دو میں
قسم و اقوال نقل کنگ بولگنت خلاصہ ایش انت کہ مومنان
چہ دنیا و زندہ بگردان محشر و ہے کلمہ طیبہ و برکت و مضبوط
و ثابت قدم ماں دنیا و دنیا ہر چ پیمیں حوادث و آفات
دیما بیانت توری زیات سکیں جنجالے بیت ماں قرہ منکر
نکیرانی جست و با و است بہ بیت محشر و ہونا کیں ندر گ مرقہ
ہوش و ماش ہر قدر بال دیوک بہ بیت، بہ ہر وہدہ اے
توحید و کلمہ آئی جو اوردی و استقامت و ذریعہ ثابت بیت۔
وہ چہ انصافاں اداء مراد کفار و مشرکین انت آیان
ماں دنیا و ہم بدراہ بوتنت و داں آخر بدراہ و بزرگ بنت
کدی حقیقی کامیابی و کشک و نہ گزندت۔ وک یعنی بہ دتی
حکمت و روع و ہر پیمیں معاملہ گوں ہر کس کنگ مناسب
بزانت ہما پیمیا کنت۔ ک چہ اشی و کافر و مشرکانی سردار
مراد انت خصوصاً قریش و رؤساء کہ ہمیشاں دست و
عربانی جہارت ات یعنی حتی تعالیٰ و اشانی سرا چوں احسان
کرتنت بہ اشانی ہدایت و پیغمبر علیہ السلام و دیم دات
قرآن و نازل کت دتی حرم و لوگ و اشان و مجاور کت،
عرب و سرداری دات اشان اے نعمتان و احسانانی بدلہ
چوش دات کہ خدایہ ناشکری و سرا و تی لاکش تر ندیست
آئی جہرائی تکذیب اش کت گوں آئی پیغمبر و جنگ اش
کت آخر گوں و تی قوم و ماں نہاسی و کورچات و شنت و
کپنتنت۔ وک یعنی چہ خدایہ احسانان و اثر گران و
حقیقی منعم و شکر گذاری و اطاعت شعاری اش بکنیں
چوش نہ کت اش بلکیں چیکا نی لغاوت و سر آما دہ بوتنت

خدایہ مقابل و دگر جزان اش مک کت و خدایہ اختیاران و پہ آیان بہر ووندش کت انت عبادت کہ تنہا ہما ہی و حتی ات مختلف سر حالانی سرا یہ ہمایانش ثابت کنگ و
کلا پیش بوتنت تاکہ اے پیمانہ گراں ہم چہ راہ و رد بدینت۔ و ماں و تی سرداری و لوپ و اشان و گرفتار بکننت وک یعنی خوب انت بہو قوفان و ماں لوپ و اگر فنشار
کنان و چنت روج و دتی دل و و شنود بکن ات۔ و عیش کن ات آخر مدام ماں دوزخ و آس و شمار جلگی انت پچاکہ اے عیش و گد سر ہے و پڑ و پوز ہر بیت چوش بگوش
اے جملہ پہ آئی چوش بوت ہینوش کہ یک طیبیہ بہ دتی مریض و بد پیری و زھر گران و بگوشیت و کلا ہا ترید فاق مصیرک الی الموت ہر چی دل کشیت نوش جان بکن
پچاکہ اے مرض روج نہ روچے تہی سر و پہ مرگ و کشتنت۔ وک کافرانی احوال و ذکر و پد مخلصیں مومنان و بیم تراب فرمائینت۔ کہ آس جہی و آگاہ بہ بنت ماں ظائف
و عبادت و کیس ہم سستی مکن ات گوں دل و جان و خالق و بندگی و مخلوق و خدمت و انجام بدینت کہ ہم شرنیز عبادت ایت نمازان و بہ گوں آیانی حقوق و حدود و رعایت و

داران، گون خشوع و خضوع، بوان انت خدا، ہرچ مالکہ دانگ چہ آئی، یک بہرے پہ بزرگ و مستحان خرچ بکن ات۔ الغرض کافر کہ آہ شرک و نعمتانی ناشکری کنندت
 آیاتی مقابل، مومنان، لازم انت کہ گوں جان و مال، بترندی، سخت تعالیٰ، عبادت و بندگی، گلا بیش بہ بنت حال یعنی نماز و انفاق فی سبیل اللہ وغیرہ نیکیاں آ
 روج، نفع دینت بیج و شرا، یا تہنا چہ دوستی، رشتگان سیت حاصل نہ بنت یعنی اود، چہ کتام جاگھے، نہ نیکیں عمل پہ بھارورگ بنت نہ چشیں دوزواھے اود،
 نشنگ کہ آہید چہ ایمان و نیکیں عملان محض دوستی، رشتنگ، بنا، بجات، ذمہ داری، بہ دتی سر، ہزوریت (ریط) ساری، کافرانی ناشکری، ذکرآت پدا
 مومنان، اطاعت، رہ بندان، سرجم کنگ، حکم، دیان، شکر گذاری، سوچ دات، دیم تر، چند خداوندی، مزین شانیں نعمتانی ذکر، فرمائیت کہ آہ مومن و کافر، حتی
 عام انت تا نکر اشان، اشکان، مومنان، شکر گذاری،

الْفُلْكَ لَتَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرٍ وَسَخَّرْ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
 بوجیک تاکہ پروت ماں دریا پاپہ آئی، حکما و پہ شے فرمائے کنگت جو پہ شے کارنی
 لَكُمْ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبِينَ وَسَخَّرْ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ
 لگینت روج و ماہ کہ گردنت ہمیشہ پہ شے کارنی لگینت شب و روج فل و
 اتکم من کل ما سألتموه وإن تعدوا نعمت اللہ لا تحصوها
 دانگی شمارا چہ ہر چیز یا کہ لوگت شمارا آیات و اگر حساب بکن ات شہا اللہ نعمتان شمارا کثرت نہ کنت
 إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِمْ كَفَّارٌ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ
 بیشک انسان سکے انصافت ناشکرانت و یاد بکن، ہما وقتیکہ گوشت ابراہیم، فل اے رب بکن
 هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ
 اے شہرا پر امن و دور بردارنا و مہنی اولاد اچہ لے خبرا کہ عبادت بکنیں بتان و
 رَبِّ انْتَهِنْ أَضِلَّنْ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ
 اے رب گمراہ کنگ آبان باز مردم و نوں ہر کسیا کہ مہنی زندگیری گت گدا آچہ
 مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ
 مہنی مردمانت و ہر کسیا کہ مہنی خیر گت گدا توت، بخشک مہربان و اے رب من نندینتگ
 مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زُرْعَةٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا
 یکے چوتی چنگان مالیک کورے، کہ کشاری مان نیست تہی شرفدارین لوگ، گورا، اے رب
 لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ
 تاکہ قائم بدارت نمازا، نوں بگردین (بترین) لہتے مردمانی دلان کہ میل بکنت آیاتی ننگ
 وَأَسْرُقْ لَهُم مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ
 و رزق بدے آبان، چہ شریان تاکہ آشکر بگرت فل اے رب مئے توت زانے
 مَا نَحْفِي وَمَا نَعْلِن وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ
 ہر چیکہ پہ چہری کینیں ما و ہر چیکہ پہ ظاہری کینیں، و چہ نہ بنت چہ اللہ، ہچ چیزے ماں زمین، و

زیاتیں شوق پیدا بہ بنت و کافران ہم فکر بکن انت تو ماں و
 دل، میاری بہ بنت کہ آگوں چوں نہیں مزین نعمت و بوک و
 محسنیں شہنشاہ، بغاوت کنگانت ماں ہے میا بخی خدا،
 عظمت و وحدانیت، دلیلان ہم بیان بوننت، ممکن انت کہ
 چہ اشنائی اشنگ، ایک انصاف پسندیں عقل مندرے چہ
 شرک، کاران و تارا دور برداریت یا عظمت و جبروت،
 نشانانی تہا چارگ و فکر جنان، چہ آئی گرفت و عذاب،
 بترسیت، فل یعنی چہ آسمان، نیمگ، آپ، دیم دنت
 یا مطلب چوش انت کہ ہورے و ہدرے بخارات وغیرہ ابید چہ
 ظاہر سببان غیر مہنی آسمانی سببان، ہم تعلق بہ بنت
 بگنر کہ روج، شہمان مثل تمامیں چیزان اشنیں شیشنگ
 سرا ہم کینت لیکن آئی بہوتی خاصہ تا سبب صورت
 و استعداد، برکت، چہ ہم شہمان غیر مہنی شکل
 چہ اے درجہ حرارت، استفادہ کنت کہ اید کہ چیزان چوش
 کنت نہ کنگت ماہ چہ دریا (سوریں دریا)، چنگر دورانت
 مگر چہ آئی کم و گیش بوگ، ماں دریا، آپ، مد و جز پدرا
 بیت ہے پیمانگن جہ ہم چہ کتام آسمانی خزانگان غیر
 محسوس رہ بندے استفادہ کنت تو ماں اشی، انکار،
 ہچ گنیا کش نیست انت، فل یعنی خنی تعالیٰ، چوتی قدرت
 و حکمت، ماں آپ، ایک توتے ماں کنگ کہ چہ آئی، درجک
 و کشاری تہا روم، قوت پیدایت و چہ ہمے رہ بندے
 مارا بہ درگ، درجکانی بر دینوگ دست کینت، ۱۲
 ہے صفحہ، فوائد، فل یعنی ماں دریا،
 خوفنا کین موجدان بہ گوئی بوجیک، سراسوار بوان،
 چہ یک جاگھے، بہ دگہ جاگھے سر بیت، و چنگر تجاری یا
 غیر تجاری نپ و سیت حاصل کن ات اے ہم چہ خدا،
 قدرت و حکمت، انت کہ دریا، چولانی تہا یک کسانیں
 بیدارے، ماں ہرنیمگ، بلوئیں برس و بیاریں،
 فل یعنی کورانی تہا آپ، رنگ چہ یک جاگھے، بہ دگہ
 جاگھے، سر بوگ اگن چہ نل بوجیک، بہ شے گوشگ، سرا
 راہ چاروک نہ انت پدا ہم آہ شے کار، گلا بیش انت ہے
 پیمانہ، روج کہ ایک خاصیں نظامے، روع، بروہر
 سرگران انت ہج مردم نہ برنت و نہ ماں اشنائی رفتار،
 فرق و تفاوتے پیدا بہت یا شب و روج بہ مقررین حساب
 روع، مدام روایان انت اے تمامیں چیزان اگن چہ

بہ یک حسابے، ماں شے قبضہ و اختیار، نہ انت کہ شہا ہر و ہدرے، بلوٹ ات و ہرنیمگ، بواہت اشنائی سگان، بہترین انت پدا ہم شہا باز سر و چہ زند بکنان، چہ اشنائی
 اثراتان بے شمار فائدہ حاصل کنگانت و چہ انسانی تصرف و تدبیر، نظر، لگان، ہم بہ قدرتی طور (پیمانہ) آبان یک نہ یک پیمے سے خدمت، انجام دیگا کنگت شہا و سیت
 آیات شے کار، کنگت شہا گوں و لہی ندرات آیات پہ شبمگی سرگردان انت و لہی ہر چیزیکہ شہا بزبان حال یا قال طلب گرت چہ آبان ہر یک چیزے، ہرچ بہرے بہ شے نصیب
 ات شے مصلحت، روع، شہا درستان، دیگ بوت، فل یعنی خدا، نعمتان اینکر بے شمار بلکہ بے اندازہ انت کہ اگن شہا درست ہو بوان، آیاتی حساب، بکن ات تو شہا
 دم بران، وتی جاگھے ندرات اے موقع، واجہ امام رازی، خدا، نعمتانی بے شمار بوگ و علامہ ابو السعود، آیاتی بے اندازہ بوگ، ردازیات گیش و گوار کنگت و حبیب روح المعانی،
 باشائی بیاناتی سرفائدہ مندیں احوال نوشتہ کنگت کہ ادا چشیں دراج کشیں بیاناتی جاگہ نہ انت، و یعنی ماں انسان، جنس، بار کس نا انصاف و بے شکرین بندہ انت کہ اینکر

لَا فِي السَّمَاءِ ۱۳ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَ

ذماں آسمان ء و شکر انت اللہ ء ہمارے بخشش کنت پرمن پہ پیراں سری اسماعیل ء

إِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ۱۴ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ

اسحاق بیشک منی رب دعایا اشکنت ء اے رب کن منا قائم داروک نمازے

وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ۱۵ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ

وچر منی اولاد ء ہم اے رب معنی ء قبول کن منی دعایا کن اے رب معنی بخش منا ذ منی مات ویت ء

وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ۱۶ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهُ عَافِيًا

ڈرسنیں مومنان ہماروچی کہ قائم بیت حساب ء ڈجبر خیال کن کہ اللہ بے خبر انت

عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ ۱۷ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ

چر ہما کاران کہ ظالمش کنت ء بلکہ مہلت دنت آیان ء پہ ہماروچے کہ ماں آئی ء تہا

الْأَبْصَارُ ۱۸ مَهْطِعِينَ مُقْنِعِي رءٍ وَسِعْمَ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ

چم درکانت ء تچانا برزادش چست کنتنت وئی سر پدا نگر دنت آیان نیمگ ء

طَرَفَهُمْ وَإِذَا دُعُوا هَوَّاءُ ۱۹ وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَا تَبْئُتُهُمْ

آیان چم - ڈایانی دل پہ بال آنت ء و ترسین مردمان چر ہما روچیا کہ کنت پہ آیان سرا

الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِنا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ

عذاب ء پدا گوشتت ظالمان کہ اے رب مہلت بدے مارا نا تریکیں مدتیا

لِيُجِبَّ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعَ الرَّسُولَ ۲۰ أَوْ لَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلِ هَذَا

قبول کنیں تئی توارا و پیغمبرانی زندگی ء کنیں فلہیں شتا قسم نوازنتگ چر پیش ء کہ نیستیں

لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ ۲۱ وَسَكَنْتُمْ فِي مَسْكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ

شمارا چر دنیا یا ٹنگلگ ء لشتہ بونگ انت شما ماں ہما کانی جاگہاں کہ ظلمش کنت پہ وئی سرا

وَبَيِّنْ لَهُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ ۲۲ وَقَدْ

ڈظاہر بونگت پر شما کہ چر طور کنتگ ماگوں آیان و بیان کنتگت ماگوں شما دریں قصو ء

وَمَا آبرئ ۱۳

بے شمار نعمتان ء گندگ ء باوجود وئی حقیقی منعم ء حتی ء جاہ بیارنت ء قریش ء رئیس سرداران کہ آیان ناشکری ء شرک و کفر ء بیان بزماں " اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ بَدَّلُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ الْحَمْدُ " ء آت آیان حضرت ابراہیم علیہ السلام ء یادگیری ء ایران ء سرزنش کنت کہ شما ہما شخص ء اولاد بونگ ء سبب ء کعبتہ اللہ و حرم شریف ء مجاور بونگے آئی ء اے کعبہ ء بنیادخالص بہ توجید ء سر ابر کنتگت ہما ئی دعایا بی برکت ء خدا تعالی ء اے شہر (مکہ) ء آبادگت و ماں سنگانی ریگنتان ء ظاہری و باطنی نعمتان انبار مچ کنت آئی ء چہ دنیا ء رخصت بونگ ء و ہدے ء ہمے و عمارت کہ آئی اولاد شرک ء کشتک رہ بندان ء قبول دارمبیت نون بایدرنت کہ شما وت بچاریات و فکر بچنرات و پروتی کنتیں کاران مبار بار بونگ لوٹیت کہ شما داں چنکر ء خدا تعالی ء احسانانی شکر گزار بونگے ء ک یعنی مکہ ء حرم آمن ء جوڑ بکن (چنانچہ خدا ء جوڑ کنت) و ہم منارا و منی اولادان ء چہ بت پرستی ء و در بار غالباً ادا چہ اولاد ء صلبی اولاد مراد انت پمشکا ماں تئی صلبی اولاد ء اے مرض نیاہت و ان عام ذریت مراد انت تو گوشتگ بیت کہ دعاء ماں لھتیں مردمانی حتی ء قبول نہ بونگے -

باوجودیکہ حضرت ابراہیم معصوم پیغمبرے آت مگر اے دعاء ادب انت کہ چہ اے دگر مردمان ء پیش مردم بہ وئی حق ء دعا بلوطیت اے ہمیں دعاء کہ چہ نبیان منقول بہ بت ماں آیان اے اشارہ بیت کہ پیغمبرانی عصمت من آیان پیدا کنتیں نہ انت بلکہیں گوں حق تعالی ء حفاظت نصیانت ء تعلق دارین پمشکا آیان مدام بہ ہما ئی نیمگ ء عرض و فریاد کنت کہ آ ذات ہمایا بی عصمت ء ضامن و کفیل بونگے -

(تنبیہ) حافظ عماد الدین ابن کثیر ء گور ء اے دعایان مکہ ء آبادی و بونگ ء چہ پد کز کنت ماں سورہ بقرہ ء اولی جزء گد سر ء سرچ دعاء ذکر انت آت البت کعبہ ء بنا رہ و ہدے گوں واجد اسماعیل ء ہمرا ئی ء کز کنت بلے اے دعایان باز دیر ء پدماں پیرانہ سالی ء دوران ء کز کنتی ء یعنی اے سنگ ء بتان بازیں مردمانی گمراہی ء سبب جوڑ بوننت ء یعنی ہر کس ء خالص توجید ء کشتک اختیار کنت و منی خبر را گیتی آئی ماں منی

جماعت ء بزاں شامل بون و ہر کس جزء را نہ گیت و چہ مے راہ ء لکل دارتی تو شما چر وئی بخشش و مہربانی ء آت را توبہ ء توفیق دات کنت کنتے شمس مہربانی بہ بت تو ایمان باران و تارا خصوصی رحمت وابدی نجات ء مستحق جوڑ کنت کنت با مطلبی جوش بیت کنت ترا قدرت حاصل انت آت را ہم بہ ہستیں حالت ء بہ بخشے ان چہ شمس حکمت آئی وقوع مبیت (تنبیہ) سورہ مائدہ ء گد سر ء

ما حضرت خلیل ء لے قول و مسیح علیہ السلام ء مقولہ ء مباحی فرق ء گیش گوار کزنگ ہمو دا چارگ بہ بت - فل یعنی اسماعیل علیہ السلام ء پرچا کہ دومی اولاد حضرت اسحاق وغیرہ ماں شام ء انتت چہ خدا ء حکم ء واجد ء حضرت اسماعیل شیر مچک ء حالت ء و آئی والدہ محترہ حضرت ہاجرہ ء را ادا حشکا و گیں میدان ء یلہ کنان ء دیم ترینت وشت چہ آئی ء رند قبیلہ جرہم ء جنت مردم اودا سر بوننت پرچا کہ اللہ تعالی ء حضرت اسماعیل ء بت و ہاجرہ ء بے قراری ء گندان ء فرشتہ ء معرفت ماں اودے " زمزم " ء چمگ ء آپ کش ات و جاری کنت جرہم قبیلہ ء پہوالان ء

و ہدیکہ اودا آپ اش دبست ہمو دا ایر کپننت و چہ بی بی ہاجرہ ء اجازت ء ہمو دا مقیم بوننت - اسماعیل علیہ السلام و ہدیکہ مزین بون تو ماں ہمے قبیلہ ء آئی ء سورگت - ہمے چہا کہ مروچاں اودے مکہ انت یک میٹکے آباد بون حضرت ابراہیم برے برے چہ شام ء ادا اھنگت و پہ اے شہر و شہر ء مردمانی حتی ء دعائی لوٹنگت کہ خداوند! من وئی یک اولادے مالے ویرانہ و شکا و گیں آبادی چہ تئی حکم ء تئی عزت و شرفداریں لوگ (بیت اللہ) ء گور ء

آونگ و آباد کزنگوں لے وائی نسل تئی وئی لوگ ء حتی ء ادا کونک بہ بت توجہ وئی مہربانی ء لھتیں مردمانی دل ء اینگو ملیتیں کہ آیان ادا ء بیابنت کہ چہ آئی ء تئی عبادت بہ بتن و شہرستان ء رونق و ڈوندراری زیات بہ بت و ہم پر آیان روزی دلچئی چہ غیب ء ہنجیں بسنت و بندے و کار سازی ء کن کہ غلہ و آپ کہ زندمانی ء ضرورت انت پر آیان گذارہ ء پیدا بکن جو انیں بیوگ و برداریں در چکان ء ادا زیات پیدا بکن تا کہ اے مردمان گوں دلچئی تئی عبادت ء کنان تئی نعمتانی شکر ء گروک بہ بتن واجد خدا ء اے کلین دعایان ء قبول فرمائینت داں روچ مروچی ء ہر سال مہمانی حساب ء مردم چہ شکر ء مغرب ء اودا مچ بتن اعلا بیں قسم ء نیگ ء ماں مکہ ء ہمنکر افر اط انت کہ شاہدماں دنیا ء ہیچ جاگہ ء اے سچا چوش نہ بت حالانکہ وت ماں مکہ ء جرہم ء یک نم بردیو کیں در چکے موجود بہ بت چہ لھتیں سلفا ء منقول انت کہ ماں دعاء " اخذتہ من الناس " (لھتیں مردمانی دل) کوشنگت و انن نہ تمامیں دنیا ء خلقت ہمو دا چپنگت ۱۲

ہمے صفحہ ء خوائد: ول یعنی زمین و آسمان ء ہیچ چیزے چہ تئی ذات ء چہ نہ انت گڈا مے ظاہر و باطن چونکائی پوشیدہ بون کنت و اے ہمیں فرمان ء ہر چیکہ ماکنیں چیر کا ئی و بہ چہ ماکنیں مرتظاہر ء ماں اشئی ء مفسرانی بازیں اذوال انت لیکن تخصیص ء ہیچ سببے نیست انت لفظان عام انت اکل جیر و سر ظاہریں چیزان ء ادار انت حضرت

شاہ صاحب فرمایتے کہ ظاہر پہ کلیں اولاد وال دعاء لوٹتے ماں دل دعا منظور آتی ہے اور پھر آخر الزماں تک یعنی ماں پرانہ سالی اسحاق چہ سارہ واسمعیل چہ ہاجرہ و بطن اناگت عنایت فرمایتے جو شکستہ در بابت اولاد یعنی دعا دعا رب ہب لی من الصالحین اشکنت اے دعایان تم قبول کیں۔ کل یعنی ماں منی ذریت چشمیں مردم آیان بہ بنت کہ آیان نمازان قائم داروک بہ بنت۔ کل یعنی منی درستیں دعایان قبولیت شرف عطا کیں۔ اے دعا غالباً توئی پت کفر جاوے چہ مرگ بہ حال ایک پیش کئی تو مطلب اشیء چو ش بوت کہ آرا اسلام ہدایت کنان قیامت روج مغفرت مستحق بگنت واگن مرگ احوال سر بونگ پدیے دعائی لوٹنگ تو شاید داں آوہدہ خدا تعلق واجبہ معلوم دارنہ کزنگت کہ کافر مغفرت نہ بیت عطف کافر مغفرت مجال نہ انت سمعاً متعانت نون آئی علم سمع سراسر موقوف بیت وچہ سمع پیش عقلی امکان معتبر بیت۔ لہتین شبیہ چوش نوشنہ کزنگت کہ ماں قرآن کریم ابراہیم علیہ السلام پت کہ کافر گوشگ بوتنگ آئی حضرت ابراہیم اصلی پت نہ ات بلکین ناکو وغیرہ خاندان دگر مسترین کما تھے ات والشر اعلم۔ کل ایک رکوع پیش بازیں شانداریں نعمتانی ذکر کنان فرمایتے گئی ان الذن ان لظلموہ کفار (الذن من ظالم وناشکر گزارانت چائی ہے در حضرت ابراہیم علیہ السلام قصہ اشکنان مکہ کا فرمان لہتیں خاصیں نعمتانی یاد دیا بیت و آسانی ظلم وشرک بے نیک اشارہ کت ماں اے رکوع ہتم تراپ دنت کہ اگن ظالمان سزا دیگے مکیں دیر بوت تو چوش گمان مکن ات کہ خدا چہ آسانی کاران بے خبر انت یاد کیں ات آسانی کتام حوریں و مہربیں کار چہ خدا پوشیدہ نہ انت البت آئی عادت نہ انت کہ مجرم ہما ومان ہر گرفتار کنان تباہ بگنت آسترو چہ مسترین ظالم راہمت دنت کہ یا چہ وئی جرمان دست بکشیت یا ماں جرم کارہ توک بہ ہما حدہ سر بہ بیت کہ چہ قانونی حیثیت ماں آئی سزا مستحق بوگ ہجچ بیماریا پوشیدہ ہیبت (تشبیہ) لا تحسبت خطاب (دیم گوری) ہر ہما شخص انت کہ آرا چوشیں جرمے ماں ذہن بئیت واگن خطاب بہ حضور انت تودا چہ را دیم گور کنان دگر ان اشکنانیک مقصد بیت کہ وھد حضور فرمایتے کہ چوش خیال مکن ات خالانکہ چوشیں خیال واجہہ کدی ہم نیاتنگ در بابت دگرانی حق لے ہمیں خیال چکر واجب الاحترار بوگ لوٹیت۔

وما آبرئى ۱۳
الحجرہ
۲۰۲
مکروا مکروہم وعند اللہ مکروہم وان کان مکروہم
اد کنگ آیان وئی مکروہ والشر دیمانت آسانی مکر و نیستیں آسانی مکر
لتزول منہ الجبال فلا تحسبن اللہ مخلف وعدہ رسالہ
کہ چوتی جاگہ بگنت پہ آئی سبب کوہ نون تو ہجر گمان مکن کہ اللہ خلاف کنت وعدہ یا گوں وئی پمغیران ق
ان اللہ عزیز ذو انتقام ۱۴ یوم تبدل الارض غیر الارض
بیشک اللہ بزرگترین ہر گردے کل ہماروچی کہ بدل کنگ بیت اے زمین پہ دگر زمین
والسموت و بزر واللہ الواحد القہار ۱۵ وترى المجرمین
وبدل کنگ بنت آسمان و ظاہر بنت مردمان بجانیں زور اکیں اللہ دیمانت و گندے نگہ کاران
یومئذ مقرنین فی الاصفاد ۱۶ سرابیلہم من قطران و
آروچی کہ گوں بید گراستگنت ماں زنجیراں آسانی پوشاک چہ گو کرتا بیت و
تغشی وجوہہم النار لیجزی اللہ کل نفس ما کسبت ان
مان پوشیت آسانی دیمانت تاکہ جزا بیت اللہ ہر کسبیا پہر چہ آسانی کنگ بیشک
اللہ سریع الحساب ۱۷ ہذا بلغ للناس لیلئذ رؤیہ ولعلہم
اللہ زوت گریبت حساب اے خبر سببگی انت پہ مردمان و تاکہ بیم دیگہ بندت پہ اشیا و تاکہ برانت
انما ہوالہ واحد ولید ذکر اولوالالباب ۱۸
کہ معبود ہما یک و تبت و تاکہ نصیبت بگرت عظمندان کل
سورۃ الحج مکیا ابرہنگ وائی و نودونہ آیات و شش رکوع انت
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
شروع کنان گوں اللہ نام ہما کہ بے اندازہ مہربان باز رحم کنوگ انت
الذاتک ایت الکتب وقران مبین ۱۹
اے آیات انت کتاب و کل و روشن قرآن ہے۔

ذکر کنان فرمایتے گئی ان الذن ان لظلموہ کفار (الذن من ظالم وناشکر گزارانت چائی ہے در حضرت ابراہیم علیہ السلام قصہ اشکنان مکہ کا فرمان لہتیں خاصیں نعمتانی یاد دیا بیت و آسانی ظلم وشرک بے نیک اشارہ کت ماں اے رکوع ہتم تراپ دنت کہ اگن ظالمان سزا دیگے مکیں دیر بوت تو چوش گمان مکن ات کہ خدا چہ آسانی کاران بے خبر انت یاد کیں ات آسانی کتام حوریں و مہربیں کار چہ خدا پوشیدہ نہ انت البت آئی عادت نہ انت کہ مجرم ہما ومان ہر گرفتار کنان تباہ بگنت آسترو چہ مسترین ظالم راہمت دنت کہ یا چہ وئی جرمان دست بکشیت یا ماں جرم کارہ توک بہ ہما حدہ سر بہ بیت کہ چہ قانونی حیثیت ماں آئی سزا مستحق بوگ ہجچ بیماریا پوشیدہ ہیبت (تشبیہ) لا تحسبت خطاب (دیم گوری) ہر ہما شخص انت کہ آرا چوشیں جرمے ماں ذہن بئیت واگن خطاب بہ حضور انت تودا چہ را دیم گور کنان دگر ان اشکنانیک مقصد بیت کہ وھد حضور فرمایتے کہ چوش خیال مکن ات خالانکہ چوشیں خیال واجہہ کدی ہم نیاتنگ در بابت دگرانی حق لے ہمیں خیال چکر واجب الاحترار بوگ لوٹیت۔
۱۸
۱۹

تعلیٰ عمل صالحا (المؤمنون رکوع ۲) واگن اشانی اے گفتار بہ قیامت روج بیت گد اہمت لوگ مطلب چوش بیت کہ مارادو بار پہ کیں روج ماں دنیا دیم بک پداوت گند کہ ماچونیں وفاداری پیش و این کما قال تعالیٰ ولونوی اذ الجرمون ناکسوار و سہم عند تہور بنا و بصغرنا و صمغنا فان جعلنا عمل صالحا (السجود رکوع ۲) یعنی شہاد ہما مردم انت کہ چہ آیان لہتیں مغرور و ناسر پداں گوں زبان فال و اکثر گوں زبان حال سو گد وازنگت کہ مے شان شوکت کچ زوال نہ بیت نہ کدی ماہر کی کہ خدایہ کور سہر عیسیٰ و افسوسوا باللہ جہدہ ایمان ہم لا بیعت اللہ من موت نخل رکوع ۵) اے ہمایانی جواب کہ خدایہ جانب گوشگ بیت کل یعنی شے پیشی مردماناں ہے مینگان یا اشانی کرو گوں راں آباد نونت کہ اواد پیشی ظلم نہدوگ انتت ہمایانی ہیل و عادتان اش زرت حالانکہ چہ تواریخی احوالان و متواتر ظاہر ہو کیں جبران آیان معلوم بو گنت کہ پیشی ظالمان ماچونیں سزا دانتت ما پیشی امتانی اے قضبان ماں آسانی کتابان بیان کنان چہ بیانی زبان آیان آگاہ ہم کزنگت مگر آیان ہے ہم عبرت نہ بوت ہما سرکشی بغض و ذمینی سراھٹ اش کرت حکمتہ بنا لغتہ صمغنا تعنی الشذر (القدر رکوع ۱) ۱۲
ہے صفحہ ہواکد : کل یعنی پیشی و گدی درستیں ظالمان وئی فریب کاریان در شان کنتت۔ بہ بیانی مقابلہ و حتی راگا رنگ و نابود کنگ و ردا نشان مزین تدبیر

وسازش ایش کنت آیانی تمام تدبیر و فریب کاریاں خدائے پاک ۽ دیما موجود انت ویک بہ یک محفوظ انت ہماوت آیانی چشیں فریب کاریاںی بدلہ دنت۔
 وک یعنی آیان بازین فریب کاریاں کنت و آیانی انجام ایش ہم دیست انت مگر خدائے پاک ۽ حفاظت ۽ دیما اے تمام نامراد بوت انت آیا چو بیت کنت کہ
 آیانی ٹھکیاں کوہان ۽ چہ آیانی جاگہ ۽ بکنزین انت یعنی انبیاء علیہم السلام و حقیق شریعتان کہ اشان چہ کوہاں زیدت مضبوط و مستقیم انت چہ اشانی
 ٹھکیان چہ وتی جاگہ ۽ حرکت بکننت و اے دیم و پرادیم بہ بنت حاشا و کلا (چوش ہجر بیت نہ کنت) بہ اے تفسیر ۽ روء ماں "وَاِنْ كَانَ مَكْرَهُمْ" الخ ۽
 "مَا، نَافِيَةً بِبَيْتِ وَمَا، مَضْمُونٌ" وَلَا تَمْنُنْ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا" (بنی اسرائیل رکوع ۴) ۽
 مشابہ بیت لھنیں مفسران ۽ ان، شرطیہ و واو وصلیہ شمار کنان ۽ آیت ۽ مطلب ایش چوش گپنگ کہ آیان مزین مزین ٹھکیان ۽ کنت کہ خدائے پاک ۽
 حفاظت ۽ دیما بے کار ثابت بوتنت اگن چہ آیانی داؤ (ٹھکی) ماں وتی حد ۽ ہنجوش زبردست انت کہ یک برے کوہان ۽ ہم چہ وتی جاگہاں بسرین انت۔

وک یعنی ہما وعدہ کہ آماں "إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا" و "كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي" وغیرہ آیتانی نوک ۽ کنگ بوتنت۔ وک نہ مجرم چہ آئی دست ۽
 لکشان تنگ (جھت) کنت نہ آوت اے پیس مجرمان ۽ سزا دیگ ۽ بغیریل دنت۔ وک قیامت ۽ اے زمین و آسمان بہ وتی ہزگیں شکل ۽ پشت نہ کپنت
 یاوا اشان بہ وتی ذات ۽ بدل کنگ بنت یا ابوک ۽ ماں وتی صفقان تبدیل کنگ بنت وچ لھتیں روایتان معلوم بیت کہ شاید بازند تبدیلی و تغیر ۽ نوبت بیت
 و الشرا علم۔ دیم ۽ اوشنگ ۽ مطلب و بَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ الخ ۽ تھاگو تنگ۔

وک یعنی یک یک قسم ۽ بازین مجرم ہو رکائی ماں زنجراں بندگ بنت کما قال تعالیٰ "أَحْسَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ" (صافات رکوع ۲) وقال تعالیٰ
 وَإِذْ تُلْفُسُ رُوحًا (تکویر رکوع ۱)۔ وک ماں آئی ۽ آس باز جلد و گون نیز می ۽ اثر کنت و سلیس بو (بدبو) کنت پراہنجوش کہ جہنم ۽ آس ہما حساب ۽
 اودہ گو کرت ۽ حساب بکن۔ وک چہرہ (دیم) چونکہ حواس و مشاعر ۽ جاگہ و ماں انسانی اغضایان ۽ چہ درستان زیات شرفدار انت پمشکا آراگون خصوصیت ۽
 ذکر کنت چوشکہ بہ دگ جاہ ماں "تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ" قلب ۽ ذکر کرتنگ۔

وک یعنی خبر ۽ پیش آیک الہی انت آرا دور حساب مکن کما قال تعالیٰ "إِثْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ" (الانبیاء رکوع ۱)
 یا مطلب چوش انت کہ ہر وہیک حساب بیت گڈا بہ آئی ۽ دیر نہ بیت تمام اوبین و آخرین جن و انس ۽ ذرہ ذرہ عملانی حساب باز زوت گرگ بیت چیا کہ چہ
 خدائے ہیچ چیز چیر نہ بیت نہ آرا ایک شانے چہ دگ شان ۽ مشغول کنت۔ مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَعْثُبُكُمْ إِلَّا كَنْفُسِكُمْ وَأَجِدَ لِقَوْمٍ كَافِرِينَ (لقمن رکوع ۳)
 وک یعنی چہ غفلت ۽ داب ۽ آگاہ بہ بنت وچہ خدائے ترسان ۽ ماں آئی آیتان ۽ فکر بجن انت کہ چرائی ۽ آئی و حدانیت ۽ یقین ماں دل ۽ پیدا بہ بیت
 وچہ عقل و فکر ۽ کارگران ۽ پنت و نصیحتانی سرا کار بند بہ بنت۔

تمت سورة ابراهيم عليه السلام والله الحمد والملة -

وک - یعنی ایش ہما جامع و مزین شانیں کتاب ۽ آیتان انت کہ بہ آئی مقابلہ ۽ کتام دومی کتاب "کتاب" گو شائینگ ۽ مستحق نہ انت -
 وک و ہما قرآن ۽ آیتان انت کہ آئی اصول زیات صافی دلائل روشن احکام جوان، گیش و گیوار دل ۽ نندوک و حکم ۽ فیصلہ کنوک انت پمشکا
 دیما ہر چیکہ بیان بیت مخاطب ۽ لازم انت کہ گوں دلجی ۽ آئی نیمگ ۽ دگوش ۽ گور بکننت۔ ۱۲

فلا یعنی مروی کافران، قرآن و اسلام، ہمیں مرنے شائیں نعمت خداوندی، قدر نہ کنت لیکن یک و ہدیہ کیت و ہدیہ اشان بہ وقتی زہری، پرس وارت و افسوس و ران، ورتی دستانی مشکوت بنت دیر سچا ما مسلمان بنوینین آوقت کدی کیت ہ مریشی، اختلاف کنگ بونگ، ماں ابن الانباری، گفت، بدایہ شرا عام دابین یعنی مال دنیا و آخرت، ہرچ موھے کافران نامراد و مسلمانانی کامیابی، دیما آبان بنت بہ ہر موقع، سرا کافر بش و ران چہ اسلام، نعمت زہری، سرا افسوس، درا کنت ماں اے ردا اولی موقع و، جنگ، بدر، بیگت کہ اودا مکہ، کافران، مسلمانانی ظاہرین علیہ و غیبی امداد، گندان، ماں ورتی دلاں مارت کہ ہما اسلام، مہاجرین فقیراں و اوس و خزرج، کشار کنگوکان، برز پوزیز قریشی سردارانی سرا علیہ دات افسوس انت کہ ماچہ آدولت، بے نصیبین چہ ہھے ہمیں اسلامی

فتوحات و کامیابیانی ہر یک منزلے، سرا کافران، ورتی بدبختی و محرومی، سرا ایشومانی و چہ دل، ارمانانی ارسان، ریجک، موہ رستگ، مرن حسرت و افسوس، جاگہ ہما و ہدیہ بیت و ہدیہ فرشتہ بہ ساہ، کشک، دیما اوشتوک بیت و غیب، جہان، حقیقتان، بہ ورتی جمان، گندیت آو ہدیہ ورتی دست، گسیت و واہگ کنت کہ دیر سچا ما اسلام، راقبول بکنیں کہ مروچی چہ عذاب بعد الموت، ما رستگار بونگیں چہ ریشی ستریں نا امید، نندارگ ہما بیت کہ اماں طبرانی، حدیث، انت نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم، فرماینت کہ منی انت، باز کس چہ ورتی گناہانی سبب، ماں جہنم، رونت و داکم خدا و اہیت اودا ماننت زند تر مشرکان آبان، شکان جذنت کہ شے ایمان و توجید، شمار چہ فائدہ دات، شتا چو مے سپاداں روح مروچی، ماں دوزخ، انت بریشی، سرا حق تعالی یک موحدے، ماں جہنم، زہلیت، چوش فرمان کنان، نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم، اے آبت و انت ربما یوک الذین کفروا، لو کانوا مسلمین، چوش بگوش کہ اے گدی موقع بیت و ہدیہ کافرونی مسلمان بونگ، واہگ، کنت، ک یعنی و ہدیہ کھچ نصیحت کارگر نہ انت تو شتا پریشان و غمناک مہنت، بلکیں جنت روح اشان، مثل دلوت، ورگ و لوشک، بل، اشان بہ شری، دنیا، عیش و عشرت، بگندنت و بہ ورتی مستقبل، زند، بازیں امانت، جاگہ بدنت زوت ہما و ہدیہ اورت و ہدیہ حقیقت بہ اشانی دیما بیچ بیت و پیشی ورتی کل وار تگینان، در کنت چنانچہ چیزے ماں دنیا، چہ مجاہدانی دنال حقیقت بدرا بیت و تکمیل ماں آخرت، بیت، ک یعنی ہنکر مینگ و قوماں ساری، ہلاک کنگ بونگنت ماں خدا، علم، ہرکے، ہلاکت، و ہدیہ مقرر و معلوم ات کہ نہ ماں آئی، ردی، کجی اش هست ات نہ غفلت و نہ خدا، وعدہ گلگینگ بیت کنت و ہدیہ یک قوے، میعاد پورہ بوت و تزیب، مدت رست ہما و ماں، آغارت کنگ بوت موجودیں کافران ہم مہلت رسگ و عذاب، تاخیر، سرا مغرور مہنت و ہدیہ اشانی وقت کیت اشان چہ خدائی عذاب، رکھینگ نہ بنت ہرچ تاخیرے کنگ بیت ماں آئی، خدا، باز حکمت و راز پوشیدہ انت مثلا چریشان لہتینانی یا لہتین، اولاد، ایمان یارگ مقدرانت ماں فوری عذاب، جادو، آئی و قوع، ہر صورت نہ مانیت،

ربما یؤد الذین کفروا لو کانوا مسلمین ذرہم
 باز وقتا آرزو کنت ہما کہ منکر بونگنت کہ دیر سچا آ مسلمان بونگنت و کیش کہ
 یا کلو اویتمتعوا ویلہم الامل فسوف یعلمون
 ورتت و فائدہ گرت و مشغول بکنت آیانا امیدواری نون زوتنا آیان معلوم بیت و
 ما اهلکنا من قریة الا ولہا کتاب معلوم ما تسبق
 تباہ نکت ما ہج مینگے مگر کہ آئیے وقت ہشتکت مقرر بونگنت کیش تکسیت
 من امة اجلها و ما یستأخرون وقالوا یا ایہا الذی نزل
 ہج ٹولی، چہ ورتی تقریں وقتا و پشت تکسیت، ک و گوشت کافران او ہما کسیکہ دیم دیک بونگ
 علیہ الذکر انک لبحنون لو ما تاتینا بالملکۃ ان کنت
 پرتی سرا قرآن بیشک تو گنوکے ہ پرچے نگرے نیارے کر ملا کلتان اگر تو
 من الصدقین ما نزل الہلکۃ الا بالحق و ما کانوا
 چہ راست گوشتوکان، ک و ایر تگیجیں ما ملا کلتان مگر یہ کارے تمام کنگ و آ ورتی
 اذا منظرین انما نحن نزلنا الذکر و انما لہ لخصون
 دیک بیت آیانا مہلت ک ماوت نازل کنگ اے قرآن و ماوت آئی، نگہبانیں ک و
 لقد ارسلنا من قبک فی شیع الاولین و ما یاتیہم من
 مادیم دانگ رسول پیش چہ تو ماں پیشگیں فرقیانے تھا، و نیانگ آیانی گوراچ
 رسول الا کانوا بہ یستمہزون کذک نسکک فی قلوب
 پیغمبرے مگر کہ کنگش گون آئی مسخرہ ک ہیڈ و لاندینتگیں آماں دل
 البحرین لا یؤمنون بہ وقد خلت ستر الاولین
 گنہگارتی ک یقین کنتت بہ آئی و چہ قد ہما بونگ و کیت رسم پیشگینانی ک
 ولو فتحنا علیہم بابا من السماء فظلو ا فیہ یعرجون
 و اگر تہج بلکیں ما پر آبان دروازگے چہ آسمان، و دراہیں روح سر کپنت برونت ما آئی

منزل ۳

ک یعنی اے ردا ہلاک ہوگیں امنانی تخصیص نہ انت بلکیں ہر یک قوم، عروج و زوال یا موت و حیات، ہرچ میعاد و مقررانت آیک دمانے بدو پیش نہ بیت، و ہما مکہ، مشرکان اے لفظان، نہنا کلاگ گرگ و مسخرہ کنگ، رہ بند، کار مرزش کت یعنی شتا چہ درستان باج بران، چہ خدا، قرآن اورت و ایڈگران، احمق و جاہل قرار دیت بلکیں نما میں دنیا، بیم تراب دات و پدا چوش ہم دعویٰ کنے کہ گد سر، کامیابی بہ منی جزد، انت و یک روچے کیت کہ منکران بش و ران، کوشنت کہ دیر سچا ما مسلمان بنوین اے چوین عقل و ہوشی گپ انت اے سر ظاہرین گنوک انت و ہرچے و انان، مارا اشکننا یعنی آہم تھی گنوک، ظاہر کنت (العیاذ باللہ)، ک اگن خدا، بارگاہ، تزارا ہمنکر شرف حاصل انت و چہ نما میں قوم، پیغمبری منصب تو گچیں کنگ بونگے، تو فرشتگانانی خدائی فوج پرچا بہ تھی ہما ہی نیانگ کہ آئی سر ظاہر تھی صداقت، گواہی، بدایتیں مارا حکم اش

برائیں کہے واجہہ خیر قبول دار بیت۔ اگر ماقبول داری مکتیں تو مارا سزا برستیں۔ کی یعنی پہ توکان ہتوں ہم بازی نشان موجود انت باقی ہر کس ہے پہ متنگ و ارادہ مہیت آیان فرشتیانی آیک و پدہم نہ منتت۔ گڈ آیانی ایر گبجگ و فاندہ چی انت۔ حق تعالیٰ فرشتیان بزین و سرا بہ وتی حکمت و روء بہ کتام یک راستین غرض و دیم دنت۔ ہنجوش کائی مفت و بہ تماشا و ندرگ و دیم اش ندنت عموماً عادت الشرحے پیم انت کہ و ہدے یک فوسے و سرکشی چہ حد و سرگوزین و ہدایت و سر پدکنگ و نما میں رہبند ہلاس بنت تو فرشتیانی فوج بہ اشانی ہلاکت و دیم دیگ بیت گڈ آٹرا ہجیر مہلت دیگ نہ بیت اگر شے واہگ و پدا فرشتیان دیم دیگ بہ بنت تو چرائی و ابوک و ہے مراد بیت کہ شمار فوراً ہلاک کنگ بہ بیت کہ اے فی الحال حکمت الہی و موافق نہ انت چیا کہ دیکہ آئی و ہد سر نہ بوتنگ و پدا اے گڈی صورت انت کہ نما میں رہ بند ہلاس و کارانی آخر و ظاہر بیت۔ ۵۱ یعنی شے کلاگ گرگ و لوک ثالی و قرآن یاروک و نیمگ و جنونی نسبت کنگ۔ قرآن و قرآن و صاحب و سرا بالکل ہیج اثر نہ کننت، یاد کن انت اے قرآن و دیم دیوک ماوتیں و مے جرنده آئی حفاظت و ذمہ زرتنگ۔ بہ ہماشان و صورت و آ ایر پکنگ یک شوشہ یا زبر و زبر و تبدیلی و ابید ماں عالم و چاریں کنڈاں سر بیت و داں قیامت و آچہ ہر قسم و لفظی و معنوی تحریف و محفوظ و مامون دارگ بیت مگر آئی اصول و احکامانی تہا ہیج ادلی بدلی نہ بیت زبان و فصاحت و بلاغت و علم و حکمت ہر قدر زیات بودناک بہ بیت لیکن قرآن و صورتی و معنوی نقشہ و تہا ہیج پیمیں ضعف و کمزوری اصلاً محسوس نہ بیت، قوم و حکومتان قرآن و آواز و نزور و کم کنگ و واسطہ دست و پاد جن انت لیکن آنتون انت کہ اے قرآن و یک لفظے و ہم کم کننت قرآن و حفاظت و ردا اے مزین شانیں خدا و وعدہ بہ یک ہنجوشیں حیران کنوکیں دستورے و سرجم بوان انت کہ آئی و گندان و مزین مزینیں کینگ داروک و مغزوریں بد و اہانی سرچہل و بوتنگت۔ ”میور“ چوش گوشیت، دانکہ مارا چیزے معلوم انت ماں کلیں عالم و ہن چشیں کتب نیست کہ آ مثل قرآن و داں دوازده قرناں چہ ہر قسم و تحریف و پاک بہ بیت۔ ویور پیم محقق نوشته کننت، کہ ماگول یقین و قرآن و بعینہ محمد (صلی اللہ علیہ وسلم) و پ و د آنگیں لفظ زانیں چوش کہ مسلمان آٹرا خدا و کلام زاننت، واقعات پیش دارنت کہ ماں ہر دور و زمانگ و کہ عالمانی یک مزینیں جماعتے کہ آئی تعداد و اللہوت بزانت ہنجوشیں بوتنگ کہ آئی و قرآن و علوم و مطالب و حفاظت کت کتابان و آئی کتابت و کار سرجم کت قاریان آئی و بہ وتی طرز و ادا کت، حافظان و آئی لفظ و عبارتان و ہما پیم حفاظت کت کہ چہ نزول و عہد و بگردان مروچی و یک زبر زبر و تبدیلی ہم درانہ بوت کسے و قرآن و رکوعان و شمار کت کسے و آیتان و شمار کت کسے و حرفانی تعداد و پیش داشت حتی کہ لہتین و یک ایک اعراب و یک یک لفظ و شمار کت چہ واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و مبارکیں دورباری و بگردان روچ مروچی و چشیں یک ساء و دمانے کسے پیش داشت کت نہ کننت کہ ماں آئی و ہزارانی لکھانی حساب و قرآن پاک و حافظ موجود نہ بوتنگت کیں خیال و کن و ون بچار کہ ہشت و دہ سالی یک گونڈوکیں زھگے کہ پہ آئی و ماں وتی زبان و دوسرے جزیانی رسالے یاد کنگ سک گران انت آیک اجنبی زبان و یک اینگز نڈیں کتاب و کہ چہ متشابہات و ہم پرائنت چونکائی مثل بلبل و زبانی وانان بیت پدا ماں کتام یک دیوانے و چہ یک مزینیں نامداریں عالم و حافظے و یک حرفے پشت بکپیت یا اعراب و غلطی و فروگزاشت کننت تو یک چکے آٹرا ہما دمان و ٹوک دنت چہ چاریں کنڈاں سوچ دیوک یک پارگی توار و کشتن ممکن نہ انت کہ والوک بہ وتی ردی و سراٹھ کننت قرآن و حفظ و ردا ہے ڈول انجام و بست و بند ماں دور و نبوت و ہر کس و چمان و ت دیستنگ، بہ ہمانی نیمگ و ”وَ اِنَّآ لَہٗ لَحَافِظُوْنَ“ فرمان کنان ہما دور و منکران و د لگوش گور کنائنت۔

۵۱ واجہ و تہا دیگ بوت کہ چہ اشانی استہزاء و تکذیب و ماں دل تنگ مہو اے یک نوکیں گتے نہ انت دمام منکرانی ہیل و عادت بوتنگ کہ ہر وقتیکہ یک پیغمبر آہنگ آٹرا بہ کلاگ اش زرت کدی آٹرا مجنون اش گوشت کدی ابوک و پد شدت کنگ و ردا لغو و فضولیں سوال اش کت، فرعون و حضرت موسیٰ علیہ السلام و بابت و گوشتنگ آت ”ان رسولکم الذی ارسل الیکم لمجنون (الشعراء رکوع ۲) و ہما فرشتیانی فوج یارگ و سوال اش کت کہ مروچی فریش گون تو کنکانت لولا النبی علیہ اسورۃ مِّنْ ذٰہِبٍ اَوْ جَآءَ مَعَهُ الْمَلٰٓئِکَةُ مُقْتَرِبٰتٍ“ (زخرف رکوع ۵)

۵۱ یعنی ہر کسے چہ گناہانی کنگ دست و نہ کشتیت ماں بہ آیانی دل و ہے پیم استہزاء و تکذیب و ہیل و عادت و جاگہ دہیں و ہدیہ ماں آیانی دل و چہ گوشتانی راہ و اللہ پاک و وحی سر بیت تو اشی و ہمراہی و تکذیب ہم رھا دگ بیت۔
وال یعنی دمام بہ ہے پیماد روع بند کنان و کلاگ گران بوتنگت و اے ردا اللہ پاک و سنت ہمیش بوتنگ کہ سرکش و باغی ہلاک و رسوا کنگ بنت و گڈ سر و حق و بیرک اعلیٰ و بالا مائنت۔ ۱۲

فل یعنی فرشتہ نبتانی ابرگیگ چشیں عجیب گئے نہ انت اگں ما آسمان ہر دروازگان ہر بچ کنان ہر و ت اشنان ہر زرا سر بگیجیں و اے ماں تما میں روح ہر ماں سے شغل ہر گلا نیش ہر بنت پرا ہم ضدی و ہٹ کنو کیں مردم حق ہر قبول دار نہ بنت گڈا آو ہد ہر در آئینت کہ مے چیم بند کنگ بو نکت یا مارا جادو کنگ بوتگ۔ شاید شروعات ہر نظر بندی ہر ہمت و آخر ہر مزین جادو فرار بدینت۔ فل ہر جان ادا مراد مزین سیارات انت لھتین اشنان ہر شمس ہر قمر ہر منزل قرار اتگ۔ لھتیں گوشت کہ ہر جہا آسمانی قلات آنت کہ ماں آبان فرشتہ تانی جماعت چو کیداری کنت۔ فل یعنی آسمان ہر گوں استاراں ڈولدار کرتگ۔ شب ہر و ہرے کہ ہر خاک و دوزمیت چہ ہر شمارا ستارانی تمقان (روژناتی ہر شہم) ماں گندوکان نگاہ ہر چنگر خوبصورت و عظمت دار معلوم بیت و پہ فلر جنوکان ماں آئی ہر چنگر نشان حق تعالیٰ ہر کاہیں کایگری۔ عظمت دارین دانائی و مطلق و عدائیت گندگ

بنت مطلب ایش انت چہ آسمان ہر فرشتہ تانی ابرگیگ یا آبان ماں آسمان ہر سرگیگ ہر ضرورت نہ انت اگں متگ بلو نکت تو ماں زمین آسمان ہر قدرت ہر نشانی زاناکم انت کہ چہ آبان گندگ ہر زانوگریں انسان توجید ہر سبن ہر گوں آسانی حاصل کت کنت چشیں روشیں نشان گندان ہر آبان چو نہیں معرفت حاصل کت؟ کہ دیم نرہ چہ اشنان چیزے اُمیت کسے داشت کت بکنت۔ فل یعنی آسمانی سراسیاطین ہر ہج عمل دخل نیست انت بلکہیں چہ وادج محمد ہر بعثت ہر و ہد ہر تو آبان آحد ہر گوزگ ہم بیت نہ کنت نول آبان مسترین کوشست اے بیت کہ یک شیطانی رہیندے قائم کنان ہر آسمان ہر کراؤنا برسینت و چہ بلکوئی عالم ہر نزدیک ہوان ہر غیبی خبران بابت احوالان معلوم بکنت ہر اشی ہر سراسر فرشتہ تانی چو کیدار نندار رنگ بوتگت کہ و ہدے شیاطین اے ڈولیں کوشستے بکنت چہ ہر زرا اشانی سراسر ہر ہور رنبدنگ بیت چہ قرآنی نصوص و احادیث ہر معلوم بیت کہ کنوینی خبرانی بابت ہر ماں آسمان ہر و ہدے یک فیصلہ نئے اعلان بیت۔ و خداوند قدوس اے رد فرشتہ تانی جانب ہر وحی دیم دنت تو آعلان (جار) گوں یک خاصین کیفیت ہر چہ ہر زرا جہل ہر ہنگ ہر درجہ بدرجہ سربت آخر دنیاوی آسمان ہر سراسر ہر بخاری ہر یک روایتے رو ہر ماں عنان (جہر) ہر فرشتہ آئی مذاکرہ ہر کنت شیاطین کوشست کنت کہ اے معاملات ہر بادوہ غیبی احوالان معلوم بکنت ہر ہما ہما چو شہ مروجی پیغامے وائریس، ٹیلیفون ہر ذریعہ کسے دیم بدنت و لھتیں مردم آٹرا ہر راہ ہر نیم ہر جذب کنگ ہر تدبیر کنت اناکت ہر چہ ہر زرا ہم ہر گولہ (شہاب ثاقب) تر کیت و اے غیبی پیغامانی ڈری کز کان ہر پٹی یا ہلاک کنت ہر گرو جیل ہر اگں یک جہرے ہر یک شیطانے ہر دست ہر کیت آچہ ہلاک ہوگ ہر پشتر اشناپ اشناپ ہر دومی شیطانان ہر واد شیطانان وئی انسانیں دوستان ہر سرکنگ ہر جہرہ کنت۔ کاہن و نجومی چہ ہر نیم بدہیں خبر ہر صدوگ دروغ چہ وئی طرف ہر ماں گجان ہر مردمان ہر غیبی خبران پیش دارنت و ہدیہ ہر ہم نیم بدہیں آسمانی کت راست بیت تو آبان متوکران ہمائی ہر ہر اشانی راست کوشی ہر ثبوت ہر پیش و باقی ہما صدھا و ت گریں خبر دروغ

لَقَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْحُورُونَ ۱۵ وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ۱۶ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ ۱۷ إِلَّا مَنْ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مُبِينٌ ۱۸ وَالْأَرْضُ مَدَدُ نَهَا وَالْقِيَامُ فِيهَا رَوَاسِي ۱۹ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ ۲۰ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرِزْقِينَ ۲۱ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزِلُ إِلَّا بِالْقَدْرِ مَعْلُومٍ ۲۲ وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ فَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَزِينَينَ ۲۳ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ۲۴ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَأَنْتُمْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ۲۵ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ۲۶ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ۲۷

گڈا ہم ہمیش گوشت کہ بند کنگ بوتگتے چہاں بلکہیں ہر مامردمانی سراسر جادو کنگ بوتگتے فل و ما جعلا فی السماء بروجا و زینناہا للنظرین و حفظناہا من کل شیطان رجیم الا من استرق السمع فاتبعہ شہاب مبین و الأرض مدد نہا و القیام فیہا رواسی و انبتنا فیہا من کل شیء موزون و جعلنا لکم فیہا معایش و من لستم لہ برزقین و ان من شیء الا عندنا خزائینہ و ما نزلہ الا بقدر معلوم و ارسلا الریح لواقح فانزلنا من السماء ماء فاسقیناکم و ما انتم لہ بخزینین و اننا لحن نھی و نمیت و نحن الوارثون و لقد علمنا المستقدمین منکم و انتم کنتم کاذبین و اننا لحن نھی و نمیت و نحن الوارثون

گڈا ہم ہمیش گوشت کہ بند کنگ بوتگتے چہاں بلکہیں ہر مامردمانی سراسر جادو کنگ بوتگتے فل و ما جعلا فی السماء بروجا و زینناہا للنظرین و حفظناہا من کل شیطان رجیم الا من استرق السمع فاتبعہ شہاب مبین و الأرض مدد نہا و القیام فیہا رواسی و انبتنا فیہا من کل شیء موزون و جعلنا لکم فیہا معایش و من لستم لہ برزقین و ان من شیء الا عندنا خزائینہ و ما نزلہ الا بقدر معلوم و ارسلا الریح لواقح فانزلنا من السماء ماء فاسقیناکم و ما انتم لہ بخزینین و اننا لحن نھی و نمیت و نحن الوارثون و لقد علمنا المستقدمین منکم و انتم کنتم کاذبین و اننا لحن نھی و نمیت و نحن الوارثون

ثابت بنت چہ آبان وئی چمان ہر ہر کنت قرآن و حدیث ہر اے گجان ہر بیان کنان ہر خبر دار کنت کہ تمام چہ ادنا ہر ادنی تر و چہ حور دہ ہر حور دین تر راستی ہر سرچک ہم ہما ملکوئی عالم انت، جن وانسانیں شیطانانی خزاندہ ہر نہا ہر افتراء و دروغ ہر دگ ہر ہی نیست انت و ہم ایش کہ آسمانی بست و بند ہم نکر حکم و مکمل انت کہ تمام شیطانے ہر مجال نہ انت کہ اود ہر یاد ہر ایر بکنت یا با وجود مزین کوشستے ہر اود ہر انتظام و فیصلہانی سراسر ہر دسترسے حاصل بکنت باقی یک نیم جملہ کے جادو اود ہر و چہ فرشتہ تانی دپ ہر اشکنان ہر چلا نکت و چنت حق تعالیٰ ہر ارادہ نہ کت کہ آئی سراسر ہمکہ بندش بخت آئی ہر اگں بلو تیں توجہ اشی ہر ہم راہانی ہر بستیں مگر اے خبر ہر آئی حکمت ہر موافق ہر نہ انت آخر شیطانیں انس و جن ہر کہ در بابت اشانی آوت نہ انت کہ اشنان چہ اضلال و گمراہ کنگ ہر دست ہر ندرانت ایگر دراجیں مہلت

حَيَّامَسْنُونٍ ﴿۲۶﴾ وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ ﴿۲۷﴾

پوچھلا سڑنگیں کا دُجانا ہے پیدائیں کنگ آبیروں سے لوارے آسماں

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ دُونِ طِينٍ ﴿۲۸﴾ فَذُكِّرُوا كُنُوزًا كُنُوزًا فَكُلُوا

پوچھلا سڑنگیں پڑاؤتیکہ برابر کناں آئیوں ہوتے کناں مان آئی ہوا چھوٹی روحا کٹا بکیت

لَهُ لِسَانٌ عَرَبِيٌّ ﴿۲۹﴾ فَسَجَدَ الْمَلٰئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿۳۰﴾ إِلَّا ابْلِسَ

آئی ہوا پوچھلا سڑنگیاں پدا سجدہ کت ملائکتان درستان بکپ رگی مگر ابلیسا

ابنِ اٰنَ يَكُوْنُ مَعَ السَّٰجِدِيْنَ ﴿۳۱﴾ قَالَ يَا بَلِيْسُ مَا لَكَ الْاَلْتَكُوْنُ

انکاری کت چہ اے خبر کہ ہور بہت گوں سجدہ کنگا فرمائیتی آد ابلیس چوں بوت ترا کہ ہور نہ ہوتے

مَعَ السَّٰجِدِيْنَ ﴿۳۲﴾ قَالَ لَمَّا كُنْتُ لَابَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ

گوں سجدہ کنگوں گوشتی من آئیوں کہ سجدہ بکناں یک انسانیا کہ آؤت کنگ آچہ

صَلْصَالٍ مِنْ حَمَامَسْنُونٍ ﴿۳۳﴾ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيْمٌ

ٹلیننگ کنگوں خاکا چہ پوچھلا سڑنگیں فرمائیتی کہ آچہ در کپ چہ آؤتکے نون بیکہ تو گلتینگیں وہ

وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ اِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿۳۴﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي اِلَى

دوپہ تی سہ لعنت انت تا قیامت ہوجاؤت گوشتی آئی رب کڈا منا مہلت ہرے تا

يَوْمٍ يَبْعَثُونَ ﴿۳۵﴾ قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ﴿۳۶﴾ اِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ

ہماروچہ کہ مردہ زندگ کنگ بنت فرمائیتی کہ نون تو مہلت داؤنگے تا ہما مقررین وقت ہے

المَعْلُوْمِ ﴿۳۷﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا اَعُوْبَتُنِيْ لِاُرْسِنَنَّ لِيْ فِي الْاَرْضِ

روچا کت گوشتی آئی رب سچو کہ تو منا چہ راہارو کت من ہم سبز باغ پیش داراں آدرستاں مار زمین

وَلَا اَعُوْبُهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿۳۸﴾ اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِيْنَ ﴿۳۹﴾

وچہ راہارو کناں آدرستان مگر ہما کہ تمی در چنگیں بندہ انت چہ آئی ہما کت

مذلل ۳

وہدا ماں باغیانہ از باب و وسیلہانی سرادسترس دیگہ چیزے نہ چیزے حکمت اتمہ بیت ہما پییم ہر حکمت اے ہم بز ان ات (تندیہ) شیاطین مدام چہ شہابی ذریعہ ہلاک بنت مگر ہما پیا قطب جنوبی و ہمالیہ ہرگز ترس کٹل تحقیق کنگ مرگہ انہا زکنت و اید کہ مردم اشانی چشیں بدیں انجم گندان ہم چہ اے ہمہ دست نہ کشت ہمیشی ہر شیاطین ہر اے مسلسل جد و جدہ و قیاس بکن ات اے خبرہ شرسر پد بیثیت کہ قرآن و حدیث ہرچوش بیان نہ کنگ کہ شہابی وجود ہنہا پی شیاطین ہر جمہ بیت ممکن انت کہ چہ آئی وجود دگر بازیں کار و مصلحت و البتہ بہ بنت و بہ ضرورت ہر ہمدہ چہ انسان کارگرگ بہ بیت و اللہ اعلم و ہر یعنی نوکر و جاگر جوناہت وغیرہ کہ چہ آئی ان کار و خدمت کریں بلے آئی روزی خدا و ذرہ انت و لا یعنی ہر چیز بکہ ہمنکہ مقدار بلوٹیت پیداکنت نہ دم بارت و نہ زندہ بیت چانگو اراوچی کت انگو آچہر موجود بوت چوش بگوش تمام چیزانی خزانہ آئی

لا محدودین قدرت بوت کہ چہ آئی ہر ایک چیز بہ حکمت و روءیک مقررین نظام ہر ماتحت قرار گیتگیں اندازہ ہر سرا بہ وجود کابنت و یعنی ہور گوکار و کین گو اتان گران گرانیں جبران ہر چہ آپ ہر کنت و یارنت چہ آئی ان آپ رجیت کہ آماں کور و چنگ و چاتان جمع ہوان ہر شے کارہ کیت خدا بلوٹیت تو آدرگہ قابل نہ بوتگت لیکن آئی محض چہوتی مہربانی چنکر شیر کین لطیفین آپ شے دوازده ماہانی تو شگہ خاطر ہر ماں زمین ہر رگ و ریشگانے ہما جمع کت یعنی نہ بالا ہور ہر خزائے ہر شے قبضہ انت نہ ہملا چنگ و چاتان بہ شے اختیار ہر انت خدا ہر و ہرے بلوٹیت ہورہر ہر بگوارین بیت نہ شہا آرت داشت کت کن انت نہوتی دل ہر تب ہر آرت آؤت کن انت و اکن چات و چنگانی آپ ہر خشک بکنت بازیات آپ ہر راہیل بارت کہ چہ شے دسترس ہر در بہ بیت تو زنگاں آپ بہ شے کیر کیت و یعنی دنیا فنا بیت بکین خدا گوں وتی سر جمیں صفتاں باقی مانیت حضرت شاہ صاحب ہشتہ کنت ہر کس ہرگی انت و آئی کنگیں مال خدا دست مانیت و لا یعنی پیشی کڈی ہر کس با آئی ہر اعمال چہ مئے قدرت ہر گیر ہر نہ انت ہر ہائی روء ہر جزان ماں دنیا ہر ظاہر بہ بنت و ہر ہائی روء ماں آخرت ہر گوں نماییں مخلوقہ انصاف کنگ بیت (تندیہ) دیما روگ یا پشت ہر پیش کپگ بہ عمومی معناء کار مرز بیت ماں ولادت ہر بیت یا ماں مرگہ یا ماں اسلام یا ماں نیکیں کارہ ماں نماز ہر صفان ہر دیما دید اوگ ہم ماں نیکیں کار انہ ذیل ہر کیت و لا یعنی یک ایک ذرہ ماں آئی علم ہر انت و ہرے آئی حکمت مقتضی بیت کہ درستان ہر ہر انصاف خاطر بیکس ہر ہر کنگ بہ بیت تو اے کار بہ آئی ہر ہر مشکل نہ بیت ماں قبر خاک جا نورانی لاپ ہر ماں ہریا ہر ہر ہر ماں فضاہ گرات ہر یا ہر جگہ ہر کت م چیزے ہر جز بہ بیت آئی بہوتی چپ و چاگر دین علم و کاملین قدرت جمع اش کنت ۱۲

ہمہ صفحہ ہر فوائد : و آفا قیہ آیتان ہر چہ پد لہتیں انفسیہ آیتان ہر بیان فرمائیت کہ اے ردا شاید اے اشارہ مقصود انت کہ ہما ذات منبع الکمالان ہر شمار اول سر ہر گوں یک ہرین عجبیں رہ ہر ہر پیداکنت

کڈا پرائی شماراد و بارہ ماں یک میدانہ جمع چون مشکل بیت (تندیہ) بہ انسان ہر پیدائش ہر ادا و لفظ بیان بوتنت «صلصال» توار کنگوں ٹلیننگوں کنگوں کت ماں آس ہر پھتہ بوگہ ہر اے جاور ہر بر سبت ہمہ چیز ہر را دگر جاھے «کالفخار» فرمائنت و حَمَامَسْنُونٍ (پوچھلا سڑنگیں کہ پوچھنت) ماں خیال ہر چوش کیت کہ اول سر ہر چہ سڑنگیں پوچھلا آدم ہر تیار کنگ بوت پدا و ہرے خشک ہوان ہر مثل ٹلنگوں کت کڈا قسما قسبیں جاوران ہر پد بہ اے درجہ ہر سربوت کہ ماں آئی ہر انسانی روح ماں کیجگ بہ بیت ماں روح المعانی ہر لہتیں عالمانی قول نقل کنگ کہ آئی لفظان چوش انت کا تہ سُبْحَانَہُ اَخْرَجَ الحماہ فصور من خالک تمثال انسان اجوف فیس حتی اذا تقرصوت لشمغیرہ طورًا بعد طور رحتی نفخ فیہ من روحہ فتبارک

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

اللہ احسن الخالقین حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت خاک، گوں آب، ترکت و خیر جوڑ کنت کہ چوٹنگ کوک تواریکنت ہما انسان، بدن جوڑ بوت چہ آئی خاصینان سکئی وگرانی (بار) ما آئی پشت کپنتنت ہے ڈول، گر میں ہوا (گوات) خاصیت (حدت و خفت) ماں جن، پیدائش پشت کپنت۔ راغب اصفہانی، ماں یک دراجیں ہشتانک، ردائیبہ کنگ کہ "حَمَامَسُون" و "طین لاذب" وغیرہ لفظان ظاہر کنت کہ خاک و آب، اوارکنان، گوں گوات، خشک کنت و "فخار" لفظ شون دنت کہ ماں یک درجہ، گوں آس، آئی قالب پختہ کنگ بوتنگ۔ ہے ناری جزہ انسان، منشار و لوٹ انت بہ ہے مناسبت، یک جا ہے فرمان انت "خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِّنْ نَّارٍ" راغب، اے مضمون باز دراج و دل چسپ انت۔ افسوس انت کہ ما آئی، خلاصہ، ہم ادا درج کت نکلیں۔

کے یعنی لطیف آس و گوات اواریں۔ مکا قال "خَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِّنْ نَّارٍ" (الرحمن رکوع ۱۱) یا چوشش بگوش نبینیں گوات کہ آمل آس، سوچوک بہریت کہ آرا ماں بلوچی، "لوار" گوشت بہر جاوے، انسانی پت گوں ہچیں مادہ، پیدائنگ بوت کہ ماں آئی تری عنصر غالب (گیش) آت و جنائی پت چہ ہما مادہ، پیدابوت کہ ماں آئی ناری عنصر زیات آت ابلیس ہم چہ ہمیشانی جنس، آت۔

کے یعنی انسانی قالب، جوان کنان، اے حد، جوڑ کنان کہ ماں آئی، انسانی روح بان گجگ بہریت پدا ماں آئی، ساہ مان بگیان کہ چہ آئی، یک جمادیں انسانے تیار بہت آو ہڈ، شمار احکم دیگ بہت کہ درست ماں سجدہ، بکپ ات (تنبیہ) روح، اضافت بہ وقتی نیگ، کت اے محض بہ تشریف و تکرم و روح انسانی، شان، ظاہر کنگ انت یعنی ہما خالص "ساہ" کہ ماں آئی، نمونہ انت منی صفات (علم و تدبیر وغیرہ) کہ چہ وقتی اصلی فطرت، منیاد کنوک و بہ سبب خصوصی لطافت، گوں مناب بتا قریبی تعلق داروک انت۔ امام غزالی رحمہ اللہ، گوں دگر عنوانے اے اضافت، بابت، گیش و گیوار کنگ و چوشش فرمان کنت۔ اگن آفتاب، گویائی، طاقت بر سبیت و آبگوشت کہ من وقتی نور، فیض، بز زمین، سرکت توچوں اے لفظ (وقتی نور) رد بہت و ہدیگ اے گوشتگ راست انت حالانکہ آفتاب ماں زمین، حلول کنت نہ آئی نور چہ آئی، جدا بہت بلکیں چہ زمین، لکھانی میل دور بوان، ہم روشنی، لکام ماں ہمائی دست، انت زمین، ہج اختیار، اے بابت، راہوار نہ بہت بجز چہ اشی، کہ چہ آئی، وقتی استعداد، رو، نفع حاصل بکنت تو روا، الوری خدای، اے فرمان کہ من ماں آدم، وقتی روح، نفع کت، حلول و اتحاد، دلیل چونکائی بہت کنت روح، بابت، انشاء اللہ دیم تر، "وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي"، بیان کنگ بہت۔

کے یعنی چہ جنت یا چہ آسمان، یا چہ ہما مزن شاہیں جاگے، در بکپ کہ اودے، داں کھنوں، توجاہ منند آتے۔
کے یعنی مردود و مطرودے یا چہ جیم، اشارہ بہ ہما نیگ، بہریت کہ ساری، گوشت کہ چہ شہب، شیا طین، رحم کنگ بہت چوش بگوش ماں اے لفظ، آئی شہب، پستہ دیگ بوت کہ تہی چہ سجدہ، انکار کنگ عنصری شرف، روانہ انت فضل و شرف دراصل بہ ہما انت کہ ہر کس، خدا فضل و شرف عطا بکنت البت تہی ابار و استکبار، منشا و مقصد ہما شقاوت و بدبختی انت کہ آچہ تہی بدیں فطرت، سبب، تہی مقدر بوتنگ۔

کے یعنی داں قیامت، روح خدای، پٹ و چہ بندھانی جانب، لعنت کیان بہت اے ڈول، زوت زوت، چہ خیر تو دور تر بوان یے۔
و ہڈے داں قیامت، خیر، توفیق نہ بہت توچرائی، پدا و اہج موہ نرسیت پرچاکہ ماں آخرت، ہر کس ہما چیز، رون موش، کنت کہ آئی، ماں اے دنیا، کشتگ یا چوشش بگوش کہ داں قیامت، روح، لعنت کیان بہت چہ آئی، بعد ہر چہ قسم، بے حساب عذاب بہت آچہ لعنت، ہنگت زیات ترانت یا "الْحَيُّ يَوْمَ الدِّينِ"، لفظ، چہ دوام، معنی امراد بہ بہت۔

کے یعنی داں ہما و ہڈے، تراہلت دیگ بہت دل، ارمانان، شر درشان بکن۔ اے واقعہ، گیش و گیوار ماں بقرہ و اعراف، گوشتگ باہرانت کہ ہمو د اچارگ بہریت دوبار تکرار، حاجت نیست انت۔

کے یعنی دنیا، رنگ برنگیں و شیان، پیش داران، انسان، بہ واہگانی دام، گرفتار کنان وقتی خاص و ناسی و گچینی بندرگان، ابید درستان، چہ راہ، رد دیان۔ اے کلمات ملعون، بہ انتقام، جو شش، درشان گرتنت مطلب چوش آت کہ منی دست، گوں تو روا نہر سیت لیکن بہ ہما سبب، کہ من چوشش دور چکل دیگ بوتنگوں وقتی قدرت و توفیق، رو، چہ آئی نسل، وقتی بدلہ، شر گراں۔
سورہ اعراف، اے بابت، چہ نبشتہ کنگ بوتنگ آرا ہم چارگ بہریت۔ ۱۲

و یعنی بیشک بندگی و اخلاص، راه نیک، و ادا مناسبت و ہمیش منی صافیں و نیکیں راہ انت کہ ماں آئی، و ہر رومی نیست کہ ہر بندہ عبودیت و اخلاص، راہ اختیار، راہ اختیار کنت ہما چہ ملعونیں شیطان، پیچک، مامون، بیت و ہر کس آئی رندگیری، کنت بہ ہمانی ہما ہی ماں دوزخ، و روت لھتیں مفسران، "هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ" بہ تہدید، سراج حمل کنت یعنی ادملعون! مردمان، چہ صراط مستقیم، گمراہ کنان، کجا پار بجے، آ کتام راہ انت کہ آہ مئے نیک، نیت گدا چہ مئے سزا، جان، دوزان، کجا نگویم کنت کنے ۱۶ و ہدے، کلام چوش بیت، ہوش کہ گوشنت، "افْعَلْ مَا شِئْتَ فَطَرْنَاكَ عَلَيَّ" ماں قرآن، دگہ جاگے، ارشاد فرمائینگ، "إِنَّ دَبَّكَ لِإِبْلِمْ صَادٌ" واللہ اعلم۔ و یعنی بیشک کچیں کنگیں بندگانی سرا کہ آئی، بیان برزاونت

تھی و س نہ روت۔ یا مطلب چوش بیت کنت کہ کتام یک بندہ، سراجم تو زبردستی کنت نہ کنے البت ہر کس و ت چہ راہ، و دوران، چہ روتی جہالت و اتحمی، تھی و تھی بلکیت آچہ روتی اختیار و مرضی، بر باد و تباہ روت چوشک پیسہ، شیطان، کفتار گوشت و ماکان لی علیک کو الامداد عوتکم فاستجبتم لی (ابراہیم کوع ۴) و یعنی پر تو تھی ہما راہاں دوزخ، بندگی خانہ تیار انت شہادست ماں آئی، چکل دیگ بنت۔ و لھتیں سلف، چہ "سبعة ابواب" دوزخ، ہفتیں طبق چہ برزاتا جہل، مراد گنگنت چنانچہ حضرت ابن عباس آیانی نام، چوش بیان کنت، (۱) جہنم (۲) سعیر (۳) لظی (۴) محطہ (۵) سقر (۶) بحیم (۷) ہادیہ۔ و لفظ جہنم یک خاصیں طبقہ و طبقات، مجموعہ ہر دو مینانی سرا کار سرز بیت لھتیں، نزدیک ہفت دروازگ مراد انت کہ چہ آیان جدا جدا دوزخی داخل بیت و اللہ اعلم۔ حضرت شاہ صاحب نے کنت چوشک ہشت، ہشت دروازگ انت نیکیں کار کونکانی ردا تقسیم بنت ہے پیم، دوزخ، ہفت دروازگ انت کہ انت ن ماں بدکارانی سرا تقسیم بنت، شاید ہشت، یک دروازگے پیشکازیات انت کہ لھتیں موحیدین مخص چہ ہمانی مہربانی، جنت، و روت بغیر چہ عمل، باقی ماں عمل، و روت دروازگ بردبران۔ و ہر کس چہ کفر و شرک و معاصی، پھر بڑ کنت آوتی درجہ و مرتبہ، ردا ماں جنت، باغاں جاگہ حاصل کنت آوتی درجہ و مرتبہ، ردا ماں جنت، باغاں جاگہ حاصل کنت کہ او دامن ڈولدری چگک و جو، رہبان بنت شیطان، اتباع کونکان، پدراے مخلصیں بندگانی درجہ بیان کنگ بوت، و یعنی لھنوں چہ نمایں رنج و بلا ہاں صحیح و سالم و آئندہ پدرا مینگی ہر قسم، و پربشانیان و ترس و بیم، آزاد، و یعنی ماں جنت، سر بوان، جنتیانی میا سخی، و ہر ڈولیں زہر و کینگ باقی نہ مانیت بالکل پاک و صاف کنان، ماں جنت، داخل کنگ بنت اودا بہ یک دومی، سراجسد نہ کنت بلکیں برات بوان گوں یک دومی، و دوزوا ہی کنت ہر یکے دومی، گندان چہ گل، ہاں کنان بیت، اشی، کیں بیان سورہ اعراف ہشتمی جز، آخری ریح، گوشتگ، و یعنی عزت و

۲۰۹
الحجۃ
۱۳
قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ۱۶ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ
فرمانتی ہے راہ انت نیکیں پر منی نیک، و بیشک ہما کس کہ منی بندیت نیست انت ترا
عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ اِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغٰوِيْنَ ۱۷ وَاِنَّ جَهَنَّمَ
پہ آیانی سراج زورے مگر ہما کہ تھی رندا کیت چہ ہما کساں کہ راہش گارتگ و دوزخ
لَمَوْعِدُهُمْ اٰجَمِعِيْنَ ۱۸ لَهَا سَبْعَةُ اَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ فَمِنْهُمْ جُزْءٌ
وعدہ تھے جاگانت آدرستانی و آئی، ہفت دروازگ انت پہ ہر یک دروازگیا چہ اگر ہاں یک حصے
مَقْسُوْمٌ ۱۹ اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ جَنَّتٍ وَعِيُوْنَ ۲۰ اَدْخُلُوْهَا بِسَلٰمٍ
بہر کنگیں و بیشک ہر ہر گاران ماں باغانی و چشمیانی تہا بیت و گوشگ بنت کہ بگوزت ماں آیانی تہا
اٰمِنِيْنَ ۲۱ وَنَزَعْنَا مَا فِيْ صُدُوْرِهِمْ مِنْ غَلٍّ اِخْوَانًا عَلٰى سُرُرٍ
پہ سلامتی پر دلچسپی و کشات دور بن دات ہر چیکہ ماں آیانی و لا ہسنت کینگ و نمونابرات و نتت چہ پختخانی سرا
مُتَقَبِلِيْنَ ۲۲ لَكُمْ فِيْهَا نٰصِبٌ وَاَهُمْ فِيْهَا مُخْرَجِيْنَ ۲۳ نَبِيُّ
نشکنت دیم پر دیم، نسبت آیانا ماں اودا چہ تکلیف و نہ آچہ اودا درنگ بنت و خبر دے
عِبَادِيْ اِنِّيْ اَنَا الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ۲۴ وَاَنْ عَذَابِيْ هُوَ الْعَذَابُ
منی بندیان کہ مناں در اصلا بخشوک مہربان و اے ہم کہ منی عذاب ہما عذاب انت
الْاٰلِيْمُ ۲۵ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ اِبْرٰهِيْمَ ۲۶ اِذْ دَخَلُوْا عَلَيْهِ فَقَالُوْا
در دویوں و خبرش بدے چہ ابراہیم، مہمانان و فتنیکہ گوشتت آئی، لوگ، پدا
سَلٰمًا قَالَ اِنَّا مِنْكُمْ وَجَلُوْنَ ۲۷ قَالُوْا لَا تُوْجَلُ اِنَّا نُبَشِّرُكَ
سلامت دات، آئی، گوشتت مارا چہ شہا ترسیت و لا گوشتت مترسس ما ترا خوشخبری دے
بِغُلْمٍ عَلَيْهِمْ ۲۸ قَالَ اَبَشِّرْتُوْنِيْ عَلٰى اَنْ مَّسَّنِي الْكَبْرُ فَبِمَ بَشِّرُوْنِيْ
پہ یک بچے داناں کا گوشتی ہیں خوشخبری دینا و فتنیکہ کینگ منا پیری، نوں پہ چیا منابشارت دیت
قَالُوْا بَشِّرْكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقٰطِيْنَ ۲۹ قَالَ وَمَنْ
گوشتت ما ترا خوشخبری دے پر راستی نوں مو تو چہ نامیدان گوشتی دگر کے

کرمت، و سختانی سرا دیم پر دیم نندان، گپ و رب جنت، ملاقات و غیرہ، و ہدے، چوش نہ نندنت کہ یکے دیمابہ بیت و یکے کشت، و بہ بیت، و ماں حدیث، انت کہ گوں جنتیاں گوشتگ بیت، اے جنت، و خدا بندان، نوں پر شہا ایش انت کہ ہمیشہ تندرست بہ بیت کدی ہم نادرا ہی شے کتا نیت مدام زندگ، بمان ات کدی موت شے کتا نیت مدام گوں آرام و راحت، باہاہ منند بہ بیت کدی شہا سفر، زحمت، نہ گندے۔ و مجرم و متقیانی انجام، جدا جدا بیان کنان، ادا ہم تراپ دت کہ ماں ہر یک جاوے، و حق تعالیٰ، کتام نہ کتام شان و صفت سہرا انت ماں اشی، و ہر شک نیست کہ خدا تعالیٰ چہ بندرے، و تہا میں مخلوق سراجشش و مہربانی کنگ لو بیت و در حقیقت، اصل مہربانی ہم ہما نیکنت تمام دنیا، مہربانی آئی، مہربانی، شہم انت لیکن ہر کس و ت ناشری و بدکاری کنان، پر و تہا مہربانی

دروازگان، بند بکنت تو گدا آئی سزا ہم بخش سکت انت کہ برائی جنگ ہیج تدبیر کار نہ کنت، سعدی، عجب گوشتنگ سے بہتہ دیدگر برکشہ تیغ حکم بہمانند کہ وہ بیان صم بکم بہ وگرد در ہدیک صلائے کرم بہ عزازیل گوید نصیبے برم بہ دیم ترا یک واقفے بیان فرماینت کہ ماں آئی، فرشتگانے ایرکے، ذکر انت ہما فرشتہ یک جاھے متناگ دینت و دگر جاھے ڈوکانی ہور گواریننت تا نکہ بہ بیت کہ خدا ہر دوئیں صفتاں (رحمت و غضب) سرجم انت، بند بان، لازم انت کہ نہ دیر بہ بنت و نہ نا اہمیت بہ بنت۔ والہ مہمان، ہمشکا گوشت کہ ابراہیم، اول سرء آیان، ہمان فہمت رندہ، ظاہر بوت کہ فرشتہ انت۔ والہ دومی جاگہ کہیت **وَ اَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً** یعنی خوف، ماں دل، داشت۔ تو چوش گوشتگ بیت کہ ابتداء، ماں دل، چیر دیگ، کوشستی کنت آخر ضبط کنتی نہ کنت چہ زبان،

ظاہر کنتی یا مطلب چوش بہ بیت کہ چیر دیگ، باوجود ترس، نشان ماں چہرہ وغیرہ، ہمنکر ظاہر انتت بزبان گوشتگ، ات کہ ماچہ شمار سگائیں اے ترس چوینے ات۔ آئی تفصیل ماں سورہ ہود، گوشت او داجارگ بہ بیت۔ والا یعنی ترسگ، ضرورت نہ انت بلکین شادکانی، موقع انت ماں پیراں سرئی، ما شمار اولاد، مستاگ، دہیں اولاد ہم چوینے، چیک مرز ہوشیار نیزین عالم کہ آرا پیغمبران علوم دیان، بتوت، منصب دیگ بیت **وَلَبِشْرَانَا هُوَ بِسُحْقٍ نَبِيًّا مِنْ الصَّالِحِينَ** (صافات ۳۴) والا چونکہ اناگت، مرز عجیب رہ بندے، مستاگ اشکت تو دنی پیراں سالی، گندان ۱۶، خبر کیں عجیب محسوس بوت انسانی طبیعت، اے خاصیت انت کہ و ہرے یک انسانے یک دین حلالے اہمیت برخلاف یک عجیب رہ بندے، اناگت، با اشکت تو یقین آیک، باوجود آئی، ہر شری، پشکران، جنت کنت و جیراخی و تعجب، لہجہ اختیار کنت تا نکہ خبر دیگ ہم بہ خوبی دنی دل، خبر، درابکنت کہ ماں آئی، رومی نے بیت بکنت باشک، گنجی کنتے باقی ہمانیت، اے ردا ابن کثیر، الفاظ چوش انت قال متعجباً من کبرہ و کبر زوجتہ و متحققاً للوعدہ فاجابوہ مؤکدین لما بشروہ بہ تحقیقاً و بشارۃ بعد بشارۃ۔ چونکہ چکلام مرظاہر ناامیدی، وہم ممکن ات کہ مسترس (اکابر) خصوصاً اولوالعزم پیغمبرانی شان، خلاف انت ہمشا فرشتیان فلا نکت من القانطین گوشت، تنبیہ کنت۔ حضرت شاہ صاحب ہنشتہ کنت، معلوم بوت کہ کالمیں مردم ہم (ماں کتام درجے) ظاہری از بابانی سرا خیال دارنت۔ ۱۲

ہم صفحہ و فوائد

وال یعنی چہ خدائے رحمتان نا اہمیت و عام مسلمان ہم بیت نہ کنت چہ جا نیکہ انبیاء علیہم السلام، معاشہ چشمن نوبت ہمت محض چہ ہیل و عادت ازاب و دنی ہستیں جاور، اعتبار، یک خبرے عجیب معلوم بوت بہ آئی سرا من و تی تعجب ظاہر کنت کہ خدائے قدرت، بچار کہ نون پیراں سرئی، شمار اولاد بیت۔ حضرت شاہ صاحب ہنشتہ کنت چہ عذاب نہ ترسگ و چہ افضل، نا اہمیت بواگ ہر دوئیں کفر انت یعنی دیم، احوال،

۱۳۱

الحجرہ

۲۱۰

يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿۵۶﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿۵۷﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿۵۸﴾ إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمَنجُوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۵۹﴾ إِلَّا امْرَأَتَكَ قَدْ رَأَيْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿۶۰﴾ فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿۶۱﴾ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ ﴿۶۲﴾ قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بَاءًا نَّوْافِيَهُ يَمْتَرُونَ ﴿۶۳﴾ وَأَتَيْنَكَ بِالْحَقِّ وَرَأَيْنَاكَ تَكْتُمُ الْكُتُوبَ ﴿۶۴﴾ قَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّيْرِ ﴿۶۵﴾ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُ حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿۶۶﴾ وَقَضَيْنَا إِلَيْهِمْ وُجُوهَهُمْ وَأَمْشَوْا عَلَىٰ أَعْقَابِهِمْ خَتْمَ السِّتْرِ ﴿۶۷﴾ فَذُكِّرُوا كَثِيرًا لَّا يَتَذَكَّرُونَ ﴿۶۸﴾ ذَٰلِكَ الْأَمْرُ أَنَّ دَابِرَ هَوَاهُمْ مَقْطُوعٌ مُّصْبِحِينَ ﴿۶۹﴾ وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿۷۰﴾ قَالَ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿۷۱﴾

نامید بیت پروردگار، رحمت، مگر ہما کہ گراہنت طا گوشتی جی انت شے کار ای

اللہ، قاصدان و گوشتش ما دیم دیگ، بوتیں بہ یک گنہگارین قومے نیگ، مگر لوط، لوگ، مردمان،

کہ ما رستگار کیں آدرستان، مگر آئی، جن، نافصلہ کنگ کہ آچہ پشکپتگینان انت قل

پرا دینک، تکت لوط، لوگا، ہما میدا تلبیں نفران، گوشتی شما بیگانہ مرد بیت قل

گوشتش نہ بلکین ما زنگ آرتک تھی گورا ہما چیر کہ جیرہ اٹ کتہ زنگ ما آئی، زنگ آرتک تھی گورا استیں خبر

و ما راست گوشتیں و نون بزور در کپتی مردمان، ماں یک پاسے چہ شپا و تو برو آیان رندا

و چکا مترینیت چہ شما کتے و بروت ہما جاہیکہ شمارا حکم بیت و فیصلہ بیت کون گیا

اے خبر، کہ بیخ اشانی کشک بیت ہجو کہ صباح بیت ط، و اتکتنت شہرے

مردمان گل کنا نا و گوشتی بیشک اے مردم منی ہمان انت نون منار سوا ممکن ات قل

اش انت حضرت منی جنکان اگر شمارا کنگی انت قل قسم انت تھی سرء کہ آماں و تی ہستی، مدہوش انت ہا

مازلہ

خدا زانت یک خبرے، سراد عوی کنگ یقین کمان کہ چوش بیت نہ کنت ہمیش کفر انت باقی محض دل، خیال و شبینگ، سر اگرت نہ بیت و ہدیہ چہ دپ، بگوشت گداگانہ زانگ بیت۔ والہ یعنی ہنشا ہما مستاگ، دیگ، اہنتے یاد کہ ہم ہمہ، شمارا درت کہ بہ آئی، شمارا دیم دیگ بوتگے۔ غالباً چہ قرینہ، واجہ ابراہیم، ہمننگ کہ اصل مقصد بہ تشریف آوری، دگر چیز بیت، ممکن انت کہ ہرچ ترسے چہ آسانی گندگ، پیدا بوتگت چہ ہمانی، ماں دل، خیال بوتگ کہ خالص مستاگ دیوکان، گندان، خوف چون بیت ضرور دگر خوف کیں چیز ہم اشان، گون بیت و اللہ اعلم۔ قل یعنی آگون اید کہ کافران ماں عذاب، گرفتار بیت۔ (تنبیہ) مرظاہر، چوش انت کہ **قَدْ رَأَيْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ**۔ گفار ملائکتانی بیگنت کہ اشان گون عذاب اہنگنت چونکہ اے و ہدا آیان قضاو

قدر فیصلہ نافذ کنگ، خاطر بہ سرکاری کار، اہنگنت پیشکا تقدیر (قرار گرگ) بہ نسبت نیابتا بہ وقتی نیگ، کت۔ ممکن انت قد دنا الحق تعالیٰ کلام بہ بیت گڈا ہج اشکال پشت نہ کپیت۔

فل یا و مطلب چوش ات کہ شامنا را خاص ناسیں مردم معلوم بیٹ کہ بہ شے گندگ، مال دل، ترس پیدا بیت شاید ہما ہمیں ترسے ات ہنجوش کہ ماں حضرت ابراہیم، دل، جاہ جنگتی یا غرض چوش بہ بیت کہ شاماں اے شہرستان، اجنبی معلوم بیٹ شمارا اد، مردمانی بدیں ہیبل، بارہ، ہج معلوم نہ انت۔ سچا رات کہ اشان گوں شما چوہیں رہ بند، پیش کاپیت یا چوش ہما و ہد، گوشتی و ہدیکہ مردمان فرشتگان، خوبصورتیں سچک زانان حضرت لوط علیہ السلام، لوگ، سراجملہ اش گت لوط علیہ السلام، آیان، مہمان زانان، بہ اشانی حفاظت، کہ وقتی وس، گوشت گت حتی کہ ماں آخر، گوشتی کو ات لی بکھ قوۃ او وی الی ذکین شدید۔ ہما و ہد، دل تنگ بڑان، گوں ہمایاں گوشتی کہ شما ہمیں مردم معلوم بیٹ من شے ابرو، رینگت واسطہ اینکروست و پاد جنگایاں لیکن شما بہ منی ذرملکی، مکیں ہم دستان، نہ سرین ات (کار نہ بند ات)۔

وہے یعنی ماں دل، پریشان مبیٹ ما مردم نہیں ماچہ آسمان، ہما چیز، پر اشان، آدرنگیں کہ ماں آئی اشان مدام گوں تو جیڑہ کہ تگتیش یعنی ہلاک کنوکیں عذاب، کہ چہ آئی، شاما اشان، ترسینتگ ات و اشان انکار کنوک اتنت۔

فل یعنی نوں شما بالکل دل جم بہ بیٹ۔ اے یکدم پکا و محکمیں گپ بیت کہ ماں اشی، دروغ، ہج احتمال نیست انت۔

فل یعنی و ہدیکہ شپ مکیں سرکبت و تی لوگ، مردمان، زیران، چہ میتگ، در بکپ و شما درستانی پشت پشت، گوں بہ بیٹ تاکہ شما دلم بہ بیت کہ کسے پشت نہ کپتگ یا چہ راہ، و انری نہ کتگ اے جاورد، تئی دل بہ قرار بیت و گوں دل جمی، ماں خدا، ذکر و شکر، کلا پیش بڑان، و تی ہما اہانی سراجملہ خیال گورکن انت دومی نیگ، شے پشت بڑگ، سبب، دیوار و وکیں مردمانی سراجملہ رعب کپیت و آیان پشت، چک، ترینان، پچارنت و لے ڈول، و لایلتفت منکو احد، سراسر جمی، عمل ہم بیت و آیان چہ خطرہ، جاگہ، دور سر بیٹ و شمارا و تی ظاہری پشتیبان ہم خیال کنت۔

فل یعنی ماں شام، ملک، و کتام دگر امن و ایمنی، جاگہ کہ خدا، پر آیان مقرر کتگ۔ فل یعنی لوط علیہ السلام، ملاکتانی ذریعہ، ما و تی پکا نہیں فیصلہ اشکنا بیت کہ عذاب زیات دور نہ انت ہتوں ہے صبح، اے قوم، نام و نشان پہکے کار و گم کنگ، بیت شاید چوش ہم مطلب بہ بیت کہ صبح، شروع بڑگ، شرط، عذاب شروع بیت و داں اشراق، تمام معاملہ بلاس کنگ بیت پر جا کہ دگر جاھے مصیحین، بدل، مشرقین، لفظ اہنگ۔ فل و ہدے اشان اشکت کہ لوط علیہ السلام، گور، مزین حسین و جمیل و رنا مہمان انت تو و تی بدیں ہیبل و عادت، سبب، سک گل انت و درکان زوران، بہ آئی لوگ، سر بوتنت و چہ لوط، لوط اش کہ اشان، مے حوالہ، مکن (تنبیہ) ماں "وجاء اهل المدينة"، و او پر مطلق جمع، انت اداء، قصہ، ترتیب واریان کنگ مقصود نہ انت۔ ماں سورہ ہود و اعرف، اے قصہ بیان گوشتگ ہمودا چارگ بہ بیت و اد، فوائد ہم وانگ بہ بنت۔

فل پر جا کہ مہمان، قضیت (رسوائی) مہمان جل، ہذنامی انت۔ فل یعنی چہ خدا، ترسان اے بے حیائی، کار، ویل کن ات و اجنبی مہمانان، تنگ مکن ات آخر سچا رات کہ من ہم شے نوک، بندو کاں۔ منی آبرو، شمارا مکیں باز خیال داری کنگ لوط بیت من مہمانانی نگاہ، چنکر حقیر بڑگ باں و ہدیکہ اشان، معلوم بیت کہ ماں میتگ، یک مردم ہم اے واہر، عزت کنوک نہ انت و نہ کسے اشی، خبر، گرت۔

فل یعنی ماں بے آبرو زرد کنیں تو و تاوت بے آبرو کنے۔ و ہدیکہ ماہن کرتگ کہ شما ہج اجنبی، و تی گور، جاگہ مدیبت نہ وقتی مہمان آرا جو بکن ات مارا اختیار انت گوں در آویکیں مردمان ہرچ بیما بلوٹیں گوں آیاں پیش بیائیں۔ گڈا ترا چوہیں ضرورتے دیما کت کہ مفت ناحق، اے درنایان، و تی گور، جاگہ دایان، رسوائی قبول کرتے۔ چہ اشی، ظاہر بیت کہ اے مردمان مدام اجنبی مسافران مدام بہ وقتی سلیں کاران کارمرزش کنگنت، و حضرت لوط علیہ السلام، بہ وقتی وس، غریب مسافرانے حمایت و ابد بختان، چہ اے بدیں کاراں دور دارگ، چہد کرتگ۔

فل یعنی لے شامنا را چہ اجنبی مردمانی حمایت کنگ، مہن کنگت لیکن من چہ شما جت کناں آخر اے مہن کنگ، مقصد جی انت، ہمیش ناکر من شے فطرت، برخلاف شہوت رانی، راہ، منع کنیں تو شما و ت چیزے نکر مکن ات آیا شہوت، پورہ کنگ، واسطہ حلالیں صورت شے دیما موجود نہ انت کہ اے پیما ناہود گیں حرام کاری دست ماں کن ات اے شے لوگ بانگاں (کہ منی جنگنا پیما انت) ماں شے لوگاں موجود انت اگن شما بہ منی گفت، رو، عمل مکن ات و شہوت، پورہ کنگ، مشروع رہند، اختیار مکن ات تو بہ شے حاجت، پورہ کنگ، آ رہند بس انت اے چوہیں آفت بیت کہ حلالیں و صافیں چیزے، یل دیان، ماں حرام، گندگی، دور کن ات۔

وہا سرظاہر، اے خطاب (دیم گوری) چہ حق تعالیٰ شانہ، جانب، نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم، انت یعنی سوگند بہ تی جان، لوط، قوم ماں غفلت و مستی، نشہ، بالکل کور بوان ات آیاں گوں مزین دلیری، حضرت لوط، پنت بلکہ منت و سماجت، ہتر مال کنگا کنت آیاں بہ وقتی قوت، نشہ، مست انت شہوت پرستی، آیاںی دل و دماغ بے کار کرتگ انت آگوں مزین دل جمی، گوں خدا، نبی، جیڑہ کنگا کنت اشان چوش معلوم نہ ات کہ داں صبح، اشانی انجام و عاقبت چون بیت تباہی و بربادی، ساعت آیاںی سراسر ہیبل کناں ات آیان لوط علیہ السلام، خبرانی سرا کنگا کنت۔ و موت اشان گندان، خندہ جنوک ات۔

(تنبیہ) ابن عباس، فرماینت کہ خدا تعالیٰ، ماں دینا، ہج جانے چہ واہر محمد صلی اللہ علیہ وسلم، جان، زیادہ اکرم و اشرف پیدا نہ گت من چہ خدا، نہ اشکت کہ آئی، واہر محمد صلی اللہ علیہ وسلم، جان، اے بید کسے دگرے، جان، سوگند وازنگ ماں قرآن، ہرچ ہمیں سوگندانی بیان انت آیاں سے بابیت، انشاء اللہ دگر جاھے تفصیلی کلام بیت۔ ۱۲

فل اے بابت، ماہے نزدیک، ماں کی ابرو ہولاء، مقطوع مصبحین، فائدہ، گیش دیوار کنگیس ابن جنتج، قول انت کہ ہر عذاب کہ چرائی، ایک قومے ہلاک کنگ بر بیت «صباحہ» و «صاعقہ»، گوشک بیت. فل اشی، تفصیل ماں سورہ ہود وغیرہ، گوشت. فل «متوتم» دراصل، ہما مرد، گوشنت کہ آہنیں ظاہری علامتا و قرآن، گندان، محض چروٹی فراست و ترانگ، یک پوشیدہ نہیں خبر، معلوم بکنت ماں حدیث، انت اتقوا فراست المومن فانتہ ینظر بنور اللہ و ماں روایتان و بتوفیق اللہ، زیادتی انت یعنی چہ مؤمن فراست، بتسرات آچہ اللہ تعالیٰ، توفیق، نور، گندیت شاید ماں کشف و فراست بقول، امیر عبدالرحمن مرحوم، ہمنکر فرق انت کہ ہمنکر فرق ماں ٹیلیفون و ٹیلیگراف انت ہر جاورد، آیت، مطلب چوش انت کہ یہ فکر کنوک چاروکان، ماں لوط، قوم، قصہ، عجز، باز نشان موجود انت انسان زانت کت کنت کہ بدی و سرکشی، انجام چون بیت خدا، عظیم قدرت، مقابل، تمام طاقت ہج ارزشتے نذر انت ماں آئی عصا، آواز نہر بیت

چہ آئی مہلت، انسان مغرور بیت نہ گول پیغمبران ضد و کنت ابر بکنت و ان نہ آئیانی حشر ہس ہسے پیما بیت۔ کل چہ مکہ، دیم پہ شام، روگ، دوران، ہما چچی کنگیس مینگ، نشان گندگ، کابنت و انتکم لتتروون علیہم مصبحین و باللیل اقلد لتقلون (صافق)۔ فل یعنی ہما پرشتگیں جاہان (گندر)، گندان، باہنوں مؤمنان، عجزت بیت پرچاکہ ہمایان سر پد بیت کہ ماں آ قوم، بدکاری و سرکشی، سزا، اے مینگاں چپ کنگ بونت چہ مؤمنان، ابیدار کہ مردم بلیس ممکن انت کہ اشان، گندان، محض سخت و اتفاق یا طبعی سببانی اشان نتیجہ قرار بد بیت۔ فل جنگل، ہندو کیس قوم یعنی واجہ حضرت شعیب، قوم ماں مدین، شہر، نندوک انت کہ اشانی نزدیک، در چکانی جنگل آت چیزے مردم شاید ہمود، نندوک بہ بنت۔ طہنیں گوشنت «اصحاب ایک» و «اصحاب مدین» دو جدا گانہ قوم انت حضرت شعیب ہر دو بینانی نینگ، مبعوث بوت اشانی گناہ شرک و بت پرستی، ڈروڈنگی و ماں کیل وزن، فریب دور دیگر آت پیسر، ماں سورہ ہود و اعراف، اشانی قصہ گول تفصیل، بیان بوتگ۔ ہمود اچارگ بہر بیت۔ فل یعنی حجاز و شام، ہرچ راے، سر قوم لوط، مینگاں انت ہمود کیس چہل نر، حضرت شعیب، قوم جاہنذات ہر دو بینانی علامات و آثار راہ روکان، نظر، کابنت۔ فل حجر، واجہ فرمائینت واجہ «نمود»، آیانی ملک، نام حجات کہ آچہ مدینہ، شمال، انت اشانی طرف، واجہ صالح علیہ السلام دیم دیگر بوت۔ یک نبی، دروغ بند کنگ، معنی تمایس نبیانی دروغ بند کنگ، ڈول، انت فل یعنی ڈاچی کے کہ چہ ڈوک، درگتی و چاشی، ابیدرگہ معجزات۔ فل یعنی دنیاوی زندگی سر مغرور بان، یہ تکبر، ظاہر کنگ، کوہاں ترا نشان، مزن شانداریں لوگ و جاگش اڈ کنت گوشے اشان، چہ ادا کردی و گئی نہ آت و ماں وئی دل، چوشیں ترا لش ہم یا زنگت کہ ماں چوشیں حکم و مضبوطیں عمارتاں چونکائی آت سر بیت کنت فل یعنی مال و دولت، مضبوطیں جاگہاں، جسمانی قوت و چہ ایدگہ وسیلہاں ورہ بنداں چوشیں توفیق اش نبوت کہ خدا، عذاب، چہر و تا تکلیفینت۔ اشانی قصہ ہم پیش، گوشک، ماں حدیث انت کہ واجہ نبی کریم بہ نبوک، روان، چہ حجر، شیب، گوشت واجہ، وئی سر ماں پوشت، سواری، رفتار، تیز کنت و گول صحابہاں گوشتی کہ عذاب کنگیس قومانی مینگان، ملکوزات مگر چہ خدا، خوف، گر یوان، ان گریوگ نہ بیت تو گریو و کیس صورتے جوڑ بکن انت خدا مکنت ہما چیز یہ شتا سر بہر بیت کہ آیان، سر بونگت واجہ، مسلمانان، پہ ادب و یک، واسطہ چوش گوشنت کہ مردم بہ چوشیں جاگہاں سر یوان، عجزت حاصل بکنت۔ ولا حضرت شاہ صاحب نوشنت کنت، پیشی احوال، بیان کنان، فرمائینت کہ اے جہان ہیخوش مفت، خالی نہ کنتگ۔ سر بر، یک مدبر و کار سازے ہست انت ہر یک چیز تدارک کنوک۔ سرچیں و گڈی تدارک، نام قیامت انت و چہ کافران یک کنارہ بوگ، فرمان کت و ہدیجہ خدا، حکم، سرکنت

فَاخَذَ تَهُمُ الصَّبْحَةَ مُشْرِقِينَ ﴿۳۷﴾ فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمُ سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَابًا ﴿۳۸﴾ وَتَوَلَّىٰ وَرُكُنًا ﴿۳۹﴾ فَكَانُوا يُعَذِّبُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَمَلَتْ الْإِنْسَانَ الْغَافِلَةَ ﴿۴۰﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمَنْ يَعْقِلُ ﴿۴۱﴾ وَإِنَّهَا لَلسَّبِيلُ مَقِيمٌ ﴿۴۲﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿۴۳﴾ وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ ظَالِمِينَ ﴿۴۴﴾ فَانقَمْنَا مِنْهُمُ وَإِنَّهَا لَيَأْمَامٌ مُّبِينٌ ﴿۴۵﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحَجْرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿۴۶﴾ وَالظَّالِمِينَ ﴿۴۷﴾ فَانقَمْنَا مِنْهُمُ وَإِنَّهَا لَيَأْمَامٌ مُّبِينٌ ﴿۴۸﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحَجْرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿۴۹﴾ وَالظَّالِمِينَ ﴿۵۰﴾ فَانقَمْنَا مِنْهُمُ وَإِنَّهَا لَيَأْمَامٌ مُّبِينٌ ﴿۵۱﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحَجْرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿۵۲﴾ وَالظَّالِمِينَ ﴿۵۳﴾ فَانقَمْنَا مِنْهُمُ وَإِنَّهَا لَيَأْمَامٌ مُّبِينٌ ﴿۵۴﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحَجْرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿۵۵﴾ وَالظَّالِمِينَ ﴿۵۶﴾ فَانقَمْنَا مِنْهُمُ وَإِنَّهَا لَيَأْمَامٌ مُّبِينٌ ﴿۵۷﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحَجْرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿۵۸﴾ وَالظَّالِمِينَ ﴿۵۹﴾ فَانقَمْنَا مِنْهُمُ وَإِنَّهَا لَيَأْمَامٌ مُّبِينٌ ﴿۶۰﴾

پدا گیتنت ہونکایں آواز راوے، وقتا پدا گیتنت آ شہر، سر پہ پیرا و گوار بیتیں علیہم حجارتہ من سجیل، ان فی ذلک لآیت للمتوسمین، پہ آیانی سر اڈوک چہ سنگ، ہمیں گلا، کت بیشک ماں اشی، باز نشانی انت پہ زیر کیس مرد ماں کت و انتہا لیسبیل مقیم، ان فی ذلک لآیة للمؤمنین، و ان ذال شہر جو کیس راہ، سر انت کت بیشک ماں اشی، نشانی انت پہ ایمانداران کت و تحقیق، کان اصحاب الایکۃ لظالمین، فانقمتنا منہم و انتہما ایک، ہاں شدگان (شعیب، قوم) سکیں ظالمینت کت پدا ماں پر گیت چہ آیان۔ و اے ہر دو کیس لیا ماں مبین، ولقد کذب اصحاب الحجر المرسلین، و ماں ظاہرین راہ، سر انت کت بیشک دروغ بند کنت حجر، مردمان (نمود، قوم)، پیغمبر، اتینہم ایتنا فانوا عنہم معرضین، و کانوا یخوتون من داتیں ما وئی نشانیاں نوں بونت چہ نشانیاں روگردان کت و تراشت اڈش کنتت چہ الجبال بیوتا امنین، فاخذتہم الصبحۃ مصبحین، کوہاں گیس پہ بے غمی فل پدا گیتنت آ ہینا کیس آواز ماں صباح، وقتا فبا اغنی عنہم ما کانوا یکسبون، و ما خلقنا السموت و الارض و ما بینہما الا بالحق، و ان الساعۃ لآتیه فاصفر زمین و ہر چیکہ آیانی در میان انت بغیر چہ حکمتا۔ مویامت بیشک آئیگی انت توں کنارہ مبن الصنم الجمیل، ان ربک هو الخلق العلیم، ولقد اتینک یہ شری، سر کنارہ کنگ کت بیشک ہی رب ہما و مت پیدا کنوک زانوگ کت و داتگیں ترا سبعا من البثانی و القرآن العظیم، لاتبدن عینک الی ہفت آیات کہ ماں نماز بار بار و انگ بنت (سورہ فاتحہ) و قرآن مزن درجہیں کت و سگ مکن وئی چمان پہ ہما

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

وتبلیغ فرض تمام کت و پیدایم کافران بروتی ضد سر هٹ بکننت گوا حکم بوت کر زیادہیں جنجال ہج فاندگ نیست نون وعده راہ بہوواشانی در دور بخانی سرا
صبر کن لگ و گواہی کن ات دانکہ خداے پاک فیصلہ سر بہیت۔ فلا آئی تہی صبر و ایان ایذا، کل احوال معلوم انت ہر یک آئی عمل بدل، دنت ماں اسے
آیت و چوش بگوش کہ معاد، بابت و بیان کت، یعنی ہما ذات، یک برے پیداکت برائی دوبارہ پیداکنگ چون مشکل بہت و سر چیزے اجزا ارشنگ و نالان بہیت
آراہ چیزے علم ہست انت ہر جا ہیکہ بہیت در سنان یک جا کنت۔ دگر جاھے فرمان کت۔ اولین الذی خلق السموات والارض بقادر علی ان یخلق
مثلهو بلی هو الخلاق العلیو الی اخر الایة (لین رکوع ۵) فلا حضرت شاہ صاحب بنشتہ کنت «یعنی اے ایسکر مزین نعمت، بچا کہ ترا دیک بوت
و چ کافرانی هٹ، د لکیر مہو۔ (تتبیہ) ماں سبع

مثانی، «مصدق»، اختلاف، انت راست و راج
ہمیش انت کہ چاشنی، مراد سورہ فاتحہ، ہفتین آیت
انت کہ اشان، ماں ہر یک نماز، ہر یک رکعت،
نکرار کنگ بیت اشان چو وظیفہ، ہر یک برے دانگ
بیت، ماں حدیث، انت کہ حق تعالیٰ، تورات،
انجیل، زبور، قرآن ماں تمام کتاب، اشی، مثل
نازل نہ فرمائینت۔ ماں صحیح حدیثان تصریح انت کہ
نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم، سورہ فاتحہ، بابت فرمائینت
کہ ہمیش انت سبع مثانی و قرآن عظیم کہ منارا دیک
نونگ۔ اے خوردیں سورت، قرآن عظیم (مزین قرآن)
گوشنگ بہ اعتبار، درجہ بیگنت، اے سورت، بہ
حساب، اُم القرآن ہم گوشنگ کہ چوش بگوش لے یک
خلاصہ دنت انت کہ آئی گیش و گپوار سر جس قرآن
فہمگ بہ بیت قرآن، عالم علوم و مطہبان اجمال نقشہ تہنا
ماں ہے سورت، موجود انت چونا، «مثانی»، لفظ
لہنیں حیثیت، تمامہیں قرآن، سر ہم گوشنگ بیت۔
اللہ نزل احسن الحدیث کتابا منشا بہا مثانی،
الح (زمر رکوع ۳) بیت کنت کہ اید کہ سوزنان، چہ جدا
جدا سبانی بنا، «مثانی»، گوشنگ نونگ مگر اے جاگر،
سبع مثانی و قرآن عظیم، مصداق ہے سورہ فاتحہ انت ۱۲
ہے صفحہ، فواحد، بل یعنی بہ مشرک بہود
و نصاریٰ و اید کہ خدا رسول، دشمنان، دنیا، جنت
روحی زندہ، ہرچ مال و سامانے دانگ بہ آئی بنگ، نگاہ
مکن کہ اے ملعونان اے مال و سامان پر چا دیک بوت
کہ چا آئی، اشانی شقاوت و ناشری زبات گیش بیت
اے مال دولت مسلمانان، بہ رستیں تو بہ نیکس راھے،
خرج بوتیں۔ اشان، بہ کیس و ہدے مزہ زورگ، بل
شمارا خدا، ہما قرآن، دولت دانگ کہ آئی و ہما تمام
دولت مثل دھنزدگرد)، انت۔ ماں روایتان انت
کہ ہر کس خدا تعالیٰ قرآن دات پرا کہے، دگر نعتے،
گندان، بہ آئی ہوس بکننت تو بزبان آئی، قرآن، قدرے
نہ زانت۔ فل علم مؤر کہ اشان پر چا مسلمان نہ بنت شما
تبلیغ فرض، سر انجام بد سے ات ناشانی و مب،
و تارا زبات ماں فکر و علم، گرفتار کن ات۔ شے دوزواکی
و ہمدردی، حقدار مومنان انت گوی آیان ملاطفت،

۲۱۳ النحل ۱۶

**فَاَمْتَعْنَاهُ آزْوَاجًا مِّنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ
لِلْمُؤْمِنِينَ ۝۸۸ وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ۝۸۹ كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى
الْمُقْتَسِمِينَ ۝۹۰ الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ۝۹۱ فَوَرَّكَ
لَسْئَلَتِهِمْ أَجْمَعِينَ ۝۹۲ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۹۳ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ
وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ۝۹۴ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ۝۹۵
الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝۹۶ وَلَقَدْ
نَعَلْنَاكَ يُضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ۝۹۷ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
وَكُن مِّنَ السَّجْدِينَ ۝۹۸ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ۝۹۹**

چیزانی سرا کہ ما دانگت آپ فاندہ ہے گوا کہ قسمیں مردمانی و دم مؤر بہ آیانی سرا و تبج بشان وتی بانزلا
پہ مسلمانان و بگوش من ذناں ہم کنوک پہ ظاہر ظاہر و سچو کہ ما دیم دانگ بہ
بہر کنوکانی سرا۔ کہ کتیش قرآن، را سکر سکر و نون قسم انت تہی پروردگار
کہ ما اے جستان کنیں چہ آدرستان چہ آچیزیکہ آیان کتہ بوتگ و نون شرط ہر جن ہما چیز یا کہ ترا حکم بوتگ
و اعرض عن المشرکین، ماوت بس انت چہ تہی طرفا بہ کلاگ گروکان و
الذین يجعلون مع الله إلها آخر سوف يعلمون، ہما کہ ما ہیمنت گوی اللہ، دگرانی بندگانی نون آزون معلوم کنت و ماشر
نعلم انک یضیق صدرك بما یقولون، زانیں کہ تہی دل تنگ بہیت چہ آیانی خبران نون ہما کی یاد کن اللہ صفتنا
و کن من السجدین، و پو چہ سجدہ کنوکان و تہی پروردگار عبادت بہ کن تاکہ بہیت بہ تہی سراموت و
و لوقد نعلناک یضیق صدرك بما یقولون، سورہ النحل، و ہما کتہ آیات و شانزدہ رکوع انت
سورة النحل، و ہما کتہ آیات و شانزدہ رکوع انت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
شروع کناں گوی اللہ، ناما ہما کہ بے اندازہ مہربان ز بریں رحم کنوکے
أَنِّي أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحٰنَكَ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝۱۰۰
آتک رست حکم اللہ نون اشتاب مکن ات پہ آیاتی پاک انت اول بند تر انت چہ آچیز یا کہ پر ایما تہی ہر کنت

۳ منزل

شفقت و نرم دلی، سلوک، کن ات۔ فل یعنی کہے مثبت یا نہ مثبت من خدا، پیغام، صاف صاف، سر کنان و ناشری و دروغ بند کنگ، انجام، خوب
گیشینان، شمارا خبر دار کنگیاں، حضرت شاہ صفا، نوشتہ کنت۔ تہی کار دل، تر بیگ نہ انت اے کار خدا بیگنت کن کے ایمان نیار بیت پرانی غمگین مہو۔
فل اے آیت، معنی قسم، بیان کنگ، بوتگ، لہتیں، گوشنگ کہ چہ مقتسمین (وند کنوکان)، مراد و اجر، دور، نصاریٰ و یہود وغیرہ انت کہ اشان،
قرآن، تقسیم و تحلیل کرنگت یعنی ہرچ قرآنی بنشتانے بہ آیانی تحریف یا داھکانی موافق بہ بیت آرا من اتش، و ہر جیکہ برخلاف بہ بیت آرا نہ من اتش۔ مطلب
چوش بیت کہ ما نزارا، «سبع مثانی»، «قرآن عظیم»، دیان، دیم دات چوشکہ بہ آیانی سرا ہم پسر کتاب نازل کرنگتیں۔ تی سرا کتاب ایریجک یا وحی دیم دیک یک نوکیں

گئے نہ انت کہے انکار بکنت۔ لھتین، پچھتسمین، بہرہ و نصاریٰ مراد گران، قرآن، پیشی کتابان، مراد گپنگ یعنی اشان، تحریف کنان، و قی کتابان، چنڈ چنڈ کرت لھتین، مشرک مراد گپنگ انت کہ اشان بہ مسخرہ و کلاگ قرآن، تقسیم اش کرتنگ، و ہدیہ اشان سوزناتی نام بہ اشکتیں تو کنران، و ت ماں و ت و بگشتیں بقرہ یا مادہ، من زوران عنکبوت تھی و نڈ انت اشان، بیک و گہ دستورے ہم قرآن، بابت، خیالان اش تقسیم کرتنگ۔ لھتین، آرا شاعری گوشنگت۔ لھتین رمل و قال لھتین، جادو و سحر کے، آرا اساطیرا لڈولین، نام پرستنگت۔ اشان، آگاہ کنگ بوت کہ من درستان، چہ عذاب، ترسائینو کاں۔ کہ آ عذاب یقیناً نازل ہووے انت بہ اے کلاگ گردکانی سرا۔ ابن کثیر، مقسمین، معنی قسم و روکانی زرتنگ یعنی ہما گوشنگیں قوماں کہ اشان بہ بنیانی تکذیب و مخالفت کنگ، سوگند و ارتنگ و دروغیں خبرانی سرا تقسیم اش و ارتنگ و آیان، آسمانی کتابان، چنڈ چنڈ کرتنگ ہر ڈولیں عذاب ما آیبانی سرا ہم دانتگت چہ ہما قسم، عذاب اے "نذیر بین" شمارا نرسینیت "مقسمین" اے معنی، ناید، ابن کثیر، جہل، آیتان، پیش کنت "تَقَاسَمُوا بِاللّٰهِ لَنُبَيِّنَنَّهٗ وَاَهْلَہٗ (نمل رکوع ۴) وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِنِهٖمْ لَا يَبْعَثُ اللّٰهُ مِّنْ يَّمُوتِ (نحل رکوع ۵) اَوَلَمْ تَكُوْنُوْا اَقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلِ مَا لَكُمْ مِّنْ زَوَالٍ (ابراہیم رکوع ۷) اَهْوَلَاۤءِ الَّذِيْنَ اَقْسَمْتُمْ لَا يَنْتَظِرُوْا اللّٰهَ بِرَحْمَۃٍ (اعراف رکوع ۶)۔

وہ یعنی کئی عبادت کنگت شما۔ گوں پیغمبران چونک ان پیش اھنت لا الہ الا اللہ، سرا پرچا ایمان نیارتنت اے کلمہ، حتی، پرچا ادا نہ کنت۔ وہیے ڈول، معلوم چنکر سوالات کنگ بنت۔

وہ یعنی ماں گوشنگ، چھ کو تا ہی مکن۔ دل، براہ داران، خدائی حکمان، بہ مردمان سرکین۔ اے مشرکان ترارا صحیح تاوان دات کنت نہ کنت۔ ک یعنی ماں دینا و آخرت، ماگلیں کلاگ گردکان، و ت جست و باواست کنیں۔ شما بے ترس، تبلیغ، کار، انجام دیاں بیئت۔ اشان تھی یک مودے ٹالے، ہم نترن انت کہ دست بچنت۔

وہ یعنی گوں رسول، استہزاء، کنگ و پخدا، شریک جوڑ کنگ دوہیں خبرانی انجام، اشان و ت گندنت۔ ک یعنی اگن پر اشانی ضد، شمول، بیئت تو شما چہ اشانی و تارا ناد لگوش کنان بہ خدا، تسبیح و تحمید، گلایش بیئت خدا، ذکر و نماز، سجدہ عبادت ہما چہ انت کہ چہ اشانی برکت، دل ساکن و قرار گیت و فکر و غم دور بنت، ہمشکا و اجر بنی کریم صلی اللہ علیہ وسلم، مبارکیں عادت ات و ہدیہ یک ہمے واجہ، پیش بیانیکیں تو کڈا بہ نماز، مشغول بگنت۔

وہ یعنی موت۔ یقین، لفظ، بردگ جاھے بہ ہمے معنی، کار مرز کرتنگ۔ و کُنَّا نَكْذِبُ بِيَوْمِ الدِّينِ حَتَّىٰ اَتَانَا الْيَقِيْنَ (مذکر رکوع ۲) ماں حدیث، یک ہیئت، رد و اجہ، فرماینت "اقاھو فقد جاءہ الیقین وانی لا رجوالہ الخیر" جمہور سلف، ماں اے آیت، "یقین" موت، معنی، گپنگ۔ یعنی داں مرگ، ساعت، خدای عبادت، گلایش، بڑو، اندریں راہ میتراش و مجملش، تادے آخر دے فارغ مباش۔ لھتین عارفان، اے جاگہ، "یقین" ماں قلبی جا و رانی معنی، زرتنگ، آئی تو جیہ ماں روح المعانی، مذکور انت ہمو اچارگ بہ بیت۔ تمت سورة الحجر و لله الحمد والمنة وهو المسئول ان يتوفانا على الكمل الاحوال واحسنها خانه جواد کریم۔

وہ یعنی خدا، اے حکم کہ پیغمبر علیہ السلام، جماعت غالب سرا فضل بیت و حق، مخالف مغلوب و ذلیل بنت کہ اشان، ماں دینا، مسلمان مجاہدانی دست، و ماں آخرت، براہ راست چہ حکم الحاکمین، و دربار، شرک و کفر، سزا سیت۔ اے حکم، وقوع، و ہدیہ نریک رستنگ و قیامت، و ہدیہ ہم دور نہ انت ہر چہ سکر، آگ یقینی بہ بیت آرا ہنجوش بزانت کہ آسرتنگ گڈا اشناپ کنگ، ضرورت چہ انت، کافران بسبب تکذیب و استہزاء، ہمے گوشنگت کہ ہرج عذاب یا قیامت، آگ، شما گپ، جن ات آروت پرچا نہ بیئت۔ ماں اے آیت، ہم تراپ دیگ بوت کہ شمع چوشیں گفاران، ہجر نہ لگلیت بلکیں جسزنا آہ و قی و ہدیہ، زوت کیت۔ ہر قدر ماں اشی، تاخیر بیگانت آہم بہ یک حسبے ماں شمع، حق، فائدہ دیوک انت۔ بیت کنت کہ اے ڈول، لھتین، اصلاح و توبہ، توفیق بہ بیت۔ وَيَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْ لَا اَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَ هُمُ الْعَذَابُ (عنکبوت رکوع ۶) يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهَا وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مُسْتَفْضُوْنَ مِنْهَا وَيَعْلَمُوْنَ اَنَّهَا الْحَقُّ (شوری رکوع ۲)

وہ یعنی و ہدیہ حق، سرا فضل، لوگ و کفر و شرک، سرا سزا سگ یقینی انت تو توجید، راہ، اختیار کن انت و چہ مشرکان نہ رہندان و تارا دور بدارت۔ ہمایان، کہ شما خدائی، شرک، قرار دے ات چہ آیان کہ خدا، حکم، لگلیت نہ کنت و نہ خدائی عذاب، دور داشت کنت۔ ۱۲

و یعنی چہ فرشتگان جنس و لہتین و چوشکہ و اجر جبریل علیہ السلام یا حفظہ الوحی کہ پرایانی طرف ماں فاتتہ یسئلک من کبیر ید بیه و من خلصہ
 رصدا (جن رکوع ۲) اشارہ کنگ - فل ادا چہ روح و مراد وحی الہی انت کہ آچہ خدا طرف و پیغمبرانی نیماگ و غیر مرئی رھبندہ یک رازے و ڈول و کیت چوشکہ
 و کہ جاسے فرمائیت یلقی الروح من امرہ علی من یشاء من عبانہ (المومن رکوع ۲) یک جاسے قرآن و بابت و فرمائیت و کذا لک اوحینا الیک
 روحا من امرنا (شوری رکوع ۵) قرآن یا وحی الہی و چہ روح و تعبیر فرمائینگ اشارہ ایش انت کہ چوشکہ مادی جسم و چہ روح و نفع و ظاہری حیات حاصل بیت
 ہے پیماہرچ قلوبے چہ جہالت و کراہی و بیماریان مردہ بولگتنت آیاں چہ وحی الہی و روح و برکت و زندہ جنت - فل چہ آبندھاں مراد انبیاء علیہم الصلوٰۃ والسلام

انت کہ اشان و خداوند تعالیٰ چہ کلیں مخلوق و وقتی حکمت و
 روع و بروقی کا میں اختیار و درجنت اللہ یعلم و حیث
 یحل رسالتہ (انعام رکوع ۱۵) اللہ یصطفیٰ من
 الملک و یرسلہ رسلا و من الناس (الحج رکوع ۱) -
 فل یعنی توحید و تعلیم، شرک و رد و تقویٰ و نیماگ و دعوت
 اسے چہ سدر و نما میں بنیانی (علیہم الصلوٰۃ والسلام) و
 هوریں و دنیا کیس نصب العین (کاد) بونگ چوش بگوش
 توحید و ثابتی و اسے نقلی و بیل بوت۔ دیما عقلی و بیلان
 بیان کنگ بنت۔ فل یعنی زمین آسمان و نظام و ہجوش
 توحید و راست اڈ کنگ کہ آئی و گندان و لامحالہ یقین کنگ
 کبیت کہ تمام کائنات و حساب کتاب ماں کیس مالک و مختار
 دست و بولگ لوٹنت اکن اسے نظام ماں بازیں خدا ہانی
 دست و ہوتیں تو اسے محکم و مضبوطیں بند و بست داں ایگر
 دیر و پشت نہ کتنت ضرور اشان و ت ماں تا اڑتنت
 بلکیں چہ بازیں خدایانی و ت ماں و تکی و جیل و اسے عالم و
 نظام کار و گساری و نیماگ و تہلاک دیک ہوتیں لوکان
 فیہما الہة الا اللہ لفسد تا (انبیاء رکوع ۲)
 اذ اذہب کل الہ بما خلق و لعل بعضہم
 علی بعض (المومن رکوع ۵) فل یعنی علیات و
 سفلیات و نظام و شرکناگ و پد ترا پیداکت تو ت
 کیس ماں و تکی خلقت و فکر بچن توحی تعالیٰ و عجیب و غریب
 صفت و قدرت و سبق دست کبیت۔ تسی اصل چہ چیزات و
 یک ترمیہ آپ بے جانیں کہ ماں آئی و کس حرکت ہست ات
 نہ شعور و ارادہ، نہ آئی جبر کنگ و قابل ات و نہ آئی و اینگر
 بود ماں ات کہ ماں تمام معاملہ و، چیرہ کنان و و تسی
 حق تی بیج بگتیں یا دگرانی سرا غلبہ تی حاصل بگتیں۔ نون
 ادا فکر بکن کہ حق تعالیٰ و ہمانا پاکیں بے تدریس قطرہ و چون
 مژادارکت۔ جو نہیں شرین صورتے آزاداتی۔ و چونیں
 اعلا میں قوت و کمالات و خدا بند جو تری کت کہ کس بر و
 آئی و اینگر ہم نون ات کہ یک حرفے چہ زبان و بگتیں
 آئی و چون و عظ شروع کت کہ بندر و ماں آئی و ادا نہیں
 حس و حرکت ہم ماں نہ ات نون زبان بکن کہ و اجکار
 چونیں جیرہ و جحنتان درکت دانکہ کدی کدی چہ مخلوق و
 دیم و تاب دیان و وقتی خالق و مقابلہ و پادان و لک
 کنان و اوشتات پدا چوش صم ترانی نہ کت کہ منی
 اصل چہ چیزات و اسے زور و قوت منا چہ کجا دست و کبیت

يُنزِلُ الْمَلَكُ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
 ابرگیمت فرشتیان و کول و حیاط چہ وقتی حکما پیر کس و سرا کہ بلوطیت چہ وقتی بندیان فل
 أَنْ أَنْذَرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ۝ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 ایکہ بترسین ات کہ ہج معبود برحق نیستت بغیر میں نون بترسین چہ من کی اڈی کنت آسمان و
 الْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ
 زمین پہ حق بلند ترنت آچہ ہا چیرہ با کول آیتا شرکی کنت۔ پیدائی کت انان چہ
 تُطْفَئِهِ فَاذًا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ۝ وَالْإِنْعَامُ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا
 یک بچے منی پیداہم آچرہ کنگ انت ظاہر اظاہر و چار پرایان پیدائی کتنت پر شما آیاتی ہتا
 دَفٍّ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ
 گریں پوشاک انت و دگر بازانہ و ہتیا چہ آیان و رت و پر شما چہ آیان عزت انت و تکیہ کا رتس چہ
 تَرْتَجُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ۝ وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا
 چہ راگاہ و ما بگاہ و وقتیکہ سرش دنت یم پیرا گاہ و و بڑا جنت برنت شے باران داں ہما شہراں کہ شمارت
 بَلِيغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ ۝ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرؤُوفٌ رَّحِيمٌ ۝
 کت نون اتودا مگر بے جانی تکلیف - شے پروردگار البت شفقت کنگ انت مہربان انت فل
 وَالْخَيْلِ وَالْبِغَالِ وَالْحَمِيرِ لَتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً ۝ وَيَخْلُقُ مَا
 و پیداکیں کنت اسپان و کتان و خران تاکہ سوارش بیت و پیر زینت فل و پیداک کت ہما چیزاکہ
 لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَعَلَىٰ اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ
 شہاں نہ زمان ات لی الوہ اللہ رسینیت راستیں راہ و لھتے و راہ چوٹنت فل و اگر بلوطیت
 لَهْدَكُمْ أَمْعِينٌ ۝ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ
 پیر راستیں راہ و پیر زینت شہاں راستا فل ہما تی و ت ابرگیت چہ آسمان و آپ پر شما
 مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ۝ يُنَبِّئُكُمْ بِهِ
 چہ آئی و چہ نوشات و چہ آئی و درچک رونت کہ آئی و دوتاں چارین ات فل و رو دینیت پر شما چہ ہما آپ و

أَوَّلُ بَرَكَاتِهِ أَنْ أَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ مَوَاطِنَ فَكَانَ الْحَبْلُ الْعَظِيمَ وَهِيَ رَمِيمٌ فَلْيُحْيِيهَا
 الذی انشاء ہا اول مژد و ہو بکل خلق علیہ (یس رکوع ۵) - فل یعنی اشتر، گوک، میش، و پس پر شما پیداکرتنت چہ ایشان لھتینانی مودیا پشم
 چہ کبل، چادر، گدان، تنو، و چہ سردی و رکینگ و واسطہ قسما نسیمیں پوشاک و لبیس تیار کنتت، چریشی و ابید لھتے و شیر و رگ بیت، لھتے ماں ننگار و
 بندگ بیت۔ روغن و مکھن و غیرہ و بازی چہ ہجے جانورانی ذریعہ انت۔ چہ ہمیشانی پوست و چونیں چونیں جو انیں مزین قیمتی از باب جوڑ کنگ بنت ہما
 جانورانی گوشت کہ آبیانی ہتا کتام بدنی یا اخلاقی نقصان ماں نیست آیاتی گوشتان کار مرز کنگ بیت چنگر غریبانی لاپ چنانی سیر بیت و ابید کہ غذا و خوراکان و کہ

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

ماکارمز کینیں پہ آسانی تیار کنگ، ہم سے جانور دست تک بنت و ہدیہ دولت و جانور ماں لوگ، بندگ بہ بنت یا کہ ماں جنگل و ویل بہ بنت تو ماں آوہرہ، انعام الہی، چو شبیں صافیں رونقے ظاہر بہ بنت البت دھرے اشان چہ لوگ، پہ گاہ و کدیم، شوہازہ در کبیت یا ماں بیگاہ، چہ جنگل و سیر لاپ بوان و دیم یہ لوگ، و اتر کنت اے و ہواں عجیب رونقے کنگ، کیت۔ خدا بند چہ اے ندرگ، کنگ، و ت ہم و شہود بہت و اید کہ مخلوق ہم گوشنت کہ خدا، فلان زمیندار، چنگر مال و دولت بخشگ۔ و یعنی جا ہیکہ شہا اید چہ سامان و از بابان گوں مزن شدت، سر بونگتے۔ اے جانور شمارا، شے گرانیں مال و از بابان، کشان، سر کنت اے خدا، چنگر مزن دوزو اسی و ہر بانی انت کہ اے گنگد امان، ماں شے خدمت، مقرر کنگ و چہ آبان کار کنگ، اجازت داتی و مزن سکین

و گرانیں مہمان، اے گنگد امانی سبب، پر شہا آسان کت۔ اَوَلَوْ تَرَوْوَا اَنَا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلْتَا اَبْدَانًا اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالٌ لِّكُوْنَهُ وَاذَلْنَا هَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُوْنُوْنَ (سورہ کوخ ۵) و یعنی اشانی سراسواری کن انت و شے عزت و شان در ابیت (تنبیہ) ماں عربستان، خر، سواری معیوب نہ انت اود، خر مزن قیمتی، خوبصورت رہوار و تیز گام جنوک انت لھتین خرائی مقابل اسپھج خریدے ندر ابیت۔ یک زندہ دیں ہندی، سک شہر گوشنتگ۔ کہ ماں حجاز، خر ناں بلکین جا بہت۔ و یعنی ہر چہ حیوانا ذکر بالابوت چہ اشان اید حق تعالیٰ بہ شے نفع و خاطر، ہما چیزان، و دی کنان انت و ہم و دی کنت کہ آسانی بابت، شمارا ہج معلوم نہ انت، ماں اشی، آکلے سواریان ہم اوار بوننت کہ داں قیامت، تیار بوان بنت و کلا پسر ابیان کت کہ شہا کنگد امانی بنت، سواری بنت و آبان شمارا گوں شے ساز و سامان مزن سکین و گرانیں منزلانی راہ، بران، داں شے مقصدی جا گمان سر کنت، اے بدنی جسمی سیر و سفر، احوال بوت بہ ہنٹے۔ مناسبت، نول روحانی و معنوی سیر و سیاحت، نیگ، کلام منتقل بوت یعنی چو شکہ زمین راہان، بران، داں منزل مقصود، سر بہت ہمے ڈول، داں خدا، رسگ، بچکس راہ ہم تیج انت ہر کس راستیں فہم، خدا بند بہت آماں برز ابیان بوتکس دیلانی سراسواری جنان، حق تعالیٰ، قدرت و آئی عظمت، سراسر ایمان کاریت و توجید و تقویٰ، کشک، گران، اید چیزیں، داں خدا، سر بہت بلکین ہر کس بچکس عقل و فہم، خدا بند نہ انت آرا بہ بچکس راہ، سراسواری، توفیق چو نکائی بہت کنت آدم ماں دنی و اہک و دھمانی چپ و چوٹیں رنگ راہان سرگردان بہت و انت ہذا صی اطمی مستقیما فاتبعوہ و لا تتبعو السبل فتفرق بکم عن سبیلہ (انعام رکوع ۱۹) و یعنی خدا، چہ اے خبر، عاجز نہ انت کہ تمہایں دنیا، بہ یک راہے گام گج بکنت لیکن آئی حکمت، چو شہ نہ لوٹ انت کہ درستان، بہ ڈول، اختیار کنگ، مجبور بکنت چو شکہ باز رہے، اے بابت، گیش و گوار کنگ بوت۔ و یعنی آپ، و ورگ، قابل جو کت چہ ہما، در چک و گاہ وغیرہ نباتات

۱۲۶ ربیعہ
النحل ۱۷
الرُّعَىٰ وَالرَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ
كِرَّارٌ وَزَيْتُونَ وَ مِجِّجٌ وَ مَهْنَكٌ وَ ہر قسمیں میوہ
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَآيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ۝۱۱ وَ سَخَّر لَكُمْ الَّيْلَ وَ
ماں اشی، ضرورت اشانی انت پہ ہما کسان کہ فکر کنت و شے کار، لکینت شب و
النَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِاَمْرِ اِنِّ فِيْ
روح و روح و ماہ و استار ان ہم ماں کارا لکنت پہ آئی حکمت ماں اشی
ذٰلِكَ لَآيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُوْنَ ۝۱۲ وَ مَا ذَرَاكُمُ فِي الْاَرْضِ مُخْتَلِفًا
ضرورت اشانی انت پہ ہما کسان کہ عقلش ہستنت و ہما چیز کہ پیدا کی کنت پر شہا ماں زمین، رنگ
اَلْوَانِ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَآيٰةً لِّقَوْمٍ يَّدْرُوْنَ ۝۱۳ وَ هُوَ الَّذِي
پہ رنگیں۔ ماں اشی، ضرورت اشانی انت پہ ہما کسان کہ یاد گیری کنت۔ و ہما، دست
سَخَّرَ الْبَحْرَ لَنَا كُلَّوَامِنَهُ لِحِمَا طَرِيْقًا وَ تَسَخَّرَ جَواْمِنَهُ حَلِيَةً
پہ شے فرمان، کت دریا تاکہ بوت چہ آئی، گوشت تازہیں و در کنت انت چہ آئی، زیور
تَلْعَسُوْنَهَا وَ تَرَى الْفُلْكَ مَوَاخِرَ فَيَةٍ وَ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ
کہ پوشنتش و گندے تو بوجیگان کہ درنت روزنت آپ، مادریا، و تاکہ بلوٹت چہ آئی، جتنا
وَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۝۱۴ وَ اَلْقَى فِي الْاَرْضِ وَاِسِي اَنْ تَمِيْدَ بَكُم
و تاکہ شہا شکر بگرت، و ایری کنت ماں زمین، کوہ کہ نضائن بلیتت و شہا ہر
وَ اَنْهَرَا وَ سَبَلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ۝۱۵ وَ عَلِمْتَ وِ بِالنُّجُومِ هُمْ
وادی کنت جو دراہ و تاکہ شہ راہ، در بہت و دیگر نشانیاں و سپہ استاران آراہ،
يَهْتَدُوْنَ ۝۱۶ اَفَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ۝۱۷
در بہت و شہرت ہما کیسکہ پیدا کنت، برابر انت گوں ہما کس کہ پیدا کت نہ کنت۔ آ یا شہا فکر کن انت
وَ اِنْ تَعُدُّوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ لَا تَحْصُوْهَا اِنَّ اللّٰهَ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝۱۸
و اگر حساب بکن انت اللہ، نعمتان پورہ کت نہ کن انت آسانی حساب، بیشک اللہ بخشگ انت مہربان انت

منزل ۳

رو دینتنت کہ چہ آبان شے جانوران، گاہ و کدیم حاصل بہت۔ ۱۲

ہے صفحہ، شواہد، و یعنی چہ یکس آپ، قسم قسم، شہرہ و نیوگ پیدا کنت کہ آسانی رنگ و صورت تمام و مزہ و تاثیر چہ یکدگرے، جدا جدا انت ماں اشی، ہر فکر کنوکان خدا، کالمیں قدرت و عجیب حرفت، مزنیں نشان انت کہ یکس روح یکس گوات و چہ یکس آپ، چو نہیں رنگ برنگیں پل و بر پیدا بیان انت۔ و شب و روح بزر و یکدگرے، دُوب، پیدا کنت انت تاکہ دنیا، کار و بار جاری بہ بنت و مردمان، راحت و دلچسپی حاصل بہ بہت۔ ہے ڈول، ماہ، روح یک مقررین نظام، چہ، در کنت و پیدا غائب بہت شب و روحانی رو و آگوں روح و ماہ، در آیک و ایر روگ، انسانانی بے حساب فائدہ و اسنت انت بلکین گوں فکر، چارگ بہ بہت توجہ اشان، و بنیہ

انسانی زندگی مشکل انت خداوند تعالیٰ، گوں وقتی سر جبین اتنزار، ماہ روج وکلیں استناران، ادنائیں مزدورانی ڈول، بہ مئے کارانی سر مقرر کرنگنت۔ مجال نہ انت کہ مکیں سستی بکننت یا سرء تاب بدینت لیکن چونکہ گوں شپ روج و ماہ روج، بالکل صاف صاف، مئے بابت کار و بار، وابستہ انت و گوں دگ استناران مئے فوائد و کارانی وابستگی اینگریزیاں نہ گیشنگ پمشکا شاید آیان جدا کنان گوں دگ عزان (سرحال) بیان فرماینت۔

وگے یعنی ہما بلند ویالائیں ہستی، آسمانی چیزان، بہ شے کار، مقرر کرنگنت ہمائی، بہ شے فائدہ، زمین، توک، مختلف قسم، مخلوقات و دی کرنگنت کہ آماں وئی ماہیت شکل و صورت، رنگ و بو و منافع و خواص، چہ یک دگرے، بالکل جدا جدا انت ماں اشی، کلیں حیوانات، نباتات، جمادات، بسائط و مرکبات اور بوتنت۔

وگے یعنی چشیں چولان، چست کوزیں خوفناکیں دریا، ہم کہ آئی مقابل، انسان ضعیف البنیان، ہج قدرتے ندرت بہ شے کار، رھوار کرنگنت کہ آئی توک، بے جنجال، ماہیگ، شکار، کنان، نہایت لذت داریں دزد تازگیں گوشت حاصل کن ات و ماں آئی لھتیں بھراں مرورد و زمرد کش ات کہ چہ آیان مزین قیمتی اس سہت و زیور جوڑ کنگ بنت، شریجا دریا، چولان، کہ آچولانی مقابل، مزین مزین آپی جہازان (میلان) یک خوردیں ڈرلی، بروری، حقیقت ندرت لیکن یک کسانیں بوجیکے چونکائی، آچولان، ڈران، دیم، روان بیت اے خدا تعالیٰ، قدرت، یک ادنائیں نمونے آئی، انسان، عقل دات و اے ڈولیں چیزانی جوڑ کنگ، ترکیب پیش داشت کہ اشانی ذریعہ، پوشش بگوش دریا، ماں وئی گیر، آورش۔

وگے یعنی جہاز و بوجیکانی سراجارتی مال و اسبابان لڈان، چہ یک ملکہ دومی ملک، وچہ یک بر اعظم، ماں دومی بر اعظم، سرکین ات وچہ خدا، مہربانی، مزین فراوانیں روزی حاصل کن ات پدا خدا، احسان، نمان، آئی نعمتانی شکر، ادابکن ات۔

وگے یعنی خدا تعالیٰ، زمین، سرگرائیں کوہان، ایرکت تانکہ زمین چروئی اضطرابی جاورد، گوں ترا ایرمندیت۔ چہ روایات و آثار، معلوم بیت کہ زمین ماں پیدائش، اول سر، مضطر با قسم، سرتنگ و لرزتنگ۔ خداوند تعالیٰ، آئی، سرگراہ پیداکنتت چہ مے کوہانی سبب، زمین، سرگ و لرزگ بند بوت۔ مروچگیں نوکین سائیں، ہس اقرار کنگ (من آنگ) کہ چہ کوہانی سبب، زلزله و تاراد و درجلیت بہر جاورد زمین، حرکت و سکون، ردا ماں حکیم و دانایاں ہرچ اختلاف نے ہست انت چہ آئی، آیت، نفیاً یا اثباتاً ہج تعلقے نیست انت پرچاکہ چہ اے کوہانی ذریعہ، ہرچ حرکتے، بند کرنگ آئی اے دائمی حرکت نہ انت کہ ماں آئی، اختلاف انت۔

وگے یعنی کور و جوائی سرچشمہ جاھے ماں کوہاں بیت لیکن آمیدان د کوہان، بران، صدھاد ہزار ہا میل، راہ، چہ خدا، حکم، داں ہما میتگاں سر بنت کہ آیالت روزی خدا، گوں مے آپ، وابستہ کرتگ۔

وگے یعنی چہ یک ملکہ، بہ دومی ملک، رفت کت کن ات۔

وگے یعنی کوہ، چگ، درچک، ریکانی جگ غرض تسمہ تسمیں علامن ان، قائم کرنگنت کہ چہ آیان مسافرانی قافلہ تجکیں راہ، چیدگ، زانت کت بکننت۔ علامہ گوشت کہ من و ت لھتیں بدووان دبست کہ خاک اش بوچت و راہ، نشان اش معلوم کت۔

وگے یعنی شپ، وھد، ماں دریا و خشکی، سفر، چہ لھتیں استناران ذریعہ، راہ، نشان معلوم کنگ بیت چہ، "قطب نما"، ہرچ رہنمائی مے بیت آہیں بالواسطہ گوں استنار، تعلق داریت۔

وگے یعنی فکر جنگ لو بیت کہ اے چنکر احمقی انت کہ ہما کسان یک مکسکے، بانزلے و سنی (پشہ) یک لنگے بلکیں یک دان جو، یار یک، یک ذرے پیداکنگ، سراقادرنہ انت ہمایان، مہود و مستغان قرار دیان، خداوند قدوس، بردر کنگ بہ بیت کہ آذات برزایان بوتگیں عجیب و غریب مخلوقانی پیداکنوگ و آیانی محکمیں نظام، داروک انت اے گتاخی، بچاریات و خدا، الغامانی خیال، دلگوش گور کن ات در حقیقت، انسان مزین ناشکیں ساہ دارے۔

وگے یعنی ہرچ نعمتے کہ برزایان بوتنت آ، "مشنے نمونہ از خردارے، انتت باقی نعمتان ہمنکر باز زیان انت کہ آیان، شتا ہج حساب کت کن ات۔

وگے یعنی آبی شمار نعمتانی شکر گوں سر جبین، چون ادابیت کنت، پمشکا ماں شکر، ادائیگی، ہرچ کوتاہی مے مانت خداوند کریم چہ آئی، سرگوزیت وچہ مکیں شکر گذاری، مزین اجرے عطا کنت۔ یا ابش کہ چہ کفران، نعمت، پد ہر کس تو بہ کنان، شکر گذاری بکننت حق تعالیٰ آئی، پیشی خطایان بخشیت و پد اندگ رحمت، معاملہ، کنت بلکیں ماں ناشکری، جاورد، ہں چہ وئی کت دھیں رحمت، آرا بالکل محروم نہ کنت۔ ہزارانی قسم، نعمت آرا ماں دنیا، دنت۔ ۱۲

فل یعنی حق تعالیٰ چہ تمام ظاہری و باطنی احوال خبردار انت کہ شری و زانت کہ تمام کس برائی نعمتانی سراداں کجا حدہ و گوں دل و وداں کتام حدہ و گوں اعضا بان شکر گذار بیت و کتام کس چشم انت کہ آئی ظاہر و باطن چہ نعمتانی حق و ادا بیگی و خالی مانت یا مذکورہ بالا دلیل و نعمتانی اشکناک و پد کئے انت ہما کس کہ یہ راستیں دل و آئی سرا ایمان کار بیت و کئے انت ہما کس کہ آسرا ظاہر و چہ دلیلان لاجواب یوان و ہم حق و قبول مکتبہ ماں خدا و علم و ہر کس و ہر جرح احوالے بیت بہ ہما حساب و گوں آئی و معاملہ کنت . فل خدا و ہما ذات انت کہ آئی و عظیم الشان و بی شمار نعمتان بزرگ بیان بوتنت نون مشرکانی احمقی و بچار انت کہ چشمیں عالم الکل و خالق الکل خدا و شریک ہما چیزان جوڑ کنت کہ ایک کا ہے و کئے ہم پداکت نہ کنت بلکس آیائی وجود ہر خداے پاک و پداکتگین انت . فل یعنی ہر چیزے و چہ خدا و ابید پستش کنت کل مردگ (بے جان) انت توری مدا میگی مثلاً بت یا فی الحال مثلاً ہر جرح بزرگے فرنگنت و آیائی پرستش کنگ بیت یا بہ انجام دتاں و اعتبار و مردگ انت مثلاً حضرت مسیح ، روح القدس و ملائکہ اللہ کہ لھتیں فرماں اشانی پرستش اشش کرتکت بلکس جن و شیطان ہم اشان و مسوخ الفطرت پرستش کنت در ستانی سرا یک برے موت ایوک انت گذر ہر چیزے و وجود دگرے و دانگیں بہ بیت آہر و ہدے بلویت آرا جحک بیت آئی چونکائی خدا گوشگ بیت کنت یا چونکائی عبادت و لائق بیت کنت و . فل یعنی اشان عجیب خدا انت کہ اشان ہج خبر نہ انت کہ قیامت کدی بیت و آوت یا آیائی پرستار کدی بہ حساب و کتاب و حشر کنگ بنت چشمیں بے جانیں و بے خبریں چیزان و خدا گوشگ مسترس احمقی و نادانی انت . وہ یعنی ہر جرح قسم و دلیل و ثبوت بالابیان بوتنت چشم صاف و روشن انت کہ ماں آئی و ادنا میں فکر کنگ و چہ انسان توحید و یقین و کنت لیکن فکر و طلب ہما کس بکنت کہ آرا و قی عاقبت و فکر و انجام و ترس بہ بیت . ہر کس کہ بعد الموت و یقین مہیت نہ انجام بہ نیماگ و دلگوش دنت . آیائی بدلیلانی نیماگ و چون دلگوش بدینت و ایمان و کفر و نیماگ و بد انجام طرف و کدی دلگوش گور کنت پدا ماں دلاں توحید و اقرار و پیغمبرانی دیم گوں تواضع و بڑگی و گردن و جھکناک و خیال بعیت توجو نکائی بتیت . فل یعنی خوب بزانت کہ بر و غرور یک شری و دوستنایں چیزے نہ انت . آئی و بال پہ شے چکا کسیت ، توحید و انکار کڈ آرا شہا ماں دلاں دارت و غرور و تکبر کہ آئی در شانی چہ شے کفار و رفتار و پدا رایت درست ماں خدا و علم و انت ہماوت شمار شے ظاہر میں و چیریں جرم و سزا و دنت . فل یعنی تا سر پدی مردم بہ تحقیق و غرض و یا سر پدی ایں مردم بہ چکا سگ و بیت و و ہدے چہ ہما تکذیب کوزاں گوشت با ہما تکذیب کوزاں و ماں و ت و چہ یک دگر بہ مسخر و کلاگ گرگ و سوال کنت کہ بگوش بارس اشے رب و چہ چیز نازل کرتگ و مطلب ایش انت کہ قرآن کہ آرا پیغمبر علیہ السلام خدا و ابیر کنگلگین پیش داریت بہ شے گور و چہ چیز ایت و واجد محمد صلی اللہ علیہ وسلم ماں و قی لے دعوی و داں کتام حدہ و راست گوشوک انت نہ گوشنت

۱۲ الخلل ۲۱۸ ۱۳ ربیع الثانی

وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿۱۹﴾ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿۲۰﴾ اِمْوَاتٌ غَيْرُ بَعِيْرٍ مِّنْ اللّٰهِ ؕ اَسْمِعْ بِنَارِ اِبْرٰهِيْمَ كِتْمَنَتْ دَاوْتْ پِداگ كنگلگنت فل مردگنت نَفْسِش اَحْيَاءٌ وَمَا يَشْعُرُونَ اَيَّانَ يَبْعَثُونَ ﴿۲۱﴾ اَلْهٰكُمُ اللّٰهُ وَاَحَدٌ مَّا نِيسْتُ قَلْبِي وَنَزَّ اَنْتَ كَدِي چَسْت كنگ بنت فل شے مبعود يگانہ میں مبعودے

فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُّكْنَرَةٌ وَهُمْ مُّسْتَكْبِرُونَ ﴿۲۲﴾ اَللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ مَفْرُورَتْ فل ضروری انت کہ اللہ زانت ہر جیکہ چیر بدینت و ہر جیکہ ظاہر بکنت

اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِيْنَ ﴿۲۳﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ مَّاذَا اَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوْا اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۲۴﴾ لِيُحْمَلُوْا اَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَمِنْ اَوْزَارِ الَّذِيْنَ يَضِلُّوْنَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ الْاَسَآءِ مَّا نِ قِيَامَتْ و روجا و چیزے چہ ہما کسان باراک گمراہ ہش کنت یہ بے علمی دلگوش بدین

مَا يُزِيْرُونَ ﴿۲۵﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَتَى اللّٰهُ بُنْيَانَهُمْ مِّنْ اَسْفَلٍ فَكَرَّ عَلَيْهِمْ الْبُتُّ دَعَا بَا زِي كنگ ہما یان کہ چہ اشان پیشا بوتگنت پدا رست اللہ حکم یہ آیائی مکانانی سر

مِّنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَاَتَهُمُ الْعَذَابُ چہ بن ردا پدا کنت یہ آیائی سرا بان چہ بزرگ و رست یہ آیائی سرا عذاب

مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۲۶﴾ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُخْرِجُهمْ وَيَقُولُ چہ ہما جا ہیکہ آیائی خبر نکپت و رندا ماں قیامت و روجا رسوا شش کنت و گوشنت

مثلاً ہر جرح بزرگے فرنگنت و آیائی پرستش کنگ بیت یا بہ انجام دتاں و اعتبار و مردگ انت مثلاً حضرت مسیح ، روح القدس و ملائکہ اللہ کہ لھتیں فرماں اشانی پرستش اشش کرتکت بلکس جن و شیطان ہم اشان و مسوخ الفطرت پرستش کنت در ستانی سرا یک برے موت ایوک انت گذر ہر چیزے و وجود دگرے و دانگیں بہ بیت آہر و ہدے بلویت آرا جحک بیت آئی چونکائی خدا گوشگ بیت کنت یا چونکائی عبادت و لائق بیت کنت و . فل یعنی اشان عجیب خدا انت کہ اشان ہج خبر نہ انت کہ قیامت کدی بیت و آوت یا آیائی پرستار کدی بہ حساب و کتاب و حشر کنگ بنت چشمیں بے جانیں و بے خبریں چیزان و خدا گوشگ مسترس احمقی و نادانی انت . وہ یعنی ہر جرح قسم و دلیل و ثبوت بالابیان بوتنت چشم صاف و روشن انت کہ ماں آئی و ادنا میں فکر کنگ و چہ انسان توحید و یقین و کنت لیکن فکر و طلب ہما کس بکنت کہ آرا و قی عاقبت و فکر و انجام و ترس بہ بیت . ہر کس کہ بعد الموت و یقین مہیت نہ انجام بہ نیماگ و دلگوش دنت . آیائی بدلیلانی نیماگ و چون دلگوش بدینت و ایمان و کفر و نیماگ و بد انجام طرف و کدی دلگوش گور کنت پدا ماں دلاں توحید و اقرار و پیغمبرانی دیم گوں تواضع و بڑگی و گردن و جھکناک و خیال بعیت توجو نکائی بتیت . فل یعنی خوب بزانت کہ بر و غرور یک شری و دوستنایں چیزے نہ انت . آئی و بال پہ شے چکا کسیت ، توحید و انکار کڈ آرا شہا ماں دلاں دارت و غرور و تکبر کہ آئی در شانی چہ شے کفار و رفتار و پدا رایت درست ماں خدا و علم و انت ہماوت شمار شے ظاہر میں و چیریں جرم و سزا و دنت . فل یعنی تا سر پدی مردم بہ تحقیق و غرض و یا سر پدی ایں مردم بہ چکا سگ و بیت و و ہدے چہ ہما تکذیب کوزاں گوشت با ہما تکذیب کوزاں و ماں و ت و چہ یک دگر بہ مسخر و کلاگ گرگ و سوال کنت کہ بگوش بارس اشے رب و چہ چیز نازل کرتگ و مطلب ایش انت کہ قرآن کہ آرا پیغمبر علیہ السلام خدا و ابیر کنگلگین پیش داریت بہ شے گور و چہ چیز ایت و واجد محمد صلی اللہ علیہ وسلم ماں و قی لے دعوی و داں کتام حدہ و راست گوشوک انت نہ گوشنت

۱ منزل

پیشی کتابانی و گوشنتگین امتنایں لھتیں گوشیں بے سرب گپ انت (توحید، نبوت، جنت، دوزخ وغیرہ) و جنت قصہ و داستاناں نقل کنگ بوتگنت . فل یعنی چہ اے گپ و غرض ہمیش انت کہ (معاذ اللہ) دوستنایں قرآن و سبک قرار دیان و گوں و ت و دگران و گمراہ بکنت و اے پیم و قی کفر و گمراہی و سرچیں بارہ و گوں چیزے بار ہما مردمانی گمراہی و بہ قی چک و ایر بکنت کہ آیائی و چہ قی نادانی و جاہلی و بے راہ کنگا کنت . خیال بکن انت کہ چو نہیں بدی و بار بہ قی سر و زور کانت ماں حدیث و انت من دعا لی ضلالۃ کان علیہ من الاثم مثل اثم من اتبعہ لا ینقص ذلک من اثمہم شیئاً . قال اللہ تبارک و لیحکمک انت قالہم و اتقوا مع اتقوا ہو (عنکبوت رکوع ۱) فل یعنی مردمان و گمراہ کنگ و حق و پیغام و بزرگ کنگ و ہر جرح تدبیر مروچاں کنگ بوتگانت چہ اشان پیش ہم ایر کتو ماں

نبیاء علیہم السلام و مقابلہ اے ڈولیں تدبیران کارمزر کرتگنت اشان مکر و فریبے مزین و برزیں فلات لک کرتنت پدا و ہدیہ خدا حکم سر بوت تو آئی ہمیشانی بنیاد و چنڈ بیت
آخر خدائی عذاب و یک چنڈ گے و آیانی جوڑ کرتگیں فلات بہ ہمایانی چک و دور دات کہ آیانی بانانی چیر و چیر ترنت، مطلب ایش انت کہ آیانی وقتی تدبیران چیکائی بہ ہمایانی
جت و کیننت و ہرچ از باے پر دنی حفاظت و غلبہ و جوڑش کرتگنت آثار و ہلاکت و سبب جوڑ بوت، بلکیں گھنیں تو مان مینگان بہ حستی ڈول و ہر زیر و زبر کنگ بو تمنت - ۱۲
ہے صفحہ و فوائد: و یعنی ہما شریکانی کہ یہ آیانی حمایت و طرفداری و شامگوں میں پیغمبران مدام جبر و کرتگنت مروچی ہمایان کجایت؟ آیانی پر چاشمے مدد و نیابت -
هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ اَوْ يَنْصُرُونَ (شعراء رکوع ۵) فَمَا لَهُمْ مَوْجُوهٌ وَاَلَا نَصْرٌ (طازن رکوع ۱) چش گوشتگ یہ آیانی رسوائی و بس انت یا چر رسوائی و مراد ماں جنم و دخل
کنگ آیانی چیریں مکار یانی پردگ و پاشک کنگ انت
اِنَّكَ مَن تَدْعُ لِحُبْلِ النَّارِ فَمَدَّ بِهَا خَيْرٌ نَّبِيَّةً (ال عمران غ)
و یعنی آیانی چے پستہ دات کت۔ البت انبیاء علیہم السلام
و اید کہ سریدی اس مردم آو ہدے اے دکار و دغا بازان
اشکنا یینان و گوشتنت کہ بچارت چیزیکہ ما گوشتنت، مروچیں
روچ و نما میں رسوائی و بڑگی تہنا یہ حق و منکران انت -
و یعنی شرک و کفر اختیار کنان شمایہ وقتی حق و بدی کرت
آخر ماں سے جاوے موت و فرشتگ یہ ساہ و کشتگ و حاضر
بنت، خلاصہ ہمیش کہ گڈی ساہ یہ کفر و شرک و جاوے
دراحت۔ و یعنی آساعت و تمام ترندی و گہنی ہلاس
بیت ہرچ ناشری و سرکشی ماں دینا و کرتگنت درستانی
انکار و کنان و اطاعت و فرمانبرداری و انظار و کنتت کہ
ماہجر و دکاری نہ کرتگنت مدام شرک کار کرتگنت۔ یَوْمَ
يَبْعَثُهُمُ اللهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ
لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ اَلَا اِنَّهُمْ هُمُ
الْكَاذِبُونَ (مجادلہ رکوع ۳) یعنی چونیں دروغ
بندان و خدا و فریب دیگ لٹ ات؟ آذات شے نما میں
حرکتان و نرا نوک انت مروچی شے ہیج مکرے و دروغے چر
خدائی عذاب و شمارا کینت کت نہ کنت، نوں ہما سامت
سر بوتگ کہ دتی کنگیں کارانی تمام و بہ چش ات -
و اے تجر و مزنی کنوکانی مقابلہ ادا پر ہیز گارانی احوال
بیان فرماینت کہ و ہدے چہ آیانی در بابت و قرآن و
جست کنگ بیت کہ شے رت و ہیج چیز ایر کینگت تو مزنی
عقیدت و ادب و گوشتنت کہ نیکیں خبر کہ سراسر خیر و برکت
انت، اے ہمیں مردمان و زانگ لوٹیت کہ ہر کس ماں
دینا و شری کت کہ آئی و آئی و شری و بدلہ ضرور رسبت
خدا و گورے کسے و محنت و کد ڈرھے و نیکی بر باد نہ بیت
و یعنی آخرت و شریانی و لغتانی جست و ممکن دنیا
و ما نیجا و نعمتان اود و ادنائیں چیزانی مقابلہ ہیج
ارزشے نہ ارنت۔ و یعنی جتنی ہرچ ہمیں جسمانی راحت
و روحانی و شوری بلونت اودا حاصل بیت و ذیہا ما
تَشْتَهِيهِ الْاَلْفُسُ وَتَلَذُّهُ الْاَعْيُنُ وَ اَنْتُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ و یعنی ہما تمامیں مردمان و کہ آیانی
چہ کفر و شرک فسق و عصیان و پرہیز کنتت چشیں
جو انیں بدلہ رسبت۔ و یعنی آیانی جانان داں موت و
و ہدے چہ کفر و شرک و پلیدی و پاک و چہ فسق و فجور و

ربیع الثانی ۱۳۸۸ھ

۴۱۹

النحل ۱۶

اِنَّ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقِقُونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ
کہ کجایت منی شریکان ہما کہ شما مخالفت کنگت یہ آیانی حقا و گوشتنت ہما کسان
اَوْتُوا الْعِلْمَ اِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۲۵﴾
کہ آخبر دیگ بو تگنت بیشک مروچیں رسوائی و بدے پہ کافران سر انت و
الَّذِينَ تَتَوَفَّوهُمُ الْمَلَائِكَةُ وَالَّذِينَ تَقُولُوا السَّلَامُ
ہما کہ آیانی سایا گرنست ملائکت و آبدی کنگایت یہ وقتی سرا قن نوں ظاہر کنتت صلحا
مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَى اِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۲۶﴾
کہ ما مجبوری نہ کنگت بلے اللہ شرزانت ہرچیکہ شما کنتہ بوتگت
فَادْخُلُوا ابْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَلَيْسَ مَشْوٰى
نوں پتیرت ماں دروازگان دوزخ و بندت ہمیشہ ماں اودا۔ نوں چونیں بدیں جا گے
الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿۲۷﴾ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا
تکبر کنوکانی و گوشتگ بوت نوں پرہیز گاران کہ چہ چیز دیم دانگ شے رتا۔ گوشتنت
خَيْرًا لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ
شریں خبر ہر کسب کہ نیکی کت ماں اے دنیا یا پر آئی و شری انت و آخرت و لوگ
الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿۲۸﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا
ضرور شرزانت۔ و عجب شرزانت پرہیز گاران لوگ و باغنت مقیمی بندگے کہ گوشتنت ماں آیانی ہتا
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي
چنت ماں آیانی حیرا جو پر آیانی ہستنت ماں اودا ہرچیکہ آیانی دل بلونت و ہمد و لا جزا رنت
اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿۲۹﴾ الَّذِينَ تَتَوَفَّوهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ
اللہ تعالیٰ پرہیز گاران و ہما کہ آیانی اروا حاکرت فرشتہ و انوشمال انت و گوشتنت فرشتہ کہ
سَلَامٌ عَلَيْكُمْ اَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۳۰﴾ هَلْ
شما سلامت بانت بگوڑت ماں ہشتا و پوتی کردارانی سببا و آیا

منزل ۳

بیکاری صاف مانگنتت و چہ حق تعالیٰ و صحیح معرفت و محبت و سبب و گوں نرن و شری و دلچمی بلکیں گوں ذوق و شوق و توی ساہ و ساہ و خدا بندہ و حوالہ و
کت۔ و چہ یک حسابے روحانی ڈول و انسان چہ مرگ و پدا ماں جنت یا دوزخ و داخل بیت البت جسمانی حیثیت و سرچی دخول حشر و رند بیت -
مکن انت ماں اے بشارت و ہر دو میں قسم دخول و نیگ و اشارہ بر بیت۔ و لا شمارا شے عمل ماں جنت و داخل کنو کت انت باقی اید کہ تمام چیزان شمارا
چہ خداوند کریم و رحمت و برکت و حاصل بنت چوشکہ ماں حدیث و اہنگ «اَلَا اِنَّ يَتَعَدَّدُ فِي اللّٰهِ بِرَحْمَتِهِ» ۱۲

و اجنت و خوبیان و آئی شرف و شان و بیان فرمایند و پدہما غافلان و سرزنش بیگانہ کہ آیان ایوک و بہ دنیاوی از با بان مست یوان چہ آخرت و آشوب کارانت و بوقی عاقبت و شرمی و ہج شوہاز و نہ انت یعنی زانا اے مردمان سے چیز و راہ چاروک انت کہ ہر وقتیکہ فرشتہ ساہ و کابنت یا خدایہ حکم و سر قیامت قائم بیت یا گنہ کاران و سزا دیک و حکم سر بیت و کوش بہ سر و لگنت گدا امان آران و قوی جاوہر و راست کفنت حالانکہ آوہدہ ایمان یا توبہ و رجوع ہج درد و دارت۔ ضرورت اش انت کہ جہ مرگ و پیش بعد الموت و تیار ی کنگ بہ بیت و چہ عذاب و آیک و پیش و تی جان و رکنیک تدریر و گلا کیش بہ بیت۔ کل یعنی پیشی سر کشان ہم سے ہم و ماں عرو و غفلت و بے ہوش انت ماں باطلین کاران و تی سرش دور کشت۔ توبہ و ساعت و توبہ اش نہ کت دال گدی ساعت و بہ نیانی نکذب و مخالفت و لانکش سنگت و آیان و یہ کلاگ اش زرتنگت آخر آیان کنکین کاران

يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رِيكٌ كَذَلِكَ

منتظرت کا فرمان پہ البتہ کہ بیانت آیان سر فرشتہ یا بیت تی پروردگار و حکم و ہیڈ و کل

فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمُومُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ

کنگ آیان کہ چہ امان پیشا گوستگنت و اللہ پہ آیان سر انا حق کنگ لیکن آیان و تی سر

يُظْلِمُونَ ۱۶ فَاصْبِرْ لَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا

ظلم کتہ بونگ۔ پدا کفنت پہ آیان سر آیان بدین عمل و لیت پہ ہمایانی و تی سر اہر کلا کیک

بِهِ يَسْتَمِرُّونَ ۱۷ وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا

آیان کفنت۔ کل و گوست شرک کنکان کہ اگر بلوئیں اللہ ما بندگی کنگت

مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا أَحْرَمُنَا مِنْ دُونِهِ

چہ آئی و بغیر گہ چیزے ماؤنہ پتا و نہ ما حرام گردینتگت بغیر چہ آئی و حکما

مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَبَلَّ عَلَى الرَّسُولِ

ہج چیزے کل ہیڈ و لا کنگ ہما کساں کہ چہ امان پیشا بونگت۔ نیستت پہ رسولانی سر

إِلَّا الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ۱۸ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ

مگر سینگ صاف صاف کی و ماہم داہگ ماں ہر یک امتیا یک رسولے ہج کہ

عَبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ

بندگی کن ات اللہ و دور بدارت و تارا چہ بتان کل پدا ہینا چہ آیان ہدایت دات اللہ

وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسُورُوا فِي الْأَرْضِ

د پہ لہتے سر ثابت بوت گراہے۔ نون بگردت ماں ملککان

فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِبِينَ ۱۹ إِنَّ تَحْرِيصَ عَلٰی

پدا بچارت کہ چہ بیجا بوتک آخر کار و دوع بند و کانے اگر تو حارصی کنے پہ آیان

هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۲۰

ہدایت و سر اگدا و اللہ ہا پیر بیت ہر کسیا کہ آئی و چہ راہار بکت و نیستت پہ آیان ہج مدد گائے

آیانی دیم اھنتت و عذاب و الہی وغیرہ و ہرچ خبران و پہ کلاگ اش زرتنگت آیان و چان و ت دلسنتت آیان استہزار و کلاگ چیکانی ہمایانی جندہ سر کفنتت ہج جاہے ہج و موہش نہ دست و تی گدگین کارانی بار ہمیشانی چکے کفنت۔ ہرچے کشتگتس ہمایانی اش رون کت۔ خدایہ چہ آیان ہر گدی نہ ات نہ چہ آئی جانب و ظلم و تعدی و امکان انت اے مردمان و قوی پادانی سر اوت تہرچت۔ دگرے و چے تاوان اش دات و تارا نقصان با راش کت۔ کل چہ ادا ہما ناھو دگین عذر و بے کار ہے د لیلانی رد و شروع کنت کہ امان و مشکان ہوتی شرک و شرکی علاتی جواز و استحسان ثابت کنگت و را پیش کزنگتت کہ آئی خلاصہ جوش انت کہ اگس غیر اللہ پرستش یا لھتیں جانوران (مثلاً بحیرہ سائبہ وغیرہ) و خرام فرار دیک بدوے سندیں کارانت کہ خدایہ ناپسند انتت تو پر چا مارا ہشتنی کہ و ہدے اے کاران و ما کرتت ضروری ات و ہدیکہ بابک کارے بہ آئی مرضی و خلاف کزنگت آئی ما مانع بکنیں۔ منع کنگ و ویدا کن ما ہما کار بکنیں تو ما اسزانی بدلتیں اگن جوش نہ بوت تو اے دلیل انت کہ خدایہ آکار ناپسند انت۔ ہشتنی جز و دومی ربع و آیت سیتقو الذین اشروا لولئاء اللہ و ہرچ گشتنا کے ما کرتگین ماں آئی و مشرکانی اے شبہ آئی تفصیلی جواب ہماں کنگ بونگ ہمو و چارگ بہ بیت۔ کل یعنی مشرکانی جوش گوشک غلط انت کہ چہ خدایہ ہنگ و منع کنگ نہ بونگتت چہ انتدائے آفرینش و بگر دال روچ مروچی و حسب ضرورت و مصالحت حق تعالی و عہ نبیان و دیم دیان کنگ کہ آیان کارایوک و ہمیش ات کہ مردمان چہ شرک و شرک و کاران دور بدارت و صاف صاف و اعلان بکنتت کہ خدا تعالی و کتام کار پسند و کتام ناپسند انت۔ و پدا چہ امان ہر یک و انجام و گد سر چون بیت باقی اش کہ مردمان تکوینی طور و پرچا بچور کنگ نہ بونگ کہ آیان بدی و راہ اختیار کت مکنیں تو اے خبر آئی حکمت و برخلاف ات جوشک ما پسر با زرنده بنشتہ کرتگین باقی پشت کپت اے چیز کہ ہرکس ہناتی خبر و مگرت آیان و فوراً سزا برستیں تو باز قومان و ماں دنیا و عبرتنا کیں سزا ہم دیک بونگتت جوشک ماں دیم و آیت مذکور انت۔ البت عقلاً و نقلاً اے خبر ضروری نہ انت کہ گول

۱۰

جرم و از کتاب و ہما دمان و سزا دیک بہ بیت و مجرم و بیک دمانے بہ ملت ہم سر بیت و نہ پرائی توبہ و اصلاح و خاطر و موقع دیک بہ بیت۔ حضرت شاہ صفا بنشتہ کنت کہ اے نادانانی کپ انت کہ اگن اللہ اے کار بد اھنتگت تو پرچا ہشتنتی پہ کنگ و آخر ہر یک فرقی و نزدیک و لھتیں کار خراب انت گدا آپر چا موہش دنت کہ امان و بکنتت ذرانا بہ اشانی ہمن کنگ و خدا عاجز ات ہے۔ ادا جواب محل فرماینت کہ رسولان مدام ہمن کنان بونگتت ہر کسی قسمت و ہدایت ہست ات آئی و حاصل کت ہر کس خراب بوگی ات آخرا بوت اللہ ہجوش منظور انت کہ انسان و رانی الحمد کسب و اختیار و قوت دیان و آرات بکنتت خشت یا مثل ڈوک و مجبور یا چو جوانات و آئی عمل و دائرہ و محدود کنتت بلکین ہر ہنگ و روم و دیمروی و موہش بدنت۔ و یعنی و تی و ہدے۔ پدا گد سر و پیغمبر علی سلی اللہ علیہ وسلم و رسول الثقلین کنان و دیم دات (تنبیہ) چہ اے

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

آیت ۶ لازم نکلت کہ ماں ہر قوم و مینگ ۶ رسول بلا واسطہ ہم دیگ بونگ۔ چوش بیت کنت کہ یک نبی ۶ ماں یک قومے ۶ ہم دیگ بر بیت وائی نائب کر آبان ۶ ہادی ۶ و نذیر۔ گوشک بیت کنت ماں ایدگ قوم وراج ۶ ہم دیگ بر بنت آبابی ۶ اے ڈول ۶ ہم دیگ چوش گوشک بالواسطہ ہما پیغمبر ۶ ہم دیگ انت و الشرا علم۔ فل حضرت شاہ صاحب ۶ نشہ کنت کہ طاقت ہماوت ساچیں کس انت کہ ناحق ۶ سرداری ۶ دعویٰ ۶ بکننت وھیج ثبوت و سندے بریشی ۶ پیش کت مکننت۔ بت۔ شیطان و زوراکیں ظالم درست ماں اشی ۶ داخل انت۔ و یعنی ہر کس ۶ گناہ و بدیں کارانی اختیار کنگ ۶ بنیاد سرا خدا گمراہ بکننت آرا کسے ہدایت ۶ راہ ۶ آدرت کت نہ کنت ۶ کسے آرا چہ خدائی سزا ۶ رکینت کت کنت شے بر آبابی ہدایت ۶ سراج ص درگ ۶ ہیج فائدہ مند بوت نہ کنت گڈاشما ماں اشائی عم ۶ ابکر پر جا فکر مند ات۔ ۱۲

ہم صفحہ ۶ فوائد

فل یعنی چہ مرگ ۶ پردومی زندگی ہیج نیست گڈاچہ عذاب ۶ ترسگ چہ معنی دار بیت تشکیں گپ ۶ مال انت۔ فل یعنی چہ شے انکار و قیاسی سوگندانی ورگ ۶ خدایہ پکائیں قول و وعدہ ۶ ہجر نہ ٹکلت آئی الم ۶ کیت البت تو چشیں ثابتیں حقیقت ۶ انکار کنان ۶ ولی جا ملی ۶ ثبوت ۶ پیش کتے۔ ہر کسے خدایہ محکمیں عم و قدرت و حکمت ۶ جاوران۔ تکون ۶ اسراران وچہ آئی غرض و غایت ۶ آگاہ بیت آکدی ہم بعث بعد الموت ۶ انکار ۶ کت نہ کنت۔ راست انت انسان اعداء لہما جہلوا۔ فل یعنی معاد (قیامت وغیرہ ۶ ایک) عین حکمت انت ان گن چہ مرگ ۶ پردگ زندگی مہبت تو ماں دنیا ۶ ہرچ قسم تقسیمیں اعمال و احوال گندگ بنت آبابی صافیں و سرچیں انجام چون معلوم بر بیت اد ۶ جہر طہانی راستیں گیش و گیوار ۶ فہم و ادبیت گڈا ہما و ہد ۶ منکران زاننت کہ سوگندوران ۶ آبان ہرچ خبرانی انکار کت گت۔ آبرخی انتت دسوگندور وک دروغ بند انتت حضرت شاہ صاحب ۶ نشہ کنت ۶ یعنی ماں لے جہان ۶ بازیں خبرانی سر اشہادت و کسے ۶ اللہ تعالیٰ من ات و کسے ۶ انکار کت تو دومی جہان ۶ لوگ لازم انت کہ جہر طہانی فیصلہ بر بیت راست و دروغ جدا بر بنت۔ مطیع و منکر و قسے۔ کنگیں کارانی بدلہ ۶ بکننت۔ فل گڈا امر دکان دوبارہ زندگی کنگ چون شکل انت (تنبیہ) کن فیکون ۶ بحث ماں جز الم رکوع ۶ قائلت الیہود الم ۶ چارگ بر بیت۔ چہ اشی ۶ غرض ابوک ۶ ہمکرا انت کہ اللہ تعالیٰ ۶ ارادہ ۶ ہر مراد حاصل کنگ ۶ ایک دمانے ہم ہمتل نہ بیت ارادہ ۶ بعد مراد ۶ گوں مزین آسانی و تیزی ۶ فوراً واقع بوگ وھیج مہن کنوک و جلوک آرا جلت کت نہ کنت۔ اے جملہ ۶ خلاصہ ہمیش انت۔ وھی یعنی مجازات ۶ ردا (فرمانبرداری و سزائی ۶ سرچیں نتیجہ ظاہر کنگ ۶) بعث بعد الموت ضروری انت۔ خدایہ بازیں نامداریں بندہاں سکی و سوری ۶ برداشت کنان ۶ چہ دنیا ۶ رخصت بنت۔ آبا آبابی قربانیان بباد دیگ بنت! نہ ہجر نہ ہما کسان پر حق ۶ حمایت و خدایہ رضایہ خاطر ۶ ظالمانی ظلم و زوران چو یکلیں جور ۶ ایر برزنت و رنگ برنگیں قسما تقسیمیں در و درخ اش برداشت کت دائرہ وس بان ۶ ولی لوگ و جاگہ سیاد و وارث، عزت و راحت درستیں چیزان ۶ ما خدایہ راہ ۶ قربانیش کرنتت آبابی محنت و وفاداری ۶ بدلہ جز ما اشائی رسیت اول چہ آباب ہر کس کہ

النحل ۱۶

وَأَقْسُوا بِاللَّهِ جَمْعًا إِيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مِنْ مِّمُوتٍ بَلَى وَعَدًّا
 و قسمش وارت اللہ ۶ سختیں قسم کہ زندگ نکنت اللہ ہر کسیا کہ ہر بیت و بے بیشک زندگ نکنت
 عَلَيْكُمْ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۵﴾ لَيْسَ لَهُمُ الَّذِي
 وعدہ بونگ پر آئی ۶ سرا پکائیں لیکن بیشتر مردم نتراننت فل زندگ کنت تا کہ ظاہر بکننت پر آبان ہما خبریا
 يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَيَلْعَلُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَأَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ ﴿۳۶﴾
 کہ ماں آئی ۶ تہا جہڑہ اش کنگ و تا کہ معلوم بکننت کافران کہ آدووع بند بونکنت فل
 إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۳۷﴾ وَالَّذِينَ
 بیشک ۶ گوشک یک چیز یارا وقتیکہ ما آئی ۶ کنگا بلوئیں اش انت کہ گوشیں آئی ۶ را کہ ہو گڈا ہما بیت۔ و ہما کہ
 هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنُبَوِّئَهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
 جلا وطن بوننت ماں اللہ را ہا زرد چلے خبرا کہ پر آبابی سر اظلم بوت ضرور ما جا گاہ دیں آبا ناماں مینا یار شریں جا
 وَلَا جُزْءَ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۳۸﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ
 و آخرت ۶ ثواب مترانت۔ اگر آبان بزانتیں ۶ ہما کوئی پادش داشتنت و پوتی
 رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۳۹﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي
 رت ۶ سرا نو گلش کت ۶ و ما ہم ندانگ چہ تو پیشا مگر ہے مردینان کہ حکمیں روانہ کنگ
 إِلَيْهِمْ فَسَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۴۰﴾ بِالْبَيْتِ
 پر آبابی نیمگ ۶ نوں جنت کین ات چہ باخیران اگر شما سزان ات ۶ ہمیں دانکنت گڈا خبریا
 وَالرُّبُوبِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَ
 و کتابان ۶ و روانہ نہیں کنگ پتہی نیمگ ۶ اے کتاب تا کہ شریان بکنے مردمانی دیمہا جہڑہ کجا ایر مینگ ۶
 لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۴۱﴾ أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ
 تا کہ فکر بکننت فل ایانوں بیخوف بوننت ہما کسا کہ بدیں مکی پیش کنگ چلے خبرا کہ ایر سبارت
 اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۴۲﴾
 آبا نا اللہ ماں زمین ۶ یا بیت پر آبابی سرا عذاب چہ ہما نیمگیا کہ آبا نا خبر میکیت فل

۵۲

توبہ

۴۰

مزل ۳

زندہ و سلامت پشت کیننت ماں دنیا ۶ ولی قربانیان کیں بروردہ چشنت یعنی لوگ و جاگہ یلدی لوکان ۶ شتر تریں ہنگیں دیگ بیت۔ چہ لوگ ۶ بہترین لوگ چہ وطنی بر انان شتر تریں دردمندی برات، چہ روزی ۶ جوان تریں روزی چہ عزت ۶ زیاتیں عزت اش رسیت بلکیں چہ وطن ۶ در کنوکانی سرا، سرا فضل دنیا ۶ حاکم و پرہیزگاری امام جو طر بنت پداچہ اے درستان ۶ زرد ہرچ بلندیں مقامات و مزین شانیں درجات ماں آخرت ۶ اشان دیگ بنت آبابی کسے اندازہ ۶ ہم جت کت نہ کنت ان اودہ ۶ اجر و ثواب ۶ پورہ یقین بر بیت تو ایدگ مردم ہم کہ آباب چہ ہجرت ۶ سعادت ۶ زہرانت تمایں لوگ و جاگہاں ۶ و بیل کنان ۶ ماں خدایہ راہ ۶ در کینت۔ (تنبیہ) آیت ۶ عمومی لفظانی سرا نظر داران ۶ اے تقریر نیسیگ بونگ۔ (وہو مبقول فی روح المعانی عن بعض المفسرین) عام مفسران ۶ ایشرا ہما ہشتا دیں صحابہ رضی اللہ عنہم ۶ حتی ۶

بیان کرتے ہیں کہ آیات چہ مکہ، کافران شہزاد و بیزاری بوان ابتداء جہنہ ہجرت اش کنگت پرچہ کہ اکثرانی کرے آیت کی آیت کہ چہ ہجرت الی المدینہ پیش نازل ہوتے۔ ہجرت کنوکان، آخر کار خدا تعالیٰ، ماں مدینہ، خوبیں ہتھکین دانت، رضی اللہ عنہم ووضو اعنہ۔

ولا یعنی چہ ہمیں ظلم و زوراں پریشان نہ ہوتے آنت دوستناکین وطن، سیاد و وارثانی جدائی، پروا ہش ہج نہ داشت، چہ خدائی رضا، کشک، اشانی قدمان ٹنگ نہ وارت۔ چہ ہرکش و پہناتان و ناراسندان ہنا خدائے پاک اش دست جت، خالص بہ ہمانی امداد و پکائیں وعدہانی سرابھر و سداش کت دانچہاں وت دیتش کہ ہرکس خدائے زوریت تو خدائی، ہر سیم ملک و مدد کنت۔

و یعنی پیغمبر، مظلوم ہر امان، و ہدیہ آیان صبر و توکل، راہ، ثابت قدم انتت ماں دارین، غالب و منصور کنگ مئے کتام نوکین عادتے نہ انتت پیسرا ہم ماچہ انسانان رسولان، دیم دانگ کہ آیانی کارایش آنت کہ خدایہ حکمان و چہ نیکی بدی، انجام، مخلوق، آگاہ یکننت نون اگر شہما معلوم دار نہ انتت توچہ زانوگراں کہ آیانی پیشی امتنان و آیانی پیغمبرانی تاریخی داستانانی علم، داروک آنت تحقیق بکن کہ فی الواقع پیسرا چیزے مردم بہ پیغمبری منصب، سرا بیتات و زبر (معجزہ و کتاب) دیان، دیم دیگر بوتنت یا کہ نہ۔ وایش کہ آیانی منوکانی و نہ منوکانی انجام چون بوتنت۔ اہل حق صبر و توکل، برکت، چونکائی کامیاب و منصور بوتنت و ظالم سرکشان اتمام حجت، پد چونکائی تباہ کنگ بوتنت و تمت کلمۃ ربک الحسنى على بنی اسرائیل بہما صبر و وَاَمَّا مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ وَ قَوْمَهُ وَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ (اعراف دکو ع ۱۶)۔ اداچہ اہل الذکر، خاص اہل کتاب مراد زورگ نہ بوتنگ بلکین لفظ، عمومیت، سرانگاہ دارگ بوتنگ کہ ماں آئی، اہل کتاب ہں شامل انتت، ماں روح المعانی، انتت، قال الرومانی والزجاج والازہری المراد باہل الذکر علماء اجداد الامم السالفة کائنات منکان فالذکر بمعنی الحفظ، اہ بہر حال چہ لفظ عمومیت، اے مسئلہ درکیت کہ غیر اہل علم، چہ اہل الذکر، مسئلہ جست کنان، عمل کنگ لازم انتت۔ بازیں عالم ہمیشی، بہ تعلید، ائمہ، ثبوت، پیش کنتت والشر تعالیٰ العلم۔

و یعنی معجزات و ہما علوم کہ ماں تا کاں بنشتہ انتت۔
و چہ، یادداشت، مراد قرآن کریم انتت کہ آپیشی امتانی ضروری احوال و شریعتانی محافظ پیشی نبیانی علمان، نزاروک و پیدایگی خدائی حکمان و دارین، فلاح و رسنگاری، رہنڈان، یاد دیا بنیت و انسان، چہ غفلت، واب، ٹوہینیت و آگاہ کنتت۔ مطلب چوش بوت کہ چوش کہ پیسرا رسول دیم دیگر بوتنت کتاب ہم چہ آسمان، نازل کنگ بوتنت مروچی شہارا (اے محمد صلی اللہ علیہ وسلم) مایک، بچیں کتابے دیان، دیم دات کہ آپیشی تمایں کتابانی خلاصہ و پیشی نبیانی علمانی سرجمیں و کالمیں یادداشت انتت نون شہے کارایش انتت کہ یہ تمایں دنیا، مردماں اے کتاب، ہنشتانگان، شری، واضح کنان، بیان بکن و آئی مشکلیں خبرانی گیش و گیوار و مجملات، تفصیل، بکن، چریشی، معلوم بوت کہ قرآن، مطلب و بیان ہما معتبر انتت کہ آواجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم، احادیث، موافقت، بہر بیت۔
و یعنی واجہ، کار قرآنی مضامین، واضح کنگ، بیان کنگ و مردمانی کارماں آئی نور و فکر کنگ انتت۔

و یعنی پیشی نبیان و آیانی راج و قومانی احوال اشکنگ و قرآن، ہمیں سرجمیں یادداشت سر لوگ، پد ہم زانا مکہ، کافران بہ حق، مقابلہ، چہ وقتی مکاریان و رد دیگی کاران دست نہ کشتت گذارانا چوش بیت نہ کنت کہ خدا آیان، مثل فارون، ماں زہین، ایربگینیت (ایربارت) یا چہ ہنچیں نیگے، آیانی سرا آنتے راہی بکنت کہ چہ آنیگ، آنت، آئیگ، آیان، وہم و گمان ہم مبیت چنانچہ ماں بدر، چہ مسلمان مجاہدانی دست، اشان، ہنچیں سزائے داتی کہ اشان، وقتی قوت و جمعیت و مسلمانانی کمزوری و کمین نفران، گندان، ماں آیانی ذہن، کدی نہ اہتنگت کہ مسلمانانی دست، چش شکستے ورنت۔ ۱۲

۹ یعنی کلیں خیر و نعمتاں چہ ہمائی طرف ۶ رسنت و ہریک خرابی یا سکی ۶ دفع کنگ بہ ہمائی اختیار ۶ انت چنانچہ وہدے تمام سکتیں مصیبت انسان ۶ چنگ ۶ کپیت تو کتر ۶ چہ کتر نہیں مشرک ہں آو ہدے ۶ چہ درستان آسراء سنداں ۶ بیکس خدائے توار پر جنت چوش بگوش (گویا) انسانی فطرت بریشی ۶ تویا ہی دنت کہ چرسکی دسوریاں رکینک ۶ ابید چہ بیکس خدائے دگہ ۶ کس ۶ کار نہ انت گذر ابہ ہر کس ۶ قبضہ ہریک نعمت و نعمت دہر قسم ۶ نفع و ضرر انت دوی تمام کس انت کہ ماں آئی الوہیت ۶ شریک بیت کنت یا چہ آئی ۶ انسان بترسیت و ایت بداریت - ۱۲

ھے صفحہ ۶ فوائد ۶ فل یعنی وہدیکہ سکی دور بوت . وتی حقیقی خدائندش شمسنت و گوں مزن بے شرمی ۶ یہ خدائے شریکیش جور کنت . اشان ۶ شرم

دامنگیز نہ بوت کہ ہنوں کیں دیر پیسر ۶ بے وس ہوان ۶ کئے ۶ توار پر جنگا سنت دمجسن حقیقی ۶ احسان اش من ات ونا اے فکرس کنت کہ ماں ناشکری ۶ سزائے گرفتار کنگ بکت یا کم ۶ چر کم نعمت ۶ کفران نعمت ۶ سلب ۶ سبب بیت چوش بگوش کہ خدائے وحدہ لا شریک لہ ۶ نعمتے دانگت بالکل بہ آئی انکار ۶ سرتیاری بوتنت . شتر ۶ جنت روج ۶ اشان ۶ ہمت دیگ بیت خوب دنیا ۶ مزگ ۶ بچشت گذر ۶ معلوم بیت کہ اے مشرکانہ نعمت ۶ ناشکری ۶ سزاجون تر دانت . فل اے بہ ہمایانی بابت ۶ انت کہ ماں فی کثرت ۶ ماں ولواتن ، ماں تجارت ۶ چہ اللہ ۶ ابید دگرانی نام ۶ نیاز و قول کنت (موضح القرآن) پخشکہ عرب ۶ مشرکانی دستور ات کہ آئی بیان ماں ہشتی جزرہ ۶ سیمی رکوع ۶ گوست . چہ "مالا یعلمون" ۶ مراد ہما بت وغیرہ انت کہ مشرکان آبان ۶ چہ جالت و بے خبری ۶ معبودی نفع و نقصان ۶ مالک زمانگت حالانکہ آئی ہیج دلیل یا سندے آسانی گورد نیست ات پدا شریک ہر سم تجویز کنگ بوتنت ڈوک ۶ بت کہ اشان چہ ہمک پیس علم و شعور ۶ ہورک انت انت انہذا الشیء عجیب ۶ فل یعنی ماں قیامت ۶ اے وت گڑیں خبرانی الم شمارا جست و باواست بیت ماں خدائے دانگیں مال ۶ جے حق ات کہ شمارا گران ۶ شریک ۶ جوتو بکن ات (باقی کسے ۶ ثواب رسائینگ ۶ مسئلہ جدا گانہ انت آماں اے آبت ۶ داخل نہ انت) . فل یعنی آذات چہ اے جبر ۶ پاک انت کہ بہ آئی اولاد ثابت بہ بیت خصوصاً جنیں چک . عجیب گپ ایت اے مرد ماں حق تعالیٰ ۶ نسبت ۶ چوشیں جرأت چون کنت ماں اے آبت ۶ "بنو خزاعہ" ۶ رد بوت کہ اشان و شکرانہ خدائے جنیں چک قرار دانگت (العباد باللہ) . ہی یعنی بہ وتی چند ۶ جنیں چکان ۶ شات نہ کنت و ہدیگہ لوٹنت تو مردیں چک لوٹنت . فل یعنی چہ اشان اگں کسے ۶ حال دیگ بہ بیت کہ ترا چکے بوتگ . نوچہ نفرت و غم ۶ پیشانی ۶ چہ کر چک ۶ پربیت و نمایں روج دیم ۶ ہمیریت و دل ۶ پدر و بیت کہ اے مصیبت چہ کجا منی سر ۶ کنت و یعنی چہ ہے شہرتی ۶ خیال ۶ کہ اگں جنک زندگ مانت باندا یچہ یہ زامانی ۶ کیت ہمشکار مردمان ۶ دیم پیش دارگ نہ لوٹنت وتی جرنند ۶ اینگر آنگر چہ دیگ لوٹنت . فل یعنی شیب و روج ماں دل ۶ جویری (جوڑی) کہ نون چوں بکت کہ دنیا ۶ شکان ۶ قبول کنت ۶ جنگ ۶ سلامت پشت بگجیت یا ماں زمین ۶ زندگ

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۵۵ وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا كُذِّبَتْ زَانَاتُ وَا تَعْلَمُونَ
 گڈازوت زان ات و فل و مقرر کنت بہ ہما چیزان کہ خبرش نہ انت وند چہ ہما چیزان کہ
رَضِقْنَهُمْ وَاللَّهُ لَسَّاعِلِنَ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُونَ ۵۶ وَيَجْعَلُونَ
 روزی دانگت فل قسم ہڈا کہ چہ شہادت گڑگ بیت چہ ہما چیز کہ شہادتان بستہ بوتگ فل و مقرر کنت
لِللَّهِ الْبَنَاتُ سُبْحٰنَہٗ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ ۵۷ وَاِذَا بَشَّرَ اَحَدُهُمْ
 بہ اللہ جنیں چک آچہ اے خراباک انت فل و مقرر کنت پرت بہ چیکر دلش کشتیت ہی . وند تیکہ خوشخبری دیگ بیت
بِالْاُنْثٰی ظَلَّ وَجْهَہٗ مُسُوْدًا وَاُوْهُوْكَظِيْمًا ۵۸ يَتَوَارٰی مِنَ الْقَوْمِ
 بیکجا چہ آبان چہ جنیں چک گڈا آئی ۶ دیم سیانرت . واولاپ بیت فل چیر بیت چہ قوم ۶
مِنْ سُوْءِ مَا بَشَّرٰہٗ اَيْمٰنُکَ عَلٰی هُوْنٍ اَمْرٍ يُدْرَسُ فِی الْتَرٰبِ
 چہ ہڈامی ۶ ہما خوشخبری ۶ کہ دیگ بوت کی آبارا بداریت وتی گورا بہ خواری یا کٹی بکت ماخان کاں تہا
الْاَسَآءُ مَا يَحْكُمُونَ ۵۹ لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ مَثَلُ
 دلگوش انت بدیں فیصلے کہ ہما کنتی فل ہما کساں کہ ایمان نیارتنت بہ آخرتا آیاتی مثال
السُّوْءِ وَاللَّهُ الْمَثَلُ الْاَعْلٰی وَاُوْهُوَالْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۶۰ وَاُوْیُوْا اِخْذُ
 بدانت والتو ۶ مثال چہ درستان برز ترانت فل و ہما وت انت زبردست حکمت و واجہ فل و اگر بگرت
اللَّهُ النَّاسُ يَظْلِمُوْنَ مَا تَرَكَ عَلَيْهِمْ مِنْ دَابَّةٍ وَاٰیٰتٍ يُؤْتُوْنَ
 اللہ مردمانا بہ آیانی ظلم ۶ سبب پشت بگجیت بہ زمین ۶ سزای ۶ چہ سرنڈیا لیکن ہلنتش دنت
اِلٰی اَجَلٍ مُّسَمًّی ۶۱ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُہُمْ لَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً
 تا یک وتی مقرر ہیں . پداوتیکہ بیت برسیت آیانی دنت نہ پشت کپنت یک ساعتی
وَلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ۶۲ وَيَجْعَلُونَ لِلّٰہِ مَا يَکْرَهُوْنَ وَتَصِفُّ
 ونہ پیش کپنت فل و مقرر کنت بہ اللہ ۶ ہما چیزیکہ دوستش نہ بیت فل و بیان کنت
الْسِّنَّتْہُمْ الْکَذِبُ اِنَّ لَهُمُ الْحَسَنٰی لِاَجْرِمٰنَ لَهُمُ النَّارُ
 آیانی زبان دروغارا کہ پر آبان شری انت فل بے شک پر آبان آتش انت

کل فی بکت چوش کہ ماں جاہلیت ۶ دور ۶ ہا زبای سنگدلان وتی چنگ کشتگ با زندہ درگور کرنگت . اسلام ۶ وتی آئیگ ۶ پداے سلتیں رسم بند کرت وایشلہ خوش چہرین و بیچ و کش ات ۶ چکل دات کہ زندا چوشیں مثال گندگ یا اشکنگ ۶ نیاحت . لہتین ۶ "ایمسیکہ علی ہون" ۶ معنی چوش کرنگت ۶ بگجیت جنک ۶ ذلیل و دارکان ۶ یعنی زندگ مانگ ۶ جاوہر جنک ۶ ہمنکر ذلیل و بزرگ بکت کہ گوشے آئی جنک نہ انت بلکس انسانے ہم نہ انت . فل جنکانی بابت ۶ آیانی ہرچ ظالمانہ فیصلے ات چہ آئی ۶ بدترین فیصلہ ایش انت کہ یہ خدائے اولاد سازنت پدا اولاد ہم "چنگ" کہ چہ آئی ۶ وت اینچو ترسنت . چوش بگوش کہ شرب چیز ۶ بر وت شات کنت و سلب چیز ۶ بہ خدائے العیالہم فل یعنی مشرکان کہ آیانی وتی ظلم و سلب کارانی آسراء سراقین نہ انت و جاوہر ہما بیکنت . ہمایاں بہ اولاد ۶ محتاج انت ماں رنج و غم و ضعیفی وغیرہ

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

آیان ہر مردیں چکان احتیاج بیت۔ بہ مبارک دفع کنگ یا چر شد و غیرہ ترس جنس چکان ہلاک کنگ اشانی دستور انت کلمہ و ظلم و شرک و غیرہ ہر ج بدیں انجلمے بوگ لوٹیت چہ آئی و آیال و ناسلامت داشت کت نہ کنت۔ الفرض ہر طویلین سلیس مثال، نقص معیب، نسبت بہ ہمایانی نیگ، بوگ لوٹیت، حق تعالیٰ نیگ، ہما صفاتی نسبت کنگ کہ مخلوق خاصہ (خاصین کار) انت و (معاذ اللہ) ہر آئی مردین و جنین چکان و تجویز کنان و بے سلیکین و ادنائیں مثالان و دیگر آئی مزین بلندی شان ہر خلاف انت ہر آئی ذات و ہما مثال و صفت ثابت کنگ بنت کہ آچہ اعلیٰ، اعلیٰ تر و چہ بلندی چیز، بلند تر بہ بنت و یعنی زبردست و ہمنکہ انت کہ شے گستاخانی سزا ہما دمان و دات کت کت بل فوراً سزا دیگر آئی حکمت، مناسب نہ انت ہمشکا واگ، مثل کنت کہ بلکین ہنوں چر و قی ناسشریان دست و بکشیت و قی رفتار، خوب بکنت۔ و یعنی اگل

خدا تعالیٰ ہر مردمانی ناسشری و نانا انصافی و ردا ماں دنیا، فوراً گرگ و سزا دیگر و شروع بکنت تو اے زمین، آبادی پہ چنت کلاک، ہم باقی نہ مانیت پر چاکہ ماں دنیا، مستزین ہر ظالم و بدکار اینکنت۔ چہ خطا و گناہ، چے یک کسے خالی (ہورک) بہ بیت (کلمہ خطا و ن) و ہدیہ خاطر بدکاران فوراً ہلاک کنگ بہ بیت تو ایوک و معصومین بنیانی بہ سزین، دیم دیگر، حاجت ہم نہ مانیت بلکین آیانی گول معصومین ملائکتان نزد دنیا و زیات موزون انت و ہدیہ نیک و بد انسان ہر دو ہیں ماں سزین، باقی نہ ماننت تو اے جادو، ایڈگرہ حیوانانی دارگ ہرے فائدہ بیت پر چاکہ اے درستان بہ بنی آدم، پیدا کنگ بوٹنت و ہم پہ بندے خبر، خدایا انسانانی ظلم و ناسشریانی ردا ہر و باران بندکت تو گلازانا گول انسانان ایڈگرہ دولت نہ مننت بہر جادو خدا اگل خبر خبر، سراماں دنیا، گرگ شروع بکنت و فوراً سزا بدنت تو اے دنیا، تمامیں قصہ ماں بلکین دمان، ہلاس بیت مگر آچہ و قی حکمت، چوش نہ کنت بلکین مجرم و گناہ گاران، توبہ و اصلاح، موہ دنت و داں قرار گنٹیں و ہدیہ آیان و مہلت دیاں بیت و ہدیہ ہر ہما مقررین و ہدیہ کیت تو گلا یک دمانے اینگرہ یا آخگرہ بیت نہ کنت۔

(تنبیہ) لھتیں مفسران، چہ در ما ترک علیہا من ذالبتہ، خاص دابہ ظالمہ مراد زرنگ اگل اے صحیح انت تو مطلب ظاہر انت ہیج اشکالے نہایت۔ و اللہ اعلم۔
 فلا یعنی ہر چیزیکہ بد زمانان، پروت، نشات نہ کن انت مثلاً جنس چکان یا ماں و قی مال و ملکیت، یک در آمدے، شرعی یا کلاگ و مسخرہ و سبکی، معاملہ ہمیشہ، پینہ خلدند ثابت کنت۔ فلا یعنی باوجود چشمیں ناسشریان، پوز بان و سرامے دروغیں دعویٰ انت کہ ما و ماں دنیا، خوبیں چیزانی لائق ہیں۔ و اگل آخرت و غیرہ، قصہ راست بوٹنت تو مال اودے ہم ما عیش کنیں۔ «وَلَئِنْ أَدْنَاهُ رَحْمَةً مِّنَّا مِنْ بَعْدِ صَرَاءٍ مَسْنُونَةٍ لَّبِقُولٍ هَذَا إِلَى وَمَا أَظْلَمُ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رَجَعْتَ إِلَى رَبِّي لَأَمِّنَنَّ عِنْدَهُ لِلْحُسْنَى» (خدا سجدہ رکوع ۶) ۱۲

ہمے صفحہ و فوائد
 و یعنی گول اے ہمیں زبان درازیاں چشمیں مفتیں و اھگانی دارگ و ت اے جبر، دلیل انت کہ پراشان خوبی و شری چے بہ بیت، البت پراشان دوزخ

وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ ﴿۱۲﴾ تَاللّٰهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ

وآدمان دوزخا پیشادیم دیگر بیت و قسم بخدا ما پیغمبر دیم دانگنت ہما امتانی نیگ، کہ چہ تو ساری بوٹنت فزین لھم الشیطن اعبالھم فهو و لھم الیوم ولھم عذاب

پدا و دلدارکت پر آیانی چان شیطانا آیانی کردار نوب ہما آیانی دوست انت مروچی و پرایان عذاب الیم ﴿۱۳﴾ و ما انزلنا علیک الکتب الا لتبین لھم الذی

در دنیا کسے و بارہ ندادنگ بہ تھی سر کتاب مگر تاکہ تو شریان بکنے آیانی دیمان ہما چیزیکہ اختلکوا فیہ و ہدی و رحمتہ لقوم یؤمنون ﴿۱۴﴾ واللہ انزل

جگرہ اشکت ما ان تہا قی پراہ، سو جریگا و پھر ہمانی کنگا بہ ہما مردمان کہ باور کنت و اللہ ابرگنت من السماء ماء فاحیابہ الارض بعد موتھا ان فی ذلک

چہ آسمان و آب پدا زندگی کت چہ آئی و زمین رند چہ آئی ہر مرگا ک ماں اشی و تہا لایۃ لقوم یسعون ﴿۱۵﴾ وان لکم فی الانعام لعیبۃ

نشانی انت بہ ہما مردمان کہ گوشدار انت و پراشما ماں دولتانی باریا عبرت گرگ، جگرہ انت نستیکم ممّا فی بطونہ من بین فرث و دم لبنا خالصا

نوشا ہمیں شمارا چہ آئی، لاپ، تہے چیزان چہ لڈیک و خون، در بیان، شیر خالصین ک سابع اللشربین ﴿۱۶﴾ و من ثمر التخیل و الاعناب تتخذون

مزه داریں پونشوکان و چہ شریان مچیک و انگور، اڈکن ات منہ سکر او رزقا حسنا ان فی ذلک لایۃ لقوم یعقلون ﴿۱۷﴾

چہ آئی، نشہ کنوک و روزی جو انیں ک ماں اشی نشانی انت بہ ہما مردمان کہ عقلش بہت ک و اوحی ربک الی النحل ان اتخذی من الجبال بیوتا و من

و حکم دات تھی پروردگار بہ بیٹہ ملکسا کہ اڈکن چہ کوہان لوگ و چہ الشجر و ممّا یعرشون ﴿۱۸﴾ ثم کلی من کل الثمرات فاسلکی

درچکان و ہما جاہا کہ کا پار بندنت ک رندا بور چہ ہر قسمیں شریان ک رندا برو منزل ۳

نیار انت کہ یہ آئی نیگ، اشان کام جنگا کنت و اودا سربوان انت چوش بگوش کہ بہکہ شمشک بنت یعنی داں ابدالآباد، کدی ہم ہر ہمانی و نظر پہ آیانی سزا نہ کیت حضرت شاہ صاحب ہنشتہ کنت کہ اے فرمان پہ ہمایان انت کہ بے کاریں چیزان پر خدایا نام، دینت و پدا یقین دارنت کہ مارا بہشت رسیت حالانکہ آیان روح پر روح دورخ و طرف، روان انت۔ ک ملک و کافرانی ناسشریان و مفت و ناھو گین دعویٰ یا ذی ذکر، کنان، پیغمبر علیہ الصلوٰۃ و السلام، نسلادنت کہ شما اشانی سزیراں و لیکر و نخبیدہ مبیت ماچہ تو پیشتر ہم بایں امتانی نیگ، پیغمبر دیم دانگنت لیکن مدام ہچوش بوٹنگ کہ شیطان لعین، تکذیب کنوکانی عمل گول ڈولداری پیش داشتگنت و آیان ہر دو ہر ماں ناسشری، دیم، روک بوٹگنت۔ مروچی آدرست خدایا عذاب، چہر، انت و شیطان کہ آیانی رفیق انت آیانی درد، ہیج نہ وارث

ذہبانی فریاد، گوش داشت کت کنت تنی نکذیب کوزکانی آسره پیم، بیت۔ لھتین، «فَهُوَ وَتَبَهُ الْيَوْمَ»، مطلب چوش زرتنگ کہ شیطان کہ آئی پیشی مردمان، بدراہ کنگت همائی مروچی اے مکہ، کافرائی یارو بیل انت پمشکا ہریج ابحجائے آیانی بوت اشانی هن بہ ہما بیت۔

کت یعنی قرآن تہنا بہ اے مطلب، دیم دیگ بوتنگ کہ ماں ہمارا سنین اصولانی تہا مردم اختلاف دارنت و جیرہ پیراگ کنتت (مثلاً توجہ و معاد و احکام حلال و حرام وغیرہ) آدرستان، گون گیش و گوار، بیان بکنت ہیج اشکالے و کمزوری، باقی پشت مکیبت، چوش بگوش کہ واجہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم بہ قرآن، معرفت، تمام جیرہائی فیصلہ، بدنت و بندگانی سرا خدا، حجت، تمام بکنت قبول کنگ یا نہ کنگ اے وت اشکنوکانی کارانت ہر کس، توفیق بینت قبول کنت شمارا پریشان بوگ، ہیج حاجت نیست۔

کت یعنی فیصلہ و بیان بہ درستان انت بلے چہ آئی ہدایت نفع گرگ و رحمت خداوندی، آغوش، پناہ روزگ ہمایانی نصیب، انت کہ آیان اے فیصلہ، گون صدق و دل قبول کنتت و بہ وتی شوق و رغبت، ایمان کارنت۔

کت یعنی خشکیں زمین، چہ آسمانی ہور و باران، سرسبز کت چوش بزاق کہ خشک بوگ بہ زمین، مرگ حساب انت و سرسبز و شاداب بوگ حیات انت کت یعنی بہ ہے ڈول، قرآن، برکت، جاہلان، عالم و مردگیں دلان، زندگ کنت اگن دل گوش گور کنتت و گون انصاف اشکننت۔

کت یعنی اشتر، مادگ، گامیش و غیرہ جانور کہ گاہ و کدیم و رنت۔ آماں لاپ، روان، سہ چیزانی طرف، تحلیل بیت، قدرت، اے حیوانانی جسم، توکے بنگ، پیچیں مشین جنگ کہ آغذ، ایک بہرے، تحلیل کنان، فضلہ (گوہ)، شکل، ڈن، چکل دنت و لھتیں بہران خون جو کونان، ماں عروق (رگان) روان کنت کہ انسانی زند و بقا، دار و مدار بہ ہمیشی، سیرانت و ماں ہما مادگ، کہ چہ آئی، ایک بہرے گوہ و دومی بہ خون، صورت جو بوتنگ اے و گندگیں چیزانی میابنجی، یک سیمی چیز (شیر) تیار کنت کہ آمزن پاک و لذت دار انت۔

کت پیسرا چہ کتاب نازل کنگ، مناسبت، آپ ایرارگ، ذکر فرماینت کت ماں اے آیتان چہ آپ، مناسبت، مشروبات، ایدگ تہرانی تذکرہ بوتنگ، یعنی شیر، شراب، نبیذ، و بنگ (شہد)۔ یک دگ جاپے کہ ماں اود، جنت، جوانی (تہرانی) ذکراہتگ، مشروبات، ہے چاریں تہرانی ذکر بوتنگ۔ فیہا اَنْهَرُ مِنْ مَّاءٍ غَيْرِ اسْنِ وَاَنْهَرُ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَاَنْهَرُ مِنْ خَمْرٍ لَدَّةٍ لِّلشَّرِبِیْنَ وَاَنْهَرُ مِنْ عَسَلٍ مُّصَفًّی (محمد کوع ۲) اے چہ اے چیزانی ذکر، مقصود ایش انت کہ ماں مردمانی خیال، ہرچ مزنی نعمت کہ ہست انت آدرستان، خدا، پیدا کر کنتت پداجیرانی کپایت کہ مردم چونکائی حقیقی خدا بند، احسانان، شہوشان، دگرانی غلام جو بوت بیت۔ چوش بگوش کہ شرک، رد، طرف، اشارہ بوت داسے ہم کہ ہنجوش بہ شے جسمانی زندگی، خدائے پاک، تہر تہریں بند و بست و مناسبتیں از باب ساز کنتت۔ ضروری انت کہ آئی، روحانی زندگی و باطنی دیمروی، وسیلہان ورہ بدان، بہ جوانیں مقدارے پیدا کر کنتت۔

کت یعنی چہ اے نیوگان نشہ یار و کیں شراب کشید کن ات و درگ و نوشگ، دگہ خوبیں چیز مثلاً شربت، نبیذ، سرکہ و ہارگ یا کشمش وغیرہ چہ آیان حاصل کن ات (تندیہ) اے آیت مکی، شراب ماں مکہ، حرام بزوتنگ ات۔ وروکان آتر اداں آوہد، شرنوشتگت۔ چہ ہجرت، پد حرام بوت گڈ ایک مسلمانے، ہم آرادست نہ جت۔ پد اہم ماں اے مکی آیت، «سکر»، پد «رزقا حسنا»، فرمان کنان ہم تراپ دات کہ چیزیکہ دیم تر، حرام بیوک انت بہ آئی سرازق حسن، گوشگ موزون نہ انت۔

کت اے «یعقلون»، لفظ کہ چہ عقل، مشتق انت۔ آراگوں «سکر»، تذکرہ، خاص مناسبت داربت چونکہ نشہ عقل، زائل کت پمشکا اشارہ فرماینت کہ آیات، سر پد بوگ عقلمندانی کار انت۔ نشہ کونکائی کار نہ انت۔

کت یعنی انگور، دل، سرکینگ، رد اہر کاپرے جو بوت کنتت یا ہریج عمارتے مردم تیار کنتت بینگ، مکسک، حکم دیگ، مطلب ایش انت کہ آئی فطرت بہ ہے پیما جو کت کہ باوجود یک ادنائیں حیوان بوگ، گون مزن کار بگری و بارگیں ہنرمندی، وتی ہنکیں (کڈ) کوہانی۔ درچکانی و لوگانی تہا جو بوت کنتت تمامیں مکسک یک مسترب مکسک، زیر دستی، گون فرمان برداری، کار کنتت آیانی سردار، یعسوب، گوشگ کہ آئی ہما ہی، مکسکانی جلوس ر ہادگ بیت و ہدے یک جاپے وتی ہنکیں، بندیت تو تمام خا ہنان، «مسدس مساوی الاضلاع»، شکل، تیار کنگ بنت۔ ابید چہ مسطرو پر کار وغیرہ از بابانی اینکر صحیحیں و نیکیں یکیں شکل، تما خا ہناتی قائم دارگ انسان، ماں جیرت، دوردنت۔ حکما گوشنت کہ چہ مسدس (شش سر) اے ابید اگن دگہ شکلی اختیار کنگ بہ بوتیں تو لامحالہ میابنجی، چہرے جاگہ بے کار خالی بوتنگت۔ چنانچہ فطرت بہ یک ہنجیں شکلی، طرف، رہ بری کرت کہ ماں آئی ہیج جاگہ بے کار نہ بوت۔

کت «گلی»، و «فاسلگی»، درست او امر تکوینی انت یعنی فطرۃ آرا ہدایت کت کہ وتی واہگ و مزاج، قابلیت، مناسبت، چہ ہر قسم پلان و نیوگان، وتی غذا، حاصل بکنتت چنانچہ مکسکان چہ وتی ہنکیں، درکیان، رنگ برنگیں بر و پلان، چوستت کہ چہ اشان بینگ (شہد) و موم حاصل بیت ۱۲

سُبُلِ رَبِّكَ ذُلًّا مَخْرُجٍ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ
 مَآءٌ يَرَوُّدُكَارَهُنَّ رَاهَانَ رَلَكٌ كُنُكِيٌّ دَرِكِيْتُ جَبَّآءٌ لَآبٌ بِهِنَّا نُوَشِكِي جِيْر (بینگ) کہ آئی، قسماً قسبیں، کُنُكِيٌّ
 فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿۱۶﴾
 جہ آئی، بیماری دراہ بنت مردمانی کی بیشک ماں اشیء نشانی انت پہ ہمارو ماں کہ نکر کنت فک و
 اللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ اِلَى اَرْذَلِ الْعَمْرِ

اللہ پیدا کرکے کنگ شمارا رندا شمارا موت دنت و لہتے چہرہ شمارا رسیت پہ ستریں عمر
 لٰكِيْ لَا يَعْلَمُ بَعْدَ عَلْمِهِ شَيْئًا اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ ﴿۱۷﴾ وَاللّٰهُ فَضَّلَ

تا کہ زانگا چہ رند نون حج مزانت . اللہ خبر دارنت قادرنت و اللہ گبشی دانگ
 بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ فِى الرِّزْقِ فَمَا الَّذِيْنَ فَضَّلُوا بَرَّآدِيْ

شمارا بیکیا پہ دگرے ہسرا ماں روزی ہ۔ نون ہما کساں کہ گبشی دیگ یونگنت آندینت
 رِزْقِهِمْ عَلٰى مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَبِيْهِ سَوَآءٌ اَفْبِيْنَعْمَةً

ون روزی ہ پہ ہمایان کہ آیانی دست ہ چیرہ نوکنت تاکہ آماں اشیء ہ ہراہرینت . آیانوں آج اللہ
 اللّٰهُ بِمُحَدِّثُوْنَ ﴿۱۸﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَّ

نعت ہ انکار کنت ط اللہ پیدا کرکے کنگنت پر شمارا چہ شے جنس ہ جنین فک و
 جَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَنْرٍ وَاَجْمُ بَنِيْنَ وَحَفَدَةً وَّرِزْقًا كُمْ

داتی شمارا چہ شے جنان چک دناسہ ف و پورگبھی دات شمارا
 مِّنَ الطَّيِّبَاتِ اَفِى الْبَاطِلِ يُؤْمِنُوْنَ وَبِنِعْمَتِ اللّٰهِ هُمْ

سکبیں چیزان ط آیانوں دروغیں خبران منتت و اللہ نعمت ہ آ
 يَكْفُرُوْنَ ﴿۱۹﴾ وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَلِيْكَ لَهُمْ

نمنتت ف و بندگی ہ کنت اللہ ہ چہرہ ہمایانی کہ اختیارش نیستنت آیانی
 رِزْقًا مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ شَيْئًا وَّلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ﴿۲۰﴾

رزق ہ چہ آسمانان وزمین ہ ہجے ف و نہ قدرش هستنت ولا
 منزل ۳

فل یعنی غذا حاصل کنگ و ران و نشان بہ ہنکین و اتری ہ راہاں صاف ہج بنت ہج گر و چیلے نیست چنانچہ کنگ بوتگ کہ مسکان بہ غذا ہ شو باز ہ باز ہ سر ہ
 دور کنتنت پدائے تکلیف ہ ماں وئی ہنکین ہ و از تربت ذر ہے وئی راہ ہ نہ شمو شنت لھتین ہ و فاسلگی سبیل دیک ذللا، ہ معنی چوش گینگ کہ قدرت ہ
 تئی کار و تصرف ہ ہرچ فطری راہ در ہبند مقرر کرکنتت بہ آیانی سراگوں بزگی ہ فرماں برداری ہ ظاہر کنان تر و تاب ہن . مثلاً ہر و پلان ہ چوساں چہ وئی فطری نوی
 و تصرف ہ شہد (بینگ) نیار ہن . فل یعنی جدا جدا رنگ ہ بینگ جو طربیت، اسپت، سہریں، زردیں . بیان کنتت کہ رنگانی اختلاف چہ موسم، غذا و مسک ہ
 ہر وغیرہ ہر واپیدا ہنت . واللہ اعلم . فل یعنی ماں بازیں بیماریاں ایوک ہ خالصیں بینگ یا ماں دگر دوائے ہ شامل کنان ہ دیگر ہنت کہ چہ خدا ہ حکم ہ مرصضانی
 شفا حاصل کنگ ہ ذریعہ جو طربیت ماں صحیح حدیث ہ انت
 کہ بیک مردے ہ دست آیک ہ انتت آئی ہرات واجہ ہ غیر ہ
 خدمت ہ حاضر ہوت . واجہ ہ بینگ واریگے سوچ ہ
 دات . بینگ واریگے ہ پدا سہال زیات ہوننت آئی ہ
 پدا حاضر ہوان ہ عرض کت کہ دست زیات آیک لگنتنت
 واجہ ہ فرما ہنت . صدق اللہ و کذب بطن اخیگ .
 اللہ راست گوشتیت و تئی ہرات ہ لاپ دروغ بندوک
 انت ہ پدا ہوارینی . چہ دوبارہ واریگے ہ ہما جا و رید ہ
 ہوت، واجہ ہ پدا واریگے ہ فرمان کت آخر کار سیمی ہر ہ
 واریگے ہ چہ دست بند ہوننت و طبیعت صاف و
 سبک ہوت . طیبیان ہ ہر وئی اصول ہر و ہ گوشتگ کہ
 باز ہ ماں لاپ ہ فاسدیں . کیموس . بیت کہ ماں لاپ ہ
 ایوکیں ہر بیک غذا در مان ہ فاسد کنتت ہمشکا دست
 آیک ہ لگنت آئی علاج ہلمیش انت کہ مسہلات دیگ
 بہ بنت تاکہ ہما فاسدیں کیموس خارج بہ بیت . ماں شہد ہ
 مسہل لوگ ہ کس ہ کلام ہ گبشی کنتت چوش بگوش
 واجہ تئی ہ سوچ و سر ہ ہ طبعی رہ بند ہر و ہ ات . ماں
 مامون رشید ہ دور ہ تمامہ عیسی ہ و ہدے ہے ہمیں
 مرضی ہ گنت تو ہماز ماہ ہ شاہی طیبیب یزید بن یوحنا ہ
 چہ مسہل ہ آئی علاج کت و ہے سبب تی بیان کت . لہ
 دور ہ طیبیب شہد ہ کارمرزی ہ ماں لاپ ریچگ ہ علاج ہ
 ہمد مفید پیش دارنت . فل حضرت شاہ صاحب
 فرما ہنت کہ حق تعالی ہ ماں ہر ہر آیتان چہ گنگی ہ غیر ہ
 کنگ ہ واسطہ . سہ چیز ہیش داشتگنت جانور ہ
 لاپ و چہ خون دگہ ہ مادہ ہ شیر، چہ نشہ مادہ (انگور
 ناہ وغیرہ) ہ پاکیں روزی و چہ مسک ہ لاپ ہ بینگ،
 ماں ہر سئیناں اشارہ ہوت کہ اللہ تعالی اے قرآن ہ
 برکت ہ چہ جاہلانی اولاد ہ عالم پیدا کنت واجہ تئی ہ
 دور ہ ہنجوش ہوت کہ کافرانی اولاد کا ملیں عارف
 ہوننت . فل قدرت ہ بازیں خارجی نشانان ہ بیان
 کنان ہ انسان ہ ہم تراپ دنت کہ تو ماں وئی اندرونی
 جادو ہ نور ہن اول سر ہ آہج نہ ات خدا ہ وجود بخشنت
 پدا موت دیچی دات . و داتگیں زندگی پدا چ گبنتی . اشیء
 ہج کت نہ کت و لھتین ہ چہ موت ہ پسر ماں پیرا زسالی ہ
 ہنجیں جادو ہ سرگت کہ آئی ہوش و حواس ہرجانہ انتت
 و نہ ماں دست و پاداں طاقت داشتتی . بالکل بے کار ہوت

۹
۱۵

نہ خبرے سر پد بیت و سر پد بونگیں خبر ہ یاد کنت کنت چہ اشیء ثابت ہوت کہ علم و قدرت ماں ہما خالق و مالک ہ خزانگ ہ انت ہر و ہد ہر قدر بلوطیت بدننت و ہر و ہدے بلوطیت
 پدا چ بگوت . حضرت بشاہ صاحب ہ نزدیک ہ ماں آیت ہ ہ اے بینگ ہ اشارہ انت کہ ماں اے است ہ کامل ہوان ہ پدا ناقص پیدا لوگ ہ لگنت واللہ اعلم . فل یعنی خدا ہ
 داتگیں روزی و بخشش پہ درستان ہر و ہر (سر پہ سر) نہ انت . استفاد و احوال ہ تفاوت ہ لحاظ ہ داران ہ آئی ہ چہ وئی بالغ و کاملین حکمت ہ لھتین ہ ہ لھتین ہ سرافضیلت
 داتگ . کسے ہ مالدار و باانتدار کت کہ آئی دست ہ چہرہ باز نوکر و غلام انت کہ آیان ہ ہر ہما تئی سبب ہ روزی رسیت . یکے ہما غلام انت کہ آیانی وئی ہر نزدیک پیسہ یا دمانیں
 اختیار ہ خدا بندہ انت . ہر و ہدے وئی واجہ ہ اشارہ آیانی راہ چاروک انت گڈ انوں آیماں دنیا ہ بیک واجہ چوش قبول دار بیت کہ غلام یا نوکر چاکر کہ بہ ہر جاور ہ مثل ہما تئی ہ

انسان انت بدستور ماں غلامی، جاوے ماں آئی دولت، عزت و لوگ بانگ وغیرہ برابر برابر شریدار بہ بنت۔ غلام، حکم از روسے شریعت ایش انت کہ بہ غلامی، جو جاوے اور آرا
 یک چیزے، جو خدا بند جوڑکے۔ پلا ہم آماںک بوت نہ کنت آئی واجہ آئی چیزے، مالک فرار گریت و بندے جہرے مالک چہ غلامی، آزاد کنان آرا ماں وقتی مال و دولت، برابر حصہ
 جوڑکنت تو مساوات بے شک قائم بیت و لیکن اے و ہدے غلام دراصل، غلام پشت نہ کنت۔ بہ ہر کیف غلام و مساوات یک جا جمع بوت نہ کنت۔ و ہدے دوہم جنس و
 یک بیس انساناں توک، ماں مالک و مملوک، شریعی و مساوات بوت نہ کنت گڈا اے ہری خیریت کہ خالق و مخلوق، ماں معبودین و غیرہ، برابر کنگ بہ بیت و ہما چیزان، کہ
 آیان، مملوک فہمگ، اقرار و مشرکان ہم کزنگت (الاشْرَیْکَا هُوَ لَکَ تَمٰلِکُہُ وَ مَا مَلَکُ) آیان، حقیقی مالک و شریدار و حقہ دار قرار دیگ بہ بیت۔ زانا حقیقی واجہ
 نعمتانی شکر گرگ، بہ ہدے دستور انت کہ بہ ہما جہر نیگی شہادت
 وقتی دیم، تشریش و تہار کن ات چہ آئی زیات گندہ ترین مسل
 ترس صورت بہ ہما بی (خدا) تجویز کن ات و ہم چو شک ماں
 روزی، حق تعالیٰ، لہتین، بہ لہتین، سراسر افضلیت و انگ
 درستان، بہ بیکیں درجہ، ندا شتگنی، آگن ماں علم و عرفان
 و کمالات، بہ ہوت، یک کسے، بہ دگرانی سراسر افضلی دانی
 تو خدا، چہ اے نعمت، انکار، سبب ابید چہ ہٹ کنگ و
 ضد کنگ، دگرچی بیت کنت ہے۔ و یعنی چہ انسان جنس
 شے جوڑی پیدا کنت تاکہ الفت و یکدگرے، و غم واری، و جذبہ فک
 بہانیت و تخلیق، و غرض و مطلب ہم سرجم بہ بیت و مرت
 آیاتہ، اَنْ خَلَقَ لَکُمْ مِنْ اَنْفُسِکُمْ اَزْوَاجًا لِتَسْکُنُوْا
 اِلَیْہَا وَ جَعَلَ بَیْنَکُمْ مُمُوْدَةً وَ رَحْمَةً (الرود و رکوع ۳۰)
 و کہ چہ اشان شے نسل باقی پشت کیت۔ و کہ اشی، و
 برکت، شے وجود باقی بائیت۔ و یعنی بتانی احسان و منت
 کہ چہ مرض، و شے کنت یا نہیں چکے دات یا روزی دات و اے
 کل دروغ، و ہما ذات کہ راست، دیوک انت آئی شکر
 نہ گزنت۔ کذافی الموضع۔ و شاید بر اے فہمگ، بہ ایں اشارہ
 بہ بیت کہ کوڑ و مین و فانی زندگانی، و نفا، جنسی و شخصی از بابا
 قبول دار بیت و خدا، چہ درستان مستتر بہ نعمت (بہ غم
 علیہ السلام، ہدایات) کہ آ ایدی بقار و دانی زندگانی
 و اعد و رجبہ انت قبول دار نہ بیت الاکل شئی ما خلا اللہ
 باطل۔ و یعنی نہ چہ آسمان، بہ ہو رگوار بنگ، و خدائی
 اختیار دارنت نہ چہ زمین، و غلہ پیدا کنگ، و گڈا فاد و مطلق
 شریک ماں عبادت، و جوں بیت کنت۔ و اے یعنی نہ اے
 و ہدے اختیار دارنت و نہ دیم ترے، حاصل کنگ، و
 قدرت دارنت۔ ۱۲

نعمتانی شکر گرگ، بہ ہدے دستور انت کہ بہ ہما جہر نیگی شہادت
 وقتی دیم، تشریش و تہار کن ات چہ آئی زیات گندہ ترین مسل
 ترس صورت بہ ہما بی (خدا) تجویز کن ات و ہم چو شک ماں
 روزی، حق تعالیٰ، لہتین، بہ لہتین، سراسر افضلیت و انگ
 درستان، بہ بیکیں درجہ، ندا شتگنی، آگن ماں علم و عرفان
 و کمالات، بہ ہوت، یک کسے، بہ دگرانی سراسر افضلی دانی
 تو خدا، چہ اے نعمت، انکار، سبب ابید چہ ہٹ کنگ و
 ضد کنگ، دگرچی بیت کنت ہے۔ و یعنی چہ انسان جنس
 شے جوڑی پیدا کنت تاکہ الفت و یکدگرے، و غم واری، و جذبہ فک
 بہانیت و تخلیق، و غرض و مطلب ہم سرجم بہ بیت و مرت
 آیاتہ، اَنْ خَلَقَ لَکُمْ مِنْ اَنْفُسِکُمْ اَزْوَاجًا لِتَسْکُنُوْا
 اِلَیْہَا وَ جَعَلَ بَیْنَکُمْ مُمُوْدَةً وَ رَحْمَةً (الرود و رکوع ۳۰)
 و کہ چہ اشان شے نسل باقی پشت کیت۔ و کہ اشی، و
 برکت، شے وجود باقی بائیت۔ و یعنی بتانی احسان و منت
 کہ چہ مرض، و شے کنت یا نہیں چکے دات یا روزی دات و اے
 کل دروغ، و ہما ذات کہ راست، دیوک انت آئی شکر
 نہ گزنت۔ کذافی الموضع۔ و شاید بر اے فہمگ، بہ ایں اشارہ
 بہ بیت کہ کوڑ و مین و فانی زندگانی، و نفا، جنسی و شخصی از بابا
 قبول دار بیت و خدا، چہ درستان مستتر بہ نعمت (بہ غم
 علیہ السلام، ہدایات) کہ آ ایدی بقار و دانی زندگانی
 و اعد و رجبہ انت قبول دار نہ بیت الاکل شئی ما خلا اللہ
 باطل۔ و یعنی نہ چہ آسمان، بہ ہو رگوار بنگ، و خدائی
 اختیار دارنت نہ چہ زمین، و غلہ پیدا کنگ، و گڈا فاد و مطلق
 شریک ماں عبادت، و جوں بیت کنت۔ و اے یعنی نہ اے
 و ہدے اختیار دارنت و نہ دیم ترے، حاصل کنگ، و
 قدرت دارنت۔ ۱۲

ہمے صفحہ، فوائد

و مشرکان گزشتنگ کہ مالک خداوت انت۔ اشان
 ماں آئی دربار، مختار انت۔ مارا گوں ہمیشاں کار کیت
 و ال مسترین واجہ، و تچکا تچک ماشت کت نہ کنیں چشمیں
 مثال بیان کنگ رد انت کہ گوں واجہ خدا چسپنگ بوت
 نہ کنت۔ اللہ پاک ہمک کار، ووت کنت توری بہ واسطہ
 یابے واسطہ، آئی، و تچ کار کسے، بہ اے ڈول، و حوالہ
 نہ کرے تگ ہنچو شکہ دینائی بادشاہ وقتی زیر دستیں حاکم و
 افسران، و اختیارات دینت کہ اے اختیاران، و گوں
 وقتی ارادہ و مرضی، دینت لیکن اختیارانی دیگ، و

۲۲۸
 ۱۳
 ۱۶
 فَلَا تَضْرِبُوْا لِلّٰهِ الْاَمْثَالَ اِنَّ اللّٰهَ یَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ
 نون شما چسپان ممکن ات پر اللہ، مثال و پر چیکہ اللہ زانت و شما ہی نزان ات و
 ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا عَبْدًا مَّمْلُوْکًا لَا یَقْدِرُ عَلٰی شَیْءٍ وَّمَنْ
 اللہ، بیان کت یک مثالے یک غلامے، و دگرانی ملک انت قدرتی نیستنت بہ تچ چیزے سرا و دگر ہا کیک
 لَرَفَقْنَا مِثْرًا رِّزْقًا حَسَنًا فَهُوَ یُنْفِقُ مِنْہٗ سِرًّا وَ جَهْرًا
 ما روزی دات آیتارا چہ وقتی طرفاوشیں نون آخرت کنت چہ آیتا بہ چیری و یہ ظاہری۔
 هَلْ یَسْتَوِی الْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ اَکْثَرُھُمْ لَا یَعْلَمُوْنَ
 کدی آبر بہ بنت؟ درستیں تعریف اللہ نیگنت، بے گیشتر ہم نزانن و
 ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَّجُلَیْنِ اَحَدُھُمَا اَبْکَمٌ لَا یَقْدِرُ عَلٰی
 بیان کت اللہ، و دگر مثالے دو مردنت یکے چہ آیان گنگے و جوازی نیستنت بہ
 شَیْءٍ وَّ هُوَ کَلٌّ عَلٰی مَوْلٰہٖ اَیْنَمَا یُوْجِہُہٗ لَا یَاتِ بِخَیْرٍ
 ہتچا ہی و آ بارنت بہ وتی واجہ سرا ہر نیگ، کہ دیگی بدنت بیت گوں خیرا و
 هَلْ یَسْتَوِیْ هُوَ وَّمَنْ یَّأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَّ هُوَ عَلٰی صِرَاطٍ
 کدی برابر بیت اے و ہا کیک حکمی کنت بہ انصاف و آپہ تچکس راہ
 مُسْتَقِیْمٍ ۝ وَّ لِلّٰهِ غِیْبُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ وَ مَا اَنْزَلَ
 سرانت و اللہ، گورائنت آسمانانیک و زمین، راز و نہانت
 السَّاعَةِ اِلَّا کَلِمَۃٍ الْبَصْرَ اَوْ هُوَ اَقْرَبُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ
 قیامت، کار مگر مانند چکے چکے یا اشی، و تریک تریک بیشک اللہ بہ ہر چیزا
 قَدِیْرٌ ۝ وَاَللّٰهُ اَخْرَجَکُمْ مِنْ بَطُوْنِ اُمَّہِتِکُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ
 قادرائنت و اللہ، در کنت شمارا چہ شے ماتانی لا یا
 شَیْئًا وَّ جَعَلَ لَکُمُ السَّمْعَ وَ الْاَبْصَارَ وَ الْاَفْئِدَةَ لَعَلَّکُمْ
 شما و داتی شمارا گوش و چشم و دل تاکہ شما

مذلل ۳
 پد زیر دستیں حاکم و افسر بہ اے اختیارانی کار مرزی، آزاد انت۔ یک جہے (قاضی) بہ یک معاملے فیصلہ دیگ، و ہدے بادشاہ یا پارلیمنٹ، و آئی فیصلہ
 بابت، و ہج معلوم نہ انت نہ او ہدے قدر ہے بادشاہ، و منشا و ارادہ، ماں فیصلہ دیگ، چیزے ہست انت۔ اے جاوہ حق تعالیٰ، و گورے نیست بلکیں بہر یک
 خوردیں یا مزینیں یا ادنی، چہ ادنی ترین جزئی کار توری بہ واسطہ یابے واسطہ چہ ہما ہی چپ و چاگرد کنویں علم، ارادہ و مرضی، بہ وجود کیت پیشکا لازم انت کہ
 انسان ہر کلگی و جزئی کار، کنوک و حقیقی اثر پیدا کنوک، و ردا اعتقاد داران، و خدا، معبود و مستعان بزانت (ذنبیہ) چہ ابن عباس وغیرہ سلف، و «فَلَا
 تَضْرِبُوْا لِلّٰهِ الْاَمْثَالَ» اے مطلب منقول انت کہ خدا، ہم مثل کس، قرار مدیت۔ و یعنی شما زانت کت نہ کن ات کہ خدا، بابت، و چونیں مثال بیان

کنگ لوٹیت کہ اصل حقیقت و راستی مطلب ہے زانگہ و رد آمد و دیوک بہ بیت و آئی عظمت و شان و بر خلاف شبہ پیدا کنوک مہبت اگن صبح مثال پکارانت تو دیمادو مثالان، بیان فرمائینیت۔ آبان، پہ خور و فکر، دلگوش گورکن ات و تمثیل و مطلب، ہم سرچ کج کورات۔

۱۷۔ یکے ہم مردانت کہ آزاد نہ انت و گے، زر خریدیں غلام انت و پدا اے ہیچ پیس اختیار و قدرت ہم ندریت پہ ہرچ کارے، وئی خدا بند، اجازت و محتاج انت بے آئی اجازت، ہرچ کارے بکنت آدرست رد و باطل انت۔ دومی مرد آزاد و اختیار داروک انت کہ آرا خدا، چہ وئی مہربانی، مال زر و توفیق ہم بخشانگ کہ چہ آمال، وئی دل، تب، چیرکائی و سرظاہر، خرچ کنت کسے آئی دست، داشت کنت نہ کنت آبا اے دوئیں مرد برابر (سرپر) بیت کنت ہہ بہ ہے داب، بزان انت کہ حق تعالیٰ ہمک چیز، حقیقی مالک انت کل توصیف و خوبیان ماں ہائی خزانہ انت ہرکس، ہر قدر بلوٹیت بہ بخشیت کسے آئی دست، جلوک نیست۔ ذرہ ذرہ، سراسر ا کلی اختیار و کالیں قبضہ داروک انت۔ اے چکر ظلمی گپت ایت کہ یک ڈوکے، ہت، بہ ہائی برابر کنگ بہ بیت کہ اپدا ہیچ چیز، مالک یا خدا بند نہ انت بلکیں و ت دگرے، مال و ملکیت انت اگن مجازی مالک و مجازی غلام برابر بوت نہ کنت تو یک ایوکیں غلامے حقیقی مالک، چو نکائی شربک بیت کنت۔ چہ ادا اے چیز، ہس بزان انت کہ یکیں خدا، پرستار کہ آرا مالک، علم و ایمان، دولت بخشانگ و ماں مردمان شپ و روحانی غذا بہر کنگ، ذریعہ جوڑ کنگ آیا یک پلینین مشرکے، کہ بت، ملکیت، واہگانی و وہمانی غلام و چرنیکیں عمل، ہورک انت گوں ہما توجید پرستیں مومن، ہر دبری، اوشتا رنگ بیت کنت۔ کلا و اللہ (قسم ہیچ ہر، برابر بیت نہ کنت)۔

۱۸۔ کنگ انت تو اتم، کتر ہم بیت، پویش گوش نہ و نیک، گوشت بکنت و نہ دگرے نیک، اشک بکنت۔

۱۹۔ ہرچاک نہ مارت کت کنت و نہ عقل داریت و پداں لنگ انت کہ رو و آہں کت نہ کنت۔

۲۰۔ یعنی وئی خدا بند، ہیچ درد، نہ دارت ہر جاہیکہ آرا دیم دیگ کہ بلوٹیت یا دلگوش گورکنائینیت چہ آئی، ہیچ خیر، کار بیت نہ کنت۔

۲۱۔ یعنی وئی ہم تجکیں راہ، سراسر قائم بان، ایدگران، ہس بہ اعتدال و انصاف، کشک، پرینگ، گلا نیش انت و ہدیگہ اے دوئیں کس برابر بوت نہ کنت تو یک و ت تراشتگیں ڈوک، بیت، (العباد باللہ) خدائی، درجہ چو نکائی دیگ بیت کنت یا یک کوریں گریں مشرک کہ خدا، پیدا کنگیں روزی، وارت۔ ہما فانیں مومن، ہر سہری، چون کت کنت کہ آوت بہ نچکیں راہ، روت و دگران، گوں دناہور بہ بارت، حضرت شاہ صاحب فرمائینیت یعنی، خدا، و مخلوق یکے بت بے کاریں کہ نہ سرات کنت نہ شت کنت چو شکہ گنگیں غلام دومی رسول کہ آرا، راہ، پیش ہدایت ہزاران، ووت ہس ہنگی، سراسر قائم انت اشی، تا بعداری شترانت یا آئی، ۔

۲۲۔ یعنی تمام مخلوق یک پیمانہ بوت یک مردے، احوال چہ دومی مردم، باز زبان خدا بوت درستیں چیزان، بہ یک کیل، برابر سراسر لک کنگ نہ بوت کنت آئی اسرار و ہر یکے، چیریں قابلیت و پوشیدہ اسرار، علم خدا، وئی گور، انت چنا پنچہ آوتی چپ و چاگردیں علم، برکت، قیامت، روح، گوں ہرکس، جدا گانہ معاملہ کنت و مختلف جاورانی رد مختلفیں آسرات ترتیب دنت۔

۲۳۔ یعنی قیامت، آیک، دور مزان ات۔ خدا، گور، ہیچ کار مشکل نہ انت تمامیں مردمان، و ہدیگہ آدو بارہ پیدا کنگ لوٹیت تو ہنکر دیریت کہ کسے وئی چم، بند بکنت۔ چانگو ارادہ بوت آنگو تمامیں دنیا دو بارہ موجود بیت (تنبیہ) کلمح البصر او هو اقرب، مطلب چو ش انت کہ عام مردمانی مارگ، خاطر، تو آئی، تینزی، گوں چم، بند کنگ، تعبیر کت کنیں لیکن ماں وجود، آیک، چہ اشی، ہم کم تروقت، قیامت قائم بیت۔ چیا کہ، "لمح بصر، بہر جاور، زمانی چیزایت و ارادہ خداوندی، و رد مقصد و مراد حاصل بیت۔

۲۴۔ یعنی آذات کہ آئی محیط علم، احوال ایش انت کہ آسمان دز بین، تمامیں راز آئی دیماسرچ انت۔ وائی کالیں قدرت ذرہ ذرہ، بہ وئی گیر، داروک انت گڈ آئی، ہمسر کتے بیت کنت وائی سر جس مثال چہ کجا بارگ بیت کنت ۱۲

فل یعنی پیدائش کو پہلے شہما چہرے زانگت و نہ سر پہ بوتگنت۔ خدا تعالیٰ زانگ (علم) و وسیلہاں و سر پہ بویکیں دل شمارادات کہ ماں وئی جرنندہ مزین نعت انت و پیداکھیا نعتانی فائزگ چہ ہمیشانی برکت و حاصل کنگ بنت اگن جم، گوش، عقل و غیرہ بنت تو تمام بودنای (ترقیاتی) و دروازگ بندبنت۔ ہرچیت انسان و زہگ مزین بوان بیت آئی علمی و عملی تو تمام کم کم و گیش بوان بنت آئی شکر گذاری و حق ایش ات کہ اسے قوتان و وئی خدا بندہ فرمان برداری و توک و خرچ بکتیں و حق و جاہ یارگ و برداگوش عقل و ہوش و کار بکتیں نہ چوش کہ احسان منگ و بدل و چیکائی بغاوت و سرالانگ و بر بندیں و حقیقی واجہ و بلکہ کنان و حشنت و سنگانی پرستش و کلا ایش بہ بیس۔ فل یعنی چوش کہ انسان و بہ آئی مناسبت و دست و پادادانت ماں مرغان و بہ ہمایانی احوال و روء و مناسب فطری قوتان و پیداکت۔ ہر یک بانی مرغے ماں وئی بال و

قدرت و قانون و تابع و گون خداوند تعالیٰ و تکوینی حکمان پابندانت آماں یک درس جلمے و بال کنگ و سرو سوچ دیگ نہ بوت۔ قدرت و آئی باسک و بانزل و دوس ساخت پنجوش جوڑ کنگ کہ گون مزین آسانی و ماں فضاء بال کنگت۔ چوش نہ بیت کہ آئی تقیلین (وزن داریں) جسم لطیفین گوات و دران و بے اختیار و جلمگ و یاز من و زور اگیش کشش آرا بہ وئی نیگ و بکشیت و چربال کنگ و مہن بکننی آیا ابید چہ خدا و دگر چہیں دستے هست انت کہ آ نشان و شوش و ماں آسانی فضاء جلتگ۔ فل حضرت شاہ صاحب بنشنت کنت یعنی ماں ایمان آرگ ہنہیں مردم اگر مگر مکننت چہ روزگار و فکر و پشکا فرماینتی کہ چہ مات و لاپ و ہج کس ہج نیاربت کمانی و از بابان جم، گوش دل و غیرہ انت انسان و اللہ دنت و جانور ماں دنیا و آخر بہ ہمالی اعتماد و ترو گرد کنت۔ فل یعنی خشت، سنگ و دار و لوگ۔ و ہی یعنی خشت، سنگ و لوگان ہج جاگہ و برگ بوتگنت پشکا، پوست و پشم و غیرہ و گردان جوڑ کنگ و رہبند انسان و سوچ دیگ بوتنت کہ بہ آسانی و ہر جاگہ برگ ہم بنت۔ ماں سفر و حضر ہر جاہیکہ بلوٹے انسان یک کنگ بنت و ہر و ہدے بلوٹے بتایان و ایش کن ات۔ لطیفین و یومر ظعنکم و یومر اقامتکم و مطاب اسے ڈول و گپنگ کہ سرگرم و ہدے ماں زورگ جاگھے منزل کنگ و ہدے لک کنگ و سبک انت۔ فل یعنی چہ اشتر و پشم و فل یعنی چہ اسے چیزان چنکر از باب چہ مندری و آسائش و تبار کنگ بنت کہ انسان تالی یک مقررین و ہدے و یا یک دراجیس مدتے و کار آمدانت اگن خدا تعالیٰ جم، گوش و بودنای و کشک و پرینوکیں دل و دماغ مدائیں گڈا اے از بابان جوڑ کائی حاصل بوتگنت۔

فل مثلاً جبر، درجک، لوگ و کوہ و غیرہ و ساگ قدرت و قانون و روء زمین و سر اکتیت کہ ماں آئی و مخلوق راحت و آرام رسیت۔ فل کہ او دے سر و پیر دیان و چہ ہر و باران چہ روزناب و چہ دشمن و غیرہ و وئی حفاظت کنت کن ات۔ فل حضرت شاہ صاحب بنشنت کنت کہ ماں اسے جامگان چہ گوی مردم سلامت مابنت و ہم ماں زمستان و ماں انسان سلامت انت بلے ماں آملک و گرمی گیشتر انت پشکا ایوک و ہمالی ذکر کنتی و یعنی آہنی لباس کہ چہ آیبانی ذریعہ مردم

تَشْكُرُونَ ۵۰ اَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا يَشْكُرُونَ ۵۱ اَلَا لِلّٰهِ اِلَهًا ۵۲ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ۵۳

شکرا بگرت فل آنکذرت چہ ؟ بال مرغانی نیگ و حکم و پابندنت ماں آسمان و ہویا یسکھنن الا اللہ ان فی ذلک لآیت لِقَوْمٍ یؤمنون ۵۱ نہ جلیت آیانا مگر اللہ ضرور ماں اشی و نشانی انت بہ ہماکسان کہ یقین کنت فل

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنْ جُلُودِ الْاَنْعَامِ بَیُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ اِقَامَتِكُمْ ۵۴

واللہ اڈ کت داننت شمارا شے لوگ بہ نندگاڈ و اڈی کت داننتی شمارا چہ جانورانی الا انعام بیوت استخفونہا یوم ظعنکم و یوم اقامتکم ۵۴ پوسنان لوگ کہ سبک انت پرشما شے لڈگ و روچاوشے دارگ و روچاوشے

وَمِنْ اَصْوَافِهَا وَاَوْبَارِهَا وَاَشْعَارِهَا اَثَاثًا وَمَتَاعًا اِلٰى حِينٍ ۵۵ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلًّا وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنْ

مقررین و ثقات واللہ اڈ کنت پر شعاوتی پیداک کتلیں چیزانی ساگ و اڈی کنت پرشما الجبال اکناناً و جعل لکم سرائیل تقیکم الحر و سرائیل

تقیکم باسکم کذلک یتم نعمتہ علیکم لعلکم تسلیون ۵۶ اِن تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَیْکَ الْبَلُغُ الْمُبِیْنُ ۵۷

فرمان برداری کن ات فل پیداکر و گردانی کنت گڈا پنتی ذمیا بیغام و رسیدگ انت صافی صافی فل یعرفون نعمت اللہ ثم ینکرونها و اکثرهم الکفرون ۵۸

پتجاہ کارنت اللہ نعمتا پیداکر بنت چہ آیبنا و گیشتر آیانی ناشکرت فل و یومر نبعت من کل امۃ شہیداً ثم لا یؤذن للذین کفروا

و ہماروچی کہ چست کنیں چہ ہر امتیایک گواھے پیداکازت نرسیت یہ کافران

ماں جنگ و زدگ نہ بیت۔ فل یعنی تجارت! چونکائی شے ہمک پیس ضرورتانی چہ وئی مہربانی و بست بند کرتگ و چونیں علمی و عملی قوت بخشتا کنت کہ چہ آیبان کارگر اسے انسان فسیما قسمیں کاران و انجام دنت گڈا آیا ممکن انت کہ ہما ذات کہ آئی و ماں مادی و جسمانی دنیا و اینکر احسان کرکنت۔ بہ روحانی تربیت و رءوم و رءاھے سرا وئی احسان و تمام مکنت۔ بیشک آئی و سرجم کت: "الیوم اکلنت لکم حدیثکم و اتممت علیکم نعمتی و رضیت لکم الاسلام وینا" (مائدہ رکوع ۱) ضروری انت کہ نمایں انسان آئی و احسان و دیما وئی گردن و بہ جکیبنت و حقیقی مالک مستترین محسن و تابعدار و فرمان بردار بوان و زندہ بلوگازیننت۔ فل یعنی اگن اینکر احسانانی بیان و اشکنک و پدہم خدا و روبرو گردن و جکیبنت نوشما اسے بابت و نمکیں مبنٹ شما وئی فرض سرا انجام ذات صافی صافی و تمام

جران بیان کنگ بوننت۔ ویم زہد اشانی معاملہ، خدا ہوا، لیکن انت۔ وکالی بے شک لھتیں بندہ خدا، شکر گزار ہم ہست انت «وَقَلْبِي لَمِنْ عِبَادِي الشُّكْرُ» (سبارکوح ۲) بے زیات مردمانی احوال ایش انت کہ اللہ تعالیٰ بہ نعمتان بگندنت وائی احسانان، سر پید بینت مگر و ہرے شکر گذاری و فرماں برداری، و ہر کیت تو کلان، و شمر شنت چون بران چہ دل، سر پید بینت بے عمل، و ہرے انکار کنت۔ ۱۲

ھے صفحہ، فواہل۔ دل چہ ادا کفر و ناشکری، آسہ بیان فرما بینت یعنی یاد دارگ لوطیت کہ آروچ ہم آیوک انت و ہدیگہ پیشی ورندی تمام امتان واجہ خدا، آخری عدالت، او شنتت و ہر امت، بنی بر گواہ، حساب، او شتاریگ بیت تا کمر بروئی امت، بیک بد، نابعداری و سرکشی، بابت، شہادت بدنت کہ کئے، چونیں معاملہ

گوں حق، کلمو و پیغام، کنگ آو ہرے، منکران اسے

اجازت نہ بیت کہ چہ وئی لنتاں کار بگرننت۔ یا نوں چہ و ہرے، رند توبہ کنان چہ سزا، رسنگار بہ بنت و لنتان ہم چونکائی بسر بینت۔ در انجا لیکہ آیان، وئی بجرم بگ وچ پیس عذر گوش نہ دارگ، حوال معلوم بیت آیان چوش ہم فہمت کہ اسے «دار الجوار» انت «دار العمل» نہ انت کہ نوں توبہ کنان، وئی خطایان، معاف بکنائین۔ وکالی یعنی نہ عذاب، سکی، توک، کئی بیت و نہ در میان، و وقعہ بیت بزاں عذاب یک دمانے ہنل ہم نہ بیت۔ لھتیں، چہ «وَلَا يَنْظُرُونَ» چوش مراد گیتگ کہ جہنم، گندگ، پدید دمانے، ہنلی نہ رسیت جہنم، آس نور، گنہ کاران، بچوش چلا پیست چوشکہ مرغ یکم دان، ایربارت بزاں زوت داخل بوگ، طرف، اشارہ بوت۔ وکالی یعنی لے عذاب بہ اشانی سبب، مے سرا پکت شاید مطلب چوش بہ بیت کہ ماوت و بے گناہین۔ یا ایش کہ اشان، دوسر عذاب دیگ بہ بیت۔ وکالی یعنی شہاد دروغ بندت کہ شہامارا خدا، شریک کت ما کدی گوشنتگ کہ شہامے عبادت، بکن ات در حقیقت، شہامحض وئی و ہم و خیالیانی پرستش کنوک اتے کہ آئی لشت، چھ حقیقت نیست ات یا جن و شیطانانی پرستش کنوک انت مگر او داسیطان چوش گوشان، یک کرا بیت و ما کان لی علیکم من سلطان الا ان دعوتکم فاستجبتمو لی خلا تلو موئی و لوموا انفسکم۔ (ابراہیم دکوہ ۲) غرض ہما چیزان، مشرکان وئی مجود جوڑ کرنتگ درست وئی یک کری و بیزاری، ظاہر کنت۔ لھتیں بہ راست لھتیں بہ دروغ سنگ، بتان، وچ معلوم نہ ات۔ ملائکہ و لھتیں بنیان و نکوکاران مدام چہ شرک، سکین نفرت و بیزاری وئی خالص بندگی، ظاہر کنان بو تگنت باقی ماننت شیاطین اگر چہ آیانی نفرت، اظہار دروغ، سر امینی بیت پلام چہ اشی، مشرکان، کلینہ نا امینی بیت کہ مروچگیں روح، مستر، چہ مسترس بیل و ہمیل ہم کار، آیوک نہ انت۔ و یعنی تمابیں ڈیل و ڈول و ہنتان سازی آساعت، غائب بنت درست عاجز و بزرگ بو ان، بہ خدا، روبرو، وئی اطاعت و نابعداری، ظاہر کنت «اسمع۔ بہم و ابصر۔ یومریا تو ننا» (مہیم دکوہ ۲) وکالی یعنی یک

ربما ۱۳

۲۳۱

النحل ۱۶

وَلَا هُمْ يَسْتَعْتَبُونَ ﴿۸۳﴾ وَإِذْ آرَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يَخْفَفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿۸۴﴾ وَإِذْ آرَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَشْرَكَاهُمْ

و نہ آیانی عذر گوشدارگ بیت و وقتیکہ گندنت ظالم عذابارا پداسک کنگ بیت

چہ آیان و نہ آیانا ہنل رسیت و وقتیکہ گندنت مشرکان وئی شریکان

قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كَانُوا مِنْ دُونِكَ

گوشتنت آئی رب ہشتنت شریکان ہما کہ ما تو ا پر داتگنت بغیر چہ تو وک

فَالْقَوَالِيهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۸۶﴾ وَالْقَوَالِي إِلَى اللَّهِ

پدا اسے شریکان بہ مشرکانی سرادور دینت خبر کہ شہاد دروغ بندت و کینت اللہ دیا

يَوْمَ يَذُوقُ السَّعِيرَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿۸۷﴾ الَّذِينَ

ہماروچی پزیر ہنتی و کار بنت چہ آیان آیانی و ت گرتکتگینان ہما کہ

كَفَرُوا وَضَلُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَهُمْ عَذَابًا فَوْقَ

منکر بوننت و بندش کنگنت لے دگر مردمان چہ اللہ راہا گیش کنیں ما آیانی عذاب، بہ

العَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿۸۸﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ

عذاب، چکا بہ آیانی شرارت کنگ، سببا و ہماروچی کہ ما پاد کنیں چہ ہر یک

أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا أَعْلَىٰ

امتیایگ گواھے بہ آیانی سرا چہ آیانی وئی جنس، و کاریں ترا گواہ بہ آیانی

سَمَوَاتٍ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى

سرا کی و ایریں پکت پتئی سرا کتاب شریبان کنگنت بہ ہر چیزان و ہدایت انت

وَرَحْمَةً وَخُشْيًا لِلْمُسْلِمِينَ ﴿۸۹﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ

ورحمت انت و خوشخبری انت بہ مسلمانان و اللہ حکم کنت بہ انصاف کنگا

وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ

و نیکی کنگا و رشتہ دارانی دیگا و مہن کنت چہ بے حیائی

مزل ۳

عذابے اشان دگر مردمان چہ حق، قبولیت، دورداشتن یا یک عذابے اشان، بہ گناہ، کنگ، سرابیت دومی گناہ ایش بیت کہ آیان و نارا گناہ کنگ، ہیل و عادت دات، بہر جا و دے چہ آیت، معلوم بوت کہ چوشکہ مان جنت جنت مردمان، جاگہ و درجہانی تھا تفاوت بیت۔ چہنیانی عذاب، ہنما کما و کیفا و نوعا تفاوت بیت۔ وکالی یعنی آہیم ناکیں روح یاد دارگ، قابل انت و ہدیگہ ہر یک پیغمبرے وئی امت، معاملہانی بابت، بارگاہ خداوندی، بیان دنت و واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم اسے امت، حوال، پیش کنت بلکین لھتیں مفسرانی قول، روء، واجہ بہ ہما تمام شہدا، حق، شہادت کہ بے شک اشان فرض منصبی، بخوبی، سر انجام دات۔ ماں حدیث، کیت کہ امت، حوال ہر روچ حضور صلی اللہ علیہ وسلم، روبرو، پیش کنگ بینت واجہ نیکی عملان

بگن دان خدا، شکر، گریہ، و بدیں عملانی سراسر پد بوآن، پر چشیں نالا تھاں استغفار لوٹیت۔
 قیامت، اے ماں قرآن کریم، تمام ہدایت و دین، اصول و فلاح دارین، بابت، ضروری گپ و رہائی گوں خوبی و شری، بیان انت ماں آئی،
 آئی ذمہ داری و جسٹ و باو است ہم گران بیت، چوش بگوش "شہید اعلیٰ ہوا" "پد" "وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ"
 فرمان کنان، حضور علیہ السلام، مزین مرتبہ و ہم مرتبہ، مناسبت، جسٹ و باو است، طرف، لطیف اشارہ فرمائیت، "فَلَنَسْئَلَنَّ الَّذِينَ
 ارْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْئَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ (اعراف رکوع ۱) ابن کثیر، اے ردد، زیات گیش و گوار کنگ،
 یعنی اے کتاب پر گل عالم، اول نا آخر، ہدایت و رحمتی آروک انت، فرمان بردارین بندگان، ش اندارین مستقبل، مسناگ،
 اشکنا تبیت۔

ف قرآن، "تَبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ" فرمائیت گت، اے آیت آئی یک نمونگ ایت ابن مسعود فرمائیت کہ خدا تعالیٰ ہر یک خیر و شر،
 بیان، ماں اے آیت، جمع گزنگ چوش بگوش (گویا) کتام عقیدہ خلق، بیت، عمل، معاملہ شریں یا بدیں چشیں تبیت انت کہ امر او ہیا ماں
 اشی، چیر، داخل نہ بوتگ، لھتیں زانو گران نشتہ کرتگ کہ اگں ماں قرآن، کتام دومی آیت مبنوں تو ہنا ہے آیت پر "تَبْيَانًا لِّكُلِّ
 شَيْءٍ"، ثبوت، کافی (بس) ات شاید پیشکا خلیفہ راشد حضرت عمر بن عبدالعزیز، جمع، خطبہ، آخر، ایشرا شامل کنان، پر امت، اسوہ
 حسنہ قائم گت، اے آیت، سر جبت، سر پد کنگ، واسطہ یک جدا گانہ نصیفی پکارا انت پدا ہم کیں اندازہ چوش جنگ بیت کنت کہ ماں
 آیت، سم چیزانی بابت، حکم دیگ بوتگ (۱) عدل (۲) احسان (۳) ایتا ذی القربی، عدل، مطلب ایش انت کہ مردم، تمام عقائد، اعمال،
 اخلاق، معاملات، جذبات، اعتدال و انصاف، شامیم، توک، تورگ، بہنت، چہ افراط و تفریط، شامیم، ہجج باسک جمل یا برز مہبت
 گوں و تی مزین سکتیں دشمن، ہم معاملہ بکنت تو انصاف، دامن چہ دست، مکیت، آئی ظاہر و باطن یک پیما بہ بیت ہرج خیر، پروت، شات
 بکنت ہما خیر، پروت برات، ہم شات مکنت، احسان، معنی چش انت کہ انسان، و تی جرنند نیکی و خیر، پیکر جوڑ بوآن، اید گران
 دوزوہی، بکنت چہ عدل و انصاف، مقام، کیں بالا بوآن، فضل و عفو و لطف و نرم و ہیل و عادت، اختیار بکنت فرض ادا کنگ، پد
 تطوع و پڑھب زکاری، نیمگ، گاماں چست بکنت گوں انصاف، مروت، ہم حج بکنت و یقین بدایت کہ ہرج کار خیر، کنت خداوند پاک
 آرا گند گانت چہ آگونیکی، جواب ضرور گوں نیکی، رسیت الاحسان ان تعبدك اللہ كاتك شراہ فان کم تکت تراہ فاتہ براك (صحیح بخاری)
 ہیل جزاء الا احسان (یعنی عدل و احسان) یا بہ دومی لفظان (انصاف و مروت) تو گوں
 و تی جرنند و ہر یک خویش و بیگانہ و دوست و دشمن، تعلق داروک اتنت لیکن سیاد و ارتانی حق چہ اجا بنان کیں زیات انت سیاد و وارثی،
 و ت ماں و تی ہرج رشتگی، قدرت، ایر کرتگ آرا چہ نظر، اندیم کنگ نہ لوٹیت بلکیں و تی سیادانی ہمدردی و گوں آیاں مروت و احسان چہ
 اجا بنان چیکے گیش بوگ لوٹیت صلہ رحمی یک جدا گانہ نیکی ایت کہ آپ سیاد و وارثان، درجہ بدرجہ کار مرز بوگ لوٹیت، بز ان چہ "احسان"
 بعد ذی القربی، ذکر، خصوصاً کنان بہ اشی، ہم تراپ فرمائیت کہ عدل و انصاف بہ درستان یکیں پیما انت، لیکن مروت و احسان، و ہد
 لھتیں موقع چہ ایدگہ بران زیات رعایت و چار گزار، قابل انت درجہائی فرق و تفاوت، فراموش کنگ یک حسابے، قدرت، جوڑ کرنگیں
 رھبندانی شمش کاری انت نوں اے سہ این لفظانی سرجی، نظر، دیماداران، زانو گمر دم فیصلہ کت کنت کہ آکتام فطری خوبی، خیر و نیکی
 ماں دینا، چشیں پشت کپنگ کہ آچہ اے سہ این فطری رھبندانی دسترس، در بہ بیت، فذلہ الحمد و المنة۔ ۱۲

وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿۹۱﴾ وَأَوْفُوا بِعَهْدِ
 وَ بَدکاری و سرکشی و طغیان کنت شمارا تا کہ یاد کنی ات فل و پوره بکن ات اللہ
 اللَّهُ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا
 عہد او قہر گویید اگر عہد کنی و میروشی ات سو گندان رند چہ آیانی محکم کنگا
 وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿۹۲﴾
 و کنگ شما اللہ را وئی ضامن - اللہ شرزانت چیزیکہ شہائی کن ات فل
 وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَقَضَتْ غَزْلَهُمَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَا شَاطِطٍ
 و میت ہما جنین و پیا کہ پیچی رنگنت وئی رنگیں رنگ رند چہ محکم گو پگا چند چند فل
 تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ
 سازت وئی قسماں پتے و پینگی گوی یک دگر پے ہے سببا کہ یک فرقی ہست کہ آ
 رَبِّي مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا بَلَايَكُمْ اللَّهُ بِهِ ط وَ كَيْدِينَ لَكُمْ
 گیش انت چہ دگر فرقی ہا خبر ہمیش انت کہ اللہ شے پدرا کنت چہ اشئی و شر گیشینیت پر شما
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿۹۳﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ
 ماں قیامت و روجا ہما خبر با کہ شما ماں آئی تہا جڑہ کتہ بوتگ و اگر اللہ بلوئیں کڈا شما درستی
 أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ
 یک آنتے کنگت لیکن رد کنت چہ را ہا ہر کسیا کہ بلوئیت و را ہا پیش داریت ہر کسیا کہ بلوئیت
 وَكَسَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۹۴﴾ وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ
 و ضرور چہ شما جست کنگ بیت ہر کسیا کتہ کتہ بوتگ و مسازت وئی قسماں
 دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمُ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوءَ
 یک فریبے گوی یک دگر بچا رے کہ شتر بیت یاد رند چہ آئی و سک بوگا و شما چشت سزایا
 بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۹۵﴾

پہاے خبر ہر کہ شما منع کت چہ اللہ را ہا و پر شما مزین عذاب ہستنت فل

فل ہن ہم چہ سہ چیزانی کت (۱) فحشاء (۲) منکر (۳) و بغی و سرچا کہ ماں انسان و سہ قوت انت کہ چہ آیانی بے موقع و ناہودگیں کار مرزی و تمام خرابیاں و بدکاریاں سرگشت (۲) قوت ہمیشہ شہوانیہ (۳) قوت و ہمیشہ شیطانیہ (۳) قوت غضبیبہ سبیبہ غالباً چہ فحشاء و ہما بے جہائی و ہر مراد انت کہ آیانی مقصد شہوت و ہمیشہ افراط بہر بیت منکر معروف و ضد انت یعنی ناہودگیں کار کہ پے آئی فطرت سلیمہ و تجکیں عقل انکار کنت چوش بگوش چہ قوت و ہمیشہ شیطانیہ و زور و قوت عقلیہ ملکبہ زور بہر بیت سبیبہ چیز بغی انت یعنی سرکشی کنان و چہ حد و سرگزگ، ظلم و گیشی و سرا لانک و بندان و مثل رسترو پورگ و درگ و ہر کنگ و دگرانی جان و مال و آبرو و گرگ و واسط ناحق و دست دراجی کنگ - اے ہمیں تمام کاراں چہ قوت سبیبہ غضبیبہ و ناہودگیں کار مرزی و پیدا بنیت الحاصل ماں آیت و اے ہم تراب دیگ بوت کہ دانکہ انسان

اے سہاں قوتان و وئی قابوہ ممکن براہنک و پاک بوت نہ کنت - فل اکثم بن صفی و اے آیت و اشکنگ پد گوی وئی قوم و فرمائینت و من گندان کہ اے واجہ پیغمبر تمام خوبیں و اعلا میں اخلاق و حکم و دنت و وجہ بدیں اخلاق و عملان ہن کنت تو شما پے اے مرد و کنگ و جلدی بکن ات و فکو لوظی ہذا الامر رؤساً و لا تکتونوا خبیثہ اذا نایا (یعنی شما ماں اے کار و فنانا سر جوڑ بکن ات نہ کہ دُعب) حضرت عثمان بن مظعون فرمائینت کہ چہ ہے آیت و اشکنگ منی دل و ایمان بختہ بوت و واجہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم و محبت و جاگ کنت فل ماں برز و آیتان ہر چہ چیزانی کنگ یا ز کنگ و حکم ات آیانی رد اہلئیں مردمانی بابت و خصوصاً بیان فرمائینت یعنی ہا ایفائے عہد و کون و چہ قدر و بد عہدی و تاد و درارگ، اے چیزان ابید چریشی کہ اشان دست مزین شان انت او ہد ہر ہما دور و مردمانی احوالی زبنا مناسب انت کہ چہ آئی و مسلمان قوم و عروج و بودائی و آنگ و کامیابی و سراسگ مزین اثر دور دیوک انت ہمشکا حکم دنت کہ و ہدے خدا و نام و گران و سو گندوران معاہدہ کن ات تو خدا و نام و عزت و ادب و قائم ہدایت گوی کتام قوم یا شخصے معاہدہ ہے بہر بیت (بشرطیکہ شرع و برخلاف مہیت) مسلمانانی سراسر فرض انت کہ آتہ تمام بکننت تلی توری ماں آئی و شمارا ط و جنجال دیما بیانت و قول مردان جان دارد، خصوصاً و ہدیکہ خدا و نام و گران و سو گندوران و یک معاہدہ ہے کنگت تو زانگ لو طبت کہ سو گندورگ و معنی چوش انت بزناں شما خدا و با معاہدہ گواد یا ضامن جوڑ کنگایت، آزاننت و ہدیکہ شما آتہ گواد جوڑ کنگایت و البشرا ہم زانت کہ داں کج ہمد و شما اے گواہی و لحاظ دارات اکن شما کردی خیانت و بد عہدی کت آونی سر جیب علم و رو و پورہ سزا دنت چیا کہ شے کتام سو گندے و سر ظاہر یا پوشیدہ این دغا بازی چہ آئی و مخفی بہت نہ کنت - فل جمع انت کنگت و کہ آئی معنی انت چند چند و کنگر کنگ، یعنی عہد کنگ و پد آئی پروشنگ یک ہنجیں احمقی انت چوشکہ یک جنیں آدمے تم میں روچ بندیک و بر بسیت پدرا بر بستگیں بندیک و بیگاہ و ہدے سندان و چند چند بکننت - چنانچہ ماں مکہ و یک گوییں

زالکے سے داب و کزنگت - مطلب چوش انت کہ معاہدات و قول و قراران و ایوک و مثل کچا میں بندیک و فہنگ کہ ہر و ہدے دل و کشت ات رست و ہر و ہدے دل و کشت ات گوی کنگانی زور و آتہ سست و کنگر کت و چکل دات کہ اے ہمیں کار مزین نا عافیت اندیشی و گزوی انت - انسان و اعتبار پست مکیبت تو دنیا و نظام خراب تراب بیت چہ قول و قرار و پابندی و عدل و شامیم نچک قائم بیت کنت - ہما قوم و راجان چہ عدل و انصاف و دستور و پشت و کزنان و محض وئی عنرض و مطلب و تمام کنت - گوی آیال معاہدات تہنا پے پروشنگ باقی ماننت - جاہیکہ معاہد قوم و کسے و کمزور دیست تم میں معاہدات ماں ردی و چلی و چکل دیگ بنت - فل یعنی معاہدان و سو گندان و فریب و دغا، مکاری و ٹھگی و آلہ جوڑ کنت ات - چوشکہ جاہلیت و دور و مردمانی ہیل و عادت ات کہ یک جماعتے و چہ دتا

زور مند گندان، گول آئی معاہدہ کت پدا و ہدیہ دگر یک جماعتے چہائی زیات عزت مند و طاقتور دہما آہت۔ اولی معاہدہ پر و شان، گول نو کیں جماعت و عہد و پیمان کت پدا چہ چنت روح، رند و قی حلیفان و کمزور کنگ و تارا سرافصل کنائینگ، موہ و زکیت۔ نو فوراً معاہدات پر و شت و نمایاں سو گند و قسم و یک کتے و چکل داننت۔ بالکل ہے حساب و مروچی مغربی ملکائی احوال انت۔ وک یعنی ماں قوت و کمزوری، قومائی اختلاف۔ چہ آیاں کسے و توصیف دیگ و بالارگ و کسے و چہلک دیگ و خدا تعالیٰ پر شے آزمائش خاطر، ایر کنگ و وعدہ و وفا، کنگ و حکم، ہتا ہم شے چکا سگ مقصد و مراد انت۔ چاربت کہ بارین کسے بروتی قول، سر اثابت قدم بیت کہ ماں و قی عہد و سرجم کنگ، حلیفائی قوت و کمزوری، و سچ نہ چاربت باقی بخناوری یا بد نصیبی چہ کسے، بدل کنگ و بدل نہ بیت بد نصیبی، جاگہ، بخناوری و ضعف، جاگہ، قوت

دیوک خداوت انت البت بد عہدی، خیال، ماں دل آرگ، آسہر ہمیش انت بد نصیبی پداک انت۔ وک یعنی اد، امتحان انت۔ امتحان، انجام ماں تیا ظاہر بیت و ہدیہ ضعف و قوت، در سنیں چہرہ ہانی گیش و گوار بیت۔ وک یعنی آئی، قدرت هست ات کہ اختلاف، پشت مکیچینیں مگر حکمت بر شے، لوٹوک نہ ات چوشکہ باز جاگہاں اے رد اگیش و گوار پیش، کنگ بوتگ۔ وک حضرت شاہ صاحب نبشنتہ کنت چہ اشئی، معلوم بوت کہ گول کافر، ہم غدر و بد عہدی مکنت چہ اے کار، کفر بلاس نہ بیت البت اے کار و وبال و قی جذبہ چک، کپیت قی یعنی قول و قراران، پر و شان و و قی سو گندان غرض، نہ داران و بد عہدی، راہ، در بیچ ات و مسلمان قوم و راج، بد نام مکن ات کہ شے بدیں و کینگیس ہیل و عاداتان، گندان، یقین دار و کان ماں شک، مکپ انت و غیر مسلمانیں قومان ماں اسلام آرگ، و تارا دور بدارنت و پشے سرا اے گناہ بکپیت کہ شہامردمان، چہ ایمان آرگ، جل ات کہ آئی سزا مزن تر ند بیت۔ ۱۲

ہے صفحہ فوائد

وک پسر ایمان بوت کہ و ت ماں و قی قول و قراران پر و شت، بابت، لوں گول اللہ، کنگیں قول و قراران بابت، ذکر انت یعنی چہ مال، لالچ، شرع و برخلاف حکم مکن ات کہ چشیں مالائی انجام جنجال ات ہرچ ما بیکہ بہ دستور، شرع شے دست، بکپیت سما پر شتا بہتر انت (موضح القرآن) یا بہ قول و قرار، پورہ کنگ، ہرچ اجرے کہ خدا نت کہ اے کیں مول (چہ کیں قیقا) باز بہتر انت، مول، کم پیشکا گوشت کہ اگس نمایاں دنیا ہم بہ دست، بکپیت پدا ہم آہ آہت، مقابلہ، قلیل و حقیقت۔ وک گڈ ابائی و دام، و بل کنان، زوال ہو کیں چہرہ دمب، کنگ کتام عقل مندی انت۔ قی یعنی ہما کس، خدا، کنگیں قول و قراران سرا اوشنت و تمام اطو و جنجال و پریشانیان، گول صبر و تحمل، برداشت کنت آبیانی اجر ضلع ہوک نہ انت چشیں خوبیں عمل بد بدلہ الم، چہ مٹے نیگ، ورسبت۔ وک ماں بزرہ آیت، صابر و عہدائی سرجم کنگوکانی ذکر

۲۳۲

ربیع الثانی ۱۳

الخلع ۳

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۹۵﴾ مَا عِنْدَ كُمْ يَنْفَدُ ۖ وَ شَرِّ زَانِتٍ پَرِشْتَا اِگَر شتا بزان ات و چیزیکہ شے کرا انت ختم بیت و مَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ ۖ وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ ۖ ہرچیکہ اللہ کرا انت پشت کپیت۔ و ما دیں ہما ک ان کہ صبرش کنگ آبیانی مژدا بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۹۶﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ ہما شتریں کارانی سببا کہ کتنتش وک ہر کیا کہ کت نیکیں کار مردینے بیت اَوْ اُنْثَىٰ ۖ وَهُوَ مَوْمِنٌ ۖ فَلَنُحْيِيَنَّاهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً ۖ وَ لَنَجْزِيَنَّهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۹۷﴾ فَاذْأَقْرَأْتَ الْقُرْآنَ حقا پر ہما شتریں کارانی سرا کہ کتنتش۔ لوں و تیکہ تو وانکا لکے قرآن و فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿۹۸﴾ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ كُدٌّ تُو اللہ پناہا بلوط چہ مردودیں شیطان، آئی، زور سُلْطٰنٌ عَلٰی الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَلٰی رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ﴿۹۹﴾ اِنَّمَا نَهَيْتُ بِہما کسانی سرا کہ ایمانش ازنگ و پوتی پروردگار، سرا برو سہ کنت قی آئی و سُلْطٰنَةٌ عَلٰی الَّذِيْنَ يَتَوَكَّلُوْنَ ۗ وَالَّذِيْنَ هُمْ بِمُشْرِكُوْنَ ۚ زور ہلبت پر ہما کسانی سرا کہ آبیارا و قی دست زاننت و ہما کہ آبیارا شریک منت ک و اِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ ۚ وَاللَّهُ اَعْلَمُ بِمَا يُنْزِلُ ۗ قَالُوا ۙ وَوَقْتِكَ مٰبَدَلْ كَبِيْرٌ اَيُّهٖ جٰہِدْ اَدْرٰ اَيُّهٖ ۙ وَاللَّهُ شَرِّ زَانِتٍ ہرچیکہ ایر کاربت گڈ گوشت اِنَّمَا اَنْتَ مَفْتَرٌ ۙ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۰۱﴾ قُلْ نَزَّلَهُ كے تووتے کہ و ت گڈ کئے۔ اے خبر نہ انت بے گیشتر آبیانی زاننت قی بگوش کہ آیر گنتگ

مزل ۳

انت۔ اد، تمام صالحہ عملائی بار و عام دستور، بیان فرمائیت۔ آئی خلاصہ چش انت کہ ہرچ مردین یا جنینے نیکیں کارانی ہیل و عادت بداربت۔ بشرطیکہ آکار بہ صورت، نہ بلکیں بہ حقیقت، نیک بہ بنت یعنی ایمان و معرفت، راستیں روح ماں و قی توک، دارنت تو ما شان، الم، پاک و صاف و تا مداریں زندگشیں مثلاً ماں دنیا، حلالیں روزی قلبی غنا و وقناعت۔ سکون و دل جہی، ذکر اللہ لذت حب، الہی، مزہ، عبودیت فرض، ادا بیگی، ہتا و شذوی، کامیابیں مستقبل، درو شتم، نعلق مع اللہ، شیرینی، کہ تام، چشان، ویک عارفے گوشتگت۔ چوں چتر سجری رخ، ختم سیاہ باد، در دل اگر لود ہوس ملک سجرم، زانگہ کہ یا نتم خبر از ملک نیم شب، من ملک نیم روز بیک جو نمی خرم۔ راست انت، اهل اللیل فی لیلہم الذ

من اهل اللہوفی لہوہم، بمشکا یک بزرگے، فرمائینگ کہ اگس بادشاہان، خیر بہ بیت کہ شپ بیداران، ماں شپ، پاد آیک، پچوئیں لذت و دولت حاصل بیت تو پے آئی چلا ننگ، ہما پیمائش کر کشی بکننت چونکہ بہ ملک گیری، دھدے، حملہ کنت، بہر جاور، عبادت گزایں مومن، پاکیں مزہ داریں زند چہ ہما شروع بیت۔ ماں تیر، سر لوان، آئی رنگ شر تر تیر بیت۔ آخر آئی آسہر بہ ہما پاکیزہ این زند، ڈول، بیت کہ آئی بارہ، کسے، گوشتنگ حیا، بلا موت و غنی بلا فقر و صحت بلا سقم و مملک بلا ہلک و سعادت بلا شقاوت و رزقنا اللہ تعالیٰ بفضله و منہ ایاہا۔

(تنبیہ) اے آیت، پیش داشت کہ ماں قرآن نظر، جنین و مردین، نیکی و کامیابی، یکیں دستور انت یعنی جنین و مردین، فرق و تفاوت، ایدوتی و تے احوال، روء، نیکی کنان پاکیں زند حاصل کت کنت۔

۵ ماں حدیث، انت، خیر کم من تعلم القرآن و علمہ (چہ شہا بہتر ہما کس انت کہ آقرآن، بو ابنت و درگراں بو ابن بیت) معلوم بوت کہ پرمومن، قرآن، وانگ بہترین کارایت و ماں گوسنگیں آیتاں دورند، جوانیں کارانی سرا اجر رسگ، ذکرآت پمشکا ادا قرآن وانگ، ہلہتیں آداب، تعلیم فرمائینبت تا نکہ انسان چہ بے پروا ہی، اے خوبیں کار، اجر، بباد مدنت، شیطان، مدام کوشست ہمیش انت کہ مردمان چہ شریں کار، دور بداریت خصوصاً قرآن، وانگ، ڈولیں کار، کہ تمام نیکیاں سرچمگ انت کدی گوں سرتیں دل، برداشت کت کنت۔ اتم، آئی کوشست کنت کہ مومن، چہ آئی، دور بداریت وانگ، آماں اشمس، کامیاب مہبت تو ماں ہنچیں آفتاں چکل دنت کہ چہ آئی، قرآن، وانگ، حقیقی فائدہ حاصل مہبت اے تمام سرکشیں تدبیراں و پیش آلوکیں خرابیاں چہ حفاظت، رہبند، چوش بیت کنت کہ وھدے مومن قرآن، وانگ، ارادہ، بکنت، پیش، گوں صدق دل حق تعالیٰ، سرابھروسہ بکنت و چہ مردوس شیطان، بچگ، درکیان، ماں خداوند فردوس، پناہ، بیت اصلی استعاذہ (ماں پناہ، آیک) گوں دل، انت مگر، زبان و دل، یک راہ کنگ، رھبندایش انت کہ ماں وانگ، اول سر، گوں زبان، اھم اخوذ باللہ من الشیطان الرجیم، بو ابنت۔

۶ یعنی ہر کس، خدا، سرابھروسہ کت و ہما پناہ، شوہاز، بوت، آئی سر از ورجت کت نہ کنت۔ اگن چشیں شخصے کدی بہ یکیں دھدے انسانی فطرت، روء، بہ شیطان، فریب، ہم بکسیت پد اھم شیطان بہ آئی سراوتی قبضہ، داشت کت نکتت بازوت آئی چم بیچ بیت ذناد بر، ماں غفلت، نہ مہبت۔ اِنَّ الدِّیْنَ اَنْفُوْا اِذَا مَشَوْهُمْ طَآئِفٌ مِّنَ الشَّیْطٰنِ تَذٰکُرًا فَاِذَا هُمْ مُبْصِرُوْنَ ۝ وَاِخْوَانُهُمْ یَمْدُوْنَ لَهُمْ فِی الْغٰیۃِ شُرَکَآءَ لَیْقَصِرُوْنَ۔ (اعراف رکوع ۱۲) ک یعنی ہر کس و ناوت شیطان، وئی بیل و ہمیل جو بکننت و یکیں خدا، سرابھروسہ کنگ، بدل، بہ آئی سرابھروسہ بکننت چوش بگوش آئی، ماں خدائی، شریک قرار بدینت۔ با چہ اغواء، اید کہ چیزاں، خدا، شریک بسازنت گد اھمایاں سر شیطان، پورہ پورہ قبضہ انت کہ ہر پیمالو طبت آبان، ناج فرمائینبت۔ ۷ پیسرا حکمی دانگت کہ قرآن وانگ، وھدے، چہ شیطان رجیم، مکر (کید)، پناہ بلوٹ انت چو مہبت کہ آماں اے خوبیں کار، اڑو و جنجال یا خرابی پیدا بکننت۔ ادا آئی، ہلہتیں اڑو و جنجالاں ذکر، کنت کہ قرآن، بابت، آئی، پیدار کنگت۔ قصہ چش انت کہ سرچیں قرآن تو یکپارگی و نازل نہ بوتگ۔ موقع بہ موقع آیتاں نازل بوتگ انت۔ چہ آماں ہلہتیں آیتاں و تے ہم نازل بوتگ انت۔ پدادومی وھدے، بہ احوالاتی تبدیلی، سرادومی حکم اھنگت مثلاً اول سر، چہ قتال، مماننت و دست، دارگ، حکم ات۔ یک زمانگے، بعد قتال، اجازت دیگ بوت یا ماں اول سر، حکم ات قَمِ اللّٰیْلِ اِلَّا قَلْبًا نَّصْفُهٗ الْم۔ کیں مدت، رند ماں مکہ، آیتاں نازل بوئنت۔ عَلِمَ اَنْ لَّنْ نَّحْصُوْهُ فَنَابَ عَلَیْکُمْ مِّنْ فَاقرًا مَا تَسْتَرُّوْنَ مِنَ الْقُرْآنِ الْح۔ کافراں بہ چشیں گتانی اشکنگ، ایرادش گپنگت کہ اے چونکائی خدا، کلام بیت کنت، چہ خدا تعالیٰ، (ماذ اللہ اول، چہ بے خبری، یک خبرے، حکم دانگت؟ رندا کہ خبری بوت تو دومی حکمی راہ دات۔ معلوم بیت کہ اے کلام، تووت اڈکنے و کارے۔ وگر نہ خدا، احکام اے داہیں نہ بنت کہ یک روچے یک چیزے دومی روچے، دگہ چیز پیش کنت۔ اے پیمیں شبہات و سوسہ ممکن ات کہ شیطان ماں ہلہتیں مسلمانانی دل، دور بدنت ادا ہما تے جواب، دنت کہ شمس اے ایراد محض جہالت انت شما اگن، نسخ، حقیقت، بزانتیں تو کدی ہم چہ زبان، چشیں لفظ در نہ کت۔ نسخ، مطلب ابوک، اینکرا انت کہ یک میعاد حکم، بیعاد پورہ لوگ، دومی حکم دیم دیگ بیت۔ آبا طبیب منضج، سنو، دہ بیست روچ، وارینان، اگن مسہل تجویز بکننت تو اے گب، طبیب، کم علمی یا بے خبری قرار دیگ بیت، یا ہر کس چوش بگوشبت آوت جہاں بے خبر قرار دیگ بیت۔ حق تعالیٰ خوب زانت کہ ہر وھدے، ہر چ حکم دیم دیگ بوت یعنی ہر چ روحانی غذا یا دوا تجویز کنگ بوت آداں کجا خدے، مرلیضانی مزاج و احوال ان مطابقت یا مناسبت داریت۔ ۱۲

فل یعنی قرآن منی باد کہ انسانے، کلام نہ انت اسے ہما کلام انت کہ آرا بلاشبہ، منی رب روح القدس (پاکیں فرشتہ جبریل امین) معرفت، عین حکمت و مصلحت، روح منی سرانازل فرمائیت چوش بگوش (گویا) "مِنْ رَبِّكَ" گوشتان، چوش ہم تراپ دات کہ اشی، نازل کنوک ہما ہستی انت کہ آئی، موت محمد صلی اللہ علیہ وسلم، ابیکر گول جبران کنوکیں رہبندے، چشبین اعلائیں اخلاق، تعلیم و تربیت فرمائیت کہ آشمے دیمما موجود انت و روح القدس، واسطہ بیان کمان، بر اے نیمگ، اشارہ کنگ انت کہ ہرج کلام، آروک روح القدس جوڑ کنگ بوت آرو حانیت پاکیزگی و ملکوتی خصلتانی پیکر بوگ لوطیت چنانچہ سیل بکن انت کہ ماں اے نوسیبان اے شان، زانا داگہ کلانے آسمان، ہرچیر، بہ نظر، کیت، فل اسے موقع بہ موقع و کم کم، احکام و آیتانی نزول، گندان، ایمان دارانی دل قوی و یقین پختہ بیت کہ مئے رب چہ مئے جاورد

زندمانی ہر دور، سرحمی، معلوم دار انت و گول مزین حکمت، مارا سرو سوچ کنت ہر ہمیں احوال و ہما پیش کانت بہ ہمایانی رو، ہدایت و رہنمائی کنت و بہ ہک کار، بہ ہمایانی مناسبت، مردہ و خوشخبری اشکنا تینیت۔ فل یعنی قرآن شریف نہ خدا، کلام انت، ورنہ ماں اشی، نسخ نہ بونگت و نہ اے واجہ پیغمبر، کلام بوت کنت جیا کہ واجہ، آئی بوگ درستان، یگا معلوم ات یک آئی کہ کدی آئی، کتاب، ماں دست، نہ کت و نہ فلم، ہستی جت بلکیں یک اعلیٰ درجہ، قریشی بوگ، باوجود اں چہل سال، یک شعرے ہم چہ زبان، نہ گوشتی، کہ ماں آئی، داں عرب، جنگان نظری سلیقہ و دسترس داشتنت۔ چونکائی گمان کنگ بہ بیت کہ پیچہ وانگ و دربرگ کیبارگی، ہمیں کتابے جوڑ بکنت کہ آ ابیکر عجیب عجیب علوم، حکمت، اثر کنورہ شونی پیش داروک و ماں ذہن، انقلاب یاروکیں احکام و قانونانی سرانامل بہ بیت لامحالہ گوشگ کیت کہ یک وگہ مردے واجہ، چشبین تعلیم دنت و اے پیچیں کلام جوڑ کنت و دنت آمد کئے ات کہ چہ آئی، مزین قابلیت، قرآن، ہمیں کتابے تیار بوت۔ ماں آئی، نام، سر اختلاف ات۔ جبر، یسار، عالتش، بعیش نایں بازعجبی غلامانی نام اے بابت، وگہ بونگت کہ چہ آیان کسے ہودی، ات کسے نصرانی ات بلکیں در بابت لھتین، گوشگ بوتگ کہ آیان نصرانیت، ترک دیان، مذہب اسلام، قبول کرنگت، گوشتت کہ واجہ پیغمبر کدی کدی رفتگت و برے برے چہ اشان گول بچے مجلس کرنگت۔ پاکدی چہ آیان بچے ماں پیغمبر، دیوان، اھتگت۔ مگر تعجب الیش انت کہ ابیکر مزین قابلیت داروکیں مردمانی نام، تواریخ، گول یقین، یادداشت کنت و نہ کت و بہر کسے کہ چہ آیان محض نقلی کرنگت دنیا آئی، قدمانی سراکیت، حتی کہ ہر کس، واجہ نبی نہ من انت آیان ہم واجہ، دنیا، مستریں اصلاح کنوک و کالمیں انسان تسلیم کت۔ بہر حال مشرکانی چہ اے اجمافانہ ایراد، اسے ضرورت ثابت بوت کہ چہ بعثت، دعویٰ، پیش واجہ آئی بوگ گول آیان یک ہمیں پکائیں گتے ات کہ قرآنی علوم و معارف، واجہ، اُمتیت، سراچہ بیان اش کت نہ کت پیشکا گوشگ کینگت کہ دکہ یک کسے واجہ پیغمبر، اے خبرانی سرو سوچ کنت بلاشبہ واجہ، چشبین

۱۳۴ دیسمبر ۲۳۶ الخلل ۱۶

رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ
 پاکیں فرشتیا چہ تھی پروردگار، نیمگ، پیہ راستی فل تا کہ ثابت قدم بکنت مومنان و
 هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ۱۲) وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ
 بہ ہدایت کنگا و بہ مردہ دیگا پر ملماتان فل و ماشرزائیں کہ آ گوشتت
 إِنَّمَا يَعْلَمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَبِي
 کہ سبق دنت آیان ایک مردے فل۔ ہما کیکہ آئی، نامزدی کنت آئی، زبان عجی انت
 وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ۱۳) إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 و اے قرآن بہ عربی زبانائیت صاف فل ہما کسان کہ یقین نکنتت
 بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۱۴) إِنَّمَا
 بہ اللہ، خبران ہدایت نذرت آیان اللہ و پر آیان عذاب انت دردیوکیں ہما کادروغا
 يَفْتَرِي الْكُذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ
 و ہما کان گورائیت کہ یقین نکنتت بہ اللہ، خبران، و ہمشنت
 هُمُ الْكٰذِبُونَ ۱۵) مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ
 دروغ بندیں مردمان فل ہر کیکہ انکار بکنت اللہ، رندچہ یقین، آرگا مگر ہما کیکہ
 أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلٰكِنْ مَنْ شَرَّ بِالْكُفْرِ
 بہ آئی، سر اور کنگ بوت و آئی، دل برقرارت بہ ایمان، سراک لیکن ہما کیکہ فراتے کت سینہ
 صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۱۶)
 بہ کفرا نون بہ ہمایانی سرا غضبنت چہ اللہ طرفا، پر آیان زندیں عذاب انت
 ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَإِنَّ اللَّهَ
 اے پر چہ سببا کہ آیان پسندت دنیا، زندگی بہ آخرت، سرا واللہ
 لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۱۷) أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى
 بہ راہا پرتینیت منکریں مردمان فل اے ہما کس انت کہ مہر لگینتگ اللہ، بہ آیان

منزل ۳

خبرانی سرو سوچ کنوک ہست ات لیکن سرو سوچ کنوک بشرے نہ ات آ قدرت واروکیں رت و ات کہ آئی، موت ماں قرآن، بیان کزنگ۔ الرَّحْمٰنُ عَلَّمَ الْقُرْآنَ۔ فل یعنی اگن قرآنی علوم و آئی ایدگہ عاجز کنوکیں راہ و رہندان، شے کتیں دماغ سر پد بیت نہ کنت تو آئی زبان، معجزانہ فصاحت و بلاغت، سر پد بوت کن انت کہ اے ردا باز، چیلنج دیگ بوتگ و اعلان کنگ بوتگ کہ تمام جن و انس ہور بوان، ہم مثل آئی کلام پیش کت نہ کنتت۔ گلا آ چیز کیکہ بہ آئی مثل یارگ، تمام فصاحت و بلاغت، خدا بند تمام سرحمی، عاجز و بے وس انت چہ یک گنا میں عجی بازاری غلام، چون اُمتیت دارگ بیت کہ چشبین عاجز کنوکیں کلام پیش کت بکنت۔ اگں ماں تمام عرب، کتام یک شخصے بندے خبر، (بالفرض) چشبین کلام پیش کت بکنت تو اوت واجہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم ہوتیں۔ مگر چہ

قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿۱۵﴾
 دلان وہ آیانی گوشان وہ آیانی چٹان وہ ہمشنت بے ہوشان ط
 لاجرم انہم فی الآخرۃ ہم الخسرون ﴿۱۶﴾ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ
 بے منتنا ماں آخرت، ہم شانی حالت خراب انت ط زندا بے شک تھی پروردگار
 لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِن بَعْدِ مَا فُتِنُوا أَنَّهُمْ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
 یہ ہما کسان کہ وہی ملکش زمینتت زند چہ لے خبر کہ ما فتنیا گرفتار ہوتت زندا جہادش کت وقائم ہوتت
 إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۷﴾ يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ
 بے شک تھی رب زند چہ اے خیران بخشوک مہربان انت ط ہمارو جیکہ کیت ہر
 نَفْسٌ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ
 نفس سوال وجواب کنت چہ وہی نیمگ، ط دپورہ رسبت ہر کس با ہر جیکہ کنتی و ہر آیان
 لَا يُظْلَمُونَ ﴿۱۸﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً
 ظلم نہ بیت وہ ویان کت اللہ، یک مثالے یک شہرے ات پُر امنیں
 مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ
 آراہیں ط یک کشا آنک اودا روزی پہ کشا دگی چہ ہر جا کس ک پدا نا شکر بی کت
 بِأَنعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا
 چہ اللہ نعمتان پدا چا شینتی مزہ اللہ، کہ آیانی گورہ بیچ ہوتت شد و ترس یہ آیانی کتلیں
 يَصْنَعُونَ ﴿۱۹﴾ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ
 کارانی بدلا ط و آیانی گورا آنک رست رسول چہ ہمایانی وہی جنس پدا دروغ بندش کت
 فَآخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿۲۰﴾ فَكُلُوا مِن ثَمَرِهِمْ
 پدا کینتت عذاب، و آگہنگار شنت ط نون بورت ہمارو زنجی کہ شمار اللہ دانگ
 حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿۲۱﴾
 حلاہیں پاکیں، واللہ نعمت، شکر ابگرت اگر شما ہمایا راعبادت کن انت ط

قرآن ابید واجہ، ایدرگ گفتارانی ذخیرہ قرآن، بیان کتلیں بن گپانی (موضوعات) و سرا موجودانت کہ اے کلام وہی فصاحت و باوجود کسان، چہ کسان تریں قرآنی
 سورت، ہمسری، کت نہ کنت، وہ واضحیں دلیلانی باوجود ہر کسے ماں دل، ہوش سوڑگ بکنت کہ یقین نہ کنان خدا تعالیٰ ہم آرا بہ مقصد، رسک، درارہ شون
 نہ کنت ہر قدر آتی، ہما یسے آتہ فہمیت، بداعتقادیں مردم چہ ہدایت، زہر یوان، آخر کار سکیں سزا، مستحق قرار گرت۔ ط یعنی شمارا ہوش گوشنت، انما انت مفتر۔
 حالانکہ تھی امانت داری، چہ پیش، ہر کس منوک وچہ تھی رفتار و داب، معلوم دارانتت زانا دروغ بندو کانی چہرہ وراہ و رہند بہ ہے ڈول، بیت۔ دروغ بندگ
 تو ہما اشقیار، رہند انت کہ آیان خدا، خیران، اشکنان، وائی نشانان، گندان، ہم یقین نہ کنت چہ اشی، مسترین دروغ چے بوت کنت کہ مردم خدا، خیران،
 دروغیں بگو شنت۔ فیکے و آیان مجرم انت کہ صدرانی
 حساب، دلیل و آیتان، اشکنان، ہم یقین نہ کنت
 مگر چہ اشان مسترین گنہ گار ہما کس انت کہ یقین دارگ
 و قبول، پد چہ شیطانی شبہات و وسوسان اثر گران،
 چہ حق، منکر بہ بنت چوشکہ عبداللہ ابن ابی سرح،
 گرتگ آت کہ ایمان یارگ، بعد مر تہ بوت (العیاض باللہ)
 اے ڈولین مردمانی سزا، دیما بیان فرما ینتگ ماں مہنجی،
 چہ، الامن اگرہ، یک ضروری استثنائے کنگ
 بوت یعنی اگں یک مسلمانی گوں صدق دل برابرہ ایمان،
 سرا قائم انت یہ یک دمانے ہم ایمانی روشنی قلبی سکون
 چہ آتی قلب گستا نہ بوت ایوک، ماں یک خاصیں جاوہر
 مزن بے وس یوان، سکیں ترس و لرز، و ہد، بہ وہی
 جرنہ، ہلاسی، چہ زبان، منکر بہ بیت یعنی یک گئے چہ
 دپ، در بکنت بشر طیکہ ماں آتی دل، در گہ ہج پیہیں
 تر دوشک بہیت بلکیں چہ زبان لفظ سک کراہیت
 و نفرتے بہ بیت، چشیں مردم مرند قرار دیگ نہ بیت بلکیں
 مسلمان فہمک بیت، البت چہ اشی، علاہیں درجہ
 ہمیش انت کہ مرگ، قبول بکنت مگر چہ دپ، ہم چشیں
 لفظان، مکشیت چوشکہ حضرت بلال، حضرت باس حضرت
 سببہ حضرت خبیث بن زید انصاری و حضرت عبداللہ بن
 حذافہ رضی اللہ عنہم وغیرہ، واقعات ماں توارنجی کتابان
 موجود انت۔ چونکہ ماجرہ، دراج کش کنگ نہ لوہیں ہمشکا
 اشانی تفصیل نمشتہ کنگ نہ بوتگ اگں کسے، دل بکشیت
 تو آرا با بدانت کہ تفسیر ابن کثیر، پیچاریت۔ ط یعنی
 چشیں منکران کہ دنیائے زند آیانی مقصود بہ بیت۔
 چشیں کساں کامیابی، راہ چون دست کپیت، حضرت
 شاہ صحابہ ہشتہ کنت، ہر کسے چہ ایمان، برکشتہ
 بوتگ تو پہ دنیائے غرض، چہ جان، ترس، یا برادری،
 خاطر، یا بہ زر، لالچ، ہر کس، دینا زرت تو گڑا یہ آتی
 آخرت کجی مانیت، اگں پہ ساہ، ترس، ایک لفظے
 چہ دپ، ظاہر بکنت تو آرا لازم انت کہ چہ ترس،
 ردگ، پد تو بہ واستغفار کنان و تا یہ دین، ثابت
 قدم بکنت۔ ۱۲

حساب، دلیل و آیتان، اشکنان، ہم یقین نہ کنت
 مگر چہ اشان مسترین گنہ گار ہما کس انت کہ یقین دارگ
 و قبول، پد چہ شیطانی شبہات و وسوسان اثر گران،
 چہ حق، منکر بہ بنت چوشکہ عبداللہ ابن ابی سرح،
 گرتگ آت کہ ایمان یارگ، بعد مر تہ بوت (العیاض باللہ)
 اے ڈولین مردمانی سزا، دیما بیان فرما ینتگ ماں مہنجی،
 چہ، الامن اگرہ، یک ضروری استثنائے کنگ
 بوت یعنی اگں یک مسلمانی گوں صدق دل برابرہ ایمان،
 سرا قائم انت یہ یک دمانے ہم ایمانی روشنی قلبی سکون
 چہ آتی قلب گستا نہ بوت ایوک، ماں یک خاصیں جاوہر
 مزن بے وس یوان، سکیں ترس و لرز، و ہد، بہ وہی
 جرنہ، ہلاسی، چہ زبان، منکر بہ بیت یعنی یک گئے چہ
 دپ، در بکنت بشر طیکہ ماں آتی دل، در گہ ہج پیہیں
 تر دوشک بہیت بلکیں چہ زبان لفظ سک کراہیت
 و نفرتے بہ بیت، چشیں مردم مرند قرار دیگ نہ بیت بلکیں
 مسلمان فہمک بیت، البت چہ اشی، علاہیں درجہ
 ہمیش انت کہ مرگ، قبول بکنت مگر چہ دپ، ہم چشیں
 لفظان، مکشیت چوشکہ حضرت بلال، حضرت باس حضرت
 سببہ حضرت خبیث بن زید انصاری و حضرت عبداللہ بن
 حذافہ رضی اللہ عنہم وغیرہ، واقعات ماں توارنجی کتابان
 موجود انت۔ چونکہ ماجرہ، دراج کش کنگ نہ لوہیں ہمشکا
 اشانی تفصیل نمشتہ کنگ نہ بوتگ اگں کسے، دل بکشیت
 تو آرا با بدانت کہ تفسیر ابن کثیر، پیچاریت۔ ط یعنی
 چشیں منکران کہ دنیائے زند آیانی مقصود بہ بیت۔
 چشیں کساں کامیابی، راہ چون دست کپیت، حضرت
 شاہ صحابہ ہشتہ کنت، ہر کسے چہ ایمان، برکشتہ
 بوتگ تو پہ دنیائے غرض، چہ جان، ترس، یا برادری،
 خاطر، یا بہ زر، لالچ، ہر کس، دینا زرت تو گڑا یہ آتی
 آخرت کجی مانیت، اگں پہ ساہ، ترس، ایک لفظے
 چہ دپ، ظاہر بکنت تو آرا لازم انت کہ چہ ترس،
 ردگ، پد تو بہ واستغفار کنان و تا یہ دین، ثابت
 قدم بکنت۔ ۱۲

ہم صفحہ، فوائد

و یعنی دنیا طلبی و ہوا پرستی، نشہ، توک،
 ہمنکہ مست و بے ہوش انت کہ آیانی بہ ہوش، آہیک،
 چہ چہاں حق، نشانانی گندگ و ماں دل، حقیق خبر، فکر
 و تران، توفیق سلب (بیچ گرت) بوت۔ چہ کنگ، مطلب و معنی، پیش، ماں سورہ بقرہ، بیان بوتگ۔ ط یعنی ہما کس کہ چہ وہی بدکار بانی سوب خدا،
 دائیں فوٹان تباہ بکنت و خاص دنیا، وہی قبلہ و مقصود چوڑ بکنت۔ چہ آیال گندہ ترس اشجام کئی بیت کنت۔ ط مکہ، لھتیں مردم چہ کافرانی ظلم و زوران
 بدراہ ہوتت یا ایوک، سرزبانی کفر، لفظ چہ دپ، کشتکش، چہ آتی، و ہدیہ ہجرت اش کت، جہادش کت و گوں مزن یا مردی، اسلام، سرا قائم
 مانعت۔ ایگر ایمان، کاتش کت کہ آتقصیر اشانی پہل کنگ بوت و خدا، مہربانی بر اشانی سرا دلگوش گور کونک بوت۔ یک بزرگے، عمار، نامیے انت۔ آتی،

پت، یاسر، ات و مات، سُمیہ، ات۔ دو یتیمان ظلم و زوران، برداشت کنان، مُرنت۔ مگر کفر، لفظ اش چرپ، در نہ کنت مات اش شہید کنگ بوت و اے
اولی خون، پٹ ات کہ ماں خدا، راہ، ریجک بوت۔ چک، عمار، چہ جان، ترس، ایک لفظ چہ زبان، درکت پداگر یوان، واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم،
کہ اہت گڈ اے آیتان نازل بوتنت رضی اللہ عنہم جمعین۔

و یعنی چہ یک، طرف دومی خبر کنت کنت، مات، پت۔ گوہار، برات، لوگ بانگ، اولاد، دوست و وارث کسے کاروان نہ کنت۔ ہر کس، ورتی فکریت
کہ چونکائی چہ خدا، عذاب، ورتار ہلاک کنت۔ قسما قسما دروغ و راستیں عذر بہرتی ہلاسی، خاطر، گرتیت و سوال و جواب کنان، لوٹیت کہ سنگار
بہت۔

و یعنی نیکی، ثواب کم کنگ نہ بنت و بدی، سزا چہ گناہ، زیات دیگ نہ بیت۔

و یعنی چہ ڈن، دشمن، ترس نہ چہ توک، ہیچ پیس فکر و خطرے ہست ات۔ خوب گول امن و ایمنی، زندگوزگاتن۔

و یعنی بہ ورد و وراک، غلہ و نیوگ پداک انتت ہمک چیز بہ افراط و دستیاب ات۔ بزاں ماں لوگ، نندان، دنیا، نعمت حاصل انتت
و ہما بیتگ، مردمان، خدا، دانگیں نعمتانی قدر دانی نہ کنت۔ ماں دنیا، عیش، کپان، ہنوش غافل و بد مست بوتنت کہ ورتی حقی ایں واجہ اش ہم
جاہ نیارت بلکس بہ آئی مقابلہ، سرکشی و بغاوت، تبار بوتنت۔ آخر خدا تعالیٰ، آیانی ناشکری و نعمتانی ناقدری کنگ، مزہ چشیت یعنی امن و راحت،
بدل، خوف و ترس، و دل جمیں روزی، جاگہ، شد و ڈکال، اشان، بگیریاورت ہنوش کہ گڈ پوشوک، بدن، ماں پوشیت بہ یک دمانے ہم شد و ترس
چہ اشان دور نہ بوتنت۔

و ابید چہ ظاہری نعمتان کہ بالا بیان بوتنت۔ یک مزہ نہیں گرانہیں باطنی نعمتے ہم اشان، دیگ بوتنت۔ یعنی چہ آیانی قوم و راج ہڈ و نسب، یک رسولے
دیم دیگ بوت کہ آئی زندگی کنان، آیان خدا، و شنودی و مزن اعلاہیں مقامات حاصل کنگ تو نتنت۔ آیان زندگی و تصدیق، بدل، آئی تکذیب و
مخالفت، سرالانک، نہ نہ بست۔ و اے پیما ماں جہلائی، کپان، دیم اش، پہ جہلگ، ذات آخر قیدی سنت اللہ، روء، ظالم و گناہ کاران، عذاب
پنات گڈ اہج کسے ہیچ تدبیر کارگر نہ بوت۔ لہتیں مفسران گوشنت کہ ماں اے آیتان کنام مقررین مینگے، تذکرہ نیست محض بہ مثال دیگ، خاطر، کتام
یک تباہ بوتگیں مینگے، لا علی التبعین حوالہ دیان، یا ایک مینگے، وجود، بند جبر، گران، مکہ، کافران، ہزار (ہوشیار) کنگ بوتنگ، کہ شما چوش کرت تو
گڈ اگول شما ہم چشیں معاملہ بوت کنت چہ نعمتانی ناشکری رسول، تکذیب و عداوت، سزا، بے فکر بیت۔ لہتیں عالمانی نزدیک، چہ اے مثال،
چہ مینگ، مراد مکہ معظمہ انت کہ اودا ہمک ڈولیں امن و ایمنی ات و وادی، غیر ذی ذرع بوگ، باوجود قسم قسم، ثمرہ و نیوگ چہ ہر کڈ ادا نر یوان آند
اَوَلَوْ تَمَكَّنْتُمْ لَتَكُونُنَّ لَهُمْ حَرَمًا هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ (القصص رکوع ۶) مکہ، مردمان، خدا، اے دانگیں نعمتانی قدر نہ
کت اشان ماں شرک و عصیان بے حیائی و بے شرمی، کاران گلایش بوتنت پدا خدا تعالیٰ، چہ درستان مستزین نعمت ماں واجہ محمد رسول اللہ صورت،
اشانی گور، دیم دات بہ آئی انکار و تکذیب، رد اہم اشان ہیچ کونامی نہ کنت۔ اَلْوَتْرَ اِلَى الَّذِيْنَ بَدَلُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ كُفْرًا وَاَحَلُّوْا قَوْمَهُمْ
حَارًا لِّلْبَرِّاِ (ابراہیم رکوع ۵) آخر خدا تعالیٰ، امن و اطمینان، بدل، مسلمان مجاہدان ترس و بزیر روزی، بدل، ہفت سال، ڈکال آیانی سرا
چکل دات کہ ماں آئی، لاچار یوان، دال کچک (سگ) و مردار ہم آیان وارث۔ پدا ماں بدر، جنگ، اسلام، غازیانی دست، خدا، عذاب
بہ آیانی چک، کپت۔ اینگو و چش بوت تو دومی نیگ، ہما مردم کہ چہ اے ظالمانی ظلم و زور آیان پہ پوز، رستگ انتت ورتی لوگ جاگہ اش بل دانگ،
درشتگ انتت خدا تعالیٰ، آیان، بہترین و شریں ہنکین (لوگ جاگہ) دات۔ چہ ڈرمت فی ترس، دل جم و بے فکر بوتنت روزی، درواگ پہ اشان
ہیچ کنگ بوت زور آکیں ذرمنانی سرا اشان فسخ حاصل کنت بلکین خدا، اشان، ملکانی بادشاہ و منقیانی امام جو کنت۔ شاید پہ ہی خاطر،
ماں اے آیتان مکہ، مردمانی احوال، بیان کنان، ماں ویسی آیت فَكَلِمَةً رَّزَقَكُوهَا اللَّهُ اَلْحَمْدُ لِمَا نَأْتِيهِمْ رِزْقًا مِّنْ لَّدُنْهِمْ فَرِيضًا
شما چہ اے پیس کاران بہ بہر زیارت کہ چہ آیانی گرانی، مکہ، مردمانی سرا ویل کپت۔

و یعنی ہر کس خدا، بندگی، دعویٰ، کنت بہ آئی سزا و ارانت کہ چہ خدا، داتگس حلال و پاکیں روزی، نفع حاصل کنت و آئی احسان،
قبول دار یوان، شکر گردکیں بندھے بہ بیت۔ حلال، حرام مزانت و چہ نعمتان نفع گران، ورتی حقیقی واجہ، فراموش بیت بلکس بہ آئی سرا
و آئی دیم داتگیں پیغمبرانی سرا ایمان بیاریت و ہائی احکام و دستورانی پابندی، کنت۔ ۱۲

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخُزْيُرِ وَمَا اهْلَ

پکا اللہ سے حرام کنگت پر شے سر مُردار و خون و خوکے گوشت و ہما کہ پہ آئی، سزاوار

لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ

پر دیگر بونگ اللہ پر بیوقوفے نام، نول ہر کسیک ناچار بہ بیت نہ زور کی بکنت نہ زیادتی گلا اللہ

غَفُورٌ رَحِيمٌ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكُذِبَ

بخشک مہربان انت ط و مکوشت پہ وئی زبانانی دروغ ٹاھینگا

هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِيَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ

کہ اے حلال انت و اے حرام انت کہ پہ اللہ سے سزا بہتان بندت ط

إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ لَا يَفْلِحُونَ مَتَاعٌ

بیشک ہما کہ بہتان بندت اللہ سے سزا آخر ننگنت کہے غاندہ

قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا

جست کنت دہر آیان عذاب انت در دہر یو کیں ط و ہما کہ بہر دینت حرامیں کنگ پہ آیان سزا

مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا

ہما چیز بیکہ بیانیں کنگ گوں توجہ پیشا (سورۃ النعام) و ما پہ آیان سزا ظلم کنت بے آیان

أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ

پہ وئی سزاوت ظلم کنگت کی زندا بے شک تہی پروردگار پہ ہما کسان سزا کہ بدیں کارش کنت

بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ

پہ نادانی ہی زندا تو بہش کنت چہ آسبا چہ بند و نیکیں کارش کنت نول تہی پروردگار

مِنْ بَعْدِهَا الْغَفُورُ رَحِيمٌ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا

زند چہ اے خبران بخشک مہربان انت ط اصل خبر اش انت کہ ابراہیم تہنا یک امتیت

لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ شَاكِرًا لِّأَنْعَمَ

اللہ فرمان بردار تہر درستان بیک طرفا، و نہ بیت چہ شرک کنوکان و شکر گوکت پہ آئی، نعمتان ط

۱۵ ۱۶

ط اے آیت و تفسیر ماں سورہ "بقرة" و "انعام" وغیرہ بیان بوتگ باید است کہ ہمو دا چارگ بہ بیت۔ ادء غرض البش انت کہ جوشک ماں اولی آیت و اشارہ آت کہ حلال و بیوتی سزا حرام کن انت ماں اے آیت و ہم تراپ دیگر بوتگ کہ حرامیں چیزان، حلال قرار مدنت خلاصہ جوش بوت کہ کتام چیز و حلال یا حرام قرار دیگر ہمانی حق انت کہ آئی و اے چیزان و پیدا کرنگنت۔ چنانچہ ماں آیو کیں آیتان اے بابت و گیش و گوار جوانی و کنگ بوتگ۔ وک یعنی بغیر چہ مستند شرعی حکم و یک چیزے و بارہ و دپ و بر زبران و جوش گوشت کہ اے حلال انت یا حرام مزینیں دیری، دروغ ووت سازنگیں گپ انت حلال و حرام و ہما بیت کنت کہ اگر خدا تعالیٰ و حلال یا حرام کرنگ۔ اگس یک کسے محض چہ وئی دل و یک چیزے و حلال یا حرام قرار دنت و خدا و ہنگ و آئی و نسبت و کنت جوشک مکہ و مشرکان کرنگت کہ آئی ذکر ماں سورہ انعام و گوشت آیات

در حقیقت و خدا و سزا بہتان بندانت۔ مسلمانان در ہدایت کنگ بوت کہ کدی چشمیں کاران دست ماں ممکن انت چیزے و را کہ خدا و حرام کت انت حرام بزانت اسد چہ شرعی ماخذ و حلت و حرمت و حکم و بجن انت۔ وک یعنی مکہ مشرکان کہ آیان معاذ اللہ و اجہ پیغمبر "مفتر" گوشتک انت اشان یاد بکنت کہ اشان ووت مفتری (وت گڑیں خبر کنوک) انت چہ ووتے دروغ و اقترا ہر چیزے بلوٹنت حلال یا حرام کنان و خدا و طرف و منسوب کنت آیان و زوت معلوم بہت کہ اے رہندہ اختیار کنان و ہج چیزے کنت۔ کیں روح ہنگت ماں دنیا و عیش بکنت گدا دائمی دوزخ و بندی خانہ و بندنت۔ وک سورہ انعام ماں آیت وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا كُلَّ ذِي ظُفُرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْعَنُقِ حَرَمًا عَلَيْهِمْ شَحْوَصُهُمَا اِخْرَاجُهُ فَوَادَّءُ شَيْءٍ بِيَانٍ كُوشَتِ۔ ہمو دا چارگ بہ بیت ادا مقصد چشم انت کہ ہر چیزے و خدا تعالیٰ و بہ درستان یا بہ خاصیں توے و داں مقررین وقت و حرام کرنگ۔ ماں آئی و عین حکمت انت کتام بشر و اے حق حاصل نہ انت کہ ماں آئی تصرف کنان و حرام و حلال یا حلال و حرام جو ط بکنت۔ وک مثلاً حرام و حلال یا حلال و حرام جو ط کت گوں نادانی و پیشکا فرماہنت کہ خدا و ہر کس نافرمانی کنت یا گناہ و کارے کنت توری بزانت کاری و بکنتی اور حقیقت و نادان و بے عقل بو ان جوش کنت اگس عقل وکے کار بہ بندیت و گناہ و بدیں انجام و طرف و نگاہ بکنت تہ ہجر اے ہمیں گناہ و کاران و نہ کنت اے رد سورہ لسار و آیت "إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ" و ہر چیزے چیز بیکہ بیسگ بوتگ آئی و دوبارہ چارگ بہ بیت ط یعنی چہ کفریات و توبہ کنان و مسلمان بوگ و یہ آنگ و وئی جاو و راست کنگ و سزا حق تعالیٰ گوشتگیں نمایں گناہان و پہل کنت توری ہر قدر گرانیں پرچاہنت

بازا و بازا ہر آنچہ کر دی باز آ
گر کافر و گروبت پرستی باز آ

ابن درگہ مادرگہ نومیدی نیست : صد بار اگر توبہ شکستی باز آ۔ وک عرب و مشرکانی شرکی کاران و کنان و امام الموحدین ابو الانبیاء حضرت ابراہیم خلیل اللہ علی نبینا وعلیہ الصلوٰۃ والسلام و رہندہ و یاد دیار نیست چیا کہ عرب و مرد ماں چہ ہمانی نسل و انت و پلا اشان ابراہیمی دین و سزا بوگ و دعوی دار انت۔ حالانکہ حقیقت جوش ات کہ اشان بہ ملت ابراہیمی و چہ دور وہم نسبتے نواشتت چنانچہ اشان و پیش دارگ بوت کہ ابراہیم علیہ السلام موجدانی سروک ات نیکی و مسلم، نمایں دنیا و مشرکانی مقابلہ و تہنایک عظیم امت و برابر ات کہ ماں آئی ذات و حق تعالیٰ و آقام خوبیان و کمالان و جمع کرنگت کہ آتام ماں مزینیں و متفرق گنگنت۔ لیس علی اللہ بمسئکریہ ان یجمع العالم فی واحد۔ ابراہیم علیہ السلام خدا و کامل مطیع و فرمان بردار

بند ہے کہ آئی و تارا چہ ہنگ و سندان و خدا و حوالہ و کرتکت ممکن ذات کہ آئی چہ و فی طرف و ابید چہ خدا حکم و یک چیزے و حلال یا حرام قرار بدنت آئی و ت و معاذ اللہ شرک و کار و چون بکرتیں۔ ماں مشرکاتی جماعت و میتنگ و جلگ و راہم قبول نہ کرت۔ گدا ہما کسان کہ و تارا «حنیف» گوشنت و و تارا ابراہیمی دین و روک پیش دانت آیان و شرم آیک لوٹیت کہ خدا و سراسر افسر بنلان و حلال و حرام یا حرام و حلال گوشگ و ماں شرک و طرفداری و گوں پیغمبر و جنگ کنگ آیا یک «حنیف» و ابراہیمی مشان بیت کنت۔ یاد کن ات حلال و حرام و بیان و ماں دین و اصول و اصل ملت ابراہیمی انت۔ محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم و بہر ہما ملت و قائمی و نالانی و گیش و گوار و تشریف آوردنگ۔ اگں شما اصلی دین ابراہیمی و سراسر و گ و دل مانگ ات تو و اج پیغمبر و رھندان و اختیار کن ات۔ و یعنی ابراہیم خدا و شرک و گویں بندھے

ان۔ شما من ناشکری کنوک ات چوشک ماں «ضرب اللہ مثلاً قریۃ کانت ائمة الخ» و فائدہ بیسگ بوتگ گدا چون کانی شما بہ آئی کشک و سراسر و و ت۔ ۱۲

ہمہ صفحہ و فوائد

و یعنی کالمیں توحید و تسلیم و رضا و پچگیں کشک و پرینیت۔ و یعنی بتوت، پراہیں روزی، اولاد و شرف، و مقبولیت ہچیں کہ تمام دین داروک بالاتفاق آئی و تعظیم و کنت و ہر یک جماعتے لوٹیت کہ و تی نسب گوں بہائی آوار بکنت۔ و یعنی آئی و در بابت و و تی حق و ہرج دعائے لوٹیت کہ «و الحقیقی بالصالحین» قبول بوت۔ بیشک آئی ماں آخرت و صالحیں مردمانی اعلیٰ میں طبقہ و شامل بیت کہ انبیائی (علیہم السلام) طبقہ انت۔ وک اشی و بیان ماں سورہ «انعام» آیت «و نبیاً قیماً ملة ابراهیم حنیفاً و ما کان من المشرکین» و چیرہ گوست، ہمودا چارگ بہ بیت۔ مفصد چوش انت کہ حلال و حرام و ماں دین و خبرانی اصل ملت ابراہیم انت۔ ماں میابخی و بہر و نصاری و آیان جا و رانی مناسبت و لھتیں خاصیں احکام دیگر بتوت گدا سراسر و اج و خاتم الانبیاء جو ٹکت و دیم دات تا نکہ اصل ملت ابراہیمی و کہ آغخت، و تحریف و رد و بدلانی تا ہور گیں دستان برباد بوتکت نوک سر و زندگ روشن کنگ بہ بیت و شرک و نماہیں رگ و ریشگ بزرگ بہ بنت یا چرمن و گوجگ بہ بنت ماں حدیث انت «بعثت بالسمحة الحنفیة البیضاء» اشی و تمام شرح و گیش و گوار حضرت شاہ ولی اللہ و ماں حجتہ اللہ البالغہ و کرتگ کہ و اتگ و لائق انت۔ و یعنی ماں اصلی ابراہیمی ملت و شنبہ و روح و حکم نیست ات۔ یہاے امت و سراسر ہم نہ انت البت ماں میابخی و «یہود» گوں و فی پیغمبر موسیٰ علیہ السلام و فرمان و اختلاف کنان و و ہدیجہ اے روح و پروت و پچیں کت تو حکم بوت کہ شر اے روح و تعظیم و کن ات و ماں اے روح و ماہیگ و شکار و کن ات اے حکم و لھتیں و من ات و لھتیں و نہ من ات۔ آیان کہ نہ من ات آیان ماں دنیا و ہوک و شادی جو ٹکتگ بتوتنت۔ و ماں آخرت و ہرج فیصلہ بیت آجا و تی جاگہ ابراہیم۔ ایوک و ہمہ یکیں فیصلہ

اجتنبہ و ہدہ الی صراط مستقیم ۱۲۱ و اتینہ فی الدنیا حسنة ۱۲۲ و اتینہ فی الاخرۃ لمن الصالحین ۱۲۳ ثم اوحینا الیک ان اتبعہ ۱۲۴ و اماں آخرت و چہ جوانیں مردمان انت و رندا علییں دیم دات یہ تہی نیگ و کہ زندگیاں کن ملة ابرہیم حنیفاً و ما کان من المشرکین ۱۲۵ انما جعل ابرہیم و دین و کہ آچہ دستان یک گوارایت و نہیت چہ شرک کنوکاے وک ہفتہ و روح کہ مقرر السبب علی الذین اختلفوا فیہ و ان ربک لیخبر بینہم کنگ بوت بہر ہما کسان سراسر کہ اختلافش کنگ ماں آئی و تھا۔ و تہی رب حکم کنت آیان در میاننا یوم القیامۃ فیما کانوا فیہ یختلفون ۱۲۶ ادع الی سبیل ماں قیامت و روحاں ہما خبرانی بابتا کہ اختلافش کنگ بلوٹ یہ و تی پروردگار و ماہ و ربک بالحکمة و الموعظة الحسنۃ و جادلہم بالتی ہی نیگ و بہر دانا بیاد سراسر کنگ و چہ جوانیا نصیحت کنگ و کنگوں کن گوں آیان یہ ہما طریقہ نیگی احسن ان ربک هو اعلم بین ضل عن سبیلہ و هو اعلم کہ شرزانہ و تی رت و ت شرزانہ ہما کسا کہ رد بوت چہ آئی و راہا و آوت شرزانہ بالہتدین ۱۲۷ و ان عاقبتہم فعاقبوا ببئس ما عوقبتہم بہ و ہما کسان کہ بہ راہے سرایت و اگر بگرت گدا بگرت ہے قدرے اندازہ کہ شما تکلیف دیگر بوتکت۔ و لن صبرتم لہو خیر للصدیقین ۱۲۸ و اصبر و ما صبرک الا اگر صبر کن ات گدا آخرت انت بہر کنوکاں و صبر کن و تو صبر کت کنے بہ باللہ و لا تحزن علیہم و لا تک فی ضیق مما یمکرون ۱۲۹ اللہ ولی مدنا و غم مؤر بہ آیان سراسر و تنگ مہو بہ آیان مکر و ان اللہ مع الذین اتقوا و الذین ہم محسنون ۱۳۰ اللہ گوں ہما کسان انت کہ بہر بزرگاری کنت و ہما کہ نیگی کنت فل

نہ بلکیں او دات تمام اختلافانی و جیرہائی فیصلہ بیت مثلاً حضرت ابراہیم و بابت و کہے آرا یہودی گوشنتکت۔ کہے آخر انصرانی پیش داشتکت حالانکہ بحق تعالیٰ و آگاہ کرت کہ «حنیف مسلم» ات بہر حال و ماں آخرت و کلبیں اختلافانی فیصلہ بیت و ہر کس چمان و ت گندیت کہ کہے ردا ت و کتے حق و سرات۔ وک ماں آیتان مخاطبان در و برو نندوکان و آگاہ کنگ ات کہ و اج پیغمبر اصل ابراہیمی ملت و زوران و اہنگ۔ اگں کامیابی لوٹ ات و بہر و تی «حنیف» بوگ و دعویٰ و برحق ات تو اے کشک و بگرت چہ «ادع الی سبیل ربک» اللہ و پیغمبر علیہ السلام و جرنده و تعلیم دیگر بیگ انت کہ مردمان و بہر چون کانی کشک و سراسر آرگ بہ بیت بہ آئی سلسلہ رھند سوچ دات۔ حکمت، موعظت، حسنہ۔ جدال بالتی ہی احسن۔ چہ حکمت و مراد ایش انت کہ گوں خوبیں و جوانیں

۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

گشتانگ و تراناں و گوں مضبوطیں دیسلان حکیمانہ اندازہ پیش کنگ بہ بنت کہ چہ آیانی است کنگ، فہم و ادراک و علمی شوق دار و کیں طبقہ گردن، جگینت کت بکنت دنیا، ہو کیں فلسفہ آیانی دیم، شلیمگ بہ بنت و ہج پیمیں علمی و دماغی بلند خیالی و حی الہی، بیان کر حقیقتانی یک شوش (تشی) تبدیل کت ممکنت چہ موعظت حسہ، مؤثر و دل، نند و کیں نصیحت مراد انت کہ ماں آیایاں جوانیں ہبیل و عادت و دل، گرما بینو کیں روح مان بہ بیت گوں اخلاص ہم دردی و گوں جوانیں رھبند، بہ خوبصورتی و دل، کتو کیں ہرچ نصیحت کنگ بیت، باز بر، چہ اشئی، سنگ (ڈوک) و دل ہر موم تریت، ماں مرد کیں دل، ساہ مان کپیت یک گیم رنگیں و پڑمرد کیں قومے دل، زور پر دیان، پاد کیت۔ مردم سیکین و خدا ترسی، پگان، گوشداران، منزل مقصود، نیگ، درکان، زورنت و بالخصوص ہما مردم کہ زیاد فہمیدہ ذہین و مزن دماغ نہ انت مگر حق، طلب، اس ماں آیانی سینگ، ر دک انت ماں آیایاں چہ خو ہیں و عظ و نصیحتان عمل، یک ہنچیں اسٹیم تے (انجنے کہ گوں دوت، حرکت کنت) ماں گیمگ بیت کہ چشیں کار مزنیں عالمانہ تحقیق، رھبند، ہم ممکن نہ انت۔ البت ماں دنیا، چہ مدام، یک ہنچیں جماعتے موجود بوان و پیداک انت کہ آیانی کسب و کار ماں ہر یک کار، پاد مان کنگ و خبر خبر، سراسر تکرار و حجت کنگ و چپ و چوٹیں گپ، جنگ انت۔ اسے پیمیں مردمان نہ حکمت، خبران، قبول کنت نہ و عظ و نصیحت، گوشدارگ، تیار بنت، بلکیں لوٹنت کہ ماں ہمک مسئلہ، بحث و مناظرہ، گرم بازاری بہ بیت باز بر، فہمیدہ و حق طالبان، ہں شبہات، چپ و چاگرد کنت و ابید چہ بحث، آیانی، تلاً نہ بیت، پیشکا، «وَجَادِ لِكُلِّ بَالِغٍ مِّنْهُم مَّا رَزَقْنَاهُ مِنَّا حَسَنًا» فرمائینت کہ اگں چشیں موقع پیش بیٹت تو گوں خوہیں رھبند، و جوانیں دستور، حق شناسی و گوں انصاف، کارکنان بحث بکن ات و تی دیم، حریف، الزام دے تو بہ خوہیں دستور، بدنت ناہو دگیں دلا زاریں گپ و درپان، ممکن ات کہ چہ آئی، جیڑہ زیات بہ بیت یا کہ دراج کش بہ بیت شمسے مقصود و سوج کنگ و حق، با ثابت کنگ بہ بیت۔ تندی، بد اخلاقی، لفاظی یا چہ گر، بندگ، ہج حاصل نہ بیت۔

ک یعنی دعوت و تبلیغ، شمار خدا، سوج و اتگیں راہ، سرادگ ضروری انت۔ ماں اسے فکر، مکپ کہ کئے، من ات یا کئے، نہ من ات۔ آسرد، بہ خدا، حوالہ، بکن ہماوت پہ راہ، آیوکانی و نہ آیوکانی جاوران بہتر انت۔ ہر پیم، مناسب بیت گوں آیایاں معاملہ کنت۔

۵ یعنی ماں دعوت و تبلیغ، راہ، اگں شمار رنج و تکلیف دیگ بہ بیت تو قدرت حاصل بوگ، و ہر، برابر، بدلہ گیت کن ات بہ اشئی، اجازت انت لیکن صبر، درجہ چہ اشئی، بالا تر انت۔ اگں صبر کن ات تو آئی انجام بہ شمسے حق، و گند و کانی بلکیں زیادتی و تی حق، بہتر انت۔

۶ یعنی ظلم و زور اکیانی سراسر کنگ ارزانیں کارے نہ انت خداوت مدد بکنت تو بوت کنت کہ مردم ظلم، برداشت بکنت و چہ دپ، اُن ہم ممکنت۔

۷ یعنی انسان ہر قدر چہ خدا، ترسان، تقویٰ و پرہیزگاری و نیکی اختیار کنت ہما حساب، خدا، امداد و اعانت گوں آئی، بیت۔ نون چشیں مردمان، باید نہ انت کہ چہ کافرانی مکہ و فریب، دل، تنگ یا غمگین بہ بنت حق تعالیٰ اے عاجز و ضعیف بندہ، ہم گوں منفیق و محسن، محض چہ و نی فضل و رحمت، محشور بفرمائینت۔ تمت سورة النحل بعونه و توفقه و لله الحمد۔ ۱۲

ول یعنی آئی و ذات چہ ہمک ہمیں نقص و قصور و کمزوری و عاجزی و پاک انت، ہرچ خبریکہ یہ منے خیال، سک عجیب معلوم بہ بیت و منے کوتاہیں عقل آرا
 مزین و گران بھیمیت، یہ خدا قدرت و مشیت و مقابلہ آج ہن شکل نہ انت، ول یعنی ایوکاناں شب و محدوین بہرہ و فی خاصیں بندہ محمد رسول اللہ
 صلی اللہ علیہ وسلم، پھر حرم مکہ و داں بیت المقدس و بورت و سرتکت اسے سفر و غرض حی ات؟ دیما ماں لئریہ من الیتنا و پیانیک و اشارہ
 فرمائینگ حاصل ایش انت کہ و ت ماں اسے سفر و یاچہ بیت المقدس، و ہما دیم و گر جاہے سرکنان و فی قدرت و عظیم الشان نشان و حکیمانہ بست و
 بندانی عجب عجب نمونگ پیش دارگ مقصودات ماں سورہ نجم، اسے آیاتانی چیزے ذکر کرتگ کہ چرائی و ظاہر بیت کہ واجہ پیغمبر دار، سدرۃ المنتہی، و
 شت و مزین شانیں آیاتان، نشانیان، چمان و ت و یسنت، ولقد رآہ نزلة اخرى، عند سدرۃ المنتہی، عند حاجتہ الماوی، و اذ

يَعْنَى آتِي وَذَاتِ بَعْضِ هَيْمِ نَقْصٍ وَقُصُورٍ وَكُمُورٍ وَعَاجِزِيٍّ يَأْكُ انْت، هَرْجُ خَبْرِي كِيَهْ يَهْ خِيَالٌ، سَكٌ عَجِيْبٌ مَعْلُومٌ بِهٖ بَيْتٌ وَمَنْعَةٌ كُوتَاهِيْنَ عَقْلٍ آرَا
 مَزِيْنَ وَغَرَانٌ بَهِيْمِيَّتٌ، يَهْ خُدَا قُدْرَتٌ وَمَشِيَّتٌ وَمُقَابِلَةٌ آجْ هُنْ شَكْلٌ نَهْ اَنْتَ، وَلَ عِنِّي اَيُّو كَانَا نَ شَبٌّ وَمُحْدُوِيْنَ بِهَرِّهٖ وَفِيْ خَاصِيْنَ بَنْدَهٗ مُحَمَّدٌ رَسُوْلُ اللّٰهِ
 صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، پَهْرُ حَرَمِ مَكَّةَ وَدَا نَ بَيْتِ الْمَقْدِسِ وَبُورَتٌ وَسُرْتَكْتٌ اِسْءَ سَفَرٌ وَغُرْضٌ حَيِّ اَتُّ؟ دِيْمَا مَا نَ لِيْزِيَهٗ مِنْ اَلِيْتِنَا وَپِيَانِيْكٌ وَاِسْاَرَهٗ
 فَرْمَايَنْتَگْ حَاصِلٌ اَيْشِ اَنْتَ كَهْ وَتَ مَا نَ اِسْءَ سَفَرٌ وَبِيْتِ الْمَقْدِسِ، وَهَمَا دِيْمٌ وَگَرْ جَاهِے سَرْكِنَانٌ وَفِيْ قُدْرَتٌ وَعَظِيْمٌ الشَّانِ نَشَانٌ وَحَكِيْمَانَهٗ بَسْتٌ وَ
 بَنْدَانِيْ عَجْبٌ عَجْبٌ نُمُوْنِگْ پِيَشِ دَارِگْ مَقْصُوْدَاتِ مَا نَ سُوْرَهٗ نَجْمٌ، اِسْءَ اَيَاتَانِيْ حِيْزَهٗ ذِكْرٌ كَرْتِگْ كَهْ چَرَايِيْ وَظَاهِرِ بَيْتِ كَهْ وَاجِهٖ پِيْغَمْبَرِ دَارٌ، سَدْرَةُ الْمُنْتَهٰى، وَ
 شَتُّ وَمَزِيْنَ شَانِيْنَ اَيَاتَانِ، نَشَانِيَانِ، چَمَانٌ وَتَ وِیْسَنْتٌ، وَلَقَدْ رَاَهٗ نَزْلَةً اُخْرٰى، عِنْدَ سَدْرَةِ الْمُنْتَهٰى، عِنْدَ حَاجَتِهٖ الْمَاوٰى، وَ اِذْ
 يَعْنٰى اَتِيْ وَذَاتِ بَعْضِ هَيْمِ نَقْصٍ وَقُصُورٍ وَكُمُورٍ وَعَاجِزِيٍّ يَأْكُ انْت، هَرْجُ خَبْرِي كِيَهْ يَهْ خِيَالٌ، سَكٌ عَجِيْبٌ مَعْلُومٌ بِهٖ بَيْتٌ وَمَنْعَةٌ كُوتَاهِيْنَ عَقْلٍ آرَا
 وَمَا طَعْنِيْ، لَقَدْ رَاَيْ مِنْ اَيَّتِ رَبِّي الْكُبْرٰى
 النجم ركوع ۱، عالمانی اصطلاح وچہ مکہ و داں
 بیت المقدس و سفر و اسری، وچہ اودا بزرگ داں
 سدرۃ المنتہی و سیاحت و معراج، گوشنت، و
 باز بڑے ہر دوہیں سفرانی مجموعہ گوں یکیں لفظ
 اسراء یا معراج و نام و یاد کنندت معراج و احادیث
 بانداہ چہ سی (۳۰) اصحابان منقول انت کہ اسری و
 معراج و قصہ بہ منام، و اب، و جاوہر و بہ عجیب ڈولیا
 منوک انت، چنانچہ ماں سے سورہ و دیم تر و ہرچ لفظ
 و مَا جَعَلْنَا لِرَبِّيَ الْغَيْبِ اَرْنٰ لَكَ، الخ و کیت
 چہ ہائی و اسے واجہ استدلال کنندت ماں سلف و
 مہج کسے و اسے قول نہ انت کہ معراج ماں بیداری و جاوہر
 محض روحانی بونگ چوش کہ ہتیں حکماء و صوفیہ و ذوق
 پدے تجویز کنگ بیت ماں روح المعانی و نبشتہ انت کہ
 لیس معنی الاسری بالروح الذہاب
 کالا سلاح الذی ذہب الیہ الصوفیہ و
 الحکماء فاتہ وان کان خارقاً للعادۃ و
 محلاً للتعجب ایضاً لآانہ امر لا تعرفہ
 العرب ولم یذہب الیہ احدٌ من
 السلف اہ۔ بے شک ابن قیم و ماں زاد المعاد
 عائشہ صدیقہ، معاویہ و حسن بصری رضی اللہ عنہم و مسلک
 گیش و گیوار سے پیمانگتگ لیکن اسے ردایچ نقلی
 و روایتے پیش نہ کرگتگ محض چہ ظن و گمان و کارش گتگ
 ابن اسحاق وغیرہ و اسے بزرگانی ہرچ لفظ کہ نقل
 کرتگ ماں آیان ہیچ جاگہ بیداری و جاوہر و صراحت
 ماں نیست انت، بہر حال قرآن کریم و ہمنچو گوں استہام
 درخشانیں عنوان و سر حال، و اسری و قصہ بیان کرتگ
 و ہمنچو مخالفان گوں مزین ترندی آئی مخالفت کنان و
 میدان و دراحتنت دانکہ ہتیں موافقان قدماں ہم
 لغزش و رگ بنا و کت اسے برے خبر و دلالت کنندت
 کہ قصہ و نوعیت تہنا یک عجیب و اب یا روحانی تر و
 ڈول و نہ ات، روحانی تر و تاب و انکشافانی غیبی
 چیزانی گندگ، و رد و واجہ بعثت و بگر ہرچ ہمیں
 دعوائے کنان بورت اسری و دعویٰ بہ کافران چہ ایان
 زیات عجیب گئے نہ ات کہ اشان خصوصاً اسے واقعہ

لَقَدْ رَاَيْ مِنْ اَيَّتِ رَبِّي الْكُبْرٰى
 النجم ركوع ۱، عالمانی اصطلاح وچہ مکہ و داں
 بیت المقدس و سفر و اسری، وچہ اودا بزرگ داں
 سدرۃ المنتہی و سیاحت و معراج، گوشنت، و
 باز بڑے ہر دوہیں سفرانی مجموعہ گوں یکیں لفظ
 اسراء یا معراج و نام و یاد کنندت معراج و احادیث
 بانداہ چہ سی (۳۰) اصحابان منقول انت کہ اسری و
 معراج و قصہ بہ منام، و اب، و جاوہر و بہ عجیب ڈولیا
 منوک انت، چنانچہ ماں سے سورہ و دیم تر و ہرچ لفظ
 و مَا جَعَلْنَا لِرَبِّيَ الْغَيْبِ اَرْنٰ لَكَ، الخ و کیت
 چہ ہائی و اسے واجہ استدلال کنندت ماں سلف و
 مہج کسے و اسے قول نہ انت کہ معراج ماں بیداری و جاوہر
 محض روحانی بونگ چوش کہ ہتیں حکماء و صوفیہ و ذوق
 پدے تجویز کنگ بیت ماں روح المعانی و نبشتہ انت کہ
 لیس معنی الاسری بالروح الذہاب
 کالا سلاح الذی ذہب الیہ الصوفیہ و
 الحکماء فاتہ وان کان خارقاً للعادۃ و
 محلاً للتعجب ایضاً لآانہ امر لا تعرفہ
 العرب ولم یذہب الیہ احدٌ من
 السلف اہ۔ بے شک ابن قیم و ماں زاد المعاد
 عائشہ صدیقہ، معاویہ و حسن بصری رضی اللہ عنہم و مسلک
 گیش و گیوار سے پیمانگتگ لیکن اسے ردایچ نقلی
 و روایتے پیش نہ کرگتگ محض چہ ظن و گمان و کارش گتگ
 ابن اسحاق وغیرہ و اسے بزرگانی ہرچ لفظ کہ نقل
 کرتگ ماں آیان ہیچ جاگہ بیداری و جاوہر و صراحت
 ماں نیست انت، بہر حال قرآن کریم و ہمنچو گوں استہام
 درخشانیں عنوان و سر حال، و اسری و قصہ بیان کرتگ
 و ہمنچو مخالفان گوں مزین ترندی آئی مخالفت کنان و
 میدان و دراحتنت دانکہ ہتیں موافقان قدماں ہم
 لغزش و رگ بنا و کت اسے برے خبر و دلالت کنندت
 کہ قصہ و نوعیت تہنا یک عجیب و اب یا روحانی تر و
 ڈول و نہ ات، روحانی تر و تاب و انکشافانی غیبی
 چیزانی گندگ، و رد و واجہ بعثت و بگر ہرچ ہمیں
 دعوائے کنان بورت اسری و دعویٰ بہ کافران چہ ایان
 زیات عجیب گئے نہ ات کہ اشان خصوصاً اسے واقعہ

سُبْحٰنَ الَّذِيْ اَسْرٰى بَعْدَهٗ لَعَلَّا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
 اِلٰى الْمَسْجِدِ الْاَقْصَا الَّذِيْ بُرْكَنا حَوْلَهٗ لِزِيْرَهٗ مِنْ اَيْتِنَا اِنَّهٗ
 هُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ۝۱ وَاْتَيْنَا مُوسٰى الْكِتٰبَ وَجَعَلْنٰهٗ هُدٰى
 لِبَنِيْ اِسْرٰءِيْلَ اَلَّا يَتَّخِذُوْا مِنْ دُوْنِيْ وَكِيْلًا ۝۲ ذُرِّيَّهٗ مِّنْ
 حَمَلِنَا مَعَ نُوحٍ ۝۳ اِنَّهٗ كَانَ عَبْدًا شَكُوْرًا ۝۴ وَقَضَيْنَا اِلَيْهِ
 بَنِيْ اِسْرٰءِيْلَ فِي الْكِتٰبِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْاَرْضِ مَرْتِيْنِ وَاَنْتَ
 لَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيْرًا ۝۵ فَاِذَا جَاءَ وَعْدُ اُولٰٓئِهٖمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ
 عِبَادًا لَّنَا اَوْلٰى اَبْسًا شَدِيْدٍ فَمَا سُوْا خَلَلَ الدِّيَارِ وَاَنْتَ
 وَعَدُّ الْمُفْعُوْلًا ۝۶ ثُمَّ رَدَدْنٰا لَكُمْ الْكُرْسِيَّ عَلَيْهِمْ وَاَنْذَرْنٰكُمْ
 وَعَدُّ بُوْغِيْ اَت رَداد ایں شمارا غلبہ پہ آیاتی سرا و تہیں دات شمارا

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

زوران ء چہ مصر ء در بک یا ماں سورہ کف ء حضرت موسیٰ علیہ السلام ء پہ واجہ خضر علیہ السلام ء ملاقات ء روگ ء بہ ہمراہی ء سفر کنگ کہ اے ردا
 باز جاگہ ء خانلقا ء لفظ گوشتگ بوتگ آتی مطلب چوش گرگ بہ بیت کہ درست محض ماں واب ء پارو حانی تروتاب ء داستان آت باقی لفظ ء رویا ء
 کہ آماں قرآن ء آہتگ آتی بابت ء ابن عباس رضی اللہ عنہ ء چوش گیش وگیوار کزنگ کہ ء رو یا عین اریہا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ء
 مفسران چہ عرب ء کلام ء پہ ایثی شواہد (مثال) پیش کر تگنت کہ ء رو یا ء لفظ کدی کدی مطلق بہ ء رویت ء معنی ء کار مرز بیت لہذا اگن چریشی ء
 مراد ہے ء اسراء ء واقعہ انت تو مطلق نزارگ ء معنی گرگ بہ بیت کہ آگول ظاہری چماں بہ بیت تا نکہ لصوص ظاہری معنی ء جمہور امت ء عقیدہ ء برخلاف
 مہبت ء البت ماں شریک ء روایت ء بہتے لفظ ہچیں ضرور اہتگنت کہ چہ آیاں اسراء ء بہ واب ء جاوہر ء واقعہ بوگ معلوم بہت مگر محدثانی بریشی ء اتفاق
 انت کہ شریک ء حافظہ خراب آت ہمیشکا مزین مزین حدیث ء حافظانی مقابل ء آتی ء روایت سند گرگ ء قابل بہت نہ کنت ء حافظ ابن حجر ء کہ ماں نسخ
 الباری ء آخر ء شریک ء حدیث ء راویان ء شمار کنا بیئتگ انت ویدا اے ہم گوشتگ کہ آتی روایت ء مطلب ء چوش گرگ بہت کنت کہ عام حدیثانی مخالف
 مہبت اے ہمیں گیش وگیوارانی ادء جاگہ نہ انت ماں شرح صحیح مسلم ء اے مباحث گوں زیاتیں تشریح ء بیان بوتگنت ادء تہنا اے پیش دارگی انت کہ مذہب
 لہج ہمیش انت کہ معراج ء اسراء ء واقعہ ماں بیداری ء جاوہر ء بجدہ الشریف ء بوتگ البت اگن چریشی ء پیش یارند ء ماں واب ء ہے ہمیں واقعات پیش دارگ
 بوتگنت تو انکار کنگ ء ضرورت نہ انت ء چوش گوشتگ بیت کہ ماں یک شے ء اینکر دراجیں فاصلہ زمین ء آسمان ء چونکائی بڑگ ء طے کنگ ء بوتگ یا ماں کرہ
 نار ء زمہریر ء چونکائی واجہ گوشتگ یا اہل یورپ ء خیال ء رو ء و ہدیہ آسمانی جزندہ ء وجود نیست انت تو چہ یک آسمانے ء ماں دومی ء و چہ دومی ء ماں
 سیمی آسمان ء واجہ گوں مزین شان ء رسگ ہچو شکہ ماں روایتان مذکور انت چونکائی کسے تسلیم کرت کنت لیکن اے ردا ہچ چوشیں دلیلے پیش کنگ نہ بوتگ کہ
 آسمان بہ حقیقت ء موجود نہ انت اگن اے مردمانی اے دعویٰ ہن قبول کنگ بہت اے نیل گوئیگں چیز مارا نظر ء کیت در حقیقت ء آسمان نہ انت پیدا
 ہم ایثی ء چہ ثبوت انت کہ اے نیل گوئیگں رنگ ء سریر ء آسمانی وجود بہت نہ کنت باقی پشت کیت ماں شے ء اینکر دراجیں سفر بڑگ (طے کنگ) تو
 تمام حکیم و دانایانی اے متفقہ فیصلہ انت کہ چہ حرکت ء تیزی ء ہچ حد مقرر نہ انت چہ مروچی ء صد سال پیسے کسے ء اے باور نہ بوتگنت کہ سہ صد میل یک کلا کے
 رو وکیں موٹر تیار بہت یادہ ہزار فٹ بلندی ء سرما گوں بالی گراب ء ذریعہ ء بال کت کنیں اسٹیم و کھربانی قوت ء جبران کنوکیں جاوران ء کتے ء دستگ کرہ نار
 د مروچی یک بے معناتیں لفظ انت البت بالا روان ء گوات ء سکیں سردی ء غیرہ ء مقابلہ کنوکیں اوزار ماں بالی گراب ء نصب کنگ بوتگنت کہ بال کنوکانی چہ زمہریر
 حفاظت ء کنت اے و مخلوق ء سازتگیں مشینانی احوال آت خالق ء بلا واسطہ پیدا کرتگیں مشینان ء مانگیں تو عقل جبران بہت زمین یاروچ ماں ۲۴ کلا کا
 چنکہ فاصلہ ترنت روشنی ء شہم ماں یک دقیقہ ء چہ کجا داں کجا سر بہت چہرہ گرگ ماں مشرق ء شہم جنت ء مغرب ء روت ء کیت ء اے تیزیں سیر و سفر ء کوہ اگن
 دیبا بہت تو آتی کہ کا ہے ء ہم حقیقت نہ انت ہما خدا ء کہ اے چیز پیدا کت انت آقا در مطلق ماں وتی حبیب صلی اللہ علیہ وسلم ء براق ء چوشیں برق رفتاری ء
 مشین و حفاظت ء آسائش ء ازبابان ء ایرکت نہ کنت کہ چہ ایثی ذریعہ ء واجہ پیغمبر گوں مزین عزت و راحت ء ماں یک دمانے ء چہ یک جاگے ء سر بہت
 شاید ہمیشکا اسراء ء واقعہ ء بیان گوں لفظ ء سبحان الٰہی ء شروع فرمائنت تاکہ ہما کس چہ وتی تنگ خیالی و کوتاہ نظری ء حق تعالیٰ ء لامحدود
 قدرت ء وتی وہم و اشکل ء چار دیواری ء بند کنگ لوٹنت چیزے وتی گتاجی و ناہودگیں خبرانی شہرت بہ بنت ہے
 نہ ہر جائے مرکب توان تاختن : کہ جا ہا سپر یایدا نداختن

۱۲ یعنی ماں ہرچ ملکہ ء مسی اقصیٰ (بیت المقدس) کپیت اودا حق تعالیٰ ء بازیں ظاہریں و باطنیں برکات ہن ایر کر تگنت چہ مادی جنیت ء چنگ ء کور
 نیوگ و برانی (فرہانی) کثرت و روحانی اعتبار ء گندگ بہت تو چنکر نیبانی و پیغمبرانی مندرجہ و مدفن و آیاتی انوار و برکتانی سرچنگ بوتگ شاید نبی کریم ء ماں
 اود ء بڑگ ء اے ہن اشارہ بہت کہ ہرچ کمال و بزرگی ء بنی اسرائیل و غیرہ ء بنیانی سر تقسیم کنگ بوتگنت ماں شے با برکتیں ذات ادرست یحاج جمع
 کنگ بوتگنت ہرچ نعمتے کہ بنی اسرائیل ء دیگر بوتگنت آیاتی سرائوں قبضہ بنی اسماعیل ء دیگر بہت بیت المقدس ہر دو بینانی انوار و برکتانی حامل ہے
 بیکیں امت بوگی انت ماں معراج ء حدیثان گیش وگیوار انت کہ ماں بیت المقدس ء تمام نیباں واجہ ء گیش ء اقتداء کت و نماز و انت چوش بگوش واجہ پیغمبر ء
 نبیانی ہرچ سرداری و امامت ء منصب دیگر بوتگنت آتی عملی نمونگ واجہ جزندہ و بارگاہ ء مقرب حاضر نوکان ء پیش دارگ بوت وک یعنی اصلی اشکنوک و
 گندوک خداوت انت کہ آہر کس ء وتی قدرت ء نشانان پیش دارگ لوٹنت آتہا پیش اش داربت آتی ء وتی حبیب محمد صلی اللہ علیہ وسلم ء مناجات اشکت و احوال
 رفیعہ دلست آخر ماں معراج شریف ء گوں ء پی بچہ صی ء دار وکیں ہم ء ہما مزین شائیں نشانان ء پیش داشت کہ آواجہ ء شان ء قابل انت ء و ہن نبی کریم صلی اللہ
 علیہ وسلم ء فضل و شرف ء بیان کناں گفتگو ء دیم حضرت موسیٰ علیہ السلام ء ذکر ء نیمگ ء ترینگ بوت چونکہ اسراء ء ذیل ء مسی اقصیٰ ء داں بیت المقدس ء روگ ء
 بیان ات دیم تر ء مسی اقصیٰ آتی ء کوہنیں متوکیانی لہی اسرائیل) سر ہرچ مختلف دور و باری گو سنتت بہ مسلمانان عبرت و بنی اسرائیل ء جزندہ نصیحت ء بیان
 کنگ بنت اے آیت ہمانی ء مہدی انت ماں اسراء ء قصہ ء اشارہ آت کہ حجازی پیغمبر ء امت دیم تر ء اے خداوندی امانت ء جوڑ ہوگ انت کہ آماں شہ
 مبارکیں سر زمین ء ودیعت کنگ بوتگنت ماں اے آیتان بنی اسرائیل ء ہم تراب دیگی انت کہ اگر خیریت لوٹنت تو نون عربی صلی اللہ علیہ وسلم ء رندگری بکن ات
 حق تعالیٰ آتی جاوہر ء سرماہر بانی فرمائنت و اگن نہ چو پیشی ڈول ء ناشری ء سر سزا سیت و چہ مسی اقصیٰ ء تولیت ء زہر کنگ بہت ء اول یعنی ماں تورات
 اے ہدایت کنگ بوتگنت کہ خالص توجید ء سراقائم بہت و ابید چہ خدا ء کسے ء ہن کار میزان ات مدام ہمانی ء سرماہر و سہ و توکل بکن ات وک یعنی شما
 ہما مردمانی اولاد ات کہ آنوح ء بوجیگ ء سوار بوآن ء چہ خداوندی عذاب ء سلامت ماتنت ہرچ احسانے گوں شے بزرگانی سر کنگ بوتگ آ احسان
 فراموش مکن ات ء بچاریت نوح علیہ السلام ء کہ شما چہ ہمانی ء اولاد ات چوین شکر گذاریں بندھے ات ء شمارا ہم ہمانی ء رہ بندہ روگ لوٹنت
 وک تورات یادگہ آسمانی کتابیے تھا اے پیش گوں کنگ بوتگ ات کہ اے قوم (یعنی بنی اسرائیل) دو بر ء ملک ء تہا سکیں خرابی شنگ کنت و ظلم و بکبر ء رہ بندہ
 اختیار کنت و مزین غرور و سرکش چرائی ظاہر بہت چنانچہ ہچو بوت و ہر دو میں بران آیان ء دردناکیں عذاب رس ات کہ اشی ء حال دیبا کیت وک یعنی ہما کہ ماہ
 سزا دیگ ء واسطہ شے سرما مقرر کنگ انت وک یعنی ماں شہر ء لوکانی تھا شت و بازگشت و خوش کت و کپل باخش ہم کت ہے ہم ء اللہ تعالیٰ ء ہچو کہ سزا دیگ ء
 وعدہ کنگ ات آپورہ بوت وک یعنی وہدے شما تے نیمگار جو عکت و نوبہ و برگشت ء رہ بندہ رازرت گد ماہ ہم یک برے پدا شمارا دشمنانی سر اسرافصل کت ۱۲

و یعنی شری گندگی ہر جہ نفع و نقصانے رنگی ات آپشمار سگی ات نون آشمار است و یعنی تر و مانتر کنان شمارا ہنوش جتیش کہ شے دم جاہ یارگ نبوت انت
 و ماں مسجد اقصیٰ ہما داخل ہوان ء مثل پیش ء آس اش روک کت ہیگل وغیرہ تباہ اش کت انت اے پیمانہ اسرائیل ء قوت یہ مدامیگی ختم بوت
 و حضرت شاہ صاحب بنشتہ کنت ماں تورات ء گوشگ بوتگت کہ بنی اسرائیل دورند ء شرارت کنت اشی ء بدل ء دشمن آیانی ملک ء سراقہ کنت
 ہے پیمانہ ہم ، یک برے جاوت غالب بوت پداحق تعالیٰ ء آثر حضرت داؤد ء دست ء ہلاک کت پدا بنی اسرائیل ء زیادہ قوت و طاقت دات ماں حضرت سلیمان
 سلطنت ء دومی رندا چہ فارسی مرد ماں بخت نصر غالب بوت چہ ہا و بدء گڈ اشانی سلطنت ء قوت حاصل نہ بوت۔ نون فرمائیت کہ اللہ پاک ء مہربانی بوتگ
 اگن شہاے نبی ء رند گیری ء کن ات تو ہما سلطنت و غلبہ ء شمارادنت و اگن پدا ہما پیشی ناشریان ء کن ات تو ماہم چو پیشی قول گون شہا معاملہ کنیں یعنی مسلمانان ء آیانی
 سرا غالب کت ء ماں آخرت ء دوزخ تیار انت۔ ہتیں عالمان ء اولی و عدہ ء بخت نصر ء حملہ کہ حضرت مسیح علیہ السلام ء ولادت ء ۵۸۷ سال پیش انت و دومی
 وعدہ ء طیطوس رومی ء حملہ کہ آرفعی مسیح ء مفاد سال

پدا انت مراد کپتگنت چیا کہ ماں بہر ء دویں جملہاں
 یہود ء سراسر حسی ء تباہی و بربادی آتک و مقدس ہیگل
 برباد کنگ بوت و اللہ اعلم وک یعنی چونانی ء تورات ہن
 بنی اسرائیل ء راہ شون دیوک ات چوشکہ ساری فرمائیت
 ”ہڈگی لبنی اسرائیل“ لیکن اے قرآن تمہاں دینا
 چہ در نشان زیات خوہیں بچکیں و مضبوطیں راہ شون دنت
 تمام ہقیم راہان ء اے قوم ماتحتی ء کنگ بوتگنت ہذا
 اگن کامیابی و نجات لوٹ ات تو خاتم الانبیاء رند گیری
 بہرے بچکیں راہ ء گام بجن ات ہر کس گون ایمان و عمل
 صالح ء اے صافیں و پراہیں کشک ء گام جنت
 قرآن آیانی ء ماں دینا ء صافیں زندہ ء ماں آخرت ء
 جنت ء عظیم الشانیں بشارت ء دنت باقی ہما کساں کہ
 دنی انجام ء بار و عہج نہ چارنت۔ کورکانی ماں دینا لذت
 و شہوتان غرق انت آخرت ء اصلاً بچ فکر ندرنت آیانی
 انجام آ یوکیں جملہ بیان فرمائیتگ و یعنی قرآن و
 مخلوق ء چہ درستان مسترس چیز نیمگ ء دعوت دنت
 مزین اجر ء بشارت ء دنت و چہ بدی ء ہلاک کنوکیں
 انجام ء آگاہ کنت و لیکن حضرت انسان ء حال ایشنت کہ
 اے درستانی اشنگ بدہم پروتا بدی ء گون ہما شوق و
 نڈی ء طلب کنت چوشکہ کسے پوتا خیر بلوطیت یا چوشکہ خیر
 طلب کنگ لوٹیت آچہ انجام ء نیمگ ء چمان ء بندگن ء
 گون مزین ترندی ء گناہ و بدکاریانی نیمگ ء درگان ء زوریت
 بلکیں ہتیں بد بخت صافیں لفظاں چہ زبان ء کشت
 ”اللہم ان کان ہذا ہوا الحق من عندک فامطرق
 علینا حجارة من السماء او ٹبتنا بعداب الیم“ خداوند
 پاک اگن پیغمبر بہ دنی دعویٰ ء برحق انت تو متے سراچہ آسمان
 ڈوک بگوارین یاد کہ سکیں عذاب نازل کن، ہتیں بے وقوف
 زہر گران ء پودنی حق ء یا پودنی اولاد وغیرہ ء حق ء زانگ و
 ترانگ ء بغیر بد دعا کنت ہتیں دینا ء زوت رسوکیں
 نفع ء معبود چوڑ کنان ء گون ہر جائز و ناجائز میں رہنڈان
 کارگرت و پوش نزاننت کہ اے سرسبزین تاکانی ہن ء مار
 و زوم جیر انت کہ آخر اے مارا ہلاکت ء جہلیں جات چکل
 دینت، حقیقت ایشنت کہ انسان گون دنی اشتاب کاری
 چیز ء ظاہری رنگ و رخن ء گندیت تو بدی ء سلیں انجام ء
 سراغور و فکر نہ کنت بس ہر جہ خبرے ماں دل ء آتک تو

بِأَمْوَالٍ وَبَيْنٍ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ۖ إِنَّ أَحْسَنَهُمُ
 بِمَا لَوْ اُولَادٌ وُجَّهَ آيَاتٍ كَيْتَرِي كَت شَمَكْر۔ اگر نیکی کت شہا
 احسنتم لانفسکم وان اساتم فلها فاذا جاء وعد الاخرة
 گڈ انیکو کت یروت۔ و اگر بدیوکت گڈ پروتو کت و پدا و نیکہ رست دومی وعدہ
 لیسوء اوجوهکم و لید خلو المسجد کما دخلوه اول مرة و
 دیمیں دات دگہ بندہ تاکشے دیمہ ہوشینت و داخل بہنت ماں مینتا بچو کہ داخل بوتگنت اولی برا ء
 لیت پروا ما علوا تبیرا ۖ عسی ربکم ان یرحمکم وان عدتم
 خرابی بکنت ہر جا کہ غلبہ کنت پورہ خرابی۔ دور نہ انت چہ شے پروردگار ء کہ رحم بکنت پر شہا و اگر شہا دوبارہ ہنوش
 عدنا وجعلنا جہنم للکفرین حصیرا ۖ ان هذا القرآن
 کن ات گڈ ماہم دوبارہ ہنوش کنیں۔ و اڈیں کنگ دوزخ بہ کافران قیدخانہ وک اے قرآن نشان دنت
 یهدی للتی ہی اقوم و یبشر المؤمنین الذین یعملون
 ہمالہا کہ چہ درستان بچک ترانت و خوشخبری دنت مومنان ہما کہ نیکیں عمل کنت
 الصلحت ان لهم اجرا کبیرا ۖ وان الذین لا یؤمنون
 کہ پرا یاں مزین ثواب انت وک و اے کہ ہما گان کہ ایمان نیارنت بہ
 بالآخرة اعدنا لهم عذابا الیم ۖ و یدع الانسان بالشکر
 آخرت ء تیاریں کنگ پرا یاں عذاب درد دیوکیں و لوٹیت انسان بدی ء
 دعاءہ بالخیر و کان الانسان عجولا ۖ وجعلنا الیل و
 بچو کہ لوٹیت نیکی ء انسان اشتاب کاری و اڈیں کنت شب و
 النهار ایتین فمخونا آیت الیل وجعلنا آیت النهار مبصرة
 روح و دولشانی پدا کوریں کت شب ء نشانی وک و اڈیں کت روچے نشانی بہر گندگا
 لتبتغوا فضلا من ربکم و لتعلموا عدد السنین و الحسب
 تاکہ شہا بکن ات گیشیں نعمتا چہ دنی پروردگار ء و تاکہ بزبان ات سالانی شمارا و حساب ء

منزل ۴

فورا آثار درشان کت یا یکدم ہما کاری کت ہر جہ نیمگ ء گام چست بوتنت اگن اشتاب کاری یل کنان ء گون ہوش و ماش عقل و تدبیر ء کارگران نگاہ ء ہر انجام نیمگ ء شاکہ دنت
 تو ہر چوشن غلطی یار دکاری نہ کنت و شب ء تہارونی روچ ء روشنی چہ ہر دوئییاں کدی اشکی کدی آئی ء خورد و مزین بوگ پدا ماں شب ماہ ء آہستہ آہستہ گونڈ و مزین ہوکیں
 ساتیں وادنائیں روشنائی ماں روچ ء تمام عالم روشنی دیوکیں روچ ء گرمیں روشنی اے گل خداوند قدوس ء قدرت ء سرچہیں نمونہ انت کہ اے چرایان ہر یکے نظام مستقلا
 جدا انت کہ گون آیانی ہدائی حساب ء مصالحت و فائدگ و البستہ انت و درستانی مجموعی نظام جدا انت کہ چہ اول ء بگرے تا ہنوگا باز محکم و مضبوطیں قانونانی مطابق بروگانت
 وک یعنی شب ء نونگ کوراسک انت، ماہ ء روشنی چہ روچ ء اعتبار ء سبک کوراسک انت بلکیں و ت ماہ ہر چند ہم گندوگان ء داغدار بنظر گندگ کبت وک روچ ء ماں روچ ء روشنی
 ہر چیز شری ء سرانگ گت کبت مردم تازہ و سبک ہوان ء پر روزی ء شہا ہوا ء چہ لوگ ء در کپنت و ہر یکے دنی کاروبار ء گلایش بیت الغرض ماں شب ء ہر جہ چیز ء تہارونی ء ماں دنی چادہ
 چہرے پوشکتگ روچ شہم درستان عے حجاب کنت و ہر کس ماں گرانیں و اب بے سار ات انت آچمان ء بچ کنان ء اینگر و آنگر تروتاب ء کنت وک شب و روچانی روا و گون روچ
 و ماہ در آگ ابر روگ ء ماہ و سالانی شمار و بازیں قسم ء گونڈیں مزینیں حساب و البستہ انت۔

وَكُلَّ شَيْءٍ فَضَّلْنَاهُ تَفْصِيلاً ۝ وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْمَنَّا بِقِسْمَتِي فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مِنْشُورًا ۝ أَقْرَأَ مَا آتَىٰ كُتُبًا - وَكُنْتُمْ بِشَيْءٍ مِنْهَا قَائِمَةً يَذُرُّهَا كَذِبًا - إِنَّهَا رُتَبَاتٌ لِّمَنْ يَكْفَىٰ نَفْسَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۝ وَكَانَتْ بَعْضُهُمْ أَعْدَىٰ بَعْضٍ يَوْمَ الَّذِي يَخْرُجُونَ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ أَبَدًا فِي الْجَنَّةِ الَّتِي لَا يَدْخُلُهَا الْغَائِبُونَ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي النَّارِ الَّتِي لَا يَخْرُجُونَ مِنْهَا أَبَدًا ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الْجَنَّةِ الَّتِي لَا يَدْخُلُهَا الْغَائِبُونَ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي النَّارِ الَّتِي لَا يَخْرُجُونَ مِنْهَا أَبَدًا ۝

منزل ۴

فل شہزبان کہ اشتاپ و کو کارنگ و حج حاصل نہ بیت۔ خدائے گورے ہر چیز خیر بہت یاد یک وقت و اندازہ مقرر انت چو شکہ شب و روح چہ کہے و جلد بازی و اشتاپ کاری و شب کم نہ بیت یار و حج مستتر نہ بیت بہ و تی وقت و سر اوت صبح و بیگاہ بیت۔ بددے بد خیر یا کہ خیر پدید آئیے مثال ہم ہے ڈول بزبان چو شکہ شب و زندہ روح و روح و زندہ شب برابر و آئے گلائیٹش آنت دینا و تمام خیر و شر سلسلہ یک مقررین رہبند و نفلے و چیر انت کتے و مجال نہ انت کہ اے نظام اے اے دیم یا پر اوم بکنت اے دینا و تنگ و تر پیشیں زندہ چو تہا ریں شب و پیمایان، کہ ماں آئی و تہا روکیان مردم و خیر و شر آسر بالکل صاف نظر نہ یابنت بے شک حق تعالیٰ و انبیاء و رسولان و دیم دات کہ ماں شب و تہا ریں و مخلوق و تجکیں راہ و شون بدینت و آیانی چمانی دیم اوتی و تی در جہ و روء و زن بیارنت کہ جرائی و برکت و مردمان و خیر و شر حقیقت و آئی و آسر معلوم نہ بیت و لیکن چوشیں صاف و ظاہرین انکشاف کہ ماں آئی و حج یک بشرے و انکار یا شبہ و گجائش باقی پشت مکیست، ہما وقت

بیت و ہدیہ مئے دنیاوی زندہ شب ہلاس بوان فردے محشر و روح و ریکیست انسان و ہما اعمال کہ ماں دنیا و کورا سکیں زندہ ہر وقت آئی گٹے و ہا جوڑ بوتگنت آیان ماں غفلت و جہالت و غیرہ تہا روکی و صاف گندگ نیا کنتت۔ قیامت و صبح و در یکگ و یک سرچیں کتابے و صورت و دیم کاینت کہ ماں روشنیں روح و روشنائی و آٹرا ہر کس چہ رخ و تکلیف و ابد و نت کنت۔ فکشفنا عنک خطا و ک فبصرتک الیوم حدید۔ (ق رکوع ۲) اوردے و تی تمام خورد و مزین عملان و ماں اصلی رنگ و گندان و چوش گوشنت۔ ما لہذا الکتاب لا یغادر صغیرۃ ولا کبیرۃ الا احصاھا۔ (کہف رکوع ۶)۔ فل یعنی قسمت و شومی و بد اعمالی آئی گٹے و ہا ر انت گول قسمت و بدیں عمل انت کہ جدا بیت نہ کنتت۔ ماں قیامت و ہما نظر کاینت فل یعنی نامہ اعمال ماں دست و دیگ بیت کہ دت و انان و فیصلہ بکنت ہرچ کارے کہ ماں و تی تہا میں عمر و کر تگنتی چرایان چیزے پشت نہ کپتگ یا گیش بنیگ ہر کس اوردے یقین کنت کہ ذرہ ذرہ عمل و گیشی و بغیر ما آئی و موجود انت ماں دینا و ہرچ کتابے دیم دات (قرآن کریم) و ہر ماہ و روح و غیرہ و ہرچ حسابے تعلق داریت ساری ہمانی و ذکرات۔ ماں اے آیتان قیامت و حساب و کتاب و سرا بہ آسر و پیمایان بیت و یعنی تجکیں راہ خدائے درستان سوچ دات نول کتے آئی سرا گام بخت یا مہجنت و تی نیک و بد و ت بچاریت ہرچاکہ و تی رہبند و عمل نفع یا نقصان ہمانی و سر بیت یکے و گناہانی بار دومی و سرا ایر کنگ نہ بیت و یعنی بے شک بدیں عمل انسان و ماں جہال و چکل دینت بلے حق تعالیٰ بغیر ہر سوچ و گرفتار نہ کنت پیشکار رسول دیم دنت کہ مردم غافل و بے خبر مہنت چہ نیکی و بدی و سرچی آگاہ کنگ بہ بنت ہما خبران کہ مردم آیان و محض چہ عقل و فطرت و رشتونی و سر بیت کنت (مثلاً باری تعالیٰ و وجود یا توحید) آیانی زیاتیں تشریح و گیش گیوار چہ پیغمبرانی زبان و بیان کنگ بہ بیت و ہر چیز یکھاں آئی و فہمگ و محض عقل کافی نہ بیت آیان بہ الہام یا وحی و معرفت و پیش کنگ بہ بیت ہے سوب انت کہ چہ پیدائش و ابتداء و حق تعالیٰ و وحی و رسالت و سلسلہ جاری داشت تا آنکہ نبیانی (علیہم السلام) انوار و فیوض و ماں دنیا و ہنچیں گوانتے تالان کت کہ تمام عذاب و انگیں قوم ماں دنیا یا آخرت و جہل و بے خبری و عذر و پیش کنان و چہ خدائے عذاب رستگار بیت نہ کنت و یعنی ہر یکہ بد کاریان سوب و یک مینگ تباہ کنگ بہ بیت تو سچوش انانگت و چک پروش کنان و ہلاک اش نہ کنیں بلکیں حجت و تہائی پد سزا دیگ بیت اول سرا پیغمبر یا چہ آئی نائبان زبانی خدائی احکام آیان و سر کنگ بنت خصوصاً اود و مالداران و سوخ دار و کیس مردمان و کہ آیانی متنگ نہ متنگ و اثر عوام و سر کپیست آگاہ کنگ بیت و بدے کہ اے مزن پونز سرچ و ران و خدائی پیغام و رد کنتت و سر ظاہرین نافرمانی کنان و تمام مینگ و گوات و خراب و چہ زہر و پیر کنتت اوردے ہما مینگ و تارا سر ظاہر و مجرم ثابت کنان و خداوندی عذاب و مستحق بیت (نعوذ باللہ من شیء من انفسنا) (تنبیہ) و قال بعض السلف ان الامر فی قوله تعالیٰ "امن نامت فیہا" امر تکوینی قدری بالفسق و قوله تعالیٰ "ان اللہ لا یامر بالفسخشاء" معناه نفی الامر التشریحی فلا منافاة، فافہم۔ لغت: تد میر۔ دمردید متر معنی ہلاک بوگ و آدم و نوح و در میانی زمانگ و کل

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

انسان سے سراقا تم انت پداشک وبت پرستی شروع بوت نوح علیہ السلام پہ ہے مردمانی اصلاح ۲۲۶ دیم دیگ بوت صدبانی سال مردمان ۲۲۶ سے سیدکت بلے اشان قبول دارہ بونتت آخر ہلاک کنگ بونتت چراتی بعد بازم قوم (عاد و ثمود وغیرہ) تباہ بونتت۔ خلاصہ ایشنت کہ قومانی ہلاک کنگ ۲۲۶ سلسلہ چہ نوح علیہ السلام ۲۲۶ بعثت ۲۲۶ بکنج بوت۔ وک یعنی کتے ۲۲۶ گناہ ۲۲۶ گرفتار نہ کنت نہ غیر مناسب سزا دنت بلکین ہر یکے ۲۲۶ گناہان ۲۲۶ چاران ۲۲۶ و آتی ۲۲۶ جاوڑو ڈول پیم ۲۲۶ شری ۲۲۶ زانان ۲۲۶ ہماندازہ ۲۲۶ مناسب سلوک کنت۔ ۲۲۶ یعنی لازمی نہ انت کہ ہنگ دنیاوی عاشق فوراً ہلاک کنگ بہ بیت اتا۔ ما ایوک ۲۲۶ مردمان ۲۲۶ کہ پہ دنیا مال و متاع ۲۲۶ سرگردان انت ہر کس ۲۲۶ بلوٹیں ۲۲۶ ہر قدر بلوٹیں پہ وہی حکمت و مصلحت ۲۲۶ روع ۲۲۶ دنیاوی ساز و سامان ش دین تاکہ آپانی جد و جہد و فانیٹیں نیکیانی فانیٹیں برورد آیان ۲۲۶ بر سبت و اگن گدی سعادت آیان نصیب ۲۲۶ نہت تو شقاوت ۲۲۶ کیلو شری ۲۲۶ دپادپ

بوان ۲۲۶ گون مزین ذلت و رسوائی ۲۲۶ ماں دوزخ ۲۲۶ ابدی بندی خانہ ۲۲۶ تہلانک دیگ بنت۔ لغت ۲۲۶ ۲۲۶ حریک جس مکحورا بمعنی تہلانک دیگ ۲۲۶ دور کنگ ۲۲۶ صفحہ ۲۲۶ فوائد ۲۲۶ یعنی ماں ہر کس ۲۲۶ دل ۲۲۶ ایمان و یقین موجود بہ بیت و گون نیت ۲۲۶ خلاء و شنودی و اخروی ثواب ۲۲۶ خاطر ۲۲۶ پیغمبر شون دانگین راہ ۲۲۶ عملاً جہد و کوشست بکنت آتی کوشست جہر بر باد نہ بیت یقینا ماں خدانے واحد بارگاہ ۲۲۶ قبول بوان ۲۲۶ گون کامیابی ۲۲۶ دوچار بیت۔ وک یعنی حق تعالیٰ وہی حکمت و مصلحت ۲۲۶ روع ۲۲۶ لہتیں دنیا ۲۲۶ طالبان ۲۲۶ آخرت عطا فرمائینت ماں آتی عطاء کتے مہن کنوک بیت نہ کنت یا مطلب چوش انت کہ دنیا ۲۲۶ طلب کار بہ بیت یا آخرت ۲۲۶ چہ دنیاوی امداد ۲۲۶ ہر دو بینان ۲۲۶ مصلحت ۲۲۶ روع ۲۲۶ نسبت تہنا کفر و عصیان ۲۲۶ سو ب ۲۲۶ دنیاوی بخشش ۲۲۶ دروازگ بند کنگ نہ بنت وک یعنی ماں دنیاوی زندگی ۲۲۶ مال و دولت عزت ۲۲۶ حکومت ۲۲۶ اولاد وغیرہ ۲۲۶ اعتبار ۲۲۶ کتے ۲۲۶ دومی ۲۲۶ سراقا کتیں فضیلت حاصل انت ۲۲۶ ہمیشی ۲۲۶ سراقا کتیں بکن آماں آخرت ۲۲۶ اعمال و احوال ۲۲۶ روع ۲۲۶ مرتبہ و درجہ جانی توک ۲۲۶ چکر تفاوت بیت چنانچہ ہر نصوص ۲۲۶ ثابت انت کہ جنت ۲۲۶ درجات و جہنم ۲۲۶ درجات ۲۲۶ بحد تفاوت دارنت ماں حدیث ۲۲۶ انت کہ جنت ۲۲۶ دو درجہ جانی در میان زمین و آسمان ۲۲۶ تفاوت بیت جھلی مردم بُرزی مردمان ۲۲۶ ہر دو ۲۲۶ گندنت چوشکہ مازین ۲۲۶ سراقا اوشتان ۲۲۶ ماں آفق ۲۲۶ یک استارے ۲۲۶ بگندیں ساری ۲۲۶ گونگ بونگ کہ جنت ۲۲۶ اے درجات ہما کسان ۲۲۶ ریت کت کنت کہ آہ ۲۲۶ آخرت ۲۲۶ ہمانی قدر ۲۲۶ دیک و دور بکنت۔ ماں آیو کیں آیتناں تاں دور ۲۲۶ پہ آخرت ۲۲۶ جہد کنگ ۲۲۶ رہند سوج دیگ بونگ انت کہ آیان سراقا عمل کنگ ۲۲۶ چہ انسان ۲۲۶ اے بلند مقامات حاصل بنت۔ واجہ ابن عباس ۲۲۶ قول انت کہ حق تعالیٰ ۲۲۶ ۲۲۶ تورات ۲۲۶ گلیں (اخلاقی) تعلیم ماں سورۃ بنی اسرائیل ۲۲۶ پانزدہ آیتانی توک ۲۲۶ بند کنگ انت آپانزدہیں آیت چہ دیمی رکوع ۲۲۶ شروع بنت۔

مَشْكُورًا ۱۰ ۲۲۶ كَلَّا تَمِدُّ هُوَ لَاءِ وَهُوَ لَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ ۲۲۶ مقبول بیت و ہر یکا راما امداد دین اشان و آیان چہ تہی پروردگار ۲۲۶ بخششا و ما کان عطاء ربک محظورًا ۲۲۶ انظر کیف فضلنا بعضهم ۲۲۶ تہی پروردگار ۲۲۶ بخشش بند کنگ نہ بیت وک بچار کہ چہ ہما سراقا فضل کت لہتیا علی بعض و لاخرة اکبر درجیت و اکبر تفضیلاً ۲۲۶ لا تجعل ۲۲۶ پہ در گریہ سرا۔ و ماں آخرتا انکہ مسترین درجہ انت و مسترین مرتبہ وک مشاہین مع اللہ الہا اخر فتقعد مذمومًا مخذولًا ۲۲۶ وقضی سربک ۲۲۶ گون اللہ ۲۲۶ در معبود پدانندے میار بونگین انکار کتیں وک و حکم کت تہی پروردگار ۲۲۶ الا تعبدوا الا ایاہ و بالوالدین احسانًا ۲۲۶ اما يبلغن ۲۲۶ عبادت مکن ات بغیر چہ ہما تیا ۲۲۶ گون مات و پتا نیکی بکن ات وک اگر بہ بیت تہی گور ۲۲۶ عندک الکبر احدہما او کلہما فلا تقل لہما اف ولا تہرہما ۲۲۶ پہ پیریا ۲۲۶ چہ ہما دو بینا یا ہر دو ۲۲۶ گرا مگوش آیان اف و ہر کتیں مدے و قل لہما قولاً کریمًا ۲۲۶ واخفص لہما جناح الذل من ۲۲۶ و بکن گون آیان شریں خبر وک و جہل بکن آیان دیا عاجزیہ باسکا ۲۲۶ الرحمة و قل رب ارحمہما کما ربتنی صغیرًا ۲۲۶ ربکم اعلم ۲۲۶ نرم دل ۲۲۶ بگوش آی رب رحم بکن پر آیان ہجو کہ رود بینتشر منا ماں کسانیا ۲۲۶ شہ رب شہزانت بہافی نفوسکم ان تکتونوا صلحین فانه کان للا و اہین ۲۲۶ ہر چیکہ ماں شہ دلاں بہت انت اگر شہما شر بونیت ۲۲۶ گرا بیشک آتوبہ کنوکان ۲۲۶ غفورًا ۲۲۶ و ات ذا القربی حقہ و المسکین و ابن السبیل ۲۲۶ بخشو ک انت وک و بدے رشتہ دار ۲۲۶ آتی ۲۲۶ حق ۲۲۶ و غریب ۲۲۶ مسافر ۲۲۶ ولا تبذر تبذیرًا ۲۲۶ ان المبذیرین کانوا اخوان ۲۲۶ و فضول خرچی مکن بجا وک بیشک فضول خرچ کنوکان براتنت

وک یعنی شرک سراقا ہر ۲۲۶ بچیں باطلیں چیزایت کہ آتی ۲۲۶ اختیار کنگ ۲۲۶ اللہ تعالیٰ و آتی ۲۲۶ فرشتہ بلکین دنیا ۲۲۶ سر عقل مند ۲۲۶ نزدیک ۲۲۶ تو گنہ کار و میار بار بے چنانچہ مروچی ما گون و تی چماں گند گاہیں کہ ماں ہر چ مذہب ۲۲۶ صافیں شرک ۲۲۶ تعلیم موجود ات آیان ہم کو آسانی سوسائٹی (جماعت) ۲۲۶ شرف حاصل کنگ ۲۲۶ خاطر ۲۲۶ وہی رد و بدل و اصلاح کنان ۲۲۶ کم کم ۲۲۶ توحید ۲۲۶ نیگ ۲۲۶ کام جنان انت ہر یک عاقل اے مارگ (محسوس) ۲۲۶ انت کہ پہ اشرف المخلوقات انسان ۲۲۶ اے خرمزن ذلت و رسوا کنوک انت کہ چہ و تا کتہ و یا کجام عاجزی مخلوق ۲۲۶ دیم و تی سر ۲۲۶ سجدہ ۲۲۶ عبارت خصوصاً ہما چیزانی دیم سوال ۲۲۶ دست ۲۲۶ دراج بکنت کہ آتی ۲۲۶ و ت اشان ۲۲۶ ترا شنگ انت ہر چہ مر دے خدانے یل کنان ۲۲۶ غیر اللہ ۲۲۶ دیم سر ۲۲۶ ابر بکنت خدانے بے نیاز حقیقی نصرت و برکت ۲۲۶ دروازگ ۲۲۶ پرائی بند کنان ۲۲۶ کمزوری و بے کسی ۲۲۶ جاوڑو ۲۲۶ آرا و یل کنت چنانچہ سکین محتاجی ۲۲۶ و ہر

وہدیکہ آراء اعانت و امداد، مزین احتیاج بیت آرائج یار و مددگار کے نہ رسیت۔ ضَعْفَ الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ۔ وہ درحقیقت خداوند کریم محکم و وجود بخشیت والدین آتی و وجود ظاہری ذریعہ انت پیشکامان بازیں آیتان گوں خدا تعالیٰ، حقوق و والدین (مات و پت) حقوق ذکر کنگ بوتنت۔ حدیث و انت کہ شخص ہلاک بوت شت کہ آتی، مات و پت دیستنت و آیانی خدمت و کنان، جنت حاصل نہ گت۔ ماں یک حدیث و انت کہ جنت مات و قدمانی چیر، انت گوں مات و پتاں دوزواہی ایش انت کہ آیانی زندہ گوں جان و مال و آیانی خدمت و گوں دل و آیانی ادب و احترام بکنت و دوستش بداریت چرموت، پد آیانی جنازہ و بدانیت پرایاں دعا و استغفار بکنت آیانی کنگیں عہد و قراراں داں و قی و س و تمام بکنت، گوں آیانی دوستاں تعظیم و شتریں سلوک و پیش بیٹ و گوں آیانی سیاد و ارشاں صلہ رحمی

بکنت و غیر ذالک وک ماں پیراں سری، خدمت و احتیاج زیات کبیت کہ چرائی و باز براہل و عیال ہن دل تنگ بنت زیاتیں پیرانہ سالی و ہوش و ہواس ہن برجہ نہ بنت۔ مزین نیک بختیں اولاد و سکار انت کہ آوہد و پیریں مات و پت و پت و خدمت گذاری و فرمان برداری و دل و تنگ مہبت قرآن و بیم و تراپ دات کہ ہنگل یاچیم سہر دیگ و کجا آیانی مقابلہ و چہ زبان و ہوں، ہن درشاں ممکن ات بلکین گت و پ و ہد و سرجمی و ادب و احترام خیال و بدارات۔ ابن مسیب و فرمائیت گوں آیان چہ پیا خبر و حال بکن ات چوشکیک خطا وارین غلامے گوں و قی شتریں و اہر و خدا بندہ خبر کنت۔ وک یعنی و ہدیکہ من بالکل کمزور و ناتوان اتاں اشان مہی رودینگ و و قی خون و ہیدیک کرت انت و قی خیال و روء و پ مینگی ہریک راحت و خوبی و فکرش گت چہ سزا رہا انت و بلا ہاں مہی رینگ و کوشست اش گرت باز براہ مینگی و قی جانس ماں در دو قولجاں گرفتار گت مروجی آیانی ضعیفی و ہد اہتگ ہرچیکہ مہی قدرت و انت آیانی خدمت و احترام و کنان لیکن سرجمیں حق و ادالت نہ کنال پیشکا چہ تو ذہندی کنان کہ ماں اے پیراں سری چہ مرگ و پد اشانی سرا و قی رحمت و نازل بکن۔ وک یعنی والدین ادب و احترام و آیانی دیا عاجزی و تواضع و گوں دل و جلا نکی و ظاہر بکنت خدا تعالیٰ زانت کہ کئے نجام دل و مات و پت و خدمت و کنت اگن بن مال (فی الواقع) و شامگوں اخلاص و راستی و آیانی خدمت و کنت تو آ شے کوتاہی و خطایان در گذر کنت۔ بندہ خبر و اگن کجام و ہد و نیک نیتی و باوجود چہ تنگ دلی و یاچہ بد مزاجی و چیزے کوتاہی بوت پدا توبہ و رجوع گت تو خدا تے پاک بخشوک انت۔ (تنبیہ) والدین و فرمان برداری ماں کجام چیزان انت و ماں کجامی و نرانت آتی بیان ماں فقہی کتاباں چارگ لوٹیت ماں روح المعانی و ہن ایشی و سرفا ندہ مندیں دراجیں بختے کہ تنگ فلیراجع۔ وک رشتہ دارانی (سیاد و ارشانی)

بنی اسرائیل

۴۴۷

سبحن الذی ہا

الشَّيْطَانِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ۲۵) وَإِنَّا تَعْرِضْنَ شَيْطَانَانِي وَ شَيْطَانِ و قی پروردگار و ناشکر انت و اگر کدی دہما بترینے عَنْهُمْ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِّنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا ۲۶) چہ آیان پر انتظار از قیہ چہ قوی ربہ کر آئے امیتا کتے گڑا بگش گوں آیان تَبَسُّورًا ۲۸) وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا زَمِينَ خَرِيًّا وَ مکن و قی دستا بند گوں و قی گردنا و پچی ہم مکن كَلِّ الْبَسُطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ۲۹) اِن رَّبِّكَ يَبْسُطُ پے یکدم بچ کنگ گڑا اندرے میاریکہا بزنیکہا وک بیشک تہی رب کشا و ہ کنت السَّرِّقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ اِنَّهٗ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۳۰) روزیا پ ہرکسا کہ بلوٹیت و تنگ ہم کنت و ہا و تبت پ و قی بندیان دانا و بینا و وَلَا تَقْتُلُوا اَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً اِمْلَاقٍ مِّنْ نَّرْسٍ قَهْمٌ و تَمَكِّشْتُمْ و قی چکان پرتنگ ستیے ترس و ماوت روزی دہیں آیانا و اَيَّاكُمْ اِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطَاً كَبِيْرًا ۳۱) وَلَا تَقْرَبُوا الرِّزْقَ شَمَارًا وک بیشک آیانی کنگ مزین گناہے وک و زنا و نزدیک مروت و اِنَّهٗ كَانَ فَاحِشَةً و سَاءَ سَبِيْلًا ۳۲) وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ پرجیکہ آے حیاتی و بدیں راہے و تَمَكِّشْتُمْ ہما کسان الَّتِي حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ و مَن قُتِلَ مَظْلُوْمًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِرَبِّهِ سُلْطٰنًا فَلَا يَسْرِفُ فِي الْقَتْلِ اِنَّهٗ كَانَ مُنْصَوْرًا ۳۳) آئیے و ارثا زور پدا آچہ خدا مگوزیت پے کشکا وک بیشک آیانا مدت رسیت وک وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيْمِ اِلَّا بِالَّتِي هِيَ اِحْسٰنٌ حَتّٰى يَبْلُغَ و چورہ و مال و نزدیک مروت مگر پے پیچے کہ آشر ترانت تاہا و تیکہ برسیت آ

منزل ۴

مالی و اخلاقی ہمک ہمیں حقوق و ادابکن ات محتاج و مسافر و خبرگیری و ہم بدارات و خدائے داتگیں مال و گوں فضولیں کاراں بباد مددے ات فضول خرمی ایشنت کہ زر ماں گناہ و ناہودگیں کار و خرچ کنگ بہ بیت یا ماں مباحت و بغیر فکر و ستسہ ہمنکر خرچ بکنت کہ دم ترہ پیرے رہ بندہ حق فوت بہ بنت و حرام و از نکاب و سو ب جوڑ بہ بیت۔ ہے صفحہ و فواتد و یعنی مال خدا و یک مزین نعمت انت کہ چرائی و برکت و ماں عبادت و دلجمعی بیت چرائی و بازیں اسلامی خدمات و نیکیاں کما تی و موہ رسیت آتی و ناہودگ و خرچ کنگ ناشکری انت کہ آچہ شیطان و سکین و ردیک و سر و شاخ کنت و انسان ناشکری کنان و شیطان و مشابہ بیت ہنچو کہ شیطان و خدا و بخشا کنگیں قوتان و ماں عصیان و گمراہی و خرچ کنت آتی و ہم خداوند کریم و داتگیں نعمتان و ماں نافرمانی و بباد دات۔ وک یعنی کتے مدام سخاوت

کنت و کدی چوش بہ بیت کہ آئی گورہ مال مہبت تو اللہ گورہ امیت دارہ محرومی دوستناک نہ انت چہ ہما محتاج و وجہ اللہ سخیاں و براہ دنت
 ہمیشکا اگن کدی تو دات مکنے تو گوں نرمی و جوانیں رھبندہ گوں آئی عذر و معذرت بکن مثلاً چوش گوشگ بہ بیت کہ وہدے خدا مارا دنت
 انشاء اللہ ماشے خدمت و کنیں گوں ترندی و بد اخلاقی و جواب دیگ و ہے ترس انت کہ چو مہبت کہ پیشی خیرات ہم بر باد مہنت۔ وک یعنی دست
 الزام بجن انت کہ کجوسپیں مردے یا ایش کہ اینکر پر جاداتی کہ و ت محتاج بوت غرض ماں ہر یک معاملہ اعتدال و تو کی راہ گرگ لو طیت نہ دست
 اینکر دراج بکنت کہ گوں گردن و ڈک بوارت و نہ چہ طاقت و گیش ہمندر خراج بکنت کہ پداوت پنڈگ و بہ لگیت۔ ابن کثیر نبشتہ کنت: فتعطی فوق
 طاقتک و تخرج اکثر من دخلک۔ یعنی طاقت و زیات خراج کنگ ہن ولا تبسطھا کل البسط و تہاد اخل انت۔ ماں حدیث انت:
 ما عال من اقتصد ہر کس و میانہ روی اختیار کت آ محتاج بہ بوت۔ وک یعنی تہی دست و دارگ و تو غنی و دومی فقیر نہ بیت و نہ چہ تہی سخاوت و تو فقیر
 و آغنی جوڑ بیت کنت فقیر و غنی جوڑ کنگ و روزی و کم و گیش کنگ محض ماں خدا و قبضہ و انت و پیریشان بوگ و ضرورت نہ انت کہ افسوس مئے گورا
 مروچی ہی نیست انت اے فقیر کہ گوں مزین امیتہ و آہتگت ماں دل و پچی گوشیت و فقر و غنی و جدا جدا احوال دیم دیگ ماں ہما مالک علی الاطلاق
 قبضہ و انت نئی کار گوں میانہ روی و حکم و زندگی کنگ انت۔ حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت: یعنی محتاج و گندان و بالکل بے تاب مہو آئیے
 گٹ و گشا و کنگ تہی ذمہ و نہ انت بلکیں اللہ ذمہ و انت و لیکن اے خبرانی دیم گور و اجہ پیغمبر علیہ السلام انت کہ آمزن سخی این واجہ ات باقی
 ہر کس و دل مال و کشگ و نہ مہبت آٹرا پابند گرتگی بہ دیگ و وطیب ہن گرمی داروک و سردی در مان دنت و سردی داروک و گر میں در مان
 دنت وک یعنی چہ ہر یک بندھے و ظاہری و باطنی احوال و خبر داروک انت بہ ہما ہی رو و معاملہ کنت ماں حدیث قدسی و فرمائیت کہ منی ہتیں بندہ
 ہما انت کہ آیانی جاور و خوبی ماں فقیری و انت اگن من آٹرا غنی بکرتیں تو آئی دین تباہ بو تگت۔ اشی و بر عکس ہتیں بندہ ہما انت کہ آیانی غنی جوڑ کرتوں
 اگن من آیانا فقیر جوڑ بکرتیں تو آیانی دین و سرا قائم بوگ نہ تو ننگتس۔ چریشی و ابید لھتیں بے بختیں مردمانی حق و ظاہری غنی محض مہلت دیگ و ڈول
 یا فقر و تنگدستی بہ ہے سو ب و انت آیانی و سزا دیگ مقصود و مراد انت۔ عیاذ ابا اللہ من هذا و هذا۔
 وک ہتیں کافراں و تی چکت کشگ انت کہ اشانی خراج و چہ کجا بیاریں، ماں سورہ انعام و ہے مضمون و آیتہ گوشگ۔ زیاتیں گیش و گیوار مہودا
 چارگ بہ بیت۔ وک پر چاکہ اے بے رحمی و کار انسانی نسل و بزرگ و موجب انت و چوش ظاہر بیت کہ اے ہمیں مرد و حق تعالیٰ و رزائی و بھروسہ
 نیست انت۔ وک یعنی زنا کنگ مزین خبرے آئی نزدیک و ہس و مر و ات چوش گوشگ ماں لا تقربوا و چہ زنا و مبادی و رکھینگ و ہدایت
 کنگ بوت مثلاً اجنبی جنین آدم و نیمگ و بغیر چہ شرعی عذر و چارگ یا بوس و کنار و غیرہ۔ وک پر چاکہ چہ زنا و ماں نسب و گر بڑ پیدا بیت و
 باز قسم و جنگ و چوپ و حیرہ پاد کایت و یہ ہر کس و بدیں راہ سچ بیت۔ حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت یعنی اگن راہ سچ بوت کہ یک مردے دومی
 جنین و چار بیت گڑا دگہ مردے اشی و جنین و چار بیت۔ ماں مسند امام احمد و انت کہ یک مردے و گوں رسول اللہ عرض کت منارا زنا و اجازت
 بدے۔ نند و کیں مردمان و آٹرا ہنگل دانت کہ (پیغمبر خدا و دیما چوشیں بے ادبی خبر دار چپ بکن!) و اجہ نبی و آٹرا گوشت کہ کتیں نزدیک ہو۔ آٹرا نیک
 نشت تو واجہ و فرمائیت کہ آیا تو اے کار و پرتی مات۔ جنگ۔ گہار۔ تر و ویکے و پسند کئے آئی و پستہ دات یا رسول اللہ! خدا منارا پر تو قربان
 بکنت من ہجر چوش پسند نہ کناں تو واجہ و فرمائیت اید کہ مردم ہن پر و تی ماتاں جنگاں۔ گہاراں۔ نروان اے کار و پسند نہ کنت۔ پدا واجہ و
 دعا فرمائیت کہ الہی! اشی و گناہ و معاف بکن و آئی دل و پاک و شتر مگاہ و محفوظ بکن۔ ابو امامہ فرمائیت کہ چہے دعا و پدا مرد و حالت
 چوش بوت کہ آئی و دوبارہ جنین آدم و طرف و نگاہ چست کناں و نہ چار تگت اللہ صلی علی سیدنا و بارک و سلم۔
 وک ماں صحیحین و انت کہ تمام مسلمان و خون حلال نہ انت مگر بہ سہ صورت و (۱) جان و بدل جان (۲) زانی محسن (۳) یا ہما کس دین و میل کناں
 چہ جماعت و جدا بہ بیت۔ والے یعنی مقتول و والیان و اختیار انت کہ گوں حکومت و عرض کناں و خون و بدل و بگرت لیکن بدلہ گرگ و و ہدے
 چہ حد و سر مگوزنت عدلاً قائل و جاگہ و غیر قاتل و سزا دینت یا گوں قاتل و دگہ بے گناہان و ہن شامل بکنت یا قاتل و سزا دینت یا گوں قاتل
 دگہ بے گناہان و ہن شامل بکنت یا قاتل و پونز، گوش و غیرہ و بتران و مثلاً بکنت وک یعنی خدا و آئی مدد کت کہ بدلہ گرگ و حقی دات و حاکمان و
 امری کت کہ حق و دیانینگ و تھا کونا ہی مکننت بلکیں بہ ہر کس و لازم انت کہ خون و بدلہ دیا نینگ و مدد بکنت نہ اے چما کہ چپکائی قاتل و مدد و
 بکنت و وارث و ہم باید انت کہ یکے بدلہ و دومی مکشیت یا قاتل و دست نہ دات تو آئی چک یا برات و مکشیت چوشگہ ماں جاہلیت و دور و
 رواج ات۔

اَشَدُّهُ ۚ وَاَوْفُوا بِالْعَهْدِ اِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ۝۳۰ وَاَوْفُوا
 وَتِي وَرَنَائِي ۚ وَاَوْفُوا بِالْعَهْدِ اِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ۝۳۰ وَاَوْفُوا
 الْكَيْلَ اِذَا كَلْتُمْ وَاَوْفُوا بِالْقِسْطِ اِنَّ الْمُسْتَقِيمَ ذٰلِكَ خَيْرٌ
 وَاَحْسَنُ تَاْوِيْلًا ۝۳۱ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ اِنَّ السَّمْعَ
 وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ اُولٰٓئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ۝۳۲ وَلَا تَمْسَسْ
 فِي الْاَرْضِ مَرْحًا اِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْاَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ
 طُوْلًا ۝۳۳ كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئًا عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرًا وَاَهْلًا ۝۳۴ ذٰلِكَ
 مِمَّا اَوْحٰى اِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۚ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا
 اٰخَرَ فَتَلْقٰى فِيْ جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُوْرًا ۝۳۵ اِفْصَحُّوْا لَكُمْ رَبُّكُمْ
 بِالْبَيِّنٰتِ وَاَتَّخِذْ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ اِنَاثًا اِنَّكُمْ لَتَقُولُوْنَ قَوْلًا
 عَظِيْمًا ۝۳۶ وَاَتَّخِذْ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ جُنُوْدًا وَاَتَّخِذْ مِنَ
 الْاِنْفُوْرٰٓ ۝۳۷ قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ اِلٰهَةٌ كَمَا يَقُوْلُوْنَ اِذْ لَا يَتَّبَعُوْا
 مَكْرًا وَاَتَّخِذْ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ جُنُوْدًا وَاَتَّخِذْ مِنَ الْاِنْفُوْرٰٓ ۝۳۷ قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ اِلٰهَةٌ كَمَا يَقُوْلُوْنَ اِذْ لَا يَتَّبَعُوْا

مذہب ۳

ول یعنی بتیم و مال و دست مجنات البت ان آئی مال و حفاظت و نگہداشت و دوزواہی مقصود بہریت تو ماں ایشی و ہجے کے نیست انت و ہدیہ
 یہوتی ورنائی و سر بوت ووت نفع و نقصان زانگ و لگات آئی مال و ہمانی حوالہ و بکن ات۔ وک ماں ایشی و کلیں عہد داخل انت توڑی گوں اللہ
 کنگ بہرنت یا گوں بندھاں شرطیکہ شرع و پورہ در مہنت۔ حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت کہ کتے و راقول و صلح و قرار دیان و بد عہدی کنگ و چہ آئی و بال
 انسان و سرائم و کیت۔ وک یعنی مک مجنات مان مای و تور و کمی کنگ و چہ نظام در ہم بہر بیت و اجہ شعیب و قوم و ہلاکت و قصہ پیسیرا باز جاگہ بیان
 بوٹنگ آئی مسزین عمل گناہ ہے بیان کنگ بوٹنگ۔ مان روایتان انت کہ ہر کسے بہرک حرامے و سراقدرت حاصل کنان و محض خدا و ترس و و تار ابرایت
 تو خدا تعالیٰ مال ہے دنیا و چہ آخرت و پیش آثر انعم البدل عطا فرمائیدیت۔ وک یعنی دغا بازی و سوب بس اول سر انت پدا مردمان و معلوم دار یوان و گوں
 آئی سار و بار نہ کن انت، سر جہیں حتی و دیوک در ستاں
 دوست بہر بیت اللہ آئی تجارت و شتر برکت عطا کنت۔
 وک یعنی بے تحقیق و خبر و پورہ پ و در مکن انہ آئی و
 کور کائی زندگی و بکن۔ مردم و لازم انت کہ گوش جم
 دل و دماغ و کارگران و بقدر کفایت پٹ و پول
 کنان و سخن پورہ پ و در کنت یا عملے بکنت
 اشکتگیں خبرانی سرائوں بے تراگی و یک ناہودگیں
 فیصلہ مدنت یا عمل در آمد بنا و مکنت ماں ایشی و
 دروغیں گواہی و یک غلطیں تہمت جنگ بے تحقیق
 چیزان و اشکنان و بیگے و راستوں کنگ یا ماں دل و
 بغض و عداوت قائم کنگ ماں پت و پیر کی راہبندانی
 تقلید و یارم و رواجانی پابندی و شرع و برخلاف و
 نا حقیں خبرانی بابت و در اٹنگ نہ دینتگیں یا
 نہ اشکتگیں چیزان و دینتگیں یا اشکتگیں گوشنگ
 وغیر معلومیں چیزانی نسبت دعویٰ کنگ کہ من زانا نش
 اے تمامیں صورت ماے آیت و چہ کایت، یاد
 دارگ بہر بیت کہ ماں قیامت روج و تمامیں اعضا یانی
 سوال بہر بیت کہ تو اشان و کجام جاگہ کار مرز کنگنت
 ناہودگ و تو اشان استعمال نہ کنگنت وک یعنی
 متکبرانی رفتار و روگ انسان و زیب نہ دنت پادان
 جنان و نہ آزمین و ترکینت کنت نہ چہ گردن لک
 کنگ و سینگ و ترنداران و ہمنکر بالاشت نہ
 کتے کہ گوں کواں ہمسری بکنے گڈ اچش کمزوری
 و بے وسی و جاور و تارا اینکر بالاکشگ و چہ ترا
 جے سبت رست کنت۔ وک یعنی ہما خبران کہ بالا
 مہن کنگ بوٹنت بہ چوشین کارانی کنگ و تھی رت
 وئی بیزاری و اظہار و کنت۔ بے ڈول و ہر ج کارے و
 کنگ و حکمی داتگ یہ آیانی نہ کنگ و وئی بیزاری
 اظہار و کنت۔ وک یعنی ہر زا ہر ج مزین قیمتی ہیں
 نصیحت بیان کنگ بوٹنت اے ہا علم و حکمت و
 ہیل عادتانی برہناکی و گپ انت کہ اشان عقل
 سلیم قبول کنت کہ اشان بہ وحی و برکت و نبی ائی و
 طرف و بلا واسطہ و امت امتیہ و ننگ و بواسطہ واجہ
 پیغمبر دیم دیگ بوٹنت۔ وک ہر زا بیان بوٹگیں
 نصیحتانی بیان چہ توجید و بکن کنگ بوٹنت۔
 لَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُوْمًا

مَحْدُوْلًا۔ آخر و ہم توجید و ننگ و دگوش گور کنگ بوٹ ناکہ و انوک سر بہر بیت کہ تمام نیکیں کارانی آغاز و انجام خالص توجید و بوگ لوٹیت۔ وک یعنی
 بکنے خبر کہ بہ خدا و اولاد توجیز کنگ و پیدا اولاد بہن جنین چک کہ اشان و شہا پرتا ہم شات نہ کن ات اے یک مزین گرانہیں گستاخی آیت۔ وک یعنی قرآن
 کریم گوں شر شرین سر حالان و گوں رنگ برنگیں دلیلاں اے مشرکان و ہم تراپ دنت بے نصیحت حاصل کنگ و بدل و اے بد بخت زیات سہنت و
 کینت و مثل وحشی و سر و تچخت۔ وک یعنی اصنام (بت) وغیرہ کہ اشان و خدائی شریک و الوہیت و حصہ دار و ک قرار دینت۔

وہ یعنی غیر غلامی، پرچاپروت، سناٹا بکننت درست یک راہ بان، خدا تعالیٰ، بادشاہی، تخت، راجہی، اش بکرتیں۔ اگن گوشگ بہ بیت کہ
 عرش، خدا بند، مقابلہ، اشانی زور نہ روت تو یک عاجز و بے وسوس مخلوق، عبادت کنگ، مسترس، احمق، انت یا اگن ہما معبود و عرش، خدا بند،
 وشنود کنگ، لوٹنت با قرب، حاصل کنگ، دماغ انت تو پہ آیانی پرستش کنگ کان ہنگت زیات ضروری بوت کہ خدائے اکبر، رضا مندی، لوٹوگ
 بہ بنت و لیکن خدائے بزرگ، تمام بنیانی زبانی و انسانی فطرت، معرفت، چہر شکر، وقتی کاملین بیزاری ظاہر فرمائینگت بداحیرانی گیت ایت کہ
 اے احمق کور کانی کجام راہ، کام جنان، روگا کنت۔ وک ہر یک مخلوقے کون زبان یا حال، آئی یا کی و خوبیان، بیان کنت، لے شما اثر اسرید نہ بیبت
 توری اشی سوٹ بے فکری و بے زانگی بہ بیت یا ہما قوت، ہور کی بہ بیت کہ چہ آئی ذریعہ، لہتیں مخلوقات، عالی تسبیح اشکنگ و فہمگ بنت و اگن کتے سر پید

الی ذی العرش سبیلاً ۳۱ سُبْحٰنَہٗ وَتَعٰلٰی عَمَّا یَقُوْلُوْنَ عُلُوًّا
 کنگ ات عرش، واجہ، نیمگ ایک رہے، پاک انت و بالاتر انت چہ آیانی خیران بے اندازہ
 کبیراً ۳۲ تَسْبِیْحٌ لَّہٗ السَّمٰوٰتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِیْہِنَّ
 بلند۔ آئی، پاک، بیان کن انت ہفتیں آسمان و زمین و ہر کسکے ماں آیانی تہا بہ بیت
 وَاِنْ مِنْ شَیْءٍ اِلَّا لَیْسَبِحُ بِحَمْدِہٖ وَلٰکِنْ لَا تَفْقَهُوْنَ تَسْبِیْحَہٗمْ
 و ہج چیزے نیست انت مگر اے کہ آئی ہفتا گوشیت لیکن شما نفہمت آیانی وانگاک
 اِنَّہٗ كَانَ حَلِیْمًا غَفُوْرًا ۳۳ وَاِذَا قَرَأْتَ الْقُرْاٰنَ جَعَلْنَا بَیْنَکَ
 بیشک ہما و تہا او بار کتوک بخشوک و وقتیکہ تو قرآن دانے کنیں مادر میان تو
 وَبَیْنَ الَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ جَآئًا مُّسْتُوْرًا ۳۴ وَجَعَلْنَا
 و در میان ہما کسان کہ نمٹنت ماں آخرت ایک دیہمانی پوشیدیں وک و ایرکنیں
 عَلٰی قُلُوْبِہِمۡ اَکِنَّۃً اَنْ یَّفْقَهُوْہٗ وَفِیْ اٰذٰنِہِمۡ وَقْرًا وَاِذَا ذُکِّرْتَ
 یہ آیانی دلانی سرا پردہ تاکہ آئینا مفہمت و ماں آیانی گوشاں گرانی و وقتیکہ یادینے
 رَبِّکَ فِی الْقُرْاٰنِ وَحَدَہٗ وَلَوْ عَلٰی اٰذْبَارِہِمۡ نَفُوْرًا ۳۵ نَحْنُ
 و تی پروردگار ماں قرآن، تہا ہستمانترینت تچنت پر ترشتی وک ما شر
 اَعْلَمُ بِمَا یَسْتَمْعُوْنَ بِہٖ اِذِ یَسْتَمْعُوْنَ اِلَیْکَ وَاِذْہُمْ نَجْوٰی
 زانیں یہ ہما مطلبیا کہ آگوشا وک و وقتیکہ گوشاں دارنت یہ تہی نیمگا و وقتیکہ مشورہ کنت
 اِذِ یَقُوْلُ الظَّالِمُوْنَ اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا رَجُلًا مُّسْحُوْرًا ۳۶ اَنْظُرْ
 ہما وقتیکہ گوشنت اے ظالمان شما پر ویا نکنت مگر یک جبار و کنگیں مردیے وک بچار کہ
 کَیْفَ ضَرَبُوْا لَکَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوْا فَلَا یَسْتَطِیْعُوْنَ سَبِیْلًا ۳۷
 چہ ہما بیان کنت پر تو مثالان و آگار بوتنت نوں آدر گہت نکنت راہات
 وَقَالُوْا اِذَا ذُکِّرْنَا بِمَا کُنَّا فَعَلْنَا مَآ وَرَفَاتًا ۳۸ اِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ خَلْقًا جَدِیْدًا ۳۹
 و گوشنت کہ چہ وقتیکہ ما ہڈ بئیں و ریزیں پدما نو کیں مخلوقے بئیں دوبارہ چست بئیں وک

بوغ و با وجود قبول دارمبیت یا بہ آئی لوٹ و رو و
 عمل مکنت تو اے سر پیدی ہم ناسرید بوگ و حکم
 داخل انت۔ وک یعنی تمام مخلوقات ہما ذات
 پاک، بیان بکننت و شما پرانی، شریک، اولاد و
 جنین چکت بہ نامین ات۔ اے ہنچیں گستاخی
 ات کہ شما ہما دمان، ہلاک کنگ، بتو تین ات و لیکن
 آذات بہ سوٹ، وقتی حلم (بردباری) و چو اشتاپ
 نہ گہ بیت و اگن کتے تو بہ کار بہ بیت اثر ا معاف کنت۔
 وک ہر کس کہ آخرت، نہ مثبت و وقتی نیک و بدیں
 انجام (آسر) و فکر، مداریت آپر چاہہ نصیحت
 نیمگ، و دگوش گور بکننت و ہدیکہ آثر ا و تی نجات
 فکر مہبت نہ نجات یا و کیں پیغمبر، احوال و قولانی تہا
 فکر کنگ و داں رسول، دربار، سر بوگ، ضرورت
 چون ماریت بس ہے آخرت، سر، ایمان نہ یارگ
 و چہ انجام، بے فکری ہما معنوی پردگ انت کہ یہ
 ہے شخص و نبی و در میان، لک کنگ بیت۔
 وک ساری و داں پیغمبر، صداقت، سر نہ بوگ
 ذکر و بیان ات اد، داں قرآن فہمی رسالی حاصل
 نہ کنگ، بار و بیان انت۔ یعنی ماں اے قرآن
 مزین قوت دار و کیں اثر ہست انت بلے پہ کافرانی
 سر، آئی، اثر ہیج نہ بیت اشی سوٹ ہمیش انت
 کہ ماں در میان، پردگ لک انت، چہ آفتاب
 کل جہان روشن بیت و لیکن اگر یک شخصے ماں تہ خانہ
 تمام دروازگ و نا کان، بند کنان، بندیت بلکیں
 و تی چمان، ہم بند بکننت تو بہ آئی حساب، آفتاب
 روشنی چ جاگہ، تالان نہ انت۔ وک یعنی و ہدیگر
 بہ نفع و سیت گرگ، نیت، اشکنگ نہ لوٹنت تو
 تو ہنچش بز ان کہ نہ اشکننت۔ (تنبیہ) خدا تعالیٰ
 ہر چ حجاب یا پردگ وغیرہ اشانی نصیب، گرتنگت
 اے ہما انت کہ اشانی وجود، آیانی گوں مزین و شنوری
 و ہر بندگ، پر و ناسناٹا کرتگت و قالوا فلوینا
 فی اکتہ ممّا ندعو ننا الیہ و فی اذنا و حذر
 و من بئیننا و بئینک حجاب فاعمل انسا
 عاملوں (حمر السجدہ رکوع ۱) آخرت و سرا
 ایمان نہ یارگ و چہ و تی آسر، بے فکر بوگ یکیں خدائے
 ذکر، بڑنی بوگ۔ گوں پیغمبران مسخرہ کنگ اے

ہما چیز انت کہ اشان حجاب کناں و و قہر صورت اختیار کنت و چونکہ ہر چیز خالق خداوت انت پیشکا اشانی خلق، نسبت ہن بہ آئی نیمگ، کنگ
 بیت وک یعنی چہ یکیں خدائے ذکر، بڑنی بوگ، سٹ کنت و جو وحشی جانور، پشت دیان، چنت البت آیانی معبودانی تذکرہ بیبت تو سگ
 گل بنت و اذ اذکر اللہ و حدہ اشانت قلوب الذین لا یؤمنون بالآخرۃ و اذ اذکر الذین من ذویہ اذ اھو یستبشرون
 (نور رکوع ۵) وک یعنی چہ گوشدارگ، نفع گرگ مقصود نہ انت محض ٹٹولی کنگ اشانی مراد انت کہ آئی ذکر دیا پیدا کنت۔ وک یعنی قرآن
 و پیغمبر خیران، اشکنان، و اثر بوتنت پداوت ماں و ناسور و صلاح اش کت کہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم، بار و، چہ گوشگ لوٹنت آخر گوشنتش کہ اے مرد
 سرا جادو، اثر کنگ یعنی چہ جادو، اثر، مرد مجنون انت۔ دماغی بر و بر کار نہ کنت (العباد باللہ العظیم) لہنیں، ادا مسخرہ بہ ساحر، معنی، زرتک

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ۝۱۰ أَوْ خَلْقًا مَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِهِمْ
 بگوش کہ شما بیت ڈوک یا آسن یاد کہ مخلوقے ہنوشیں کہ آئیلا من حساب کنت
 فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۝۱۱
 ما وئی دلا۔ پدانوں آگوشنت کہ کے دوبارہ پیدا کنت مارا بگوش کہ پیدا کنت شمارا اولی براف۔
 فَسَيَنْغَضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قَوْلُ
 پدانوں آگوشنت یہ تی تمگا وئی سران و گوشنت کہ اے کدیگ بیت ف بگوش
 عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ۝۱۲ يُؤْمِرُكُمْ بِهٖ فَتَسْتَجِيبُونَ
 شاید کہ آنزیک بہ بیت فک روچیکہ توارجنت شمارا پدا تجان بت کایت
 بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ أَنَّ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ۝۱۳ وَقُلْ لِعِبَادِي
 آئی تعریف کنانا ڈکمان کنت کہ دیر ننگ شمارا مگر کتے ف و بگوش منی بندیان کہ
 يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمُ الرِّيبَ ۝۱۴
 ہما خبرا بکنت کہ آشر ترانت۔ شیطان جنگ پیداگ کنت آئیانی درمیان۔ بیشک
 الشَّيْطَانُ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا ۝۱۵ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ
 شیطان انسان ظاہرا ظاہرین دشمنے فک شے رب شرزانت شمارا۔ اگر
 يَشَاءُ يُحَمِّدْكُمْ أَوْ يُشَاقِقْكُمْ وَهُوَ مُبَصِّرٌ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۝۱۶
 بلوٹیت پر شمارا کنت و اگر بلوٹیت شمارا عذاب دنت۔ و مادیم ننگ تراپہ آئیانی سرا ذمہ دار و
 وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ
 وئی رب شرزانت ہما کسان کہ ماں آسمانانت و ماں زمینانت۔ و ما سرا فضل کنگ بہتے
 النَّبِيِّينَ عَلَىٰ بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ۝۱۷ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ
 پیغمبران پر دگ بہتے سرا و مادات داؤد را زبور ف بگوش تو ار پر بیت ہمایان کہ
 زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ۝۱۸
 شمارا کنت بغیر چہ اللہ نون آئیانا اختیار نیست کہ دور بکنت تکلیف چہ شمارا نہ کہ بدلی بکنت فک

منزل ۳

بزاں آئی خبران و جادو و اثرمان انت (تنبیہ) چہ لفظ مسحور و ہرچ مطلبہ آوا جہاں گینگ ات چرائی و نفی اے لازم نیکت کہ نبی و سرکے و
 سحر و ماں کتام درجے و عاضی طور و ہن اثر بیت نہ کنت اے آیت مکی انت۔ ماں مدینہ و واجہ و سر اہود و جادو و کنا نینگ و قصہ ماں صحاح و
 مذکور انت کہ آئی اثر داں لھتے روج و ایوک ہمنکر بوت کہ ماں لہتیں دنیاوی کاران و کدی کدی واجہ پیغمبر و ذہول بوتکت یعنی شمو شنگ۔
 فل یعنی برے شاعرش گوشنگ برے جادوگر برے نجومی برے مسحور یا مجنون غرضیکہ چپ و چوٹیں خبر کنوک انت یہ خبرے سرا
 نہ اوشتا بکنت ہر وہدے ہرچے دپ و دراحت در شانش کت حقیقت ایشنت کہ جد و جہد و باوجود لوگ و طمانی و چشیں یک راستہ بہ آئیانی دست
 نہ کپت کہ آئی سرا گام جنان و آماں و فی شیطانی مقصد و کامیاب بہ تیننت فک واجہ پیغمبر و سرا مسحور و مجنون یا شاعر وغیرہ و مثالان مشک و حیران
 کنوکیں گئے ات بے چریشی و زیات حیرانگی و قابل
 ہما دلیل انت کہ (معاذ اللہ) واجہ و مسحور و مجنون
 ثابت کنگ و اشان پیش کتکت کہ آئی خلاصہ چوش
 ات کہ چہ مرگ و بعد ماگن دین کہ انسان و بدن سترایت
 و اسپیشیں ہڈ پشت کنت، لھتے روج و پدا ہم
 ریزہ ریزہ بنت و گوں خاک و اوار بنت، آئی ایک
 ہوشمندیں مردے چوش تجوز کت کنت کہ اے بڈانی
 چورہ و خاک و ریزہ پدا دوبارہ زندگ بیت کنت و
 انسانی حیات ماں شنگ و تالانیں ذرہاں پدا و اتر کنت
 اگن پیغمبر چوشیں نہ بوتکیں خبرے و بکنت تو خود چوشی
 ثابت بیت کہ (العیاذ باللہ) آئی دماغی صحت برور
 نہ انت۔ ہے صفحہ و فوائد ف یعنی اے
 ریزہ و جورا و ابہر جا و رے یک انسانی لاش ٹیکنت کہ
 ماں آئی و پیش و زندگی ماں بوتگ و ماں خاک و جزو
 ذرہاں ہن حیات و اثر و پیداگ بوگ چندان
 مشکل نہ انت من چریشی و ہم زیات شمارا اجازت
 دیاں کہ ہڈانی چورہ اقالے اگن ممکن بیت تو شمارا
 ڈوک یا آھن و تارا جوڑ بکن ات کہ اشان حیات
 اثران و قبول کنگ و چہ بلکل زہر نظر و کایت
 بلکیں کجام یک چھینیں سکیں چیزے جوڑ بان و تجربہ
 بکن ات کہ آئی زندہ بوگ چہ آسن و ڈوک و ہم
 زیات مشکل معلوم بہ بیت حتی کہ جسم موت بڈان و
 بچارت کہ آقا در مطلق و شمارا زندہ کنگ چوش
 آسان انت۔ ف ہما ذات و شمارا اول سر و چہ
 خاک و یا چہ نطفہ و پیداگت و بے عقلیں چیزے سرا
 انسانی روح و پدا کت آئیانیوں ماں آئی قدرت
 نہ منت کہ خاک و ذرات و متکیں لاش و ریزہ ٹیکیں
 و تاران و جمع کنان و دوبارہ زندگ عطا بکنت۔
 ف یعنی گوں کلاگ و ٹٹولی و سر و چنڈینان و
 گوشنت کہ بلے واجہ ابد بوداریں ہڈانی تہا ساہ
 کدی ماں بیت۔ فک قیامت و راستیں وقت
 حق تعالیٰ و نہ گوشنگ البت آئیوکیں و ہد و
 نرکیں روحان آئی ایک و امید دارگ بیت کنت
 چوش بگوش کہ دنیا و باقی عمر حرائی کم تر انت کہ ہمنکر
 گوشنگ۔ و یعنی وہدیکہ چنڈا و ٹیک و توار پر جنگ
 بہ بیت ماں یکیں ہنگل و تمامیں مردگ چہ زہرے

درکیان و ماں حشر و میدان و حج بیت کسے و راسر تابی و طاقت نہ بیت ہریک انسانے او ہد و فی فرما بنداری و ظاہر کنان و خدا و حمد و تعریف کنان و محافل
 بیت اگر چہ کافر و اہد و اضطرابی حمد و ثناء چہ حج سوت حاصل نہ بیت ماہتیں روایتان انت کہ بہ مؤمنانی زبان و اے الفاظ بنت الحمد لله اذہب عنا
 الحزن۔ فک یعنی ہنوں پرانی اشناپ کنگا کنت او ہد و اندازہ کن ات کہ ماں دنیا و زیات دیر و ماہنوں ٹیکیں پنجاہ صد سال آہزارانی سال و دیما چہ حقیقت
 دارنت (موضع القرآن) لہنیں و گوشنگ کہ ترس و خوف و زیادتی و وجہ و دنیا و زندگین معلوم بیت یا نغز اول و نغز ثانی و مباحی و چونکہ عذاب نہ بیت اے
 درمیانی مدت و کین خیال کنان و گوشنت من بعثنا من مرقدا (یسین رکوع ۴) فک مشرکانی جہالت و لوگ ٹالیان و اشکنان و ممکن ات کہ کجام مسلمانی
 نصیحت و ہم و تراپی و دہر و کیں دل تنگ بہ بیت و ترندی و بکنت ہمیشکا مسلمانان نصیحت کنگ بوت کہ گپ و رپ و ہد و کجام ترندی و دل آزاریں بہ بند

اختیار ممکن ہے چنانچہ پریشی، فائدہ، بدلہ، نقصان، بیت، شیطان، دومی، سکین، دیان، جنگ، و فتنہ یاد کنت پدماں گوشداروک، دل، یک ہیچیں ضد و گنتے قائم بیت کہ سر بد بوگ، باوجود آناسر بدی در شان کنت۔ ۵۱ یعنی ہم بکنت ایمان، توفیق دیان، یا عذاب بدنت در حالت، کفر، مرگ دیان۔ حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت ماں مذکرہ، حق پرست پریشی، تلوسیت کہ دومی مخالف ٹک حق، پنجکس راہ، قبول دار نہ بیت ہمشکا فرمان کنت کہ شما آئی ہدایت، جواب دار نہ ات اللہ بہتر زانت ہر کس، بلو طیت راہ، شون، ذنتی۔ ۵۲ یعنی ماہ و وقی احاطہ کنوئیں علم، روء، گوں ہر کس، معاملہ گنیں ہر کس، مناسب زانتیں چہ مردماں آئے پیغمبر جوڑ کر تیں۔ پداہ پیغمبر، مالو طرات آئے اید کہ پیغمبرانی سراجزوی یا کئی فضیلت دات۔ واج شاہ نبشتہ کنت یعنی بہتیں نبی اتنت کہ (امت، زیادہ ہیں ناشریانی سراج کار) دل تنگ بو تنت۔ شے حوصلہ چرایاں زیات کنگ بو تگ و تراد رہستانی سراج فضیلت حاصل انت ہمشکا شے و ش اخلاقی بہ وقی اعلا یں مرتبہ حساب، بوگ

لو طیت و پدا خصوصاً داؤد علیہ السلام، ذکر فرمائیںت چیا کہ آئی دوئیں داروک ات جہاد ہم وزبور ہم بہ سر بد کنگ، (وقی الحدیث کان لا یفتراذ الا فی) ہم سر دوئیں جہاد ہم موجود انت، قرآن و جہاد، بہتیں، کوششنگ کہ ادا، زبور، ذکر، کنان، واجہ نبی، کئی فضیلت و امت محمدیہ، شرف و فضیلت، طرف، اشارہ داتگ ہر چاکر واجہ، خاتم الانبیاء و اے امت، اشرف الامم بوگ، زبور شریف، ہمشکا تک شامل انت، "ولقد کتبنا فی الزبور من بعد الذکر ان الارض ینبھا عبادی الصالحون" (انبیاء، رکوع ۷) یعنی محمد صلی اللہ علیہ وسلم و ائمہ المرجمتہ۔ واک یعنی خدا و ہما ذات انت کہ ہر کس، بلو طیت عذاب بدنت کہ ہر کس، بلو طیت آئی سراج ہرانی بکنت ہر کس ہر قدر بلو طیت اید گران سراج فضیلت بدنت آئی قدرت کامل و علم چپ و چاکر دے جاوران، بہ وقی گیر، یاروک انت، نور باریں مشرک ہمایان، نور پر بکنت کہ آیان، بہ وقی زانگ، خدائش جوڑ کر کنت آبا چرایاں یکے ہم چشیں یکا یں اختیار داریت کہ شے یکے تکلیف، دور بکنت یا سبکی بکنت یا چشے سراج دور بکنت، دگرے، سراج بدنتی گڈا چشیں عاجز و بے وسبب مخلوق، معبود قرار دیگ چون روایت کنت۔ ۵۳ صفحہ، فوائد دل ماں بخاری شریف، روایت انت کہ لہتیں مردمان ماں جاہلیت، دور، جناتی عبادت گرتنگ آجن مسلمان بو تنت و اے عبادت کنوک بہ وقی جہالت، سراج قائم مانندت بہ ہمایانی حق، اے آیت نازل بو تنت لہتیں کوشنت کہ جن ملائکہ مسیح و عذیر و غیرہ، پرستش کنوک درست مریشی، شامل انت مطلب ایش انت کہ ہما کسان، شما معبود و مرد گار زانانہ، آیان، نور پر جن ات آوت وقی رب، زیات، چہ زیات قرب حاصل کنگ، شوباز، انت آیانی جہاد بوگ، پہلے مطلب، انت کہ خدا، نتریکے حاصل کنگ، ہما کئے بازی، بارت، چرایاں ہر کس زیادہ مقرب انت ہما زیات قرب الہی، طلب گار انت و پدا فکر جنت کہ چہ در ستاں زیات کجما مقرب بندھے، دعاء و غیرہ، حصول قرب وسیلہ جوڑ بکینیں گڈا و ہدے شے جوڑ کر تگیں معبودات، بہ خدا کے پاک، گورے، اے حال انت تو نوں شما فیصلہ کن انت کہ خدا تعالیٰ، و شونود دارگ داں کجما ہدے، ضروری و لازمی انت چہ غیر اللہ، بندگی، نہ خدا راضی بیت نہ ہما کس کہ شما آیان و شونود کنگ لو ط ات (تنبیہ) ماں "توسل" و "تعبد" فرق ظاہر انت پدا توسل ہم داں ہما حد، مشروع انت داں جدے، کہ شریعت، آئی، اجازت داتگ۔ ۵۴ یعنی غایت قرب، باوجود آیانی اُمیتاں گوں حق تعالیٰ، مہربانی و ابنتہ انت و چہ ہما عذاب، مہدم بہ ترس و لرز، انت آشر زانت کہ ہنک قسم، نفع دیگ یا ضرر، دور دارگ بکین خدا، اختیار، ۵۵ اے آیت، مطلب باز ڈول، رگرگ بیت کنت۔ (الف) دنیا، ہر یک میتے عظیم الشان گناہانی پاداش، چہ قیامت، پسر عذاب دیم دیان، بلکل تباہ و برباد کنگ بیت یا الگن گناہ مزین درجہ، نہ بنت ماں دومی درجہ، جوڑ مانی سراج چہ عام ہلاکت، کم یک ترندیں عذاب، آمینتگ، نازل کنگ بیت۔ نوں گڈا چشیں میتگ کجا پشت

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيُرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَ رَبِّكَ

دیما ترانت ک اُمیت کشت آئی مہربانی، ترسنت چہ آئی عذابا۔ بیشک ہی پروردگار عذاب کان محذورا ۵۴) وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۵۵) وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوْلُونَ وَ أَتَيْنَاهُمُ الذُّلَّةَ مَبْصُورَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ۵۶) وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا السَّرْعَ يَأْتِي أَرَبِكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنَحْوَهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ۵۷) وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتُ طِينًا ۵۸) قَالَ أَرَأَيْتَكَ

ہما کساں کہ اے آیانا تو ار پر دینت آوت شوباز کنت بہ وقی رب، دربار، رسگا ذریعے کہ کجما ہندہ اقرب ویرجون رحمتہ، و مخافون عذاب ربک، دیما ترانت ک اُمیت کشت آئی مہربانی، ترسنت چہ آئی عذابا۔ بیشک ہی پروردگار عذاب کان محذورا ۵۴) وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۵۵) وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوْلُونَ وَ أَتَيْنَاهُمُ الذُّلَّةَ مَبْصُورَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ۵۶) وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا السَّرْعَ يَأْتِي أَرَبِكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنَحْوَهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ۵۷) وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتُ طِينًا ۵۸) قَالَ أَرَأَيْتَكَ

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

کینگ کہ آپ ازل تا ابد گناہ مکنت نہ یک آفتی و گرفتار بونگ (ب) چہ قیامت و پیش تر ضروری انت کہ یک میتگے و طبعی موت دیم دیان و بر باد کنگ بہ بیت یا کجام سکین آفت و بلاھے و گرفتار بہ بیت طبعی موت و رد کہ آجہ تعزیر و رنگ و ہورک (خالی) بہ بیت۔ لفظ (ہلاک) و اطلاق چہ قرآن و حدیث و ثابت انت۔ حتی اذ اهلك قلت لئن تبعث الله من بعدہ رسولاً (المؤمن رکوع ۴) و فی الحدیث کلمہ اهلك نبي جاء نوح (آخر ج) کافران ہر یک میتگے یا چہ قیامت و پیش و فی مزین جرمانی بدل و نابود و تباہ کنگ بیت یا کجام نہ کجام وقت و (یعنی چہ قیامت و پیش یا زندہ) سکین عذاب و نام و چشیت بہ جاورد و ہر ج معنائے گرگ بہ بیت مقصود چہ آیت و تعزیر انت چوش بگویش ہر چیکہ پسر افرمائینگ «ان عذاب ربک کان محذوفاً» ادا آئی و وقوع و حال دیگ بوت۔ وک یعنی اے فیصلہ بلکل پکا و یقینی انت کہ چیزیکہ ماں خداوند کریم و زانگ (علم) و گیش و گوار بونگ و ماں لوح محفوظ و نبیسگ بونگ، سچ طاقتے آرا جات گت نہ کنت۔ واجہ شاہ صاحب و نمشتہ کنگ «نمک شہر و بازار و مردم یک بزرگے و پرستش و کنت کہ ما آئی رعیت این و ماں ہما نی پناہ و این۔ بلے وقت و سر اس پناہ نہ دنت» «لا عاصوا الیق من امر اللہ الامن رجس» و ماں حدیث و انت کہ مکہ و مردمان چہ واجہ نبی و لھتے نشانیاں و طلب کنت مثلاً اے کہ کوہ صفا و طلاہ جوڑ بکن یا چہ مئے چپ و چاگرد و کوہان و دور کنز بنیان و زمین و کشار و قابل ہموار کنگ و غیر ذالک۔ اے کاران و کتے گڑا ماتئی سرا ایمان یاریں۔ ہمیشی سرا اے آیت نازل بوت یعنی چشیں فرمائشی نشانیاں پیش دارگ پہ خدا و ہج گران نہ انت و لیکن پیشی مردمان و بہ ہمایانی فرمائش و روئے نشان پیش دارگ بونتت پدا ہم قبول دار نہ بونتت بلکین ماں سرکشی و ہنگت دیما شنتت آخر خدا و سنت و روئے آئی انجام چوش بوت کہ بالکل نیست و نابود کنگ بونتت نوں اگن شے تمام فرمائشاں تمام کنگ بہ بنت و خدا زانت بلکین شے کرداران ظاہر انت کہ پدا ہم منوگ نہ ات تو خدا و سنت و روئے آئی انجام ہلاکت و بر باد ی بونگ لوٹیت کہ اے اے امت و حق و مصلحت و حکمت و برخلاف انت۔ خدا تعالیٰ و ارادہ اے آخری امت و بابت و چوش نہ انت کہ گوستگس راج و قومانی ڈول و عذاب و دیم دیان و بلکل تباہ و نیست و نابود کنگ بہ بنت پیشی امتان و نشانی و پیش دارگ ہمیشکا جائزہ قرار دیگ بونگ کہ آیانی بالکل تباہی بہ خدا و گور و چندان ارزشے نہ داشت و پدا زندہ آ یو کین امت و راجزے نمونگ پیش دارگ ات کہ فرمائشی نشان لوٹو کانی حشر چوش بیت چنا چماں اے آیت و ہمانا رنجی مثالی طرف و اجمالی اشارہ فرمائنت کہ اگن فرمائشی نشان و گندگ و پدا تکذیب کنت و یقیناً کنت تو ہر ج انجائے پیشی مردمانی بونگت ہما شے ہم بیت لیکن خداوند و حکمت انرا نہ لوٹیت کہ شتابہ اے پیا تباہ کنگ ببیت لہذا فرمائشی نشانیاں دیم دیگ موقوف کنگ بونگ۔ وک قوم نمود و چہ حضرت صالح و درخواست کنگ ات کہ چہ فلاں کوہ و ٹامہ و یک مادگس اشترے در بکن! واجہ خدا و درکت مگر اشی و گندگ و باوجود آیایں و فی ہم بند کنتت و قلبی بصیرت حاصل کنگ و بدل و پے ظلم و ستم و لاکش بست چنا چماں اشتر اش گشت و حضرت صالح و کشاکش و زندہ بونتت آخر ایشی انجام درستان و معلوم انت نبیسگ و ضرورت نہ انت ادا «ان کذب بہا الا و لئون» و یک نمونگے پیش دارگ بوت وک یعنی ہدایت دار و مدار پہ نشانیاں گندگ و سرانہ انت۔ غیر معمولی نشانیاں دیم دیگ و مقصود ایش انت کہ زبردستیں قدرت و گندان و مردم چہ خدا و ترس انت و ترسان و بہ ہمانی دیم و سر و بہ سجدہ و بہرنت اگن اے مقصود حاصل بوت و فی الحال اے قوم و راتباہ کنگ ہن مصلحت نہ انت تو محض چہ فرمائشی پورہ کنگ و چہی حاصل انت باقی چہ تحویف و انذار و ردا ہر ج آیت و نشانی و دیم دیگ مصلحت انت آیایں برابر دیم دیان بنت و شاید واجہ نبی و ماں دل و خیال بیت کہ چہ فرمائشی نشانیاں پیش دارگ و کافران ٹوک و ٹالی کنتت و مسخرہ کنتت کہ اگن اے واجہ برحقین پیغمبرے ہوتین تو بہ مئے مطلب و روئے نشانان و پیش داشتگ ات۔ ہمیشکا ماں اے آیت و واجہ تسلاد دیگ بوت کہ کل مردم تہی رت و علم و قدرت و گیر و ٹوک و انت نہ کتے چہ آئی علم و زانگ و در انت نہ چہ آئی قدرت و درشت کنت درست سمائی قبضہ و انت شما آیانی ٹوک و ٹالیانی طرف و سچ و دلگوش گور ممکن ات آتر اچ تاوان دات نہ کنتت شما و تی کار و شوہار و بدیت و آیانی فیصلہ و گپ و بلکل مئے سرا نیلہ کن ات ما زانیں کہ فرمائشی نشان و گندگ و پدا ہن اشان ایمان یاروک نہ انت و چرائی و زندہ مئے سزا و ہلاک بو ان و دگے جاہے چمت ہن نہ کنتت و ما اے ہم زانیں کہ چہ مردمان کجام کساں تباہ و بر باد کنگ و قابل انت و کجام کسانی باقی دارگ مئی مصلحت انت ہمیشکا شما ماں اے گور و چیل و مکب ات اے دست بہ مئے گیر و ٹوک و انت آخر اے مسلمان بنت وک چہ پیش دارگ و مراد شپ معراج و ندرگ انت کہ چرائی بیان و مردم چکا سگ بونتت راستیں مردمان چہ اشنگ و پدا آتر راست زانت و کمزورین یقین دار و کان آتر ادروغ زانت وک یعنی زقوم و درجک (درخت) کہ آئی بابت و ماں قرآن و گوشگ بوت کہ دوزخی آتر اورنت۔ ایمان دار و کان یقین کنت و نابا و ران گوشگت کہ ماں آس و دوزخ و چونکائی سبزین درخت بیت کنت؟ اے ہم چکا سگ ات چہرے دوہیں مثالاں اندازہ بجن ات کہ ماں خوارقی و باور کنگ و ردا اشانی بتانی حال جی ات وک یعنی ہما کساں کہ آیانی دل چہ خدا و ترس و ہورک (خالی) انت چہ ترسینگ و مترس انت بلکین ہنگت زیات ناشری بکنتت چرائیاں فرمائشی نشان و گندگ و ردا حق و متگ و اُمیت کشگ مفتیں خبر ایت وک اے قصہ باز جاگہاں گوستگ ادا اے ہم تراپ دانگ کہ اللہ تعالیٰ و بے قیل و قال و متگ فرشتگانی و ماں آئی و شبہانی ظاہر کنگ شیطان و کار انت۔ اے کافر ہن ہمانی و زندگی کنگ کنتت کہ اے ماں ہر خبرے و چوٹیں و ردیں بحث بنا و کنتت مگر یاد کنگی تران ایت کہ اشانی آسر ہابوگی انت کہ اشانی پیشوا ابلیس لعین و بیت۔

وَلِیَعْنِی مَرْدَانٌ وَبَهْلٌ بَاقِی اَبْدِیْنَ دُرْسْتَانِ ۛ ۛ مَن مَسْحَرِ کُنَاں ہِنچُو شَکَ مَاں اَپسِ ۛ ۛ دِپ ۛ ۛ لَکَامِ دِیَانِ ۛ ۛ آسْرَا قَابُو کَنگِ بَیْتِ گُطَا ہَا کَسِ کَہ آ مَنی دِیَا اَبِی کَر

کمزورانت آسرا بہ منی سرافضیلت دیگ چونکاض
جائز بیت۔ ول یعنی بروز (شکل)، ہمکنہ زورجت
کنے ول زورء بجن اداہن پر تو ویرتی ہماہان
بندی خانہ تیار انت۔ ول یعنی ہما آواز کہ آہ خدای
نافرمانی ۛ طرف ۛ لوٹا ٹنیت کہ چرائی ۛ مراد ماں
دل ۛ وسوسہ پیداکنگ انت و مزامیر (باجا وغیرہ)
ہن ماہشی ۛ داخل انت۔ ول یعنی ول تمامیر
زورء بچکاس و گون سرچیں قوت ۛ لشکر کشی بکن!
ماں معصیت ۛ جنگ کنوک درست شیطان ۛ
سوار و پیادگ انت، جن بہ بنت توری انسان۔
ول یعنی ماں دل ۛ ارمانی مہو آبان ۛ ہک ہما
سکین بدے کہ ماں مال و اولاد ۛ تنی و نڈ ۛ ایر
بکننت یعنی اے چیزان نا جائز رہندہ حاصل
بکننت و ماں نا جائزین کارانش خرچ بکننت۔
ول یعنی شیطان ہرچ سبز باغ پیش داربت چہ
آئی ۛ زورگ احمقین مرد ۛ کارنت آئی تمامیر
وعدہ دغا بازی و فریب انت چنانچہ اے بارو ۛ آ
ونت اقرار کنت ۛ ۛ ۛ وَعَدْتُکُمْ فَاخْلَفْتُکُمْ ۛ
(ابراہیم رکع ۴) ول یعنی کیسہ خدا ۛ سراتوکل و
بھروسہ کنت آئی چشیں کس ۛ کار ۛ شرکنت و آسرا
چہ شیطان ۛ دام ۛ درکنت۔ ول اے خدای
کار سازی ۛ ہک نمونگے پیش کرتگ کہ ایشی ۛ ہک
مشرکے ہن اقرار کنت کہ ابید چہ آئی ۛ دکہ ہچ کس
کار ساز نہ انت۔ ول چہ فضل ۛ مراد روزی انت
قرآن ۛ روزی اکثر گون ۛ ۛ فضل ۛ ۛ لفظ ۛ گوشتگ
چونانی ۛ فضل ۛ معنی گیش ٹیگنت ہمیشکا مسلمان
بندگی پہ آخرت ۛ انت دنیا ۛ ہنچو شکافی دست ۛ
کیبت۔ ول یعنی چہ مصیبت ۛ درکیان ۛ حقیقی
محسن ۛ شمشو کار بیت لھتیں دقیقہ پیش ماں
دریا ۛ جولان ۛ خدای یاد کنکانت تیاب ۛ سرا
گام ۛ ایرکنگ ۛ شرط ۛ ہنچوش بے فکر بوت کہ
ہک ۛ شمشو کار بوت چرنشی ۛ مسترین ناشکری
چے بیت؟ ول یعنی دریا ۛ تیاب ۛ کر ۛ خشکی ۛ
ماں زمین ۛ ایر بدنت مثلاً زمین بچٹ بیت و
زمین ترکان ۛ جو قارون ۛ ماں آئی ۛ ایر بہ بکسات
خلاصہ چوش بوت کہ ہلاک کنگ ایوکا پہ دریا ۛ
جولانی سراموقوف نہ انت۔

هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ
ہے کس کہ تو عزت دارکنگ بہ منی سرا اگر تو منہ مہلت بدیے دان قیامت ۛ روچا گڑ امن آئی ۛ
ذُرِّيَّتَكَ إِلَّا قَلِيلًا ۛ ۛ قَالَ أَذْهَبُ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ
اولاد ۛ کشاں مگر کیے ول فرمائنتی برو پدا ہر کیسہ تہی زندا کپت چہ آیان گڑا دوزخ شے
جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَّوْفُورًا ۛ ۛ وَاسْتَفْزِرُ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ
درستانی سزانت پہ سراجے پوریں ول دہرپین چہ آیان ہرکیا کہ ریبنت کنے
بَصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْبِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكِهِمْ فِي
پہ ول آواز ۛ ول دربر سچ پہ آیان سراتی سواران و پیادگان و آیان شریدار بہو
الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدْتُهُمْ وَمَا يَعْدهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ۛ ۛ
ماں مال ۛ اولاد ۛ ول وعدہ بدے آیان و سچ وعدہ نذرت آیاناشیطان مگر رد گئے ول
إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ
ہما کہ منی بندنت نہ انت پہ آیان سراتی حکومت و تنی رب کافی انت پہ کار ۛ
وَكَيْلًا ۛ ۛ رَبُّكُمُ الَّذِي يُرْسِلُ لَكُمْ الْفَلَكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ
شرکنگا ول شے رب ہما انت کہ تاجینیت پر شما بوجگ ۛ ماں دریا یا ک تاکہ شوہاز بکننت
فَضْلِهِ إِنَّهٗ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۛ ۛ وَإِذْ أَمْسَكُوا الضُّرْفَ فِي الْبَحْرِ
آئی ۛ نعمتاف بیشک ہماوت پر شما مہربان انت۔ دو قنیکہ بیت شمارا سختیے ماں دریا یا
ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا آيَاهُ فَلْيَنْجِحْكُمْ إِلَى الدَّرِّ أَعْرَضْتُمْ
گڑا کارنت ہما کہ شمشو توار ہر بیت اللہ ۛ چہ بغیر پدا وقتیکہ بچینت دری کت شمارا دیم پرخشکیا ہر گرد
وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ۛ ۛ أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ
و انسان مزن ناشکر انت ول چے نون شتابے ۛ بوت چہ اشیا کہ فر و بہارت شمارا ماں خشکی
الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكَيْلًا ۛ ۛ
کناریاف یار ہی بکننت پہ شے سرا گواتے دوک گوارین پدا کننت پر وت یک نگہبانے

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ
قَاصِفًا مِّنَ السَّمَاءِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوكُم
عَلَيْبًا تَبِعًا ۖ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَجَعَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ
وَالْبَحْرِ رِزْقًا وَأَوْقَيْنَاهُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ
خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ۝۴۱ يَوْمَ نَدْعُو كُلَّ إِنْسَانٍ بِمَا كَسَبَ ۖ فَمَنْ
أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يَظْلُمُونَ
فَتِيلًا ۝۴۲ وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَ
أَضَلُّ سَبِيلًا ۝۴۳ وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوتِيتَ
إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَةً وَإِذْ لَاتُخَذُوكَ خَلِيلًا ۝۴۴ وَلَوْلَا
أَنَّ تَبَتُّكَ لَقَدْ كُنْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ۝۴۵ إِذَا
لَا ذِقُكَ ضَعْفَ الْحَيَاةِ وَضَعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُكَ
مَاجِدًا مِّنْهُمْ شَيْئًا ۝۴۶ وَإِن كُنْتَ لَتَافِتًا مِّنْهُمْ شَيْئًا ۝۴۷

مزل ۳

وَلْیَعْنِ بِشَمِّ دِمَائِهِ ضَرْبَةً بِنَارٍ كَمَا جَارَ بُوَانٌ ۖ بِدَامِاں دَرِیَا ۖ سَفَرٌ ۖ سَرَجَرَاتٌ ۖ وَ لْیَعْنِ چہ خدایا دگر کئے جُست و باواست کنت یا کئی طاقت
انت کہ دُمب ۖ کپان ۖ چہ آئی گناہگاری خون بہا ۖ و صول کنت بکنت ۖ و لْیَعْنِ انسان ۖ بیچونیں صورت ۖ نطق ۖ تدبیر ۖ عقل ۖ و ہوش عنایت کنت کہ چریشانی
ذریعہ آونی دنیاوی و آخروی نفع و نقصان ۖ سرحد بیت و ماں نیک و بد ۖ فرق و تفاوت کنت ہر طرف ۖ پرانی بود ناکی راہ ۖ بیچ انت دگر مخلوقات ۖ قابو
کنان ۖ پجریان کار گیت ماں حشکا و گ ۖ جانورانی پشت ۖ یا ایدگہ ہمیں سواریانی توک ۖ سفر کنگ و ماں دریا ۖ بوجیک و جہازانی ذریعہ سفر کنان ۖ و نسی
راہ ۖ بربیت ۖ قسم قسم ۖ جوانیں و رگ گد و پوشاک ۖ لوگ ۖ ماڑی و دنیاوی ایدگہ ساز سامان چہ سوت حاصل کنت چہ ہمے مردمان چہ درستان پیش اشانی
پت آدم علیہ السلام ۖ خدایا ملائکتانی مسجود و آیانی آخری پیغمبر علیہ الصلوٰۃ والسلام ۖ کُل مخلوقات ۖ سردار چوڑ کنت غرضیکہ انسان ۖ حتی تعالیٰ ۖ چہ بازیں رہند

عزت و شرف دیان ۖ و نسی کُل مخلوق ۖ سرفاضلیت
وات ۖ ماں بزرگی رکوع ۖ آدم ۖ بابت ۖ شیطان ۖ
هذا الذی کرمت علیٰ کوشک و ملائکہ ۖ آدم ۖ راجعہ
کنگ پدائی آدم ۖ راجعہ بوجیک ۖ ذریعہ ۖ دریاں سفر ۖ
بزرگ مذکور ات اسے آیت ۖ نبشتانک گوں بزرگی
نبشتانکاں صاف صاف ہمگہ بیچ ۖ «مردوچ» ۖ انت ۖ
تنبیہ ۖ مفسران ۖ اسے آیت ۖ چہ اسے بحث
مشرینتگ کہ ماں ملائکہ و بشر ۖ کئے افضل انت کئے
مفضول انت ۖ لیکن انصاف چوش انت کہ چہ اسے آیت
اسے مسئلہ ۖ گیش و گوار بیت نہ کنت حنفیہ ۖ اسے
چوش نقل کنگ بو تک کہ رسل بشر چہ رسل ملائکہ ۖ
افضل انت و رسل ملائکہ (رسل بشر ۖ درکنان ۖ) باقی
تمام فرشتگان و مردمان چہ افضل انت و عام فرشتگان
عام مردمانی سرفاضلیت حاصل انت و التوا علم ۖ
فک ادا اسے پیش دارگی انت کہ ماں دنیا ۖ چہ فطری
حیثیت ۖ انسان ۖ ہرچ شرف و فضیلت بختگی آئی ۖ
ایشراواں کجام حد ۖ قائم داشت و چکر انت کہ آیای
انسانی عز و شرف ۖ ماں خاک ۖ ادار کنت ۖ خلاصہ
ایش انت کہ قیامت ۖ روج ۖ ہر فرقہ (راج) گوں ہما
چیز ۖ ہمراہی ۖ حاضر بیت کہ آئی اتباع و زندگی کہ تکتی
مثلاً مؤمنانی نبی ۖ کتاب ۖ دینی پیشوایا کا فرانی مذہبی
سردار ۖ مزین شیطان و دروغین معبود کہ اشانی بابت
فرما ینتگی ۖ وَجَعَلْنَا هُمَا أُمَّةً يَدْعُونَ إِلَى
النَّارِ (الفصص رکوع ۴۴) ۖ فک ماں حدیث ۖ انت
«تتبع کل أمة ما كانت تعبد» ۖ ہما وقت ۖ تمام
مردمانی اعمال نامہ بہ آیای سرکنگ بنت یکے ۖ اعمال
نامہ چہ دیما بہ راستیں دست ۖ ویکے ۖ چہ پشت ۖ
بہ چپیں دست ۖ سر بیت ۖ چوش بگوش ۖ اسے یک حسنی
علاستہ آیانی مقبول یا مردود بولگ ۖ زانگ بیت
اصحاب یمین (راستیں دست ۖ اعمال نامہ داروک)
ہما کس بنت کہ آیای دنیا ۖ حتی ۖ قبول کنان ۖ
و نسی فطری شرافت و انسانی کرامت باقی داشت
چوشکہ ماں دنیا ۖ آیای گوں ہوش و ماش و فکر
کار گیت آخرت ۖ آیانی اسے خیال داری پر لیاض
سوت مند بوث آروچ ۖ اشان چہ گل ۖ بال کنت
گوں مزین شاد کامی و دل جمعی ۖ و نسی اعمال نامہ ۖ

وانت و ایدگران ۖ گوشتنت «هاؤم افروم و اکتابیہ» (الحاقہ رکوع ۱) کہ بیات منی کتاب ۖ بوان ات ۖ باقی ایدگہ مردمان یعنی اصحاب شمال
آیانی چیزے احوال ماں دینی آیت ۖ بیان فرما ینتگ ہمتین ۖ چہ لفظ «اصام» ۖ و نسی اعمال نامہ فراد گیتگ پر چاکہ او دام دم آئی دُمب ۖ رُوک بنت
وہ یعنی ناء گڈگ ۖ میا نخی ۖ کہ یک بار گیں پوٹے (نرم) بیت ہمنکر ظلم ہن او دانہ بیت ہریکے ۖ محنت ۖ پورہ ۖ بلکیں چہ پورہ ۖ ہن گیش برورد در سیت
و لْیَعْنِ ادا ماں ہدایت ۖ راہ ۖ کور بوث ہن ۖ ہما ماں آخرت ۖ چہ بہشت ۖ راہ ۖ کور انت و باز دور شتگ و کیتگ (موضع القرآن) اسے اصحاب «یمین» ۖ
مقابل ۖ «اصحاب شمال» ۖ ذکر بوث و ہمتین ۖ «وَأَصْلُ سَبِيلًا» ۖ مطلب چوش گیتگ کہ ماں دنیا ۖ تلافی مافات ۖ امکان ہست ات ماں آخرت ۖ چہ
آئی ۖ دور شت کپت چیا کہ نوں تدارک و تلافی ۖ موہ باقی نمانت ۖ و لْیَعْنِ لھتیں کور ۖ ہنجیں ناشر انت کہ و نسی راہش چون بگپتیں بلکیں مزین مزین کو اس و

بزرگان و پھر راہ و ردیگ، دل مانگ، انت چنانچہ مکہ و کافرانی بے حیائی و دلیری، بچاریات کہ تزارا مانس بستگ کہ خدائے ہرچ حکے داتگ و وحی و روان کنگ
 آتی یک پھرے پہ ہما بانی خاطر، شہا، معاذ اللہ، یل بدے ات یا بدل بکن ات کدی حکومت مال و زر و خوبصورتیں جنینانی لالچ، پیش کننت کدی گوشننت ما
 ہم تھی تابعدار نہیں چہ قرآن، تنہا ہما بہر (حقتہ) و در بکن کہ آشکر و بت پرستی، زرد کنگ، بار و، انت اکن واجہ، العیاذ باللہ، پہ بند خیر، چوش بکر تیں
 تو بیشک آیان واجہ و تی ولی دوست جوڑ کر تکت بلے واجہ، جواب چوش ات کہ قسم بخدا! اکن ماہ، ایرگیجان، ماں منی یک پچکے، وروج، ہما ایرگیجان، ماں
 دومی پچکے، ایر بکن ات پدایم محمد صلی اللہ علیہ وسلم آچیز، ویل کنوک نہ انت کہ پہ ہما تی خاطر، واجہ خدائے آقا قائم کر تکت، دانکہ آتی و تی کار، سرجم بکنت
 دست از طلب ندارم تا کام من برآید، یا جان رسد بہ جان یا جان زن برآید۔ شک تر کن چہ رکون، انت کہ آد نائیں قلبی میلان انت گوں ایشی، شینٹا

قلیلاً، زیات کنگ بوت تو گد اجد ادنا، ادنا ترین
 مراد بیت پدا، لَقَدْ كَذَبَ، فرمان کنان، آئی
 وقوع، انکت کم تر کت یعنی اگر اے خبر مہوتیں کہ
 واجہ پیغمبر معصوم انت کہ آئی عصمت و حفاظت
 حق تعالیٰ، چہ و تی مہربانی، بہ و تی سر از رنگ تو
 اے چالاکیں ناشرائی فریب کاریان، چہ زردوران
 کہیں ہما گومیل بکر تیں مگر نبیانی عصمت
 کفالت، آیانی پروردگار، بہ و تی ذمہ داری،
 زرتگ، ہمیشکا آنکو کہیں ہن ماں نہ بوت چریشی،
 ظاہر بیت کہ مان نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم، تقویٰ
 فطری قوت چنکر مضبوط و محکم ات۔
 ہمہ صفحہ فوائد، فل چریشی، ہن
 واجہ، فضل و شرف، مزین لطیف پیا اظہار
 مقصود انت پہ مقربان ہن خوشکہ انعامات سک
 اعلائین انت، نذر و بیکان رابیش بود جیرانی، و ستور
 روء آیانی گوئے، چہ گوئے نزرین غلطی یا کوتاہی
 سر، عتاب ہن باز زیات بیت چوشکہ بہ ازواج مطہرات
 دیم گور کنان، فرما بیت: «يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ
 مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِمَا حَشَىٰ مَبِيئَةٌ يَضَعَفُ
 لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ» (الاحزاب رکوع ۴) تو پیش
 داشتی کہ شے مرتبہ معمولی نہ انت اکن بند خیر، آدی
 چہ آدی ترین غلطی، بہ بیت تو ماں دنیا و برزخ
 و آخرت، دو ایچو مزہ چشک کپیت، مؤمن، باید
 انت کہ آے آیتانی تلاوت، و ہد، دوزا نوزدان
 گون مزین ترس و لرز، حق تعالیٰ، شان جلال و جبروت
 غور و فکر بکنت و ہما لفظان، گوشننت کہ آیان
 واجہ، گوشننت: «اللَّهُمَّ لَا تَكَلِّبْنِي إِلَىٰ نَفْسِي
 طَرْفَةَ عَيْنٍ» (خداوندا! بہ قدر، چم بند کنگ
 ہن منارامنی نفس، حوالہ، مکن) یعنی ملام منارا
 ماں و تی حفاظت و کفالت، ہمار، فل یعنی واہگ
 دارنت کہ ترا دلسیہ کنان، ہریشان چہ مکہ، بکنت
 بلے آیان یاد کنگ لو بیت کہ چوش اش کت تو آیان
 بہ زیات روج، و ت ادانشت کت نہ کننت، چنانچہ
 ہے پیا بوت چہ آیانی ظلم و زوراک، واجہ، ہجرت
 کت و ہدیکہ واجہ چہ مکہ، در کپت تقریباً سال و
 نیم، مدت، پدمکہ، مزین و نامدارین سردار

عَلَيْنَا نَصِيرًا ۵۰ وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ

یک مدت دیو کہ پے سراف، آیان و لوٹت کہ ترا پاگوہت بکننت چہ زمین
 لِيَخْرُجُوكَ مِنْهَا وَإِذْ الْأَيْكُتُونَ خَلْفَكَ الْأَقْلِيلًا ۵۱ سَتَّة
 تاکہ ترا بکننت چہ اودا، آہ آوتی آہم پشت نکپنت گد چہ تو مگر کہ وقتا فل قانون
 مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ۵۲
 گوشتگ بیت ہما رسولانی کہ پیش چہ تو ہیں دیم دانگنت چہ و تی پیغمبران، تو مگر کہ پے قانون، کنگ
 أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ
 قائم ہمار نماز، کنگ چہ روج، کنگ و وقتا داں کہ شب، تہاری، و قرآن، بان ماں فجر و
 إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ۵۳ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ
 بیشک پہ قرآن، وانگماں فجر، فرشتہ حاضرینت، و کہ چہ شب، بیداری ہن گوں قرآن
 نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ۵۴ وَ
 اے گیشے پر توں نریگیں کہ چست بکنت ترا تھی پروردگار ماں پسند نکلیں جاگے و
 قُلْ رَبِّ ادْخُلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَاَخْرِجْنِيْ مَخْرَجِ
 بگوش ای رب، بگوازیں منا پہ جوانیے سرا، و در بکن منا پہ جوانیے
 صِدْقٍ وَاَجْعَلْ لِيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا ۵۵ وَقُلْ
 سراف و بدے منارا چہ و تی درگا ہا قوتے مدت کنوکیں و بگوش
 جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ۵۶ وَ
 اتک رست حق، و جست شت باطل، بیشک باطل جھوک روک انت و
 نُنزِلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ وَلَا يَزِيْدُ
 ایرگیجیں ماچہ قرآن، ہما کہ دوا انت، و رحمتیں پہ ایمانداران، و گیش نکنت
 الظَّالِمِيْنَ الْاٰخْسَارًا ۵۷ وَإِذَا أُنْعَمْنَا عَلَى الْاِنْسَانِ اَعْرَضَ وَ
 گنہگاران، مگر تاوان بار یا فل، و وقتیکہ ما احسان کنیں پہ انسان، گنہگارا دیا گردینت

چہ و تی لوگ و جاگہان درکیان، ماں بدر میدان، گوں مزین واری و سوائی، ہلاک بوتنت و چرائی ۵۵ سال، زند مکہ، سر اسلام، قبضہ بوت کافرانی
 حکومت و شوکت ہلاس بوت و آخر کار باز کم مدت، گورگ، پدماں مکہ، بلکین تمام جزیرۃ العرب، پیغمبر علیہ السلام، یک مخالفی ہم پشت نہ کیت۔
 فل یعنی رسد ہمیش بو ان و پیداک انت و ہدے ماں یک میتگ، مردمان خدائے پیغمبر، زندگ، نہ شمشتش، تو آمیتگ، مردم و تباہ و برباد بوتنت۔
 فل یعنی اشانی ساز بازیانی چندان فکر، مکن شہا بہ و تی واجہ و مالک، نینگ، و دلگوش، گورکن ات و نمازان، راست راست قائم ہداریات، تعلق
 مع اللہ، ہما چیز انت کہ انسان، تمام درد و رنج و چہ پریشانیان آزاد کنت، «وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ (بقرہ رکوع ۵) و ماں ایشی، چار
 نماز اہنت، ظہر، عصر، مغرب و عشاء، گوں جمع بین الصلواتین، ایشی، ہج تعلق نیست انت و اکن جمع، اشارہ در کنگ بہ بیت تو دو نہ بلکین چار نمازانی

جمع کنگ، مشروریت چریشی، در کنگ بیت البت بہ شرط صحیح ذوق، اے استنباط کنگ بیت کہ ماں ظہر نماز، تعجیل و ماں عشاء تاخیر مستحب انت مگر بہ کجام عارضی۔ ۱۷ یعنی ماں فجر نماز، شاید چہ "قرآن الفجر" تعبیر کنگ، اے اشارہ مطلوب انت کہ فجر نماز، قراءت کتیں کتیں دراج کش بکن ات۔ ۱۸ ماں حدیث، انت کہ فجر وعصر وقت، روج و شب، فرشتگان بدلی بیت پیشکامرے دو تیں وقتاں لیل و نہار، فرشتگان اجتماع بیت تو مئے قرات و نماز بہ آیانی روبرو، بیت کہ آزیات برکت و دل جمعی، سوب انت وقت، برز، رؤ کیں فرشتہ خدایہ گور، شہادت دینت کہ و ہدے ماستیں تو تئی بندہ ماں نماز، گلاٹیش اتنت و و ہدے ما واپس پوتیں تو پداھن نماز و انگائنتیت۔ چریشی، اہید صبح، سراچونائی، ہن انان، دل حاضر و جمع بیت۔ ۱۹ واجہ شاہ صاحب نوشتہ کنت یعنی چہ و اب، یاد آیان، اماں ہیجہ، قرآن، وانان ہو، اے حکم چہ درستان زیات تئی سراپشکا کنگ کہ تراچہ درستاں زیات مرتبہ دیگی انت۔ ۲۰ "مقام محمود، شفاعت عظمیٰ، مقام انت و ہدے چہ پیغمبرتویت کہ خبر بکنت تو گڑا، آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم چہ اللہ تعالیٰ، عرض کنان مخلوق، چہ تکلیف، بلاس کناہینیت۔ ہما و ہدے ہر شخص، زبان، واجہ، حمد (توسیع) بیت و حق تعالیٰ ہن واجہ، توسیع، کنت پوشش بگوش اے و ہدے شان محمد، ظہور گوں سرجمی، و تارا کنت۔

(تنبیہ) مقام محمود، تفسیر یاں صحیح حدیثاں موجود انت و بخاری و مسلم و حدیث، اے دگر کتا بانی تھا شفاعت کبریٰ، بیان گوں تفصیل، کنگ بوٹنگ شرح کنوکان پہ واجہ پیغمبرہ قسم، شفاعت ثابت کنگت اے بارو، فتح الباری چارگ لوٹیت۔ ۲۱ یعنی ہما جاگہ، کہ منارا سرکنگی انت (مثلاً ماں مدینہ)، و منارا گوں عزت و ابرو، سر بکن تا کہ حق اعلیٰ و بالا بہ بیت و چہ ہما جاگہ، کہ منارا درکنگی انت (مثلاً چہ مکہ)، تو آہن گوں عزت و ابرو، بہ بیت کہ دشمن ذلیل و وار و دوست و شنود و گل بہ بیت و ہر جاور، راستی، فتح و دروغ، سر بہ جہلگ بہ بات۔ ۲۲ یعنی غلبہ و سرافضی عنایت، بکن کہ گوں آئی، تئی مدد و دزلمکی شامل بہ بیت تاکہ حق اعلیٰ و بالا بہ بیت و دشمن ذلیل و رسوا بہ بنت ماں دنیا، ہرچ قانونے بہ بیت آسمانی بہ بیت یاز مینی بہ آئی نفاذ، یک حساب، ضروری انت کہ حکومت، ہمد گوں بہ بیت، ہما مردمان کہ دلیل و ثبوتانی اشکنگ، رند ہم چہ وقتی ضد و ہٹ کنگ، دست، نہ کش انت آیانی ضرر یا ناشری، حکومت داشت کنت ہشکا ماں سورہ حدید، فرمائیت "لَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَاَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَاَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيْهِ بَأْسٌ شَدِيْدٌ وَمَنْ لَنْ يَنْفَعَهُ لِيَلْبَسَ الْاِحْرَامَ" (حدید رکوع ۳) ۲۳ یعنی اے عظیم الشان پیش گوئی بہ مکہ، کنگ بوٹ کہ اودا ظاہر، حق، غلبہ، ہرچ از باب نیست ات۔ یعنی بگوش قرآن کریم مومنان بشارت دیان و باطل، چیر پادان شرچینان، سر بوٹنگ بس، ہوش بزان ات کہ حقیق دین غالب بوٹ و کفر چہ میدان، تنگ، نہ تہنا چہ مکہ، بلکیں چہ تہا میں عرب۔ ۲۴ ماں حدیث، انت کہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و بدیکہ ماں مکہ، فاتحانہ داخل بوٹ آ وقت، کعبہ، چپ و چاگرد، سہ صد و شصت بت ایراتنت واجہ، گوں یک لے، درستان ضرب جت و فرمائیت جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ اِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوْقًا جَاءَ الْحَقُّ وَ مَا يُبْدِي السَّاطِلُ وَا مَا يُعِيْدُ و ہر یکے چریشان دیم پہ چیر کنگت اے ہما قرآن، یک پیشنگوئی، سرجم بوٹ و دمی، جبار پرتینگ بوٹ کہ ہرچ کفرے کہ چہ کعبہ، در کپنگ نوں آیندگ کدی و اثر نہ کنت و الحمد للہ علی ذالک و کال یعنی چوشکہ حق، آگ، باطل جھیت چہ قرآن، آیتاں کہ کم، نازل بنت نادر اھیان دور کنوک انت چہ دلان باطلین عقیدہ ردی این ہیل و عادت و شک و شکوک، مرض ہلاک بوٹان، باطنی جاندر اھی حاصل بیت بلکیں باز بر، چریشی، مبارکین تاثیر، بدنی صحت ہم حاصل بیت چوشکہ ماں "روح المعانی" و "زاد المعاد"، اشی، فلسفہ و تجربہ بیان کنگ بوٹنگ۔ بہر جاور، ہرک نیکہ ایمان بیارنت یعنی اے شفاء نسخہ، کارمز بکننت چہ تمام قلبی و روحانی مرضان نجات حاصل کنان، چہ خدا تعالیٰ، خاصیں رحمت و ظاہری و باطنی نعمتان شرفدار بنت البت ہر مریضہ وقتی جان، دشمن چہ طبیب و علاج، دشمنی دارگ، فیصلہ بکنت تو ظاہر انت کہ آہر قدر چہ علاج و دارو، دور تچان، نفرت ظاہر کنت ہما قدر و تارا تاوان دنت پرچہ کہ مرض دراج کش بوٹان، مہلک بیت کہ آخر سر، پہ مرگ، کشتیت تو اے تاوانی چہ قرآن، نیاہت و ت چہ ظالمیں مریض، نیک، اہت کما قال تعالیٰ وَاَمَّا الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا اِلٰی رِجْسِهِمْ وَاَتَوْا وَّهُمْ كَاْفِرُوْنَ (توبہ رکوع ۱۶)

ول یعنی انسان و عجب احوال انت خدا تعالیٰ چه وقتی مہربانی و نعمت دنت تو احسان و نہ منیت ہر قدر عیش و آرام کنت ہما قدر و چہ حقیقی منعم و طرف و
 آئی غفلت و دیم تاب دیگ زبات بو ان بیت و چہ بندگی و کاران جان دوزان و وتارا دور و آریت پدا و ہدیہ سکتی و تنگی و گیت تو یکدم نا امید بوان و وقت
 نشنگ و زمین و سکت کنت و نندیت چوش بگوش ماں ہر دوین جاوران و تارا چہ خدا و دور داریت کدی بہ غفلت و سوؤب و کدی بہ ناامیتی و
 سوؤب و (نعوذ باللہ من کلا الحالین)۔ اے سیاہگ و غالباً ہمیشہ کا بیان فرمائینت کہ قرآن کہ آچہ درستان مسترین خدائی نعمت انت باز مردم آئی و
 قدر و نہ زانتت بلکس چہ آئی متنگ و دیم و ترینت و وتارا دور داریت و ہدیہ اے انکار و دیم ترینگ و بدیں انجام ظاہر بیت آو ہدیہ پرانی بالکل
 یاوسی و ناامیتی بیت ہیچ نیگ و اہمیت و شہم نہ گذریت۔ وک یعنی ہر یک کافر و مؤمن و منکر و متوک بہ و فی طریقت، نیت، طبیعت و مذہب و سراسر عمل
 کنت و ماں ہمانی و وشنودارنت بلے یادکنگ لو طیت

نَا بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يُوسُفًا ۝۱۶ قُلْ كُلُّ يَعْبُدُ
 وئی کشا منترینت۔ ووقتیکہ برسیت آیتا را بدیہ گرا اول ایکم بیت و بگوش ہر یکے کار کنت
 عَلٰی شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ اَهْدٰی سَبِيْلًا ۝۱۷
 پہ وقت پسا پدائشے رب شرزانت کہ کے شر تر پہ را ہا کینگ و
 يَسْئَلُونَكَ عَنِ الرُّوْحِ قُلِ الرُّوْحُ مِنْ اَمْرِ رَبِّيْ وَمَا اُوْتِيْتُمْ
 جست کنت ترا چہ روحا و بگوش روح چہ منی پروردگار و حکمان و شمار
 مِّنَ الْعِلْمِ الْاَقْلِيْلًا ۝۱۸ وَلٰكِنْ شِئْنَا لَنذٰهَبَنَّ بِالَّذِيْ
 کم علم دیگ بوتگ۔ و اگر ما بلوٹیں گرا زوریں برسیں ہما چیزا کہ
 اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُكَ بِهِ عَلِيْنَا وَكَيْلًا ۝۱۹ الْاِرْحَمَ مِمَّنْ
 وحی میں دیم و انگ پتہ میکارند تو نگندے پروت پہ آئی و اگر گاہے سزا دہارے۔ مگر چہتی پروردگار
 رَبِّكَ اِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيْرًا ۝۲۰ قُلْ لِيْنَ اجْتَمَعَتِ الْاَنْسُ
 مہربانیا۔ بیشک آئی و احسان پتہ سرامزن انت و بگوش کہ اگر مچ بمنت انسان
 وَالْجِنُّ عَلٰی اَنْ يَّاتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَا يٰتُوْنَ بِمِثْلِهٖ وَاَوْ
 و جن پر اے خبر کہ بیارنت ہیچو شیخ قرآنے ہجر آرت کنت اے میں قرآن
 كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظٰهِرًا ۝۲۱ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِيْ هٰذَا
 اگر چہ لہتے چہ اشان وگہ ہیتا رادت بکنت و ماہ تحقیق بار بار بیان کنگ پمدمان ماں اے
 الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَاِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَفْقَهُوْنَ ۝۲۲ وَقَالُوا
 قرآن و تھا ہر ہمیں مثال۔ نون بیم نہ بنت گیشتریں مردماں بغیر چہ ناشکی کنگا و گوشتش
 لَنْ نُؤْمِنَ بِكَ حَتّٰی تَجْرُلَنَا مِنَ الْاَرْضِ يَبْتُوْعًا ۝۲۳ اَوْ تَكُوْنَ
 ماہجر نہ منیں تہی خبرا تاکہ تو جاری نکتے ہر ماہ زمینا یک چنگ و یا بیت
 لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ تَحْتِهَا نٰجِيْلٌ وَعِنْدَ فَتٰجِرِ الْاَنْهٰرِ خَلٰلِهَا تَجْرِيْ ۝۲۴ اَوْ
 ترا یک باغے چہ چجان و ہنگوران پدا بتا چینی ماں آیان تہا جوان پتا چینگ۔ یا

کہ چہ خدا و احاطہ کنوکیں علم و کجام شخصے و عمل در بیت
 و کنت آہر یک عمل و دستور و ورہندان و برابر
 گندیت و بخوبی زانت کہ کے بہ ما نہیں کشک و گام
 جنت و کتے چپ و چوٹیں راہ و اختیار کنت، گوں
 ہر کس و ہاداب و پیش کیت۔ وک یعنی انسانی روح
 چہ چیزا بیت؟ آئی ماہیت و حقیقت چہ انت اے
 سوال صحیحین و روایت و روئے مدینہ و یہودیات
 پیغمبر و زمانگ و کنگ ات و سیرت و روایتان چہ
 معلوم بیت کہ ماں مکہ و گوں یہود و مشورہ و قریش و
 اے سوال کت ہمیشہ آیت و مکی و مدنی بوگ و سراسر
 اختلاف انت ممکن انت کہ اشی و سوال دوبر و بوگ
 و اللہ اعلم۔ ادا اے سوال و یارگ و غالباً مقصود
 چوش بیت کہ ہما چیزا کی اشان و سر پد بوگ و
 ضرورت انت تو چرایان دیم و تاب دینت و ماں غیب
 ضروری مسئلمان و چہ و فی ضد و کنت و بھڑہ کنت۔
 ضرورت اے جبریت کہ چہ قرآنی وحی و روح باطنی
 زندگی اش حاصل بکرتیں و چہ نسخہ شفاء فائدہ اش
 بگنتیں۔ و کذا لک اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ رُوْحًا مِّنْ
 اَمْرِ نَا (شوری رکوع ۵) «يُنزِلُ الْمَلٰٓئِكَةُ بِالرُّوْحِ
 مِّنْ اَمْرِ عَلٰی مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ» (اخلا رکوع ۱)
 مگر آیان چہ مقیس و ناہود گیں بچٹان فرصت نیست
 روح جی ایت و جوہر ایت یا عرض۔ مادی ایت یا مجرود
 بیطے یا مرکب؟ اے ہمیں دور از کار و بے ضروری این
 مسئلمان سرانہ نجات و دار و مدار انت و نہ اے
 چیزاں نبیانی تبلیغی کار و واسطہ دارنت مزین نہیں
 دانایان و فلسفہ زانوکان داں روح مروچی و وت
 «مادہ» و حقیقت و چہ معلوم دارنہ بونت «روح» کہ آ
 بہر جاور و چہ مادہ و زیات لطیف و خفی انت داں آئی
 اصل ماہیت و کتہ و رسگ و توفیق کتے و بیت کنت۔
 مکہ و مشرکانی جہالت و مدینہ و یہودیانی اسرائیلیات
 و انوکاں معلوم دارنت کہ ہما قوم کہ زندر زدنیں خبران
 و صاف و گیشٹگین حقیقتان و سر پد بیت نہ کنت آچہ
 کجا روح و حقیقت و سراسر حاصل کنگ و
 صلاحیت و داریت؟ تو کار زمین یا کجوساختی
 کہ با آسمان نیز پداختی

وگ ماں موضع القرآن و انت کہ و اہر و زمانگ و یہود و سوال کت گرا اللہ و گیش و گیشوارکنان و سوچ نہ دات چیا کہ آیان و اشی و سر پد بوگ و حوصلہ نہ ات
 پدا پیغمبران ہن گوں مخلوق و چشیں بلکس گیمان نا ظاہر نہ کت اینک زرا نگ بس انت کہ گوں اللہ و حکیم و یک چیزے ماں بدن و شنت تو آ زندگی بوت و ہدیہ
 آدر اہت اہت اہ و یعنی قرآن و ہر چ کتے ترا دادا تہی خدا بو اہیت تو ماں لکس و ہدیہ آرتا چ بگریت کیدا آرتا کس و افس کت ہم
 نہ کنت لیکن آئی مہربانی تہی سراسر کت باز انت پمشکا اے نعمت عظمی بخشی و ہیچ گراگ و سوؤب ہیچ نیست۔ تہنا و فی عظیم الشان قدرت و اظہار
 مقصود و مراد انت و ایک چوٹیں کاملین روحے بہ بیت آئی درستی کمالات مہبوب (بخشنا تگین) مستعار (بدارکی) آنت ذاتی نہ انت وک یعنی اعجاز
 قرآن و بار و ساری و ماں بازیں جاگہاں گپ کنگ بو تگ و پدا اے بن گپ (موضوع) و سراسر ما اعجاز القرآن نامیں رسالے ہم نبشتہ گرتگ باید
 انت کہ آرتا و انگ بہ بیت۔ وک یعنی پہ آیان دوز و اہی و عجیب و غریب بنشتانکان و تر و ما منتر کنان و جدا جدا رنگ و بہ مختلف سر حالان

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

(عنوانات) بیان کنگ بیت ولیکن اکثر احمقان، اشیء قدر نیست انت احسان، مٹنگ بدل، زورش پہ ناشکری، داتنگ و یعنی چرمکے سرزمین، قرآن، اعجاز، تنگ دل بوان، چوشیں بے کاریں فرمائشان کلائیش بونگ انت غرض ہمیش آت کہ آیان، استفادہ و نفع حاصل کنگ نہ لوٹنگت تہنا چرے رہند، آیان، وئی دل، بغض و کنت درشان کنگی آت۔

ہے صفحہ فوائد۔
 ول یعنی اے ہماننگ، اشارہ انت چوشک ماں دگ جاھے ارشاد فرمائنتگ: «ان نشأ نخسف بهمو الارض او نسقط عليهم كسفا من السماء (سبار کو)»
 و یعنی معاذ اللہ خداوت منے دیبا آیان، بگوشتیت و فرشتہ سرظاہر، شہادت بدبیت کہ تو راست گوشے۔ ول یعنی سہرے مہر بیت بے سہرے آپ داتلینے بہر بیت۔ ول یعنی چوشک تو معراج، قصہ، کارے منے دیبا آسمان، سرکپ پداچہ اودایک کتابے نشتگیں زوران بیا کہ آثر امارت و ننت بکنیں و سر پد بیت بکنیں۔ ول یعنی چوشک ساری، پیغمبر اہنت و انسان انتت حج پیغمبرے، خدائی اختیارات حاصل نہ انت و نہ آیان زیب دنت کہ گوں وئی رت، چوشیں چوشیں مفتیں فرمائشان بکنت آیان کارایوک، ایش انت کہ ہرچیکہ چہ آنگو بر سیت آثر اسرحمی، مخلوق، سر بکنت و وئی ہر یک کارے، بکنیں خدا، حوالہ بکنت نون من وئی پیغمبری، فرض، ادا کنگایاں، ماں اشیا نشان پیشدارگ یا پیشین نہ دارگ، آئی کاملین حکمت، تعلق دارنت۔ دساری، ماں ہے سورت، فرمائشی نشانان، پیش نہ دارگ، لہتیں حکمت بیان بوٹنگت۔

ول یعنی بدایت، نور، سر بونگ، پداشانی چم پچ نہ بوٹنت، چوش اش مدام گوشنگت کہ بشر توان، آ پیغمبر چون بیت کنت اکن خدا، پیغمبر دیم دیکھی آت گڑا چہ آسمان، یک فرشتہ، دیمی بداتیں۔ ول یعنی اکن اے زمین مردمان بدل، فرشتگان، میتگ و بازار بہوتیں تو بے شک موزون ہمیش آت کہ یک فرشتہ، پیغمبر جوڑ کنان، دیم بداتیں۔ مردمانی نیمگ، اگر فرشتہ، بہ آئی اصلی صورت، دیم دیک بہر بیت تو انسان، چم و دل آئی تحمل من مکنت فائدہ، زورگ، تو بول۔ و اکن انسان شکل، بدیت تو اشان ماں شبہ، بکب انت۔ اشیء تقریر ماں سورہ انعام، اول رکوع، گوشنگ۔ ول یعنی آیان اے گت گرتگ آت: اوتاتی باللہ والملئکۃ قبیلًا، یعنی خدا دیمیا بدیت، تصدیق بکنت گڑا مقبول داربتیں۔ تو اے ردا فرمائنت کہ خدا منوں ہم بالفعل منی تصدیق، کنگانت آخر آمارا گندیت کہ من نبوت، دعویٰ، کنگایاں و گوں منی ظاہری و باطنی احوالان سرجم، معلوم دارانت پداہم چہ منی زبان، برابر علمی و نشانان، ظاہر کنگانت کہ خارق عادت چہ آئی عام قانون، باز بالا و برتر انت۔ منی مقصدی کاران روج بہر روج کامیاب و اثران، گیش کنان انت و کذب کنگوان، قدم قدم، سرابیم و تراپ دیکانت کہ چرے رفتار، شما کامیاب بیت نہ کن ات سچے اے خدا، نیمگ، سرظاہرین شہادتے نہ انت کہ من بہ وئی دعویٰ، راستگوان، آیا گوں یک مفتری (افترا کنگوک۔ و ت گڑیں خبر کنگوک) خدا، چشیں معاملہ بیت کنت، ول یعنی تہنا گوں خدا، توفیق و ذر کمکی، مردم بہ حقیق راہ، گام جنان، بہ وئی منزل مقصود، سر بیت کنت ہر کسی بدبختی و ٹھٹ

سبحن الذی ۱۵

۲۵۹

بنی اسرائیل ۱

تُسْقِطُ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتِ عَلَيْنَا كَسْفًا أَوْ تَأْتِي بَاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ دُورًا بِدِيَةِ آسَمَا نَابِسے سرا ہجو کہ تو گمان کنگت مگر ٹکروں یا بیارے اللہ و فرشتہاں

قَبِيلًا ۱۶) أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرٍ أَوْ تَرْقَى فِي السَّمَاءِ رُوحًا يَأْبُوتُ تَرَايِكَ لَوْنِي وَتَلَايِي وَتَلَايِي مَاں آسمانا۔

وَلَنْ نُؤْمِنَ بِرُوقِيكَ حَتَّىٰ تَنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ قُلْ سُبْحٰنَ ذِكْرِي بَاورنگنیں ماتنی سرکپ کا تاکہ ایر میگے پے سرانشتے کہ ما آیار اوانین تک بگوش سبحان

رَبِّي هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَ سُوْلًا ۱۷) وَمَا مَنَعُ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ نِيْسْتَان مِّنْ مَّكَرِ الْإِنْسَانِ دِيمداتگیں و کسانداشتنگت مردم بہ ایمان، آرگا

إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا مِّثْلَ سُوْلًا ۱۸) وقتیکہ رست آیان بدایت مگر اے خبر کہ گوشنگا لگنت آیا اللہ، انسانے پیغمبر دیم دات ول

قُلْ لَوْ كَانُ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَّمْشُونَ مُطْبِئِينَ لَنزَلْنَا بِكُوشِ اگہ جو بوتیں کہ ماں زمین، فرشتیاں تر گرد بود باشن کتیں گڑا مادم داتگت

عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا سُوْلًا ۱۹) قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ اے آسمانا فرشتیاں پیغمبر ک بگوش اللہ بس انت بہ حق، ثابت کنگا منی

وَبَيْنَكُمْ إِنْ كَانُ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۲۰) وَمَنْ يَّمْدُدْهُمُ وَشَمے درمیانانیشک، ہمدات انت بہ وئی بندیان دانا و بیناٹ و ہر کسی کہ راہ پیش بدایت اللہ گڑا

الْبُهْتِدِ وَمَنْ يُّضِلُّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ وَہماپہ راہ، سر انت و ہر کسی کہ رو بکنت گڑا تو گندے بہ آیان یک دوستے بغیر چہ اللہ و

نَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوْهِهِمْ عُمِيَائًا وَبِكَمَا وَصَّامًا وَهُمْ چشش کنیں ماں قیامت، روجا روانہ بنت پشکون دیم کورہا و گنگہا و کرباٹ جاگا ہش

جَهَنَّمَ كُلًّا خَبِتْ زِدْنَهُمْ سَعِيرًا ۲۱) ذَلِكَ جَزَاءُ هُمُ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا ماں دوزخ انت ہر برکہ ایر مرگا لگیت جمبورہ کنیں بہ آیان سر آساٹ۔ اے آیان سر انت بہ اے سبار کنگ

منزل ۴

کنگ، سوڈ، خدا تعالیٰ دستگیری مکنت گڑا کئے انت کہ آثر اچکیں راہ، سراباریت ول اے نقشہ ماں قیامت، لہتیں جاگہان، بیت کہ کافر دیم پچیر، کور، کر و ہنگلینگ بنت۔ ماں حدیث، انت صحابہان، عرض کت یار رسول اللہ دیم پچیر چونکالی رونت فرمائنتی کہ ہمدات، کہ انسان، گوں پاد روگ، سوچ دات آقادر انت کہ سر مگکا آثر ابارت باقی فرشتگان، جہنمیان، دیم پچیر گڑا ان کنگ، آماں دوزخ، داخل کنگ، پد بیت۔ یوم یسحبون فی النار علی ووجوہہم (القر کو ۳) ول عذاب چہ مقررین اندازہ، کم نہر بیت اکن بدن سچان، ماں تکلیف، چیزے کمی بیت تو گڑا لوکیں پوست بدن، پوشک بیت کنگما نصجت جگلو دھو بد لنا ہو جگلو داغین ہا (سار کو ۸)

ول یعنی ماں دینا، گوں دلیل، قبول دار نہ بوتنت نوں گوں وتی جہاں گندرات کہ چونکائی سچان، پیدادوبارہ نوک کنگ بنت ول یعنی ہا ذات، کہ آئی، اینکریں مزین جسمان، پیداکت پہ آئی، اشی، پیس گوڈیں چیرانی پیداکنگ چون مشکل انت لخلق السموت والارض اکبر من خلق الناس (مومن رکوع ۶) بیشک آ ذات شماراوشے پیس گل مردمان، گوں آسانی پیداکت کنت فل یعنی شاید جوش بکوش ات کہ آخر اینکر مردم مرنکنت آدینگہ پرچاچست کنگ بنوتکنت تو اے ردافرمانیت کہ پہ گلان چہ قبران پاد ایک و دوبارہ زندگ بوگ، ایک و ہدے مقررانت آ الماکیت۔ تاخیر، گندان، انکار کنگ حماقت انت و ما نوقحرا الا لاکحل معدود (ہود رکوع ۹) فل یعنی چشیں صافیں بیان و دلیلان، اشکنگ پیدمن ماں اشانی گمراہی و ناشکری، گبشی بیت کمیں ہم نجات نہ بنت و ماں گوستگیں رکوع، فرمائینتکنت "الارحمۃ من ربتک ان فضلک کان علیک کثیرا قل لئن اجتمعت الائنس والجن علی ان یناؤا علی مثل هذا القرآن الہم، خدا تعالیٰ، چہ وتی رحمت، تہی سر امرن فضل کنگ کہ قرآن، ڈولیں بے مثال دولت عطائی فرمائینت، و میابخی، مخالفانی ضد و کنت ناہورگیں مطالبات روگردانی و دروغ بند کنگ و آیانی انجام،

بنی اسرائیل

ذکر کنان، ادا پیدایہا اولی مضمون، طرف، واتری اختیار کنگ بوگ یعنی یک بندھے، چشیں مزین شانیں رحمت و گوں بے میں دولت، کامیابی دیگر، ہما حقیقی جواد و قادر مطلق، شان بیت کنت کہ آئی، گور، رحمت، ہلا س نہ ہوکیں خزانگ انت و کتاب مستحق، چہ زیات دیگر، نہ آرا وتی دست خالی بوگ، ترس بیت نہ اشی، فکر کہ دومی چہ منا زوران کدی پر مئی مقابل مینت و مراوشتی یادیم تر، وتی گوم، راست کنان، مارا زیر مکت خداوند تعالیٰ نہینگیں انسان، پیمار (العباد باللہ) تنگ دل نہ انت کہ آرا بالفرض اکن خزانگ، مالک و ستر جوڑ کنگ بہ بیت پید ہن چہ وتی تب، بخل و تنگ دلی، و بل مکت و بہ کتاب یک مستحق، دیگر، چہ پیشکا بترسیت کہ چہ مینت کہ تمام خرچ خلاص بیت یا مروچی من بہ ہمانی وتی دولت، خرچ کنکایاں باندا آئی گوں من ہمسری مکت بہر جا ورا اکن خدائی رحمت، خزانگان بہ شے قبضہ، ہوتینت نوگرا شاکے، دات کت و کجی شے دل، کشتگ ات کہ مکہ و طائف، مزین مالداران، و بل کنان، وحی و نبوت، مزین قیمتی دولت بنو ہاشم، یک گوہر قیمتی، برستیں اے حق تعالیٰ، وتی فیض انت کہ ماں ہر کس، ہر چہ پیس لیاقت و قابلیت دیتی بہ ہمانی مناسب، کمالات و انعامات، خزانگان، آئی سر اریحیت چہ شے کنت و حسد، خدایہ فضل نہ اوشتیت چہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم، زندگیری، ہر چہ خزانگے واجہ، زندگیری کنوکان، رسی انت آ الما شمارا ہم سیت واجہ پیغمبر علیہ الصلاۃ والسلام و آئی پیروکار گوں دریا دلی، آمال و دولت، ہنی نوع انسان، سرا خرچ کنت مثل شما آتنگ دلی نہ کنت۔

بایتنا و قالوا اذ اکتنا عظاما ورفانا انا لنبعوثون خلقا
بوتنت چہ آیتان و گوشتش چہ وقتیکہ ماہڈبٹیں دریزیں آیا ماچست کنگ بنیں بہ نوکیں
جدیدا ۱۰۱ اولم یروا ان اللہ الذی خلق السموت والارض
پیدا بوگے ول چہ آیان نہینگ کہ ہما اللہ کے پیداک کنگت آسمان و زمین
قادر علی ان یخلق مثلہم وجعل لہم اجلا لا یریب فیہ
ایپیداک کت کنت آ پیمینان ول و مقرر ی کنگ پر آیان موت کہ شکی مان نیست
فابی الظلمون الا کفورا ۱۰۲ قل لو انتم تملکون خزائن رحمت
نوں ہم نبنت ظالمان بفرجنا شکر کی کنگا، بکوش اگر شے دستا بوتینت منی رب، رحمت
ربی اذ الامسکتہ خشیۃ الانفاق وکان الانسان قتورا ۱۰۳
خزانیاں گرا ضرور شمانہ کنگت چہ چٹ بوگ، ترسا، انسان ماں طبیعتا بخیل انت و
لقد اتینا موسی تسع ایت بیت فسئل بنی اسرائیل اذ جاءہم
مادات موسایا، نہ نشانی پیدا وریں۔ نوں توجست بنی اسرائیل، وقتیکہ آیتا آئی گور
فقال لہ فرعون ائی لاظنک یومسی مسورا ۱۰۴ قال لقد
گرا گوشت گوں آئی فرعون کہ بہ منی خیالات او موسی سحر کنگ بوگے کت گوشتی تو شر
علیت ما انزل ہولاء الارب السموت والارض بصا بر وانی
زانے کہ اے چیزان کسبایدیم نہ دانتکنت مگر آسمان و زمین، واجہا پیش دارگا۔ وہہ ہنی
لاظنک یفرعون مثورا ۱۰۵ فاسر اد ان یتفرغہم من الارض
خیالات کہ تو او فرعون تباه بنے کت پدا لوٹتی کہ بہ آراے نندگا میلیت بنی اسرائیل ماں آریں
فاغرقہ و من معہ جمیعا ۱۰۶ وقلنا من بعدہ لینی اسرائیل
گڈاماڈ بینتت او آئی، امرابان درستان و گوشتیں رند چہ آئی گوں بنی اسرائیل، کہ
اسکنوا الارض فاذا جاء وعد الایرة جئناکم لفیقا ۱۰۷
بندیت شما ماں زمینا پدا وقتیکہ کنت آخرت، وعدہ شما درستان ربت روپ نہیں کریں و

مذیل ۴

تو چہ بنی اسرائیل، واقع کاریں و انصاف تبیں عالمان، حسرت بگرات و بجات کہ اے واقعہ داں کجا حد، صحیح انت (تنبیہ) آٹھ معجزات ایش آنت
یدبرضہ عصا۔ سنین۔ نقص ثمرات۔ طوفان۔ جرادر قمل۔ صفادع۔ دم۔ سورۃ اعراف، آیت "فارسلنا علیہم الطوقان والجراد"، الہ فوادہ
ردا اشی، تفصیلی بیان گو سنگ او دا چارگ بہ بیت۔ ماں مسند احمد و ترمذی وغیرہ، یک حدیث، انت یہود، تسع آیات بابت چہ واجہ، سوال کت
واجہ، پستہ دات آ احکام ایش انت، شرک مکن ات، دزی مکن ات، زنا مکن ات، ناحق خون مکن ات، جاد و مکن ات، سوت مورات، بے گناہ،
گرفتار مکن ات کہ حاکم آرا قتل بکنت، عقیفیں جنینانی سراہمت مجن ات، چہ جہاد میدان، متح ات، کھ حکم و اے بوتنت کہ اشانی مخاطب ہر مرد بیت
کنت۔ وہی (۱) حکم آی یہودان پہ شما خاص ات کہ شنبہ، روج، چہ حد، سر مگوز ات۔ یہود، اے خبران، اشکان، واجہ پیغمبر تصدیق اش کت۔ حافظ
عماد الدین ابن کثیر نبشتہ کنت کہ ماں اے حدیث، نکارت انت کہ غالباً اشی، سو ب عبد اللہ بن سلمہ، جانب انت کہ قرآن، نظم و سیاق ایشرا نہ لوٹیت

کہ چہ وقتاً اتینا موسیٰ تسع آیات الخء مراد اسے نہ انت احکام گروگ بہ بنت دیم ترء فرعون و موسیٰ گفتگو کہ آثر اچہ فقال لہء نقل فرمائیدت تقاضا کنت کہ چہ آیات ہمانشانیاں مراد انت کہ آیان بطور دلیل و حجت فرعونیاں ء پیش دارگ بوتگنت۔ چنانچہ بصا ترء لفظ ہن زبات تر بہ ہمیشی چسپان بیت و چہ پیش ء اہل مکہ ء بغض و نشانیاں لوطک ء عقیقین جنیناں ہرچ بیانے بوگانت بہ آئی روء ء بے مناسب انت کہ ادا فرعونیاں بغض ء نشانیاں باروء ء پیش دارگ بیت بہر جاو رء ابن کثیر ء خیال ہمیش انت کہ شاید یہود ء ء تسع آیات ء روء اسوال نہ کرتگ کہ آیان مان تورات ء اول سرء بطور وصیت بنشہ کنگ بوتگنت چنانچہ ماں حدیث ء دہ چیزانی بیان موجود انت۔ حدیث ء راوی ء اشتباہ بوتگ آئی کلمات عشر ء بدل ء ء تسع آیات ء ذکر کرت۔ ممکن انت کہ سوال ء تسع آیات ء کنگ بوتگ بلے واجہ ء جواب علی اسلوب الحکیم بیان کرتگ چوش بگوش کہ ہم و تراپ داتی کہ نون معجزات ء معلوم کنگ بہ شے حق ء چندان زیات فائدہ دیوک نہ انت بلکہ اسے دہیں احکامانی یاد دارگ زیات فائدہ دیوک انت و ہم اہمیت داروک انت وک یعنی کسے ء تی

سراجا دو کنگ بمشکا تی عقل خراب بوتگ بمشکا
سیرا براتیں خبر کنے۔ دومی جاگہ ء انت ء ان رسولکھو
الذی ارسل الیکم لمتجنون (شعراء رکوع ۲)
بزیاں چہ مسخو رء مراد مجنون انت و ہنن ء مسخو رء
بہ ساحر ء معنی گینگ و اللہ اعلم ء یعنی اگن چہ زبان
انکار کنے مگر تہی دل خوب زانت کہ اسے عظیم الشان
نشان پہ تہی چمانی بیچ کنگ ء پہ ہما قادر و زور اکین خدہ
پیش و اشتگنت کہ آ آسمان و زمین ء برحق مالک انت
نون ہر کس بہ زانت ایوک ء ظلم و تکبر ء راہ ء گران ء چہ
حقین راہ ء سرء تاب دنت آئی بابت ء بغیر اشی ء ما
دگر چہ گوشت کنیں کہ تباہی و بربادی ء ساعت بہ آئی ء
سر بوتگ ء چہ ادا معلوم بوت کہ ایمان زانگ ء نام
نہ انت بلکہ ایمان منگ ء نام انت ء و سجدا وایہا
واستقیتہا أنفسہم ظلمًا وعلوًا (النمل رکوع ۱)
وہدیہ فرعون ء دیست کہ موسیٰ ء اثر روج پہ
روح گیش ہوان انت گروا ترسی ماں دل ء پیدا بوت
کہ بنی اسرائیل چوش مہبت کہ زور مند بہ بنت بمشکا
آیان ء زیات دل سیاہ کنگ ء لگت کہ اشاں ماں
مصر ء گوں آرا میں دے ء نشت گت ممکنت ء آخر کار
ما آثر چوشیں موہے نذات کہ آوت پہ آرام ء بندیت
چنانچہ اسے کلین ظالمان ء ما ماں قلم دریا ء غرق کنیں۔
فل یعنی خدہ ء ظالمانی ہنڈالاچہ من ء مہرات و شمارا
چہ غلامی ء رستگار کت نون مصر و شام ء ہر جاہ بلوٹات
اوداجاہ منڈر بہت و ہدیہ قیامت کیت پدایک برے
شما درستان ء و شے تباہ بوتگن دشمنان ء یک جاہ
کنان ء شقی و سعید ہالک و ناجی ء باروء دانگی
فیصلہ کنگ بیت۔ ہجے صفحہ فوائد فل موسیٰ
علیہ السلام ء معجزات و غیرہ ء بیان ء کنان ء جبر ء دوبارہ
قرآن کریم ء ینگ ء تربیت یعنی واجہ موسیٰ ء معجزات
بدونی جاگہ انت و لیکن واجہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم ء ہرچ
صافیں معجزات عطا بوتگنت چہ آیان درستان مسترس
علمی معجزہ اسے قرآن کریم انت کہ ایتر ماگوں و تی عین
حکمت ء روء و تی عظیم علم دا علمی درجہ ء راستی ء
رہنڈہ نازل کنگ و بالکل گوں ہما راستی ء رہنڈہ
پہ تہی سرار سینگ بوتگ ماں میانجی ء ہجے ہمیں رد و بدل
مرشی ء کنگ نہ بوتگ ء فاعلموا انما انزل لعلو

بِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلَهُ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۝
پہ حق ایرازنگ ماں قرآن و بہ حق ایرازنگ فل ڈنرا کہ مادیم دانگ پہ گل دیگا و تر سینگا و
وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْتٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ۝
ڈجدا جدا ہیں گیشینگ قرآن تاکہ تو بوانے بہر دمان درے درے و کم کیں ایرازنگ آپیم ہم وک
قُلْ أَمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُوْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ
تو بگوش کہ شما آبتار ممیت یا ممیت۔ بیشک ہما کسان کہ علم دیگ بوتگنت چہ آتیاں آریا
إِذَا يَتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يُخْرُونَ لِلَّذِ قَانَ سَجْدًا ۝ وَيَقُولُونَ سُبْحٰنَ
و قبتیکہ وانگ بیت آیانی دیما آدمیم پہ چیر کینت پہ سجدا یا۔ ڈگوشت کہ پاک انت
رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ۝ وَيَخْرُونَ لِلَّذِ قَانَ يَبْكَونَ وَ
سے رب بیشک سے رب ء وعدہ ضرور پورہ بیت وک و دیم پہ چیر کینت گریوانا و
يَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ۝ قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَدْعُوا الرَّحْمٰنَ أَيًّا قَاتَدْعُوا
زیادہ ہوان بیت آیانی عاجزی۔ بگوش کہ اللہ بگوشات تو ایرجن ات یا رحمن بگوشات پہ ہر نامے کہ توار
فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰى وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافُتْ بِهَا وَابْتَغِ
جن ات گڑ ہما نیے گنت دستین نام جوانی وک نہ سک بلند جن آواز ء ڈنہ ہکا میزان میزان ہوان ددر بیچ
بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيلًا ۝ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِ لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا أَوْ لَمْ يَكُنْ لَهُ
ہے درمیان را ہے وک ڈبگوش تمامیں تعریف اللہ گنت ہما کہ ندریت زہک و نیستی
شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ وَكَبْرًا ۝
شریکے ماں بادشاہیا و نیستی مردگارے چہ کمزوریا و آئی ہنڈرگی بیانا ہن پہ شریک
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَعَشْرًا ۝
سورہ کہف ماں مکہ ایرازنگ آئی کھد شروع کنان گوں اللہ ء نام ہما کہ ہ اندازہ ہر بازم کوگن۔ و دہ آیات دوازده رکوعت
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِ أَنْزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ
شناصفت اللہ ہما کہ ایری گتگ پہ و تی بندہ ء سرا کتاب و مان کنگ ماں آتیاں ء چ

۱۲
۱۱
۱۲

منزل ۳

اللہ وَاِنَّ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ (ہود رکوع ۲) یعنی یہ متوکان مژدہ و یہ نہ متوکان خداوندی عذاب ہم تراپ ء باشکنا عین ء چہ قرآن ء نازل کنگ ء اصلی مقصود و
مطلب ء سر پہ ہوان ء آئی سرا عمل کنگ انت کہ آتیا تر ترو تدر گشت و لیکن آئی الفاظہ جرنند و حرفان ہن چہ نور و برکت ہوک نہ انت ء کتاب آ نزلتہ
إِنَّكَ مُبَارَكٌ لِّدَعْوِ الْآيَاتِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ (ص رکوع ۳) پیشکا سورتان و آبتان ء جہاد جہاد گیش و گیسوار گنتت تاکہ بہ وظیفہ رودا
تذوت کنگ ہن آسان بہ بیت و یہ اشکنوکان ماں یاد کنگ فہمگ ء سبک بہ بیت و آہستہ آہستہ پیشکا ایر کینتگ کہ ہرچ ہمیں احوال دیما بیابنت بہ ہما
احوالانی مناسب ء ہدایات دیم دیگ بہ بیت تاکہ ہما جماعت کہ آترا دیم تر ء تمامیں روتے زمین ء معلوم جوڑ بوگی انت ہر یک آیت و حکم ء موقع و محل ء شری
ذہن ء داران ء یاد گت بکنت و پہ آیو کیں نسل ء کتام یک آیتے ء بے موقع کار مرز کنگ ء گنجائش باقی پشت ملکیت وک یعنی قبول دار جے ات یا قبول دار
جے ات قرآن ء حقانیت و رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ء راستبازی ء ہما انصاف تبیں اہل علم کنگا کینت کہ آیان چہ پیشی کتابانی بشارت ء آگاہی دارنت آیان

اسے کلام اشکنان، دیم پر ذوقان سجدہ، کینت کہ سبحان اللہ جو نہیں عجیب دے دروین کلام آیت بے شک خداوند تعالیٰ وعدہ پورا ہوگی آت کہ موسیٰ علیہ السلام زبانی ماں تورات کتاب استثناء، کنگ بوٹنگ آت کہ آی بنی اسرائیل من چہ شیخے براتان (بنی اسماعیل) ایک نبی نے پاد کتان کہ ماں دپ، وئی کلام، مان کنان بلاشبہ آ کلام ہمیش انت کہ آرا ماں واجہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم دهن مبارک، مان گیجگ بوٹنگ وھدیکہ اهل علم قرآن تصدیق دگر راہ نہ سجت گوا انکار کنگ جاھل و کارنت وھ یعنی چہ قرآن اشکنگ دل نرم بنت سجدہ کنت توھنگت اشانی عاجزی زیات بیت چہ اذقان (ذوق) لفظ شاید برے طرف اشارہ بہ بیت کہ ماں سجدہ، زیادتی کنت چوش بگوش کہ ذوقان بزین، سہرا ایر کنت ماچریشی، مراد سجدہ مراد بیت واللہ اعلم وک چہ سجدہ وھشوع وغیرہ مناسبت، اداد عا، (خدا توار پر جگ) وچہ دعارے مناسبت، ماں وی آیت، صلوة ذکر کنگ بوت واقوع چوش انت کہ چہ حق تعالیٰ ناماں عرب مشرکانی گور، اسم اللہ کار مرزی زیات ترات اشان چہ اسم «رحمان»، چندان سر پرنہ آنت البت یہود و گور، اسم «رحمان» باز زیات کار مرزی بوٹنگت ماں عبرانی، ہن اے نام ہیچوش آت چوشک ماں عربی، آت دومی طرف، مسیلمہ کذاب، وئی لقب «رحمان الیما»، ایر کنگت

عرض مشرکان حق تعالیٰ نام «رحمان» سراسبت اش وارنگ۔ چنانچہ ویدے چہ واجہ زبان «رحمان» نام اش اشکنت تو کوشگ، لگنتت کہ واجہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم مارا چہ دو خدا یانی توار کنگ، مہن کنت ووت چہ اللہ، ابید دومی خدا (رحمان) توار بر جنت، یہود و پلا شکایت کنتت کہ واجہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم گور، رحمان ایگر پرچا زیات کار مرزی بیت چوشک مے گور، کار مرزی بوٹنگت انت اے ہر دو بنیان، جواب ماں اے آیت، دیگ بوت کہ «اللہ»، و «رحمان»، یکیں ذات (احالات جگ) دونام انت چہ صفات و اسماء بازی، ذات، باز بوٹگ لازم ٹیک کہ اے چیز توجید، برخلاف زانگ بر بیت پشت کبت اے خبر کہ کجام یک نامے، ذکر گوں کثرت، پرچا نہ بیت تو زبان کہ اللہ، طینچو اسماء محسنی ہست انت چہ ایان ہر چ نامے گور توار پر بجن مقصود یک انت چہ عنوان و سر حالانی رنگ برنگی فرق نہ کبت البت اے ضرورت کہ ہر سخن وقتے و ہر کتہ مکا دارد۔ عبا راتنا شچی و حسنک واحد

وکل الی ذالک الجمال کیشی وک یعنی ماں چہری نماز (وہیے ہا ماں دعار و غیرہ) زیات توار، مکش و با نکل نہیں آواز، بلکن درمیانی رفتار بہرنت (موضع القرآن) ماں حدیثان انت کہ ماں مکہ وھدیکہ قرآت گوں زور، وانگ بوٹنگت تو مشرکان الیتر اشکنان قرآن و آتی دیم دیوک یاروک، شان، بدزیانی اش کنگت پمشکا واجہ نبی، باز نرم، وانگ شروع کت بریشی، سہرا لے آیت نازل بوت یعنی نہ اینکر گوں زور، بان ات کہ مشرکان ماں مجلسان باشکننت (تبلیغ وھد مستثنی انت ہر جا کہ اودا مقصود اشکنانینگ انت) و ذابکر آہستہ آہستہ کہ شیخے وئی ہمارا چریشی، اشکنگ فائدہ کبت مکنتت افراط و تفریط، ویل کنان، درمیانی راہ، اختیار کن ات کہ چریشی، دل متاثر بیت و پریشانی نہ بیت وک چہ نماز، بیان، خالص توجید، ذکر، کنان سورت، ہلاس کت یعنی نماہیں خوبیان و تعریفان پرخدا، زیب دینت کہ ماں وئی ہر صفت و کمال یکتا انت وچہ ہمک قسم، عجیب، نقص و قصور، بکلی پاک انت ماں آتی ذات، چہ ہمیں کمزوری یا کوتاہی نیست کہ بہ آتی تلافی، دگرے، حاجت بہ کینت چہ دگرے مدد زورگ، رد اسلہ احتمال بیت کنتت چہ و تا خوردین

عَوَجًا ۱ قِيَمًا لِيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا لِمَنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ تَابَعًا ۲ تَجْمًا تَجْكِي ۳ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۴ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۵ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۶ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۷ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۸ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۹ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۱۰ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۱۱ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۱۲ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۱۳ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۱۴ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۱۵ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۱۶ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۱۷ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۱۸ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۱۹ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۲۰ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۲۱ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۲۲ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۲۳ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۲۴ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۲۵ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۲۶ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۲۷ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۲۸ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۲۹ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۳۰ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۳۱ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۳۲ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۳۳ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۳۴ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۳۵ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۳۶ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۳۷ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۳۸ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۳۹ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۴۰ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۴۱ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۴۲ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۴۳ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۴۴ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۴۵ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۴۶ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۴۷ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۴۸ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۴۹ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۵۰ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۵۱ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۵۲ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۵۳ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۵۴ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۵۵ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۵۶ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۵۷ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۵۸ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۵۹ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۶۰ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۶۱ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۶۲ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۶۳ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۶۴ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۶۵ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۶۶ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۶۷ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۶۸ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۶۹ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۷۰ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۷۱ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۷۲ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۷۳ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۷۴ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۷۵ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۷۶ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۷۷ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۷۸ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۷۹ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۸۰ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۸۱ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۸۲ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۸۳ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۸۴ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۸۵ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۸۶ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۸۷ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۸۸ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۸۹ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۹۰ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۹۱ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۹۲ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۹۳ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۹۴ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۹۵ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۹۶ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۹۷ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۹۸ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۹۹ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ ۱۰۰ تَابِعًا دُونَ بَدْنَتٍ

منزل ۴
مدد گرگ بہ بیت چوشک پت چہ اولاد، مدد زوریت باچہ ہمسرے، مدد گرگ بہ بیت چوشک یک شریکے، چہ دومی شریکے مدد حاصل بیت باچہ و نامسترین، مدد گرگ بہ بیت چوشک کمزورین مردم ذلت و مصیبت، وھدے چہ و نامسترین مردم، مدد گرگت مرے آیت، اے ہر سببیں طریقانی نفی کنگ بوت چوش بگوش ماں «لَوَيْكُنْ لَكَ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ»، دومی احتمال، ماں «لَوَيْكُنْ لَكَ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلٰلِ»، سببی احتمال نفی کنگ، پد ماں کترہ کلبیرا، اے بہ آتے عظمت و کبریائی، نیک، دگوش گور کنانینگ بوت یعنی انسان، بایر انت کہ حق تعالیٰ بزرگی، کوئی زبان و دل، اقرار کنتت چہ ہمک ہمیں کمزوری اثر پاک، بالابزانت و لطف، بگت ایش انت کہ ماں «لَوَيْكُنْ لَكَ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ»، مشرکین، و ماں «لَوَيْكُنْ لَكَ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلٰلِ»، ہما ہودیانی رد بوت کہ آیانی گور، خدا تعالیٰ، ماں کنگ گرگ، وھدے گوں یعقوب علیہ السلام، مقابلہ کنگ طاعت نداشت (العیاذ باللہ) حضرت شاہ صاحب، بنشتہ کنتت ہج مدد گار نیست ذلت، و ہدے یعنی آتی سر کردی ذلت نیست کہ مدد گار و نوبت بنیت۔ تم سورة الاسراء بعون اللہ تعالیٰ و حسن توفیق، فقللہ الحمد و المنزہ و الصلاة والسلام علی صاحب الاسراء و علی الروصیح۔ ہے صفحہ و فوائد و یعنی چہ اعلیٰ، اعلیٰ میں تعریف و شکر مستحق ہما خداوت بیت کنت کہ آتی، وئی خاصین و مقرب ترین بندہ محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

عَدَا ۱۱ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوا

پہ حساب و رند پادیں کنت تاکہ ما بز این کہ چہ اے دوین ٹوہیاں کجام یچہ شہر تریاد انت

أَمْ دَأۡنۡمۡنۡ نَقۡصۡ عَلَیۡکَ نَبَاہُمۡ بِالْحَقِّ إِنۡہُمۡ فِتۡیۡۃٌ أَمۡنُوا

ہما دے کہ جلتکش و ناقصہ کنیں گوں تو آیان حال یہ راستی کہ آچنتے جوان انت ایمانش

بِرَبِّہُمۡ وَزِدۡنَہُمۡ ہُدًی ۱۲ وَرَبُّنَا عَلٰی قُلُوبِہِمۡ اِذۡ قَامُوا

آرت ہوتی تاؤ و ما کشیں ہدایت دانت و آیان دلین ڈڈ کنت و قتیکہ اوشانت

فَقَالُوا رَبَّنَا رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَیۡسَ لَہٗ دُوۡنَہٗ اِلٰہٌ

پدا گوشتش مے رب آسمانانیک وزیرین رب انت تو رنجیں آئیابغیر چہ دگر یارا معبود

لَقَدْ قُلْنَا اِذَا شَطَطَا ۱۳ هَلۡوَا لَہٗ قَوْمٌ مِّنَّا اَتَّخَذُوا مِنۡ دُوۡنِہٖۤ اِلٰہَۃً

گڑا اچہ برا مانا ہودیں خبر گوشتش اے مے قوم انت ٹاھینتش اللہ چہ بغیر دگر معبود

لَۤا یَاۡتُوۡنَ عَلَیۡہِمۡ بِسُلۡطٰنٍ بَیۡنَہُمۡ فَمِنۡ اَظۡلَمِۡمۡنِۤ اِفۡتَرٰی

پر چہ نیارنت پرایاں ظاہرین سندے پداکین زندترین گنہگار چہ ہمایا کہستی

عَلٰی اللہِ کَذِبًا ۱۴ وَاِذۡ اَعۡزَلۡتُمُوہُمۡ وَمَا یَعۡبُدُوۡنَ اِلَّا اللہُ فَاَوَّا

پہ اللہ سرادروغ و قتیکہ شمایک کنارہ بوتت چہ آیاں وجہ آییانی معبودان بغیر اللہ گڑاؤن

اِلَیۡ الۡکَہۡفِ یُنۡشِرۡ لَکُمۡ رُبُّکُمۡ مِّنۡ رَّحۡمَۃٍ وَیُہِیۡ لَکُمۡ مِّنۡ اَمۡرِکُمۡ

بروت بندرت ماں آغا لاشنگ کنت پر شہے سر شہے رب چہ روتی رحمتا ڈتیار کنت پر شہے کارا

مَرۡفَقًا ۱۵ وَتَرٰی الشَّمۡسَ اِذَا طَلَعَتۡ تَزُوۡرُۃً عَنۡ کَہۡفِہِمۡ ذَاتَ

پہ آرام و ڈگندے روچا وقتیکہ ٹٹک کنت میل کنت چہ آییانی غارا راستی

الۡیَیۡنِ وَاِذَا غَرَبَتۡ تَقَرَّبۡتۡ ذَاتَ الشَّمَالِ وَہُمۡ فِیۡ فُجُوۡۃٍ

نیمگا و قتیکہ ایرروت رد دنت و نارا چہ آیاں چہی نیمگا ڈا ماں کشادھیں جاگادنت

مِّنۡہٗ ذٰلِکَ مِنْ اٰیٰتِ اللہِ مَنْ یَّہۡدِ اللہُ فَاۡلَا یُضِلُّہٗ وَمَنْ

اودا اے چہ اللہ قدر تان انت ہر کسیا کہ راہ بدنت اللہ گڑا ہما پیرا ہایت و ہر کسیا کہ

مَنْ یَّضِلۡ اللہُ فَاۡلَا یُہۡدِہٖ ۱۶ وَیَضۡلِ اللہُ مَنۡ یَّشَآءُ ۱۷ وَیَہۡدِ اللہُ مَنۡ یَّشَآءُ ۱۸

وہی ضلے اللہ مے چہ چاہے و ہدایت دے اللہ مے چہ چاہے و ہدایت دے اللہ مے چہ چاہے

سراجہ درستاں اعلیٰ و کامل ترین کتاب نازل کنت و اے ہما زمین و سند و کیں مخلوق و چہ درستاں مستربین نعمت و شرف دار فرمائیت بے شک ماں اے کتاب و چہ چوہیں خیر مان نیست آئی عبارت زیات آسان و فصیح و بیان و رہنبرد دل و اثر کنوک و براہ دارنت آئی تعلیم زیات در میانی راہ و شون دیوک و معتدل انت کہ ہر زمانگ و ہر تب و مناسب و عقل سلیم و مطابقت داروک انت ہج افراط و تفریط و مریشی و گنجائش نیست انت وک یعنی تکذیب کنوکانی سر ہر سبکیں آفتے ماں دنیا و آخرت و چہ خداوند قہتار و جانب و آئیوک انت چرائی اے کتاب ہر کس و آگاہ کنت (تنبیہ) "فتیہ" و لھتین و معنی و "مستقیم" و زوران و محض پیشی مضمون و واسطہ تا کید قرار و انگ یعنی ہر قدر مریشی و غور و فکر کن انت قدیک مودے و چوٹی نہ گندرات مگہ و اچہ فرما و اے لفظ و معنی چوش کنگ "قیما علی سائر الکتب السماویہ" یعنی تمام آسمانی کتابانی صحت و تصدیق و سر ہر جنوک و آیبانی اصولی تعلیمات و ماں دنیا و قائم داروک ابو مسلم و گوشت "قیما بمصالح العباد" بندہانی تمام مصالحنا فی ضامن و آیبانی معاش و معاد درستاں و ڈولدار کنوک بہر جاور و ہر چہ معنئے زورگ بہر بیت بہ آئی صداقت راستی و ہج شہے

نیست وک بظاہر و چریشی و مراد آخرت و بدلہ یعنی جنت انت کہ اودامؤ منین قانتین و دائمی و شئی ابدی راحت حاصل بیت وک یہ خدا و اولاد تجویز کنگ و مشہور و دیم و نزل نصاری انت و چوشکہ اچ حدیثان ظاہر بیت گوں ہمیشان قرآن و حاملان (زور و کان) داں قیامت و زیات واسطہ کبیت تاہم ماں لفظانی عموم و رو و لھتین فرقہ یہود کہ عزیر علیہ السلام و خدایہ جگ یا لھتین مشرکاں کہ ملائکتان و خدایہ جنین چک قرار و انگش آہم داخل بوتنت چوش بگوش اے جاگہ و اولاد تجویز کنوکین کافران و بالخصوص و نصاری و اخص خصوص و ہما ہم تراپ دیگر بوت و ہ یعنی کجام تحقیقی و عملی اصول بہ اشانی دست و نیست و نہ اشانی بیت و پیر کانی دست ہست ات کہ ما آیبانی کورانی ڈول و زندگیری و چشمین مزین دپار و رنت چوش بگوش خداوند تعالی و شان قدوسیت و سبحیت و اے مردمان ہج خبر نیست کہ ماں آئی بارگاہ و چشمین گستاخی کنان و کمین میاری ہن نہ بیت دلیل و ثبوتانی بدل و ماں اشانی پتینک و ہمے یکیں خبر نیست کیتگ کہ چہ زبان و یک دروغیں و ناہود کیں خبرے دریشان کنان بہ بنت و وہدیکہ چہ اشان و ثبوت لوٹگ بہر بیت تو پسہ دربت کہ ایش نہ سب یک اسرار و راز انت کہ انسانی عقل بریشی ادراک و عاجز انت وک یعنی اگن اے کافر قرآن و حبران و مہ من انت تو شما (واجہ نبی) ماں پریشانی و غم و نارا غمباد مکن ات شما تبلیغ و دعوت حق و سر انجام دات و ہم سر انجام دیکھتے کتے مہ منیت تو شما اینکر دل نگران و دل تنگ نہ بیت نہ پشومان بہر بیت کہ ما چشیں کوششے پر جاکتیں کہ ماں آئی و کامیابی نصیب نہ بوت شما بہر جاور و کامیاب ات دعوت و تبلیغ و مخلوق و شفقت و ہمدردی کنگ و کار کہ شما گلایش ات اے شہے درجہ و مزین و بالا کنت بے سخنان اگن قبول نہ کنت تو تاوان ہمایانی و فی جزند و انت وک یعنی آئی ڈولدار ی و نیک

درکان و زوریت یا آئی و بل کنان و آخرت و حاصل کنت ماں لہتین روایتان انت کہ ابن عمر و سوال کت یا رسول اللہ احسن عملاً، کجام مردم انت؟ فرمائیت "احسنکم عقلاً و اودعکم عن محارم اللہ و اسرعکم فی طاعتہ سبحانہ" (ہر کس و فہم شہر بہ بیت چہ حرام و زیات پیریز بکنت و خدا و فرمان برداری و نیک و زیات ڈرکان بزوریت) وک یعنی یک روچے کاہ و لکش پیش درخت و غیرہ و چہ بن و ولگوج کنان و زمین و خشکیں میدانے جوڑ کنگ بیت ہما کسان کہ بریشی ڈولدار ی و براہ داری و کنوک انت آیاں بخوبی زبانگ لوٹیت کہ چہے چمک و دیک و آروکین چیزان ہج باقی نمائیت دنیا و زمینی اسباب و توری ہر قدر زربارت و چہ مادی بودناکی "ترقی" و زمین و گل و گلزار کن ات داں و ہدیکہ چہ آسمانی ہدایت و روحانی دولت و شہے دستاں ہورک بنت حقیقی و شنودی و دلچسپی و چہ ابدی نجات و شما کردی شہر بیت نہ کن ات، گڈی و دائمی کامیابی تہنا پیر ہما کسان انت کہ آیان پر حقیقی واجہ و شنودی و دنیا ہر یک کار بیوکین و فانی و شئی و قریان کت بکنت و پیر حقیق کشک و کام جان چہ

ح ۱۲

مازل ۴

ہمک ہمیں درد و تکلیفوں پر نشان نہ بنت و نہ چہ دنیاہ طاقتور و زوراکین ظالمانی ترس و بیم، اشانی قدم لرزنت۔ ہمے روادیم ترے اصحاب کہف و قصہ، بیان فرمائیت و نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و تسلا بن دات کہ شام و تارابہ اسے بد بختانی عم و عمبا دمکن ات۔ پھرچ دنیاہ زندگی و عیش و عشرت و سر اٹھل کنان، اشان حق، راہتر مال گننت آدرستان و چنڈ چنڈ کنان، ہنوخش برابر کنگ بیت کہ نام و نشان ہن باقی پشت نہ کبیت و آخر کار درستان و خدا طرف و واتر بوان و روگی انت و ہما وقت و درستیں جیڑھانی فیصلہ کنگ بیت و یعنی چہ حق تعالیٰ و عظیم قدرت و حساب و کہف و واہجانی قصہ کہ دیما پیداک انت بک چستانے نہ انت کہ ایشرا چہ حد و زیات عجب زانگ بہ بیت آسمان۔ ماہ۔ روج وغیرہ و پیداک کنگ آیانی محکمیں نظام و قائم دارگ انسان و ڈولیں کمزور پیداد و درستانی سرافضیلت دیگ ماں انسانان بنیان روان کنگ۔ اشانی گوئیں و ہورک دستیں جماعتان و مزین مزین مت کبر و غور ناکیں مردمانی مقابلہ و کامیاب کنگ خاتم الانبیاء و غار و رفیق و اجر چہ دشمنانی گرفت و آزارت کنان و سہ روج ماں غار نور و جلگ۔ کافران داں غار و دپ و زانار سینگ و پدا حشکیں دستاں بیچ ترینگ، آخر لوگ و جاگہان و یل دیوکیں چند بے سرو سامانیں نفران و تمام جزیرہ العرب بلکیں ماں مشرق و مغرب و ماں اینکر کمیں مدت و غالب و کامیاب کنگ آیا اسے و اسے ہمیں دگے لے شمار چیزان چہ اصحاب کہف و قصہ، کم عجیب انت۔ سنی گپ ایش انت کہ یہود و قریش و مشورہ دانگ ات کہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم، یہ آزمائش و چکاسگ و رداستہ سوال بکن ات، روح چہ چیزایت؟ اصحاب کہف و قصہ چہ ات؟ ذوالقرنین و سرگزشت چہ ات؟ اصحاب کہف و قصہ و عجیب بوگ و ردا زیارت اہمیت دانگت ہمیشکا ماں اسے آیت و اشان بیان کنگ بوٹ کہ آقصہ اینکر عجیب نہ انت چوٹ کہ شما فہم ات چریشی و باز مزین قدرت و عجیب و غریب نشانی موجود انت دیم و اصحاب کہف و داستان اول سر و مجمل پدا مفصل بیان فرمائینگ۔ گوشنت کہ اسے ہتے و رناروم و یک ظالم و جبار بادشاہ و دور و انت کہ آبادشاہ و نام لھتین و «دقیانوس» گوشنگ۔ بادشاہ مزین بت پرستے ات و گوں جبر و زوراکے و بت پرستی و تالان کنوک ات۔ عام مردم سکی ترس و خوف و و چند روزہ دنیاوی نفع و ردا و قی مذہب و ویل کنان و بت پرستی و اختیار کنگ و لگنت۔ ہر و ہدے ماں لھتے ورنایانی دل و کہ آیانی تعلق گوں سلطنت و گروکان ات اشان و خیال اہت کہ یک مخلوقے و خاطر و قی خالق و ناراضہ کنگ شرن انت اشانی دل چہ خدا ترس و چہ خدائی نور و پراشت۔ حق تعالیٰ و اشان و گوں صبر و جوانمندی و توکل و دولت و سر رت کنگت بادشاہ و روبر و پیش بوان و ہم اشان و لئی نڈھو امین دؤبہ الہا لکند قلنا اذا شططنا نعرہ مستانہ بلندکت و ایمانی جرات و دلیری و ظاہر کنان باز کسان و ہبکہ و حیران کت۔ بادشاہ و اشانی ورنائی و سر ارحم اہت و چیزے مصلحت و کار و باران آرمود نہ دات کہ اشان و فوراً قتل بکنت ہمیشکا اشان و چیزے روج و مہلت دیگ بوٹ کہ اتوقی معاملہ و سر ایدان کونجج انت۔ اشان و ت ماں و شورکت کہ چشیں فتنہ و ہدے و ہدیکہ قدم چہ ظلم و زور و عاجز بوان آیانی لرزگ و خطرہ سر و سوارات سر و تا مناسب ہمیش رانتش کہ شہر و قریب ماں یک کوہے و توک تل و چہ بہ بنت و آوہدے و قی گوم و شرمبارنت و اتری و اختیار بکنت و دعاش لوٹ ات کہ خداوندا!! تو گوں و قی رحمتاں مئے مشکل و پرماسان بکن و رہ شونی و ہدایت و ردا مئے راہ و انتظام و سرجم بکن۔ آخر چہ شہرستان و دریایان و ماں یک کوہے و پناہش گیت و چہ و تائیکے و رامامورش کت کہ پوشاک و بدل کنان و و ہدے و شہر و برود تاکہ فروری چیزان و خرید بکنت و بیاریت و پدا چہ شہر و اخبار و احوال و ہم مارا سر پد بکنت۔ ہما کس کہ پدے کاران مامورات یک روچے آتی و جال آورت کہ مروجی ماں شہر و سرکاری حساب و مارا شوہاز کنگ بوٹنگ۔ و مئے سیاد و ارشان و مجبور کنگ بوٹ گاننت کہ مئے نام و نشان و پیش بدارت۔ اسے گپ و رب (مذکرہ) بوان انت کہ حق تعالیٰ اسے درستانی سرائیکی رگی و اب و گران دور دات۔ گوشنگ بیت کہ سرکاری مردمان و اشان باز شوہاز کت بے اشان و چہ معلوم نہ بوٹ دم بران و آخر اشان نشنت و بادشاہ و سوج و سرائیک رود و تختی و سراسے ورنایانی نام و مناسبیں احوال بنیسان ماں خزانگ جاہ و ایر کنگ بوٹنت تاکہ آیوکیں نسل چرے احوال و معلوم دار بیت کہ یک جماعتے بہ حیران کنوکیں رہبندے و بے گواہ بوٹ۔ ممکن انت کہ دیم ترے بلکیں اشان نشانی و نام و را بہ بیت و لہتیں عجیبیں داستان سہرا بہ بیت۔ اسے ورنایانی مذہب کجام ات، ماں ایشی و اختلاف انت لہتیں و گوشنگ کہ اسے نصرانی یعنی مسیحی دین و پروکار انت لیکن ابن کثیر و چہ قرآن ایشرا تریج دانگ کہ اصحاب کہف و داستان چہ مسیح علیہ السلام و پیش بکنت و اللہ اعلم (تنبیہ) «رقیم کوہے و توک و تل و گوشنت و «مقوم» و معنی و ہم دنت یعنی بنشہ کرتگیں چیزے ماں مسند عبد بن حمید و یک روایت و کہ آرا حافظ و علی شرط البخاری گوشنگ چہ ابن عباس و «رقیم» و دومی معنی منقول انت یعنی اصحاب کہف و اصحاب رقم یکیں جماعت و دولقب انت۔ ماں غار و جلگ و سوٹ و اصحاب کہف» نام گیت بوٹنت و چونکہ اشانی نام و صفت و غیرہ یک تختی مئے سرائیسگ و ایر کنگ بوٹنگ انت ہمیشکا اشان و «اصحاب رقم» ہن گوشنت مگر و اجر ترجمہ کنوک و ادا اولی معنی زرنگ و ہر جا و رے اصحاب کہف و «اصحاب رقم» یک قرار و انگنت۔ لہتیں عالمانی رائے جوشش انت کہ اصحاب رقم و قصہ ماں قرآن و مذکور نہ بوٹنگ۔ محض عجیب بوگ و سوٹ و ماں اصحاب کہف و تذکرہ و آتی و حوالہ دیگ بوٹ و درحقیقت و اصحاب رقم (کوہے و تل توک والا) ہما تہ کس انت کہ چہ ہور و باران و تچان و ماں یک غارے و پناہ اش گیت چہ ہرزے یک تلا رے آہت و کپت کہ آتی و غار و دپ بندگت۔ آوہدے چہ رایان ہر یک شخصے و قی زندہ مقبول ترین عمل و حوالہ دیان و گوں حق تعالیٰ و فریاد کت و کم و کم و غار و دپ بیچ بوان بوٹ۔ امام بخاری و اصحاب کہف و ترجمہ کنگ و پدا حدیث الغار و مستقل عنوان قائم کت و ماں آتی و اسے سہ اسے مردانی قصہ و گوں گیش و کیوارے و درج کنان و شاید بے ہر طرف اشارہ کنگ کہ «اصحاب رقم» ہے مردم انت۔ طرانی و ہزارے گوں اسناد حسن چہ نعمان بن بشیر و مرفوعا روایت کنگ کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم و رقم و ذکر فرمائینگ ات و پدا اسے سہ اسے مردانی قصہ فی بیان کنگ ات۔ واللہ اعلم۔

۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

يُضِلُّ فَلَئِنْ تَجَدَّلْتُمْ إِلَىٰ مُرْتَدِّكُمْ ۖ فَتُحَسِّمُ لَهُمْ الْيُتْلُوعَ ۗ وَتَحْسِبُهُمْ الْقَائِلَ وَهُمْ
 آرد بگفت گمراہوں کے تو پوچھا کرتے کہ ہمیں یہاں سے کون لے کر آگاہی دے گا
 سِرْقُودٌ ۚ وَنَقَلْبَهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ ۚ وَكَلْبُهُمْ
 داہنہ ڈلیں مایانا پر راستی کشا ڈچی کشا - ڈ آیانی کچکا
 بِاسْطِ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِاطِعٌ عَلَيْهِمْ لَوَلِيَّتٌ مِنْهُمْ ۗ
 چیر گھٹکت وئی دوئیں دست ماں غارہ دپا۔ اگر تو سرک بکنے آیانابگندہ گڑا تو پستان ترسینے
 فَرَأَوْهُ مُتَوَلِّيًا ۗ فَمَنْ يَتَّبِعْهُ يَكْفُرْ ۚ وَمَنْ يَتَّبِعْهُ يَكْفُرْ ۚ وَمَنْ يَتَّبِعْهُ يَكْفُرْ ۚ
 چچہ آیان و پڑے تو چہ آیان ترساف ڈ ہنچو ماباد کنت تاکہ جست بگنت گوں
 بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِئْتُمْ ۚ قَالُوا لَبِئْنَا بِهَا ۗ وَبعض
 بگد گرا۔ کیا گوشت چہ آیان چہ قدر مذمتا جنگ شما گوشتش ماجتک یک روچہ یا کتر چہ
 يَوْمَ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِئْتُمْ ۚ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ
 روچہ گوشتش شے رب شہزانت کہ چہ قدر مذمتا شما جنگ نون دیم بدیت کیا چہ دت گوں اے
 هَذِهِ إِلَىٰ الْمَدِينَةِ ۚ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَىٰ طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ
 کدرا شہر نیمکا پدا بجاریت کہ کجام ورگ مڈ ترانت نون بیاریت شے گورا وراکے
 مِنْهُ ۚ وَلْيَتَلَطَّفْ ۚ وَلَا يُشْعِرَنَّ بَكُمْ أَحَدًا ۚ وَهُمْ إِذَا يَطْهَرُوا
 چہ آیان و پڑیا برت و شے حالیکے آرا مدنت پرچہ کہ اگر معلوم بہ بنت چر شے
 عَلَيْكُمْ يَرْجِعُكُمْ أَوْ يُعِيدُكُمْ ۚ وَكَفَىٰ فِي مَلِيَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا
 حال شمارا دوک چین کنت یا ترینت شمارا ماں وئی دینا ڈا پ شما کدی مقصدا
 أَبَدًا ۗ وَكَذَلِكَ نَعْتَرُكُمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۚ وَ
 نرسیت و ڈھید و لامر وہیں معلوم کنت پر آیانی حالات تاکہ آزاننت کہ اللہ وعدہ راست نیت و
 أَنَّ السَّاعَةَ لَأَرْبَابٍ فِيهَا ۚ إِذْ يَتَنَزَّعُونَ مِنْهُمْ أَمْهَرُهُمْ فَقَالُوا
 ماں قیامت آئیگا چ شے نیت انت وقتیکہ جگڑہ کنگایتنت و تموتا بہ وئی خبر سر وئی پرا گوشتش

منزل ۴

صفحہ ۴۶۳ و فوائد و یعنی ہنچیں ٹیکے دات کہ سالانی سال ماں غارہ و اب کینت اینکر آنگہ ہنچ خبرے پہ اشانی گوشان نہ کیتکت۔
 وک سالانی سال و و پد حق تعالیٰ اشان آگاہ کت تاکہ ظاہر بہ بیت کہ چہ اختلاف کنوکان کیا آیانی نوم (واب) مدت و زیات صحیح اندازہ جت اے
 ظاہری گپ ایت کہ چشیں دراج کشیں واب رند و ہر یکہ آگاہ بو تنت تو قدرتی طورہ و اب کپوکان و ماں دگ گندوکان و ہن اختلاف و چہ میگونی بینت
 کسے کم مدت کنت کسے زیات کسے اے قصہ و اقرار کنت و کسے اشیا ہونگیں قصہ گوشان و انکار کنت تو اشان آگاہ کنان و اے گندگ مقصودات
 کہ کجام جماعت پر راستیں حقیقت و سر بہت و اے حقیقت و سر بو ان و بعث بعد الموت و گر ہنچ و تچ کنت کہ ماں اشی و آوہدہ مردم چھپڑہ
 کنگا کنت و یعنی چہ ایمان و زیات درجہ دات اولیاء و یعنی مضبوط و ثابت قدم داشت کہ خبرش صاف گوشت و یعنی و ہدیہ رب

ہمانت تو معبود دگ کسی را قرار دیگ اجمعی انت
 "ربوبیت" والوہیت ہر دوئیں پہ ہمانی مخصوص انت
 و چو شکہ موحدان بہ توجیدہ و ردا صاف صاف
 دیلان و پیش کنت اگن مشرکان پہ وئی دعویٰ و
 راست گشوگ انت تو اے ردا صافیں دلیل
 پرچا پیش نہ کنت دلیل چہ کجا بیارنت۔ دروغ یاد
 ندرایت چریشی و مستری دروغ دگ چہ بیت کہ خدا
 شریک قرار بدینت و یعنی و ہدے چہ مشرکان
 دین و ماوتارا سست و جدا کنت تو ظاہری بیماہن
 چرایان جدا بوگ المی انت و و ہدیہ چہ آیانی باطنیں
 معبودان کنارہ کئی اختیار کت تو باید انت کہ
 چہ ہر نیگ و تارا سندان و تہننا پہ وئی معبودہ
 نیمگ و جھلگ و چہ ہمانی و رحمت و لطف و اہت
 دارگ بہ بیت دت ماں و تا شور کنان و شت انت
 ماں کوہ و توک و جا گمش کت و یعنی خدا تعالیٰ
 چہ وئی کاملین قدرت و آیانی رہشونی بہ ہنچیں جاگے و
 کت کہ اودا گوں و لجمعی و آرام بگنت نہ جاگے و
 تنگی انت کہ ساہ بہ منجیت نہ کجام و ہدے و روتاب
 پریشان بگنت۔ غار چہ توک و کشادہ و مواد ارت
 و چو شکہ ابن کثیر و بنشتہ کزنگ کہ بہ گور بجان دیم بوگ
 سو ب و بہ یک ہنچیں و صفی و شکلے و آت کہ ماں
 آئی و روتاب قد ضرورت و سر بونگت و ایذا
 دیگ و ابید چہ اودا درشتگ آت۔
 ہے صفحہ و فوائد و یعنی ظاہری و باطنی
 رہشونی کل ماں ہمانی اختیار و انت بچار کہ و ہدے
 دنیا گمراہ آت چونکائی کہف و اہمان و بہ ہدایت
 سرا قائم داشت و سر ظاہر و ہن بہ چونیں عجیب
 غار و نیمگ راہ سو ج دات و گوشتنت کہ
 ماں و اب و جا و رے آیانی چماں وچ انت و اینکر
 دراجیں و اب و اثر چہ آیانی بدن و ظاہر نہ بو تگ
 اے پیماکسے آیان و بجاریت تو اے سمہ فہمیت کہ
 اشان آگاہ انت و حق تعالیٰ ماں آیان ترس
 و ہیبت و شان پیدا کت و آجاگے و دہشتناک
 کت تا نکر مردم تماشا جوڑ مکنت کہ اے آرام
 بہ بنت آیانی ہمراہی و یک کچے ہم ہست آت
 اشانی صحبت و بہ آئی و سر اسم شرکت و صدہانی

سال زندگ منت اگر چہ کچک دارگ بدانت و لیکن بدانی توک و یک نیچے ہم بیت و اللہ ذرا سعوری الشیرازی سے پسر نوح بایاں بنشست
 خاندان نبوتش گم شد۔ سگ اصحاب کہف روزی چند پئے نیکاں گرفت مردم شد۔ و چو شکہ وئی قدرت و اینکر دراجیں مدتے اشان و
 و اپینتگ آت ہے پیمابر وقت اشان آگاہ کت، پدا آہنت تووت ماں و تاگپ و تران و لگنت کہ ماچنکر دیر و پنگیں لہتین و گوشت یک
 نیم روچے و یعنی بانگم، اید گران و گوشت کہ چہ مفتیں بخت و چے فائدہ؟ اے بابت و خدا شہزانت کہ ماچنکر و پنگیں۔ نون شما وئی کار و بکن آت
 یک کسے و اے کدراں دیان و بازار و روان کن ات کہ ایک دکانے و حلال و تتریں و رگ و چاران و خرید بگنت و بیاریت اے خبر المی انت کہ
 آئی و گوں مزین ہوشیاری و روگ و ایک و پدا گوں نرمی و معاملہ کنگی انت کہ چہ بازار و مردمان کسے مئے بابت و زانت مکنت و اگن نہ اشی و
 انجام پتاسک خرابی ظاہر کنت اگن ظالمیں بادشاہ و مئے حال و گپت تو مارا یا و سنگسار کنت یا گوں زورا نسری مارا چہ دین و بدر راہ کنت العیاذ

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

بانش چوش بُوْت تو ہر ج اعلانیہ کامیابی کے مالوٹیں آکر ہی ہم حاصل بوت نہ کنت چیا کہ حقین دین ء برتر تک اگر چہ گوں جبر و اکراہ بہ بیت الوالعم
 مؤمنانی کا بیت نہ کنت (تنبیہ) منی خیال ء "یَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ" محض جہ تفلیل مدت ء کنایہ انت چہ و اب ء جاہ بران ء ایبکر دراجین
 مدت ء ہن آیان قلیل مارت راست انت مڑتگیں و وپتگیں یک پیمانت، "یَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ" گوں او ء حرف ء کار مرزی ہنجوش
 بزبان چوشکہ ماں سورہ مؤمنون ء انت "كُوْنْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدُوًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا الْبَيْتَ يُؤْمَرُ فَاَسْتَلِ الْعَادِلِينَ" (مؤمنون رکوع ۶)
 وکی چریشاں یکے ء کلداران زوران ء بازار ء شنت اودا درستیں چیزان ء بالابالاجارت اے مدت ء بازقرن بدل بوتلنت بازار ء مردمان ء اے کلدار سیکہ ء
 گندان ء حیران بوتنت کہ کجام بادشاہ ء نام انت و کجام عہد یکنت اشاں ہنجوش فہمت کہ اے شخص ء کوہنیں کلین خزانگے دست کپنگ۔ کم کم حال بادشاہ ء
 سر بوت آئی ء ہا کوہنیں سختی طلب کت کہ یہ آئیے سر اچند نام و نشان درج انت کہ اے مردم اناگت ء نامعلومیں رہ بندے ء فلان سن ء گار بوتنت تحقیق ء
 معلوم بوت کہ اے ہما بے گو اہیں جماعت انت۔ ہما

دور ء ماں شہر و بازار ء "بعث بعد الموت" ء بارو ء
 مرن جیڑھے پاد اھتگت۔ کسے ء گوشتگت کہ چہ مرگ ء
 پزندگی نیست کسے ء گوشتگت ات کہ محض روحانی
 بعث انت جسمانی نہ بیت کسے معاد روحانی و جسمانی
 ہر دوکانی متوک ات آوہد ء بادشاہ حق پرست و
 انصاف دوست ات لوٹگتی کہ چہ یک نیگے ء ہنجیں
 مثالے دست ء بکپیت کہ چرائی ء ماں سر پدنگ ء
 آسانی بہ بیت و ناقہی ء رہ بند کم بہ بیت اللہ تعالیٰ
 اے نظیر دیم دات آخر کار آخرت ء منکر ان اے حیران
 کنوین قصہ ء گندگ و اشنگ ء زند آخرت ء سرا
 ایمانش آرت، اے ندرگ ء خصوصاً اشانی بتانی سرا
 آخر دور دات۔ زانتش کہ حق تعالیٰ ء مارا ایم تریاب
 داتگ کہ اے قصہ ہم چہ دومی رند ء زندگ بوجگ ء
 کم نہ انت (تنبیہ) اھتین ء "اَذِیْتَنَا زَعُونَ
 بَيْتَهُمْ أَهْرَهُمْ" ء مطلب چوش گتگ کہ حق تعالیٰ
 چہ اصحاب کہف ء احوال ء مردمان ء ہما و ہد ء
 معلوم دارگت و ہدیجہ بہ اصحاب کہف ء بابت ء
 مردمانی در میان ء چرچا و جھڑپہ بنا ء بوتگت کہ ہما
 لھتے ورناکہ چہ دراجین مڈنے ء بہ آیانی بارو ء اشکنانیں
 ویدر ایں کہ آیکر ء غائب بوتنت پدا حال ہیج در نہ اھت
 کہ تجی نگوشنت کجا نگو اشانی نسل تالان بوت نوں
 چونکانی زندگ یشت کیکنت درست مڑتگ گوں
 خاک ء آوار بوتگت ما اے مسئلہ ء یکے ء یک
 پیے ء گپ جتگت دومی کس دگر رنگے ء وئی خیال
 ظاہر کر تگت کہ اناگت ء حق تعالیٰ ء چہ حقیقت ء
 پردگ دورگت و تمام اختلافات ہلاس کر تنت۔
 ہمے صفحہ ء فوائد فل اے خبر نیست کہ
 چریشی ء بعد اصحاب کہف زندگ ماننت با بران
 بوتنت۔ بران بوتنت تو کدی بوتنت ؟ زندگ
 ماننت تو داں کدی ء زندگ منتت یا داں کدی
 ماں انت بہر جاوے شہر ء مردمان چرایاں عجیب
 و غریبیں احوال ء معلوم دار بوان ء وئی عقیدت
 عقدی ء درانگ ء واسطہ و اہتس کہ بہ ہما غار ء
 نزدیک ء یک جگے بطور یادگار بہ بندنت کہ چریشی ء
 زیارت کنوکان ء سہولت حاصل بہ بیت ماں آہیں

ابنوا علیہم بنیاناً ربہم اعلو بہم قال الذین غلبوا
 بہ بندت آیانی سرا یک جاگے۔ آیانی رب شزانت آیانی حالہ گوشت ہما کسان کہ گیش بوتنت
 علی امرہم لنتخذن علیہم مسجداً ۲۱ سيقولون ثلثة
 پہ وئی کاراں مابندیں پہ آیانی سرا یک مسیت و نوں لہتے گوشت آئے کسنت
 رابعہم کلہم و یقولون خمسہ سادسہم کلہم رجا
 چارمی آیانی کچک انت و لھتے گوشت آہیج انت ششمی آیانی کچک انت ریم جگن
 بالغیب و یقولون سبعة و ثامنہم کلہم قل ربی اعلو
 پہ نادیدہ و۔ و لہتے گوشت کہ آہفت انت و ہشتمی آیانی کچک انت تو بجوش کہ منی رب شر
 بعدتہم ما یعلہم الا قلیل ہ فلا تمار فیہم الامراء
 زانت آیانی حسابا نزانت آیان مگر کہینے۔ نوں تو جگڑہ مکن ماں آیانی خبر مگر سرری
 ظاہراً ولا تستفت فیہم منہم احداً ۲۲ ولا تقولن لشیء
 جگڑہ و جست مکن آیانی حال ء چہ آیانی یکتا و۔ و ہجر مگوش پہ کار یا کہ
 انی فاعل ذلک عداً ۲۳ الا ان یشاء اللہ و اذکر ربک اذا
 من اے کارا بانذات کناں۔ مگر اے کہ اللہ بلوطیت و یادکن وئی پروردگار و تشیک
 نسیت و قل عسی ان یتھدین ربی لا قرب من ہذا رشداً ۲۴
 بہ شمشے و بگوش امیدیں کہ منی رب سوچ بدنت منا چہ اشیاہ نزدیک تریں را بے نیکیے و
 و کبتوا فی کہفہم ثلث مائتہ سنین و اذادوا تسعاً ۲۵ قل
 و جلث ماں وئی غار ء سید سال ء و گیشیں دگر نہ سال و بگوش
 اللہ اعلو بہا البتوا لہ غیب السموت و الارض اصبرہ
 اللہ شزانت بہ ہما مڈنے کہ آیان جتگ۔ ہما یے کتر انت چرین خبر آسمانانیک زمین ء چوں عجب بندت
 و اسمع ما لہم من دونہ من ولی و لا یشرک فی حکمہ احداً ۲۶
 و اشکنت و نیست انت پہ بندیاں ہجر چہ ہما یا ہج دوستے۔ و شریدار نہ کنت ماں وئی حکما ہج کسا

اختلاف پیدا بوت کہ چوینیں جگے جوڑ کنگ بہ بیت آ اختلاف ء تفصیلان ء خدا نزانت و اے ہن ہمانی ء معلوم انت کہ اے تجویر آیانی مرگ ء پد بوت یا چرائی ء
 پیش دوبارہ و اب کنگ ء جاوے۔ مردمان ء وان غار ء سر بوان آیانی ملاقاتش نصیب بوت یا نہ بوت پدا ہن اتر داریں و بار سوخیں مردمانی رائے چوش بوت
 کہ غار ء نزدیک ء یک عبادت جاہ جوڑ کنگ بہ بیت اصحاب کہف ء بابت ء بجز اشی ء کہ یکا میں موحد و منقی انتت یقینی پیمان چوش گوشتگت بیت نہ کنت
 کہ کجام ہی ء شریعت ء پیروکار انتت و لیکن ہما مردمان کہ معتقد بوان ء اودا جاگش بسنت انصاری انتت ابو حیان ء "بحر محیط" ء اصحاب کہف ء
 مرتبہ و شان ء متعین کنگ ء واسطہ بازیں اقوال نقل کر تگت۔ من شاء فلیراجع۔ (سرس لوٹیت آئیجا ریت) و یعنی سامعین "اصحاب کہف ء
 داستان ء اشکنان ء چوشکہ مردمانی ہیل و عادت انت اشکل ء تیران ء شانک دینت کسے گوشتیت کہ آسہ انتت چھارمی آیانی کچک ات، کسے آیان ء
 ہج کناں ء ششمی کچک ء شمار کنت و لیکن اے درست قول ہنجوش انت کہ کسے نشانہ ء گندگ اید تیران ء بجزت ممکن انت قسم قسم ء کپانی کنگ ء چہ

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

جاہلی ء ابید رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ء امتحان کرگ مقصود بہ بیت کہ بچاریں باریں کہ ماں اے معاملہ ء واجہ چے گوشتیت پر چیکہ احتمال انت کہ یہود ء آیان ء صحیح تعداد ہفت پیش داشتگت کہ اے بابت ء دیم ء ماں قرآن ء اشارہ انت وکل یعنی ماں اے ہما بے اعتباریں خبرانی توک ء بھیرہ کنگ بے فائدہ انت چہ عدد ء معلوم بوگ ء کجام اہمیں مقصدے تعلق نہ داریت ہر قدر خبر خدا ء پیش داشت چہ آئی زیات تحقیق ء رند ء کیگ یا ہر قدر تر دیدرت پاک کر تگ چہ آئی زیات بھیرہ کنگ ء ترید کنگ مفتیں کیگ ایت ء واجہ ابن عباس ء فرمائیت من چہ ہما کیں مرد ماں گوناں کہ آیان چہ قرآنی سیاق ء معلوم کنت کہ اصحاب کھف ہفت انتت پر چیکہ حق تعالی ء و قولان ء ء رحما بال غیب ء فرمائیت گوں سیمی قول ء نہ فرمائیت چریشی ء ابید بیان ء رھند من بدل بو لکین انت اولی دو جملہانی تھاوا ء عطف نیست ات سیمی ء ثامنہم قدیمہ ء واؤ عطف ء گویا رگ چوش گوش پریشی ء در پردگی انت کہ اے قول ء گو شوک گوں مرجیں بصیرت و وثوق ء چہ واقعہ ء تفصیل معلوم دارنت لھتین ء بر اشیء تا یید ء پوشش ہن گوشتگ کہ ساری ء چہ

بُوكٌ وَقَالُوا لَيْتَنَا يُتَوَقَّأُ مَا آتَىٰ ابْرَاهِيمَ قَالَيْنَ ء
 یدارومی چہ قالوا ان بکلمہ اعلو ء ابید چریشیاں سہ
 وگہ قائلین ء نبوت رسیت اے ہما کم از کم ہفت بوگ
 لوٹنت ء کچک چریشیاں ابیدات وکل اصحاب کھف ء
 قصہ ماں تاریخی کتاباں ماں نادر ات ء نبیسگ
 بو تگ ات ہر کس ء کجی زانتگ ات ء مشرکان ء چہ
 یہود ء سکین ء چہ واجہ نبی ء جسبت کت کہ چریشی ء
 مقصود واجہ ء چکا سگ ات ء واجہ وعدہ کت کہ باندا
 شمارا خبر دیاں برسے اُمیت ء کہ چریشی کیت انت
 چہ آئی جسبت گراں ء جبریل داں یا نژدہ روج ء
 نیاتگ واجہ غلگین بو ت مشرکان ء مسخر شروع
 کت ء آخرھے قصہ تی زرت وارت ویدانصیحت
 کت کہ آئندہ ء گپ ء بابت ء بغیر چہ انشا اللہ
 وعدہ کنگ نہ لوٹنت اگن کدی بشموشیت تو پیدایاد
 کنان ء بگوشتیت ء فرمائیت کہ اُمیت کچش کہ تئ
 درجہ ء اللہ ہنگت چریشی ء زیاد بکت یعنی کدی
 نہ شموشے (موضح القرآن) یا چہ اصحاب کھف ء قصہ ء
 زیاد عجیب ڈولے ء نئی حفاظت ء بکت و کامیاب
 بکت چوشکماں غار نور ء قصہ ء بو ت ء یا کھف ء
 قصہ زیات عجیب داستان و شواہد چہ تہی زبان ء
 بیان بکنا عمینیت و ہ یعنی شمسی حساب پورہ میں
 سہ صد سال ماں غار ء واب بو ٹنگت و ماہ ء حساب
 نچھ سال کیش بیت (دماہانی وروجانی حساب انگت
 کنگ بو تگ) یا سہ صد سال ء بعد ممکن انت کہ
 کمیں چہ جواب ء جاہ بر انگ انت و پداواب بنگت
 و داں نچھ سال ء و بنگت ء ہتیں زانوگرانی
 رائے چوش انت کہ اے سہ صد و نچھ سال فرمائیت
 یعنی گوں مرد ماں دو چار کیاں ء پدا و بکت کہ آئی
 داں واجہ ء زمانگ ء اینکے مدت گوشت و اللہ علم
 (لطیفہ) ماں سے زمانگ ء ماں صوبہ یار استان
 زیشوان ء یک فردے ء عمر ۲۵۲ سال انت آئی ء
 بیست و چارمی عاروسھے زوتاں کر تگ
 وکل ہنگر مدت و پسان ء آ آگاہ بو نت تاریخی
 کتاب آٹرا قسما قسم بیان کنت چہ درستان
 راستیں گپ ہما انت کہ اللہ آٹرا بگوشتیت زمین
 و آسمان ء تمام سر بندیں راز ماں ہما تی علم ء انت

وَأَنْتَ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابٍ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَ
 و بوان ہر چیکہ دیم دیگ بوت پتہی ہنگا چہ تہی پروردگار ء کتابا کہسے بدل کت نکنت کہ تہی کلہ بیان ء
 لَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۝۱۷ وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ
 ہجیر نکر ء تو بغیر چہ ہما تہی گویا رگ بوگ ء جاگہ و بدار و تارا ہور ہما کسان کہ
 يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ
 تو ارجنت و تی پروردگار ء ماں صباحا و بیگاھا لوٹنت آئیے رضامندیات و متکلیں
 عَيْنِكَ عَنْهُمْ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ لَا تَنْعَمَ مِنْ أَغْفَلًا
 و تی نظر ء چہ آیان یہ شوہاز ء دنیا ء زندگانیے زینتے وک ڈگر خبر ہما کس ء کہ ما آئی ء دل
 قَلْبُهُ عَنِ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ۝۱۸ وَقُلْ
 غافل کنگ چہ و تی یاد ء و رندا کپنگ تی خواہش ء و آئی ء کار چہ خدا گوشتگ و کوش کہ
 الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا
 راستیں ہرے چہ تہی پروردگار ء طرفانوں ہر سیکہ لوٹنت بمنیت ء ہر سیکہ لوٹنت ممیت و ما
 أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهَا اللَّهُ وَإِن يَاسْتَعْثِبُوا
 تیار کنگ یہ گنہگار اں آس کہ چپ چاگردا انش ترینکنت آئی پروردگار ء اگن فریات بکت (چہ تہا)
 يَغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهُ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ
 آیان فریاد ہی کنگ بیت بہ آئیے ء کہ بچیت دیماں ء چونیں سلیں آپے ء چونیں بدیں
 مُرْتَفَقًا ۝۱۹ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ
 آرام جاھے وک بیشک ہما کسان کہ ایمانش آرت و نیکیں عملش کت ما گار نکنیں
 أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ۝۲۰ أُولَٰئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي
 حقا ہما کسے کہ نیکیں کاری کت و پر اے ہمیں مرد ماں باغنت نذرگے کہ چنت
 مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَ
 ما آیان چیرا بچوان پوشائینگ بنت اودا تلاہیں سنگ وک ء

چہ چیز چہ آئی جم ء اندیم نہ انت وک یعنی چوشکہ آئی علم محیط انت آئی قدرت و اختیار ہن درستانی سراجاوی انت چوشکہ ماں غیوب السموات
 و الارض ء علم ء کس آئی شریک نہ انت ء اختیارات و قدرت ء ہم کس آئی ء شریک و سہیم بیت نہ کنت ء صفحہ ء فوائد و ساری ء ماں
 اصحاب کھف ء قصہ ء فرمائیتگت ء فلا تمار فیہم الا مراء ظاہرا ولا تستفت فیہم منہم احد ا ء مطلب چوش انت کہ ماں مفتیں و
 ناہودگیں کاران اٹگ و کلایش بوگ ء ضرورت نہ انت شما ماں و تی منصبی فرض ء ادائیگی ء دکوش ء گور کن ات یعنی ہرچ مرجیں و کاملیں کافی و
 شافی کتاب تہی رب ء ترا بختا تگ آئی دانائی ء مخلوق ء باشکنا ہن ء خدا ء ماں آئی ء ہرچ خبرے اشکنا بینکنت و ہرچ وعدہ کنگ ہج پیش
 طاقتے نیست انت کہ اشان ء بدل بکت یا چہ سر ء بگو ازینیت یا غلط ثابت کت بکت اگن کتے اے خبرانی بدل کنگ ء شوہاز ء بہت یا اے کتاب ء
 حقوقانی ادائیگی ء تہا کوتاہی بکت آٹرا بچوانی زانگ لوٹنت کہ خدا ء مجرم ء ہج جاگہ ء پناہ نہ سیت ء البت بہ وفاداران آئی ء رحمت سکت وسیع (پراج)

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

رَبِّي وَلَا الشُّرَكَ بِرَبِّي أَحَدًا ۝ وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتُ

منی رب انت و من شریک کنناں گوں وتی تباہ کساف و وقتیکہ تو داخل ہوتے ماں وتی باغ و ہرچہ کوششت

مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنْ تَرَىٰ أَنْ أَقْلَ مِنْكَ مَالًا

کہ ہرچیکہ اللہ بلوٹیت (ہماہیت) و نہیں طاقتے ایدہ اللہ و اگر تو گندے مناکہ من کتران چہ تو یہ ماں و

وَلَدًا ۝ فَعَسَىٰ رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنَّ خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلْ

اولاد۔ نوں امیدانت کہ منی رب بدنت منا چہ تنی باغ و شرتیں ق و دیم بدنت

عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتَصْبِرُ صَبِيرًا ۝ وَأُصْبِرُ

پہ آئیے سرا لوارے چہ آسمان و پدا ماں صباح و یک میدانے بیت لکشائیں یا ماں صباح و

مَا وَهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ۝ وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ

سرا آئیے آپ بہشتیت پدا تو درکت نکلے آئیار پہ کوشش ق و غارت کنگ بوت آئیے و تیرا پدا ماں صباح و

يُقَلِّبُ كَفْيَهُ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا

سرا دست پہ دست مشکا گت و پہ ہماہیکہ کہ یہ آئیے سرا فرخی گت و آپک آت پہ کشتانی سرا و

وَيَقُولُ يَلَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ۝ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ

و گوشتکا گت کہ دیرتیں کہ شریکوں مکنتیں گوں وتی بزور و گاراج کہے ق و نبوت آئیار اجماعے کہ

يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ۝ هَذَا كَلِمَاتُ

مدتی بکنت بجز چہ اللہ و نبوت آکر و ت ہرا بگریت ق ادا درتیں اختیار

اللَّهِ الْحَقُّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ۝ وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا

اللہ بکنت حقیق بہمانی و انعام شرتانت و شرتانت ہمانی و انکین مزدق و بیان بکن گوں آیایا مثال

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ

دنیا و زندگانی و ہچو کہ آپے دیمیں دات چہ آسمان و پدا ہور تورتوت درانک چہ آئی و

الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ السَّيْحُ ۝ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ

سبازین و کشار پدا بوت کش نش بال دیان انت آئیار گوات ق و اللہ پہ ہر چیز سرا

مذلل

سرا کہ دیان و گون مزن عزت و آرام و نند و ک بنت ق اے کافرین غنی و مومنین فقیر و مثال بیان فرمائیت کہ ماں اے ردا دنیا و بے شباتی کفر و تکبر و بد انجامی و ایمان و تقوی و مقبولیت و سرایم تراپ دیگی انت اے دوہیں مردان کہ انسانی مثال بیان بوت واقعی موجوداتت یا محض یہ سر و سوج و مثال یہ بندے خیر و دیگ بوت عالمانی اے بابت و ہر دوہیں قول انت و تمثیل و فائدگ بہر جا و ہر حاصل انت۔ وک یعنی باغانی چپ و چاگرد و پیل چجانی جت و دوہیں باغانی میا بجی و زمین تی ویل کت کہ ماں آئی و کشت و کشار بوتگت تا نکہ غلہ و ٹمرہ ہر دوہیں دست بکنت و ہا یعنی جوش نہر انت باغ و ٹمرہ دات و دوہی و نہ دات یا ایک درختے و زیات بردات و دوہی و کم وک یعنی باغانی درمیان و ہچوہ آب گوں حساب و ر مہنگ آت کہ نظر و ہن فرحت حاصل بہ بیت و ہور مہبت پدا ہن باغ و ہشکی و سلامت ہماہیت۔ وک یعنی ہرچیکہ خرچ کت یا کمائی کت آئی ٹمرہ باز خوب حاصل بوت و ہمک ہمیں عیش و عشرت و آسودگی و سامان جمع بوتنت نکاح کتی چہ آئی ٹمرہ ہن خوب حاصل بوت بنان اولاد بکشر پدا بوت وک یعنی مال و دولت و برادری من چہ تراباز زیات داران۔ اگن من بہ مشرکانہ نہ ہند اختیار کنگ و

ردا باطل بہ بونیناں تو اینکر آسانش و آرام و خدا بند چونکائی بوتگتاں آئی مشرک بوگ چریشی و معلوم بیت کہ چہ آفت و سر بوگ پدا پشومان توان و جوش گوشتی یا لیتتی لکم اشْرک برفی اَحَدًا معلوم بیت کہ آئی و غریبیں ہبیل کہ آپکانیں موقہے ات شرک باطلی و ظاہر کنگ و گوں ہور چہ شرک و توبہ کنگ نصیحت کنگا بیت کہ آئی پستہ چودات کہ من چہ تر مال و برادری و گیش آں چون یقین بکنان کہ من بہ ناحق آں و تہی ہمیں شدہ آڈال بہ حق و سرابہ بیت و ماں شرک گرفتار ات، دماغ تی چہ کبر و غرور و نشہ و پرات ایدگری حقیر زاننگ انت و خدا قدرت و جباری و سرا آئی نظر نہ شکت۔ نہ جوش فہمتگی کہ دیم تر و منی انجام چون بیت بس ہمے باغ برائی و جنت ات کہ آتراء را ابدی خیال گرفتگتی وک یعنی منی و ہد و ہد گوں آرام و گوزان انت و من تمام بند و بست ہنجوش سرچم گرفتگت کہ داں منی زندہ اے باغانی تباہ بوگ و سر ظاہر و ہچ خطرہ نیست۔ مانٹ بعد الموت و قصہ، یکے اول و منارا یقین نہ بیت کہ چہ مرگ و پد ریزنگیں ہڈان و دوبارہ زندگی حاصل بیت و ما خدا و روبرو و پیش کنگ ہیں لیکن اگن جوش ہن بہ بیت تو یقینا منارا چہ ادا بہترین سامان اودار سگ لوٹیت اگن مئے ہر کتان خدا و ناپسند ہوتین انت تو ماں اے دنیا و چشیں فراوانی ہر چاداتی۔ جوش بکوش کہ ادا کشاوگی ہمے نشان و دنت کہ اودام ماعیش کنیں۔ ہمے صفحہ و فوائد وک یعنی ہما خدا و تہی اصل (آدم علیہ السلام) و ہچہ بے جانیں خاک و، پدا ترا چہ زمینی پیداوار و خلاصہ ویک ادنائیں قطرہ و پیدا کنان و تر از زندگی بخشیت و جسمانی و روحانی قوت دیان و ترا زند و پزور کت آیاتر ابریشی انکار انت کہ آتراء چہ مرگ و بعد دوبارہ زندگ کت نہ کنت یا دا انگیں نعمت و ہچ گیت نہ کنت و منی عقیدہ جوش نہ انت بلکین من یقین داران کہ آتہنا مئے رب انت ما آئی خدائی و کس شریک نہ انت پدا گئے و مجال انت کہ بہ آئی حکم و اختیار و دیما چون و چراکت بکنت۔ وک یعنی مال و اللہ نعمت انت لیکن چہ ٹہل کنگ و کفر ظاہر کنگ آفت کیت۔ باید ات کہ ماں باغ و داخل بوگ و ہدہ «مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا» و

بدل و «مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ» بگوشتینی۔ یعنی خدا ہرچیکہ بلوٹیت عطاء فرمائیت ماں مئے توک و ہرچ زور و قوتتے ہست انت ہمانی امداد و اعانت انت آبلوٹیت تو ماں یک دمانے و سلب اش بکنت ماں رواینا نہر انت کہ و ہدے مردم و ماں وتی لوگ جہا کہاں آسودگی نظر و بیت تو ہمے لفظان و بگوشتیت؛ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ» وک یعنی ماں دنیا و ماں آخرت وک یعنی یک کہ میں طوقانے چست بہ بیت یا دگر آسمانی آفتے نازل بہ بیت کہ تنی تکبر و سرکشی و سزا و ردا باغ و ویران و لگتال کنان و چو میدان (پٹ) و صاف بکنت یا جوہ آب و خشک بکنت پدا ہر چیت کوشش بکنے آپ ترار امر سیت و ہا یعنی دستاں و مٹان و افسوس کت وک حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت آخر آئی باغ ہماہیا بوت ہنجوش کہ چہ نیکیں مرد و زبان و در کینگت شب و آسمانی آفتے ماں آس و صورت و باغ و سرا کیت درست سُنک و پرتوت مرد و مال خرچ کنگت کہ وتی بن ماں و زیات بکنت چہ آئی و اصل ہم شت وک مگر نوں چہ افسوس و رگ و چہ حاصل بیت و ہدیکہ مرغاں دراہیں کشار و ارت و ہلا س کت و اے افسوس و پشومانی چہ خدا ترس و نہ ات محض دنیاوی تاوان و دیما داران و ظاہر کت وک یعنی نہ برادری کار و اتک

وہ اولاد و نہ ونگڑیں معبود کہ آیان ء خدائی ء شریک قرار دانت و نہ ماں و قی جنڈ ء اینکر طاقت مان آت کہ خدائے عذاب ء بختیں یا بدلہ گیت بکتیں ۔
 ۱۹ یعنی عملے بدلہ کتے ء را بدنت ہمارا راست انت ادا واد اھر جاگہ ء اختیار ء مالک ہماوت انت کتے ء مجال نیست انت کہ بر آئی فیصلہ
 دخل دات بکت فل یعنی دنیا ء ہداری بہار و فانی و زوت زوال بیوکیں تر و تازگی ء مثال ء جوش بزبان کہ خشکا وگ و مر و گین زمین ء سر اہور ء آب
 کیت یگین دمان ء آزندگ بوت چہ بزین درخت و چہ جدا جدا اجزا یان ہور آوارین سبزگ ء سرکش ات ۔ سر سبزین کشار چمان ء ہین شرم معلوم بوت مگر ماں کتیں
 روج ء پذیرد تران ء خشک بوت آخریک و ہدے ہنچین ہم آتک کہ آثر ابروان ء چنڈان ء گون زمین ء برابرکت پدا آئی ریزگان ء گوات ء بال دات ہے
 حال انت دنیا ء دلکشیں و فریب دیوکیں برہنکی ء پچنت روج ء بلکی سر سبز نظر ء کیت گڑا ریزہ ریزہ ہوان ء ماں گوات ء بال کنت و بر و سندر ہوان ء تمامیں

میدان بیت چوشکدیم تر ء ماں "وَيَوْمَ نَسِيْرُ الْجِبَالِ
 وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً" ء اشارہ کتے ۔

شئ ء مقتدرًا ۱۵ الْبَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ
 قدرت ہست انت فل مال و بجان زینت انت دنیا ء زندگانی ء ۔ و
 الْبَقِيَّةُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمْلًا ۱۶ وَ
 پشت کیوکیں نیکیانی جزا شتر انت تی پروردگار ء گورا و امیدش بہتر انت فل و
 يَوْمَ نَسِيْرُ الْجِبَالِ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ
 ہمار وچی کہ رہادہ کنیں لوہاں و گندے تو زمین ء ظاہرین پتے فل و روج کیں سرش دین
 نَعَادِرُهُمْ أَحَدًا ۱۷ وَعَرَضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا
 پشت کیوکیں چہ آیان نیکیاں و پیش کنگ بنت تی پروردگار ء دیما بہ قطار ۔ آتک رست شامے گورا
 كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ۱۸
 پیچو کہ پیدا گین گنگ شمارا اولی برا بے شمار گشتگت کہ مامقر کنیں پر شمار عدہ جاہے و
 وَوَضِعَ الْكِتَابِ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ
 و ایر کنگ بیت حسابے پرچہ گڑا تو گندے گنہگار ان کہ تہ تہس لرزت چہ ہما چیز یا کہ ماں آئی تہا بشتگت و گشت
 يُوَيْلْتُمْ أَمْ لَ هَذَا الْكِتَابِ أَ يُعَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا
 زار باباں اے چوین کاغذے پشتی نگتک ہیج خبرے ہر دین و نہ مزینے مگر کہ
 أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَافِرًا ۱۹ وَلَا يظلمُ رَبُّكَ أَحَدًا ۲۰
 اور تی ماں بتا گتک ۔ و گندت ہر چیکہ کنگش ماں دیما و تی پروردگار ظلم کنت پر کتے ء سرا
 وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ط ۲۱
 و وقتیکہ گشتیں فرشتیاں سجدہ کن ات آدم ء گڑا سجدہ اش کت مگر ابلیس ۔ ہست آ
 مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ
 یک قسمے چہ جتان نوں آدرانک چہ پروردگار ء حکما ء چہ نوں گرت شمارا آئی اولادان و قی دوست
 مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ۲۲ مَا
 مناچہ بغیر و آشمے دشمن انت گندگین سزا مقررین پر ظالماں و حافروں

ہمے صفحہ ء فوائد فل یعنی ہر و ہدے بلوطیت اثر
 پدازندگی بہ بخشیت (موضع القرآن) یا ایک سبزگانی پدا کنگ
 و پدا چورہ کنگ و بال دیگ درست ماں ہمائی ء قدرت ء
 دست ء انت فل یعنی مگر ء بدلہ مال و اولاد و غیرہ
 درد نہ و زینت ایوک ء ہمانیکی دزگیر بنت کہ آیان اثریا
 ثواب آندہ باقی پشت کیوک انت ۔ ماں حدیث ء
 سُحْبَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ
 اکبر و لا حول و لا قوۃ الا باللہ " اے کلمہ یان ء
 باقیات صالحات گوتشگت اے تہنا بہ مثال ء خاطر ء
 انت و اگر نہ تمامیں اعمال حسنہ ماں اشی ء داخل انت
 ماں موضع القرآن ء انت "باقی پشت کیوکیں نیکیان
 ایش انت علم پیش برداریت کہ آجاری بہ بیت یا کجام نیکیں
 رستے جاری کنت یا مسیت یا چات ۔ مسافر خانہ ۔ باغ ۔
 کشار وقف بکت یا اولاد ء تربیت دیان ء صالح عمل ء
 سر اکام گنج بکت اے ہنچین قسم ء کارنت کہ خدائے گور ء
 اشانی بہترین بدلہ رست کت کنت و انسانی خوبیرے
 ایتیان ء کداشت کت کنت دنیا ء فانی و زوال
 بیوکیں و ش حالی ء رد ادراجیں ایتیان دارگ
 عقل مندی یے نہ انت فل یعنی و ہدے قیامت
 کیت کوہانی ہمیں سخنیں مخلوق ہن چہ و قی جاہا
 کتیرنگ بنت بلکین آئی ء گران گرانیں ڈوک و ڈول
 مثل سینگیں پتہم ء ماں گوات ء بال دیگ بنت
 عرض زمین ء تمامین بلندی نیست و نابود ہوان ء
 زمین ء سطح ہموار و سرچ بیت فل یعنی ہج کس چہ
 خدائی عدالت ء غیر حاضر بیت نہ کنت و بعث ء
 منکران ء پیریم و تراپ دیگ ء خاطر ء جوش گوشگ
 بیت کہ شمارا قیامت ایوک ء یک ناہو دگین گتے
 قرار داتک ات مروچی تمام برداری و انزاباں ء
 و بل کنان ء جان در اچا نگو در اہتک ۔ و ہر جوش کہ
 جوڑ کر گت ترارا اول سرا ء مریشی ء اے ہن دخل
 انت کہ ماں بدن ء ہج ٹپ یا نقصان و غیرہ ماں نہ بیت
 ماں حدیث ء انت کہ ماں محشر ء ککل یک صد و بیست
 صف بنت کہ چہ آیان ہشتاد و صف امت محمدی گنت ۔
 فل یعنی اعمال نامہ ہر یکے ء دست ء دیگ بیت ماں

۱۸

آئی ء گناہ گار و قی گناہانی فہرست ء گندان ء ترسنت کہ چاریں باریں مروچی مارا چوین سزا رسیت فل یعنی ذرہ عمل ء چمان و ت گندت و ہر یک گونڈیرے
 مزین بدی یا نیکی ماں اعمال نامہ ء نبیسگ بیت و حق تعالی ء بارگاہ ء ظلم ء بر اے معنی ء و ہج امکان نیست انت کہ آماں غیر ء مال و ملکیت ء دست
 اندازی بکت پرچہ تمام مخلوق آئی و قی مال و ملکیت انت لیکن سر ظاہر ء ہر چہ ظلمے ماں نظر ء کیت و بے موہین کارزانگ بہ بیت آپیا ہم نہ کنت نہ کتے بے گناہ
 گرفتار کنت نہ کتے ء ادنائیں نیکی ء بر باد بوگ ء کلیت بلکین چہ و قی کاہیں حکمت ء نیکی و بدی ء ہر یک درختے ء سر ہما ثمرہ ء ظاہر کنت کہ آئی تب ہے قسم ء
 لوٹوک بہ بیت ے از مکانات عمل غافل مشو ء گندم از گندم بر وید جو زجو ۔ ماں کفر و ایمان و ماں اطاعت و معصیت ء خالق الکل ء ہما پیا جدا جدا خواص
 و تاثیرات ماں گتگنت چوشکدیم تر ہر و تریاق ء ۔ ماں آخرت ء روج ء خیر و شر ء اے تمامیں خواص و آثار سر ظاہر ء گندگ بنت فل راجع ہمیش انت کہ

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

اَشْهَدُهُمْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ وَلَا خَلَقَ اَنْفُسَهُمْ
 نکتہ آ آسمان نیک و زمین و پیداک کنگ و وقتا و نہ آسانی جز پیداک کنگ و وقتا
 وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا ۝۵۱ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا
 دنیاں من کہ گمراہاں و قی مددگار بنناں و ہماروی کہ فرمائیت کہ توار
 شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ
 بجننت منی شریکاں و ہما کہ شما متکنت پد توارش کنت نوں آسانی جو اباندینت
 وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ۝۵۲ وَرَا الْبَجْرَمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ
 وکنیں ما آسانی در میان و مرگے جاگے و گندنت گنہگار آس و نوں فہمت کہ آیان
 مُوَقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ۝۵۳ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا
 کپی انت ماں آئی ہا گندنت چہ آئی اگر دگ و جاگے و بیشک رنگ پر رنگ بیان کت ماں
 الْقُرْآنَ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْاِنْسَانُ اَكْثَرُ شَيْءٍ
 اے قرآن ہر مردماں ہر ہمیں مثال و ہست انت انسان ہر چیز زیادہ
 جَدَلًا ۝۵۴ وَمَا مَنَعَهُ النَّاسَ اَنْ يُؤْمِنُوا اِذْ جَاءَهُمُ الْهُدٰى وَ
 اوتکوک و منہی نکتہ مردم چہ اے خبر کہ ایمان بیارنت وقتیکہ رت آیان ہدایت و
 يَسْتَغْفِرُوْا رِبِّهِمْ اِلَّا اَنْ تَاْتِيَهُمْ سُوْرَةُ الْاَوَّلٰىنِ اَوْ يَاتِيَهُمُ
 معافی بلوٹنت چہ و قی پروردگار مگر ہے انتظار کہ برسیت آیان و پیشگینانی رسم یا بیت بوٹنت
 الْعَذَابُ قَبْلًا ۝۵۵ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِيْنَ اِلَّا بُشْرٰىنَ وَمُنْذِرِيْنَ
 آسانی سرعذاب دیم پدیمات و ما دیم ندیں بیغیران مگر ہر خوشخبری دیگا و ترسینگا و
 وَيُجَادِلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوْا بِهِ الْحَقَّ وَ
 و جنگ کنت کافران ہر ناحقی کہ چیر کا بریننت ہر ہائیگی حق و
 اَتَّخِذُوا اٰتِيَّتِيْ وَمَا اَنْذَرُوْا ۝۵۶ وَمَنْ اَظْلَمُ لِمَنْ ذَكَرْنَا
 کنگنتش منی آیات و ہر چیکہ آیان ترسینگ بونگ یک سخرہ و و کنیں ظالم تر چہ آئی کہ فہینگ بوت

منزل

ابلیس چہ جن و نوع و آت۔ ماں عبادت و جہد کنان ملائکانی گروہ و شامل بوت پمشکا فرشتگان و ہر چ حکمے سجدہ و بوت آراہن بوت اوہدہ آئی و اصلی تب و
 کارکت و تکبر کنان و قی چہ خداوند تعالیٰ و فرمانبرداری و درکت۔ واجہ آدم و دیما سجدہ کنگ و پرتو تابی عزتی زانسی۔ عجیب گپ ایت کہ مروچی آدم و اولاد و قی رب و
 جاگہ ہما ازلی دشمن و آئی و اولاد و آئی و زندگی کنوکان و قی ہمل و دوزواہ و مددگار جوڑ کنگ لوٹنت چہ ریشی مستری ظلم و نا انصافی چہ بیت کنت۔ اے قصہ ساری باز
 جاگہ و گوسنگ۔ ادا البشرا یہیم و تراپ دیگ و خاطر و یارگ بونگ کہ فانی دنیا و نش و فتن سر مغرور بو ان و چہ آخرت و عاقل بونگ شیطان و کار سازی و سکین انت۔
 لوٹنت کہ ما و قی اصلی بیت پیری و طن (جنت) و واپس مرویں آئی چوش لوٹنت کہ دوزواہ بو ان و ہر مارا دشمنی و بیتر بگریت۔ انسان و لازم انت کہ چہ پیشیں چالاکیں و دشمن و
 ہوشیار بہ بیت ہر کس و قی دنیاوی ساز و سامانانی و ہر و مغرور بو ان کمزوران و حقیر زاننت و تارازن لکھنت آپہ تکبر و فخر بنگ و رد و شیطان و راہ و روگانت (تبدیلہ) ابن
 کثیر و لھنیں روایتان و بیان کنان و کہ آیان ابلیس و
 بندری نوع چہ ملائکاں پیشیں دارگ بونگ و ہر شہ
 کترنگی کہ اے روایتانی زیاتیں بھر چہ اسرا ئیلیات و
 انت کہ اشان و مزن احتیاط و غور و فکر و قبول
 کنگ لوٹنت و چہ بیان لھنیں کپ یقیناً دروغ انت
 چہ کہ قرآن صاف صاف و آسانی تکذیب و کنت
 دیم تر و ابن کثیر و ماں باز وزن دار لفظان اسرا ئیلیات
 بابت و چیزے کلام کترنگ کہ آنگرگ یاد دارگ و
 قابل انت دران کشی و ترس و ادبیاں کنگ نہ بیت۔
 ہر صفحہ و فوائد و یعنی زمین و آسمان پیداک
 کنگ و و ہدہ ما اے شیطانان و دعوت نہ دانگت
 کہ بیانت چمان و شاک بدیت کہ اشان برابر جوڑ
 بوٹگت یا کہ مریشان کمی و گیشی بوگ لوٹنت الغرض
 نہ چریشان ماں نکوین عالم و ایجاد کنگ و رد اشور و
 مصلحت گرگ بوت نہ چریشان مدد حاصل کنگ بوت
 بلکین زمین و آسمان و پیدائش و و ہدہ اشانی جرنہ
 نیست ات اشانی و قی پیدائش و و ہدہ چریشان
 جست کنگ نہ بوت کہ شے پیدائش کجام ڈولابہ بیت
 یاشے دگ ہم جنساں کجام پیا پیداکنناں کتیں
 بیات منی مدد و بکن ات و بالفرض مجال چریشان
 مدد ہم بزر تینوں و اشان و قی قوت و بازو ہم
 جوڑ بکتینوں تو آیا اے بد بختیں شو مان و کہ منش
 زاناں کہ اشان مردمان چہ منی راہ و رد دینت
 اشان و خدائی در چہ نکائی دانگ و قی رب و
 و بل کنان و اشان و پر جا و قی ہمل و مددگار
 جوڑ کنگ و لگنت۔ سنجانہ و تعالیٰ عما
 يَقُولُ الظَّالِمُونَ عَلُوًّا كِبْرًا ۝۱۹ یعنی ہا
 کسان کہ شما آیان و منی شریک جوڑ کترنگت
 توارش برجن ات اتانکہ اے مصیبت و و ہدہ شے
 دزمکی و بکننت۔ و آو ہدہ ہما ہی و دوستی و
 تمام راز ظاہر بنت یک دومی و نزدیک و چہ ہر
 نہ جنت درد و ورگ و قی جاگہ انت ماہر دوینانی
 میا نچی و مزن و پراہیں خندق و آس او ستارینگ
 بیت اعاذن اللہ منها وک یعنی شروعات و
 چیزے معافی و اہمیت و دارنت ملے گوں بہنم و گندگ
 یقین اش بیت کہ نوں مارا ریشی و کپیگی انت و چگ

تمہایں راہ بند انت و یعنی قرآن چونیں رنگ برنگیں عنوانان و قسم قسمیں دلیلان و مثالان راستیں جبرانی سوچ و دنت مگر انسان کے ہنچیں ججالی
 واقع بونگ کہ صاف و چکیں جبرالی تہا محنت و اڑ و چی کنت و ہدیکہ دلیلانی جواب و دات کت نہ کنت تو گرا افضولیں و نا ہو دگیں فرمائش کنت۔
 و یعنی اشانی ضد و دشمنی و گندان و چوش گوسنگ بیت کنت کہ قرآن و ہمیں عظیم الشانیں ہدایت سر بوگ و و پد ایمان نیارگ و توبہ نہ کنگ و کجام
 مناسبیں عذر بہ آسانی گور و مانگ آخر نوں چقی و قبول کنگ و اشان پر چاہمتل انت۔ معلوم ہنخوش بیت کہ اے دل مانگ انت کہ خداوند تعالیٰ
 مثل پیشی قومان اشان و تباہ و بر باد بکننت اکن تباہ و بر باد مبننت تو کم از کم مختلف صورتان عذاب و ہر قی چمان بکننت ہکذا ایفہو من تفسیر
 ابن کثیر وغیرہ۔ حضرت شاہ صاحب ہنشتہ کنت یعنی اشان دگہ ہر چیز راہ چار نہ انت مگر ایشک مثل پیشی قومان ہلاک بہ بنت یا قیامت و عذاب
 چم و بگندنت۔ و آیان چشیں اختیار نیست کہ و ہدے شما بلوٹے یا و ہدیکہ آ بلوٹنت عذاب آسانی دیما حاضر بہ بیت و یعنی دروغیں

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

بھڑے یاد کنان وھٹ کنان ء دل مانگ انت کہ حق ء آواز ء جھل بکننت ووقی دروغ ء زور ء حق ء نزور بکننت چوش کدی نہ بیت۔ و یعنی کلام اللہ ء گوں کلاگان زورنت وچہ پرچ عذاب ء ترسینگ بنت آثر اپہ مسخرہ گرننت ہے صفحہ ء فوائد ء یعنی کدی شموشان ء چوش خیال نہ کت کہ اے کلاگ و مسخرہ مارا قیامت ء روج ء گران کینت ء یعنی بہ آسانی جدال بالباطل و استہزار بالحق ء رد اما آسانی دلانی سر پروردہ پوشت و گوشانی توک ء بوج مان گت نون زحق اشکننت و نہ فہمنت بالکل مسخ بونگنت گڈا حق ء نیمگ ء و لگوش چونکائی دانت بکننت ووقی انجام ء خیال ء چونکائی کت بکننت چشیں بدبختان ء کدی ہدایت نصیب نہ بیت ء یعنی کار و کردار و آسانی ہیچین انت کہ عذاب ء آگ ء ایک ساعت ہن تاخیر بیت مگر حق تعالیٰ ء علم و کرم چہ فوراً تباہ کنگ ء مہن (منع) کنوک انت چہ ووقی عمومی برکت ء داں خاصیں حد ء درگزر کنت و سلین ء چہ سلین

رَبِّهِ فَاَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَهُ اِنَّا جَعَلْنَا عَلٰى
 چہ پروردگار ء کلاما پیدائی گردینت چہ آئیما و مسختی ہما کارے کہ پیشادید انگت آئی و دستان ء مادور داتگ بہ آسانی
 قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةٌ اَنْ يَّفْقَهُوْهُ وَفِيْ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا وَاِنْ تَدْعُهُمْ اِلٰى
 دلان پردہ کہ آئیما فہمنت و ماں آسانی گوشاں گرانہ۔ ڈاگر تو آئیما بلوٹے بہ
 الْهُدٰى فَلَنْ يَّهْتَدُوْا وَاِذَا اَبَدًا ۝۵۱ وَرَبُّكَ الْغَفُوْرُ ذُو الرَّحْمٰتِ لُو
 ہدایت نیمگا گڑا آہجہر نیابت بہ راہ ء سر کدی ء ء ء ء رب مزین بخشوک رحم کنوکے۔ اگن
 يُّوَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوْا الْعَجَلُ لَهُمُ الْعَذَابُ بَلْ لَهُمْ مَّوْعِدٌ لَّنْ
 آئیما بگرت بہ آسانی گلین گرانہ سر گڑا زوت کاریت بہ آسانی سر عذابا ء بلے بہ آسانی وعدہ انت کہ
 يَّجِدُوْا مِنْ دُوْنِهِ مَوْيِدًا ۝۵۲ وَتِلْكَ الْقُرٰى اَهْلٰكُنَّهْمُ لَمَّا ظَلَمُوْا
 نگدنت پیش چہ آئیما پناہ ء جاگے ء ء ء ء درست مینگ کہ غارتیں کنگنت و قتیکہ آئیما ظلم کت
 وَجَعَلْنَا لِهٰٓئِهِنَّ مَوْعِدًا ۝۵۳ وَاذْ قَالَتْ مَوْسٰى لِقَتْلِهٖ لَا اَبْرٰحِمْ
 ء ء مقرر کنگت بہ آسانی ہلاکیا یک وعدے ء ء ء ء قتیکہ گوشت موسایا گوں ووقی درنایا من انکار کنان
 حَتّٰى اَبْلَغُ جَمْعَ الْبَحْرَيْنِ اَوْ اَمْضٰى حَقْبًا ۝۵۴ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ
 تاکہ ہر ساں دو میں دریا آسانی اوار بوگ ء جاگے ء ہا ہر و اں سالانی سال ء پدا و قتیکہ رستنت دو میں دریا
 بَيْنَهُمَا نِسْيًا حَتّٰى حَتْمًا فَاتَّخَذَ سَبِيْلَهٗ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ۝۵۵ فَلَمَّا
 ڈیک درگ ء جاگے ء شمشتش ووقی ماہیگا پدا ووقی راہی گیت شت ماں دریا یا سرنگ اڈگنا ء پدا و قتیکہ
 جَاوَزَا قَالَ لِقَتْلِهٖ اِتَّخَذَا مِنْ اَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هٰذَا
 دیما شنتت گوشتی گوں ووقی درنایا بیارے بہ مامی سبارگا ء مارا رنگ ماں ووقی اے سفر
 نَصْبًا ۝۵۶ قَالَ اَرَاَيْتَ اِذَا وُيِّنَا اِلَى الصَّخْرَةِ فَاَنِيْ نَسِيْتُ الْحَوْتَ
 تکلیف ء گوشتی تو دیت ہما و قتیکہ جاگا ہں گیت ہما لارے گورے گڑا من شموشت ماہیگ
 وَاَلَنْسِيْهِ اِلَّا الشَّيْطٰنُ اَنْ اَذْكُرَهٗ وَاَتَّخَذَ سَبِيْلَهٗ فِي الْبَحْرِ
 ء مئا و شیطانا شموشا ئینت کہ آئی ء یاد اکنان ء ء ء آئیما گیت ووقی راہ ماں دریا یا

گناہ گار ء موہ دنت کہ بلوٹیت نہ گھنوں ہن تو بہ
 کنان ء گوتگیں خطایاں بہ بخشائیں ایت و ایمان
 یاران ء عظیم نعمت ء و تارا حقدا ر ثابت بکننت۔
 ء یعنی اے عذاب ء تاخیر داں یک مقررین
 وقت ء انت اے ممکن نہ انت کہ کجام چرے چہ سزا ء
 وعدہ ء پیش اینکو آنگو جاگے شکل بوارت وھدے
 وقت کیت دست بندی بوان ء حاضرینت
 مجال نہ انت کہ کسے روپوش بہ بیت وھ یعنی عاد
 و مودع حلق و مینگان کہ اشانی داستان
 مشہور و معلوم انت بکننت وھدیکہ اشان ظلم
 کت چونکائی بہ ووقی مقررین وقت ء تباہ سرپاد
 کنگ بوننت ہے ڈول قمارا ترسگ باید انت کہ
 وھد آگ ء سر اچہ خدائی عذاب ء ہج جاگے ء پناہ
 نہ رسیت ء بڑنا ذکر بونگت کہ مغرورین کافر
 مفلسین مسلمانان ء حقیر زانان ء گوں واجہ
 پیغمبرش گوشتگ آت کہ اشان ء بہ ووقی گورے
 مندا این تو گڑا ماتی گورے نندیں بہ ہمیشی ء سرا
 دو مردانی داستان ء بیان فرمائینت پدا دنیا ء
 مثال و ابلیس ء گوں کبر و غرور ء خراب بوگ
 بیان کت۔ نون موسیٰ و خضر علیہ السلام قصہ ء ذکر
 کنت کہ خدا دوست اگن چہ درستاں افضل و بہتر ہم
 بہ بنت تو و تارا بہتر حساب نہ کنت و کدی چہ شموشکاری
 اے ہم ہم گوشتت تو حق تعالیٰ ء جانب ء آیان
 سرزنش کنگ بیت۔ ماں حدیث ء انت کہ یک
 برے حضرت موسیٰ علیہ السلام ووقی قوم ء مزین اثر
 دار و کیں و مزین بہائیں نصیحت کنگایت کہ یک
 مردے ء جھست کت۔ آئی موسیٰ! آئیما بہ روٹے
 زمین ء چہ و تارا مسترین عالم کسے ء گندرات ء واجہ
 پستہ دات اتا۔ اے جواب بہ ووقی جاگے ء صحیح آت
 پرچا کہ موسیٰ علیہ السلام چہ الوالعزم پیغمبران ء انت
 ظاہرین گیت ایت کہ ماں آئی دورے شری اسرارانی
 علم چہ آئی زیات دگے ء بیت کنگ آت بلے حق
 تعالیٰ ء آئی اے لفظ دوست نہ بوننت بلی توری
 آئی مراد صحیح آت تاہم چہ جواب ء سر حال ء عمومی ء
 ظاہر بونگت کہ روٹے سر ایں کل الوجہ و تارا
 زیات عالم خیال کنت خدایا مرضی ایش آت کہ

جواب ء بہ ہائی محیط علم ء سراحوالہ بکتیں۔ مثلاً چوش بگوشتیں کہ اللہ مقرب و مقبولین بندہ باز بست انت درستانی احوال ء ہاوت زانت
 بریشی ء سراوحی نازل بوت کہ ہما جاگے ء کہ دو دریا یک جاہ بنت ہمائی گورے ء متے دو سنکین بندہ ہست۔ کہ آچہ تو زیات علم ء داروک
 انت چہ دو میں دریا ء کجا دریا مراد انت لہنیں ء گوشت کہ چریشان مراد انت بحر فارس و بحر روم۔ بلے اے دو میں و تارا و تارا یکجا
 نہ بنت شاید چہ یکجا ہی مراد قرب بہ بیت یعنی ہما جاگے کہ اودا ہر دو بینانی فاصلہ کم ہمانیت لہتیں افریقہ ء دو دریا مراد گرننت لہنیں عالمانی
 نزدیک ء مجمع البحرین ہما مقام انت کہ اودا سر بوان ء دریائے دجلہ و فرات ماں خلیج فارس ء کینت واللہ اعلم۔ بہر حال موسیٰ علیہ السلام ء
 عرض کت کہ منارا آئی سر جہیں علامت و نشانی سوچ دیگ بہ بیت تاکہ من اودا سر بوان چہ آئی ء چیزے علم استفادہ کنان۔ حکم بوت کہ آئی
 شوہاز ء در بکپ تو یک پکگین ماہیگے گوں و تارا ہما جاگے ماہیگ بہ تکلیت چوش بزراں کہ اے بندہ ہمو دا موجود انت موسیٰ علیہ السلام

نقصان آگندان و داچہ موسیٰ ہنگت زیادہ تعجب بوت بے بوجیک شتری و سراتیاب سر بوت و پیا بوجیہ پر دشت و مردم چہ غرق بوگ و سلامت ماننتت۔ و بروشی
 اے ڈول و کہ بوجیک و یک تخنگے در گتی چوش بکوش کہ عیب داری گت۔ و یعنی اگن شمشکاری و سرابن ایراد گے تو منی گون تھی ہمراہی مشکل و بنیت اے اولی سوال
 چہ موسیٰ پہ شمشکاری و بوت و دومی اقرار کنگ و و ہد و وسومی رخصت و و ہد۔ و یک میتگے نزیک و چنت زہگ کیب کنگا منتت چرایان یکے کہ زیات خوبصورت و
 چلاک تر ات آئی، گپت و گشتی و پیداسر گپت ماں لہنیں روایتاں آئی نام جیسوراہنگ آرزہگ بالغ ات یا نہ۔ لہتین و قول انت کہ بالغ ات و لفظ غلام عدم بلوت
 و سرادالت نہ کنت لیکن جمہور مفتراں آرا نا بالغ بیان کنت۔ واللہ اعلم فل یعنی بے گناہ۔ دانکہ زہگ بالغ نہ بیت بہ آئی سراہج گناہ نیست۔ اے لفظ سر ظاہر و
 آئی و نا بالغ بوگ و سرادالت کنت اگر چہ یہ اے درگانی نزیک و تاویل و گنہائش موجود انت۔ و یعنی اول و نا بالغ ہن ماں قصاص و قتل کنگ نہ بیت بریشی و مستریں

گپ ایش انت کہ ادا قصاص و ہج قصہ نے موجود نہ ات گدا
 چریشی و مستر کجام خبر نا ہو دگیں کنت۔

(ہے صفحہ و فوائد) و ل پر چاکہ ہنیں احوال و
 داستان پیش کانت کہ بہ آموغ شما گون غاموشی و نندان و
 صبرکت نہ کن ات و حضرت موسیٰ و اندازہ بوت کہ
 خضر و حیران کنوکیں احوال و داستان و گون غاموشی
 نڈارگ کنگ مزن گرائیں چیز ایت ہمیشکا و تی گڈی خبری
 ظاہر کت کہ چد و بعد اگن من سوال بکناں تو گڈا تو پہ
 عذر و منا و تی ہمارا مکن چہ منی نیگ و نون تو بے
 میارے چیا کہ سے رند موہ دیان و شاجت تمام کت۔
 و یعنی ماں یک میتگے و سر بوان و گون اود و مردمان
 دپ کینت و لوٹتیش کہ میتگے و مردم ایشان و مہمان
 حساب کنان و سبارگ ایش بوارینت مگر اے سعادت
 ایشانی نصیب نہ ات۔ آیاں موسیٰ و خضر و ڈولیں
 شرف مندیں و اہبانی و انکار کت۔ اے معاملہ و گندان
 باید ہمیش ات کہ بہ چشمن تنگ دیں و بے مروتیں مرنانی سرا
 زہر بنیت مگر خضر زہر گرگ و بدل و گون آیاں احسان
 کت ماں میتگے و یک مزین بزیں دیوارے چوٹ ات
 قریب ات کہ زمین و سرابکیت۔ مردم آئی چرگ
 گون ترس و لرز شتگ انتت حضرت خضر دست جنان و
 آرا تچک و تچک او شتارینت و چہ کنگ و اے پیا
 رکینک بوت۔ (تنبیہ) ماں حتی اذا آتیا اہل
 قریۃ و اہل و لفظ شاید ہمیشکا یارگ بوتگ کہ ما
 میتگے و آیانی آگ محض ہمدار و گوزگ و پیمانہ ات
 و نہ صورت چوش ات کہ چہ شہر و باشندگاں جدا بوان و
 ماں دگ جاہ جنگ و ارادہ داشتیش بلکین گون انتکاری
 شہر و مردمان دوچار کینت و ماں استطعمنا اہلہما و
 دوبارہ اہل و کارمرزی بہ آیانی زیادہ خرابی و ظاہر
 کنگ مراد انت یعنی چہھا کساں کہ مہمانی ایش لوٹت
 آجاہ مندیں میتگے و باشندہ انتت رہ گوزیں مسافر
 نہ انتت کہ چشیں عذرے بکنت کہ مئے لوگ و جاگ
 ادا نہ انت چوٹ کائی شمار اھمان بکنیں و یعنی میتگے
 مردمان مہمانانی قدر نہ کت کہ مسافر انت و نان لوٹت۔
 ایشانی دیواران مفت و چوٹ کنگ و تراچہ ضرورت ات
 اگن چیزے مزد بکپتیں و پیدایو اچک بکتیں تو اے مئے
 نان و بند و بست بوتگت و پیدایو اے بد بختیں بخیلان

قال ألم اقل لك انك لن تستطيع معي صبرا قال
 گوشتی من ترا نکوشتگت کہ تو صبر کت نمکنے گون من و گوشتی
 ان سالتك عن شئ بعد ها فلا تصحبنى قد بلغت من
 اگر من ترا جنت بکنوں چہ یک چیزے رند چہ اے خبر گڈا منواتی ہمراہ مکن رستے تو چہ
 لدي عذرا فانطلقا حتى اذا اتيا اهل قريته استطعنا اهلها
 منی نیمگا بے میاری و ک شنتت ہر دو۔ تا وقتیکہ رستنت بہ یک میتگے و مرنانی گورا و گرش لوٹت چہ ہمایتگ و مردمان
 فابوا ان يضيقوها فوجدا فيها جدا اريد ان ينقض فاقاله
 آیاں و من ات کہ ایشان و تی تھا بکنت، پیدایتش ماں او ایک دیوالے کہ بگی ات، پید آرا راستی کت و
 قال لو شئت لخذت عليك اجرا قال هذا فراق بيني وبينك
 گوشت موسیٰ و اگن تو بلوٹتیں گڈا تو کپتگت بہ آئی سر امدوے کی گوشتی اے نون جدائی انتت میتگے و تھی در میان و
 سائبتك بتاويل ما لم تستطع علي صبرا انا السفينة فكانت
 نون پینز اران ترا ہا خبرانی معنایا کہ تو صبر کت نہ کنگت گون من و ہا بوجیک کہ ہستت آچنتے
 لسكين يعملون في البحر فاردت ان اعيمها وكان وراءهم ملك
 مسکینانیتگ کہ محنتش کت ماں دریا یا و گڈا من لوٹت کہ آئی و عیب ریکنوں و آیانی دیما باد شہرے ات
 ياخذ كل سفينة غصبا واما الغلوم فكان ابو مؤمنين
 کہ گپنتی درستیں بوجیک پہ زبردستی و ہماچک کہ ہستت نون آئی و مات و پت ایمان دار انتت
 فخشينا ان يرهقهما طغيانا وكفرا فاردنا ان يبدلها لهما
 ماتر بست کہ گیش بیت پہ آیانی سر کشی و کفر و کف و پید اما لوٹت کہ بدل بدنت آیانی و آیانی رب
 خيرا منه زكوة واقرب رحما واما الجدار فكان لغيلين
 شر ترینے چہ آئی و پہ پاکیزگی و نزیک ترینے پہ رحم کنگ و و ہا دیوال کہ ہستت آدو چوریں بچکانیتگ
 يتيمين في المدينة وكان تحت كنف لهما وكان ابوهما صالحا
 ماں شہر و و ہستت آئیے چیرا آیانی یک خزانے و آیانی پت نیکیں مردے ات۔

یک حصے و سرزنش بوتگت شاید ایشان بہ و تی بد اخلاقی و بے مروتی و سر اشرمندہ بو تینت۔ و یعنی نون بہ و تی وعدہ و رو و شہر منا جا بیے شما گون مناداشت نہ کن ات
 بے چہ جدائی و پیش لوٹان اے داستانانی چرنے رازان و سر پد بکناں کہ مرے چکران کپان شہر و صبط و شان قائم داشت کت نہ کت۔ حضرت شاہ صاحب نبشتہ
 کنت کہ اے رند موسیٰ و بے زانتکاری سوال کت تا کہ رخصت دیگ بہ بیت چیا کہ آسر پد بوت کہ چشیں علم منی درد و نہ وارت۔ حضرت موسیٰ و علم ہا ات کہ مخلوق آئی رند گیری
 بکنت و نیکی حاصل بکنت، حضرت خضر و علم ہا ات کہ اید گران آئی و رند گیری کت بکنت۔ و یعنی ماں دریا و محنت و مزدوری کنان و و تی نان ایش پیدا کر تگت۔ و یعنی
 ہما گونکہ بوجیک روگات آنگونیک ظالمیں باد شہرے شتریں بوجیکان و زبردستی چ کپتگت یا ماں بیگار و کار بکنت ہمیشکا من لوٹت کہ اے بوجیک و عیب دار بکناں
 تا کہ چہرا ظالمیں بادشاہ و گڈا و چیل و بوجیک سلامت بانیت و پریشانی بوجیک حساب کنان گون ایشی و کار مداریت لہنیں آثار پیش دارنت کہ چہ خطرہ و مقام و

فَارَادَ رَبُّكَ أَنْ يُبَلِّغَهُمَا الشَّدْهَ وَيُخْرِجَهُمَا كَذِبًا رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ وَ
 پدا لوتت تھی رت ہے کہ برست آہ و تی درنا بیاد بکشت و تی خزانیا چہ مہر بانیا تھی رت ہے و
 مَا فَعَلْتَهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۝
 من اے نہ گت چہ و تی حکم و ہمیش انت معنا آخبرانی کہ تو پہ آیانی سرا صبر گت نکت - و
 يَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا إِنَّا
 تجست کنتت ترا چہ ذوالقرنین ہے ، بگوش ہنوک من بیان کنوں شے دیما چیزے چہ آئی و حالہ - ما
 مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ رَاتِنَهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ فَاتَّبِعْ سَبِيلَ ۝
 آئی ارا دسترس داتگت ما زمینا و داتگت ما آئی ارا ہر چیزے سامان وک پدا اکت ما یک سامانے رندا
 حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ
 تاہما و تیکہ رست روج ایر روگ و جاگہا دیتی کہ ایر روت آیک چٹے و چت گات و دیتی
 عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ إِنَّا أَنْتَ نَعَذِّبُ وَإِنَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ
 ماں اود ایک قومے - ما گوشت کہ اود ذوالقرنین یا تو تکلیف بدے (مردماں) یا کہن گوں ایشاں
 عَذَابًا ۝ قَالَ أَمَا مَنْ ظَلَمَ فسوف نَعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ
 نیکی و گوشتی ہر کسے و کہ ظلمے کت گدا ما آئی ارا زوت سزا دے پدا پچتریت و تی رت و نیمگا کہ عذاب رندا آئی
 عَذَابًا نُّكَرًا ۝ وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جُزْءًا مِّنَ الْحَسَنَىٰ وَ
 رادیں عذاب - و ہر کسے کہ ایمان آرت و نیکیں کاری کت گرا پدا آئی جزاے نیک انت - و
 سَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا سِرًّا ۝ ثُمَّ اتَّبِعْ سَبِيلَ ۝ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ
 آئی ارا حکم دیں چہ و تی کارو آسانی وک پدا اکت (دگ) سامان و رندا تا وقتیکہ رست ماں پوج و در ایک و
 الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سَبِيلًا ۝
 جاہا دیتی کہ اکت کنت پہ یک قومے و سر اکما نکنگ پرایاں چہ روج و دیما پردہ ہے
 كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ۝ ثُمَّ اتَّبِعْ سَبِيلَ ۝ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ
 ہمے پیمانت ، و منے قابوے اکتگت آئیے گوڑ جران وک پدا اکت (دگ) سامانے و رندا تا وقتیکہ رست

منزل ۴

سرگوزان و دیم ترے و اچہ خضرے بوجیک گوں و تی دست و شرتکت و توری چہ اصل فطرت و زہگ مسلمان پیدا بیت مگر دیم ترے چہ خارجی اثرانی سبب
 ماں خوردی و لہتن و بنیاد و توک و بدیں خبر اثر کنتت کہ آئی و سر جہیں علم و داروک خدا تعالی اوت انت پدا ہم چیزے آثار اہل بصیرت و ہم گندگ کا بیت
 آرزہگ و بابت و اللہ تعالی و اچہ خضرے آگاہ فرمائیت کہ آئی و بنیادی بکری اتنت ، مزن ہوتیں تو موزی و بدر راہ بوتگت و مات و بیت و من گوں و تا عرق نکتت
 آیال ایشی و محبت و کافر بوتگتت - اے پیمار زہگ و کشگ والدین و حق و رحمت و آیانی حفاظت و ذریعہ جوڑ بوت - خدا و منظور ات کہ آئی و مات و بیت
 ایمان و سرا قائم بہ بنت - حکمت الہی معقنی بوت کہ آئی کیں جنجال چریشانی راہ و دور کنگ بہ بیت - خضرے حکم بوت کہ زہگ و قتل کن آئی و خدا و وحی و روت و آ
 کار انجام دات - نوں اے سوال کنگ کہ اے ہمیں چک ٹی پیدا اکتیں یا پیدا کتت تو ایچونا شری کنگ و موہ آرا امدتیں یا ہنچو کہ ماں دنیا و لکھانی کافر موجود

انت پتی آئی و مات و بیت کافر ہوتینت یا ہا زہگ
 کہ آیانی بنیاد اے رنگ و بوگی ات کم از کم پیمبران
 درستانی فہرست دیان و ایشاں قتل کنا اکتیں -
 اے جہانی اجالی جواب چوش انت کہ لائسئل و عتقا
 یَفْعَلُ وَهُمْ يَسْتَلُونَ ۝ و یہ تفصیلی جواب مسئلہ
 و شترے سر تفصیلی بحث کنگ پکار انت کہ ماں اے مختصر
 و گونڈیں فوائد و توک و نوشتہ بوت نکنت - ماں
 ایچو یاد کنگ لوتیت کہ ماں دنیا و چہ ہر شے کہ آ
 اللہ و خالق کل و "علیم" و "حکیم" من ایت ، تکونیات
 بابت و اے ہمیں ہزارانی سوالات بوت کنتت
 کہ آیانی جواب کسی کہ اسوائے عجز و قصور و اعتراف و
 دگ و صچ نہ انت - ادا و اچہ خضرے ہمیشی و یک نمونے
 پیشس دارگ مقصود ات کہ خدا تعالی و تجوینی حکمت
 و مصلحتانی احاطہ و کس کت نکنت - کدی واقعہ و
 احوال سر ظاہر و گندگ خراب یا بے موقع معلوم بنت
 لیکن ہر کسے کہ اندر ذی جہلانکیانی علم بہ بیت آزان
 کہ ماں ایشی و بازیں حکمت پوشیدہ انت - و اچہ
 خضرے مسکینانی بوجیک و تنگ پروشت حالانکہ سر
 ظاہرے آیال احسان کتگت کہ بغیر اجرت و ہر دو دنیا
 و سوارکت ، یک زہگے کہ لب کنان ات آرا اکت
 و قتل کت کہ سر ظاہرے سکیں بدیں کارے ات ،
 دیوار و تنگ اوشتا رینان و نینگ و مردمانی سرا
 احسان کت حالانکہ ایشاں گوں بے مروتی پیش اکت
 اگس و ت و اچہ خضرے و تی اے کارانی تو جیل بیال
 مکر تیں تو مروچی تمام دنیاں حیرانگی و دریا و
 کپتگ ات یا و اچہ خضرے توک و ٹالیانی آماج ایش
 کتگت العیاذ باللہ - چہ ہے مثالان حق تعالی و
 کارانی و آیانی حکمتانی اندازہ و رت بجن ات -
 و یعنی چہ چک و قتل و آئی و والدین و ایمان محفوظ
 بوت و ہر چہ صدمے کہ آیان و رست حق تعالی
 لوتیت کہ آئی و تلافی و چہ نہیں اولادے بکنت کہ آماں
 اخلاقی پاکیزگی و کتگیں زہگے بہتر بہ بیت ، مات
 ویت پہ آئی مہربان بہ بنت ، آگوں مات ویت و محبت
 ادب و شتریں سلوک پیش بیٹیت - گوشتت کہ ایشی
 بعد ایشاں خدا تعالی نیکیں جنیں چکے دات کہ آگوں یک
 نبی و منسوب بوت و یک نبی ہے چہ آئی لطن و پیدا بوت

کہ جرائی یک امتے بہ وجود اہت . (ہمے صفحہ و فوائد) و یعنی اگس دیوار بکپتیں تو ہمیں زہگانی ہر چہ مالے کہ اودا کل ات ظاہر بوتگت و
 بد نیتیں مردماں آرا ہضم کتگت ، چکاتی پت نیکیں مردے ات ہمانی و نیکیانی برکت ، حق تعالی و ارادہ کت کہ چکاتی مال و حفاظت کنگ بہ بیت ، من چہ
 ہمانی و حکم و دیوار تنگ کت کہ چکاں و رنابوان و و تی پت و مال و دست بجن ات - گوشتت کہ ماں آخر انگت چہ اے دگ مالان ایدیک طلاہ (سہر) و تجھیے
 ہن ہست ات کہ آئی و سر محمد رسول اللہ نبشگت - و یعنی ہر چہ کارے بہ خدا و حکم و کنگ الہی بوت بہ آئی و سر امزدوری گرگ خدا دوستانی کارہ انت
 متبیہ : اے قصہ و شروع و حضرت و نبوت و ولایت و متعلق و ہر جیکہ مانشتہ کنگ آرا ایک نکا ہے پدا چارگ لوتیت - دیم و ذوالقرنین و قصہ پیداک
 انت اے ہن چہ ہما سہاں چیزاں یکے ات کہ ایشانی بابت و چہ یہود و سکین و قریش و سوالات کتگت - روح و بابت و جواب ماں نبی اسرائیل ، و بیان
 بوت - اصحاب کہف و قصہ ماں سورہ کہف و گوشت - سومی چیز و ذکر دیم و کیت - و اے بادشاہ و ذوالقرنین "بہ ہے معنی و گوشتت کہ اے دنیا و
 ہر دو بین کن رہاں (مشرق و مغرب و شگ و اہتگت - لھتیں گوشتت کہ اے اسکندر رومی و لقب انت و لہتے و قول و روت اے مقبولیں خدا پرست و دینداریں بادشاہ چہ آئی و

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

پیش گوشتگ۔ حافظ ابن حجرؒ ماں فتح الباریؒ چہ بازیں دلیلاں ورہبندان ہے دومی قول ترجیح داتگ۔ چہ روایتی مجموعہ ظاہر بیت کہ ذوالقرنین حضرت ابراہیم علیہ السلامؑ ہم عصرات و گونہائی دعا و برکت و حق تعالیٰ و خارق عادت سامان و سیلہاں اتر اشرافدار کز تگت کہ چریشانی ذریعہ آتر اشرق و مغرب و سفر و حیران کنوکیں فتوحا و سر قدرت حاصل بوت۔ واجہ خضرائی و وزیرات شاید ہمیشہ کاقرآن واجہ خضر و قصہ گونہ ہوائی و قصہ بیات۔ قدیمی عربی شاعران ہم ماں قتی شعر و گفتارانی تہا ذوالقرنین و ناما گون عظمت ذکر کنگ برستی فخرش کرنگ کہ عربی ات۔ چریشی چوش معلوم بیت کہ ذوالقرنین چہ تاریخی عہدہ پیش و یک جلیل القدریں بادشاہے۔ شاید اسکندر و ہن گون ہائی و یک ڈو لیں مشابہت دارگ و سوب ذوالقرنین و نام بندگ بوتگ۔ بے زوتاں یورپ و آثار قدیمہ و ماہران قدیم سامی عربانی بازیں عظیم الشان سلطنتانی احوال معلوم کرنگ کہ آیانی ماں تاریخی کتاباں حج تذکرہ نیست بلکہیں لہتیں نامدار و شہوریں نام ہستنت کہ ماں تاریخی کتاباں نہ گواہنت مثلاً بادشاہ ہجورانی کہ غالباً حضرت ابراہیمؑ و دورہ بوتگ، آئی و بابت گوشتت کہ آدنیہ و اولی قانون دان ات آئی و قانوناں بابل و سارہ و سر نقش کش انگلیں دز کتگت کہ آیانی ترجمانان لگیزی تالان کنگ بوتگت۔ چہ قدیمی کتبات و اشعی و عجیبیں عظمت ثابت بیت۔ بہر حال ذوالقرنین ہے بادشاہاں بے بوتگ۔ و یعنی یک

سفرے و تیاری و گلائیٹش بوت۔ فلک یعنی ہجو نظر و اہت چوشکہ ماں دریائے سفر کنگ معلوم بیت کہ رفح چہ آب در کتبت و پدماں آب غروب بیت۔ حضرت شاہ صاحب نوشتہ کنت کہ ذوالقرنین و ماں دل و شوق چست بوت کہ بچاریت باریں دنیا داں کجا حد و آبادات نون مغرب و نیگ داں ہا حد و سر بوت کہ چہ زمین ات کہ اودا مردم شت کنت نہ بوجگ۔ اللہ ملک و حد و درگیگ آئی و نتون ات و یعنی ذوالقرنین و آمد دانی سراما ہر دوہیں طاقت دانتت ہجو شکہ ہر بادشاہ و ہر حاکم و نیگ بد و قدرت حاصل بیت توری مخلوق و سوکی کتا بد نام بہ بیت، توری عدل و انصاف و نیکی کنان پر و تاخیر و ذکرہ جاری بداریت۔ یا مطلب چوش انت کہ آدمرد کافر انتت، ما ذوالقرنین اختیار دات کہ توری آیان قتل کنت یا ساری اسلام و دعوتش بدنت ذوالقرنین دومی راہ بند اختیار کت۔ و یعنی ماں آخرت و شتری کتنت و ماں نیہ ما آیانی سراسکی نہ کنیں بلکہیں ہر وہدہ چہ قی کارگیگی گون آیان کپ جنس گون آیان نرمی و آسانی و رہبندہ اختیار کنیں۔ در حقیقت ہر بادشاہ عادل بہ بیت آئی و کشک ہمیدہ ول بیت، بدیں مردماں سزایدنت و گون نیکیں مردماں نرمی کنت۔ ذوالقرنین و ہے رفتار اختیار کت و یعنی مغربی سفر و فارغ ہوان مشرق و سفر و تیاری و گلائیٹش بوت ماں قرآن حدیث و چوش تفصیل نیست کہ ذوالقرنین و لے کلین سفر بہ فتوحا و ملک گیری و انتت ممکن انت کہ محض سیر و تری و تریاب خاطرہ بہ بنت ماں سفر و دوران آب ہا قومانی سلہن گوشت کہ ساری و ماں ہائی و حکومت اوار انتت و لہتیں قومان یک طاقتوریں بادشاہ نہمت و ظالمانی مقابلہ گون آئی فریاد کت کہ ذوالقرنین و قتی زبردستیں قوت و سبب اشانی کاران شرتت تا کہ ظلم و فساد کار ہوان و ماں ملک امن و امنی و دورہ بہ بیت چوشکہ دیمتر ماں یا جوج و ماجوج و قصہ پید انت و اللہ اعلم و یعنی مشرق و ہما گڈی کنارہ و یک ہنچیں قومے گنگ بوت کہ آفتاب و شہم بغیر کاوٹ آیان لگنت۔ اسے مردم و حشی و جنگل و سندرک بنت۔ لوگ بندگ آیانی سرگرگ دستور اشانی گورہ زانا بوتگ چوشکہ مروج ہم بازیں خاندوش قومانی تہا و اج نیست انت و یعنی ذوالقرنین و مشرق و مغرب و ہرج کیفیت کہ بیان کنگ بوت حقیقت و ہجو شت انت کہ ہر وسائے گون آئی و موجود انتت ہرج و ولین احوال اودا پیش اہنتت، آگلیانی سراسے علم احاطہ کنوک انت۔ تاریخ و خدا بندہ لے جاگہ و بابت و شاید دگر گئے بجننت و در حقیقت و ہنکر انت کہ گوشتگ بوت لہتے منتان کہ کز کت و مطلب چوش کتگ کہ ذوالقرنین بہ مغربی قومان ہرج رہبندہ اختیار کتگت ہا ہمیں بہ مشرقی قومان اختیار کت و اللہ اعلم (ہے صفحہ و ہوا بد) و یعنی ذوالقرنین و آئی و ہر اہالی زبان آیان سر پد بوتگت دیمتر ہرج گفتگو لے نقل کنگ بوتگ غالباً یک ترجمانے و ذریعہ کنگ بوتگ و ترجمان چہ یک توکی قومے و معلوم بیت کہ ہر دو ٹینانی زبان و قدرے پوہ بیت (تنبیہ) یا جوج ماجوج و لے قوم و ملک و لے دوہیں کوہ توک انتت کہ اشانی سر و اورش کنگ نہ ات البت دوہیں کوہانی توک و یک درگے (دڑے) ہج ات چمانی و یا جوج ماجوج و رودا کت و لے مردمان و پیل و پانچ اش کتگت و شتگتت۔ و ذوالقرنین مزن شانیں از باب و وسائل و قوت و بدبہ و گندان آیان و دل و خیال بوت کہ مئے تکلیف و حجابانی گرو دار (سدا باب) و ہے واجہ کت کنت ہمشکا چہ آئی و دز بندی اش کت کہ یا جوج و ماجوج و ماں ملک و آس روک کنگ ادا آیان قتل و غارت و پیل و پانچ کنتت، شاماگن مئے و آیانی در میان و یک حکمیں پسیلے

بَيْنَ السَّيِّئِينَ وَجَدَ مِنْ دُونِهَا قَوْمًا لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ۝۱۷
 دوہیں کوہانی در میان و دیتی آیانی ہے دیمیک قومے کہ کزنگ نہانت کہ سر پد بدنت خبرے و فل
 قَالُوا يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ إِنَّا يَا جُوجَ وَمَا جُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ
 گوشتت او ذوالقرنین یقیناً یا جوج و ماجوج باز کار خرابی کنتت ماں زمین و
 فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا قَالَ
 چہ تو نون گوشتے کہ مقرر بچیں پر تو یک محصور لے شرطاکہ بندے میگ و آیانی در میان بندے و گوشتی
 مَا لَكُنِي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ۝۱۸
 آچیزے کہ قدرت داتگ منامنی پر و درگا را بہتر انتت نون شارت بریت مناپہ زور دستیں من لکاناں شے و آیانی در میان
 أَتُونِي زَبْرًا حَدِيدًا حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا
 دیولے بیارے بدیت منا آسنی تختہ تا ہا حدے کہ برابری کت کوہ و ہر دوہیں سندان گوشتی بہ دست
 حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ أَتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْكُمْ قِطْرًا ۝۱۹
 داں ہا حدے کہ نہری کت چو آسا گوشتی بیارے بدیت منا کہ بر پچوں لے سر پچ کنگیں رودکی پد اسر کتیش نکت
 أَن يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ۝۲۰
 (ہو یا جوج ماجوج) آئیے سرا و کنگ کتت نہ کت و گوشتی اے یک ہرانی ایت چہ منی رب و طرفا
 فَإِذَا جَاءَ وَعَدَّ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ۝۲۱ وَتَرَكَنَا
 پدا و قتے کہ بدیت نختار ت و وعدہ گروادور دنت آئی را بہ ہوار کنگ ہستیں منی رب و وعدہ راست و دیکنیں
 بَعْضُهُمْ يُؤْمِنُ بِمُوجٍ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ۝۲۲
 مردمان روچی کہ ہور تور بنت گون بیکد گرا و صور دمیت پدا چ کنگیں کاریں آدرستاں
 وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ۝۲۳ الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ
 و پیش کنیں دوزخا ہما روچا کافرانی دیمات ہما کہ آیانی چستاں
 فِي غِطَاءٍ عَن ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ۝۲۴
 پردہ بستگت چہ منی یادا و اشکتش نہ کت و نون چہ خیال کنتت

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فلک اے سوی سفر ابید چہ مشرق و مغرب بہ سوی نیگ ات مفتراں عوماً البشرا اشالی سفر نام بدنت ماں قرآن وحدیث و اشعی و صراحت موجود نہ انت۔ (ہے صفحہ و ہوا بد) و یعنی ذوالقرنین و آئی و ہر اہالی زبان آیان سر پد بوتگت دیمتر ہرج گفتگو لے نقل کنگ بوتگ غالباً یک ترجمانے و ذریعہ کنگ بوتگ و ترجمان چہ یک توکی قومے و معلوم بیت کہ ہر دو ٹینانی زبان و قدرے پوہ بیت (تنبیہ) یا جوج ماجوج و لے قوم و ملک و لے دوہیں کوہ توک انتت کہ اشانی سر و اورش کنگ نہ ات البت دوہیں کوہانی توک و یک درگے (دڑے) ہج ات چمانی و یا جوج ماجوج و رودا کت و لے مردمان و پیل و پانچ اش کتگت و شتگتت۔ و ذوالقرنین مزن شانیں از باب و وسائل و قوت و بدبہ و گندان آیان و دل و خیال بوت کہ مئے تکلیف و حجابانی گرو دار (سدا باب) و ہے واجہ کت کنت ہمشکا چہ آئی و دز بندی اش کت کہ یا جوج و ماجوج و ماں ملک و آس روک کنگ ادا آیان قتل و غارت و پیل و پانچ کنتت، شاماگن مئے و آیانی در میان و یک حکمیں پسیلے

بہ بندرات کہ چرائی سبب، مٹے حفاظت بہ بیت تو ایشی، سر اہرچ خرچے کہ بیت مادیک، تیاریں توری شما محصول، نام، آئی، چہ ما وصول کن ات۔
 تنبیہ: یا جوج ماجوج کئے انت؟ ماں کجام ملک نندوک انت۔ ذوالقرنین، جو کنگیں پسیل (آہنی دیوال) کجا انت؟ اے ہا سوالات انت کہ
 اشانی بابت، مفسرین و مؤرخانی اقوال و تا مختلف انت۔ منی خیال ایش انت (واللہ اعلم) کہ یا جوج و ماجوج، قوم عام انسانانی و جنانی در میان، ایک
 برزخی مخلوق ایت و چو شکہ کعب بن احبار، فرما نینگ و علامہ نووی، چوں فتاویٰ چہ جہو علماء، نقل کنگ کہ آیانی سلسلہ نسب چہ پت، جانب روت حضرت
 آدم، سیر بیت مگر چہ مات، نینگ، داں بی بی حواء، روت و سربیت۔ چوش گوشس کہ آعام مردمانی پت شریکیں براس بوتنت چہ عجب انت کہ مزینں دجال
 کہ آثر اتمیم داری، ماں جزیرہ، ماں زنجراں قید، جا و ر، دیستگت چہ ہے قوم، بہ بیت۔ و ہدے حضرت مسیح علیہ السلام کہ آ محض یک آدم ذاتیں خاتون
 (مریم صدیقہ) بطن، چہ مملکی نغمہ (ہت کنگ)، پیدا بوت چہ نزول من السماء، پد دجال، ہلاک کنت ہا وقت، اے قوم یا جوج ماجوج دنیا، سرا اورش
 کنت و آخر کار چہ مسیح علیہ السلام، دعا، برکت، موت، انبار کنت۔ اے و ہدی اے قوم کجا انت؟ و ذوالقرنین، آہنی دیوال کتام جاگہ، انت؟
 نوں ہر شخص اے تمایں و صفاں دتی نگاہ، داریت کہ آئی، ثبوت اے قوم و آہنی دیوار، بابت، قرآن کریم و صحیحین حدیثاں دز کبیت آثر اچوشس گوشگ
 کبیت کہ ہا قوم ملکاں و دیوالانی مردماں چہ دتی رائے، نام و نشان داشتگت اے تمام اوصاف ماں یکے، بہن گندگ نہ بنت لہذا آ خیالاں راست معلوم بنت
 صحیح حدیثانی انکار یا نصوص، بنا ہو دیگیں تا دیلات دین، برخلاف انت۔ پشت کپت مخالفانی اے شبہ کہ ماتمام زمین پٹ و لوٹ کت مگر چہ جاگہ، آئی
 نام و نشان دست نہ کپت و ہے شبہ، جواب، مٹے نویںدگاں نام و نشان پیش دارگ، جہد کنگ، ایشی، راستیں جواب ہا انت کہ علامہ لوسی
 بغدادی، دانگ کہ مارا آیانی جاہ منند معلوم نہ انت و مکن انت کہ مٹے و آیانی میا جی، مزینں مزینں دریا توک، کانت و اے دعویٰ کنگ کہ ماتمام خشکی و تری
 سرا احاطہ کنگ و اجب تسلیم نہ انت عقلاً البتہ جائز انت کہ چوشکہ چہ مروچی، پنجصد سال ساری مارا چہاری برا عظم امریکہ، احوال معلوم نہ انت ہم بیت
 کنت کہ یک دگہ برا عظمے موجود بہ بیت کہ دنیگہ ما اودارسانی حاصل نہ کرتگ و ماں کمیں مدتے، بعد ما داں آیانی حدتے یا آیایں داں مٹے حدتے سر بہ بنت
 سمندر (دریا) و دیوار اعظم کہ آسٹریلیا، شمال مشرقی تیاں، سر واقع انت مروچاں برطانوی سائنس دان دکتور سی ایم نینگ، ہدایات، روت و تحقیق
 جاری انت۔ اے دیوال چہ ہزار میل، درج تر و باز جاگہاں داں دوازده میل، اشی، پراہی و نہر ارفٹ برزی انت کہ ایشی، سر برابازیں مخلوقے
 آباد انت۔ ہرچ ہتے پہ اے کار، رھا دگ بوتگت ہے زوتاں آئی، و تی یک، تحقیقات ختم کرتگ کہ چریشی، سبب، دریا، عجیب، مغربیں اسرار ظاہر
 بنت و انساناں حیرت و استعجاب، یک نوکین دنیا، معلوم ہوگا کنت گداچوں دعویٰ کنگ بیت کہ مارا ہشکی، تری، بابت، مخلوقات، سر بستگیں احوال
 حاصل بوتگت بہر جا و ر، مخبر صادق کہ آئی، صدق گوں مضبوطیں دلایاں ثابت انت و ہدیجہ آدیوار، رگوں آئی و صفائی مارا خبر دات تو مٹے سرا واجب
 انت کہ مانصدیق کنیں و ہا احوال و واقعات، ر اچہار بنیں کہ مشککین و منکرین، چانی دیا پیش کانت، سستبدی لک الا تائم ما کنت
 جاہلاً و یاتیک بالآخبار ما لم تزود۔ یعنی ماں و ازباب منی گور، باز انت مگر گوں دست و یاداں شما ہوں من مدد کن ات۔
 وک اول سرا آسانی مزینں تحت کانی جہل و برز، تل بہ تل ایر کرتنت و ہدے اشانی بلندی داں ہر دو تیں کوبانی، تل، سربوت مردمان، حکم دات کہ آس،
 شر جنبلکس کن ات و ہدیجہ آسن مثل آس، شہر تران، گرم بوتنت تو آوہد، آب کرتگیں گریں رود آئی، سر اریچگ بوتنت کہ آماں آسانی شانی توک،
 جاگہ کنان، بست انت و اے درست یک جان و یک قالب بوان، مثل کوه، اوشتانت۔ اے درتیں کارماں آزمانگ، چو خرق عادت، انجام گپنت
 کہ ایشرا ذوالقرنین، کر امت گوشگ لوٹیت یا مکن انت کہ ہا دور و باری ہنچیں قسم، ازباب و آلات موجود بہ بنت کہ مروچی ما آیانی بابت، ہج علم نہ داریا
 وک یعنی حق تعالیٰ یا جوج ماجوج، رانی الحال اے قدرت نہ دانگ کہ دیوال، سر گوزان، یا پر و شان، انگوبیا بنت۔ وک یعنی محض چہ خدایہ مہربانی، اے
 برزیں بند قائم بوت و داں دتی مقررین میعاد، انشاء اللہ قائم بیت۔ چہ صحیحین، حدیثاں معلوم بوت کہ حضرت مسیح علیہ السلام، نزول و قتل دجال، بعد
 قیامت، نزدیک، یا جوج ماجوج، در کنگ، ہر وعہ انت آدقت، اے بند دور کنگ بہت دیوار، پر و شان، انچیں بازیں تعدادے، در کپنت کہ آیانی حساب
 بغیر چہ اللہ، کسے، معلوم نہ انت۔ دنیا چہ آیانی مقابلہ، بے وس بیت حضرت مسیح، حکم بیت کہ منی خاصیں بندگان، زوران، کوه، طور، سرد، بردات۔ آخر
 حضرت مسیح علیہ السلام دستاں دراج کنت چرائی، پد یا جوج ماجوج، سر ایک غیبی ویا، کپیت درست یکپارگی مرنت۔ گیشتریں تفصیل ماں حدیث و
 کتاباں، باب امارات الساعۃ، چارگ لوٹیت وک یعنی ماجوج ماجوج مثل دریا، جولان ماں بیشتر تعداد، چت بوان، در کپنت یا مطلب چوش انت
 کہ چہ مزینں ترس، بیم، تمام مخلوق ہو ر، اوار بیت۔ جن، انس ماں یک دگرے، داخل بنت، پد اقیامت، صورت مگ بیت چرائی، بعد درست
 خدایہ روبرو، حشر، میدان، یک جا کنگ بنت و دوزخ کافرانی چمانی دیم، بیت۔ شاید کافرانی تخصیص پش کا انت کہ دراصل، دوزخ بہ ہمایاں جوڑ
 کنگ بوتگ و آیانی چمانی سر، ماں دنیا، پردہ پوشتگ ات نوں پردہ پشت نہ کپت۔ وک یعنی دت اشانی عقل، چم برابر دات کہ قدرت،
 نشانیاں، گندان، یقین ایش کبتیں و خدائش یاد کرتیں و چہ ہٹ کنگ، سبب، کسے، خبر اش نہ اشکت کہ دگرانی سر پد کنا نینگ، سر پد
 بو تیننت۔